

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیا: شهوکت شیخ یه زهین

سه رنووسه: به دران نه هه مه ده هه ییب

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، شه قامی گولان، هه ولتیر

سه رجه می به ره مه وه رگتیر دراوه کانی

شاکر فه تاح

کتیبی جه وته م

سەرجهمی بهرهمه وهرگێردراوهکانی

شاكر فهتاح

کتیبی ههوتهم

رێکخستن و لیکۆلینهوهی
ئهحمهد سهید عهلی بهرزنجی

ناوی کتیب: سەرجهمی بهرهمه وهرگێردراوهکانی شاكر فهتاح - کتیبی ههوتهم
دانانی: شاكر فهتاح
رێکخستن و لیکۆلینهوهی: ئهحمهد سهید عهلی بهرزنجی
بلاوکراوهی ئاراس - ژماره: 577
دهرهتانی هونهری ناوهوه و بهرگ: ئاراس ئهكرهم
ههلهگری: دلشاد مستهفا + ئهحمهد سهید عهلی بهرزنجی
سهرپهرشتیبی چاپ: ئاوپهحمانی حاجی مهحمود
چاپی بهكهم، ههولێر - 2007
له کتیبخانهی گشتیبی ههولێر ژماره (476) ی سالی 2007 ی دراوهتی

هونه ره گانی ژیان

هونهری دلداری

نووسه‌ری: ئەندری مۆروا
وهرگێرانی له ۱۹۶۷/۳/۴

دلداری چیه؟...

ئایا هونه‌ره، یان، ئاره‌زوویه‌کی سروشتیه؟

ئەگەر بمانه‌وێ وهرامی ئەم پرسه‌ بدهینه‌وه، پێویسته له پێشه‌وه ئەم پرسه له خۆمان بکه‌ین: هونه‌ر چیه؟

به‌لای (بیکۆن) هوه‌ وایه: که «هونه‌ر له تیکه‌لبوونی مرۆف و سروشته‌وه دروست بووه». له راستیدا له بابته (هونه‌ر) هوه له‌مه راستتر و وردتر نه‌گوتراوه. بۆ وینه ئیمه له هونه‌ری وینه‌کێشاندا وامان چاو پێ ده‌که‌وێ که سروشت که‌رسته‌ی خاو بۆ وینه‌که ده‌خاته به‌رده‌م وینه‌کێشه‌که: دره‌خت و گۆل و زری و پرووناکی و پرووی مرۆفی پێشان ده‌دات... پاش ئەوه وینه‌کێشه‌که‌یش دیت، ئەم که‌رستانه له شپوه‌یه‌کی وادا رێک ده‌خات که که‌سانی تر چاویان پێ بگه‌شیته‌وه میتشکیشیان پێ بگه‌سیته‌وه... له هونه‌ری چیرۆکیشدا، دووباره سروشتمان وا دیته پێش چاو که هه‌چی که‌رسته‌ی چیرۆک هه‌یه ده‌یخاته پێش ده‌م چیرۆک رێکخه‌ره‌که: تاسه و ته‌زوو و ئاره‌زووه پر خروشه‌کان و، ئاره‌زووه پێچه‌وانه‌کان، تاوانه‌کانی مرۆفی پێشان ده‌دات... چیرۆک بێ‌هه‌یه‌ی هه‌چی بۆ نامینیته‌وه ئەوه نه‌بێ، که ئەم که‌رسته‌ خاوانه تیکه‌ل به‌یه‌کتري بکات و، له شپوه‌ی مه‌رگه‌ساتیکی جه‌رگه‌پر دا بپێژێ، که کار له دڵ و ده‌روون بکات...

هه‌روه‌ها له (دلداری) یشدا، که ئەمیش هونه‌ریکه له هونه‌ره‌کان سروشت که‌رسته‌ خاوه‌کانی بۆ ئاماده‌ ده‌کات مرۆفی بۆ ده‌کات به‌دوو ره‌گه‌زه‌وه: به‌کیکیان نیر، به‌کیکیان می. له هه‌ردوو ره‌گه‌زه‌که‌یشدا ئاره‌زوویه‌کی سروشتی داده‌مه‌زیتێ بۆ پاراستنی ره‌گه‌زی مرۆف... پاش ئەوه، هه‌رچی ماوه به‌جیتی ده‌هیلێ بۆ مرۆف خۆی، که به‌ئاره‌زووی خۆی ئەم که‌رسته‌ خاوانه قالد و پوخته بکات و بیخاته شپوه‌یه‌کی واوه که له‌گه‌ل جیگا و کاتدا رێک بکه‌وێ... جا ئەگه‌ر هۆشی مرۆف ئەم کاره‌ی نه‌خستایه سه‌ر شانی خۆی، دلداری مرۆفایه‌تی هه‌روه‌ک سه‌ره‌تاکه‌ی بریتی ده‌بوو له کارێکی لنگه‌زایی ساکار، به‌چه‌شنی ئەو

دلدارییه‌ی که له ناو سه‌گه‌کان یاخود به‌رازه‌کاندا هه‌یه!... ئەگه‌ر له دلداری ناو گیانه‌به‌ران وردبینه‌وه و، سه‌رنجیکیش بده‌ین له نامه راست و په‌وانه‌کانی دلداری مرۆف، ئەوسا تێ ده‌گه‌ین که له ناوه‌ند دلداری سروشتی و دلداری هونه‌رمه‌نداندا چهند جیاوازی هه‌یه. به‌بۆنه‌ی ئەمه‌وه چیرۆکیکی ناوازه هه‌یه بام بیگێرینه‌وه. ده‌لێن: باوکیک چووه‌ته نووسراوه‌خانه‌یه‌که‌وه، نووسراویک بکریت بۆ کچه‌که‌ی، که پێی گوتبوو بۆی بکریت. کاتێ که نووسراوه‌که‌ی په‌ره په‌ره ته‌ماشاکرد، له نووسراوه‌فرۆشه‌ تافره‌ته‌که‌ی پرسى: تۆ بلێی خانم، نووسراوه‌که له بابته که‌ینه‌وه‌یه‌نی ره‌گه‌زاییه‌وه نه‌دوێ؟. تافره‌ته‌که‌یش له شپوه‌یه‌کی وادا وهرامی دایه‌وه که ده‌یویست دلداری بکات، گوتی: «نه‌ گه‌وره‌م له‌و بابته‌وه نادوێ!... نووسراوه‌که بریتیه‌ی له چیرۆکیکی دلداری!...».

هۆیه‌کانی دلداری

جا بۆ ئەمه‌ی له هونه‌ری دلداری تێ بگه‌ین، پێویسته له‌سه‌رمان وهرامی چهند پرسیتی سه‌ره‌تای بده‌ینه‌وه:

(یه‌که‌میان) ئەوه‌یه: که بۆچی مرۆف ته‌نیا به‌ک که‌سی دیاریکراو هه‌لده‌بێژێ و هه‌موو هۆشیکێ خۆی ده‌خاته سه‌ر ئەو و له‌م رووه‌وه بایه‌خ به‌ هه‌یج که‌سێکی تر نادات؟
بۆ ئەم پرسه‌ دوو وهرام هه‌یه:

(یه‌که‌م): ئیمه له چهند تاویکی تاییه‌تی ژیاغاندا - به‌تاییه‌تی له ده‌می هه‌رزه‌کاری و ته‌مه‌نی په‌نج سالی‌دا - هه‌ر له خۆمانه‌وه، ئاماده‌ی دلداری ده‌بین... ته‌نانه‌ت لاوه‌که‌ وای لێ دێ، ئەگه‌ر بێتو کچیکێ ده‌ست نه‌که‌وێ خۆشی بوێ و دلداری له‌گه‌لدا بکات له‌ناو میتشکی خۆیدا ئەو کچه‌ دروست ده‌کات! کچه‌که‌یش ئەگه‌ر لاویکی ده‌ست نه‌که‌وت گرفتاری تیری ئەقینی بێ، پاله‌وانه‌کانی چیرۆکه هه‌لبه‌سته‌کانی به‌دلدادا ده‌چێ، یاخود حه‌ز له ئەستیره‌کانی سینه‌ما ده‌کات، یان مامۆستا‌کانی خوتیندنگای خۆش ده‌وێ!... له‌مه‌یشه‌وه تێده‌گه‌ین، که هۆی دلداری «لاویتی» خۆیه‌تی که له هه‌موو هۆیه‌کانی دلداری به‌هه‌یتره‌!... چونکه له تافی کورپنی دا له‌شی مرۆف تینووی نیوه‌که‌ی تری خۆی ده‌بێ. جا لاویتییه‌که‌یش هانی خاوه‌نه‌که‌ی خۆی ده‌دات که بکه‌ویتته داوی خۆشه‌ویستی به‌که‌م که‌سێکی (په‌سند) هوه که کاره‌ساتی رۆژگار بیخاته به‌رده‌می!... هۆیه‌کی تری دلداری به‌ بریتیه‌ی له‌و «جیگا و رینگا» یه‌ی که ژن و پیاو بۆ یه‌که‌م جار چاویان به‌ یه‌کتر ده‌که‌وێ له ناویاندا... بۆ وینه ئەوانه‌ی شه‌رمه‌ن، به «ناچاری» ده‌که‌ونه ناو جه‌ربه‌زه‌یی دلدارییه‌وه،

وہک ئەوہی کہ لە ژمارەبەکی گەورە نافرەتە فەرەنسییەکان قەوما کہ لە دەمی شۆرشدا خرابوونە بەندیخانەوہ. ئەو نافرەتە لە پێشدا ھەموو ژنی داوین پاک بوون. بەلام کہ لە بەندیخانەدا چاویان بە پالەوانەکانی شۆرش کەوت، ئامادەییان بۆ دلداری زیندوو بووہوہ. کەچی لەوہ پێش کوژابووہوہ... گەلیک وینە جوی جوتیش ھەبە کہ نافرەت کیش دەکات بۆ باوہشی پیاو. وەک ناوبانگی پیاوہکە، یاخود سامانەکە، یان ھێز و دەسلەتەکە، یاخود وینەکانی تری سەرکەوتن کہ پیاوہکە لە شپۆبەکی شەنگوشۆخ و گەشدا دەخەنە پێش چاوی نافرەتەکە، کہ ھەموو نەنگی و کەموکوورییەکی پیاوہکە دادەپۆشی... گەلی جاری وایش ھەبە کہ سەرگرتنی جەرەزەبەکی فرۆکەوانی لە ئاسماندا، یاخود سەرکەوتنی لاساییکەرەوہبەک لە چیرۆکیکی لاسایی کردنەوہ، یاخود ھی سینەمادا، یان دەرچوونی وەرزشکاریک لە گرەویکی وەرزشدا، یاخود دەرکەوتنی ھونەرەندی و تاربیژیک لە وتاریکی زرنگکاری، یان ویتزەبیدا... دەبیتە ھۆی دەستپێکردنی خۆشەویستیەکی گەرموگوو و تەوژمدار کہ ھەر بەرھەستێکی بیتە ڕی بەسەریدا باز دەدا!...

خۆشەویستی لە یەكەم چاوپێکەوتنەوہ؟

بەلام وەرمانیکی تر، یاخود لیکدانەوہیکی تریش ھەبە بۆ پیکھاتنی خۆشەویستی... ئەمەیش ھەر لە کارەساتی «چارەنووس» دەکات، کہ کەس ناتوانی ھۆبەکانی روون بکاتەوہ، یاخود تەوژمەکە ی بەرەست بکات!... ئەمەیش بەزۆری لەگەڵ ئەو جووہ خۆشەویستی گورجوگۆلەدا ریک دەکەوێ کہ پیتی دەلین: «خۆشەویستی یەكەم چاوپێکەوتن!».

ئەوانە ی ئەمە پێشبینیانە، چیرۆکیکی ھەلبەستراوی کۆنی یۆنانی دەھیننەوہ بە بەلگە، کہ بەکورتی دەلین: لە «سەرەتای دروستکردنی جیھاندا خوداکان مرۆفیان کردوہ بە دوو کەرەتەوہ. ئیتر لەوساوە ھەر کەرەتە ی بەدوای کەرەتەکی تریدا دەگەرێ. جا ئەگەر ھاتو ئەو دوو کەرەتە لە شویتیکدا چاویان بەیەکتەر کەوت ئەو شەپۆلە بەھیتزە توندوتیژەکە پێ دەلین «خۆشەویستی بەکەم چاوپێکەوتن»، یاخود «تیری دلداری» لەناویاندا دیت و دەچی... ئیتر دەموودەست ھەریەکە بان وا ھەست بەخۆی دەکات، کہ ئەو یتر بە جوانییەکی خۆی داگیری کردوہ، بە شەنگوشۆخی و خوتین گەرمیەکی و گۆکە ی چاوبەستی کردوہ و، دلی سەندوہ. ئەو تاوہ نازدارەیش کہ لەگەڵ ئەو دا رایدەبوتی، وەک خۆی لە بەھشتدا ببینن وایە!... بەم رەنگە: گرفتاری دلدارییەکی ئەو دەبێ و، بەھەموو ھەست و

تاسە و تەزوویەکی خۆبەوہ ھۆگری دەبێ، بێ ئەمە ی خۆی پێ بگیری... جا لەو کاتەدا کہ گرفتاری ئەو دلدارییە دەبێ، بەلایەوہ وایە کہ دەنگی دلدارییەکی ھەر لە ساز و ئاواز دەکات، کہ گفتوگۆی دلدارییەکی بریتییە لە چاوبەستکردنیکی پەسند... ئەو دلدارییەیش کہ بەم رەنگە بێ و بەسایە ی سەرسوورمانی ھۆش و ئارەزووی لە شەوہ پیکھاتنی، بەخۆشەویستیەکی بێ ھاوتا دادەنری کہ بۆژن و پیاوہکە ھەردووکیان خۆشییەکی تەواو پیک دەھینن. ھەر وہا خۆشەویستییش لە ناوہند دلتەنگی و دلناخۆشیدا ناژی، لە ناو دەچی!... ھەندیکی تریش ھەن، بەلایانەوہ وایە کہ نافرەت لەلای ئەو پیاوہ خۆشی لە کامەرانی دەبیتن کہ چست و چالاک بێ و رەنج بدات. پیاویش ئەو کەمەرانییە لەو ژنەوہ دەست دەکەوێ کہ خاوەنی ھەست و تاسە بێ و لەژێر فەرمانی ئەو دا بجووتیتەوہ دوور نییە کہ زۆری نافرەتانی بەلایانەوہ وایە کہ ئەو مێردە بێ ھاوتایە ی ئواتی بۆ دەخازن و خەوی پتوہ دەبین، ئەو کەسە بێ کہ ماوەیان دەدات سواری ملی بێ. بەلام ئەو ی راستی بێ ئەوہبە کہ ھیچ نافرەتیک چیشکە ی کامەرانی نەکردوہ لەگەڵ پیاویکی ترسۆکی بیدەسلەتدا. ھەر وہا ھیچ پیاوکیکیش کامەرانی راستەقینە ی دەستگیر نەبوہ لەگەڵ ژنیکدا کہ «نیرەکی» ژباپی لەگەڵیدا و کەموکوورییەکی ھەبوو بۆ لە ژنیتیدا!... لە راستیدا کەم ھەلەدەکوو، رۆژگار ڕی بدات بەمرۆف کہ بەئارەزووی خۆی و سەرەستانە ھاوہشی ژبانی خۆی ھەلبیژێری. ئەمەیش بۆ ئەو چاکە. چونکہ فەرمانداری ئارەزووی دل، لەم رووہوہ، ھەرچەندە بەھەلەیشدا بچی، بەلام ئەنجامەکی بێوہیتەرە لە ئەنجامی فەرمانداری ھۆش و زیرەکی!... کەسیکی ژیریش، کہ یەکیک دەبینن و بەدلیدا دەچی لەوانە نییە کہ لە خۆی بپرسی: «ئایا ڕی بدەم بەدلەم ئەم کەسە ی خۆش بوی؟»... چونکہ خۆشەویستی راستەقینە دەبێ لە دلەوہ بیتەدەری، پێش ئەمە ی ھۆش بیری لی بکاتەوہ. لە دایکبوونی خۆشەویستییش، وەک لە دایکبوونی ھەموو گیانلەبەرێک، سەرتاپای کاریکە لە کارەکانی سروشت. ھەرچی کاری مرۆفیشە لەم رووہوہ، کہ خۆمان پیتی دەلین «ھونەری دلداری» لە دوای ئەوہوہ دی. لیرەیشدا ئیمە وای بەچاک دەزانن کہ ئەو دەمە ی ئەم ھەنگاوە دەست پێ دەکات، بەدروستی، دیاری بکەین. واتا ئەو دەمە ی کہ ھونەرەندەکە دەست دەکات بەداریشتنی ئەو کەرەستە خاوانە ی کہ سروشت پێشکەشی کردوہ...

خۆشەويستی چۆن دەست پى دەگات؟

(ستاندال) لە نووسراوە خۆشەويستەیدا کە ناوی ناو «هونەری خۆشەويستی» دەلێ: «خۆشەويستی، بەجۆریکی تێکرایى ئەو کاتە دەست پێدەگات کە لە ناو دەرووندا «لیک کەوتن»-یک پەیدابى، بەهۆی کارى ئارەزووی دڵەو، یاخود بەهۆی پەسندکردن یان ناوبانگەو. بۆ وینە ئیمە لە چیرۆکە بەناوبانگەى (تۆلستۆی)دا، «ئاناکارینا» وامان چاوپێدەکەوئ، کە کاتى پالەوانى چیرۆکە «فیرونیسکى» چاوى بە «ئاناکارینا» دەکەوئ و کاروانى سەر ڕیگای ئاسنە بەجى دەهێلئ، بەدەم بێرکردنەوێهەى قوولەو لە خۆى دەپرسئ: «چەند جوانە ئەم ئافەرە؟ تۆ بلێى مەبەسى چى بووبى وا هەر تەماشای دەکردم؟!...».

بەلام لە چیرۆکە ناسراوەى «بلاک»دا کە ناوی (ئۆجینی گراندى)یە، ئیمە پالەوانى چیرۆکە، (شارل)مان وا چاوپێدەکەوئ کە رۆژیک لە رۆژان دەکەوئتە ناو ژيانى کچەى ئاپۆى خۆیەو، لە وینەى پیاویکی سەرگەردانى دلتشکاودا. ئیتر لەو کاتەو، کچەى توشى داوى ئەقینى ئەو دەبى و ئەو دلدارییە بەرنادات تا دەچیتە گۆرەو!...

جا ئەگەر ئەو «لیک کەوتن» کارى خۆى کرد و توانى رووى مرۆف وەرەگێرئ بۆ سەر ئەو کەسە، «دوورکەوتنەو»ى کەسە دەبیتە هۆیەى گەشەکردنى دلداری و دامەزراندنى لەناو دڵ و دەرووندا. ئەمەیش لەبەرئەوێهە کە دەسلالتى هەرە گەورەى ئافەت لەوهدایە کە لە گەشتى خۆى دوا بکەوئ، یاخود لە پیاووە دەوربکەوئیتەو. چونکە چاویکەوتنى کور و کچیک «کە لە یەكەوتنى»، یاخود گرفتارى یەكتر بووبن، لە سەرەتای دلداریدا، یارمەتیی ئەو دەدات کەموکوورى و شۆپنەکانى کزى و بێدەسەلاتیبیان دەربکەوئ... کەچى دوورکەوتنەویان لەم سەرەتای خۆشەويستییدا، دەبیتە هۆى ئەوێ کە هەر کەسەیان پڕ بەدڵ ئاوات بخوازیت ئەوێترى دەست بکەوئ... تەنانەت هەرۆک فریشتەى ناو بەهەشتى دیتە پێش چاوى!... (ستاندال)یش بەم هەنگاوەى دلدارییە دەلێ: «هەنگاوى بلوورین». چونکە بەلای ئەووە لە پارچە تەختەى یەك دەگات کە تا ماوێهەک لەناو کانیکی خوتدا داہنئ. تا بلوورە بریسکەدارەکانى خویبە کە دايدەپۆشن و دەبخەنە شپۆهێ بەردە بەنرخەکانەو، بەخۆیان و پڕشنگەکانیانەو...

چاویکەوتنى دووهم

جا هەر کاتى ئەم «هەنگاوى بلوورین»ە تەواو بوو، خۆشەويستە کە لەبەرچاوماندا دەبیتە یەکیکی ناسک و ناوازە کە زۆر لە ژوور راستیی خۆیەو دەووستئ. لەم روووە (مارسێل پروست) کە وێژەوانیکی پێشینیانە دەلێ: «هەر کەسى لە ئیمە دەست بکات بەدلداری، لە راستیدا کەسیکی راستەقینەى خۆش ناوئ. کەسیکی وای خۆش دەوئ کە نەبوو، و، بەلام لە میشکی خۆیدا دروستى کردوو. ئەو جوانیبەیش کە ئیمە بەلامانەو وایە خۆشەويستە کەمان هەبەتئ، لە راستیدا سەرچاوەکەى چاوەکانى خۆمان، نەک وینە و شپۆهێ ئەو!»...

جا لە پاش ئەمەى ئەم هەنگاوى «دلداریی بلوورین»ە لە دەمى دووربى خۆشەويستدا تەواو دەبى، ئیتر وای لێ دئ کە بتوانئ بێر لە چاویکەوتنىکی دووهم بکرتتەو لەگەڵ دلتخاوزدا ئیتر ئەو ترسەیش نامیتئ کە ئەم دووهم چاویکەوتنەو زبانی بێهەشى بەخۆشەويستییه ساواکەیان... ئەمیش لەبەرئەوێهە، کە لەو دەمەدا تاسە و تەزوو کەمان ئەو دەخاتە سەر ئەستۆى خۆى کە وینەى راستەقینەى خۆشەويستە کەمان لەبەرچاوى بشارتتەو، و، وایشمان لێ بکات کە هیچ وینەیک نەبینئ، ئەو وینە «بلوورین»ە نەبئ کە پڕشنگ دەدات لەناو ئەندیشەماندا، ئەو ئەندیشەى کە هەر خۆى ئەو وینە بریسکەدارەى کیشاوه. هەرۆهە وایشمان لێ دەگات کە گەشەکردنى و قسەکانمان بەرگوى نەکەوئت کە هۆشیکی پروبووچى ناشى پێشان دەدات. هەرۆهە هیچ خەوش و کەموکووربەى کى خۆشەويستە کەمان نەبیتە بەرچاوى... ئەمەیش سەبارەت بەوێهە کە خۆشەويستی ئەم هەنگاوى دووهمە لە دەروونى خۆمانەو هەلدەقولئ نەک لە دەروو، جا لەم دەمى دووهمەدا دلداری، بەجۆریکی تێکرایى، هەر لە مەبیتى کامەرانى دەگات کە روون و پاک و بێگەرد بئ. ئەوئەو هەبە، ئاگر بەگروبلتسە کە یەو نامینتتەو، هەتا دارى نەکەیتە سەر. لێریشدا سووتەمەنى خۆشەويستى بریتیبە لە هیوا و تیزکردنى دلداری، لە هەر جۆرێکدا بئ: - بەتیلایى چاوى تەماشاکردن بئ، یان بەدەستگوشین، یاخود بەپیداھەلدانى خۆشەويست...

گومان گرفتاری زیندوو دهکاتهوه

جا نه گهر هم کردهوه بزویته رانه که وتنه برهوه و، بۆ یار ناشکرا بوون، ئەوا له باتی خوشه ویستی یه کلابی، خوشه ویستی بهرامبهری پهیدا ده بۆ. ئەو نده ههیه نه گهر هاتوو دلداره که له ئەندازه به دهر جیتی خۆی له دلای یاره که یدا خوش کرد، دوور نییه که خوشه ویستی به یان به پیتچه وانه ی مه بهس دهر بچۆ، ههر به جارێک له ناو بچۆ!... چونکه لای زۆر کهس خۆرشتی دلدارای بریتییه له گومان بردن و هه لگه رانه وه هه موو ده می له ناوهند روو ساردی و گهر میدا. زۆر جاریش وا رێک ده که وێ، که ئەم باره فری نییه به سه ر تاسه و ته زووی راسته قینه ی دلداره که... به م ره نگه دلداره که دوور نییه جووله یه کی یاره که ی خۆی به سوو ک کردنی خۆی بزانی. که چی دوور نییه جووله یه به هۆی شهرمنی یا خود گیان سوو کی ی یاره که وه رووی دابی... بهرامبه ر ئەم کرده ویه، رهنگه سه ر چلپی دلداره که، که ههر له سه ر چلپی بالبازی نه ینی ده کات، بوو پیتته هۆی لیکدانه وه ی ئەو ئیش و تازاره که له سه ر ئیش وه پهیدا ده بۆ، که نیشانه ی روودانی کاره ساتی ناخۆشه. بێجگه له مانه گه لیک شتی پروو پوچی تریش ههن، تیکرا خوشه ویسته کان زۆره ی بریاری خۆیانی له سه ر ده دن... که ته ماشا ده که ی تیلایی چاو و، وشه کان شی ده که نه وه. بۆ نیشانه و بزووتنه وه کان هۆ ده دۆزنه وه. بێجگه له وه به هه زار لادا بریاری ده ورات، ههر بۆ ئەمه ی هۆی ئەو روو ساردییه بزانی که له یاره کانیانه وه رووی داوه. جا ههر چه ند ئەو هۆیه به لای خوشه ویسته که وه شاراوه بپیتته وه - که له راستیشدا نه هۆ هه یه و نه روو ساردی - دلداره که زۆر تر بیر له یاره که ی خۆی ده کاته وه خوشه ویستی یاره که یشی زۆر تر ده چیتته دل و هۆشه وه. چونکه ههر خوشه ویستی به که له گلارایی دل وه په یدا بۆ، ههر له و درکه ده کات که ههر چه ند مرۆفه که خۆی پیتوه خه ریک بکات و دهری به ینی ئەو زۆر تر بچیتته ناو له شیه وه!... که واته هه لگه رانه وه، گر ده دا به ناگری دلدارای... ئەو پیاوه یش که خۆی ده خاته به رجنگی ئافره تیک ی چه واشه کار، ههر له و پشیل به ده کات که له گه ل گۆله موویه کدا یاری ده کات، که لیبی دوور ده که ویتته وه نزیک ده خاته وه له خۆی، که لیبی نزیک ده بیتته وه دووری ده خاته وه له خۆی!... دوکه وتن به دوای دووردا و، راکردن له ده ست نزیک، خوویه کی سروشتییه له مرۆفدا. له مه دا ئەویش ههر له پشیل ده کات!...

به لām وه که دهر ده که وێ، ههر کاتج ئافره ت ئەم چه که ی له ئەندازه به دهر به کاره ینا له گه ل دۆستیکیدا، زۆر جاری وا هه یه ئەنجامی خراب دهر ده چۆ و به مه به سی خۆی ناگات.

چونکه له جیاتیی ئەمه ی گر و بلتسه به خوشه ویستی به یان بدات، خوشه ویستی به یان له ناو ده بات. (ریکامییه) که خاتوونیک ی به ناوبانگ بووه له دلداریدا، ئەمه ی لی روودابوو له گه ل دۆسته که یدا (بنیامین کۆنستان)، که چیرۆک هه لبه ستیک ی ناسراو بووه. ئەم دلداره به سه زمانه له چیرۆکه نه مره که ی خۆیدا که ناوی (ئه دۆلف) ه ئەم کاره ساته ی به درتژی گپراوه ته وه، که له راستیدا چیرۆکی دلدارای نووسه ره که خۆیه تی!...

ئافره ت هین ده په رسی و سامان!

لیره دا پرسیک دیتته میتشه وه:

ئه گهر هاتوو پیتاو یک چه زی له ژنیک کرد، به لām ژنه که چه زی له و نه کرد، ناخۆ هینچ هۆیه که هه یه دلای ئەوی بچ نه رم بکری؟، وه رامدانه وه به پیتی شوین و سه رده م ده گۆری:

له سه رده مه سه ره تاییه کانی کۆندا، پیاو چه کی هینزی له شی به کار ده هینا. کابرا که چه که ی ده فراند و دووری ده خسته وه له مائی باوکی. ئەو بیته!... دوور نییه ئەمه یش له به رته وه بچ که ئەو دلداره ههر ئەوی هه لبژاردوه له ناو کچاندا. که چه که هه ست ده کات که دۆسته که ی به م هه لبژاردنه ی سه ری به زر کردۆته وه. یا خود له به رته وه بچ که پیاوه که، تازه بوو به خاوه ن و گه وره ی، به زۆری بازووی خۆی داگیری کرد و ملی بچ که کرد!

به م ره نگه چه کی هینزی له ش رینگایه ک بوو بۆ پیاو که بیگه ینی به مه به سی راهینانی یاخییه وه به مملکه چیه وه بۆ خۆی. به لām ئەمه له سه رده مه کانی زۆر کۆندا بوو... به لām له سه رده مه کانی دواییدا چه کی گه نج و سامان و هینزی گیانی هاتنه ناوه وه، وه ک ناوبانگ و ده سه لات... له سه رگوزه شته یه کی یۆنانیدا «جۆپسته ری خودا ده بینین، به هۆی ئەوه وه یاره خوشه ویسته که ی خۆی، «دانا» ی ده ستگیر بووه، که خۆی گۆریوه و به رگیکی ده وله مه ندانه ی له به ر کردوه و به زتیر یاری کردوه!...

به لām خوشه ویستی ئافره تی به دیلگیرا بۆ گه وره که ی خۆی، له وانه نییه که له خۆیایی بوونی پیاویکی تازاد و سه ره رز دا بمرکیتته وه. چونکه له راستیدا ئیمه و امان ده وێ که ئافره ت «ئیمه هه لبژیرت»، نه ک به نا به دل «له گه لمان گوزه ران بکات»!... داگیر کردنی تازاد و سه ره ست بۆ. له به رته وه که م هه لده که وێ، خونکار که نیزه که کانی خۆی بوێ. واتا بیته دلداریان. چونکه ئەوانه له به ندیخانه دان، هیچیان به ده ست نییه!...

که چی پیتچه وانه ی ته وای ئەمه یش ههر راسته... چونکه ئەو ژنه ی له هاویندا، هه موو

رۆژئى دەچى بۆ گوى ئا، بۆ مەلەكردن، كەم ھەلەكەتەوى بەخۆشەويستىيى كەسىك گرفتار بكات، ياخود تاسەى پىاو بەتەواوى بېزوتىنى. ئەمەيش ھەر لەبەرئەويە كە ژنەكە بەرەلایە ۋە ھەموو كەس تەماشای دەكات كە ئەمەيش لە ئەندازە دەچىتە دەرەو! بۆچ لەسەرگرتنى دلدارىدا ھىچ خۆشەويستىيەك دەچىنژى، كە پەردە لاىرى ۋە پەرزىن ھەلبىگىرى ۋە ھىچ ئاپرۇويە كىش بەژنەكەو ھەمىنى كە چەقى رىگای لى بگىرى...؟

بەلام كە ژنەكە بەگران دەست بەكەوى، دەبىتە ئامانچىك بۆ پىاۋەكە، بەكولى دلەو ۋە پادەووى دەنى. بۆ مەنە لاوتىكى ھەرزەكار كە دللى دەچى بەئافەرەتتىكى لاسايىكەرەوى ۋادا كە ھەر لەسەر تەختى لاسايىكردنەو كە دىويەتى، ھەر لەخۆبەو كەردەو ۋە رەوشتى ۋا يەجگار ناوازەى بۆ دروست دەكات، كە ھەر چەند گوتى لە دەنگى بى ۋە چاوى لە روى بى، ۋا دىتە پىش چاۋ كە ئەو كەردەو ۋە رەوشتانەى ھەيە. كەچى لە راستىدا ھىچ كەردەو ۋە رەوشتتىكى لەوانەى نىيە. كاتى كە ئافەرەتەكە دەبىنى لاسايى يەككىك لە چىرۆكەكانى (دىمۆستىيە) ياخود (شكسپىر) دەكاتەو، بەلایەو ۋە اىە: ئەو كەسەى ئافەرەتەكە لاسايى دەكاتەو، ھەرچى چاۋبەست ۋە دلكتىشكردنىكى ھەبى لەو ئافەرەتەدا كۆبۆتەو. كورەكە ناشى ۋە نەشارەزا دەپىنەتەو لە كەسايەتتى راستەقىنەى لە چرچولۆچەكانى دەموچاوى كە چراخانى بەزمگاكە دەيشارنەو ھەرەھا ھىچپىش نازانى لە بابەت دلخرايى ئافەرەتەكەو، ياخود كە شوفش ۋە لەخۆبايى بوونەكەى. ئەمەيش لەبەرئەويە كە ھىشتا لەگەلىدا نەژىاۋە تا تىبى بگات. لەم بابەتەو، (باىرۆن) دەلى:

«ئەو بۆ تۆ ئاسانترە كە بىرەت لەپىتاۋ ئەو ژنەدا كە خۆشت دەوى، لەو ھەى كە لەگەلىدا بىزىت!».

ھەرەھا ئەو كەچەيش كە گرفتارى ئەقىنى چىرۆكنووسىك دەبى، ھەرچى كەردەو ۋە گەورەكانى پالەوانەكانى چىرۆكەكەى ھەيە، لەویدا دەبىنى، بەلام ئاگای لەو نىيە كە بادارى جومگەكانى، لەشى لە كەلك خستوو، كە ورگى تووشى نەخۆشىيى خواردن ساز نەكردن بوو، لە بابەت گىژووتى ۋە تەمەلىي ئەو چىرۆكنووسەيشەو ھىچ شتىك نازانى، نەخوازەلا سەرگەرمى ۋە توورەپىيەكەى.

بەكورتى ھەرچەند مرۆف بەگران دەستگىرى، ئاسانتر پەسندكردن ۋە بەدلداچوونى كەسانى ترى دەست دەكەوى.

ھونەرى دلدارى

جا ئەگەر وابى، بەپىتى ئەو دەستورانى ناومانىردن، ئەمە باشە بۆ دلدار، كە ھەر ھەز دەكات بەخۆشەويستراوى بىننىتەو ھەى بىننىتەو بەنەناسراوى؟

كەس ناتوانى ئەمە بلى. چونكە مرۆقى گرفتار بەدلدارى زۆرى پىچى ھەست بەئارەزوويەكى بەھىز دەكات لە دللى خۆيدا، كە خۆشى خۆش بوستىرى لەلایەن يارەكەيەو كەواتە دلدار بەھۆى چىيەو دەگاتە ئەو مەبەس ۋە ئارەزووى خۆى؟ ھەتا سەردەمى كۆن بوو، ئافەرەتە جادووگەرەكان ھەندى دەرمانى چاۋبەستكردىان دەدايە، كارى خۆى بەتەواوى دەكرد. ھۆنراۋەكانى كۆن كە لە بابەت سەردەمى «ئۆفىد» ۋە «تىۋكرىتس» ھە دەدوتىن، پەنجە بۆ ئەم دەرمانى جادوو دەكىشن. تەنانەت لەم چەرخەيشدا، لە ژورە سووك ۋە رىسواكانى ھەندى گەرەكانى شارەكانى [پارىس] ۋە [لەندەن] ۋە [نىبۇرك] دا، ھەندى پىترىژنى گرژ ۋە مۆن دەبىنى، كە ھىچ رۆژتىك نىيە بەسەدان جار ئەم پرسە پر لە سەرگىژى ۋە گلارايىيە، لە دەم لاۋەكانەو نەبىەن: «چى بكام تا خۆشى بويم؟» جا لەم رۋو ھەو، بەسەرھاتەكانى مرۆقاىەتتى دۋورودىژ ھەندى رىگا ۋە ھەلسان ۋە دانىشتن ۋە، خۆنۋاندن ۋە، فىللى تايەتيمان پىشان دەدەن، كە ئىمە بەھەموويان پىكەو دەلىن «ھونەرى دلدارى». ھەندىكىان ئەمەندە ساكارن تەنانەت گىانەبەرانىش بەشيان تىياندا ھەيە ھەندىكىشيان گران ۋە پىشكەوتوانەن، تەنيا مىشكى مرۆف دابىتەن ۋە پىتى لى بردوون.

ئەمانە گرنگىرەن رىن بۆ [دلدارى]:

بەكەم: خۆرازاندىنەو

بەكارھىتەنى رىگەى خۆرازاندىنەو، لە ھەموو رىگاكانى دلكتىشكردن زۆرتر بلاۋبۆتەو. ھەرچى سروسشتە، لەم بابەتەو، پىش ئىمە كەوتو. تەماشای گولەكان بەكە. بەھۆى رەنگاپرەنگىيى خۆيانەو پەپولە ۋە مىش ۋە مەگەز كىش دەكەم، بۆ ئەمەى لە كاتى خۆيدا تۆرى نىرومى تىكەل بەيەك بى. ھەندى پەپولە ۋە چرچوانەو ھەرى ترىش ھەن بەشەو خۆيان دادەگىرسىن ۋە رۋونكى دەدەن، ھەر بۆ ئەمەى لە رەگەزەكەى تر بگەتەن كە بۆ [دلدارى] ئامادەن... ئافەرەتەش ھەروا دەكات. خۆى بەناۋازەتەن بەرگ ۋە پۆشەيى ۋە گەوھەرەكان دەپازىننىتەو بۆ ئەمەى دللى پىاۋى پىن كىش بكا، تا ھەلى بىژى بۆ ھاسەرىيى خۆى... كەواتە خۆ جوانكردن ۋە خۆرازاندىنەو لە ئافەرەتدا ئارەزوويەكى سروسشتىيە!...

دووهم: بهر بهر گانسی له سرکه وتندا

پرو وهرگيراني ره گهزه که ی تر، بهم هؤبه شهوه ده کړی که کارتيکی وا له دلدار بوه شپته وه، که که سانی تر نه توانن بيکه دهبيني هممو دلداريک بؤ نه وه رهنج ددات که له هونره که ی خؤيدا سرکه وي. ئه مەيش له گه ليک رتوه جيبه جي ده بئ: هندی په له وهر همن خؤيان فری دده نه ناو زؤنگه کانه وه و تيباندا نوقوم دهبن بؤ نه مەي گياي ناوی بؤ هاوړی ميچکه کانی خؤيان دهر بهين. کاتي که له [شاتويران] يان پرسى: «بؤچ ده چي بؤ رؤژه لات؟». وام وهر امدانه وه، گوتی: «مه به سم نه وه يه ناو دهر بکه م، تا کچان منيان به دلدا بچي!...». که گه رايشه وه له گه شتوگوزاره که ی، که له ناو خاکه که ی رؤژه لاتا کردبووی، هندی واته ی دلداري نهمری ده سته که وتبو له [مادام دی توای] او ه...!

گه ليک چيرؤ کيش که دانراون ههر بؤ نه بو که تافره ته کان تاسه و ته زووی دلی خؤيانی تيدا بيبن، بهو مه به سه ی که دلبيان بيزوئيری. بؤ وينه چيرؤکی «ميخه زيرينه» ده هينينه وه که له لايه ن رخ دانهری به ناويانگ [سانت بيف] او ه دانراوه.

ئه گه ره له و هؤيانه بکؤلينه وه که نیازيان به خشيوه به دلی هونرمه نده بليمه ته کانی ساز و ناواز، که ساز و ناوازی ناوازه و تهر و تازه دانين که هر گيز له ناو نه چن، له هممو ياندا به يه که نه نجام ده گه ين. ئه ویش نه وه تا که نه ساز و ناوازی ليدنه رانه، له راستيدا ويستويان، تاسه و ته زووی دلی خؤيان بگؤرنه وه سر شپوه ی ساز و ناواز. ههروه ها ويستوويشيانه ئاره زووه پهنک خوار دوه کانی خؤيان دهر برن! دوايي: نه و که سه ی ياری [ته نس] ده کات و خؤی تيدا قال ده کات، ههروه ها نه و ئوتؤمؤبيل ليخوره ی که نازايه تيبی خؤی پيشان ددات له ليخوريني ئوتؤمؤبيله که يدا که بهو تير يبه شيتانه وه لیبی ده خورئ، له گه ل نه و سه ماکه ره ی که هونرمه ندی دهنوتين له دهر خستنی ریکوپيکی به ژن و بالايدا... نه وانه هممو يان به دواي ئامانچيکدا ده گه رين: نه و هيش نه وه تا که کچان کرده وه و کار و سهر و شپوه يان په سند بکه ن...!

سيه م: ناويانگی نه و که سه له دلداريدا

نه و پياوه ی ناويانگی به سوارچاکی دهر کردبئ، نه ویش يه کيک بئ، وه ک [دؤن جوان]، کچان حه زی لي ده کهن. نه و پياوه له راستيدا، داريک به ده سته وه ده گري، که سامناکترين هيزی تيدا يه و، به هؤی نه ویش وه ده توانئ کار بکاته دلی نه و کچه داوین پاکانه ی که به خؤيان دهنانز و اتا نه وانه ی که زؤر جاری وا هه يه خؤيان دده ن به ده سته وه،

له کاتي بزواندی نه و ئاره زووه ياندا که دلداريکی به ناويانگ بپچرن بؤ خؤيان و، له و تافره ته ی داگير بکه ن که بهر بهر کانييان له گه لدا ده کات، ياخود ده سته خوشکيان!.

نه م ئاره زووی سروشتييه يش که له ناو تافره تاندا هه يه، ئاره زوويه کی گرتيا ويه. به شی زؤری له له خؤيايي بوونه وه په يدا ده بئ. هه نديکيشی له بهر رتزنه گرتنی دلته رپی تافره ته ناحه زه که وه يه، له گه ل ئاره زووی به هيز کردنی باوهر به خؤکردندا له ريگه ی ده سته که وتنی سرکه وتنيکی به نه رک و ره نه وه...!

دلداري به ناويانگی به دلدارييه وه دهر چوو و، هه لده بئيری. به لام که ناويانگی به دلدارييه وه دهر چوو و، به ناو گشت که سدا بلا بووه و، نه م باره ده گؤرته وه باريکی تر وه. ئيتر له وه به ولاره کچان نه و هه لده بئيرن، ژنان خؤيانی تی هه لده سوون.

چوارهم: خؤ نواندن له هيز و ساماندا

ههر چي تافره ته، هممو دم به تاواتی نه وه وه يه که پياو بپاريزی له دوزمن و پشتيواني بکات. له بهر نه وه نه و پياوه هه لده بئيری بؤ دلداري خؤی، که له هممو پياويک باشر بئ بؤ گه يشن بهم ئامانجه!.

جا هه رچه ندي تافره ته که کز و بيدسه لات بئ، نه وه نده زؤر تر ئاره زووی نه و پياوه ده کات که له توانا ييدا هه بئ به هؤی هيز و ده سلات، يان بليمه تی، ياخود سامانی خؤيه وه به و بپاريزی و يارمه تيبشی بداتی.

پينجه م: چه کی ديارى و پيدا هه لدان

دياری ناردينش نرخيکی گه وره ی هه يه له دلکيش کردنی خؤشه ويسته که دا. نه م چه که يش هممو گيانله به رتيک شاره زايه تی. هه ندي په له وهری گؤی دهر يا همن، ههروه ها نه سپيش، به رده وردی ره نگا وره نگی برسکه دار، پيشکه ش به دلخوازه که ی خؤيان ده کهن. چؤله که يش لاسکی گؤلی لاولاو و گه لای دار ده بات به ديارى بؤ چؤله که ميچکه که ی هاوړتی، بؤ نه مەي دايان بخات له ناو هيلانه که ی هه ردوو کياندا که پيکه وه تيبدا ده حه وينه وه. له بهر نه وه «چؤله که به هه شتيلج» و تافره ت ههر له يه که ده کهن، له وه دا که هه ردوو کيان، له پاش ده سته که وتنی هاوسه ربي خؤيان، بير له رازاننده وه ی هيلانه که ی خؤيان ده که نه وه! جا له بهر نه وه چاکزين ديارى که ده زگيرانک پيشکه شی ده زگيرانه که ی خؤی بکات، نه وه يه که بابه تيکی جوانی وای بداتی که خؤی ياخود ماله که ی پي

پراژینیتتهوه!... یاخود بهبۆنه‌ی هه‌ندی جه‌ژن یاخود بیره‌وه‌ریی خو‌شه‌وه چه‌پک‌تی گول‌ی پیش‌ک‌ه‌ش بکات!

پیدا هه‌لدان به‌یاریشدا، له‌لایه‌ن د‌ل‌داره‌که‌به‌وه، به‌ک‌یکه له ش‌ی‌وه‌کان‌ی د‌یاری ناردن. زۆریه‌ی هۆنراوه د‌ل‌داریه‌کان بریتین له پیشاندانی کرد‌وه‌ی شیرین و جوانی و شه‌نگ و شو‌خی و پ‌یدا‌ه‌لدانی یار. به‌زۆری، هه‌موو که‌س پ‌یدا‌ه‌لدانی پ‌ی خو‌شه. چونکه هه‌ر کام‌پ‌یکان بگ‌ریت - ته‌نانه‌ت ئه‌و که‌سانه‌یش که زۆر به‌خو‌یان ده‌نازن - هه‌ست به‌که‌موکوورپ‌یه‌ک ده‌کات له خو‌یدا، که ده‌یه‌وئ پ‌ری بکاته‌وه و تو‌له‌ی بۆ بکاته‌وه بۆ وینه ئا‌فره‌تی شه‌نگوش‌وخ له زه‌ره‌کیی خو‌ی د‌ل‌نیا نییه. ئا‌فره‌تی زه‌ره‌ک‌یش پ‌ی‌ویستی به‌یه‌ک‌یک هه‌یه پ‌ی بل‌تی جوانیت و، ئه‌وه‌یش بچه‌سپ‌یتن‌یتته د‌لیه‌وه. به‌م په‌نگه هه‌ر که‌س ئه‌وه‌ی پ‌ی خو‌شه شتی وا بدۆزیتته‌وه د‌ل‌نیای بکات له‌وه‌ی که خاوه‌نی ئه‌و کرد‌وه و په‌وشته جوانانه‌یه که خو‌ی پ‌روای ته‌واوی نییه که ئه‌وانه‌ی هه‌ب‌ی. جا له‌به‌رئه‌مه‌یه که پ‌یدا‌ه‌لدان، هه‌موو که‌س‌یک پ‌یتی خو‌شه، کار‌یک‌ی گه‌وره‌یش له د‌لی ده‌کات. چ ژن ب‌ی، چ پ‌یاو له‌مه‌دا یه‌که. گه‌ل‌یک ئا‌فره‌تی وا هه‌بوون، که ب‌یسه‌ش بوون له جوانی و له د‌ل‌ک‌یش‌کردن، که‌چی به‌در‌ت‌زایی ته‌مه‌نیان پ‌یاوان خو‌ش‌یان ویستوون، هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌ی که توانیویانه باش به‌و پ‌یاوانه‌دا هه‌لب‌ده‌ن!... گه‌ل‌یک پ‌یاوی سه‌ر و چاوش‌یرین‌یش هه‌بوون، که ئا‌فره‌تان په‌رست‌وو‌یان، هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌ی که شاره‌زا بوون له پ‌یدا‌ه‌لدان به‌جوانی ئه‌و ئا‌فره‌تانه‌دا!... هه‌روه‌ک درده‌که‌وئ، هه‌موو که‌س‌یک حه‌ز له‌وه ده‌کات که کرد‌وه و په‌وشته شاراوه‌کانی که ه‌یش‌تا ناوبانگی پ‌یوه درنه‌کردوون یاخود ل‌یی درنه‌که‌وتوون، پ‌یتیاندا هه‌لب‌درئ. هه‌رچی سه‌ر‌کرده‌ی له‌شکره، ئه‌وه‌نده‌ی پ‌ی خو‌شه له‌بابه‌ت چاوه‌کانیه‌وه بروی‌ی که د‌ل‌ک‌یش ده‌که‌ن و وه‌ک ئاگر هه‌ل‌گیرساون، ئه‌وه‌نده‌ی پ‌ی خو‌ش نییه که له‌بابه‌ت سه‌رکه‌وتنه‌کانیه‌وه له‌جه‌نگدا پ‌یتیدا هه‌لب‌ده‌یت!...

چ‌یرۆک‌ب‌یژن‌یک‌ی به‌ناوبانگی‌ش که‌م به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه که په‌سند‌کردنی خو‌ت به‌رامبه‌ر نووسراو و چ‌یرۆکه‌کانی پ‌یشان بده‌یت. که‌چی که له‌بابه‌ت زرن‌گانه‌وه‌ی ده‌نگه‌خو‌شه‌که‌به‌وه بدو‌ییت که چ کار‌یک له‌ د‌ل، ده‌مو‌ده‌ست گو‌یت ل‌ی ده‌گرئ و، قسه‌کانت په‌سند ده‌کات و، له‌خو‌ش‌یاندا گه‌شکه‌دار ده‌ب‌ی!...

شه‌مه: د‌ل‌راگرتن

ئا‌فره‌ت له د‌ل‌ک‌یش‌کردنی پ‌یاو‌دا ده‌ست‌یک‌ی هه‌یه. بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌مه‌ پ‌وشن بکه‌ینه‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌سه‌ که چ‌یرۆکی [مادام دی مانتون] بگ‌یرینه‌وه، که چۆن توانیویتی د‌لی [لو‌یسی چوارده‌هه‌م]، خون‌کاری فه‌ره‌نسه‌ داگیر بکات، له‌کات‌یک‌ی وایشدا که هه‌ر په‌نجه‌پ‌ویبی ل‌ی ده‌وه‌شایه‌وه!... ژنه‌که له‌وده‌مه‌دا له‌ته‌مه‌نی هه‌رزه‌کاری ت‌یپه‌ری کرد‌بوو.

ته‌نیا په‌یوه‌ندییه‌ک‌یشی هه‌بوو به‌خون‌کاره‌وه. ئه‌وه‌یش ئه‌وه‌ بوو که بو‌بووه دایه‌نی منداله‌کانی، که له‌د‌ل‌خوازه‌جوانه‌که‌ی بو‌بووی. که ناوی [مادام دی مونتسبات] بوو. ئه‌م ژنه‌یش کار‌یک‌ی گه‌وره‌ی کرد‌بوو له‌ د‌لی خون‌کاردا، ده‌سه‌ل‌ات‌یک‌ی زۆریشی به‌سه‌ریدا هه‌بوو. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا سه‌رکه‌وت که د‌ل‌خوازه‌جوانه‌که‌ی خون‌کار هه‌ر نه‌یده‌و‌ت‌را به‌ب‌یریشیدا ب‌یت!... سه‌رکه‌وت له‌وه‌دا که خون‌کار بخاته سه‌ر ئه‌وه‌ی ماره‌یشی بکات!... ئاخۆ رازی ئه‌م سه‌رکه‌وتنه سه‌یره‌ی چی بو‌وی؟...

له‌پ‌یشدا له‌ش‌ی‌وه‌یه‌کی وادا خو‌ی له‌خون‌کار نزی‌ک ده‌خسته‌وه که دۆستی ئاشتیبه و، ده‌یه‌وئ ناوه‌ند خون‌کار و د‌ل‌خوازه‌شو‌خو‌شه‌نگه‌که‌ی چاک بکاته‌وه. د‌ل‌خوازه‌که‌ی خون‌کار سروشت‌یک‌ی ئاگرینی هه‌بوو. ناشیانه له‌هه‌موو که‌س‌یک که خون‌کار ب‌یدایه‌ د‌لی کرمی ده‌کرد. ئه‌مه‌یش بو‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی که هه‌موو دهم ئا‌ژاوه له‌ناوه‌ند هه‌ردووکیاندا تازه ب‌یتته‌وه. خون‌کاریش که دیی له‌دایه‌نه‌که‌دا، که ناوب‌ی‌یان ده‌کات و، ئاشتیمان ده‌کاته‌وه، جو‌ره ساکاری و به‌سه‌زمانیبه‌ک هه‌یه، ئه‌و ئاره‌زووه‌ی هه‌یبوو بۆ ژنیان‌یک‌ی ب‌یده‌نگ و سه‌نگ هه‌روه‌ک هه‌موو پ‌یاو‌یک هه‌یه‌تی، دامرکایه‌وه. به‌واتایه‌کی تر ئه‌و په‌وشت و خووه جوانه‌ی دایه‌نه‌که هه‌یبوو به‌رامبه‌ری، د‌لی خو‌ش کرد و کاری ت‌یک‌رد. به‌مه [مادام دی مانتون]، جه‌نگی یه‌که‌می برده‌وه! پاش ئه‌مه‌ی [مادام دی مانتون] د‌ل‌نیابوو له‌وه‌ی که ج‌یگای خو‌ی کردۆته‌وه له‌ د‌لی خون‌کاردا خو‌ی دایه‌ ئه‌وه‌ی که هاوبه‌ش‌یی پ‌یاوه‌که‌ی خو‌ی بکات له‌فرمانه‌که‌یدا، که زۆر به‌ته‌نگیبه‌وه بوو!... ژنه‌که کاروباری هه‌لسو‌وران‌دی خاکه‌که‌یدا گو‌تی له‌و په‌یام و برپار و نووسینانه ده‌گرت که په‌یوه‌ندیان به‌فرمانه‌وا‌یبه‌وه هه‌بوو و، بۆ خون‌کاریان ده‌خو‌ت‌ندنه‌وه. هه‌روه‌ک شاره‌زایه‌کی وریا که ئاگای له‌هه‌موو شتی‌یک ب‌یت گ‌فتو‌گو‌ی له‌سه‌ر ده‌کردن. ته‌نانه‌ت ده‌سه‌ل‌اتی ژنه‌که گه‌یشته ئه‌و ئه‌ندازه‌یه، که کاربه‌ده‌سته‌کانی بانگ ده‌کرده ج‌یگا ت‌ایبه‌ت‌یبه‌که‌ی خو‌ی له‌کو‌شکه‌که‌دا، بۆ ئه‌مه‌ی گ‌فتو‌گو‌یان له‌گه‌ل‌دا بکات و ئاراسته‌یشیان بکات!... ژنه‌که له‌م ر‌یگه‌یه‌وه، توانی

به ته و اوه تی دلئی خونکار داگیر بکات. ئەمەیش لە بەرئەوه بوو، که ژنه که به سایه ی زیره کیی خۆبه وه په یی به وه دەبرد که هەر پیاوی پیاو بی. له هه موو شتی زۆرتر به تنگ کار و فرمانه که ی خۆبه وه ده بی. ته نانه ت کار و فرمانه که ی پیش ئەو ژنه ییش ده خات که خۆشی ده وی! جا ئە گەر هاتو ژنه که خه ریکی ئەوه بوو له کار و فرمانی بکات و، پرووی وهری گێرێ بۆ خۆی، ئە نجام به وه ده گات، پیاوه که که نه فتی بکات و، بۆ ژنیکی تر بگه رپیت که بزانی پازی ده سه لاتداری به سه ر پیاودا له وه دایه که به تنگ کار و فرمانه که به وه بی!...

هه وته م: ساز و ئاواز، وینه، چیرۆک

ئەم سێ هونه ره، له کۆری دلداریدا ده ستیکی بالایان هه یه. زۆ جاری وا هه یه پیاو، ژنیکی به وه کیش ده کات بۆ لای خۆی که چامه یه ک له هۆنراوه ی [بۆ دلیرای بۆ بخوینیتته وه، به هیتواشی له به ر رووناکییه کی سووردا. یاخود له شوینتیکی کشوماتدا که که سی تیدا نه بی، خۆی و ئەو ئافره ته نه بی، پارچه یه ک له ساز و ئاوازی [شۆبان]، یاخود [بیته هۆقن]، یان [فاگنه رای بۆ لای بدات!...] له پاروه و دالان و هۆله کانی نوینگی وینه دا، گه لیک دلداری ده ستی پیکردوه!... ئەو گفتوگۆیه ی که ده پچرێ له ناوه ند دوو دلداردا، به هۆی له یه ک تینه گه یشتنیتیکی ناکاوه وه، گه لیک جار به هۆی چیرۆکیکی ناوازه وه دووباره ده ست پێ ده کرتته وه. به م په نگه، گه لیک جار، هونه ر و خوینده واری دوولای ده بنه وه هۆی نزیکی بونه وه ی ئەو دلانه ی که سازاون له گه ل به کتردا.

هه شته م: هاوبه شی له کاروباری زرنگکاری و ئاینیدا

هاوبه شی له بیروباوه ری زرنگکاری، یاخود ئاینی، یان نیشتمانیدا، یاخود هاوبه شی له باوه رکردن به هه ر نامه یه ک بێ له ژياندا، هۆیه کی گرنگه بۆ به هیتزکردنی خۆشه وستی. چونکه هه ر که سێ به هیتز و هه ره ته وه پروای به بیریکی کردبێ و به گه رمیبه وه هۆگری بووبێ، به گران ئەمه ی بۆ ده چیتته سه ر که هه موو ده م به دل که سیتیکی تری خۆشبووی، که له و بیرهیدا هه یچ هاوبه شییه کی نه کات. به پێچه وانیه ی ئەمه، ئە گه ر بیتو هاوبه شی له ناوه ند دلدار و یاردا بیتته بوون، بێ ئەمه ی له هه یچ شتی سل بکه ن، ئیتر به جاریکی کامه رانی روویان تی ده کات. ئەمه له ناو ئەو دلدارانه دا باوه که هه موویان یه ک پشه یان هه یه. چونکه هه یچ شتیکی له وه خۆشتر نییه که دلداری و فرمان پیکه وه کۆبینه وه له ناوه ند هه ردوولایاندا.

به خۆکردنی دلداری له پاش پهیدا بوونی

که له شوینی میبازییه وه گواستمانه وه بۆ شوینی له دایکبوونی دلداری، ئەو فرمانه مان دیتته سه رشان که ئەم کوربه یه به خیتو بکه ن و پیتی بگه یینین، تا ده بیتته خاوه ن هیتز و گوری خۆی. ئەم فرمانه ییش زۆر گرانه. چونکه ئەندازه ی مردن له دلداریدا، له م تافی ساواوییه دا یه جگار گه وره یه. جا له به ر ئەوه، پیتویسته زۆر به تنگ گه وره کردنی ئەو دلداریه وه بێن، له پاش هه نگاوی یه که می، که له وه ده مه دا هه ردوو دلدار ده له مه مند له بیره وه ری و گفتوگۆ و قسه ی نه سه ته قدا که بۆ یه کتری ده گێر نه وه، له ناوه ند ده ست له ملکردن و ماچه کانیاندا. جا ئە گه ر هاتوو لافاوی گفتوگۆی خۆش نیشته وه، دلداره کان له کاتی به یه کگه یشتنیاندا بیده نگ و سه نگی و ماتی و سه رلیشواوی داگیربان ده کات. جا لیره دایه که دلداریی ساوا تووشی ته نگوچه له مه ی مردنیتیکی زوو ده بی، بیتو ئە گه ر خاوه نه کانی زووبه زوو چاره ی نه که ن و ده رمانی هیتزی نه ده نی. له وانه له هه موویان گرنگتر ئەوه یه که دلداره که بزانی چۆن «خۆی تازه ده کاته وه» ده بی له هه موو چاوپیکه و تنیکاندا گفتوگۆی خۆش و دلبروین به ییتته ناوه وه، که هه تا درێژه ی پێ بدات به پیتزتری لێ بی. جا لیره دایه که جیاوازی ناوه ند دلداریتیکی دلکیشکه ر و دلداریتیکی دلکیش نه که ر ده رده که وی، له گفتوگۆکه یدا. یه کیتیکی تریش له و ده ستوورانه ئەوه یه، که بۆ ئەمه ی گه شه به دلداری بدری، پیتویسته یاره که رتگی و بۆ ئاسان بکری که بتوانی بێ په روا هه لسی و دابنیشی له گه ل دلداره که یدا له کاتی ته نیاییاندا! چونکه هه یچ شتیکی له وه ناخۆشتر نییه بۆ مرۆف که خۆی ناچار ببینی له به رده م خۆشه ویسته که یدا پروکه شیکی دروستکراوی و له خۆی بدات که سه ر له پیاو تیک بدا و، هانه ی بدات بۆ ده ربازبوون، یاخود بۆ خۆدۆزینه وه له و، یان چاوتیکه وتنی، به لام به پروویه کی خه مباره وه!... دوا ی ئەمه ی هونه ری ریکخستنی به یه کگه یشتن دی که ده بی له جیتگایه کی په سند و ناوازه دا بی... دلداری شاره زا ئەو که سه یه که بزانی خۆشه ویسته که ی چ کاتی شوینی چۆله و هۆلی پێ خۆشه، چ کاتیکیش شوینی به زموره می پر له ده نگه ده نگ په سند ده کات!... که ی ده یه وی بچیتته گه شت له به ر تیشکی مانگه شه ودا و چ کاتیکیش ئاره زووی ببینی چیرۆکیکی لاسایی پیکه نیه پینه ر، یاخود مه رگه ساتیکی توندوتیژ ده کات! ئافره تیش له پیاو باشر له م شتانه تی ده کات. له به ر ئەوه پیتویسته پیاو هه لبژاردنی جێ به زمه کان و جیتی لاسایی کردنه وه کانی ده می دلدارییان بۆ ژن به ره لالا بکات.

چوارهم دستووریش ئه‌وه‌یه: که دلدار زال بئ به‌سه‌ر ده‌ماره می‌شکییه‌کانی خۆیدا، له کاتی ته‌نگوچه‌له‌مه‌کانی دلداریدا. جا لیره‌دا، وا باشه بۆ پیاو که دلنیا بئ له‌م راستییه که ئافره‌ت زۆتر خاوه‌نی هه‌ست و تاسه و ته‌زووه. ده‌مه‌قالی و قسه‌ی خۆشی ئه‌مه‌نده کاری تی ناکات، که رووخۆشی و قسه‌ی شیرین و ئارامگرتن و بیده‌نگی کاری لی ده‌کات. زۆربه‌ی ژبانی خۆی به‌دیلبه‌وه راده‌بوێری له‌ژێر چنگی ده‌ماره می‌شکییه‌کانیدا. جا له‌به‌رئه‌وه، شه‌پۆله‌کانی ده‌روونیشی هه‌ر له شه‌پۆله‌کانی زری گه‌وره‌کان ده‌کات. جا له‌به‌رئه‌وه، پیاو یاخود می‌ردی تی‌گه‌یشتوو ئه‌و که‌سه‌یه که وریای ده‌ماره می‌شکییه‌کانی خۆی ده‌بئ و، ریبان بئ نادات له ئه‌ندازه‌ی خۆیان ده‌رچن. ته‌نانه‌ت ده‌بئ وه‌ک زریوان بئ، که رووی که‌شتییه‌که‌ی ده‌کاته گێژه‌لوکه... په‌رده‌ی که‌شتییه‌که‌ خاوه‌نه‌که‌وه، و، به‌هیوایه‌که‌وه چاوه‌روانی ده‌کات، تا گێژه‌لوکه‌که‌ ده‌بێته‌وه. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا، خۆشه‌ویستی زری هه‌ر له دلدا ده‌مینی!... زری هه‌ر خۆش ده‌وی!

هونه‌ری خۆپاراستن له توورده‌یی یار

لیره‌دا چه‌ند دستووریک هه‌یه، له‌م هومه‌رده‌دا، که به‌که‌لکی هه‌ردوو په‌گه‌زه‌که‌ دئ. [یه‌که‌میان]: ئه‌وه‌یه که به‌ته‌نیا پیکه‌وه ده‌بن، رووخۆشی و قسه‌ شیرینییه‌کی ته‌واو بۆ به‌کتری پیشان بده‌ن لیره‌یشدا هه‌روه‌ک چاوپیکه‌وتنه‌که‌ی یه‌که‌میان وایه!... [دووه‌میان]: ئه‌وه‌یه که گیانی به‌زمخوازی خۆیان له هه‌موو شوین و کاتی‌کدا ده‌ریخه‌ن. ده‌بئ له‌و ده‌مه‌قالییانه‌یشدا که به‌دلشکاوییه‌وه ده‌یکه‌ن بیره‌وه‌ری پێشوو نه‌هیننه‌وه پێشه‌وه.

[سێیه‌میشیان]: ئه‌وه‌یه که دل کرمی کردن له یه‌کتری، به‌خه‌نه سنووریک یه‌جگار ته‌نگ و ته‌سه‌که‌وه. خۆیشیان بپاریزن له‌وه‌ی که دل کرمیی خۆیان ناشکرا بکه‌ن. هه‌روه‌ها خۆیشیان بپاریزن له‌وه‌ی که له‌گه‌ل یه‌کترا ناش و ماش بکه‌ن، یاخود بایه‌خ به‌یه‌کتر نه‌ده‌ن.

[ده‌ستووری چوارهم]یش: ئه‌وه‌یه که ژن و می‌رده‌که‌ ناوبه‌ناو - بام بلێین هه‌ر سا‌له جاریک - چه‌ند رۆژیک له یه‌کتر جوئ ببن. ئه‌میش بۆ ئه‌وه‌یه که دلداریبان بژیته‌وه و سه‌ره‌له‌نوئ، گری ئاگره‌که‌ی بلێسه‌ بستیته‌وه.

[ده‌ستوری پینجه‌م]یش: ئه‌وه‌یه که هه‌ر له‌خۆبانه‌وه، ناوبه‌ناو، نامه بۆ یه‌کتر بنی‌رن.

چونکه وشه‌ی نووسراو، به‌جۆریکی تی‌کرای، له وشه‌ی گوتراو ناسکتر و شیرینتره. جا له‌به‌رئه‌وه‌یه که ئه‌وه هه‌ست و تاسه ده‌بزوینی و تازه‌یان ده‌کاته‌وه.

دوایی، له‌سه‌ر می‌ردی تی‌گه‌یشتوو پێویسته، که هه‌موو ده‌م له پێشاندانی خۆشه‌ویستی خۆی نه‌که‌وئ له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی خۆیدا. ده‌بئ خۆشه‌ویستییه‌که‌ی له شتیه‌یه‌کی پر هه‌ست و تاسه و ته‌زوودایی پێش ئه‌مه‌ی بێته‌ ژنی چیی له‌گه‌ل کردوو، ده‌بئ ئیسته‌یش هه‌روا له‌گه‌لیدا بجوولێته‌وه. ئه‌گینا له گیانی خۆی وه‌رس ده‌بئ و، پاشه‌جاریش ئاره‌زووی یه‌کیکی وا ده‌کات که واژه‌ی دلداریی گه‌رموگوری لی بپیی ئه‌و قسانه‌ی که له سه‌ره‌تای دلداریبدا پێوه‌ی راهاتبوو!. که‌واته ئۆبالتان به‌ئسته‌وی خۆتان. پاشه‌جار په‌شیمان ده‌بنه‌وه!...

(ئهم بابته له گوڤاری «رۆشنییری نوئ» دا بلاوکراده‌ته‌وه. ژ (١٠٠) ی کانوونی یه‌ک ١٩٨٣ ده‌زگای رۆشنییری و بلاوکرده‌وه‌ی کوردی - به‌غدا).

١٩٦٧/٣/٤

هونەری ژيانی ژن و مێردی

نووسەری: ئەندریۆ مۆروا

هونەری دلداری بریتییە لەو هونەرە یەکێکە ئارەزوویەکی سەرپیتی دەگۆرێ و دەیکاتە تاسە یەکێکی بایە خدار... جا لەو کاتەدا کە مەرۆکە خەریکی بەکارهێنانی ئەم ئارەزووە دەبێ، یاسا یەخە دەگرێ و پیتی دەلێ: (بۆستە لە جیتی خۆت! تۆ هەتا بە پیتی یاسای ئاینی پەیمانامە یەک نەبەستیت لە گەڵ ئەو ئافەرەتەدا کە بە دلتدا چوو، تا پیتوی نەبەسترتیتەو، و ژيانی خۆی و ئەو مندالانەش کە لە تۆ و ئەو ئافەرەتە لە دایک دەبن، لە ئەستۆی تۆ بێ، ناتوانیت ئارەزووی سروشتی خۆت دابڕکینیتەو!...).

جا ئەم پەيوەندییە، پەنگە بە گران هەلبووشیتەو، پەنگیشە بە ئاسان. ئەمەیش بە پیتی جووری سەردەم و پەوشت و خووی با و ئاینە جووی جوێکان دەگۆرێ. هەرچی موسلمانە دەتوانی سوتندیتکی تاییەتی بخوات. واتا چەند وشە یەکێکی دیاریکراوی ساکار لە دەمی بیتە دەروە و، ژنەکی خۆی بەرەللا بکات... کەچی گاوری کاتۆلیک، ناتوانی ژنەکی ئازاد بکات، تا کلیسا بریاری ئەوێ بۆ نەدات کە ژن و مێردیەکیان هەلبووشیتەو. ئەمەش کاریکە، زۆر کەم سەر دەگرێ، تەنانەت لە بەشی زۆریدا هەر سەر ناگرێ!...

جا لە ناوەند ئەم دوو ئاینە جیاوازدەدا، گەلیک ئاین و تیرە ئاین هەن، کە بریارەکانیان مام ناوەندین. لە هەندێ جیگای کەم و دیاردیکراودا، ریتی بەرەللاکردنی ژن دەدەن، کە بەستراوان بە مەرجی تاییەتیەو...

هەندێ جارێش ئاین پەيوەندی یاسایی مەرەکردن بەهێز و هەرەتەو پەشت دەگرێ. بەلام یەکیک لە ژن و مێردە کە بە دزییەو ئەو پەيوەندییە دەشکینێ. بۆی هەبە نەهیتێ هەوسەرەکی بەو کە تنە بزانی. بۆیشی هەبە هەوسەرەکی بە کە تنە کە بزانی و پەسندیشی بکات، یاخود چاوی لێ پپووشێ!... هەندێ جارێش وەک ئەمەریکادا باوە - بە ئاسانی ئەم پەيوەندییە ئاینییە دەپچرتێ. ئەویش بەهۆی چەند کاریکی ساکاری دیاردیکراوە پێک دێ، کە دەبێ لە پپیشدا جیبەجێ بکرتن... سا ئایا بەرەللاکردن بە ئاسانی پێک بێ یان بەرەلستی گەرە و بەهیتزی لە بەرەمدای بێ، هەرچی ژن مەرەکردنە لە ریتی خۆیەو دەروا و، رۆیو و، لەمەودا ویش لە هەموو لایەکی جیهاندا دەروا. بەلای مێشەو وایە کە رێگای راست ئەمە یە. ئەمەیش لەمەودا روون

دەکەمەو. بەلام بام ئیستا بە دوژمنانی ژن مەرەکردن رێ بەدین، بیروباوەری خۆیان لەم روووە دەربیرن.

دۆن جوان و ژنەتێن

یەکەم پلاریکی گرنگ و بەدل کە لە ژن مەرەکردن گیراوە، ئەو یە کە بۆی ئینگلیز (شیللی) دەربیراوە کە دەلێ: (ئەگەر بیتو دلداری پیتو بەکرێ، ناژی، دەمرێ... لە راستییدا پال پیتو نەرەکانی سۆز و تاسە، یاخود هۆیەکانیان، یان هانەدەرکانیان، لە سروشتیاندا نییە کە دوا یاسایەکی بکەون. کەوا یە هیچ یاسایەکی ناتوانی زالی بێ بەسەرباندا)... دوژمنانی ژن مەرەکردنیش، ئەم پەيوەندییە ئاینییە کە دانراوە بۆ دلداری و، بەسروشت پپچەوانە ئەو وای لێک دەدەنەو کە: (بۆ ژنان هەر وا چاکترە، کە هەموو دەم، بەدرێژایی تەمەنیان ئەو پیاو لە خۆیاییبووانە بکەن بەدیلی خۆیان. چونکە گرفتاری ئەقینیان بوون!)... خۆ ئەمەیش دووبارە کردنەو پێ ناوی، کە هەر کەسی دوژمنی ژنەتێن بێ لە پیاوانە!...

(بەناردشو)یش لە نووسراوە کیدا کە ناوی (مەرۆش و مەرۆقی هەرە پایە بەرزە)، لەسەر زمانی پالەوانی چیرۆکەکی خۆی تیز بە ژنەتێن دەکات دەلێ: (کاتی کە لەسەر زوی بووم و ئەم قسانەم دەدا بەگویی ئافەرەتەکاندا، کە کۆمەلایەتی بەقسە بە دخاوانی دادەنێ، خۆ هەر ئەم قسانەیش بوو کە ئەم ناوبانگە بۆ پەیدا کردم لە جیهاندا، هەر ئەمانەیش بوو کە منیان کرد بە پالەوانیک لە پالەوانەکانی چیرۆکە هەلبەستراوەکان، هەموو ئافەرەتێکیان داخواییەکانی منیان پەسند دەکرد و لەسەری رێدەکەوتن، بە مەرجێ ئەو داخواییانە پپچەوانە سەر بەرزی نەبن! ئنجا کە لە ژنە کە دەپرسم مەبەسی چیبە؟. وەرەم دەداتەو دەلێ: (ئەم شتانەم لیت دەوێ:

(یەکەم): بەتەنگ ئەووە بێ کە هەموو دەم ژنە کەم لە گەلما بێ کە راپووشی پێ بکەم. ئەویشی بۆ جیبەجێ بکەم کە هەتا لە ژیاندا بێ قسە لە گەلما بکەم، کە خۆشیم بەدەم بەر سزادان، ئەگەر بەدرێژایی تەمەنی خۆم گرفتاری ئەو هاو دەمی و راپووشکردن و گفتوگۆکردنە نەبووم!

(دووەم): هەر لە بەر دلی ئەو، تا دەمێنم لە جیهاندا، هەرچی ژنی سەر زوی هەبە پشتان تی بکەم!... منیش بەرپەچی ئەم مەرەجانەم لە بەر ئەو دایەو، کە زۆرداریان زۆر تێدایە و، پپچەوانە گیانی مەرۆقاییەتین!... لە بەر ئەویش بەرپەچم دانەو، کە هەر لە

بنچینه‌دا ناپه‌سندن و دوورن له هۆشه‌وه! منیش راسته و راست پیم گوت:

(یه‌که‌م): ئە‌گەر که‌سایه‌تیی ئافره‌ته‌که و زیره‌کیه‌که‌ی وه‌ک که‌سایه‌تی و زیره‌کیی من نه‌بن، یاخود له هینه‌کانی من باشتر نه‌بن، گفتوگۆ‌کانی ژنه‌که بارستایی هۆشی من ده‌هینیتته خواره‌وه.

ئامۆژگارییه‌که‌یشی به‌پێی خراپمدا ده‌بات و، تووشی هه‌له‌م ده‌کات. هاوده‌مییه هه‌مووده‌مییه‌که‌یشی وام لێ ده‌کات که له گیانی خۆم وه‌رس بيم... جا منیک که ناتوانم هه‌ست و تاسه‌ی خۆم تا حه‌فته‌یه‌ک وه‌ک خۆی به‌هیل‌مه‌وه، ئە‌ی چۆن ده‌توانم ئە‌و هه‌ست و تاسه‌یه تا دوا‌یی ژبانم بۆ که‌سیکی تر وه‌ک خۆی به‌هیل‌مه‌وه؟

(دووه‌م): ئە‌گەر من له‌سه‌ر ئە‌و بیره‌ برۆم که تا دوا‌یی ژبانم له‌گه‌ڵ هه‌یج ئافره‌تییکی تردا ئاشنایه‌تی په‌یدا نه‌که‌م، بێ گومان له‌ پێی راست لاده‌دم و ئاسۆی دل و هۆشیشم ته‌نگ ده‌بیتته‌وه خۆ ئە‌گەر به‌قسه‌یشم نه‌کرد، تووشی ئە‌و به‌دناوییه‌م ده‌کات، که پێی ده‌لێن (ناپاکی له‌ ژبانی ژن و مێردی)!. دوا‌یی ئە‌و پێش‌نیازه‌ی که خستومه‌ته به‌رده‌م ئە‌م ئافره‌ت یاخود ئە‌و ئافره‌ته‌وه، هه‌یج فریکی به‌سه‌ر ئە‌مانه‌وه نه‌یه. ئە‌وه هه‌ر ئە‌نجامیکی سروشتیه‌ که له ئاره‌زوویه‌کی سروشتی له‌شه‌وه په‌یدا ده‌بێ. به‌جگار ساکاریشه. ئە‌ویش ئە‌وه‌تا: که پیاویتی من ئاره‌زووی له‌شی ئافره‌تانه‌ی ئە‌و ده‌کات!...

ئە‌م به‌ر په‌چدانه‌وه‌ی یه‌که‌مه‌یش به‌کورتی ئە‌مه‌یه که یاسای ژن ماره‌کردن ئارامگرتن و وه‌ک خۆمانه‌وه به‌سه‌ر شتی‌کدا ده‌چه‌سپینێ، که خۆی له‌ خۆیدا ئارامگرتن و وه‌ک خۆمانه‌وه‌ی لێ ناوه‌شیتته‌وه... هه‌روه‌ها له‌ شتیکی وایش (له‌ بره‌ودابوون) داوا ده‌کات، که له‌ توانایییدا نییه هه‌رگیز له‌ بره‌ودا بێ و له‌سه‌ر یه‌ک شیوه‌ بروات... هه‌موو لایه‌کیش له‌سه‌ر ئە‌وه رێککه‌وتوون که خۆشه‌ویستی ره‌گه‌ز، ئاره‌زوویه‌کی سروشتیه‌، هه‌ر له‌ برسیتی و تینوویتی ده‌کات... به‌لام له‌ بره‌ودابوونی دل‌داری، کاریکی ئاره‌زووی نییه... جا که هاتوو دل‌داری ره‌گه‌ز پێوستی به‌گۆران بوو، ئیتر ئە‌م یاسایه‌ی بۆجیه‌ که له‌سه‌ر ئە‌وه به‌نده پیاویک به‌لێن بدات به‌ئافره‌تیک که هه‌تا ده‌مرئ خۆشی بوئ و دل‌خوازی بێ؟!....

ژن ماره‌کردن ئازایه‌تی کز ده‌کات

پلاری دووه‌میش که ده‌گیریتته ژنه‌یتان ئە‌وه‌یه که ده‌بیتته هۆی کزبوونی ئازایه‌تی مرۆڤ و چالاک‌ی هۆشی. (رومان رولون) له‌م باب‌ه‌ته‌وه ده‌لێ: (پیاوی خاوه‌ن ژن هه‌ر نیوه پیاویکه‌!...). (پروودیارد که‌پلنگ) یش که له‌ باب‌ه‌ت ژبانی (کابتن جادسی) یه‌وه ده‌دوێ، ده‌لێ: (ئە‌م پیاوه ئە‌فسه‌رێک بوو. له‌ جه‌نگیشدا یه‌جگار ئازا بوو. به‌لام که ژنی هینا، بووه مێردیکی سه‌رکه‌وتوو و، ئە‌فسه‌ریکی ناته‌واو و دواکه‌وتوو، ئە‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه بوو که زۆر به‌ته‌نگی ئە‌وه‌وه بوو نه‌کوژرێ، نه‌وه‌ک ژن و کوڕه‌که‌ی بکه‌ونه ته‌نگانه‌وه. له‌به‌رئه‌وه له‌ شه‌ردا وه‌ک پێشوو ئازایه‌تی نه‌ده‌نوواند!...

زرن‌گاره‌ گه‌وره‌که‌ی فه‌ره‌نسه‌یش، (بریان)، بروای وا بوو که ده‌بێ پیاوی زرن‌گار ژن نه‌هینێ. سه‌یری که‌چی ده‌لێ: (بام له‌ راستیه‌کان ورد بینه‌وه و، رووبه‌روویشیان بووه‌ستین... به‌درێژایی خه‌باته سه‌خته‌کانم که له‌ پێناو دوا‌رۆژی خۆمدا ده‌مکرد، توانیم له‌سه‌رخۆیی خۆم و رۆشنایی مێشکم بپارێزم. هۆی ئە‌مه‌یش ئە‌وه بوو که له‌ پاش رۆژگاریکی پر ئە‌رک و ئازار ده‌متوانی به‌ئاره‌زووی دلی خۆم به‌سه‌یمه‌وه و، سه‌ره‌وت به‌خۆم بده‌م، له‌ ئیواراندا ئە‌و ژنه دل پر له‌ ئاواته به‌ریه‌ره‌کانیکه‌رم نه‌بوو، که هه‌مووده‌م سه‌رکه‌وتنی هاو‌پێکانم بیه‌ر به‌خاته‌وه و، ئە‌و توانج و پلارانه‌یشم بۆ بگێریتته‌وه که تیم ده‌گیرێن!... هه‌یژ و هه‌رته‌ی ئە‌و که‌سانه‌م هه‌بوو که به‌ته‌نیا ده‌ژین!... له‌ راستیدا ژبانی ژن و مێردی، پیاو و لێ ده‌کات که زوو په‌کی بکه‌وێ و له‌ که‌لک بکه‌وێ. که‌شتیه‌ی ژبانی مرۆڤه‌که‌یش تووشی گه‌لیک مه‌ترسی و ته‌نگوچه‌له‌مه‌ ده‌کات. هۆی ئە‌مه‌یش ئە‌وه‌یه که پێوانه‌ی په‌رده‌ی که‌شتیه‌که‌ی گه‌وره‌تر لێ ده‌کات، که ئە‌ویش تووشی گه‌لیک گێژه‌لووکه‌ی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بێ!...).

ئایا ئاینه‌کان بێ ژنیان پێ چاکتره‌؟

که ناحه‌زه‌کانی ژنه‌یتان له‌ چه‌سپاندنی ئە‌م به‌ر په‌رچه‌دانه‌وه‌ی دووه‌مه‌ ده‌بنه‌وه، ده‌چنه‌ سه‌ر بپاردانی قسه‌ئارایی و به‌لگه‌کان... له‌م رووه‌وه ده‌لێن: (بۆچ کلێسای کاتۆلیکی خۆشی که ژنه‌یتان به‌باشتر ده‌زانێ له‌ ژن نه‌هینان، پێی له‌وه نه‌ناوه که بێ ژنی بۆ سه‌ره‌رزی و به‌سامی پیاو په‌سندتره، بۆیه‌کا ئە‌وه‌ی به‌سه‌ر که‌شیشه‌کان و پیاوه خوداناسه‌کانی خۆیدا سه‌پاندوه؟... ئە‌ی هه‌موو جاریکیش به‌بۆنه‌ی شتیکه‌وه ئە‌م قسه‌به‌ دووباره ناکاته‌وه که

راستییه‌رستی خاوه‌ن ژن له هه‌موو که‌سیک زۆرتر به‌ر تیز و گالته پینکردن ده‌که‌وئ؟... چونکه راستییه‌رسته‌که نه‌گه‌ر بشتوانئ خۆی رزگار بکات له ده‌ست کزی و بئ ده‌سه‌لاتی خۆی، هه‌رگیز نه‌وه‌ی بۆ ناچیتته سه‌ر که ژنه‌که‌ی له کزی خۆی رزگار بکات ژنیش هه‌مووده‌م، له‌رووی کاربگه‌ری گیانییه‌وه له می‌رده‌که‌ی به‌هێزتره بیجگه له‌وه بارستایی هۆشیش له ژبانی ژن و می‌ریدیدا، به‌جۆریکی تینکراییی ده‌چیتته‌وه سه‌ر بارستایی نه‌و که‌سه‌یان که له‌ویتر کزتره....

پلاری چواره‌میش که دوژمنه‌کانی ژنه‌یتان ده‌بگرنه ژبانی ژن و می‌ردی نه‌وه‌یه که کاتی کور و کچیک ده‌بنه ژن و می‌ردی به‌کتری، راستییه‌که‌ی نه‌وه‌یه که به‌ئاره‌زووی دلێ خۆیان له‌سه‌ر نه‌وه‌ ریک ده‌که‌ون که ژبانی پر تاسه و ته‌زوو و جه‌ربه‌زیی و، جادووی خۆناسینی هه‌مووده‌می به‌که‌سانی تازه له‌ ره‌گه‌زه‌که‌ی تر و، نه‌و گه‌شانه‌وه و دلێ تازه‌بوونه‌وه‌ی که هه‌مووده‌می له‌ دل‌داری تازه‌وه په‌یدا ده‌بئ، واز لئ به‌یتن... کاتی که وازیستان له‌و هه‌موو بابه‌تانه هیتنا، ئیتر واز له سه‌رچاوه‌ گه‌وره‌که‌ی چالاکی ده‌روون و هه‌ستیش ده‌هیتن. نه‌مه‌یش واتای نه‌وه‌یه که بریار ده‌ده‌ن به‌سه‌ر خۆیاندا: تا هه‌ن به‌ماتی و گیتروویژی میننه‌وه، که هیتستا زوو بۆ ته‌مه‌نی نه‌وان به‌م ره‌نگه‌ دوایی به‌ژبانی خۆیان ده‌هیتن، که هیتستا به‌ته‌واوی ده‌ستی پین نه‌کردوو هه‌ر ژبانیکیش له‌سه‌ر بنچینه‌ی فرمان و لیپرسینه‌وه دامه‌زرا بئ، بیزاری و وه‌رسبوونه‌که‌ی به‌هیچ شتیک چاره نا‌کری... چونکه خۆشه‌ویستی ناوه‌ند ژن و می‌رده‌که‌ی زۆری پین ناچئ، گرانی نه‌رک و نازاری ناوما‌ل و په‌روه‌رده‌کردنی مندا‌ل بۆژوئ ده‌کات و گه‌ردی لئ ده‌نیشینئ، ژن و می‌رده‌که‌یش وایان لئ دئ ده‌گه‌نه ته‌مه‌نیکی هه‌ره‌ ریسوا و ناخۆش، بئ نه‌مه‌ی خۆشییان له‌ ژبانی لاوتی چیشتن که پر له به‌زموره‌زم و کامه‌رانی به‌سایه‌ی دل‌داری به‌هێزه‌وه، که هه‌ر له‌ ده‌ست نه‌م دئ نه‌و خۆشییانه پینک به‌یتن... به‌لام ژنه‌یتان نه‌م دل‌دارییه له‌ناو ده‌بات....

له‌سه‌رکردنه‌وه‌ی پشتیوانه‌کانی ژنه‌یتان

نه‌وانه به‌لگه‌ی ده‌ستی دوژمنه‌کانی ژنه‌یتان بوون، که هه‌تا نه‌ندازه‌یه‌ک زۆر به‌هین... که‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا یاسای ژنه‌یتان که هاوده‌می گه‌لیک نازاوه و پشیوی و هه‌لگه‌پانه‌وه‌کانی ناو زرنگکاری و ئاین و ئابووری بووه له‌و هه‌زاران سالانه‌ی پابردووهدا نه‌ژاکاوه، له‌ناو نه‌چوو، کز نه‌بووه، به‌پیتچه‌وانه‌وه هه‌تا هاتوو به‌هینتری لیها‌توو... جا بام خه‌ریکی نه‌وه بین له‌و هۆبه‌ قووله‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌نه تیبگه‌ین که بره‌ویان به‌و یاسایه داوه

و بنجیشیان پین دا‌کوتاو... هه‌رچی مرۆفه له‌ سروشتی خۆیدا خۆیه‌رسته. نه‌مه‌یش به‌تاوان دانانئ. له راستیدا نه‌گه‌ر سروشتی مرۆف وا نه‌بئ، خۆی بۆ ناژیتنئ و، به‌سه‌ر هۆبه‌کانی مه‌رگیشدا زال نابئ... مرۆف له‌ کانگای له‌شیدا ئاره‌زووی خۆپاراستنی هه‌یه، که هه‌روه‌ک (سپینۆزا) ده‌لئ پالی پتوه‌ده‌نئ، خه‌بات بکات بۆ ده‌ستکه‌وتنی دل‌نیایی له‌ بپوه‌یی که به‌سه‌ریدا نه‌بئ و بۆ په‌یدا‌کردنی خوارده‌مه‌نی و جیتی سه‌روه‌ت، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر له‌ برا‌کانی خۆشی بیچرئ... جا نه‌گه‌ر مرۆف هه‌ر نه‌م ئاره‌زووی هه‌بوویه، هه‌رگیز پینی نه‌ده‌کرا کۆمه‌لایه‌تییه‌کی مرۆفانه پینک به‌یتن و بیپاریزئ. خۆیه‌رستییه‌که‌یان ده‌بوو به‌هۆی نه‌وه‌ی بینه‌ درنده و به‌کتری بخۆن... جا له‌به‌ر نه‌مه‌یه که ئاره‌زووه‌کانی تریش په‌یدا‌بوون له‌ دلێ مرۆفدا، که له‌ هیز و هه‌ره‌تدا هه‌ر له‌ ئاره‌زووی خۆپاراستن ده‌که‌ن، نه‌مانه‌یش بۆ نه‌مه‌ دانراون که چالاکی و خه‌بات و بی‌ری مرۆف خه‌ریک بکه‌ن به‌خۆیانوه... له‌م ئاره‌زووانه‌یشدا، له‌ هه‌موویان گرنگتر، که ده‌چنه‌ جه‌نگه‌وه به‌رامبه‌ر ئاره‌زووی ره‌گه‌زی مرۆف پاراستن، دوو ئاره‌زوو هه‌یه: به‌کیتکیان ئاره‌زووی (ره‌گه‌زیی) به... نه‌ویتریشیان ئاره‌زووی (دایکیتی) به... جا هه‌ر له‌به‌رته‌مه‌یشه که گیانه‌به‌ره درنده‌کان ده‌بینن، له‌ کاتی دل‌داری و دایکیتیدا، درنده‌بیه‌که‌ی خۆیان له‌بیر ده‌چیتته‌وه و، ده‌ست ده‌که‌ن به‌لا‌وانده‌وه‌ی می‌چکه‌کانیان و خوتوکه‌دانی بچکۆله‌کانیان... به‌م ره‌نگه، له‌ ریکه‌ی دروستکردنی خیزانه‌وه، یاخود دروستکردنی شانه بچکۆله‌کانی له‌شی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، مرۆفایه‌تی له‌ناو ده‌سته‌ی مرۆفدا، سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر خۆیه‌رستی سروشتیدا... نه‌مه‌یش سه‌بارته به‌وه‌یه که له‌ناو خیزاندا، خۆه‌ختکردن ده‌بیتته کاربکی ئاسایی و سروشتی، که شان به‌شانی ئاره‌زووی ره‌گه‌زیی و دایکیتی ده‌روات. نه‌مه‌یش ده‌مانخاته‌وه سه‌ر به‌لگه‌ی به‌که‌می پشتیوانه‌کانی ژنه‌یتان. چونکه مرۆف چۆن پینی ده‌کری کولانه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی هه‌مووده‌می دروست بکات، له‌سه‌ر بنچینه‌ی ره‌گه‌زیی، که نه‌م ئاره‌زووه‌ خۆی، ده‌م ده‌می بئ و هه‌رده‌مه‌ روو بکاته که‌سیک... چۆن پیاو ده‌توانئ مالتیک دا‌به‌زینئ، که هه‌رده‌مه، به‌ئاره‌زووی خۆی ژنه‌که‌ی بگۆرئ؟ هه‌روه‌ها چۆن نافه‌رتیکیش پینی ده‌کری خیزانیک دا‌به‌زینئ که بریتی بئ له‌ باوک و دایک و چه‌ند مندا‌لیک، که هه‌رده‌مه به‌ئاره‌زووی خۆی می‌رده‌که‌ی خۆی بگۆرئ...؟

جا له‌به‌رته‌مه ژنه‌یتان دا‌هاتوو. واتا نه‌و په‌یوه‌ندییه دامه‌زرتراوه له‌ ناوه‌ند ژن و پیاو، که هه‌رگیز نه‌پچرئ، که ژنه‌که‌ بپاریزئ له‌ پیاوانی تر، که مندا‌له‌کانی هه‌ردووکیان بپاریزین له‌ کاره‌ساتی رۆژگار.

گرفتاری نهئين له ميړه كامه رانتر نسيه؟

جا ليږه دا (دوڼ جوان) که نوښته رې ته و که سانه يه که ژنه پټيانيان لا ناپه سنده، راست ده پټته وه و ده لې: (من بايه خ نادم به شانې کومه لايه تي، يا خود به پاراستني ره سمن. ژيان لاي من برتسيه له تازه کړدنه وه يه کي هم مو دهمې ناره زوو و خوش رابواردن، بې نه مهي هيچ به ره له ستيک په يدا بېي؟؟) به لام نه وه راسته که پياو سه به ست بو له گورپني دلداره که يدا له هره ده ميکدا بيه وي، کامه ران ده بېي... نه ي نه وه يش راسته که هره دوو دلداره که که هيشتا يه کتريان ماره نه کړدوه، نه و خوشييه ي له سه به ستيه ده بين، له خوشي بينين، له سه به ستي ژن و ميږدي زورتره؟.

له راستيدا نه و دلدارييه ي له ناوهند کوږ و کچيکي وا دايه که هيشتا نه بوون به ژن و ميږدي يه کتر، له ژنه پټانه که خوي پټو ندي که متر نسيه چونکه نه و گيرو گرفتانه ي که ژيانې ژن و ميږدي تپکده ده و ناسازي ده کن، وه ک شه ږه دم و، به به ره کان پکړدن و وه رسوون و له يه ک نه چووني چيژکه کان، له هم مو په يوه ندييه کدا هه ن که له ناوهند پياو و ژندا بن. سا تيا په يوه ندييه که له گه ل تايندا رپک بکه وي، يا خود رپک نه که وي جياوازي نسيه... دلداري سه به ستيه، له راستيدا سه به ست نسيه!... جا نه گه ده ته وي و پنه يه ک له وه ت يو به پټنه وه، نه و چيرؤکي دلداري ساز و ناوازيده ر (ليست) و (مادام داجول) بخوتنه ره وه... يا خود له چيرؤکي (ثانا کارنينا) دا نه و به شه بخوتنه ره وه که له باهت په دوو که وتني (ثانا) وه ده وي به دواي (فيرونيسکي) دا. که ته ماشا ده که يت (فيرونيسکي) به ده ست دل کرميبي دلخوازه که يه وه و، ترسي نه وه ي که دوسته که ي له ده ست بچي، زورتر دلي ته نگ ده بې له و ميږدي که به ده ست ژنه که يه وه ده تلپته وه!...

ماره کړدن په يوه ندييه که که لکي هره دوو لاي تيدا يه:

به لگه ي دوو همې پشتيوانه کاني ژنه پټيان نه وه يه که هيچ دلدارييه ک بې تپکچوون و شه روشور ناي، له ناوهند هره دوو دلدارا. نه مهي ش جار به جارې ده که ومي... جا نه گه په يوه ندييه کي پيرؤز نه بې له ناوهند پياو و ژنه که دا که هره دوو کيان پټکه وه به ستيه وه، بې گومان هره ناکوکي و شه روشور پک روو بدات له ناوياندا، دوو نسيه بپټه هوي جيا بو نه وه يان. که نه مهي روويدا، بې گومان پاشه جار لبي په شيمان ده بڼه وه. هره به و په يوه ندييه ناوهند هره دوو خوشه ويسته که، له کاتي رووداني کاره ساتيکي وا دا که بو خراب بې، تووشې پچراندن ده بې. يو و پنه که يه کيکيان نه خوشييه که ي زوري

خاياند، يا خود يه کيکيان گه يشته ده مي پيري، يان هه ندي ته نگوچه له مهي تر، که چي که ژن و ميږدي له نارادا بې، به پټچه وانه وه، نه و په يوه ندييه ي له ناوهند ژن و ميږده که دا هه يه، له جياتي نه مهي کز بېي و بېرته وه، به هيزتري لي دي... له راستيدا ژن و ميږدي ته نيا په يوه ندييه که، که هه تا بېت به هيزتري لي دي!...

به لگه ي ستيه ميس بو پشتگرتني ژنه پټيان نه وه يه، که ژيانې ژن و ميږدي چاکتري په يوه ندييه که بپټه هوي تيگه يشتنې هره دوو په گه زه که له يه کتري. هره وه گه شه يش ددات به هوگري گيانيان له گه ل يه کتردا. چونکه ميږده که به بونه نه وه که يه جگار شاه زاي دل و دهر ووني ژنه که يه تي، ده تواني له بې ژن زورتر له هم مو نافرده تان تيبگات... هره که ستيکيش له نافرده تيگه يشتې، ده تواني له ژيان باشر تيبگات... هره چي پياوي بې ژن يسه، گيانداريکي ناکوک و دووره له گيانې کومه لايه تي و تپکه لبو نه وه... نه و سه به ستيه يش که هه يه تي، هره له ناژوه ده چي!...

بيجگه له وه کچه شوونه کړدوه کان و کوږه بې ژنه کان، هره چنه ده چن به سالدا زورتر به خو يانه وه خه رپک ده بن. نه مهي ش ده پټه هوي نه وه ي که له نگه ري هو شيان له ده ست ده رپچي... چونکه بې ژني، بو بوره پياو ده پټه هوي نه وه ي که بارستايي هو شي بپټه خواره وه و سه ريشي لي تپک بچي... له مه دا هره هونه رمه نده کان جياوازن... بيجگه له مه، به و هم مو به زموږه زم و خوشييه يشه وه که له کوږي په گه زيازي سه به ستدا ده پچيژي، سه د يه کي نه و کامه رانيه ي ده ست ناکه وي که له ژن و ميږدييه کي سه رکه و توودا، ميږد و باوک و گه وره ي خيزاتيک ده ستی ده که وي... نه مهي ش له وي بو وه ستې، پياوي بې ژن که چو به سالدا، هه ست به ته ناييه کي دلته ننگانه ده کات، ده توقي له مردن. نه م باره يش به جوړيکي تپکرايي له هم مو ژنيکي سه به ستانه ي بې زنجيردا روو ددات...

جا نه گه ژيانې ژن له گه ل ميږده که يدا تال و ناخوش بې، بې گومان له گه ل دوسته که يدا تالتر و ناخوشتر و پر گيرو گرفتتر ده بې!....

نه هيشتنې ژن ماره کړدن له رووسيدا سه ري نه گرت!

په ننگه تازه ترين تاقپکړدنه وه له سه ر نه وه که دلداري ناپه سند و ناره وا به چاکتر دا بڼي له ژنه پټيان، نه و تاقپکړدنه وه يه بې که رووسياي پاش شوږشي کومونسيه کان جيبه جتي کړد... کومه لايه تي رووس، ويستي له سه ره تادا، ژن ماره کړدن له ناو دا هه لگري، يا خود بيکات به باه تيکي روواله ت و بايه خي پي نه دري... به لام هره چنه د سالتيکي پي چو

هه موویان به گشتی بهژن و پیاوه وه هاتنه سهر ئه و باره ی که زۆرتر سهرگردان بوون له پیشوو، ئافره تیکی رووسییش له نامه یه کی خۆیدا که بۆ خۆشه و بیسته که ی خۆی نارد بوو، ئه م و اتایه ی تیدا ده ربهری بوو: (من کامه رانییه کی وام ده وی، هه رچه ندی که مایش بی، به لام تاییه تی به خۆم بی هه ر بۆ خۆشم ته رخان کرا بی. من کامه رانییه کی وام ده وی که تاین په سندی بکات!... من خه و به شوپنیکه ی بی دهنگوسه نگه وه ده بینم، که بتوانم به ته نیا له گه ل تۆدا تیییدا رابوویم... نازانم کۆمه لایه تی ئه مه بۆچ تیناگات که ئه م کاره پتووستیه که بۆ مرۆف؟!...)

ژنه یان له سهر بنچینه ی خۆشه و یستی

په ننگه وای بکه وی که ژنه یان له ئه نجامی خۆشه و یستییه کی ناوه ند ژن و پیاوه وه پتیک هاتبی. به لام ئه مه هه مووده م سهرناگری... چونکه له سه رده مه کانی پیشوودا له ناو زۆریه ی نه ته وه رۆژه لاتیه ه کاندای ژنه یان یان به پتچه وانیه ی ئاره زووی لایه کیانه وه پتیک دی یاخود به پتچه وانیه ی ئاره زووی هه ردوو لایانه وه. ئه مایش یان له سه ر پتیکه وتنی هه ردوو خیزانه که پتیک دی، یان به هۆی که وتنه ناوه وه ی هه ندی که سانه وه. یاخود به هۆی شتی ته وه. که چی زۆر له م ژنه یان، که له سه ر بنچینه ی دلدارای دانه مه زراون، پر ده بی له کامه رانی و سه ربیش ده گرن. هه ندی جاری وایش روو ده دات که ئه م جوړه ژنه یان به پر کامه رانیتر ده بن له و ژنه یانانه ی که له سه ر بنچینه ی خۆشه و یستی دامه زراون. ئه مایش کاریکه به ئاسانی شی ده کریته وه و، لیکیش ده دریته وه. چونکه دلدارای به هیز و هه رت، ئاواتی ئه ندیشه یی ده هینته، که له ژبانی رووداودا به هیه چ کلۆجی ناینته دی.

دلداره کانیس که ژن ده یان، زۆریه یان تووشی دلشکاوی و په نجه رۆیی دین. چونکه ئه وانه چاوه پروانی کامه رانییه کی وان که له ژنه یاندا ده ستیان بکه وی، ژبان خۆی له توانا یییدا نییه بیبه خشی.

له ئه مه ریکادا زۆریه ی ژن ماره کردنه کان له ئه نجامی خۆشه و یستییه کی پیشوووه پتیک دین... که چی ژماره ی ژن به ره لاکردنیش له ئه مه ریکادا، ئه ندازه که ی له ئه ندازه ی زۆریه ی خاکه کانی تر زۆرتره!. هه رچی کوری ئه م چه رخیه، خه و به ژنیکه واهه ده بینتی، که جوانیه که ی و خۆرازانده وه که ی وه که ئه ستیره گه شه کانی ئافره تانی سینه ما وای... به لام ئه و ئاگای له و راستیه گرنکه، یاخود ئه و راستیه گرنکه نییه، که له پاش ژنه یان بۆی ده رده که ون... یه کییک له و راستیه یانه ئه وه یه که جوانی ئه ستیره کانی سینه ما، به شی زۆری

له ئه نجامی چاوه پروا کردنی وینه کی شیکه ی شاره زا و هونه رمه نده وه پتیکه اتوه به شی راسته قینه یه کی کۆمه لیکه ی بی شومار له شاره زایانی جوانی و سه رتاشه کان و، ئارایشده ره کان و، ئه وانه ی له ش ده سوونه وه کاری تیدا ده کات. ئه و جوانیه یه ش جوانیه کی ئاسایی و سه روستی نییه. جوانیه کی ده ستکرده...! هه روه ها کوری ئه م چه رخیه، ئاگای له وه یه ش نییه که له سه رده می ژبانی ژن و میردییدا چاوی به ژنه که ی خۆی ده که وی جلی ناومالی له به ردایه و، قژه کانی بژ بوونه ته وه و، تووره و ترۆیی لی ده رده که وی... کچی ئه م چه رخیه ش ئه وه نازانی: هه رچی پیاوانه ی هه ر له خۆیاندا خۆیه راستن. که دینه وه مالی، به هۆی کار و فرمانه سه خته کانیانه وه، ته وای بی هیز و وه رس بوون، په له پتیکه یان لی به دیت ده ته قین، ئه مه نده تووره و ئه مه نده توندوتیژیان لیتاوتوه... که واته ئه نجام به چی ده گات?... ژن و میرده که دلایان ده شکێ و هه ست به ره نجه رۆیی ده که ن... جا له جیاتی ئه مه ی به خۆیان بلین: هیه شتیک له م جیهانه دا ته وای نییه، ته نانه ت دلداریبیش، ده چن واهه ست به خۆیان ده که ن، که له باره ی هه لئارده که ی خۆیاندا هه له یان کردوه. په ننگه (ته وای) له جوانی و له کرداردا، له ره وشت و خودا، له یاریکی تردا ده ست بکه وی که بکری به هاوسه ر ئیتر دوا ی ئه وه خه ریکی به ره لاکردنی یه کتر ده بن تا ده ستیان ده که وی.

هه ر که سه یه شیان به جیا ده گه ری هاوسه رتیکه تازه بدۆزیته وه بۆ خۆی... دوا ی ئه وه کاره ساته ناخۆشه که هه میسان روو ده داته وه به ره لاکردنه که ده ست پت ده کاته وه... ژنه یانیکه تر و به ره لاکردنیکه تریش په ییدا ده بنه وه... جا ئه مه به م په ننگه درپژه ده سینتی، تا پیری و به سه ره اتی ژبان فیری ئه وه یان ده کات که رابین به چاوپۆشین و لیبوردن و نه رمیه وه یاخود له سه ر (چاره کردنیکه مام ناوه ندی) رتیک بکه ون، که ده بوو هه ر له خۆشه و یستییه که ی یه که مجاریانه وه فیری ئه وانه ببوونایه و ئه وانه یان بکرایه!... ئه گه ر زانکۆکان دادپه روه ر بوونایه، ده بوو لیکۆلینه وه ی شیوه کانی (رتیکه وتنه کانی ژن و میرد) یان به خستایه ناو پیره و یه که یانه وه... لیره ییدا مه به س ئه وه یه که گه روگیتچه لی ناو ژن و میرد به وجۆره بپرتیترتیه وه که هه ریه که یان بیته ناوه راستی رتیکه گاه... بیتجه که له وه لیکۆلینه وه ی ده روونی میرده کان و ژنه کانیسیان به خستایه ناو پیره و یه که یانه وه چونکه ژن و میردی ته وای ئه وه یه که له سه ر بنچینه ی رتیکه وتن و ئاشتبوونه وه و چاوپۆشین دامه زرا بی ئه مه یه ش سه باره ت به وه یه که دوو مرۆقی و نادۆزیته وه، یاخود به گران ده دۆزیته وه، که هه ردووکیان له سه روست و ره وشت و ئاره زوودا رتیک بکه ون. جا ئه گه ر هه ردووکیان خۆیان به وه وه رانه یان که تۆزی له خۆیان دابتاشن، که هه ندی خۆیان بۆ یه کتری به خت

بکهن، که تا ئەندازەیک نەرمی پیشان بدن و، لە قسەى خۆیان بگه‌ڕێنه‌وه، که فیر بن چۆن شەروشۆر بەگه‌مه و پیکه‌نینه‌وه، بەرامبەری بکه‌ن... ئیتر دەبی: دەست لە ژیانى ژن و مێردى بشۆن!...

گیروگرفته‌کانی ڕه‌گه‌زبازی:

ئەوانده هه‌یه، بابەتى تێکچوونى ڕه‌گه‌زبازی، له هه‌موو بابەتى تێکچوونەکانى تر گرانتەر چاره‌ى ده‌کری... بچ گومان هه‌ندى جار ڕوو دەدات که ئاره‌زووى ڕه‌گه‌زبازی ژن و مێرده‌که، به‌ته‌واوى يه‌ک بگری. بۆ وینه: که هه‌ردووکیان خوی‌ن گه‌رم بن... به‌لام به‌زۆرى ژنه‌که خوشى ده‌گه‌ییتنى به‌مێرده‌که، که چى خۆى خوشی ڕه‌گه‌زبازیه‌که‌ى پى ناگات... ئەوى دلى ژنه‌که زۆرتر ته‌نگ ده‌کات ئەوه‌یه که له‌ناو چیرۆک و هۆنراوه‌کاندا که ده‌یانخوینێته‌وه، جیهانیکی پر خوشى دلکیشکه‌ر ده‌بینى که ئافره‌تانى تر تیییدا ده‌ژین و پێوى کامه‌ران ده‌بن!... جا بۆ ئەمه‌ى له‌ ڕووى ڕه‌گه‌زبازیه‌وه ژن و مێرده‌که به‌ته‌واوه‌تى رێک بکه‌ون، پێویسته هه‌ربه‌که‌یان به‌و شێوه‌یه خۆى رابه‌ییتنى که دلى ئەویتتر پێى شاد بێ. ئەویش به‌مه پێکدی که هه‌ردوو لایان خۆیان رابه‌ییتن به‌ئارامى شیرینه‌وه، به‌دوو باره‌کردنه‌وى تیکۆشانه‌وه، به‌چاوپوشیه‌وه، به‌هه‌لسه‌نگاندىکی دروست و ته‌واوه‌وه... ئەم گیروگرفته‌ی هه‌روه‌ک تووشى ئەو ژن و مێردانه‌ دى که له‌سه‌ر بنچینه‌ى خوشه‌ویستنى يه‌کتريان ماره‌ کردوه، هه‌روه‌ها تووشى ئەو ژن و مێردانه‌ش دى که له‌به‌ر که‌لک و چاکه‌ى خۆیان بوونه‌ته‌ ژن و مێرد.

هه‌روه‌ک سه‌رنج ده‌دری، ژنه‌بێنان بۆ که‌لک ده‌ستکه‌وتن، له‌دواى جهنگی جیهانى يه‌که‌مه‌وه (١٩١٨)، به‌ره‌ به‌ره‌ هاوتۆته‌ کزی و جیبى خۆیشى بۆ ژنه‌بێنانى سه‌ر به‌دلدارى به‌جیه‌یشته‌وه. یاخود هه‌ر هه‌یج نه‌بى بۆ ئەو ژنه‌بێنانه‌ى به‌ره‌للا کردوه که هه‌ردوو لای پێیان خوش بى، نه‌ک خه‌زانه‌کانى هه‌ردوو لا!... به‌م ڕه‌نگه‌ په‌سندکردنه‌که له‌ يه‌که‌م پله‌یدا بۆ تیلایى چاویکی دلکیشکه‌ر و دلکی ئه‌ریاب، رێککه‌وتنیکه له‌ چیتکه و ئاره‌زووه‌کانى له‌ش و هۆشدا... که‌چى له‌وه‌پێش پایه‌ى ناو کۆمه‌لایه‌تى و، ده‌سه‌لاتى که‌سایه‌تى، یاخود پاره‌دارى بوو، که له‌سه‌رى رێک ده‌که‌وتن بۆ ژن و مێردى!... که‌چى له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا دلکیشکردنى ڕه‌گه‌زى و هۆش، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر هه‌ردوو لایه‌شیان هه‌یان بى، به‌شى ئەوه ناکات که ئەو ژن و مێردیه‌ى پى کامه‌ران بێ... سا ئەگه‌ر ژن و مێردیه‌که له‌ خوشه‌ویستیه‌وه په‌یدا بوو بى، یان له‌ که‌لک و چاکه‌ ده‌ستکه‌وته‌وه، مه‌رچى بنچینه‌بى

بۆ به‌ده‌ییتانى به‌ختیارى ژن و مێرده‌که ئەوه‌یه، که هه‌ردوو لایان، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌دل و به‌گیان بیه‌انه‌وى ژن و مێرده‌یه‌که‌یان تا سه‌ر بى... به‌لام ئەگه‌ر پیاوه‌که، له‌ کاتى ژن ماره‌کردنه‌که‌یدا له‌ دلى خۆیدا بلتى: (هه‌ر کاتى له‌ ژنه‌که‌م وه‌رس بووم، به‌دزییه‌وه له‌گه‌ل ئافره‌تانى تردا لنگبازی ده‌که‌م!)... یاخود ئەگه‌ر ژنه‌که ئەمه‌ى خسته‌ دلى خۆیه‌وه بلتى: (هه‌ر کاتى مێرده‌که‌م له‌ به‌رچاو که‌وت، بۆ به‌ره‌للاى خۆم تیده‌کۆشم!)... ژن و مێردى ئەم جۆره‌ که‌سانه سه‌ر ناگرى و تا سه‌ریش نامی‌نێته‌وه!...

که‌واته چاکترین رێگا بۆ ژن و مێرده‌که که بیه‌گرن ئەوه‌یه، به‌ته‌واوه‌تى بریارى دلى خۆى بدات که زال بێ به‌سه‌ر ئالۆشوخرۆشى خۆیدا و ئەم سوینده‌یىش بۆ خۆى بخوات: (من تا سه‌ر خۆم ده‌به‌ستمه‌وه به‌م هاوسه‌رمه‌وه. هه‌ر له‌ ئیستاکه‌یشه‌وه ئامانجى من ئەوه‌ ده‌بى که ئەم هاوسه‌ره‌ دلخۆش و کامه‌ران بکه‌م که به‌خۆشى خۆم هه‌لمبێژاردوه، نه‌ک بگه‌ریم به‌دواى که‌سیکی تردا که خوشى لى بچیترم و پێوى کامه‌ران بیم!). جا ئەگه‌ر ئەم سوینده، به‌دل خورا بى و به‌راستى، ئەوا هه‌ر خۆى به‌ته‌نیا به‌سه‌ بۆ ئەمه‌ى ژن و مێردیه‌کی پر له‌ به‌ختیارى پێک به‌ییتى...

گیروگرفته‌کانی ژیانى هاوبه‌شى

گیروگرفته‌کانى ژیانى هاوبه‌شى زۆرن و پهل پهلن. هۆى هه‌ره‌ گه‌وره‌یى ئەوه‌یه که شێوى بیه‌کردنه‌وه و ژیانى هه‌ردوو ڕه‌گه‌زه‌که له‌ يه‌کترى جوێ جوین... هه‌رچه‌نده‌ خه‌بات، له‌م سه‌رده‌مه‌دا له‌ ئارادایه‌ که له‌ گرنگی ئەم جیاوازییه‌ که‌م بکریته‌وه. بۆ وینه: پێوه‌بى پى خویندنى کچان وه‌ک پێوه‌بى فیه‌کردنى کورانى لى هاتوه‌وه. ئەو فرمانانه‌یى که ئافره‌تان جى به‌جیبى ده‌که‌ن، هه‌ر ئەو فرمانانه‌یه‌ که پیاوان ده‌یکه‌ن. له‌ زۆر جیگايشدا مافى ئەندام هه‌لبێژاردن بۆ کۆرى نه‌ته‌وه به‌ئافره‌ت به‌خسراوه... هه‌رچه‌نده‌ ئەمانه وان به‌لام نابى پیاوان ئەوه‌یان له‌بیه‌ر بچى، که ئافره‌ت له‌ هه‌مووده‌می‌کدا هه‌ر ئافره‌ته‌ که ڕه‌گه‌زى میبینه‌ ڕه‌گه‌زى خاوه‌ن ته‌زوو و تاسه‌ن. ڕه‌گه‌زى گه‌رژن. که ڕه‌گه‌زى نیه‌رینه‌یى ڕه‌گه‌زى چستوچالاکن... ڕه‌گه‌زى ئه‌ریابن. هه‌روه‌ها له‌ ناوه‌ند له‌ش و هۆشى ئافره‌تدا په‌یوه‌ندییه‌کی نزیکتر و ڕووا پیکراوتر هه‌یه له‌و په‌یوه‌ندییه‌ى که له‌ ناوه‌ند له‌ش و هۆشى پیاودا هه‌یه... هه‌رچى پیاوه‌ بیه‌ر له‌ جیهانى ده‌ره‌وه ده‌کاته‌وه...

هه‌رچى ژنه‌ بیه‌ر له‌ فه‌رمانه‌ره‌وا بیه‌یه‌که‌ى مالى خۆیان و دلدارى و دایکی‌تى ده‌کاته‌وه... هه‌رچى بیه‌رى پیاوه وه‌ک فرکه‌ى فرۆکه‌ تیزه‌وه... هه‌رچى بیه‌رى ئافره‌ته وه‌ک هه‌نگاونانى

پیی به پرتوه د پروات... پیوا یا سا و پیتشبینی و بیروباوه و قسهی راستی په رستانه داده هیتن... هرچی ئافره تیشه، له راستی نه بی بیر له هیچی تر ناکاته وه هیچ بایه خیکیش نادات به پیتشبینیه پروته کان، مه گهر حهز له پیوا یکی واکات که باوه دری به و بیروباوه رانه بی، یا خود له دست که مته رخمی پیوا یکی وها، له گیانی خوی وهرس بوو بی... چونکه راستی په رستی به لای ژنه وه، جیتی پرسه یه کی نه پیتی ده گرتته وه که داینا بی بۆ تاسه و ته زوویه کی وها که له دهستی چوو بی!... هرچی پیواه دلسوژی بۆ بیروباوه رانه دنوینتی هرچی ژنیشه دلسوژی بۆ ئه و مرؤفانه که هه، یا خود هه بوون... جا ئه گهر نرخی خوارده مهنی به رز ببیتته وه، یا خود مه ترسی هه لگیرسانی جه نگیک په یدا بی، به هوی ئه و پرتیگایه وه که دهسته یه کی زرننگاری دیاری کراو گرتوویه تی... هرچی پیواه که یه دلسوژی دنوینتی بۆ دهسته که ی خوی و له سه ریشی ده کاته وه. هرچی ژنه که بیشه هر گیز کۆ له وه ناکاته وه که واز له دهسته که ی خوی به پیتی هه بۆ ئه موی که بیوه یی و کامه رانی له ماله که ی خویدا بیارتیژی!...

کاتی که پیوا و ژن دلداری دهکن

په ننگه یه کییک له پرسکه ران پیرسی: که ژن و پیوا هه ردوو لایان له خویندن گایه کدا بخوینن و هه ر یه ک شتیش بخوینن، ئیتر چوون جیوازیان ده بی له بیر کردنه وه دا... بۆ وهرامی ئه م پرسه قسه ی شاگردیکی کیژ ده پیتینه وه که روژی له روژان له زانستگای پزیشکایه تیدا گوتبوی: (ئه گهر پزیشکیک سه رگه ردان بی به هوی سه رنه گرتنی دلداریه که یه وه گوئی ناداتی، هه روه کو پیتشوو دست ده کاته وه به چاوپیکه وتنی نه خوشه کانی و چاره کردنیان... به لام ئه گهر ئافره تیکی وه ک من، یا خود هه ر ئافره تیک، تووشی په نجه روپی، یا خود دلشکای بی له دلداریه که یدا، له جیگای خوی نایسته دهره وه به شه و و به روژ هه ر ده گری!...). که واته ئافره ت تا له ناو هه ست و تاسه و ته زوودا نه ژی، هه ست به کامه رانی ناکات... ئافره تیکی سه رکه وتویش له کار و فرمانه که ی خویدا که به هی پیوا دابری، هه ر به هیوا ی ئه وه یه که پیوا ییک بیت و له جیاتی ئه و، ئه و فرمانه بکات تا خوی بیته یاریده ده ری. خوژگه بۆ ئه وه یه ده خوای که له وانه بی بۆ دلداری بشی!... جا ئافره ت که بینه یاریده ده ری پیوا ن زور باشیان لی دی. به لام به که لکی ئه وه نایه ن که بینه کارگیری کار و فرمان، یا خود خاوه نی پرؤژه... چونکه ئافره ت هه ر له شتی کدا به ته و او ده تی قال ده بی که دروستی بکات، ئه ویش منداله که یه تی!.

جا به پیتی ئه م جیوازیان ه که له ناوه ند سروشتی ئافره ت و سروشتی پیوا دا هه یه، پیتوسته ژن و میترده که، هه ردوو کیان پروبه رووی تیکچوونه کانی ناوه ند خو بان بوه ستن و چاره یان بکه ن. جا بۆ ئه موی ناکوکیه ناچار بیه کانی ناوه ند ئافره ت - که بنچینه ی سروشته که ی خو شه ویستی به - و پیوا - که بنچینه ی سروشته که ی جیهانی دهره وه یه - چاره بکرتن، که لیک رتگا هه یه ده توانن له سه ریان برؤین... رتگا یا خود شتیه ی یه که میان ئه وه یه که پیوا ده سه لاتیکی خو په رستانه ی هه بی به سه ر ماله که ی خویدا... هرچی پیوا ی کار و فرمان، یا خود هونه رمنده، ده چی به گز سه رکیشی ژنه که یدا. ئه ویش له مه دا مافی هه یه... دوورنیه ماله که ی خوی به چی به پیتی. (تولسوژی) له م دوای ژیا نه یدا بۆ یه کا مالی خوی به جیه تیش، که ژنه که ی کاریکی وای نه ده کرد، دلی ئاسوده بی و بتوانی به ئاسانی بۆ ئامانجه به رز و پیروژه که ی خوی خه بات بکات... جا له هه ر شوینیکدا پیوا ناچار بی به یه کییک له (خو شه ویستی) و (فرمان) هه لپرتی، یا ن لایه نی یه کییک له (خو شه ویستی) و (پیتوستی سه رشان) بگری... ئیمه ئافره تمان وا دیتته پیتش چاو که ئه وه نده ی له دهستی بیت خه بات ده کات بۆ ئه موی هه ردوو کیانی ده ست بکه وی... به لام پیوا ئه وده مه به پیوا داده نری که ئامانجی ژیا نی هه مووده م به سه ر تاسه و ته زوویدا زال بی... له م بابه ته وه سه رگوروشته بیژنه کان له چیرۆکه کانیاندا که له ناو جه رگی ژیا نه وه وهریان گرتوون که لیک وینه مان پیتشکه ش ده کن... یه کییک له وانه (کارمن) ه که ژیا نی ئه فسه ره که ی دوستی و دوا روژی تیکدا... یه کیکی تر (مانون لیسکۆ) یه که دلداره که ی خوی کیشی کرده سه ر تا وان کردنیکی بی برانه وه! ته نانه ت ئه گهر ژنیش له وانه بوو که بیه وی به سه ر ژیا نی میترده که یدا هه مووی، زال بی و هه ر بۆ خوی بیتیته وه، پیتوسته میترده که ی مه ترسی لی بکات و خویشی لی بیارتیژی... چونکه ئه گهر وا نه کات زوری پی ناچی له ناوی ده بات... له راستیدا ئه گهر بیتو پیوا وه که وای لی بی هه موو هوشی هه ر له لای ژنه که ی بی، یا خود ژنه که ی و منداله که ی بی و هه ر خه می ئه وانیش بخوات، له پیوا هتی ده که وی. به راستی ئه وه یه نیشانه یه کی مه ترسی به که پیوا واهه ست به خوی بکات که له ناو کومه لی ئافره تاندا نه بی، کامه ران ناب... ئه مه یه سه باره ت به وه یه، که پیوا یکی ته و او پیوا هتی، حه ز له زورانبازی هوش ده کات. له مه دا ئه ویش له با و با پیری خوی ده کات، که حه زیان له شیربازی ده کرد!... زورانبازی هوشیش له ناو کومه لانی ژناندا سه ر ناگری، ته نانه ت له ناو کومه لانی ژنان و پیوا نیشدا هه ر سه ر ناگری!...

کاتیک بۆ فرمانکردن و کاتیکیش بۆ دلداری:

له گه‌ل ئه‌مه‌يشدا ئافره‌تیش ده‌بێ ده‌ستی هه‌بێ و به‌شى هه‌بێ له ژبانی ژن و مێردی به‌ختیارانه‌دا... هه‌رچه‌نده‌ پیاو ناچاره هه‌موو رۆژتیک بجیتته ده‌روه و، بۆ چه‌ند کاتیک فرمان له‌گه‌ل پیاوانی تر دا بکات، به‌لام که گه‌رايه‌وه مالتی، پیتویسته ژینیکی و اه‌هست پێ بکات، که جیاواز بێ له‌ ژینه‌ی که له‌ودیو ماله‌که‌یه‌وه دیوبه‌تی... یاخود هه‌روه‌ک (د. ه. لۆره‌نس) ده‌لێ:

(پیاو ناتوانی هه‌موو بیست و چوار کاته‌که‌ی شه‌و و رۆژ فرمان بکات... ته‌نا ته‌نا ته‌نا (ناپلیۆن) یش که کار و فرمانی ته‌واو ده‌بوو، ئه‌وه‌ی پێ خۆش بوو بگه‌ریتته‌وه مالتی و پیتاوه‌کانی خۆی دا بکهن و له‌خوار پیتی ژنه‌که‌یه‌وه دا بنیشی و، به‌جوانییه‌که‌ی مه‌ست بپی و خۆشی بداته ده‌ست جیهانه تایبه‌تییه‌که‌ی ژنه‌که‌ی: که دلداری و سۆز و ته‌زوو بوو. له راستییدا هه‌موو پیاویک ئه‌وه‌ی پێ خۆشه که له کاتی سه‌روه‌ت و حه‌سانه‌وه‌دا خۆی بداته ده‌ست ژنه‌که‌ی و ئه‌و جیهانه تایبه‌تییه‌ی که ژنه‌که‌ی هه‌یه‌تی)...

هه‌رچی ئافره‌تی ته‌واویشه له‌وه بپزار نابێ که مێرده‌که‌ی هۆگری کار و فرمانی خۆی بپی و، خۆی تیدا به‌خت بکات. یاخود له‌ خه‌باتدا بێ له‌ کۆری زرنگاری و هۆشمه‌ندیدا... ئه‌مه راسته که ژنه‌که له‌وه دلگیر ده‌بێ. به‌لام ناهیتلێ که‌س به‌و ئازاره‌ی بزانی. هانه‌ی مێرده‌که‌ی خۆی ده‌دا که هه‌ر له‌سه‌ر ریتی خۆی بروت... له‌ چیرۆکی کۆندا ئه‌مه هه‌یه: که (ئه‌ندروماک) له کاتی کۆچکردنی (هیکتۆر) دا فرمیسکه‌کانی خۆی شارده‌وه. چونکه ئه‌و ژنه، ئه‌وه‌ی ده‌زانی که ده‌بێ چ جۆره یارمه‌تییه‌ک پێشکه‌شی مێرده‌که‌ی خۆی بکات...

ژنه‌یانیش خۆ و به‌خته!

لێره‌دا ئه‌مه به‌پیتویست ده‌زانین بیلێین، که نابێ ئه‌وه‌مان له‌بیر بجیتته‌وه که ژن و پیاوه‌که، پاش ته‌واوبوونی ماره‌کردنیان و جووت بوونیان، که بوون به‌ژن و مێردی به‌کتری، هه‌رگیز به‌ئاسانی ئه‌وه‌یان بۆ ناچیتته سه‌ر که له هه‌موو روویه‌که‌وه رێک بکه‌ون به‌دلی خۆیان... جا قوولێ خۆشه‌ویستی ناوه‌ندیان هه‌رچه‌ندی بێ، زیره‌کییان هه‌رچه‌ندی زۆر بێ، ئه‌مه له هه‌ردووکیان هه‌ر روو ده‌دات، که له رۆژه‌کانی سه‌ره‌تایی ژن و مێردییدا هه‌ریه‌که‌یان ئه‌ویتربانی و ه‌ک نه‌ناسراو دیتته پێش چاوا!... ئه‌و چه‌ند حه‌فته‌یه‌ی پاش ماره‌کردنیان ناو ناوه: (مانگه هه‌نگوینه). له راستییدا له چه‌ند شه‌وه‌که‌ی سه‌ره‌تادا که

ژن و مێرده‌که مه‌ستی دلداری ده‌بن، هه‌موو گیروگرفتییکیان له‌بیر ده‌چیتته‌وه. پیاوه‌که واز له هاورپێکانی دینی و لیبیان دوور ده‌که‌ویتته‌وه. ژنه‌که‌یش واز له‌و بابه‌تانه ده‌هینێ که له‌وه‌پێش خۆی پیتوه خه‌ریک ده‌کردن و دلی پیبیان خۆش ده‌بوو. به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده چه‌ند حه‌فته‌یه‌ک یاخود چه‌ند مانگیکیان به‌و جۆره رابوارد، ده‌بینین هه‌ریه‌که به‌شیتوه‌یه‌کی تر له هه‌وسه‌ره‌که‌ی خۆی ده‌وێ. وایاره له تاسه و سۆزی به‌هیتز و هه‌ره‌ت تیربان خواردوو و وه‌رپسبون، بۆیه‌کا ئاره‌زووی بابه‌ته‌کانی پیتشویی خۆیان ده‌که‌نه‌وه، که بێ ده‌نگ و سه‌نگ بوون!...

جاری وایش هه‌یه، له‌وه خراپتر تیک ده‌چن. رێک نه‌که‌وتنه‌که‌یان ده‌گۆرێ و ده‌بیتته دوژمنایه‌تییه‌کی شارراوه... که ته‌ماشای ده‌که‌یت هه‌ردووکیان به‌چاویکی پێ له توانج و پلاره‌وه له یه‌ک مۆر ده‌بنه‌وه. هه‌ریه‌که‌یان خودا خودای ئه‌وه‌یه‌تی هه‌له‌به‌ک له‌ویتربا بپینی و بیدا به‌روویدا... که چوونه ناو پیتخه‌فه‌که‌یشیان هه‌ر ژۆرت له دوو که‌سی نه‌ناسراوی بێ ده‌نگ ده‌که‌ن که چاویان کرایته‌وه... پاشان ژنه‌که، له‌ناکاو، ده‌داته پرمه‌ی گریان. له تارکییدا فرمیسکه‌کانی ده‌رژینه خواره‌وه. پیاوه‌که‌یش گوتی له گریان و زارییه‌تی، به‌لام ده‌نگ ناکات!... جا له‌م جۆره بارانه‌دا، پیتویسته هه‌ردوو لایان واز له هه‌ندی خه‌وی کۆنی خۆیان به‌هین: پیتویسته له‌گه‌ل هه‌وسه‌ره‌که‌ی خۆیاندا له ناوه‌راستی رینگادا بگه‌نه‌یه‌ک.

بام ژن و مێرده‌که ئه‌وه‌یش بزانی، که (ته‌واوی) که‌س نایگات. جا ئه‌گه‌ر ئه‌وان به‌هۆی شاکاریکی سه‌یر و سه‌ر سه‌ره‌ینه‌ری دلدارییه‌وه توانییتیان بگه‌نه‌ ئه‌و (ته‌واوی) یه، بێ گومان ئه‌وه‌یان له ده‌س نایه‌ت که تا سه‌ر له شیتوه‌ی خۆیدا ژنه‌که وه‌ک په‌ره‌ی یاری سه‌رپشک (یا نصیب) بکړی و به‌خۆشی بلێ: «کی چوزانی به‌کامی خۆم ناگه‌م؟ دوورنییه به‌م ژنه‌تانه‌مه‌وه به‌ختیار بمینمه‌وه».

به‌لام له‌جیاتی ئه‌وه ده‌بێ وای به‌خۆی بلێ: «من ئه‌وه باش ده‌زانم که تووشی هه‌ندی گروزی ده‌بم له سه‌روشتی هه‌وسه‌ره‌که‌مدا. به‌لام پیتویسته چاوی لێ پپوشم و بشتوانم خانووی ماله‌که‌مان بپارتزم له رووخان. من له‌مه‌دا هه‌ر سه‌رده‌که‌وم!».

له راستییدا هه‌ر پرۆژه‌یه‌ک مرۆف ده‌ستی بدات، پیاو ناتوانی له‌وه دلنیا بێ که هه‌ر تیتیدا سه‌رده‌که‌وی، بام نیاز و مه‌به‌ستیشی راست و دروست بێ و، به‌هه‌موو کولی دلشیشه‌وه پیتوه‌ی خه‌ریک بپێ. نه‌خوازه‌لا ئه‌گه‌ر پرۆژه‌که فری به‌که‌سیکه‌وه پتر بێ. به‌لام ئه‌وه‌یش هه‌یه که ئه‌گه‌ر له سه‌ره‌تای کاره‌وه مرۆف بروای نه‌کرد به‌سه‌رکه‌وتنی خۆی، ئه‌وه هه‌یج قسه‌ی پێ ناوی که له‌و کاره‌دا سه‌رناکه‌وی!...

ژن و میردی سهرکه ونوو پټووستی به تیکو شانیکی هه موودهی ههیه!

ژن و میردیش وهک هه موو پرۆژیه کی تر، ههر ئه وه ندهی بهس نییه که له سهره تادا سهر بکهوئ. پټووسته هه موودهم تیکو شان له ئارادا بچ که ئه وه سهرکه وتنه به پارێزراوی بمینیتته وه. به لام ئه گهر هاتوو ژن و میرده که به خویان گوت: «ئیمه گره وه که مان برده وه. بام توژتیک سهرهوت به خۆمان بدهین!»... ئه وانه به مه هه له یه کی گه وه ده کهن، ده رباره ی به ختیاری هه ردوو لایان چونکه ژبانی ژن و میردی سهرکه وتوو، وهک خانوویه ک وایه ئه گهر هه موو پرۆژتیک جی رووخواه کانی چاک نه کریتته وه و تازه نه کریتته وه، ده رووخی!... جا له م جیگایه دا، ته ماشا کردن تیک به تیلاپی، یاخود زه رده خه نه یه ک، جیگی گله یی و روژنکردنه وهی ناو دل ده گرتته وه... به لام له ژبانی پرۆژانه ی ئیمه دا هیچ شتیکی وا نییه که ئه گهر که مه ترخه می له گه لدا کرا بمینیتته وه: نه خانوو، نه دۆستایه تی، نه خووش رابواردن. بنمیچی خانووه که ده رووخی به سهر دانیشته وانی ناویدا، خووشه ویستی ده بی به هه لم و له ناو ده چی... ههر زه وییه ک له ناو ژووردا پرۆژگاری به سهر دا تپه ری پټووستی به دارشته وه هه یه... دوو لایی ده رگایش پټووستی به چاک کردنه وه هه یه... ناکۆکی ناوه ند ئه م و ئه ویش ده بی لا ببری و خووشه ویستی به خریتته جیگه ی. ئه گینا دل و ده روون ته نگ ده کات!... ئه گهر (هه ست) یش له ناو ده رووندا په نگ به خواته وه و به چیتته کانگایه وه، ده بیته هۆی تیکچوون و پزاندنی ده روون. ههر پرۆژتیکیش له کاتی ده مه قالییه کدا، ئه و دوومه له ته قی، ژن و پیاوه که هه ردووکیان زاره تره ک ده بن. چونکه به ئاشکرا ئه و وینه یه ده بینین که هه ریه که یان بو ئه ویتری کیشاوه له ناو ده روونی خۆیدا!...

لیبۆوردهی ناچاریه!

هیچ ژن و میردییه کیش به ختیاری تیدا پهیدا نابێ، تا هه ردوو لا ریز له چیتکه و ئاره زووی یه کتری نه گرن. چونکه ههر که سه ی به هیوا ی ئه وه بی که دوو کهس له هه موو بیروباوه ر و ئاره زوویه کیاندا، یه ک بن به هه له دا ده چی، چونکه ئه وه هه رگیز ناگوفجی بیتجگه له وه په سندی نییه... له مانگه هه نگوبه نا هه موو ژن و میردیک ده یه وی خۆی وا چه واشه بکات که له هه موو سه رتیکه وه له گه ل هاوسه ره که ی خۆیدا ریکه وتوو... که چی له پاش چه ند پرۆژتیک هه موو که سایه تییه کی به هیتز مافه سهره وییه کانی خۆی وه رده گرتته وه... جا لیره دا ههر که سه ی به یه وی ژبانی ژن و میردی پر بی له کامه رانی، ده بی دۆستایه تی و خووشه ویستی له ناوه ند ژن و میرده که دا تیکه ل بکات. لیره یشدا

دۆستایه تی واتای لیبۆورده یی و چاوپۆشی لی ده وه شیتته وه. چونکه ژن و میرده که په ی به وه ده بن که هه ردووکیان له رووی تیکه یشتن و په وشته وه له یه ک جیاوازن. به لام به خووشی دلی خویان ئه و جیاوازی سهره وییه یان په سند ده کهن.

چونکه هه ردووکیان به هیوا ی ئه وه ده بن که له م هه له که لک وه رگرن و گیانی خۆیانی بی بگه یینن. له راستیدا ژنیکه وریای شاره زای راز هه لگر، له باریدا هه یه، که به هۆی بیری خۆیه وه یارمه تی میرده که ی خۆی بدات.

جا له ناو ئه م دۆستایه تییه ناو میشکه دا، تیکرا خواسته سهره تاییه یه کان دینه کزی. یه کییک له وانه خووشه ویستی ره گه زبازییه، که له سهره تای ژن و میردییه ناو بایه ختیکی گه وه ی هه بوو. بوژن و میردیکیش که به ته واوه تی و به راستی گیانیان وا یه کی گرتی، پیری نابیتته شتیکی نه نگه ویست و پر مه ترسی. چونکه خووش رابواردنی ژن و میردیک له کاتی پیریاندا له و ترسه گه لیک بالاتره که له نه مانی لاوتیه یه وه لییان ده نیشی!...

به گورتی: ژن و میردییه کی سهرکه وتوو و ریکوپیک به گران پیک دی... له راستییدا ژبانی دوو کهس پیکه وه بزین چه ن خووش ده بی و بی گبروگرت ده بی؟، که هه ر کامیکیان بگریته هه موودهم له وانه بی تووشی سهرگه رمی و، تووره و ترۆبی و، هه له و، نه خووشی بی، که ئه وانه یش ده بنه هۆی تیکچوونی ژبانی!...

له راستیدا، ژن و میردییه کی بی ناکۆکی، هه رگیز پهیدا نابێ. ئه م نه بوونییه یش هه ر له وه نه بوونییه ده کات که بلین: نیشتمانیکیان ده وی گبروگرتی تووش نه بی!... به لام که هاتوو ژن و میرده که خویان راینه به وه وه که ناکۆکییه کانی خویان به روویه کی خووش و دلکی پاک و چاوپۆشییه که وه چاره بکهن، ههر ته نگه چه له مه یه کیان تووش بی به ئاسانی چاره ده کری. ههر مه ترسییه کیشی تیدا بی چه رووی تیدا نامینن...^(۱) که واته ژبانی ژن و میردی ئه وه نییه که دلداره کان دینه پش چاویان... سهرکه وتنی ئه و ژبانه یش هه ر پټووستی به جوانییه کی دلکیشکه ر نییه، هه روه ها پټووستی به رباردانی راست و ئارام و لیکدانه وه یش هه یه له گه ل زرنگیدا... جا هه رکاتی ئه م مه رجانه پیک هاتن، هاوبه شییه کی ژبانی جوان پیک دی، که تا سه ر بمینیتته وه!... ئه م هاوبه شییه یش له سه ر چوار شت به نده: (خووشه ویستی)، (دۆستایه تی)، (هه ست تیرکردن)، (ریزی به رامبه ری).^(۲)

(۱) راستتر: ههر مه ترسییه کیشی تیدا بی، چه رووی پتوه نییه.

(۲) ئه م باه ته له گوڤاری (رۆشنیری نوێ) دا بلاوکراره ته وه ژ (۹۸) ته ممزی ۱۹۸۳.

هونهری کامهرانی

نووسینی: ئەندری مۆروا

ئەم نووسراوه

نووسه‌ری فه‌ره‌نسه‌یی گه‌وره [ئەندری مۆروا] گه‌لیک نووسراوی نایاب و ناوازی داناوه له بابەت (هونه‌ره‌کانی ژبان) هوه. ئەم نووسراوه‌یش که ناوی ناوه (هونه‌ری کامه‌رانی) یه‌کیکه له‌وانه. له‌ گۆڤاری (الکتابی)دا که له‌ قاهیره‌ دهرده‌چوو له‌لایه‌ن [حیلمی موراد] هوه، ژماره (١٣) ی مانگی نه‌ورۆزی ١٩٥٣ کرابوو به‌عه‌ره‌بی. منیش به‌په‌یوستم زانی بیگۆرمه‌ سه‌ر زمانی کوردی، تا خوینده‌وارانی به‌پیزی کورد که‌لکی لێ وه‌برگرن.

(ئەندری مۆروا)، وه‌ک بۆ خوینده‌وارانی به‌پیز دهرده‌که‌وێت، به‌قوولی چووه‌ته‌ باسه‌که‌وه و، به‌جوانی هه‌موو لایه‌کی باه‌ته‌که‌ی شی کردۆته‌وه و، رۆشن کردۆته‌وه. بێجگه‌ له‌وه خوینده‌وارانی‌شی ئاراسته‌ کردوه و، په‌شانی‌شی داوێن که‌ چۆن له‌ سه‌رگه‌ردانی خۆیان بپارێزن و، چۆنیش بگه‌نه‌ کامه‌رانی. له‌ راستیدا (کامه‌رانی) به‌ده‌ست خۆمانه‌. ئەگه‌ر به‌پراستی بمانه‌وێ (کامه‌ران) بپین، له‌ توانایی هه‌مووماندا هه‌یه‌ پێی بگه‌ین، به‌مه‌رجی له‌سه‌ر ده‌ستووری خوادایی برۆین به‌په‌وه. ئەو ده‌ستوره‌یش بریتیه‌ له‌وه‌ی «پروامان» به‌خودا هه‌بێ و «چاکه‌» بکه‌ین و، خۆشمان له‌ «خراپه‌» کردن بپارێزین.

داخه‌که‌م زۆریه‌ی مڕۆڤ خه‌باتی ته‌واویان له‌ ده‌ست نایه‌ت که‌ هۆشیان زال بکه‌ن به‌سه‌ر دلیاندا، له‌ سه‌رده‌می ژبانیاندا. جا له‌مه‌وه‌ تووشی ئەندیشه‌ی پرۆپوچ و ئازاوه‌ی ناو مێشک و ترس و له‌رزی بێ جێ، ده‌بن که‌ ژبانیان پر ده‌کات له‌ تالی و ناخۆشی و سه‌رگه‌ردانی. له‌ راستیدا ئەوی بیه‌وێ (کامه‌رانی) ی ده‌ست بکه‌وێ، ده‌بێ بپاری پۆلایی و خه‌باتی رۆشن‌بیرانه‌ و تێگه‌یشتووانه‌ به‌کاربه‌یتنی تا له‌ خاوه‌نی (ده‌روونیتکی سه‌رگه‌ردانی) یه‌وه‌ خۆی بگۆرێ و ببیته‌ خاوه‌نی (ده‌روونیتکی کامه‌رانی). کرده‌وه و په‌وشتی جوان و پاک و چاک که‌ سه‌رچاوه‌که‌یان (خوداناسی) یه‌، له‌ گه‌ل (خۆشبینی) و (کار و فرمانی به‌که‌لک) و (خۆشه‌ویستی) و (خۆ دوورخستنه‌وه‌ له‌ بیره‌وه‌ری خراپ و ئەندیشه‌ی ناهه‌موار و ترسی بێ جێ) چاکترین رینگان که‌ بمانگه‌بیتن به‌ (کامه‌رانی).

داخه‌که‌م له‌ کۆمه‌لایه‌ تیه‌یه‌که‌ماندا، به‌هۆی کاره‌ساتی ناهه‌مواری هه‌زاران ساله‌ی رۆژگاری خراپه‌وه‌، زۆر (نه‌خۆشیی ده‌روونی) مان تووش بووه‌. یه‌کیک له‌وانه (ره‌شبینی) یه‌. هه‌ست و تاسه‌ و ته‌زووی بێ جێی خراپیش هه‌موو ده‌م به‌سه‌ر زارمانه‌وه‌یه‌، دلێ خۆمانیان بێ ته‌نگ ده‌که‌ین و، دلێ که‌سانی تریشیان بێ ته‌نگ ده‌که‌ین. بۆیه‌ که‌ تاک و تووکیکمانی لێ ده‌ریکه‌یت، زۆریه‌مان هه‌ست به‌کامه‌رانی ناکه‌ین. ئەمه‌ راسته‌ (نه‌خۆشی) و (هه‌ژاری) و له‌ پیاو ده‌که‌ن، هه‌ست به‌سه‌رگه‌ردانی بکات. به‌لام کاره‌ساتی رۆژگار ده‌ری خستوه‌ که‌ پیاوانی ژیر و تێگه‌یشتووی و ایش هه‌لکوتوون که‌ توانیویانه‌ به‌ (نه‌خۆشی) و (هه‌ژاری) یه‌سه‌وه‌ (کامه‌رانی) له‌ خۆیان تێک نه‌ده‌ن. بێجگه‌ له‌وه‌ زالیش ببن به‌سه‌ر نه‌خۆشی و هه‌ژاریه‌که‌یاندا و بیانگۆرنه‌وه‌ به‌ته‌ندروستی و ده‌وله‌مه‌ندی. یاخود هه‌ر هه‌یج نه‌بێ نه‌هیتلن ئەو دوو دهرده‌ کوشندانه‌ کاریکی زۆر له‌ (کامه‌رانی) یه‌که‌یان بکه‌ن. (سۆکرات) راستیی په‌رستی یۆنانی و (سه‌لاحه‌دینی ئەبوی) ی شاهه‌نشاهی کورد، دوو نمونه‌ن له‌ جوهره‌که‌سانه‌.

ئەوانه‌ی خۆیان له‌ خۆپه‌رستی دوور ده‌خه‌نه‌وه‌ و، هه‌ول ده‌ده‌ن دلێ که‌سانی تر خۆش بکه‌ن، یان دلێ نه‌ته‌وه‌ و خودا خۆش بکه‌ن، پاداشیان له‌ خوداوه‌ ده‌دریتنی که‌ ئەویش «کامه‌رانی» یه‌. ئەوانه‌ی هۆگری خۆپه‌رستی ده‌بن و، خه‌ریکی دلشکاندن و زیان به‌خشین ده‌بن به‌که‌سانی تر، یان به‌نه‌ته‌وه‌، یان فه‌رمانی خودا ده‌شکێن، سزایان له‌ خوداوه‌ ده‌دریتنی که‌ ئەویش «سه‌رگه‌ردانی» یه‌.

ئێتر ئەمه‌نده‌ و بۆ خوینده‌وارانی به‌پیز نووسراوه‌که‌ی (ئەندری مۆروا) که‌ ناوی (هونه‌ری کامه‌رانی) یه‌، پێشکه‌ش ده‌که‌م، به‌هه‌یوای ئەوه‌وه‌ رینگه‌یه‌کی ژین و شادی و کامه‌رانیان بۆ بکاته‌وه‌.

شاکر فه‌تاح

(خاوه‌نی پرۆژه‌ی خوینده‌واری کورد)

(سلیمانی: ١٩٦٦/٥/٥)

كامه رانی سەر ئاوه!

(فۆنتینل) گوتویه تی: «كامه رانی بریتییه له باری ئه و ژبانیهی که ده مانه و ئی ههر تییدا مینینه وه، ئه ویش وهک خۆی مینیتته وه؛ نه گۆرینی تییدا پهیدا بیه نه به جاریکیش بگۆرئ... جا ئه گهر بیتو بگهینه ئه و باری ژبانیهی که له شمان تییدا بحه سیتته وه و دلمان تییدا بسره وئ، بیگومان به ته وای کامه ران ده بین. دیاره ئه و ساکه ویش پیاو ههر ئه وهی بۆ ده مینیتته وه که بلئ: خۆزگه هه موو شتیک ههروهک خۆی ده مایه وه... هه رگیز نه گۆرایه!...».

به لام چ باریک هه به بی گۆران مینیتته وه؟... ئه و که ره ستانهی که ئه م کامه رانییه ته و او هیهان لئ پیک دئ، هیه چیهان له جیهی خۆیان نامیننه وه، هیه چمان وهک خۆیان نامیننه وه، هه موویان ده گۆرئین! بۆ وینه ئه گهر کامه رانییه که له وه وه پهیدا بوو بوو که که سیک له ئارادایه، ههر کاتج مه رگ ئاره زووی کرد، ئه و که سه ده باته وه بۆ خۆی... خۆ ئه گهر کامه رانییه که ویش له لیدانی پارچه بهک ساز و ئاوازه وه پهیدا بوو بی بیگومان ساز و ئاوازه که ویش دوا بیهی دئ... ئه گهر له خۆیندنه وهی نووسراو ئیکیشه وه پهیدا بوو بی، زۆرمان بی ناچی هه تا دوا په رهی ده خۆینینه وه.

به م رهنگه ئیمه به ئاواتی ئه وه وهین که له باریکدا مینینه وه و نه گۆرئ. که چی په ویش به وه ده بهین که مانه وهی ئه و باره، له وزه دا نییه!... ته نانه ت ئه گهر ئه وه ویشمان له ده ست بیته، که رۆیشتنی کات به ره به ست بکهین، له تاو ئیکدا، ئه و کامه رانییهی که ههر تاو ئیک له تاوه کان بۆمانی هه لده گری له ناو ئه و کاته دا، زۆری بی ناچی که ته ر و تازیه بیهی که ی رۆیشته، به هیه چ کلۆجیک خۆی ناگری، کز ده بی و له ناو ده چی!...

سه رگه رانی بی بنچینه سه خستره له سه رگه رانیی راسته قینه

یه کئ له به ده به ختیمان ئه وه یه، که له رۆژی ته نگانه دا له دایک بووین. له گه ل ئه مه یشدا نای دله قیهی رۆژگار له کامه رانییه بی به ش به یته یته وه، له راستیدا کامه رانی به ند نییه به کاره ساتی ده ره وه. ئه و له به ره مه ی هیزی و یستنه. منیش وام دیتته پێش چاو که تو لیم راست بیه ته وه و بلئ: «له به ره مه ی هیزی و یستنه؟... ئه ی ئه وه نییه هه ناسه ساردی و نه خۆشی و زۆر لیکراوی و شه ر، کاریک و ده کهن که کامه رانی هه رگیز پیک نه یی؟...» ئه مه ویش ده گونجی. به لام پیتو یسته دوو با به تمان له بیر نه چی. یه که میان ئه وه یه: که هه موو

کهس له ده ست وهی و زبانی بی بنچینه زۆرتر له ئازار دایه، تا له ده ست وهی و زبانی راسته قینه... جاریکیان پزیشکیکی به ناو بانگ پیتی گوتم: که هه شت کهس له هه موو ده که سیکه نه خۆش، که دینه لای بۆ چاک کردنه وه، هیه چ نه خۆشییه کی له شیهان تییدا نییه، که چی خۆیان وا چۆته با وه ریا نه وه که نه خۆشن!... هۆی ئه مه ویش ئه وه یه که نه خۆشی بی بنچینه، به چه شنی نه خۆشی راسته قینه ئازاری لئ پهیدا ده بی، ته نانه ت جاری وایش هه یه: زۆرتری لئ پهیدا ده بی!.

سه ربا زیک لای ئنگلیزیش بۆ گیتراهه وه، که کاتی هه روژمی ئاسمانی تینی سه ند بوو به سه ره له شکر به ریتانیا دا، له کاتی کشانه وه که یدا له (دانکه رک)، له سالی ۱۹۴۰ دا، سه ربا زه که خۆی په نا دابوو له ناو چالیکدا، له ناو له که دا، چونکه هه سته به خۆی کرد بوو تا ئه ندازه یه ک له و یدا بی وهی ده مینیتته وه. ئه وه نده هه بوو، وای به دلدا هات بوو که رادیو بچکۆله که ی خۆی بخاته کار، که له گه ل خۆیدا هه لئ گرت بوو... که چی گوتی لئ بوو بوو: ده نگ بلا و که ره وه که ی ئیستگه ی رادیو به ریتانیا، له با به ت ئه و ته نگۆچه له مه یه وه دوا بوو که سه ربا زه کانی به ریتانیا هه ره و له و جیه که یه دا که لا وه که ی خۆی تییدا بوو، تیی که و تیبوون و ئازاریان ده دی... ئنجا لا وه که گوتی: «کابرای رادیو، که له و ته نگۆچه له مه یه ده دا ترسی ده خسته دلئ پیا وه وه، هیه چ هیوا یه کیشی بی نه ده هیشته. ته نانه ت منیش زا ره تره ک بووم و ویستم له جیه که ی خۆم رابکه م... هیه چ خۆبشم بۆ رانه گیرا، تا رادیو که م بی ده نگ کرد و له باری راسته قینه ی خۆمان تیگه یشتم به پیتی ئه و رو و دا وهی که ده مدی له به ر چاومدا!...».

جا ئه م چیرۆکه نمونه یه کی ناوازه یه بۆ ئه و شتانه ی که له زۆریه ی که سان ده قه ومین. ئه و که سانه له و ترسانه وه ئازاریان بی ده گات که له بنجونا واندا هیه چ نین. جا ئه و ئازاریان له و ئازاره زۆرتره که له که یه وه یه یه راسته قینه وه پیهان ده گات و هه لیش ده گرن لیهان بترسین! ئه وانه زۆر جار شه و گاری درێژ به بی خه و بی و دلته نگیه وه راده بویرن، هه ره له ترسی ئه وهی که هه ندی کاره سات هه ن، رهنگه بقه ومین، که چی هیشته نه قه ومان، رهنگیشه هیه چ ده می نه قه ومین!...

کەسانی وایش هەن کە بەخەم و خەفەت نەبێ دانامرکین

بابەتی دووهمیشیان ئەوەیە: کە بەدەختی هەر چەندێ راست بێ و لە ئارادا بێ، دەتوانی بەهۆی هێزی دروست کردن و کەسایەتییهوه بگۆڕی و بکری بەهەل بۆ کامەرانی... بۆ وێنە: ئەگەر نەخۆشە کە نیازتکی بەهێزی هەبێ، دەتوانی لە ئازارەکانی لەشی خۆی زۆر کەلک وەرگری، چونکە ئیش و ئازارەکانی، ماوەی دەدەن کە فێری ئارام و خۆراگرتن بێ... هەر وەها لە جیگا کە و تەنە کە یەشیدا هەلی دەست دەکەوێ کە تیر بخوێتیتەوه و بیریش بکاتەوه... تەنانەت نزیکبوونەوهی مەرگیش لە تواناییدا نییە کە پیاوی ئازای تەواو، لە کامەرانی ناو دلی خۆی بێ بەش بەیلتیتەوه. کاتی کە (سۆکرات) لەناو بەندیخانەدا بوو، سەر بەرزی و دلخۆشییهکی زۆری پێشان دەدا. کەچی دەیشی زانی کە بەرەو مەرگ دەچێ. تەنانەت هەموو هاوڕێکانی خۆشی هانە دەدا و ترسی لە دل دەردەکردن کە هاتیون ترسی لە دەربکەن!... کەواتە کارەساتەکانی دەرەوه، لە باریاندا هەیه کە کامەرانی وا لێ بکەن بەگران دەست بکەوێ. بەلام وای لێ ناکەن کە هەر دەست نەکەوێ!... بەلام لە سەرێکی تریشەوه ئەوەیان لەباردا نییە کە وای لێ بکەن هەر دەست بکەوێ!... چونکە ئەو کەسە کە هەر لەسەر ئەو نووج بگری، پیش بخواتەوه و خەفەت بەخۆی بدات، هەموو دەمێک خەم و خەفەتی وای تووش دەبێ، کە هەرگیز لەبن نەیهت!...

پیاوی ئاواتبازیش هەرگیز بەوه واز ناهێنێ کە دەستی کەوتوو. ئەگەر بەهاتایە، (هیتلەر) لە ئەندازە خۆیدا بوەستایە، لە کاتی خۆیدا، بێگومان کامەران دەبوو و دەیشی توانی کە سەرکەوتنەکانی خۆی بەیلتیتەوه و لە دەستیان نەدات... کەچی ئەوەی نەکرد!... گەلیتک خودا پێداوی وایش هەن کە سامان و تەندروستی و ژنی باش و مندالانی جوانیان هەیه... کەچی نایانینیت بسروین و خۆشیی لە بەختی خۆیان ببین!... ئەوانە لە راستیدا زۆریەیان هەر بەو پەژارەیهوه دەمیتنەوه کە سامانەکیان لەلایە کەوه باش نەخراوتە گەر، کە مندالەکانیان پەنگە نەخۆش بکەون، یاخود دوور نییە نیشتمانەکیان بەر هەلمەتی بێگانە بکەوێ!... ئەمەیش سەبارەت بەهەیه، کە کەسانی وا هەن، بەهیچ کلۆجیک کامەران ناکرین!... جا لەبەر ئەمە دەتوانین بڵین کە کارەساتی دەرەوه پێیان ناکرێ کامەرانی بەرەم بەین. چونکە لە راستیدا کامەرانی باریکە لە بارەکانی دەرەوه!...

کامەرانی پرشنگیه له کانگای دەرۆنمانهوه دیته دەرەوه

جا لەبەر ئەوە پێوستە لەسەرمان، کە لەناو ئەو کەرەستانەدا کە بەهۆی یەکبوونی ئەوانەوه (باری کامەرانی) مان پیکهاتوو، ئەو کەرەستانە جیا بکەینهوه کە گۆرینیان نابیتە هۆی کە مەکردنەوهی خوش رابواردنمان، لەو کەرەستانە کە بێ ئەوان کامەرانی پیک نایەت! ئەو کەسانەیش کە چیرۆکی (تۆلیستۆی)یان خویندۆتەوه، و اتا (ئاناکارینا) ئەوەیان دیتەوه یاد کە چۆن پالەوانی چیرۆکە، کە ناوی «لیفن»ە، پاش ئەمە کچە کە دەزگی رانی خۆی دەست دەکەوێ، دەسووریتەوه بەناو کۆلاناندا و هەر شتییک بەرچاوی دەکەوێ، جوانی دیتە پیش چا... رەنگی ئاسمانی شینتر دیتە پیش چا. دەرنگی پەلەوانیشی خۆشتر دیتە بەرگۆی تەنانەت چاوتیبیرنی یاساڵەکانیشی پر خۆشەویستی تر بەرچاوی دەکەوێ! ئەوەندە هەیه ئەگەر «لیفن» لە شارێکی تریشدا بوایە، کامەرانییه کە هەر لە ئەندازەیهدا دەبوو، هیچ کەمی نەدەکرد!... چونکە هەر شارێک بوایە لەوانە بوو کە لە شپۆهیهکی جوانتر لە جارێ بێتە پیش چاوی.

دانیشتوانی شارەکی شینتر و ناسکتر بێتە پیش چا... ئەمەیش سەبارەت بەهەیه کە ئەو پالەوانە هەر شتیکی چاوتیکەوت، رووناکیی دەرەوهی، ئەو شتە ی بۆ روشن دەکردهوه. ئەم چرای دەرەوهییه کە لەناو دەرەوهیدا خۆی شارەبووهوه، گیانی کامەرانییه کە بووبوو!... وەنەبێ ئەو کارەسات و شتەنەیش کە مەرۆف بەباشیان دەزانی بێنە هۆی کامەرانی ئەو... لە راستیدا کامەرانی لە «بارێکی ناو میتشکدا پەیدا دەبێ، کە رەنگێکی تاییه تی دەدات لە کارەسات و شتەکان... کەواتە ئیمە ئەوەمان لەسەرە کە ئاواتی ئەوه بخوازین ئەو «بار»ە وەک خۆی مینیتەوه، نەک کارەساتە خۆشەکان دووبارە بێنەوه!...

هەزارێ و نەخۆشی یەگەم هۆی سەرگەردانیین

جا بۆ ئەمە ی بگەینه رێگای کامەرانی، رەنگە ئەوه ئاسانتر بێ کە ئەو بەرەهەلستانە بژمیرین کە دێنە بەر ئەو رێگایه... کەواتە بام دەم ناخنی گۆزە ی جادووگەری بەرەللا بکەین، کە هەموو سەرگەردانییهکانی مەرۆفایه تیبی تیدا بەندکراوه، تا هەموویان بێنە دەرەوه و بزاین کامیان لە هەموویان زۆرتر بلاقبوونەتەوه بەناو جیهاندا: هەرچی هەزارێ و نەخۆشییه بریتین لە دوو هەوره چلکنه ی پیس و ناشیرین، کە لە پیش هەموو

سەرگەردانییەکاندا، لە دەم گۆزەکەوه دێنە دەرەوه و، لە ئاسماندا یەک دەگرن... ئەو دووانە لە هەموو ھۆبەکانی سەرگەردانی نەنگەویستەرن. جا ئەگەر بێتو ئەو دووانە زوو زوو بێنە ناو ھەو، ھۆبەکانی «چارەکردن» یان، کە کاریان باش تێ بکەن کەم دەبنەو... رەنگە ئەو ھەیش ئاسان بێ، کە تۆبیش وەک (پراستی پەرستەکانی ھەیان) (۱) گوتووبانە، بڵێت، ئەرک و ئازارچیشتن تەنیا بریتین لە وشە یەک «ھەرچی ئەرک و ئازارچیشتنی کۆنیش ھەبە، پابردوو و لە ئازادا نەماو... ئەرک و ئازارچیشتنی ئەم دەمەیش کە تێیدا ئین ھەستی بێ ناکەین و نابینین... ئەرک و ئازاری دواڕۆژیش ھێشتا نەمان چیشتون!»... ئەو ھەیش ئاسانە کە ئەمە بڵێت... بەلام بەکاری ھیچ نایەت... چونکە ئەم کەینەوبەینەبە لە راستیدا، وا نییە، وەک (پراستی پەرستەکانی ھەیان) دەبێت چونکە مەژۆت پێی ناگرێ ھەنگاوەکانی تەمەنی خۆی لە یەکتەر جوێ بکاتەو. تەنانەت یادکردنەو ھاوئەختەبەکانی پابردوو، ئەرک و ئازاری ئیستاکێ والی دەکات کە ھەتا ھەن وەک باریکی گران بێننەو. ئەو ھەندە ھەبە، مەژۆتی بەھێز دەتوانێ بێگومان بەرەنگاری ئەرک و ئازار بکات و، ئارامی خۆشی رابگرێ. (مۆنتین) توانی لەبەر نەخۆشەبەکی پێ ئازاردا بە ئازایەتەبە کەو بەرگە بگرێ. بەلام تەنانەت ئەگەر پیاو ژیر و تێگەبشتووبیش بێ، بگرە بام پیاویکی ئایینی پیرۆز و بەرزیش بێ، چینی لە دەست دێ بیکات، ئەگەر ھەموو ژیانێ پێ بێ لە شیبوون و گریان و نالەنالی یەک لەسەر یەک؟...

(دیوچین) توانی بەھەژاری پێبکەن، چونکە لە جێگایەکی گەرمدا دەژیا و ھێز و ھەرەتیشی پێو ماو، لەگەڵ سەتە ئاوەکەیدا... بێجگە لەو تەنیایش بوو، کەسی نەبوو، بەلام ئاخۆ چینی پێ دەکرا ئەگەر پیاویکی پەککەوتە بووایە و، لە شارێکی سارد و سەرشیدا چوار مندالی بەسەرەو بووایە بەختیوان بکات، کە بەبێ پارە نەخۆشستی بۆ ئەوانە دەست دەکەوت، نەسووتەمەنی...؟

بەراستی سەرگەردانی ئەو جۆرە کەسانە، سەرگەردانییەکی تەواو، ھەناسە ساردییەکی پراستەقینەبە. ئەمەیش کاریکی سووکە بەرامبەر برسی و تینوو ھەمابردەلەکان، کە پیاو بەواتە پراستی پەرستەکان دلێان بداتەو. چونکە ئەو کەسانە لە پێش ھەموو شتێکدا داماون لەسەر خۆرشت و خۆگەرم کردنەو!!

(۱) راسی پەرستەکانی ھەیان: (فلاسفە الرواقیین).

ھەناسە ساردییە بابەتی ھیچ و پووج!

ئێمەیش نابێ ئەم جۆرە بارە ھەرە خراپانە نەخۆشی و ھەژارییە، تێکەڵ بکەین بەو تەنگوچەلەمە دەم دەمیانەکی کە باریان کەمتر گرانی لێوانە و کەمتریش دەبنە بەرھەڵست لە سەرەپتگی کامەرانییدا... (پراستی پەرستەکانی ھەیان) یش پراستیان گوتوو کە خواستە سروشتییە پێوستەکامان و، خواستە سروشتییە ناپێوستەکامانیان جوێ کردۆتەو لە یەکتەر... ھەرچی جوێ یەکەمیانە وەک خواردن و خواردنەو ھەبە. ھەرچی جوێ دووھەمیانە لەمەولا لێیان دەدوین. چونکە ھەژاری پراستەقینە و نەخۆشی پراستەقینە و ھاوئەختەبەکانیان بەراستی ھەلدەگرن شیوہیان بۆ بکری. ئەو ھەندە ھەبە ئەوانە لە ھیچە خۆیان بەنەخۆش دادەنێن، لە راستیدا ئەوانە کە بەراستی نەخۆش ھیچ جیاوازییەکیان نییە لە ھەست و تاسەدا. چونکە مێشکەکامان دەسەلاتدارن بەسەر لەشەکاماندا، بەجۆریکی واکە ھۆش ئەو پەسند ناکات، جا لەبەرئەو ھەبە کە زۆربە ئازارەکان بێ بنچینەن، بەخۆرای ھەستیان بێ دەکەین!

جا ھەرەو کە نەخۆشیی بێ بنچینە ھەبە، ھەژاری بێ بنچینەیش ھەبە! جا ئەو ئەندازەبە کە دەبێ ئەم جۆرە کارانە بێ بپێوری ئەو ھەبە: کە تۆ خانووبەکت ھەبوو سێبەرت بۆ بکات و، خۆرشتیکت ھەبوو بێخۆیت و، بەرگ و پۆشەنییەکیشت ھەبوو لەبەریان بکەیت، لە راستیدا وەک ھەژار ریسوا بکەیت وایە، ئەگەر دەست بکەیت بەسکالای دەر و ھەناسە ساردیی خۆت، ھەر لەبەرئەو ھەبە کە تەنگوچەلەمەبەکت تووشی تۆبیش بوو، وەک کەسانی تر و ھەندێک لە دەستکەوتەکە تۆی پێ کەم بۆتەو!...

یەکیک لە نمونەکانی ھەناسە ساردیی خۆرای ئەو ھەبە کە ھاوئەختەبە بۆی گێرامەو، گوتی رۆژێک ئافەتێک خۆی کوشت، ھەر لەبەرئەو ھەبە کە ناچار بوو بگوتێتەو بۆ ژووریکی واکە پارچەبەک لە کەلوپەلە ناوژەکانی جێگای تێدا نەبوو ھەو!!

تۆ واز لە پابردوو و دواڕۆژ بەینە مشووری ئیمرۆ بخوا!

لە دوا ھەژاری و نەخۆشیشەو، سەرنەکەوتن یاخود کار سەرنەگرتن دێتە پێشەو، کە بێتە ھۆی ھەناسە ساردی و سەرگەردانی... واتا سەرنەگرتنی ئاواتیک کە نەبیتە دی، یاخود ھەلەشەنەو ھەلەبەبە کە بۆی بەپەرۆش بێ. چونکە ھەرچەندە رەنگ دەپێژین بۆ دواڕۆژی خۆمان، جاروبار کارەکەمان سەرنەگرت، لەبەرئەو ھەبە ھیومان لە دل دەپێ و

رهنجهرۆ ده‌بین. له‌لایه‌که‌وه ده‌مانه‌وێ شیری‌ن بین له‌لای که‌سانی تر، له‌لایه‌کی تریشه‌وه به‌کامی خۆمان ناگه‌ین و به‌ریه‌ره‌کانی ژیا‌مان لێ تیک ده‌دات و، شه‌و و رۆژی‌شمان لێ تال ده‌کات! جاری وایش هه‌یه خۆمان ده‌کو‌تین بۆ فرمان‌تیک ده‌ستمان بکه‌وێ، که‌چی هه‌رچه‌ند ده‌که‌ین ده‌ستمان نا‌که‌وێ و، رهنجی‌شمان به‌ با ده‌روات!... جا زۆریه‌ی ئەم دل‌شکا‌وی‌بانه‌ دوورن له‌ راستی‌یه‌وه و اتا بێ بن‌چینه‌ن. ئی‌مه هه‌ر له‌ناو می‌شکی خۆماندا دروستیان ده‌که‌ین. ئەگه‌ینا نین. جا پتوبسته ئی‌مه‌یش له‌ خۆمان بپرسین: کاتێ که‌ نا‌واته‌کا‌مان به‌ئاسانی پتیک نایه‌ن، چی واما‌ن لێ ده‌کات که‌ کامه‌رانیمان بار بکات و به‌دل‌ته‌نگی‌یه‌وه به‌ئینه‌وه؟. تۆ ب‌لێی له‌به‌رئه‌وه دل‌ته‌نگ به‌ین که‌ هه‌ست به‌نا‌زایکی له‌شمان ده‌که‌ین؟... نه‌!... هه‌رگیز ئەوه نی‌یه. ئی‌مه له‌ راستیدا بۆ‌یه‌کا دل‌شکا‌و ده‌بین چونکه‌ شل و شی‌واوی و که‌مه‌ترخه‌می خۆمان بێر ده‌که‌وتی‌ته‌وه، که‌ له‌وه‌په‌ش بوون به‌هۆی ئا‌وات نه‌گه‌بشتنمان، یاخود سه‌رنه‌گرتنی کارمان، یا‌ن سه‌رنه‌که‌وتنمان. هه‌روه‌ها له‌وه‌په‌ش بێر ده‌که‌ینه‌وه که‌ ناخۆ فرۆفیل‌ی دو‌ژمنه‌کا‌مان له‌ دوا‌رۆژدا سه‌رکه‌وتنه‌که‌مان لێ تیک ده‌دات یا‌ن نا؟!... که‌چی له‌جباتیی ئەوه‌ی تێ بکۆ‌شین به‌ته‌واوی له‌باری ئی‌ستا‌که‌مان تیب‌گه‌ین و، واز له‌ بێرک‌ردنه‌وه‌ی ئەوه‌په‌ش به‌ئینه‌ن که‌ ئەگه‌ر واما‌ن نه‌کردایه‌ له‌ راب‌ردو‌دا به‌ چ ئە‌نجام‌تیک ده‌گه‌بشتین، یاخود له‌ دوا‌رۆژدا ئە‌نجام‌ چۆنی لێ دێ، بێ‌گومان ده‌گه‌بشتین به‌ئه‌نجام‌تیک واکه‌ به‌ته‌واوی دل‌مان پتیی ب‌سه‌روێ و پتییی بکه‌وتی‌ته‌ خۆشی‌یه‌وه. منیش هه‌ر خۆزگه‌ی ئەوه‌ ده‌خوازم که‌ ببینم: ئەو که‌سه‌نه‌ی که‌وتو‌ونه‌ته‌ ژێر باری ئە‌رک و نا‌زایکی بێ بن‌چینه‌وه، خه‌ریکی ئەوه‌ بن‌با‌ه‌تی ئاره‌زو‌وه‌کانی خۆیان به‌ته‌وا‌وه‌تی تیب‌گه‌ن و، له‌ راستی‌یش لانه‌ده‌ن. بۆ وینه: بام ب‌لێین تۆ ده‌ته‌وێ ببیت به‌سه‌ردار، یاخود به‌کاربه‌ده‌ست و نه‌توانی به‌ئا‌واتی خۆت‌ب‌گه‌یت. ئایا له‌وه‌ چی په‌یدا ده‌بێ که‌ تۆ ناچار نابیت، به‌د‌ریژایی رۆژ، هه‌ر چا‌وت به‌وانه‌ بکه‌وێ که‌ نا‌ته‌وێ چاره‌یان ببینیت. هه‌روه‌ها خه‌موخه‌فه‌تی سه‌دان که‌ینه‌وه‌یه‌نیش نایه‌ته‌ دل‌ه‌وه، که‌ ده‌ستت نا‌په‌رژێ به‌باشی ته‌ماشایان بکه‌یت و به‌ته‌واوی چاره‌یان بکه‌یت!... بێ‌ج‌گه‌ له‌وانه‌ به‌ره‌نگاری به‌خه‌گرتنی دو‌ژمنه‌کانی‌شت نابیت، که‌ هه‌ر بۆ ئەوه‌ ده‌گه‌رپین له‌ ژبانی تاییه‌تی تۆدا، که‌مو‌کو‌ری‌یه‌ک بدۆ‌زنه‌وه، تا بیکه‌ن به‌بیانو‌و بۆ به‌دنا‌وکردنت به‌ شتی وه‌ها‌وه‌ که‌ هه‌رگیز له‌ ده‌ست تۆ نه‌وه‌شا‌وه‌ته‌وه!... ته‌نانه‌ت تۆ به‌هۆی سه‌رنه‌گرتنی ئە‌م کاره‌ته‌وه، که‌ بو‌ویت به‌فه‌رماندار، یاخود به‌ کاربه‌ده‌ست، په‌نا ده‌به‌یت به‌ر ژبانیکی بێ ده‌نگ و سه‌نگی پر دل‌نیایی و، ده‌یشتوانی خۆشی له‌ کاتی ده‌ست په‌رژانی خۆت ببینی و، خۆش رابو‌تری، ده‌توانی هه‌ر نووسرا‌ویکت

پێ خۆش بێ دووباره‌ بیه‌خو‌تیته‌وه. له‌گه‌ڵ هه‌ر دۆست‌تیک‌یشدا ئاره‌زو‌و بکه‌یت به‌گفتو‌گۆی خۆشه‌وه‌ رابو‌وتیت. جا تۆ ئە‌مه به‌سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه‌ ساردی داده‌نییت؟...

هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ پیا‌و ئاره‌زو‌ویه‌کی ته‌واوی هه‌بێ، هه‌رچی‌یه‌کی بو‌ی ده‌ستی ده‌که‌وێ

به‌م رهن‌گه‌ ئە‌گه‌ر هه‌موو که‌س‌تیک کاره‌ساتی ژبانی خۆی به‌می‌شکیکی رۆش‌نتره‌وه‌ لێ بکۆ‌لێته‌وه، گه‌لێک جار وای بۆ ده‌رده‌که‌وێ که‌ ئاره‌زو‌وی راسته‌قینه‌ی نه‌بو‌وه‌ له‌و شتانه‌دا که‌ ده‌ستی نه‌که‌وتوون!... له‌ راستیدا جیا‌وازی زۆره‌ له‌ نا‌وه‌ند ئە‌و ئاره‌زو‌وانه‌دا که‌ ده‌ریان ده‌خه‌ین و، ئە‌و ئاره‌زو‌وانه‌یشدا که‌ راستن و له‌ کانگای دل‌ماندا جیتی خۆیان گرتو‌وه و، له‌ هه‌موو ئە‌ندامه‌کانی له‌شماندا گریان سه‌ندو‌وه و، له‌ شتیه‌ی کرده‌وه‌یشدا خۆیان ده‌رده‌خه‌ن نه‌ک له‌ شتیه‌ی قسه‌ی سه‌رزادا. جا ئە‌گه‌ر مه‌به‌سته‌که‌مان له‌وانه‌ نه‌بێ که‌ هه‌رگیز جیبه‌جیک‌ردنی سه‌رنه‌گرێ، یاخود یه‌جگار ناشیرین و نا‌په‌سند بێ، هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ نیازه‌که‌مان به‌هێز بێ و به‌دل ئە‌و با‌به‌ته‌مان بو‌ی سه‌ربرگێ، له‌ زۆریه‌ی جاردا پتیمان ده‌کری به‌ئاسانی جیبه‌جیتی بکه‌ین و، به‌ئا‌واتی خۆیشمان بگه‌ین. چونکه‌ هه‌ر که‌سێ به‌دل گه‌وره‌یی بو‌ی، له‌وانه‌یه‌ ده‌ستی بکه‌وێ. هه‌ر ئافره‌ت‌تیک‌یش به‌دل بیه‌وێ ها‌ورپتی ده‌ست بکه‌وێ، هه‌ل‌ده‌گرێ ده‌ستی بکه‌وێ. هه‌ر ئافره‌ت‌تیک‌یش به‌دل ئاره‌زو‌وی دل‌کیش کردنی که‌سانی تر بکات، بێ‌گومان بۆی ده‌چیته‌ سه‌ر. به‌لێ ئە‌مانه‌ هه‌موویان به‌هۆی نیازی ته‌وا‌و و ئاره‌زو‌وی راسته‌قینه‌وه‌ پتیک دین! (نا‌پلیۆن) که‌ هیشتا لا‌بو‌و، به‌ئا‌واته‌وه‌ بو‌و ببیته‌ خا‌وه‌ن هیز و ده‌سه‌لات. ئە‌و به‌ره‌هه‌ل‌ستانه‌یش که‌ رت‌گایان لێ گرتبو‌و، به‌گران بۆی لاده‌چوون. که‌چی له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌یشدا، توانی ئە‌و به‌ره‌هه‌ل‌سته‌گه‌ورانه‌ لا‌بیات و، به‌رت‌گای خۆ‌یشیدا پروات، تا گه‌یشت به‌ئاما‌نجی خۆی!.

پێ به‌وه‌یش دانرا‌وه، که‌ زۆرجاری واهه‌یه، کاره‌ساتی رۆژگار ئە‌مه‌نده‌ ناهه‌موارن سه‌رکه‌وتن بۆ پیا‌و سه‌رنا‌گرێ. چونکه‌ ئە‌وه بۆ تۆ ئاسان نی‌یه، که‌ هه‌رشت‌تیکت بو‌ی، ده‌ستت بکه‌وێ. یاخود جێ به‌جیه‌ان بگۆ‌رتیت! ئە‌وه‌نده‌ هه‌یه که‌ گه‌لێک جار گیرو‌گرفت له‌ ده‌ست مرۆف خۆبه‌وه‌ په‌یدا ده‌بێ، چونکه‌ ئە‌و خۆی وادیته‌ پتیش چا‌و که‌ ئاره‌زو‌وی وایه‌ به‌ئه‌نجام‌تیک‌ی دیاری‌کرا‌و بگات، که‌چی هیت‌تیک‌ی شار‌اوه‌ له‌کانگای ده‌روونیدا هه‌یه‌ پالی بۆ لایه‌کی که‌وه‌ پتیه‌ده‌نی! گه‌لێک نووسه‌رانی وام دیوه، که‌ ئاره‌زو‌وی خۆیان واپه‌شمان دا‌وه، هه‌ندێ نووسرا‌و له‌ با‌هت یاخود ئە‌و با‌به‌ته‌وه‌ دا‌نێن. به‌لام ئە‌و ژبانه‌ی تپیدا ده‌ژین رت‌یان نادات ئە‌و ئا‌واتانه‌یان به‌ئینه‌ دی. به‌لام ئە‌وانه‌ی ئە‌گه‌ر له‌ کانگای دل‌یانه‌وه‌ ئاره‌زو‌وی دانانی ئە‌و نووسرا‌وانه‌یان بک‌ردایه‌ و، گه‌رمو‌گو‌رپش بو‌ونا‌یه‌ له‌سه‌ر دانانیان،

دەيانتوانى ژيانى خويان بگۆرپن بەجۆرىكى وا كه بتوانن ئەو نووسراوانە دابنپن. ئەو ژيانەيش كه «بەلزاك» تىيدا دەژيا، ياخود بەواتايەكى وردتر ئەو نووسراوانە خويان كه دابنابوون، چاكترين بەلگەن بۆ ئەوئەي كه ئەو پياوئەيكى خاوەن خواستى بەهپز و خۆبەختەر بوو له پيتا و فرمانەكانيدا.

چاوبرسىتى پياوئەيكى دەكات بۆ سەرگەردانى

ئەم قەسەيەيش راستە. چونكه پياوى وا هەيه بريار دەدات ژنيكى ديارىكرامارە بكات. مەبەستيشى لەو ئەوئەيە كه كهلكىكى كۆمەلايەتى، ياخود كار و فرمان، يان ئابوروى پى بگات. كەچى لەوئەيش تىدەگات كه ئەو ئافەرتە دەبىتە ژنيكى «دووم بابەت»!. ئىتر هەر ئەوئەندە دوو سى مانگىكى پى دەچى، دەمودەست، دەست دەكات بەسكالاكردن و بۆلەبۆلە له «بەخت و بەش»ى خۆى! كەچى له راستيدا، ئەو بەشە، خۆى بۆ خۆى هەلبژاردوو... ئەمەيش شارەزايىيەكى زۆرى پى ناوى، بۆ ئەمەى بۆمان دەربەكەوى كه خۆكوتانى چاوبرسىيانە بۆ پارە پەيداكردن ياخود بۆ سەرگەرتن، له زۆر جاردا پياو بەرەو سەرگەردانى دەبات... دووربىش نىيە كه چاوبرسىتى ياخود ئارەزووى گەورەيى بمانكەن بەگژكەسانى تردا. بەلام لەمەيش خراپتر ئەوئەيە كه بچين بەگژ خۆماندا. چونكه ئىمە ناگەين بەكامەرانى هەتا كەردوو و كارەكانى رۆژانەمان نەهيننەوه پيش چاوى خۆمان و، بەراوردىشيان نەكەين لەگەل كار و فرمانەكانى ژيانى پيشووماندا. ئنجا خۆيشمان بەخۆمان بلپين: «رەنگە ئىمە بەژىريەوه نەجوولابىنەوه، رەنگە هەلەيشمان كەردى. ئەوئەندە هەيه هەرچمان له دەست هاتوو له شىئەيەكى هەرە باشدا كەردوومانە و، له رىگاي راستى خۆيشمان لامان نەداوه. ئىمەيش له توانايىماندا هەيه كه جارنىكى تىش ئەم قەسەيە ئاشكرا بكەينەوه. تەنانەت ئەگەر بىروباوەرپيشمان گۆرا بىت بى ئەمەى شەرم دامان بگري، بەئاشكرا بلپين هەلەكامان هۆى بەهيزيان هەبوو كه روويان داوه. وا ديارە لەسەر بنچينەى زانبارىيەكى ناراست دامەزراون كه گويمان لى گرتوون. ياخود له ئەنجامىكى هەلەوه پەيدا بوون كه له بىركردنەوهماندا رووى داوه».

ئەمەيش كاتىك سەردەگري، كه مرۆف لەگەل خويدا رىك بى، بەجۆرىكى وا كه هەست بەئازادبوونى خۆى بكات له دلتهنگى و گلاروى. جا لەبەرئەوه پىوستە ئامانجىك بۆ خۆى ديارى بكات. هەرەها ئەوئەيشى بەتەواوەتى بۆ دەربەكەوى كه ئارەزووى چى دەكات، جا ئەگەر خۆشەويستى بوى پىوستە جۆرى خۆشەويستەكه ديارى بكات: مەبەسى

خۆشەويستى خودايە، يان خۆشەويستى ئافەرتىك ياخود خۆشەويستى مندالان، يان خۆشەويستى نىشتمان، ياخود خۆشەويستى كار و فرمان...!

چونكه خۆشەويستى جۆرە رزگاروونىكى تىدايە، سەبارەت بەوئەي كه ناچارمان دەكات بىر له كەسانى تر بكەينەوه، نەك له خۆمان. چونكه خۆشەويستى «يەكيتى ئامانج» له ژيانماندا دەهيننەتە بەرەم، كه ئەم يەكيتى ئامانجەيش وامان لى دەكات - كه له كاتى خۆشەويستىماندا - ژيانمان تەرخان بكەين بۆ كامەرانى كەردنى ئەو كەسەى خۆشمان دەوى!.

ئا بەم رەنگە، بۆمان دەردەكەوى، كه ئەو قەسەيە راستە: كه كامەرانى له ئەنجامى (ويستن) ياخود (خواست)وئە پەيدا دەبى. چونكه كامەرانى برىتيە له برىارىك كه هەر بەئارەزووى خۆمان دەيدەين، بەو مەبەسەى كه ئەنجامىكى بدەين بەپەشيمانى بى كهلك و فەر، بەئاواتە بى شوئەكان، بۆ ئەمەى بۆ شتىك بژين كه له خۆمان گەورەتر بى!.

جا هەر كاتى ئەم جۆرە «سازبوونى دەروونى»يە، ياخود «ئارامى دەروونىيە» پىكەت، ئىتر پىوست بەو ناكات كه سەركز و دەستە ئەژنۆ دابنپن و خەفەت و ئازار بچيژين.

ئەگەر دەتەوى خۆت لا پەسند بى شارەزاي خۆت بە!

ئەوئەندە هەيه رىككەوتنى پياو لەگەل خويدا، بەم جۆرە، له راستيدا كەم هەل دەكەوى. چونكه لەناو پىستى هەموو كەسىكماندا دوو مرۆف هەيه: يەكىيان ئەندامىكە لەناو كۆمەلايەتيدا، يەكىيشيان مرۆفكە دللى پرە له هەست و تاسەى گر تىبەربوو!... ياخود بەواتايەكى تر: يەكىيان مرۆفكە تىگەيشتوو و، يەكىيشيان گيانلەبەرئەيكى درندەيه! ئەوى بەراستى دلتهنگ دەكات ئەوئەيە كه زۆرجارى وا هەيه دەبينە نىچىرى جەلەو شلكردن بۆ خۆمان و هەلكردن لەگەل خۆماندا. له راستيدا بۆ پياو زۆر گرانه كه بگاتە سازبوونىكى تەواو لەگەل دەروونى خويدا. چونكه زۆر لەو بىرانەى كه دىنە مېشكمانەوه، بەتەواوەتى جياوازن لەو بىرانەى كه دەمانەوى بىنە مېشكمانەوه. چەند جارى وا هەيه بەلامانەوه وايە، كه بەژىرى قەسە دەكەين. كەچى بەراستى خەرىكى ئەوئەين كه پشم و قىنىكى كۆن زىندوو بكەينەوه، بەهۆى گلەبىيەكى نوچ لەسەر گىراوهوه، كه دەيكەين!... ياخود بەجارىك دوژمنايەتى كۆمەلەيكى گەورە دەكەين، هەر لەبەرئەوهى كه «يەكىك» لەو كۆمەلە زيانىكى گەورەى لى داوين. جا لەگەل ئەوئەيشدا كه له دللى خۆماندا دلپين وايە، كه چى گەلپك جارى وايش هەيه بى له كەموكوورپى خۆمان نانپن.

جا له بهرتهوه هه چهنده ده که یه دلمان به خومان خوش نایه. بیهجه له وه هه تا دئی دلره قی و توندوتیژی دهنوتین و، دواى شتی پروپوچیش ده که وین. دوور نییه دهست بکه یه بهشکاندنی دۆسته کامان. چونکه په یه بهوه ده یه یه، که نه وه ندهی پتویست یه، خومان چاک نین. جا له بهرته مه یه که واته ژیرانه که یه (سوکرات) به ته و او ده تی نرخی دهرده که وئ، که فهرموویه تی: «خۆت بناسه!» که واته پیاوی زیره که نه گهر بیه وئ مهند و زرنگانه بژی، ده یه له پیتش هه موو شتی کدا هه رچی ههست و تاسه و بیره وه ربه نا هه موو هه یه که میشکی ده شتوتین، تییان بگات. پاش نه وه به هه موو هیز و هه ره تیکى خۆشیییه وه نه وانه له ره گوریشیه وه دهر بکیشی و له ناسوی ژبانى خۆبشی دووربان بخاته وه.

کاره سات هینانه پیتش چاو خراپتره له کاره ساته که خۆی که پروو ده دات

یه کیک له وه هۆبانه ی که دلی پیاو ته نگ ده کات و ههست به سه رگه ردانى ده کات نه وه یه: که مرۆف له ته نگوچه له مه بترسی!... له گه ل نه مه یشدا هه ندئ ترس هه یه، به په سه ند داده نری، پاکانه یی بو ده کری، ته نانه ت به بابه تیکى پتویستیش ده ژمیری. هه ر پیاوی گوئ نه داته خۆپاراستن له ئوتومۆبیلیکی تیژره و، که لیبی بکه وئ، بیگومان تووشی مه رگ دئ، که نه ویش له نه نجامی کورت بینیی خۆی و کهم بیرکردنه وه ی خۆیه وه پروو ده دات. هه ر نه ته وه یه کیش له دراوسیکانى خۆی مه ترسی نه کات، که بیانبینی خۆبان پر چه ک ده که ن و، دوژمنایه تیی خۆبانى بو دهنوتین، بیگومان به زووی ده که ویتسه ژیر چنگیانه وه!... به للام هه ر ترسیکیش له نه نجامی بیروبا وه ری پروپوچ و بی بنچینه وه په یدا بووی، به کاری خاوه نه که ی خۆی نایه ت. هه موویشمان که سانى وا دهناسین که له بهر توندوتیژی مه ترسییه پروپوچه کانی خۆبان له نه خۆشی، ژبانى خۆبان له ناو ده بن! هه ر پیاویکیش له وه بترسی که سامانه که ی له ناو ده چن، ژبانى خۆی له وده به خت ده کات، که خۆی ده پارێزێ له ته نگوچه له مه کان، که به وه خۆی به ره و سه رگه ردانى ده بات. هه روه ها خۆبشی له وه کامه رانییه. بی به ش ده هیلتیه وه، که ده توانی تیدا بژی. نه مه یش هه ر له ترسی نه وه سه رگه ردانیه ی که هه رگیز تووشی نایه، که نه گه ر تووشیشی بی هه رگیز له وه ی خراپتر به سه ر نایه، که به هۆی نه و ترسه یه وه تووشی ها تووه!... هه ر پیاویکیش له ههست و تاسه دا په شوکا و بی، شتی بی جیبی لی ده وه شیتیه وه. نه وه یش ده هیلتیه پیتش چاوی خۆی که له سه ر نه و نافرته ی خۆشی ده وئ، تووشی گه ر و گپچه لیکى زۆر دئ له گه ل پیاوانى تردا. نه نجامیشی به وه ده گات که به هۆی تووره و ترژیی ناشیانه ی

خۆیه وه، یاخود به هۆی له نه ندازه به دربی خۆیه وه له ئابروو پاراستن و خۆلاداندا، خۆشه و یستیه که ی خۆی له ناو ده بات و، نه و سه رگه ردانیه یش که لیبی ده ترسی به سه ر خۆیدا ده هینئ!... نه و نازاره تیژه ی بیه ر و هۆشه یش که له ترسه وه په یدا ده بی، له پیتش پرووانی کاره ساته که دا. به جۆریکی تیکرایی خراپتره له کاره ساته که خۆی که پروو ده دات.

نه مه راسته که نه خۆشی خراپ ناخۆشه. که چی له گه ل نه وه یشدا ناخۆشیی و خراپیه که ی له وه که متره که دیمه نی نه خۆشه کان ده یخاته دلمانه وه. نه مه یش سه باره ت به وه یه که تا لیته اتن و نیشانه کانی نه خۆشییه که وا له له شی نه خۆشه که ده که ن که بگۆرئ و له شیکى تری لی په یدا بی، که نه م له شه تازه یه یش له تیکچوونیدا به نه خۆشییه که و، له ههست کردنیدا به نه خۆشییه که له له شه دروسته که ناکات!...

زۆری وایشمان هه یه که له مردن ده ترسی. به للام نه وه ی به بیرماندا دئ له بابه ت سامناکیی کاتی سه ره مه رگه وه، ره نگه هه ر تووشیشمان نه یه. چونکه دوورنییه که له ناکا و برین!... هه روه ها کاره ساتی سروشتیی مردنیش، له باره ئاساییه کانیدا، نیشانه ی وایان تیدایه که به له شه وه دهرده که ون، که یه جگار بارى گرانی مردنه که سووک ده که ن و له ههست پیکردنی نازاری مردنه که یش کهم ده که نه وه. وا منیش به نا شکر دیتسه وه یادم که کاره ساتیک پرووی لی داوم و نه وه نده یشی نه مابوو له ناوم به ری. هه ر له و کاته یشدا هۆشم به خۆم نه ما. که چی له گه ل نه وه یشدا بیره وه ربه ی پاش پرووانی کاره ساته کهم پی ناخۆش نه بوو!... پیاویکیش دهناسم که له ناو ئاودا نوقوم بوو و دهره تیرایه وه. که چی پیتی گوتم مردنه که له کاتی نوقوم بوونه که دا سه خت نه بوو!...

بۆج ژبانى خۆمان خراپتر لی بکه یه؟

له راستیدا زۆریه ی نه و بیرانه ی له بابه ت دوا رۆژه وه به میتشکماندا تیده په رن پروپوچن. چونکه ئیمه سه رگه ردانیه یه کامان دیتسه پیتش چاو که هیشتا نه قه و ماوه. جا له بهرته وه له ترسی نه وه ی که تووشی سه رگه ردانى بیین، له سه رگه ردانیدا ده ژین. له ترسی نه وه ی که تووشی نه خۆشی بیین، نه خۆش ده که وین. له ترسی نه وه ی تووشی هه ژاری بیین، له هه ژاریدا ده ژین. که چی نه گه ر به اتایه به چاوتیکى بی لایه نه وه سه یری نه م که یه وه یه یه مان بکر دایه بۆمان دهرده که وت که ژبانیه که خۆی له بارى ئیستایدا سه خت و گرانه. که واته ئیتر بۆج خه م و په ژاره یشی بخه یه سه ر له سه ر بنچینه کی هیچوپوچ و خۆرابی؟

له چاوه نندازه کانی چیرۆکی لاسایی «کاروانی رۆژگار» (*دا)، چاوه نندازه یکم دیته وه یاد، که له سهر سهربانی که شتییه کدا رویداوه. ژن و میردێکی ههزره کاریان پیشان دا، به پێگاوه بوون بچنه (ئهمهریکا) بۆ رابواردنی مانگه ههنگوبه که یان. ههردووکیان به پێوه وهستا بوون، ئانیشکیان دادابووه سهر په رژیانی که شتییه که. لهو کاته یشدا گوتمان له دهنگی ساز و ئاواز بوو بهرز دهبووه. پاش ئهوه ژن و میردێکه دوورکه وتنه وه. ملوانکه یهکی خۆ رزگار کردنیان چاوپیکهوت، که به په رژیانه که وه هه لاسرا بوو. لیتی نوسرا بوو: «که شتی تیتانک»!...

ئیمه ییش که دهسته ی سهرکه ران بووین، ئه و چاوه نندازه مان ناخۆش هاته پێش چاوه، دلمان پیتی تهنگ بوو. چونکه ئه وه مان بیکه وتنه وه که که شتییه که ی «تیتانک» لهو گه شته یه دا نوقوم بوو بوو، که یه که م گه شت و دوامین گه شتی بوو بوو. که چ به لای ژن و میرد ههزره کاره که وه ئه و ئیواره یه یه جگار جوان بوو. ئه وانیش ئه گهر ئه و شه وه بترسانایه له وه ی که کاره ساتیکی ناخۆشیا ن لێ روو ده دات، بیکومان ئه و کاته خۆشه یان لێ تال ده بوو. هیچ که لکیکی شیا ن له وه ده ست نه ده که وت. چونکه هیچ که سییک ئه وه ی بۆ ناچیتته سهر که له و ته مه نه ی بۆ دانراوه، یه ک هه ناسه ی بخاته سهر!...

به م ره نگه زۆر که سانی وا هه ن که ژیا ن له خۆیا ن تال ده که ن، به وه ی که سهرگه ردا نی ده هیتنه پێش چاوه خۆیا ن. به لای شیا نه وه وایه که ده قه ومین جا ئه گهر ئه وانه خا وه ن ده روون بن، ئه وه یان بیک ده که وه یته وه که: «هه ر رۆژه به شی خۆی ناخۆشی تیدا یه، ئیتر له وه به ولاره ییش هه لئاگرێ که ناخۆشی تری بخریتته سهر!...».

بۆله بۆل کردنی دهوله مه نده کان، ده بیته هۆی سهرگه ردا نییا ن

وه ریسبوون له هۆیه کانی سهرگه ردا نی زۆر تر بلا و بو ته وه به نا و ده وله مه نده ته مه له کانا دا. که چی ئه وانه ی به ده ست نا ن په یدا کرد نه وه ده نا لیتن، هیچ هه ست به وه ریسبوون نا که ن. هه رچی پیا و و ژنه ده وله مه نده کانی شه بۆه کا تووشی وه رس بوون دین، چونکه - به ویتنه - بۆ ئه مه ی خۆش رابوو ترن، له به زمگا کانا دا هۆگری ته ماشا کردنی چیرۆکه لاساییه کان ده بن. که چی له توانا یییا ندا هه یه ژینه که ی خۆیا ن پر بکه ن له خۆشی. چیرۆکه لاساییه کانی ش له باریا ندا هه یه که یارمه تی ئه وانه بدن له کامه رانی دا، که ژیا نیان

(*) ئه م چیرۆکه هی (نوبل کوارده) که هونه رمه ندیکی ئینگلیزه.

نرخیکی هه یه. [چونکه به زمگا ه توانایی با ودا هیتان و شت دروست کردن له ده روونیا ندا زیندوو ده کاته وه. بۆ وینه پیاوی دلدار خۆشی له بینینی چیرۆکی لاسایی دلداریی پیکه نین هیتنه ره بینن. چونکه له بابته چه ند چاوه نندازه یکی ژیا نی خۆبه وه ده وئ. پیاوی زرنگکاریش که چاوه ی به چیرۆکی لاسایی «ژۆل سزار» ده که وئ، خه و به گه وره یی هه رده م زیندوو ی خۆبه وه ده بینن]. به لام ئه و که سه ی سهر له به زمگا زۆر بدات، زۆری پێ ناچی له ته ماشا کردنه که ی وه رس ده بی، ئه گهر هه ر بینینی ئه وه ی له ده ست بی و، له پێشاندانی چیرۆکی ژیا نی روودا ودا به شدار نه بی. چونکه زوو به زوو ده بیته نیچیری ئاژاوه ی بیرو هۆشی خۆی و، په ژاره و خه می خۆریی. نه واز ده هیتن له پشکین و لیورد بوونه وه ی باری ژیا نی خۆی، نه وازیش ده هیتن له په شیما ن بوونه وه له ژیا نی رابردوو ی خۆی که رۆیش تووه و به سه ره چووه، نه وازیش ده هیتن له ترسوله رز له دوا رۆژی نه زانراوی خۆی. به کورتی هه رچی وینه یه کی سه ره گه ردا نیی سهر زه وی هه یه، دینه پێش چاوه یه و!.

جا سهر ئه وه یه که زۆر که س خۆشییه کی تال و ناخۆشانه له وه ده چیژن که خۆیا ن هه لیکیتن به وه وه که ئه و جو ره سه ره گه ردا نییه راست و درۆیا نه به هیچ کلۆجیک چاره نا کرین. ئه وانه به ماندا ویتتییه که ی خۆیا نه وه خۆشی ده بینن. هه ر که سیکی ش بیه وئ یارمه تیا ن بدات رووی خۆیا نی لێ گرژ ده که ن!... بیکومان ئازاری دلش له سه ره تای قه ومانی کاره ساته ناخۆشه که دا به دل دان وه چاره نا کرئ، به تاییه تی بۆ که سییک له سه ره گه ردا نییه کی گه وره ی به سه ره هاتین که هه لئ نه گرتی تووشی بی. ئه مه ییش سه به رته به وه یه، که هه رچی دۆسته هه ر ئه وه نده ی له ده ست دئ، که خۆشه و یستییه کی بیده نگی پر له ئارام پێشکه ش بکات!... به لام بیا نووی ئه و ژنانه چییه که شین و شه پۆریا ن کردو وه به پێشه بۆ خۆیا ن و، به هه موو دلکیکی شیا نه وه ده یا نه وئ ئه و خه موخه فه تانه بیا ریزن و به یلته وه، که ده بوو به ره لالا بکرانایه بۆ رۆژگار که له ناویا ن به ن!... پیا و له وانه یه چاوه یوشی له و که سانه ی که بۆ رابردوو یه ک ده گه رین، که به هیچ کلۆجیک گه رانه وه ی له ده ست نایه ت، به مه رجی خه موخه فه ته کانیان هه ر بۆ خۆیا ن بی و، ته شه نه نه که ن بۆ که سانی تر، کاریان لێ بکه ن. به لام من هه رگیز ئه و کرده وه یه یان په سند نا که م که به هۆی به ندوبا و کردنیانه وه بۆ هه ناسه ساردی، خه ریکی ئه وه ده بن که هه زره کاره کانی ش یا خود خا وه ن مه ردا یه تییه کانی ش تووشی ئه و ده ردی هه ناسه ساردییه ی خۆیا ن بکه ن، که به هیوا ی ئه وه ن له ژیا ندا دوا رۆژیکی پر له کامه رانییا ن ده ست بکه وئ، جا ئه م جو ره ره وشته

هه‌لده‌گرێ له‌ناو‌بیرێ، بۆ ئەم‌ه‌ی کام‌ه‌رانی و دل‌خۆشییی که‌سانی تر بۆ‌ژۆ نه‌کات!...

جاریکیان کچیکی هه‌رزه‌کارم دی، که‌سێکی تووشی مه‌رگه‌ساتیکی به‌جگار ناخۆشی کردبوو، چووبوه‌ ناو کۆمه‌لیک هاو‌پیتیانی گه‌ش و رووخۆشی خۆیه‌وه، بێده‌نگ و سه‌نگیبه‌که‌ی و، زه‌رده‌خه‌نه‌ ناچاریه‌که‌ی که‌م ده‌یکرد، له‌گه‌ڵ ئەو سه‌رسامی و په‌ژاره‌یه‌یه‌دا که‌ بۆی نه‌ده‌شارایه‌وه، ئەوانه‌ هه‌موویان دل‌ بریندارییه‌که‌یان ئاشکرا ده‌کرد. که‌چی له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا خۆی وا پێشان ده‌دا، که‌ هه‌یچی لێ نه‌قه‌وماوه. جا به‌هۆی ئەو ره‌وشتانه‌یه‌وه‌ ماوه‌ی به‌هاو‌پیکانی خۆی دا‌بوو، که‌ خۆشی له‌ به‌زم و ره‌زمی خۆیان بیه‌ین!

جا ئە‌گه‌ر بیره‌وه‌ریه‌که‌ی تۆبش ئە‌وه‌نده‌ چست و چالاکیی تیدا نییه‌، که‌ یادی خۆشه‌ویسته‌ مردووه‌کانی خۆت له‌ شێوه‌یه‌کی سه‌روشتی و بێ شیوه‌ی و گریانی هه‌موو ده‌میدا بکه‌یته‌وه، وا دیاره‌ که‌ لێ‌وردبوونه‌وه‌ و له‌نگه‌ره‌که‌ی تێک‌چوووه‌ و نه‌ماوه. چونکه‌ هه‌یچ شتی‌ک له‌وه‌ پێزی زۆتر تیدا نییه‌ بۆ مردووه‌ دۆسته‌کان، که‌ خۆشه‌ویستی خۆمان به‌رامبه‌ر زیندوو‌ه‌کان پێشان بده‌ین.

له‌ش ماندوو‌بوون له‌ هه‌موو ده‌رمانێک باشتره‌ بۆ دل‌ته‌نگی!

به‌لام دل‌ته‌نگی و ده‌سته‌ ئە‌ژنۆ دانیشتن و سه‌رکزی چۆن چاره‌ ده‌کرتین؟ ئایا به‌ چ هۆیه‌که‌وه‌ ده‌توانین خۆمان بپارێزین له‌ ئازاوانه‌ی ناو مێشکمان که‌ هه‌رگیز دانامرکینه‌وه‌ و، له‌ کۆلیشمان نابنه‌وه، نه‌ له‌ بیداری دا، نه‌ له‌ خه‌ودا!... له‌ راستیدا سه‌روشت ماوه‌مان پێ ده‌دا، که‌ گه‌وره‌ترین و ئاسانه‌ترین هۆی خۆپاراستن به‌کاربه‌ینین بۆ رزگاربوون له‌ ده‌ست دل‌ته‌نگی. هه‌ر له‌ زریه‌وه‌ هه‌تا ده‌گاته‌ شاخه‌کان و دارسته‌نه‌کان، ئە‌وانه‌ هه‌موویان بێ‌گومان ئارامی‌ک به‌دل‌مان ده‌دن. هۆی ئە‌مه‌یش ئە‌وه‌یه‌ که‌ ئە‌و شوینه‌ سه‌روشتیانه‌ گه‌وره‌یی و شه‌نگ و شوخیه‌کی وایان هه‌یه‌ له‌ چاو کزی و بێ‌ده‌سه‌لاتییی ئێمه‌دا، که‌ ئە‌و کاره‌مان تی ده‌که‌ن. گه‌لیک جاری وایش هه‌یه‌، که‌ له‌ کاتی هه‌ره‌ دل‌ته‌نگیماندا به‌وه‌ دل‌مان ده‌سه‌روێ و ئارام به‌گیانیشمان ده‌گات، که‌ به‌سه‌ر گازی پشتدا رابکشیین به‌سه‌ر چیمه‌نی‌کدا، له‌بن سێبه‌ری دارێکدا، تا رۆژگاریکی ته‌واو له‌ناو ئە‌و ته‌نیا‌یه‌یه‌دا بۆسه‌ بده‌ین!...

ئێمه‌ هه‌رچه‌ندێ له‌ دل‌ته‌نگیدا بێن گه‌لیک فرمانی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه‌ به‌سه‌رشانمانه‌وه، که‌ ئە‌گه‌ر بێتو ماوه‌یه‌ک خۆمانیان لێ دووربخه‌ینه‌وه‌ هه‌تێزی به‌رگه‌گرتنی خۆمان کز ده‌که‌ین و، له‌ ئارامی خۆشمان که‌م ده‌که‌ینه‌وه‌. جا له‌مه‌وه‌یه‌ که‌ گه‌شتکردن به‌چاره‌کردنیکی باش

دا‌ده‌نرێ بۆ ئازاری مێشک و ئازاری دل‌ و ده‌روون. چونکه‌ ئە‌گه‌ر پیاو هه‌ر له‌و شوینه‌دا مایه‌وه‌ که‌ پڕیتی له‌ بیره‌وه‌ری سهرگه‌ردانیی خۆی، هه‌تا دیت دل‌ته‌نگیبه‌که‌ی تازه‌ ده‌بێته‌وه، هه‌تا دیت بیره‌وه‌ریه‌که‌ی زۆتریان لێ دی، زۆتریش ئازاری ده‌ده‌ن. ساز و ئاوازش بریتییه‌ له‌ جیهانیکی تر، که‌ خاوه‌ن ئە‌رک و ئازاری دل‌ ده‌توانی په‌نای بۆ ببات. چونکه‌ ساز و ئاواز به‌ته‌واوه‌تی زāl ده‌بێ به‌سه‌ر گیاندا... هه‌ندێ جاری وایش هه‌یه‌، هه‌ر به‌چه‌شنی لافاو به‌رده‌بێته‌ مێشک و پاکی ده‌کاته‌وه‌ و، ئازاره‌کانی ئێمه‌ بانگ ده‌کاته‌ لای خۆی و، ده‌ره‌وه‌. یاخود بام بلێین ساز و ئاواز، ئازاره‌کانی ئێمه‌ بانگ ده‌کاته‌ لای خۆی و، به‌هه‌ریه‌که‌یشیان واتای راسته‌قینه‌ی خۆی ده‌دات. ئە‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ر واژه‌یه‌ک ئازاره‌کامان بێر بخاته‌وه، به‌رامبه‌ر به‌ ئە‌و، واژه‌یه‌کی تریش هه‌یه‌، که‌ ئە‌و ئازارانه‌مان لێ سووک ده‌کات. جا ئە‌م واژه‌ به‌رامبه‌ره‌ بێ ده‌نگانه‌، که‌ کێشمان ده‌که‌ن بۆ بپاری دوا‌یی، هه‌موویان کاریکی و‌امان تی ده‌که‌ن که‌ پره‌ له‌ دل‌دانه‌وه‌ و دل‌خۆشکردن و سه‌رخۆشی لێ‌کردن.

خویندنه‌وه‌ به‌کار نایه‌ت!

یه‌کی‌ک له‌وه‌ لانه‌ی که‌ باون ئە‌وه‌یه‌ که‌ خۆ نوقوم کردن له‌ناو خویندنه‌وه‌دا په‌لویۆ له‌ خه‌موخه‌فه‌ت ده‌بێ. به‌لام به‌لای منه‌وه‌ ئە‌م باوه‌ره‌ هه‌یچو‌بووچه‌. چونکه‌ ئە‌وه‌تی هه‌م، نه‌متوانیوه‌ هه‌یچ جاری‌ک به‌خویندنه‌وه‌ خه‌می خۆم بپه‌وینمه‌وه‌. چونکه‌ له‌ناو ئە‌و جووره‌ خه‌موخه‌فه‌تانه‌دا، نه‌متوانیوه‌ هۆشی خۆم بخه‌مه‌ سه‌ر خویندنه‌وه‌ی نووسراوی‌ک و به‌ته‌واوه‌تی سه‌رنجی لێ بده‌م!... چونکه‌ هه‌رچی خویندنه‌وه‌یه‌ پێوستییی به‌هۆشیکی و‌ا هه‌یه‌ که‌ به‌وه‌وه‌ نه‌بێ، به‌هه‌یچی ته‌وه‌ خه‌ریک نه‌بێ. بروایشم وایه‌ که‌ خویندنه‌وه‌ له‌ کاتی «چاکبوونه‌وه‌ی بێر و هۆش»دا کاریکی گه‌وره‌ و په‌سند ده‌کات. هه‌رچی دل‌ته‌نگیبه‌سه‌ به‌هه‌یچ کلو‌جی‌ک له‌ کۆل نایه‌ته‌وه‌، به‌وه‌ نه‌بێ که‌ هۆی ئاشکرا‌تر و رۆشن‌تر و دیار‌بیکرا‌تر به‌کاربه‌یتێ. هه‌روه‌ها ماوه‌ی ئە‌وه‌یش نه‌بێ که‌ مێشکی به‌لایه‌کی تر دا‌بجێ: وه‌ک نووسین، یاخود گێرانی خه‌ره‌کیکی خاوه‌ن ورده‌کاری، یاخود گه‌ران به‌ناو رینگا و کۆلانی به‌سامدا... هه‌یچ شتی‌کی‌ش له‌م جووره‌ بارانه‌دا، بۆ مرۆف به‌که‌لک نایه‌ت وه‌ک خۆ ماندوو‌کردن له‌ له‌شدا، چونکه‌ خه‌و ده‌هێنی!... ئە‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ پیاوی دل‌ته‌نگ زۆری پێ ناچی به‌نووه‌یه‌که‌وه‌ ده‌لی: «ئهمانه‌ هه‌یچیان به‌کار نایه‌ن... شێوه‌ی چاره‌کردنه‌کانی تو کز و لاوازن، به‌رناده‌ن. وا دیاره‌ هه‌یچ شتی‌کی و‌ا ده‌ست ناکه‌وی که‌ بتوانی بمخاته‌ سه‌ر ئە‌وه‌ی

هۆگرېم به ژبانه وه. ههروهها هېچ شتتېكى وايش نېيه كه ئهم خه موخه فه ته م له بېر بباته وه!...»

به لّام تو ئه مهت چون زانى؟... بوچ تو ئهم رېگايانته به كار هېناوه بو چاك كردنه وهى خوْت؟... وا هه لّده گرى، هه ر هېچ نه بى تو ئهم رېگايانه به كار هېينه، ئه وساكه له ئه نجامه كانى بدوى!... چونكه رېگايانى وا هه ن كه راسته وراست مرؤف ناگه پيئن به كامه رانى، له گه لّ ئه وه يشدا رېگا بو ئه و كامه رانېيه ته خت ده كه ن.

ئاموژگارى منيش ئه وه يه كه له بابته ئهم كه ينه وه يينه وه خوْت بپاريزت له وهى كه له ئه ندازه به دهر له رابردوى خوْت بكوليتته وه!... له م ئاموژگارييه يش مه به سم ئه وه نېيه كه ليورد بوونه وه، خوَى كاريكى ژيرانه نېيه. چونكه له راستيدا هه موو بېر باريكى گرنك، ده بى بېر كردنه وه يه كى وردى پيش بكه وى. جا له به رته وه ئه گه ر ئامانجه كه ئاشكرا و ديار بكارا بى، بېر ليكر دهنه وهى زور زبان نابه خشى. به لّام زيانى راسته قينه له وه دايه كه مرؤف بى وه ستان، هه ر بېر له وه بكاته وه زيان ياخود رېساكردن يان دلشكاندنه كهى چون رووى داوه. ياخود به كورتى له و بابته تانه وه سه ره بھيتى و سه ر ببات كه به هېچ كلّوچيك چاره ناكړين!...

واته به كى ئينگليز بيش هه به ده لى: «بو شيرى رژاو مه گرى!». ههروهها «دزرايلى» يش ئاموژگارى مرؤف ده كات، كه زور له سه ر شت نه روا ت، ياخود ئه مه نده به پرتويۆله نه بى، كه خوَى و ئهم و ئه وه هه راسان بكات. ئه و واته يه ي (ديكارت) يش به ناوازه ده گير نه وه كه گوتويه تى: «فېرى ئه وه بووم كه به ره به ستى ئاره زووه كانى خوْم بكه م، كه به رهنگارى ياسا بنچينه بيبه كانى هه موو ده ميبى جيھانېش ئه كه م، باوه ر به وه ش به يتم كه ئه وهى بوْم نالوى پيى بگه م، له راستيدا به ش به خوْم كاريكى نه گونجاو بووه!...».

تا بى فرمان بيت كامه ران نابيت!

پتويسته جار جار تيكيش مي شك پاك بكرتته وه. چونكه تا له بېر چوونه وه به كار نه هيتريت، كامه رانى ده ست ناكه وى ت!... منيش هه رگيز پياويكى خاوه ن كار و فرمانى راسته قينه م نه دپوه، كه له كاتى فرمان كردنه كه يدا هه ستى به دلته نكي و سه رگه ردانى كر دبيت، چونكه له كاتى فرمان كردنه كه يدا خوَى له بېر ده چپته وه، ئه و يش ههروهك مندالتيك وايه له كاتى يارى كردندا.

جا له به رته وه پياوه زيره كه كان فرمان به په ناگايه ك داده نين بو دهر باز بوون له ده ست

بېر كردنه وه. فرمانيش په ناگايه كى په سند و ژيرانه يه. ته نانه ت مرؤف ده توانى بلتى: «هه ر كه سى بېر كردنه وهى هه يه و فرمان كردنى نېيه، تووى ئازاوه و خراپى ده چپتى!». له به رته وه، هه ر بېر كردنه وه يه ك، مرؤف كيش نه كات بو سه ر فرمان كردن، ته نگوچه له مه ي لى ده وه شپته وه. هه ر پياويكى خاوه ن كار بى، له هه موو كه س دوور تره له وهى كه ميشكى خوَى خه ربك بكات به بابته پتچه وانه كانى جيھانه وه، به گيرو گرفته كانى ژبانه وه. ئه و له راستيدا وهك دپنه پتسه وه ئه و بابته تانه وه رده گرى. ئه وه نده هه به فرمانى به ته نيا به كار نابيت. ههروهها پتويستيشه مرؤف خه مى ئه وه يش بخوات كه فرمانه كه ي له گه لّ ئه و كوْمه لايه تيبه دا رتيك بكه وى، كه خوْشى به كتيكه له و... ئه مه يش سه باره ت به وه يه كه به رهنگارى بوون و شه روشو ر كردنى هه موو ده مى مرؤف له كه لّك ده خات. فرمانه كه يش وا لى ده كات كه به سه ختى جيبه جى بكرى. ته نانه ت هه ندى جار يش هه ر سه ر نه گرى. جا له به رته وه پتويست وايه كه كوْمه لتيكى وا هه لّ بريت بو خوْت، كه تيكوشانه كانيان وهك تيكوشانه كانى خوْت ئاراسته بوون. ههروهها له ناوه ند ئه وانيشدا نرخ پيدان و خه مخوريه ك ببينيت به رامبه ر باره كانى كارگوزاريه كانت. جا ئه گه ر تو له وانه بيت له گه لّ خپزانه كهى خوْتدا له شه روشو ردا بيت، چونكه به لاي خوْتته وه وايه ئه وانه تيت ناگه ن، ده موده ست بگه رى به شوين ئه و دوستانه دا كه له بېر كردنه وه دا نزىكت ده كه ونه وه و، له گه لّ تدا ده رۆن به رپوه، نهك ماوه بده يت به خوْت، كه كامه رانېي خوْت و كامه رانېي ئه وانيش تتيك بده يت كه له م شه روشو رده دا به رامبه رت وه ستاون. جا ئه گه ر خوْت خودا ناسيت، ئه و له گه لّ خودا ناساندا بى. خوْ ئه گه ر له شو رگيپرانيشيت ئه و له نا و ئه وانه دا بى كه وهك خوْت شو رگيپن، ئه م كار هيش به هېچ كلّوچيك به ره به ستى ئه وه ت لى ناكات، كه هه ر له كوْشى خوْتدا مي نيته وه بو هيتانه سه ر رپى ئه وانه ي كه له سه ر رېگاي تو نين و به ريه چت ده ده نه وه، ته نانه ت له م كوْشسه يشدا بو ت دهر ده كه وى، كه ئه وانه ي هاوبيرى تو ن، پشتت ده گرن!

به كتيك له و هه لّانه يش كه زور كه س باوه رى پى ده كه ن ئه وه يه كه مرؤف پتويسته په سند كردن و ريزگرتنى كه سانتيكى به جگار زورى ده ست بكه وى، ئه گينا كامه ران نابى، كه چى راستييه كه يشى ئه وه يه، كه ئه وه نده به سه بو پياو كه ئه و كوْمه لى له ناويدا ده ئى و ليوه ي نزيكن، كه زورى خوْش ده وين، كار و كر ده وه كانى په سند بكه ن. جا ئه م جوْره په سند كردنه يش ئه وه نده ي نه ماوه كه بلتم به شيكى پتويسته له به شه پتويستيه كانى كامه رانى.

خۆشى لەمەردت بىيەنە و دوارۆزى خۆيشت بەدەرە دەست خودا

هېچ دلى خۆت تەنگ مەكە بەو بېرە هېچوچوچانەوہ كه له بابەت كارەساتى ناخۆشى دوورەوہ دىنە مېشكەتەوہ كه دلنيا نيت لىيان بقەومىن. بەم بۆنەيشەوہ پىياوئىكم بىرکەوتەوہ كه چەند رۆژتىك لەمەو پىتش لە باخەكانى (توتلىرى)دا چاوم پىتكەوت. كاپرا ھەر بەتەنيا بەژىر دارەكاندا دەرويشت و جىھانىشى لى ھاتبەوہوہىەك. نە ھەستى بەمنداڵە گەش و رووخۆشەكانى دەکرد، نە بەپرىشكى پلوسكە ئاوەكان كه بەئاسماندا بەرز دەبوونەوہ، نە بەتېشكى رۆژەكەيش كەچى ھەر بېرى لەو سەرگەردانىيە سامانىيە، ياخود سەربازىيانە دەکردەوہ، كه بەلايەوہ و ابوو لە ماوہى دوو سالەكەى داھاتوودا دەقەومىن! مەيش پىم گوت: «تۆ شىتت و لە خۆت دەكەيت؟ كى ھەيە ئەوہ بزانتى كه لە سالى داھاتوودا چى دەقەومى؟... ئەمە راستە كه ژيان سەخت بووہ، كه پشووہكانى ئارامى دل و بىدەنگ و سەنگى كەم بوونەتەوہ، بەلام دوارۆژ ھەرچۆنىك بى، بىگومان بەو چەشنە نابى، كه تۆ بەوجۆرە رەشبنىيەى خۆتەوہ ھىناوتەتە پىتش چاوى خۆت. كەواتە خۆشى لەمەردت بىيەنە و، چا و لەو منداڵانەيش بکە كه بەگەشى و رووخۆشىيەوہ يارى دەكەن. ياخود بەواتايەكى تر: «چىت لەسەرە بىكە و، ھەرچىيش دەمىتتەوہ بىھىلەرەوہ بۆ خودا!...» ئەمەيش راستە و ئاشكرايە كه دەبى پىيا و بۆ دوارۆزى خۆيشى خەرىك بى. ئەوہندە ھەيە ئەم جۆرە خەرىكبونە ھەر دەبى لەو ئەندازەبەدا بى كه مەرۆف پىتى بكرىت كار لە كارەساتى رۆژگار بکات. ئەو پىياوہيش كه بۆ فرمان كردن دروستكراوہ، نابى خۆى بداتە دەست چارەنووس. ئەندازىارى خانو و دروستكردن، دەبى بىر لە دوارۆزى ئەو خانو وە بکاتەوہ كه دروستى دەكات. كارگەرىش دەبى خەمى دوارۆزى خۆى بخوات كه پىربو و پەكى كەوت دلنيا بى لەوہى لە برىدا نامرى. نوپنەرى نەتەوہيش، پىويستە ئەنجامى ئەو لەنگەرى پارە وەرگرتن و پارە بەختكردنە بخاتە پىتش چاوى خۆى كه دەنگى خۆى بۆ دەدات، ئەوہندە ھەيە پىويستە مەرۆف ھەركاتى لە برىاردان بووہوہ، ياخود رىوشوئى دانابۆ فرمانىك ئارام بەدلى بگات، چونكە تا مەرۆف دامابى لەسەر ھۆى زانين، نابى بەخۆزايى خۆى خەرىك بکات بەوہوہ كه بزانتى لە پىچوپەناى دوارۆزى نەزانوودا چى پەيدا دەبى، ياخود چى پوو دەدات!

جا ئەگەر كامەرانى بۆ مەرۆف پىكەھات، گرنگترین فرمانى سەرشانى ئەوہىە كه ئەو كەردەوہ چاكانە و ئەو ھۆيانەى كه كامەرانىيەكەيان پى پىكەھاتوہ پىيان پىدا نەنى. ئەمەيش سەبارەت بەوہىە كه زۆر كەسانى وا ھەن، چ لە ژن، چ لە پىياو، كاتى كه

سەردەكەون و بەكامى خۆيان دەگەن، لە كاتى سەركەوتنەكەى خۆياندا كەردەوہ جوانەكانى وەك: ژىرى و لەسەرخۆبى و بەزەبى ھاتنەوہ و بەخشندەبىيان لەبىر دەچىتەوہ. كەچى ھەر بەھۆى ئەو كەردەوانەيشەوہ بووہ كه سەركەوتوون و بەكامى خۆيان گەيشتوون، تەماشاش دەكەيت: دەست دەكەن بەكەش و فش كردن و خۆھەلگىشان و لە خۆبايى بوون و خۆنەندان و توورە و تروپى. ئەمەندەيش لە خۆيان بايى دەبن و بەخۆيانەوہ خەرىك دەبن پىيان ناكرى كار و فرمانى گەورە و پەسندى گشتى جىبەجى بکەن. لەبەرئەوہ زووبەزوو گەوھەرى خۆيان دەردەخەن و ايشيان لى دى كه ھەلنەگرن ئەو ناز و جىازەيان دەست بکەوئى. كەچى كه دەيشيانىنى سەريان سوپدەمىنى و سەرسام دەبن لەوہى كه بەختيان لە رووناكىيەوہ گەيشتۆتە تارىكى!... ئەو رەوشتى پىشىنانەيش كه كاوپ و گايان سەربىوہ بۆ خوداكانى خۆيان لە كاتى گەيشتنياندا بەكامەرانى بەرەوشتىكى تىگەيشتووانە دادەنرى. بەلام بەلاى منەوہ وايە، كه گەورەترين شىوہى خۆبەختكردن و ساكارترينىشى ئەوہىە كه مەرۆف: بچووك خۆى بنوئى!

كامەرانى و خۆشەويستى!

ئەو رابەريەيش كه دەيكەن بۆ گەيشتن بەكامەرانى خۆمان دامان نەھىنان. چونكە ئەو ئامۆزگاربيانە زانراو و ناسراون. ھەر لەو كاتەيشەوہ كه راستى پەرسەكان پەيدا بوون لە جىھاندا، ئەو ئامۆزگاربيانە دراون بەگوئى مەرۆفايەتيدا. چونكە ئەوانە باش بىريان كەردۆتەوہ، چاك وردبوونەتەوہ. جا ئەو راستى پەرسەكانەى كه لە سەرتادا پەيدا بوون و وەك (ھىوانىيەكان = الرواقىون) و (ئەپىكورىيەكان)، ئامۆزگاربيان وا دەكرد: كه مەرۆف مل بدات بەچارەنووسى خۆى، كه تا پىتى دەكرى لە ئارەزووہكانى خۆى كەم بکاتەوہ، كه لەگەل دەروونى خۆيشيدا بەخۆشىيەوہ بى. ئەمەيش راستى پەرسىيە پىياوہ كۆنەكان بووہ لەگەل زۆر كەس لە راستى پەرسە تازەكان.

كەچى ھەندى راستى پەرسەكانى ترىش ھەن وەك «نيتشە» دەلین: «ئەم ملدانە چىيە كه بۆ چارەنووسىكى ھىچ و پوچى خواروخىچ بكرى؟ ئەم كامەرانىيەيش چىيە كه نە واتاى تىدا ماوہ و، نە نرخىشى ھەيە?... ئەم دوورە و پەرتىيەيش چىيە كه لە ژيانىك بكرى كه پىر بى لە تەنگوچەلەمە?... بۆچ ئەمەندە سەركزى و ملكەچى بنوئىن؟ ئەوى پىشكەشمانى دەكەن ھەر ئەمەندەيە?... كەواتە نە. ئىمە كامەرانىمان ناوى. راستىيەكەى دلپىرى و فرمانان دەوى!».

خۆشەويستى ئاسودەيى دەدات بەدەل!

ھەندى خۆشەويستىش ھەيە، كە لە دەستكەوتنى كامەرانيدا ھەر لە خۆشەويستىي ناوھەند ژن و پياو دەكەن، وەك: خۆشەويستىي داىك بەرامبەر مندالەكەي، خۆشەويستىي ھەشالەكان بەرامبەر پيشەواكەيان، خۆشەويستىي ھونەرمەند بەرامبەر كارەكەي خۆي، خۆشەويستىي خوداناسيىش بەرامبەر خوداي خۆي.

جا ئەو تاوھى بەتەواوھتى خۆمانمان لەبىر دەچىتەوھە و لەگەل كەسيكى تردا تىكەل دەبين - كە بابەتتىكى شاراوھ پالمان پىتوھەننى بۆ ئەوھە و ھۆشمان پەيى پى نابات - ئەو تاوھەيە كە دەگەينە كەنارى كامەراني. ئىبتر ئەو تاوھى كە ئىمە لەناويدا دەتويىنەوھە، ئەو كارەساتانەي كە فريان بەسەر ئەو كەسەي ترەوھە نىبە، بەلامانەوھە ھىچ نرختىيان نامىنى. جا ئەو ژنەي كامەران نىبە، ھەتا دى ھەر بۆ بەزمورەزم و خۆش رابواردن دەگەرئى، كەچى ئەو ژنەي دلدارى لەگەل پىاويكدا دەكات، بەراكشاني سەر زەويىش ھەر دللى خۆش دەيى!

ئەمەيش راستە كە ئەگەر مرۆف خۆشەويستىي خۆي بەكەساني كز و بىدەسەلات بەخشي، زۆرى پىناچى تووشى دلتنەگىي و سەرگەردانى دەيى، دەكەويىتە ژىر چنگى ھەست و تاسەي خۆيەوھە. چونكە ھەركەسى گرفتارى ژنىك بوويى ياخود مندالەكاني خۆي، يان نىشتمانەكەي خۆي يەجگار خۆش بوئى، لە راستيدا خۆي دەخاتە ژىر بالى بەختەوھە. ئەو ھەرچەندە ايش بنويىنى كە لە تەندروستى دايە، بەلام زۆرى پىناچى تووشى دلشكاوي دى. ھەرۆھە ھەرچەندە ايش بنويىنى كە بەھىز و ھەرەتە، بەلام لەدواييدا كز و لاواز دەيى. ھەر چەندىكىش وا بنويىنى كە نازايە و بەنارامە و، بەرامبەر سەختى بەرگە دەگرئى و، زوويش كۆل نادات، بەلام دوايى ناچار دەيى بىپاريتەوھە لە كەساني تر كە بەزەيىيان پىيدا بىتەوھە. ئەمەيش سەبارەت بەوھەيە كە دەكەويىتە ژىر چنگى بەختەوھە، بەدلتيكى پر گلارايوھە چا دەپىتە نەخۆشيبى ئەو كەساني كە گرفتارى خۆشەويستىيان بوو، كە ئەمەيش دەپىتە ھۆي ئەوھى كە ئەمەندە نازار بەدلتي بگات، لە نازارى نەخۆشيبى خۆي زۆرتريئى! چونكە ئەو ھەرچەندە ھىز و ھەرەتەكاني لەشى لە جيى خۆبان دان و تەواون، بەلام بەدل حەز دەكات دەستى يارمەتى درىژ بكات بۆ خۆشەويستە نەخۆشەكەي خۆي، كەچى ھەرچەندە دەكات يارمەتیبەكاني كەلكىن ناگرن. جا لەبەرئەوھە پر بەدل تاوات دەخوازئى كە خۆي نەخۆش بكوئى و ئەو خۆشەويستە ناسك و نازدارە بەنرخانەي

بەلام كە پياو لە فرماندا بوو، چى ھەيە تەگەرەي لى بدات كە كامەرانيى بوئى؟ لە راستيدا كامەراني برىتى نىبە لە سەرەوتى پروت. ھەرۆھە برىتبيش نىبە لە گەران بەدواي دلخۆشيدا، ياخود بەدواي بى فرمانيدا...

كام راستى پەرست لە ھەموويان پروگرترە، ئەويش وەك ھەموو كەسيكى تر بەدواي كامەرانيدا دەگرئى. ئەوھەندە ھەيە ئەويش لە رىگاي خۆيەوھە بۆي دەچى. بۆ وىنە: لە رىگاي چەند و چوون كردن و تىگەيشتنەوھە كە بەكەرەستەي ھەرە گەورەي كامەراني دادەنرئى. چونكە چەند و چوون كردن رىگا تەخت دەكات بۆ كامەراني، بەسايەي ئەوھە كە ھۆش لە خۆشە بى بەرەكاني خۆي رىگار دەكات. ھەرۆھە دەمەقالبى بى فەريش بىدەنگ دەكات لە ناوھەند ھەست و تاسە ھەرە پروبووچەكاندا. جا ئەگەر ئەوھە پىكھات كامەرانيش لە تواناييدا ھەيە كە پىك بەيىرتى. بەلام ئاخۆ ئەم كامەرانيبە چۆن دەيى؟... من باوھريم وايە، كە ئەم كامەرانيبە برىتبي لە بابەتتىكى تىكەل لە (خۆشەويستى) و (خۆنەنواندن). خۆشەويستىي زۆر شىوھى ھەيە كە لەگەل يەكتردا زۆر جياوازن. لەوئوھە دەست پى دەكات كە دوو مرۆف يەكتريان خۆش بوئى. لەويىشدا دەپىتەوھە كە مرۆف ھەموو مرۆفايەتبي خۆش بوئى. ئەمەيش ئەو خۆشەويستىيەيە كە بوئەكان بەجواني پيشانيان داوھ. جا ھەر كەسيكىش چەند كاتىك، يان چەند رۆژتىك، ياخود چەند سالتىكى بەخۆشەويستىيەوھە رانەبوارديئى لەگەل كەسيكدا كە خۆشى ويستى، لە تواناييدا نىبە كە لە واتاي كامەراني تى بگات. چونكە پىيى ناكريئى جۆرە شاھكارىكى ئەمەندە خاوەن تەمەن بەيىتتە پىش چاوي خۆي كەوا لە چاوە ئەنداز و كارەساتە ئاسايىبەكان بكات، جوان و شەنگ و شوخ دەربكەون و مرۆف چاوبەست بكن!...»

بەراستىي «ستاندال» يىش يەكىك بوو لەو كەسانەي بەتەواوھتى تىگەيشتبوو: كە لە ناوھەند (كامەراني) و (خۆشەويستى) دا تىگەيشتنىك ھەيە لە يەكتري!... ئەمەيش بەوھەدا دەركەوت كە لە يەكىك لە چىرۆكەكاني خۆيدا لە كامەراني پالەوانى چىرۆكەكە دەدويى كە ناوي (فابريس)ە، كاتى كە لە بەنديخانەي «بارم» دا بووھە. (ستاندال) دەلتى: «لاوھەكە لەژىر مەترسىي مردندا بوو. بەلام ئەم تەنگوچەلەمەيە بۆ ئەو كەم بووبووھە لەوھەمەوھە كە «كليليا» ي يارى جارىه جارىك كوتوپ سەرى لى دەدا و، بۆ ماوھەيەكى كەم كەميش لاي دەمايەوھە، كە بەھۆي ئەو سەرليداناوھە رۆژگارى بۆ رۆشن بووبووھە و، شەوگارىشى بۆ پىوويوھە لە خەو و ئاواتى پر كامەراني!...»

نه خوڅش نه کهون. که چي نه خوڅشيهه که، نه مه نده زوردار و سته مکاره، به نارو زووی خوڅی نه بې نیچیري خوڅی هله نابزیري. نه هه سر به سستی خوڅی دهوڅی، به کاری بهیڼی، نه که به زه بی به که سدا بیتته وه. جا له بهر نه وه زوری پیناچي، هاورپکه مان، ناچار ده بی هه ست به خوڅی بکات که پیاوړکی ترسنگ و ناپاکه و زورداري ده کات. هه مووی هه بهر نه وه ویش که نه خوڅش نه که وتوه!... نه جوره نازاری دهر و نیبهش له هه موو نازار دکانی تر که تووشی مروف دین سه ختتره!...

جا بو نه مهی مروف خوڅی له جوره دلشکاوی و نازارانه بیاریزی، راستی په رسته هه یوانیبه کان ناموژگاری و ده کهن که مروف گه نچی خوڅه ویستی خوڅی له هیچ شوینیکدا داننه، تا له وه دلنیا نه بی که خوڅه ویستیبه کهی ده ژي و بهر که ده گری و، به خوڅه ویستیبه به رامبه ری ده گری. جا لیرو هیه که کامه رانیبه کی زیندووی پاکي هه موو ده میی په یدا ده بی بو نه و خوداناسه سهر راستانه ی که خوڅان ده پاریزن له گونا، سه باره ت به و خوڅه ویستیبه ی که هه یانه به رامبه ر خودا و پیغه مبه ره کانی.

به سه زمانه کان له هه موو کهس کامه رانترن!...

یه کیک له و بهر هه لسته سامناکانه ی ده که ونه سه ره ریگای کامه رانی نه وه یه که مروف به هوی نه وه وه که میشکی پر بووه له تاین و پیشبینیه تازه کان که پر له پیچونه، له م چهره یی نه بیه دا تووشی راپاییه ک دی له کاتی نه وه دا که خه ریک ده بی هه ست و تاسه کانی ناو دللی خوڅی شی بکاته وه و بیان خاته وه سه ر بنجوناوانی خوڅان و هوی په یدا بوونیشیان بدوزیتته وه. که چي له لایه کی تریشه وه گیانه به ره کان و مروفه به سه زمان و ساکاره کان له ریگایه کی و اوه کامه رانیبه یان ده ست ده که وڅی که له گه ل سروشتدا زورتر ده پروات به ریته. نه مه بيش سه باره ت به وه یه که نارو زووه کانی دلنیا له هی نه وانی تر ساکارتر و راستره! چونکه مروفی نوئی پیشکه وتوو، و انا مروفی شاری هه ر له توتیبه ک ده کات که بوته به نده ی چنه بازیبه که ی خوڅی و له په نای نه ودا ده ژي، که هه رگیز وازناهیڼی له وه ی که نیاز بیه خشی به خوڅی، هه ست به رامبه ر نه و شتانه ی که ده یان بیڼی که چي له راستیدا هه ست به هیچ تاسه یه کی خوڅه ویستی یاخود نه نگه ویستی به رامبه ریان ناکات!... چنه د سالیکیش له مه ویش روظنامه ی (تایزی) ئینگلیزی له ستوونیک له ستوونه کانی خوڅیدا نه م پرسه ی بلاوکرده وه، که له خانه ی سکاالا دا نو سرابوو: «ناخو حه ز ده که ییت رازی کامه رانی بزانیته؟» له پاش نه وه له هه موو لایه که وه

نامه ی خوڅینه وارانی به سه ردا داباری، له وانه وه که «به دوا ی کامه رانیدا ده گه ران». روظنامه که ییش بو هه ریبه که یان نامه یه کی وهرام دایه وه که نه م چنه د دیره ی (پیر مه تتی) ی تیدا نو سرابوو که له نو سراه که یدا هه یه: «داوا بکه ن ده تاندریتی. بخوازن ده ستان ده که وڅی. له ده رگا بده ن بو تان ده کړیتته وه. چونکه هه رکه سی داوا بکات و هری ده گری، هه ر که سی بخوازی ده ستی ده که وڅی هه ر که سیکیش له ده رگا بدات بو ی ده کړیتته وه».

نه مه ییش له راستیدا رازی کامه رانیبه، چونکه هه ر که سی به دوا ی خوڅه ویستی یاخود بگه ری ده ی دوزیتته وه. هه ر که سیکیش بی خوڅی راستن خوڅی به خت بکات له پیناوی خوڅه ویستی یاخود دوستی ده ست ده که وڅی. هیچ که سیکیش کامه رانیبه ده ست ناکه وڅی، نه و که سه نه بی که په دل نارو زووی ده کات!...

کامه رانیبیش نه گه ر بیتو بیبه یه وه سه ر بنجوناوانی خوڅی، هه ر نه وده تا که نه ویش چنه د جوره خه باتکردن و خه فته خواردنیکه، که نه و دهرمانی چاوبه ستنه یان به ناودا ده پروات، که هه رچی خوڅیبه کی هه یه له سایه ی نه وه وه یه، مه به ستیشم له وه: (هیوا) یه!...

کامه رانی بی خوڅیڼی پیک نایه ت!

جا له مانه وه هه مووی بو مان دهرده که وڅی که ژیانی کامه رانی و ژیانی سه رگه ردانی له نارادا نیبه. چونکه له راستیدا که سایه تی یاخود به واتیبه کی تر «دهروونی کامه ران» و «دهروونی سه رگه ردان» هه یه. چونکه هه رچی ره شینه که هه ستی به سه رمایه ک کرد دللی: «ناخ له ده ست سه رما. نه و نده ی ماوه له ناوم بیا!». که چي پیاوی خوڅیڼی ده للی: «کزه پای سارد چنه د خوڅه» نه م له بهر نه وه کامه رانه که هه ست به گه رمی ده کات. بو یه کا هه ست به گه رمی ده کات که کامه رانه!... هه روه ها نه گه ر نه خوڅیڼی بکه وڅی، هه ر له خوڅیڼی خوڅیدا ده میڼیتته وه.

بیرم دی ماموستایه کی راستی په رستم هه بوو، جارتیکیان تووشی نه خوڅیڼی زه ردووی بوو. من له ژیانی خوڅیدا له و ماموستایه م خوڅیڼی کی ژیرتر نه دیوه. خو هه ستیشی ده کرد به نه خوڅیڼیبه که ی خوڅی. که چي له گه ل نه وه شدا ده یگوت: «من نه وه ده زمان که تووشی نه خوڅیڼی زه ردووی بووم... نه مه بيش واهه لده گری که دل م پی ته نگ بی، به لام تا خو م نارو زووی دلته نگی نه که م دلته نگ ناب!...». به لام له بی به ختیمان که هه موومان راستی په رست نین. خوڅیڼیڼی به نده به چنه د هوه که وه: له سه رووی هه موویانه وه به نده به دایک و باوکه وه. پاشان به په روه رده کردنه وه له تافی مندالیدا، چونکه هه ر مندالیک له

باوک و دایکتیک بووی که ریک بن له گه ل یه کتردا و ، بیگرنه خوشه ویستی خویان ، به در ژایی ژیانی خوی بهو ههسته وه دهژی که له تافی مندالیه وه پتوهی گه وره بووه . ئەو ههسته ییش بهرام بهر جیهانیک دهکات که پری بی له خوشه ویستی و گهرموگورپی ههست و تاسه و تیگه یشتن له یه کتری . هه چی خیزانه ناکوکه پچر پچره کانیشه که له ناو یه کدا بوون به بهش به شه وه ، منداله کانیان و به خپو ده کهن که ره شبین بن له ژیاناندا . ژنی ناکوکیش له باریدا هه یه له میرده که ی خوی پیاویکی و دروست بکات که له چاویلکه یه کی ره شه وه ته ماشای ژیان بکات!...

چوار دهرمان بۆ کامه رانی!

ئوه نده هه یه ههروهک له مه و پیتش گوتمان کامه رانی بریتییبه له کاریک که به دهست خۆمانه جیهه جیی بکه یین . له بهر نه وه له توانا ییماندا هه یه که دهروونی خۆمان و که سایه تی خۆمان سه رله نوئ دابریژینه وه ، ته نانهت له پاش تافیکی مندالیی پر هه ناسه ساردی و ژن هیتانیکی سه رنه گرتوویش .

لای منیش چوار دهرمان هه یه بیج ئوه ی به ته و او ته تی ئوه نه خوشیبه چاک بکاته وه . هه ر له و بابه تانه یشه وه دهرمان هیتانوان که له مه و پیتش به در ژیی لییان دوواوم :-

(۱) فرمان . یاخود ههروهک «شیللی» گوتوو یه تی : «له راستیدا کامه رانی پیاوی هه ناسه سارد له ناو (کار و فرمان) دایه .» چونکه بیر کردنه وه ی بۆ سه روپی و بیتهر ، که پیاو ناخاته سه ر فرمان کردن ، هه موو ده میک به ره و سه رگه ردانی ده بات . هۆی ئه مه ییش ئوه یه که دلئ مرۆفه که پر ده کات له گومان و سه رلیتشیواوی . که چی کار و فرمان هه ر کار و فرمانیک که پیت بجیتته سه ر راسته و راست ده تبا بۆ کامه رانی .

له م بابه ته یشه وه (به تراند ره سل) ده لئ : «کاتییک که گوی ده گرم له ده مه قالیی دۆسته زبه ره کانم ، پیاوه خوینده واره کان ، هه ر له خۆمه وه ره شبینی ده مگرئ . که چی که له گه ل باخه وانیکی ساویلکه دا گفتوگو ده که م هه ست و ده که م که ژیان هه لده گری بۆی برین . له بهر نه وه ته نانهت ئوه کار و فرمانانه ییش که بهر ناگرن بۆمان ، وهک هونه ره کان و یارییه کان ، یه جگار به که لکن . هه چی هونه ره ، ئه ندیشه مان کیش ده کات بۆ ئوه ریگیانیه ی که خوشییان لئ و هه ر ده گرین . گره و کردنیکی یاریی (بریج) ییش له توانا ییدا هه یه که بیر کردنه وه کامان له دواو ژژی نه زانرا و لابdat ، ههروه ها له و رابردوو هیش بییرمان دوور یخاته وه که به هیچ کلۆجیک چاره نا کرئ! . که واته «شیللی» راستی نه کردوو ه ، که

گوتوو یه تی : «کامه رانیی دهروون له ناو کار دایه ، بام ئوه کاره هه رچۆنیک بی؟» . په یه نده ییش له ناوه ند (کار) و (کامه رانی) دا به راده یه کی و به هیتزه که پیاو ناچار ده کات ، هیچ رۆژیک بی کار و فرمانی ته و او نه مییتته وه . جا ئه گه ر هاتوو له و فرمانه لایدا که هه موو ژیانی خوی تیدا به خت کردوو ه ، به بۆنه ی گه یشتنیه وه به ته مه نی په ککه و ته یی ، پیتویسته کاریکی تر بدۆزیتته وه بۆ خوی ، هه رچه ندی بچوو کیش بی... یاخود به بابه تیکی دلخوازی خۆبه وه خه ربیک بکات . یاخود ده ست بکات به خویندنیکی تازه بابه ت . واته هه ر ده بیج کاریک بدۆزیتته وه بۆ خوی که خۆی پیتیه وه خه ربیک بکات . چونکه ئه مه ته نیا هه لیکه بۆ ئوه که بتوانی (لاوینی) ی خوی پتوه سپاریژی! . یه کییک له شاگرده کانی (سۆکرات) پیتی گوت : «که تو له زینداندا بیت بۆج فیری ساز و ناواز ده بیت؟ خۆ ئه وه نده ی نه ماوه بگه یته مه رگ» . ئه ویش وهرامی دایه وه ، گوتی : «بۆ ئه مه ی پیتش مردم زانیاریی خۆم په ره پتی بده م!» . سه یرکه ئه م وهرامه چه ند جوانه !؟ . چه ند واته که ییشی قووله !؟...

(۲) دلئ زۆر ته نگ نه بیج به وه وه که فری به سه ر تۆزه نیبه . ره نگه تو بلتی : «ئوه ی به سه ر «کووریا» دا دئ ، یه جگار دلئ ته نگ ده کات» . یاخود بلتی : «به راستیی (ئهن دۆنیسیا) ئه مه نده شه پرزه بووه ، خه موخه فته هه راسیان پی هه لگرتووم و ، خه و خۆراکیشم نه ماوه !» . به لان تو نه کار به ده ستیت ، نه ئه ندایمی کۆری ئاسایشی نه ته وه کانی جیهانیشیت ، که واته ئوه چاکتره بۆ تو که گه روگیتچه لی (کووریا) بۆ ئه وانه به جی به یلیت که خاوه ن پایه و ده سه لاتن و ، له ده ستیشیان دئ که تیی بگه ن و چاره ییشی بکه ن . له م قسه یه ییش و تینه گه یته که ده بیج له که ینه و به ینه ی جیهان ناگادار نه بی . به لام تو ئه وه نده ت به سه که له و بابه ته وه شتیک بزانیته . هه رچی کار و فرمانی راسته قینه ی خۆیشته ئه وه یه که ببیتته هاو نیشتمانیکی چاک و به که لک له ناو ناوچه که ی خۆتدا . جا ئه گه ر تو ئه م کاره ی خۆت پیکه ینا و له شپوه یه کی هه ره باشیشدا برده ته سه ر ههروه ها «ئه گه ر هه موو هاو نیشتمانیک رتیبازی به رده م ماله که ی خۆی پاک کرده وه ، هه موو شه قامه که به جاریک پاک ده کرتته وه!» .

(۳) له بییرت بی ، که له بییرت بجیتته وه!... له ده می ئیستاتدا زۆر تر بژی تا ده می رابردووت . چونکه زۆر که سانی واهن ، له پیاو و له ژن ، که ئه گه ر بیروه ری سه رگه ردانیی پیتشوویان نه هاتایه وه میتشکه وه ، به (کامه رانی) یه وه ده ژیان . گه لیک میترد و ژن هه ن که ژیانی هه ردو و لای خویان به وه تال

دهكهن، كه پشم و قىنى كۆن دههيننهوه يادى خۆيان و زىندووى دهكه نهوه، چ به بۆنهى شتىكه وه بى، چ به هۆى بچووكترين گلەيبه وه بى كه دهيكهن له يه كتر. كه چى بۆ هه موو كه سىكىش وا هه لده گرى كه پشم و قىن له بىر خۆى بباته وه و، چاويش بپۆشى له گوناھى كه سانى تر. چونكه هه كه سى پشم و قىن بنۆتى به رامبه ر كه سانى تر، بىگومان هه موو كه سىكىش به چاوى دوزمنايه تىبه وه سه ىرى ئه وه دهكهن. هه ر كه سىكىش چاوپۆشىن و له گوناھ خۆشبوونى نه بى، بىگومان دوزمن له خۆى كۆده كاته وه. پياوى ژبرىش ئه وه كه سه ىه كه له سه رده مى ئىستاي خۆيدا ده ژى!

(٤): له كارساتى دواړۆژ زۆر پيش مه كه وه!...

تۆ ئه گه ر «دوورين» بى، ئه مه شتىكى په سنده، ئه وه نده هه ىه له ئه ندازه ده رمه چۆ. به تايبه تى له به رئه وه ى تۆ ناتوانيت بزائيت به هه موو شتىك كه له مه ودوا روودهدات. (شكسپير) ىش راستى كردوه كه گوتويه تى: «هه ر شتىك به بىرماندا نه ىه ت بقه ومى، هه موو جارئ هه ر ئه وه ده قه ومى!...». وه نه بى ئىمه ىش هه ر له وه ئاگادار نه بىن كه له دواړۆژدا په ىدا ده بى، ته نانه ت ئه گه ر پيشبىنبىه كه ىشمان راست ده ر بچى و ئه وى به بىرماندا ده هات بقه ومى، قه وما، هه ر ئه و بابه تانه ى كه به لامانه وه وا بوو ده قه ومىن، دوورنبىه كه كارىكى وامان لى بكه ن، گه لىك جياواز بى له و كار تىكردنه ى كه خۆمان بۆ خۆمان دپارى كردبوو!. كه سانى وايش هه ن كه هه موو ژيانى خۆيان به ترس و له رزه وه را ده بوئىر له وه رگه رانى تۆتۆمۆبىلىك، ياخود له كه وتنه خواره وه ى فرۆكه ىه ك، كه چى ئه و كارساته ى كه لىي ده ترسان لىبان بقه ومى، لىبان ده قه ومى. له گه ل ئه وه ىشدا ئه وساكه ده ستىان نا په رژئ هه ست به ترس بكه ن!... كارساته كه به لاي ئه و كه سانه وه سامناك دىته پيش چا، كه چى كه ده ىش قه ومى، هه ر چه ند دهكهن هه ست به و ناخۆشى و ته نگانه ىه ناكه ن!...

په نكه ئىستا هه ندىك له وانه بلتى: «به گران مرۆف پىي ده كرى (كامه رانى) له كانگاي ده روونى خۆيدا بدۆزىته وه. هه رگىز بۆشى ناچىته سه ر كه ئه و (كامه رانى) ىه له ناو كارساتى ده ره وه دا بدۆزىته وه!...». ئه وه نده هه ىه بام خه رىك بىن كامه رانى له ناو ده روونى خۆماندا بدۆزىنه وه. چونكه به سه ره اتى زۆر كه س له پياوه ژىر و تىگه ىشتوه كان ئه وه ىان روون كردۆته وه كه له توانا ىيدا هه ىه (كامه رانى) به م جوړه بدۆزىته وه.

١٩٦٦/٥/٥

هونهری ژيانی خیزانی

نووسینی: ئەندری مۆروا

ئەم نووسراوه

نووسراوی (هونهری ژيانی خیزانی)، له لایەن نووسەری بەناوبانگی فەرەنسیسی، (ئەندری مۆروا) و، بەزمانی فەرەنسیسی دانرابوو. گۆفاری (کتابی)، که له شاری قاهیره دەردهچوو، له خاکی میسریدا، و، خاوەنەکهی (حیلمی موراد) بوو، له ژماره (۹) هەمی مانگی (۱۱) هەمی سالی ۱۹۵۲، بەکورتی و پوختی گۆرپووێه سەر زمانی عەرەبی. منیش له سالی ۱۹۶۶/۴/۲۱ گۆرپه سەر زمانی کوردی. (ئەندری مۆروا) ی شارەزا و پسپۆر، له زانستەکانی (دەروونی) و (کۆمەلایەتی) و (پەرەردەکردن) دا، له شێوەیەکی قوول و فراوان و، راست و پەوان و، سووک و ئاساندا، له بابەت (ژيانی خیزانی) ی نەتەوهی فەرەنسیسیهوه لیکۆلینەوهی کردووه گێروگرفتەکانی ئەو ژيانە و، تەنگوچەلەمەکانی و، هۆی ئەو گێروگرفت و تەنگوچەلەمانە و، چارەسەرکردنی ئەو گێروگرفت و تەنگوچەلەمانە بەتەواوەتی دەرخستوو. ئەویش بۆ ئەمە ی خیزانانی (کامەران) و (خۆش گوزەران) و (سەرکەوتوو)، له خاکی فەرەنسهدا بێنە کایهوه، تا لەو خیزانانە نەتەوهیەکی (بەهێز) و (پیشکەوتوو) بۆ فەرەنسیسیهکان بێتە بەرهم.

(نەتەوهی کورد)یش هەرچەندە له زۆر رووهوه جیاوازه له (نەتەوهی فەرەنسه)، بەلام له رووی سروشتیی مرۆفایەتییهوه، له بنچینهدا وەک یەک وانە. چونکه وەک سەرئەجم دا، نەتەوهی کوردیش ئەو جوهره گێروگرفت و تەنگوچەلەمانە و، ئەو دەرد و نەخۆشییانە ی هەیه که (ئەندری مۆروا)، له نەتەوهی فەرەنسهدا دەستنیشانێ کردوون. لەبەرئەوه بەپێویستم زانی ئەم نووسراوه نایابە که له شاکارەکانی (ئەندری مۆروا) دەژمێرێ، پیشکەشی (نەتەوهی کوردی بەرپێزی) بکەم، بەهیسوای ئەوهی کەلک و خۆشیی لێ وەرپەرگرن. جا له خودام دەوی ئەم ئاواتەم پێک بێ.

شاكر فه تاح

(خاوەنی پرۆژهی خۆیندەواری کورد)

سلیمانی: ۱۹۸۵

خۆشه‌ویستی دوور له مەبه‌س

په‌نگه‌ راستترین قسه‌ که له بابەت ژيانی خیزانییه‌وه کرابێ ئەوه بێ که بوێژی خوداپێداو (پۆل ڤالیری) کردوویتی، که دەلی: «لەناو هەموو خیزانیکدا جوهره (وه‌رسبوون) یکی بێدەنگ و سەنگ هەیه، که پال دەنی بەهەموو ئەندامیکی خیزانەکه‌وه ره‌و بکات له مال و به‌ئارەزووی خۆی بژی!... هەر‌وه‌ها له ناو‌ه‌ند ئەندامەکانی هەموو خیزانیکیشدا هێزێکی چا‌ولێکەری سەر هەیه که نزیکیان دەخات‌وه له یه‌کتی. ئەم هێزەیش له‌و کاتەدا له شێوه‌یه‌کی راسته‌قینه‌دا دەر‌ده‌که‌وی، که هەموو ئەندامەکانی خیزانەکه‌ له‌م‌بەر و له‌وبه‌ری خوانی شیتودا کۆدە‌بنه‌وه و، هه‌ستیش به‌خۆیان ده‌کەن که ئازاد و سه‌ربه‌ست و هه‌رکه‌سه‌یشیان به‌ئارەزووی خۆی ده‌جو‌لێت‌وه!».

ئەم قسه‌یه‌یش بۆیه‌که‌ به‌دل‌مه‌، که نه‌ژادی و سه‌ربه‌زێ ژيانی خیزانی دەر‌ده‌خات. هەر‌وه‌ها هۆی سه‌رگه‌ردانی خیزانیش دەر‌ده‌خات!... جا ئیمه‌، به‌جو‌ریکی تێک‌رای، له‌ناو هەموو خیزانیکدا ئەم دوو جوهره‌ هه‌سته‌ پێچه‌وانه‌یه‌ ده‌بینن: (وه‌رسبوونی دەر‌وون) و (په‌وه‌ندی گشت لای). کێ هەیه له ئیمه‌ که ئەم قسانه‌ی (پۆل ڤالیری)، بیره‌وه‌ری کۆبو‌ونه‌وه‌یه‌ک له‌ کۆبو‌ونه‌وه‌ خیزانییه‌ جووانه‌ی نەخات‌وه‌ یاد?... ئە ی کامان له‌ ژيانی خۆماندا رۆژیکی وامان نه‌هات‌وته‌ به‌رده‌م که تووشی دل‌شکا‌وییه‌کی وا بووبین، که هه‌یج دەر‌ه‌تانی‌کمان بۆ نه‌ما‌بێت‌وه‌ که په‌نا به‌رینه‌به‌ر ژيانیکی خیزانی بێدەنگ و سەنگ له‌ناو لادێدا!...

له‌ راستیدا خۆشه‌ویستی خیزانی وەک گه‌نجیک وایه‌، نابێ به‌ر‌ه‌للا بکری. چونکه‌ هاو‌ریکەت له‌به‌رئەوه‌ تو‌ی خۆش ده‌وی که‌ زیره‌کیه‌ت. یاره‌که‌یشت له‌به‌رئەوه‌ تو‌ی خۆش ده‌وی که‌ شۆخ و شه‌نگ و جوانیت... به‌لام خیزانەکه‌ت هه‌ر له‌به‌رئەوه‌ خۆشی ده‌وتیت که ئەندامی‌کیت له‌و. خۆشه‌ویستییه‌که‌ی ئەو دووره‌ له‌ هەموو هۆ و ئامانج و مەبه‌سیکه‌وه‌!... چونکه‌ تۆ له‌ناو ئەودا له‌ دایک‌بوویت، له‌ گوشت و خۆینی ئەویش دروست بوویت!...

که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا، په‌نگه‌ خیزانەکه‌ت، له‌ هەموو کۆمه‌لێکی تری سەر زه‌وی زۆرتر تو‌وره‌ت بکات، زۆرتریش قینت هه‌لب‌سینی!... کێ هەیه له ئیمه‌ که رۆژیکی له‌ رۆژان، له‌ تافیکی لایینی خۆیدا ئەمە ی به‌خۆی نه‌گوتی: «من لێره‌دا هه‌ناسه‌م توند‌بووه‌، خه‌ریکم ده‌مرم. ئیتر له‌مه‌ به‌ولاوه‌ ناتوانم له‌گه‌ل خیزانی خۆمدا گوزەران بکەم... نه‌ئەوان له‌من تی ده‌گه‌ن، نه‌منیش له‌وان تی ده‌گه‌م!».

که چی له گه‌ل ئه‌وه‌یشدا کت هه‌یه که له‌ناو بیگانه‌دا بی و که‌مه‌تره‌میی له‌گه‌لدا بنوین، یاخود به‌چاوی سووک سه‌یری بکه‌ن، هه‌ست به‌ئاره‌زوویه‌کی بی ئه‌ندازه‌ی دل‌ی خۆی نه‌کات بۆ‌گه‌رانه‌وه بۆ‌ناو ئه‌و خیزانه‌ی که به‌بیلبله‌ی چاوی خۆی و جیی هیوا‌ی خۆی ده‌زانی؟

ویژه‌وانی به‌ناوبانگ (کاترین مانسفیلد) که له‌ته‌مه‌نی هه‌ژده‌ ساڵیدا بووه، له‌ یادنامه‌که‌ی خۆیدا نووسیبوه: که به‌پیتویستی ده‌زانی له‌ خیزانه‌که‌ی خۆی دووریکه‌ویتته‌وه چونکه تا له‌ناو ئه‌واندا بژی ناگات به‌و پیتگه‌یشتنه‌ی که خۆی ده‌یه‌وی پیتی بگات!...

که‌چی له‌ پاش ئه‌وه‌ی که له‌ خیزانه‌که‌ی خۆی دوورکه‌وته‌وه و، له‌ناو کۆمه‌لێک بیگانه‌دا نه‌خۆش که‌وت، هه‌ر له‌ناو ئه‌و یادنامه‌یه‌ی خۆیدا نووسیبوه: که پر به‌دل‌ یادی رۆژانی خۆی ده‌کاته‌وه؛ کاتێ که نه‌نکی ده‌هات به‌لایه‌وه و پیاڵه‌یه‌ک شیریه‌ گه‌رم و نانێکی بۆ ده‌هینا و، به‌ده‌نگه‌ پر خۆشه‌ویستییه‌که‌یه‌وه پیتی ده‌گوت: «ها کچه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م بخۆ!» ئا به‌م رهنگه‌ (کاترین) که که‌وته‌ ته‌نگانه‌وه، هه‌ستی به‌خۆی کرد، که هه‌ر به‌و هیوا‌یه‌وه که جارێکی تر خۆی له‌ناو ئه‌و خیزانه‌دا بینیتته‌وه که له‌وه‌پیش خۆی لێ دوورخستبووه‌وه و ریسوا‌ی کردبوو، دل‌ی خۆی پرکردبوو له‌ خۆشی و کامه‌رانیه‌کی وها که له‌ پیتشیان دان نایه‌ن!...

راستییه‌که‌یشی ئه‌وه‌یه: که خیزانیش وه‌ک ژن و میتریدی وایه. ئه‌میش جوژه‌ یاسایه‌کی وایه که گه‌روگره‌فته‌کانی له‌ بایه‌خ و گرنگییه‌ زۆره‌که‌یه‌وه په‌یدا‌بوون!... خیزانیش بریتی نییه له‌ یاسایه‌کی پیتشینیا‌نه، که یاسادانه‌ر یاخود سه‌ردارێک دروستی کردی. ئه‌و له‌ راستیدا ئه‌نجامێکی سروشتی ئه‌وه‌یه که مرۆفایه‌تی دابه‌ش بوون به‌دوو رهنگه‌زه‌وه، که منداڵ پیتی نا‌کری خۆی به‌پارێزی، که خۆشه‌ویستی دایک ئه‌و که‌موکوورپی منداڵه‌ پر ده‌کاته‌وه، که خۆشه‌ویستی باوک له‌ هی دایک ده‌ستکرد و ئه‌رکی زۆرتر تیدا‌یه، که له‌ میژووی مرۆفایه‌تی‌یشدا له‌و تازه‌تره. له‌ راستیدا به‌شێکی به‌ره‌و رووی دایکه‌که - واتا ژنه‌که - ده‌بیتته‌وه ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و به‌شیه‌ که به‌ره‌و رووی منداڵه‌که‌ ده‌بیتته‌وه!.

کارتیکردنی ئاره‌زووی سروشتی له‌ په‌یوه‌ندییه‌کانی خیزان

جا هه‌رچیه‌که‌مان گوتوه له‌ باب‌ه‌ت په‌یوه‌ندییه‌ تایبه‌تییه‌کانی نا‌وه‌ند ژن و میترده‌وه له‌ باب‌ه‌ت په‌یوه‌ندییه‌کانی ناو خیزانیش‌ه‌وه هه‌روا ده‌رده‌چێ. به‌واتایه‌کی تر ئه‌م په‌یوه‌ندییه‌ خیزانیا‌نه، هه‌موویان به‌ملا و به‌ولای هه‌ستیکی زۆر سروشتیدا ده‌سوورپه‌نه‌وه، که ئه‌ویش «ئاره‌زووی دایکی‌تی» یه. ته‌نانه‌ت ئه‌م ئاره‌زووی دایکی‌تییه‌ له‌ زۆر جوژی

گیانله‌به‌ره‌کانیشدا هه‌یه!... چونکه ئه‌و هه‌سته‌ی که دایک هه‌یه‌تی به‌رامبه‌ر منداڵه‌که‌ی خۆی، هه‌ستیکی پاک و جوانه. له‌سه‌ر ئه‌وه‌ قسه‌ی هه‌مووان یه‌که... هه‌رچی دایکه‌ به‌لای منداڵه‌که‌یه‌وه وه‌ک په‌رییه‌کی خاوی‌ن وایه، که به‌هیزبێ و، هه‌موو ده‌میکیش قسه‌ی راست ده‌ریچێ، که نه‌هیتلێ ئیش و نازاری یه‌ بگات و، به‌پارێزی له‌ ده‌رد و سه‌رگه‌ردانی که که‌رسته‌ی ژبان و خۆش رابواردن و خواره‌مه‌نییشی بۆ تاماده‌ بکات!...

به‌کورتی منداڵه‌که‌ به‌لایه‌وه وایه که دایکه‌که‌ی په‌ناگا و شوینی سه‌ره‌وتی هه‌ره‌ بالایه‌تی، که له‌ په‌نا‌ی ئه‌ودا گه‌رم ده‌بیتته‌وه و، ده‌حه‌سیتته‌وه و، سه‌ره‌وت به‌دل‌ی و ئارام به‌ده‌روونی ده‌گات، که هه‌ست به‌خۆشه‌ویستی ده‌کات... له‌ سه‌رێکی تریشه‌وه منداڵه‌که‌، به‌لای دایکه‌که‌یه‌وه، ئه‌و که‌سه‌یه‌ که ده‌په‌رسته‌ن، له‌سه‌ر رێدانی خودا و فه‌رمایشی ئاین!... خۆشه‌ویستی دایکیش بۆ کوره‌که‌ی و، خۆبه‌ختکردنیشی له‌پیتنا و پاراستنیدا، به‌کرده‌وه‌یه‌کی چاکی و دانانری که چاکی بدریتته‌وه، یاخود سوپاسی بکری... چونکه ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌، له‌ راستیدا جوژی‌که له‌ خۆپه‌رستی!... دایکه‌که‌ پر به‌دل‌ ده‌یه‌وی خۆی به‌خت بکات له‌ پیتنا و منداڵه‌که‌یدا چونکه هه‌رچی منداڵه‌که‌یه‌ به‌شێکه له‌ خۆی، له‌ گوشت و خوینی خۆی دروستکراوه... ته‌نانه‌ت درنده‌کانیش فیتری ئه‌وه‌ بووبوون که خۆشه‌ویستی بنوین، پیتش ئه‌مه‌ی هیچ کۆمه‌لایه‌تییه‌کی مرۆفایه‌تی په‌یدا بووبێ. ئه‌مه‌یش به‌هۆی خۆشه‌ویستی په‌گه‌زه‌وه په‌یدا بووبو له‌گه‌ل خۆشه‌ویستی دایکی‌تیدا!...

خۆشه‌ویستی له‌ش و خۆشه‌ویستی دایکی‌تی

هه‌روه‌ک خۆشه‌ویستی په‌گه‌ز به‌نده‌ به‌ئاره‌زووی له‌ش یاخود به‌ئاره‌زووی خۆپاراستنه‌وه. هه‌روه‌ها خۆشه‌ویستی دایکانه‌یش، به‌په‌یچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ به‌نده‌ به‌خۆ بیبه‌شکردنه‌وه، به‌خۆنه‌ناسینه‌وه. ئه‌م خۆشه‌ویستییه‌ش به‌پاکترین و پنه‌ی خۆشه‌ویستی سروشتی داده‌نری... ته‌نانه‌ت خۆشه‌ویستی ئافره‌تیش به‌رامبه‌ر به‌پیا‌وه‌که‌ی خۆی، هه‌ندیک له‌ خۆشه‌ویستی دایکانه‌ی تیکه‌ل ده‌بێ. هه‌روه‌ک له‌ خۆشه‌ویستی (جوړج ساند) ی ویژه‌وان دا ده‌رده‌که‌وت به‌رامبه‌ر ویژه‌وان (ئه‌لفرید دی مۆسێ)، یاخود به‌رامبه‌ر «شو‌پان» ی ساز و ئاواز لێده‌ر... له‌راستیدا خۆشه‌ویستییه‌که‌ی ئه‌و به‌رامبه‌ر ئه‌و دووکه‌سه، به‌شی دایکی‌تی زۆرتر تیدا‌بوو له‌ به‌شی ئاره‌زووکردنی له‌شیا‌ن!... وه‌نه‌بێ هه‌ر «جوړج ساند» ی ئافره‌تیش هه‌روا بووبێ، چونکه له‌پیش ئه‌ودا «ژان ژاک رۆسۆ» ییش «مادام دی قارین» ی کردبوو به‌خۆشه‌ویستی خۆی، که به‌ته‌مه‌ن له‌ خۆی گه‌وره‌تر بوو، بۆیه‌کا پیتی ده‌گوت: «دایه!»...

ئافرىدە تەكە ھەرچەندە دالدارى ئەبوو، بەلام لە چاوى دايكتىكەو تەماشاي دەگرد و، خۆشەويستىيى بۆ دەنواند و بەتەنگىيەو دەبوو... ئەم چىرۆكە، ھەرۇھا، لە ناوئەند «بەلزاك»ى ھەرزەكار و «مادام دى بېرنى»ى دالدارەكەيدا رووى داو... جا لەم وىتانه و ھى تىرشەو دەردەكەوئى كە لە توانايدا ھەيە پەيوەندىيى تاسەيى و پەگەزى لە ناوئەند كورپان و ئافرىدە تانى پىگە بىشتوو دا پەيدا بىچ كە لە تەمەندا لەوان گەورەتر بن. ئەم پەيوەندىيانەيش ناو پەيوەندەكەيان برىتسىيە لە دالدارىيەكى بەھىز و ھەرەت لەلايەن كورەكانوھ. بەلام لەلايەن ئافرىدە تەكانوھ برىتسىيە لە تىكەلەيەكى كز لە خۆشەويستىيى پەگەزى و دايكتىيى... جا ئەم جۆرە ئافرىدە تانە، كە لە تەمەندا گەورەن، ھىچ كامىكىيان خۆشەويستىيى پىچ ناچىتە سەر تا ھەست بەو نەكات كە كەسپىكى لە خۆى كزتر «دەپارىزى»، بەجۆرپىكى وا كە قوولتەرن ئارەزووى شاراوھى بىزوتىيى، كە ئەويش برىتسىيە لە ئارەزووى دايكتىيى!... لە راستيدا ئافرىدە تەكە ئەو كەسەى خۆش دەوئى و دالدارىيى لەگەلدا دەكات، كە لەسەر و شىوھيدا بەھىز و ھەرەتەوھ دەرىكەوئى بەلام لە راستىيدا و لە دەرووندا، كز و دامووى يارمەتى بى... لە چىرۆكە ناسراوھەكانى (برنادشۆ)يشدا: «چەك و پىاو» و «كاندىدا»، چەند وىنەيەكى تر ھەن كە ئەم راستىيە كۆنە دەردەخەن.

خۆشەويستىيى دايك بەرامبەر مندالەكەى دەبى چۆن بى؟!

خۆشەويستىيى دايكىش بەرامبەر مندالەكەى خۆى، يەكەم وىنەيە، كە مندال لە تەمەنى ساوايىيى خۆيدا، خۆشەويستىيى نمونەيى و خۆبەختكەرى لى فىر دەبى!... جا ئەگەر مندالەكە بەختى ھەبوو، و خودا دايكتىكى لەم رەنگەى دابوويە، ھەر كە چاوى كەردەو، بابەتى واى دىتە بەرچا، كە تى بگات كەوتۆتە ناو جىھانىكى پىر دىلسۆزىيەو، نەك جىھانىكى پىر دوژمنايە تىبەو، بەجۆرپىكى وا كە ھەموو شىوھەكى بەزەيى پىداھاتنەو، و دۆستايەتى و خۆشەويستىيى تىدا دەبىنى... ھەرۇھا لەوھىش تى دەگات، كە كەسانى وا ھەن لەم جىھانەدا، كە ھەلدەگرن راست و رەوان، بەتەواوھتى پىشتىيان پى بىھستىرى... ئەوانە لەوانەن كە ھەموو شتىك دەبەخشن، بەلام لە تۆلەى ئەو بەخىشىنانەدا ھىچ شتىكىيان ناوئى!... بەراستى ئەمە ژيانىكى زۆر ناوازە دەردەچى كە مندال لە سەرھەتاي ژيانى خۆبەوھە بکەوئىتە ناوچەيەكى وھاوھ. چۆنكە ئەم ژىنە لەباريدا ھەيە كە مندالەكە وا لى بگات، ھەتا لە ژياندا بى، بەرچا فراوان و دلگەش و خۆشەيى بى. كە لە چاويلكەيەكى جوانوھە سەيرى جىھان بگات. كە ھەموو دەم باوېرىشى بەم جىھانە ھەبى،

كە بۆى دەبىتە سەرچاوى كەلك و چاكە و كامەرانى، تەنانەت ئەگەر تووشى خەموخەفە تىش بى، ياخود سەرگەردانى و بەدبەختىيىش رووى تى بگات... جا ئەم مندالە پىچەوانەى ئەو مندالە دەردەچى كە دەكەوئىتە ژىر چىنگى دايكتىكى بى ھۆش و كەللەبۆش و زۆرداروھ. ئەويش كە گەورە بوو پىاوپىكى رەشەيىن و چىكلدانه بچووك و، زوو وەرپس بوو، و دل پىر لە گرى دەردەچى، كە كامەرانىيى ژيانى لى تىك دەدا و، ژىنىشى لەناو دەبات! كچانى وايش دەناسم كە لە تافى ھەرزەكارىياندا ھەموو دەم لە جەنگدا بوون لەگەل دايكەكانىياندا، كاتىكىش كە پىگەيشن، بوون بەژنى مېردار و دايكى دلئەنگ. پەلامارى كۆمەلەيە تىيان دەدا. پىر بەدل باوېرىشىيان وا دەگرد كە ھەرچى ئافرىدە تىكى سەرزەمىن ھەيە دوژمنايە تىيان لەگەلدا دەكەن!...

لەلايەكى تىرشەو ئەو دايكەى كە ئالۆش و خرۆشى خۆى پالى پىتوھەدەنى بۆ ئەمەى لە رىگاي راست لايدات، پىتوئىستە كەردەو نەنگەكانى خۆى لەبەرچاوى مندالەكانى خۆيدا نەكات، نەشەيلىتى واى لى تى بگەن كە ئەو كەردەو چەوتانەى ھەيە. چۆنكە ئەو مندالانە كە ھاتو دەروونە خاوتنە تازەكەيان بەبىيىن ياخود بەپى زانىنى ئەو رەوشتە ناپەسندانە ئازارى پىگەيشت، ئەوئەندە دل و دەروونىيان ناسكن، پشم و قىن و بىز لى كەردنەوھ لەناخى دل و دەروونىياندا بىچ بەست دەبن بەرامبەر دايكەكەيان، ياخود ھەر ھىچ نەبى وايان لى دى كە رىز لەو دايكەيان ناگرن!... ئەمەيش دەبى بەھۆى ئەوھى كە گەورەبوون و بوون بەباوك ياخود بەدايك، ئەوانىش لە توانايىياندا نامىنى كە مندالەكانى خۆيان لە شىوھەكى تەواو و دروستدا خۆش بوئى!...

خۆشەويستىيى پىاو بۆ دايك دوور نىيە كە بەبارى خراپدا ھەلگەرىتەوھ!

ئەوئەندە ھەيە، لەسەرىكى تىرشەو، ئەگەر دايكەكە زۆرتر لە ئەندازەى خۆى دىلسۆزى و خۆشەويستىيى بنوتىيى بۆ مندالەكەى خۆى، دوور نىيە كە بەبارپىكى خراپدا كار لە مندالەكە بگات، واتا ئارەزوو و ھەستى واى تىدا وريا بگاتەوھ كە لەگەل تەمەنى ساواى مندالەكەدا نەگونجى!... بۆ وىنە لەگەل ئەو خۆشەويستىيە پەسندەدا كە دەبى ھەيى بەرامبەر بەدايكەكەى خۆى و لەگەل ئەو رىزگرتنەيشدا كە دەبى ھەيى بەرامبەر بەدايكەكەى خۆى و، لەگەل ئەو رىزگرتنەيشدا كە دەبى ھەيى بۆ ئەو ھەندى ھەست و تاسەى نەنگ و ناپەسند و سامناكىش بچىتە دلەيەوھ بەرامبەر ئەو دايكەى... كەچى لەگەل ئەوھىشدا بەخۆى نەزانى كە واى بەسەر ھاتوھ!...

(د. ه. لۆرنس) که چیرۆک نووسیکی به ناوبانگی ئینگلیز بووه ئەم باره ناهه مواره ی زۆر به ناوازیی پيشان داوه که خویشی وهک ئەو که سه ی که له چیرۆکه که یدا (کورپان و دلداران) نواندوو به تی، گرفتاری ئەو دهرده بووه. له چیرۆکه که یدا وای پيشان داوه که کورپیک دایکه که ی خوشه و بستییه کی به جگار زۆری له گه لدا نواندوو، به جۆریکی وا که ئەوه ننده دایکه که ی خوئی به دلدا چوو، که گه و ره بووه نه ی توانیوه له دایکه که ی خوئی به و لاره هه له هه یچ ئافره تیکی تر بکات!...

بێگومان ئەو بارانه ی له سه ره وه دهرمانخستن، به باری جیاواز و له ئەندازه به دهر(۱) ده ژمیرین... به لām باری سروشتی ئەوه به که ژبانی خیزانی ماوه ی ئەوه مان ده دات که مه شقی خوشه و بستی بکه ین!... جا هه ر ئەمه بیه که ده بپته هۆی ئەوه ی که ده گه پینه وه ناو خیزانه کاغان، هه ست به کامه رانییه کی سه رسوره پته ره ده که ین، بام له دلشدا قینمان لیبان بی!... ئەوه ننده هه به ئەو واتایانه ی که له بابته خوشه و بستییه وه، له تافی مندالیمان دا، له ناو خیزانه کاغاندا، فیربان ده بین، هه ر ئەوانه نین که ده بیه هۆی هانه داغان بۆ گه رانه وه بۆ لای خیزانه کاغان. بیه جگه له وانه خانووی خیزانه که بيشمان هانه مان ده دات بۆ گه رانه وه بۆ ناو خیزانه که مان. چونکه هه ر له ویدا که خویمان به رله للا ده که ین و، چۆن ئاره زوو ده که ین و هه ا ده چوولینه وه!...

خۆشیه کی بی ئه رکی ژبان

په نگه به کتیکیش پیرسی بلتی: «بۆچ ئەم مه به سه به گران چنگ ده که وئی؟ بۆچ له هه ر کوئییه کدا ئاره زوو بکه ین، ناتوانین وهک خویمان ده مانه وئی بچوولینه وه؟... وه رامیش بۆ ئەم پرسه، بێگومان هه ر ئەوه به که بلتین نه!... چونکه ئیمه له ناو کۆمه لایه تیدا رووبه ک پيشان ده دین. پیره و بیه کی تابه تیشمان داناوه بۆ خویمان له سه ری ده رۆین، که سه ایه تییه کی خویشمان هه به ده یه دینوینین. کۆمه لایه تی و پیره و بستییه کار و فرمانه کانیشمان هه ندی فرمانیان خستۆته سه رشانمان پیره و بستییه به جیبیان به یینین... هه رچی ژبانی ناو خیزانیکیشه، که ئەندامه کانی هۆگری به کتر بن، ئەو فرمانانه و ئەو رووکه شه جوئی جوئیانه ی که ئەندامه کانی خیزانه که ناچارن له دهره وه ی مالدا جیه به جیبیان بکه ن، له ناو خیزانه که دا به ته واره تی که م ده بینه وه. چونکه ئەو ئەندامانه ئیواران له ناو مالیدا کۆده بینه وه. باوکه که له ناو ته ختی دانیشته که ی خویدا سه ره وت ددها به خوئی و ده ست ده کات

(۱) وانا: حاله تی ساز.

به رۆژنامه خویندنه وه، یاخود خوئی له وه نه وزدانیک وه رده گری... دایکه که یش خوئی به دهرزی کاری و چینه وه خه ریک ده کات، یاخود له گه ل کچه گه و ره که ی خویدا له بابته سی چوار بابته وه گفتوگۆ ده کات، که هه موو که بیانویه ک پیتانه وه خه ریکه... که چی به کتیک له کوره کان له به ر خویه وه گۆزانییه په سنده که ی خوئی به چاک کردنه وه ی که لویه لی کاره باکه وه خه ریک ده کات... سیه م مندالیشیان ده ست ده کات به کردنه وه ی رادیو... جا ئەم کرده وانه یش هه موویان پیه وه وانه ی بیده نگ و سه نگین... چونکه رادیو لیدانه که سه ر له باوکه که تیک ده دات و نا هیلتی رۆژنامه که باش بخوینیته وه، یاخود خه وه که ی لی ده شپوینتی، بیده نگیه باوکه که یش، دایکه که وه رس ده کات... مقومقوی دایکه و کچه که یش، ده مار میتیکی منداله کانی تر ده ورووژتینی ئەوانه هه یچ کامیتکیان زۆر له خویمان ناکه ن هه ست و تاسه ی خویمان دهرنه برن. چونکه که م هه لده که وئی که شپوه ی هه لسان و دانیشتن له ناو ئەندامانی خیزانیکدا رابگیرئ!... به م په نگه له وانه هه ر کامیتکیان بگریه پر به دل باوه ری وایه که ئەوانی تر شیتن و، به هه یچ کلۆجیک گوزه رانیان له گه لدا ناکرئ... که چی له گه ل ئەوه یشدا گوزه رانیان له گه ل ده کات و، ئەوه یش ده زانی که پیره و بستییه له وه یش دلنیا بی، که هه ر کامیتک له وانه، له وانه به که بۆله بۆلیکی وهک بۆله بۆله که ی خوئی بدا به گوئی دا، یاخود چاوپوشینیکی وایان لی بوه شپته وه که به ر په چدانه وه و سه رکتیشی له گه لدا بی!... جا ئەو جویره که سانه، خویشیه کی سه رخوشانه له ژبانی خیزانیدا نادۆزنه وه. به لām هه ره وک له مه و پیتش گوتمان، ده توانن به ئاره زووی خویمان بچوولینه وه و، ئەو سه ره وته یش که ده یانه وئی، ده ستیان بکه وئی و پیتی کامه ران ببن. چونکه هه موویان ئەوه ده زانن که له ناو کۆمه لیک و دان، که هه رکه سه یان به وانی تره وه راهاتوه. خو ئەگه ر پیره و بستییه بی، له گیر و گرفت دا هاوبه شیه ئەوانی تر ده کات... جا ئەگه ر به کتیک له م لاسایی که ره وانه ی ناومان بردن، هاواری کرد له ده ست تاوله رزتیکی ناوا، بێگومان ئەوانی تر ده موده ست خه می ده خۆن و به نه خویشیه که ی دلته نگ ده بن. بۆ وینه: خوشه که ی پیه خه فی بۆ ئاماده ده کات تا تیبدا بنوئ. دایکه که ی به دیار به وه ده مینیته وه، خه می نه خویشیه که ی ده خوات، تا چاک ده بپته وه. به کتیک له براکانیشی به هه له داوان خوئی ده گه یینیته لای دهرمان فرۆشیک، بۆ دهرمان کرین. به م جویره نه خوشه که به ته نیا نامینیته وه، به لām ئەو پیاوه ی بی خیزان بی و تاک بی له جیه اندا، له سه رساردی ته نیاییدا ده ست ده کات به له رزین... له و شویتانه یشدا که په یوه ندیه کانی خیزانی روویان کردۆته کزی سا له به ر هه ر هۆبه ک بی - پیاوه کان هه ست به پیره و بستییه له یه ک

نزیكبوونهوه دهكهن. له بیركردنهوهی خویشیاندا دهچنه سهر بیروباوهړی كۆمهل بهو مهبهسهی كه تۆلهی ونبوونی نهو كۆمهله بچكۆلهیه بۆ خوځیان بكه نهوه، كه پیتی دهلین: «خیزان» و ئەندامهكانیشی دلیان پره له خوځهویستی و ههست و تاسهی گهرموگور بهرامبهه یه كتر.

شەرواوی ناو خیزان!

ئهمهیش ئاشكرايه كه ژبانی خیزانی پهنگه بێ وهی نه بێ. بهوینه: وهك نهو ئاره زووی سهركیشییهی كه له میتشکی زور كهس له ههرزهكاران دایه. چونكه خیزان ههروهك خوځهویستی تیدا دهروئ نهنگهویستی تیدا دهروئ. ئهم پشم و قینهیش زورجاری وا ههیه توندوتیژ ده بێ. چونكه پینچهوانهیی كه لك و پتوبستی ئەندامهكانی خیزان په ره بهو پشم و قینهانه ده دات!. بپجگه له وه نه دهیش دل راگرتن و كردهوهی شیرین له ناو ئەندامهكانی خیزانه كه دانابێ، كه هه ندئ لهو توندوتیژی شهرواوییهی كه م بکاته وه. من له وه پیتش راواردنیکه شهوی خیزانیکم پیشان دا، كه هه موو ئەندامهكانی خوځی له سهروت و هه سانهوهی تهواوی خوځیان ببینن، چ له رووی هۆشه وه، چ له رووی له شه وه. ههروه ها هه ره كه پیشان بێ په روا به ئاره زووی خوځی را بو پتێ. بهلام ئهم جوړه سه ره به ستییه به ره لایه بۆ كو پتیا ن كیش دهكات?... بپگومان ئهمیش وهك هه موو سه ره به ستییه کی بێ سنور دهیانخاته ناو نهو جوړه ئاره وه و پشپویه وه كه ژبان له پیاو تال دهكات، كه گوژه ران سهخت دهكات... كه ته ماشا ده كه یت تاك و ته رای خیزانه كه هه ره به كه یان به جوړتیک سكاللا دهكات و، بۆله بۆل دهكات، ئهم سكاللا و بۆله بۆل كرده پیشان هه رگیز نابیته وه. ئهمیان له دهست بونی گوله كانی نهو پتێ ده بۆلین. ئهویان له دهست قاووقیژی برا كهی هاوار دهكات!... یه كیكیان دهیوهی له به ره به یاندا دهنگه دهنگ نه كری، تا تیر به وهی. نهو پتیریشیان دهیوهی له شه ودا دهنگه دهنگ نه بێ، تا زوو خهوی لی بكه وی!.

ئهمیان له مقومقوی سه ره بابه تی ئاینی دلێ تهنگ ده بێ. نهو پتیریشیان كه له بابه ت زرنه گارییه وه دهو پتین، ئهمه نده پیش ده خواته وه، ددانی خوځی ریچ ده كاته وه... مافی هه لدانیش له قسه دا هه موو دم بۆ هه مووان دروسته به كار به پتیر. بهلام زورجاری وا هه یه كه له شپویه کی تووره و تروبی و درنده بییدا به كار ده پتیر، كه ئه نجام به وه ده گات په یوه ندیی ناوه ند ئەندامهكانی خیزانه كه به ته واوه تی تیک بچی!...

بارستایی هۆشی خیزان

جا له ناو ئهم جوړه خیزانه دا، هه موو ئەندامیکی له سه ره نهو پتیره و بیه دهرو ات به پتیه، كه كزترین كه سایه تی و هۆش و پایه یان دایناوه... ئهمه هه ره له وه دهچت كه چه ند كه سیك پتیکه وه پرون به ریتگادا، بهلام به گورجییه کی وا پرون به ریتگادا، كه ریتك بكه وی له گه ل رویشتنی سستترین كه سیاندا له رویشتندا. دوور نییه كه خو هیتانه خواره وهی ئەندامه كانی خیزان بۆ بارستایی كزترین و كه مترین كه سیان، به لگه بێ بۆ نه وهی كه هه موویان گیان سووكن و خوځیان نایه ته پیتش چاو، به تهنگ دلێ یه كتره وهن، بهلام له راستیدا ده بیته هۆی نزم كرده وهی بارستایی ژبانی هۆشی خیزانه كه... به لگه ییش بۆ ئهمه نه وهیه كه هه ر روژتیک میوانیکی ناوازه و پایه بلند بانگ كرايه سه ره نانخواردن له سه ره خوانی نهو خیزانه، له پر بارستایی هۆشی خیزانه كه به رز ده بیته وه!... كه ته ماشا ده كه یت: ئەندامه كانی خیزانه كه، كه جار ان به بێ دهنگییه كه وه داده نیشتن، یا خود قسه ی پروپوچیان ده كرد، له پر ده ست ده كه ن به ده رخستنی زهره کییه کی ئاشكرا و دیار و، ده رپینی بیروباوه ریتکی به رخ!... ئهمه ییش سه باره ت به وهیه كه ئه مانه له پیتناو دل راگرتنی خاوه ن گفستوگۆ تازه كه یاندا كوځششیکي وا دهكهن، كه له وه پیتش له ناو خوځیاندا نهو پایه خه یان - به جوړتیک تیکرایی - به گفستوگۆی خوځیان نه ده دا... جا له به ره نه وه ئهمه یه جگار خراپه كه خیزان هه ره به خوځیه وه بنووسن و، له كوځبوونه وه كانی خوځی و كوځه كانی ناو خوځی به ولاوه، كه سیکی بیگانه نه خاته ناو كوځبوونه وه و كوځه كانی خوځیه وه، تا له گفستوگۆ و بیروباوه ر ده رپیندا هاو به شیبان بکات... له راستیدا له هه موو شتیک پتوبستتر بۆ خیزان نه وهیه، كه گیتز و شه پۆلی بیروباوه ری تازه له هه موو ده میتكدا بینه ناویه وه. ههروهك شه پۆله كانی زری دینه ناو كه نده لانیکی گه وره و فراوانه وه كه كرا بیه ته وه بۆ پیشوازی كردنی نهو ئاوانه یی كه هه موو دم تازه ده بنه وه...

ئاین و وێژه و ساز و ئاواز

ئهمه مه رج نییه كه میوانه بیگانه كه بۆ خوځی بیته ناو خیزانه كه وه، نه وه نده ی به سه كه بیره كانی و هونه ره كانی له ناو خیزانه كه دا ببسترتن و ببینرتن... بهوینه: وهك نهو وێژه وانه گه وره یه و، نهو ساز و ئاواز لیدره هه نه رمه نده كه خیزانه كه گوڤ له نووسینه كانی، یا خود له ساز و ئاوازه كانی ده گرتت له شه وگاره راواردنه كانی خوځیدا. ههروه ها خوځندنه وه كانی ناو خیزانیش له بابه ت نووسراوانی ئاینییه وه كاریکی باش ده كه ن له چاوكردنه وهی

ئەندامانى خىزان و رۆشنى كۆرگەن دەردى بېرىپاندا. گەلىك لە وئەوانە ناوازەكانى ئىنگىلىزىش دانيان بەو دەدا ناوە كە شىۋە نووسىنە وئەبىيەكانىيان، لە ساىيە خوتىندەنە دەردى ھەموو دەمىي نووسراو گەورەكانەو، بۆ پىكەتاتوۋە. جا ئەگەر لەناو ئافرەتە تانى ئىنگىلىتەرەدى چەرخى ئىستادا ژمارەيەكى زۆر لەو نووسەرەنە بېرىنرى كە نووسىنەكانىيان ناوازەبىيەكى سىرۇشتىيان تىدا بى، لە راستىدا بەشى زۆرى ئەم ناوازەبىيە لە ساىيە ئەم خوتىندەنەو تايىنپانەو ھەيە كە ھەر لە مندالىيانەو پاراستوونىيان لە قسەي پىروپوچ و دەمەو ھەرىي خىزانى. بېنجگە لەو راشيان ھىنان بەشىۋە ناوازەكانى نووسىنەو. تەنەنەت ئافرەتە وئەوانە بەناو بانگەكانى فەرەنسەيش كە لە چەرخى ھەق دەھەمدا ژيان، ھەك (مادام دى سىفنىيە) و (مادام دى لافايىت)، بەھىچ شتىك نەگەيشتوونەتە ئەو پاىە وئەبىيە بەرزەي خۇيان، بەساىيە خوتىندەنەو و لىكۆلئىنەو (لاتىنى) يەكانى سەردەمى مندالىيانەو نەبى.

يەكىك لەو تەنگوچە ئەمانەي كە پەرە دەدات بە پىروپوچىي گىتوگۆي خىزانىي پىرووت ئەو ھەيە كە ھەندىكىيان وا رادىن كە قسەكانى خۇيان تەواو ناكەن. چونكە ئەوانە بەناسانى لە يەكتر تى دەگەن، بام قسەكە لە سەرەتاشىدا بى. لەبەرئەو بەپىوستى نازانن تەواوى بكەن. جا بۆ ئەمەي بەسەر ئەنجامى ئەم جۆرە خوۋە خراپەدا زال بىن و، بارستايىي بىر و ھۆشى خىزانەكە بەرز بكەنەو پىوستە ئەندامەكانى خىزانەكە لە شىۋەيەكى رىكۆپىتكا ئاگادارى پەيدا بكەن لە شاكارە ناوازەكاندا، كە مەزۇقايەتى بەرھەمى ھىنان لە كۆرى ئاين و وئە و ساز و ئاواز و زىنگارى و گەلىك بابەتى تردا...

ھىچ پىنەبەرىك لەناو نىشتمانى خۇيدا رىزى لى ناگىرى!

ھەلەيەكى تىرىش ھەيە كە لەلايەن ھەندى خىزانەو دەربارەي ھەندى ئەندامى خۇي دەكرى، ئەمەيش ئەو تەك بەچاۋىكى پىر تەرخەمەو سەرىي خۇيان و خواستەكانى دلپان ناكىرى. ئەمەيش لە رووى ئەو ھەيە كە دوزمنايەتپان لەگەلدا بكەن، ياخود بەرەكەنپان لەگەلدا بكەن. تەنبا ھەر لەبەرئەو ھەيە كە وا راھاتوون لە سووچىكى ديارىكراو ھەرىنجىيان لى بدن. بەوئىنە: كچەكانى «پرونتى» كە بۆ جىھان كەلەپوورىكى وئەبىي ناوازە و نەمرىيان بەجى ھىشتوۋە، [ھەك چىرۆكەكانى: «بەرزايىيەكانى ووزرىنگ» و «جىن ئىي» و گەلىكى ترا، باوكىيان بەچاۋى ئەو ھەيە سەرىي نەدەكرەن كە وئەوان، ياخود خاۋەنى نووسراوانن، وئەكەي ئەوان بەلاي ئەو ھەيە بۆ «رابواردن»

دەستى دەدا!... ھەرۋەھا «تۆلىستۆي» يش بەلاي ژنەكەي و كورەكانىيەو، زۆرتر بەخاۋەن خىزانىكى لە ھەموو كەس بەدەر دادەنرا، تا وئەوانىكى جىھانى. ئەگەر لە سەردەمى ژيانى (تۆلىستۆي) دا لە ژنەكەيت پىرسىيە كە پاىەي (كۆنت) ى ھەبوو، تۆلىستۆي چۆن پىاۋىكە?... بىگومان لە ھەرام دانەو دەدا، لە وئە و ھەلەكەوتوۋىيەكەي ئەو نەدەدو... بەلام سكالاي لە دەست گىرۆزى و رەوشتە جىاوازەكەي دەكرە، كە لەلايەكەو بۆ ئەو بانگى دەدا كە دەس و پىتوۋەند و كارەكەر لەناو مالاندا رانەگىرىن، كەچى لەلايەكى تىرىشەو لە درەنگە كات و ناكاۋا داۋاي لە ژنەكەي خۇي دەكرە: شىۋى پانزە مىوان ئامادە بكات!...

لە راستىشدا مەزۇف لەناو مالى خۇيدا، خۇي پى ناگىرى، ھەر دەپەو ھەك ھەيە خۇي بنوتىن. واتا سەربەستىي خۇي بەتەواۋەتى ھەرىگرى. جا لەبەرئەو كەس لەناو خىزان و مالى خۇيدا بەپىرى پاىەبلند، ياخود بەپالەوان دانانرى. پىشنىاننىش گوتوۋىيانە: «ھىچ پىنەبەرىك لەناو نىشتمانى خۇيدا رىزى لى ناگىرى!»... جا لەمەو ھەيە كە زۆرچارى وا پرودەدات، پىاۋى گەورە دەكەوئىتە سەر ئەو باۋەرە، كە بۆ ئەمەي بتوانى فرمانى سەرشانى خۇي بەتەواۋەتى بەجى بەئىن، پىوستە لە مالى خۇي رەوبكات و، خۇي لە خىزانى خۇشى دووربخاتەو!... ئەمەيش بەتەواۋەتى لە «تۆلىستۆي» پرووى دا. بۆبەكا خىزانى خۇي بەجىھىشت، تا ھەك خوداناسىكى دوور لە بابەتى جىھانى گوزەران بكات. [جوجان] ى وئەكىشىش گوتى لە ئاۋازىكى دەروونى خۇي بو پى دەگوت: «باۋك و دايكى خۆت بەجى بەئىلە!»... ئەمەيش مالى خۇي بەجىھىشت و كۆچى كرد بۆ دورگەي «تاهىتى» تا لەوئىدا ھەك خوداناسىك لە پەرىستگاي ھونەردا، خوداپەرىستىي خۇي بكات... بىگومان ھەر كامىكمان بگىرىت، ھەر ھىچ نەبى، جارىك لە ژيانى خۇيدا، توۋشى گىچەلىكى دەروونىي و ابوۋە، كە لەو ماۋەيەدا گوتى لە ھاۋارى (كورى گومراھ) بوۋە و ھانەي داۋە بۆ پىچراندى پىۋەندى خىزانىي و گوزەران لەناو ژيانىكىشدا كە پرى بى لە سەربەستى و بەرەللاي...

بەلام من باۋەرەم واىە كە كەلكى ئەم ھەلەننە بەھىچ دەرىچى. چونكە ئەو بەرىتەبە لە پاكردنىك لە دەست پەبەندىيە خىزانىيە «سروشتى» يەكان بۆ ناو پەبەندىيەكانى دەروە، كە «ناسروشتى» ن!...

ھۆي ئەمەيش ئەو ھەيە كە مەزۇف بۆ ئەو دەروست نەكراۋە كە بەتەنبايى بى. سا ئايا

له بهرئوه ههرا بکات له مائی خوئی که بچیتته ناو ته نیایی خوداناسه کانهوه، یاخود بچیتته ناو ته نیایی ئه و وێژه وانانهوه که به سه رکزییهوه داده نیشن، یان بچیتته ناو ته نیایی ئه و شیت و هارانهوه وهک «نیتشه» کردی... تازه له وهدا هیج گومانیک نه ماوه، که تیگه بشتوویی ته واو و راسته قینه، وهک «مارکس ئۆریلیوس» ی مه ند و زرنگ ده لئ: «به وه دست ناکه ویت که پیاو له جیهان خوئی دوور بخته وه و گۆشه گیری بکات!...

به کورتی ههراکردن له ژبانی خیزانی رهنگه به ئاسانی بچیتته سه ر، به لام هیج ده میک به کار نایه ت و بی بهر ده درچیت!... چاکتر له وه، کاری گرانتر له وه، کرده وه ی مه ردا نه تر له وه، ئه وه یه: که پیاو تی بکوژی بارستایی بیر و هوشی خیزانه که ی خوئی به رز بکاته وه... له گه ل ئه مه ی شدا ئیمه له راستیدا ناتوانین ئه وه له بیر خو مان بیهینه وه، که له ژبانی هه رزه کاراندا، ماوه یه کی وا هه یه، که ئه وه هه رزه کارانه، به پیی سروشتی لاوینی خویان «پتوه ند» هکانی ژبانی خیزانی زۆرتر ده بین، له که لکه گه وره کانی... جا ئه م ماوه یه یه که ئیمه پیی ده لئین: «ته مه نی شپرزهی»... جا بو ئه مه ی ئه و «ته مه نی شپرزهی» یه، به جوانی و راستیی پیشان بده ی، پتوبسته له سه رمان: له و په یوه ندییانه وردبینه وه، که له نا وه ند ئه و پشته جوی جو پیا نه دا هه ن که ئه ندامه کانی خیزانه که له وان هه هاتوونه ته خواره وه، به مه رجی له چاوی ئه وان هه خویشیا نه وه سهیری ئه و په یوه ندییانه بکه ی.

نه که ن مندال به نازداری فیر بکه ن!

له مه و پیتش له بابته ههنگاوی یه که می ئه م په یوه ندییانه وه که له نا وه ند ئه و پشتانه دا هه ن گفتوگۆم کردوه. و اتا: سه رده می هه ست و تاسه ی سروشتیی بی ئه ندازه، که له لایه ن دایکه وه پیشان ده درئ به رامبه ر منداله که ی خوئی. هه روه ها هۆگری و باوه رپیتکردنیکی بی ئه ندازه، که له لایه ن منداله که وه پیشان ده درئ به رامبه ر دایکه که ی خوئی. جا ئه م جو ره هه ست و تاسانه که یه ک بو یه کتری پیشانی ده دن، سروشتین. هیج گومانیک له وه دا نییه به لام هه ست و تاسه ی ناسروشتی ئه وه تا که دایکه که له ئه ندازی تی به رپینتی تا ده یگه یینیتته راده ی «نازگرتن» ی منداله که ی و، ره وشت و خووتیکدانی به جو رتیکی وا که ده سه لاتیکی تایبه تی بنوینتی به سه ر دایکه که ی خویدا. بیجگه له وه خویشی به و جو ره ده سه لاته وه هه لیکیشی، که له سایه ی کزیی دایکه که ی خویه وه ده ستی که وتوه.

جا هیج شتیکیش ئه وه نده ی ئه م «نازداری فیرکردن» ه بو دوا رۆژی منداله که پر وه ی و زبانه خش نییه. لیره دا پتوبسته هه موو دایکیک ئه وه بزانی که دروستکردنی ره وشت و

خووی مندال له ماوه ی چه ند مانگه که ی سه ره تای ژبانی دا ده ست پی ده کات: به جو رتیکی وا که هه تا سالی یه که می ته مه نی منداله که ته واو ده بی، ئه وه له منداله که دیاردی ده کات که یاسا راده گری یاخود له یاسا هه لده گه ریتته وه!... گه لیک جاریش ئه مه م له که سانی تر بیستوه، ته نانه ت خویشم رۆژتیک له رۆژان ئه مه م گوتوه: که «باوک و دایک ئه مه نده کار له ره وشت و خووی منداله کانی خویان ناکه ن. که له توانا یشیاندا نییه ره وشت و خووی ئه و مندالانه بگۆرن که پتوه ی راهاتوون یاخود ئه و کرده وان ه بگۆرن که له دایک و باوکیا نه وه بو یان به جیماره!»... به لام ئه م بیرو باوه ره به ته واو ته ی هه له یه. چونکه گه لیک جاری وا هه یه که له توانایی دایک و باوکدا هه یه، پیکه وه ره وشت و خووی منداله که بگۆرن، له رپنگای په روه رده کردنی که وه که له سه ره تای ته مه نی دا بکری. که چی له م ته مه نه ساوا بییه دا که م دایک و باوک هه ن، بایه خ به په روه رده کردنی مندال بده ن. چونکه مندال هه ر له سه ره تای ژبانی هه وه، ده بی فیری یاسا راگرتن بکری، ئه گینا که گه وره بو، هه ر ده بی به ئیش و نازاره وه ته مه نی خوئی به سه ر بیات!...

ئه مه یش سه باره ت به وه یه که له کو مه لایه تی شدا یاسایانی وا هه ن، که نه ده گۆرین نه ده یش گۆرینه وه به یاسایانی تر. جا له سه ر هه موو که سیکیش پتوبسته که به ناو ئه و یاسایانه دا رپنگایه کی تایبه تی بو خوئی بکاته وه، پاچ و خا که نازیشی تیدا بخته کار. ئه مه یش کاریکی سه خت و گرانه، ئارامو به رگه گرتنی پی ده وی، له گه ل ملک ه چ کردندا بو ئه و کاره ی که پر وه داوه.

هه رچی مندالی نازداری شه، له ناو جیهانیکی ئه ندیشه بییه دا ده ئی. ئه و هه تا ماوه له ژباندا، هه روا ده زانی که زه رده خه نه یه ک، یاخود نیشانه یه کی تووربه یی خوئی، به سه بو ئه وه ی که هه رچییه کی ده وی ده ستی بکه وی و بو ی بچیتته سه ر. ئه و ده یه وی هه موو که سی خوئی بو ی. به لام خو شو بو ستنیکی وایش که ئه و خو به ختکردنه ی تیدا بی، که له مندالیی خویدا، باوک و دایکه بیده سه لاته کانی خوئی بو یان نواندوه. هه موو یشمان له ژبانی خو ماندا پیاوانی و امان تووش دی، که له تافی مندالییاندا به نازداری فیرکراون. ئه وانیش دوور نییه که له ژبانی خو باندا بگه نه پایه ی هه ره بلتد، به لام زووه زوو ئه و پایانه له ده ست خو بان ده دن، هه ر له به ر ئه وه ی که کرده وه یه کی مندالانه یان نواندوه!. هه ر به م جو ره هه ندی ئا فره تیش هه ن، که ته نانه ت له ته مه نی شه ست سالیی شیاندا باوه رپیان وایه که له توانا ییاندا هه یه هه موو شتیکیان ده ست بکه وی، له رپنگای (پر وه ی خو گۆرژکردن) هه!... چاره کردن، یاخود ده رمانی خو پاراستن له م ئه نجامه خراپانه یش ئه وه یه:

که دایکه که هەر له سه‌ره‌تای مانگه‌کانی یه‌که‌می ژییانی مندالّه‌که‌یه‌وه، که ئاموژگارویه بیدنه‌نگه‌کانی ئه‌و به‌دهم و چاو و ده‌ست جوولانه‌وه فیرده‌بێ، ئه‌وه فیری مندالّه‌که‌ی خۆی بکات که له ژیاندا چهند ده‌ستووریک هه‌ن پتیبسته له‌سه‌ریان بروت، پتیبسته رایان بگری. هیچ که‌تنیکیش له‌و که‌تنه‌ گه‌وره‌تر نییه که دایک یاخود باوک ئه‌مه‌نده مندالّه‌که‌یان به‌نازداریه‌وه فیر بکه‌ن، هه‌رچییه‌کی داواکرد، بام «نابه‌جی و زۆردارانیش بێ»، هه‌ر بۆی جیبه‌جی بکه‌ن!... سا ئه‌مه‌یان له‌به‌رئه‌وه بێ که له ده‌ست گریانی مندالّه‌که‌ی رزگاریان بێ، یاخود بۆ ئه‌وه‌ی خۆشی له‌ رووخۆشی و پینکه‌نینه‌که‌ی ئه‌و بیه‌ین... له هه‌ردوو باردا که‌تن ده‌رباره‌ی مندالّه‌که‌یان ده‌که‌ن!...

ده‌هه‌رگیری مندال!

تیکرا له هه‌موو مندالّیک نازدارتر له‌لای باوک و دایکی خۆی مندالی یه‌که‌مه. چونکه باوک و دایکه‌که، بۆ یه‌که‌م جار، له ژییانی خۆیاندا، خۆشی له‌ بیه‌ینی بزوتنه‌وه شیرینه‌کانی مندالّه‌که‌ و، ورته‌ورته‌کانی و گوێران و گه‌شه‌کردنی قسه‌کانی ده‌بین، ئه‌مه‌یش ده‌گات به‌راده‌یه‌کی وه‌ها، که زۆری پیناچی مندالّه‌که‌ هه‌موو کاتیک و هه‌موو سه‌رنجیکیان لێ داگیر ده‌کات و خه‌ریکیان ده‌کات به‌خۆیه‌وه. پتیبسته گه‌وره‌کانیش وا نه‌زان، که مندالّه‌ بچکۆله‌که‌ هه‌ست به‌و پرته‌رخه‌می و ته‌نگه‌وه‌بونه‌ی دایک و باوک‌که‌ خۆی ناکات. راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که مندالّه‌که‌ زووبه‌زوو هه‌ست به‌جیگای ناوازی خۆی ده‌کات له‌ناو خیزانه‌که‌دا. جا ئه‌گه‌ر له‌پاشدا مندالّه‌که‌ براهه‌کی تازه‌ی بۆ له‌ دایکبوو، و، بوو به‌هاوبه‌شی خۆی له‌ خۆشه‌ویستی باوک و دایکه‌که‌یدا، یاخود له‌ دلی ئه‌واندا جیگای هه‌ره‌ باشی بۆ خۆی گرت - به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه که کز و بیده‌سه‌لاته‌ و پتیبستی به‌خه‌مخۆری هه‌یه - مندالّه‌ گه‌وره‌که‌ ته‌واو دلی له‌ خۆی ده‌مینێ و دلی ده‌شکێ، به‌جۆریکی وا که دوور نییه‌ وای لێ بکات باوه‌ری به‌جیهانی خۆی نه‌مینێ و، کاریکی وا خراپیش له‌ دلی و ده‌روونی بکات که ژییانی لێ تال بێ و، به‌ئاسانه‌یش له‌ ده‌ست ئه‌و تیش و نازاری دلی و ده‌روونه‌ی رزگاری نه‌بێ!... جا ئه‌و جووره‌ تاسه‌ و هه‌ناسه‌ له‌ کانه‌گای ده‌روونی مندالّه‌کاندا به‌جۆریکی وا بنج به‌ست ده‌بن، که بۆ دواوژ مه‌ترسییان لێ بکری. دوور نییه‌ که بگه‌نه راده‌یه‌کی وه‌ها، مندالّه‌ گه‌وره‌که‌ پر به‌دلی هه‌ز بکات برا بچکۆله‌که‌ی بمری، تا ئه‌و جیگایه‌ی لێی گرتوه‌ ده‌ستی بکه‌ویتته‌وه. هه‌ندێ مندالّانی وایش هه‌ن، به‌تابه‌تی هه‌رزه‌کاره‌کانیان که بکه‌ونه‌ ناو کاره‌ساتی وه‌هاوه، خه‌ریک ده‌بن به‌وه‌ی سه‌رنجی باوک و

دایکه‌کانی خۆیان رابکێشن بۆ خۆیان، که بێ برانه‌وه سکالا بکه‌ن، یاخود خۆیان بکه‌ن به‌نه‌خۆش!... هه‌ر به‌و چه‌شنه: جوژه ئافره‌تیکیش هه‌ن که سه‌رنجی پیاوان به‌وه راده‌کێشن بۆ خۆیان، که بایه‌خیان بێ بده‌ن، که کاریکی وا ده‌که‌ن به‌زه‌ییان پیاواندا بیه‌ته‌وه و، دلیان پتیبان بسووتی!... به‌م ره‌نگه‌ دایکه‌که‌ له‌ناکاو کوره‌که‌ی یه‌که‌می خۆی به‌و جوژه دیتته‌ پیش چاو، که هه‌رچه‌نده له‌وه پیش ژیر و ره‌وشت شیرین بووه، به‌لام له‌پر وا گۆراوه، بووه‌ته‌ که‌سیکی وا که گوزه‌رانی له‌گه‌لدا ناکری. ئه‌مه‌نده هه‌لسان و دانیشتی «پروپوچانه» ده‌کات و، ئه‌مه‌نده گه‌وجانه ده‌جوولیتته‌وه، دایکی له‌گیانی خۆی وه‌رس ده‌کات. که‌چی که خۆشی هۆشی دیتته‌وه سه‌ر خۆی، په‌شیمان ده‌بیتته‌وه له‌ کرده‌وه‌ی خۆی و، بێز له‌ ره‌وشت و خووی نه‌نگی خۆی ده‌کاته‌وه!...

(ئه‌دلهر) یش که زانایه‌کی ده‌روونی گه‌وره‌ بووه، ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوته‌ی رۆشن کردۆته‌وه، که تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک زبان په‌یدا ده‌بێ، له‌ به‌دکاری ئه‌و دایکه‌نه‌ی که له‌ ده‌ستیان نایه‌ت په‌یره‌ویی ده‌روون خاوتنی و دادپه‌روه‌ری بکه‌ن له‌گه‌ل مندالّه‌کانیاندا. یه‌که‌م ئه‌نجامی جوێ کردنه‌وه‌ی مندالّه‌کان له‌ ره‌فتار له‌گه‌ل کردنیاندا ئه‌وه‌یه، که براکان و خوشکه‌کان، یه‌ک به‌رامبه‌ری یه‌ک، پشم و قین له‌ دلی خۆیاندا هه‌لده‌گرن. که‌چی پتیبست و ابوو بینه‌ نمونه‌ی دۆستایه‌تیه‌کی پاک و خاوتن، که سروشت خۆی وای ده‌وی. ره‌نگه‌ چیرۆکی «برا دوژمنه‌کان» یش، له‌ هه‌موو ئه‌و چیرۆکه‌ مه‌رگه‌ساتانه‌ی که نووسراون تا ئیستا، دلی زۆرتر بریندار بکات، سه‌بارته‌ به‌وه‌ی که پشم و قین و نه‌نگه‌ویستی ناوه‌ند چهند براهه‌کی، به‌ته‌واوی پیاواندا... جا له‌ به‌دبه‌ختی مرۆفایه‌تی، ئه‌م مه‌رگه‌ساته هه‌موو رۆژتیک له‌ناو خیزانه‌کاندا دووباره‌ ده‌بیتته‌وه. ئه‌مه‌یش له‌وه‌وه رووده‌دات که دایکه‌ ناشیبه‌ بیه‌وشه‌کان، ئه‌مه‌نده دوا‌ی هه‌ستی دلی خۆیان ده‌که‌ون له‌ کرده‌وه و ره‌فتاردا، جیاوازی ده‌خه‌نه‌ ناو مندالّه‌کانه‌وه، هه‌ر مندالّیکیش تازه له‌ دایک ده‌بێ، به‌نازدار یه‌روه‌ده‌ی ده‌که‌ن!...

کۆری هه‌ره‌ گه‌وره‌ و کۆری هه‌ره‌ بچووک

وا ده‌رده‌که‌وی که مندالّه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ به‌دریژایی ژییانی خۆی له‌ شیه‌یه‌کی وادا خۆی ده‌پاریژی که له‌ براکانی خۆی جوێ بیه‌ته‌وه. مندالّه‌ هه‌ره‌بچووک‌که‌یش هه‌روا ده‌کات. مندالّه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ به‌شیه‌یه‌کی وا په‌روه‌رده‌ ده‌بێ، که ئاره‌زووی ئه‌و ده‌کات: باری ژییانی خۆی بپاریژی، مه‌ند و زرنگ بێ، دلته‌نگ بێ! هه‌موو ده‌میک به‌په‌رۆشه‌وه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی رابردووی دوور بگێریتته‌وه، ئاوات ده‌خوازیت بۆ ئه‌و ژبانیه‌ی که له‌ ساواپیدا

هه‌ببوه، که له و ده‌مه‌دا له هه‌موو ده‌میکێ ژبانی خۆی خۆشتری رابواردوو!... که‌چی به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌و، منداڵه‌ هه‌ره‌ بچووکه‌که‌ هه‌موو ده‌میک چاو ده‌پێته‌ دوا‌رۆژی خۆی. ئاوات بۆ ئه‌و رۆژه‌ ده‌خوایێ که‌ بتوانێ له‌ ده‌ست برا هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ی خۆی رزگاری ببێ و، له‌ مالّ ده‌ری بکات [به‌بۆنه‌ی ژنه‌یتانی ئه‌م یاخود به‌هۆی کۆچکردنیه‌وه‌ له‌ شاره‌که‌]، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی خۆی ببێ به‌گه‌وره‌ی مالّ!... جا ئه‌وه‌نده‌ی برا هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ دلّی به‌بیروباوه‌ری خۆپاراستندا ده‌چی (واتا خۆ نه‌گۆرین)، ئه‌وه‌نده‌یش برا هه‌ره‌ بچووکه‌که‌ دلّی به‌بیروباوه‌ری شوێرشگێرانه‌ و پێشکه‌وتندا ده‌چی... هه‌رکه‌سه‌ سهرنج بدات له‌ گه‌شه‌کردنی مێشکی (شاتۆیربان)، بۆی ده‌رده‌که‌وێ، که‌ هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و کورپی هه‌ره‌ بچووکێ خێزانه‌که‌ی خۆی بووه‌، زۆرتر هۆگری بیروباوه‌ره‌ شوێرشگێرکه‌کان بووه‌ که‌ له‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌ بـلا‌بوو‌بوونه‌وه‌، به‌تایبه‌تی له‌ تافی کورپێنییدا...

مندالی هه‌ره‌ بچووکیش، به‌جۆرتکی تیکراییی، زۆر نازدار ده‌بێ. به‌تایبه‌تی که‌ ته‌مه‌نی ئه‌و و ته‌مه‌نی براکانی زۆر له‌ یه‌ک دوورین. به‌لام ئه‌و به‌کامه‌رانییه‌وه‌ ده‌ژی. چونکه‌ هیچ رۆژتیک له‌ رۆژان ئه‌و «نازوحیارانه‌» ی پیتی به‌خسراوه‌ لیتی ناسینرتیه‌وه‌... ئه‌و له‌لایه‌ن باوک و دایکی و برا گه‌وره‌کانیشیه‌وه‌ نازی ده‌کیشری، که‌ ئه‌مانیش وه‌ک (باوک) تیک له‌گه‌ڵیدا ده‌جووتینه‌وه‌. به‌جۆرتکی تیکراییی هه‌موو ده‌م له‌ ژبانی خۆیدا سه‌رده‌که‌وێ. ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه‌، که‌ ئه‌و له‌لایه‌که‌وه‌ (باوه‌رکردنه‌که‌ی به‌خۆی) ده‌بارتیی... له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ برا گه‌وره‌کانی خۆیدا گوزهران ده‌کات، ئه‌ویش له‌سه‌ر پێروه‌یی ئه‌وان ده‌روات به‌رپوه‌، خه‌ریکی ئه‌وه‌یش ده‌بێ که‌ له‌و کاره‌ساتانه‌ی که‌ به‌سه‌ر ئه‌واندا دێن که‌لک وه‌رگرێ و، بشگاته‌ ئه‌وان... منداڵه‌که‌ زه‌ره‌ک و زۆرزان و زمان لوس ده‌رده‌چی. ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و له‌ هه‌موو براکانی خۆی بچووکتره‌، له‌به‌رئه‌وه‌ ناچار ده‌بێ له‌گه‌ڵیاندا هه‌لبکا و بسازی و به‌جوانی رێک بکه‌وێ!...

ناکۆکی ناوه‌ند باوک و دایک

پێویسته‌ باوک و دایک که‌ ناکۆکی یاخود دوژمنایه‌تییه‌ک که‌وته‌ ناویانه‌وه‌ ماوه‌ی ئه‌وه‌ نه‌ده‌ن که‌ منداڵه‌کانیان به‌و راستییه‌ بزانی. چونکه‌ ئه‌وان به‌وه‌ دلته‌نگ ده‌بن، دایک و باوکیشیان له‌به‌رچاویان سووک ده‌بن. ئه‌و منداڵانه‌یش که‌ هه‌ر له‌ ساواوییانه‌وه‌ له‌وه‌ تی ده‌گه‌ن که‌ باوک و دایکیان قسه‌ی زمانیان شتیکه‌ و، کرده‌وه‌ و کاریشیان شتیکی تره‌ به‌جۆرتکی تیکراییی به‌سه‌رکیشیه‌وه‌ گه‌وره‌ ده‌بن. له‌ هه‌موو شتیکی بۆله‌بۆلّ ده‌که‌ن، له‌

هه‌موو شتیکی هه‌لده‌گه‌رتنه‌وه‌ و، سه‌رکیشی ده‌که‌ن. هه‌ر کچیکیش به‌و جۆره‌ گه‌وره‌ ببێ که‌ به‌چاوی سووکه‌وه‌ سه‌یری دایکی خۆی بکات، له‌وه‌ پاشیش هه‌ر به‌و چاوه‌ سووکه‌وه‌ سه‌یری هه‌موو ئافه‌رتانی جیهان ده‌کات. باوکیش که‌ زه‌ربه‌ده‌ست و زۆردارین، تۆوی بێزکرنه‌وه‌ له‌ ژبانی ژن و مێردی، له‌ ده‌روونی منداڵه‌کانی خۆیدا -به‌تایبه‌تی کچه‌کانیدا- ده‌پوینتی، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ به‌جۆره‌ به‌نده‌یه‌تییه‌کی داده‌نین!... که‌چی وا هه‌لده‌گرێ، که‌ باوک، له‌ پێش هه‌موو شتیکیدا ئه‌وه‌نده‌ی پیتی ده‌کرێ و بۆی ده‌چیتسه‌ر کامه‌رانی بدات به‌دلّی منداڵه‌کانی خۆی، به‌جۆرتکی وا که‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و دوا‌رۆژه‌دا رێک بکه‌وێ که‌ ئاماده‌یان ده‌کات بۆ ئه‌وان. جا ئه‌م ئامانجه‌یش، به‌لامی که‌مه‌وه‌ ده‌بێ له‌به‌ر دوو هۆ بۆی تی بکۆشری: یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه‌ که‌ ژبان خۆی کورته‌. بیره‌وه‌ری منداڵییش له‌ هه‌موو بیره‌وه‌رییه‌کانی ژین به‌نرختره‌... دووه‌میشیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه‌ ساردیی ئه‌و منداڵییه‌ی که‌ ژینی پیری له‌ تالی، له‌وانه‌یه‌ که‌ هه‌تا ئه‌و که‌سه‌ له‌ ژباندا بێ له‌ کۆلی نه‌بنه‌وه‌!... له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا ده‌بێ باوک له‌گه‌ڵ منداڵه‌کانی خۆیدا توند بێ. جلّه‌ویان بۆ شل نه‌کات، هه‌رچییه‌کیان ئاره‌زوو کرد بیکه‌ن. ده‌بێ هه‌ر له‌ منداڵییشانه‌وه‌ ئه‌وه‌یان فیر بکات که‌ جیهان به‌ئاسانی داگیر ناکرێ!... ئه‌گینا که‌ گه‌وره‌بوون په‌یتا په‌یتا دلّیان ده‌شکی، به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که‌ رهنجه‌رۆ ده‌بن. هه‌ر منداڵیکیش دایکی بیپارتیی له‌ هه‌موو ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌یه‌کی ژبان، کاتی تیکه‌لّ بوو به‌هاورپیکانی خۆپندنه‌گه‌ی خۆی، یاخود جیبی کار و فرمانه‌که‌ی خۆی، یان به‌وانه‌ی قسه‌ره‌ق و زۆردارین، زووبه‌زوو له‌ گیانی خۆی وه‌رس ده‌بێ!... ته‌نانه‌ت هه‌رکه‌سه‌ی وه‌ک ئه‌و بێ، به‌جۆرتکی وا گه‌وره‌ ده‌بێ که‌ پیتی نه‌کرێ زۆرانبازی له‌گه‌ڵ ژباندا بکات. زوویش خۆی ده‌دات به‌ده‌ست سه‌رنه‌که‌وتن و سه‌رنه‌گرتنی کاره‌وه‌. منیش به‌لامه‌وه‌ وایه‌: چاکترین رێگا بۆ ئه‌وه‌ی منداڵ بێ بگه‌یینه‌ی، له‌ ته‌مه‌نی ساواویییه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ ته‌مه‌نی هه‌زه‌کاری و پێگه‌یشتن، که‌ به‌که‌مترین ئه‌رک و ئازاره‌وه‌ بێ، ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ردوو فرمانه‌که‌ی سه‌رشان به‌جێ به‌یترێ له‌گه‌ڵ یه‌کدا: فرمانی ئه‌وه‌ی که‌ به‌ته‌واوی ده‌ستوره‌کانی منداڵ په‌روه‌رده‌کردن به‌کاربه‌یترین. فرمانی ئه‌وه‌یش که‌ تا باوک و دایک پێیان بکرێ، کامه‌رانی بۆ منداڵه‌کانی خۆیان به‌یتنه‌ به‌ره‌م.

خۆشەويستىيى دايك و خۆشەويستىيى باوك

جا لىرەدا رەنگە يەككىك بېرسى بلى: ئايا جىياوازى ھەيە لە ناوھند خۆشەويستىيى دايك و خۆشەويستىيى باوكدا بەرامبەر مندالەكانيان...؟

بەللى جىياوازى ھەيە و، زۆرىشە. ھەروھە ئەمەيش بەپىي رەگەزى مندالەكان دەگۆرئ، كە كچ بن يان كور!... ئىمە لە بابەت خۆشەويستىيى دايكەو بەرامبەر مندالە شىرەخۆرەكەى خۆى دواين، بەلام لە پاش برانەوھى تافى ساوايى مندال، كەبەو بەينەكە دەگۆرئ. چونكە دوور نىبە لە ناوھند دايكەكە و كورەكەيدا پەيوەندىيەكى «ھۆگرى»ى پشت پى بەستراوى وا پەيدا بىچ، كە لە ھەموو ئاشنايەتتەكانى مرقاھەتى جوامىزانەتر و بەھىزتر بىچ. جا لەپاش مردنى باوكەكە، ئەم ئاشنايەتتە پەرە دەسىنئ. چونكە رىز و خۆشەويستىيى كورەكە بەرامبەر دايكەكەى خۆى بەھىزترىان لى دى. ھەروھە رىز و خۆشەويستىيى دايكەكەيش بەرامبەر كورەكەى خۆى بەھىزترىان لى دى. ئەمەيش سەبارەت بەوھەيە كە كورەكە بوو تە گەورە تازەى خىزانەكە، ياخود دەبىتە گەورەى تازەى خىزانەكە!... جا ئەم جۆرە ھەست و تاسە تىكەلە ناوازەيە، لە ھەموو شوتتەك زۆرتەر لەناو لادىدا پەيدا دەبىچ. چونكە لەويدا دايكەكە، كىلگەكە بەيارمەتتە كورەكەى و ژنى كورەكەيەو دەخاتە گەر، كە ھەرسىكەيان يارمەتتەكى واى يەكتر دەدەن، كە بەر بەرەكانىيى دايكەكە لەگەل ژنى كورەكەيدا تىكى نادات. كەچى ئەمە لەناو شارەكاندا بەپىچەوانەو ەرو دەدات، چونكە لەو شوتنەدا وىنەى ئەو دايكە خۆپەرستە زۆرە، كە لە دەستى نايت لە دەسەلاتى خۆى كەم بكاتەو بەسەر كورەكەى خۆيدا. لە راستىدا ئەو جۆرە دايكە ئەمەندە كورەكەى خۆى خۆش ناوئ، كە پەي بەو ببات كە كامەرانىيى كورەكەى، ئىستاكە جەلەوى بەدەست ئافەرەتتەكى ترەوھە! چىرۆكى (د. ھ. لۆرنس) ىش كە ناوى «كوران و دلداران» ە و، لەمەوپىش پەنجەمان بۆ كىشا ھەر ئەو بەتەنيا نىبە كە ئەم جۆرە خۆپەرستى و چەوتىيە پىشان بدات لە خۆشەويستىيى دايكدا بەرامبەر كورەكەى خۆى!...

بەلام ھەست و تاسەى ناوھند دايك و كچەكەى، بابەتتەكى ترە. جارى وا ھەيە پەيوەندىيەكەيان ئەمەندە بەھىزى لى دى كچەكە - لەپاش شوو كوردنىشى - بۆى ناكورئ رۆژتەكى بەسەردا بروات و دايكەكەى خۆى نەبىنئ!... كەچى ھەندى جارى وابىش ھەيە، بەر بەرەكانىيەكى لە ئەندازەبەدەر و سەير لە ناوھند ھەردووكياندا پەيدا دەبىچ. ئەمەيش يان لەبەر ئەو ەرو دەدات كە دايكەكە ھىشتا لە ھەرەتى ھەرزەكارى و جوانى دايە و چاو

بەكچەكەى خۆى ھەلدەھىنئ. ياخود لەبەر ئەوھەيە كە كچەكە باوھرى بەخۆى نىبە و پشت بەخۆى نابەستى بۆبەكا بەر بەرەكانى لەگەل دايكە جوانەكەى خۆيدا دەكات. ئەمەيش ئاشكرائە كە لەم جۆرە بارانەدا دەبى دايكەكە ھەست و تاسەى خۆى بشارتتەو ەدرى نەبىچ. چونكە ئەو بەتەمەن لە كچەكەى خۆى گەورەترە!...

ھەرچى خۆشەويستىيى «باوك» ىشە بەرامبەر كور و كچەكانى خۆى بىگومان تاسە و ھەستتەكى واىە كە لە ھى «دايك» كزترە. كەچى «بەلزاك» لە چىرۆكى «جورىوى باب» دا، ھەست و تاسەى باوكىكى پىشان داو، كە لە پىناو بەختيار كوردنى ھەردوو كچەكەى خۆيدا ھەموو شتتەكى بەخت كوردوھە. بەلام زاناکانى ەروون ھەموويان بەلای ئەوھدا دەچن، كە ئەم جۆرە خۆشەويستىيە بى ئەندازەيە، كە لە باوكەو بەوشىتەو، بەبارىكى «نەخۆشى»ى لە وزە بەدەر دادەنرئ، كە ھىچ پىوانەيەكى لەسەر ناكورئ. كەچى ئەو بەلای ئەوانەو ھىچ سەرسورھىنەر نىبە، كە دايك ھەموو جۆرە خۆشەويستىيەكى بى ئەندازە بەرامبەر مندالەكانى خۆى بنوتىچ. ئەوان ئەو بەھەست و تاسەيەكى ئاسايى ياخود «سروشتى» دادەنئ.

ھۆى ئەم جىياوازىيەيش لە ناوھند ھەست و تاسەى باوك و دايكدا بەرامبەر مندالەكانيان، ئەوھەيە كە باوكەكە كار و فرمانەكانى خەرىكى دەكەن و بەزۆرى لە مال دوورى دەخەنەوھە. لەبەر ئەو دەستى ناپەرژئ خەمى مندالەكانى خۆى بخوات و پىيانەوھە خەرىك بىچ، وەك دايكەكەيان. ھەروھە ئەوھىشى بۆ ناچىتە سەر كە پەيوەندىيى خۆى و ئەوان پەرە پىچ بدات. بىچگە لەو ھۆيەكى تىش ھەيە كە ماو بەباوك نادات، كە لە ئەندازە بەدەر نازى مندالەكانى خۆى بكىشىچ، ھۆيەكەيش ئەوھەيە كە ئەو دەيەوى مندالەكانى وا دەرچن كە ھەموو تەواوبن و، ئەو كەموكورىيەشيان تىدا نەبىچ كە خۆى ھەيەتى. ياخود تۆلەى ئەو سەرنەكەوتنە بكاتەوھە كە لە ژيانى خۆيدا تووشى ھاتوھە. جا لەبەر ئەمانەيە كە دەبىنن بەتوندوتىژى لەگەل مندالەكانى خۆيدا دەجولتتەوھە. مەبەسىشى ئەوھەيە كە مندالەكانى ھەموويان بەو جۆرە دەرچن كە ئاواتى بۆ دەخوازت!... كاتتەكىش كە باوكەكە ناچار دەبى كار و فرمانەكەى خۆى بەجى دەھىلئ بۆ كورەكەى خۆى، ھەلئ بسورپىنئ، پاش ئەوھەيش كورەكەى، لە خۆى باشتەر ھەلئ دەسورپىنئ، دوورنىبە جۆرە بەر بەرەكانىيەك لە ناوھند باوك و كوردا پەيدا بىچ، كە ئەمەيش ھەر لە بەر بەرەكانىيى دايكەكە و كچەكەى خۆى دەكات. ھەروھە دوور نىبە كە پەيوەندىيەكى بەھىز لە ناوھند باوكەكە و كچەكەيدا پەيدا بىچ، بەچەشنى ئەو پەيوەندىيەكى كە لەناو

دایکه که و کوره که پیدا پیدا بوو. جا له م چه رخی تازه یه دا کچان و امان دیته پیش چاو که ههر له «نه نتیجون» ی پالنه وانه نافرته که ی چیرۆکه نه مره که ی «سوفۆکل» ده که ن. کچه ههره بچوو که که ی (تولستوی) ش ههر له م جوړه کچانه بوو. چونکه به باوکی خوښه وه به جگار راهاتبوو، له نه اندازه به دهر هوگری بوو بوو. گه لیک له راسپیروان و زرنګکارانیش ههن، که کچی خوښان ده که ن به پراز نووسی تاییه تیبی خوښان. زور کچانی وایش ههن که چاو له باوکی خوښان ده که ن، له سهر پیړه ویی نه وان دهرۆن به رپوه. ههره ها ره وشت و خووی نه وانیش ده گرن. بو وینه: «تو جینی جران دی» ده هینینه وه، که نافرته پالنه وانه که ی ناو چیرۆکه به ناو بانگه که ی «به لزاک» ه و، له ره وشت و خووی چرووکی و، ده دست قووچاوی و، به ده سنده خوار دندا، چوته وه سهر باوکی خوئی!...

نایا کوره کان له به سهرهاتی باوکه کانیان که لک وهره گرن؟

کاتی کوره کان گه وره دهن و تووشی ته نگوچه له مه و گيروگرفتی ژيان دهن، باوکه کان هله کونه کانی خوښان بیر ده که ویتنه وه. جا هه روا به ساکاری، تیده کوشن که کره ی جهره گه کانیان له جیگای هله و تاوان بیارین. ههروه ها له بهر به سهرهاتی خوښان که لکیان پین به خشن. به لام نه م جوړه به سهرهاتانه، که م هله ده که وی، که له خاوه نه کانیان به ولاره، که سی تر که لکیان لی وهره گری. نه و ژیری و تیگه یشتوو بییه ش که له ته مه نی پیریدا به خاوه نه کانیان ده گات، به هیچ کلۆجیک لاره کان باوه ری پین ناهین!... کاتی کیش به سهرهات کاری خوئی ده کات، که نازاریکی به خاوه نه که ی خوئی گه یان دی. بیجگه له وه نازاره که ییش کاری خوئی له له ش و هوئی نه و کر دی!.

له بهر نه وه نه و زرنګکاره ی که نیستاکه بووه به پیاوکی واکه پین له رووداو پین و مافی خوئی بداتی، که نه م هونه رمه ندییه یی له وه ده دست که وتوه که شه وگاری دریتی به وه روژ کردونه وه، خه له خوئی بیری و زوران بازی له گه ل راستییه کاندای بکات، هه رچه ند ده کات نه و لاره ی بو ناخریتته سهر بیرو باوه ری خوئی، که نه مه نده نمونه یی هله که وتوه ده یه وی هه رچی یاسای جیهان هه به بیگوری، پین نه وه ی نه وه نده ی توژیک پیوه ی ماندوویی!... نه و به سهرهاته به نرخانه مان، که پییانه وه ده نازین و، باوه ر به که لکیان ده که یین، به لای کوره کاغمانه وه وایه که بریتین له چه نه بازی نه و پیرانه ی که خه له پیاو ده خه ن و له گیانی خوئی وهرسی ده که ن!... ههروه ها نه مه ییش به فیرو ده روات و، له رووی دهر وون ناسییه وه به هیچ کلۆجیک جیبه جی نابی، که کچیکی بیست سالانه بکه یین

به نافرته تیگی تیتو و ژیر... یا خود ههروه که یه کیک له راستی په رسته کان ده لی «له راستیدا ناموژگارییه کانی پیاوه پیر و په که و ته کان ههر له تیشکی روژی زستان ده که ن، روژنایی ده دهن، به لام گه رمایی نابه خشن!...» جا له مه وه یه که ده یین ناموژگاری کردنیکی له نه اندازه به دهر، مندالان و لی ده کات: پیچه وانه ی ناموژگارییه کان بجوولینه وه. چونکه نه وان به ناموژگاری کردنه تیکده چن، سهریان گهرم ده بی، زورتر سهرکیشی ده که ن. گه وره کانییش به م نه نجامه ره نه جره ده بن. له بهر نه وه هه ر دوولا دلته نگ دهن و، ده که ونه هه رزه نشتر کردنی یه کتری!... جا نیمه ییش که ده سته ی باوکانین، پیوسته له سهرمان خوښان رابه یین به سهرکیشییه کانی منداله کانه وه و بی هوژییه «په سنده کانیانه وه»، که ناتوانین خوښان لی لابه دهن. ده بی به سنگیکی فراوانیسه وه روویه روویان بوه ستین.

بام خاوه ن دهر وون پین!

جا له تافی هه رزه کاری کوره کان یا خود کچه کاندای پیوسته له سهر باوک و دایکه کان که روژانی هه رزه کاری خوښان به یینه وه یاد، نابی سکالایش له وه بکه ن که هه ندی بیری واهیه به میشکی بچکو له کاندای و، هه ندی هه ست و تاسه ی وایش ههن که له دلایاندا ده بزونه وه. چونکه نه و جوړه بابنه تانه به جوړتیکی تیکرایی، تایسه تین به تافی هه رزه کارییه وه، به هیچ کلۆجیکیش نه به ره به ست ده کرین، نه ده یشتوانی خوښان لی لابه ری!... نه وه نده هه یه باوک و دایکه کان له و ته مه نده دا، یه جگار گرانیان دیته پیش چاو که هه ست و ناره زوه کانی منداله کانی خوښان، له بیر خوښان به نه وه. نیمه ییش هه موومان له ته مه نی بیست سالاندا به خوښان ده لپین: «نه گه ر بووم به باوک ری ده دم به منداله کانم واکه بکه ن و واکه ن. ده ییشیم به باوکیکی پین هواتای واکه باوکم پین نه کرا واکه پین له گه ل مندال!...». که چی که ده ییشگینه ته مه نی په نجا سالی، نیمه ییش وه ک باوک و باپیرانی خوښان لی دی. منداله کانی شمان که گه وره بوون ههروه که نیمه یان لی دی!...

بهم ره نگه نه م هه موو گيروگرفتنه و، زوران بازییه ره نگاره رنګانه و پشم و قینانه «ته مه نی شپریزی» به ره نگی خوښان ره نگ ده که ن. نه مه ییش گيروگرفته که زورتر لی ده کات که کوړ یا خود کچه که له م ته مه نده دا هه ندی له کوړی خیزانه که ی خوئی ده چیتته دهره وه، بو ناو کوړی هاورتیکی خوئی له خویندنگادا. له ویشدا دوستایه تی و ناشنایه تیبی تازه و ره نگاره رنګ له گه ل نه م و نه ودا پیدا ده کات. نه وساکه په یوه ندی به خیزانه که یه وه

که می‌ک سارد ده‌بیته‌وه. هاو‌دهم و دۆسته تازه‌کانیشی زۆرتر کاری لئی ده‌کهن. جا لهو کاته‌دا به‌روه ئه‌وه ده‌چئی که تا ئه‌ندازه‌یه‌ک له باوک و دایکه‌که‌ی خۆی هه‌لب‌گه‌ریتته‌وه! ئه‌وه‌نده هه‌یه پیتۆسته لهم ماوه‌یه‌دا که پریه‌تی له ته‌نگوچه‌له‌مه، باوک و دایکه‌که هه‌ر له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی خۆیان بمیننه‌وه به‌رامبه‌ر کور یاخود کچه‌که‌ی خۆیان. هه‌روه‌ها خه‌مخۆری کاروباریشی بکه‌ن وه‌ک پینشو... جا هه‌روه‌ک له‌وه‌پیش گوتم: ژبانی خیزانی تال و ناخۆشی لئی دئی و، پیاو لیتی وه‌رس ده‌بی، ئه‌گه‌ر خۆینده‌وه خیزانییه‌کانی تیکه‌ل نه‌بی، له نووسراوانی ئایینی وێژده‌دا، یاخود هونه‌ریک له هونه‌ره‌کانی تیدا به‌کارنه‌هینری... لیره‌یشدا ئه‌وه‌ی ده‌خه‌مه‌سه‌ر که له تافی هه‌رزه‌کاریدا یاخود له ته‌مه‌نی شپه‌زه‌بیدا، ئه‌مه ده‌بیته‌ کارێکی سروشتی که ئامۆژگارییه وشکه‌کانی باوک‌ه‌کان سه‌ر له مندا‌له هه‌رزه‌کاره خاوه‌ن خه‌و و ئاواته‌کان تیک ده‌ده‌ن، ده‌ماریان ده‌ورووژیتن... له‌به‌رئه‌وه ئه‌وانیش ده‌ست ده‌کهن به‌جنتۆدان به‌خیزانه‌کانی خۆیان و به‌یاسا و په‌وشت و خووه‌کانیان... به‌چاویکی وایش سه‌یری خۆشه‌ویستی ده‌کهن که باه‌تیکێ ناوازه و رازاوه و جوانه... ئه‌وان لهو تافه‌دا هه‌ست به‌پیتۆستییه‌ک ده‌کهن بۆ دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستی و دل‌سۆزی... له ژیره‌وه ئاشنایه‌تی شاراوه په‌یدا ده‌کهن، په‌یمان و به‌لینیش له‌گه‌ل به‌کتردا ده‌گۆرنه‌وه. به‌لام که ده‌بین خۆشه‌ویسته‌کانیان له‌گه‌ت و به‌لینیش خۆیان په‌شیمان ده‌بنه‌وه و، له په‌یمان خۆیان پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه و، له دۆستایه‌تی خۆیاندا ناپاکی ده‌کهن و، هه‌ر رۆژه‌بیش جوژه هه‌ست و تاسه‌یه‌ک پیشان ده‌ده‌ن، دل‌یان ده‌شکی و هه‌ناسه ساردییان توش دئی و، به‌ره‌نجه‌رۆیییه‌که‌وه ده‌سته ئه‌ژنۆ داده‌نیشن... به‌م ره‌نگه ئاواته‌کانیان نایه‌ته‌دی و، به‌کامی خۆیان ناگه‌ن. له‌به‌رئه‌وه و به‌هۆی ئه‌وه‌یشه‌وه که «ئموونه بالا» کانیان له‌ناو ده‌چن و، ناکوکییه‌کی گه‌وره و فراوان ده‌که‌ویته ناوه‌ند ئاواته خۆشه‌کانیان و راستییه سه‌خته‌کانی ژبانیه‌وه، به‌جاریک پزه‌یان ده‌بڕی و، جه‌رگیان ده‌سووتی و تالی و ناخۆشیی ژبان ده‌چیتن!... له راستیدا ئه‌مه تافیکی پر ته‌نگوچه‌له‌مه و ئه‌رک و ئازاره له ژبانی هه‌موو که‌سه‌یکدا... چونکه لاوه‌کانیش هه‌موویان بیروباوه‌ری خۆیان هه‌یه. به‌لام ئازادن له لیپرسیینه‌وه. چا و لئی پۆشراون له زۆرانبازی رۆژانه له‌گه‌ل که‌سان و کاروباری ژباندا. نه‌خیزانیکیان هه‌یه به‌خیتوی بکه‌ن. نه‌کار و فرمانیکیان هه‌یه بیسه‌ن به‌پتوه. نه‌لیپرسیینه‌وه‌یه‌کی گشتیییشان لئی ده‌کرئ به‌رامبه‌ر کۆمه‌لایه‌تی... ئه‌وانه هۆگری ئه‌و بیروباوه‌ری و پیتۆستییه ئه‌ندیشه‌بیانه‌ن که به‌ته‌واوه‌تی دوورن له راستییه‌وه... به‌جۆریکی وایش ته‌ماشای ئافه‌رتان و کۆمه‌لایه‌تی ده‌کهن که له‌گه‌ل رووداو و راستیدا به‌ته‌واوه‌تی

پیتۆه‌وانه‌یه... جا لیته‌وه‌یه که سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه ساردییان هه‌لده‌قولئ، که ژبانی ئه‌و ته‌مه‌نیان لئی تال ده‌کات ئه‌وه‌نده هه‌یه که له تافی هه‌رزه‌کاری تیتپه‌ر ده‌کهن و ژن ده‌هیتن و مندالیان لهو ژنانه‌ ده‌بی، لیپرسیینه‌وه‌ی خیزانی زۆرتر شاره‌زایان ده‌کات له ژبان. بیجگه له‌وه هیزیکێ تازه و نیازیکێ به‌هیزیشی به‌رووی زیره‌کییه‌که‌ی پیتۆستیانه‌وه ده‌رده‌که‌وی، که پیتۆستیانه و سامناک بو... جا ئه‌و لاوانه، به‌شینه‌یی و، ورده ورده له‌ناو خۆیندنگای خیزانی و، کار و فرمان و، ژبانی گشتیدا، به‌باری راستیدا فیری ژبان ده‌بن... ئه‌وانیش ده‌بنه‌ پیاوی راسته‌قینه و ده‌توانن یارمه‌تی مندا‌له‌کانی خۆیان بدن، تا تافی هه‌رزه‌کاری به‌بی وه‌ی، به‌چاکییه‌وه به‌نه‌سه‌ر. به‌لام له پاش ئه‌وه‌ی که توشی ئه‌وه‌ی چه‌شنی ئه‌م به‌سه‌رهات و گیروگرفتانه دین!... جا له‌به‌ر ئه‌مانه هه‌موویان، هه‌روا چاکتره که هه‌رزه‌کاره‌کان به‌شیکێ گه‌وره‌ی «تافی شپه‌زه‌یی»ی خۆیان له‌ناو ناوچه‌یه‌کی وادا رابووتن، که دوور بی له ناوچه‌ی خیزانه‌که‌ی خۆیان، بۆ ئه‌مه‌ی جیهانی ده‌روه‌یه‌ی ده‌روه‌یه‌یان بۆ ده‌ریکه‌وی، له‌گه‌ل ئه‌و ئه‌رک و گیروگرفتانه‌دا که له جیهانی ده‌روه‌دا ده‌بیین، خیزانه‌کانی خۆیان وادیتته پیش چا و که بوونه‌ته سایه و په‌نایه‌ک، که گه‌رانه‌وه ناوی، به‌خۆشییه‌که‌وه پیتۆستی بکرتن و بشپه‌رتن...!

جا ئه‌گه‌ر ده‌سته‌که‌وتنی ئه‌م هه‌له بۆ کوره هه‌رزه‌کاره‌کانی خیزانه‌که سه‌ری نه‌گرت، پیتۆستی سه‌رشانی باوک و دایکه‌که وایه، که رۆژانی هه‌رزه‌کاری خۆیانیان بیره‌که‌ویتته‌وه و، نه‌رمی و چاوپۆشی به‌کاربه‌یتن له کاتی چه‌ندوچوون کردن له‌گه‌ل مندا‌له‌کانی خۆیاندا، له‌سه‌ر ئه‌و بیهۆشیانه‌ی که خۆشیان له تافی هه‌رزه‌کاری خۆیاندا نواندووایه!... هه‌ندئ جاری وایش هه‌یه که باوک و دایکه‌که خۆیان پتی ناگیرئ ئه‌و جوژه نه‌رمی و چاوپۆشییه‌یان له‌گه‌لدا بنوین. ئنجا ئه‌وسا که باپیره‌کان له‌جیاتیی ئه‌وان ئه‌و نه‌رمی و چاوپۆشییه له‌گه‌ل ئه‌و هه‌رزه‌کارانه‌دا ده‌نوین، چونکه هه‌رچی باپیره‌کانه درتژی ته‌مه‌نیان وای قال کردوون، که توندوتیژیان که‌م بیته‌وه و، خوهره‌شتیان شیربنتریان لئی بیت. له‌به‌رئه‌وه که‌متر لیتیان تووره‌ ده‌بن، که‌متریش چه‌ندوچوونیان له‌گه‌لدا ده‌کهن. جا له‌به‌رئه‌وه‌یش که له کوره‌کانی خۆیان شاره‌زاتر و تیکه‌یشتووتریان لیتها‌توه، باشتربش له‌وان له‌که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی ئه‌و هه‌رزه‌کارانه تیده‌گه‌ن و چاره‌ی گیروگرفته‌کانیان ده‌کهن!.

دەبىي خۆشەويىسى و توندىيى پىنگەۋە بىنۇيرىن!

بەكورتى «ھونەرى ژىيانى خىزانى» ھونەرىكى زۆر گىرنگە بۆ پاراستنى خىزان لە دەست تىكچىۋون و نەمان. چونكە ئىممە ئۆيالى ئەۋە بەئەستۆمانەۋەدەيە كە ژيان بۆ مندالەكانمان ئاسۋودە و ئاسان بىكەين. ئەمەيش كاتتىك پىنگ دى كە بزىنن چۆن تافى مندالىيەكەيان بۆ رابگرىن كە بەدروستى و كامەرانىيەۋە بژىن. جا بۆ ئەمەي ئەم مەبەستەيان بۆ پىنگ بى، پىتويستە باوك و داىك لەسەر خۆشەويىستىيى مندالەكانى خۆيان رىتك بىكەون و يەك بن. پىتويستە ھەموو دەم گەشى و رووخۆشى و دلخۆشى و دلئۆزى خۆيان بۆ بنۆين. ھەرۋەھا رايىشيان بەيتن بەياسايەكى راست و دروست و دامەزراۋەۋە. بىجگە لەۋەيش لە شىۋەيەكى يەكسانىدا لەگەل ھەمووياندا بىجۋولئىنەۋە. ھەر كاتتىكىش ئەۋ تافە پر تەنگۈچەلەمەيە ھاتە پىشەۋە كە بەھىچ كلۆجىك خۆي لى لانادى، و اتا «تەمەنى شىپزەبى» ى ھەرزەكار پىتويستە داىك و باوكەكە يارمەتەي يەكتر بەن لەۋەدا كە لە ئەندازەيەكى بەجى و تىگەيشتۋانەدا ئامۆزگار بىيان بىكەن. لە ھەموو ئامۆزگار بىيەكىش باشتەر و كارىگەرتر بۆ ئەۋ ھەرزەكارانە ئەۋەيە كە باوك و داىكەكە خۆيان بىكەن بەئەۋنەيەكى بالا بۆ ئەۋان!

دوایی بۆ ئەمەي باي ناۋچەي ژىيانى خىزانى تازە بىيىتەۋە، پىتويستە رىتگا بۆ شەپۆلى بايە پاكەكان بىكرىتەۋە، كە لە جىھانى دەرەۋەۋە بىتە ژوۋرەۋە. ئەۋەندە ھەيە پىتويستە ئەۋ بايە تا ئەندازەيەكى بەجى بسازىنرى لەگەل سىروشتى خىزانەكەدا...

ئەمەيش پىرسىكە، كە بەزۆر خۆي دەھىنئىتە ناۋ مېشكى مرۆقەۋە: «ئايا خىزانىش ياسايەكى وايە كە بىيىتەۋە و لەناۋ نەچى؟...». بەلای مەۋە وايە، كە دەمىنئىتەۋە و لەناۋ ناچى!... چونكە ئەمەيش ياسايەكە ۋەك ياساي ژن و مېردى. ناتوانىن لاي بىبەين و شتىكى تر بخەينە جىگاي چونكە ئارەزۋەكانى مرۆف پەرۋەردە دەكات و دەيانخاتە شىۋەي پىتويستىيەكانى كۆمەلايە تىبەۋە... ھەرچەندە ئەۋەيش باشتەر كە مرۆف سالەكانى ھەرزەكارىي خۆي، دوور لە خىزانەكەي خۆي بەسەر ببات، بەلام لە پاش ئەۋەي كە فېرى ژيان دەبى لەناۋ خوتىدنگا راستەقىنەكەي خۆي داۋ، رايىش دى بەھەندى جەريەزەبىيى ۋاۋە كە ھەرگىز خۆي لى لانادى بىگومان ئەۋكاتەيش دى كە بەدلخۆشىيەكەۋە تىپىدا بىگەرتەۋە ناۋ كۆرى ھەست و تاسە سىروشتىيەكانى خىزانىي خۆي... جا لە پاش ئەمەي كە چەند رۆژتىكى پر تەنگۈچەلەمە، لەناۋ جىھانىكى دلرەقدا رادەبوتىرى، كە نەخەمى

دەخۆن، نەگوتى دەدەنى، نەبەزەبىيان پىپىدا دىتەۋە، سا ئايا شاگردى خوتىدنگا بى، ياخود راستى پەرىست، كاربەدەست بى ياخود سەرباز، يان ھونەرمەند بى، ھەر ئەۋەي پى خۆشە كە جارىكى تىرىش ۋەك مندالىك، ياخود باوكىك، يان باپىرىك، ياخود ۋەك پىاۋىكى ئاسايى بىگەرتەۋە ناۋ خىزانەكەي خۆي و، لەگەل ئەندامانى خىزانەكەي خۆيدا نانى شىۋان بخوات!...

۱۹۶۶/۴/۲۱

هونهری خوښ رابواردن له تمهه نې پیریدا

نووسینې: نهدرئ موزوا

نهم نووسراوه

نووسراوی (هونهری خوښ رابواردن له تمهه نې پیریدا) که ئیمرو پيشککشی خویندهواره به پرتزه کانی کوردی ده کم، له لایه نووسه ری گه وری فه رهنسه یی (نهدرئ موزوا) وه دانراوه، که به شاهکاریکی نه و داده نرئ. نهم نووسراوه له گوڅاری (الکتابی) دا ژماره (۱۵) ی مانگی به خته باران (مایس) ی سالی ۱۹۵۳ که له (قاهره) چاپ کرابوو، له لایه (حیلمی موراد) وه، کرابوو به عه ره یی. منیش به چاکم زانی بو رۆشنیرانی خوځمانی بکه م به کوردی، تا که لک و خوځشی لئ وهریگرن. (نهدرئ موزوا) له م نووسراوه نایابه یدا لیکولینه وه یه کی فراوان و قوولئ کردوو له بابه ت باری پیریه وه که توشی هه موو مروفتیک دئ. چاکه کانی تمهه نې پیری و خراپه کانی به ته و او ته دی درخستوو. له به رنه وه ی به زه یی به ره گه زی مروڅایه تییشدا هاتوته وه، رتگی پيشان داوین که چوځ ده توانین تا نه اندازه یه کی گه وره خوځمان له سه رگه ردانییه کانی (پیری) بپارتیزین، یاخود هه ر هپچ نه بئ له ئیش و نازاری که م بکه ینه وه، یاخود خوځمان وا رابه یینین که که متر هه ست به نهرک و ئیش و نازاره کانی بکه یین. هه وروها رتگیاشی پيشان داوین که چوځ ده توانین له تمهه نې پیریماندا خوځ رابویرین. له راستیدا چاکترین رتگا بو نه وه ی بتوانین له نهرک و نازاری پیری که م بکه ینه وه و، تا نه اندازه یه کی گه وره ییش له و تمهه نه دا خوځ رابویرین، نه وه یه که (خودا) بناسیین و له سه ر (یاسای خودایی) بوړین به رتوه.

که واته بام له تمهه نې لاوتییماندا له یاسای پاراستنی ته ندروستی نه چینه ده روه. هه وروها خویشمان په وروده بکه یین و رابه یینین به و کرده وه و ره وشت و خووه وه که (خودا) بو داناوین په پره ویی بکه یین. بو وینه: خو دوورخستنه وه له (خوځه رستی) و (ده ست قووچاوی) و (چاوبرستی) که لک کیکی زوری هه یه بو ئیمه له تمهه نې پیریماندا. هه وروها خوځره یینان به (خوځه ویستی) و (فرمان کردنی به نه اندازه) و (نهرمونیانی) و (روو خوځشی) یه وه و، بایه خدان به (خویندنه وه) و (نووسین) و (ساز و تاواز) و (باخچه به ختوکردن) و ده ستگرتنی (هه ژاران) و (داماوان) و (لئ قه و ماوان) به نیازی دلخوځ کردنی خودای پاکي بئ هاوتاو له گه ل (خودا په رستی) دا که (مروڅایه تی) و

(نیشتمان په وری) و (گه لپه وری) ییش ده گرتنه وه. له بارباندا هه یه وا له مروځی پیر بکه ن، چ ژن بئ یا پیاو، له و تمهه نې پیریه یدا خوځ رابویرین و هه ست به کامه رانییش بکات و، له گه لیک نهرک و نازاری (له ش) و (هوځ) و (دل) و (ده ورون) ییش رزگاری بئ، وهک (وره به ردان) و (هه ست به ته نیایی و سووکی و ریسوایی کردن) و (تووړه و ترؤیی) و (ورپنه) و (رپزگای) و (له مردن ترسان).

ببجگه له مه، ده بئ نه وه ییش بزاین که (مردن) رتگیایه کی ناوازه و نایابه، خودای خاوه ن به زه یی بو داناوین پتی دا بوړین، بو نه مه ی له ده ست نهرک و نازاری (پیری) و ناهه موواری رتوژگاری خراپ، رزگارمان بئ. له به ر نه وه، نه گه ر له سه ر (یاسای خودایی) رویشتن به رتگادا، له تافی لاوتییماندا، له هه موو روویه کی ژیا نمانه وه ده بئ دلان پر له هیوابئ، که له تمهه نې پیریشماندا هه ر به دلخوځشی و کامه رانییه وه ژین ده بینه سه ر.

ئیتر نه مه نده و فهرمون نووسراوه که بخویننه وه تا که لک و خوځشی لئ وهریگرن.

شاکر فه تاح

(خاوه نی پرؤڅه ی خوینده واری کورد)

سلیمانې: ۱۹۶۶/۵/۱۲

ژیان مندال دهگه ییښته پیری

(بروست)، له چیرۆکه که ی خۆیدا که ناوی ناوه (سهردهمی گێرراوه) له شیتوهیه کی زۆر ناوازه دا ئه و سهرسورمانه ی پیشان داوه که پیماننه وه درده که وئ له و کاته دا که هه ندئ ژن یاخود پیاومان چاوی ده که وئ، که له سهردهمی مندالییانداناسیومان، به لām سی چل سالی که نه ماندیوون. له و بابته وه ده لئ: «له پیشه وه نه مزانی بۆچی وام لئ هات که زوو به زوو خاوه ن ماله که و میوانه کانیم نه ناسییه وه. ئه وانه وا ده هاتنه پیش چاوم که قژی ده سترکیان به سه ری خۆیا نه وه نووساندوو و، سوورا و سپیاویان له ده موچاوی خۆیان داوه، له بهر ئه وه شیتوه یان به ته واوه تی گۆراوه. ئه ی چۆن وانه بوو؟»

خاوه ن ماله که ریشکی سپی به ردا بووه وه. به خشه خشیس ده رۆشیت به رپوه. ههروهک قاچه کانی خۆی خستییته ناو پیتلاوی مز (قورقوشم) وه و ابو!... ته نانه ت سمپله که یشی رهنگی سپی هه لگه رابوو. ده تگوت به فر کرپوهی له سه ر کردوو!... که چی له گه ل ئه وه یشدا هه ر ئه و دۆسته م تیدا دی که له مندالییدا ناسیبووم. ئه و ئه وساکه مندالی بوو له ته مه نی خۆمدا بوو. به لām من وام ده هاته پیش چا و که سالانمان به سه ردا تینا په ری. کاتی که له هه ندیکیانم بیست که شیتوه ی ئه و دۆسته م له گه ل ته مه نیدا ریک ده که وئ، سه رم له وه سووما که له ده موچاویدا چرچ و لۆچی وا په یدا بوو بوون که به ده موچاوی پیاوی پیره وه نه بی نابترین! ئیتر ئه وساکه زانیم که دۆسته که م به راستیی پیره وه. ژیانیش له ماوه ی چه ند سالی کدا مندال ده کات به پیرا...»

پیری هاوړیکان له کارتیگردنی سالی وریمان دهکاته وه

له راستیدا پیشکه وتنمان له ته مه ندا، ئه مه نده سه رسورپه ی نه ره که ئیمه زۆر جاری وا هه یه، نامانه وئ باوه ر به وه بکه ین، که رۆژگار ده توانن کاریکی وامان تی بکه ن که له که سانی تریان کردوو. که چی هه رچه ند له گه ل ئه وه یشدا کارمان تی ده که ن، به لām خۆمان هه ست به ده موچا و دلی خۆمان ناکه ین که گۆرراون، هه تا ته ماشای ئه و جیگۆرانا نه نه که ین که رۆژگار له ده موچا و دلانی که سانی تردا پتیکیان هیناوه که له ته مه نی خۆماندان، چ له ناو پیاواندا، چ له ناو ژناندا. ئه ویش سه باره ت به وه یه که ئیمه له پیش چاوی خۆماندا هه ر به لاوی ده مینینه وه، ئاوات و ترس و له رزی لاوینیش هه ر له ناو دلماندا ده مینینه وه. که چی هه ست به وه ناکه ین که له چا و لاوانی به ره ی ئیستادا باری

زیانمان زۆر گۆراوه. ته نانه ت، جاری وایش هه یه، هه ندئ وشه ی سه ری سه رسامان ده که ن. وهک ئه وه ی که نو سه ریکی پیر، گوئی له نو سه ریکی لا و بی بانگی بکات: «مامۆستای خۆم»، که چی به لای خۆیه وه وایه که ئه و له ته مه نی خۆیدا یه و، له هاوړیکانی خۆشیه تی.

ئه وه ی له مه یش زۆر تر دل ده شکینی ئه وه یه که تۆ له ته مه نی په نجا و پینج سالییدا بی و سه رت سپی بووی، به لām دلته وهک خۆی مابیتته وه، که چی گویشته له یه کیکی بی له بابته کچیکی هه رزه کاره وه قسه بکات بلئ: «شیتته ئه گه ر شوو بکات به پیاویکی سه ر سپی، له ته مه نی په نجا و پینج سالییدا»

گێژه لۆوکه کاری پایز درده خات! به لām ناخۆ پیری که ی ده ست پئ ده کات؟

گوژانه وه له لاوینیه وه بو پیری زۆر به سستی پیک دئ. ته نانه ت که سمان ئه وه نده هه ست به و گوژانه ناکه ین که پیماننه وه دیاردی ده دات! ئه مه یش سه باره ت به وه یه که پایز- پایزی سالی و پایزی ته مه نیش وهک یهک- هه ندئ جار به دزییه وه دیتته پیشه وه، خۆی له پشت سه وزاییه کاله وه بووه که ی «هاوین» وه ده شاریتته وه، که خه ریکه به ره و وشک بوون ده چی: که چی له په ر گێژه لۆوکه یه کی توندوتیژ له به یانییه کی مانگی گه لاریزان (تشرینی دووه م) دا هه لده کات، ده موده ست تارای زترین له ده موچاوی زستان ده کاته وه و پارچه پارچه ی ده کات. که چی ئه و گه لای دره ختانه ی که به زیندوو مان ده زانین، درده که ون مردوون، به چه ند تاویک ده زووی دره ختی کزه وه نه بی، به دره خته که وه نه نو ساون.

ئابه م په نگه گێژه لۆوکه که، که موکوپی و ناشیرینییه که درده خات. که چی له گه ل ئه وه یشدا خۆی هۆی ئه و که موکوپییه، یاخود سه رچاوه ی ئه و که موکوپییه نه بووه! نه خۆشیش بریتییه له و گێژه لۆوکه یه کی که له دارستانی مرۆف هه لده کات و به سه ریدا دئ. چونکه پیاوه که یاخود ژنه که، په نگه له شیتوه ی هه ره تی هه رزه کاریدا ده ریکه وئ، که چی له ته مه ندا پیره. ئیمه یش هه ر ئه مه نده مان له ده ست دئ که سه رمان سوورمینی له چستوچالاکي و، زبه رکی و وریایی و، زمان پاراویی ئه و. به لām هه ر ئه وه نده ی خۆشه تا نه خۆشیه کی کوتوپری تووش دئ. ئه وساکه بو مان درده که وئ که گێژه لۆوکه که خۆی لئ داوه.

چونکه ئه و کاره ساته ی که بو لاو ده بیته هۆی نه خۆشیه کی بچوکی وهک سه ر ئیشه یاخود سه رما بوونیکی سووک، دوورنییه بو هاوړیکه مان بیته هۆی نه خۆشیه کی گران

وهك دل و هستان ياخود سنگ توند بوون، كه له چهند رۆژتيكي كه مدا ده بيبينه وه ده موچاوى چرچ بووه پشتى كو ماوه ته وه چاوه كانيشى پرشنگ نادن. بهم رهنكه كه تووشى نه خووشى دى و له ماوهى هه ناسه به كدا پيريمان دهرده كه وي. ئيتر له ناكاو تپده گهين كه له ده ميكه وه به لاوينى خو مان به جته بيشتوه و بووين به پير...!

هيتلى سيبهر له ناوه نند چل سالى و په نجا ساليدياه!

رهنكه تو بپرسيت: ئەم گيژه لووكه ي پايزه له چ تافيتكي ته مه نماندا هه لده كات؟ (كو نراد) ده لى: «كه پياو گه يشته ته مه نى چل سالى، ته ماشا ده كات هيتليكي سيبه رى به سه ردا تپده په رى. ئەويش له تر سدا ده لرزى و له دليدا ده چه قى كه ده رگاي جيهانى لاوينى تا سه ر له روويدا داده خرئ!». ئيمه يش له م سه رده مه ي خو ماندا، ئەم هيتله ي به بيرداهاتوه پال پتوه ده نيبن تا ده گاته نزىك ته مه نى په نجا سالى. به لام ناتوانين ئەو هيتله نه هيتلين بيته پيشه وه.

چونكه ئەو هه رچه ندى دوايش بكه وي، هه ر ده مي نيته وه و له ناو ناچى! رهنكه ئەوانه ي به سه ر ئەو هيتله دا تپده په رن، به وربايى و چستوچالاكييه وه بميننه وه. ئەوه نديش هه به كه كاتى لى تپده په رن ته زوو به كه به پشتياندا دى و، هه ست به له رزتيكي سووك ده كهن و، توژه هه ناسه ساردييه كى سه ر پيشيان تووش دى، هه ر به و چه شنه ي كه (كو نراد) ده لى.

به تاسوقه وه له (ستاندال) ده گيژنه وه: كاتى گه يشتوه ته ته مه نى په نجا سالى له شپوه به كى ورد و بايه خ پيدر او دا، رسته به كى ئاماده كر دوه، به ناوى ئەو ئافره تانه وه كه خو شيو سيستون!. كاتى (ستاندال) له ته مه نى بيست سالىدا بووه، جه ربه زه ييى دلدارى چهند جار تىك هيتاوه ته پيش چاوى خو به وه، چهند جار تىكى تريس ئەوه ي دووباره كر دۆ ته وه له جيهانى راسته قينه دا. ئەمانه شى به سايه ي ئەو ژنانه ي به راستى خو شيو سيستون، مه گه ر هه ر له ناو ئەو نووسراوانه دا بووين كه داينا بوون. چونكه به پيتنوسه كه ي خو ي دروستى كر دبوون.

كاتى كيش له «هيتلى سيبهر» تپه رى كرد، له خه فه تاندا ده ستى كرد به گريان بو ئەو كچه دلدارانه ي كه به ختى يار نه بوو پيتيان بگات!.

هه ر بهم رهنكه يش نووسه رتىك كه بگاته ته مه نى په نجا سالى ئەو كارانه ي جيهه جىي كر دوو، ده يانه ي نيته پيش چاوى خو ي. جا له و كاته دا، هه ست وا به خو ي ده كات كه هه موو بيرىكي خو ي به نووسين بو ته واو نه كراوه. هه روه ها ئەو نووسراوانه يش كه ده رى

هيتان و ياخود چاپى كر دوو، هه ر برى تين له چهند نووسراوتكى وا كه ده بوست ده ريان به ينى. هه رچه نده نووسراوانه شى دپته به رچاو كه پتويستى بو دانانى ئەو نووسراوانه، سام ده يگرئ، ئينجا له نيازه كه ي خو ي خاوه ده بيته وه و، وه به رده دات. پاش ئەوه يش دلئى ده ست ده كات به گروهه گروپ و داخو رپان، كه ئەمه يش ره ووشى پيرانه...!

له هه موو شتىك ناخو شتر له پيريدا وه به رده انه

ئوه نده هه به پيرى هه ر ئەوه نده نييه كه سه رى مرؤف سپى بى و ده موچاوى چرچ و لوچى تيبكه وي و، هه ست بكات به وه ي هه لى له ده ستچووه و تازه ته مه نى به سه رچووه و، كاتى ئەوه يشى هاتوه كه به زمگه ي ژيان به جى به يلى بو به ره ي داهاتو له سه رى تى تر يشه وه، كز بوونى له ش به شى هه ره ناخو شى پيرى نييه. به لام له هه مووى ناخو شتر و به دتر ئەوه به كه وه به رده دات و گياني سه ره و خوار ده كات و، دايشده مي نيى هيج ناكات!... كاتى كه پياو له «هيتلى سيبهر» تپه ر ده كات، ئاره زوى فه رمان كر دى كه متر ده بيته وه له وه ي كه توانايى فه رمان كر دى كه م بيته وه. جا ئايا له پاش ژيان تىكى په نجا سالى پر كار ه سات و به سه ر ه ات و به كامى دل نه گه يشتن، مرؤف ده توانى له و سه رچلبييه زور و زه به نده بييه خويدا بمينته وه كه زال ده بى به سه ر لاوان دا؟ ده توانى له و ئاره زوه ي خويدا بمينته وه كه به ناسى و بزائى و تيبگات له شت؟ ده توانى له و هيز و ده سه لاته دا بمينته وه كه له كانگاي دليه وه كه سانى ترى خو ش بوئ و دلدارى بكات؟... ئايا ده توانى ئەو خو شبييه هوشى و هه ستى يانه بچيژى كه له تافى كو رپنيدا چيشت بوونى؟... كاتى ئيمه له تافى كو رپنبييه وه ده گويژينه وه بو تافى پياوه تى» خو ش رابوار دنىك به خو ش رابوار دنىكى تر ده گويژينه وه. لپه اتو وييه كه به لپه اتو وييه كى تر ده گويژينه وه. بو وينه: له پشت ئەو هيتله نادياره وه كه داماناه له ميتشكى خو ماندا، جيهان تىكى تر ده بينين كه پر ه له پرشنگى بى دهنك و سه نگى رووناكى، كه به هوى ئەو رووناكى به وه هه موو كه س و هه موو شتىك به راستى خو يانه وه دپنه به رچاومان. هوى ئەمه ش ئەوه به كه چاوه كامان له ده ست رووناكى ئالوش و خرؤش و ئاره زوو رزگار يان ده بى. و اتا له و رووناكى به پر برسك و هوورانه رزگار يان ده بى كه گه شكه دار يان ده كر دين و، چاوه كامان يان وا لى ده كرد، ريشكه و پيشكه بكه ن و راستى يه كانى كاروباره كان به ته واوه تى نه بين.

پياوانى وايش هه ن كه له دواى تپه ر كر دى «هيتلى سيبهر» و بينينى كاروبار، به بارى راستياندا ده لىن: «به لام تازه كه لكى چيه ؟...».

رهنگه ئەم قسەیه له هەموو قسەیهک سامناکتربێت که له دەمی پیاوێکەوه بێتە دەری. چونکه هەتا دی فراوانتری لێ دی، زۆرتربش کون و قوژبەنی ژیان دەگرێتەوه. چونکه له پاش ئەمە دی دەلتی: «خەباتکردن کەلکی چیبە؟...»، خۆی وا دەبینی که ناچارە بلی: «ئەی له ماڵ دەرچوون کەلکی چیبە؟...». ئینجا بلی: «ئەی له ژوور هاتنە دەرەوه کەلکی چیبە؟».

ئینجا بلی: «له پێخەف دەرچوون کەلکی چیبە؟...». تا دوایی وای لێ دی بلی: «ئەی ژیان کەلکی چیبە؟...». ئینجا ئەوساکە دەرگاکانی مەرگیشی بۆ دەکرێتەوه!.

تەمەن هەرچەندە درێژیش بێ پیری هەر بەپێویست دادەنری!

له راستیدا هەموو گیانلەبەرێک -بێجگە لەوانەى که لەشیان بریتییە له یەك کولانە (حُجیرةً)- له پێیدا هەیه بەگاتە پیری له تەمەنیکى دیاردی کراوی ژیانى خۆیدا، که بەپیتی جۆر و تیرەى خۆى دەگۆرێ. هەندى پەپوولەى وا هەیه له پاش دوو سات دەمرى بەلام پاش ئەمەى تیر و پر دلدارى خۆى دەکات که چى کيسەل و تووتى وا هەن دووسەد سالى دەژین!... جا دەبێ چ رازیک هەبێ لەم جیاوازییەى تەمەنەدا?... بۆچ دەبێ هەندى ماسى سێ سەد سالى بژین، که چى «بايرۆن» یاخود «مۆزار» له سى سالى زۆتر نەژین؟.

له راستیدا رازى ئەوه هەر لای خودایە بێرانى!... رهنگه ئەمه راست بێ که له پێش سەد سالىدا، تیکرایى تەمەنى مەرۆف چل سالى بووبى!... که لەم چەرخەى ئێمەیشدا تیکرایى تەمەنەکە گەشتتۆتە شەست سالى. که ئەگەر شەپۆشۆر و شۆرشەکان پەکی پێشکەوتنى زانستى تەندروستى نەخەن، تیکرایى تەمەنى ئاسایى مەرۆف له سەدهى داها توودا بەگاتە سەد سالى!... رهنگه ئەمانه هەموو راست بن. ئەوەندە هەیه ئەمە فری بەسەر بابەتى پیرییهوه نییه. چونکه درێژى تەمەن ئەوه ناگەییتى که له دەست پیری رزگارمان دەبێ. تەمەن هەرچەندى درێژى، پیری هەر دیتە کایەوه!...

زۆرانبازی ناوەند لاوینى و پیری!

جا هەرچەند مەرۆف نزیك بێ له سروشت و له ژیانى سەرەتایییەوه، ئەوەندە زال دەبێ بەسەر پیاوه پیرەکاندا. (کیپلینگ) له نووسراوەکەى خۆیدا که ناوی ناوه «نوسراوى دارستان»، ئەمەى بۆ دەرخواستووین که چۆن گورگیکی بەسالىداچوو دەتوانى بەرێژگیراوییهوه له ناو هاوڕێکانى خۆیدا بێتیتەوه. بەمەرجى بتوانى نێچیرەکەى خۆى بگرى و بیکوژى!.. جا هەر رۆژیک وای لێ هات نەتوانى ئەوه بکات، ئیتر هیز و دەسلاتی له ناو هاوڕێکانیشیدا نامێنێ. هەر وهها نووسەرەکه خۆى ئەوهیشمان بۆ دەردهخات، که گورگه هەرزه کارهکان، گورگه پیرهکه -ئەوهى ددانى نەماوه- له دەست سەرگردانى رزگار دەکەن، بەسایەى ئەوهوه که لەناوى دەبەن!.

هۆزه رەوهنده سەرەتایییەکانیش، لەم بارهوه، له گیانلەبەر دەکەن. لەناو دوورگەکانى زریهکانى باشووردا، هۆزه که زۆر له پیاوه پیرهکانى خۆى دەکات که سەرکهون بەسەر درهخته بەرزەکانى گوێزى هیندا. پاش ئەوه هۆزهکه ئەو درهختانە رادەوهشیئى. جا ئەگەر پیرهکان توانییان خۆیان بگرن و نەکەونه خوارەوه له درهختهکان، مافیان هەیه بژین و بەزیندوویی بێننەوه. بەلام ئەگەر له درهختهکان کهوتنە خوارەوه، زوو بەزوو هۆزهکەیان چاریان دەکات. واتا پرپار لەسەر لەناویردنیان دەدات!.

له پێشەوه وا دەردهکەوى که ئەم رەوشتانە درندانە بن. که چى له ژیانى پێشکەوتوانەى خۆیشماندا رەوشتى وامان هەیه. چونکه وتاریژى لەناو کۆمەلانى گشتیدا، وانا گوتنەوه. لاسایى کردنەوهى چپۆک لەناو بەزم گاهەکاندا، ئەمانە هەموو بریتین لەو جۆره تاقیکردنەوانەى که له تاقیکردنەوهکانى خۆگرتن بەسەر دارى گوێزهوه دەکەن، که له ئەنجامدا بیروباوهرى گشتیى برپار دەدات بەسەر زنگکار و، مامۆستای نووسراودانەر و، لاسایى کەرەده!!.

جا ئەگەر گوترا: «له کارکهوتوه»، ئەوه وهک پرپاری کوشتنى ئەو کەسه وایه. چونکه پەککەوتنى له کارکردن، یان دەبیتە هۆى هەژاری ئەو، یاخود دەبیتە هۆى هەناسە ساردى و نەخۆش کەوتنى!.

جەنگیش بۆ سەرکرده وهک درهختى گوێزى هیند وایه. هەر وهها کچه جوانەکانیش بۆ پیره مێبازە داوین پیسهکان، وهک تاقیکردنەوهیهک وایه بۆ ئەوهى بزانی هەرزهکارى یان تیدا ماوه، یاخود پیربوون و پەکیان کەوتوه!.

هەندى كۆمەلەيەتى لاوينى بەگەورە دادەنن، ھەندىكىشان پىرى!

چونكە ژيان لەناو جووتيارەكاندا نزيكترە لە سروشتەو، ھيشتا ھىزى لەش بەناوېژى كەرد دادەنرى بۆ پىكخسستنى ئاشنايەتى ناوھند وچەكانى ئەوان. ھەروەھا لەناو شارەكانيشدا لاوينى بەشتىكى گەورە دادەنرى لە كاتە كورتهكانى شوڤشەكان و ھەلگەرانەو كوتوپرېبەكاندا. چونكە ھەرچى لاوانن باشتەر دەتوانن بەدەنگ ھەراوھ بچن و خويان نامادە بكەن بۆ جەنگ، لە پىرەكان!... چونكە لاوان ھىزى رووت، بەتەواوھتى پيشان دەدەن، واتا نموونەى ھىزى رووتن.

ھەر ئەوانيش كە پشتى ھىزى خاوەن بىروباوھرەكان دەگرن - كە (ھەتلەر) يەكپەكە لەوان - لەوانەى كە ئامانجى بچووك پيشان دەدەن و موژدەى ئاواتى گەورە گەورەيش دەدەن. كەچى بەپىچەوانەى ئەو، ئەو پيشكەوتويىبە خانەدانانەى كە يەجگار كۆزن، بۆ ئەو مل دەننن كە بچنە ژيەر دەسەلاتى پىرەكانەو. چونكە ھەرچى شارەزابى و جىھان بىنيويىبە بەتوانايىبەكى گەورە و بەنرخ دادەنرىن لەناو ئەو خاكانەدا كە لە دەمىكى دوور و درىژەوھ تووشى گۆرپان نەھاتوون. لە سەردەمى كۆندا چىنيىبەكان ناز و جىيازىكى پر خۆشەويستىيان دەبەخشى بەپىرەكان. ئەوساكە وابوو كە: «نەدەبوو پىياويكى سەرسىي لە پىگادا بىنى كەلوپەلى ھەلگرتى!...».

بەلام لە چىنى ئىمپروڤادا، ئەم ھەستە ناسكە كز بوو و بەرەو نەمان دەچى. پىرېتېش گىروگرفتىكى زۆر بەخۆبەوھ دەھىنى كە ھەرگىز لە ژمارە نايەن.

لەگەل ئەمەيشدا من لام واىە چارەكردنىيان لە توانايى داىە، بام گرانىش پىك بى. ئەوھندە ھەيە چارەكردنىيان ئەوھى پى دەوئ كە بەباوېر بەخۆكردنېكەوھ رووبەروويان بوەستىن. منىش لىرەدا خەرىكى ئەوھ دەم كە وىنەبەكى تەواو و راست و پەوان بۆ رووھ خۆشەكانى پىرى بكىشم. ئامۆزگارىي خويئندەوارەكانىشم دەكەم كە لىي زارەترەك نەبن! لەمەدا منىش ھەر لەو پزىشكە دەكەم كە نەخۆشېبەكى سامناكى بەنەخۆشەكەى خۆبەوھ دەبىن، كە پىويشتىي بەپارېزگارىبەكى دياردى كراو ھەيە. ئىنجا رووبەروو پىي دەلئى كە ئەنجامى كەمتەرخەمى دەربارەى خۆى بەچى دەگات. پاش ئەوھيش دەلئى: «بەلام ئەگەر تۆ ئامۆزگارىبەكانى بەجى بەھىنىت و خۆت بپارېزىت، تووشى ھىچ ئىش و ئازار و ناخۆشېبەك نايەت!...». لە ھەمووى ناخۆشتر ئەوھيە كە لەشى پىياوى بەسالداچوو زۆرتەر لە بزويئەر (محرك)ى كۆن دەكات. دەتوانئ كار بكات، ئەگەر بىتو بايەخ بدرئ

بەچارەكردن و پشكنين و تاقىكردنەوھ و چاككردنەوھى. بەلام لەگەل ئەوھيشدا بزويئەرەكە (وھك پىشووئى خۆى) فرمان ناكات. لەبەر ئەوھ نايى زۆر ئەركى بخرىتە سەر. ھەروەھا مرۆفېش كە گەيشتە تەمەنى خۆى بەگران فرمانى پى دەكرئ.

مەگەر ئەو كەسە زۆر جىياواز بى لە كەسانى تر. وھك (فۆلتەر) كە لە تەمەنى شەست و پىنج سالىدا نووسراوى (كاندىر)ى دانا. وھك (فاگنەر) كە لە تەمەنى شەست و نو سالىدا «بارسىفال»ى دانا. لە (لاروشفۆكۆ) دەگىرەوھ، گوتويەتى: «پىرى زۆر دارىكى واىە كە رى نادات بەكەس خۆى فرئ بداتە ناو خۆشراپووردنى ھەرزەكارانەوھ. ھەر كەسى قسەى بشكىنئ سزاكەى مردن دەبئ!».

دلدارى لە پىرىدا

يەكەم خۆش رابواردنىك كە پىرى لى بىبەش ھىلراوھتەوھ (دلدارى) يە. چونكە ئەوانەى گەورەتەمەن، چ ژن بن، چ پىاو، گىيان و ھىز و ھەرەتېيان ھەر چۆنىك بى، بەگران ئەوھيان بۆ دەچىتە سەر كە دلدارىبەكى ھەرزەكارانە لە كانگاي دلئى خۆياندا زىندوو بكەنەوھ. جا ئەگەر دلدارىبەكى بەرامبەرىت دى لە ناوھند پىياويكى پىر و كچىكى ھەرزەكاردا، ياخود لە ناوھند ژنىكى سەرە و كورپىكى لاودا، باوھرت بى كە ئەو دلدارىبە بەزۆرى بەسايەى رىزگرتن و بەدلداچوون و خۆنەويستەوھ پىك ھاتوھ. لە چىرۆكەكانى (بەلزاك) يشدا وىنە زۆرە بۆ ئەو دلدارىبە (جوانەمەرگ)ەى كە پىرەكان تىي دەكەون.

دەبىنىت يەكپەكە لەو گرفتارى دلدارىبە، ئەوھندە ھۆگرى ئەم كچ و ئەو كچى جەرەزە و بزىو دەبى، لەوانەى كە دەزانن چۆن ھىواى شىتەنە لەناو دلئىدا زىندوو بكەنەوھ، خۆى بەجارتىك سەرگەردان دەكات. كچەكان ئەمەندە سۆزانى و زۆرزانن، وا چەواشەى دەكەن كە بەھۆى پارەبەخشىن و ديارى پىشكەش كەردنەوھ بابەتتىكى واىان لى دەكرئ، كە لە كاتى ھەرزەكارىي خۆيدا، ھەر بەسايەى كورپىنى و دل كىش كەردنى خۆبەوھ، ئەوھى بۆ دەچووھ سەر! (شاتۆرىيان) يش كە يەجگار شارەزاي ئەم جۆرە ئەرک و ئازارە بوو، نووسراويكى ناوازەى بۆ بەجىھىشتووېن كە ناوى «دلدارى تافى پىرى» يە، ئەم بارەى لە شىتەوھەكى زۆر ناشىرىندا پيشان داوھ. دلدارى تافى پىرى لە شىتەوھەكى راست و روښندا پيشان داوھ. كابراى دلدار ھەرچەند پىر بووھ بەلام دلئى برواى نەداوھ پى لە پىرى خۆى بنئ. خۆشەويستىي پىرەكەى لە شىتەوھى گروكلپەبەكى دلدارىي دوورودرىژى پر خەم و خەفتەدا دەرخستوھ كە زالبووھ بەسەر ئەو كابرايەدا. كابرا پىي ناخۆش بووھ دلئى پىر

دەست قوچاوی و رزى گەلىك جۆرن

يەككىك لە بەدىيى پىرىيش ئەوھىيە كە خاوەنكەى فىرى دەست قوچاوى و رزى دەبىن. ئەمەيش بەزۆرى لەوھو روى دەدات كە پىساوى بەسالىدا چوو، پەى بەوھ دەبات كە لە تەمەنى پىرىدا، بەئاسانى گوزەرانى بۆ ناكرى، نانى بۆ پەيداناكرى. ھەرھەكارى بەئەرك و ئازارىش لەناوى دەبات. جا لەبەر ئەوھ چنگ دەگرى بەسەر پارەكانى خۆيدا و، فىل دەكات لە شارەندەوى پارەكانى خۆيدا، لەم كون و لەو قوربىندا، نەوھك كارەسات روىدات و لەسەر پارەدا مېتىن! ئەوھندە ھەيە ترسى داماوى لەسەر پارە. يەكەم ھۆ نىيە، بۆ دەست كىشانەوھ لەپارە بەختكردن. تۆ كە چىرۆكە زىندووەكەى «ئۆجىنى گرانە» ببىنى كە لەلايەن «بەلزاك» ھوھ دانراو، ئەم راسىيەت بۆ دەردەكەوى: ياخود ھەرھەرك نىرخ زانى كۆن (لاوىر) دەلى: «ترسى دەستكورتى نىيە كە پىرەكان و لى دەكات چنگ بەسەر پارەكانىندا بگرن. چونكە ھى و ايان تىدايە ئەمەندە پارەى ھەيە كە لە ژمارە نايەت. پاشان چۆن ئەوانە لەوھ دەترسن خۆيان بىبەش بەھىلنەوھ لە بەزمورەزم و خۆشى ژيان و خۆشگوزەرانى، كەچى ھەر بەخۆشى خۆيان دواى ئارەزووى دەست قوچاوى خۆيان دەكەون و، خۆشيان لەو خۆشيانە بىبەش دەھىلنەوھ!...».

لە راستىدا دەست و قوچاوى و رزى، كەردەوى خراپىن، پىرى خۆى دروستيان دەكات. دوورىش نىيە كە پىرەكان پارەدارى بەھۆبەك بزەن بۆ ئەوھى كە ئارەزووى خۆيان داچركىنەوھ بەرپاواردن، بەشتىكەوھ كە خۆيانى پىتوھ خەرىك دەكەن!.

كاتى كە پىرەكان لاوىنى خۆيان لەبىر دەھىتەوھ!

يەككىك لە دەردەكانى پىرىيش ئەوھىيە كە «ھەلەكانى مېشك» زۆرتريان لى دى. چونكە پىساوى پىر ناتوانى پەى بەبىرە تازەكان ببات و تىبان بگات. ھۆى ئەمەيش ئەوھىيە كە ناتوانى ئەو بىرەنە بخاتە مېشكى خۆبەوھ و، بىبانكات بەپارچەبەك لە بىروباوەرەكانى خۆى. جا لەبەر ئەوھ ھەر لەسەر ئەو بىروباوەرەنە نوچ دەگرى كە لە تافى پىگەبىشتىدا چوونەتە مېشكىبەوھ! ئەمەندەيش لەخۆى بايى دەبى، وا دەزانى ھەموو گىروگرفتىكى پى چارە دەكرى! كە بىروباوەرەكىشى پىشان بەرى، پىچەوانەى ھى خۆى بى، پىنى تىكدەچى! وا دەزانى ئەمەيش جۆرە رىزەگرتىكە. ئىتر ھەموو دەم ئەمە دووبارە دەكاتەوھ دەلى: «ئىمە لە كاتى خۆماندا، ھەرگىز بەرەنگارى كەس نەدەبووىن، كە لە خۆمان گەرەتر ببوايە!».

بىن. لە راستىدا دلدارى لە تافى پىرىدا «سزا» يەكە بەر ئەوانە دەكەوى كە ھەموو ژيانى خۆيان بەدلدارىبەوھ رابواردوھ! بەلام ئەو ژنانەى كە لە تافى كچىنى خۆياندا دلدارىبان زۆر كەردوھ سزاكەيان ئەوھىيە كە يەككىك لەو ژنانە گوتى لە لاوىك بى چىى پى دەلى لەو كاتەدا لە تافى پىرى خۆيدا دلدارى دەكات: «دەلەين كە كچ بووھ يەجگار جوان بووھ!...».

بىجگە لەوھ بارىكى پىچەوانەى ترىش ھەيە. ئەویش بارى زۆر كەسە لەوانەى كە پىش ئەمەى بگەنە تەمەنى خۆيان دلەيان پىر دەبى: سايان لەبەرئەوھى كە ئالۆش و خروشى لەشيان ئەوھندەيان لە دەست نايەت كە ھەست و تاسەيان بخەنە گەر، واتا گرى دلدارى لە دلەيان بەرىدەن. ياخود لەبەر ئەوھى كە ئەمەندە خاوەن ھۆش و پەى بەكەموكورى ژيان دەبەن، ئالۆش و خروشىبان كز دەبى و ھەست و تاسەبىشان سارد دەبىتەوھ! دلدارى تافى پىرىش بەزۆرى ھەندى خۆبەرسىبى تىدايە، كە لای ھەندى پىر ئەمەندە زۆرە سەرى پىساوى لى سوڤدەمىنى، لە چىرۆكى (ئەفيل) و (يونىس) يشدا ئەمەمان بەتەواوھتى بۆ دەردەكەوى. كاپرا ھەموو ژيانى خۆى لەگەل ئەو ئافرەتەدا برانندەوھ. كە دلى چوو بەئافرەتەكەدا تەمەنى ئافرەتەكە بىست و ھەوت سالى بوو. لە كۆل ئافرەتەكەيش نەبووھوھ، تا ئافرەتەكە وازى لە مېردەكەى خۆى ھىنا. كەچى نەبىتوانى مارەى بكات.

چونكە خۆى ژن دار بوو! ئافرەتەكە خىزانەكەى خۆى و مندالەكانى و ھاوپىكانى و ساىە و پاىەى خۆى بۆ دلى ئەو بەجىھىشت. ژيانى خۆى بۆ خۆش رابواردنى ئەو و فەرمانى ئەو تەرخان كەرد. لە دواى دلدارىبەكەيشان دۆستايەتىبەكى دوورودرېژ ھاتە كايەوھ. تەنانەت كە پىساوھە تەمەنىشى گەبىشتە ھەشتا سالى ھەرھەكو جارەن ھىچ رۆژىك نەبوو يەكترى نەبىن. كاتى كە (يونىس) مەرگ بردىوھ بۆ خۆى، لەوانەى دەياناسىن كەسىك نەمايەوھ كە بەزەبى بە«ئەفيل» دا نەبىتەوھ. ئەوان و ايان دەزانى كە ئەو سەرگەردانىيە لەناوى دەبات. كەچى ھىچ شتىكى وا روى نەدا. بەپىچەوانەوھ، دەمودەست خۆى گرت، پىنى تىك نەچوو. ئەمەيش سەبارەت بەوھو كە پىرىبەكەى ھەر ئەمەندەى لە دەست نەھاتبوو كە دلدارىبەكەى خاوبكاتەوھ، سارد بكاتەوھ، ھەرھەوھ ئەو ھەستەبىشى پى نەھىشتبوو كە بەتازار بزەن! جا ئەم جۆرە خۆبەرسىبى (سروشى) بە كەزال دەبى بەسەر پىرەكاندا، دەبىتە ھۆى ئەوھى كە لاوھەكان نەيانەوئ دۆستايەتىبان لەگەلدا بگرن. چونكە لاوھەكان ئەو گەرموگورىبە لە دلى ئەواندا نابىن كە بەگران لەوانە دەوھىتەوھ.

ھۆى ئەمەيش ئەوھىيە پىرەكان لەبەر ئەوھى تەمەنىبان زۆرە، تىگەبىشتىكى و ايان بۆ پەيدا دەبى كە لەسەر بنچىنەى كارەسات و بەسەرھاتى پىشويان دامەزراوھ.

ههروهك ئەوهی لهبیرچوو بیتهوه كه باپیری خۆشی ههر ئەم قسانه‌ی بهو دهگوت له تافی مندالئیدا!». بهم رهنگه كاپراى پیره په‌كى ئەوهی دهكه‌وى كه له‌گه‌ل كاره‌سات و رۆژگاردا پروات به‌رێوه. چونكه توانایی ئەوهی نامی‌نێی كه خۆی كیش بكاته سه‌ر ئەوهی خۆی خه‌ریك بكات به‌كاره‌ساتی ئەم لاو ئەولای خۆبه‌وه. ئیتر ده‌ست ده‌كات به‌گه‌یرانه‌وهی چه‌رۆكه‌كانی رابوردوی خۆی. ئەمه‌نده‌یان دووباره ده‌كات‌وه، لاوه‌كانی به‌رده‌می لێی وه‌رس ده‌بن. ئیتر ئەوانیش وایان لێ دێی خۆبانى لێ دوور ده‌خه‌نه‌وه.

به‌ره‌للايشی ده‌كه‌ن بۆ به‌رده‌ستی ته‌نیاى، كه له هه‌موو ده‌ردىكى پیری ناخۆشتره‌!. كاتیکیش كه پیره‌پیاو ده‌بینى هاوړی و دۆسته هه‌ره‌كۆنه‌كانى و خزمه‌ هاوده‌مه‌كانى كه پیتانه‌وه رها‌تبه‌وو، يه‌ك له‌دواى يه‌ك خۆبانى لێ ده‌شارنه‌وه و، كه‌سى وایشی ده‌ست ناكه‌وى كه جیى ئەوان بگه‌ریته‌وه «بیا‌بانى ته‌مه‌ن» ی پێ تنگ ده‌بێ و ده‌ست ده‌كات به‌هانه‌دانى مردن كه سه‌رى لێ بدات.

پیری به‌لای تۆلستۆیه‌وه

(تۆلستۆی)ش له كیشانى وینه‌ی ئافه‌ره‌تێكدا هونه‌رى نوواندوه كه نه‌یزانیوه له‌گه‌ل به‌سالداچووبی خۆیدا پروات به‌رێوه و، به‌پیر پیریتیه‌وه به‌چێ. ده‌لێ: «هیشتا لاشه‌ی كۆرپه‌كه‌ی له‌ناو گۆرپه‌كه‌یدا ئارامى نه‌گرتبوو، له‌ پر مێرده‌كه‌یشى مرد. ئافه‌ره‌ته‌كه‌ واهه‌ستى به‌خۆی كرد، كه له‌ ناكاو كه‌وتوه‌ته‌ بارێكى واوه كه له‌ بیری جیهان چۆته‌وه. واى لێ هات، بوو به‌ئافه‌ره‌تێكى بێ مه‌به‌س و بێ ئامانج. خواردن و خواردنه‌وه و نوسان و دانیشتنى هه‌بوو. به‌لام ژبانى پتیه‌ دیار نه‌بوو. چونكه ژبان هه‌یچ هه‌ستىكى له‌ دلبدا نه‌ده‌بزواند! له‌ ژبان هه‌یچى نه‌ده‌ویست سه‌روت نه‌بێ. سه‌رو تیشى به‌هه‌یچ شتێك ده‌ست نه‌ده‌كه‌وت به‌مردن نه‌بێ. كه‌چى له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا ناچار بوو بژى. ناچار بوو زیندووتیه‌ی خۆشی به‌كاربه‌یئێ تا به‌مه‌رگ ده‌گات. پاش ئەوه هه‌رچى له‌ مندالئێ بچكۆله‌كان و پیره‌ په‌كه‌كه‌وتوه‌كانه‌وه رووده‌دات، له‌ویشدا ده‌رده‌كه‌وت. ئەوه‌نده هه‌بوو له‌مدا به‌ئهن‌دازه‌یه‌كى گه‌وره‌تر ده‌رده‌كه‌وت. ئیتر له‌ ژبانیدا ئامانجێكى ده‌ركه‌وتوو نه‌ما‌بوو كه له‌ كه‌سانى تر جیاى بكاته‌وه. به‌لام وا دیاربوو كه خوروى دا‌بووه هه‌وه‌س و ئاره‌زووه تابه‌تیه‌تیه‌كانى خۆی. هه‌ستى ده‌كرد به‌خۆی ناچاره‌ بخوات و بخواته‌وه، كه‌مێك بنوی، كه‌مێكیش بیری بكاته‌وه و قسه‌ بكات، هه‌ندى فرمێسكیش بپێژى، تۆزى فه‌رمانیش بكات، جاره‌ ناچارىكیش توورپه‌ بێ، له‌گه‌ل هه‌ندى كاری تریشدا... ئەمانه‌ی هه‌ر له‌بهر ئەوه ده‌كرد كه ورك و هۆش

و ده‌ماره‌ میتشك و ماسولكه‌ى هه‌بوو! به‌لام ئافه‌ره‌ته‌كه ئەمانه‌ی له‌بهر ئەوه نه‌ده‌كرد كه له‌ ده‌روه هه‌یژىك هه‌یه و پالى پتیه‌ ده‌نى بیا‌نكات. وه‌ك ئەوانه ئەوانه‌ی نه‌ده‌كرد كه له‌ هه‌رته‌ی ژباندا و ئەو ئامانجه‌ پالى پتیه‌ ده‌نان كه له‌ پیتاوى گه‌یشتن به‌ودا هه‌موو هه‌یژ و تواناییه‌كى خۆبان به‌خت بکه‌ن، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر په‌ی به‌وه‌یش به‌بن.

ئەو هه‌ر له‌بهر ئەوه قسه‌ی ده‌كرد كه هه‌ستى به‌پیتووتیه‌یه‌كى سه‌روشتی ده‌كرد كه زمانى خۆى بخاته‌كار و سه‌یه‌كانى خۆشى به‌جووتیه‌ی... ده‌شگه‌ریا وه‌كو مندالئێ. چونكه به‌پیتووتیه‌ى ده‌زانى فرمێسك به‌چاوه‌كانیدا بینه‌ خواره‌وه و ده‌ماره‌ میتشكیه‌كانى فرمێسكى به‌و فرمێسكانه‌ ته‌ر به‌بن.

كه‌واته ئامانج و مه‌به‌س بۆ كه‌سانى تر كه‌ خاوه‌نى هه‌یژ و توانایى خۆبان بوون، به‌لای ئەوه‌وه هه‌ر ئەوه‌نده بوون كه بووبونه‌ په‌لپ و بیا‌نوویه‌ك بۆ ئەو كرده‌وانه‌ى. دانیشتوانى ماله‌كه‌یش په‌بیا‌ن پێ برد كه وه‌ك له‌ تافی مندالئیدا بێ وا‌یه. له‌گه‌ل ئەمه‌یشدا كه‌سیان ئەوه‌ی نه‌ده‌دا به‌روويدا، له‌جیاتی ئەوه به‌هه‌موو شتیه‌یه‌كه‌ دیانویست دلى رابگرن. كه‌چى ئەوه‌یشیان ده‌رنه‌ده‌خست كه په‌ی به‌وه‌ ده‌بن، مه‌گه‌ر جار به‌جارتك كه ئەویش له‌ شتیه‌ى چاوتروكاندنیكى به‌رامبه‌رىدا ده‌كرا. ئەم چاوتروكاندنا‌نیش واته‌یه‌كى تریان ده‌به‌خشی.

مه‌به‌سیان ئەوه‌بوو كه ئەو ئافه‌ره‌ته‌ پیره به‌شى خۆى ژبانى دبه‌. ئەو كه‌سه‌یش كه له‌بهر چاوى خۆبانا ده‌بیین، ئەو ئافه‌ره‌ته‌ نه‌ماوه كه له‌وه‌پێش دیوانه‌ و هاوده‌مبیا‌ن كرده‌وه‌!. ئەوه‌نده هه‌یه، به‌هه‌موو ره‌نگ، ئەو هه‌ر به‌جۆرێك رۆژى ته‌واو ده‌بێ. كه‌واته‌ ده‌بێ دلبیان به‌وه‌ خۆش بێ كه هه‌رچى بلتێ به‌گوێى بکه‌ن، كه له‌پیتا و ئەم ئافه‌ره‌ته‌ هه‌ناسه‌ سارده‌یشدا خۆبان بێ سه‌روت بکه‌ن، كه ئەویش رۆژێك له‌ رۆژان خۆشه‌ویست بوو لایان. ئەویش وه‌ك ئەوان پر بوو له‌ ژبان. كه‌چى ئیمه‌رۆیش واى لێ هاتوو، بووه‌ته‌ مردوویه‌كى زیندوو. یاخود زیندوویه‌كى مردوو!..»

ئهمه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه كه پیری هه‌یژمان له‌بهر ده‌بێ. خۆشیه‌ى ژبانیشمان يه‌ك له‌دواى يه‌ك لێ كه‌م ده‌كات‌وه. گه‌یئان ده‌گوشێ. له‌شمان وشك ده‌كات. جهره‌زه‌بى و دۆستایه‌تیش وا لێ ده‌كات كه به‌گران ده‌ستمان بکه‌ون و بۆمان بچنه‌سه‌ر. ژبانیش وا لێ ده‌كات كه وه‌ك «پشوو‌یه‌كى چاوه‌روانى» ی لێ بێ، بیریكرده‌وه له‌ مردن، پرى ده‌كات له‌ تارىك و نووته‌كى!..»

خۆ رازاندنەو بەفێلی پیری شارنەو!

هونەری ژيانيش له تەمەنى پيريدا بریتىيە له دوو بەش: بەرەنگارى کردنى ئەنجامە ناخۆشەکانى. تىکۆشینیىش بۆ ئەمەى ژيان بەخۆشییەو بەریتىو، لەگەڵ ئەو هەموو ناھەموارییەشدا کە هەيەتى! مرۆفیش لێردا دەپرسى: بۆچ بەم هوروزمەيشەو کە پیری له لەشى ئیمەى دەکات، ئەم زۆرانبازییە و ئەم ئەنجامى کامەرائییە، بۆ ئیمە ئاسان دەچنە سەر؟... بۆچ پیریىش بریتى نییە لە گەشەکردنیکى سروشتى لەش، کە بەھىچ کلۆجىک ریتی بێ ناگیرى؟ بۆچ مرۆفیش لە پایزى تەمەندا وەک ئەو درەختە نییە کە لە پایزى وەرزی دایە، کە هەر خەریکی ئەو دەبیت گەلاکانى لى نەبیتەو، بەلقەکانیانەو بچینەو. کەچی گێژەلووکەکانى پایز زۆربان بێ ناچى، لە کاتى خۆبانداندا هەل دەکەن و گەلاکان هەل دەوێن و، درەختەکەيش بێ بەرگ و ئەوا دەھێلنەو، تا وەک پەیکەریکی رەشى لى دى؟

ئەوئەندە هەبە شارستانىتى و بەسەرھات، هەموو کەسێکیان فێرى ئەو کردوو کە چۆن «رووکەش» ی پیری بەرەنگارى بکەن، بام نەبشتوانن بەسەر پیرییەکە خۆیدا زال بێن. (خۆ رازاندنەو) و (خۆجوان کردن) ییش بەشیکى گەورەن لەم بەرەنگارى کردنەدا. جا لەبەر ئەو کە سەرنج دەدەیت، ئافەتە پیرەکان زۆرتر خەمى بەرگ و پۆشەنبی خۆیان دەخۆن لە کچە ھەرزەکارەکان. لە وزەبەدەرىش متومووورو، و گەوھەرە بریسکەدارەکان دەکەن بەخۆباندان، بۆ ئەمەى سەرنجى کەسانى تر رابکێشن بۆ ئەوانە و، روویشیان وەرگیچن لەو کەم و کوورپیانەى کە لە لەشیاندا هەن!! بەم رەنگە دەبینن ھەرچى دەبیتە ھۆى گران جوئى کردنەو (لاوینى) لە (پیری)، لە کردەوئى شارستانىتىیە. چونکە سووراو و سپیاو و دەرمانى قژى سەر، کارىکى وا دەکەن کە کچە ھەرزەکارەکان و داپیرەکانیان وەک یەکیان لى بێن. ھەروەھا نەخۆشەکانى لە شىوئى تەندروستەکاندا دەریکەون. کۆگاكانى بەرگ و پۆشەنى و شوپنەکانى لەش جوان کردنىش، ئەمەندە بابەتى تازە دادەھێنن و باو پيشان دەدەن، دەرگای هیوا لە ئافەتە پیرەکان دەکەنەو.

بێگومان توپش وات دیتە پیتە چاو، کە هونەرى ھەلبژاردنى جلوبەرگ لە دواى تەمەنىکى دیاردى کراو، روو بۆ ئەو دەکات کە کەموکورییەکانى لەش بشارنەو. ئەمەيش جۆزیکە لە جۆرەکانى وێژە! روو پۆشیش بریتىیە لە بابەتیکى داھینراوى ناوازە، بۆ شىوئى دەموچاو گۆرپىن و پەخش کردنى ئەندىشەى جوانى بەسەر ئافەتە دەموچاو داپۆشراوەکەدا.

ھەروەھا ھەموو جۆرە بابەتیکى خۆ رازاندنەو و خۆ جوانکردنىش بریتىن لە روو پۆش و پەردە و تارا بۆ شارنەوئى ئەو ناشرىبىیانەى کە لەسەر دەستى رۆژگاردا پەیدا بوون خۆ دیارە کە ئەمەيش تا ئەندازەیک بەر دەکات.

بەکارھێنانى زانست بۆ گێرانەوئى لاوینى!

بەلام ئاخۆ رۆژتیک لە رۆژان زانست پیتی دەکرى پیری لە لەشمان دوور بخاتەو کە بەم دەردەى نەبات؟... ئایا ئەوئى بۆ دەچیتەسەر کە رۆژتیک لە رۆژان سوپىکى لاوینىمان بۆ دروست بکات، کە ھەر کامیکمان خۆى بەئاوئەکەى شوش، لاوینى سەرلەنوئى بۆ تازە بپیتەو؟... زۆر جاریش ئەمە گوتراو کە تەمەنى مرۆف بەزانىنى رۆژى لەدايکبوونیدا نازانئى بەچۆنىتى دەمار و جومگەکانى لەشىدا دەزانئى!... جا لەبەر ئەوئى دوور نییە کە پیاویکى پەنجا سالى، لە پیاویکى حەفتا سالى زۆرتر پیر بێن. کەواتە بەھىچ کلۆجىک مرۆف ناگێریتەو بۆ تەمەنى لاوینى خۆى، بەتازەکردنەوئى کۆلانەکانى ناو لەشى نەبێن لەگەڵ گورج و گۆل کردنەوئى ئەندامەکانى لە فەرمان بپیندا.

زاناکانى ژيانيش توانیویانە بۆ ھەندى لە گيانلەبەرە ھەرە گەنگەکان ئەم تەمەن تازە کردنەوئى پیک بەپین. بەپیتی ئەو بەسەرھاتانەى کە روویان داو، رەنگە ئەو بەلامانەو پەسند بێن کە بلتین پیری کۆلانەکانى ناو لەشمان لەوئى پەیدا دەبێن کە ئەو بابەتانەى فرپى دەدەن دەروە کۆ دەبنەو. کەواتە ئەگەر ئیمە ئەو بابەتە کۆبووانە فرپى بدەین دەروە لە لەش، و اتا کۆلانەکان لەو چەورى و پىسییانەى کە تیباندان کۆبۆتەو پاك بکەینەو، دەتوانین تەمەنى خۆمان درێژ بکەین. ھەندىک رێگايش بەکارھینراو بۆ گێرانەوئى گيانلەبەر بۆ ھەرەتى ھەرزەکارى، بەھۆى دەرمان دەروادانەو بەھەندىک لە ئەندامەکان، یاخود بەھۆى رشتنى ھەندى ھۆرمۆناتەو لەناو خویندا. کە سەرنج دراوئى ئەو مشکانەى ئەم کارەیان لەگەڵدا کراو، چوونەتەوئى بارى ھەرزەکارى لە ھێز و ھەرەت و چىستوچالاكى رەگەزبازیدا، کە تا ماوئى مانگىک درێژەى کیشاو. توانیویانە ئەم جۆرە چارەکردنە تا چوار جار دووبارە بکەنەو لەسەر گيانلەبەرە، کە ھەرچوار جارە کە ھەر بەم ئەنجامە گەبشتوون، کە بەم ھۆبەوئى توانیویانە تەمەنى تیکرایی مشکىک جار و نیویک لە ھى پیتشووئى درێژتر بکەنەو. ئەوئەندە ھەبە ھەرچەند ئەم چارەکردنە دووبارە دەبیتەوئى ماوئەکەشى کورت تری لى دى.

تاقىکردنەوئى پزىشک (فۆر و نۆف) ییش لە ھەموو تاقىکردنەوئى ناسراوەکان

به ناوبانگتره. به لآم ئه و ئه نجامانهی که له تاقی کردنه وهی مرۆفدا بۆی دهرکه و تن، وه که ئه نجامه کانی تاقیکردنه وهی بهرانه کان، رۆشن و راست و رهوان نه بوون. ئه وه نده ههیه ئه گهر بزانی هه موو مرۆفیک لهم چه رخی ئیمه دا ده توانی تا ته مه نیکه هه شتا سالیس بژی، به مه رجی ئاگای له ژبانی خۆی بی که تاسهر له سه ر پیره و بیه کی ته ندروستانه ده روات به رپه وه، ئه م جوړه تیکۆشینه مان هه یج و پوچ بۆ دهرده که وئ. ئایا ئیتر له مه به ولاره ده مانه وئ بژین؟...

مردن دایه نیکه خۆشهویستی و کار دروستیش له خۆیدا کۆ ده کاته وه!

مرۆف که گه یشته ته مه نی هه شتا سالی، شاره زای هه موو شتیکی ده بی:

(خۆشهویستی) و (نه مانی خۆشهویستی). ئاواتی گه ورهیی و، ساردبوونه وهی ئاواتی گه ورهیی، با وه رپیه سه رچه له کان و ئه و راستییانهی که راستیان ده که نه وه. ترس له مردنیش، خۆی، له وانه نییه که پیاو زاره تره ک بی پی. چونکه ژبان هه ر له فلیمیکی سینه ما ده کات که هه میشه له گه ردا بی. ئه ویش وه ک ئه و فیلمه وایه که له هه ندی سینه ماکاندا ده بی نه ی، که پیره و بیه که په ی تا په ی تا دووباره ده بیته وه، که ته ماشاکه ره که ییش هه رچه ندیک ئاره زوو بکات، مافی هه یه له جیگا که ی خۆیدا بمیته وه. له کۆری روودا ویشدا ئه مه دهرکه و تووه، که ته ماشاکه ره که زانی ئه و چا وئه ندا زانه ی دیونی له سه ر په رده ی سینه ما که دووباره ده بنه وه، زۆری پی ناچۆ سینه ما که به جی ده هیلتی. ژبانیش هه ر به م جوړه یه چونکه کاره ساته کان هه ر سی سالی جاریک دووباره ده بنه وه. له بهر ئه وه پیاو لیبان وه رس ده بی! له بهر ئه وه زۆری پی ناچۆ ته ماشاکه ره کان، یه ک له دوا ی یه ک ماله که به جی ده هیلتی!

رۆژتیکیان دهسته یه ک له نووسه ران و دانه ره کانی ئینگلیز کۆبوونه وه بۆ ریزگرتنی «ه. ج. ویلز» که گه یشته بووه ته مه نی حه فتا سالی. کاتی که خۆشی هه ستایه سه ر پی قسه یان بۆ بکات گوتی: «به م بۆنه یه وه قسه ی دایه نه که ی خۆم بیره ده که ویتته وه که له کاتی مندالیمددا پیته ده گوتم: «کاتی نوستنت هاتوه» له گه ل ئه و ته زووه دا که ده هات به له شمددا. چونکه مندال که کاتی نوستنی هات، خوری وایه ده ست ده کات به بیانو گرتن و، بۆله بۆل کردن. که چی له کانگای دلی خۆشیدا هه ست به وه ده کات که زۆری پی ناچۆ خه و ده بیاته وه. هه روه ها پیوستیشی به سه روت و حه سانه وه زۆر هه یه...». پاش ئه وه «ویلز» ده ستی کردوه به قسه کردن گوتی:

«مردنیش دایه نیکه خۆشهویستی و کار دروستی له خۆیدا کۆ کردۆته وه هه ر کاتی، کاتی خۆی هات، ده موده ست تیمان ده گه یینی که کاتی نوستن هاتوه. ئیمه ییش ره نگه بیانوو بگرین و بۆله بۆلایش بکه ین. به لآم به دلنیا ییه که وه په ی به وه ده به ین که کاتی سه روت هاتوه و ئیمه ییش له کانگای دلمانه وه بۆی به په رۆشه وه ین!».

هه هه خواردن ته ندروستی له هه رزه کاریدا ده مانسپاریزی له کزی له تافی پیریدا

جا ئه گه ر ئه وه بچیتته دلمانه وه، به بی دلناخۆشییه کی زۆر که ما وهی ژبان تا ئه ندا زه یه که، ده بیته فه رمان له سه ر شامان که به ته نگ پاراستنی ته ندروستی خۆمان و بی وه یی هۆشی خۆمانه وه بین تا ده گه ینه ئه و په ری ژبان ئه مه ییش کاریکی وایه که به ته و او وه تی پیمان ده چیتته سه ر. چونکه ئه مه پیوست نییه که پیری بنووسۆ به و باره ناخۆشانه وه که له مه و پیتش ناومان بردن. چونکه گه لیک گیانه به ری وایه به وه که بی ته مه ی گۆرانیکی ته و او به سه ر له شی سه روشتیدا هات بی، له ژبان هه وه په ربه ته وه بۆ مردن. له مه ییشدا هه یج گوما تیک نییه که ئه و له شه ی خا وه نه که ی به ته نگ په روه رده کردن و مه شق پی کردنیه وه بی، هه تا ده میکی دوورودریژ نه رمونیای خۆی و گه شی و خۆشی خۆی ده پاریزی. که واته رازی ئه مه له وه دایه که مرۆف به ته نگ خۆیه وه بی و که مه ترخه می له گه ل له ش و هۆشی خۆشیدا نه کات. چونکه مه شق کردن و په روه رده کردن و ریکوپینکی له ژبندا ده بنه په یدا بوونی ئه نجامی یه جگار نایاب و نا وازه که هه ر به بیردا نایه ن. گه لیک پیاوانی وایه هه ن که له ته مه نی حه فتا سالیان، که چی له گه ل زۆرانبازی و تیره ندازی و مه له کردن و یاری (ته نس) دا خه ریکن!... ئه مه ییش سه باره ت به وه یه که ئه وانه ئه مه نده خا وه ن تیگه یشتن بوون، ئه و وه رزه ی پیتیان خۆش بووه بیکه ن، له شیه وه یه کی ریکوپینکدا هه تا دوا هه ناسه یان کردوویانه و، ده ست به ردار ی نه بوون. هه روه ها له بهر ئه وه ییش نه یان کردوه که ئاره زوویه کی ده مه مه ی خۆبانی پی بشکینن. جا ئه گه ر پیری ده ستی به هاتن کرد، ریتگا پیتگرتنی له تواناییدا نییه. که چی پیاو ئاره زووی ئه وه ده کات، پی له وه نه نی که پیری مافی زالبوونی هه یه به سه ر له شیدا. له گه ل ئه مه ییشدا ئه م پی لیتانه زۆر گران پینک دی. جا له م با به ته یشه وه (مۆنتین) ده لی: «هه یج له وه ئاسانه تر نییه که پیاو دهدد و نه خۆشییه کانی مرۆف درپزه پی بدات. ئه مه ییش به و جوړه پینک دی که له و نه خۆشی و دهدانه بی دهنگ بی و ما وهی په ره سه ندنیا ن بدات. ئه وه نده هه یه من درپزه بوونه وه ی پیریم پی خۆشتره له وه که له پیتش کاتی خۆیدا، به هۆی دهدد و نه خۆشییه وه پیر بیم!...».

دلداری پیران شوریهی تیدا نییه!

جا ههروهک پیتویسته مرۆف زوو خۆی نه داته دهست تیکچوونی له شهوه، ههروهها له سه ریشی پیتویسته که به رهنگاری تیکچوونی ههستی خۆشی بکات. چونکه دلێش وهک لهش وایه، پیتویستی به پهروه دهکردن و وهرزشکردنی خۆی ههیه. ئەمهیش شتیکی سروشتیه که ورباگردنه وهی ههست و تاسه به دهست مرۆفه که خۆی نییه. بهلام ئەمه به بۆچ له مرۆف داوا بکری که ئەو ههست و تاسانهی خۆشیهی پێ دهگهیین، خۆی لێیان بیههش بهیلتیهوه، ههه له بهر ئەو بیانوهی که به سالداچوه؟... که ئەو بتوانی ئەو ههست و تاسانه پر به دل به کاربهینی بۆچ ئەو نه کات؟... له راستیدا شوهریهی بۆ ئەو پیرانهیه که پیری خۆیان له بیهر دهچیتهوه و، دهست دهکهن به توور و ترویی و، کاری ناشیانه دهکهن. بهلام بۆ وینه نهگهه پیره مێردیک و پیرێتیک دلداری بکهن له گهه له کتردا، نهگهه ههه که سهیان لهوی تردا ئەو کردهوه و کارانه بیینی که هه موو ده مێک له تافی هه رزه کاری خۆیدا به دلیدا چوون، هیچ شوهریهیه که له مه دا نییه. چونکه به زهیی پیداهاتنهوه و دل راگرتن و خۆشهویستی و به دلداچوون بۆ هه موو ته مه نیک ده شین، فیران به سهه درێژی و کورتی ته مه نه وه نییه. ته نه نهت ئەمهیش زۆر روو ده دات که له دوای ههست و تاسه ی پر گپ و کلپه ی هه رزه کاریه وه، که بکوژیته وه، خۆشهویستییه کی پاک و بی گهردی بی مه به سی جوانی له جی ده رکه وئ. ئینجا له گهه کزیی ئالۆشی له شدا، هه موو سه رکیشیه کی ههست و تاسه بی به هه لم و بچیت به ئاسماندا.

ههروهها له گهه کوژانه وهی هه رزه کاریشدا هه موو جوهره به ربه رکانی و رقه به ریه کیش بکوژیته وه. ئینجا له گهه دامرکاندنه وهی هیزی له شدا، توور و ترویی دا م رکیتنه وه. ئەوسا کهیش له سهه که لاوهی هه رزه کاری پر گیه ژه لوو که ی ههست و تاسه، تاسه یه کی دلداری مه ند و له سه رخۆ دا مه زری له ناو ژن و پیاویکی پیردا!...

ئهم دلداریهیش ههه لهو رووباره دهکات که کاتی له سهه رچاوه که ی خۆی دیته دهروه، به سهه که له به رده ناقولاکاندا به ته ووژمه وه تیده په ری و، هاژه هاژ دهکات. بهلام هه رچه ند له ئاوریتزه که ی خۆی نزیک ده بیته وه که بریتیه ناو زربه وه تا دیت ئاوه که ی روونتر ده بیته وه، به مه ندی و له سه رخۆبی تریشه وه ده روات به رپوه، تا وای لێ دی وینه ی دره خته کانی ئەمه بهر و ئەوبه ری رووباره که له گهه ئەو ئەسته رانه ی شدا که ناو جه رگی ئاسمانیان به شه و رازاندۆته وه، له رووی ئاوه که ییدا ده رکه ون! له دلداری پیره کانی شدا

وهک دلداری لاوه کان، راستی و گرفتاری ههیه. چونکه پاکی دۆستایه تی و گر و گلپه ی سۆزی ئەقینی هه رزه کارانه ی تیدا کو ده بیته وه. (فیکتور هیکۆ) له نووسینی تیدا ده لێ: «که چاوی کهوت به (مادام ریکامییه) و (شاتۆ بریان)، وهک دوو دلدار به یه ک ده گه یشتن. که چی یه کیکیان کویر و، ئەوه ی تریشیان په ک کهوته و، ههه دوو کیشیان پیر بووبون، ناگر له دلی بهر بوو!...

«مسیۆ دی شاتۆ بریان» له کاتی سییه می پاش نیوه رۆی هه موو رۆژیکدا هه لده گی را و ده برابه ته نه شت پیخه فه که ی (مادام ریکامییه) وه. به راستی به یه ک گه یشتنه که یان کاری له دلی پیاو ده کرد!... ئەو ئافره ته ی که هه رچه ندی ده کرد چاوی نه یده بیینی، دهستی خۆی درێژ ده کرد بۆ ئەو پیساوه ی که توانایی ئەوه ی نه ما بوو ههست به هیچ بکات. دهستی یه کتریان ده گۆشی!... ئای خودایه هه رخۆت ده زانیت چی ده که ییت! ئەو دووانه هه ر دوو کیان نزیک به مه رگ بووبونه وه. که چی هه ر دوو کیشیان هه تا ئەو ده مه، خۆشه ویستییه کی ناوازه، یه کتریان خۆش ده ویست!...

«دزرائیلی» ش هه موو ئیوارانیک به زۆر خۆی کیش ده کرد بۆ ناو کو بوونه وه کان. هه موویشی ههه بۆ ئەوه بوو که چاویک به خشیته ی به «لیدی براد فۆرد» دا... بیگومان ئەو ئافره ته بووبوه هۆی په یدا بوونی هه ندی نازار بۆ ئەو، که چی له گهه ئەوه ی شدا ئەمه نده بۆی سووتابوو، هه رچه ندی ده کرد له دهست ئەو خۆشه ویستییه رزگاری نه ده بوو!... بۆ ژنانیش وا هه لده گری که په ری رووی خۆیان بۆ بزواندی ئاره زووی مێرده پیره کانی خۆیان به کار به یین. ئەویش بۆ ئەمه ی که رۆژه کانی دوایی ئەو پیرانه پر بکهن له ههست و تاسه ی هه رزه کارانه ی خۆش و به جۆش. گه لیک ژبانی پر ههست و تاسه ی وایش هه بوون که وا ده زانرا هه تاسهه له ناوچوون و نه ماون. که چی کاتیک ده زانرا له پر گپ و کلپه، یان بلتیه یان ده سه ند و سه ری پیاویان ده هینایه سه ره سویمان!...

ئوه نده ههیه ژبانی ههست و تاسه، ههه له ته زووه کانی دلداری پیک نایهت. چونکه خۆشه ویستی پیره مێرد به رامبهه ر کوره کانی خۆی و نه وه کانی خۆی جاری وا ههیه هه موو لایه کی ههست و تاسه کانی ده گریته وه. چونکه ئەو به وه چاوی زۆر ده گه شیته وه که کوره کان و کچه کانی خۆی بیینی پێگا ده که نه وه بۆ ژبانی خۆیان. له راستیدا ئیمه ئەوسا که وامان لێ دێ: که له خۆش را بواردنیان خۆشی وه رده گرین، که به دلته نگیان نازار به دلیمان ده گات. که ئەوان خۆشه ویستی ده نوین، ئیمهیش دلیمان ده بزوی بهو

خۆشه‌وېستىيېه. هەرچه‌ند خه‌باتيش ده‌كهن و زۆرانبازش ده‌كهن، ئيمه‌يش هاوبه‌شيان ده‌كهن.

جا ئيمه چۆن ده‌بې خۆمان وا بېتته پېش چاو كه له ژيان دهرپه‌رپنراوين، كاتى كه ئه‌وان ده‌بينېن هەر كاروباره‌كه‌ى خۆمان هه‌لده‌سوورپن له ژياندا؟... كه ئه‌وان له كامه‌رانيدابن، چۆن ده‌بې ئيمه له هه‌ناسه‌سارديدا بېن؟... جا ئه‌گه‌ر ژيان به‌هوى پېرى خۆمانه‌وه واى لى هاتى كه نه‌توانى خۆشيبه‌گه‌وره‌كانى خۆمان پى بيه‌خشى ئايا هيچ خۆشيبه‌ك له و خۆشيبه‌گه‌وره‌تر هه‌يه كه ده‌روونى منداله‌كانى خۆمان پر له كامه‌رانى بكه‌ين؟...

باپيره‌كانيش ره‌وشتيان وايه كه له‌گه‌ل نه‌وه‌كانياندا باستر رېك ده‌كهن تا كوره‌كانيان. ئه‌مه‌يش سه‌بارت به‌وه‌يه كه هەر كاتى پيره‌مي‌رد واى له ژيانى پر چستوچالاكى هينا، خۆش رابواردنى تافى مندالى بۆ ده‌گه‌رپته‌وه له‌گه‌ل ئه‌و ژيانه‌دا كه دووره له لى پرسينه‌وه جا له‌به‌رئه‌وه له مندال نزيكتر ده‌بېتته‌وه تا له گه‌وره، ته‌نانه‌ت له هېز و هه‌ره‌تېشدا. چونكه ئه‌و له راستيدا ناتوانى له‌گه‌ل كوره‌كه‌ى خۆيدا هه‌را بكات. به‌لام ده‌توانى به‌په‌له‌قاژى به‌ته‌نشت نه‌وه‌كه‌ى خۆيه‌وه هه‌نگاو به‌هاوئېژى. چونكه له راستيدا هه‌نگاوه‌كانى دوايشمان هەر به‌چه‌شنى هه‌نگاوه‌كانى سه‌ره‌تايمان كار له دلمان ده‌كهن!...

ئىگه‌يشتوويى پيره‌كان لاوه‌كان كيش ده‌كات بۆ خۆى!

هه‌روه‌ها پېويست نيبه پيره‌مي‌رد نازارى ته‌نيايى بچېژى. مه‌گه‌ر پياويكى وا بى كه هەر خه‌مى خۆى بخوات، خه‌مى كه‌سى تر نه‌خوات.

ياخود ده‌س قووچاو بېت. يان سه‌هنده و زه‌بر به‌ده‌ست بى، هەر بيه‌وى زۆر له كه‌سانى تر بكات. ياخود هۆش سووك و رېژگاوبى، ميتشكى تيكچوو بى. به‌لام ئه‌گه‌ر هاتو چوو به‌گژ كه‌موكوربېه‌كانى پېريدا و، له دللى خۆشيدا بريارى دا كه به‌خشنده و گيان سووك و ملكه‌چ و نه‌رمونيان و خۆش روو بى بېگومان لاوه‌كان كيش ده‌كات بۆ لاي خۆى و، ئه‌وانيش خۆيان ده‌كوتن بۆ لاي ئه‌و تا خۆيان خۆشه‌ويست بكه‌ن. هه‌روه‌ها به‌په‌رۆشى ئه‌وه‌يشه‌وه ده‌بن كه له شاره‌زابى ئه‌و كه‌لك وهر بگرن ئه‌گه‌ر ئه‌و گېروگرفته‌يش كه خۆى پيوه خه‌رىك ده‌كات زال بېى به‌سه‌ريدا واى لى دى كه به‌سه‌ره‌اته‌كانى خۆى بۆ لاوه‌كان بگېرپته‌وه، بى ئه‌مه‌ى له ئه‌ندازه‌ى گه‌رموگورى سه‌روشتى لاوه‌كان تېپه‌ر بكات، ياخود خۆى لى بشارپته‌وه. چونكه تاقى كرده‌وه‌كان و امان بۆ ده‌رده‌خه‌ن، كه هه‌موو دل گه‌رمى و خوين گه‌رمييه‌ك برىتى نيبه له باه‌تېكى نه‌نگه‌ويستى پرپوچ. ئه‌وه‌نده هه‌يه،

به‌ته‌نشت خوين گه‌رمييه‌كه‌مانه‌وه، پېويستيمان به‌ئارام گرتن هه‌يه له سه‌رچاوه‌روانى كردنى ئه‌و ئه‌نجامانه‌ى كه له وشه زله بۆشه‌كانه‌وه پيدا نابن، به‌لام له و كار و فه‌رمانانه‌وه پيدا ده‌بن كه ره‌نجيان تيدا دراوه، له‌گه‌ل نازابه‌تېيه‌كى بى ئه‌ندازه‌دا كه نوئيراوه. لاوه‌كانيش به‌په‌رۆشه‌وه ئه‌م جوژه واناiane وهرده‌گرن به‌مه‌رحى له و پياوانه‌وه وهريان بگرن كه لى هاتوبن و هه‌لېش بگرن كه بېنه سه‌رچاوه‌ى سه‌رووش و زانست. منيش وا راهاتووم كه هه‌موو سالتېك له ناوه‌راستى مانگى به‌فرانبار (كانوونى يه‌كه‌م) دا گه‌شت بكه‌م بۆ ليوارى باه‌به‌رزه‌كه‌ى «لاتيرى»، بۆ ئه‌مه‌ى سه‌ر له مانگېكى بچووك بده‌م كه له ماله‌كانى جووتياره‌كانى سه‌رده‌مى رۆمابيه‌كان ده‌كات، كه له ويدا (مسيو گابرييل هانوتو) ده‌ژى، كه ئيستايىش له لاوه‌كان گورجتر سه‌رده‌كه‌وى به‌سه‌ر لاپاله سه‌خته‌كه‌ى باه‌كه‌دا. كه له دلته‌رى و په‌ى به‌شت بردنېشدا كۆن و تازه‌ى له خۆيدا كۆكردۆته‌وه. جا له و كاته‌دا كه ئه‌م قسانه‌ى بۆ ده‌كردم، زۆر شادمانم ده‌دى. گوتى: «وا هه‌ندى جوژى چاره‌كردنى كاروبارت پېشكه‌ش ده‌كه‌م. هه‌رچه‌ند پېويستيت به‌پرسه‌كردن و دلدايه‌وه بوو به‌كاربان به‌تېنه. ئه‌م واتانه سووك و ساكارن، كارېگه‌ريش. گوئى بگه‌ر ئه‌مه‌تان: «هه‌موو گېروگرفته‌يكيش ده‌توانى چاره‌بكرى. هيچ كه‌سېكىش نيبه كه له هه‌موو شتېك تى بگات. ئه‌گه‌ر هه‌موو كه‌سېكىش له‌وه ئاگادار بووايه كه هه‌موو كه‌سېك چى به‌يه‌كتر ده‌لېن، كه‌س له جيه‌اندا كه‌سى تى نه‌ده‌دواندا!...». جا ئه‌م قسه‌ى دواييه‌ى ئه‌مه‌نده تېگه‌يشتووانه‌يه، له وانه‌يه كه زۆريه‌ى به‌ند و باوه ناخۆشه‌كان له به‌دى و زيانه‌كانيان جوئى بكاته‌وه!»

پاش ئه‌وه دۆسته پيره‌كه‌م ده‌ستى كرده‌وه به‌نامۆزگاربېه‌كانى خۆى. گوتى:

«بېجگه له‌وه پېويسته له پېش هه‌موو شتېكدا ترست له هيچ نه‌بى. چونكه ئه‌و دوزمه‌نى ناچارت ده‌كات بكيشپېته دواوه، ئه‌ويش له‌وته‌دا له تو ده‌ترسيت!». ئا به‌م ره‌نگه خويندنه‌وه‌ى ميژوو له‌گه‌ل كاره‌ساتى دووردرېژى ته‌مه‌نى درېژيدا، پېتكه‌وه ئه‌م پياوه پيره‌يان فېرى ئه‌وه كردبوو كه باوه‌رى به‌خۆى بى، كه مه‌ند و زرنگ و له‌سه‌رخۆ بى. نه‌ك هه‌ناسه سارد و كه‌مه‌رخه‌م بى. منيش كه له ته‌مه‌نى هه‌شتا و پېنج سالتېدا ديم، ته‌ماشام ده‌كرد ره‌نگرېژى دواړۆژ ده‌كات. بېرى له‌وه‌يش ده‌كرده‌وه كه چه‌ند گه‌شتېكى دووردرېژ بكات. بېجگه له‌وه ساختمانيش دروست بكات ئېنجا ده‌ست بكات به‌كشتوكالېش! ئه‌و له‌وه‌دا هەر له (ماريشال لېوتى) ده‌كرد، كه كاتى له رېكخستنى نوئىگاي خاكه ئاوه‌دان كراوه‌كان (مستعمرات) بووه‌وه گوتى: «ئه‌ى ئېستا چى بكه‌م؟».

منیش که پیم گوت: «فهرمانره وایی زوری پی ناچی، کاریکی بو ددوژیتته وه تا که لکی لی وهر بگری».

قیژاندی گوتی: «به لام کهی؟ من بهم زووانه ته مه نم ده گاته هه شتا و یهک سال. جا له بهر نه وه پیوسته هه تا زوه بمخه نه سه ره نه و کاره تازه یه». تا نه مه به ره وشتی راست و دروست. چونکه «پیری» بریتیه له «ههست کردن» به درهنگی کات، به هه له ده ست ده رچون به دادانه وهی په رده له سه ره کار و فه رمان، تا ته ختی به زمگاه به جی بهیتری بو به ری تازه! بیگومان وره به ردان و سه ردانه واندنی گیان، نهک تیکچوونی له ش و پرست بران، به لایه کی هه ره به د و ناخوشی (پیری) داده نرین. نه وه نده هه یه له توانا بیماندا هه یه به ره نگاری نه م وره به ردان و سه ردانه واندنی گیانه مان بکه یین. ته نانه ت نه م به ره نگاری کرده پیوستیه له سه رمان بیکه یین. جا نه گه ر بیتو مرؤف هوئی و بدوژیتته وه که وای لی بکات به ته نگ ژبانی خو به وه بی، پیری درهنگ ده گاته سه ری، به سستی لی دیتته پیتشه وه. ره نگه وایش بیتته میتشه وه، که ژبانی بی نارام و، وروژانی هه ست و تاسه به توندوتیژی و، خه بات کردن و، خویندن و، لیکوژینه وهی هه تا هه تای، ده بنه هوئی تیکچوونی له ش و پرست بران و په ککه وتنی مرؤف. که چی راستیه که ی پیتچه وانه ی نه م باوه ره یه.

چونکه (کلیمه نسو) و (گلاستون) هه ردو وکیان نه مه نده زیندو ویتیه کی سه رسورپینه ریان تیدابوو، له پاش ته مه نی هه شتا سالیس، هه ره که یان توانی بی به سه ره کی کار به ده ستانی خاکیکی گه وره و به چنگ وهک (فه ره نسه) و (به ریتانیا)! چونکه له راستیدا «پیری» هه ره به خوویه کی خراب داده نرین، که پیاو یکی خاوه ن کار و فه رمانی زور ده ستی ناپه رژی به کاری بهیتری و مه شقی له سه ر بکات!... به لام چون نه مه بو پیاو ده لوی که هه موو دم بتوانی کاریکی و بدوژیتته وه بو خوئی، که خوئی پیوه خه ریک بکات؟! نه ی نه وه نیبه به سالداچوه کان، هه تا پیرین به ره نج و کویره وه ره یه کی زوره وه نه بی، فه رمانیان ده ست ناکه وی؟!... ئایا نه مه ییش به کاریکی ژیرانه داده نرین، هه رچی کار و فه رمانی فه رمانره وایی و نه ته وه یی هه یه بو پیره کان به ره للا بگری، چون ئاره زوو ده که ی بیانه به پیوه؟!... له راستیدا پیره کان له زور جاردا سه رکرده یه کی سه رکه وتوانه، له لاهه کان باشتر هه لده سوو پین. باشتر له وان به سه ره نه و سه رکرده یه تیه دا زال دهن. هه ردو و لای جه نگاوه ریش، له سالی ۱۹۱۴د، سه رکرده ی له شکره کانیان ده خسته ژیر چنگی سه ریازه به سالداچوه کانه وه.

زرننگاره کانی کاروباری ده ره وه و، پزیشکه کانیش که پیر ده بت، به جوژیکی تیکرایی، له زرننگار و پزیشکه لاهه کان شاره زاتر و ژیرتر ده رده چن. نه وانه ئالوش و خرؤشی هه ره کارانه له خسته یان نابات. جا له بهر نه وه ده توانن بیروباوه ر و برپاره کانی خو بان به وردی و له سه رخوه بدن. (شیشرون) ییش هه ره له کونه وه گوتویه تی: «هه رچی کاریکی گه وره هه یه به سایه ی هیزی له ش و گورج بزوتنه وه ره رانا په رتیری. له راستیدا به هوئی راویژ کردن و ده سه لاتداری و تیگه یشتووییه کی پتگه یشتووانه وه پتک ده هتیرین. نه مانه ییش له و ناز و جیازه ناوازانن که بهر پیره کان که وتوون. نهک وهک به بیراندا دی، پیره کان له سه ره نه و ناز و جیازه دامابن!».

رینگای پیرییه کی پر له کامه رانی

دوو رینگا هه ن که پیری ده بنه سه ر تافیتیکی پر خوئی و کامه رانی یه که میان نه وه تا: مرؤف خوئی نه دات به ده ست پیرییه وه. نه م رینگایه ش نه و که سانه ده یگرن که هه را کردن له ده ست پیریان پی باشتره به هوئی خو ماندوو کردن به کار و فه رمانه وه. نه مه ییش هه ره نه و نه نجامه یه که (گوته) پتی گه یشتووه، له چیرۆکه هونراوه که ییدا که له بابته پر وپوچییه که ی (فاوست) وه دایناوه چونکه نه م پیاهه پیره ی که توانی خوئی بکاته وه به لاهو، زوری پی نه چوو، دلداری و ئاواتی گه وره یی فریوبان دا. پاشان هه ستی به خوئی کرد، که به خویرایی خوئی ماندوو ده کات بو ده ستکه وتنی کامه رانی، له رینگای په لاماردانی به زموره می هه ره کارانه وه هیچ شتیکیش له گه رداوی نه م ره نجهرؤیی و هه ناسه ساردییه رزگاری نه کرد، کار و فه رمان نه بی!... نه و هه رچه نده کویرایی داهاتبوو، نزیکه مردنیش بوو بووه وه، به لام خوئی هاویشته ناو نه و فه رمانه وه که گویتیکی پر له زونگاوی بوگه ن وشک بکاته وه و، بیشیکان به زه وییه کی پر له وه بو چهراندنی مه رومالات. تا به م ره نگه کابرای پیره خوئی فرمان کردنی چیتت و، به نازاد ییشه وه خوئی کامه ران کرد، پتیش نه مه ی بگری. کاتی که «میگستوفلیس» یاخود (شه یتان) ییش خوئی ناماده کرد نه و گیانه داگیر بکات که (فاوست) پتی فرؤشتبوو، فریشته کان هاتنه خواره وه بو نه مه ی نه م به شه زیندووه ی که له و پیاهه سه رگرده مانه مابووه وه، هه لیگرن و بیبه ن بو ئاسمان. نه م به شه ییش نه و به شه بوو که هه رگیز باوه رپی خوئی ون نه کردبوو به وه ی که فه رمانیش کاری خوئی ده کات. جا له بهر نه م باوه رپییه ی پاداشتی (فاوست) وا درایه وه، که په شیمان بوونه وه که ی بو په سند بگری و، له ده ست سزایش رزگار بگری.

رینگای دووه‌میش بۆ پیرییه‌کی سه‌رکه‌وتوانه‌ی پر له کامه‌رانی ئه‌وه‌یه که مرۆف به‌دل خوشیی و بێ دهنگییه‌که‌وه بچی به‌پیر گه‌شه‌کردنی ته‌مه‌نه‌وه. که به‌هۆی ئه‌وه‌وه کامه‌ران ده‌بێ. چونکه پێ له‌وه ده‌نی که تافی خه‌بات کردن و زۆرانبازی، له‌ خۆی به‌سه‌رچووه. که ئه‌ویش به‌شی خۆی خه‌باتی کردووه و ره‌نج و کویره‌وه‌ری تووش هاتووه، ئیستاکه‌یش کاتی ئه‌وه هاتووه که له‌سایه‌ی مه‌رگه‌وه بکه‌ویته سه‌روت و حه‌سانه‌وه‌وه، جا له‌به‌رئه‌وه، ئیتر له‌وه به‌ولاوه ئه‌وه‌ی پێ ناوی که تالی ئه‌رک و نازاری خه‌بات کردن و سه‌رکیشیی به‌ختی خۆی بچیتژی.

له (سۆفۆکل) ده‌گتێنه‌وه، که له‌ کاتی پیرییدا لیبی پرسراوه:

«ناخۆ ئیستایش ئاره‌زووی به‌زم و په‌زمی دل‌داری ده‌کات یان نا؟». ئه‌ویش پیتی گوتوون: «خوداکان له‌وه‌م بیاریزن! من تازه خۆم له‌ ده‌ست دل‌داری رزگار کردووه. هه‌روه‌ک خۆم له‌ ده‌ست گه‌وره‌یه‌کی دل‌ره‌قی درنده رزگار کردبێ وایه!...». منیش گه‌لیک پیری و ده‌ناسم که هه‌ر له‌ شیتوتیتی دل‌داری خۆیان رزگار نه‌کردووه، هه‌روه‌ها له‌ لی پرسینه‌وه‌کانی دوا‌رۆژیش باری خۆیان سووک کردووه. که چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا چاویان به‌هه‌رزه‌کاره‌کان هه‌ل نه‌هیتاوه. له‌ جیاتی ئه‌وه به‌زییانی به‌لاوه‌کاندا هاتوته‌وه که زووبه‌زوو ده‌که‌ونه گیتاوی ئه‌و زبانه‌ی ژبانه‌وه که به‌توندوتیژی و هاژه‌هاژه‌وه گیتل ده‌خۆن. جا وینه‌ی ئه‌م جو‌ره پیرانه خوشییه‌کی یه‌جگار ده‌چیتن له‌و بابته‌ی خۆش راباردنانه‌ی که بۆیان ماونه‌ته‌وه له‌ پاش ئه‌وه‌ی که به‌خۆشی خۆیان له‌ هه‌ندیک له‌و خۆش راباردنانه‌ وازیان هیتاوه. جا ئه‌م جو‌ره پیرانه، په‌ی به‌وه‌یش ده‌به‌ن که ئامۆژگاری کردن که‌لکێک نابه‌خشێ. له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌مانه هه‌ر ئه‌وه‌یان پێ باشتره که هه‌ر که‌سه به‌رئه‌للا بکه‌ن به‌ژیانی خۆیه‌وه: چۆنی پێ خوشه‌ بژی و، ژبانی خۆشی ئاراسته‌ بکات. جا له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که ئیمه به‌خوشییه‌که‌وه گوێ له‌ بیره‌وه‌ری ئه‌و پیرانه ده‌گرین. چونکه به‌توانج و پلار سه‌رکویرمان ناکه‌ن. کاتیکیش که گیروگرفت په‌یدا ده‌بێ.

ته‌نگوچه‌له‌مه‌مان لی روو ده‌دات، په‌نا ده‌به‌ینه‌وه به‌ر ئه‌وان تا لییان به‌خوازین بگه‌رینه‌وه سه‌ر ته‌ختی پیشه‌وایی و سه‌رکرده‌یی خۆیان، که هه‌ر له‌و کاته‌یشدا دل‌نیابن له‌وه‌ی که ئه‌وانه هه‌رگیز ئه‌م هه‌له بۆ که‌لکی ناپوخته‌ی خۆیان به‌کارناهیین. چونکه ده‌ربه‌ستی ئه‌وه نین که بینه‌وه به‌خواهن هیتر و ده‌سه‌لات.

رینگای پیرییه‌کی پر له سه‌رگه‌ردانی!

ئه‌وه‌نده هه‌یه به‌رامبه‌ر به‌هه‌ردوو رینگاکه‌ی که بۆ پیرییه‌کی پر له کامه‌رانیمان ده‌به‌ن، چه‌ند رینگایه‌کیش هه‌ن که بۆ پیرییه‌کی پر له سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه‌ساردیمان ده‌به‌ن. له‌ هه‌موو رینگاکانیخ خراپتر ئه‌وه‌یه که پیره‌که هه‌ر خه‌ریکی ئه‌وه بێ، بابته‌ی وای ده‌ست بکه‌وی، که ده‌ست که‌وتنی هه‌رگیز سه‌رنه‌گرێ! گه‌لیک پیاوانی خاوه‌ن کار و فه‌رمانیش هه‌ن، که پیره‌وون واز له‌ هیچ به‌شیکه‌ی هیتر و ده‌سه‌لاتی خۆیان ناهیین. له‌ جیاتی ئه‌وه کوره‌کانی خۆیان ده‌که‌ن به‌به‌نده و ده‌یانچه‌وسینه‌وه و، چنگیش ده‌گرن به‌سه‌ر ژبانیاندا. که چی ئه‌گه‌ر تیگه‌یشتووویی خۆیان به‌کاربه‌یتنایه و، ئه‌و کورانه‌ی خۆیان بکه‌ردایه به‌هاوکاری خۆیان له‌وانه بوو، خۆشه‌ویستی ئه‌و کورانه‌یان کیش بکه‌ردایه بۆ خۆیان و، به‌رپه‌رته‌نیشیان شادمان ببوونایه. هه‌روه‌ها ئه‌مه‌یش زۆر ده‌بینین که باوکه‌کان له‌ تافی پیریاندا ده‌ست قووچاو ده‌بن به‌رامبه‌ر کوره‌کانیان و، ناچاریشیان ده‌که‌ن ژبانیکی بژین که پر بێ له‌ به‌ند و کۆته و دیلی. هه‌موویشی هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی خۆشی له‌ شتی و بچیتن، که رینگایان نییه له‌و تافی پیریاندا خۆشی لی وه‌رگرن! هه‌روه‌ها پیرانی وایش ده‌بینین که ئاواتی گه‌وره‌ییان له‌ پیرییدا ده‌گۆرێ و ده‌بیتته‌ چاوبرسیتی، که له‌ برانه‌وه‌ی ژبانیاندا ژه‌هری به‌ره‌ره‌کانی و وه‌رس بوونی لی ده‌وه‌شیتته‌وه!... جا له‌مه‌وه تیده‌گه‌ین که هونه‌ری ژبانی تافی پیری ئه‌و هونه‌ره‌یش ده‌گریتته‌وه که رپه‌زگرتن و باوه‌ر پێ کردنی رۆله‌کانی به‌ره‌ی تازه ده‌ست به‌خت بۆ خۆی.

تاكو پیره‌که‌یان و ابیتته‌ پیتش چاو که یارمه‌تی ده‌ریانه، نه‌ک به‌ره‌هه‌لستیکه و که‌وتوته به‌ر ریبیان، که رزگارکه‌ریانه، نه‌ک به‌ره‌ره‌کانییان له‌گه‌لدا ده‌کات!... که‌واته بام پیره‌کان خۆیان له‌م سی به‌دخوویییه‌ بیاریزن: «خۆپه‌رستی» و «ده‌ست قووچاوی» و «چاوبرسیتی»، یاخود به‌ره‌ره‌کانی کردن له‌گه‌ل هه‌رزه‌کاراندا!...

ژیانی بێ کار و فه‌رمانی و پرکردنی له‌ خۆشی

ماوه‌ته‌وه سه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌ کار و فه‌رمان ده‌ست به‌ردان بدوین و سه‌روت به‌خۆدانه‌وه له‌ کاتی پیرییدا. که‌سانی و هه‌ن که ژبانی بێ کار و فه‌رمانیان زۆر پێ گرانه و بۆیان ناچیتته سه‌ر. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌یه که له‌ کاتی خۆیدا خۆیان بۆ ئه‌م ژبانه ئاماده نه‌کردووه. به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌توانن ئاره‌زووی خۆ ئاگادارکردن له‌ دلی خۆیاندا بیاریزن، به‌راستی

سهردهمی بچ کار و فهرمانيان له وانهيه ببيته خوشترين کاتي ژيانيان. نهونده ههيه نابي ماوه بهوه بدن که دواي نهو نارهزووه بکهون که بهيه کجاري له ژيانی کار و فهрман کردن خويان دووربخه نهوه. ههروهه پاريزگاري نهو نارهزووه يش بکهن که هه موو دم فيري شت بن و له شتيش تي بگهن، که خويشيان بهه ندي کاروباري تاييه تي دياردي کراوي خويانهوه خهريک بکهن له گونده کاني خوياندا، ياخود له باخچه کانياندا، يان له ناو خانووه کاني خوياندا، چونکه پياوي ژير نهو که سهيه که هه موو کوششيکي خوي بخاته سهر کاروباري تاييه تي خوي، که له وه پيش نهو کوششه ي له گه ل ژيانی خويدا ته رخان کردبوو، بو کاروباري گشتي. جا نهو نهو ژيانه ي زور پي ناسان دهبي، نه گهر بيتو له وه پيش خوي وا پراهي تايي که دلي بهه نراوه، ياخود به ته ماشا کردني چاوه نندازاني سروشت کراييه ته وه، يان به هه شتيکه وه خهريک بووي. منيش هيچ تافيتي پيريم له وه جوانتر نايه ته پيش چاو، که په نا بهرمه بهر جيگايه کي نزيک له دهشت و لاديدا، که له ويدا نووسراوه هه ره خوشه کان دووباره بخوينمه وه و، بگه ريم به دواي واتاياني تازه يشدا که له ناوياندا بيان دوزمه وه. نه مه يش له سهر قسه ي (موتنين) ه که دهلي: «پتويسته ميشک له تافي پيريدا، زيندويتتي خوي بپاريزي بام نه ويش ههروهک نهو گروگيايه ساوايانه بکات که له ملا و له ولاي سپينداری مردووه وه دردين». جا هه ره وهک مردووه کان نهو دوستانه ن که خونکاري مهرگ (۱) ناتواني له چنگمانيان دهريه يني، ههروهه نووسره گه وره کانيش دوستي هه موو ده ميمان، ههروهک له تافي لاوينيماندا به نووسينه کانيان چاوه ستيان کردووين و دليان کيش کردووين ههروهه له تافي پيريشماندا دلان خوش دهکن و کامه رانمان دهکن.

(۱) خونکاري مهرگ: بهرامبهر (مَلِكُ الموت) دانراوه

ههروهه ساز و ناوازش دوستيکي دلسووز و چاکه دهروهه و بچ هاوتايه هه ره که سي له تيمه دلي له سروشتي مروقايه تي ره نجايي و پشت به مروقايه تي نه به ستي، ساز و ناوازش جيهانيکي تري پيشکهش دهکات که سره وتيکي بي هاوتا و خوش رابواردنيکي ناوازي تيدا بدوزيته وه.

پيری بریتی نییه له ئاگرستانیکي بی هیوا!

(پاسکال) دهلي: «ژيانی مروف پر دهبي له کامه راني، نه گهر بيتو له دلدارييه وه دهست پي بکات و، به ناواتي گه وره يش دوايي پي بهيني!». به لاي منيشه وه وايه که مروف ژيانه که ي پتر دهبي له کامه راني، نه گهر بيتو له پاش به ديهي تاني هه موو ناواتيک به بي دهنگ و سهنگيه کي پر له نارام و دلنيايييه وه دوايي بيت. چونکه مروف له پاش تيپه رکردني له (هيتلي سيپه ر) به ده ساليک ياخود به بيست ساليک، زوري پي ناچي له (هيتلي پروناکي) يش تيپه ر دهکات. جا له پاش نه مه ي که تووشي نهو نازاره ديت که له سهره تاي هوروژمه کاني پيريدا پهيدا دهبي، سه باره ت به وه ي که نهو سهرده مه ي به سهرده مي خوي داده نا، بووه به سه رده مي رابوواردني به رديه کي تازه، له پر واي لي دي که په نا ده باته بهر دلنيايييه کي بي دهنگ و سهنگ و، له وه يشدا هه ست به کامه راني دهکات که به وربايييه کي بي لايه نگيريه وه له دووره وه ته ماشاي به زمگاهه که بکات. شيوه ي دلخوشي به ده موچاويه وه ديار دهبي، زه رده خه نه ي سره وت و شادمانيش له چاوه کانيدا ده رده که وي.

به م رهنه گه، بو مان ده رده که وي، که پيری بریتی نییه له دوزخه خيک که له سهر ده رگا که نووسراي: «نه ي نهو که سه ي ديپته ناو نهو جيگايه وه، واز له هه موو هيوايه کت بهينه!». تا ئيستا هه ره هيه کي هه ناسه ساردی هه بوو که پياوي پير هه ستي پي دهکات دلي داگير دهکات، شيمان کرده وه. که ته ماشاشمان کردن، له چاره کردنه وه دوور نين. جا هه ر کاتي گوتيان کزي و لاوازي به ده م پيريه وه په يدا ده بن، ئيمه يش دهليين: «که ينه وه ينه که به نده به ته ندروستي مروقه که خويه وه. گه ليک پيری وا هه ن که زور به هيز و هه ره تن. گه ليک هه رزه کاري وايش هه ن که کز و لاوازن و، وره به رده ده ن!». نه مه يش راسته که پيری مروف له زور بابته تي خوش رابوواردن بيپه ش ده هيتييه وه، به لام نهو خوش رابواردنا نه ي که بو پياوي پير ده ميننه وه وهک هه موو خوش رابواردنيکي کورت ته مه ن، دوو هينده خوشي ده گه يين به دلي. رهنه گه نه وه يش بگوتري که بو پيره کان گرانه، بتوانن کار و فه رماني وا بدوزنه وه بو خويان که پتوه ي خهريک بن. به لام راستيه که ي وا ده رکه وتوه: نه وان له لاوه کان باستر ده رده چن، له کار و فهрман کردن و پيشه وايي و فه رمانداريدا. ياخود رهنگه بلين پيره کان دوستيان ده ست ناکه وي. به لام وهک ده رده که وي به پتچه وانه ي نهو قسه يه، دوستيان زور لي کو ده بيته وه، بيتو نه گه ر خويان ده ريخه ن که هه لده گرن دوستايه تيبان له گه لدا بکري. ئيتر هه ر «ترسي مردن» ده مينتيته وه له پيريدا نه ويش له

تواناییدا ههیه که بهسه‌ریدا زالّ ببین. ئەویش بههۆی (خوداناسی) و (راستی پهرستی) یهوه، که له‌مه‌ولا لییان ده‌دوین.

مردن دوو راستی پهرستی ههیه به‌لام هه‌رده‌ووکیان سه‌روه‌تیا ن تیدایه!^(۱)

بۆ ئەمە‌ی رووبه‌رووی مردن بوه‌ستین دوو ریگا ههیه: ریگای «ئەپیکووری» یه‌کان که بریتین له و راستی پهرستانه‌ی که باوه‌ریان وایه «کامه‌رانی» له ئارامی دل‌دایه که به‌نده به به‌سه‌ر راستییه‌وه. جا ئەم راستییه‌ پهرستانه به‌لایانه‌وه وایه که «مردن» به‌ش به‌خۆمان، کهینه‌وبه‌ینه‌یه‌کی ئەمه‌نده گ‌رنگ نییه که پیاو دلّی خۆی پێوه خه‌ریک بکات. چونکه چاکه و خراپه بریتین له دوو بابته‌ی په‌ی بردن به‌هۆی هه‌سته‌وه. به‌لای ئەوانیشه‌وه وایه که هیچ ژیا‌نیتک ترسی تیدا نابێ ئەگه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی په‌ی به‌وه ببات که له پاش پرانه‌وه‌ی هیچ شتێک له دوايه‌وه نایه‌ت هه‌روه‌ها «تا له ژیندا بین مردن نییه، که مردیشین نامینینه‌وه!».

ریگای دووه‌میش بۆ رووبه‌روو وه‌ستان به‌رامبه‌ر مه‌رگ ئەوه‌یه که ئایینه‌کانی ئاسمانی دایان ناوه. له راستیدا پیاوی خوداناس له مردن ناترسی. چونکه ئەو مردن هه‌ر به‌کوچ کردنیک داده‌نی، که گه‌بشته جیبی دیاردیکراو، چاوی به‌وانه ده‌که‌وی که له‌وه‌پیش خۆشی و‌یستوون.

هه‌روه‌ها چاکه‌یه‌کی وایشی دیته‌ ری و پیتی شادمان ده‌بێ که تا ئەندازه‌یه‌کی هه‌ره‌ گه‌وره له هی ئەو سالانه‌ی که له سه‌ر زه‌ویدا رایبواردوون زۆرتر ده‌بێ. جا چه‌ند گه‌وره‌یه ئەو مردنه‌ی که کارگه‌ریکی خاوه‌ن به‌ره‌م ده‌مری، هه‌تا ده‌می سه‌ره‌مه‌رگی خۆی هه‌ر به‌کار و فه‌رمانی خۆیه‌وه خه‌ریک ده‌بێ! چه‌ند پیاوی وایش هه‌یه که تا له ژیا‌ندا بووه هه‌ر به‌نامه‌ی خۆیه‌وه خه‌ریک بووه، که خۆی بۆ بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی ته‌رخان کردووه، که چی له ده‌می سه‌ره‌مه‌رگیشدا هه‌ر ئەو نامه‌ی به‌ده‌مدا هاتووه، که به‌هۆی ئەوه‌وه ئەو نامه‌یه‌ی پیتی سپی‌راوه له پاش مردنیشی هه‌ر به‌زیندویتی ماوه‌ته‌وه و له‌ناو نه‌چوووه!...

(هاملیت) له چیرۆکی لاسایی کردنه‌وه نه‌مه‌که‌ی (شکسپیر) دا له خۆی ده‌پرسی ده‌لێ: «مه‌رگ هه‌ر بریتیه‌یه له راکشانیتک. به‌لام ئاخۆ له وه‌نه‌وزی مردندا چ جو‌ره‌ خه‌ویک له‌لایه‌ن مرۆڤه‌که‌وه ده‌بیرێ؟!».

جا دوور نییه که هه‌تا ئیستا که‌یش وه‌رامیک بۆ ئەم پرسه‌ سامناکه، نه‌دۆزرا بێته‌وه. ئەوه‌نده هه‌یه ره‌نگه ئەمه به‌که‌لکمان بێت که بزاین زۆر که‌س له هه‌موو پێره‌وییه‌کانی ژیا‌ندا، به‌هه‌موو ئازایه‌تییه‌ک و بیباکییه‌که‌وه ئەم پرسه‌یان له خۆیان کردووه، بێ ئەمە‌ی به‌نه‌شاره‌زایی پاش مردن زا‌ره‌تره‌ک بێن!...

ته‌واو

۱۹۶۶/۵/۱۲

(۱) راستی پهرستی: مامۆستا به‌رامبه‌ر (فهلسه‌فه) دایده‌نی.

ثانی

ژیانی محەمەد

نووسەری: محەمەد بەدرەدین خەلیل

ئەم نووسراوە

ئەم نووسراوە نایابە، (ژیانی محەمەد)، که نووسەری بەناوبانگی میسر، محەمەد بەدرەدین خەلیل دایناوە، لە پوختەیی گەلیک نووسراوانی گەورە گەورە، که لەسەر محەمەد نووسراون، پیتی هیناوە لە شێوەیەکی کورت و گەرموگور و گرنگدا، ژبانی محەمەد مان بوو دەرتەخات؛ که هەرەک پیغەمبەرێکی گەورەبوو، مامۆستایەکی روژنبیر و، خاوەن خیزانیکی دل نەرم و شیرین رەفتار و، چاکەخواریکی کۆمەلایەتی یەجگار پیتشکەوتوویش بوو محەمەد توانی لە ماویەکی کهمدا شوڕشیتی نیشتمانی و جیهانی بەرپا بکات و، نەتەووەکی خۆی و بەشیککی گەورە لە مرۆفایەتی بخاتە سەر پتگی پیتشکەوتن و ئازادی و سەرپەرزگی و کامەرائی.

جا ئەم جیهانەیش که ئیستا پرە لە ئازاوەی خۆپەرستی و پوولپەرستی، که بەهۆی ئەووە هەرچی کەتن و کارەساتی نەنگ و ناشیرین هەیه لە ناوەند نەتەووەکاندا روو ئەدات، وەک: (زۆرداری) و (هەژاری) و (نەخویندەواری) و (دەردەداری)، هەمووی سەبارەت بەو هیه که پشتمان کردۆتە (خواناسی) و روومان کردۆتە (خوانەناسی)، (کوردەواری) یەکهی ئیمەیش که کۆمەلێکە لە (مرۆفایەتی)، داخەکم لە هەمووان زۆرتەر تووشی ئەو دەردانە بوو. هەرەک لە سەرەتای ژبانیەو (سەرگردانی)، وەک کالا برابری بەبالای وایە (۱) ئەم بارە ناھەموارەیش که ئیمەیی تێ کەوتووین، خەباتیکی گەورەیی مەردانەیی ئەوئ بۆ راستکردنەو، وەک خەباتە گەورەکی محەمەد هەرەها پتگیەک و شێوەیەکی فرمانکردنی ناوازە و نایابیشی ئەوئ وەک ئایینەکی محەمەد.

منیش که ئەم نووسراوەم کردۆتە (کوردی)، مەبەسم ئەو هیه که ئەو کەسایەتیە نازەنینهی محەمەد و، ئەو ئایینە پاکە بلندە (ئیسلامەتی) یە، لە گەل ئەو خەباتە مەردانەیی محەمەددا، لە شێوەیەکی ئاسان و روژندا، بۆ (خویندەواری کورد) روژن بکەمەو.

(۱) یان: کالا برابری بەبالای...

تا هەتا زوو بەگەرێنەو سەر ئەو ئایینە پاکەیی خواییە و بەکاری بەینین بۆ ئازادکردنی نەتەووەکانمان لە دەست (زۆرداری) و (پاشکەوتوویی).

(ئایینی ئیسلام) هەموو روویەکی ژبانی گرتۆتەو ئەوانەیی بەپیتووستی ئەزانن: ئایین لە فرمانداری و زنگ کاری (سیاست) و کۆمەلایەتی و خویندەواری و بابەتانی تری ژین جیا بکەنەو، نەک هەر بەهەلەداچوون، لە گوئی گایشدا نوستوون.

چونکه لە راستیدا مرۆفایەتی، هەزار رەنگی خوانەناسی لە خۆی بدات و، لە هەزار پتگی شەو خەبات بکات بۆ پیتشکەوتن، لەم شەر و ئازاوە و جوین و خوین و کەتن و ریسواییە پزگاری نابێ، تا نەگەرێتەو سەر (خواناسی)، بەمەرجی خواناسییەکی لە شێوەی ئیسلامەتی دابێ بەواتایەکی روژنتر کلیلی (پیتشکەوتن) ی (مرۆف) هەر بە دەست (ئیسلامەتی) یەو هیه، نەک بە دەست (بت پەرستی) و (پارە پەرستیەو).

جا بەم هیواو ئاواتەو که نەتەووەی نەژادی (کورد) روژنیک لە روژان بکەو پتە سەرپەرزگی و کامەرائی و پیتشکەوتنی راستەقینەو، بانگ ئەدەم بۆ گەرێنەو مان بۆ (خواناسین)، بۆ راستی و دروستی و دادپەروری، بۆ خوێشەووستی و برابری و هۆگری، بۆ کرداری شیرین و پرەوشتی بلند و اتا بۆ (ئیسلامەتی)، که هەر ئەم ئایینەیی بپتە پتگی پزگاریمان و سەرپەرزیمان.

شاکر فتاح

سلیمانی: ۱۹۶۵ دوانزە مانگ

له رۆژی دووشه‌مه‌دا، دوانزه‌ی مانگی (ربیع الأول) که یه‌کیک بوو له مانگه‌کانی عه‌رب له سه‌رده‌می ناشیتیان (الجاهلیة)‌دا، به‌رامبه‌ر سالی ۵۷۱ی پاش له دایک بوونی مه‌سیح - هه‌ندیکیش ئەلین سالی ۵۷۰- محهمه‌د درودی خوی له‌سه‌ری له دایک بووه... هه‌روه‌ها له دوانزه‌ی مانگی (ربیع الأول)‌دا که له سیانزه‌مین سالی بانگی ئیسلامه‌تی دابوو- به‌رامبه‌ر ۶/۲۸/۶۲۲ی زاین- محهمه‌د به‌کوچ کردوو‌یه‌وه گه‌یشتۆته شاری مه‌دینه‌ی ئه‌ویش وه‌ک هه‌موو خاوه‌ن نامه (رساله)‌یه‌ک، له‌وه ترسابوو که له‌لایه‌ن نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیه‌وه، نامه‌که‌ی له‌ ده‌ست به‌چی...

نه‌ته‌وه‌ی هه‌موو هه‌لکه‌وتوو‌یه‌کی تیگه‌یشتوو‌یش، له‌ دوی هه‌مووانه‌وه‌ دان به‌هه‌لکه‌وتوو‌یی و تیگه‌یشتوو‌یی ئه‌و که‌سه‌دا ئەن‌ین!

هه‌روه‌ها له رۆژی دووشه‌مه‌یشدا، دوانزه‌ی (ربیع الأول) که له سالی ده‌یه‌می پاش کوچ کردندا‌بوو، به‌رامبه‌ر ۷ یاخود ۸ی مانگی خه‌رمانان (حوزه‌یران)، سالی ۶۳۲، محهمه‌د مرد... به‌م په‌نگه ۱۲ی مانگی (ربیع الأول)، سێ هه‌نگای دیاریکرد، له ژبانی ئه‌م پیاوه شو‌ریشگه‌یردا، که بانگی ر‌ائه‌ه‌یشت بو شو‌ینکه‌وتنی فه‌رمانی خوایی و یاسای خوایی، هه‌روه‌ها له ژبانی ئه‌م پیاوه جه‌نگاوه‌ردا که بانگی ر‌ائه‌ه‌یشت بو ئاسایش و ناشتی!

جا له ناوه‌ند ئه‌م سێ هه‌نگاوانه‌دا، یاخود ئه‌م سێ میژوو‌ه‌دا زۆر کاره‌سات و ژبان روویان داوه...

۱۲ی (ربیع الأول): له دایک بوونی محهمه‌د

جووله‌که‌یه‌کی^(۱)، جیگای په‌یدا‌بوونی خۆی له‌ده‌ست چووبوو، له‌گه‌ل جیگای په‌ره‌سه‌ندنیدا... هێز و ده‌سه‌لاتیشی په‌رش و بلا‌بووبوو‌وه... له ئەنجامی به‌ره‌نگاری کردن و تیکۆشانی خۆیدا سه‌رکه‌وتبوو.

به‌لام سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی له‌و جوژه سه‌رکه‌وتنه‌بوو، که ماوه‌ی دابوو به‌پارچه‌ پارچه‌ بوون و جیا‌وازی و په‌ره‌وازه‌یی... جوژه تیک‌چوون و که‌لله‌ ره‌قی و خۆپه‌رستییه‌کی وا که‌وتبووه ناویانه‌وه که ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو، له نا‌و‌پ‌چ‌ن...

جیهان هێزی ئایین و پروناکی باوه‌ر و هۆی ئارامی دل و گیانی له‌ ده‌ست چووبوو

(۱) راستتر: ئایینی جووله‌که

تووشی وشکانی و گروگه‌رمییه‌کی گیانی وایش بووبوو، که ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو تینویتی بو ئایین و تیگه‌یشتوو‌یی و ئارام، له‌ که‌لکی بخت...

له‌به‌ر ئه‌وه له‌وکاته‌دا وا چاوه‌روان نه‌کرا، که سه‌رچاوه‌به‌کی گیانی نوێ بو مرۆڤایه‌تی هه‌ل بقوولێ چونکه هه‌مووده‌م هه‌ر و ابوه، که خوی میه‌ره‌بان و دلپاک له‌ کاتی ته‌نگانه‌ی تینویتی گیانیدا، ده‌ستی پیرۆزی بو مرۆڤایه‌تی درێژکردوو نه‌یه‌یشتوو هه‌ر مرۆڤایه‌تی له‌ ناگه‌رستانی ئه‌و تینویتییه‌دا بمینیتته‌وه، له‌ بیابانی ئه‌و رێ لێ ون بوویه‌دا بمینیتته‌وه...

له‌ کۆنیشه‌وه هه‌روابوو که سه‌رچاوه‌کانی ئایین له‌و شو‌ینانه‌دا هه‌ل قوول‌بوون، که له‌ هه‌موو شو‌ینیک و شکترو بی ئاو‌تر‌بوون بو گیانی مرۆڤایه‌تی...

نیوه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بستانیش، جیگای هه‌ل‌بێژراوی ئه‌م جاره‌ بووه چونکه عه‌ره‌بستان له‌وکاته‌دا، گه‌یشت‌بووه ئه‌وه‌په‌ری ناشیتی و نه‌زانی و بت په‌رستی... به‌دخوویی ئه‌وه‌نده هێزی تیا سه‌ندبوو، داوین پیسی و نه‌خوینده‌واری و مه‌ی خۆزی و قومار و دووبه‌ره‌کی، ئه‌وه‌نده په‌ره‌ی تیا سه‌ندبوو، کرده‌وه و په‌وشتی پاک به‌جاری له‌ ئارادا نه‌ما‌بوو... جا له‌م شو‌ینه‌دا و له‌م کاته‌دا، محهمه‌د له‌ دایک بووه له‌ ماییک له‌ دایک بووه که له‌ رێژدارترین ماله‌کانی هۆزه‌که ئه‌ژمه‌یرین.

هۆزه‌که‌یشی له‌ پێشکه‌وتوو‌ترین هۆزه‌کانی عه‌ره‌بستانی ئه‌وکاته‌ دا‌ئه‌ن‌ری... له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشا له‌ماله‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانی هۆزه‌که نه‌بوو چونکه مائی عه‌بدو‌لمو‌ته‌لیب له‌ جیاتی ده‌وله‌مندی له‌ ساماندا، خوا ده‌وله‌مه‌ندیی دابوو‌یه له‌ ده‌روون و گیاندا... له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌وه‌ی بو کوره‌کانی عه‌بدو‌لمو‌ته‌لیب به‌جی ما‌بوو چاکتر بوو له‌ سامان، باشتر خۆی ئه‌پاراست له‌ سامان چونکه به‌هۆی ئه‌وه‌وه پایه‌یان له‌ناو هۆزی (قوره‌یش)‌دا به‌رزبووبوو‌وه...*

عه‌بدو‌لمو‌ته‌لیب له‌ دلێ خۆیدا پیریاری و‌ابوو، که ئه‌گه‌ر ده‌ کور له‌ کوره‌کانی خۆی بو

* پێیوسته‌ بزاین که هۆزی قوره‌یش، له‌ بنجینه‌دا عه‌رب نه‌بوون، به‌لام که هاتوونه‌ته عه‌ره‌بستانه‌وه و تیکه‌ل‌بوون به‌عه‌رب زمانیان گۆرراوه و به‌عه‌رب دانراون به‌لای (إحسان نوری پاشا)‌وه، که له‌ نووسراوه‌ ناوازه‌که‌یدا، (تاریخ ریشه و نژاد کورد) نووسیویه‌ به‌جی ئه‌م (هۆزی قوره‌یش)‌ه، هیشتا له‌ناو جه‌رگی کوردستانی ژوورودامان، ناویان (کوره‌یش)‌ه و به‌کوردی قسه‌ ئه‌که‌ن! -وه‌رگه‌یر- سه‌رنجی بو ئه‌م په‌راویزه‌ی وه‌رگه‌یر: -کتیبی ناوبراو کاک حه‌مه‌ که‌ریم عارف له‌ فارسیه‌وه گۆپیویه بو کوردی (میژووی ره‌گ و په‌چه‌له‌کی کورد) نووسینی إحسان نوری پاشا- ۱۹۹۸ له‌ بلا‌وکراوه‌کانی کتیبخانه‌ی رۆشنبیر چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر.

بمیتیتتهوه و بژین، له تۆلهی ئهوهدا^(۱) یه کیتیک لهو کورانه له ناو (کهعبه) دا سهر ئه پری... که سهر پشکیان نا، بهر کوری ههره پچکۆلهی کهوت که ناوی (عهبدوئلا) بوو قوردهیش که ئهوهی زانی دهستی کرد به مقۆ مقۆ کردن چونکه (عهبدوئلا) لاهه کانی مه کهی رازاندبووه له سهر ئهوه عهبدولموته لیب ناچاربوو که پرس به زۆر زانییک^(۲) بکات له شاره که دا ئه ویش وای پیشنیاز کرد که له جیاتی (عهبدوئلا)ی کوری ده حوشره سهر ببری ئه ویش بهم جۆره بی که سهر پشک بنیته سهر کوره که و حوشره کان له ناو مالی (کهعبه) دا ئه گهر سهر پشکه که کهوته سهر کوره که، ژماره ی حوشره کان زۆر تر لی بکری و سهر پشکه که دووباره بکریته وه له ناوهند (عهبدوئلا) و حوشره کاندا، تا له ئه نجامدا سهر پشکه که ئه که ویتته سهر حوشره کان تا خوا به وه واز ئه هینی^(۳)...

ئهوانیش له سهر ئه و ریتوشوینه که ئافره ته زۆر زانه که بۆی دانابوون، چهند جار ییک سهر پشکه که بیان دووباره کرده وه، تا کهوته سهر حوشره کان، که ئه و کاته ژماره بیان گه یشتبووه سهد سهر ئیتر له ویدا، عهبدولموته لیب مافی پچ درا که خۆی له بریاره کهی دلی خۆی رزگار بکات و اتا (عهبدوئلا)ی کوری سهر نه پری و له باتی ئه و سهد حوشره سهر بیری و گوشت و پیسته کانیان به سهر هه ژار اندا دابهش بکات.

به لام هه تا ئه وه ته و او نه بوو، قوردهیش ههر له گلار او بییدا مایه وه، نه حه سایه وه... ئافره ته کانی قوردهیش به دزیبه وه خۆیان ئه گه یانده ناو (کهعبه) وه و دامینی په رده کانیان ئه گرت و ئه پارانه وه له خوی خۆیان که ئه و لاه جوانه شه نگوشۆخه یان بۆ رزگار بکات... له مالی (وهه ب) یشدا که گه وره ی (بنی زهره) بوو ئافره تیک هه بوو، ئه وهنده ی نه مابوو له داخانا جه رگی بتویتته وه... چونکه عهبدوئلا کوری مامی بوو، زۆر نازی هه بوو له لای، زۆری خۆش ئه ویست به لام چونکه ئه و وه ک پیاو و ژنه کانی تر پری پچ نه ئه درا بچیتته کهعبه وه بۆ بینینی ئه و کاره ساته که له وئ رووی ئه دا به سهر عهبدوئلا ی خۆشه ویستی، ئه وهنده ی تر خه موخه فته دلی داگیر کردبوو...

جا له و کاته دا که (ئامینه) کچی (وهه ب) له و گلار او ی و دل ناخۆشییه دا بوو، له پر کۆمه لیک له پیاوه ناسراوه کانی شاره که، به سه ره کایه تی عهبدولموته لیبه وه گه یشتنه مالی باوکی... (عهبدوئلا) ییش له ته نشتی راستی باوکییه وه بوو!...

(۱) به لکو راستتر: له سوپاسگوزاری ئه وه دا...

(۲) زۆر زانییک: به رامبه ر به (عراف) دیت.

(۳) یان: تا خوا وه ند به وه رازی ده بی.

کچه که، که کوره که ی چاوپیکه وت رزگاری بووه له ده ست سهر برین، له خۆشیاندا گه شکه داربوو ئه و دلخۆشییه، له پاشدا، وا ده رکه وت بۆ ئامینه، که ئه ویش جۆره مزگینییه کی گیانی بووه به ده روونی گه یشتوو، پشیش ئه و کاره ساته چاک و به که لکه ییش که وتوو که له پاشدا رووی داوه...

چونکه رزگار بوونی (عهبدوئلا) له ده ست سهر برین که لکی (ئامینه) ی تیا بوو چونکه باوکی (عهبدوئلا)، ویستی ئه و دلته نگی و گلار او بییه ی که تووشی ئه وانه بووبوو، به دوو شادمانی تۆله ی بکاته وه... شادمانییه کیان رزگار بوونی (عهبدوئلا) بوو له ده ست سهر برین شادمانییه کی تریشیان خوازیینی کردنی گولی باخچه ی قوردهیش بوو، (آمنه) بۆ لای رزگار کراو، لای شه نگوشۆخی قوردهیش (عهبدوئلا)!

(آمنه) ییش، مافی هه بوو، وا به و جۆره گه شکه دار بی. وا به و جۆره دلی پر له خۆشی و کامه رانی بی، که له توانای دلیا نه بی ئه و خۆشییه هه لبگری!... چونکه (عهبدوئلا) لای شوژه سواری کچانی قوردهیش بوو که خه ویان پتوه ئه دی.

ته نانه ت هه موو ئافره تانی قوردهیش ئاوتیان بۆ ئه خواست که بیته مبردیان... ته نانه ت ئه ویشیان گپرایه وه که (روقیه کچی نۆفل)، له کاتی چوونی (عهبدوئلا) دا له گه ل باوکیا بۆ خوازیینی کردنی (ئامینه)، رینگا به (عهبدوئلا) ئه گری و ئه یوه ستیئی و پیی ئه لی: (چهند حوشریان له پیناو رزگار کردنی تۆدا سهر بریوه ئه وهنده ت ئه ده می، به و مه رجه ی به یلیت که ههر ئیستا خۆمت پیشکه ش بکه م)!... به لام (عهبدوئلا) به ریه رچی ئه داته وه و رووی خۆی لی وه رته گپری!...

له راستیدا (عهبدوئلا) لایکی جوان بووه، به هیز و هه رته بووه، شه نگوشۆخیکی وایش بووه که دلی ئافره تانی کیش کردوه!... به لام سهر گوزه شته کان وا ئه لین که ههر له به ر جوانییه که ی نه بووه، ئه و ئافره تانه گرفتاری دلداریی (عهبدوئلا) بووبن و په دووی که وتبن و خۆیان پیشکه ش کرد بی... وایان گپراوه ته وه که (روقیه ی کچی نۆفل)، پاش گوتراوه ی (ئامینه) بۆ (عهبدوئلا)، که (عهبدوئلا) ی دیوه، رووی لی وه رگپراوه... که (عهبدوئلا) لی پرسیوه بۆچ وا ئه که ییت?... (روقیه) گوتویه تی:

(ئه و رووشناییه ی دوینی له ناو چاوتابوو، تیا یانه ماوه تازه من کارم به تۆ نه ماوه!...).

ههروه ها ئه ویشیان گپراوه ته وه که کاتی (ئامینه) له به ره به یاندا له خه وه لساوه، له شه وی بووک و زاویه تییاندا، وا هه سته به خۆی کردوه که شتیک له ناو له شیایه، وه ک پرشنگ بداو هه موو جیهان روشن بکاته وه وایه... چرپه یه کیشی گوی لی بووه، مزگینی

داوه تې که گوره ی نه توه که ی خوی له ناو سکيا په!...

نهوه روښنايي پيغهمبريتي بووه که به پتي نهو سهرگوزه شتانه ی گپراو يا نه توه، به پشت له نهوه ی (ثيبراهيم) پيغهمبردا هاتوته خواره وه، تا که يشتوته سهر نهوه ی (قُصِي) که چواره مين باپيري (محهمد پيغهمبر) بووه له ويشه وه پشت به پشت هاتوته خواره وه تا که يشتوته (عبدالللا). (عبدالللا) يش له شوي زاوايه تيدا نهو روښنايي ه ي خستوته له شي هاوسره که ی خويه وه!...

به لام کامه راني (ثامينه) زوري نه کيشا چونکه ميړده که ی به هوي کاروباري کي بازگان ييه وه رووي کرده (شام) له بهر نهوه که وته خه موخه فه تي دوور که و تنه وه ی (عبدالللا) و گهرموگوربي ناواتي زوو هاتنه وه يه وه تا به شادمان ييه وه له گه ليا بږي... له بهر نهوه تا ههستي نه کرد به سک پرپووني خوي، نازاري دلي که م نه بووه وه... مه گهر به ويش دلخوشي خوي بدايه وه، که ميړده نازداره که ی گه رايه وه، به خوشي و کامه راني يه وه له گه ليا راته بوږي!.

به لام ميړده که ی (ثامينه) گه رانه وه نه بوو!... چونکه، له پاش گه رانه وه ی له (شام)، ههر نهوه نده گه يشته شاري (مدينه)، نه خوش کهوت ناچار بوون برديانه مالي لالو کاني که له ويدا مرد... نهوکاته محهمد له سکی دايکيا دوو مانگان بوو!...

محهمد يش له باوه شي بچ باوکی و هه ژاريدا له دايک بوو... ته نانه ت (حليمه السعديه) ي دايه ن، ههر له بهر نهوه محهمد ي وهرگرت له دست (ثامينه) ي دايکي که شيري بداتي و به خپويشي بکات، که نه ترسا له وه ي مه مکه که ی وشک بيچ، ههروه ها به زيشي به خويا نه هاتوه که دايه نه کاني ناسياوي توانج و پلاري تي بگرن و بلين (حليمه) منالي دست نه که و توه به خپوي بکات، بو به کا بچ منال هاتوته وه گه رکه که ی خوي...

سهر نهوه بوو، ههر نهوه نده ده مي محهمد له مه مکي (حليمه) کهوت، مه مکه که ی پرپو له شير و وهک چوراو که شيري پيا نه هاته خواره وه!... ههر نهوه نده مناله که ی گه يانده مالي خويان له هه مو لايه که وه چاکه ی به سر دا باري... نه ويش که به هوي محهمد وه، نه م هه موو چاکه و خوشي يه ده ستگير بوو که دوو ساله که ی به خپو کرده که يشي ته واو بوو، محهمد ي نه دايه وه به دايکي هه تا پينجه مين سالي ته مه ني... ئيستر له وساوه عه بدولموته ليسي باپيري برديه لاي خوي و له خوي نزيک خسته وه، و په روه رده کردني محهمد ي گرته نه ستوي خوي.

به لام محهمد له گه ل هه تيوي دا گف و به ليني کي هه بوو که گه يشته ته مه ني شه ش سالي، دايکي له گه ل خوي دا برديه شاري مه دينه له ويدا نهو خانووه ي پيشاندا که باوکی تيا مرد بوو.

رهنگه بيرکردني جي مردني نه م ميړده خو شه ويسته يش بوو بيته هوي نياز به خشيني کي گياني تر... نه ويش بانگيک بوو که له جي هانه که ی تره وه نه هات... ههر نهوه نده (ثامينه) بيست و سچ ميلتيک له شاري مه دينه دوور که و ته وه، له ريگاي گه رانه وه يدا مرد!... محهمد به ته نيا هاتوه عه بدولموته ليبش زور تر ته ماشاي نه کرد له جارن^(۱).

زور تر به تنگ پچ گه يشتن و دل يه وه بوو... ههروهک ويستبي تي توله ي له ده دست چووني خو شه ويستي دايک و باوکی بو بکاته وه واو بو... له گه ل نه وه يشدا هه تيوي ههر به دووي محهمد وه بوو، و ازي لي نه نه هينا... ههر نهوه نده بوو به هه شت سالان، باپيري شي مرد!... (نه بوتاليب) ي مامي برديه لاي خوي تا گه وره ي بکات نه وه نده نازي محهمد ي نه کيشا، پيش مناله کاني خوي نه خست... نه مه توزيک له کلولي محهمد يي که م کرده وه...

ته شه (بحيري) دوا روږي محهمد نه خو يني ته وه

که محهمد گه يشته ته مه ني دوازه سالان، له گه ل ماميا بو بازگاني چوه (شام) که کاروانه که گه يشته شاري (بصري) له باشووري شامدا، له ناوچه ي (جولان) دا، قه شه يه کي گاور ميوانداري کردن، ناوي (بحيري) بوو (بحيري) يه کيک بوو له زانا تيگه يشتوه کاني گاوره کان، که له رازي نايينه کاندا زور شاره زا بوو... قه شه که خواني خسته به رده مي ميوانه کاني، زوري لي کردن که که س نه مي ني ته وه، هه موويان بيته سهر خوانه که ی نان بخون له بهر نهوه (نه بوتاليب) يش کوره بچکوله که ی برازاي له گه ل خوي برده نه وي ههر نهوه نده (بحيري) چاوي به محهمد کهوت، ته ماشاي کرد و لتي ورد بووه وه رووي کرده مامي و لتي پرسى: (نه م کوره، کوري تو نييه وادياره باوکيشي نه ماوه) نجا که نه بوتاليب، پتي گوت قسه که ت راسته (بحيري) گوتي: (راست نه که يت که واته بي به روه ناو شاره که ی خوي وريابه جووله که کان دهستي لي نه وه شين نه گهر بيتو بزنان کي تيه، له ناوي نه بهن، نه م کوره پايه ي زور بلند نه بيته وه نه بيته پياوي کي يه جگار گه وره)!...

(۱) له جارن زياتر چاوه ديږي ده کرد.

بهم رهنگه (ئه بوتالیب) بۆ محهمه دی بئ باوک و دایک زۆر به پهرۆشهوه بوو به جۆرتیکی تایبه تی خه می پیگه یاندنی ئه خوارد... نهی ئه ویست گهنگی و نهنگی سهردهمی ناشیتی^(۱) عه رهب، تیکه ل به ره وشت و خوی محهمه دبئی!...

له گه ل ئه مه پشا، گه شته که، کاری خۆی له دلی محهمه ددا کرد... جوانی و تیگه یشتوویی دهشت و بیابانه که ی بۆ ده رکه وت... رازه کانی ناو ده شته که به ره به ره دلی محهمه دیان کیش ئه کرد... ههروه ها له گه لیک که ی نه وه ی نهی فورسه کان و رۆماییه کان ناگادار بوو، که له بهر بهرکه نایی مه گوسایه تی فورسه کان و مه سیحایه تی رۆماییه کانه وه پهیدا ئه بوون...

محهمه د تا ئه هات تیگه یشتنی په ره ی ئه سه ند... له بازاره کانی (عکاظ) و دراوسیکانی هه وه فیری زمان پاراویی عه رهب بوو به پهرۆشیکه وه گوئی له وتاریتیه کانی جووله که کان و گاواره کان ئه گرت، که له نووسراوه کانی (موسا) و (عیسا) وه ئه دوان... له گه ل ئه وه پشا که نه خوینده وار بوو، تا ئه هات می شکی روون ئه بووه وه و ئه که وته بیرکردنه وه و لیکۆلینه وه وه...

جا له بهر ئه وه ی که زۆر ئه مایه وه به ته نیا، له کاتی مه ر له وه راندندا تا ئه هات می شکی چالاکي زۆرتر ئه نواند و تیتر بیري ئه کرده وه...

محهمه د له لایه که وه هۆگری کرده وه بلند و مه ردا به تی و سه ر راستی ئه بوو له لایه کی تریشه وه هه ر له منالییه وه خۆی له بت په رستی و به زموره زمی هه رزه کاره کانی مه که و خو پرتییه کانیان دوور ئه خسته وه جا ئه م دوو جۆره کرده وه یه ی، وای لی کردبوو که له کرده وه و کاری نه نگ و ناپه سه ند و گه نگ خۆی بیاریزی له بهر ئه وه له لایه ن هۆزه که ی خۆبه وه ناو نرابوو (سه ر راست) و اتا جیگای باوه ربوو پشتی پی ئه به سترا، گه له که ی هه موویان له راستی و دروستی دلسۆزی محهمه د دنیابوون!

پیگه یشتنی محهمه د به خه دیجه ...

ئه وه نده هه بوو (ئه بوتالیب) که م ده ست بوو سامانی که م بوو خیزانی زۆربوو که قوره یش کاروانه بازرگانییه کانی خۆی ئاماده کرد و کاتی رۆشستیان هات بۆ شام، ئه بوتالیب وای به باش زانی که محهمه د له گه ل کاروانی ئافره تیکی خزمی خویندا بچیت بۆ شام ئافره ته که خاوه ن کرده وه ی بلند و پایه ی بهرز و سامان بوو له ناو قوره یشدا... پییان ئه گوت: (خه دیجه کچی خویندا)... له وه پیتش دوو جار شووی کردبوو... هه ر دوو جار هه که یش بوو بووه وه

(۱) سهردهمی ناشیتی: سهردهمی نه زانین (عصرالجاهلی).

به بیوه زن... هه ر سامانیکیشی هه بوو له بازرگانییدا به کاری ئه هینا، تاوای لی هات بووه یه کیک له هه ره ده وه له مه نده کانی مه که (خه دیجه) کرده وه و ره وشتی محهمه دی بیستبووه وه.

که (ئه بوتالیب) یش له و با به ته وه قسه ی له گه ل کرد، یه کودووی لی نه کرد، ده موده ست ریک که وت له گه لیا که ئه و کاری بازرگانی به محهمه د بسپیتر، له تۆله ی^(۱)

ئه وه یشدا چوار حوشتی بداتی ئنجا به (ئه بوتالیب) ی گوت: (تۆ ئه گه ر ئه مه ت بۆ یه کیکي بیگانه و نه ناسیا و داوا بکر دایه، بۆمان جیبه جی ئه کردیت که واته چۆن بۆ محهمه دی جیبه جی ناکه ین، که خزمانه و نازی هه یه له لامان و یه کیکیشه له هۆزه که مان) پیاهه که ی (خه دیجه) یش که ناوی (میسره) بوو له گه ل کاروانه که یدا هاتبوو ئه ویش که کرده وه و ره وشته جوانه کانی محهمه دی دی، وه ک داوین پاکي و روو خۆشی و زمان شیرینی له گه ل خۆشه ویستی و پشت بی به ستنی هه موواندا بۆ ئه و... دلی پیچوو که گه راپه وه لای خانمه که ی خۆی ئه و شتانه ی هه موو بۆ گپراهه وه...

(خه دیجه) یش خانمیکي وابوو که جیهانی زۆر دیبوو، ته واو شاره زای ژیانیش بوو بوو توانای ئه وه شی هه بوو که پیاهه بناسی... ئه وه ی هینایه وه بیر خۆی که زمان پاراویی محهمه د چۆن کاریکي له دلی کرده وه، که (میسره) ی پیاهه که ی خۆی چی له محهمه ده وه گپراهه که محهمه دیش به خۆی و سه رو شیوه ی پیاهه یه وه چه ند به جوانی چه سپیوه ته دلپه وه... له راستیدا محهمه د، قژه سه ریکي یه جگار ره شی هه بوو ناوچه وانیکي کراوه و دوو چاوی گه وره ی پیوه بوو برژانگه کانی درێژ و تاریکه ره نگ بوون.

سنگی پان بوو بالایشی مام ناوه ندی بوو، نه درێژیوو، نه کورت، خانمی چل سالانه، که ئه م هه موو کرده وه و ره وشت و شیوه یه ی له محهمه دی سه ر راستدا هینایه پیتش چاوی خۆی که ته مه نی له بیست و پینج سالی تیپه ری نه ئه کرد، پر به دل ئاواتی ئه خواست که محهمه دی بۆ بکر دایه به میترد بۆ خۆی^(۲)، بۆ ئه مه ی ئاگای له سامانه که ی بی و له و ته نیاییه یش رزگاری بکات که چی له وه پیتش زۆر که سی له خوازینی که ران به ریه رچ دا بووه وه و ده ستی نابوو به روویانه وه، هه ر له بهر ئه وه ی که مه ترسی ئه وه ی لی ئه کردن چاویان بریپیتته سامانه که ی...

(۱) یان: له بهرامبه ر ئه وه یشدا...

(۲) ... که محهمه د ببوا به ته میتردی، که میتردی به محهمه د بکر دایه، که شووی به محهمه د بکر دایه.

(خه‌دیجه) قسه‌ی دلّی خوئی بۆ ئافره‌تییگ کرد، که ئه‌میش چوه‌کن محهمه‌د بۆ ئه‌مه‌ی بزانی ئه‌و له‌دلّیا چی هه‌یه‌ ده‌رباره‌ی (خه‌دیجه) که ئافره‌ته‌که‌ ناره‌زووی محهمه‌دی بۆ ده‌رکه‌وت بۆ ئه‌و ژن و می‌ردییه، راست و په‌وان پیتی گوت که له‌ توانای دا هه‌یه (خه‌دیجه) ی بۆ به‌یختته‌ سه‌ر ری و شووی پتی بکات که محهمه‌د ئه‌وه‌ی گوئی لی بوو، ژنه‌که‌ی دلّیا کرد که هه‌ز به‌و ژن و می‌ردییه‌ ئه‌کات.

ئیتتر محهمه‌د بوو به‌می‌ردی (خه‌دیجه) ته‌مه‌نی خوئی بیست و پینج سال بوو ته‌مه‌نی ژنه‌که‌یچی چل سالان بوو له‌گه‌ل ئه‌وه‌یسا که ته‌مه‌نیان زۆر دووربوو له‌یه‌که‌وه، به‌لام ژن و می‌ردییه‌که‌یان پرپوو له‌ ریکی و کامه‌رانی.

بیست و نۆ سالیش درێژه‌ی سه‌ند، بۆ ئه‌مه‌ی محهمه‌د رۆژیک له‌ رۆژان بیه‌ر له‌وه بکاته‌وه - وه‌ک له‌سه‌رده‌می ئه‌وا ئه‌یانکرد - که ژنی به‌سه‌ر به‌یختی... ژن و می‌ردییه‌که‌یسیان به‌ری زۆردا... دوو کورپان بوو هه‌ردووکیان به‌منالی مردن... چوار کچیشیان بوو... هه‌رچه‌ند محهمه‌د به‌مردنی کورپه‌کانی یه‌جگار دلشکاو و خه‌فه‌تبار بووبوو، به‌لام به‌بوونی کچه‌کانی دلّی خوئی ئه‌دایه‌وه... که چی له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا کچ ناشتن به‌زیندوویی باوبوو له‌ناو قورپه‌یشدا... هه‌روه‌ها دلّیچی به‌ (عه‌لی کوری ئه‌بوتالیب) یش زۆر ئه‌کرایه‌وه، که هه‌یشتا له‌ ته‌مه‌نی پینج سالاندا بوو که له‌ده‌ست (ئه‌بوتالیب) ی مامی وه‌رگرت و له‌ مالی خویدا وه‌ک یه‌کیک له‌ مناله‌کانی خوئی به‌خوئی کرد... محهمه‌د بۆیه‌کا (عه‌لی) ی له‌ مامی سه‌ند که هه‌ندی باری ئابووری سووک بکات بیجگه‌ له‌وه‌ه‌ندی چاکه‌یسی بداته‌وه... دلّی محهمه‌د ئه‌وه‌نده‌ پرپوو له‌ خوشه‌ویستی، ئه‌مانه‌ هه‌موویان ئه‌و خوشه‌ویستییه‌یان نه‌پرانده‌وه‌ له‌ پر نۆکه‌ریکی ژنه‌که‌یسی ئازاد کرد، که ناوی (زه‌ید کوری حارسه) بوو، ئه‌ویشی کرد به‌کوری خوئی!... به‌م ژن هه‌ینان و باوکایه‌تییه‌وه‌ ده‌ژیان خویش بووبوو بۆ محهمه‌د... هه‌یج تیکی نه‌دا، مردنی هه‌ردوو کورپه‌که‌ی نه‌بی... بۆ گومان سامانه‌که‌ی (خه‌دیجه) ریگای بۆ کردبووه‌وه‌ که سه‌روت و ئارام و ژیا نیکی نه‌رمونیانی چنگ که‌وئ هه‌روه‌ها ئه‌و پایه‌یه‌یش که هه‌یبوو له‌ناو دلّ و ده‌روونی قورپه‌یشدا، به‌هوئی کرده‌وه‌ و په‌وخته‌ جوانه‌که‌ی و که‌س و کاره‌ به‌رێژه‌که‌یه‌وه‌، به‌و سامانه‌ی خه‌دیجه‌ بلندتر بووه‌وه... له‌به‌ر ئه‌وه‌، جیگاکه‌ی له‌ناو نه‌ته‌وه‌که‌یدا به‌رزتر بووه‌وه... تیگه‌یشتوویی و هوشیاری و قسه‌ دروستی محهمه‌د، له‌ کاروباری کۆمه‌لایه‌تی دا له‌وساوه‌ ده‌ستی به‌ده‌رکه‌وتن کرد... ئه‌وه‌بوو له‌وه‌ پیتیش، ئه‌و زرنگی و کارپه‌سه‌ندییه‌ی له‌ کاروباری که‌سایه‌تییدا ده‌رکه‌وتبوو په‌نگه‌ که‌ینه‌به‌ینه‌ی دروست کردنه‌وه‌ی ساختمانی (که‌عبه)

چاکترین نمونه‌بی بۆ ئه‌وه، چونگه‌ به‌ریکه‌وت لافاو هه‌لسابوو. دیواره‌کانی (که‌عبه) ی رووخاند بوو قورپه‌یسییه‌کانیچی پرسیان به‌خواکانی خویان کردبوو، له‌پاش ئه‌وه‌ ریک که‌وتبوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که بیانرووخین دیواره‌کانی مالی خوایان له‌ناو خویناندا دابه‌ش کردبوو، که هه‌ر هۆزه له‌ چوار هۆزه‌کان رووخاندن و دروست کردنه‌وه‌ی دیواریک له‌ دیوارانه‌ بخاته‌ سه‌ر ته‌ستۆی خوئی کاتی که له‌ دروست کردنه‌وه‌ دا گه‌یشتنه‌ سه‌ر جیگای به‌رده‌ ره‌ش (الحجر الأسود) که هه‌ر چوار هۆزه‌که‌ ده‌ستیان کرد به‌ به‌ریه‌ره‌کانی بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌و سه‌ریه‌زییه‌یان چنگ بکه‌وئ له‌ هه‌لگرتنی ئه‌و به‌رده‌دا زۆری نه‌سابوو که شه‌ر و کوشتار له‌ ناویاندا هه‌لگیرسی به‌لام پیانویکی تیگه‌یشتوویان تیاپوو، به‌وه‌ چه‌واشه‌ی کردن، له‌ شه‌ر و کوشتار واز به‌یختن که هه‌رکاتی یه‌کیک له‌ ده‌رگای (الصف) وه‌ هاته‌ ژووره‌وه‌، ئه‌و که‌سه‌ بکه‌ن به‌ناو بژیکه‌ری خویان، تا ئه‌م ته‌نگه‌چه‌که‌یه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌ودا به‌رپیتته‌وه... چاره‌نوس وای هه‌ینا، که یه‌که‌م که‌س له‌وه‌ ده‌رگایه‌وه‌ بیته‌ ژووره‌وه‌ محهمه‌د بی، محهمه‌دی ده‌ست پاک و کار دروست و سه‌ر راست، که له‌ که‌ینه‌و به‌ینه‌که‌ تیگه‌یشت داوای کراسیکی کرد هه‌ینایان به‌رده‌که‌ی خسته‌ ناوی هه‌رچمکه‌ی دایه‌ ده‌ست سه‌رۆکی هۆزیک له‌وه‌ چوار هۆزانه‌ پاشان پیتی گوتن هه‌ریه‌که‌ ده‌ستبدا ته‌ چمکیکی کراسه‌که‌ و به‌رده‌که‌ هه‌لگرن.

هه‌لپانگرت، هه‌تا گه‌یشتنه‌ ئاستی جیگاکه‌ی خوئی له‌ ساختمانه‌که‌دا ئنجا محهمه‌د چوه‌ پیتسه‌وه‌ و به‌ده‌ستی خوئی به‌رده‌که‌ی له‌ کراسه‌که‌ هه‌لگرت و خسته‌وه‌ جیگای خوئی... ئا به‌م جۆره‌، محهمه‌د، ئازاوه‌که‌ی کوژانده‌وه...

جا له‌م ژیا نه‌رمونیانه‌دا که پری بوو له‌ دلّخوئی و ئارام، محهمه‌د، ماوه‌یه‌کی فراوانتری ده‌ست که‌وت له‌ هی پیتشو که ده‌ست بکاته‌وه‌ به‌بیرکردنه‌وه‌ و لیکنۆلینه‌وه‌کانی خوئی قورپه‌یش هه‌ستی پتی کردبوو، که جۆره‌ وه‌رس بوون و پشیتییه‌ک که‌وتوته‌ ناو بیه‌ر و می‌شک و ده‌روونی نه‌ته‌وه‌وه.

هه‌ندیکیشیان هاتبوونه‌ سه‌رئه‌وه‌ی که ده‌ست بکه‌ن به‌گه‌له‌ کۆمه‌کی کردنیک بۆ سه‌ر ئه‌و خوایانه‌ی که ئه‌یانپه‌رستن، که هه‌ر بریتی بوون له‌ به‌ردانه‌ی که نه‌ئه‌یانبیست، نه‌ ئه‌یانبینی، نه‌ که‌لکیان هه‌بوو، نه‌زیان!... هه‌روه‌ها جووله‌که‌کان و گاوره‌کانیش، له‌وه‌ دلّیا بوون که‌واز له‌ روو وه‌رگیژان و دم به‌ستراویی خویان به‌یختن، راست و په‌وان به‌ناشکرا هه‌رچی له‌ دلّیاکان بوو، ده‌رباره‌ی بته‌کان ده‌ریان ئه‌پری!... ئه‌و جیگه‌ به‌رزوی بته‌کان هه‌یانبوو له‌ دلّی عه‌ره‌به‌کانی شاری مه‌که‌دا، ده‌ستی کردبوو به‌کزیوون و نه‌مان ئه‌وانه

زۆرتى، لەبەر ھۆى زىنگىكارى و ئابوورى بوو كە رىزبان لەو بتانە ئەگرت چوئە بەھۆى ئەو بتانە بوو، كە ھەندى كەش لە ھەموو سالىكا، عەرەبەكان لە مەكەدا كۆئەبوونەو، بۆ چاوپىكەوتنى (كەعبە)، لە نىوہ دوورگەى عەرەبستانىشدا مەكە جىگەىھەكى ناسراوى گىرنگى بۆ خۆى كىرەبووھە!...

ھاتنە خوارەوہى سروش

محەمەد ئەمانەى ھەموو ئەكرد بەبابەتتىك و بىرى لى ئەكردەوہ و لىبى ورد ئەبووھە... ھەموو سالىك لە مانگى رۆژوودا ئەچووہ ئەشكەوتىكەوہ لە تەوقە سەرى چىاى (حراء)دا... ھەر خۆى ئەمايەوہ لەو پىدا تىكەلى ئەئەكرد لەگەل كەسدا... خۆى خەرىك ئەكرد بەلى وردبوونەوہ و بىر كىرەنەوہ كەنىيەوہ جوړە پەرسىتىكى گىانىشى ھەل ئەسووراند... ھەرەك (ئىبراھىم پىغەمبەر)، لەو پىش كىردى، محەمەد پىش پەبى بەوہ برد كە بتەكان ئەو خوا راستەقىنەىنەن كە ھەلگىرن پەرسىتىن... لەبەر ئەوہ دەستى كىرد بەگەران بەدواى راستىدا لەناو كارەسات و رووداوەكانى سروشتدا... چاوى ئەگىرا بەناو ئاسماندا، تەماشائى دەشت و دەرى ئەكرد ھەر لەبىر كىرەنەوہدا بوو... ئىتر بەرە بەرە راستى لەناو مېشكىا دەرەكەوت... ئىتر چووہ دلىوہ لەپاش ئەمەى تەمەنى گەيشتە نىكى چل سالان كە ئەبى ھىزىك ھەبى لەسەر و ھەموو ھىزەكانەوہ و، لە پشت ھەموو رووكەشىكى ژبان و كارەساتىكى ناو سروشتەوہ...

ھىزىك بى بلند و دەسلەتدار و بەچنگ، كە زال بى بەسەر، ھەموو جىھاندا... محەمەد ھەرچەند بىرى لەم رازانە ئەكردەوہ زۆرتى درىژەى ئەدا بەرۆژوو گرتن و بەخۆ دوورخستەوہ لە كۆمەلايەتى و، بەتەنبايى...

رۆژىك لە رۆژانى مانگى رۆژوو، لەوكاتەدا كە لەناو ئەشكەوتەكەدا بوو، فرىشتەىھەكى دى، لە ئاسمان ھاتە خوارەوہ... لاپەرەيەكى بەدەستەوہ بوو... بەمحەمەدى گوت (بىخوئەرەوہ!)... محەمەد پىش پىش گوت: (نازانم بىخوئەمەوہ!)... فرىشتەكە پىش دەستى ناىھ بىنا قاقاى، ئەوئەدى نەمابوو بىخىكىنى پاشان دەستى لى بەرەللا كىرد جارىكى تىش پىش گوتەوہ: (بىخوئەرەوہ!)...

محەمەد پىش وەك جارى پىشوو وەرامى داىوہ... فرىشتەكە ئەمجارە پىش قورگى محەمەدى گوسىيەوہ، ئەوئەدى نەمابوو بىخىكى، پاشان بەرەللاى كىرد و پىش گوتەوہ: (بىخوئەرەوہ!)

بەلام لە محەمەدەوہ ھەر ئەو وەرامەى وەرگرتەوہ... فرىشتەكە بۆ جارى سىيەم دەستى ناىھوہ بىنا قاقاى محەمەد، پشان گەردنى بەرەللا كىرد و پىش گوتەوہ: (بىخوئەرەوہ!)... محەمەد پىش بۆ ئەمەى خۆى لە دەست ئەو قورگ گوسىيە رىزگار بكات، پىش گوت: (چى بىخوئەمەوہ!)... فرىشتەكە پىش گوتى:

(بەناوى ئەو خوايەوہ بىخوئەرەوہ كە دروست كەرى جىھانە كە مەرقى دروست كىردوہ لە زەرەوہك لەگەل ئەو خوا مېھربانەتا بىخوئەرەوہ كە بەھۆى پىشوو سەوہ شت فىرى مەرق ئەكات ئەو شتە فىرى مەرق ئەكات كە لەوہ پىش نەى زانىوہ).

محەمەد پىش خوئەندىوہ ئىتر لەوساوە فرىشتەكە ون بوو كە محەمەد لەپاش لە ھۆش خۆچوونەكەى، ھاتەوہ سەرخۆى، ھەستى كىرد ئەو وشانە لە كانى دلىا چەسپىوون... ترسىكى گەورەى لى نىشت بەھەلە داوان لە پىشوو پەناكانى شاخەكەوہ دەرپەرى، نەى ئەزانى روو بۆ كوى بكات.

كە سەرنجىدا ئەو دەنگىك لە ئاسمانەوہ دىت بانگى ئەكات ئەلى: (ئەى محەمەد! من (جىرىل)م تۆ راسپارەى خوايت) كاتى كە واى لىھات لە ترس رىزگارى بىش و خۆى پى بگىرى، زوو بەزوو گەرايەوہ كى خىزانەكەى لەو پىدا ھەرچىيەكى دىبوو بۆ (خەدىجە)ى گىرايەوہ... (خەدىجە) دووئە نەمايەوہ لە قسەكانى محەمەد... چونكە لەكانى دلىوہ باوہرى بەمحەمەد ھەبوو، كە درۆ ناكات، ھەرەھا قسەى پرۆبووچىشى لى ناوہشىتەوہ... چونكە لە راستىدا بۆ پىغەمبەرىتىيەكى گىرنگ دروست كراوہ، كە ئەبى نامەى خوايى بگەنى بەمەرقشايەتى، سەرەتائى ئەم پىغەمبەرىتى يەيشى لەوہوہ ديارە كە كىردەوہ و پەوشتىكى جوان و پەسەندى ھەيە، كە ساىەتبيەكى بەھىز و ھەرەتى ھەيە، باوہرىكى وايشى ھەيە بەراستى و دروستى، كە بىزى ناىت كىرەوش بۆ بتەكان بكىشى!...

نامۆزايەكىشى ھەبوو، ناوى (وہرەقە كورى نۆفل) بوو لە ئاشنايانى (تەورات) و (ئىنجىل)بوو. (خەدىجە) لەو پىمامەى خۆيەوہ زانىبووى كە خوا يەكىك بۆ ئەم نەتەوہيە ھەر ئەنرى تالە دەست گومراھى رىزگارى بكات...

لەبەر ئەوہ، ھەندىك پەتوويدا بەسەر محەمەددا، ترس و لەرزەكەى لى كەم بووھە... زۆرى پىش نەچو خەوى لى كەوت خەدىجە پىش دەمۇدەست رووى كىردە مالى (وہرەقە) و ھەموو قسەكانى محەمەدى بۆ گىرايەوہ (وہرەقە) پىش بەجوانى گوتى لى گرت، پاشان گوتى: (خوا لى پىرۆزكات... خوا لى پىرۆزكات... بەو خوايەى كە گىانى (وہرەقە) بەدەست ئەوہوہيە، ئەگەر باوہرم پى ئەكەيت، خەدىجە، محەمەد پىش وەك موسا، ياسا

گهوره که ی بۆ هاتۆته خوارهوه له خودا... وا دیاره ئه بێته پیغه مبهری ئه مه ته وه یه که واته پیتی بلتی، نه ترسی، خۆی رابگری!...

محهمه د پهبی به وه برد که فرمانیکی گه وره ی هاتۆته سه رشان. دووباره گه راپه وه ئه شکه وته که، تا مانگی خوا په رستی ته واو بکات پاش ئه وه گه راپه وه بۆ (که عبه)... له و کاته دا که به لایدا ئه سووراپه وه، (وه ره قه کوری نۆفل) ی پتی گه یشت... ئه ویش چیرۆکه که ی بۆ گتیاپه وه (وه ره قه) گوتی: (به و خوداپه ی که گیانی منی به ده سته وه یه، تۆ پیغه مبهری ئه مه ته وه یه ی!)... ئه وه شی تیگه یاند که له لایه ن نه ته وه که ی خۆیه وه، زۆرداری لێ ئه کری: به درۆی ئه خه نه وه، ئازاری ئه دن، له مه که ته فر و توونای ئه کن، ئه شچن به گتیا... هه مووی هه ر له بهر ئه وه ی که ئه مه نامه گه وره یه یان پتی ئه گه ینتی!...

ئهبویه کر (ئیسلام ئه بی)

محهمه د ههستی کرد به خۆی: داماو و په ریشانه، دوودله، نازانی چی بکات به لام یه که م که سیک که باوه ری پتی کرد (خه دیجه) بوو.

خه دیجه یش دهستی کرد به پشت گرتنی ئه یویست بیچه سپینتیته دلپه وه که خوا له گه لپا یه تی و پشتی ئه گری، ناهیلتی ژیرکه وی... پیشه وای موسولمانانی هیندستان، (مه ولای محهمه د عه لی) له م با به ته وه ئه لتی: (له پێشدا محهمه د نه ی ئه زانی که ئه توانی ئه م فرمانه گه وره یه بیات به رپه وه به لام زۆری پتی نه چوو، که دوو دلپه یه که ی گۆپراو بوو به ئاینیکی ته واو و دامه زرا و، باوه ری هیتا یه وه ی که له ئه ئجمایدا هه ر راستی و دروستی سه ر ئه که وی ئنجا به هیز و هه رپه تیکه وه دهستی دایه ئه و فرمانی هه رگیز له رپتی خۆی لای نه دا، به رنه گاریبه به هیزه که ی قوره یشیش کۆلی پتی نه دا!...)

له پاش (خدیجه)، که سوکاری محهمه د و خه دیجه، باوه ریان به راسپیتراوی محهمه د و ئایینی ئیسلامه تی هیتا... ئه و کاته (عه لی کوری ئه بوتالیب) له په نای محهمه ددا ئه ژیا ده ست به جتی له سه ر دهستی محهمه ددا ئیسلام بوو به دوای ئه ودا (زهید) یش، که محهمه د کردبووی به کوری خۆی، هاته سه ر ئایینی ئیسلامه تی... ئیسلامه تی هه ر له ناو مالی محهمه ددا مایه وه، تا راسپیتراوی خوا، خۆشه ویست ترین هاو رپتی خۆی بانگ کرده سه ر ئایینی ئیسلامه تی ئه و که سه: (ئهبویه کر کوری ئه بوقحافه) بوو. (ئهبویه کر)، بیتی دوو دللی نواندن، بیتی ئه مه ی یه کودووی لێ بکات، ده موده ست باوه ری به راسپیتراوی محهمه د هیتا و بوو به ئیسلام.

هه ر که سیکیشی بدۆزیاپه وه له ناو گه له که ی خۆیدا که به که لکی ئه وه بیت و پشتی پتی به سترتی، نامۆگاری ئه کرد ئیسلام بی...

(سیر ولیه م مویر)، له نوو سراوه که ی خۆیدا که ناوی ناوه (ژیانی محهمه د)، له م رووه وه وا ئه دوو: (له هه موو شتیک زۆتر که راستگۆبی محهمه د پیشان ئه دا، ئه وه یه، که ئه وانه ی له سه ره تادا ئه بوون به ئیسلام هه ر له وانه نه بوون که خاوه نی کرده وه و په وشتی چاک بوون، بیجگه له وه له دۆسته دلسوژه کان و که س و کاره کانی خۆیشی بوون له وانه بوون که ئاگاداریبه کی ته واویان هه بوو له ژیا نی تایبه تی محهمه ددا ئه گه ر محهمه د له و که سانه بوایه که ده مو زمانیان و روو که شی ژیا نیان له ده ره وه ی خانووه کانیان دا، پیچه وانه ی کرده وه و کاریان بوایه له ناو خانووه کانی خۆیاندا، بۆ ئه و که سانه ده ر ئه که وت... ئه و سا که یش ئه و که سانه به محهمه د باوه ریان نه ئه کرد!...)

قوره یش دهستی کرد به گالته کردن به محهمه د و ئه و چند که سه ی که دوای قسه ی ئه و که وتبوون خه ریک بوو داوی بۆ ئه نانه وه به لام محهمه د، پاشگه ز نه بووه وه له قسه و کرده وه ی خۆی هه ره ها کزیشی پیشان نه دا به رامبه ر ئه وانه ته نانه ت چوو ده ریشه وه بۆ سه ر چپای (الصفا) بانگی کرده قوره یشیه کان لپی نزیک بینه وه ئنجا لپی پرسین: (ئه گه ر من پیتان بلیم ئه سپیک له دامینی ئه م چپا یه دایه، پروام پتی ئه که ن؟) ئه وانیش، وه ک که سانیک که شاره زای په وشت و خوی محهمه د بن و پروا به قسه ی بکه ن، پیتان گوت:

(به لتی!... تۆ لای ئیمه به دناو نیت هه رگیز درۆیشمان لپی نه دیویت!...)... محهمه د یش گوتی:

(که واته گوئی بگرن پیتان بلیم: من وریاتان ئه که مه وه له وه ی که خۆتان تووشی ئازاریکی گه وره بکه ن خوی گه وره فه رمانی پتی داوم که هۆزه نزیکه کانم ئاگاداریکه م له ئه ئجمای خراپی خۆیان، تا له م کرده وانه ی ئیستایه یان لابه دن و خۆیان تووشی ئه و ده رد و ئازاره نه که ن... له م جیهانه دا هه یج شتیک به ده ست من نییه نه ئه توانم که لکتان پتی بگه ینم، نه ئه شتوانم له رۆژی دواییدا رزگارتان بکه م، تا خۆتان دان به وده نا نه نیتن که بلتین له خوا به ولاره هه یج خوا یه کی تر نییه!...)... یه که م که سیک که له سه ر ئه م قسه یه ی لپی تووره بوو، مامی خۆی بوو که ناوی (ئهبوله هه ب) بوو به لام نه تووره یه یه کیه ی ئه و، نه دورژمنایه تیبه که ی قوره یش هه یچیان به ره سستی بلا بوونه وه ی ئیسلامه تییان پتی نه کرا... له پیتش هه موو که سیکا، ئه وانه ئیسلام بوون، که وازیان له جیهان هیتا بوو، که له لایه ن

کۆمه لایه تییه که یانه وه خواناسییان له گهڵ نه نوێنرابوو، وهک نۆکهه و بهنده و ههژارهکان نهوانه به لایانه وه شتیکی یه جگار گهوره بوو، که که سینک بیته پیشه وه و بانگ بدات بو یه کسانێ و سه رهستی و نازادی که ناوچه وان به رزی مرۆقایه تی له دهست مل که چی و سه رشۆری رزگار بکات بو نهو به تانهی که له بهردی رهق و تهق دروست کراوون که نه هیلتی هیچ دهسه لاتییک بیتیته وه به سه ره مرۆقدا، دهسه لاتی نهو دهروونه نه بی که له بهردهم خوادا چهند و چوونی له گهڵ بکات له سه ره کرده وه و کاری!... زووبه زوو چینی هه ره ژوورووی قوره ییش، ههستی پێ کرد که بانگ راهیشتنه که ی محمه د، نه بیته هۆی له ناو بردنی سایه و پایه و دهسه لاتی له به ره نهو دهستی کرد به نازاردانی راسپییراوی خواو دو اکه وتوو هکانی (۱)...

له نازاردانی بهنده و نۆکه ره کاندایه جگار دل ره قیبه نهواند... پاش نهو، دل ره قیبه که گه یشته سه ره نهو ئیسلامانه ی که له چینی ژوورووی قوره ییشدا بوون... نازاریکی زۆری نهوانیش درا... محمه د خۆی شی لهو نازاردانانه به شیکی زۆری بهرکه وت... ته نانه ت ژنه که ی مامی خۆی، (نه بوله هه ب)، نه چوو پیسایه فری نه دایه به رمالی پیغه مبه ره.

(نه بوجه هل) ییش، نه چوو منال دانی به رخی سه ره پراوی تی نه گرت، له کاتی نوێژ کردنیا... ئیتر له وه دا نه مابوو، که موسلمانانه کان بتوان به ناشکرا کۆبینه وه و نوێژ بکه ن.

له گهڵ نهو ییشا محمه د کۆلی نه دا، هه ره له سه ره بلاو کردنه وه ی ئایینی ئیسلام نه رۆیشت... ئنجا قوره ییش دهستی کرد به تهنگه تاو کردنی (نه بوتالیب) ی مامی پیغه مبه ره قوره ییش نه وه ی نه زانی که خۆشه و یستییه کی چۆن به هیز هه یه له ناوهند نهو و محمه د دا هه ره شه ی لهو و له محمه د کرد، که نه گه ره محمه د از له م کاره نه هینتی، قوره ییش نه چی ت به گۆباندا، له کۆلیشیان نابیتته وه، تا لایه ک لهو دوو لایه له ناو نه چن!...

به لām محمه د، به پشت به ستییکه وه به خۆی، به مامی گوت: (مامه، به سه ره ی خوا سوێند نه خۆم، ته نانه ت نهوانه نه گه ره رۆژی شی بخه نه لای دهستی راسته وه و مانگی شی بخه نه لای دهستی چه پمه وه، بو نه مامی از له م کاره به یتم، از ی لی ناهینم، تا خوا خۆی نه یگه یینی به نه نجام یا خود خۆم له ناو نه چم.!)

مامه پیره که ییشی، سه ره ی سویرما له م خواناسینه ی محمه د، واقی ویرما له هیز و هه ره تی ئایینه که ی، هیچی بو نه مایه وه نهو نه بی که به هه موو کۆلی دل یه وه پشتی محمه د بگری!...

(۱) راستتر: شوێنکه وتوو هکانی.

(نه جاشی) ناو اره کان نه گریته خۆی

قوره ییشیه کان، به نازاردانی موسلمانانه کان و ازبان نه هینا، دهستیان کرد به کوشته تیشیان محمه د له م باره زۆر دلته نگ بوو ناچار بوو موسلمانانه کانی هاو پیتی نامۆژگاری بکات که کۆچ بکه ن، یانزه که س، له ژن و له پیاو قسه که ی محمه دیان به چی هینا و له شاری مه که دوور که وتنه وه و روویان کرده (حه به شستان) نهوکاته سالی پینجه می ناشکرا کردنی ئیسلامه تی بوو په نایان برده به ره خونکاری نهو ئی که ناوی (نه جاشی) بوو قوره ییشی چهند که سیکی نارد به دوایاندا داویان له خونکار کرد نهو راکردووانه یان بداته وه... به لām (نه جاشی) هه ره نه وهنده گوئی له ناشیته ی په رستانی عه ره ب بوو که چهند له داپرین و سووکی و دو اکه وتندابوون، که چی به پیچه وانه ی نهوانه وه قسه کانی محمه د پرپوون له (راستگۆی و سه ره راستی و په یان راگرتن و فرمان به چی هینان به دل سوژییه وه و، خزما یه تی راگرتن و، دراوسییه تی پاراستن و، خۆ دوورخستنه وه له کرده ی نه نگ و ناپه سهند و خۆین رشتن)، هه ره ها پرپوون له: (خۆ دوورخستنه وه: له داوین پیسی و، به دخووی و، له قسه ی درۆ هه لبه ستن و، له خواردنی سامانی هه تیوان و، له به دناو کردنی ئافره تانی داوین پاک)... هه ره ها پرپوون له فرمان به (په رستی خوا، بی نه مامی هاوتای بو په یدا بکه ن، به نوێژ کردن و رۆژووگرتن و خاوپن کردنه وه ی سامان به به شینه وه ی به شیکی دیاردی کراوی به سه ره هه ژاران و لی قه و ماواندا...))... هه ره نه وهنده (نه جاشی) گوئی له م قسانه گرت ناره زووی پیشاندا که هه ندیکی له (قورئان) بو بخویند ریتته وه.

(جه عفه ره کوری نه بوتالیب) ییش هه ندیکی له به شی (مه ره به م) بو خویند وه نهو که شیشانه ی لهوئ دا بوون، هه روا سه ریان سویرما له راستی قورئان ته ماشایان کرد نه وه ی خویند رابه وه هه ره لهو به شه نه کات که له (ئینجیل) دا نووسراوه... (نه جاشی) بو ی ده رکه وت که بانگ راهیشتنه که ی محمه د بو ئیسلامه تی، هه ره لهو سه ره چاوه یه وه هه ل قوولا وه که بانگ راهیشتنه که ی مه سیحی لی هه ل قوولا وه.

له به ره نهو، نه وه ی خسته سه ره نه ستۆی خۆی که ناو اره کانی ئیسلام پشتیوانی بکات و له نیشتمان که ی خۆشیدا میوانداری به کی به ریزبان بکات... به م جو ره، جیهان یه که م یارمه تی ناوهند گا وره کان و ئیسلامه کانی دی!...

موسلمان بوونی (عومەر)

فروفیلله کانی قورپه‌یش به‌که‌لک نه‌هاتن زۆری پئی نه‌چوو ده‌ستیان دایه چه‌کیتی تر بۆ له‌ناوبردنی محمه‌د و ئایینه‌که‌ی... ئه‌ویش چه‌کی چه‌اشه‌کردن بوو به‌زه‌بری سامان به‌خشین و پایه و سایه پیتشکه‌ش کردن... به‌لام باوه‌ره به‌هیزه‌که‌ی محمه‌د ئه‌م چه‌که‌یشی کۆل کرد و نوشتانیدیوه!...

قورپه‌یشیه‌کان له‌مه‌هه‌ستا، ته‌نانه‌ت گه‌یشته ئه‌ویش که جارێکیان خه‌ریک بوون محمه‌د له‌ناو (که‌عبه) دا بکوژن!... به‌لام ده‌ست درێژی و توندوتیژییه‌که‌یان بوون به‌هۆی ئه‌وه‌ی که ئیسلامه‌کان پشتیوانانی تازه‌یان ده‌ست بکه‌وئ له‌وانه‌ی که خاوه‌ن سایه و پایه و ده‌سه‌لات بوون، له‌ناو قورپه‌یش خۆیدا!...

یه‌کیتک له‌وانه (عمر کوری خه‌تاب) بوو که هه‌روه‌ک به‌توندی و تیژییه‌وه ئه‌چوو به‌گژ ئیسلامدا، ئاوه‌هایش به‌توندی و تیژییه‌وه بوو به‌یه‌کیتک له ئیسلامه‌کان!... (عومەر) زرنه‌کاری ئیسلامه‌کانی ئه‌و ده‌مه‌ی پئی خۆش نه‌بوو، که هه‌ر خۆیان له‌ دوژمنایه‌تی قورپه‌یش ئه‌پاراست ئه‌و زرنه‌کارییه‌ی پئی گۆڕین و کردی به‌زرنه‌کارییه‌کی به‌جی و کاریگه‌ر و به‌که‌لک، که پریوو له‌ هه‌لمه‌ت بردن و ئیسلامه‌تی نواندنیکی به‌ناشکرا!... سه‌یر ئه‌وه‌بوو که قورپه‌یشیه‌کان ئه‌مه‌یان له‌ عومەر و ئیسلامه‌کانی تر دی، زرنه‌کارییه‌که‌ی خۆیان گۆڕی و کردیان به‌و جووره زرنه‌کارییه‌ بئی که‌لکه‌ی که ئیسلامه‌کان له‌وه پیتش له‌ سه‌ری ئه‌رویشتن... له‌ناو خۆیاندا بریاراندا که خۆیان له ئیسلامه‌کان دووربخه‌نه‌وه، به‌مه‌رجی (ئه‌وه‌ی هاشم)، (ئه‌وه‌ی عه‌بدولموته‌لیب) یشیان له‌گه‌لدابن، که محمه‌د و هۆزه‌که‌ی محمه‌دیشی ئه‌گرتوه بریاراندا نه‌ژن له‌وانه به‌یتن، نه‌ ژنیشیان بده‌نی نه‌شتیشیان لئی بکرن، نه‌شتیشیان پئی بفرۆشن... ئه‌م بریاره هیچ که‌لکیکی نه‌بوو، به‌لکه‌و زبانی لئی په‌یدا بوو چونکه بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی که ده‌ماری هۆزه‌رستی^(١) و به‌ریه‌ره‌کانی و هۆزایه‌تی بزوینی و بورووژینی!...

له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌وه‌کانی هاشم و موسلمانه‌کان ناچاربوون خۆیان خسته ناو پینچوپه‌نای ناو شاخه‌کانه‌وه... که قورپه‌یشیه‌ ئه‌وه‌یان لئی دین، جووره چوار لاگرتنیکی شارستانیانه‌یان لئی کردن^(٢) مه‌به‌سیان ئه‌وه‌بوو به‌برستی بیانه‌یلته‌وه... به‌لام چوار لاگرتنه‌که‌یان، زۆری پئی

(١) هۆزه‌رستی: هۆزایه‌تی، تیره‌گه‌ریتی، عه‌شایه‌ری.

(٢) چوار لاگرتن: تابلۆقه، لیره‌دا مه‌به‌ست دابران (مقاطععه) یه.

نه‌چوو، درزی تی بوو... له‌و درزانه‌یشه‌وه خوارده‌مه‌نی ئه‌هات له‌به‌ر ئه‌وه هه‌رسی سالتیکی پئی چوو، چوارلاگرتنه‌که، رووخا و نه‌ما!...

ئیسلامه‌کانیش له‌ به‌ندیخانه‌که‌یانوه گه‌رانه‌وه (مکه)!...

له‌پاش ئه‌م گه‌رانه‌وه‌یه، به‌چوار هه‌فته، پینچه‌مه‌ر (ئه‌بو‌تالب) ی مامی له‌ ده‌ست چوو، که پشتگرتیکی هه‌ره باش بوو بۆ ئه‌و به‌رامبه‌ر قورپه‌یشیه‌کان!... ئه‌وه‌نده‌ی پئی نه‌چوو (خه‌دیجه) یشی له‌ ده‌ست چوو، که محمه‌د به‌وه ژنیکی و هاوکاریکی گرنگی له‌ ده‌ست بووه‌وه، له‌لایه‌که‌وه پشتی ئه‌گرت و له‌لایه‌کی تریشه‌وه خۆشیی ئه‌خسته دلپه‌وه و دللی به‌هیز ئه‌کرد^(١)!...

ئیتیر محمه‌د خۆی وا هاته پینش چاو که به‌ته‌نیا پرووه‌پرووی قورپه‌یشی هه‌لمه‌ت به‌ر وه‌ستاوه... چونکه له‌پاش ئه‌وه، قورپه‌یش چوووه‌وه سه‌رکرده‌وه توندوتیژییه‌که‌ی جارانی خۆی له‌گه‌ل موسلمانه‌کاندا... ته‌نانه‌ت، کارگه‌یشته ئه‌و ئه‌ندانه‌یه، که هه‌ندی له‌ خۆپرییه‌کانی قورپه‌یش خۆیان کرد به‌سه‌ر جلویه‌رگه‌کانی محمه‌د دا!... ته‌نانه‌ت محمه‌د ناچاربوو مه‌که‌ی به‌جی هینشت و پرووی کرده (تائف)، که له‌ خوار مه‌که‌وه‌یه په‌نای برده به‌ر هۆزی (ثقیف) به‌لام سه‌ره‌ۆکه‌کانی هۆزه‌که، هه‌ر به‌وه‌نده و ازبان له‌ محمه‌د نه‌هینا، که خواسته‌که‌ی به‌ریه‌رچ بده‌نه‌وه به‌نده و نوکه‌ر و پیاوه خۆپرییه‌کانی خۆشیان نارد هه‌ر ریگی، لیبی گردینه‌وه و قاچه‌کانی بده‌نه به‌ر به‌ر تاوای لیتهات پینچه‌کانی برینداربوون و خۆپنیان لئی ئه‌هات محمه‌د به‌وه دللی زۆر ته‌نگ بوو جیهان له‌به‌ر چاویا تاریک بوو بوو سه‌ریکی به‌رزکرده‌وه و پرووی کرده ئاسمان بانگی خاوه‌نی ئه‌و نامه‌یه‌ی کرد، که له‌ پیناویا، ئه‌م هه‌موو ره‌نجه‌یدا و، ئه‌م هه‌موو ئه‌رک و ئازاره‌شی هاته به‌ر گوتی:-

(خوایه، من سکالای ده‌ردی خۆم ئه‌هینمه به‌رتۆ هینم کم بووه و سه‌ریشم لئی شیواوه نازانم چی بکه‌م چۆن خۆم رزگار بکه‌م ده‌سه‌لاتیشم نییه به‌سه‌ر که‌سدا تو به‌زه‌یی هاته‌وه‌ت له‌ هه‌موو که‌س زۆرتره... توئی گه‌وره‌ی داماوو لئی قه‌وماوان... هه‌ر توئی خوای من... که‌واته په‌نا به‌رمه به‌رکی؟!...)

که گه‌یشته‌وه مه‌که، دوژمنایه‌تی قورپه‌یش زۆرتیر تینی سهند به‌رامبه‌ری... ئه‌م جاره پرووی کرده (یشرب)... له (یشرب) یاخود مه‌دینه‌دا چهند که‌سیک له‌ هۆزی (خه‌زه‌ج) بیوون به‌ئیسلام هۆی ئه‌وه‌یش ئه‌وه بوو که هه‌ندی له‌ دراوسی جووله‌که‌کانیان ئه‌وه‌یان

(١) یان: وره‌ی به‌رز ئه‌کرده‌وه.

تیگه یان دیبون که له (تهورات) دا نووسراوه پیغهمبه رتیکی عه رب په یدا ئه بی ئنجا که گه پرابوونه وه (مدینه) موزده دیان دابوونج که ئه و پیغهمبه رتی له تهوراتدا ناوبراوه، په یدا بووه بیجگه له وه براکانی خوشیان که له ناو شاری مه دینه دا بوون، بانگ کردبووه سهر ئه م ئایینه تازه یه، که له (مکه) له سهر دهستی محهمه ددا فیرکرابوون ئیتر زوری پی نه چووبوو، که ئایینی ئیسلامه تی له ناو هوزه کانی (ئوس) و (خه زه ج) دا بلا بووبوو وه. جا محهمه د فهرمانیدا به هاو رتیکانی خوی، به دواکه و تووه کانی خوی، که کوچ بکه ن بو شاری مه دینه... ئه و کاته سالی سیانزه یه می ئیسلامه تی بو به لام خوی له ناو دوزمنه کانییدا مایه وه، که تا ئه هات زورتر نازاریان ئه دا، زورتر داویان بو ئه نایه وه... چاوه پروانی ئه وه ی ئه کرد که خواری بدات بچی بو مه دینه... به دووی ئه و دنگ و پاشانه یشدا ئه گه را که نارامیک بیه خشن به دلی له بابته بی وه یی ئه و موسولمانانه وه که کوچیان کردبوو بو مه دینه... ته نیا (ئهبوبکر) و (عه لی) ی له گه لدا مابوو وه...!

ئهو کاره سه رسوره یینه رهی که محهمه دی رزگار کرد!

کارگه بیسته ئه وه ی که دوزمنه کانی محهمه د، دوزمنایه تیبه که یان له ئه ندازه تیپه ری ئیتر ههر بیران له وه ئه کرده وه که کاریکی وا بدوزنه وه، به جاریک محهمه دی پی له ناو بیه ن و رزگاریشیان بی له دهستی هات کومه له یه کیان به ست. گه له کومه کیان کرد له محهمه د پریاریاندا، له ههر هوزه، لاویکی به هیز و هه رته هه ل بیزیری ئنجا ئه و لاوانه، هه موویان پیکه وه هه ل بکوونه سهر محهمه د و بیخه نه ناو خویانه وه. پاشان هه موویان پیکه وه، له یه ک کاتدا، به شیره کانیان دهستی لی بووه شین تا خوینه که ی محهمه د به خورایی پروات^(۱)!... چونکه ئه و ساکه (نه وه ی هاشم) له توانایاندا نامینیتته وه که تو له له وه هه موو هیزانه بکه نه وه!...

محهمه د توانی له م ری و شوین دانانه یان تی بگات ئه ویش ری و شوینیکی بو خوی دانا... ههر له وه شه وه دا که فهرمانیدا به موسولمانه کان کوچ بکه ن بو مه دینه، به (عه لی کوری ئه بوتالیب) ی گوت که له ناو جیگه که ی ئه ودا بخه وی پاش ئه وه به دزیبه وه خوی له مال دوورخسته وه که چی ئه وانه ی بو سهری ئه و ئه گه ران بیبه ریتن، چوارلای خانوه که یان لی گرتبوو ئه م چوار لای خانوو گرتنه ههر له وساکه وه دهستی پی کردبوو که پریاری کوشتنی محهمه دیان دابوو.

(۱) له راستیدا: تا خوینه که ی له ناویاندا ونبین، چونکه...

ئهمه یش ره وشتیکی ئه وسای قوره یش بوو له گه ل ئه مه یشا محهمه د توانی له دهستیان ده ریا ز بی!... چونکه توانی به دزیبه وه خوی بگه یینیتته مالی (ئهبوبه کر).

که ته ماشای کرد (ئهبوبه کر) یش خوی ناماده کردوو، چاوه پروانیی ئه کات دوو حوشتریشی داناوه که ههر دووکیان سواریان بین و خویان ده ریا ز بکه ن له تاریکایی شه ودا پرویان کرده (یه من) ئه و ریگایه به بییری دوزمنه کانیاندا نه ئه هات که محهمه د و ئهبوبه کر بیگر نه بهر... که گه یشتنه ئه شکه وتی (ثور)، خویان تیاماتدا و تا سی رۆژیش تیا مانه وه (عه بدوللای کوری ئه بوبه کر) هه موو شه ویک سهری لی ئه دان ههر دهنگوباسیکی ناو قوره یشی بزانیایه بو ی ئه گپرانه وه شوانه که ی (ئهبوبه کر) یش گوشت و ماستی بو ئه هینان ئه وانه ههر دووکیان به په رۆشه و به بوون که شوین پی خویان ون بکه ن له هاتن و چوونیا ندا... جاریکیان دوزمنه کانیان، له کاتی به دوا گه رانیاندا گه یشتنه به رده م ئه شکه وته که (ئهبوبه کر) وای زانی که دوزمنه کانیان جیگه که ی خوی و محهمه دیان دوزبووه ته وه به لام محهمه د، هه موو ده م دلنیای ئه کرد له وه ی که هیچیان لی نایه ت ئه یگوت: (تو له چی ئه ترسیت که خوا له گه ل ههر دوو کمان دابیت؟!...!)... (خه فه ت مه خو! خوا له گه لماندایه!...)... خوایش پاداشتی به نده ی خوی دایه وه له سهر ئه و باوه ریپیکردنه ی که دوزمنه کانی (ئهبوبه کر و محهمه د) سه رنجیاندا، دره ختییک له بهر کونی ئه شکه وته که دا روو ابو، لقویپه کانی به ری کونه یان گرتبوو هه تا نه پرا نایه، ماوه نه بوو که س پیا بجیتته ژوو ره وه^(۱)...

جالجالۆکه یه به ری کونه که ی وا ته نیسو، چوه دلپانه وه که ئه م ته نینه له ده میکی کونه وه نه بی پیک نه هاتوو هه روه ها دوو کۆتره کیوبله یشیان دی له به رده م کونی ئه شکه وته که دا، به دلنیاییه که وه هه لئیشتبوون.

(۱) له هیج به لگه و سه رچاوه یه کدا باسی ئه م دره خته نه کراوه، ته نیا باس له کۆتر و جالجالۆکه که وه کراوه که ئه م دووانه ش بوته (تواتر سیری) و ئه گین نه له قورئان و نه له حه دیسی (صحیح) دا ئیشاره یان پی نه دراوه، لیته دا ته نیا توانا هیزی مه زنی خوی گه وره به شتیه یه له شتیه کان ئه و دووانه ی پاراست و رزگاری کردن.

(إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا إِنَّهُمُ فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكَنَتَهُ عَلَيْهِ وَ أَيْدُهُمْ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلْسَفَىٰ وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعَلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ.)

جا ئەم بابەتە رووکەشانه، هیچیان لە پیش هاتنی ئەوانەدا نەبووبون، بچ گومان، بۆیهکا پەیدا بویون چونکه خوا وای ویستبوو که بن ئەمەیش کاریکی سەرسوورپهینهری خاوبو^(۱)... له توانای که سدا نەبوو بیکات!...

بێجگە لەوه شاکاریکی خوایی تریش روویدا یهکیک لەو پاره پەرستانەیی که بۆ سەری محەمەد ئەگەر ان بیپه‌رین، تا پاداش له قورەیش وەر بگرن، زۆری پێ نەچوو هاتەوه سەر ئەشکه‌وتەکه توانی شوین پیتی محەمەد و (ئەبویه‌کر) هەل بگرێ لە پاش دەربازبوونیان له ئەشکه‌وتەکه به‌غار که‌وته دوایان ئەوانەدی نەما بوو بیانگاتی، ئەسپه‌که‌ی هەل ئەنگوت دووجار که‌وته خوارەوه... دووبارە رەگی پاره پەرستی جوولایه‌وه ئەمجاره‌یش دوایان که‌وته هەر ئەوانەدی رەم هاویتیکی ما بوو بیانگاتی، بۆ سیتیهم جار ئەسپه‌که‌ی هەل ئەنگوتەوه.

ترس چوو دلی کابرای سواره‌وه پیتی گوتن دلنیابن له‌وه‌ی که ئیتر دوایان ناکه‌وی پاشه‌وپاش گه‌راپه‌وه له رێگا به‌هه‌رکه‌سی ئەگه‌یشت له‌وانه‌ی دوا‌ی ئەوان که‌وتبوون رێگای لی ون ئەکردن!...

پێغه‌مبەر و هاو‌رێکه‌ی گه‌یشتنه‌ مه‌دینه... ئەوانه‌ی به‌پیریانه‌وه چوو بوون، روو‌خۆشیاان زۆر له‌گه‌لدا نواندن^(۲).

به‌وه ماندویتییه‌که‌یان که‌م بووه‌وه... رۆژی گه‌یشتنیاان به‌ر ۲۸ ی مانگی خه‌رمانان (حوزه‌یران) که‌وت له‌ سالی ۶۲۲ ی زاییندا... واتا:

۱۲ (ربیع الأول): رۆژی کۆچ کردن

لەم رۆژەدا، هه‌نگای دووه‌می میژووی ژیا‌نی محەمەد و نامه‌که‌ی ده‌ست پێ ئەکات... ئەم ده‌مه‌ ده‌می رێکوپێک خستن بوو رێک خستنی فه‌رمانه‌وایی ئیسلام له‌ رووی زرن‌گاری (سیاسی) و ئابوورییه‌وه هه‌روه‌ها رێک خستنی کۆمه‌لایه‌تی موس‌لمانه‌کان، پێغه‌مبەر ده‌ستی کرد به‌ به‌هێزکردنی براه‌تی ناوه‌ند موس‌لمانه‌کان.

موس‌لمانه‌ کۆچ کردووه‌کان و موس‌ولمانه‌کانی دانیش‌تووی شاری مه‌دینه که‌ پشتیوان (انصار)یان پێ ئەگوتن...

(۲) کاری سەرسوورپهینه‌ر: موجیزه (معجزه).

(۱) یان: پیشوازییه‌کی گه‌رمیان لێکردن.

محەمەد بۆ ئەوه یاسایه‌کی یارمه‌تی دانی وای دامه‌زراند له‌ ناویاندا، که زۆرکه‌م نه‌بێ میژوو هاوتای ئەوه‌ی چاوپێ نه‌که‌وتبوو... چونکه موس‌لمانه‌کانی مه‌دینه کۆچ کردووه‌کانیاان کردبوو به‌هاوبه‌شی خۆیان له‌ نیشتماندا، له‌ خانوودا، له‌ ساماندا...

محەمەد هه‌روه‌ک به‌دامه‌زراندنی یارمه‌تی له‌ ناوه‌ند موس‌لمانه‌کانی مه‌که و (مدینه)دا، لاپه‌ر په‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی کرده‌وه له‌ میژووی فه‌رمانه‌وایی ئیسلامدا، هه‌روه‌ها لاپه‌ر په‌یه‌کی زرن‌گاریکی کرده‌وه به‌وه‌ی که په‌یمانی سویندخواری و دۆستایه‌تی و یارمه‌تی گرێدا له‌ ناوه‌ند موس‌لمانه‌کان و هۆزه‌کانی مه‌دینه‌دا، که‌سی هۆزبان له‌ ناو دا بوو، جووله‌که‌بوون... ئەم په‌یمانامه‌یه له‌سه‌ر چه‌ند بنچینه‌یه‌کی وا دامه‌زرا، که ئەه‌یتنی به‌ئموونه‌ی زرن‌گ کارییه‌کی به‌رز و بلند دا بێت:

۱- سه‌ریه‌ستی له‌ بیروباوه‌ردا... چونکه تیا نووسرابوو: (لی پسرایی خوایی هه‌ر یه‌که)، (جووله‌که ئایینی خۆیان هه‌یه، ئەتوانن پێره‌ویی بکه‌ن موس‌لمانه‌کانیش به‌خۆیان ونۆکه‌ره‌کانیا نه‌ه ئایینی خۆیان هه‌یه ئەتوانن په‌یره‌ویی بکه‌ن هه‌رکه‌سیکیش له‌مانه‌ خراپه‌ی کرد سزای خۆی ئەدریته‌ی).

۲- ئەگه‌ر له‌لایه‌کی تره‌وه زۆرداری له‌ یه‌کیک له‌ هه‌ردوولای په‌یمانامه‌که‌ کرا، یان له‌ هه‌ردوولای کرا، پێویسته له‌سه‌ر هه‌ردوولای په‌یمانامه‌که‌ ده‌ستی یارمه‌تی درێژ بکات بۆ لاه‌ردنی ئەو زۆرداریه‌ پێویسته له‌سه‌ر هه‌ردوو لایشیاان که یارمه‌تی یه‌که‌تر بده‌ن له‌ پاراستنی نیشتمانی هه‌ردوولایاندا که بریتییه‌ له‌ مه‌دینه هه‌ج لایه‌کیشیاان مافی ئەوه‌ی نییه‌ که له‌گه‌ل دۆزمندا ناشت بێته‌وه، تا پرس به‌لایه‌کی تر نه‌کات...

رهن‌گه‌ چاکترین قسه‌ که له‌بابه‌ت ئەم په‌یمانامه‌یه‌وه کرابێ، که محەمەد له‌ (۱۳۵۰) سال له‌مه‌و پێشه‌وه دا‌یناوه، قسه‌کانی پزیشک (محمد حسین هیکل)^(۱) بیت که له‌

(۱) محەمەد حسین هیکل - دکتۆر - (۱۸۸۸ - ۱۹۵۶) وه‌رگێر به‌ (پزیشک - طبیب) ناوی ده‌بات؛ به‌لام وادیاره‌ نازناو و پله‌ زانستییه‌که‌ی به‌ (پزیشک گۆرپه‌وه)، سیاسه‌تمه‌دار و رۆژنامه‌نووسیکی میسری بووه، له‌ سه‌ره‌تای چه‌رخ بیستدا قوتایی پله‌ی دوکتۆرا بووه له‌ پاریس و له‌ ۱۹۱۲ پاش ته‌واوکردنی گه‌راوه‌ته‌وه میسر، چه‌ند جارێک کراوه به‌وه‌زیری ئەوقافی میسری، نووسه‌رێکی به‌توانا بووه، زیاتر رواله‌تی کۆمه‌لایه‌تی و ئایینی و سیاسی به‌نووسینه‌کانیه‌وه‌ن؛ بابته‌کانی له‌ گۆفاری (المقتطف، السفور، الجریده)دا بلاوکرده‌ته‌وه، به‌یه‌کیک له‌ پیشه‌نگه‌کانی رۆمانی عه‌ره‌بی ده‌ژمیرو، له‌ ۱۹۱۴دا رۆمانی (زینب)ی بلاوکرده‌وه، له‌ ۱۹۱۷دا باسیکی به‌هیزی ده‌رباره‌ی (القدریه‌ والجبریه‌)دا نووسی، هه‌روا بابته‌تیکی به‌ناوی (الطلاق واثره‌ فی الحیاة=

نوسراوه که یدا (ژیانی محمه‌د) نووسیوییه تی: (په یمانامه که، له جیهانی ئه و رۆژده‌دا، ده‌رگایه کی تازه بوو کرایه وه له ژبانی زرننگکاری و ژبانی شارستانیته‌ی!)...

به‌لام هه‌روه‌کو پیشه‌وا موسلمانانه‌کی هیندستان (محمه‌د عه‌لی) ئه‌لێ، په‌مانامه‌که ئه‌وه‌یشی ده‌رخست که: (په‌یغه‌مبه‌ر ئه‌ندیشه‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌کرد که قورده‌یش بدات به‌سه‌ر مه‌دینه‌دا چونکه بۆی نه‌کرا بوو له مه‌که‌دا محمه‌د له‌ناو سات دوور نه‌بوو که له‌و سه‌رنه‌که‌وتنه‌یدا رقی هه‌لسابێ و به‌قیناچووبن و بیه‌وی هه‌لبکووتیه‌ سه‌ر مه‌دینه‌ تا تۆله‌ی خۆی بکاته‌وه‌!)...

محمه‌د له‌مه‌دا، بیره‌که‌ی ته‌واووو چونکه قورده‌یش بۆی ده‌ست نه‌ئه‌دا، ئیسلامه‌تی له‌ناو شارێکی وه‌ک مه‌دینه‌دا په‌ره‌بسیته‌ی و گه‌شه‌ بکات، که له‌ گرنه‌ترین ئیستگه‌ی کاروانه‌کان و بنکه‌ بازگانییه‌کانی سه‌ره‌ رێگای (سوریه) (١) دا ئه‌نرا!...

شه‌ره‌ نه‌تاییه‌کانی ئیسلامه‌تی

که موسلمانانه‌کان له‌ شاری مه‌دینه‌دا جیگای خۆیان دامه‌زراند و ئارامیان گرت کارساتی ئه‌و ده‌مه‌ به‌ره‌ به‌ره‌ هه‌تایه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که لاپه‌ره‌یه‌کی تر بکه‌نه‌وه‌ له‌ مێژووی فه‌رمانه‌روایی ئیسلامه‌تیه‌دا ئه‌و لاپه‌ره‌یه‌ش لاپه‌ره‌ی سه‌ربازی بوو... له‌پاش ئه‌وه‌ی که شه‌ش مانگیکی به‌سه‌رداچوو، موسلمانانه‌کان ده‌ستیان کرد به‌په‌لاماردانی چه‌ند کاروانیکی قورده‌یش که له‌ رێگادا بوون ئه‌چوون بۆ شام زۆریه‌ی مێژووناسه‌کان و ئه‌زانن که موسلمانانه‌کان بوون شه‌ریان ده‌ست پێ کردوو به‌و مه‌به‌سه‌ی که تۆله‌ی خۆیان له‌ قورده‌یش بکه‌نه‌وه‌ و هه‌ندیکیش له‌ نرخێ ئه‌و که لویه‌لو سامانه‌یان ده‌ست بکه‌وتیه‌وه‌ که ناچاربوون له‌ مه‌که‌دا به‌جییان هه‌شتن به‌هۆی کۆچکردنه‌که‌یان وه‌... به‌لام پزیشک (هه‌یکه‌ل) به‌لایه‌وه‌ وایه، که (مه‌به‌س له‌و په‌لاماردانه‌ ئه‌وه‌بوو که قورده‌یش ته‌ی بگه‌یتن، که که‌لک و چاکه‌ی

= الأجماعیه فی مصر ووسائل تنظیمه، دیسان کتیبیکی به‌نرخ به‌ناوی (حیاه محمه‌د) جگه‌ له‌ چه‌ند باسێک ده‌رباره‌ی ئه‌ده‌ب و زمانه‌ی فه‌ره‌نسی وه‌بایه‌تیک به‌ناوی (ئۆگست کۆمت و فه‌لسه‌فه‌که‌ی) پاش خۆی کتیبیکی به‌ناوی (الایمان و المعرفه و الفللسفه) وه‌ له‌لایه‌ن پارێزه‌ر (احمد محمد حسین هیکل) وه‌ له‌ (دار المعارف) ی میسه‌ره‌وه‌ به‌چاپ گه‌یه‌نرا له‌ ١٩٦٤د.

(١) ئه‌و سه‌رده‌مه‌ زاراوه‌ی (سوریه) ی جوگرافی نه‌بوو، به‌لکو به‌هه‌موو ئه‌و ده‌قه‌ره‌ی سه‌رو نه‌یه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بی و رۆژئاوای عیراقیان ده‌وت (شام)، یا ولاتی (غه‌ساسینه‌) کان که له‌ژێر سایه‌ی رۆمه‌کاندا بوون.

خۆی له‌وه‌دایه‌ له‌گه‌ڵ موسلمانانه‌کاندا رێک بکه‌وی به‌لام رێک که‌وتنیکی وایش بێ هه‌ردوولا له‌وه‌ی و زبانی دوژمنایه‌تی و رقه‌به‌ری رزگار بکات، که سه‌ره‌به‌ستی بۆ موسلمانانه‌کان بپاریزی له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی ئاینه‌که‌یاندا، که بۆ دانیشه‌توانی مه‌که‌یش بازگانیته‌یه‌که‌یان به‌بێ وه‌ی و زیان به‌هێلته‌وه‌)...

جا له‌م پاکانه‌یه‌دا که (هه‌یکه‌ل) کردویتی، دان پیاوانیک هه‌ست پێ ئه‌کرێ که موسلمانانه‌کان بوون شه‌ریان دامه‌زراندوو.

(واشینتون ئیر فینچ) یش له‌ نووسراوه‌که‌یدا: (ژیانی محمه‌د) خه‌ریکی ئه‌وه‌ بوو که په‌نگیکی پشم و قینی که‌سایه‌تی و هه‌وه‌س و ئاره‌زووی مرۆفایه‌تی له‌م کاره‌ساته‌ بدات به‌لای ئه‌وه‌ وه‌ وایه که محمه‌د رقی هه‌لگرتبوو له‌ قووڕه‌یش، له‌سه‌ر ئه‌و ئازار و ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌ی که له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌واندا تووشی خۆی و هاوڕێکانی هاتبوون وه‌ک هه‌موو مرۆفیک ئه‌ویش ده‌ماری مرۆفایه‌تی و هۆزایه‌تی بزوووتبوو ئه‌یوبست سه‌ره‌به‌رزایی خۆی و که‌س و کاره‌کانی بسیتیه‌ (١) وه‌. چونکه ده‌میک بوو له‌ سووکی و ریسواییدا ئه‌ژیا، به‌هۆی ئه‌و بێ ده‌نگییه‌وه‌ که ئه‌ینواند به‌رامبه‌ر دوژمنه‌کانی خۆی که هه‌یج خراپه‌یه‌ک نه‌ما لێی نه‌که‌ن (٢)!

جا ئه‌م جوړه‌ هه‌ستی مرۆفایه‌تیه‌یه‌وه‌ که دلێ خسته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و هه‌یزه‌ی که له‌به‌ر ده‌ستیابوو به‌کاری به‌یته‌ی ئاراسته‌یشی بکات بۆ سه‌ر دوژمن تا به‌ئاواتی هه‌ره‌ بلندی خۆی ئه‌گات... به‌لام زۆریه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که مێژووی ژبانی محمه‌دیان نووسیوه‌ته‌وه‌، به‌لایانه‌وه‌ وایه که نووسراوه‌که‌ی (ئیر فینچ)، له‌به‌ر ئه‌و هه‌لمه‌ت و هه‌لانه‌ی تیاپه‌تی، به‌سه‌ر چاوه‌یه‌کی کز دانه‌نرێ، یاخود هه‌ر هه‌یج نه‌بێ به‌نووسراویکی دلشکین دانه‌نرێ!... بیروباوه‌ری پیشه‌واکه‌ی هیندستانیش (محمه‌د عه‌لی) له‌گه‌ڵ هی ناو قورئاندا رێک ئه‌که‌وی زۆریه‌ی نووسه‌ران خاوه‌ن لیکۆلینه‌وه‌کانیش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ن (محمه‌د عه‌لی) له‌ نووسراوه‌که‌ی خۆیدا که ناوی (محمه‌د پیغه‌مبه‌ر) ه، به‌جوانی ئه‌مه‌ی ده‌رخستوه‌ ئه‌لێ: (محمه‌د بۆیه‌کا فه‌رمانیدا کوشتار بکری، تا کۆمه‌له‌ی موسلمانانه‌کان رزگار بکات له‌ ده‌ست نه‌مان و سه‌رگه‌ردانی، به‌هۆی دوژمنیکی به‌هه‌یزه‌وه‌ که بریاری داوو ئیسلامه‌تی له‌ خاکی عه‌ره‌بستاندا نه‌هه‌یتێ و له‌ په‌گ و ریشه‌وه‌ ده‌ری بکیشێ!)...

(١) به‌لکو: تۆله‌یان بسیتیه‌وه‌.

(٢) راستتر: هه‌یج خراپه‌یه‌ک نه‌ما به‌رامبه‌ری نه‌که‌ن.

(محەمەد، دلى خۆى وابو حەزى لە شەروشۆر ئەئەکرد... ھەتا تەمەنیشى نەگەيشتە پەنجابو پىنج سالى، ھىچ جارتيك شەرتيكي راستەقىنەى ھەل نەگىرساندبوو، تاشيرى بۆ ھەل بگري... بىنجگە لەو، ئايىنى ئىسلام خۆيشى كە محەمەد ئەبويست بلاوى بكاتەو، ئايىنى ئاشتى و ئاسايش بوو خەمى خواپەرستى و كەلكى مەرۆقايشەتى ئەخوارد، محەمەدەيش لەلايەن خواو و راسپىررابوو كە مەرۆقايشەتى بانگ بكاتە سەر ئايىنى ئىسلامەتى، نامەى خوايىان پى بگەينى، نەك بەزۆر بەسەرياندا بچەسپىتىنى خوافەرموويەتى لە قورئاندا: (تايىن بەزۆر ناچەسپىتىنى بەسەر كەسدا) بەلام شەر لە چارەى محەمەد نووسرابوو بىكات ھەر وەكو خوايش پى فەرمووبوو، پىبويست بوو لەسەرى، لەسەر ئەو كۆمەلە بەسەزمانە سەرگەردانە بكاتەو كە لە دەست دوزمىتىكى دلرەق راى كرىدبوو و ئاوارە بوو بوو، بۆ ئەمەى تاوانىكى بى، ھەموو ئازار و سزايەكى درابوو خوا لە قورئانى پىرۆزدا فەرموويەتى: (ئەو موسلمانانەى كە گوناھيان ھەر ئەو بوو: گوتويانە گەورەى ئىمە خوايە، ئەوانەى كە بەنارەوا رەويان پى كرىدون لە شارى خۆيان، ئەوانە بەسەزمان و زۆر لى كراوون بەلام خوا لە توانيدا ھەيە كە سەريان بخت بەسەر دوزمەكانياندا لەبەر ئەو خوا رىتى داوون بچن بەگژ ئەو زۆردارانەياندا...).

لەدواى ئەو جار لەسەر جار خوا بەپىغەمبەرى فەرموو شەرى دوزمەنانە ھەلنەگىرسىتىنى خوا ھەرگىز رىتى نەداو شىر ھەلگري بۆشەر، بۆ خۆپاراستن نەبى... خوا ئەفەرمووى: (لە پىنابو خوادا، بچن بەگژ ئەو كەسانەدا كە شەرتان لەگەل ئەكەن... نەكەن زۆردارىيان لى بکەن... چونكە خوا حەز لە زۆردار ناكات)... مەبەس لە شەر ئەو نەبوو كە ھىچ كەسەىك بەزۆر ئىسلام بگري لەراستيدا ھەر دوزمەن بوو كە ويستويىتى بەزۆر ئىسلامەكان لە ئىسلامەتى پەشيمان بكاتەو.

خوا فەرموويەتى: (دوزمەكانتان ئەوئەندەى لە دەستيان بىت شەرتان لەگەل ئەكەن تا لە ئايىنەكەى خۆتان پەشيمانتان بکەنەو)... جا لەبەر ئەوئەى ئايىن برىتبيە لە پەيوەندىبەك لە ناوئەند خوا و بەندەكانى خوادا، ناشى كەس بەزۆر كەسەىكى تر بختە سەر ئايىنىكى دياردى كراو ياخود كەس بەزۆر كەسەىكى تر بگىرپىتەو سەر ئايىنىكى تر بەلام قورەيش واى ئەويست بكات^(۱).

جا لەبەر ئەو، ھاتنە پيشەوئەى محەمەد بۆ شەر، برىتى بوو لە خۆ بەخت كرىتىك لە

(۱) بەلام قورەيش دەويست و ابكات.

پىنابو بىروباو پىكى بەرز و پىرۆزدا كە ئەويش (سەرەستى مەرۆف) بوو.

خوا فەرموويەتى لە قورئاندا: (بۆ ئەمە بچن بەگژياندا، تا شەر و ئازاوە نەقەومىن تا ئايىن ھەر بۆ خوا بىنپىتەو ئەوانە كە وازيان ھىنا لە خراپەى خۆيان، ئىبەيش وازيان لى بەيىن).

چونكە دوزمنايشەتى ھەر ئەبى لەگەل ئەوانەدا بگري كە زۆردارن) جا ھەرەك پىغەمبەر لەسەرى پىبويست بوو كە شەر بۆسەستىنى لەكاتى واز لى ھىنانى دوزمندا لەوو لە گومراھى، ھەرەھا پىبويستيش بوو لەسەرى كە شەر بۆسەستىنى، لەكاتى ئامادەبوونى دوزمندا بۆ رىك كەوتن و ئاشتى... (محەمەد عەلى) پاش ئەو ئەللى: (جا لەناو ئەم جۆرە كارەساتانەدا و، بەپىتى ئەم جۆرە مەرجانە، رىتى محەمەد دراو كە شەر بكات جا ھەتا ئەوكاتە، كەسەىك مەشقى پى نەكرابوو لەسەر شەر كرىن محەمەدەيش تا ئەوكاتە لەشكرى پىكەو نەنابوو...).

ھەر لەو بابەتانەو، مامۆستا (عەباس مەحمود عەقاد) يش^(۱) لە نووسراوئەى خۆدا: (ھەلگەوتويى محەمەد) نووسبوويەتى، ئەللى: (لە سەرەتادا، ئىسلامەكان زۆردارىيان لى ئەكرا).

خۆى زۆردارىى لە كەس نە ئەكرد... شەرەكانى پىغەمبەرىش ھەموويان شەرى خۆپاراستن بوون، شەرى ھوروزم بردن نەبوون... مەگەر كاتىك ھوروزمى بردبى، كە بەتەواوئەتى بۆيان دەرکەوتبى، پەيمان تىك دراو و دوزمەن شەرى ئەوى، ئەمانىش بەناوى خۆپاراستنەو لە سەرەتادا ھوروزمىيان بردبى... پىغەمبەر لە ھەموو شەرەكانيا رەوشتى ھەر وابوو چ لەگەل قورەيشدا، چ لەگەل جوولەكەكاندا، چ لەگەل رومەكاندا)... لە جىگايەكى ترىشدا ئەللى:

(ھەرگىز ئىسلامەتى پەناى نەبردۆتە بەر شىر مەگەر لەوكاتانەدا ئەوئەى كرىدى كە ھەموو ياساكانى مەرۆقايشەتى شىر بەكارھىنانيان بەچاك زانىبى!...). ئەمەيش وەك ئەوئەى كە فەرمانرەوايىبەك شىرەكار بەيىن بەرامبەر ئەوانەى كە لەسەر رى و شوئىنى ئەو نارۆن و

(۱) عەباس مەحمود عەقاد (۱۸۸۹-۱۹۶۴) شاعىر و رەخنەگرىكى نوئەگەرى مىسرى بوو و لە كارى رۆژنامە نووسيدا جىگاي ديارە، لە شارى ئەسوان ھاتۆتە دنياو، لەگەل (مازنى)دا ھىرشيان دەبرە سەر ھەوادارانى شىعەرى كۆن، لە دىوانەكانى (دىوان شەر، وحى الأربىع، ھدىە الكرون، عابرسىيل)، ھەروا زنجىرەى (سىر اعلام الاسلام، عبقرىە محمد، عبقرىە عمر) جگە لە كىتەبىك بەناوى (مذہب ذوى العاهات) كە مامۆستا شاكر فتاح گۆربويە بۆ كوردى.

لیبی هه‌ل ته‌گه‌رینه‌وه... یان وه‌ک ته‌و فرمانره‌واییه‌ی که هه‌ندیک له رۆله‌کانی ته‌چن به‌گژ هه‌ندیکی تر باند‌ا خاک گرتنه‌کانی ئیسلامی و پیشان داوه‌ که:

(زوو ده‌ستیان پێ نه‌کرد تا فرمانره‌وایی ئیسلامی به‌ته‌واوته‌ی دانه‌مه‌زرا، ته‌و خاک گرتانه‌ ده‌ستیان پێ نه‌کرد ناشی ته‌ویش بگوتری که ئیسلامه‌تی بۆیه‌ ته‌و خاکانه‌ی ته‌گرت تا ده‌ریکه‌وئ... بیجگه‌ له‌وه ته‌م خاک گرتانه، ناچاری بوو چونکه‌ ته‌گه‌ر نه‌گیرانایه فرمانره‌وایی ئیسلام بێ وه‌ی نه‌ته‌مایه‌وه!...) (*).

بلیمه‌تی محمه‌د له‌ شه‌ر و چاوپۆشیندا

هه‌رچه‌نده‌ محمه‌د، شاره‌زایی له‌ شه‌روشه‌رکردندا نه‌بوو، به‌لام له‌سه‌رکرده‌یه‌تی و هونه‌ری شه‌ردا، بلیمه‌تی نواند.

رێ و شوینی وای پیشان نه‌دا، له‌ شه‌رکردندا، که هه‌روه‌ک (عه‌قاد) راستی کردۆته‌وه، له‌ رێ و شوینی ته‌و سه‌رکردانه‌ی ته‌کرد که له‌دوای خۆیه‌وه‌ هاتوون، وه‌ک (ناپلیۆن) هه‌رگیز به‌لگه‌ له‌وه‌ گه‌وره‌ترنایی که محمه‌د له‌شه‌ردا بلیمه‌ت بوو، که هه‌یژه‌که‌ی موسلمانانه‌کان بریتی بوو له‌ (۷۰۰) سه‌ریاز، که‌چی هه‌یژه‌که‌ی قوره‌یش (۳۰۰۰) که‌س بوو له‌ شه‌رکه‌ره‌ هه‌ره‌ به‌هه‌یژه‌کان ته‌مه‌ له‌ شه‌ری ئوحوودا رویدا له‌پاش کوشتاریکی یه‌جگار پر ته‌نگوچه‌له‌مه، ئیسلامه‌کان خاوه‌نانه‌کانی قوره‌یشیان شکاند و گه‌یرانیانه‌ پاشه‌وه‌ جا بلیمه‌تی محمه‌د له‌م شه‌رده‌دا، له‌وه‌دا ده‌رکه‌وت، که له‌ کاتی‌که‌دا له‌شکره‌که‌ی خۆی خه‌ریک بوو له‌ناو جه‌رگی جه‌نگا بشکێ، وه‌ی به‌رنه‌دا سنگی برده‌ پێشه‌وه‌ و خۆی دایه‌ به‌ر هه‌روژم برده‌ی دوژمن ده‌نگی به‌رز کرده‌وه‌ سه‌ریاره‌کانی بانگ کرده‌وه‌ لای خۆی گوتی: ته‌ی بنده‌کانی خوا، وه‌رنه‌ وه‌لام، من راسپه‌رراوی خوا... ئنجا که موسلمانانه‌کان چاویان پێکه‌وت هه‌روژمه‌کانی دوژمنه‌کان رووه‌و پێغه‌مبه‌ر ته‌رپۆشت، به‌ناو ریزه‌کانی دوژمنه‌کاندا رێگایان بری و خۆیان گه‌یاند هه‌یژه‌مه‌ر، چوارلایان گرت به‌م جوژه‌ ریزه‌کانی خۆیان خسته‌ پال یه‌ک و به‌ته‌وه‌سه‌ری ته‌و گرده‌وه‌ وه‌ستان که پێغه‌مبه‌ر له‌سه‌ری وه‌ستا‌بوو ئنجا قوره‌یش ناچاربوو بشکێ و بکشیته‌دواوه‌!...

(*) ته‌م به‌لگه‌یه‌ی مامۆستا عه‌قاد، یه‌جگار که‌زه، خۆی ناگرت له‌به‌رده‌م هه‌یژ و هه‌رته‌ی هۆشدا چونکه‌ هه‌یج ده‌روونیک‌ی پاک و دادپه‌روه‌ر ته‌وه‌ په‌سه‌ند ناکات که له‌به‌ر خۆشی و کامه‌رانی فرمانه‌ره‌واییه‌ک، یاخود له‌به‌ر بێ وه‌بی ته‌و، خاکیکی تر داگیر بکری و دانیشته‌وه‌کانی بکری به‌دیل!... (وه‌رگه‌ی)

لێره‌دا، له‌ که‌سایه‌تی محمه‌ددا، رووه‌کانی مرۆفایه‌تی و بێوه‌یی و چاوپۆشی و گونا‌ه به‌خشین ده‌رته‌که‌وه‌ی هه‌ندیک له‌دوا که‌وتوه‌کانی خۆی روویان لێ نا، که له‌ خوا بپاریته‌وه‌ دوژمنیان بۆ له‌ناو ببات له‌گه‌ل ته‌وه‌یشدا که محمه‌د له‌وکاته‌دا له‌گه‌لی لاهه‌ بریندارکرا‌بوو، هه‌ردوو ده‌ستی خۆی بلندکرده‌وه‌ و ده‌ستی کرد به‌پارانه‌وه‌ له‌ خوا گوتی: (خوای گه‌وره‌ نه‌ته‌وه‌که‌م بیه‌خشه، خۆیشیان نازان چێ ته‌که‌ن!...)...

له‌ ره‌وشتی محمه‌ددا نمونه‌ی گه‌وره‌تریش هه‌یه... ته‌و نمونه‌ی له‌وه‌دا ده‌رته‌که‌وتن که ریزی له‌ به‌ندیه‌کان ته‌گرت و چاودیری ته‌کردن، کزی و بێ ده‌سه‌لاتیه‌که‌یانی به‌هه‌ل نه‌ته‌زانی که به‌کاری به‌یتنی بۆ ناچارکردنیا به‌ ئیسلامه‌تی... هه‌روه‌ها له‌وه‌دا ده‌رته‌که‌وتن که گه‌وتو په‌یمانی خۆی ته‌پاراست له‌گه‌ل دوژمندا تا دوژمنه‌کانی گه‌توپه‌یمانی خۆیان نه‌شکاندایه‌ له‌ شه‌ر وه‌ستاندندا ته‌و ده‌ستی نه‌ته‌کرده‌وه‌ به‌شه‌رکردن!...

هه‌روه‌ها له‌ دابه‌شکردنی بابته‌ی تالانیدا ده‌رته‌که‌وتن. هه‌رچه‌ند شه‌ر هه‌ل ته‌گیرساو ته‌برایه‌وه‌ کۆمه‌لیکی تازه‌ ته‌هاتنه‌کن محمه‌د، باوه‌ریان پێ ته‌هه‌ینا و ئیسلام ته‌بوون. ته‌مه‌یش به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌بوو بۆ محمه‌د و سه‌ریاره‌کانی، که له‌کاتی شه‌روشه‌ردا، کرده‌وه‌ی په‌سه‌ند و بلندیان ته‌نواند، بۆیه‌کا دلێ ته‌وانه‌یان کیش ته‌کرد بۆلای خۆیان...

پێشه‌کی له‌ کوشنی کسرا ناگاداریان ته‌کات

ته‌وه‌نده‌ هه‌بوو، ته‌و پشوانه‌ی که ته‌که‌وتنه‌ ناوه‌ند جه‌نگه‌کانه‌وه‌ لاپه‌ریه‌که‌ی تازه‌یان له‌ میژووی فرمانه‌ره‌وایی ئیسلامدا پیشان ته‌دا: ته‌ویش لاپه‌ری په‌یوه‌ندی ده‌ره‌وه‌بوو.

چونکه‌ محمه‌د، چه‌ند که‌سیکی ره‌وانه‌کرد بۆلای خونکاره‌کان و سه‌رداره‌کانی فرمانه‌ره‌واییه‌کانی درواسپی خۆی. بانگی ته‌کردنه‌ سه‌ر ئیسلامه‌تی... (نه‌جاشی) ی خونکاری (حه‌به‌شستان) موسلمان بوو... (مقۆقس) خونکاری (میسر) دیاری بۆ محمه‌د نارد، به‌ناوی دۆستایه‌تی و شه‌ر وه‌ستاندنه‌وه‌... شاهه‌نشاهی رۆمیش، قسه‌کانی محمه‌د کاری له‌ دلێ کردبوو به‌لام سه‌رکرده‌ سوپاییه‌کانی دل‌یان له‌ ئیسلامه‌تی ره‌ش کرد^(۱)...

(۱) له‌ ناوه‌ینانی ته‌م پاشا و خونکارانه‌ی ده‌رووبه‌ری نیوه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بیه‌دا ده‌توانین به‌م شیوه‌یه‌ ناویان به‌ینین که له‌ (صه‌یح مسلم) دا ده‌ستنیشانیا ن ده‌کات و ده‌لی: (... قال المظ ر واين خالوية وآخرون من الأئمة كلاماً متداخلاً حاصله ان كل من ملك المسلمین =

به‌لام (کیسرا)، که شای (فارس) بو، نامه‌کهی پیغهمبهری دراند، سهرداره‌کهی خویشی که له (یمن) دا بو، ناردیه سهر محهمه‌د، که دهردهستی بکات و بیگری سهرداره‌کیش له‌شکرکی ناردده سهر مه‌دینه پیغهمبهریش رووبه‌رووی وه‌ستاو پیتی گوت: پیویست به شهر ناکات، (کیسرا) مردووه!... سهربازه‌کان گه‌رانه‌وه.

پاشان بویان دهرکه‌وت که ههر له‌وه شه‌وه‌دا که پیغهمبهر دیاردیی کردبوو، (کیسرا) به‌دهستی کوره‌کهی خوئی کوژرابوو!... سهرداره‌که هیچی بۆ نه‌مایه‌وه، نه‌وه نه‌بی، که له‌سهر دهستی پیغهمبهردا ئیسلام بوو ئیسلامه‌تی خوئی ناشکرا کرد و له‌فه‌رمانه‌روایی (فارس) هه‌لگه‌رایه‌وه، تا (یمن) ی له‌چنگ هینانه دهره‌وه.

دوایی، خواریکی خست، موسلمانانه‌کان مه‌که‌یان گرت چونه‌وه ناو (که‌عبه) وه‌بته‌کانیان شکاندن.

(عه‌باس) که مامی پیغهمبهر بوو گپ‌رایه‌وه، گوتی: له‌وکاته‌دا که له‌شکری پیغهمبهر به‌لای هندی دپهاتی نزیکی مه‌که‌دا تی نه‌په‌رین، گه‌یشت به (أبو سفیان کوری حارس کوری عبدمولته‌لیب)، که له‌هه‌موکه‌س دوژمنتریو به‌پیغهمبهر ته‌ماشای کرد داماو و په‌شو‌کاو، نه‌مه‌نده نه‌ترسی له‌سهرکه‌وتنه‌کانی موسلمانانه‌کان، نازانی چی بکات!...

= يقال له أمير المؤمنين ومن ملك الحبشه النجاشي ومن ملك الروم قيصر ومن ملك الفرس كسرى ومن ملك الترك خاقان ومن ملك القبط فرعون ومن ملك مصر العزيز ومن ملك اليمن تبع... - باب التکبیری علی الجنازة - ص (۲۳)

هه‌روا نه‌وجاشیهی هه‌به‌شه که نامه‌کهی محهمه‌د (د.خ) پیگه‌یشت، نه‌وه نه‌بوو که چه‌ند سالی له‌وه‌بهر موسلمانان کوچیان کرده لای و پنایان بۆ برد، نه‌وه مه‌سیحی بوو وه‌ریزی موسلمانانه‌کانی گرت، نه‌مه‌ی نامه‌کهی بۆ نارد ناوی (نه‌سحمه - اصحمه) ی نه‌جاشی بوو:

(وحدثنا ابوبکر بن أبي شبيب... عن جابر بن عبد الله، أن رسول الله - ص - صلى على أصحابه النجاشي فکبر علیه أربعا...) باب التکبیر علی الجنازة.

هه‌روا له‌لایه‌کی تریشدا هه‌مان سهرچاو ده‌لت:

(حدثنا يوسف بن حماد المعني... عن أنس ان نبي الله - ص - كتب الى كسرى والى قيصر والى النجاشي والى كل جبار يدعوهم الى الله تعالى وليس بالنجاشي الذي صلى عليه النبي - ص -) - باب كتب النبي الى ملوك الكفار يدعوهم الى الإسلام - ص (۱۱۲)

(پروانه: صحیح مسلم - بشرح النووي - ج (۷) ط (۱) ۱۹۲۹. وكذلك ج (۱۲) ط (۲) ۹۷۲، نشر دار احیاء التراث العربی - بیروت، لبنان باب التکبیر علی الجنازة ص ۲۲، ۲۳ و باب كتب النبي الي ملوك... ص (۱۱۲).

(عه‌باس) یش خوئی پیشکەش کرد، که پشتی بگری و بیپاریزی له‌گه‌ل خویدا برده‌لای پیغهمبهر هه‌رته‌وه‌نده (عومهر کوری خه‌تاب) چاوی به (نه‌بوسفیان) که‌وت له‌پر گوتی: (نه‌ی راسپیترراوی خوا نه‌مه‌ نه‌بوسفیان به‌ریک که‌وتن و بی‌گفت و په‌یمان خوا خستوبه‌تیه ژیر چنگمان ریم بده بام که‌لله‌ی بپه‌رینم!)...

(عه‌باس) یش گوتی: (نه‌ی راسپیترراوی خوا من په‌نام داوه!)... پیغهمبهریش فه‌رمووی بیهیتلنه‌وه تا به‌یانی پاشان پیتی گوت ئیسلام بیه (نه‌بوسفیان) یش پیتی گوت: (نه‌ی له‌جیبی دایک و باوکم! چه‌ند ره‌وشت شیرین و دلنه‌رمیت من نه‌وه باش نه‌زانم که له‌هه‌موو که‌سیک گه‌وره‌تر خویه و له‌ویش به‌ولاو که‌سی ترنیه‌ه).

محهمه‌د گوتی: (خوا نه‌تگری نه‌بوسفیان هیشتا نه‌گه‌بشتووینه نه‌وه‌ی که‌بشزانی من راسپیترراوی خوام!؟).

(نه‌بو سفیان) یش گوتی: (نه‌ی له‌جیبی دایک و باوکم، چه‌ند دل فراوانیت، چه‌ند میه‌ره‌بانیت، چه‌ند خزم دۆستیت به‌لام نه‌مه، به‌خوا سویندت بۆ نه‌خۆم، هیشتا لیتی دلنیانیم!...) بۆچ محهمه‌د له‌م قسه‌یه تووره‌بوو!...

- نه‌ه.

به‌لام (عه‌باس) وازی له (نه‌بوسفیان) نه‌هینا تا ئیسلام بوو ئنجنا تاره‌زووی (نه‌بوسفیان) و ابوو که محهمه‌د له‌بهر دلنی نه‌وه له‌که‌سوکاره‌کهی چاوپووشی مه‌به‌سیشی له‌وه نه‌وه‌بوو که له‌بهرده‌م قوره‌یشدا به‌و چاوپووشینه‌وه بنازی ئنجنا محهمه‌د گوتی:

(بام له‌دانیشتوانی شاری مه‌که‌وه ناشکرابیت که خو‌بان له‌قوره‌یشتن: هه‌رکه‌سی چوو له‌مالی نه‌بوسفیان‌ه‌وه، ده‌ستی لی ناوه‌شپترئ هه‌رکه‌سی دهرگای مالی خوئی داخست هیچی لی ناگری هه‌ر که‌سیکیش چوو ناو مزگه‌وته‌وه که‌س ده‌ستی بۆ نابات!...).

جا ده‌روون فراوانیی محهمه‌د و چاوپووشیه‌کهی له‌گوناه‌ی گونا‌ه‌کاران تا به‌م جۆزه‌بوو!... که‌چوو ناو (که‌عبه) وه، دانیشتوانی شاره‌کهی کوژکرده‌وه و گوتی:

(نه‌ی گه‌لی قوره‌یش! چیتان دپته به‌رچاو لیتان بکه‌م!؟)...

گوتیان: (چاکه تو برابیه‌کی ره‌وشت بلندیت کوری برابیه‌کی ره‌وشت به‌رزیشیت!)...

محهمه‌د گوتی: (که‌واته برۆنه‌وه مالی خو‌تان، ئیوه به‌رهلان!)...

(۱) به‌لکو: ئیوه نازان، سهره‌ستان.

بەم جوۆرە نەژادیی و مرۆڤایەتی محەمەد دەرکەوت، لە کاتی کە بەسەرکەوتووێتی بەرامبەر دوژمنی شکاوو پرسیو راوەستا بوو... چەندو چوونی ئەوێ لە گەڵدا نەکردن کە چ کردووەیەکی بەدو خراپیان دەربارەیی خۆی و هەقالەکانی کردبوو! هەموویانی بەخشی، ریزی لە هەموویان گرت، دلی هەموویشیان خۆش کرد!...

١٢ (ربیع الأول): مردن

لە شەوی یەكەمی مانگی (ربیع الأول)ی سالی دەیهمی كۆچیدا، خەو لە محەمەد باری كرد ئەویش لە مالا دەر بازبوو، چوو دەرەو (أبو موبههبة) ی پیاویشی، کە هەستی بەو کرد، دواي كەوت... لەو شەو تاریک و نووتە کەدا دەستیان کرد بەریشتن، تا دەرنگێک هەر نەوستان، تا گۆرستانیکیان بۆ دەرکەوت، پێیان ئەگوت (گۆرستانی البقیع)، لە نزیک شاری مەدینەو پێغەمبەر چوو ناو گۆرستانە کەو، بەدەنگی سامناکی مل کە چانەیی قوولەو ئەگوت: (خاوەن گۆرەکان، خوالیتان خۆش بێ لیتان پیرۆزی ئەم جیگایە، هەر بەخۆشی تیا بن ئەو بارەیی تیا نە چاوە ئەم بارەدا کە کەسانیتەر تیا نەم جیهانەدا، گەلیک باشتر و خۆشتر شەر و ئاژاوە و ناکوکی وەک تاریکایی شەو زەنگ رووی تی کردوین دوامینە کە ئەگاتەو سەر پێشینە کە بەلام دوامینە کە لە پێشینە کە گەلیک خراپتره!).

لە پاش ئەمەیی بۆ پال کەوتوو کانی ناو گۆرستانە کە، لە خوا پارایەو کە لە گوناھیان خۆش بێ، خۆی نامادە کرد بگەریتەو مالتی.

ئنجای بە پیاو کە خۆی گوت: (ئەیی ئەبو موبههبة! هەرچی کلیکی گەنجینە کانی جیهان هەیه خستیانە بەر دەستم لە گەل ئەویشدا کە تا سەر تیا بێنمەو پاش ئەو بەهەشتیشیان خستە بەر دەستم گوتیان ئەوانەت ئەوێ باشە، گەیشتن بەخوایشت ئەوێ لە گەل بەهەشتدا هەریاشە)...

پیاو کەیشی گوتی: (لە جیتی دایک و باوکم! کەواتە کلیلە کانی گەنجینە کانی جیهان هەلبگرە و تیا بژی تا سەر، پاش ئەویش بجۆرە بەهەشتەو)...

محەمەدیش گوتی: (أبوموبههبة! خوانە کات و ابکەم... من ئەوێم هەلبژارد کە بەخوای خۆم بگەم و بچمە بەهەشتیشەو!)

کە بوو بە بیانی، محەمەد، لە تاو تازاری نەخۆشی هاواری کرد... تازارە کە تا ئەهات، زۆرتر ئەبوو چونکە بەزۆر خۆی کیش ئەکرد بۆ سەردان لە ژنەکانی... ئەمەیش رەوشتیکی

محەمەد بوو کە هەموو رۆژیک سەری لە هەموو ژنەکانی خۆی ئەدا... بەلام کە تازاری نەخۆشییە کە لە ئەندازە دەرچوو، ژنەکانی خۆی لای خۆی کۆکردەو.

رێی دانی لێ خواستن کە لە مالتی (عائیشە) دا نەخۆشییە کە تەواو بکات (عائیشە) لە هەموو ژنەکانی، بەتەمەن، بچوکتربو ئنجا کە نەخۆشییە کە زەیفی لێ سەند و لە توانایدا نەما نوێژ بەموسلمانەکان بکات، (ئەبو بەکر) ی لە جیتی خۆی دانا.

دراوسیتی خوای هەلبژارد

لەبەرە بیانی رۆژی دوانزەیهمی مانگی (ربیع الأول) دا، هەستیکی کرد بەسەرەوت و لەش خۆشی دەمۆدەست چوو دەرەو بۆ ناو موسلمانەکان نوێژی بەیانیمان پێ بکات لەو کاتەدا (ئەبو بەکر) لەوێ دابوو، لە جیتی ئەو نوێژی پێ ئەکردن.

موسلمانەکان، خەریک بوون نوێژە کە یان تیک بەن (ئەبو بەکر) یش ویستی لە جیتی نوێژە کە پێغەمبەر خۆی بکیشیتەو بەلام محەمەد، دەستی تێو ژەند، لانه چی خۆشی لە تەنیشتیەو دانیشت نوێژی کرد بەدانیشتنەو... پاش ئەو گەرایەو مالتی... ئەم لە مال دەرچوونە پێغەمبەر بەرپا پێنی پێش مردن دانراوە چونکە مردنی لێ نزیک بووبوو... لە کاتی کە سەری لە سەرپانی (عائیشە) بوو، کەوتە گیانەلاووە لە خوا پارایەو.

گوتی: (خوایە لەسەرە مەرگام یارمەتیم بەدیت)... زۆری پێ نەچوو (عائیشە) گوتی لە محەمەد بوو، لەبەر خۆیەو ئەگوت: (نە! هەر هاواری هەرە بلندم ئەوێ، نەک بەهەشت)...

(عائیشە) تێگەیشت کە لە پێغەمبەریان پرسیو کامیان ئەوێ؟ لای خوا بچیت، یان بچیت بەهەشتەو؟ پێغەمبەریش هاوسییەتی خوای هەلبژاردووە ئەمانەیش دوا وشەیی پێغەمبەر بوون... موسولمانەکان، ئەوێندە ئەو کارەساتەیان پێ گران بوو، باوەریان نەئەکرد کە محەمەد مردبێ... تەنانەت (عومەر کوری خەتاب) چوو بەگژ ئەو کەسەدا کە گوتی پێغەمبەر مردوو!... بەلام (ئەبو بەکر) چوو دەرەو لای موسولمانەکان، پیتی گوتن:

(مرۆڤەکان! هەر کەسێ محەمەد ئەپەرستێ، بام بزانتی کە محەمەد مردوو بەلام ئەوێ خوا ئەپەرستێ بام بزانتی کە خوا زیندوو، نامرێ، محەمەدیش پێغەمبەرێکە وەک پێغەمبەرانێ پێش خۆی بۆچ ئەگەر مرد یان کوژرا، ئەبێ ئێو هەلبگەریتەو... ئەوێ هەلبگەریتەو، زیان بەخوا ناگەینێ... بەلام خوا پاداشی ئەوانە ئەداتەو کە لەسەر پێی ئەو ئەرۆن بەریتەو)...

پیشوا هیندییه که نامه‌های مه‌مه‌د شی نه‌گاته‌وه

(محمه‌د علی) ئە‌ئ‌ئ‌ئ: (پازی سەرکه‌تنی پیغه‌مبەر، ئەو سەرکه‌وتنه‌ی که هه‌تا ئیستا وینه‌ی نه‌بیراوه، له‌وه‌دا بووه که ئایین و باوه‌رییه‌که‌ی به‌خوا زۆر به‌هتیزبووه... محمه‌د له‌کانی دلیه‌وه باوه‌ری به‌وه هه‌بووه که خوا ویستووویه‌تی مرۆفایه‌تی به‌رز بکاته‌وه هه‌روه‌ها ویستوویتی ره‌وشت و خووی ته‌واویش بیه‌خشێ به‌هه‌موو جیهان، نه‌ک ته‌نیا به‌گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک جا هه‌چ هه‌تیزیکیش له‌جیهاندا نییه که بتوانی ته‌گه‌ره له‌م نیازهی خوا بدات)...

جا ئەم باوه‌ری و ئایینه هه‌موو‌ده‌م له‌ دلی محمه‌د‌دا بووه هه‌چ تاویک لیتی جیهانه‌بوته‌وه ته‌نانه‌ت له‌ کاته پر ته‌نگوچه‌له‌مه‌کانیشدا ئەم ئایینه‌ی به‌ر نه‌داوه... ته‌نانه‌ت ئەم باوه‌رییه، بووبوووه سه‌رچاوه‌ی دلتیاییشی که خوا یارمه‌تیی ئە‌دات له‌ ریگا پیشان داند به‌هه‌موو مرۆفایه‌تی ناو جیهان، بۆ ئە‌مه‌ی بگه‌نه پایه‌ی چاکیتی و دروستی و ته‌واوی... ئایینه‌که‌یشی له‌ دلیه‌وه ئە‌رژایه‌ ناو دلی ئە‌وانه که باوه‌ریان به‌پیغه‌مبەریتیییه‌که‌ی هه‌ینابوو.

دوای ئە‌وه (محمه‌د علی) ئە‌ئ‌ئ‌ئ:

(خوا له‌ نامه‌که‌ی محمه‌د‌دا، بریتیییه له‌ راستیییه‌کی بنچینه‌یی وه‌ها که هه‌رچی ژبانیکی مرۆفایه‌تی هه‌یه له‌ چوارلایدا کو‌بوته‌وه جا له‌به‌ر ئە‌وه‌یه که موسلمانه‌کان، هه‌موو‌ده‌م، رووی تی ئە‌که‌ن و لیبیشی ئە‌پارینه‌وه که یارمه‌تیان بدات و پشیمان بدات)...

باوه‌ری پین کردنه‌که، شیوه‌یه‌کی دیاردی کراوی گرتوووه ئە‌و شیوه‌یه‌یش بریتیییه له‌ (نوێژ) هه‌موو موسلمانیک شه‌وو رۆژی پینج جار نوێژ ئە‌کات... هۆگر‌بوونی ده‌روونی مرۆفیش (به‌خوا وه‌ زۆرتر له‌وکاتانه‌دا ده‌رئه‌که‌وێ که مرۆفه‌که به‌کو‌وتته‌ ناو ته‌نگانه‌وه... که زبانیکی تووش هات هاوار ئە‌هینێ بۆ‌خوا... هه‌ر به‌مه‌نده‌یش ته‌واو نابیت ته‌نانه‌ت مرۆف فه‌رمانی ئە‌وه‌یشی پین دراوه، که له‌ هه‌موو کاتیکدا نوێژ بکات و لیتی بپارێته‌وه چ له‌ خو‌شیدا، چ له‌ ته‌نگانه‌دا... به‌بۆنه‌ی هه‌موو رووداو و کاره‌ساتیکه‌وه یارمه‌تی له‌ خوای خۆی داوا بکات له‌گه‌ل پیشاندانی ریگه‌ی راستدا... خوا له‌ هه‌موو کاتیکدا ئاماده‌یه که گوێ له‌ پارانه‌وه‌که‌ی بگری و نیازه پاکه‌کانی به‌جی به‌پینێ)

لی پرسینه‌وه، سزا، پاداش

لی پرسینه‌وه‌ی مرۆفیش له‌ کرده‌وه و کاره‌کانی خۆی، په‌یوه‌ندی به‌خو‌اناسی و ئایین و نوێژه‌وه هه‌یه... (هه‌رکه‌سه‌ی کرده‌وه‌ی چاکی نوواند، به‌کاری خۆی دێ، هه‌رکه‌سه‌ی کرده‌وه‌ی خراپی نوواند، خۆی زیان ئە‌کات)... که لی پرسینه‌وه‌یش هه‌بوو سزادان و پاداش پین دانیش په‌یدا ئە‌بن... (هه‌ر که‌سه‌ی ئە‌وه‌نده‌ی تو‌زێک چا‌که بکات دیتسه‌وه ریتی هه‌رکه‌سیکیش ئە‌وه‌نده‌ی تو‌زێک خراپه‌ بکات، هه‌ر دیتسه‌وه ریتی!)

یاسای لی پرسینه‌وه له‌سه‌ر بنچینه‌ی چا‌که‌کردن و خراپه‌کردن، هه‌ر به‌سه‌ر مرۆف‌دا، به‌ته‌نیا، نانوتیری هه‌روه‌ها به‌سه‌ر گه‌لان و نه‌ته‌وه‌کانیشدا ئە‌نوێنێ...

پاش ئە‌وه (محمه‌د علی) ئە‌ئ‌ئ‌ئ: (ده‌روونی مرۆفایه‌تیش که تاقیکردنه‌وه‌کانی گیانی خۆی ئە‌کات، له‌ ئە‌نجامدا ئە‌و باوه‌رکردن به‌خوایه به‌هه‌تیز ئە‌کات... ئە‌م تاقیکردنه‌وه‌یه نزیکتین به‌لگه‌و باوه‌ری پیکراوترین نیشانه‌یه که خوا هه‌یه.

تاقیکردنه‌وه‌که له‌وه‌دا ده‌رئه‌که‌وێ، که خوای گه‌وره، له‌به‌ر ئە‌و میه‌ره‌بانی و به‌زه‌یی پیا هاتنه‌وه گه‌وره‌یه‌ی که هه‌یه‌تی، له‌ناو هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کدا، له‌ هه‌موو سه‌رده‌مه‌یکدا، هه‌ندی پیاو هه‌ل ئە‌هه‌رێ بۆ‌خۆی، ئە‌یانکات به‌راسپێراو، بۆ ئە‌مه‌ی ئە‌وانیش بیگه‌ین به‌که‌سانی تر، به‌نه‌ته‌وه‌کانیان، تا هه‌رچی مرۆفایه‌تی هه‌یه ریتی چا‌که بگرن و خو‌بان له‌ خراپه‌ دووربخه‌نه‌وه)... (هه‌روه‌ها ئە‌و راستیییه‌یش که به‌هۆی پیغه‌مبهره‌کانه‌وه بۆ مرۆفایه‌تی ده‌رئه‌که‌وێ، له‌لایه‌ن خواوه‌ شتی وا رووئه‌دات که پشتیوانی بکات و بپارێزێ له‌ نه‌مان...

خوا هه‌رچه‌ند پیغه‌مبهریکی ناردبێ بۆ جیهان، له‌هه‌ر شوێنیکدا بووبێ، هه‌روامان هاتوته‌ پین چا‌و که به‌ته‌نیا وه‌ستاوه به‌رامبهر هه‌موو نه‌ته‌وه‌که... نه‌ته‌وه‌که‌یش هه‌ر به‌وه‌نده‌ وازی نه‌هه‌یناوه که گوێ له‌ قسه‌ راسته‌کانی نه‌گری که خوا خستووتیییه دلیه‌وه هاتوووه خه‌ریکی ئە‌وه‌یش بووه که پیغه‌مبهره‌که به‌خۆی و بیروباوه‌ریه‌ راسته‌کانیشیه‌وه له‌ناو به‌رئ...! که‌چی له‌گه‌ل ئە‌وه‌یشا، تا هاتوووه به‌ر‌ه‌نگاری کردنی نه‌ته‌وه‌که کزیوه، هه‌رچه‌ندیک به‌هه‌تیزیش بووبێ، هه‌ر به‌رگه‌ی پیغه‌مبهره‌که‌ی نه‌گرتوووه، له‌ناوچوووه!)

بىروباوهرى يەككىتى مەرقايەتى

(مەھمەد ئەلى) دەست ئەكاتەۋە بەلېكۆلېنەۋە و شىكردنەۋە نامەكەى مەھمەد ئەۋە پېشان ئەدات كە لە بىروباوهرى و ئامۇزگار بېيەكانى مەھمەدەۋە كە دەربارەى يەكتايى خوا قسەى ئەكرد، گەۋرەتېرىن كارى خۆى پېشكەش بە شارستانىتى مەرقايەتى ئەكرد.

ئەۋەش (يەكايەتى مەرقايەتى^(۱)) بو... خاكى عەرەبستان لەناۋەند ھۆز و تېرەكاندا دابەش بوۋبوو ھەر بەشەيان ياساى خۆى ھەبوو زۆرجارى وايش ھەبوو، كە شەپوشپۇرپان لەناۋدا ھەل ئەگېرسا، لەسەر بەرەركانىتى ھۆزايەتى و خۆپەرستى... بەلام كە مەھمەد ھات، بۆ يەكەم جار لە مېژوۋى مەرقايەتېدا، ئەۋ دەنگە دەرھات كە مەرقايەتى، ھەموۋيان (نەك بەتەنبا نەتەۋەى عەرەب)، لە سەرەتادا ۋەك يەك نەتەۋە خوا دروستى كىرۋون جا ئەم بانگە پېرۆزە، لە نامەكەى مەھمەدەۋە ھاتبۋە دەرەۋە... ئەۋ مەرقانە، لە ھەر كۆتتېە كىدا بېرىن، زمان و رەنگىشىيان ھەرچۆنېك جۆى جۆى بې، ھەموۋيان ھەر ئەچنەۋە سەر يەك پىشت، ھەموۋيان رۆلەى يەك خېزانن، كە لەژىر بىمىچىچىكدا ئەژىن، كە ئەۋەش ئاسمانە... جا ھەرۋەك مەرقايەتى، ھەموۋيان، لەلايەن خواۋە دروست كراۋون، ھەرۋەھا ئەۋ ياسا و پېرەۋىيەش كە خوا بۆى داناۋون، ۋەك يەك سەپىرى ھەموۋيان ئەكات...

لە راستىدا بىروباوهرى (يەكايەتى مەرقايەتى) و (يەكسانى مەرقايەتى)، يارمەتى مەھمەدىان دا، كە گەۋرەتېرىن كارى كەلك و چاكەى خۆى راپەرىنى لەناۋ نەتەۋەكەى خۇيدا.

ئەۋەش ئەۋەبوو كە ئەۋ جىاۋازىيە بەھىزەى كەۋتېۋە ناۋ عەرەبەكانەۋە، لەسەر بىنچىنەى رەگەز و رەنگ، مەھمەد لەناۋبا نەھىشت!... بىجگە لەۋە براپەتى ناۋەند عەرەب و بېگانەكانىشى پىك ھېنا... ئەۋ يەكسانىيەش كە لە ناۋەند موسولمانەكانى ھاۋرپى مەھمەددا دامەزراۋبو^(۲)، يەكەم پاچى مەرقايەتى بو، بۆرۋوخاندنى ياساى بەندەگەرى (نظام الرقيق)^(۳)...

چونكە گەۋرە و نۆكەرەكەى، شەۋو رۆژى پىچ جار، لەبەردەمى خادا ئەۋەستان، شانبان بەشانى يەكەۋە بو، لەكاتى نوپۇزكردندا...

نامەكەى مەھمەد، ھەر بەمەندەش وازى نەئەھېنا... ئەپگوت:

لە گەۋرە و نۆكەرەكەى، ھەر كامىتىكان خواناسترىن، ئەۋەيان لاي خوا رېزى زۆرتەرە... نەك ئەۋەيان كە پىستى لەۋى تر سېى ترە!...

سەرپەرزى مەرقايەتى

يەكېك لەۋ بىروباوهرانەش كە مەھمەد داى ئەمەزراند، بىروباوهرى (سەرپەرزى مەرقايەتى) بو... ۋتارەكانى مەھمەد، ئەۋەى ئەۋىست كە مەرقاى لەۋە دوۋرىخىتەۋە، كە كىرۋوش بۆت بىت بىت... ئەۋەش سەبارەت بەۋەبوو، كە ئەۋ مەرقاى بەچاكتىرىن دەستكردى خوا دائەنا، بەبىلدتېرىن يان، بەخۆشەۋىستتېرىنشىيان لاي خوا... بەم رەنگەبوو كە مەرقاى دەستى داپە شارستانىتى: لە پىشدا بۆ ھېزەكانى سىرۋشت نۆكەر بو بەلام كە مەھمەد پەيدا بو، پاھى مەرقاى بەزىكردەۋە تا گەياندېە پەلەى گەۋرەبى بەلام گەۋرەبىيەكى ۋەھا كە خوا ھەرچى ھېزىكى ناۋ سىرۋشت ھەپە خىستوتتېە ژىر چىگىيەۋە!...

لەۋۋى بابەتى گىيانىشەۋە، بىروباوهرەكانى مەھمەد، وايان براندۆتەۋە كە ھەموۋ مەرقاىك بەپاكى لەدايك ئەبى، بەخاۋىنى دېتە جىھانەۋە... ئەۋ پاكى و خاۋىنىيەش بەۋە تىك ناچى، كە مائالەكە لە دايك و باۋكىكى موسلمان لە دايك بېى يان لە باۋك و دايكىكى ناموسلمان، يان لەبت پەرستان.

جايىروباوهرى پاكى و بى گوناھى مەرقاى لەكاتى لەدايك بوۋنيا، بوۋبوۋە ھۆى ئەۋەى كە ئەۋ كەسە رى و شوپىنىك بۆ خۆى دابنى لە ژيانبا، پىرى لە چاكى، دوۋرىن لە ھەلەۋ گوناھ، ھەرۋەھا خىستېۋىيە سەر ئەۋەى كە بەرەنگارى بى گوناھبارى بكات و روۋىش بكاتە گىان بەرزى...

لە نامەكەى مەھمەد دا، لەۋ شتەباشانەى كە باش دەرئەكەۋن، يەكېكىيان ئەۋەپە: كە مەرقاى بەكەلك بى بۆ ھەموۋ مەرقايەتى.

بۆۋىنە: يارىدەدانى ھەتىۋو ھەزار، ھەرچەندە فرمانە بەسەرشانى ھەموۋ موسولمانىكەۋە، بەلام پىۋىستە فرمانەكە دوۋرىن لە خۇنۋاندن و ناز پىۋەكردن و بىرخىستەۋەى ھەتىۋو ھەزارەكان كە چاكەيان لەگەلدا كراۋە چونكە خوا سامان نابەخشى بەكەس بۆ ئەمەى كەلەكەى بكات، يان بۆ ئەمەى ھەر خۆى كەلكى لى ۋەربگىرى ئەبى

(۱) ھەر تەنبا (مەرقايەتى-الأنسانية) دەگىتەۋە.

(۲) ھاۋرپىيانى مەھمەد (د.خ): مەبەستى سەحابەكانە (الصحابه).

(۳) واتا: سىستىمى كۆيلايەتى.

خوازەلۆك و بەش براویش لەو سامانەدا بەشیان هەبێ...

محەمەد هەر لە منالییەوه بەتەنگ ئەوهوه بووه که یارمەتی کز و بەسەزمان و زۆرلی
کراو بدات. لە سەرەتای هەرزەکارییدا ئەندامێک بووه لە کۆمەڵی (سوێند خواری
چاکەکردن)^(١)دا، که هەر بۆ ئەوه دامەزراو، مافی بچ دەست و لاتەکان و زۆر لیکراوەکان
بپاریزی و ماوهش نەدات زۆریان لێ بکری...

محەمەد ئەوهنده هاواری ئەکرد بۆ بەزەیی هاتنەوه بەهەژاراندا و، یارمەتیدانی کزویی
چاران و، پشتیوانی کردنی زۆر لێ کراوان، ئەو یارمەتییانە هەر بۆ مرۆف پیشان
نەئەدا، بەشی گیانلەبەرانیشی لێ ئەدا...

بەرەوهکردنی دەروون و بەرەم هینانی کەسایەتی

یەکیەک لەو ئامانجە گرنگانە محەمەد بۆی تێ ئەکۆشا، بەرەم هینانی کەسایەتی
خۆی بوو... لە راستیدا راستگویی و دڵسۆزی و سەر راستی و، پاک و خاوینی دڵ و
دەروون و بیرو لەش لە بنچینهکانی کەسایەتی محەمەد بوون... محەمەد بۆ ئەوهیش تێ
ئەکۆشا که کەسایەتی هەموو مرۆفیک لەسەر ئەو بنچینانە داڕەزێ...

بەتەنشت ئەم بنچینانەیشەوه، کردەوه و رەوشتی تریشی هەبوو: وەک خۆ دوورخستنهوه
لە بابەتی جیهانی، وازهینان بەبەشی خاوی، نازایەتی، خۆراگرتن لە بەرامبەر ناخۆشیدا،
ئارام گرتن لەسەر سەرگەردانی، لە پێ لانهدان، بەرەنگاری کردنی زۆرداری و، نەویستنی
سووکی و زۆرلیکراوی، مل کەچی، پێش خستنی کەسانی تر لەخۆ...

ئەم بیروباوەرانە محەمەد لە بابەت پەرەدرەکردنی دەروونی خۆی و گیانی خۆیهوه،
زۆری پێ ئەههجوو بەشێوهیەکی بەرجەسته ئەخرانه کار، که هەر لەو کاتەدا، ئەبوونه
پەرەدرەکردنێکی کۆمەڵایەتی و زرنگارییش.

که ئامانجیان ئەوهبوو کۆمەڵایەتییهکی چاک و بەکەلک و راست و دروست پێک بێت.

سامان لە یاسای ئابووری مەمەدا

لەدوای دامەزراندنی باوەرکردن بەخوا لە دەروونی مرۆفایەتیدا لەپاش پێک هینانی
دۆستایەتی و برابری لە ناوهند مرۆفایەتیدا لەسەر بنچینهیەکی خۆشهویستی و یەکسانی
راستهقیینه، محەمەد رووی کردە دامەزراندنی یاسایەکی بەکەلک بۆ کۆمەڵایەتی...
سامانیشت لەهەر یاسایەکی کۆمەڵایەتیدا بێ، بەکەرەستەیهکی گرنگ دائەنری... لە پێش
هەموو شتییکا، بیروباوەرەکانی محەمەد دەربارە ی سامان، لەوه ئەدوێ، که هەموو
کەسیک مافی هەیه سامانی هەبێ تەنانهت ئەم ساماندارییە بەپێوستییەکی ژبانی
جیهانیشت دائەنی لەبەر ئەوه لەسەر هەموو کەسیک پێوستە که کار و فرمان بکات
لەکردنی هیچ کار و فرمانیکیش بێز نەکاتەوه، بەمەرجێ ئەو کارە پیرۆز و رەوا بێت...
لەگەڵ ئەمەیشا، نابێت سامان پیاو لە بەجێ هینانی فرمانی خۆی بکات بەرامبەر بەخوا...
ناشێت سامان کەلەکه بکری ئەبێ بخریتە کار و بەرەمی سپی پەیدا بکری ئەوانەیش که
هەژار و داماو و بەش براو و پەک کەوتەن، ئەبێ لەو سامانە بەشیان بدری...

محەمەد لەم رووهوه، بیروباوەری گرنگی دامەزراندووه یەکیەک لەوانە ئەوهیه که (دەست
کەوت بە پێی فرمان ئەبێ).

جا لەمەوهیه که سامانەکان لەناو کۆمەڵیکدا جوێ جوێ یان لێ دێ و لە کەم و زۆریشدا
لە یەک ناکەن... بێجگە لەوه ئافرهتیش وەک پیاو مافی هەیه سامان پێکەوه بێ و
بیخاتە کار و فرمانی پێ راپهڕینی... جا ئەگەر پیاو کار و فرمانی کرد، بەلام ئەوهندهی
دەست نەکەوت که لە پێوستیی خۆی زۆرتری، یاخود کاروبار بەدلی ئەو هەلنەسوورا و
لە دەست کەوتتا سەرئەکەوت، هەژاری نابێ بەشووڕهیی دابنری... محەمەد خۆبیشی
پێشهوایهکی جیهانی و گیانی بوو.

لەگەڵ ئەوهیشا لە مالههکهیا هەرگیز ئەوهنده شت کۆنەئەبووهوه که لە پێوستی خۆی
زۆرتری بووی... لەمەیشەوه بیروباوەرێکی تر پەیدا ئەبێ... ئەویش ئەوهیه که سامان
بنچینهی گەورەیی و پایەداری نییه لە کۆمەڵایەتیدا...

سامان بۆ ئەوه نییه که کۆبکریتهوه لەم بارهیهوه قورئان و قسەکانی پێغه مبه پرن لە
بەدناکردنی دەست قووچاو و پیاوی رژد و چرووک لە راستیدا سامان بۆ ئەوه دانراوه که
ئامانجی گهورهتر و بهرزتری پێ پێک بێ: وەک بەرهم پەیداکردن و کاروباری بەکەلک
هەلسووراندن، یان یارمەتی دانی هەژار و داماو... هەر وهها سامان بۆ ئەوه دانراوه که

(١) واتا: (حلف الفضول).

به فیروز بهخت بکری و لهشتی پروپوچدا بپریتیتتهوه، بۆ ئەمە ی شانازی پیتوه بکری یان بهدەر وون زیان بیه خشی و له ناوی بیات... له بهر ئەوه، چ له قورئاندا، چ له وتاره کانی پیغه مبهردا، دهست بلاوی و پاره به فیروزدان، به کاریکی خراپ دانراون... هەر کاتی مرۆف سامانه که ی خۆی خراپ به کارهینا، پیتویسته سامانه که ی له دهست دهر بهینری و له ژیر سهر بهرشتی پیاوانی تیگه یشتوو دا به کار بهینری، تا خاوه ن سامانه که خۆشی و نه ته و هیش که لک له و سامانه وهر بگرن!... له مه وه تی ئەگه ین که سامان، خۆی به هۆیه ک دائه نری، نه ک به ئامانج... جا بۆ ئەمه ی ماوه ندری به که س له ریگه لابدا و سامان که له که بکات، ههروه ها بۆ ئەمه ی کۆمه لایه تی له وه ی و زیانی خۆ به رستی سهر مایه داری رزگار بکری، ئیسلامه تی له هه موو ئیسلامیکی ئەوی چاکه بکات و دهستی یارمه تی درێژ بکات بۆ هه ژاران و لی قه و ماوان و داماو ان... بیجگه له وه سامان پاک کردنه وه (زه کات) یشی کردوو به فرمان له سهر شانی موسلمانان کان بۆ ئەمه ی به شی کۆمه لایه تی له و که سانه وهر بگیری که به خوا هیشتی خۆیان یارمه تی هه ژاران و داماو ان ناده ن...

ئهو سه رمایه داریه ی که له که موکووریه کانی پاک کراوه ته وه

(محهمه د عه لی)، دهست ئەکاته وه به شی کردنه وه و لی کۆلیینه وه کانی خۆی ئەلی: (به م رهنگه پیغه مبهردا، خه ربکی لبردی که موکووریه کانی سه رمایه داری بوو، بێ ئەمه ی سه رمایه که، خۆی، له ناو بیات... چونکه ئەو دهستی نه دا له سامان داری تاییه تی، له بازرگانی و پیشه سازی و گه نجینه کانی تر... ههروه ها مرۆقیشی به ش برا و نه کرد له به ره مه می کاروتیکۆشانی خۆی... له جیاتی ئەوه ماوه یدا به هه موو که سیک به ئاره زوو ی خۆی به ره ره کانی بکات له گه ل که سانی تر دا له کار و فرمان و بیر کر نه وه و شت داهیناندا... محهمه د تیکۆشا، داد په ره ی به ئاوات بگه ینی له دابه ش کردنی سامانه کاندان... هینان، داوای له سه رمایه داره کان (خاوه ن سامانه کان) کرد که به شی ئەوانه بدن که له خوار خۆبانه وه ن له هه ژار و داماو و لی قه و ماوه کان... تا هه ژاره کان به و به شه سامانه ی که له ده و له مه نده کانی وهر نه گرن، به ناوی پاک کردنه وه ی سامانه وه بتوانن کاریکی به که لکی پێ هه ل بسوو رپین، بۆ ئەمه ی خۆیان و خیزانیان به به ره مه که به وه گوزه ران بکه ن). له گه ل ئەمه یشا (سامان پاک کردنه وه = زکا)، به ته نیا به شی ئەوه ناکات که دابه ش کردنیکی راسته قینه ی سامانی پێ پیک بیت له ناو کۆمه لایه تییدا... (یاسای وهر گرتنی له پاش به جی ماو = قانون الوراثه) یش هۆیه کی تره بۆ ئەم مه به سه ...

پیغه مبهردا، به هۆی دامه زرانندی ئەم یاسایه وه، کاریکی چاکی وای کرد که له گه لیک لاوه که لک بیه خشی: له لایه که وه سامانه گه وره گه وره کان پارچه پارچه ئەکات له لایه کی تریشه وه یه کسانیه ک ئەخاته ناونه وه ی خاوه ن سامانه که وه بۆ وینه: کوریک ی پیاوه مردوو که، ناتوانی هه موو سامانه که بیات بۆ خۆی بیجگه له وه ئافره تیش له و که له پوره دابه شی هه یه له هه ندی کۆمه لایه تی و هۆزا، ئافره ت بێ به ش کرابوو له سامانی له پاش به جی ماوی باوکیدان... ههروه ها بۆ ژنی پیاوه مردوو که و باوک و دایکی مردوو که و برا و خوشکه کانیشی هه ره که به شیک له و که له پوره دانراوه...

چونکه ئەوانه ی خاوه ن مافن له که له پوره دا کردوونی به دوو به شه وه: مناله کان و باوک و دایک و ژن یاخود مبردی له لایه که وه داناه... براکان و خوشکه کان و که سوکاری مردوو که یشی له لایه کی تره وه داناه... ئەگه ر تیبی یه که م له ئارادا نه بوون، له پاش به جی ماوی مردوو که به سه ر ئەوانه ی له تیبی دوو مه دان دابه ش ئەکری...

په یوه ندیی کریکار به خاوه ن کاره وه

یه کیک له و کاره به که لکانه ی که محهمه د بۆ مرۆقیه تی پیک هیناوه، ئەوه یه که هانه ی موسلمانان کانی داوه کار و فرمان بکه ن کار و فرمانی به شتیکی گه وره داناه، نرخیکی به رزی داوه تی و جیگای پیروزیشی بۆ کردۆته وه له ناو کۆمه لایه تییدا خۆی کردبوو به وینه بۆ ئەم بیرو باوه رانه ی ته نانه ت مه ره کانی خۆی به دهستی خۆی ئەدۆشی! که مزگه وته که ی شاری مه دینه یان دروست کرد محهمه د له گه ل کریکاره کاندان فرمانی تیا ئەکرد ههروه ها که چاله که ی چوار لای شاری مه دینه یان هه لکه ند، بۆ ئەمه ی بیپارێزن له دهست قوره ییشی دوزمن، محهمه دیش کریکاری له گه ل ئەکردن... له گه ل ئەوه یشا که محهمه د پیشه وا و سه ر کرده ی له شکر بوو، هه رگیز له فرمان کردن خۆی دوور نه ئەخسته وه!...

محهمه د په یوه ندیی کریکارو خاوه ن کاری له سه ر بنچینه یه کی داد په ره رانه دامه زرانده هه ردوولایانی، وه ک یه ک دانا، له په یمان گریداندا، له په یمان راگرتندا... ئەگه ر وا ریک کهوت مزه کانی کریکاره که، نه درا، پیتویسته له سه ر خاوه ن کار ئەو مزانه ی بۆ کۆیکاته وه و بیخاته گه ر، به ره مه ی لی پیک بهینری، پاش ئەوه هه ر دهست که و تیبکی لی په یدا بوو، بیداتی...^(۱)

(۱) هه ر له م رووه وه حه دیستیکی پیغه مبهردا - د.خ- هه یه که ده فرموی: (أعطوا الأجير أجره قبل ان يجف عرقه.)

محهمه، وای لئ ئەویستن که بازگانی نهگۆرئ و نهکری بهچهوساندنهوی کهسانی تر و پروتاندنهویان؛ ئەبئ بهکاریکی بهکهککی گشتی دابنرئ، که بازگانه که بههوی ئەوکارهوه، شتیکی دهست کهوئ و پئی بئی!...

محهمه، فرمانه واییهکی دامهزاند ئەم فرمانه واییه لهسه یاسای دیموکراتی و اتا (فرمانداری نهتهوه)، ئەرۆیشت بهرپوه بهلام بنچینهی دیموکراتییه کهی باوهکردن بهخوابو باوهکردن بهلی پرسینهوی خوابو... لهم پرووه فرمانه واییه که لایهکی گیانی هه بوو.

راویژکردن، یاخود یاسای کۆری نهتهوه (مجلسی نیایی) یش یهکیکه له پایهکانی فرمانه واییه ئیسلام...

ههچهنده محهمه بهپیتویستی داناوه که فرمانه واییه، ههستی خۆی بپارێزئ و لهسه خۆی بکاتهوه، بهلام هاواری بۆ ئەوه یش کردوه که لهگهڵ دوژمنی شکاودا دلنهومی بکات و چاوی لئ بپوشئ و، له گوناھ بیهه خشی و کردهوی جوانیسی لهگهڵدا بکات... ئەوه یش بهوه، خرۆشی تۆله سندنهوی لهناو بردوه.

نههیشتنی زۆرداری بهشی زۆری نهتهوه

ئیسلامهتی سهرداری بهستۆتهوه لهوهی که زۆر و زۆردارهکی بکات. سهردار، لهسه چاکه و خۆشیی نهتهوه، خوالی ئهپرسیتهوه مامۆستا (عهباس مهحمود عهقاد) لهم پرووه جوان قسهی کردوه له نووسراوه کهیدا (ههلهکهوتوییه محهمه) ئەلئ: (خۆشهویستی نهتهوه بهرامبهر سهرداره کهیان مهرجیک بوو له مهرجهکانی فرمانداری... ئەوهی بهسه هههه بچووکی نهتهوه کهیدا ئەینواند^(۱)، بهسه خۆشیا ئەینواند خۆی له ههموو کهس باشتی ئەزانی که له کارو فرماندا نیاز بایهخی ههیه^(۲).

ئهگه نیاز باش نهبێ کارو فرمانه که یش بهباش دانانئ بهلام ئەوه یشی ئەزانی که (ئهگه سهردار باوهری بهنهتهوه نهبێ، زیانیان پئی بههه خشی و تیکیان ئەدا)

لهبهر ئەوه ههموو کهستیکی بهرهو پرووی دهروونی خۆی و خوای خۆی ئەکردهوه کاتیکیش چهندو چوونی لهگهڵ کهسانی تره ئەکرد، که چهندو چوون کهککی ههباوه...)

به لای مامۆستا - عهقاد - وه وایه که سه رهستی بیروباوه، بهسایه شۆرشی فه رهنسه و شۆرشهکانی پاش ئەوه پهیدا نهبووه.

له راستیدا محهمه، لهپیش چوارده سه دهوه، ئەو سه رهستییهی بۆ نهتهوه کهی خۆی دامهزاندوه ههروهها فه رموییه تی بهزه بی پیاها تنه وه بهنه پیتش دادپه روه رییه وه. پیغه مبه ر فه رموییه تی: (که خوای گه وه جیهانی دروست کرد لهسه ر خۆی نووسی که بهزه بی پیاها تنه وه م زال ئەبئ بهسه ر تووره بییدا دوا ی ئەوه (عهقاد) ئەلئ: (پیغه مبه ری سه رۆک ئەوهی ئەزانی که سه رۆکایه تی بۆ کهککی هه مووانه، نهک هه ر بۆ ئەوانه یه که سه رۆکایه تییه کهیان پئی باشه و به ره نگاری که رهکانی لئ بئ بهش بکری له بهر ئەوه فرمانی ئەدا به نه ته وه کهی خۆی ئە یگوت: (له هاواری زۆر لئ کراو خۆتان بپارێزن، ئەگه ر خوا نه ناسیش بئی! چونکه به ره لهستی له بهر دانیهی^(۱) و ئەگاته خوا) ... پاش ئەوانه هه موویان، محهمه زۆداری به شی زۆری نه ته وه یشی له سه ره شی که می^(۲) نه ته وه لا برد. ئەمیش ئەو که موکوورپییه یه که هاو بهش بوو له تیکدانی ژبانی زرنگاری و کۆری نه ته وه ماندا، له پیتش شۆرشی دوا بی میسر دا، که یاسای خونکاری لا برا...)

فرمانداری نهتهوه، هه لبژاردن، مافی دهنگدان

بام بگه یینه وه لای (محهمه علی) ... ئەم له یاسای فرمانه واییه کهی محهمه د ئەدوئ له بابه ت راویژکردن (شوری) وه زۆر قسه ئەکات ئەلئ: هه رچه ند محهمه د بیویستایه کاروباریکی گرنگ هه لبسوورپینئ، ئەوانه ی خاوه ن بیرو هۆش بوون، کۆی ئەکرده وه لای خۆی محهمه د بهسایه ی ئەو کرده وه یه وه بنچینه یه کی دامه زان د بۆ په یدا بوونی (کۆری نه ته وه) یاخود (پار له مان - مجلسی نیایی) ... ئەوانه ی له پاش محهمه د یشه وه هاتنه سه ر فرمانداری، هه روه ک ئەویان کرد... که به وه دیموکراتیتی ئیسلام له سی بیروباوه ردا خۆی پیشان ئەدات:

یه که م دهسه لات و گه وره بی یاسا.

دووه م: راویژکردن له کاتی دانانی یاسایه کی تازه دا.

سیتییه میش: (هه لبژاردنی سه رۆکی فرمانه واییه) ... بنچینه ی هه لبژاردنیش سه رهستی

(۱) یان: چونکه هاوار و نزاکه ی هیچ به رهستییه کی له رتگادا نییه و زوو ده گاته لای خوا.

(۲) راستتر: زۆداری که مینه له سه ر زۆرینه یا زوریه.

(۱) نواندن: لیره دا به رامبه ر (پراکتیزه کردن - التطبيق) دایناوه.

(۲) نیاز: به مانا (النیه) - إنما الأعمال بالنیات - له م روانگه یه وه یه.

و یه کسانیییه. لهویدا هیچ شتییک له ئارادانه بوو، که به رهه لستی ئه وه بکات، نۆکه رتیکی پیست رهش بیته سه رۆک!... جا ههروهک سه رۆک، به هه لپژاردن نه بی ناگاته سه رتهخت، مافی ههیه له سه رتهخت بهیینه خواره وه...

محهمه د هانه ی موسلمانه کانیسی ئه دا، که هه مووده م سه ربه ست و ئازادین له قسه کردندا، که له به رده م سه ردار خۆیدا، هه ر زۆردارییه کی کردوه بهیخه نه رووی!... له م رووه وه ئه یگوت: (چاکترین خۆبهخت کردن له پیناوی خوادا ئه وهیه که قسه ی راست و دروست به رامبه ر سه ردارتیکی زۆردار بکهیت!).

سه رمایه ی فه رمانه وهایی ه ی سه ردارنییه چونکه ئه ویش وهک هه موو ره نجبه ر و فه رمانه رتیکی فه رمانه وهایی وایه هه ر مافی ئه وه ی ههیه که مانگانه که ی خۆی، له و سامانه، وه ربه گری!...

سه رۆکی فه رمانه وهایی، جیاوازی نییه له کهسانی تر هه موو که سیک له نه ته وه، ئه توانی له به رده م دادگادا چهنه و چوونی له گه لدا بکات!...

پایه ی ئافرهت له فه رمانه وهاییدا

ئه گه ر محهمه د جیگای ئافرهتی دیاردی نه کردایه له ناو فه رمانه وهاییدا، ئه و یاسایه ی که داینا بوو بۆ فه رمانه وهایی ئیسلام راست و دروست نه ته بوو، سه ریشی نه ته گرت... چونکه له پیش په یدابوونی نامه ی محهمه دیدا، ئافرهت بریتی بوو له که لوپه لیک، وهک که له پوور^(۱) له م که سه وه ئه مایه وه بۆ ئه و که س!... ئافرهت به شتیکی شوورهبی دانه را، باوک و دایک و کهس و کار به وه خۆبان لئ پزگار ئه کرد، که به زیندوویی ئه یانخسته ناو چاله وه!... خۆ ئه گه ر که چه که له و زینده به چالییه ییش پزگاری ببوایه، ره وش و خووی عه ره به کانی ئه و سه رده مه ئه وهنده گهنگ و نهنگ بوو، ئه وهنده تیک چووبوو، له ژبانی خۆی هه ر ئه وهنده تی ئه گه یشت که بریتییه له خۆ رازاندنه وه و پیاو له خسته بردن ئه ویش نهک هه ر بۆ میترده که ی خۆی بوو به ته نیا، به لکو بۆ دلخۆشکردنی هه موو پیاوتیک بوو!...^(۱)

(۱) یان: وهک میراتی.

(۱) وک ئه وه ی له باشتترین حاله تدا شوو کردن به گه له (الزواج بالرهنط) یان هه بوو، وهک میتردکردنی ژنه عه ره به یک به کۆمه لئ پیاو له تانیکدا، یان به چور پینج برا ژنیکیان ده هینا!!

به للام محهمه د په بی به وه برده بوو که هیچ کاتییک کۆمه لایه تی روو ناکاته چاک، تا ژن و پیاو پیکه وه کاری چاک تیا نه کهن و له کارو فرمانی به که لکیشدا یارمه تی به کتر نه دن!...

جا له م بیروباوه ره په وه بوو که محهمه د، به شینه یی و له سه رخۆ به ره به ره دهستی کرد به جی خۆش کردن بۆ ئافرهت له ناو کۆمه لایه تی ئیسلامه تیدا له وه دا محهمه د خۆی ئه پاراست له به رنه گاری کردنی کۆمه لایه تی له به ر ئه وه تا ئه ندازه یهک دلی نه ته وه ی رانه گرت و یاساکانی کۆمه لایه تی عه ره بی ده مو ده ست و به هیتز و هه رهت و توندیییه وه نه شه کاند... له پیش هه موو شتییکا ئه وه ی تی گه یاندن که ئافرهت هه ر وهک پیاو، به شیان ههیه له وه دا که ده ستیان ئه که وی پاش ئه وه ئامۆژگاری موسلمانه کانی وا ئه کرد که له گه ل ئافره تدا به نه رمی و شیرینییه وه ببزوونه وه، که چاودیریشی بکهن و بیپاریژن...

هه ر له وکاته دا، محهمه د، به رنه گاری خۆ رازاندنه وه ی کرد بۆ هه مووان، و اتا خۆ نوواندن به مه به سی دلکیش کردنی پیاوان... چوو به گژ ئه و ره وش و خووه ناپه سه ندانه یشدا که ئه و سه رده مه باو بوون له ناو عه ره بکاندا له بابته ئافرهت فریودان و پیاو کیش کردن و داوین پیسییه وه... ئنجا که ئه م بیروباوه ر و یاسایانه ی محهمه د جیگربوون، دهستی کرد به مافدان به ئافرهت له که له پوور و له پاش به جی ماودا^(۱)، له سامان داربیدا، له کرین و فرۆتن و کاروبار و فرماندا...

به م ره نگه محهمه د، تی کۆشا، یه کسانی له ناوه ند پیاو و ئافره تدا پیک بهیینه، له ناو کۆمه لایه تی موسلمانه کاند... له کرده وه و ره وشیشیان له گه ل ژنه کانی خۆیدا، هه ر له سه ر ئه و بیروباوه رانه ئه جوولایه وه که ئه بوون به وانه (درس) بۆ موسلمانه کانی تر...

محهمه د له کاتیکی وادا ئه م ئه رکه ی ئه کیشا بۆ ئافره تانی موسلمانان، که ئافرهت له کۆمه لایه تییه کانی رۆژتا وادا هیشتا جیگایه کی به رتیزی بۆ ته رخان نه کرا بوو، هیشتا هه ر به چاوتیکی که مته رخنه مانه وه سه یری ئه کرا!...

(۱) له پاش به جیماو: میراتی (الارث).

مهمه دی مرۆف

تا ئیستا، میژووی ژبانی محهمه دمان پیشاندا له گه‌ڵ بنچینه‌کانی نامه‌که‌ی و هاواره‌کانیدا بۆ راستکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌مه‌یش به‌و جوژه‌ بوو که پیشه‌وه‌ی موسولمانه‌کانی هیندستان (مه‌ولای محهمه‌د عه‌لی) شی‌ی کردبووه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی تیا کردبوو... ئیستا که‌یش وای به‌باش ئه‌زانین که له‌ بابته (محهمه‌دی مرۆف) ه‌وه بدووی یین... و اتا له‌ بابته ژبانی تایبه‌تی پیغه‌مبه‌روه قسه بکه‌ین...

ئه‌وه دیاره که ژن هینان یه‌که‌م خشته له‌ ساختمانی ژبانی کۆمه‌لایه‌تیدا... محهمه‌دیش خۆی کردبووه وینه‌یه‌ک بۆ می‌ردێکی بێ هاوتا... (محهمه‌د عه‌لی) ئه‌لێ: (محهمه‌د ئه‌وه‌نده به‌په‌رۆش بوو بۆ یارمه‌تی دانی ژنه‌که‌ی، هیچ له‌وه کۆی نه‌ئه‌کرده‌وه که له‌ کار و فرمانی ناو مالیشدا یارمه‌تی بدات هه‌موو جارێ ئه‌چووه ده‌روه بۆ بازار شتوومه‌کی بۆ مائی خۆشیا و بۆ مائی دراوسێکانیشی ئه‌کری!...).

محهمه‌د هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه، رێگای پیشان داوه بۆ ژبانی ژن و می‌ردی و اتا ژبانی پیش ژن هینان کردویتی به‌فرمان به‌سه‌ر پیاوه‌وه که ئافه‌ره‌تیکی خوازیینی کرد، هه‌موو که‌موکوورپیه‌کی خۆی بۆ ده‌ریخت.

ته‌نانته ئه‌گه‌ر که‌موکوورپیه‌که‌یش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌بێ، که‌ پیریتی خۆی به‌وه شار‌دیته‌وه که سه‌ر و پيش و سمیلتی خۆی ره‌نگ کردبێ!

جا هه‌روه‌ک، بۆ ئه‌وه ریتی داوه که پیاوه‌که ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی ببینی، بۆ ئه‌مه‌ی ته‌واو تیبی بگات.

هه‌روه‌ها ریتی به‌ئافه‌رتیش داوه، که بیروباوه‌ری خۆی به‌رامبه‌ر خوازیینی که‌ره‌که‌ی خۆی ده‌ربیری!... جا به‌هۆی ئه‌وه‌وه، ژن و می‌ردیه‌که، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی ته‌واو و دروست دانه‌مه‌زی.

بیروباوه‌رکانی محهمه‌د له‌ بابته که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی ره‌گه‌زه‌وه

زاناکانی ده‌روون و کۆمه‌لایه‌تی ئه‌م چه‌رخه، به‌ئاشکرا هاوار ئه‌که‌ن که ۹۰٪ ی که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی ژن به‌ره‌ئالاک‌ردنی ئه‌م سه‌رده‌مه^(۱)، سه‌بارته به‌هۆی ره‌گه‌زبازیه‌وه‌یه... سه‌یر ئه‌وه‌یه که له‌پیش (۱۶۰۰) ساله‌وه محهمه‌د په‌یی به‌م راستییه‌ بردووه (عه‌قاد) له‌م بابته‌وه ئه‌لێ: (محهمه‌د ئه‌وه‌نده به‌ته‌نگ هه‌ست و تاسه‌ی ژنه‌وه بووه، ئه‌وه‌نده ریزی له‌ شه‌رمییه‌که‌ی ئافه‌رت گرتووه که هه‌ر له‌ نه‌ژاده‌وه وایه، کردویتی به‌فرمانیک به‌سه‌ر پیاوه‌وه که هه‌روه‌ک ژنه‌که‌ی خۆشی پێ ئه‌گه‌یی، ئه‌ویش خۆشی به‌ژنه‌که‌ی خۆی بگه‌ینی ئه‌مه‌یش سه‌بارته به‌وه‌یه که ئافه‌رت شه‌رم ئه‌کات داوای ئه‌وه بکات له‌ می‌رده‌که‌ی خۆی، که می‌رده‌که‌ی داوای لێ ئه‌کات!...) محهمه‌د گوته‌ویه‌تی: (هه‌رکه‌سی له‌ئیه‌و لنگ بازیی له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌ی خۆیدا کرد، بام دۆستانه له‌گه‌لیا بکات. ئه‌گه‌ر له‌پیش ئه‌وه‌ی ژنه‌که‌ی ناوی بیته‌وه، ئه‌و ناوی هاته‌وه بام په‌له له‌ ژنه‌که‌ی نه‌کات تا ئه‌ویش ناوی دیته‌وه!) هه‌روه‌ها محهمه‌د فه‌رموویه‌تی به‌ته‌نگ کزی و بێ ده‌سه‌لاتی و که‌موکوورپیی ژنه‌کانیا نه‌وه‌ین، چاودیریان بکه‌ن...

هه‌روه‌ها کردویتی به‌فرمان به‌سه‌ر شانی می‌رده‌که‌وه که خۆی بۆ ژنه‌که‌ی خۆی جوان بکا و برازییته‌وه خۆی له‌وشیوه‌یه‌دا پیشان بدات که ژنه‌که‌ی دلێ پیتی ئه‌کریته‌وه.

له‌م رووه‌وه پیغه‌مبه‌ر خوا لێ خۆش بێ، فه‌رموویه‌تی:

(جل و به‌رگه‌کانی خۆتان بشۆن و به‌پاکی رایان بگرن تووکی سه‌رتان هه‌لپاچن و ریشو سمیلتان رێک بخه‌ن دهمو دانی خۆتان بشۆن و پاکی بکه‌نه‌وه خۆتان برازینه‌وه خۆتان پاک بکه‌نه‌وه. چونکه‌ جووله‌که‌کان ئه‌مانه‌یان نه‌ئه‌کرد، بۆیه‌کا ژنه‌کانیان داوین پیسیان ئه‌کرد!...)

هه‌ر کاتێ به‌ته‌نیا لای ژنه‌کانی بووایه، روو خۆشی ئه‌واند و به‌ده‌میانه‌وه پێ ئه‌که‌نی دلنه‌رمی پیشان ئه‌دان ته‌نانته ماوه‌ی به‌وه‌یش ئه‌دا که ژنه‌که‌ی رقی هه‌لبسینی و چه‌ندوچوونی له‌گه‌لدا بکات!... کاتێ هه‌ندی که‌سه ده‌رباره‌ی ده‌ست بازی (عائشه) ی ژنی پیغه‌مبه‌ر له‌گه‌ڵ پیاویکا ناوو ناتۆره‌یان بلاوکرده‌وه و به‌دناویان کرد، خوا داوین پاکیی (عائشه) ی له‌ پیغه‌مبه‌ر گه‌یاند پیغه‌مبه‌ر به‌ (عائشه) ی گوت: (عائشه! موژده‌ت لێ بێ،

(۱) به‌ره‌ئالاک‌ردن: ته‌لاک‌دان.

خوا بى گوناھى تۆى دەرخت!)^(۱)... داىكى عائىشەيش، بەعائىشەى گوت ھەستىت بچىتە بەردەستى پىغەمبەر، سوپاسى بىكات و داواى بەخشىنىشى لى بىكات.

بەلام عائشە بەقسەى داىكى نەكرد گوتى : (بەخوا سوپىد نەخۆم ناچمە بەردەستى لىتى بپارپىمەو و سوپاسى بىكەم. سوپاسى كەسپىش ناكەم، خوا نەبى چونكە ھەر ئەو كە داوین پاكى منى دەرختووه!...)...

لەگەل ئەمەيشا محەمد توورەنەبوو چونكە نازكىشانى و ھە ھەر ئەبى بىنى لەناوەند مىرد و ژنەكەيدا!...

خۆ ئەگەر قىنى لە ژنىكى خۆى ھەلسايە، گلەبى لى ئەكرد و ئامۆزگارىي ئەكرد پاش ئەو لىتى جىئەبوو ھە ماو ھى ئەو لى جىابوونەو ھەبەشى، كورت ئەبوو ھەو و درىژئەبوو ھە بەبىيى درەنگ و زووبى پەشىمانى ژنەكەى لەو ھەلە و گوناھانەى كە كەردبوونى. لىرەدا مەبەس لە جىابوونەو جىابوونەو ھە لە نوستن لەگەل ژنەكەيا. مەبەسى پىغەمبەرىش لەو ئەو ھەبوو، كە ژنەكەى خۆى لەو خۆش راباردنى ناو جىگايە بى بەش بەبىلئەتەو... تا دل و دەروونى رابچەنئ و لە گوناھى خۆى پەشىمان بىتتەو و جارىكى ترىش ئەو ھەلەو گوناھە دووبارە نەكاتەو... بەلئ ئەمە سزايەكى دەروونى بەھىز بوو، كە محەمد دەربارەى ژنەكەى خۆى ئەكرد!...

داوین پاكى محەمد لە كاتى ھەرزەكارىيدا

ئەم لى دووانە ئەمانخاتە سەر گىترانەو ھى باھەتى ژن زۆر ھىنان ئەم باھەتە، لەلايەن ھەندى نووسەرانى رۆژئاو، زۆر قسەى لەسەر كراو ھەنەت ھەندى دل رەشى وەك (ئىتر فىنج واشتن) ىش كەردووتى بەبىشەتە خۆشەى بن دانى، بۆ ئەمەى محەمدى پى سووك بىكات لەبەرچاو كەسانى تردا... (محەمد عەلى) ئەلئ:

(ژن زۆر ھىنان، بەبەرچاوى جىھانى ئىمپروو ھەر چۆنىك بى، كەينەو ھەبەبەكى وايە كە لە ژيانى زۆركەسدا ئەبىبىن؛ لەناو پىغەمبەران و سەرۆكە ئابىبىبەكاندا (ئىبراھىم) و (يەعقوب) و (موسا) و (داود)، كە ھەر چوارىيان پىغەمبەرى خوابوون و لەو ساو ھە تا ئىستا ھەر بەرپۆزە ناو براوون لەناو خواناساندا، ھەبەكە لە ژنىك زۆرتى ھىناو لەگەل ئەو ھەبەس كەس بەو پىغەمبەرانەى نەگوتووه كە لەبەر ئالۆش دامرکاندەو ھى خۆبان ئەو ژنانەيان ھىناو ھەنەت ئەو ژيانە پاكەى بەسەريان بردووه، بەرپەرچى ھەموو قسەبەكى پىرووچى وا ئەداتەو.

رەنگە ئەمە بۆ ئىمە ئىمرو گران بى، كە ھۆى ژن زۆر ھىنانى ئەوانە بزانبى بەلام كە بىبىنە سەر ژيانى محەمد، ئەتوانىن لەو باھەتەو بەدرىژى بدوونى ژيانى تايبەتى محەمد دابەش بووبو بەچار بەشەو ھەتا تەمەنى بىست و پىنج سالى بى ژن و مال بو لە تەمەنى بىست و پىنج سالىشەو ھەتا تەمەنى پەنجاو چوار سالى مىردى يەك ژن بوو، كە ئەو ىش (خەدىجە) خاتون بو... لە تەمەنى پەنجاو چوار سالىشەو ھەتا تەمەنى شەست سالى، چەند ژنىكى ماركەرد، بەلام لە تەمەنى شەست سالى بەدووه ھىچ ژنىكى ترى نەھىنا...

پاش ئەو (محەمد عەلى) ئەلئ:

(گرنگترىن سەردەمى ژيانى محەمد، لەم روو ھەو، سەردەمى ھەرزەكارىبەتى كە ھەر لىرەدا ئەزانئ ئاخۆ محەمد، پىاوتىكى مى باز و ئالۆشباوى بوو، يان نا... جا ئەگەر محەمد لەو پىاوانە بوو ھەبەتەو ھەتە زالن بەسەر ئالۆشى خۆياندا لەم ھەرەتى كورپىتتەبەياندا، ھەرگىز بەداوین پاكى ناو بانگى دەر نەئەكرد و ناو ىشى نەئەنرا (دەس پاك و داوین پاك) خۆ ئەو ىش ئەزانىن كە نىشتمانەكەى محەمد، بەگەرمىيان دائەنئ، كە ئارەزووى رەگەزبازى لەو ىدا، لەناو مەرۆفدا، زوو دەرئەكەوئ لەگەل ئەو ىشا كە سەردەمى كورپىنى، بەسەردەمىكى وا دائەنئ كە ئالۆش و خروش سەركىشى ئەكەن لەپىا و پال بەپىاوهو ئەنئىن بۆ داوین پىسى، كەچى دوزمەن ھەرە خراپەكانى محەمد،

(۱) ئەو ى راستى بىت عائىشە دەست بازى لەگەل ھىچ پىاوتىكدا نەكردبوو وەك نووسەر دەبئ، ئەم رووداوه لە نىوئەندە شەرى و فىقھىبەكانى ئىسلامدا بە (روداوى-الافك- ناو براو: كە گوايە عائىشە لەگەل يەكئ لە سەحابەكاندا (صفوان بن المعطل السلمى) شەو لە دەشت ونبوون.

ئەم گومانە بى بناغەيە خۆى گەورە لە چەند ئايەتتىكى قورئاندا لىتى دواو ھە پاكى و خاوتى خىزان و ھاسەرەكەى پىغەمبەرىشى پىشاندا: (إن الذين يرمون المحصنات الغافلات المؤمنات لعنوا في الدنيا والآخرة ولهم عذاب عظيم. الخبيثات للخبيثين والخبيثون للخبيثات والطيبات للطيبين و الطيبون للطيبات أولئك مبرؤن مما يقولون لهم مغفرة ورزق كريم.) (النور/۲۳، ۲۶)
بۆ زياتر پروانە: (محمد علي الصابوني- روائع البيان، تفسير آيات الأحكام- دار أحياء التراث العربي، ج (۲) من ص ۹۹ إلى ۱۲۵).

نهیانتوانی هلهیهکی داوین پیسی له محهمه بدوژنهوه ههر کهسیکیش له تافی کورپینی خویدا بتوانی زال بی بهسەر ئالۆش و خرۆشی رهگهزبازی خویدا، پرو ناکری که کهوته سالهوه، جلهو بو ئه و ئالۆش و خرۆشه ی خوی بهریدات نهخوازه لالا که محهمه لهوکاته دا گهیشتیته پایهیهکی وهها بلند لهناو نهتهوه دا که پیوست بی بیته نمونه ی داوین پاکی و بهسەر خۆدازال بوون... نه بی ئه ویشمان لهبیر نهچی که ئه و سهردهمه له خاکی عه رهستاندا، می بازی و رهگهزبازی بهشتیکی ناشیرین و شوهره ی دانهراوون تهنا تهت پیاوهکانیان بهگیرانهوه ی چیرۆکی میبازی خویانهوه نازیان کردوه!...^(۱)

هۆی مارهکردنی (عائشه)

که گهیشتیته سهردهمی دووهمی ژیانی محهمه، خاتوو (خهدیجه) مان دپته بهرچاو له مائی محهمه دا، که ته مهنی پانزه سال له ته مهنی محهمه د گه ورتیوو که چی له گه ل ئه ویشا محهمه د به دلسوزی و سه رراستی له گه ل (خهدیجه) ی ژنیا مایه وه تا مرد. واتا له ژیانی خهدیجه دا ژنی تری نه هیتا که چی ئه و کاته ژن زور هینان باویش بووه له ناو خاکی عه رهستاندا ئنجا که (خهدیجه) مرد، محهمه د (سووه) ناویکی ماره کرد ئه میش بیوه ژنیکی خاوهن ته مهن بوو محهمه د بویه کا کردی به ژنی خوی، تا پایه ی بهرز بکاته وه.

ئه وهیش سه بارهت به وه بوو، میترده که ی له و موسلمانه خاوهن باوه ره راسته قینانه بوو که کۆجیان کردبوو بو (خه به شستان) جا (محهمه د عه لی) له وه وه تی ئه گات که ژیانی محهمه د (له بیست و پینج سالییه وه تا په نجاو چوار سالی و نمونه یه ک بوو، محهمه د پيشانی موسلمانه کانی ئه دا، که ژیانی یه ک ژنه ی پی باشتیروه له ژیانی زور ژنه^(۲).

ئنجا دپینه ناو سهردهمی سییه می ژیانی پیغه مبه ره وه لیتره دا (عائشه) ئه بینین، که ههر ئه و ژنه ی بووه، به کچینی، ماره ی کرد بی (محهمه د عه لی) ئه لئ: باوکی (عائشه)، (ئه بویه کر)، خوی، عائشه ی پیشکشی محهمه د کرد ئه وهیش سه بارهت به وه بوو که (ئه بویه کر)، به زه یی به محهمه د ئه هاته وه، وا دلشکاو و خه مباری به هۆی مردنی (خه دیجه) ی ژنی و (ئه بوتالیبی) ی مامیه وه.

عائشه ی کچیش، ئافره تیکی هه لکه وتوو یه جگار زیره ک بوو.

(۱) راستتر: خویان هه لکیشاوه.

(۲) رسته که: ژیانی یه ک ژنه ی پی باشتیروه له ژیان له ته ک زیاتر له ژنیکدا.

له بهر ئه وه (ئه بویه کر) و محهمه د هه ردووکیان هاتنه سه ر ئه و بیره ی که (عائشه) چاکترین ژن دهر ئه چی که بتوانی کاروباری که پیاوویه کی خاوهن نامه ی وه ک محهمه د بیات به رپوه، به جۆریکی وایش بی که بتوانی پال به محهمه دوه بنی بو ئه مه ی بیته مامۆستایه کی هه موو ره گزی مرۆقابه تی له وی دا محهمه د، دیاریه که ی (ئه بویه کر) ی وه رگرت به لام (عائشه) هیشتا پی نه گه یشتبوو به پیی قسه ی ئه مو ئه و ئه وکاته (عائشه) له ته مهنی نو سالییدا بووه محهمه دیش نه چوه ته باخه لی، تا ته مهنی گه یشتوته یانزه سالی... له گه ل ئه مه یشدا (محهمه د عه لی) هه ندی به لگه ی هینا وه ته وه، به راوردیکی هاتنه خواره وه ی هه ندی به ندی ناو قورئانیشی کردوه، له وانه وه ده ری ئه خات که محهمه د عائشه ی له ته مهنی نو سالی و ده سالییدا خواستوه له ته مهنی چواره سالی و پانزه سالییدا چۆته باخه لی...

سا له هه ردوو قسه که، ئه میان راست بی، یان ئه ویان، ئه وی به لای ئیمه وه بایه خی هه بی ئه وه یه که عائشه له کاتی شوو کردنی ته مهنی که م بووه له وه یشه وه پزیشک (محمد حسین هیکل) ده ری ئه خات که: (ئه وه به هۆشی مرۆقدا ناچی، که عائشه له و ته مهنه بچوو که دا بووی و محهمه د هزی لی کرد بی)... وادیاره خۆشه ویستی و دلدارییان له دوا ی ماره کردن په یادبووه له مه وه دهر ئه که وی که ماره کردنی عائشه ییش، وه ک ماره کردنی (خه فسه کچی عومه ر کوری خه تاب) بووه پیغه مبه ر له وانه مه به سی ئه وه بووه که په یوه ندیی ناوه ند خوی و ئه و دوو برادۆسته به هیتتر بکات، که هه ردووکیان وه ک کار به دهستی ئه و وابوون...

هۆی ژن زور هینانی پیغه مبه ر به زه یی پیا هاتنه وه بووه

(محهمه د عه لی) له سه ر قسه ی خوی ئه روا ت ئه لئ: ئه و چه ند شه ره ی که له سالی دووه می کۆچکردنی پیغه مبه ردا قه ومان، ژماره ی پیاوان و خاوهن، خیزانانی که م کرده وه... جا له ماوه ی شه ش ساله که ی ناو شه وشۆره کاندای، محهمه د ژنه کانی تری خوی ماره کرد... له وکاته دا میتردی ئافره تیکی ته مهن بچووکی هه رزه کار و جوان بوو له بهر ئه وه ژن هینانه کانی محهمه د له بهر ئاره زوو کردنی جوانی نه بوه باوه جوو ئه و ههر له تافی کورپینییه وه، زال بوو بوو به سه ر ئالۆش و خرۆشی ره گه زبازی خویدا ئه وه ییش به میشکدا ناچی که محهمه د له پاش ته مهنیکی پتر له په نجا سالی، له پر وه رگه ری و بیته پیاویکی ژن باز!... ئه و، له راستیدا، هۆی ژن هینانه کانی ئه وه بووه، که به زه یی به و ئافره تانه دا

هاوتۆتەو، كە پىياوھەكانىيان لە دەست چووە و كەسىيان بۆ نە ماوئەتەو بە خىتوبان بكات چونكە زۆربەى ژنەكانى پىغەمبەر بىتوژن بوون كە مارهى كردوون!... (بوسوبرث سمىث) يش ئەم بىروباوەرە پەسەند ئەكات...

رووداوهكانى ئەو سەردەمەيش هەر راستىي ئەمە دەرئەخات... چونكە ژيان لە شارى مەدېنەدا ئاسان و هەرزان نەبوو... خۆ بەتايىبەتى بۆ محەمەد، يەجگار ناخۆش و ناھەمواربوو... چونكە نىوہ دورگەى عەرەبستان بە جارېك بەرامبەرى وەستا بوو، بەگژيا ئەچوو... جا لە ژيانىكى وادا، محەمەد، ئەچى بەدواى بەزمورەزمى ژن هېناندا بگەرئ؟!... بىتجگە لەو محەمەد رۆژانى خۆى بەگيرە و كيشە و ئەرک و نازارەو رانەبوارد... بەچارەکردنى گىروگرفتى ئەو كۆمەلايەتییەو خەرىك مابوو كە پيشەوايى ئەکردن، خەرىكى خۆ ئامادەکردن بوو بۆ ئەو جەنگانەى كە پەيتا پەيتا لىتى ئەقەومان... كە شەویش دائەھات، لەگەل ئەو هەموو ژنانەيشدا كە هەيىوو، دەستى نەئەكرد بە بەزمورەزمى ژن و مېتردىي... تەنانەت بەلگەى تەواویش هەيە بۆ ئەوئەى كە نىوہى شەو ياخود لەسە بەش دووبەشى شەوى بەخوا پەرسەن و لە خوا پارانەوہو رانەبوارد...

چونكە محەمەد هەر واپوو، لە هەموو سەردەمىكى ژيانىا هەر لەو دەمەوہ كە هەتتوو و هەژار بوو تا بووئە پيشەوا و سەردارىكى وا كە بەرامبەر (كيسرا) و (ھەركولى) وەستاو، هەر ئەو پىياوھ گيانىيە بوو كە هەموو دەم خۆى لە بەزمورەزمى جىھانى و ژيانى دەولەمەندانە دور خستۆتەو و هەژارانەيش ژيانى بەسەر بردوو هەرچى ناومالتيكى بوو، برىتى بوو لە رايەخىك كە لە گەلاى دارخورما دروست كراو بەو هەموورەقى و ناخۆشيبەيەو لەگەل گۆزە ئاوتكدا... جا پىاوېك بەدواى مېيازى و دامرکاندى ئالۆشى خۆيدا بگەرئ، ئەم جۆرە كەلوپەلەى ئەبئ؟!

مارەکردنى بىتوژن لەبەرچى بوو؟

(محەمەد عەلى) دەست ئەكاتەو بەپيشاندانى ئەو هۆيانەى كە محەمەدىان خستۆتە سەر ژن هېنانى زۆر ئەلئ: ئەو شەرەنەى كە لە ناوئەند ئەو شەش سالدەدا هەلگىرسان، بوون بەهۆى ئەوئەى كە زۆر لە ئافەرەتە موسولمانەكان مېردەكانىيان لە دەست بچى بەتەنشت پىويستى ژبانەو، پىويستى دامرکاندەوئەى ئارەزووى رەگەزبازيش كارى خۆى ئەكرد. هەموو سەردارىكى تىگەيشتوو و چاكە خوازىكى كردهو و رەوشت بئنديش، لىتى ئەو شايەو كە بىر لەو بىتوژنانە بكاتەو ئاخۆ چىيان بەسەردئ بەهۆى ئەو دوو

پىويستىيەو: (برىستى) و (رەگەزبازى)، بىتو ئەگەر چارەبەكيان بۆ نەدۆزىتەو؟!... خۆ ئەگەر ئەو چارەبە نەدۆزرايەو، بئ گومان كۆمەلايەتى ئەكەويتە تىك چوون و دارزاندەنەو!... جا لەبەر ئەو بوو كە پىغەمبەر ژنانى لەوانە ئەهيتا.

مەبەسىشى لەو ژن هېنانانە ئەو بوو، كە رېزىك لە بىرەوهرىي خۆ بەكوشت دانى مېردەكانىيان بگەرئ، بۆ ئەمەى موسولمانەكانى ترىش تىژ بكاتە سەر خۆبەخت كردن لە پىناوى ئايىنى ئىسلامەتيدا... هەرەها مەبەسىشى ئەو بوو كە موسولمانەكان تىژ بكاتە سەر ئەوئەى چاو لە خۆى بكەن و ژن لەو بىتوژنانە بەهيتن تا بيان پاريزن لە برىستى و داوئىن پىسى!...

چوارەم بەشى ژيانى محەمەد، گرتنى مەكەى تىا روودا، لەگەل دامەزراندنى ئىسلامەتيدا بەتەواوى... جا ئەگەر محەمەد لەوانە بوايە كە ژنى زۆريان ئەهيتا بۆ دامرکاندەوئەى ئالۆشى رەگەزبازىي خۆيان، ياخود بۆ خۆش رابواردن و بەزمورەزم، ئەم سەردەمە لە هەموو سەردەمىك باشتر دەستى ئەدا بۆ ئەو... بەلام ئەو لەم ماوئەيدا هېچ ژنىكى بۆ خۆى نەخواست!

پزىشك (ھەيكەل) لەم رووئە ئەمەيشى ئەخاتە سەر، كە ئەلئ: ئەمە زۆر سەيرە كە (خەديجە) چەند كوروكچىكى بۆ محەمەد دا بەدەستەو تا محەمەد گەيشتە نزىك تەمەنى پەنج سالى... هەرەها (مارىەى قبطى) يش كورپكى لە محەمەد بوو، ناوى (ئىبراهيم) بوو، لە تەمەنى شەست سالىي محەمەد دا... كەچى لەم دوو ژنەى بەولاوہ هېچ ژنىكى ترى منالئ نەبوو... لەگەل ئەمەيشا هېچ ژنىك لە ژنەكانى ترى محەمەد، بەرھەلستىكيان لەبەردەمدا نەبوو بۆ منال بوون هەرەها لەتوانايشياندا بوو كە سكيان پرىبئ و مناليشيان بىئ...

جا لەم كارەساتانەو پزىشك (ھەيكەل) ئەو تئ ئەگات كە ژن هېنانەكانى محەمەد بۆ مەبەسى بەزمورەزم و رابواردن نەبوون!...

هەندى ھۆى بىن ھاوتا كە پاكانە بۆ ۆن زۆر ھىنان ئەكات (۱)

پەزىشك (ھەيكەل) لە لىكۆلېنە ھەكەيدا، بەتەواوى بۆى دەرتەكەوئ، كە محەمەد، لەكاتى ئاساييدا، ئامۆژگارىيە واكردوو كە لە ژنىك زۆرتەر ماره نەكرى... لەگەل ئەمەيشدا بەپىتى كەينەوبەينەى بىن ھاوتاي ئەو ژيانەى كە كۆمەلايەتى ئىسلامى تىبابوو، لەو سەردەمەدا، پىتى ئەوئى داوھ كە ھەتا چوار ژنىش بەھىترى بەمەرجى مېترەكە بتوانى دادپەرورەنە لەگەلئاندا بچوولتتەو... ئەو كەينەوبەينە بىن ھاوتايەيش لەكاتى جەنگدا پروويان ئەدا... پاش ئەو ئەلئ:

(بۆ چ دانىشتوانى خاكەكانى ئەوروپا، لەم چەرخەدا، كەدواى شەرى گەورە كەوتوو، ئەتوانن ئەو بەلئىن كە ياساى ژن ھىنانىكى يەك ژنى لە راستىدا بەكار ئەھىترى، بام لە پرووى ياساى فەرمانرەوايشەو بەسەر زارى بەكارھىترابى؟!...

ئاخۆ ھۆى پىشپىيى ئابوورى و كۆمەلايەتى پاش شەرى گەورەيش ناگەرپتتەو سەرئەوئى كە يارمەتییەكى رەوا و پەسەند لەناوئەند ھەردوو رەگەزدا پەيدا نەبوو بەھۆى ژن و مېترى پىك ھىنانەكەو (۲)؟ كە ئەگەر ئەو يارمەتى دانە لەناوئەند ھەردوو رەگەزەكاندا لە ئارادابووايە، بارى ئابوورى و كۆمەلايەتى گىشتى تا ئەندازەيەك لەنگەرى خۆى پى ئەگىرايەو؟!..)

مامۆستا (عەقاد) يش ئەو ئەخاتە سەر قسەكەى ئەو ئەلئ: محەمەد كە ژنەكانى خۆى

(۱) ھەرچەند لەم بەشەدا نووسەر ھەندى ھۆى دەستنىشان كروو، بەلام جۆرە تىكەلئى و ناپىكەكى تىدا دەبىن، (محمد على الصابونى) لە (تفسير آيات الأحكام) ھەكەيدا چوار ھۆكارى سەرەكى و بەھىزى ديارىكردو: (التعليمية، التشريعية، الاجتماعية، السياسية) كە ھەرىكە لەمانەى بەدرىژى شى كروئەتو و لەسەريان داوھ (ل ۲۱۸ - ۳۲۷) ھەروا ناوى ھاوسەرەكانى محەمەدى (د.خ) بەپىتى مېژووى بوون بەھاوسەرى، نووسىو و لەسەر ھەرىكەشيانى نووسىو: (خەديجە كچى خوەبىلد، سوودە كچى زمە، عايشەى كچى ئەبويەكر، حەفسەى كچى عومەر، زەينەب كچى جەحشى ئەسدى، زەينەب كچى خەزىمە، داىكى سەلمە - ھىند كچى ئەبى ئومەييەى مەحزومى، داىكى حەبىبە - رەملە كچى ئەبى سفیان، مەيمونە كچى حارىسى ھىلالى، جوتىبىبە كچى حارىس و سەفەى كچى حوىبى ئەختەب) خوا لىبان خۆشئ. (ل ۳۲۷ - ۳۳۸).

بۆ زياتر پروانە: محمد على الصابونى - روائع البيان تفسير آيات الأحكام... دار أحياء التراث العربي.

(۲) راستتر: بەھۆى پىكەھىنانى ژن و مېترىكەو، يان... خىزانەكەو

ھەل ئەبژارد، لەسەر ئەو بنچىنەى ھەلئى ئەبژاردن، كە ئەو ئافرەتە دامابوون لەسەر داللادانىكى بەپىزانە.

ياخود چاكەى گىشتى وای پى ئەويست كە خزمایەتى بگرت لەگەل گەورەكانى عەرەب و دەسەلاتدارەكانى عەرەبستاندا، چ لەگەل ئەوانەدا كە دۆستى بوون، چ لەگەل ئەوانەدا كە دوژمنى بوون ھىچ ژنىكى محەمەدىش نبىيە كە لەسەر ئەم دوو بنچىنەى نەخوارابى. تەنانەت (عائشە) يش كە كچ بوو و كچىكى شەنگوشۆخ و جوانىش بوو ھەر لەسەر ئەم بنچىنەى ھىنانى!.

ماوەتەوھ شتىكى تر: محەمەد، بۆچ بۆ خۆى، گوئى ئەئەدايە ژمارە لە ژن ھىناندا و كەچى بەموسلمانەكانى ئەگوت لە چوار ژن زۆرتەر مەھىتن؟!.

وھرامدانەوئى ئەم پەرسە ئاسانە چونكە قورئان ژمارەى ژن ھىنانى دياردى نەكردبوو، تا محەمەد لە ھەموو ژن ھىنانەكانى خۆى بووبووئە!.

ئىمەيش بۆيەكا ئەمەندە درىژمان بەم گىفتوگۆيەدا، لەبابەت ژن ھىنانەكانى محەمەدو، چونكە دوژمنە زمان درىژمانى محەمەد، ھەموودەم لەم لايەو، ھوروزمىيان ئەبەردە سەر ژبانى تايبەتى محەمەد، بۆ ئەمەى لەسايەو پاىەى كەم بگەنەو.

محەمەد خاوەن خىزان

محەمەد، وپنەيەكى بلئدى خاوەن خىزانەكان بوو ئەو بوو ھەندى لەمەويش، لە ھەندىك لە كروەوكانى محەمەد دوواين لەگەل ژنەكانىا لەگەل دەس و پىتوھندىشا، ھەروەك ئەوان، نەرم و دل فراوان و چاو پۆش بوو (ئەس كورى مالک) گىترابوويەو كە لە ماوئى ئەو دەسالەدا كە نۆكەرى ژىر دەستى محەمەد بوو، نەجارتىك توورەيى لئ دىبوو، نە جارتىك گلەيى، گوتبووى: جارتىك محەمەد ناردبووى بۆ فرمانىك لەرپىگا گەيشتبوو بەچەند مائىك يارىيان ئەكرد ئەويش بەسەيركردنى خەرىك بووبوو...

(۱) خواى گەورە بۆ ئەمە دەفەرموئ (يا أيها النبي إنا أحللتنا لك أزواجك اللاتي آتيت أجورهن وما ملكت يمينك مما أفاء الله عليك وبنات عمك وبنات عماتك وبنات خالك وبنات خالاتك اللاتي هاجرن معك وامراً مؤمنة إن وهبت نفسها للنبي إن أراد النبي أن يستنكحها خالصة لك من دون المؤمنین قد علمنا ما فرضنا عليهم في أزواجهم وما ملكت أيمنهم لكي لا يكون عليك حرج وكان الله غفوراً رحيماً. الأحزاب / ۵۰

منالہ کانی مہمہد... چاکہ کردنی لہ گہل مرؤف و گیانلہ بہردا

محہمد باوکیکی دلنہرم و دلنہسوز و خاودن بہ زہیبی بوو لہ خاتوو (خدیجہ) دوو کور و چوار کچی بوو... ہر دوو کورہ کھی بہ منالی مردن... بہ مردنیان محہمد زور دلئی شکا... خہمباری لئی جیا نہ ئہ بووہ وہ... بہ لام کچہ کانی خوی چاودیری کرد و پتی گیاندن... دانی بہ شوو بہ و پیاوانہی کہ لہ دانگی خویاندابوون... لہ پیش مردنی خویدا، سیان لہ کچہ کانی مردن... لہ پاش مردنی خوی ہر (فاطمہ) مایہ وہ، کہ ئہ ویش زنی (عہ لی کوری ابو تالیب) و دایکی (حسین و حوسین) بوو.

کہ پیغہ مہر تہ منی گہ یشتہ نزیک شہست سالی لہ (ماریہی قبطی) کورپکی بوو، دلئی زور پی خوش بوو ناوی نا (ٹیبراہیم)، بہ ناوی (ٹیبراہیم) پیغہ مہر وہ... یہ جگار ہوگری ئہ کوری بوو تہ نانات کہ ئہ بدی، دلئی نارامی بی ئہ گہ یشت، دہروونی ئہ کہ وتہ سہرہ وتہ وہ.

بہ لام کورہ کھی نہ گہ یشتہ تہ منی دوو سالی، گیانی بہ خاک سپارد... محہمد، بہ مردنہ کھی یہ جگار دلئی شکا بہ بی دہنگی و نارامہ وہ بوی گریا ہندی کہس لہ موسلمانہ کان ویستیان خہمہ کھی پرہ ویننہ وہ، ئہ وہ یان بیرخستہ وہ کہ خویشی گوتوویہ تی خہفت مہدہن بہ دلئی خوتان گوتی: (من نہمگوتوہ خہفت مہخون).

گوتوومہ شیبون و گریان مہ کھن و دہنگ بہر ز مہ کھنہ وہ ئہ خہفتہ تیش کہ بہ منہ وہ دیارہ ہی ئہ وہ یہ کہ لہ دلما پی شوینی خوشہ ویستی و بہ زہیبی پیاہاتنہ وہ ماوہ تہ وہ ہر کہ سیکیش بہ زہیبی پیاہاتنہ وہ لہ دلئا نہ بیت، کہس بہ زہیبی پیاہاتنہ وہ!.

یہ کییک لہ کردہ وانہ ییش کہ دلنہرمی و بہ زہیبی پیاہاتنہ وہی پیغہ مہر دہر ئہ خات، ئہ وہ یہ: جارکیان (حسن) کی کچہ زای کہ کوری (فاتیمہ) و (عہ لی) بوو دیتہ ئہ و ژورہ وہ کہ پیغہ مہر نوپڑی تیا ئہ کات کہ تہ ماشا ئہ کات پیغہ مہر لہ نوپڑہ کہ دا نوشتا وہ تہ وہ بہ سہر زوید، سواری پشتی ئہ بی محہمد بہ تارہ زوو درپڑہ ئہ دا بہ کپنووش کیٹسانہ کھی خوی بو خوا.

کہ ہندی لہ ہاورپکانی ئہ وہی لی ئہ پرسن، ئہ لی: (کورہ کہم سواری پشتم بوو بوو منیش حزم نہ کرد زوو لہ پشتمی بہینمہ خوارہ وہ!) پیغہ مہر ہر چہ ند گوتی لہ گریانی منالیک بواہ نوپڑہ کھی خوی کورت نہ کردہ وہ، بو ئہ مہی بچی بہ ہاوارئ منالہ کہ وہ وژیبری بکاتہ وہ.

کاتیکی زانیبوو محہمد بہ دوایدا ہاتبوو، لہ پشتہ وہ کراسہ کھی راکیشا و پی ئہ کھی بہ (ئہ نہس) ی پیوای گوتبوو: (بو کویم ناردوویت برؤ!...)... ئہ و پایہ یہی (ئہ نہس کوری مالک) دہستی کہوت لہ ناو زاناکانی ئیسلامدا، وک یہ کییک لہ چوار پیغہ مہر چوار نایینہ کان^(۱)، بہ لگہ یہ کہ بو ئہ مہی کہ نایینی ئیسلام جیاوازی نہ خستبوہ ناو تاک و تہ راکانی کوزمہ لایہ تیہ وہ تہ نانات ماوہی بہ نوکہ ریش دابو کہ بیٹہ زانا و پیغہ و!...

محہمد ئہ وہی ئہ زانی کہ ژبانی ناومال، چونکہ ہر لہ سہر یہک رہوش تہ روات بہر پتوہ^(۲)، ثافرہ تہ کان وہرس تہ کات لہ بہر ئہ وہ ماوہی ئہ دا بہ ژنہ کانی کہ لہ مالیدا بہ خوشی و بہ زمہ وہ، تا ئہ ناندازہ یہک، رابویرن... گالتہ و گہ پی لہ گہ لدا ئہ کردن، بہ شیرینیہ کہ وہ ئہ بدواندن...

لہم بابہ تہ وہ ئہ گتیرنہ وہ، کہ محہمد رؤژکیان بہ پورپکی خوی گوتوہ کہ ناوی (صفیہ) بووہ: (ہیچ پیرتڑنیک ناچیتہ بہ ہشتہ وہ!)... پورہ کہ یشی لہ داخانا ئہ گری!... محہمد ییش دہمودہست بوی رؤشن تہ کاتہ وہ، کہ خوا بہ لینی داوہ بہ وانہی ئہ یانخاتہ بہ ہشتہ وہ، کہ سہر لہ نوئی تہ منیان تازہ تہ کاتہ وہ و ئہ یانکاتہ وہ بہ ہر زہ کار!...

(عائشہ) ییش گتیرا یہ وہ، کہ رؤژکیان خوی و پیغہ مہر چونہ تہ دہرہ وہ بہ نیازی گہشتیک، ئہ وساکہ (عائشہ) بچووک و لہش سووک بووہ لہ رؤیشتنا، محہمد و ئہ ووا کہ وتن لہ کاروانہ کہ... پاشان پنی گوت:

(وہرہ من و تو گرہو بکہین، بزاین کامان پیش تہ کہوین)... عائشہ ییش پیشی کہوت... محہمد لہ ودا بی دہنگ بوو بو جارکیکی تر کہ چونہ وہ دہرہ وہ، بو گہشتیکی تر، دیسانہ وہ محہمد داوای گروہی راکردنی لہ عائشہ کردہ وہ... بہ لام عائشہ لہ و دہمہ دا ہندی کہ لہ و بوو بو... ئہ مجارہ محہمد پیشی کہوت... ئنجا محہمد بہ پیکہ نینیکہ وہ بہ عائشہی گوت: (ئہ مجارہم بہو جارہت!...)...

(۱) مہبہستی لہو چوار ئیمامہ یہ کہ پیغہ وایی ہر چوار مہزہ بہ کھی ئیسلامیان کردوہ و بناغہ دانہ ربانن، بہ پتی قوناعی میٹووی سہرہ لدا نیان تہ مانہن:

۱- ئیمامی حنہفی (ابو حنفیہ نعمان کوری سابت ۸۳-۱۵۰ ک).

۲- ئیمامی مالیک (مالیک کوری ئہ نہس ۹۳-۱۷۹ ک).

۳- ئیمامی شافعی (محہمد کوری ئیدریسی شافعی ۱۵۰-۲۰۴ ک).

۴- ئیمامی حنہبل (ئحمہد کوری حنہبل ۱۶۴-۲۴۱ ک)

(۲) بہ لکو: لہ سہر یہک رہوت (وتیرہ) دہروات...

ژیانی دەرۆشانە ی پێغه مەبەر

له دواییدا ئهوه ئه لێین، که ئه م لاپه رانه هه رچه ند زۆرن، به للام له راستیدا هه ر سووچیک له ژبانی پێغه مەبەر دهر ئه خه ن!... محمه مد ئه و پیاوه بوو: گه یشته پله ی هه ره به رزی پایه داری و گه وره یی، که چی هه یچ له خۆی نه گۆزی چونکه ئه و هۆگری بابه تی جیهانی نه بوو... بۆ سایه و مایه و پایه ی جیهانی تی نه ئه کۆشا... هه موو جارێک به هاوڕێکانی خۆی ئه گوت:

(من نه خونکارم، نه پیاویکی زه بر به دهستم له راستیدا من کورێ ئافره تێکی مه که ییم که گوشت و ئاوی ئه خوارد^(۱).)

محمه مد هه ر ته نیا کراسیکی لۆکه ی هه بوو لباده یه کیشی له به ردا بوو، چمکه کانی ته نگ و ته سک بوون به بازووی که وایه کیشی هه بوو، له وانیه که له (عمان) چنرابوو... لباده یه کی (یمانی) یشی هه بوو، له هه ندی رۆژانی تایبه تیدا له به ری ئه کرد... له پێخه فیکیشدا ئه نوست که دۆشه که که ی، ناوی، پرکرا بوو له پووش هه ندی جار له سه ر رایه خیتی پووشی خورما ئه نوست یان له سه ر بالا پۆشه که ی خۆی ئه نوست به نوشتاوه یی... جارێکیان (عائشه) ئه و بالا پۆشه ی بۆ چوار توێ کردبوو، به زه یی پیا ئه هاته وه، نه ک نازاری له شی بگات که محمه مد چوه سه ر پێخه فه که ی له عائشه ی پرسی:

(ئیمشه و پێخه فه که م بۆچ وا ئه ستوور بووه؟!). که عائشه پیتی گوت له به رچی وای لی کردووه، پیتی گوت: (وهک خۆی لی بکه ره وه) جاری وایش هه بوو، مانگیک به سه ر ئه چوو، که چی له به ک مال له ماله کانی محمه مد دا ئاگریک نه ئه کرایه وه، نانێکی پی بکری، یاخود چیشتیکی پی لی بنری واته گێررایه وه که محمه مد و خیزانه کانی له سه ر دووشت ئه ژبان: ئاو و خورما!... هه ره ها گوتراوه: (هه یچ جارێک نه بووه پێغه مەبەر دوو رۆژ له سه ریه ک له نانی جۆتیری خوارد پی!).

که محمه مد که وه ته سه ره مه رگه وه و خه ریک بوو گیان بدات، له پر خه به ری بووه وه و له ژنه که ی خۆی پرسی: حه وت دیناره زێره که ی هه مه، له کو تیه ؟ فه رمووی: هه ر ئیستا بیه شه وه به سه ر هه ژار اندا پاش ئه وه له هۆش خۆی چوه وه که ئه مجاره هاته وه هۆش

به للام چاکه خوازییه که ی محمه مد، هه ر له مه نده دا نه وه ستا. ئه و هه ر بۆ مرۆقایه تی چاک نه بوو گیانه به رانیشی ئه گر ته وه!.

خۆشی به دهستی خۆی ئاوی ئه کرده ئامانیکه وه و ئه یدا به پیشیله بیخواته وه... ئامۆژگاری موسلمانه کانیشی ئه کرد، ئه یگوت: (هه ر چه ند سواری ئه م چوار پێیانه بوون، به شی خۆیان بیانحه سیننه وه)

(که گیانه به ران به کار ئه هیئن، له خوا بترسن نازاریان مه ده ن، تا له ته ندروستیدا نه بن، سواریان مه بن، تا له ش خۆش نه بن، گوشتیان مه خۆن...) واتا به چاکی سواریان بن، به چاکی بیانخۆن.

یه کیک له و چیرۆکانه ی بۆ موسلمانه کانی ئه گێررایه وه، ئه وه بوو: که جارێکیان ئافره تێکی داوین بیس و سۆزانی، به لای سه گیکدا ئه پروات سه گه که له تاو تینویتی ئه که ویتته گیانه لالا.

سۆزانییه که یش که وای ئه بین، ده موده ست پیتاوه کانی خۆی دائه که نی و بۆی پر ئه کات له ئاو ئه یداتی بیخواته وه خوا له سه ر ئه وه له گوناھی ژنه داوین پیسه که خۆش ئه بی!...

ئه وه یشی بۆ گێرانه وه که (ئافره تیک خرایه دۆزه خه وه، هه ر له به ر ئه وه ی که پیشیله یه کی به په ت به ستبووه وه نه خۆی خواردنی ئه دای بیخوات نه ئه یشی هیشته پیشیله که، شتومه کی ناو زه وی بخوات)...

جارێکیشبان که له شیریکی هه بوو، نه خۆش که وت هه روکه به مانیکی خۆی ده رمان بدات، به و ره نگه ده رمانی به ویش ئه دا!...

(۱) بۆ ئه مه خوای گه وره به محمه مد ده لێ که به خه لکه که رابگه یه نی: (قل إنها أما بشر مثلکم یوحی إلی إنا إلهکم إله واحد - کهف/ ۱۰۹)

خۆی، دیسانهوه، له بابەت حەوت دینارە زێرەکهوێ پرسێ له ژنهکهی کردهوه ئنجا کهزانی
هیشتا دابهشی نهکردوه بهسه ههژاراندا، فەرمانیکی بهههیز و هههت تری پیتدا، گوتهی:
(محهمهد که گههشت بهخوا و ئەم پارهییهی لهلامابوهوه ناخۆ خوا چی پتی بلتی؟! هه
ئیتستا بیان بهشهروه بهسه ههژاراندا پیتغه مبهه نایه هیچی لهپاش بهجی بمیتنی نایه
کهسش که لهپووری ئهوی پتی بیری؟!...) پاش ئهوه تاویک بی دهنگ بوو ئنجا لهبهه
خۆیهوه گوتهی:

(خوایه بهههژاری بم مرینه بهدهوله مهندی مهه مرینه، بشم خهه ناو دهستهی
ههژارانهوه!...).

تهواووو

۱۷ - ۱۱ - ۱۹۶۵

مووسا

ئەو پېنغەمبەرەى خودا قىسەى لە گەلدا کرد

نووسەرى: دانالى

لە لايەن (ئىسماعىل كامىل) ەو كورت كراو تەو و ،
لە گەلېك سەرچاوەى تىرشەو خراو تە سەرى

ئەم نووسراو

[مووسا]، كە لە بابەت چىرۆكى ژيانى «مووسا» پېنغەمبەرەو، خودا لېى خوشې، دەدوئ، ەى نووسەرى گەورە و مېژوونووسى بەناوبانگ «دانالى» ە. لە لايەن مامۆستا (ئىسماعىل كامىل) ى مېسىرىيەو، كە ئەو یش نووسەرىكى شارەزايە، كورت كراو تەو، لە گەلېك سەرچاوەى تىرشەو خراو تە سەرى، نووسراوېكى زۆر بەكەلك و نايابە. بۆيەكا پېشكەشى خوئندەوارانى كوردى دەكەم، تا كە ساپە تىبەكى شوخ و، شەنگ و، بەهېز و ەپرەتى، نىشتمانپەرەو و، گەلپەرەو و، مەزقەدۆستى وەك (مووسا) پېنغەمبەريان بەخەمە پېش چاو، كە خەبات و كردهو پاك و بلندەكانى لە پېناو دەستخستتەو ەى مافەكانى نەتەو كەى خۆى، جوولەكەكان دا، و، رزگار كەردنيان لە دەست (هەژارى) و (نەخۆشى) و (زۆردارى) كەردى بەگژ «فېرەونى مېسر» دا، و، لە ژئير سەرىپەشتىي «خودا» دا، ئەو نەتەو كەلۆل و سەرگەردانەى ئازاد كەرد و ئاراستەى ژيانىكى باشتەر و پاكتر و بلندترىشى كەرد.

«مووسا» تا جوولەكەكانى ئازاد كەرد، لە دەست زۆردارى سەدان سالانى (فېرەون) ەكانى مېسر و ژئير دەستەكانيان، ئەو پەرى خەبات و، ئەو پەرى خۆبەخت كەردنى نواند، كە چى لە گەل ئەمەيشدا جوولەكەكان ئازارىكى زۆريان دا، چ بەقسە و، چ بەكەردەو، تەنانەت ئەمەندە سەركىشىيان كەرد، لە گيانى خۆى وەرسىيان كەرد. لە گەل ئەمەيشدا (مووسا) لە ژئير چاودېرىي خودادا، لە ژئير ناوى «تەورات» دا، دەستورىكى وا رېكويېت و جوان و پەسندى بۆ ژيانيان دامەزەند، كە ەتا ئىستاكەيش كە (۳۳۰۰) سال پەرى بەسەردا رۆيشتو، كار لە ژيانيان دەكات و، دەيانپارتىزى و، پېشيان دەخات و، جىگايەكى بلنديشيان لەناو شارستانىتىي جىهاندا بۆ دەكاتەو.

پېستە ئەو یش بلېين كە (مووسا) چونكە پەرەردەى دەستى خېزانى فېرەون بو، بەيەكېك لە چىنى ەره دەسەلاتدار و ەره دەولەمەندەكانى مېسر دەژمىررا. بەلام خواناسىيە بەهېزەكەى، كە فېرى (نىشتمانپەرەرى) و (گەلپەرەرى) و (مەزقەدۆستى) ى كەردبو، پالى پېنەنا ەموو ساپە و ماپە و پاپەيەكى خۆى و، ەموو ەيز و دەسەلاتىكى خۆى و، ەموو خۆش رابواردنىكى شاهانەى خۆى لە پېناو ئازاد كەردنى نەتەو كەى خۆيدا بەخت بكات، رەنج و تەقەللا و، برسېتى و، پروتى و، ەژارى و، دەرىدەرى و، كزى و نەبوونى و، ئەرك و، ئازار و، ەرهشەى كوشتن و، رېسوایى لە پېناو (بېروپاوەر) ەكەى خۆيدا تووش ەات. بەلام نە كۆلى دا و نە وەرە بەردا. ەر لەسەر خەباتى خۆى رۆش، تا بە ئامانجى خۆى گەيشت. واتا: گەلى جوولەكەى رزگار كەرد لە دەست زۆر و ستەمى فېرەون و، دەرگايەكى گەورەيشى لى كەردەو بۆ دواوژى، كە بەتەواو تى رزگارى بېى لە دەست (زۆردارى) و (هەژارى) و (نەخۆشى) و (نەخۆشەواری)، ەرهو ەا لە كۆرى (شارستانىتى) یشدا بگاتە ئەو پەرى پېشكەوتووى و كامەرانى و سەرىلندى.

«مووسا» تا جىهان بېتى وەك نموونەيەكى خوداناس و مەرد و خەباتكار و نىشتمانپەرەو، لە يادى ەموو مەزقە تېدا دەمىتى و چاوى لى دەكەرد. (جوولەكەكان) لە سەردەمى (مووسا) دا، زۆر ناشىي و بەدخوو بوون. دىليەكەى (۴۳۰) سالى بۆ فېرەونەكانى مېسر بەدەردىكى واى بردبوون، كە لە كەلكى پېاوەتىي خستبوون. سەرنوشوستى و پارەپەستى نىشانەى سەروشتيان بو، لەبەرئەو گەلېك جارى و ەبوو، مووسايان ئەمەندە لە گيانى خۆى وەرس دەكەرد. لە خودا دەپارايەو كە رزگارى بكات لە دەستيان. كە چى كە دەهاتەو سەرخۆى دەستى دەكەردەو بەخەباتە بەرز و پېرۆزەكەى خۆى.

«مووسا» مەرد، بەلام ەتا جىهان ەپە، ناوى ەر بەزىندووتى دەمىنىتەو، چونكە نەتەو ەپەكى زىندوو كەردەو، بەلام بەجۆرىكى و ەها كە لە پاش ماو ەپەك لە دىليتىي دەستى خۆيشيان رزگاريان بو، واتا دەستيان داپە خوداناسى و بوون بەگەورەى خۆيان. ئىتر لەوساكەو دەستيان كەرد بەگەشەكەردن و پېشكەوتن و دەسەلات پەيدا كەردن، بەجۆرىكى وا كە لە شارستانىتىدا گەبشتنە پاپەيەكى يەجگار بلند. ئەوساكە نىكەى سالى (۱۹۰۰) ى زاين بو، بەلام كە لە دەستوورەكانى ناو «تەورات» ەكەى «مووسا» لايان داپەو، ەمىسان سەرنەنگرى بوونەو. كەوتنەو ژئير دەستى ئەم و ئەو، پەرت و بلاو بوونەو بە ەموو لايەكى جىهاندا. تا ئەم چەرخەيش ەر لەناو ئاوارەبى و، دەرىدەرى و، سووكى و، رېسوایىدا ژيان، بەلام لەم سەدەپەدا، دووبارە ئەو رېگايەى (مووسا)

لهگه ل باو و باپيرانياندا پييدا روښتنبوو، گرتيانهوه، خودايان ناسييهوه و ړنگاي چاكه يشيان گرتوه بهر. يهكيان گرتوه و، مهردانه خه باتيان كردهوه و، خوځان له دست زور و سته مي زوربه ي گه لان و، فهرانه و ايانې جيهان رزگار كردهوه، نه مېش هه ر بؤ نه مان ده ستور نييه: هه نه ته و ه يه ك ړنگاي راست نه گري سهرناكه وي.

له راستيدا خه باتي جو له كه كاني نه م چهرخه، شاياني ليكولينه وه و، ليوردبوونه وه و، سهرنجدان و، پيره وي كرده بؤ هه مو نه ته و ه يه كي دي ل و ژيرده ست و دواكه وتوو. به لي وايه (زانست) و (په وشت و خووي بلند) و (خوداناسي)، پيكه وه، ړنگايه كن بؤ هه مو نه ته و ه يه ك، به كامې ره واي خو ي ده گه يين!... نه ته وه پيشكه وتوه كاني جيهان به م ړنگايه دا روښوون... نه ي ئيمه ي (كورده واري) بؤچ پييدا نه روښن!؟

شاکر فه تاح

سليمانی: ۱۹۶۵/۱۰/۲۱

خاوه نې پرژزه ي خوښنده واري كورد

هه نديك ده لين مووسا هه ر نه بووه!

هه ندي كه سي وا هه ن ده لين مووسا هه ر نه بووه. هه روه ها هي وايش هه ن ده لين «هوميرووس» و «شكسپير» يش هه ر نه بوون، نه وه يش سه باره ت به وه يه كه نه و كه سانه نه وه نده گنده پياون، ناتوانن له كه سايه تبي نه و جوړه گوره پياوانه تي بگهن، له به رنه وه وايا ن پي خو شتره كه بلين هه ر نه بوون!.

«مارك توين» ي نووسه ر، كه وه رامي نه و جوړه كه سانه ده داته وه، به ته وسپكه وه وا ده لي: «نه گه ر هه ر ده ناموزگار ييه كه، مووسا نه بنووسيب؛ بيتگومان نه وي نووسيويتي، كه سيكي تره، كه هه ر ناوي مووسايه!!».

وتاربيتريكي قسه نه سته قيش جاريكيان گوتبووي: مووسا گه وره ترين كه سيكي ميژووييه كه هه رگيز نه ژياوه!! يه كيك له گوتگره كانيشي لي ته هه لده سيته سه رپي، پتي ده لي: «گه وره م! وا ده رده كه وي ده ته وي بلتي: مووسا گه وره ترين كه سيكي «هه لبه ستراو»، به لام تا سه ر ناوي به زيندوويتني ده مي تي ته وه!!».

خو نه گه ر ه يچ به لگه يه كي «زانياري» يش نه بي له سه ر نه بووني ميژوويي مووسا كه سايه تبييه زيندوه كه ي مووسا بووه ته هوي په يدا بووني «نووسراوخانه» يه كي ته واو له به ره مه مي ميشك و بي ره شت دروستكه ره كان... جا نه م كه سايه تبييه كاريگه ره يه له پيشكه وتني مرؤفايه تبا، كه ده مانه وي زيندووي بكه ينه وه له ناو ميشكاندا...

نه و خه وه ي فيرعه ونې دلته نگ كره!

نه و وښه ي مووسايه كه ديتته پيش چاوي خاوه ن ليكولينه وه ي ئيمرووه، بريتيي له به رتيكي تيكه لي چيروكه كاني ناو «ته ورات» و، نه فسانه ي عيبرانييه كان. نه مانه هه موويان له سه ر نه وه ړيك ده كه ون كه مووسا مندالتيكي جو له كه بووه. باوكيشي كه ناوي (عه مران) بووه كوري (قاهبت) كوري (لاوي) كوري (يه عقووب) كوري (ئيسحاق) كوري (ئيبراهيم) بووه، كه له چيني به رزي عيبرانييه كان بوون. دايكيشي كه ناوي (يوكان) كچي (لاوي) بووه، (عه مران) ي برازي خو ي ماره ي كرده وه، سي مندالي لي له دايك بووه: (هاروون) و (مه ريه م) و (مووسا). جا كه مووسا له دايك بووه، دايك ي شارديو تييه وه، نه وه ك ميسرييه كان سه ري بيرن! چونكه له پيش له دايك بووني مووسا دا «فيرعه ون» خه وتيكي واي دي، نه وه نده ي تر رقي له جو له كه كان هه لسا. له خه وي دا واي

چاوپتیکهوت: ناگریک له (بیت المقدس) هوه بهرپوتهوه و بهرهو میسر دیت!... ئەویش
هەرچی جادووگەر و پیاوانی ناینییی ئەودهمه ههبوو، کۆی کردنهوه بۆ لیکدانهوهی ئەو
خهوه، ئەوانیش وایان پێ گوت:

«له شاری (بیت المقدس) هوه پیاویک دێ، میسرییهکان لهسەر دهستی ئەودا لهناو
دهچن!...». فیرعهونیش دهمودهست فهرمانی دا هەرچی مندالیکی نیرینه لهناو
عیبرانییهکاندا له دایکبوو سهری بپرن. بهلام دهست له مندالی میتینه نهدن... بهم رهنکه
دهست کرا به کوشتنی مناله نیرینهکانی جوولهکهکان. ئەوئندهی نه مابوو قریان تی بکهوئ.
لهسەر ئەوه گهورهکانی میسر مقومقویان پتیکهوت، چونه سهر فیرعهون و پتییان گوت:
«ئەو عیبرانییانه ئەوئندهیان لێ کوژراوه و، ژمارهیان کهم پوتتهوه، ئەوئندهی نه مابوو کار و
فرمانی ناو کیلگهکان و په رستاگاکان و، دروستکردنی ریگاگان، بکهوئته سهرشانی
میسرییهکان، ئەگه ر بهاتیتایه وازت له کوشتنی جوولهکهکان بهیتایه، ئەوانهی دهمانهوه
دهیاننوانی ئەم کار و فرمانانه راپهههتین». ئیتر لهوساکهوه فیرعهون فهرمانی دا منداله
نیرینهکانی جوولهکهکان سالتیک بکوژین و، سالتیکیش نه کوژین... که ئەو ساله داها،
واز له کوشتنی منداله جوولهکهکان بهیتن، (هاروون) له دایک بوو... بهلام که ئەو ساله
داها، منداله جوولهکهکان بکوژن، [مووسا] له دایک بوو!...

مووسا یاری بهریشی شا دهکات!

«خستمانه دلی دایکی مووساوه که به مووسا شیر بدات و گه وهی بکات، ئەگه
ترسایش له وهی بیکوژن، فرپی بداته زری وه. نه ترسی له وهی تووشی خنکان بیت، یان
بکوژیت. بۆ ئەوه خهفت نه خوات. ئیمه بۆ خۆتی ده نیرینهوه دهیشیکهین به بهکیک له
پتیه مهران». (قورئانی پیرۆز)

که مووسا لای دایکی خۆی سێ مانگیک مایهوه دایکی ترسا له وهی پتی بزنان و بین
سهری بپرن، له بهرئهوه بهتیکهیهکی بۆ دروست کرد و به قیروزفت کونبری کرد. پاشان
شیری دایه و خستیه ناو بیتیکهکهوه. ئنجا فرپی دایه ناو رووباری (نیل) هوه به مهربه می
کچیشی گوت دواي براهی خۆی بکهوئ. شه پۆلی نا رووبارهکه به سووکییهکهوه، گه یشته
بیتیکهکه و ههلی گرت بۆ که ناری رووبارهکه که پر بوو له گژوگیا. خۆشبه ختانه، لهو
کاته دا کچی فیرعهون هاتبووه ئەو ناوه، مه له بکات. که نیرینهکانی ئەو بیتیکهیهیان
دۆزییهوه. ئیتر لهو ساوه کچه شا بهزهیی پتیدا هاتهوه و فهرمانی دا نهیکوژن. پاشان

ههلی گرت و برديه لای دایکی. ئەمیش ههر سهیرتیکي کرد و دلی پتی داچوو. بهو
هیوايهوه هیتتیهوه، که بهکاری خۆی و فیرعهون بیت، ههردووکیان بیکه ن به کوری
خویان، که خونکار ویستی سهری بپرن، شازن لپی پاراپهوه سهری نه پرن. ئەویش له بهر
دلی ژنهکهی خۆی وازی لێ هیتنا، گوتی: «لهوه دهترسم ئەم منداله له عیبرانییهکان بی و،
منیش لهسەر دهستی ئەودا لهناو بچم!...».

ژنی فیرعهون ناوی مندالهکهی نا (مووشه) و اتا: له ئاو دهرهیتراو، له ئاوی نیل.
مندالهکهی هه لگرت و برديه بهردهم میتردهکهی خۆی، پتی گوت: «وهی گره، بام ببیته
رۆشناویییهکی چاوی خۆم و خۆت!»، که فیرعهون مندالهکهی لێ وهگرت، (مووسا)
دهستی برد بۆ ریشه درتیهکهی، یاری پیکرد!... فیرعهون له تاودا توورپهبوو، دهنگی
هه لپری گوتی: «سهری بپرن!!». بهلام ژنهکهی لپی پاراپهوه، سهری نه پرن. گوتی: «ئەو
منداله هۆشی بهخۆی نییه تا ئەوه لیک بداتهوه و نهیکات!...». ویستی به لگه بهیتتیهوه
بۆ راستیی قسهکهی خۆی. پارچه خشلتیکي له یاقووت دروستکراوی خسته دهستتیکي
خۆیهوه، له دهستهکهی تربشیدا بهردتیکي دانا. پاشان گوتی: «ئەگه مندالهکه دهستی برد
بۆ خشلهکه، ئەوه دیاره هۆشیاره و بیر له شت دهکاتهوه، بیکوژن، بهلام ئەگه دهستی برد
بۆ بهردهکه، ئەوه دیاره مندالیکی ساوايه و تیتگه یشتنی نییه، مهیکوژن!...». خشلهکه و
بهردهکه یان خسته بهردهمی مندالهکه، مندالهکه دهستی بۆ بهردهکه برد و ههلی گرت.
له بهرئهوه فیرعهونیش به نابه دل وازی له کوشتنی مندالهکه هیتنا! بهلام مندالهکه به هیچ
دایه نیک دانده مرکا، «مهربه م» ی خوشکیشی که ههر له زوهوه به دوايه وه بوو، ته ماشای
ئەو کهینه و بهینه یه ده کرد، چاوی لهوه بوو. له مالی فیرعهون هاته پتیشه وه و، پتی
گوتن: «ئەگه دهتانهوی دایه نیتیکي عیبرانییان بۆ بدۆزمه وه شیري بداتی و به ختوی بکات
و پتی بگه پتین». ئەوانیش پتییان گوت: باشه. (مهربه م) چوو به دواي دایکی «مووسا»
و خۆیدا، بۆی هیتان، دم و دهست مندالهکه مه مکه کهی مزی و شیري لێ خوارد. ئیتر
لهوساوه، ژنی فیرعهون شیر دهرخواردان و پتیکه یاندنی مووسای سپارد به... بهم رهنکه
خودای گه وه مووسای گه یاندنهوه ناو باوهشی دایکی خۆی، تا چاوی پتی رۆشن ببیته وه
و، لهوه به لاولوه خهفتی بۆ نه خوات!.

کاتی که له شیر براپهوه، دایکهکهی (مووسا) ی بردهوه بۆ مالی فیرعهون، ئیتر
لهوساکهوه مووسا له ناو کۆشکی فیرعهوندا گه وه کرا، وهک یه کینک له شازادان پهروه ده
دهکرا! پیاوانی ئاین فیری خۆتنده وارییان کرد و پتییان گه یاند، ههروه ها چ به ئاشکرا، چ

به نهی، بیروباوهری خوداناسییان برده میتشکییه وه. ئەوانه ئەو بیروباوهرانه یان له بۆره پیاوان دهشاردهوه، بۆ ئەمە ی بەبتهپه رستیییه وه خه ریکیان بکه ن و، به هۆی پێ راگه یاندنی فرمانی خوداکانه وه، هه موو ده م، له ژیر باردا بیاننهنه وه!

سه رگرده یه تیی سه له ته تیکی جهنگ ده کات...

زانستی خوداپه رستیش له هه لیۆ پۆلیسدا ده خوینیت!...

«که گه وه بوو پێگه یشت، ده سه لاتنی بریاردان و زانستمان پێ به خشی. هه ر به م ره نگه یش که پاداشی پیاوچاکان ده ده یه وه» (قورئانی پیرۆز)

که مووسا گه یشته هه ره تی کورپینی، کرا به سه رگرده ی سه له ته تیکی جهنگ بۆ سه ر هه به شیبه کان (تیتوویییه کان). له و شه ره دا سه رکه وت و گه راپه وه. به لام ئەو ده لره قی له شه ر ده بووه وه. هه زی له زانست و هونه ر ده کرد. له به ره وه چه وه زانستگای خوداپه رستیییه وه، که ئەو سا که له شاری (هه لیۆ پۆلیس)^(۱)، اتا له (شاری رۆژ) دا بوو. ریشی خۆی تاشی و ده ستی کرد به هاو به شی کردن له زۆریه ی ئەو یاری و وه رزخانه که له زانستگاکه دا ده کران. ئەو ناوچه یه ی مووسا تیییدا پێ ده گه یی، ئەو شتانه ی بۆ ئەو هه لکه وتبوون، هه موویان، ئەویان به ره و ئەوه ده برد، که ببیته جیگا بلندیکی گه وه ی میسری. هه تا له ژیان دایه به و جۆره بژی، که مریش لاشه که ی له شیه ی لاشه ی گه وه پیاواندا داووه رمان بکری و بپاریژی!

به لام مووسا پیاویکی شوژشگێر بوو... جووله که یش بوو... له به ره وه، ئەو ئەوه ی پێ خویشبوو، که خۆی فری بداته ناو چینه نزمه کانه وه، که گف توگۆ له گه ل ئەو کریکاره جووله کانه دا بکات که فیرعه ون بێگاری پێ ده کردن بۆ دروستکردنی خشتی سوور و خشتی کال. مووسا سه ری له وه سوورده ما، که ئەو بێگانانه یش به شی خویان میتووه یه کیان هه بوو، شانازیان پێوه ده کرد، هه ره وک میسرییه کانی سه رداریان به میتووی خویانه وه ده نازین، ئەوانه به مووسایان ده گوت: با پیرتکیان هه بووه ناوی (ئیسراهمیم) بووه. شاری کلدانیییه کان، (ئوورای) به جی هیشتووه، له پیناو ده ستکه وتنی ئازادیدا... تا دوا یی ئەو ئازادییه ی له خاکیکی تر دا ده ستکه وتووه ته وه، که که وتۆته ناوه ند ببابان و زریه وه... ئەو

خا که خاکی (که نعان) ی پێ ده لێن... خاکیکی جوان و به پیته «شیر و هه نگوینی تیدا هه لده قولتی». ئیسراهمیم و هۆزه که ی له و خا که دا ژیاون. په ره یان سه ندووه و، سامانی خویشیان به رانه مه ر و ئاژه ل و کشتوکال په ره پێداوه، تا وایان لیهاتووه ده وله مه ند بن... به لام جووله که کان له هه موو ده میتکدا گه لیکی پێ نارام بوون. هه ره وک بۆ مووسایان ده گێرپه وه، وا دیاره چاره نووسیان هه ر ئەوه بوو: که له م خا که وه کۆچ بکه ن بۆ ئەو خا ک و به ناو سه ر زه ویدا بسوورپێنه وه... به لام دوا یی گه یشتوونه ته خاکی فیرعه ون، که وا به سه رگه ردانی و دیلییه وه ده ژین!...

ئەو گه لی جووله که یه و میتووه که یان، دلێ مووسایان کیش کرد، میتشکی هه ر به وانه وه خه ریک ما بوو، تا ده هات زۆتر ده چه وه سه ردانیان. له سه ره تادا دۆست و هاو رپیکانی مووسا، که له خا وه ن پایه بلن ده کانی میسر بوون، که سه رنجیان ده دا له کرده وه کانی مووسا له گه ل به نه ده کانیاندا، خویشیان پێ ده هات به شتیکی سه یر و ناو زه یان ده ژمارد که به و جۆره له گه لێاندا ده کرایه وه و رووی ده دان. به لام زۆری پێنه چه وه ده ستیان کرد به گله یی لێ کردن. هه ره وه ها فیرعه ونیش ئامۆژگاری کرد که له گه ل ئەو بێگانه ناشییه «سامی» یانه دا ئەمه نده تیکه لی نه کات!... به لام مووسا گوپی نه دایه سه رزه نشتکردنی فیرعه ون و ئامۆژگاری کردنی هاو رپیکانی... رۆژتکیان چاوی لێ بوو، چه ند کریکارپکی عیبرانی خشتیان ده بری، یه کتیک له سه رکاره کانیان که میسری بوو، به دلره قیییه کی زۆره وه له کریکارپکیانی ده دا. مووسا که ئەوه ی دی، خۆی پێ نه گیرا، له پر هوروژمی برده سه ر کابرای زۆردار، شه پازله یه کی لیدا کوشتی!... به لام مووسا له کرده وه که ی خۆی په شیمان بووه وه. تکای له «خودای خۆی» کرد له گونا ه ی خو ش ببی و، هه رگیز ما وه یشی نه دات ببیته پشتیوانی گونا ه باران و کۆمه کیی پیاو خراپان بکات... ئیتر ده موده ست کوژرا وه که ی له ناو خا کدا شارده وه نه یه یشت که س به وه یش بزانی ئەو جووله که یه نه ببیت که زۆری لێ کرابوو!...

(۱) هیلۆ بۆلیس: یۆنانییه کان ئەم ناوه یان له گه لی شار ناوه، له وانه؛ (به علبه ک) له لوینان و (عین الشمس) له میصر، لێره دا ئەمە ی دوا ییانه.

ههراکردن بۆ خاکی مه‌دیان

پۆژی دوایی مووسا جووله‌که‌که‌ی ئه‌و پۆژه‌ی دییه‌وه، به‌گژ میسرریه‌کی تردا ده‌چوو، دیسانه‌وه هاواری بۆ هینایه‌وه که یارمه‌تی بدات! مووسا تیگه‌یشت جووله‌که‌که‌ پیاویکی سهر به‌ئاشوویه، هه‌ز به‌گه‌ر گیتچه‌ل ده‌کات، قیزاندی به‌سه‌ریدا گوتی: «دیاره تو پیاویکی خراپی!». جووله‌که‌که‌ وایزانی مووسا ده‌یه‌وی پهلما‌ری بدات... ده‌ستی کرد به‌قیژاندن گوتی: «مووسا، ده‌ته‌وی وه‌ک دوینی به‌کیکت کوشت، ئیم‌ریش من بکوژیت؟ وا دیاره تو بۆ ئه‌وه ده‌گه‌ریت زۆر لهم و له‌و بکه‌یت. ناته‌وی چاکه‌ بکه‌یت». پاش ئه‌وه به‌هه‌له‌داوان چوو بۆ ناو ئه‌م کۆمه‌ل و ئه‌و کۆمه‌ل، ئه‌وه‌ی بلا‌وکرده‌وه که ئه‌وی سه‌رکاره‌که‌ی کوشت، له‌ پۆژی پیتشوو‌دا، که‌سه‌ نه‌بوو مووسا نه‌بی! که‌ ئه‌م قسه‌یه‌ گه‌یشته‌وه به‌ فی‌عه‌ون فه‌رمانی دا مووسا بگرن... هه‌ندێ له‌ میسرریه‌کانیش خۆیان کوتا بۆ ئه‌وه‌ی مووسا سه‌ربهرن!... به‌لام به‌کیک له‌ پیاو باشه‌کانی که‌سوکاری فی‌عه‌ون، له‌وه‌پری شاره‌وه خۆی ده‌ریاز کرد، له‌ پیتش هه‌ردوولادا، به‌ریتگایه‌کی کورتدا خۆی گه‌یانه‌ مووسا. له‌وی به‌مووسای راگه‌یاند، که‌ هه‌موو لایه‌ک خه‌ریکی گه‌له‌کۆمه‌کین، ده‌یانه‌وی بیکوژن. پاشان ئامۆژگاری کرد، خۆی ده‌ریاز بکات له‌ ده‌ستیان، ده‌موده‌ست میسر به‌جێ به‌یلتی. مووسا پاش هه‌ر ئه‌و کاته میسری به‌جێ هه‌یشت. له‌ خۆی ده‌ترسا بیکوژن ده‌یگوت: «خودایه! له‌ ده‌ست نه‌ته‌وه‌ی زۆردار پزگارم بکه‌یت.»

مووسا وای به‌باش زانی که‌ به‌جیتته‌ خاکی (مه‌دیان)، له‌ نزیک که‌نداوی (عقبه‌) وه‌ به‌پیتی پیتخا‌ووس، هه‌شت شه‌و و هه‌شت پۆژ پۆیشته‌، تا خۆی گه‌یانه‌ ئه‌وی له‌ ریتگا خۆرشتی پیتی نه‌بوو، به‌گه‌لای دار گوزهرانی ده‌کرد... به‌م په‌نگه‌ شازاده‌که‌ی میسر بووه شوایتیک له‌ ده‌شته‌ پان و فراوانه‌دا که‌ بیابان گرتبوویه باوه‌ش. ئیتیر له‌وساوه ده‌ستی کرد به‌فی‌ربوونیتکی نوێ، په‌راو و ئه‌فسانه‌ پرپو‌وچه‌کانی زانستگای واز لێ هه‌ینا، که‌ له‌ بابته‌ تارماییی مردووان و په‌روه‌ده‌کردنی له‌شی مردووانه‌وه ده‌یخویند! له‌ بابته‌ی ئه‌وانه‌، له‌ راستیی ئاسمانه‌کان ورد ده‌بووه‌وه، له‌ شه‌وه‌زنگه‌ تاریکه‌کاندا، که‌ ئه‌ستیره‌ گه‌شه‌کانی تیدا ده‌دین و کشانێ ئه‌ستیره‌کانی چاوپێ ده‌کوت! مووسا ئه‌مانه‌ی ده‌خوینده‌وه. به‌ریاری دا ئه‌و خودایه‌ بدۆزیته‌وه که‌ ته‌نیایه‌ و هه‌لیش ده‌گرێ ریتی لێ بگیری و به‌پیرۆز دابهری و په‌ره‌ستری. ئه‌و خودایه‌ی که‌ له‌ بیاباندا چاوی پیتی ده‌کات به‌ناو گیتزه‌لووکی لمدا تیتپه‌ری ده‌کرد، که‌ له‌ گرمه‌گرمی هه‌وره‌ تریشقه‌دا گوتی له‌ دنگی ده‌بوو، که‌ له‌ به‌ره‌به‌یاندان

پروبه‌پرووی ده‌بووه‌وه، له‌ کاتی راپه‌ربینی پۆژدا له‌ خه‌و، که‌ ناگری به‌ر ده‌دایه‌ چوارلای بیابانه‌که‌ له‌ ئاسۆدا مووسا، خودا تازه‌که‌ی خۆی له‌ بیاباندا دۆزییه‌وه په‌ککوا!... چ خودایه‌کی سامناک بوو!... خودایه‌ک (عه‌ره‌ب) بوو (*). به‌چنگ بوو، که‌ نه‌ته‌وه‌که‌ ده‌نووستن، ئه‌و پاسه‌وانیی ده‌کردن، خۆی سه‌رکرده‌یی ده‌کردن بۆ جه‌نگ دلێ نه‌ده‌سووتا به‌دۆزمنه‌کانیان، هه‌تا پیتی ده‌کرا لیتی ده‌کوشتن... به‌لام خودایه‌کی وایش بوو، له‌ زۆرداری بیده‌نگ نه‌ده‌بوو، له‌ زیانداری ده‌ستی هه‌له‌ده‌گرت. یارمه‌تی ئاواره‌ی ده‌دا، ده‌ستی ده‌کیشا به‌سه‌ر هه‌تیاواندا، به‌زه‌یی به‌ به‌شپراو و خوازه‌لۆکدا ده‌هاته‌وه... خودایه‌کی وایبوو، که‌ کرده‌وه‌کانی وه‌ک کرده‌وه‌کانی عه‌ره‌به‌ کۆچه‌ره‌کان وایبوو. هه‌روه‌ک مووسا سه‌ری‌پیتی ئاوتنه‌ی کردبێ، له‌ وینه‌ی خۆیه‌وه‌ خودای ناسیبی وایبوو... چونکه‌ وینه‌ی ئه‌و خودایه‌ی مووسا کیشابووی، له‌ وینه‌ی خۆی ده‌کرد، به‌لام گه‌وره‌ کرابوو... چونکه‌ پیتغه‌مه‌به‌ریتی ئاینیی گه‌وره‌، وه‌ک هونه‌رمه‌ندیکی گه‌وره‌ وایه‌، که‌سایه‌تیه‌که‌ی خۆی تیکه‌ل به‌که‌سایه‌تی نمونه‌که‌ی ده‌ستکردی خۆی ده‌کات.

ئه‌و ژنه‌ی بوو به‌هاوسه‌ری

مووسا چه‌ند سالی‌ک له‌و ده‌شت و بیابانه‌دا مایه‌وه، حه‌زی به‌ته‌نیایی و فراوانی و بیده‌نگییه‌که‌ی ده‌کرد. ئه‌وده‌مه‌ ماوه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو که‌ به‌ئاره‌زوی خۆی بیربکاته‌وه. سروشته‌ ده‌رویشانه‌که‌ی، خۆرشتیکی نایابی وه‌رده‌گرت له‌ناو ئه‌و بیده‌نگییه‌ فراوانه‌دا که‌ له‌ ناو ئه‌و لم و ئاسمانه‌ بێ پایانه‌دا ده‌ستی ده‌کوت. به‌لام له‌و سروشتی مرۆقایه‌تییه‌ هه‌له‌ده‌گه‌رایه‌وه، که‌ ده‌یویست ژنیکی ده‌ست بکه‌وی و بیکاته‌ هاوسه‌ری خۆی.

نوسراوه‌کانی خودا که‌ نیراونه‌ته‌ خوارێ بۆ پیتغه‌مه‌به‌ره‌کان، له‌م رووه‌وه‌ چیرۆکی خۆش خۆش ده‌گیتنه‌وه: مووسا سه‌رنجی دا له‌ (مه‌دیان)دا، چه‌ند کۆمه‌له‌یه‌ک ئازاله‌کانی خۆیان ئاوه‌دا. له‌ناو ئه‌و که‌سانه‌دا دوو ئافه‌رت هه‌بوون، مه‌ره‌کانی خۆیان لاده‌دا له‌ ئه‌ستیره‌که‌، له‌ چاوه‌روانیی ئه‌وه‌دا بوون که‌ شوانه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌ به‌زه‌بروزه‌نگه‌کان له‌ ئاودانی ئازاله‌کانی خۆیان بینه‌وه، ئنجا ئه‌وانیش مه‌ره‌کانی خۆیان ئاوه‌دن. که‌ پرسێ کرد له‌ ئافه‌رته‌کان بۆچ مه‌ره‌کانیان ئاوه‌ندن، له‌و ئاوه‌ روونه‌ که‌ هه‌یشتا لیتل نه‌کراوه‌؟ گوتیان

(* نووسه‌ر خۆی ده‌لی مووسا جووله‌که‌یه‌ و عیبرانییه‌، نازانم چۆن ئه‌م هه‌له‌یه‌ی کردووه‌ و عیبرانیی لێ بووه‌ به‌عه‌ره‌ب! بۆچ هه‌ر عه‌ره‌بن که‌ هۆزی ره‌وه‌ندیان بووین؟! یان هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ له‌ پیتشدا هۆی ره‌وه‌ند بوون، که‌ جووله‌که‌کان خۆیشان وایبوون. (وه‌رگێڕ)

ئەگەر دەست بەكەن بەئاودانى مەرەكانيان، شوانە دەسەلاتدارەكان بەرەستيان دەكەن، كەسپكى وايشيان نىيە كە ئەو شوانە بەهيز و ھەرەتانە بوەستىنى، تا مەرەكانى خۇبان ئاودەدەن. ھەرچى باوكيانە پىرپووە و پەكى كەوتووە. توانايى ئەوئى ئەماوە نە مەر بەوھەپىنى، نە مەر ئاوبدات...موسايش كە ئەوئى بىست، دلى بەئافرەتەكان سووتا، دەمارى مەرەدایەتیی بزووت، دەستى يارمەتیی بۆ درىژکردن. دەمودەست چووە سەر بىرەكە كەلەبەردىكى زل و گران زۆرىەى ئاوەكەى بەرەست كەردبوو - ژمارەپەكى زۆرىش لە دانىشتوانى شارەكە لەسەر ئەو بەردە كۆبووبوونەو، بەلكو لای بىەن و ئاوەكە بەرەللا بەكەن - موسا بەتەنیا ئەو كەلەبەردەى ھەلگەند و تلوۆرى كەردەو، كە شوانەكان ئەو ھىز و ھەرەتە بى ھاوتايەيان لە موسا دى، بەھىواشى كشانە دواو و بەرەنگارى دوو ئافرەتەكە نەبوون، مەرەكانيان ئاودەن. ئافرەتەكانىش مەرەكانيان بەتەواوئەتى لەو ئاوە پاكە ئاودا، كە جارەن لە پاش ئاوى ليخن و لىل نەبوايە، مەرەكانيان بۆ ئاودەدەرا!...

كە ئافرەتەكان گەرەنەو لای باوكيان، كابرە سەرى سوپما لە زوو گەرەنەويان، چونكە لەوھەپىش تا درەنگى نەياندەتوانى بىنەو كە لىتى پرسىن: چۆنە وا ئىمپۆ زوو ھاتوونەتەو؟ چىرۆكى موساىيان بۆ گىپرايەو، كە كابرەكى مىسرى ھاتۆتە كۆمەكىيان و، بەگورجى ئاوى مەرەكانى خۇبان داو، بۆيەكا وا زوو ھاتوونەتەو... (شىخ شوعەيب) ئەمەى زۆر پىن خۆش بوو. كچىكە لە كچەكانى خۆى ناردە شوپن موسا. لە شوپنىكى نىك بىرەكەو دەزىبەو. بەشەرمىكەو پىتى گوت: «باوكم بانگت دەكات، بۆ ئەوئى پاداشى ئەو چاكەيەت بداتەو، كە مەرەكانت بۆ ئاوداين». موسايش نەپارەى لە گىرفاندا بوو، نەخواردەمەنىشى پىن بوو. ھەرچەندە سەرى بلند بوو و پىزى لە خۆى زۆر دەگرت، بەلام ئەوئى زۆر پىن خۆش بوو، كە خودا دەرگايەكى گەورەى لى كەردەو بۆ ئەوئى لەو برسیتىيە دووردرىژە رزگارى بىنى. دواى ئافرەتەكەى كەوت و پۆى. كە بايەكە ھەلى كەرد دوو سمتى ئافرەتەكەى دەرخت، موسا خۆى خستە پىش ئافرەتەكەو، پىتى گوت: «ئىمە سەبرى پشتى ئافرەت ناكەين ھەزەكەم تۆ لە دوامەو پىوت، جا ئەگەر لە پۆىشتندا ھەلەم كەرد، تۆ رىگاكەن پىشان بە». كە موسا گەيشتە كەن باوكى كچەكان، (شەعب) بەرەوپىرى ھات و، بەگەرمىكەو خۆش ھاتن و چاك و چۆنى لەگەلدا كەرد. پاشان لە موساى پرسى: چۆنە وا گەيشتووتە ئىرە؟ موسايش سەرگوروشتەى خۆى بەدرىژى بۆ گىپرايەو: كە فىرەون لە مىسردا چى لە عىبىرەكان دەكات، خۆشى چۆن مىسرىيەكى كوشت، بىن ئەمەى ھەز بەكوشتنى بكات، لەسەر ئەوئى كە كرىكارىكى جوولەكەى تازار

دەدا، كە چۆن مىسرىيەكانىش بەدوايدا دەگەرپىن بىكوژن، كە چۆن ئەوئى ھەراى كەردۆتە (مەديان) بۆ ئەمەى لە دەست ئەوانە رزگارى بىنى. شىخەكەيش دلى موساى داىووە و پىتى گوت: «مەترسە، لە دەست گەلى زۆردار رزگارت بوو». بەكىكە لە كچەكانىش موساى بۆ باوكى وا پىشان دا، كە پىاوپىكى بەھىز و ھەرەتە و جىگەى پشت پى بەستنىشە. ئەوئى لە كچەكەى خۆى پرسى: «ئەوا ھىزەكەم بەوئى بۆ دەرەكەوت كە ئەو كەلەبەردەى لە سەردەمى بىرەكە ھەلگەندووە. ئەى لە بابەت سەرراستىيەكەى و پاكىيەكەو چىت دىو؟» كچەكەيش گوتى: «من لە پىشەو دەرۆيشتم، ئەو نەبوست ناپاكىم لەگەلدا بكات، پىتى گوتم لە پشتىو بەرۆم!». شوعەيبىش كە ئەوئى بىست، زۆرتەر دلى بەموسادا چوو، زۆرىش بەزەبى پىداھاتەو، لەبەرئەو، رووى لىنا كە بىتە شوانى بۆ ماوئى ھەشت نۆ دە سالىك بەمەرجى لە تۆلەى ئەوئى كچەكەى خۆى لى مارە بكات!.

ژن دەھىنى و كورپكىشى لىى دەبى

پىاو پىرەكە بەلنى خۆى بەجى ھىنا. «صفورة»ى كچى لە موسا مارە كەرد، كورپكى بوو ناوى نا «جرشوم»، واتا لە داىكبوى ئاوارە. رۆژىكىيان موسا مەرەكانى دەلەوئەند، ژنەكەيشى لەگەل بوو، رىگەى لى ون بوو. شەوئەكەى سارد بوو، وىستى ئاگرىك بكاتەو، بەلام بەردەستىكى^(۱) ئاگرەكەى ھەلگەنەگىرساند. لەو كاتەدا ئاگرىكى لە دوورەو بەرچاو كەوت. بەخىزانەكەى خۆى گوت: «ئىو لىرە بىنەو. من چاوم لە ئاگرىكە دەسووتى. دەچم بۆ ئەوئى، بەلكو پىسكىكى لى بەپىنم، ياخود بەھۆى ئاگرەكەو رىگەيك بەدۆزمە. كى لەوئى بوو لىيان دەپرسم بەلكو رىگەكەم پىشان بەن». موسا ھەر رۆىشت بەدەم ئاگرەكەو، تا لە (مەديان) دووركەوتەو و گەيشتە «سینا» لەناكاو موسا درەختىكى دى ئاگرى تىبەربووبوو. نەئاگرەكە دەكوژايەو، نەدەرەختەكەيش دەسووتا! لەوكاتەدا كە ئەو لەو پەشوكاوبى دەبوو، لەناو جەرگى ئاگرەكەو دەنگىكى بىست، بانگى دەكەرد، موسا داچلەكى!... بەلام دەنگەكە قسەى لەگەل كەرد، گوتى: «ئەى موسا! من خوداى تۆم، پىلاوھەكانت دابكەنە، چونكە تۆ لە دۆلى پىرۆز دايت». موسايش پىلاوھەكانى خۆى داكەند، دەنگەكە دەستى پىكردەو: «وا من تۆم ھەلپژاردووە، گوئى بگرە چ نىازىكت پى دەبەخشم. خودا منم. كەسى تر خودا نىبە. بىم پەرسە. نوئىز بەكە بۆ ئەمەى

(۱) بەردەستى: بەردە ئەستى: ئەو بەردەى بە بەيەكادانى ئاگرى پىن دەكرىتەو.

منت بېر بکه وپته وه، نه دده مه هاتووه که هه رکسه به پیتی کرده وهی خۆی پاداشی بدرپته وه، یاخود سزا بدری، نه ونددهی نه ماوه نه دده مه بشارمه وه. تو له وه دلته نه رنجی و دست به ردار نه بیت، که که سانی وات توش بیت پروا بهم قسه یه نه که ن و دوی تاره زووی خۆیان بکه ون. نه گینا خراپت به سهر دی» .

«ته ورات» یش چیرۆکه که بهم جۆره ته واد ده کات:

«مووسایش دهموچاوی خۆی داپۆشی، چونکه نه دیده ویترا ته ماشای خودا بکات. خودا فهرمووی: «که چاوم کهوت به سهرگردانی و دیلی نه ته وه که م و هاوار و فهریادانم هاته بهرگۆی، هاتمه وه خواره وه بو نه وهی رزگاریان بکه م، دهی ئیستا که خۆت ناماده بکه بنتیرم بو کن فیرعه ون تا نه ته وه که م، نه وهی ئیسرائیل، له میسر رزگار بکهیت». مووسایش گوتی: «من کیم هه تا بتوانم بچمه لای فیرعه ون و نه ته وهی ئیسرائیل له میسر به پینه مه دهره وه؟!». خودایش فهرمووی: «من له گه لندا دهم». مووسا گوتی: «وا من ده چم بو لای نه وهی ئیسرائیل، پیتیان ده لیم: خودای باو و پیرتان منی ناردووه بو لای ئیوه. جا نه گه ر گوتیان: خودا ناوی چییه؟ چییان پتی بلیم؟» .

خودایش فهرمووی: «وا بلتی به نه وهی ئیسرائیل: خودای باو و باپیرتانه، خودای ئیبراهیم، خودای ئیسحاق، خودای یه عقوب، منی ناردۆته لای ئیوه» .

مووسایش گوتی: «ئاخر نه وانه باوه ر به من ناکه ن. پیم ده لین خودا خۆی دهرنه خستووه بو تو...». خودایش پیتی گوت: «نه وه چییه له ده ستندا؟». مووسا گوتی: «گالۆکه». خودا گوتی: «فریتی بدهره سهر زه وی». که مووسا گالۆکه کهی خۆی فری دایه سهر زه وی، گۆرراو بو به مار. مووسا ترسا لیتی و رایکرد... پاشان خودا پیتی گوت: «دووباره بو نه مه ی پروات پتی بکه ن، ده ستت بخهره گیرفانته وه». مووسایش ده ستی خسته گیرفانه که یه وه و، دهر به پینایه دهره وه، که ته ماشای کرد ده ستی وه ک به فر سپی ده چپته وه...! پاشان پیتی گوت: «ده ستت بخهره وه گیرفانت». نه ویش ده ستی خسته وه گیرفانی و دهر به پینایه وه، که ته ماشای کرد، وه ک خۆی لیته اته وه!!» .

به م دوو به لگه یه وه، خودا فهرمووی به مووسا که بچپته کن فیرعه ون و هه قاله کانی به رده ستی، که له خودانه ناسه کان بوون، به لام مووسا ده ترسا بچپته وه میسر، چونکه سهرکاریکی کریکاره کانی لی کوشتبوون.

له بهرته وه له خودا پاراپه وه که (هاروون) ی برایشی له گه لدا بنیری بو کن فیرعه ون،

چونکه نه و زمانی له مووسا پاراوتر بو، قسه کانیشی به هیزتر بوون. خودایش پیتی گوت: «به هۆی براکه ته وه ده ست و بازووت توند ده که یه وه. ده سه لاتیشتان پی ده به خشین. به هۆی نه و شاکاران ه وه که پیمان به خشیون ناتوانن تازارتان بدن. ئیوه و پیاوه کانتان سهرده که ون به سه ریاندا» .

ههروه ها خودای گه وره پیتی فهرموو: نه گه ر له فیرعه ون زاره تره ک بوویت، ده سه کانت بخهره بن باخه لته وه. نه وساکه خودا هیز و تارام به دلته دده و، ناماده یش ده بیت بهرگه ی بگریته!...

گه رانه وه بو میسر!

ئیترا مووسا گه راپه وه کن ژنه که ی، پاشان پیکه وه رۆیشتن تا گه یشتنه وه میسر. له مالی خۆیاندا دابه زین. ئنجا که به (هاروون) ی برای گوت، نه ویش هاوبه شه له م نامه کاریبه ی ناسمانیبه دا، نه ویش ده بی یارمه تی بدات له پتگه یاندنی نامه که دا به فیرعه ون و ژیر ده سه کانی؛ هاروون بو فهرمانه که ی خودا ملکه چبی نواند، به لام دایکیان تکای لی کردن که نه چنه کن فیرعه ون نه وه ک بیانکوژی، به لام نه وان گوتیان نه دایه قسه ی دایکیان، چونه کن فیرعه ون و نامه که ی خودای پی راگه یاند، که باوه ر به خودا بکات، به خاوه نی هه موو جیهان. نه ته وهی ئیسرائیلیش به رله للا بکات و له گه لیاندا بیان نیری، تا ده ست بکه ن به په رستنی خودای تاک و ته نیا و زهر به ده ست... فیرعه ونیش که نه مه ی له مووسا بیست سهری سوپما له سپله یی. رۆژه کانی کۆنی خۆی بیرخسته وه، پیتی گوت: «نه ی ئیمه نه بووین تو مان له ناو خو ماندا گه وره کرد و، گه لیک سالیش له ناوماندا مایته وه؟ نه ی تو ی نه بوویت که نه و کرده وه به ت نواند، تو له خودانه ناسه کانیت!..» .

مووسایش گوتی: «من بووم نه و کرده وه یه رووی لیدام. من له ودا گو مری بووم، به لام لیتان ترسام بو به کا رۆیشتم. دوی نه وه خودای خو م، ده ستوور پکی دایه ده ستم که له سهری برۆم. منیشی کردوه به راسپیروای خۆی». فیرعه ونیش گوتی: «مووسا! خودای ئیوه کییه؟». گوتی: «خودای ئیمه نه و خودایه یه که هه موو شتیکی دروست کردوه و، رتگیای راستیشی پیشان داوه بو ژبانیتیکی پاک و بهرز و پیروژ». فیرعه ونیش به وانیه گوت که له وی دانیشتبوون: «خۆ گوتیان لیه نه م کا برایه ده لی خودایه کی تره یه بیجگه له من؟!». نه م راسپیروای بو ئیوه نیراوه به راستیی شپته!!» . مووسایش گوتی: خودای

ئیوه ئه و خودایه یه که له سه ره تاوه با و با پیرانی ئیوه ی دروست کردوه. پاشان ئیوه یشی له باوکه کانتان دروست کردوه...»

ئنجا که موسا درێژهی دا به بانگ راهیشتنه که ی خۆی له گه ل فیرعه ون دا که باوه ر به یئیی به خودا، به تایبه تی له ناو کۆمه له یه کی گه وره ی که سوکار و هۆزه که یدا، به و مه به سه ی که له سامی ئه و که م بکاته وه، فیرعه ون ئه م «خودایه تازه» به ی خسته پشتگۆی. پاشان رووی کرده دانیشتوانی هۆزه که ی خۆی و پیتی گوتن: «وا خه ریک ده بم هۆیه کی وا بدۆزسه وه که بچم به ئاسماندا، بۆ ئه مه ی ناوه ندی خۆم و خودای موسا بپرنمه وه!!» ره نگه ئه و له قسه که ی موسا وا تیگه یشتیبی که گوتی: «خودای زه و ی و ئاسمان» ه، که خودا له ئاسمان دایه، چونکه ئه و ی گه وره بی و بتوانی به رزیبته وه، نایه ته خواره وه، پاشان فره مان ی دا خشتی سوور دروست بکه ن و بالاخانه یه کی وای بۆ ساز بکه ن، که پیتییدا سه ر بکه و ی و بگاته ئاسمان، تا له و ی خودای موسا ببینی، که به لای ئه وه وه هه ر نییه!!...»

فیرعه ون پیاویکی ناشی و نه زان نه بوو، به للام ئه و ده یویست نه ته وه که ی خۆی چه واشه بکات، تا ئه وه به بییریاندا نه یه ت که له توانایییدا نییه بچن به گژ هه موو خودایه کدا، ته نانه ت نه گه ر له ئاسمانیشدا بی!! دروستکردنی بالاخانه که ی خسته سه ر نه ستۆی (هامان) ی کاربه ده ستی. له ئه فسانه کاندایا ده رده که و ی که «هامان» تا توانی بالاخانه یه کی به رزی بۆ دروست کرد. پاشان فیرعه ون سه رکه وته سه ره وه ی. له ویدا تیریکی گرته ئاسمان، تیره که گه راپه وه لای خۆی خۆینی پتیه بوو. ئنجا پیتی گوتن: «وا به چاوی خۆتان دیتان خودایه که ی موسام کوشت!!».

به نده کانی فیرعه ون هان ده دا سه رکیشی بکه ن!

پاشان موسا خۆی گه یانده به نده کانی فیرعه ون، هانه ی ده دان سه رکیشی بکه ن و، له زۆرداره کانی خۆیان هه لبگه رپنه وه، به م ره نگه شازاده که ی میسر و شوانه که ی ناو بیابان، گۆررا و خۆی کرده سه رکرده یه کی جووله که. خۆی ئاماده ده کرد بۆ سه رکرده یه تی شۆرشیک له شۆرشه هه ره کۆنه کانی میژووی مرۆفایه تی.

ئه فسانه کان ده لپن، فیرعه ون بانگی کرده لای خۆی و به که شوفش و لووت به رزیبه که وه لپی پرسی: «تۆ به چ هیزیکته وه ده نازیت، که لیم ده پارپیتیه وه، به نده جووله که کانی خۆم تازاد بکه م؟». ئه ویش وه رامی دایه وه گوتی: «من به ده سه لاتی خودا وه ده نازم»... گوتی:

«ئه م خودایه ی تۆ کیشی و، له که یه که وه ده ستی کردوه به فره مانداری؟ کامه تان ئه و شارانه ی تالانی کردوون و، له کۆین ئه و نه ته وانیه شکاندوونی؟!».

«خودای من له پیتش دروستبوونی هه موو جیهاندا هه بووه... که جیهانیش له ناوچوو، ئه و هه ر ده میپیتیه وه... بۆ هه ر کۆیه ک بچن به زه بی هاتنه وه ی خۆی بلاو ده کاته وه... دل پی سووتان، پشتپینه که یه تی. خۆشه ویستی شا کلاوه که یه تی، به للام ئه گه ر چوو بۆ ئه وه ی دادپه روه ری بلاو بکاته وه و ته ختی زۆرداری بروو خین، تیره که ی ئاگر ده بی و، رمه که ی گری ئاگر ده بی هه وره کان قه لغانه که ی ده بن و، هه وره تریشقه کانیش شیره که ی ده بن!!».

به للام فیرعه ون گوتی خۆی که ر کرد، نه یده ویست ده نگ ی خودا یاخود پارانه وه ی گه له که ی خۆی بییه ت، هه ر قسه که ی خۆی دووباره ده کرده وه: «ته نیا هیژیک ی بلند هه یه له هه موو ئاسمانه کان و زه ویدا... ئه و هیژه بلنده گه وره یه یه که س نییه من نه بم!!». جا بۆ ئه مه ی قسه ی خۆی له به رده م خودادا بباته سه ر، فره مان ی دا هه موو کریکاریک دوو ئه وه ندی جارن خشت بپری، که چی کایشی لی برین که پتویست بوو بۆ سوورکردنه وه ی خشته کان. واتای ئه وه یه یه ئه وه بوو، که گه لیک کاتی تره اته سه ر ئه و ماندوو بوونه ی له وه پیتش تووشیان ده هات. پتویست بوو گه لیک کات له وه دا به خت بکه ن تا پووش بدۆزنه وه. گه لیک کاتی تریش له وه دا به خت بکه ن که به ره مه ی خشته کان زۆتر لی بکه ن... که ئیواره یه ش داها ت خشته کانی کریکاره کانیان ده ژمارد. هه ر کامیکیان خشتیکی ناتا وه او بوایه، له جیاتیی ئه و خشته منداله که یان له باوه شی دایکی ده رده هینا و ده یانخسته جیگای!! به م ره نگه زۆریان له دروستکه رانی کۆشک و شاران ئه کرد، که منداله کانی خۆیان له ناو دیواره کاندای بنیژن به زیندویتی، له جیاتیی خشته ناتا وه او وه کان!!».

چاوبه سته که ره کان به رهنگاری چاوبه ستی موسا ده که ن!

که فیرعه ون تیگه یشت هه رچییه کی کرد موسای بۆ نه خرایه سه ربار، که خودای راسته قینه خۆیه تی، به موسای گوت کرده وه یه ک بنوین، راستیی قسه کانی خۆی و براکه ی ده ربخات، موسایش دارده سته که ی خۆی فری دایه سه ر زه و ی دارده ست بوو به مار. دانیشتوان له ترسا رایان کرد. فیرعه ونیش ترسی لی نیشت زۆری نه ما بوو بتوقن، پاشان موسا ده ستی خسته ناو گیرفانی کراسه که یه وه و ده ربه ینا یه وه، ده سته که ی وه ک به فری لپهات، سپی ده چوو وه، پاشان وه ک پیتشووی خۆی لی کرده وه!! که سوکاره کانی فیرعه ونیش پیمان گوت: «واز له موسا و براکه ی به یینه، تا له شاره کان چاوبه سته که ره

هونه رمه نده كان كۆدده كېتەوه، بەلكو يەك كۆك لوانە چاوبەستىكى وەك چاوبەستەكەى ئەو بىكات!». ئەوسا كە چاوبەستەكەرى لە ميسردا بايەخى زۆر پى دەدرا. خونكار و سەردارەكان بە پەرۆشەوه بوون بۆى. ئەوى چاوبەستەكردنى باش بزانيايە پاداشيان دەدايەوه. كۆمەلتيكى گەورەيان لەو چاوبەستەكەرانە هيتا. شانازيان دەگرد بە پيشەكەى خويانەوه. پشت ئەستور بوون بە چاوبەستەكردنەكەى خويانەوه، داواى مز و پاداشيان دەگرد لە فيرەون، لە برىتېيى يارىيەكانيان. فيرەونيش بەلتيى پيدان كە بەخشيشى گەورەيان بداتى، چاوبەستەكەرهكان پرويان كرده موسا و لتيان پرسى: «دەيهوي ئەوان لە پيشدا چاوبەستەكەى خويان بنويتن، ياخود خوي لە پيشدا چاوبەستەكەى خوي پيشان دەدا؟» ئەو پۆژە پۆژى چاكەدانەوهى (نيل) بوو. لەبەرئەوه كۆمەلتيكى يەجگار گەوره لە سەيركەران كۆبوو بوونەوه، جەژنى هەرە گەورەيان بوو. موساش پىي گوتن: «ئىوه چاوبەستى خوتان بنويتن». ئەوانيش داردەست و گوريسەكانى خويان فرى دايە ئەو ناووه. جىگا كە بەوه هەموو گەورەيەوه، پرپو لە مار و ئەژدەها. هەر كەسى لەويدا بوو، تەنانتە موسا خويشى، لەبەر هيتى چاوبەستەكان و اى دەهاتە بەرچا كە ئەو مار و ئەژدەهايەنە دەجوو لتيەوه و دەرۆن!! فيرەون و كەسوكارەكانى و سەربازەكانى دلتيان خوش بوو. چووه دلتيشيانەوه كە موسا ئەوهى لە دەست نايەت لەو چاوبەستە، چاوبەستىكى گەورەتر بنويتن. چونكە هەرچىيەكى بەدەستەوه بوو، هەر داردەستەكەى بوو، خو ئەگەر بشبىتە مار، هەر مارتىكى لى دەردەچى، بەلام لەوي بەهەزاران مار، هۆلەكەيان داگير كردبوو موسا ترسى لى نىشت. خەرىك بوو و رە بەریدات، دوودل مابووه لە كردهوهكەى خوي. بەلام خودا فەرموى داردەستەكەت فرى بدە، كە فرى دابوو بە مارتىكى بى تامان، دەستى كرد بەرۆيشتن و گرتن و قووتدانى مارهكانى چاوبەستەكەرهكان. ئىتر چاوبەستى چاوبەستەكەرهكان هەلۆشايەوه. چاوبەستەكەرهكان پەييان بەوه برد كە ئەگەر كارى موسا چاوبەست بووايە ئەوهى لە دەست نەدەهات. واديارە هيتىكى خوداييە و ئەوهى لە دەست دى، لەبەرئەوه هەموويان خويان بەزويدا و سەريان نوشتانەوه بۆ خودا. باوەرپيشيان هيتا بەخوداى موسا و هاروون. ئەوهيان پى باشتەر بوو لە پاداشى هەرە گەورەى فيرەون. سزاي هەرە گەورەى فيرەونيان بەهيج دەهاتە پيش چاوا!

فيرەون ويستى سەرنەكەوتنەكەى خوي و ئابرووچوونەكەى خوي كە بەدەست چاوبەستەكەرهكانەوه پىكهايتوون، بشارپتەوه، لەبەرئەوه موساى تاوانبار كرد بەوه، كە

خوي گەورەى ئەو چاوبەستەكەرانەيه، هەر خويشى ئەو چاوبەستانەى فيرەون. بۆيەكا لەوانە، هەموويان بەهيتزتر دەرچووه. پاش ئەوه دەستى كرد بەهەرەشەكردن لە چاوبەستەكەرهكان، پىي گوتن: «پيش ئەوهى من رىگاتان بەدم، ئىوه چوون باوەرتان پى هيتا؟!». گوتى: «پيش ئەمەى پرس بەمن بكەن، باوەرتان بەموسا هيتا، وا ديارە موسا مامۆستاي ئىوهيه، هەر ئەويشە كە ئەم چاوبەستانەى فيرەون ئىوه كردهوه. چاوتان لى دەبى چۆن دەست و پىتان دەپەرتىم، چۆن هەلتان دەواسم بەدارخورمادا. جا ئەوسا كە تى دەگەن كامان بەزەبر و زەتگترين و كاميشمان بەرگەگترين...» گوتيان: «ئىمە تو بەباشتر نازانين لەو كەسەى دروستى كردووين... چونكە هەموو شتىكمان بەناشكرا بۆ دەرگەوت. چىت لە دەست دى، بىكە. تو ئەويەرى ئەوهى لە دەستت بى، ئەم ژيانە نەنگەمان لى دەسپىتەوه... تازە ئىمە برومان كردووه بەخوداى خومان. خودا لە گوناھمان خوش دەبى لەو چاوبەستانەى بەزۆرى تو كردوومان. خودا لە تو چاكترە، لە تويش زۆتر دەمىتتەوه!..»

زۆردارىيەكانى فيرەون و دەست وەشانەكانى موسا

فيرەون فەرمانى دا وا لە چاوبەستەكەرهكان بكەن! ئەوانيش هەليانواسين بەقەدى دارخورمakanەوه. دەس و پيشيان پەراندن!... فيرەون وازى لە خودانەناسينى خوي نەهيتا، هەر لەسەر كەللەرهقىي خوي مايەوه!...

كەسوكارەكانيشى هەر خەرىكى ئەوهبوون دلتي رەش بكەن لە موسا و جوولەكەكان. توانجيان تى دەگرت و گلەييان لى دەگرد كە موسا و نەتەوهكەى موساى بەرەللا كردووه، ئاژاوه بنپتەوه لە خاكى ميسردا، كەس بىگار نەكات. فيرەونيش بەلتيى دانى كە هەقالەكانى موسا بكورئى و ژنەكانيشيان ئابروو ببات! هەرچەند ئيسرائىلييەكان هاواريان دەهيتا بۆ موسا كە نازاريان دەدەن، موسا بەسەرياندا دەهات كە بەرامبەر ئەو ئازارنە خويان رابگرن، پرويش بكەنە خودا كە ئاراميان پى بەخشى، تا خوي دەروويەكيان لى دەكاتەوه، بەلام ئەو قسانە فرمىسكى چاويانى وشك نەدەكردەوه. پىيان گوت: «پيش ئەمەى تو بىيت، نازاريان دەدين، پاش هاتنى تويش هەر نازارمان دەدەن!». موسايش گوتى: «بۆ خودا چىيە دوژمنتان لەناوبەرى و بشتانكات بەگەورەى ئەم زەمىنە... ئىتر موسا هەر خەرىكى ئەوه بوو دلتيان پى بىكات لە هيووا كە دوژمنەكەيان سەر ئەنگرى دەبى، كە خودا لەم تەنگانەيه رزگاريان دەكات و دەكەونه خوشى و

کامه رانییه وه... مووسا هه ره له سهه قسه ی خۆی ده رۆیشت، به فیرعه ونی ده گوت و ده گوت وه که باوه ر به یینی به خودا و، ئیسرانیلییه کان به ره لالا بکات، به لام فیرعه ون هه ره له که لله ره قبی خۆی وازی نه ده هینا، تا ده هات شیتگیتر ده بو له سهه خودانه ناسینی خۆی، زۆر و سته می له نه ندازه تپه راند. هیچ نازار و پرسیواییه که نه ما که به سهه ئیسرانیلییه کانیدا نه هینی به لام نارامگرتن له ووزدا نه ما. مووسا به هه موو به لگه کانیه وه نه یه توانی دلی فیرعه ون نه رم بکات. به یارمه تیی خودا وه نه وه موو کاره پر هونه رانه ی ده نواند له به رده م فیرعه وندا... که چی هیچ کاری لی نه ده کرد!... له به رته وه خودا به مووسا و هاروونی راگه یاند، که پیتیسته ده جار ده ست له خاکی میسر بوه شین. له پیشدا ئه م ده سته یان لی بوه شین. وه که (ته ورات) ده لی: «مووسا دارده سته که ی خۆی به رزکرده وه و دای له ناوی رووباره که، له به رده م فیرعه ون و به نده کانیدا. ئاوه که هه مووی گوپراو بوو به خوین. هه رچی ماسییه کی تیدا بوو مرد. ئاوه که بۆگه نی کرد ئیتر میسر ییه کان له و ئاوه یان پی نه ده خورایه وه. خوین له هه موو زه وییه کی ناو میسر دا په دابوو.»

ئنجاکه فیرعه ون ده سته دایه سه رکیشی و به قسه ی مووسای نه کرد، به نده کان به ره لالا بکات، خودای گه وره ئه م هه ره شه یه ی بۆ نارد، که مووسا ئه م ده سته ی لی بوه شینی به لکو چاوی فیرعه ون بترسی و بیته سهه ری:

«هه موو خاکه که ت پر ده که م له بۆق، رووباره که هه لده سی و بۆق فری ده داته سهه زه وی، بۆقه کان هه لده گه رین به دیوارا، تا دینه ناو خانوه که ته وه، ناو پتخه فه که ته وه، ناو ژووری نوسته که ته وه، ناو خانووی به نده کانته وه، ناو نه ته وه که ته وه.»

ئنجاکه دلی فیرعه ون ره ق بوو و گوئی له هه ره شه کانی خودا خه فاند، خودای گه وره فه رمانی دا به مووسا و هاروون، یه که له دوا ی یه که ئه م ده ستانه له خاکی فیرعه ون بوه شین:

* هاروون دارده سته که ی خۆی مالی به گلی زه ویدا، میشووله به ربوونه مرۆف و گیانله به ران. هه موو خاکی میسر پر بوو له میشووله.

* وا من میش ده تیرمه سه رخۆت و به نده کانت و نه ته وه و خانوه کانت هه رچی خاکی میسه و ناو خانوه کانیانه پر ده بن له میش.

* وا خودا ده ست ده وه شینی له مه ر و مالات ئاژاله کانت. هه رچییه که هه یه له ناو کیتلگه کاندای له نه سپ و ماین و کهر و حوشر، له گا و مانگا و مه ر و بز تووشی

ده ردیکی گران دین. ئه و ساله هه موو ئاژاله کانی میسر ییه کان قریان تیکه وت، نه مان. * مووسا و هاروون هه ردوو چنگی خۆیان پر کرد له خۆله میشی ناو ناگردان، له به رده م فیرعه وندا وه ستان. مووسا خۆله میشه که ی کرد به ئاسماندا، هه موو له شی مرۆف و گیانله به رانی میسر ده ستیان کرد به بلۆق کردن و زییکه ده ران.

* مووسا دارده سته که ی خۆی به رزکرده وه بۆ ئاسمان، ده موده ست خودای گه وره هه وره تریشقه و ته رزه ی ره وانه کرد بۆ سهه زه وی، ئاگر به ربووه وه، ته رزه که یش دای له سهه و پۆته لاکی هه موو ئه وانه ی له کیتلگه کاندای بوون، له مرۆف و له گیانله به ر و له گیا. هه رچی دار و دره ختیکیش هه بوو، شکانه وه.

* مووسا دارده سته که ی خۆی دا له خاکی میسر. خودای گه وره ره شه بای نارده سهه میسر ییه کان. شه و و رۆژیکی خایاند. بۆ به یانی کولله به ربوونه خاکی میسر. کولله ئه مه نده زۆربوو به ری رۆژی گرت، کردیه تاریکی. رووی زه ویی دا پۆشی. نه گه لای دار و دره خت، نه به ره کانیان، که له ده ست ته رزه رزگاریان بوو بوو، نه گژوگیا، هیچیان نه ما، کولله هه مووی خواردن.

* ئنجاکه مووسا ده سته کیشا بۆ ئاسمان، تا سی شه و و سی رۆژ تاریکی میسری داگیر کرد، که س برای خۆی نه ده بینی، که س له جیتی خۆی نه یه توانی بیزو پتته وه.

* وا ریکه وت له نیوه شه و دا خودا ده سته وه شاندا له هه موو مندالیکی ساوا له خاکی میسر دا. هه ره له مندالی فیرعه ونه وه، که له سهه ته ختی شاهی دانیشتبوون هه تا ده گاته مندالی به ندییه کی به ندیخانه، هه تا ده گاته بیچووی گیانله به ران و درنده کان، هه موویان مردن، که فیرعه ون و به نده کانی و، میسر ییه کان به شه و له خه و راپه رین و، به وه یان زانی، کردیانه شین و گریان، چونکه هیچ مالیک نه ما بووه وه مردوویه کی تیدا نه مردی.

ئنجاکه ترسی ئه م ده ست وه شاندا توندو تیرانه میسر ییه کان په نیان برده بهر مووسا، لیتی پارانه وه گوئیان: «ئه ی مووسا، لای خودا بۆمان بیار پیره وه، وه که لیت ده وه شیتته وه شتی وا بکه یه ت، ئه گه ر توانیت ئه م ده رانه له سهه ئیمه لابه یه ت، باوه ریشته پی ده که یین و، نه ته وه ی ئیسرانیلیشت بۆ به ره لالا ده که یین، له گه لته دای بۆن». فیرعه ون به شه و ناردی به شوین مووسا و هارووندا. پیتی گوتن: «هه لسن به خۆتان و نه ته وه ی ئیسرانیله وه بۆن، له میسر بچنه ده ره وه، مه ر و بز و گا و مانگا کانیشتان له گه ل خۆتاندا به ن. له سهه

ئەو، ھەرچى لە نەتەوہى ئیسرائیل بوو، ھەویرەکانیان ھېشتا ھەلنەھاتبوون، خستیاننە ناو کراسەکانیانەوہ لێیاندا رویشتن. ھەندى کەلوپەلى زىر و زىو و جلوپەرگیان لە ميسرېيەکان خواست، دايانن، شتەکانیان خستە ناو توورەکەوہ و، دايان بەسەر شانیاندا و رویشتن، نەتەوہى ئیسرائیل بېجگە لە منداڵ ژمارەیان دەگەیشتە شەش سەد ھزار کەس. ھەموویان باریان کرد، مەر و مالات و ناژەلێكى یەجگار زۆریشیان لەگەڵ خۆیاندا برد. تا ئەو پۆژە ئیسرائیلییەکان چوارسەد و سى ساڵ لە ميسردا ما بوونەوہ.

ئەمە چیرۆكى ناو (تەورات) و (تەلمود) بوو لە بابەت دەست و ھشاندنەکانى موسا و ھەلام نووسیارە زاناکان و یتەبەھى کى راستەقینەتر و رووداوترمان پيشان دەدەن. ئەو دەرد و نەخۆشییانەى لە سەرەوہ ناوبران، دەدەنە پات ئەو جوولەکە بەندیانەى کە خرابوونە ناو ئەو گەرپەکە ھەژارە پيسانەوہ موسا خۆشى زۆر بەتەنگ ئەوہوہ بوو، کە ئەو نەخۆشییانەى لە خاکی فیرعەوہنەکاندا دادەکەتن بیدانە پال ئەوان، تەنانەت کە ئەوانە لە ميسر چوونە دەرەوہ، چ فیرعەون، چ ميسرېيەکان، ھەموویان پيشان خۆشبوو، کە رزگاربان بوو لە دەستیان!

بەلام ھەر ئەوہندە جوولەکەکان لە ميسر دوورکەوتنەوہ، فیرعەون لە بېرەکەى خۆى پەشیمان بووہوہ، چونکە ھەستى پى کرد، ھۆى پيشکەوتنى خاکەکەى خۆى ئەو جوولەکانە بوون. لەبەرئەوہ لەشکرێكى کۆکردەوہ و، دوايان کەوت، تا لەسەر کەنارى زرتى سوور پيشان گەبشت... کە سەربازەکانى فیرعەون نزیکيان بوونەوہ، نەتەوہى ئیسرائیل پەشوکان و شلەژان، تۆقین و زارەترەک بوون. لەپەر دەنگێكى گەورە ھات، دەنگى داہوہ، گلەبى و توانج تىگرتنى تیدا بوو. بېباکى و ھاوار و فەرباديشى ھەر تیدا بوو. دەنگەکە دەنگى «یەشووع کورى نوون» بوو، کە لە نەتەوہى موسا بوو، گوتى: «ئەى ئەو کەسەى لەگەڵ خودادا قسە دەکەیت، لە کوپە چارە کرد نەکەت؟ وا ھەموو تەنگ و چەلەمەبەکى پۆژگارمان لى کوپۆتەوہ. رزى لە پيشمانەوہ، دوژمن لە پشتمانەوہ، لە دەست مردن رزگارمان نابى!». ميسرېيە گوتى: «فەرمانم وا پیدراوہ کە بچمە سەر زرتى، ھەر لە ئیستاوہ بېر لەوہ دەکەمەوہ، کە چى پتووستە بیکەم».

راوہوونانىكى مېژوویى لەناو زرتى سوورە!

لە بابەت راوہوونانى نەتەوہى ئیسرائیلیوہ، لەلایەن لەشکرى فیرعەوہنەوہ کە لەو پۆژەدا رووى داوہ، (تەورات) دەلێ:

«فیرعەون گالیسکەکەى خۆى ئامادەکرد، گەلى فیرعەونیش شەش سەد گالیسکەى ھەلژاردەیان بەکارھینا، ميسرېيەکان دواى جوولەکان کەوتن و پيشان گەبشتن، کە فیرعەون لێیان نزیکبووہوہ، ئیسرائیلییەکان چاویان ھەلپى، سەبیريان کرد ميسرېيەکان لە پشتیانەوہن. بەجاریک زارەترەک بوون، ھاواريان بردەبەر خودا. بەموسايشان گوت: «بۆچ لە ميسردا گۆر دەست نەدەکەوت، وا ئیمەت ھینایە ئەم دەشت و بیابانە، لېرەدا لەناو بچین؟ ھەر ئەوہ چاکتر بوو، کە بۆ ميسرېيەکان فرامانم بکردایە، نەک لەم چۆل و ھۆلەدا بمرین...». موسايش بەگەلەکەى خۆى گوت: «مەترسن. ھەر ئیوہ بیدەنگ بن، خودا لەجیاتى ئیوہ شەر دەکات»...

کە موسا ئەوہى گوت کزەباہەکى فیتكى ھیوا لە دەررونى جوولەکەکانى دا، بەلام چرای ھیواکەیان جاروبار رەشەباى ھەناسە ساردى و رەنجەرپۆبى، دەیکورژاندەوہ. دواى خۆيان داہ دەست چارەنووسى خودا... ھەر ئەوہمە خودا خستىە دلێ موسا و ھەر دەستەکەى بمانێ بەزرتیکەدا، ئەویش لێى دا تاریکایيان دەمۆدەست لى لاچوو، بۆ ھەر دوانزە بەشەکەى جوولەکەکان دوانزە ریتگا لە زرتیکەدا کرانەوہ. خودا پۆژ و باى بۆ ناردن، زەووبیەکە کز بووہوہ، ریتگاگان کرانەوہ... جوولەکەکان بەدلنیاپەسەوہ رویشتن بەناو ریتگاگاندا تا گەبشتنە کەنارى ئاسایش و ئارام. لە ھەردوولای ھەموو ریتگاگانەوہ ئا و وەکو شاخیکى گەورە ھەلسابوو، بۆ پاراستنیان، تا لە پەربنەوہ بوونەوہ!.

جوولەکەکان چاویان بربووہ ئەوہر ئاوەکە. فیرعەونو سەربازەکانیان دى خۆيان ئامادە دەکەن بەو ریتگایانەدا بپەربنەوہ ئەمبەر کە ئیسرائیلییەکان پیدایا پەربوونەوہ، بۆ ئەمەى بیانگەنێ و شلکوتى مەرگیان بکەن... جوولەکەکان خەمبارى داىگرتن، ئەوہندەى نەمابوو لە گلارویدا بتوقین. ھەموویان چاویان برببە موسا. موسا خەربکبوو داردەستەکەبیمالى بەزرتیکەدا، بۆ ئەمەى زرتیکە وەک خۆى لى بیتەوہ و، لە دەست فیرعەون و سەربازەکانى رزگاربان بکات، بەلام خودا خستىە دلپەوہ کە واز لە زرتیکە بەینى، داردەستى لى نەدات، بام وەک خۆى بىنیتەوہ، نەوہک شتیکى لى بگۆرێ، چونکە خودا نەیدەووست زرتیکە بکەویتە ناوہند جوولەکەکان و فیرعەون و سەربازەکانیوہ

نەوەك ئەمان بەبێ وەى بگەپتەنەوە ميسر، ناو خاكي خۆيانەو، چونكە خودا لەو پيش برپارى دابوو كە ئەوانە لەناو ئاودا بخنكين. كە فيرەون و سەربازەكانى سەرنجيان دا، تەماشايان كرد، ريتگاكانى ناو زرىكە وشك و تەخت، ئامادەن بۆ پەرينەو، بەسەرياندا بۆ ئەو بەر، تا بگەنە جوولەكەكان، لە خۆشياندا بايان تىكەوت و، لە خۆيان بايى بوون. فيرەون بەسەربازەكانى خۆى گوت: «سەيركەن زرىكە چۆن كرابەو بەقسەى من و بەدلى من، بۆ ئەمەى بگەمە ئەو گوناھبارە سەركيشانە!». پاش ئەو بەخۆى و پياوھەكانىيەو چوونە ناو ريتگاكانى ناو زرىكەو، بۆ ئەمەى بگەنە جوولەكەكان. بەلام تا گەيشتنە ناو پراستى زرىكە، ئاوەكە كشا بەسەرياندا و خنكاندى! هەر لەو كاتەو كە فيرەون لە خنكانندا بوو، هاوارى كردە خودا و گوتى: «وا باوهرم كرد كە لە خوداى نەتەوەى ئيسرائيل بەولاوە هېچ خوداىيەكى تر نيبە»...

وايش دەرەدەكەوئى كە فيرەون بەو قسانە دەبوست خۆى لە خنكاندن دووبخاتەو، بەلام برواى پىتى نەبوو. ئەو واى دەزانى كە بەو موسا و خوداى موسا چەواشە دەكات... «پەشيمان بوونەو بەو ناليتن كە يەكيتك خراپەى كرد، تا نەگاتە سەرمەرگ، نەلخ پەشيمان بوومەو، و، وازم لە كردەوەى خراپ هيتا».

خوداىە دوزمنمان پىن خۆش نەكەيت!

شەپۆلەكانى زرىكە دايان بەسەربەكدا، دەنگىكى يەجگار گەورەيان لى پەيدا بوو... زۆرى پىنەچوو لاشەى فيرەون^(۱) كەوتە سەركەنارا! كە ئەو هەيان دى، موسا و نەتەوەكەى دەستيان كرد بەگۆرانى سوياس و نواندى گەورەى خودا، كە دوزمنە ميسرىيەكانى بۆ لەناو بردن... «تەورات» دەلى:

«مەرىمى پىتغەمبەر كە خوشكى هاروون بوو، دەفيتكى گرت بەدەستەو و، لەگەل هەموو ئافەرەتەكاندا كە لە دوايوە دەرويشتن چوو دەروە، ئەوانە هەموو بەدەف ليدانەو سەمايان دەكرد. مەرىم پىتى گوتن: «گۆرانى بلتین بۆ خودا، گەورەىيى دەرکەوت. ماين و سوارەكەى سەرىشتى، هەردووكى فرى دايە ناو ئاوەكەو». بەلام هەرەك ئەفسانەكانى عىبرانىيەكان دەگىرنەو، خودا لەسەر ئەو شادمانىيەى، موساى سەرزەنست كرد. پىتى كوت: «چۆن تۆ گۆرانى دەلپيت كە مندالەكانم خەرىكن گيان دەدەن؟!... بەلام لەبەرئەوەى

(۱) زۆرى سەرجاوەكانى مېژوو ئەم فيرەون بە «منفتاح»ى كورى «رامسيس» دادەنن. (وهرگير)

كە تۆ نازارى دوزمنەكانى خۆت بەخۆشيبەكەو وەرگرت، لەجياتى ناخۆشى، دواروژت بەناخۆشى بۆ تۆمار كرا!».

سەرگوروشتەكەيش هەر لەسەر ئەو دەروات، دەلى: «ساز و ئاوازی نەوەكانى موسايش كەوا خەمباريان تىدايه، بەهۆى ئەو كارەساتەو بەكە لەسەرەو پيشانمان دا!». هەرچەندە چاكەى خودا لەگەل نەتەوەى ئيسرائيلدا يەجگار گەورە و فراوان و بەنرخ بوو، بەلام بتپەرسى، هيتشتا لە دلى دەستەيه كياندا مابووەو. كاتى كە بەلاى گەلىكا تىپەرىن، بتپەرسىيان دەكرد ئەوانيش لە موسايان خواست كە خوايهكى وەك خوداى ئەو گەلەيان بۆ دايمە زرىتى!! موسايش هېچى بۆ نەمايهو ئەو نەبى، كە سەرزەنشتيان بكات و، بىرىشيان بخاتەو كە ئەو خوداىيەى بەو شتو سەير و هونەرماندەيه لە دەست سەرگەردانى رزگارى كروون، شايانى ئەو بەهەموو كەس بى پەرسى، يەكيتك لە پەرسى ئەو گورپز دەكات كە ناشى و نەزان بى و، گومراھى بەرچاوى گرتبى!

نەتەوەى موسا پەرينەو بۆ نيوەدوورگەى «سینيا». هەتاوەكەى يەجگار گەرم بوو. وەك ناگر پياوى دەبرژاند، نەخانويان تىدا دى، تىيدا بەسەينەو نەدرەختيان تىدا دۆزيبەو، لەبن سىبەرىدا دابنیشن... پەنايان برده بەر موسا كە چارهيه كيان بكات... ئەویش لە خودا پارايەو خودايش هەورىكى بۆ ناردن كردى بەسبەرى... ئەو نەو نەمايو خوارەمەنىيەكەيان تەواو بى... خودا بەبادا (گەزۆ) و (شەلاقە)ى بۆ روانەكردن... كە لە زرىكە پەرينەو بۆ كەنارى رۆژھەلاتى، ئاويان نەدۆزيبەو، خۆيان و ئاژالەكانيان لى بخۆنەو. خودا فەرموى بەموسا: داردەستەكەى بملخ بەبەردىكدا... كە موسا ئەوەى كرد، دوانزە سەرچاوە لەو بەردە هەلقولا. هەرتىپە سەرچاوە ئاوتكى بەركەوت - (رەنگە ئەو كانيانە بوون كە ئىمرو بەكانييەكانى موسا بەناوبانگن، لە نزيك سوتسەو) - . پاشان جوولەكەكان وەرپس بوون لە خواردنى ئەو خۆرشتانە، كە هەر يەك دوو جوړىك بوون و نەدەگۆرپران... لە موسايان خواست كە لە خودا بپاريتەو پاقلە و، ئاروو و، سىر و، نيسك و، پىازيان بۆ پروتىنى لە زەوييەكەدا... موسايش ئەم جوړە خواستە پوپوچانەيانى زۆر پى ناخۆش بوو... داى بەدەمياندا، پىتى گوتن: «ئىو لە تواناييتاندا هەيه لەوانە باشترتان دەست بكەوئى، ئەگەر بگەپتەنەو ميسر!».

هەرچەندىكى كرد جوولەكەكانى بۆ نەخرايه سەر ئەوەى كە مەردانە بگەپتەنەو ميسر و، بچن بەگژ دوزمنياندا و بەسەرياندا سەربكەون!

گۆشه گيری مووسا و هاتنه خواردهوی یاسا!

ئیسرائیلییه کان له پاش ئەمەى دامەزران، پیتویستییان بە یاسایەک بوو لەسەرى برۆن و، پەنای بەرنەبەر. مووسايش پاراپهوه له خودا نووسراویکی بۆ بنیتریتە خواردهوه، که رینگایان پيشان بدات و، له کاتی تیکچوونياندا مافدارى و بى مافیيان بۆ له یەک جیابکاتەوه و ناوژبیان بکات، مەبەسیان ئەوه بوو: نەکەونە ئازاوه و پشیتوییهوه و، سەریان لى تیک نەچى... خودايش فەرمووی: خۆى پاک بشوا و سى رۆژ لەسەربەک بەرۆژوو بیت. پاشان بچیتە (طوورى سینا)، تا لەوى قسەى لەگەڵدا بکات و، فەرموودەکانى خۆى پى بلن، تا بیانکاتە نووسراویک و ببیتە پەناگایەک بۆ گەلەکەى... مووسايش له گەلەکەى خۆى حەفتا پیاوی هەلبژارد، پاشان لەسەر بەلینەکەى خۆى، چوو بۆ لای خودا... بەلام له رینگادا بەپەله دەرۆشت. پيش ئەوانه کەوت و سەرکەوتە سەر شاخەکە... له پاش سى رۆژ که له هەموویدا بەرۆژوو بوو گەیشته جیگاگە... بەلام حەفتا کەسەکە هیشتا نەگەیشتبوونە ئەوى... مووسا که هاتبوو، هاروونى برای له جیبى خۆى داناوو، تا هەتا دەگەریتەوه لای، کاروبارى ئیسرائیلییه کان هەلبسورپیتى که سى رۆژەکەى رۆژوووەکەى خۆى تەواوکرد، رووی کردە خودا و پیتی گوت: «ریم بده، بتبینم، یان خۆت دەریخه تەماشات بکەم!»... خودايش فەرمووی: «تۆ ناتوانیت من ببینی، سەیرتیکى شاخەکە بکە، ئەگەر توانی لەجیبى خۆى مینیتەوه، تۆیش دەتوانیت من ببینیت!».

خودای گەورەیش خۆى دەرخواست بۆ شاخەکە، شاخ هارپى کرد و رووخوا و بەجاریک نوقمى زهوى بوو... که مووسا ئەوهى چاوپیتکەوت، له خودا پاراپهوه که لهو خواستەى بیهەخشى، که داواى بینینی خودای کردبوو. له هۆش خۆى چوو و، کەوت بە دەمدا. هەرۆک هەرۆه تریشقه لیبى دابى وای لیتهات، که هۆشیشى هاتەوه بەرخۆى گەراپهوه له کردەوهى خۆى، باوەریشى بەوه هینا که ئەوهى له خودا داواى کردوو، له وزیدا نییه بەرگەى بینینی بگرى... خودايش پیتی گوت: که ئەوى هەلبژاردووە بینیتە کن نەتەوهکەى خۆى، بۆ ئەمەى نامەکانى خودایان پى رابگەیتن... ئەو نامانەیش بریتین له بەشەکانى «تەورات». هەرۆه راسستە و راست قسەى لەگەڵدا بکات، نەک بەهۆى فریشتەوه. خودايش هەرچیهەک پیتویست بووی بەنەتەوهى ئیسرائیل، له پيشاندانى ئەو کردوو و بیروباوەرانهى که پەسندن و ناپەسندن، که جوانن و ناشیرین، لەسەر چەند تەختەیهک بۆى نووسینەوه، بۆ ئەمەى نەتەوهکەى مووسا له ژياناندا لەسەریان برۆن بەرپوه.

ئەو دە نامۆزگارییهى بەمووسا دران

«بەپیتی تەورات»

* بەرامبەر من هیچ خودایهکى تر مەپەرستە، هیچ پەیکەر و وینەیهک دروست مەکە بۆ ئەو شتانەى له ئاسمان و زهوى و ئاوى ژیر زهويدان. ئەوانه مەپەرستە، خۆشت بۆ ئەوانه مەنوشتیتەرهوه، چونکه خودای تۆ منم. من خودایهکى ئەوهنده خەمخوارم، گوناھى باوکەکان له دەروون و کردەوهى نەوهکانیاندا دەدۆزمەوه، تا دەگاتە بەرهى سییەم و چوارەم، چاکەیش لەگەڵ هەزاراندا دەکەم، منیان خۆش دەوى و نامۆزگارییهکانم دەپارێزن.

* بەدرۆ ناوى خودای خۆت مەهینە و، سوتند بەسەرى مەخۆ، چونکه خودا لهو کەسه خۆش نابى که بەخۆراپى ناوى دەبات.

* رۆژى خودات لەبیرنەچى، تا ریزی لى بگریت و، بەپیرۆزى راي بگریت، شەش رۆژ بۆ کار و فرمانت دابن. رۆژى حەوتەمیش بۆ خودای خۆت. لەو رۆژەدا نەخۆت، نە کور و کچەکانت، نە بەنده و کەنیزەکەت، نە گیانلەبەرەکانت نە میوانەکانت هیچ مەکەن، چونکه لەو شەش رۆژەدا ئاسمان و زهوى و زرى و هەموو ناوهرۆکى ئەوانەى دروست کردوو، بەلام له رۆژى حەوتەمدا پشوو بەخۆى داوه. لەبەرئەوه خودا ئەو رۆژى بەپیرۆز و بەرێز داناوه.

* ریز له باوک و دایكى خۆت بگره، بۆ ئەمەى ئەو رۆژانەى خودا پیتی بەخشیویت لەسەر زهويدا بژیت و بەخۆشیهوه رایان ببویریت.

* کەس مەکوژە.

* داوین پیسى مەکە.

* هیچ شتیک مەدزە.

* لەسەر خزمى^(۱) خۆت قسەى درۆ مەگێرەوه.

* چاو مەپرە خانووى خزمەکەت.

* چاو مەپرە ژنى خزمەکەت، یاخود بەنده و کەنیزەک و گا و کەر و کەلوپەلەکانى.

(۱) لام وایه لیژەدا مەبەس له وشەى خزم بیجگه له کەسوکار، دراوسى و کەسانى نزیکیش و کەسانى تریش دەگریتەوه. (وەرگێر)

په‌رستنی گویره‌که!

نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل چاوه‌روانیی مووسایان ده‌کرد، که له پاش سی رۆژه‌که بگه‌ریتته‌وه لایان، چونکه خۆی به‌لیننی وای پێ دابوون، به‌لام ئه‌و زۆرتری پێ چوو، له‌به‌رئه‌وه‌ گوئیان مووسا به‌لیننی وای پێ دابوون، به‌لام ئه‌و زۆرتری پێ چوو، له‌به‌رئه‌وه‌ گوئیان مووسا به‌لیننی خۆی شکاندووه، و له‌په‌یمانێ خۆی لای داوه، بۆیه‌کا له‌وه‌سه‌رگه‌ردانییه‌دا به‌ره‌للای کردوون. له‌وه‌کاته‌دا پیاویک هه‌بوو ناوی (سامیری) بوو. ده‌ماری خراپی له‌ دلیدا بزوتتووه، ئه‌مه‌ی به‌هه‌ل زانی، پیتی گوئن: «پتووسته‌ له‌سه‌رتان خودایه‌که‌ بۆ خۆتان دابنێن بیپه‌رستن، تازه‌ مووسا له‌وانه‌ نییه‌ بگه‌ریتته‌وه‌ لاتان، چونکه‌ ئه‌و بۆیه‌کا چووته‌ ده‌روه‌، خودا بدۆزیتته‌وه‌، به‌لام له‌ رێگا ون بووه‌، جا ئه‌مه‌یه‌ هۆی نه‌هاتنه‌وه‌ و، په‌یمان شکاندنه‌که‌ی...»

(سامیری) پشت ئه‌ستور بوو له‌وه‌ی که نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل ناشی و نه‌زان بوون، له‌ تاینیشدا کزیوون، ئه‌وانه‌ ئه‌وه‌نده‌ شاره‌زای تاینه‌که‌ی خۆیان نه‌بوو بوون که بتوانن بیروبا‌ره‌کانیان بپارێزن له‌ رێگه‌ لادان بێجگه‌ له‌وه‌ چونکه‌ له‌ میسریشدا ژبا‌بوون، چاویان راها‌تبوو به‌ په‌رستنی گویره‌که‌ (ئه‌پیس) ه‌وه‌ له‌ لایه‌ن میسریه‌کانه‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ (سامیری) ئه‌و ناشیتیه‌ی ئه‌و جووله‌کانه‌ی به‌هه‌ل زانی، هینای هه‌ندێ خشلی له‌ ئافره‌ته‌ جووله‌که‌کان کۆکرده‌وه‌ و، فری دایه‌ ناو چالیکه‌وه‌ که به‌تایبه‌تی بۆ ئه‌وه‌ی هه‌لکه‌ندبوو، که ئاگریان تیبهر‌ بدا تا ده‌توتنه‌وه‌. ئنجا که ئه‌وه‌ ته‌واو بوو، هینای گویره‌که‌یه‌کی لێ دروست کردن، گویره‌که‌که‌ی و دروست کردبوو: ده‌بیۆراند!... پاشان پیتی گوئن: «ئمه‌ تا خودای ئیوه‌ و مووسا!...». چهند که‌سیک نه‌بی له‌سه‌ر تاینی مووسا مانه‌وه‌، هه‌موویان گۆران.

(هاروون) یش له‌وه‌ ترسا بیه‌تته‌ ئازاوه‌ و تیکچوون و دووبه‌ره‌کی، به‌لام هه‌ر چه‌ندیکی کرد ئه‌و له‌ تاین وه‌رگه‌راوانه‌ی بۆ نه‌هه‌ترایه‌وه‌ سه‌ربار، تا واز له‌ په‌رستنی گویره‌که‌که‌ به‌هین، پتیا‌ن گوئ: «ئیمه‌ واز له‌ په‌رستنی ئه‌م گویره‌که‌یه‌ ناهین، تا مووسا ده‌گه‌ریتته‌وه‌ لاسان!». خودایش مووسای ئاگادار فهرموو که نه‌ته‌وه‌که‌ی له‌ تاین وه‌رگه‌راون، هه‌ر (سامیری) یشه‌ که‌ رێگای لێ ون کردوون، ئیتر مووسا گه‌رایه‌وه‌ کن جووله‌که‌کانی نه‌ته‌وه‌ی خۆی، به‌لام به‌تووریه‌ی و دلش‌او‌یه‌که‌وه‌... له‌وه‌کاته‌دا که ئه‌و به‌توندی و تیبیه‌وه‌ سه‌رزه‌نشتی ده‌کردن، ته‌خته‌ نووسراوه‌کانی خودای، له‌ ده‌ست که‌وته‌ خواره‌وه‌ شکان!...

ئیسرائیلییه‌کانیش له‌ هه‌له‌ی خۆیان په‌شیمان بوونه‌وه‌... له‌ خودای خۆیان پارانه‌وه‌ که له‌ گونا‌هیان خۆش‌بێ... مایه‌وه‌ سه‌ر (سامیری)، خاوه‌نی ئه‌و ئازاوه‌یه‌، که نایه‌وه‌ له‌ناو جووله‌که‌کاندا... خودا ئه‌ویشی له‌ جیهاندا سزادا... فه‌رمانی دا به‌ئیسرائیلییه‌کان، نه‌ تیکه‌لێی له‌گه‌لدا بکه‌ن، نه‌ لێیشی نزیک ببنه‌وه‌... هه‌روه‌ک خۆیان له‌ گه‌رێک دووربخه‌نه‌وه‌، ئا‌وایش خۆیان له‌ دووربخه‌نه‌وه‌!.

تا چل سال رێگایان لێ تیک نه‌هێن!

خودا خستیه‌ دلێ مووساوه‌ که ئیسرائیلییه‌کان کیش بکات بۆ زه‌ویی پیرۆز، ئه‌م زه‌وییه‌ ئه‌و زه‌وییه‌ بوو که خودا به‌لیننی دابوو به‌ (ئیسرا‌هیمی دۆستی)، که بیبه‌خشێ به‌نه‌وه‌ باشه‌کانی و ئه‌وانه‌ی تاینی ئه‌و ده‌پارێزن، به‌لام نه‌وه‌ی ئیسرائیل، چونکه‌ ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ بوو له‌ژێر زۆر و سته‌می فیرعه‌ونه‌کاندا چه‌وسا‌بوونه‌وه‌ و، راها‌تبوون به‌و زۆردارییه‌وه‌ که لێیان ده‌کرا، سروشتیان نوشوستی هینابوو، فیری ملکه‌چی و سه‌رشۆری بوو بوون بۆ زۆرداری، له‌به‌رئه‌وه‌ سووکی و ریسوا‌ییان به‌ش‌تیکێ گ‌رنگ نه‌ده‌هاته‌ پێش چاو. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ گوئیان له‌ وشه‌ی هه‌لمه‌تدان بوو بۆ سه‌ر (ئه‌ریحا) که (هیتیه‌کان) و (که‌نعانییه‌کان) ی لێ ده‌ریکن و، بیکه‌ن به‌نیشتمانی خۆیان، بۆ ده‌ستکه‌وتنی به‌روبوومه‌کانی، ترسوله‌رز چوو ده‌لیانه‌وه‌ و، به‌ریسوا‌یییه‌که‌وه‌ به‌مووسایان گوئ: «نه‌ته‌وه‌یه‌کی به‌چنگ له‌ویدا هه‌یه‌، تا ئه‌وان نه‌چنه‌ ده‌روه‌، ئیمه‌ ناچینه‌ ناو ئه‌و شاره‌وه‌، هه‌ر کاتێ ئه‌وان چوونه‌ ده‌روه‌، ئیمه‌ ده‌چینه‌ ناویه‌وه‌!». هه‌روه‌ک ویستبیتیان ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌یش به‌کار و کرده‌وه‌ی خودایانه‌ ده‌ریه‌رێترین و ابو... مووسایش له‌وه‌ پێش چهند دیده‌وانیکی نارده‌بووه‌ ئه‌وێ که به‌دزییه‌وه‌ بزانه‌ خا‌که‌که‌یان چۆنه‌ و، کرده‌وه‌ و کاروباری دانیش‌تووه‌کانیشی چۆن... که سه‌رنجیان دا، ئه‌وانه‌ له‌ش و بالا‌یه‌کی یه‌جگار زه‌لامیان هه‌بوو، پیاویان ده‌ترساند... که گه‌رانه‌وه‌، ئیسرائیلییه‌کانیان له‌و با‌به‌تانه‌ ئاگادار کرد... جووله‌که‌کانیش ئه‌وه‌نده‌ی تر شه‌رزه‌بوون... هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ مه‌رگی خۆیان هینایه‌ پێش چاوی خۆیان. ئنجا که مووسا فه‌رمانی پێدان بیه‌ریتنه‌وه‌، سه‌رکیشیان کرد، گوئیان: «مووسا! تا ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ له‌وێ بن، ئیمه‌ ناچینه‌ ناویه‌وه‌، تو خۆت و خودای خۆت بچنه‌ ئه‌وێ، کوشتاریان لێ بکه‌ن. ئیمه‌ لێره‌ ده‌میتینه‌وه‌، ناجوولین!»...

مووسا که ئه‌وه‌ی لێ بیستان ئاو‌رێکی دایه‌وه‌ به‌ملا و به‌ولای خۆیدا. هه‌رچه‌ندی کرد که‌سیکی نه‌دۆزییه‌وه‌ پشتی پێ ببه‌ستنی و، هیوای یارمه‌تیی لێ بکات، ته‌نیا

(هاروون) ی برای نه بی... ئیتر هیچی پی نه ما تهوه نه بی پروی کرده خودا و پیی گوت: «خودایه من که سم به دهسته وه نه ماوه، خۆم و براکم نه بی، که واته ئیمه و ئەم نه تهوه خودانه ناسه به دخووه، له یه کتر جیا بکه ره وه!»... خودایش خستیه دلئی مووساوه، که وازیان لی بهیئیی له و چۆل و بیابانه دا ریگیان لی تیک بچی. بو ئەمه ی تا چل سالی خشت هه ر بین و بچن به ناو پیچوپه ناکانیدا و، سه ریان لی بشیوی... تا وایان لی دی، گه وره کانیان له ناو ده چن و، سه رداره کانیشیان مه رگ ده یانباته وه. ئنجا له پاش ئەوانه وه، به ره یه کی خورت و به چنگ و سه ره رزی دینه کایه وه، ئەوساکه جووله که کان ده گه ریته وه سه ر هه لمه تبردن و خۆبه ختکردنی خۆیان له پینا و ئاینی خوداییدا...

زمانی مانگا پیاو کوژ ده ره خات!

یه کییک له پیاو ه ناسراوه کانی نه وه ی ئیسرا ئیل پیریکی ده وله مه ند بو... خودا هه موو با به تیکی خوش گوزه رانی پی به خشی بو. سامانیکی زۆریشی دابوو پی. ته نیا کورپیکی هه بو، له پاش مردنی خۆی، ئەو هه موو سامانه بو ئەو کورپه ده مایه وه. ئاموزاکه ی چاوی بری بووه ئەو که له پوروی. کوشتی. که چی داوای خۆینه که ی له که سانی تر ده کرد. ئەوانیش که سیان ده ست نه که وت دالایان بدات، مووسا نه بی که که ی نه وه یه نه که ی خۆیان و ئەو کورپه یان خسته به رده ستی تا بریاریکی له سه ر بدات.

مووسایش بو ئەوه پرسی به خودا کرد، پاشان مووسا فه رمانی دا مانگایه ک سه ر برین. ئینجا به زمانه که ی له کورپه کوژراوه که بدن، تا زیندوو بیته وه و، راستیی له و که سه بلئی که ئەوی کوشتوو!... نه ته وه که بيش وایانزانی مووسا تیزیان پی ده کات و پییان پیده که نی، به لām مووسا ئەو گومانه ی له دل ده رکردن. ره نگ و شیوه ی ئەو مانگایه ی ده یویست پیسانی دان... ئەوانیش گه ران بۆی، بیدۆزنه وه. داوی ئەو مانگایه یان لای مندالئیکی بی باوک و هه تیو دۆزییه وه. نرخیکی زۆریان پیدا و لییان کری... پاش ئەوه ی سه رلیشیواوی و دوو دلئی و درێژه پیدانیکی زۆریان پیشان دا، مانگاکه یان سه ر بری. له داوی سه ر برینی، مووسا زمانه که ی ده ره یئا و کوتای به کورپه کوژراوه که دا، کورپه که زیندوو بووه وه و ناوی ئەو که سه ی هیئا که که شت بووی... له گه ل ئەوه ی شدا نه وه ی ئیسرا ئیل دلیان هه ر نه رم نه بوو!...

سامانی قاروون

له ناو نه ته وه ی مووسا و هۆزه نزیکه که یدا پیاو ییک هه بو، (قاروون) یان پی ده گوت. خودا گوزه رانیکی باش و سامانیکی زۆری پی به خشی بو. هه موو هۆبه کی کامه رانی پی بو کۆبوو بووه وه. ژیانیکی وا ده ژیان له ناو نه ته وه که ی خۆیدا که پرپوو له ده ست بلاوی و خوش رابواردن و کهش و فش. جلوه رگی ناوازه ی ده پۆشی. له ناو کۆشک و بالاخاناندا ده ژیا. ده س و پیوه ندیکی زۆریشی له خۆی کۆکرد بووه وه، به هۆی سامانه وه جوانی و پازاوه یی ژیان جیهانی ده چیشت... له پر له خۆی باپی بو و ده ستی کرد به زۆرداری و خۆ نواندن... مرۆفانی تری وا ده هاته پیش چاو، که له و گله دروست نه کراون، که خۆی لی دروستکراوه... که خودا هه ر بو ئەوه ی دروست کردوون که بینه ژێرده ستی ئەو... جا هه ش به سه ر ئەو که سه ی له (قاروون) هه لگه رپایه وه، یاخود له یارمه تیدانی ئەو خۆی بکیشایه وه، یان ئاواتی ئەوی به چی هیئا یه! نه ته وه که (قاروون) یان وا ده هاته پیش چاو که تایه ت زۆر تر شوولی لی هه لده کیشی و زۆرداری و به دکرداری ده کات. هیچ خه میکی نییه ئەوه نه بی زۆر تر پاره کۆیکاته وه و که سانی تریش به برسیتی به یللیته وه!... رقیان لی هیلسا، تییکۆشان ده ماری مه ردا یه تی بیزوین تا چاکه و پیاو ته ی له گه ل نه ته وه که ی خۆیدا بکات و، فرمیسی هه ناسه ساردان وشک بکاته وه... به لām ئەو به ره ره چی دانه وه، گوتی: «من پیویستیم به ئامۆژگاری ئیوه نییه. چونکه من له ئیوه ژیرترم، له ئیوه ش باشر له شت تی ده گم. ئەم سامانه ییش که هه مه، هی ئەوه یه که له ئیوه مافدارترم بیی. له ئیوه ش زۆر تر هه لده گرم بۆم کۆبیته وه!».

مووسایش به توندوتیژی و زۆره ملییه که وه پیی گوت: «پیویسته له سامانه که ی به شی پاکبوونه وه (زه کات) که ی بدات. هه روه ها لییشی دابه ش بکات به سه ر هه ژاران و داماواندا، چونکه خاوه لۆک بر او، به شیان هه یه له و سامانه دا.» به لām ئەو گوئی نه دایه فه رمانی مووسا، گالته ی پی کرد، به دناوی کرد، به توندوتیژی و تیز پی کردنیکه وه وه رمی دایه وه گوتی: «تا پیمان کرا دلمان راگرتیت و، بارمان کیشایت. ئاینیکی تازه ت بو هیئا یه پی شه وه، له به ر تو پیوه ویمان کرد، هه رچییه کیشت پی گوتین به گویمان کردیت، که چی تویش چاوت برپوه ته سامانه که مان و ئازایه تییشمان به سه ردا ده نوینیت. جا هیچ نه ماوه ئەوه نه بی که سامانه که مان لی داگیر بکه یت و، که لویه له کافمان تالان بکه یت؟! تو به م کرده وه یه تدا ده رتخست که پیاو یکی درۆزیت. هه رچییه کیشت له نه ته وه ده شارده وه، وا بۆی ده رکه وتن. له راستیدا تو چاوه سته که ریکی درۆزیت!!».

(قاروون) تیکۆشا بهزهبری پاره نهتهوه له مووسا بکیشیتتهوه و، وهریان بگپیری و، ناین و باوهریان تیک بدات. ناردی بهشوتین ئافرهتیک سۆزانیدا، که مووسا له بهر داوین پیسی و بهدخوویی تفروتونای کردبوو. پیتی گوت: «ئهگر ئهوی پیت دهلیم بهجیی بهیتیت، مارهت دهکم و، له دهست ئهههژاری و ئاوارهیبیه بزگارت دهکم!».

ئافرهتهکه بیه پرسی: «چیت لیم دهویت؟». قاروون گوتی: «که ئیسرائیلییهکان هاتنه لام و لیره کۆبوونهوه، تۆیش وهره ئیره و بلج: مووسا بۆیهکا منی دهربهدهر کرد، داوای داوین پیسی لیکردم که لهگه لیدا بکه، بهلام من بهقسم نهکرد!». رۆژی دواپی، که هه ندیک له ناسراوهکانی نهوهی ئیسرائیل لای قاروون کۆبوونهوه، ئافرهتهکه بیه هاته ناویانهوه و گوتی: «ئهی نهوهی ئیسرائیل! پیاوچاکان شتی و له پیاوخراپانهوه دهبین... ئاگادارتان دهکم که قاروون دویتنی ناردی بهشوتیندا، وای پین گوتم و وای هانه دان که پیتان بلیم. فرمانی پیدام درۆ هه ل بیهستم بۆ پیغه مبهری خودا که مووسایه. قاروون درۆ دهکات. له راستیدا مووسا بۆیهکا منی تفروتونا کرد، که بهدخوو و داوین پیس بووم. منیش لهوهوه وازم له کردهوهی خراپی خۆم هیتنا و، لهسه دهستی ئهودا پهشیمان بوومهوه!».

که قاروون ئهوهی له ئافرهتهکه بیست، له کردهوهکهی خۆی پهشیمانی نواند، چونکه نهوهی ئیسرائیل سه رزه نشتیان کرد. مووسایش که پیتی گه بشتهوه قاروون ویستویهتی بهو جور بهدناوی بکات، قینی هه لسا و تووره بوو. له خودا پاراپهوه تۆلهی لای بکاتهوه. پاشان نهتهوهکهی خۆی کۆکردهوه و پیتی گوتن: «ئهی نهوهی ئیسرائیل!... خودا ههروهک منی بۆ فیرعهون رهوانه کردوه، ئاوه هایش منی بۆ قاروون رهوانه کردوه! هه کامیکتان دۆستی ئهون لهگه لیدا بیهنهوه، هه کامیکیشان لهگه ل مندا دهبن خۆتانی لای دووربخه نهوه!».

نهتهوهکه بیه هه موو خۆیان له قاروون دوورخستهوه، مووسا له خودا پاراپهوه که پیتی بنوینتی. خودایش قاروونی بهخۆی و کۆشکه که یهوه نوقمی ناو زهوی کرد ئه مه بوو به په ندیک بۆ نهتهوهی مووسا و بی دهسه لاتهکانی هاوپی... «ئهی ئه که سانهی که باوهرتان بهخودا هیتناوه، ئیهویش وهک ئه که سانه مه بن که تازاری دلی مووسایان دا. هه رچییهکیان به مووسا گوت، خودا به درۆی خسته نهوه. چونکه مووسا رووسووری لای خودا بوو.»

دیسانهوه له مووسا هه لدهگه رپتهوه!

بهلام گیانی مووسا هیتنا له تهنگوچه له مه رزگاری نه بوو بوو. چونکه ئه وه رهگه زه ی له پینا و رزگار بوونیدا خۆی بۆ بهخت کردبوو، هه ر جاره ناجاریتک سه رکیشیی دهست پین ده کرد و، له رزگار که وه که ی خۆی هه لدهگه راپه وه! ههروهک گوتوویانه، هیه پیغه مبه ریتک له ناو نهتهوهی خۆیدا بایهخی پین نادری! بهم رهنگه، له کاتیکدا که مووسا چاوی بریبوه ئه و رۆژهی بگاته (زهوی به لاین له سه ر دراو)^(۱)، نهتهوه که ییشی هه ر ئاوووری بۆ پشته وه ده دایه وه، به کولی دلیه وه ئاوتی بۆ به رو بوومی میسر ده خواست!... نهتهوهی ئیسرائیل ئه وه یان پین خۆشتر بوو که ئاسایشیان بپین، نهک له خه باتدان. ته نانهت بپین ده سه لاتی و دیلیشیان هه ر به باش ده زانی، به مه رجی ئاسایشیان لای تیک نه چی! هیتشاکو چیتر که یان له خه باتی سه ره رزانه وه رنه گرتبوو دلنیا نه بوون له وهی که له ئه نجامی خه باته که یاندا سه رده که ون و تازادیان دهست ده که ویت! هه روا بلیت باشتره که چه زیان له و تازادییه نه ده کرد که به ئه رک و تازار و شه رۆشۆره وه ده ستیان بکه ویت!... بهلام مووسا خۆی ده یگوت: «ئه وانه هه لیان نه ده گرت تازادیان دهست بکه ویت!». وانا تازادیان لای نه ده وه شایه وه!... بهم رهنگه ده ستیان کرد به گه له کۆمه کێ کردن له و که سه ی تازادی ده کردن!... له پینشدا سه رکیشیه که یان هه ر بریتی بوو له بۆله بۆلیکی رووت! توانج و پلاریان ده گرت له هه لسان و دانیشتنی مووسا! ئه گه ر زوو هه لسا یه له خه و ده یانگوت: «بۆیهکا و زوو له خه و هه لده سه ی که به شی هه ره باشی گه زۆ که بۆ خۆی به ری!». ئه گه ر درهنگ هه لسا یه له خه و، له ژیر لیه وه ده یانگوت: «ئه وه نده ی گه زۆ خوار دووه نه خۆش که وتوه، بۆیهکا درهنگ له خه و هه لده سه ی!». ئه گه ر بچوا یه به لای گه ردن که چیی و ته نیایه وه، بیزاریان پیشان ده دا له ده ست لو تبه رزی و له خۆیایی بوونی، له ده ست بیزنه هاتنی که تیکه لیان له گه لدا بکات... خۆ ئه گه ر زۆریش تیکه لیان ببوا یه و لیتی پیرسینایه وه ده یانگوت: «به زۆر خۆی فری ده داته ناویانه وه، تا چه پله ی زۆر تر بۆ لای بدهن!».

پاشان له توانج و پلار تیگر تیه وه، که وتنه به دنا و کردنیه وه. وایان به دنا و ده کرد: که چینیک ده کات به گز چینیکی تر، وانا گه نده پیاوه کان ده کات به گز پیاوه جوامیره کاند! هه ژاره کانیش ده کات به گز ده وله مه نده کاند!... تا ده هات توندوتیژتر

(۱) زهوی به لاین له سه ر دراو: (أرض الميعاد). ولاتی ئیسرائیلی ئیسته.

قسه یان لئى دهکرد. پتییان دهگوت: «تۆ که پیتشه وای ئیمهیت، ناپاکیت له گهڵ کردین!». خوش گوزهرانیی میسرت له دست دهرهتینان، بهروبوومه کانییت له دست داین، بهدرۆ (زهوی بهلئین له سهر دراو) ت دا بهگوئچکه ماندا که پیتی شاد دهبین... بهلام ههرگیز نهوه سهرناگری که ببیین! چونکه نهوه زهوییه مهگهر ههر له میتشکی خوتدا بیت!». «».

پاش نهوه ههره شه یان لئى کرد: «نهگهر نه یانگه پیتتهوه میسر دهیکوژن!». بهلام موسا له شتیه بهکی نازایانه و چاوپوشیدا روویه رووی دوژمنه کان دهوستا!. ههر ههره شه یه کیان لئى دهکرد به ئارامه وه وهرامی دهانه وه. ههر دوژمنایه تیهه کیان له گه لدا دهکرد چاوی لئى دهپوشین!. بهلام لهو کاته تهنیا ییه تالانه دا، دهگهرا بۆ چاوپوشیههک له دلیدا، ههرچه ندى دهکرد نهیده دۆزییه وه!». «».

... «نهوانه هه لئاگرن (زهوی بهلئین له سهر دراو) یان دهست بکهوئ... نه ئه م سهردهمه، نه سهردهمی نه وه کانیشیان!». «».

ههره هک سهرگوروشته کانی جووله که کان دهلئین، خودا ههستی کرد بهو بیروباوهره نهیتیبیانه ی موسا... له بهر نهوه قینی هه لسا!...

مردنی موسا له پیش چونیدا بۆ زهوی بهلئین له سهر دراو

به ره ی کۆن له ناو نهوه دهشت و بیابانه دا له ناو چون. به ره به کی تازه پهیدا بوون که ئاماده بوون بچنه ناو (زهوی بهلئین له سهر دراو) وه. بهلام ئه م زهوییه له موسا خوئی، به ره به ست کرابو!. خودا پیتی فرموو: «نهوه کاته هاتوو که له جیهان جیا بیتته وه!». بهلام موسا دهپارایه وه له خودا و دهلالایه وه، دهیگوت: «ههر نه وه نده بهیته ره وه له جیهاندا تا نه ته وه که ی خۆم دهگه ییتنه (زهوی کهنعان)، ئیتر نه وساکه ئاماده دهیم بۆ مردن».

- نایب دهبی ههر برۆیت!

موسا ههر دهپارایه وه له خودا: «نهگهر ناتهوئ وهک سهرکرده و پیتشه وایهک بچمه ناو (زهوی کهنعان) وه، بهیته بام وهک یه کیتی ههره بچوک بچمه ناویه وه!». «».

- نایب دهبی ههر بمریت!

- که واته ههر هیچ نه بی، بام به مردویی بچمه ناویه وه! بهیته بام ئیسه که کانم له (زهوی بهلئین) دا سرهوتیان تی بکهوئ!.

- نایب تۆ بچیتته ناو (زهوی بهلئین) وه نه به زیندویی، نه به مردویی. تۆ هه لته زۆر کردوه!.

- نایا دهرباره ی خودا هیچ گوناهیکم کردوه؟ که ی کردوومه؟

- نهء تۆ دهرباره ی خودا هیچت نه کردوه، بهلام دهرباره ی مرۆقی برات هه لته کردوه. تۆ له وه دا دوودل بوویت له وهی که مرۆقیایه تی له بهر تدا حه ز له رووناکى دهکات. ئه مه راسته مرۆف ترسنۆکه، درنده یه، چاوه له هینه ره، به ئالۆش و خرۆشه، درۆزنه، ناپاکه، پیاو کوژه. بهلام نه ی خۆت چیت؟. تۆیش مرۆف نیت؟. جا نه گهر له ئامۆژگاری و په نده کانی من تی بگه یشتیتایه، بۆچ له وه دهکه وتیته دوودلییه وه، که نه ته وه که یشت رۆژیک له رۆژان تیی دهگه ن؟

- بهلام نهوانه درهنگ له شت تی دهگه ن!.

- کاتیان زۆر به دهسته وه هه به فیریان بن. پیاو پیوسته به ئارام بی. چونکه من خودای به زهیی هاتنه وه م، له گه لیا ندا به ئارام!.

جا ههره هک سهرگوروشته که دهیگه پیتته وه: که موسا ئه م قسانه ی له خودا بیست، سه ری بۆ چاره نووسی خوئی دانه واند، گیانی دا به دهسته وه... نه وساکه زانی، که (زهوی بهلئین) ههر (زهوی کهنعان) نییه. ههر زهوییه ک (دادپه ره ری) و (به زهیی پیتدا هاتنه وه) و (خۆشه ویستی) ی تیدا فرمانه روا بی نه وه (زهوی بهلئین له سهر دراو) ه.

«خودا به شیرینییه که وه موسای له سهر زهویدا حه سانه وه... گیانی له لیویه وه هینایه دهره وه... موسا مرد... بهلام که مرد لای خودا خۆشه ویست بو».

رابعه‌ی عدوی

ئەو ئاfrه‌ته‌ی له‌ گوناھی خۆی په‌شیمان بووه‌وه و، گرفتاری دل‌داری خودا
بوو و وشه‌ی دل‌داریبیشی خسته‌ ناو زمانی ده‌رویشانه‌وه

نوسه‌ری: کامل محمه‌د کامل

وه‌رگێرانی له‌ سالی: ۱۹۸۷

ئهم نووسراوه

(رابعه‌ی عدوی) له‌ سالی ۱۰۵ی کۆچیدا، له‌ شاری (بصره)دا، له‌ خێزانیکی هه‌ژاری
ئێرانی^(۱) سه‌ر به‌ماله‌ ده‌وله‌مه‌ندیکی عه‌ره‌ب له‌دایکبووه. تا گه‌وره‌ بووه و گه‌یشتوته
هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاری ژبانیکی پر له‌ هه‌ژاری و مه‌ینه‌تی و سووکی و بیکه‌سی به‌خۆی و
خێزانه‌که‌یه‌وه‌ دیوه‌ باوکی زوو مردووه‌ پاش ئه‌و دایکیشی مردووه‌ ماله‌ ده‌وله‌مه‌نده‌که‌،
له‌ تاو گرانی و ده‌ستکورتی و هه‌رسێ خوشکه‌که‌ی له‌ ماله‌که‌ی ده‌رپه‌راندوون پاشان که‌ له‌
بازاردا فرۆشراون، (رابعه) به‌ر ده‌وله‌مه‌نیکی چاوبرسی که‌وتوووه‌ که‌ کپیوتی به‌شه‌ش
دره‌م هه‌ر ئه‌وه‌یش بووه‌ به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ له‌ خوشکه‌کانی خۆی جیای کردۆته‌وه‌... کابرا
کردبووی به‌کاره‌که‌ر به‌خۆی و خێزانه‌که‌یه‌وه‌ ده‌یانچه‌وسانده‌وه‌، به‌چاویکی سووکیشه‌وه‌
سه‌یریان ده‌کرد!

(رابعه) له‌و چهند ساله‌ی ته‌مه‌نیدا، ئه‌مه‌نده‌ خه‌موخه‌فه‌ت چوو بووه‌ دل‌یه‌وه‌ دل‌ی له‌
مرۆفایه‌تی ره‌ش بوو هیچ که‌سیکی بۆ نه‌مابووه‌ وه‌ په‌نای بۆ ببات (خودا) نه‌بی! ... نه‌
که‌سی ماوو پشستیوانی بکات و، نه‌ خزم و دۆست و یاریشی هه‌بوو دل‌یان پێ خۆش
بکات! به‌رۆژ کاره‌که‌ری ده‌کرد و، به‌شه‌ویش له‌ناو ژووهره‌که‌ی خۆیدا، ته‌نیایی کرد بوو
به‌ (یار)ی خۆی و په‌رستنی خودایشی کرد بوو به‌ (کار)ی خۆی! پارانه‌وه‌کانی له‌ خودا
ئه‌مه‌نده‌ به‌سۆز بوو، خودای گه‌وره‌ دل‌ی پیتی سووتا، دل‌ی خاوه‌ن ماله‌که‌ی بۆ نه‌رم کرد و
(رابعه) ی به‌شیرینییه‌که‌وه‌ (ئازاد) کرد!

په‌که‌که‌ له‌م خۆشییبه‌! ئه‌مه‌ ئاواتی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی (رابعه) بوو!

(رابعه) له‌سه‌ریکی تره‌وه، ئه‌وه‌نده‌ی شوخ و شه‌نگ بوو، ئه‌وه‌نده‌یش زیره‌ک و
خوێنده‌وار و، خوداناس و، هونه‌رمه‌ند بوو له‌ هۆنراوه‌ دانان و، گۆرانی گوتن و ساز و ئاواز
لێدان و سه‌ما و هه‌له‌په‌رکیدا له‌ دلته‌پیدا، ده‌ست په‌نگینییه‌کی ته‌واوی هه‌بوو به‌لام کاتی
که‌ به‌رله‌لا بوو^(۱) نه‌یزانی نازادییه‌که‌ی خۆی باش به‌کاربه‌یتی گۆرانی و ساز و ئاوازی کرد
به‌پیشه‌ بۆ خۆی، که‌به‌وه‌ خۆی خسته‌ ته‌نگ و چه‌له‌مه‌وه‌! هه‌م له‌به‌ر جوانییه‌ ناوازه‌که‌ی و،
هه‌م له‌به‌ر هونه‌ر و ده‌ست په‌نگینییه‌که‌ی ده‌وله‌مه‌ندانی جه‌نگ و، ده‌سه‌لاتداری به‌په‌نگی
ئهو سه‌رده‌مه‌ی (بصره) ئاوتیه‌ی بوون و تپی ئالانان پیتیان خلیسکاند له‌ کۆره‌کانی
به‌زموره‌زم و ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌ند دا، که‌ له‌ناو پیاواندا بوون، به‌مه‌ی و نه‌ی و خوارده‌وه‌
وه، گه‌لیک شه‌وگاری رۆژ کردوه‌وه، که‌ به‌وه، ئابرووی خۆی تکاند!

به‌لام (رابعه) چونکه‌ له‌ نه‌ژاد دا چاک و پاک و خوداناس هه‌لکه‌وتبوو، له‌ پاش
ماوه‌یه‌ک چه‌واشه‌کاری ئه‌و ژبانه‌ ناپوخته‌یه‌ی بۆ ده‌رکه‌وت.

زۆری پێ نه‌چوو، دل‌ی لێی هه‌ل ته‌نگوت هۆشی هاته‌وه‌ به‌رخۆی و گه‌ریشه‌وه‌ سه‌ر
سروشته‌ خاوتنه‌که‌ی خۆی له‌ هه‌موو گۆبه‌ند و به‌زمیک و له‌ هه‌موو باه‌تییکی دل‌داری
ناره‌وای جیهانی وازی هێنا له‌ په‌نایه‌کدا به‌ژبانیکی ده‌رویشانه‌ی ساکارانه، به‌لام خودا
ناسانه‌وه‌ سه‌ری خۆی کز کرد و گوزه‌رانی کرد هه‌تا مرد هه‌ر خه‌ریکی خودا په‌رستی و
زانست و هۆنراوه‌ و ده‌رویشایه‌تی (تصوف) بوو دواپی بووه‌ سه‌رچاوه‌یه‌ک بۆ په‌رسیاری
(خودا ناسان) و، سه‌رکرده‌یه‌کی سامدار و پایه‌دار و گرنگیش بۆ ده‌رویشان.

(رابعه) به‌م په‌نگه‌ ژبا، تا له‌پاش ته‌مه‌نیکی هه‌شتا ساله‌ی به‌رز و په‌رۆز له‌ ساله‌ی
۱۸۵ی کۆچیدا، کۆچی دواپی کرد و، له‌ باره‌گای خودا دا به‌کامی خۆی گه‌یشت ئه‌وه‌ی
له‌ژبانی ئه‌م ئاfrه‌ته‌ نازهنینه‌ گه‌وره‌یه‌دا جیگای په‌ند وه‌رگرتنه [بۆ خوشکه‌ به‌رپه‌زه
کورده‌کامان]، ئه‌وه‌تا که‌ له‌ باریکی هه‌ره‌ نزمه‌وه، (رابعه) توانی خۆی بگه‌یینه‌تی باریکی
هه‌ره‌ بلند ته‌مه‌یشی به‌سایه‌ی هیچه‌وه‌ ده‌ست نه‌که‌وت، به‌سایه‌ی (خودا ناسیی)یه‌که‌وه‌
نه‌بی به‌لێ، (رابعه) به‌هۆی (خودا ناسیی)یه‌که‌یه‌وه‌ بوو، که‌ هه‌موو گیان و سامان و
ژبانی خۆی بۆ ته‌رخان کردبوو، توانی له‌ هه‌موو موسولمانیکی سه‌رده‌می خۆی، خۆی پتر
بلند بکاته‌وه، له‌ (کۆری خۆشه‌ویستی خودا)دا. هه‌روه‌ها له‌ هه‌موو که‌ سیکیش پتر خۆی
نزیک بخاته‌وه‌ له‌ خودا. (رابعه) تاما شووی نه‌کرد! ده‌ستی نا به‌رووی گه‌لیک

(۱) راستتر: که‌ ئازاد بوو

دلخووانی گه وره و دهوله مه نند و دهسه لات دارانه وه نه ویش هه ره له بهر نه مهی هه رچی (خوشه ویستی) یه کی هه یه، هه ره بۆ خودای گه وره ی تهرخان بکات و، ماوه یش به خۆی نه دا که تاویک خودای له بهر بچیتته وه!

(رابعه) چونکه ریگای راستی گرت، توانی، له ناو نه و کۆمه لایه تبیهه رزیوه دا و له ژیر سیبه ری نه و فه رمانه واییهه زۆر داره، که مته رخمه، بی فه ردا، خۆی بپاریزی و سه ریش به رز بکاته وه.

(رابعه) تاما نمونه یه کی پایه بلندی و، کرده وه ی جوان و، خودا ناسیه کی بی هاوتا بوو نه وه هه ره نه بوو، که (خوشه ویستی خودا) ی هونییه وه به هۆنراوه و، کردی به گۆزانی و هاویشتیه ناو پارانه وه کانی ده رویشه کانه وه هه ره نه ویش بوو که بی باکانه نه م قسه یه ی کرد که تا نه و ساکه که س له ناو ئیسلامه تیدا قسه ی وای نه کرد بوو واتا نه زانیبووی بیکات و نه ویرابویشی بیکات نه ویش نه مه بوو که: (نه له ترسی ناگری دۆزه خه که ی، خودا ده په رستی و، نه له بهر پاداشتی به هه شته که یشی ده په رستی ته نیا له بهر خوشه ویستییه که ی ده په رستی) (رابعه) ده بوست زوو بمری، تا زوتر به دیداری خودا شادمان بی، به کورتی: خودای له بهر خودا خۆی خوش ده ویست، نه که له بهر خۆی.

منیش (نه نووسراوه) بۆ نه و (خوشکه خوینده واره کوردان) ه پیشکه ش ده که م، که له ته نگانه دان و، نه رۆژگار یاریانه و، نه که سوکار. نه کۆمه لایه تی به ته نگانه وه یه و نه کاربه دهستان. بۆ نه مه ی (رابعه) بکه نه به نمونه به ک بۆ خۆیان و چا و له کرده وه بلنده کانی پاش راچه نین و راپه رینه که ی بکه نه واتا (خودا ناسیه) بکه نه به چه کیک بۆ خۆیان و، خۆیانی پی بپاریزن له ده ست گورگ و چه له لایه تبیهه به لئ وایه (خودا ناسیه) ته نیا ریگایه که، نه که هه ره مرۆف له سووکی و، ریسوایی و، کزی و، بی ده سه لاتی و، هه ژاری و، نابووتی، رزگار ده کات، بگره هه مسو نه ته وه یه کیش له ده ست (دیلی) و په نگی (هه ژاری) و (نه خوشیه) و (نه خوینده واری) رزگار ده کات که واته بۆ نه مه ی (پیشکه وین): نه م (ریگای خودا ناسین) ه بۆ چ نه گرین؟!

شاکر فه تاح

سلیمانی: ۴-۱-۱۹۶۶

«خاوه نی پرۆزه ی خوینده واری کورد»

له پاش نیوه شه ویک...

به شی زۆری شه و رۆیشتبوو خاوه ن مائیش شتیکی وای به سه ره اتبوو که تا نه و ده مه خه و نه چوو بووه چاویه وه کابرا هه ره له ناو پیخه فه که یدا نه م دیو و نه و دیوی ده کرد وهرس بوو له ده ست خه و لی نه که وتن هه ره بۆ نه وه تینه ده کۆشا که خه وی لی بکه ویتته وه به لام خه ولی خه وزه بوونه که ی به چاوه کانی راهاتبوو نه ویش به وه نه و نه ده ته نگه تاو بوو له ناچاریدا له جیگا که ی ها ته ده ره وه... له و کاته دا که به ناو خانووه که ی خۆیدا هات و چۆی ده کرد، له تاو گلارایی خه و لی نه که وتن، بۆ نه مه ی تۆزیک هه وای بالی خۆی بدات و دلی بکریته وه، له پشت یه کیک له ده رگا کانه وه گوتی له چه یه که بوو دلی لیتی کرمی بوو وه ستا... نه و ژوره یش که له بهر ده رگا که یدا وه ستا، نه و ژوره بوو که بۆ که نیزه که که ی خۆی تهرخان کرد بوو، بۆ (رابعه).

سه ری لیتی سوپما زۆر شتی خراب به دلیدا ده هات چونکه نه م که نیزه که ئافره تییکی سه رکز بوو، هه موو ده م چه زی له بی دهنگ و سه نگی و ته نیایی ده کرد.

به لام له و جوانانه یش بوو که به شوخ و شه نگی و هه ره تی هه رزه کاری خۆبه وه دلی پیای کیش ده کرد، تیری دلداری له دلی پیایان ده دا، هۆشی له دلداران ده سه ند، خۆیشی نه وه نده له لا خوشه ویست ده کردن، که خۆی بکه ییتیه پایه ی هه ره بلند لای پیایه گه وره کان! کابرا له دلی خۆیدا ده یگوت: تۆلیتی (رابعه) دۆستیکی بۆ خۆی دۆزبیتته وه و به فیل هیناییتیه ناو ماله که وه و، ده ستی کردی به قسه بازی و دلداری له گه لیدا!؟.

خاوه ن ماله که به هیاوشی له ده رگای ژوره که نه زیک بووه وه و، له کونی ده رگا که وه سه یریکی ناو ژوره که ی کرد. که ته ماشای کرد نه و (رابعه) نوشتا وه ته وه نوێ ده کات و ده پارپته وه له خودا... پاشان گوتی خۆی نووساند به ده رگا که وه، بزانی چی ده لی گوتی له (رابعه) بوو به ده نگیک پر له ناگری ده روونه وه ده پارپته وه له خودا ده یگوت: «خودای گه وره! تۆ خۆت ده زانیت که به دل ده مه وی بته په رستم و له سه ره نه و ریگایه پرۆم که تۆ داتناوه... که چاوم برپوه ته ده رگا نه که ی تۆ و ده مه وی رووناک ی چاوه کانم بۆ ده روازه که ی تۆ به خت بکه م... ته گه ره جله وی خۆم به ده ست خۆمه وه بوایه، هیچ تاویک له کاره که ری کردن بۆ تۆ ده ست به ردار نه ده بووم. که چی تۆیش و منت خستۆته ژیر چنگی نه و نوکه ره دل په قه زۆرداره ی خۆته وه!».

پیایه که یش له م پارانه وه یه وای وپما... چونکه (رابعه) له قسه کانی دوایی مه به ستی

ئەو بوو! كەنيزەكە كەيش سكالاي خۆي دەبرده بەر گەورەبەكە لەو بەهێزتر و، بەدەسەلات تر بەسەر خۆیدا!... ئەگەر بەهاتايە ئەو پياووە لە كاتێكی تردا گوتی لەو قسانە بووایە، لەوانە بوو توورە بێت و بچتی بەگژ (رابەحە) دا. بەلام لەو كاتى بەرەبەيانەدا، كە بێ دەنگی هەموو لايەكی داگیر كردبوو، و پاكیپەكی گیانی بەجیهان بەخشیبوو، خاوەن مالهەكە هەستی پێ كرد: تەزوویەك بەلەشیدا دیت شتووی قسەكانی كەنیزەكە كە كاری لە پەرەي دلی كرد بوو شتووی گفتوگۆی كەنیزەكە كە لەگەڵ خودا دا، هەر چەند بەئەسپایی بوو هەرچەند بەچرپە بوو، بەلام ئاشكرا و دیار قسەكانی دەكرد لە كانی دلێبەو دەهاتنە دەرەو پربوون لە دلئسوژی و راستی و دروستی سامیكیان دەخستە دلی خاوەن مالهەكەو لە قسەكانی كەنیزەكە كەووە كە بەرامبەر خودا دەیکرد، هێز و دەسەلاتی خودای بێردەكەوتەو، كە گەورەي هەموو گەورەبەكە. لە پڕ دلی داخواریا ئەوئەندەي پێ نەچوو دل و دەروونی كەوتنە سەر ئەوێ كە كاریكی دروست و باشی وا بكات كە دلی خودای پێ خۆش بكات، بەلكو ئەمە خودایە، یەزدانی پاك لە گوناھی خۆش بێت و، لەو خودا لەبیرچوونەوئەبەي ئەو چا و ببۆشی!

گەورەكەي خۆي ئەوي بەشەش درهەم كریبوو

دلی (رابەحە) لە خۆشیاندا لێی دەدا... كەواتە خودا نزاكەي گێرا كردبوو... خۆشەوئەستییەكەيشی بەرامبەر خۆي پەسەند كردبوو بۆیە كا ئازادییەكەيشی پێ بەخشیبوو، كە هەموو تەمەنی خۆي هەر لە پەرسنتی خودا دا بەخت بكات! تاهەمیشە هەر لەسەر ڕێگای خودایی بروات بەرپۆتە خودا هەر بەمەندەيش بەخشندەیی وازی نەهێنا كاریكی وایشی كرد كە خاوەنەكەي كە هەموو هەست و نەستیکي بەدەست ئەو وە بوو، كە دەیتوانی هەرچیبەكی بوئی لێی بكات، ئیمپۆ و دوا ڕۆژی ئەو بەئارەزووی خۆي هەلبسووړیتنی ئەو خاوەنە وای لێ هاتبوو پیتی دەگوت: «ئەگەر دەمیتیتەو خۆم و خیزانەكەم و دەس و پیتوئەندەكانم لەبەر دەستتدا دەبین و فەرمانت بۆ دەكەین». دیارە ئەمەيش بەخششیکي پیاوانە و مەردانە بوو بەلام نایا (رابەحە) پیتی دلخۆش دەبوو!؟

(رابەحە) تا چەند تاوێك بییری پڕش و بلاو دەبوو، بەهەموو لایەكدا... ژبانی خۆي دەهاتەو بەرچاو كە بریتی بوو لە ژبانی ئافرهتیکي بچووك و سووك!. (رابەحە) لە شاری «بصره» دا لە دایك بوو، لەخیزانیکي هەژار كەسەر بەخانەدانی «عتیک» بوو. ئەو خانەدانیەيش تیرەبەك بوون لە «بنی قیس». باوك و دایكەكەي (رابەحە) لە هەژاری و

ژبانیكی سەخت و ناخۆش دا گوزەرانیان دەكرد تەنانەت ئەوئەندە دەست كورت بوون كە (رابەحە) لە دایك بوو، پارچە پەلاسیكیان نەبوو پیتی بپیتچنەو! بەم ڕەنگە (رابەحە) چاوی لە هەژاری و پەرتیشانیدا كردهو بەلام چارهەنوس بەوئەيش وازی لێ نەهێنا وئەستی دەردیکي تریشی بۆ بخاتە سەر ئەو دەردەي، ئەو دەردەيش سووكی و بێ دەسەلاتی بوو... (رابەحە) كە باوكی مرد هێشتا مندال بوو زۆریشی پێ نەچوو، گرانی داها (بصره) ییشی گرتهو.

هەر بەروبوومیکي تیدا بوو لەناوی برد تەنانەت دەوئەمەندەكانیش بەگران خواردەمەنیان دەست دەكەوت و، كەوتبوونە تەنگانەو... ئنجا دەبێ هەژارەكان چیبیان بەسەرھاتی؟! خانەدانەكان ناچار بوون، بەندەكان و نۆكەرەكانیان بەرەللا بكەن، بۆ ئەمەي باری خۆیان سووك بكەن. (رابەحە) و هەرسێ خۆشكەكەيشی لەو خانووە چوونە دەرەو سەریان پیتوئەنیان دەزانێ ڕوو بۆ كوێ بكەن!. تا ڕۆژگار دەردیکي تریشی تووش كرد.

(رابەحە) ی لە خۆشكەكانی جیا كردهو و خستیه چنگ پیاوێكی چاوبرسی یەو وە كە بەشەش درهەم كری! ئەو كەسەي (رابەحە) ییشی كری، هەر ئەم خاوەن مالهە بوو، كە ئیمپۆ گەردنی ئازاد كرد و، بەلێنی پێ دا بەخۆي و خیزانی و كەسوكارییەو لەبەر دەستیدا بێ!

بۆچ شت لەمە سەبیرتر هەبوو!...

ئەو ژبانەي لەو مالهە دا راییوارد بوو، هێنایەو پێش چاوی خۆي كە چەند دەیانچەوساندهو و، چەندیش بەچاوی سووكەو سەیریان دەكرد تا وای لێ هاتبوو، خۆیشی لەبەر چا و كەوتبوو ژبان بەلایەو بێ نرخ بوو بوو.

رقي لە مرۆقاییەتی دەبوو وە حەزی لە چارهەیان نەدەكرد نەیشی دەوئەست توخنیان بكەوئ!... مرۆقیش سروشتی وایە كە سووكی و ریسوایی دیبە بەخۆبەو، دلی تەنگ دەبێ كە هەستی بەكزی و بێ دەسەلاتی خۆیشی كرد بەرامبەر ئەو زۆردارییەي لێی دەكری، وەرس دەبێ و، دكەوئیتە تەنگانەو، جیهانی لێ دیتەو بەك كە زۆر دلێشی لە كەسانی تر كرمی بوو، و بەھیوای پیاوێتی و چاكەیان نەما خۆي بەبیتگانە دەزانێ لەناویاندا و، خۆي لیبیان دوور دەخاتەو... كە مرۆف گەیشتە ئەم ئەندازەي، ئیتر بەدوای هیزیکي تردا دەگەڕێ پەنای بۆ بیات... بۆ هیزیکي وا دەگەڕێ كە لە هیزی مرۆف گەورەتر بێ دەسەلاتیشی بەسەر مرۆفدا، لەخۆیان بەسەر خۆیاندا، زۆرتر بێ!. نا بەم ڕەنگە مرۆقی

کز و بی دهسه‌لات، داماو و وه‌رس بوو له گیانی خوئی، زۆری پی ناچئ، دهروونی خوئی بلند ده‌کاته‌وه.

له جیهانی پوول په‌رستییه‌وه ده‌گوتیزیتته‌وه بو جیهانیکی گیانی، که له‌ویدا دلئی دادمه‌رکیتته‌وه، ئارام به‌گیانی ده‌گات و، تم و خه‌میشی لی ده‌رپه‌ویتته‌وه!...

ده‌نگیکی ئاسمانی به‌لینی پاداش دانه‌ودی ده‌داتی!...

(رابعه) کاره‌ساتی رۆژتیک له رۆژه پر به‌نده‌یه‌تبییه‌که‌ی خوئی هاته‌وه پیش چاو، که له‌مائی ئه‌و خاوه‌ن ماله‌دا دیبوی: (رابعه) رۆژتیک ده‌چیتته‌وه ده‌روه، کاریکی خوئی جیبه‌جی بکات که‌چی چاوی به‌پیاویک ده‌که‌وی، چاوی تی برپوه، هه‌ر سه‌یری ده‌کات... (رابعه) یش وه‌ک به‌رخیک له‌به‌رده‌م گورگیکی درنده‌دا چون ده‌ترسئ و، لیبی زاره‌تره‌ک ده‌بی، ئه‌ویش به‌و جوژه له‌کابراکه‌ ده‌ترسئ و ده‌سه‌لمیتته‌وه... له‌چاوه‌کانی پیاوه‌که‌دا هه‌ست به‌ئاره‌زوو و نیازیکی خراب و درنده‌انه‌ ده‌کات. (رابعه) دوایی ناچار ده‌بی خوئی په‌نا ده‌دات، له‌جیگایه‌کدا، خوئی تیدا بشاریتته‌وه.

ئنجاکه‌ دلنیا ده‌بی له‌وه‌ی، له‌ده‌ست ئه‌و کابرایه‌ رزگاری بووه، ده‌ست ده‌کات به‌کولئی گریان و، له‌په‌و روو خوئی ده‌دات به‌زه‌ویدا... به‌دلئیکی شکاو و ره‌نجه‌رۆ وه، به‌ده‌روونیکی بریندار و ئازاردراوه‌وه، که‌هه‌ست به‌سووکی و کزی و ته‌نیایی خوئی ده‌کات، روو ده‌کاته‌ خودا و، ئه‌و هیزه‌ گه‌وره‌یه‌ بانگ ده‌کات که‌ ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو مرۆقینکدا هه‌یه، هاواری بو‌ده‌بات و لیبی ده‌پاریتته‌وه، ده‌لئ: «خودای گه‌وره‌! من ئاواره‌ و بیچاره‌م بی باوک و دایک ماومه‌ته‌وه به‌بیتته‌ندی به‌ندیی به‌ستراومه‌ته‌وه.

به‌لام خه‌می گه‌وره‌م هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ بزانه‌م: تو‌گله‌بیت لیم هه‌یه، یان دل‌ت به‌من خوئش دئ؟!».

ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌م چیرۆکه‌ له‌بابه‌ت (رابعه) وه‌ده‌گیتیتته‌وه ده‌لئ: «که‌ (رابعه) ئه‌وه‌ی گوت بوو، ده‌نگیک هاته‌به‌ه‌رگوتی، دلئی دابووه‌ وه‌ و پیتی گوتبوو: «دل‌ت ته‌نگ نه‌بی! چونکه‌ له‌ رۆژی چه‌نده‌وچوون کردندا، ئه‌وانه‌ی له‌ ئاسماندا له‌ خودا وه‌ نزیکن، ئه‌وه‌نده‌ پایه‌ی تو‌له‌لای خودا به‌رز ده‌بینن، چاوت پی هه‌لده‌هینن و، ئاواتیش ده‌خوازن بگه‌نه‌ پایه‌ی تو‌!...».

سا ئایا ئه‌مه‌ راست بی که‌ (رابعه) ئه‌م ده‌نگه‌ی له‌ ئاسمانه‌وه‌ گوئی لی بووه، یاخود ده‌روونی وروژاوه‌ و خوئی وا هاته‌وته‌ پیش چاو، که‌ ئه‌م گفتوگۆیه‌ی له‌گه‌ل خودا دا کردووه‌،

ئه‌وه‌ی راستیییه‌که‌ی ده‌رکه‌وتتووه، ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و پارانه‌وه‌یه‌ی و، ئه‌و وه‌رامه‌ی وه‌ری گرتوته‌وه، ئارامی به‌دلئی داوه‌ و، هیوایشی پی به‌خشیه‌وه‌ بو‌ دوا رۆژتیک پر له‌ خوئی و کامه‌رانی پاش ئه‌وه‌ چۆته‌وه‌ مائی خاوه‌نه‌که‌ی له‌ رۆژدا کاروفه‌رمانی ناو ماله‌که‌ی بو‌ کردووه‌ و ملکه‌چی بو‌ نوواندووه‌ هه‌ر دل‌ره‌قی و زۆردارییه‌کیشی لی دیبی به‌دلئیکی پر له‌ ئارامه‌وه‌ وه‌ری گرتووه‌ و ده‌نگی نه‌کردووه‌، به‌و هیوایه‌وه‌ که‌ زوو به‌زوو له‌ ده‌ستی رزگاری ده‌بی... به‌لام که‌شه‌و داهاتووه‌، (رابعه) چووه‌ته‌ ژووره‌که‌ی خوئیه‌وه‌، خه‌وی له‌ خوئی برپوه‌ و، هه‌موو کاتیکی خوئی به‌په‌رستنی یه‌زدانی پاکه‌وه‌، به‌خت کردووه‌ نوژی کردووه‌ و، ناوی خودای هیناوه‌ و، سوپاسی خودای به‌جئ هیناوه‌ و، لیبی پیاوه‌ته‌وه‌ که‌ زوو به‌زوو له‌ ده‌ست ئه‌و سه‌رگه‌ردانییه‌ رزگاری بکات... (رابعه) هه‌روای کردووه‌، تا ئه‌وشه‌وه‌ که‌ گه‌وره‌که‌ی به‌که‌ینه‌ و به‌ینه‌که‌ی زانیوه‌ و، که‌ رۆژیش بو‌ته‌وه‌ گه‌ردنی ئازاد کردووه‌ و سه‌ره‌ستی داوه‌تی که‌ یان له‌ ماله‌که‌یدا بمینیتته‌وه‌ و، ببیتته‌ خانمی خوئی و، هه‌موو خیزان و ده‌س و پتیه‌نده‌که‌ی، یاخود به‌ئاره‌زووی خوئی هه‌ر کوئی یه‌ک ده‌چئ بچی!...

تو‌بلئیی (رابعه) مابوو بیتته‌وه‌ له‌و ماله‌دا؟.

ئه‌گه‌ر له‌ویدا بمایه‌وه‌ هه‌رچی یه‌کی ده‌بینی له‌ناو ماله‌که‌دا، ئه‌وه‌ی بی‌ده‌خسته‌وه‌ که‌ کاره‌که‌ر و به‌نده‌ی مرۆقیک بووه‌ له‌ناو مرۆقه‌کاندا.

چه‌وسانه‌وه‌ و چه‌رمه‌سه‌ریی و سه‌رگه‌ردانیی خوئی بی‌ده‌که‌وته‌وه‌، که‌ له‌ناو ئه‌و ماله‌دا به‌سه‌ریدا هاتبوون خوئ ئه‌ویش ئاواتی بو‌ ئه‌وه‌ ده‌خواست که‌ رۆژتیک بیت و، رزگاری ببیت له‌ ده‌ست ئه‌و به‌ندیخانه‌یه‌، تا خوئی ته‌رخان بکات بو‌ په‌رستنی خودا... تا خوئی بکیشیتته‌وه‌ له‌ جیهان و له‌ هه‌موو که‌سیک، بو‌ ئه‌مه‌ی هه‌ر له‌گه‌ل خودا دا بمینیتته‌وه‌... که‌واته‌ ناچاره‌ ده‌بی له‌و ماله‌دا نه‌مینیتته‌وه‌!...

به‌لام ده‌روونی مرۆف زۆر گزه‌!؟

به‌م ره‌نگه‌ (رابعه) ئه‌و ماله‌ی به‌جئ هیشته‌ و ملی نا به‌رپگاوه‌... ئامانجیکی دانه‌نابوو بو‌ی بچی، مه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌وه‌ که‌ رووی خودای خوئی ببینی به‌لام پتیبستی ژبان له‌ کولئی نه‌ده‌بوه‌ وه‌، تا بمایه‌ له‌ ژباندا ده‌بوو، خه‌می خواردن و پۆشین و سه‌روت بخوات که‌واته‌ چۆن بزبی؟...

ئه‌وه‌ شتیکی سروشتی بوو، که‌ ده‌بوو کاریکی وا بدۆزیتته‌وه‌ بو‌ خوئی که‌ له‌گه‌ل دل و ئاره‌زووی خویدا بگوتی... (رابعه) خوئی له‌ بنجینه‌دا کچیکی دلناسک بوو سروشتیکی

بوئانهی هه‌بوو دلی به‌بابه‌تی گیانیدا ده‌چوو بۆ ئه‌وه‌بیش هه‌لکه‌وتبوو که کاروفهرمانی جوان و ناسک بکات... له‌بهر ئه‌وه دلی چوو به‌لای پیشه‌یه‌کی وا دا که هونه‌رمه‌ندی تیدا بنوێنێ و ئارام به‌دل و گیانی بکات... ئه‌وه‌بیشی بۆ ده‌لوا... چونکه (رابعه) له‌بنچینه‌دا له‌ فارسه‌کان بووه فارسه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌یش وا راهاتیبون تا گه‌وره ده‌بوون فیری دووزله‌ لیدان و هونه‌ره‌کانی به‌زموره‌زم ده‌بوون و، به‌ته‌واوه‌تیش تییاندا شاره‌زا ده‌بوون!... به‌لام پیوستی ژیان (رابعه) ی له‌ ئامانجه‌که‌ی یه‌که‌می دوور خسته‌وه نه‌خوازه‌لا که ئازادبوونه‌که‌یشی هه‌ر خۆی له‌ خۆیدا، به‌شۆرشیکێ گه‌وره داده‌نرا له‌ ژیانیدا ئازادی و سه‌ره‌ستیش جووره ژیانیک بوو بۆ ئه‌و که هیشتا شاره‌زای نه‌بوو بوو، که هیشا تا‌قی نه‌کردبووه وه... هه‌روه‌ها جوانییه‌ دلکیشکه‌ره‌که‌یشی له‌وانه‌بوو که ڕینگایه‌کی فراوان و ته‌ختی بۆ بکاته‌وه له‌ جیهانی هونه‌ره‌کاندا کاتێ که که‌وتیشه‌ ناو ئه‌م ڕینگایه‌وه، سه‌ری لێ تیکچوو و ڕینگایه‌که‌ی یه‌که‌می خۆی ونکرد له‌بهر تیشک و پڕشنگی ئه‌و ژیانانه تازیه‌شیدا چاوی ده‌ستی کرد به‌پیشکه و پیشکه‌کردن و، ئامانجه راسته‌قینه‌که‌ی خۆی له‌بهرچاودا نه‌ما!... ئه‌م جووره سه‌رلێشبوانه، ئه‌م جووره هه‌لته‌نگووته، له‌ راستیدا بۆ ئه‌و به‌شتیکێ زۆر دانانری چونکه ئه‌م جووره کارساته له‌ ژیانێ زۆر له‌ پیاوانی ده‌رویشایه‌تی و خاوه‌ن گیانی خه‌باتکاردا ده‌بینری! بۆ وینه ئیبه‌ ئه‌م نمونه‌یه له‌ ژیانێ خاتوو «تیریزا» دا ده‌بینن، که ئافره‌تیکێ ئایینی به‌رز و پیرۆز بوو له‌ سه‌ده‌ی شانزه‌هه‌مدا ده‌ژیا... چونکه ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده له‌ کلبساکه‌ی یه‌که‌م په‌نا‌ی ژیانێ خۆی، ده‌ریاز بوو کاروباری جیهانی و خۆش رابواردنی ژیان راپیچیان کرده‌وه بۆ لای خۆیان و، له‌ خودا په‌رستی دووریان خسته‌وه تا له‌ سالی ۱۵۵۵ دا خودا یارمه‌تیدا و، بۆ جاری دوومه هاته‌وه سه‌ر ڕینگای خودایی ئه‌مه‌ش سه‌بارت به‌وه‌یه که ده‌روون هه‌ر له‌ بنچینه‌وه به‌دوای خۆش رابواردن و ئالۆش دامرکانده‌وه‌دا ده‌گه‌ری جا که مرۆف له‌ کرده‌وی خۆی په‌شیمان بووه‌وه و، گه‌رپه‌وه بۆ سه‌ر ڕینگای خودایی، ئه‌و ئاره‌زوو و ئالۆشانه له‌ ژیره‌وه ده‌که‌ونه بزوتنه‌وه و هانه هانه‌ی ده‌ده‌ن بۆ گه‌رپه‌وه بۆ سه‌ر خۆش رابواردن و ئالۆش دامرکانده‌وه‌که‌ی جارانی... ئه‌و ئاره‌زوو و ئالۆشانه که وه‌س ده‌بن له‌ ده‌ست به‌ره‌ستکردنی ڕینگای دامرکانده‌وه‌یان، بێ ده‌نگ و سه‌نگ نامیننه‌وه... هه‌موو دم ئازاوه ده‌نینه‌وه... هه‌موو دم دل و ده‌روونی مرۆقه‌که ده‌ووروژین بۆ سه‌ر خۆش رابواردن و دامرکانده‌وه‌ی خۆیان... له‌بهر ئه‌وه زۆری بێ ناچ، مرۆقه په‌شیمان بووه‌که دووباره ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر به‌زموره‌زمی خۆی، له‌ جارێ زۆرتری ده‌کات.

تاوای لێ دی وه‌رس ده‌بی و، دلی لێ تیکه‌ل دی... ئه‌ویش له‌وه دا هه‌ر له‌ زگ ده‌کات، که چه‌وری و شیرینی زۆری تیکرا فری ده‌داته‌وه ده‌ری! ئنجا که گه‌یشته ئه‌و راده‌یه، ئالۆش و خرۆشه‌که‌ی، خوتوکه و ئاره‌زووه‌که‌ی داده‌مرکینه‌وه و، مات و بێ ده‌نگ ده‌بن و، له‌ گه‌ر ده‌که‌ون.

ئه‌وسا که گیانی مرۆقه‌که وریا ده‌بیته‌وه و، راده‌په‌ری له‌ خه‌و. ئه‌و گیانه ئاره‌زووی بلند بوونه‌وه ده‌کات بیروباوهره به‌رزیه‌ی خوازه‌کانی ده‌ست ده‌که‌ن به‌بزوتنه‌وه و چستوچالاکی مرۆقه که رقی هه‌لده‌ستێ له‌ له‌شه‌که‌ی خۆی که تووشی ئه‌و ریسواییانه‌ی کردووه. بۆ ئه‌مه‌ی تۆله‌ی خۆی بکاته‌وه، به‌ته‌ووژمه‌وه تیده کوژی و خه‌بات ده‌کات له‌ پیناو راستی و دروستی و ماف په‌رستیدا... ئینجا له‌مه‌وه‌یه که ده‌رویشایه‌تی په‌یدا ده‌بی!...

دلی پاکه... به‌لام ڕینگا ون ده‌کات!

بهم ره‌نگه (رابعه‌ی عدوی) له‌و سه‌رده‌مه‌دا که ده‌ستی کردبوو به‌نه‌ی لیدان و گۆرانی گوتن، ناچاربوو که تیکه‌ل به‌پیاوان بیت!... بێگومان هه‌ست و تاسه و ته‌زووه به‌هیز و هه‌ره‌ته‌کانی، که تووشی به‌زموره‌زمه‌کانی کومه‌لایه‌تیه‌که ده‌بوون و، ریز و خۆشه‌ویستی چه‌واشه‌کاریان تیدا ده‌دی، له‌ ڕینگای خۆیان لایان ده‌دا (رابعه) به‌هۆی ئه‌و جووره ژیانانه‌وه که تیدا ده‌ژیا، گه‌لیک جار گرفتاری دل‌داری ده‌بوو... په‌یدا‌بوونی ئه‌و دل‌داریانه‌یش شتیکی ئاسایی بوو چونکه کچیکێ هه‌رزه‌کاری جوان و شۆخه‌سنگی وه‌ک (رابعه) که بکه‌ویته ناو کوپه‌کانی به‌زموره‌زم و خواردن و خواردنه‌وه و رابواردنه‌وه له‌ناو پیاواندا، بێگومان خۆشه‌ویستی و دل‌داری لێ ده‌وه‌شیتته‌وه!... له‌بهر ئه‌وه (رابعه) شه‌وگاری به‌وه رۆژ ده‌کرده‌وه، که به‌به‌زموره‌زم و خواردن و خواردنه‌وه‌وه، به‌نه‌ی و مه‌ی و گۆرانییه‌وه، هه‌تا به‌یانی له‌ناو پیاواندا راپه‌یارد!...

به‌لام (رابعه) له‌ بنچینه‌دا، گیان بلند بوو تۆ بلتی به‌و ژیانانه سه‌ره‌وت به‌گیانی که‌وتی؟!...

بێگومان (رابعه) جار به‌جاریک هۆشی ده‌هاته‌وه به‌رخۆی بیزیشی ده‌کرده‌وه له‌و ژیانانه‌ی خۆی که پرپوو له‌ ئالۆش و خرۆش و ئاره‌زووه‌کانی له‌ش... به‌لام هه‌ر چه‌ندی ده‌کرد توانایی ئه‌وه‌ی نه‌بوو که له‌ گیتاوی ئه‌و ژیانانه‌ی خۆی ده‌ریاز بکات بۆ ئه‌مه‌ی نه‌خنی!... به‌واتایه‌کی تر، سه‌ری لێ شیوا بوو، ڕینگای لێ ون بوو بوو، نه‌یده‌زانی چی بکات!...

دللى بۇ ئەوۋە دروست كرابوو كە بەدلىدارىيەۋە خەرىك بېي بەلام لەبەر نەشارەزاي، رېنگاي لى ون بوو لەو خۆشەۋىستىيەش لايدا. كە ئاۋاتى بۇ دەخواست، كەۋتە ناو خۆشەۋىستىيەكى ترەۋە كە ئالۇش و خرۇش و ئارەزۋەكانى لەش بۇ ژۇيان كىرەبوو لەگەل ئەۋەيشدا ئەمەندە چەۋاشەكردن و چاۋ و پاۋى تىدابوو (رابە) ى كىش دەكرد و لە خىشتەيشى دەبرد!...

داخەكەم ھەر چەندىكمان كىرد سەرچاۋەيەكى وامان دەست نەكەوت كە بەدوور و درىژى و ئاشكرايى ئەۋەمان بۇ دەرىخات كە چى بەدەروونى (رابە) دا ھاتوۋە، لەو سەرەدەمەى ژيانيدا، لە بابەت چەندوچوون كىردنى گىيانى و ئارەزۋەكانى لەشەۋە ياخود لەو كاتەدا كە بىروباۋەرەكانى گىيانى و چەۋاشە كىردنەكانى جىھانى لەناو مېشكىدا بەرەنگارى يەكتر دەبوون (رابە) چ جۆرە ھەستىكى كىردوۋە و، دوايى ئەو جەنگانە و ئەو ھەستانەيش بەچ ئەنجامىك گەيشتون؟!.

بانگ كىردنى خودا بۇ پىر ئۇ گوستىن!

رەنگە لە تۆلەى ئەم كەموكورى بەدا كەلپىرە دا ھەيە، لە ژيانى پىر (ئۇگوستىن) دا ئەو زانىبارى يانەمان دەست بىكەۋى... ئەم پىرە لەسەدەى چوارەمى زايىنىدا لەدايك بوۋە ئەمىش چەشنى (رابە) توۋشى ئەو تەنگ و چەلەمەيە ھاتبو... ئەۋەيش سەبارەت بەۋەيە كە دەروونى پر لە ئاۋات و بىزىو، لەۋە زۆرتىر نازانى كەيان بەم لاڧا پروات، ياخود بەۋلاڧا بەلام پەى بەرېنگاي ناۋونجى نابات!... جا پىر «ئۇگوستىن»^(۱) لە نووسراۋە بەناۋابانگەكەى خۇيدا، كە ناۋى «پى لى نان»، ئەۋە دەگىرېتتەۋە: كە لە تافى ھەرزەكارىيدا چىيى كىردوۋە و، چىيى بەسەردا ھاتوۋە، كە چۆن سەركىشىيى كىردوۋە، تا خودا و رەخسان رۇژېك لە رۇژان نووسراۋى «ھور تنسوس» دەدۆزىتتەۋە، كە لەلايەن پىاۋىكى تىگەيشتوۋى ھەرە بەناۋابانگەۋە كە «شىشېرۇن» ە دانرابوو (ئۇگوستىن) كە ئەو نووسراۋە

(۱) ئوگوستىن Augustinus ۳۵۴-۴۳۰ قەشەيەكى ھىپۆنى بوو، لە گەنجىدا دواى ھەۋا ھەۋەسى خۆى كەۋتېبو، ھەتا پەيرەۋىي رېتېزى (مانى) ىشى دەكرد، دوايى بەتەقەللاى (مۆنىكا) ى دايكى و (قدىس ئەمبىرۇسىوس) كە گەۋرەترىن قەشەى كلىساي رۇژاۋا بوو، ھىنايانەۋە سەر راستە رېنگاي خوا پەرستى جا بوۋە وتارىپىژ و لاھوتى و فەيلەسوف و نووسەر... كەۋتە بەرەبەرەكانى بىدعەكانى دۆناتى و پىلاجى ھەۋلى ھاۋسەنگى و رېكخستى نىوان باۋەرۇ ئەقتلى دەدا، نووسىنەكانى زۆرن، گىرگەكانىيان: (دان پىيانانەكان، شارى خوا، لە نىعمەتدا).

دەخوتىتتەۋە، ئىتر لە خۆشەۋىستىيى خۆى ۋاز دەھىننى و ھۆگرى خۆشەۋىستىيى ژىربى و تىگەيشتوۋى دەبىت زۆرى پى ناچى ژىربىيەكەيشى دەيداتە دەست نووسراۋانى تىرە ئايىنەكان، كە دەست دەكات بەخوتىدەۋەى يەك بەيەكىان بۇ ئەمەى راستى بدۆزىتتەۋە، زۆرى پى ناچى رېنى لى ون دەبى و پىي ھەلدەخلىسكىتتە ناۋ ئايىنى گومان بردنەۋە... ئىتر لەۋىتە دەست دەكات بەگومان بردن بەھەموو بىروباۋەرېك، بەھەموو دەستوورېك، بەھەموو نىخ و ئەندازەيەك، كە لەپىش ھەموۋياندا گومان دەباتە سەر «راستىيى خودا»!... ئەمەيش ھەلئەنگوتىك بوو كە لە ژيانى پىر «ئۇگوستىن» دا پروۋى دەدا بەلام زۆرى پى نەچو، چاۋى بەپىر «ئەمىروان» كەۋت، كە ئەۋساكە پىاۋىكى گەۋرەى ئايىنى بوو لە شارى «مىلانۇ» دا.

پىر «ئەمىروان» تۋانى كار لە دللى پىر «ئۇگوستىن» بىكات و، ايشى لى بىكات كە «نووسراۋى پىرۇن» بخوتىتتەۋە و باش لىيى بىكۆلىتتەۋە.

زۆرى پى نەچو پىر «ئۇگوستىن» ھۆگرى خوتىدەۋەى نامەكانى پىر «بۇلس» بوو واتاكانى ئەۋ نامانە بەرە بەرە كارىان لە دل و دەروونى كىرد... رۇژىكىان لەو كاتەدا، كە لەگەل يەككىك لە ھاۋرېكانى خۇيدا لە باخچەيەكدا دانىشتىبو، دەروونى پىر بوو لە ھەست و ئارەزۋەيەكى پر لە ئاۋاۋە و، بەرەنگارىيىكردن لەگەل يەكتردا، ئەمەندەيش دللى تەنگ بوو، فرمىسك خور خور بەچاۋەكانىدا دەھاتە خوارەۋە.

لەپر لە خۇيەۋە راست بوۋە ۋە دەستى كىرد بەقسەكردن، گوتى: «ئەم ئىمپۇ و سبەينىيە تاكەى بىكەم؟!... بۇچ ھەر لە ئىستاۋە ئەم كارە رانەپەرىنم، تا ئىتر لەم ژيانەى ئىستايم لا بدەم و بىكەۋمە ژىنىكى پر ئاسايشترەۋە؟!... ھەر لەۋكاتەدا كورېك لە تەنىشتىۋە بوو، گۇزانىيەكى دەگوت... لەو وشانەى كە ھەموو جارىك دووبارەى دەكردنەۋە ئەم وشانە بوون: «ۋەرى بگرە و بخوتىنەرەۋە»... (ئۇگوستىن) ۋاى ھاتمە پىش چاۋ كە ئەم دەنگە لە خوداۋە دى... دەستى برد «نووسراۋى پىرۇن» ى ھەلگرت و كىردىۋە بخوتىتتەۋە دەمودەست چاۋى كەۋتە سەر قسەى پىر (بۇلس)، كە فەرموۋىەتى: «ئىستاكە ئەۋ كاتەيە كە لە خەۋ خەبەر بىسەنەۋە... شەۋگار بەسەر چوۋە و، رۇژىش نىزىك بۆتەۋە... بام ۋاز لە كارى ناۋ تارىكى بەينىن و، چەكى رووناكى پىۋشىن» ئىتر لەۋ ساكەۋە دەروونى «ئۇگوستىن» ئارامى پى گەيشتەۋە لەگەل ئەۋەيشدا «ئۇگوستىن» ھەموو دەم ھەستى بەۋە دەكرد كە خودا ناسىنەكەى خۆى درەنگ بۆى پىكھاتىبو ھەموو دەم دەيگوت: «تا درەنگى پى نەچو، خوداى گەۋرە، بۆم نەكرا بىناسم»!.

خودا خوشه‌ویستی، هیوایه‌تی، هیی نارامیه‌تی!

(رابعه) یش که په‌شیمان بووه وه له کرده‌وه‌کانی خۆی و، له‌سه‌ر دهستی خودا دا گه‌رایه‌وه، هه‌ر به‌م جوړه‌ی به‌سه‌رهات له‌لای رۆژئاوای شاری (بصره) وه کۆلیتیکی کرد به‌خانوو بۆ خۆی و، خۆبشی دوورخسته‌وه له‌قره‌قهر و دهنکه دهنگی ژبان که‌لویه‌لی ناو ئەم ماله‌یشی هه‌ر بریتی بوو له‌گۆزه‌ ناویک و رایه‌خیتی که‌به‌رگن که‌بۆ نوێژکردنیش و نوستنیش به‌کاری ده‌هینا سنووقیتیکی له‌نه‌ی دروست کراویشی تیدا دانا‌بوو به‌لام جلویه‌رگی تیدا دانه‌نا‌بوو چونکه‌هه‌ر ئەوه‌نده‌جلویه‌رگی بۆ خۆی هیشته‌بووه وه که‌له‌شی خۆی پێ‌بشاریته‌وه له‌ناو ئەو سنووقه‌دا که‌له‌نه‌یی فارسی^(۱) دروست کرابوو هیچی دانه‌نا‌بوو، به‌رگی مردنی خۆی نه‌بێ!... مه‌به‌ستیشی له‌وه‌ئوه‌بوو که‌هه‌موو دهم مردنی خۆی بیه‌ر بکه‌ویتته‌وه!

به‌م ره‌نگه‌ (رابعه‌ی عدوی) گه‌رایه‌وه بۆ سه‌ر یتگی خودایی، گه‌رایه‌وه لای خودا... وازی له‌گه‌نده‌کاری مرۆفانه‌هینا... به‌جوړتیکی وایش گه‌رایه‌وه لای خودا، هه‌روه‌ک زمانی له‌تینوتیدا شکایی بۆ ناو، به‌وجۆره‌ په‌لاماری خوشه‌ویستی خودای ددا و ده‌یخسته‌ ناو دلێ خۆیه‌وه... خۆی له‌پیناو ئەو خوشه‌ویستییه‌ پیرۆزه‌دا به‌خت ده‌کرد... (رابعه) بوو بووه‌ نمونه‌یه‌کی سه‌ر له‌خودا په‌رستی و خوشه‌ویستییه‌که‌یدا... چونکه‌ ئەو له‌سه‌رده‌میکی وادا ده‌ژیا که‌خودا په‌رست هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ خودای ده‌په‌رست تا به‌هه‌شتی ده‌ست بکه‌وێ، یاخود له‌ئاگری دۆزه‌خ خۆی بپاریژی... که‌چی (رابعه) که‌ده‌پارایه‌وه له‌خوشه‌ویسته‌که‌ی خۆی، واتا له‌خودا، به‌م جوړه‌گفتوگۆی له‌گه‌لدا ده‌کرد:

خودای گه‌وره‌! ئەگه‌ر من له‌ترسی ئاگری دۆزه‌خ بته‌په‌رستم، هه‌ر به‌و ئاگره‌ بمسووتینه‌! ئەگه‌ر بۆ هاتنه‌ ناو به‌هه‌شتیش بته‌په‌رستم، منی لێ بیه‌ش به‌یله‌ره‌وه‌!... به‌لام ئەگه‌ر هه‌ر له‌به‌ر خوشه‌ویستی خۆت ده‌ته‌په‌رستم خودای گه‌وره‌ بیه‌شم مه‌که‌ له‌و جوانییه‌ت که‌هه‌ر هه‌تبه‌وه‌!..

له‌بابه‌ت دلداریی خوشییه‌وه له‌گه‌ل خودا دا، جار به‌جاریک هۆنراوه‌ی ده‌هۆنی یه‌وه... ده‌یگوت:

«ئێستا که‌خوشه‌ویستییه‌که‌ی تۆ بووه‌ته‌ ئاواتی دل‌م و کامه‌رانی ده‌روونم... چاوه‌کافی پێ‌ده‌گه‌شینه‌وه، دل‌بشی پێ‌ده‌بووژیته‌وه.

تۆ هه‌ر ئەوه‌نده‌ کرده‌وه‌کانی منت لاپه‌سه‌ند بیت، ئە‌ی ئاواتی دل‌م و بینایی چاوم، من کامه‌رانی رووم تیده‌کات!...».

(رابعه) که‌ تافی هه‌رزه‌کاری خۆی بیه‌ره‌که‌وته‌وه، تافی رێ لێ ون بوونه‌که‌ی، خۆی نوقمی په‌شیمانی ده‌کردوو، ده‌ستی ده‌کرده‌وه به‌پارانه‌وه له‌ «خوشه‌ویسته‌ هه‌ره‌ بلنده‌که‌ی»، ده‌یگوت:

«ئە‌ی خوشه‌ویستی دل‌! له‌ تۆبه‌ و لاوه‌ که‌سی ترم نییه‌ په‌نای بۆ بیه‌م... وا ئیمرۆکه‌ من گونا‌هباریکم و هاتومه‌ته‌ به‌ر ده‌مت، به‌زه‌بیت پیمدا بیته‌وه...»

ئە‌ی هیوا و سه‌روه‌ت و کامه‌رانیم!... تۆ له‌وه‌ دل‌نیابه‌، که‌ دل‌م له‌ تۆ به‌ولاوه‌ که‌سی تری خۆش نه‌ویستوه‌!..».

رابعه‌ خۆی بازار ده‌دات تا خۆی له‌ خودا نزیک بخته‌وه!

ئە‌وه‌نده‌ی پیاو له‌ ره‌وشت و ژبانی ئە‌م ئافه‌ته‌ دل‌داره‌ سه‌ری سوڕ ده‌میتن، له‌ هی که‌سی تر ئە‌وه‌نده‌ سه‌ری سوڕ نامیتن له‌ راستیدا (رابعه) دل‌دارتیکی خودا په‌رست بوو خودا وای بۆ دانا‌بوو که‌ ناوه‌که‌ی به‌تیشکیکی گیانی بنوسریته‌وه له‌ میتزوی دل‌داریی و ده‌رویشایه‌تی و وێژده‌!...

چونکه‌ ئە‌و هه‌ر دوو جوړه‌ خوشه‌ویستییه‌که‌ی تاقی کردبووه‌ وه: خوشه‌ویستی ئالۆشایی و خوشه‌ویستی گیانی... له‌ ناوه‌ند ئە‌و دوو دل‌داری یه‌دا ده‌هات و ده‌چوو... به‌لام له‌ دوا‌بیدا، خوشه‌ویستی گیانی هه‌ل‌بژارد... ئیتر شه‌یدا‌ی خوشه‌ویستی خودا بوو خۆی له‌پیناو ئە‌و خوشه‌ویستییه‌دا له‌ناو ده‌برد. به‌لام تا ئە‌ندازه‌یه‌کی وه‌ها که‌ خۆشی له‌ بیه‌ر ده‌چوو وه‌ خواست و ئاره‌زووی خۆشی ده‌خسته‌ لاوه‌ و لای لێ نه‌ده‌کرده‌وه...

وایان ده‌گێرایه‌وه که‌ پیاویک پیتی گوتبوو:

«من گونا‌ه و سه‌رکیشییه‌کی یه‌جگار زۆرم کردوو ئە‌گه‌ر بگه‌رپیمه‌وه له‌ کرده‌وه‌کانی خۆم، خودا لیم خۆش ده‌بێ؟!..».

(رابعه) یش واه‌رامی دا بووه‌ وه‌ گوتبووی:

«ئە‌... به‌لام... ئە‌گه‌ر ئە‌ولیت خۆش ببوایه‌، تۆ په‌شیمان ده‌بوویته‌وه له‌ کرده‌وه‌ و کاری خۆت!..».

تا به‌م ره‌نگه‌ (رابعه) مان وا دیته‌ پیش چاوه‌که‌له‌وی خۆی له‌ ده‌ستی خۆیدا نامینیت...

(۱) نه‌ی: قامیش.

خۆی دەداته دەست خودا، چی لی دەکات، لیتی بکات.

لهو پیناوهدا هه‌رچی یه‌ک بێت به‌سه‌ریدا، له‌ژیانیدا، پیتی خۆش دێ.

چونکه باوه‌ری هه‌یه به‌خودا و، لیتیش دلتیایه، که له چاکه به‌ولاوه، هه‌یچی تری لی ناوه شیتته‌وه... (رابعه) وه‌ک که‌سانی تر ده‌ستی نه‌کردوه به‌راستی په‌رستی نو‌اندن له‌ باب‌ه‌ت کاروباری دادپه‌روه‌رانه‌ی خوداوه، یان له‌ باب‌ه‌ت سه‌ره‌ستی خواست و ئاره‌زووی مرۆقه‌وه... ته‌نانه‌ت په‌شیمان بو‌ونه‌وه که‌یشی له‌ کرده‌وه خراپه‌کانی خۆی، له‌سایه‌ی خودا وه‌ ده‌زانی، هه‌ر خودا، نه‌ک له‌سایه‌ی خۆیه‌وه! (رابعه) به‌جۆریکی وایش هۆگری په‌شیمان بو‌ونه‌وه و خوداس په‌رستی بو‌و بو‌و، په‌له‌ په‌لی بو‌و، ده‌یویست زوو خۆی له‌ گونا‌ه بشواته‌وه، زوو تۆله‌ی خۆیشی بکاته‌وه به‌رامبه‌ر ئه‌و کاتانه‌ی که‌ به‌گونا‌ه‌باریه‌وه رایی‌وارد بو‌ون و، دل راکرتنی خودای له‌ ده‌ست چوو بو‌و له‌به‌ر ئه‌وه خووی دایه‌ نازاردانی له‌شی خۆی، تا هه‌ر په‌یوه‌ندییه‌ک هه‌بو‌و بێ له‌ ناوه‌ند له‌شی مرۆقدا بپچرێ به‌دل چاوه‌روانی مردنی ده‌کرد مردنی به‌پرزگاربو‌ونیکی تاکانه‌ داده‌نا له‌ده‌ست ئه‌و باری نه‌نگی و گه‌نگیه‌ی که‌ تیتی که‌وتبو‌و! ئنجا ده‌ستی کرد به‌پارانه‌وه له‌ خودا که‌ بیبه‌خشی... خه‌موخه‌فه‌ت دلی داگیرکرد بو‌و خه‌فه‌تی بو‌ ئه‌وه ده‌خوارد، که‌ ئه‌و گونا‌هانه‌ی کردبو‌و... هه‌روه‌ها خه‌فه‌تی بو‌ ئه‌وه‌یش ده‌خوارد که‌ گونا‌ه‌کانی ئه‌وه‌نده زۆر بو‌ون، ئه‌وه‌نده گه‌وره بو‌ون هه‌یچ پارانه‌وه‌یه‌ک چاره‌ی نه‌ ده‌کردن هه‌یچ پارانه‌وه‌یه‌کی وایشی پێ نه‌ده‌کرا که‌ بشێ پیتشکه‌شی باره‌گای خودایی بکری له‌وه‌دا هه‌موو جارێ ده‌یگوت: «پارانه‌وه‌که‌ی ئیمه، خۆی پتوبستی به‌پارانه‌وه هه‌یه که‌ په‌سه‌ند بکری!» (رابعه) شه‌ه‌گاری به‌نوێژکردن و خوداپه‌رستن و له‌ خودا پارانه‌وه ده‌برده سه‌ر به‌رۆژیش، له‌ رووی سوپاسه‌وه بو‌ خودا، به‌رۆژوو ده‌بو‌و خوداپه‌رستیه‌که‌ی (رابعه) له‌گه‌ل هه‌ست و تاسه به‌هه‌یز و به‌رزه‌کانیدا و، په‌رۆشیه‌که‌یدا، بو‌گه‌یشتن به‌خۆشه‌ویسته هه‌ره بلتده‌که‌ی، که‌ خودا بو‌و، تیکه‌ل ده‌بو‌و!...

که‌ شه‌و داده‌هات و ده‌بو‌و به‌هه‌وارگه‌ی دۆست و دلداران، (رابعه) یش به‌ته‌نیا ده‌مایه‌وه له‌گه‌ل خودادا ده‌ستی ده‌کرد به‌نوێژکردن ده‌پاراپه‌وه له‌ خودا، ده‌یگوت: «خودای گه‌وره!». شه‌و داهاتوو و ئه‌ستیره‌کان له‌ ئاسماندا ده‌چریسکینه‌وه هه‌موو که‌س ده‌ستی کردوو به‌نووسین.

خونکاره‌کانیش ده‌رگا‌کانی خۆیان داخستوو هه‌موو دۆستیکیش چۆته‌ لای دلدارای خۆی... منیش وا له‌به‌رده‌م تۆ دام!...»

(رابعه) تا به‌ره‌به‌یان هه‌ر نوێژی ده‌کرد و ده‌پاراپه‌وه له‌ خودا... پاشان دوایی به‌پارانه‌وه‌کانی خۆی به‌م جۆره ده‌هیتنا:

«خودای گه‌وره!». وا شه‌و به‌سه‌رچوو... رۆژیش هه‌له‌هات... خۆزگه‌ بمزانیا، ئه‌م شه‌و رابواردنانه‌ی منت پێ خۆش بو‌وه یان نا؟...

تا ئه‌گه‌ر پیت خۆش بو‌وبێ، پیتی کامه‌ران بيم ئه‌گه‌ر پیتیش خۆش نه‌بو‌وبێ، دلی خۆم بده‌مه‌وه!... به‌گه‌وره‌یی خۆت سویند ده‌خۆم: تا بمژینیی و یارمه‌تیم بده‌یت، کرده‌وه و په‌وشتم هه‌روا ده‌بێ... دیسانه‌وه به‌گه‌وره‌یی خۆت سویند ده‌خۆم ئه‌گه‌ر له‌ ده‌رگا‌نه که‌یشته‌م ده‌رم بکه‌یت، به‌جیی نا‌هیتلم له‌ خۆشه‌ویستییشم به‌رامبه‌ر تۆ هه‌یج که‌م نا بیتته‌وه!...»

رابعه نه‌خۆش ده‌که‌وی... به‌ئ‌م ده‌رمانی ده‌ردی له‌بهنینی خودا به‌ولاوه هه‌یچی تر نه‌یه!

چاوت لیتی بێ، دلداریه‌یه‌کی چهنده به‌هه‌یز و هه‌ره‌ت و شه‌نگ و شوخی هه‌یه!

(رابعه) وا به‌لین ده‌دات به‌خودا، که‌ ئه‌گه‌ر خودا ئه‌ویشی خۆش نه‌وی و به‌ره‌په‌رچی دلداریه‌یه‌که‌یشی بداته‌وه، ئه‌و ده‌ست به‌رداری خۆشه‌ویستی خۆی نابێ به‌رامبه‌ر به‌خودا، خودای هه‌ر خۆش ده‌وی!

(رابعه) هه‌ر له‌ دلداریکێ، تیر له‌ جه‌رگ دراوی ده‌کرد، شیت و شه‌یدا بو‌و بو‌و بو‌و خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی... ئه‌و باکی ئه‌وه‌ی نه‌بو‌و که‌ دلداره‌که‌ی خۆشه‌ویستی له‌گه‌لدا بنوینێ یان نه‌نوینێ ئه‌و هه‌ر ده‌ره‌ستی خۆشه‌ویستی خۆی بو‌و هه‌ر له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی خۆی ده‌رۆشیت! هه‌یج مه‌به‌ستیکێ به‌دلداره‌که‌ی نه‌بو‌و هه‌ر له‌به‌ر خۆی خۆشی ده‌ویست کاتێ که‌ له‌ باب‌ه‌ت راستی خوداناسیه‌که‌یه‌وه پرسى لی کرا، وه‌رامیکێ بلندی دایه‌وه. گوی بگه‌ر چی گوتوو:

من خودام بو‌یه‌کا نه‌په‌رستوو، که‌ له‌ ئاگره‌که‌ی ترسابم هه‌روه‌ها له‌به‌ر ده‌ستکه‌وتنی به‌هه‌شته‌که‌یشی نه‌م په‌رستوو چونکه‌ ئه‌گه‌ر وا بکه‌م، له‌ کری گرتیه‌کی خراب ده‌که‌م من خودام هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه په‌رستوو که‌ خۆیم خۆش ده‌وی و، که‌ حه‌زیش به‌چاوپیکه‌وتنی ده‌که‌م!...»

جا ئه‌م جۆره خودا په‌رستی و ده‌رویشایه‌تی یه، ئه‌و ساکه، به‌باویکی تازه داده‌نرا له‌ ئسلامه‌تیدا که‌س هه‌شتا ئه‌وه‌ی پیشان نه‌دابوو (رابعه) نه‌بێ! دوورنیه‌ چاکترین قسه‌که‌ ده‌رباره‌ی ئه‌م ریتگا تازه‌یه‌ی (رابعه) کرابێ له‌ده‌رویشایه‌تیدا، ئه‌وه‌بێ «شیخ مصطفی عبدالرزاق»ی خودا لی خۆشبو‌و کردویتی:

«لەو کاتەدا دەرویشایەتی (تصوف)، تا سەر دەمی (رابەحە) یش بە ساوا و ساکار دادەنرا قسە کردن دەربارەى خۆشەویستی دەرویشایەتی بە ئاسانی و دلنیاوییەوه نەدەکرا رەنگە (رابەحەى عدوی)، یەكەم کەسێک بوو بێ، کە لە باخچەى دەرویشایەتیدا دەنگی بەرزکردبیتەوه و، ئاوازی دلداریی بەهۆنراوه و بەپەخشان بەدەمدا هاتبێ!..».

پاش ئەوه زانای گەوره، خەم و دلتنەنگی (رابەحە) کە لە هۆنراوه دلدارییەکانیدا پیشانیان دەدا، وەها لێک دەداتەوه:

«ئەم خەم و پەژارە بەهێزەیش کە لە ناو دەروونی خاتوو (رابەحە) دا گری سەندبوو، هەر ئەوهی پیشان دەدا کە لە کانگای دلیدا خۆشەویستیەکی قوول هەبوو چونکە خاتوو (رابەحە) یەكەم کەسێکە کە دەستووری خۆشەویستی و دلتنەنگی لە چوار چێوهی دەرویشایەتی ئیسلامەتیدا دامەزاندوو هەر خاتوو (رابەحە) یشە کە لە نووسراوه بەجێ ماوهکانیدا، گیانێکی راستەقینەى پیشان داوه لە دەرپرینی خۆشەویستی و دلتنەنگی یەكەیدا لە پاش ئەویش، هەر وێژەیهکی دەرویشایەتی، چ لە هۆنراوه دا بووبێ، چ لە پەخشاندا، کە لەم دوو بابەتەوه: خۆشەویستی و دلتنەنگی، دووابێ، لە راستیدا لەسایەى هەست دەرپرینی خاتوو (رابەحە) وه پەیدا بووه چونکە هەر خاتوو (رابەحە) بوو کە بوو بووه پیشەوای دلداران و خەمباران لە ئیسلامەتیدا!..».

جارێکیان لێ بیان پرسى: رازی ئەو خەمی هەموو دەمی یەت چیه؟... رازی ئەو هەموو گریان و شینەت چیه کە هەرگیز ناپریتەوه؟!.

(رابەحە) یش وەرانی وا دانەوه: «داخەكەم ئەو دەردەى من هەمە، لە دەست پزیشک نایەت چارهى بکات ئەم دەردەى منە، هەر دەرمانێکی هەیه ئەویش بینینی خودایە هیچ شتیکیش یارمەتیم نادات کە بەرگەى ئەم نەخۆشییە بگرم، ئەو هیوایە نەبێ، کە لە رۆژی دوایین دا، بەم ئاواتەى خۆم بگەم!..».

ئەم قسەیهی (رابەحە) یش زۆر لە قسەى «پیرئۆگۆستین» دەکات کە دەلێ: «من مەرگم بۆیهکا دەوێ کە نامرم و پرووی تۆ ببینم!..».

ئەمە چۆن خۆ لەناو بردنیکە، چۆن خۆ بەخت کردنیکە؟!... ئەم خودا ناسە گاووره، بەدل ئارەزووی مردنی دەکرد، هەر بۆ ئەمەى بەئاواتی خۆی بگات و، پرووی خودا ببینێ... چونکە تا لە ژياندا بوو نەیتوانی ئەو پرووه ببینێ!.

جا ئەگەر دەمانەوێ لە واتای خۆشەویستی تی بگەین، بەلای (رابەحەى عدوی) یهوه،

بام لەگەڵ خۆیدا ئەم هۆنراوه بەناوبانگە بخوێنینهوه، کە خۆشەویستی خۆی تیدا پیشان دەدات بەرامبەر خودا:

«من لە دوو سەرەوه تۆم خۆش دەوێ: خۆشەویستیەکیان کەلکی خۆمی تیدا یە... خۆشەویستیەکیشیان هەر بۆ خۆتە چونکە تۆ هەل دەگریت هەموو کەس خۆشی بویت بەهۆی خۆشەویستیەکەمەوه هەر بەناوهیتانی تۆوه خەریکم، کەسى ترم بێرناکەویتەوه بەهۆی خۆشەویستیەکەى تریشمەوه، بەهیوای ئەوهم پەردە لەسەر خۆت لابدهیت و بتوانم بتبینم...».

ئەو دوو خۆشەویستیە، هیچ هونەرێکی منیان تیدا نییه لەبەر ئەوه من شایستەى سوپاسیم هونەر هونەری تۆیه و، هەر خۆیشتی کە شایستەى سوپاسی من بیت!...».

(رابەحە) لێرەدا خۆشەویستی دەکات بەدوو رەنگەوه بەیهکەمیان دەلێ خۆشەویستی کەلک بەخش مەبەسیشی لەم جۆره خۆشەویستیە ئەوهیه، کە خودای بۆیهکا خۆش دەوێ: رێگای راستی پیشان داوه لە ژياندا هەر وهها ئەوهیشتی بێ بەخشبووه کە دلێ بەناوبردنی خوداوه هەر خودا، خەریک کردوووه...

جۆره خۆشەویستیەکەى تریش ئەوهیه، کە خودای هەر لەبەر کەسایەتى خۆی خۆش دەوێ، هیچ مەبەستیکی تری پیتی نییه...

(رابەحە) بەهۆی ئەم بیروباوهرانهیهوه، ژيانى گیانى لەناو ئیسلامەتیدا بەرزکردۆتهوه بلندتری کردۆتهوه لەو دەرویشایەتییهی کە بەندبوو بە (ترسی سزادان) و (هیوای پاداش وەرگرتن) وه کۆرێکی تازهیشتی بۆ خودا پەرستەکان ئاماده کردوووه کە دەرویشایەتى تیدا بنویتن کە بنچینهکەى لەسەر (خۆشەویستی خودا) دامەزراوه، بێ ئەمەى مرۆف چاوی لە پاداشیکهوه ببێ، مەگەر هەر ئەو پاداشەى کە خودای چاوی بێ بکەوێ و، خۆشی لە بینینی پرووی ئەو ببینێ... بێگومان ئەم خۆشەویستیەیش پەسەندترین نمونەى خۆشەویستیە، بەرزترین و پیرۆزترین کردووهى خۆ بەخت کردنه...

(رابەحە) کە پروو دەکاتە خۆشەویستە بێ هاوتاکەى دەلێ:

«ئەى رۆشنایی یەكەى دلّم!... ئەى ئاواتەكەى دلّم! ئەى جیگای باوهرم! ئەى هاوودەم و پێخۆرەكەم!... ئەى ئارەزووی دلّهكەم! تۆی گیانى دلّم و تۆی هیوای دوا رۆژم! تۆی هاو دەمیم دەكەیت و، ئارەزووی بینینی پرووی تۆیشتە پێخۆرەكەم!..».

درویش‌ه‌کان دواى تـسه‌ى سه‌رکـرده‌ى خوښه‌ويستى خودايى ده‌کـه‌ون!

نامانجى هره گه‌وره‌ى (رابعه) يش له‌م دلدارى يه، ته‌وه بوو که چاوى به‌پرووى خودا بکه‌وئ و، سه‌رنج له جوانييه تاسه‌ره‌که‌ى بدات...^(۱) لام وايه هم‌مو که‌س له‌و باوه‌په‌دايه که (رابعه) يش له زوره‌ى درويشه‌کانى سه‌رده‌مى خوئ و، پيش سه‌رده‌مى خوئ و، پاش سه‌رده‌مى خوئ ده‌کرد، له‌وه‌دا که درويشى به‌لاى ته‌وه وه، به‌واتايه‌کى هره ساکار داده‌نرا، که بریتى بوو: له خوډوور خستنه‌وه‌يه‌ک له بابه‌تى ژيانى جيهانى و، له وازه‌يتانیک له به‌زم و خوښى ژيان و، له تیکه‌ل نه‌بوون به‌جيهان په‌رستان، به‌و مبه‌سه‌ى که مرؤف هره به‌په‌رستنى خوداوه خه‌ربک بيئ، که بنچينه‌که‌ى خوښه‌ويستى خودايه و ناره‌زووى چاوپيکه‌وتيتى به‌لام (رابعه) له‌وه‌دا جياواز بوو له درويشه‌کانى پيش خوئ، که له هم‌مويان سه‌ره‌ست ترو نازاتر خوئ ده‌نواند له پيش هم‌موويشياندا ده‌ستى کرد به به‌کاره‌يتانى وشه‌ى «دلدارى» به‌ناشکرا به‌ره‌و پرووى خودايى پاکى بيئ هاوتا ته‌وه بوو له‌و شپوه ناسک و ناوازه‌يه‌دا، چ به‌هونراوه، چ به‌په‌خشان، گفتوگوئى له‌گه‌ل خودا دا ده‌کرد...

به‌م په‌رنگه (رابعه) له ميژووى ژيانى گيانى ئيسلامه‌تيدا ده‌رگايه‌کى تازه‌ى کرده‌وه، که زورى بيئ نه‌چوو، درويشه‌کان و خودا ناسه‌کان، که له سه‌رده‌مى ته‌ودا ده‌ژيان، له‌وه‌وه فيرى به‌کاره‌يتانى وشه‌ى ناشکراى «دلدارى» بوون له گفتوگوکردندا له‌گه‌ل خودادا، که چاويان له‌و ده‌کرد له نازايه‌تيدا، که هه‌روه‌ک دلداريکى تير له‌جه‌رگ دراو، قسه‌کانيان به‌ره‌و پرووى خودا بکه‌ن!...

زورى بيئ نه‌چوو وشه‌ى «خوښه‌ويستى» و هه‌فاله‌کانى وشه‌ى «خوښه‌ويستى» و لى دروست کراوه‌کانى وشه‌ى «خوښه‌ويستى» له‌لايه‌ن درويشه‌کانى سه‌رده‌مى پاش مردنى سه‌رک‌ده‌ى «خوښه‌وستى خودا» وه به‌کار ده‌هيتران و بوون به‌باو له ناوياندا!...

ته‌و ريگايه‌يش که (رابعه) گرتبووى له درويشايه‌تبيه‌که‌يدا، سه‌خت بوو، دوور و دريژ بوو، پرپوو له گيروگرفت و تنگ و چه‌له‌مه مرؤف هره پييدا ده‌رؤيشت و نه‌ده‌گه‌بشته دوايى!. چونکه ته‌وى بيه‌وئ به‌خودا بگات و بيبينى، پيوسته له‌سه‌رى خوډوور بداته پاک‌کردنه‌وه‌ى گيانى خوئ و، قال کردنى هوشى خوئ و، له ناوبردنى تالوش و خرؤشى ناو له‌شيشى... پاش ته‌وه پشت بکاته جيهان و، له په‌يوه‌نديه‌کانى له‌شيش روو وه‌ربگيږئ

ننجا خوډوور بداته مه‌شق کردن به‌گيان و ده‌روون و هوش، تا له‌ده‌ست گيان له‌به‌رى و درنده‌يى خوئ رزگارى بيئ و، ته‌نبا گيانىکى پاکى بيئ گه‌ردى بوئ بمينيته‌وه به‌واتايه‌کى تر، ده‌بيئ ته‌وه‌که‌سه‌ى گرفتارى جوانى کرده‌وه و، ره‌وشت و، گه‌وره‌يى و، هيتز و، ده‌سه‌لاتى خودا بيئ، خوئ به‌جوړيکى وا پاک بکاته‌وه و قال بکات و دابره‌کينيته‌وه، ده‌بيئ خوئ بخاته شپوه‌يه‌کى گيانى راسته‌قينه‌ى واوه، که هره له خودايى گه‌وره، خوئ بکات!...

(رابعه‌ى عدوى) يش سه‌رى نا به‌م ريگا سه‌خته‌وه گوتى نه‌دايه تنگ و چه‌له‌مه و نهرک و نازار به‌زيبى به‌خويدا نه‌هاته‌وه ته‌وه‌نده نوټيى کرد، وشک هه‌له‌ات ته‌وه‌نده‌يش رؤژووى گرت، په‌نگى پيسته‌ى له‌شى ره‌ش هه‌لگه‌را... به‌لام ته‌وه‌نده‌ى له‌شى کزبوو بوو، ته‌وه‌نده گيانى گه‌شابووه وه، که به‌و هويه‌يشه‌وه، به‌رچاوى رؤشن بوو بووه وه و، دلشيشى پروناکى خودايى تيکه‌وت بوو.

زورى بيئ نه‌چوو (رابعه)، خوئ به‌ته‌واوه‌تى له‌ببر چووه‌وه و، خوئ تووانده‌وه له پيتناو خوښه‌ويسته هه‌ره به‌رز و پيرؤزه‌که‌يدا و اتا هم‌مو ژيانى خوئ هره بوئ ته‌و خوښه‌ويسته‌ى خوئ ته‌رخان کرد جا چونکه له ده‌ست ناره‌زووه‌کانى له‌شى رزگارى بوو بوو، نه‌هسته‌ى به‌نهرک و نازار ده‌کرد، نه‌هسته‌ى به‌ماندويتى ده‌کرد هره په‌يوه‌نديه‌کى هه‌بوو به‌جيهانى ده‌روه پچرا و نه‌ما هه‌ستيشى هره نه‌ده‌کرد به‌جيهانى ده‌روه جيهانى هه‌موو له‌ببر چووه وه و، هه‌موو هه‌ست و هوشپيکى خوښى ته‌رخان کرد بوئ خودا!...

(رابعه) له‌و ريگا برينه‌دا گه‌يشته ئيستگه‌يه‌کى وه‌ها که‌هيج ناگايه‌کى له جيهانى هه‌ست نه‌ما بوو هه‌روه‌ک له ناسمانىکى گيانى پر له‌پروناکيدا مه‌له بکات، واى لى هاتبوو کاتيکى زانى له‌شه له‌ناوچووه‌که‌ى سه‌ر زه‌وى خوئ لى بوو بوو به‌بيگانه، نه‌ده‌يناسييه‌وه و نه‌خوښى ده‌کرد به‌خاوه‌نى!...

له‌شه‌که‌ى (رابعه) وه‌ک لاشه‌يه‌کى مردووى لى هاتبوو هه‌روه‌ک هى (رابعه) يش نه‌بووبئ و ابوو! ته‌نانه‌ت جارتيکيان ته‌مه‌نده نوټيى کردن بوو بوو، له کاتى سه‌ردانه‌واندنيدا بوئ سه‌ر زه‌وى، ته‌له نه‌ييتک چوو بووه چاويه‌وه، هه‌ستى به‌خوئ نه‌کردبوو، ده‌ردى به‌ييتيه‌ ده‌روه، تا له نوټيى‌که‌ى بوو بووه وه!...^(۱)

(۱) تاسه‌ره‌که‌ى: هه‌ميشه‌بييه‌که‌ى، به‌رده‌وامه‌که‌ى: (أبدى. سرمدى).

(۱) ته‌م قوناعه له ته‌سه‌وفدا پله‌ى هه‌ره به‌رزه که به (الفناء في الله) ناو ده‌بريت.

بهههشتیهکان بهسهزمان!

که گیانی (رابعه) پاک بووه وه، گهشی گیانهکهی پرشنگی دایه سهه بیرکردنه وه و سهه رنج لیدانهکانی له لیکۆلینه وهی ئایین و بریارده رکردنی تازه له بابته ئایینه وه، رتگیایه کی وای گرت، که کهس له وه پیش نه یگرتبوو.

ئه وه باره ی (رابعه) هه ندی له خاوه ن لیکۆلینه وهکانی خسته بووه سهه نه وه ی که تاوانباری بکه ن به یی باکی له خودا، بههه لکوتانه سهه خودا!.

ئه مه یه پیش پیش بینیه کی وایه، که پیوستی به به ره ره رج دانه وه نییه چونکه ئیسلامه تی ئاینیکی چا و پۆش کار و، سنگ فراوانه و، پر لیکۆلینه وه و ده ره پینی بیرو با وه ره... ههروه ها (رابعه) یه که شیت و شهیدی که سایه تی خودا بوو بوو، هه ره له به ره خۆی خۆشی ده ویست، نه که له به ره که لک و چاکه ی (رابعه) خۆی. له وانه یه نه بوو که بویتته گه وه ی خۆی و بیهوی تووره ی بکات!...

ئه وه ی له هه موو شتیکی زۆرت، کۆنه په رسته کانی لی وروژاندبوو، لیکدانه وه ی به ندیکی قورئان بوو که ده فه رمووی: «إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغْلٍ فَكَاهُونَ»...^(۱) له وه سهه رده مه دا قورئان لیکده ره وه کان^(۲) ئه وه به نده یان و لیک ده دایه وه، که فه رمانی ئه وانه ی خودا به هه شتی پیداون ئه وه یه، که ئه و پاداشانه کۆیکه نه وه که خودا له رۆژی دواییندا پتی به خشیون واتای وشه ی (فاکهون) یه ئه وه یه که ئه و کچه په ری یانه ی خودا به خشیونی به به نده دلسوژه کانی خۆی له به هه شتدا، له لایه ن ئه و به هه شتی یانه وه «کون بکرتن»! ئه م لیکدانه وه ی قورئانه یه هه ستمان یه ده کات که ئه و که سانه ی لیکیان ده دایه وه، هه ره با به تی جیهانی کاری تیکردبوون و دایاره ئه و قورئان لیکده ره وانه، ئه وه یان له بیر چوو بووه وه که به نده کانی قورئان هه ندی جار به شتی هه ست پیکراو، مه به سته کانی خودا ده ره ده برن به لام ئه م بیرو با وه ره ده ره پینه، ته نیا بو تیکه یانندی موسولمانه کانه، نه که بو شتی تر.

واریک کهوت، رۆژیکیان (رابعه) گوپی له یه کیک بوو ئه م به ندی قورئانه ی ده خوینده وه (رابعه) یه ده م و ده ست ئه و لیکدانه وه به رجه سته یه ی ئه و قورئان

لیکده ره وانه ی بیرکه وته وه، که به لای ئه وه وه نابه جی بوون له پرگیانه په سه ند و بلنده که ی گری گرت و وروژا.

له ناکاو ئه و چیترکه ناسکه ی هه یبوو، نازاری یه گه یشت ئه ویش به ته وس و توانجیکی توندو تیزه وه گوپی: «بههه شتی یه کان، به سه زمانه مه گه ره خویان و ژنه کانیان هه ره خه ریکی کون بوون و کون کردن بن!».

مه به سی (رابعه) یه له م تیز یه کردنه ی ئه وه بوو، که هه له ی قورئان لیکده ره وه کان ئاشکرا بکات بو هه مووان که چۆن به توپکلی وشه کانه وه نووساون و، ته ماشای کاکلیان ناکه ن ههروه ک به هه شتی یه کان هه یچیان ده ست نه که ویت خویانی پیوه خه ربیک بکه ن، ئه وه نه بی که لنگ بازی بکه ن!...

به لام کۆنه په رسته کان و کورت بینه کان ئه وه یان له سه ره (رابعه) تو مارکرد.

دیسانه وه به ندی قورئانه کیه یان و لیک دایه وه، که مه به سی خودا ئه وه یه به هه شتییه کان خویان به لینگ بازی یه وه له گه ل کچاندا خه ربیک ده که ن! تیز یه کردنه وه که ی (رابعه) یه پیشاندانی که م و کورپی قورئان ده گرتته وه له لایه ن رابعه وه نه که لیکدانه وه ی هه له که ی قورئان لیک ده ره وه کان!^(۱)

(۱) (إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغْلٍ فَكَاهُونَ - يس / ۵۵):

(شغل: شأن يشغلهم عما سواهم، فأكهون: ناعمون بطيب العيش، مرورون، متلذذون) له رۆژی قیامه تدا، بههه شتییه کان (خاوه ن با وه ره راسته کان) سهه رقالن به خۆشی و شادی و چیژی ئه و سهه رنجامه گه وه و مه زنه وه، جا ده بی بزاین که ئه و خۆشی و شادیه هه موو جوړیک ده گرتته وه که خوی گه وه به خاوتینی ده به خشیته ئه و خاوه ن با وه ره راستانه ی به هه شتین. خۆ ژیان و پیکه وه بوون له گه ل ژنه کانیان یان په ره کانی به هه شت، دایاره به شتی که له و چیژ و خۆشیه پاک و بیتگه رده ی خوا ده بیه خشی (ژنه کانی دنیا یان یا جوړیه کانی به هه شت) چونکه که دواتر ده فه رموی: (هم وأزواجهم في ظللٍ علی الأرائك متكؤن - يس / ۵۶) دایاره ژنه کانی دنیا یانه (نه گه ره) ئه وانیش به هه شتی بن، خۆ نه گه ره نا، ئه و خۆری به هه شت هه یه. گرنگ ئه وه یه ئه و ته نیا خاله ی له م با سه دا هاتوه، وانیه و مه به ست نییه.

(۱) یاسین / ۵۵

(۲) واتا: المفسرون، ئه وانه ی ته فسیری قورئان ده که ن.

سەرداری بصرە دەیهۆی ماری بکات بەلام رابعە شووی پێ ناکات!

هەندیک لە مێژوو نووسەکان بەهەڵەداچوون کە گوتویانە: (رابەحە) شووی کردوو... ئەوانە لە راستیدا سەریان لێ تیکچوو لە جیاتى مێژووی ژبانی ئەو، مێژووی ژبانی (رابەحە) ناویکی تریان نووسووە، کە لە دانیشتووانی شام بوو... بەلام (رابەحە) عدوی (دانیشتووی) (بصرە)، کە نێمە لێ دەدوین، بەلایەو و ابوو کە ژبانی ژن و مێردی گەرترین هەلەیه کە خوداناسیکی دلسۆز تیی بەکوئ، کە هەر بەتەنیا خودای خۆش بوئ و ژبانی خۆشی بو پەرستنی ئەو تەرخان کرد بێ! لەگەڵ ئەویشدا کە (رابەحە) خۆی بەکچی هیشتبوو وە، (١) هەر بیری لە شووکردنیش نەدەکردهو، کەچی چەند کەسێک هەر پەیداابوون، کە گوئ نەدەنە رەوشت و بریاری ئەو، دەستیان کرد بەخواستنی... ئەوانەى خوازینیان یان دەکرد، پیاوی دەرویشیان تێدابوو پیاوی جیهانیان تێدابوو... بەکێک لەوانەش (عبدالواحد کوری زید) بوو کە بەکێک بوو لە پیرە دەرویشە پایە بلندەکانی... کە دەستی کرد بەخوازینی کردنی، (رابەحە) چەند رۆژێک خۆی لێ دوورخستەو، تا چەند باریکى تکایان لێ کرد ریتی بدات ببینی ئەویش ریتی دا، چوو ژووڕوو لای دەم و دەست (رابەحە) پیتی گوت: «ئەى کابرای خاوەن ئالۆش، خاوەن ئالۆشیکى وەک خۆت بخوازه! بو تۆچ ئالۆشیکت بەمنهوه دیوه، تا خوازینی بەکەیت؟!».

سەرداری (بصرە) یەش کە ناوی «محەمەد کوری سلیمان هاشمی» بوو بەو هەموو پایە و سایەیهو کە هەیبوو، ویستی خوازینی بکات، سەد هەزار درهه میشی دانا بو شیرایی پیتی گوت: «دەرامە تیکى مانگی دە هەزار درهه میشم هەیه، بەرەو روى تۆی دەکەمەو».

(رابەحە) یەش بوئ نووسییهو گوتی: «ئەگەر خۆشت بەکەیت بەنۆکەر و بەندەى من و، هەموو سامانە کە یەشم بەدیتى، لە تۆلەى ئەویدا کە هەناسەیهک خودام لەبیربەریتەو، ئەوهم پێ خۆش نایەت!..».

(١) ئەمە غافلگیریه کە نووسەر تووشی بوو، ئەگین لە دواى نازادکردنە کەى لە کۆیلايه تیه کەى (وەک نووسەر دەلێ) دەستی دایە بەزم و رزم و کۆزى رابواردن و خواردنەو و گۆرانى... تا دواى هۆشى هینایه و گەرايه و، دياره لهو قوناغه دا دهبي به کچی نەمايیتەو.

بەپیتی سەرگوروشتهیه کى تریش، سەردارە کە، پیاو گەرەکانى (بصرە) ی هەموو ناردەکنى بو ریک خستنى ئەو خوازینییه، کەچی (رابەحە) لە وەرماندا بوئ نووسییهو:

«لەپاش ئەو، هەرچی خۆ دوورخستنه و ديه له بابەتى جیهانى، سەرەوتى لەشى تێدايه ناره زووکردنى بابەتى جیهانییش، خەم و تەم بو مرۆف پەیدا دەکات کە واتە زوو بەزوو کەلویەلە کانت بفرۆشه بەخودا و، خۆشت نامادە بەکە بو رۆژی دواين خۆشت بییت بەسەر پەریشتیاری خۆت چاکتره له وهى کەسانى تر تەماشای کاروبارت بەکەن نەو کە کەلەپورە کەت دابەش بەکەن لە ناوخۆیاندا تا لە جیهان دایت بەرۆژوو، مردنیش بەکە بەرۆژوو شکاندنە کەت هەرچی یەکو منیشم، ئەگەر خودا بەچەندان ئەو نەدەى تۆ سامانت هەیه بدمت، پێم خۆش نییه هەناسەیهک خودا لەبیر خۆم بیهەمەو!... ئیتر خۆشى تۆ!..».

لەپاش ئەمەو ئەم هۆنراوانەیشی گوتبوو:

«براگانم! سەرەوتى من له وه دابه کە بەتەنیا بچنمه وه... تا هەموو دەم لەبەر دەم خۆشه ویستی خۆمدا بم... لە خۆشه ویستی ئەو بەولاو، هیچی تر نادۆزمەو کە خۆمى پیتو خەریک بەکەم... خۆشه ویستییه کە یەشم بو ئەو، لە تەنیا یه کەمدا دياره، کە بە خەم و خەفە تەو دەتلیتمەو...».

ئەى خۆشى دل و ژبانی هەموو دەم... من بەسایه ی تۆه هاتوومە تە جیهانەو و، بەهۆی تۆیشەو دەم دەکەوتیتە خۆشى یه...».

من وازم لە هەموو کەس هیناوه هەر بەو هیوايه وە کە بەتۆ بگەم، کە ئەو دیش ناواتى هەرە بەرزمە!..».

دەرویشی لە ناوێند ئیسلامەتى و مەسیحیتیدا

(رابەحە) دەربارەى شووکردن وای کرد کە دیمان؛ ئەمەیش بیروباوەریکی سەیر و نەناسراو بوو لە ئیسلامەتیدا، کە پێغەمبەرە کەى بە (عبدالله کوری عمر و کوری عاص) ی گوتوو:

«پیتیان گوتووم بەرۆژ بەرۆژو دەبییت و، بەشەویش نانویت، هەر خەریکی پەرستنی خودایت!..». (عبدالله) یەش کە پیتی گوت راست دەکەن (محەمەد پێغەمبەر) خودا لێی خۆش بییت، پیتی فەرموو: «وامە کە!... بەرۆژوویش بەو، بێ رۆژوویش بە... هوشیاریش بەرەو بو نۆیژ و بشنوو چونکە تۆ مافی لەشى خۆت بەسەرەو ديه مافی چاوت بەسەرەو ديه مافی ژنت بەسەرەو ديه مافی مېوانت بەسەرەو ديه تۆ هەر ئەو نەدە مانگی سێ رۆژ بەرۆژوو».

بیت به‌سته چونکه خودا هموو چاکه‌یه‌ک به ده ئه‌ونده چاکه ده‌داته‌وه ئه‌وه‌یش رۆژووی هموو ساله‌کانت بۆ ده‌گرێته‌وه».

ته‌نانه‌ت (محهمه‌د) خۆی شی نمونه‌یه‌ک بوو بۆ ئه‌مه‌ی که پیاوی ئایین مافی هه‌یه ژن به‌یئێ و، بۆ جیهانی خۆی تیبیکۆشی، بی ئه‌مه‌ی واز له خودا په‌رستی و تیبیکۆشان بۆ رۆژی دوایی خۆی به‌یئێ ئه‌ونده هه‌یه خۆ خه‌ریک کردن به‌ده‌رویشایه‌تی یه‌وه تا ده‌گاته ئه‌نده‌ی ژن نه‌هێنان، یاخود شونه‌کردن، باو بوو له‌سه‌رده‌می (رابعه) دا... ته‌نانه‌ت له ده‌می «حسن البصری» یه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که ئه‌و ده‌مه‌پیشه‌وای ده‌رویشایه‌تی بوو، گوتویه‌تی: «ئه‌گه‌ر خودا بیه‌وی به‌نده‌یه‌کی خۆی به‌سینێته‌وه و چاکه‌ی له‌گه‌لدا بکات، نه‌ ژنی ده‌داتێ پێوه‌ی خه‌ریک بێنێ و نه‌ مندال!»...

هه‌روه‌ها یه‌کیک له‌ پیشه‌واکانی ده‌رویشایه‌تی ئه‌و سه‌رده‌میش، که‌ناوی [مالک کوری دینار] بوو، گوتبوی: «که‌س ناگاته‌ پایه‌ی موسولمانه‌ راسته‌کان که‌ بیه‌ته‌ جیتی باوه‌ر تا ژنه‌که‌ی خۆی وا به‌ره‌لانه‌کات که‌ هه‌ر له‌ بێوه‌ ژن بچیت!»...

ره‌نگه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا گیانی هموو که‌سێک به‌وچه‌شنه‌ بووبی، چ له‌ناو ده‌رویشه‌کاندا، چ له‌ناو خودا ناسه‌کاندا ره‌نگه‌ له‌ناو هموو خاوه‌ن ئایینه‌کانیشدا هه‌ر وا بوو بێ! چونکه‌ ئه‌وانه‌ی ئاگاداری مێژووی ئه‌وروپان له‌ چه‌رخه‌کانی ناوه‌راستدا، ئه‌وه‌یان بیره‌که‌وتیه‌وه، که‌ پیاوه‌ ئایینه‌کانی مه‌سیحی به‌لایانه‌وه‌ وابوو که‌ ژنی و مێردی، هه‌ر ته‌نیا بریتیه‌ له‌ هۆیه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی شیوه‌یه‌کی ئایینی بدری به‌ (گوناهباری خۆشه‌ویستی ژن و پیاو!)... ئه‌وانه‌ی ئه‌ونده‌ توند و تیز بوون له‌سه‌ر ئه‌و بیروباوه‌رانه‌یان، وایان ده‌زانی ژن و مێرد ئه‌گه‌ر بچنه‌ باخه‌لی یه‌کتره‌وه‌ و، لنگبازی له‌گه‌ل یه‌کتردا بکه‌ن، ته‌نیا بۆ مه‌به‌سی خۆش رابواردن، «نه‌ک بۆ مندال دروست کردن» گوناهبار ده‌بن!... به‌لای ئه‌وانه‌وه‌ وابوو به‌هیزترین کاره‌سات که‌ پیاو ده‌یه‌یئێ به‌سه‌ر خۆیدا، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ خودا نزیک بیه‌ته‌وه، ئه‌وه‌یه‌ که‌ ژن و مێرده‌که‌، هه‌ردووکیان، پێ بنێن به‌ئاره‌زووی خۆیاندا و، خۆیان به‌ش پراو بکه‌ن له‌ لنگبازی!».

پێ‌گه‌شتن له‌پاش چاوه‌روانی یه‌کی دوورودریژ

له‌گه‌ل ئه‌مه‌شیدا، له‌ ژنیانی (رابعه) خۆیه‌وه‌ ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وی که‌ ئاگای له‌م ره‌وشته‌ توند و تیزه‌ی ده‌رویشایه‌تییه‌ نه‌بوو... شونه‌کردنه‌که‌یشی له‌به‌ر هۆیه‌کی تر بوو، که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی دڵ و ده‌روونی خۆیه‌وه‌ هه‌لقوولاوه‌... (رابعه) تاوای لێ نه‌هات که‌ خودای هه‌ر له‌به‌ر خۆی خۆش بوێ، نه‌ک له‌به‌ر ترس و چاکه‌که‌ی، نه‌که‌وته‌ ناو گێژاوی ده‌رویشایه‌تی و خوداناسیه‌یه‌وه‌... (رابعه) له‌ ئه‌نده‌ به‌ده‌ر دلی چوو بوو به‌خودا دا... خودای ئه‌ونده‌ خۆش ده‌ویست، خۆی هه‌ر له‌ پێناوی ئه‌ودا به‌خت ده‌کرد.

له‌و به‌ولاوه‌ که‌سی تری به‌دڵدا نه‌ده‌هات، و، به‌میشکدا نه‌ده‌هات!.

(رابعه) تا ما خۆی ته‌رخان کرد بۆ خودا هه‌ر خه‌ریکی خودا په‌رستن و نوێژکردن بوو خۆی بیه‌ش هه‌شته‌وه‌ له‌ جیهان و مرۆڤایه‌تی، تا ته‌مه‌نی گه‌شته‌ هه‌شتا سال!... له‌و ته‌مه‌نه‌دا (رابعه) ئه‌مه‌نده‌ ئازاری دڵ و له‌شی خۆی دا‌بوو، وشک هه‌لاتبوو، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی چنگێکی مابوو، له‌شی وه‌ک کۆله‌وورژی لێ هاتبوو هه‌ر چه‌ند ئیسکیتیک و پێستیکی بۆ مابوووه‌ که‌ داپۆشیبوون!...

له‌ سالی ۱۸۵۱ کۆچیدا خۆشه‌ویسته‌که‌ی که‌ خودا بوو بانگی کرده‌ ته‌نشت خۆیه‌وه‌... له‌ پاش مردنی (رابعه) چیرۆک زۆر گێڕایه‌وه‌، له‌بابه‌ت بینه‌یه‌وه‌ له‌لایه‌ن چه‌ند پیاو و ژنیکی چاکه‌وه‌، له‌ خه‌ودا که‌ له‌ به‌هه‌شتدا له‌ جیگای هه‌ره‌ باشدا ژیاوه‌...

ئهم چیرۆکانه‌ ئه‌وساکه‌ وه‌ک راست بن، باوه‌ریان پێ ده‌کرا سا ئایا زانستی ئه‌م سه‌رده‌مه‌، ریتی ئه‌وه‌مان ده‌دات به‌و چیرۆکانه‌ باوه‌ر بکه‌ین، یان ریمان نادات، ئه‌وه‌ی به‌راستی بۆمان ده‌رکه‌وتوه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ (رابعه) له‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌یدا به‌رامبه‌ر به‌خودا، راستی کردوه‌ و، به‌راستییش خۆشی ویستوه‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌یشی بۆ هه‌یج مه‌به‌ستییک نه‌بوو: نه‌ بۆ (پاداش)، نه‌ بۆ (خۆپاراستن له‌ ئازار دان)... که‌ به‌وه‌ گه‌شته‌وته‌ پایه‌یه‌کی هه‌ره‌ سه‌یر و بێ‌هاوتا و، هه‌ره‌ پیرۆز له‌دڵداریدا، که‌ مێژوو له‌وه‌ پێش به‌خۆیه‌وه‌ نه‌دیوو!...

(رابعه) دڵداریکی وابوو، که‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌ی خۆی ئه‌مه‌نده‌ بلندکرده‌وه‌ نه‌یویست به‌هه‌یج مرۆڤیکی ببه‌خشی... هه‌ر بۆ خودای هه‌شته‌وه‌، که‌ به‌رزتر و پیرۆزترین که‌سه‌ له‌ زه‌مین و ئاسماندا!...

ژيانی مه‌سیح

گه‌وره‌ترین چیرۆک که تا ئیستا گوتراوه

نوسه‌ری: فۆلتۆن ئۆرسله‌ر

ئهم نووسراوه، (ژيانی مه‌سیح)، کورت کراوه‌ی نووسراوه‌ی ئه‌ونوسه‌ره به‌ناوبانگه‌یه که ناوی (فۆلتۆن ئۆرسله‌ر) ه. (فۆلتۆن ئۆرسله‌ر)، به‌م نووسراوه‌ی نایابه‌ی، نه‌که هه‌رمیشتکی خۆپنده‌وارانی (ئه‌مه‌ریکا) ی رۆشن کرده‌وه، میشتکی خۆپنده‌وارانی جیهانیشتی رۆشن کرده‌وه. (فۆلتۆن ئۆرسله‌ر)، خاوه‌نی گه‌لیک نووسراوانی تری گرنگ و بلند و ناوازه‌یه، که هه‌روه‌ک پرپه‌پری چیشکه‌ی خۆپنده‌واران، هه‌روه‌ها بارستایی خۆپنده‌واریشیان بلند ئه‌که‌نه‌وه. (فۆلتۆن) له‌ سالی ۱۹۳۵ دوو گه‌شتی دوورودریژی کردوه بو‌خاکی (فه‌له‌ستین) هه‌ر له‌و ساله‌وه خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه و ئاماده‌کردن و نووسینی ئهم نووسراوه بووه که ئیمرو له‌به‌رده‌ست خۆپنده‌وارانی به‌ریژی (کورد) دایه. ئه‌وه‌تا ئهم نووسراوه‌ی، له‌ سالی ۱۹۴۹، ته‌واو کردوه. چواره‌ سالی خشتی پێ چوه. ئه‌و ساکه ژماره‌ی لاپه‌ره‌کانی گه‌یشتبووه چوار سه‌د لاپه‌ره‌ ناویشی نابوو: (گه‌وره‌ترین چیرۆک که تا ئیستا گوتراوه)!... له‌ راستیدا نووسراوه‌که تازه‌ترین نووسراوه و به‌که‌لکترین نووسراوه که له‌م بابه‌ته‌وه نووسراوه‌ی... له‌ رۆژی چاپکردنیه‌وه تا سالی ۱۹۵۵، که ئهم نووسراوه، له‌لایه‌ن پسپۆرتیکی تایبه‌تی خۆیه‌وه کورت کرابوووه و، گۆررابوو سه‌ر زمانی (عه‌ره‌بی)، له‌لایه‌ن گۆقاری (کتابی)یه‌وه، (۵۵) جار چاپ کرابوووه!... نزیکه‌ی سێ ملیۆن دانه‌یشتی لێ فرۆشراوو، هه‌رچی په‌سندکردنی نووسراوه‌که‌یشت، له‌لایه‌ن خۆپنده‌وارانه‌وه، ئه‌وه هه‌ر باس ناکی که تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک بووه.

جا منیش به‌هیوای ئه‌وه‌وه که که‌سایه‌تییه‌کی شه‌نگ و شوخ و کارامه و به‌نرخ‌ی جیهانی، به‌خۆپنده‌وارانی کورد بناسینم، ئهم نووسراوه‌ی نایابه‌م له‌ژێر ناوی: (ژيانی مه‌سیح) دا پێشکه‌ش کرد هیوادارم به‌خوا که خۆپنده‌واره به‌ریزه‌کامان که‌لکیکی زۆری لێ وه‌ریگرن و، چاو له‌ که‌سایه‌تییه‌ ناوازه و گه‌وره و گرنگه‌که‌ی (مه‌سیح) پێغه‌مبه‌ر بکه‌ن، که هه‌تا جیهان مابێ کۆمه‌لی (مرو‌قابه‌تی)، به‌تایبه‌تی (کورده‌واری)، له‌سه‌ر یاریده‌دانی گیانی ئهم جو‌ره که‌سانه‌دا ئه‌میتن و له‌ یاریده‌دانیشیان هه‌رگیز تێرنا‌بن.

(عیسا)، هه‌روه‌ک له‌سه‌ر و چاو و به‌ژن و بالادا جوان و شه‌نگوشوخ بوو، له‌ دلێ پاک و کرده‌وه‌ی چاک و ئامانجی پیرۆزیشدا هه‌روه‌ها جوان و شه‌نگوشوخ بوو (عیسا): به‌ره‌نگاریی زۆرداری هه‌ژاری و نه‌خۆشی و نه‌خۆپنده‌واریی زۆرکرد له‌ ناو گه‌له‌که‌ی خۆیدا کاربه‌ده‌ستان و ده‌وله‌مه‌ندان و پیاوه‌ تاییینی (مالووم)ه‌کان و به‌دکرداره‌کانی گه‌لی (جووله‌که)یش به‌ره‌نگارییان زۆرکرد!... (عیسا)، خوای خۆش ئه‌ویست. ده‌ستووری خوایی خۆش ئه‌ویست تی ئه‌کۆشا به‌دل بۆژینیکی گشتی بێ ئازار و بێ هاواری پر له‌ کامه‌رانی و، دوور له‌ خۆپه‌رستی و دوژمنایه‌تی، له‌ ناو نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیدا هه‌رچه‌نده‌ دوژمنه‌کانی ئازاریاندا، به‌لام (عیسا)، تا گیانی پاکیشی به‌خاک سپارد^(۱)

، به‌رامبه‌ر دوژمنه‌کانی، دلێ گه‌ردیکی نه‌گرت هه‌موو ده‌م: داوای ئاشتی و خۆشه‌ویستی ئه‌کرد له‌ ناو گه‌لدا.

هه‌موو ده‌م: ئامۆژگاریی گه‌له‌که‌ی خۆی ئه‌کرد، ئه‌یگوت: (له‌گه‌ل دوژمناندا، دوژمنایه‌تی بکه‌ن. دوژمنه‌کانتان خۆش بوئ!...) میژوونوسان گوتیان:

(له‌ ته‌مه‌نی سی سالی‌دا، عیسا: به‌داردا کرا.) به‌لام له‌ راستیدا، عیسا به‌داردا نه‌کرا دوژمنی عیسا بوو به‌داردا کرا دوژمنه‌کانی عیسا سه‌ریان لێ تیک چوو، له‌ بریتی عیسا، شاگردیکی ناپاکی عیسا یان گرت و کردیان به‌داردا، وایان زانی عیسا به. ^(۲)

که‌چی عیسا، خۆی ده‌ریاز کردبوو!... ئه‌و شاگرده، خۆی، به‌هه‌له‌ له‌لایه‌ن سه‌ریازه‌کانه‌وه گیرابوو و به‌داردا کرابوو!... عیسا هه‌لات و خۆی نه‌دا به‌ده‌سته‌وه به‌لام دوژمنه‌کانی هه‌مووکه‌س وایان زانی که عیسا بووه به‌ داردا کراوه!...

به‌لام که جیهان چاوی کرده‌وه و له‌ راستی تی گه‌یشت، جیگای هه‌ره به‌رز و پیرۆزی له‌ دلێ خۆیدا بۆ عیسا پێغه‌مبه‌ر کرده‌وه.

(عیسا)، تا، ما، نموونه‌یه‌کی خواپه‌رستی و خۆشه‌ویستی و کرداری چاک و بلندبوو هه‌یژکی گیانی گه‌وره‌یشتی هه‌بوو. کۆلی پێ نه‌ئه‌درا و هه‌رگیز نه‌ئه‌به‌تێنرا.

(۱) عیسا به‌خاک نه‌سپێنرا... وه‌رگێر که‌میکی دی خۆی راستی ده‌کاته‌وه.

(۲) لێره‌دا ناچاربووم به‌ریه‌رچی خاوه‌ن نووسراوه‌ی به‌ریز (فۆلتۆن ئۆرسله‌ر) بده‌مه‌وه، چونکه له‌ (قورئانی پیرۆز)دا ئه‌فه‌رمووی: (دماقتلوه‌ وماصلوه‌ و لکن شیه‌ لهم) واتا نه‌ (مه‌سیح) یان کوشتوو و نه‌کردووشیانه به‌داردا تا به‌ئازاره‌وه بمری به‌کیکی تریان به‌و زانیوه و کردوویانه به‌داردا و نازاریان داوه تاملدوووه - وه‌رگێر-

(عیسا)، هه‌رچه‌نده له ژینیا به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیا سه‌ر نه‌که‌وت، به‌لام له‌دوای مردنی ئەو، ئایینه‌که‌ی به‌ره‌به‌ره‌ گه‌شه‌ی کرد و په‌ره‌ی سه‌ند و سه‌رکه‌وت، تارا‌ده‌یه‌کی وه‌ها که ژماره‌ی عیسا‌یه‌کانی گه‌یاندە نزیکه‌ی شه‌ش سه‌د ملیۆن که‌س!...

دروود بۆ گیانی پاک (مه‌سیح) پی‌تغه‌مه‌ری مه‌زن، که هه‌تا هه‌ین، ژیا‌نه‌که‌ی خۆی وه‌ک گه‌وه‌ریکی شه‌وچرا، رێگای ژینمان بۆ‌رۆشن ئە‌کاته‌وه و، وه‌ک مامۆستا‌یه‌کی په‌روه‌رده و فی‌رکردنیش ئاراسته‌ی (خواپه‌رستی) و (مرۆف دۆستی) و (خۆشه‌ویستی) و (تارامی گیانی) مان ئە‌کات.

سلیمانی: شاکر فتاح

سالی ۱۹۶۵

(خاوه‌نی پرۆژه‌ی خۆینده‌واری کورد)

له دایک بوونی منایک

۱

یوسفی دارتاش

دانیشتوانی شاری (ناسره)^(۱) ئە‌یانگوت (یوسف)، هه‌ر له (یوسف کوری یه‌عقوب) ئە‌کات، که له‌پیش خۆ‌یه‌وه بووه و پیاویکی گه‌وره‌بووه و، له کوره هه‌ره خۆشه‌ویسته‌کانی (یه‌عقوب) یش بووه له راستیشدا، (یوسفی دارتاشی ناسره)، خاوه‌نی ریشیکی رهنگ زێ‌پین بوو، پیاویکی مه‌ندی، دهنگ نه‌رمی له‌سه‌رخۆ بوو.

له‌شپه‌دا، زۆتر، له شاگردیکی خۆ‌یندنگای ئە‌کرد، نه‌ک وه‌ستا‌یه‌کی خاوه‌ن پیشه‌ی وه‌ک دارتاشی... یوسف دارتاش به‌هه‌تی‌بووی گه‌وره‌بوویو مامه‌که‌ی گه‌وره‌ی کردبوو هه‌ر ئە‌ویش پیشه‌ی دارتاشی فی‌رکردبوو ئە‌یتوانی ده‌ستی خۆی به‌کاربه‌ینی له روستکردنی کورسییه‌ک، یاخود ده‌رگایه‌ک، یان هه‌وچارێ‌کدا... له دو‌کانه‌که‌یدا پاک و خاوتینی دیاربوو له‌بهنه‌وه ته‌ختیکی نووستنی بۆ خۆی دانا‌بوو به‌ته‌نشت ئە‌ویشه‌وه ئاگردانیکی دامه‌زراندبوو، جا که شه‌و دانه‌هات، تاده‌نگه‌ شه‌ویک^(۲) له‌به‌ر تیشکی چرایه‌کی کزدا نووسراوه ئایینییه‌کانی ئە‌خۆ‌ینده‌وه، که له‌مووله‌وی ئە‌خواستن. دانیشتوانی شاره‌که به‌پیاویکی ئە‌ندیشه‌ بازبان دانه‌نا^(۳) چونکه‌ خۆی ئە‌پاراست له‌وه‌ی تووشی قومارکردن ببێ له‌گه‌ڵ رێ‌بواره‌کاندا یاخود له‌گه‌ڵ ئافره‌ته‌ سۆزانییه‌کانی ناو مه‌یخانه‌کاندا رابووێ‌ر. ئە‌و وه‌ک که‌سوکار و هۆزه‌که‌ی خۆی نه‌ئه‌کرد، که دل‌یان ئاره‌زووی هه‌رشتیکی بکرایه، په‌روایان له هه‌یج نه‌بوو، ئە‌یانکرد.

(ناسره) یش، شوینه‌که‌ی وا هه‌لکه‌وتبوو، که‌وتبووه ناوه‌ند ئە‌وروپا و ئاسیاوه، بووبوو ناوچه‌یه‌کی بازرگانی که هه‌موو جوژه‌ که‌لوپه‌لیکی تیا ئە‌کررا و ئە‌فرۆشرا: وه‌ک به‌هارات و داو و ده‌رمانی چیشت و پۆشه‌نی ئاوریشم، که له رۆژه‌ه‌لاته‌وه ئە‌هاتن، وه‌ک

(۱) ناسیره (الناصره): شاریکی فه‌له‌ستینه له ده‌قه‌ری (جه‌لیل)، حه‌فتا و پینج هه‌زار که‌سیکی تیدا ده‌ژی، نزرگه‌ی (میه‌می کچ- عذراء-ه)، هه‌ر به‌ناوی ئە‌م شاره‌وه‌یه مه‌سیح و شوین که‌وتوانی ناوده‌برین به (النصاری- ناسیره‌کان).

(۲) یان: تا دره‌نگانیکی، تا شه‌وگاریکی دره‌نگ.

(۳) پیاویک یا که‌سبکی گۆشه‌گیر و خه‌یالای (انطوائی).

دهستکرده‌کانی رۆژئاوا و کوتال که لویه‌له‌کانی ئەسکه‌نده‌رییه و دیمه‌شقیش، که به‌لێشاو ئەرژانه‌ ئه‌ویوه...

ئێواره‌یه‌کیان، بازگانێکی دۆستی یوسف، هاته‌ دوکانه‌که‌ی ناوی (ساموئیل) بوو. له‌بابه‌ت‌ ئه‌و ژيانه‌ ته‌نیا‌یه‌وه‌ که یوسف تیا‌ ئه‌ژیا، که دووریو له‌ دلداري و مێبازیه‌وه‌، توانجی تی‌ گرت!... دوای ئه‌وه‌ له‌بابه‌ت‌ زرن‌گکاری (سیاست) و تایینه‌وه‌ گفتوگۆیان کرد میوانه‌که‌ به‌داخه‌یکه‌وه‌ گوتی: (له‌ده‌ست‌ ئامۆزگارییه‌کانی پیغه‌مبه‌ره‌کان و کارگێری دادگاگانان وهرس‌ بووین له‌ راستیدا ئیتمه‌ به‌نده‌ین و بۆ‌که‌لکی (رۆما) ئه‌چه‌وسیتینه‌وه‌ ئاخ‌ خۆزگه‌ رزگارمان ئه‌بوو!...). (یوسف)یش، تیی‌ گه‌یاند که به‌ئه‌سپایی قسه‌ بکات نه‌وه‌ک قسه‌ دز (جاسوس)ه‌کانی فه‌رمانه‌وایی گوتیان لێی بی، چونکه‌ رۆماییه‌کان نه‌ته‌وه‌یان به‌ته‌واوه‌تی خستبووه‌ ژیر چنگی خۆیان‌وه‌ سه‌د سالی‌ک بوو فه‌رمان‌ دارییه‌کی به‌زه‌برووزنه‌نگیان ئه‌کرد له‌و ناوه‌دا جا هه‌رچه‌ند هاونیشتمانه‌کانی ئه‌و خاکه‌، ده‌ماری مه‌ردایه‌تی ئه‌یگرتن و جاروباری‌ک ئاگری شوپشیان هه‌ل‌ ئه‌گیرساند بۆ‌ ئازادکردنی خۆیان، شوپشه‌کانیان به‌وه‌ دواییان ئه‌هات که به‌هه‌زاران لێیان بکوژێ^(۱) و ئه‌وانی تریش سه‌رگه‌ردان بکرتن... جا هه‌ر ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی که رۆژێک له‌ رۆژان گه‌یشتبووه‌ ئه‌وپه‌ری گه‌وره‌یی؛ که خاوه‌نی سه‌ره‌رزبی (یه‌سوع)^(۲) و هێزی (داوود)^(۳) و تیگه‌یشتوویی

(۱) راسته‌ر: که به‌هه‌زارانی لێ بکوژێ.

(۲) یه‌سوعی مه‌سیح: به‌بروای مه‌سیحیه‌کان دووه‌می سیانه‌ پیرۆزه‌که‌یه‌، له‌ (بیت‌ لحم) له‌ دایک‌ بووه‌، له‌ (۴. پ. ز) له‌ رۆژانی حوکی ئۆگستس قه‌یسه‌ر. له‌ (ناسره) ژیاوه‌ تا سی سالی تیا‌ماوه‌ته‌وه‌؛ بۆیا ناوه‌به‌ری به‌ (ناصري) ... ئیتر ده‌ستی کرده‌ موژده‌دان و پیشاندانی موجیزه‌، له‌ چوار مێخه‌یاندان و کوشتیان، له‌سه‌رده‌می والی رۆمانی (بیلاتس بنتی)، به‌لام‌ پاش‌ سن‌ رۆژ هه‌ستایه‌وه‌ و موجیزه‌کانی خۆی ته‌واوکرد له‌ ئینجیلدا باسی ژبان و به‌سه‌ره‌هاته‌کانی ده‌کری، به‌لام‌ له‌ قورئاندا به‌ (عیسا) ناو ده‌هێ.

(۳) داوود: (ده‌وره‌یه‌ری ۱۰-۹۷ پ. ز) دووه‌م مه‌لیکی جووله‌که‌کان بوو باوکی (سلیمان) حه‌کیمه‌) وه‌ یه‌کیکه‌ له‌ باوانه‌کانی مه‌سیح، پیغه‌مبه‌ر بووه‌، (جلیاتی پالنه‌وان)ی کوشت و به‌مه‌ ناوی ده‌رکردووه‌، (شائوول)ی له‌دوای خۆی کرده‌ مه‌لیک، مه‌مله‌که‌تی یه‌هوذا‌ی دامه‌زراند و ئورشه‌لیمیشی کرده‌ پایته‌ختی، له‌گه‌ل‌ ئه‌و هه‌موو دادپه‌روه‌ری و خۆپاراستنه‌ی له‌ خراپه‌، به‌لام‌ یه‌کن له‌ سه‌رله‌شکه‌ره‌کانی خۆی، (ئوریان)ی دا به‌کوشت تا (بتشایع)ی ژنی ماره‌ بکات!! دوایی په‌شیمان بۆوه‌ له‌و تاوانه‌ی. (سیفیری مه‌زامیر) ده‌دریته‌ پال‌ ئه‌م، هێژ و توانای جه‌سته‌یی له‌ راده‌ به‌ده‌ر بووه‌، له‌ قورئاندا ناوی هاتووه‌ و باسی ده‌کات.

(سلیمان)^(۴) و گه‌وره‌یه‌که‌ی بوو؛ وای لێ هاتبوو، بووبوه‌ به‌نده‌ و دیلیکی کز و بیچاره‌ و مل‌ که‌چی (ئۆگۆست سزار)^(۵) سه‌رانه‌ی ئه‌دایه‌!...

... جا که ئه‌و میوانه‌ (یوسف)ی هاندا بینه‌ ژیر ئالای شوپشگێره‌کانه‌وه‌، بۆ ئه‌مه‌ی به‌ره‌نگاری فه‌رمانداری رۆماییه‌کان بکه‌ن، (یوسف) پر به‌دل‌ هه‌ستی خۆی پیشاندا بۆ رزگارکردنی نیشتمانه‌که‌ی خۆی له‌ ده‌ست زۆرداری داگیرکه‌ره‌کان به‌لام‌ نه‌ک له‌ رینگای سه‌رکێشی و خۆین‌ رشتنه‌وه‌- به‌لکو به‌چاوه‌روانی کردنی له‌ دایک‌ بوونی (مه‌سیا) = مه‌سیح) وه‌ که به‌پیتی واته‌ی (ته‌ورات) ئه‌بێ په‌یدا‌بێ (نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆشی رزگار بکات له‌ ده‌ست زۆرداری و بیگه‌ینیته‌ ئاسایش و ئاشتیبه‌وه‌).

به‌لام‌ (ساموئیل) که وهرس‌ بووبوو له‌ ده‌ست نووسراوانی تایینی و لێک‌ دانه‌وه‌ی رۆژانی دوایی، به‌دل‌یکێ شکاوه‌وه‌ رووی کرده‌ (یوسف) و پیتی گوت: (وا هیه‌رۆدسی خونکار، ئه‌وه‌نده‌ ده‌ستی داوه‌ته‌ به‌دکاری، به‌ئاره‌زووی خۆی بی‌ تاوانه‌کانی ئه‌کوژێ، که‌چی تویش هیشتا هه‌ر له‌سه‌ر به‌زمی خۆت ئه‌رۆیت هه‌ر ئه‌وه‌ به‌لێن و چاره‌نووسی دوا‌رژانه‌مان ئه‌ده‌یت به‌گویتا، که ئه‌مه‌ سه‌دان ساله‌ ئه‌درین به‌گوتماندا؟! وا دیاره‌ نیازت هه‌یه‌ نه‌مریت تا (مه‌سیا)ی چاوه‌روان کراو ئه‌بینیت به‌چاوی خۆت، تاکو بیکه‌یت به‌دۆستی خۆت!...).

(یوسف)یش به‌گیان سووکیبه‌که‌وه‌ پیتی گوت:

(بۆچ من کێم، که دارتاشیکێ بچووکم، بیمه‌ هاو‌پیتی مه‌سیا؟ من هه‌ر ئاواته‌خوازی ئه‌وه‌م که بزیم و ژیانیکێ بی‌ ده‌نگ و سه‌نگی پر ئاسایش به‌سه‌ر بیه‌م له‌گه‌ل‌ ئه‌مه‌یشا ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ (مه‌سیا) په‌یدا‌بێ چونکه‌ فه‌رمانه‌وایی چاوی بریوه‌ته‌ هه‌موو منالێک که له‌نه‌وه‌ی (داوود) بی‌ نه‌وه‌ک ئه‌و (مه‌سیا)یه‌ ده‌ریچی که چاوه‌روانی ئه‌کری!)

(۴) سوله‌یمانی حه‌کیم: مه‌لیکی ئیسرائیلیه‌کان بووه‌، له‌ ده‌وره‌یه‌ری ۹۷۰-۹۳۵ پ. ز، کوری داووده‌ له‌ (بتشایع)ی ژنی که به‌نا‌ره‌وایی داگیری کرد و ماره‌ی کرد و باسکرا، له‌ رۆژانی حوکمیدا ولات‌ گه‌یشته‌ ئه‌وپه‌ری سه‌روه‌ری، هه‌یکه‌لی ئورشه‌لیمی بنیاتنا، به‌ژیری و حیکمه‌ته‌وه‌ ناوی ده‌رکردبوو، ئه‌میش له‌ قورئاندا ناوی هاتووه‌ و باس‌ ده‌کری.

(۵) ئۆگستیس (کایۆس یۆلیۆسی ئۆکفاتیاس) ۶۳ پ. ز- ۱۴، قه‌یسه‌ر هه‌لی گرتبۆوه‌ و کردبووه‌ کوری خۆی، رۆژی ئیمپراتۆری دامه‌زراند و تاکه‌ره‌وانه‌ حوکمی ده‌کرد: ئه‌مه‌ش دوای ئه‌وه‌ی له‌ (ئه‌کسیۆم) دا سه‌رکه‌وت‌ ناشتی به‌ریاکرد و هانی ئه‌دیسانی ده‌دا، له‌سه‌رده‌می ئه‌مدا مه‌سیح هاته‌ دنیاوه‌.

به‌زاره‌ی پیش ده‌زگیرانی!

هر له و شه‌وه‌دا که (یوسف) بریاریدا، له‌گه‌ل دایک و باوکی (مه‌ریه‌م) دا، که (یه‌واقیم) و (حه‌ننه) بوون،^(۱) له‌بابه‌ت ژن هینانه‌که‌یه‌وه‌گفتوگۆ بکات، خۆی پاک پاک ششت و، ریشی ریتک خست و، سه‌ری خۆی داهینا ئنجا له‌شیریبینه‌کانی (دیمه‌شق) یش دیاربه‌کی گرت به‌ده‌سته‌وه، پاشان رووی کرده‌ خانووی خیزانی (مه‌ریه‌م) که‌هه‌مووی نزیکی میلیتک دوور بوو له‌ویوه... له‌وکاته‌دا کچیکی پووری (مه‌ریه‌م) یش که‌ناوی (ئه‌لیسابات) بوو، بووبوو به‌میوانی ئه‌و خیزانه‌ ئه‌م له‌ (مه‌ریه‌م) چل سالتیک گه‌وره‌تر بوو کاتی که‌گه‌وره‌ کچ بووه، شووی کردوو به‌پیاویکی ئایینی که‌ناوی (زه‌که‌ریا) بووه.

به‌لام هه‌یچ منالی لیبی نه‌بووه هه‌ردووکیان که‌له‌گوندی (عه‌ین کارم) دا دانه‌نیشان، سالی جاریتک دووجار، ئه‌هاته‌ لای پووری سه‌ری لیبی ئه‌دا...

ئنجا که‌یوسف گه‌یشته‌ خانووه‌که‌یان، (یه‌واقیم) به‌پیریه‌وه‌ چوو. خۆشی و چلۆنی له‌گه‌لدا کرد و داینیشان له‌لای خۆیه‌وه.

پاشان چوووه ژوووه‌وه، ژنه‌که‌یشی له‌هاتنی یوسف ئاگاداری کرد، (مه‌ریه‌م) و (ئه‌لیسابات) یش له‌ژوووه‌که‌ چونه‌ ده‌ره‌وه (حه‌ننه) ی ژنی (یه‌واقیم) یش راسته‌وراست به‌مێرده‌که‌ی خۆی گوت، که‌له‌وساوه‌هه‌ستی به‌دل‌خوازی (یوسف) کردوو به‌رامبه‌ر (مه‌ریه‌م) ی کچی، ترسیکی سه‌یری لیبی نه‌یشتوووه که‌هۆبه‌که‌ی نازانی چیه!

هه‌روه‌ک هه‌ستی کردبێ به‌وه‌ی که‌له‌دوا رۆژدا (مه‌ریه‌م) تووشی ئه‌رک و ئازار و سه‌رگه‌ردانییه‌کی زۆر ئه‌بێ به‌هۆی (یوسف) ی مێردیه‌وه‌ و ابو ئه‌میش به‌کیک بوو له‌ په‌وشته‌کانی خیزانی (حه‌ننه)، که‌ جاروبار هه‌ستی رووداوی پاشه‌ رۆژیان ئه‌کرد^(۲)!... پاش ئه‌وه (حه‌ننه) گوتی: (له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشا به‌پیتوبستی ئه‌زانم، که‌ گوی نه‌ده‌مه‌ ئه‌م ترس

(۱) مه‌ریه‌م: کچه‌ پاکیزه‌که‌ی ناسیره‌ بووه، باوکی (یواکیم) و دایکیشی (حه‌ننه) له‌بنه‌چه‌ی یه‌هوزای خانه‌واده‌ی (داوود) پتیه‌مبه‌ره، هه‌ر له‌ناسیره‌ جویرائیلی مزستاده‌ خۆی پیشاندا و مژده‌ی سک پرپوونیکه‌ی خاوتنی دایه‌ که‌ (مه‌سیح) رۆحی به‌رجه‌سته‌کراوی ده‌بن، دوا‌ی به‌رۆح و جه‌سته‌یه‌وه‌ چوووه ئاسمان، مه‌سیحیه‌کان سه‌دان کلێسایان بۆ پیرۆزکردن و به‌رز راگرتنی بنیاتناوه، هونه‌رمه‌نده‌کانیشیان هه‌زاران به‌ره‌م و داهینانیان به‌په‌یکه‌ر و وینه‌ و تابلۆی به‌ره‌مه‌هیناوه... له‌ یاده‌ریه‌کانی: (۸) کانونی یه‌ک سک پرپوونی خاوتنی، (۱۵) ناب چوونی بۆ ئاسمان.

(۲) یان: پیتیبینی رووداوه‌کانی ده‌کرد.

- ئای یوسف چه‌نده‌ به‌سه‌زمانیت!... هه‌تا ئه‌میتیت هه‌ر له‌خه‌م و په‌ژاره‌ی خۆتا ئه‌ژیت!... هه‌تا هه‌یت دوور ئه‌بیت له‌ رووداوه‌ وه!... ئاره‌زووی خۆته، هه‌ر به‌ته‌نیایی مپینه‌ره‌وه!...

- ئیتر له‌مه‌ به‌ولاوه، ته‌نیا نامینه‌وه... چونکه‌ کچیکی وام دۆزیوه‌ته‌وه که‌ بۆ هاوسه‌ری خۆم ده‌ست بدات... کچه‌که، له‌ ته‌مه‌ندا بچووکه... به‌لام له‌ کچانی تر ناکات!... زۆری پێ نه‌چوو، ئه‌و کچه‌ی یوسف لیبی ئه‌دوا، به‌ به‌ردووکانه‌که‌یدا تپیه‌ری گۆزه‌له‌یه‌ک ئاوی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو...

که‌ (ساموئیل) جوانی کچه‌که‌ی بۆ ده‌رکه‌وت و سه‌روشیوه‌ نه‌ژاده‌که‌ی چاوپتیکه‌وت، له‌ یوسفی پرسی:

- تۆ له‌وه‌ دلنیایت که‌ شووت پێ ئه‌کات و به‌لینه‌که‌ی خۆی ئه‌باته‌ سه‌ر؟

- من هیشتا ئه‌و قسه‌یه‌م له‌گه‌ل نه‌کردوو...

- هاوڕیتی خۆم، کورپه‌ هه‌رزه‌کاره‌کانی (ناسره)، چاویان تیژه، هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ هه‌ستیان پێ کردوو... زۆری پیناچی لیبی کوته‌بنه‌وه... جا ئه‌گه‌ر، هه‌ر شه‌رم بکه‌یت و ئه‌م هه‌له‌ی ده‌ستت که‌وتوووه، به‌کاری نه‌هینیت، ئه‌وا به‌نیازی خۆت ناگه‌یت... ئه‌زانیت باوک و دایکی کین؟

- هیشتا ئه‌وه‌م بۆ ده‌رنه‌که‌وتوووه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ئه‌زانم که‌ له‌م چه‌نداندا له‌ (ئۆرشه‌لیم) وه‌هاتوونه‌ته (ناسره) و له‌م شارهدا ئارامیان گرتوووه.

- ئه‌ی ناوی کچه‌که‌ نازانیت؟

- ناوی (مه‌ریه‌م) ه.

و له‌رزی ناو دلهم چونکه به‌ئاواته‌وه‌م مه‌ریه‌میش وه‌ک من و تو، خوښی له‌ دل‌داری و کامه‌رانی ببینی... که‌واته یوسف بانگ که‌ بیته ژووره‌وه).

(یوسف) یش هاته ژووره‌وه که (حننه) چاوی به‌روخساری که‌وت، نارامیکی وا به‌دلی گه‌یشت، که‌ هه‌ر خه‌موپه‌ژاره‌یه‌ک له‌ دل‌یا هه‌بوو، ره‌وییه‌وه... سی کوچکه هه‌رسیکیان دانیشن و ده‌ستیان کرد به‌گفتوگو‌کردنیک‌ی ئاسایی: وه‌ک ئاووباو، خه‌رمان و به‌ره‌م و، گرانیی باجه‌کانی فه‌رمانه‌وایی... پاشان (یوسف) خوازینی (مه‌ریه‌م) ی لی کردن گوتی: نه‌وه‌نده (مه‌ریه‌م) ی به‌دل‌اچووه و حه‌زی لی کردووه، که‌ هه‌ر له‌و ره‌ژه‌وه‌ی که‌ خیزانه‌که‌یان گه‌یشتونه‌ته (ناسره) تا ئیمه‌ژ، بی وچان سه‌رنچی لی نه‌دا و چاوی تی نه‌په‌رئ مه‌گه‌ر نه‌و ره‌ژانه نه‌یدیبی که‌ نه‌خوښ که‌وتی و نه‌هات‌بیته ده‌ری بو‌ئاو هینان بو‌ ماله‌وه له‌بیره‌که‌... له‌و کاته‌دا دایکی که‌که‌ گوتی له‌ پیکه‌نینیکی به‌ئه‌سپایی بو.

تیگه‌یشت که‌ پیکه‌نینی مه‌ریه‌م بو، که‌ له‌گه‌ل (ئه‌لیسابات) دا چوو‌بوونه سه‌ریان گوتیان لی نه‌گرتن!... دایکی که‌که‌ له‌ دلی خویدا پی نه‌که‌نی چونکه‌ نه‌وه‌ی بیرنه‌که‌وته‌وه که‌ نه‌ویش له‌ ره‌ژی خوازینی خویدا، له‌ مالی باوکی خویدا هه‌روای کردبووه!...

له‌ دوا‌ییدا بانگی که‌که‌ی کرد مه‌ریه‌میش هاته ژووره‌وه کراسیکی شینی له‌به‌ر دابوو به‌قاچه رووته‌کانیه‌وه به‌رامبه‌ریوسف وه‌ستا... ئیتر هه‌ر نه‌وه‌نده بو، باوکی ده‌ستی گرت و خستیبه ناو ده‌ستی یوسف‌وه، ئاشکرای کرد که‌ هه‌ر دووکیان بوون به‌ده‌زگیرانی یه‌کتیری، هه‌روه‌ها پیره‌زبایشی لی کردن!...

پینه‌به‌ریکی نه‌ناسراوا!

هه‌ندی کاروبار هاته پیشه‌وه، که‌ هه‌موویانی ناچارکرد بچن بو‌ شاری (ئورشه‌لیم) چونکه‌ پشک یان نایه سه‌ر (زه‌که‌ریا) که‌ بو‌ چهند ره‌ژیک بچینه ناو په‌رستگه‌ی نه‌و شاره‌وه تا له‌وی فرمانی ئایینی خوی به‌جی به‌ینی.

خیزانه‌که‌یش به‌ (یوسف) یان گوت که‌ بچی بو‌ نه‌وی له‌گه‌لیاندا نه‌و که‌چه سی ره‌ژه‌ی نه‌ویست به‌سواری گوتی دره‌ژ تا بگه‌نه نه‌وی (حننه) و (مه‌ریه‌م) یش هه‌ریه‌که‌ سواری که‌ریک بوون، که‌ (یه‌واقیم) و (یوسف) یش جله‌وه‌کانیان، راته‌کیشان. له‌و گه‌شته‌دا (یوسف) چوو به‌دلی باوک و دایکی (مه‌ریه‌م) دا. هه‌ستیان وا نه‌کرد که‌ (یوسف) کورپیکی خو‌یا نه‌!...

ئجا که‌ گه‌یشتنه (ئورشه‌لیم) و (مه‌ریه‌م) چاوی به‌گه‌وره‌یی و شه‌نگوشوخی شاره‌که‌

که‌وت، به‌گوتی (یوسف) یا چریاند گوتی: (چه‌ند شاریکی گه‌وره‌یه‌!) به‌لام که‌ په‌رستگه‌کیان چاوپیکه‌وت، شاره‌که‌یان زۆرت‌ر به‌دل‌اچوو چونکه‌ راره‌وه فراوانه‌کانی و هۆله‌ گه‌وره‌کانی و پایه و ستوونه به‌رده مه‌ریه‌ره‌کانی که‌ یه‌جگار بل‌ندبوون له‌گه‌ل بنمیچه‌که‌یا که‌ له‌ ته‌خته‌ی داری ئورزی لوینان دروست کرابوو، به‌لایانه‌وه یه‌جگار جوان و شه‌نگ و شوخ و رازاوه بوون!... په‌رستگه‌که‌ له‌ هه‌ر پینچ ده‌رگه‌که‌یه‌وه خواناسانی تی ره‌ژابوو ژماره‌یان له‌ هه‌زاران تیپه‌ری کردبوو!... به‌لام کۆری ده‌ره‌وه‌ی په‌رستگه‌که‌ پرپو‌بوو له‌ دوکاندار و پاره‌گۆره‌وه‌ه کۆترو مه‌رومالات و مؤمیان تیا نه‌فرۆشت... بازاره‌که‌ی گه‌رم بو، پرپو‌بوو له‌ قاووقیژ و هاتوچۆوه ده‌نگه‌ ده‌نگ... (یوسف) له‌وکاته‌دا گه‌وره‌یی رابردوو (په‌رستگای داوود) ی بیرکه‌وته‌وه که‌ هه‌ر له‌و شوینه‌دا دروستی کردبوو پاش نه‌وه (په‌رستگا گه‌وره‌که‌ی سلیمان) ی بیرکه‌وته‌وه که‌ له‌سه‌ر که‌لاوه‌که‌ی نه‌و په‌رستگایه دروستی کردبوو.

نه‌وه بو، مایه‌وه تا چوار سه‌د سالی خشت، تا له‌لایهن (نه‌بو‌خه‌د نه‌سر)^(۱) ی خونکاری ئاشووریه‌که‌نه‌وه رووخینرا!...

(یوسف) له‌ پش دهمی په‌رستگه‌دا پی‌او‌یکی کورته بنه‌ی ریش پری، چاوشینی، چاومه‌ییوی دی، ته‌مه‌نی له‌ چل سالان تیپه‌ری کردبوو... گوتی له‌ ده‌نگیک بو بانگی نه‌کرد. که‌ ئاووری دایه‌وه (ساموئیل) ی دۆسته بازرگانه‌که‌ی بوو خوښی و چلونی له‌گه‌ل‌دا کرد و پتی گوت: (ئه‌م پی‌اوه ناوی «حه‌نانیا» یه‌ گه‌وره‌ی هه‌موو پی‌اوه ئایینه‌کانی ئیره‌یه که‌م دیته ناو کۆبوونه‌وه ئایینه‌که‌نه‌وه ژیانیکی وا نه‌ژی که‌ زۆر دووره له‌ خوا په‌رستی و ره‌وشت دروستییه‌وه له‌گه‌ل (هیره‌ژدس) دا گه‌له‌ کۆمه‌کی له‌ نه‌ته‌وه نه‌که‌ن خوښی و پی‌اوه‌کانی‌شی له‌ ریگای ناپاکی و چه‌واشه‌کردن و بازرگانی ناو په‌رستگه‌که‌وه ده‌وله‌مه‌ندبوون!).

کاری ئایینی ده‌ستی پی‌کرد... (زه‌که‌ریا)، له‌ شیوه‌یه‌کی مه‌ند و به‌سامدا، نو‌یژکه‌ره‌کانی کیش کرد بو‌ نو‌یژیکی بی ده‌نگ و سه‌نگ له‌ناو نه‌و هه‌زاران که‌سانه‌دا که‌ له‌ویدا نو‌یژیان نه‌کرد، که‌س نه‌بوو بزانی چی به‌دلی (زه‌که‌ریا) دا دی له‌ کاتی نو‌یژکردندا، (ئه‌لیسابات) ی ژنی نه‌بی... نه‌و نه‌یزانی ئاواته دوورو‌دیژه‌که‌ی چیه‌ که‌ هه‌موو ده‌میک له‌

(۱) نه‌بو‌خه‌ز نه‌سر، یان: نه‌بو‌که‌د ناسری دووه‌م، ۶۰۵-۵۶۲ پ.ز، مه‌لیکی بابل بووه، له‌ ۵۸۶ پ.زدا ئورشه‌لیمی کاولکرد و جووله‌که‌کانی به‌دیل گرت و سه‌دان هه‌زاری راپینچ کردن بو‌ بابل و میسۆپۆتامیان.

نوڤڙدا دووباره‌ی ئه‌کرده‌وه، له‌خوا ئه‌پاراپه‌وه که کورپڙکی پښ به‌خشی!

که نوڤڙه بڼ ده‌نگه‌که برابره‌وه، (زه‌که‌ریا)، بوخوردانه زیوینه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه به‌سه‌ر سه‌ری هه‌موواندا له‌دوو‌ره‌وه ئه‌یگپڙا پاشان په‌رده‌ی په‌رستگاکه‌ی لابرډ و چوو‌ه ناو (جیگای هه‌ره پیرۆز)ه‌وه که له‌ویدا هه‌موو دهم پیاوه ئایینه‌کان له‌خوا ئه‌پارپڼه‌وه و ئه‌په‌رستان... به‌لام ئه‌مجاره زۆری پښ چوو خیزانه‌که‌ی دل‌یان داخوړپا... دواپی زه‌که‌ریا ده‌رکه‌وت به‌لام په‌نگی وا زه‌رد هه‌لگه‌رابوو هه‌موو که‌س له‌ویدا په‌پی پښ برد که (کاره‌سات)یک‌ی سامناکی لی روودابوو (حه‌نانيا) یش به‌هه‌له‌داوان خو‌ی گه‌یاند ه‌وه و باوه‌شی پیاکرد، نه‌وه‌ک بکه‌وئ له‌ویدا (زه‌که‌ریا) په‌نجه‌ی کیشا بۆ ده‌می مه‌به‌سی نه‌وه‌بوو زمانی شکاوه، و، قسه‌ی پښ نا‌کرئ. (حه‌نانيا) یش ناچاربوو، فرمانه ئایینه‌که‌ی دواپی پښ هیتا!... پاش نه‌وه خیزانی زه‌که‌ریا له‌گه‌ل زه‌که‌ریادا چوونه‌وه بۆ گونده‌که‌ی خو‌یان که زه‌که‌ریا تیگه‌یشت ترس و دل‌ه گورپښ که‌وتوته دل‌ی خیزانه‌که‌ی ه‌وه، په‌ره قاقه‌ز و پښووسیک‌ی لی داوا کردن.

ده‌ستی کرد به‌نووسپڼ به‌م جو‌ره:

(فریشته‌یه‌ک په‌یدابوو قسه‌ی کرد له‌گه‌لما!... هه‌ر نه‌وه‌نده پښ نایه «جیگا هه‌ره پیرۆز»ه‌که‌وه، فریشته‌یه‌ک له‌به‌ر ده‌ما وه‌ستا باله‌کانی کردبووه‌وه منیش ترسم لی نیشته به‌لام فریشته‌که‌ ده‌ستی کرد به‌دل‌دانه‌وه‌م، گو‌تی: زه‌که‌ریا له‌هیچ مه‌ترسه ئاواته‌که‌ت که‌وته به‌رگو‌یی خواو بریاری له‌سه‌ردا که بۆت بڼته‌دی (ئه‌لیسابات)ی ژنت کورپڙکی ئه‌بڼ، «ناوی ئه‌نبی «یوحه‌نا» پیاویکی پاک و خواناس و گه‌وره ده‌رئه‌چچ له‌ناو گه‌له‌که‌ی خو‌یدا زۆرکه‌س له‌خوانه‌ناسه سه‌رکښه‌کان ئه‌گپڙتته‌وه سه‌ر خواناسی!...» منیش به‌فریشته‌که‌م گو‌ت: «به‌لام منیش و ژنه‌که‌یشم هه‌ردوو‌کمان پیرین!...» ئه‌ویش به‌قسه‌که‌م دل‌ته‌نگ بوو، گو‌تی:

«من جبرائیل ئه‌وه فریشته‌یه‌م که له‌به‌رده‌می خوادا ئه‌وه‌ستم من نیرراوم که ئه‌م موژده‌یه‌ت بده‌م... جا چونکه‌ تو به‌قسه‌که‌م پروا نا‌که‌یت، زمانت ئه‌شکئ و قسه‌ت پښ نا‌کرئ، تا ئه‌وه رۆژه‌ی قسه‌که‌م دښته‌دی!»^(۱) که ئه‌وه‌ی گو‌ت ئیتر من زمانم شکاو له

(۱) له‌م رووه‌وه خوا‌ی گه‌وره له‌قورتانی پیرۆزدا ده‌فرموئ: (یازکریا إنا نیشک بغلام آسمه‌ یحی لم نجعل له من قبل سمياً قال رب أنى يكون لى غلام وکانت امرأتى عاقراً وقد بلغت من‌ الکبر عتياً. مریم- ۷، ۸) هه‌روا گه‌رانه‌وه بۆ سو‌رته‌ی (مریم) له‌سه‌رته‌واوه تا کو‌تاییه‌که‌ی، جوانترین خستنه روویه‌که بۆ ئه‌م باسه، له‌گه‌ل هه‌ندئ ورده جیاوازیدا.

قسه‌کردن په‌کم که‌وت... له‌به‌رئه‌وه باوه‌رم به‌قسه‌ی فریشته‌که‌ هیتا، که رۆژى هاتنه‌دی ئاواته‌که‌م نزیک بۆته‌وه!...)

(ئه‌لیسابات)یش ترسا له‌وه‌ی که می‌رده‌که‌ی تووشی شیتتیه‌ک بووبی!... به‌لام (حه‌ننه) گو‌تی:

(نه‌ه. ئه‌مه موژده‌ی هاتنی پیغه‌مه‌رکیشی به‌ده‌مه‌وه‌یه!... چونکه‌ خیزانی ئیمه‌ توانای ئه‌وه‌یان هه‌یه که دوا‌رۆژ بخو‌پڼه‌وه!)

له‌راستیشدا وا ده‌رچوو چونکه‌ چهند مانگیک‌ی پڼته‌چوو که رۆژیک له‌ پر پیاویکی پاسپیراوه‌گه‌یشته (حه‌ننه)، نامه‌یه‌کی له‌ (ئه‌لیسابات)ه‌وه بۆ هیتابوو، ئه‌مه‌ی تیا نووسیبوو: (خۆشه‌ویسته‌که‌م، ده‌ستی خوات له‌سه‌رپښ... خوا‌ی گه‌وره نزا‌که‌مانی گیرا کرد قسه‌ی فریشته‌که‌ راست ده‌رچوو. وا من به‌م پیریه‌مه‌وه سکم پرپوه‌ه!...)

شه‌ویکی بڼ هه‌وینین!

که یوسف له‌فرمانی رۆژانه‌ی خو‌ی بووه‌وه، چوو به‌رده‌می تاقیکه‌وه له‌ناو دوکانه‌که‌ی خو‌یدا، وه‌ستا له‌ناو ئه‌و تاقه‌دا ئامانیک‌ی کاشیی دانابوو هه‌ر له‌وساوه‌که (مه‌ریه‌م)ی دیبوو، هه‌رچی ده‌ست که‌وتبوو له‌ناو ئه‌و کاشیه‌دا کو‌ی کردبووه‌وه!... که پارهی ناوکاشیه‌که‌ی کرده‌ مستیه‌وه و ژماردی، دل‌ی خو‌ش بوو و ده‌مرچاوی گه‌شایه‌وه له‌به‌رخۆیه‌وه گو‌تی:

(ئه‌مه به‌شی ئه‌وه ئه‌کات، که به‌م زووانه، موژده‌ی ته‌واوکردنی ژن هیتانه‌که‌م بداتئ!)... گه‌رمایی به‌هاری ئه‌وه رۆژه، گری خو‌شه‌ویستی به‌دل‌ی سه‌ندبوو به‌هه‌له‌داوان رووی کرده مالی ده‌زگیرانه‌که‌ی رتگاکه‌ی که به‌ناو چهند گردتیکدا ئه‌رویشته ئه‌ملاو ئه‌ولاکه‌ی سه‌وزه‌گیایه‌کی ره‌نگین داپووشیبوو، که پری بوو له‌گو‌لی ره‌نگاو‌ره‌نگ و گه‌ش و جوان...

که نزیک خانووی مه‌ریه‌م بووه‌وه، چاوی به‌مه‌ریه‌م که‌وت چراهه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو، دانه‌ویبووه‌وه خورما و هه‌نجیری وشکی کو‌ئه‌کرده‌وه که مه‌ریه‌م خشپه‌ی پیتی یوسفی هاته به‌رگو‌ی و ئاوری دایه‌وه، به‌ده‌ست تاسه‌ی دل‌ی خو‌ی تیگه‌یان... له‌پاش شیو خواردن، هه‌ردوو ده‌زگیران ده‌میکی درپڙیان پیکه‌وه رابوارد، ری و شو‌نریان بۆ دوا رۆژى خو‌یان دائه‌نا دل‌ی هه‌ردووکیان پرپووبوو له‌کامه‌رانی و ئایین و نیازی به‌هیت... مه‌ریه‌م وای پښنیاز کرد که ژن و می‌ردیه‌که‌یان پاش سڼ مانگی تر ته‌واو بکری... چونکه‌ ماوه‌یه‌کی پښ ئه‌ویست تا به‌رگو پۆشه‌نیسه‌کانی خو‌ی ته‌واو بکات له‌برانه‌وه‌ی رابواردنی ئه‌و

شهو یاندا، یوسف، مهریه می به خواسپارد، به مهرجی به یانه کی زو که چوو بۆ گۆزه پرکردن له ئاو چاوی پیتی بکه ویتته وه... پاش ئه وه، یوسف گه رایه وه بۆ جیگا که ی خۆی له وکاته دا ههستی وا ئه کرد که کامه رانترین پیاوه له شاری (ناسره) دا...!

ئیتتر هه ر ئه وه نده چوو ه ناو پیتخه فه که یه وه، خه و چاوه کانی داگرت^(۱) ئه ویش وه ک هه موو پیاویک که له و باره دابجی خه وی ئه دی: خه وی ئه دی به مهریه مه وه کراسه شنه که ی به دم باوه ئه شه کایه وه... چاوه مه سه ته کانی مهریه می ئه هاته پیتش چاوا!... به لام خه وه کانی ئه و وه ک خه وی ئه و پیتخه مبه رانه ی پیتش خۆی نه بوون، راست و ره وان دوارۆژ پيشان بده ن. ئه و کاره ساته ی نه هاته پیتش چاوا، که خه ریک بو له وشه وه دا پرووه جیهان ئه رۆیشت! هه ره ها، نه (هیرۆدس) و^(۲) نه نه ته وه ییش، نه (ئوگۆست سزار) ییش له کۆشکه که ی خۆیدا، ئه وه یان به بیره دا ئه هات، که جیهان خه ریکه به ره و لایه کی تازه بروات!... که س نه بوو، ئه وه به دلایه ییت که هه لگه رانه وه یه کی کۆمه لایه تی له په یدا بووندا یه و له و شه وه تاریک و نووته که دا رتگه ی خۆی گرتوه...

هیشتا به ره به یان بوو، که یوسف له پر گوتی له چه ند لیدانیکی ده رگای دوکانه که ی بوو، له جیگا هاته ده ره وه و چوو به دم ده نگه که وه که ده رگای کرده وه، (یه واقیم) ی خه زوری به شله ژاوییه که وه وه ستابوو ده ستی خسته سه ر شانی و پیتی گوت: (کورم نارامت بی... تیک مه چۆ! مهریه می خۆی شار دۆته وه!)

مهریه می تۆ به رز و پیرۆزیت...

مهریه می له (ناسره) ده ربازوو! به لئێ ئه م مهریه مه ی که خاوه نی چاوه شینه کان و قژه ره شه کان بوو، که ده زگیرانی یوسف بوو، که به هه موو دلایه وه، به هه موو گیانیه وه خۆشی ئه ویست، هه لات و چوو!... چونکه هه ر ئه وه نده یوسفی ده زگیرانی ره وانه کرد، پاش تاویک، کاره ساتیکی گرنگی وا رووی لئێ ئه دا، که به جاریک ژبانی پیتی وه رگیترا...

(۱) یان: خه و بر دیه وه، چاوی چوو ه خه و، خه وی لئێ که وت.

(۲) هیرۆدس: چوار پاشای جووله که کان به م ناوه وه، بوون، ئه وه ی ئیمه مه به سه ستیمان بی؛ هیرۆدسی گه وه ره: (۷۲- ۴ پ.ز) له عه سه قه لان له دایکبووه، هیرۆدس (۴۰- ۴ پ.ز) ده ستی هینا به هه یکه لی ئورشه لیمدا و رازاندیه وه، هه یکه لی سامیره شی بنیاتنا، زۆری حه ز له ئاوه دانی بووه، ئه مموو فه رمانیدا به سه ربیرینی منالانی (بیت لحم). هیرۆدس ئه نته ییاس (۲۰ پ.ز- ۳۹ ز) کوری هیرۆدسی گه وره یه، فه رمانیدا به سه ربیرینی یوچه نای مه عمه دان، مه سیحیسی دادگایی کرد... ئه م دووانه له م کتیبه دا مه به ستن.

مهریه می، شله ژا و تیک چوو، چه ند کاتیکی مایه وه به بی ده نگی، هه ر چه ندی ئه کرد، زمانی گۆی نه ئه کرد قسه بکات!...

کاره ساته که ی به جگار گرنگ و به سام بوو، له ناکا و لیتی قه وما.

هه رگیز به بیره دا نه ئه هات که شتی وای لئێ روو بدات!...

هه ر ئه وه نده، ئه وشه وه باوک و دایکی چوو نه سه ریان، مهریه می سه رما ته نگه تاوی کرد ناچار بوو به جیته به ر هه یوانیکی ناو خانووه که وه، بۆ ئه مه ی گه رمی بیه ته وه... له ویدا، پیاویکی نه ناسیاوی چاویکه وت پرشنگی رووناکی؛ چوار لای گرتبوو.

له وشه وه تاریکه دا مهریه می زا ره تره ک بوو، له جیگای خۆیدا چه قا!... له وکاته دا پیاوه نه ناسیاوه که خۆشی و چلۆنییه کی له گه ل کرد!... به ده نگییکی وا که مهریه می له و ده نگه ی ناسکتر هه رگیز نه بیسته بوو به مهریه می گوت: (ئه ی ئه و که سه ی که خوا ئه تخاته خۆشییه وه، دروودی خوات له سه ربی موژده بی خوا له گه ل تۆیه تۆ ئه بیته ئافره تییکی به رز و پیرۆز له ناو ئافره تاندا!). مهریه مییش چاوه کانی داخست، به لام هه ندیک دلنیا یی پیتی گیشته گوتی هه ل خست بۆ پیاوه نه ناسیاوه که موژده که ی خۆی ته واو بکات. گوتی: (خوا دیارییه کی گه وره ت پیتی ئه دات، سکت پر ئه بی. کوریکیشته ئه بی، ناوی ئه نه ییت (یه سووع)... بۆت ئه بیته پیاویکی گه وره و به سه ره رزی و کرده وه ی بلنده وه ناو ده ره کات... ته ختی داوودی ئه که ویتته ژیر چنگه وه... هیتز و ده سه لاتیشی هه رگیز له ناو ناچیت!) مهریه می هه ستی پیتی کرد، پیتوستییی به دلنیا ییه ک هه یه...

به گومانی که وه ئه و پرسه ی لئێ کرد، که (زه که ریا) له سه ری سزا درا به په که که وتنی زمانی... گوتی: (من له گه ل هه یچ پیاویکدا کاری ژن و میردیم نه کردووه شتی وا چۆن روو ئه دات؟!)... ده نگی پیاوه نه ناسیاوه که پرپوو له شیرینی و خۆشه ویستی، هه تا لیتی نزیک نه بووه وه نه یزانی که ئه و پیاوه فریشته یه که و، ورشه ی باله کانی دی...

به مهریه می گوت: (گیانی پیرۆز دیتته ناو له شته وه. هیتزی خوا ئه بیته نیگا هبانته له به ره وه ئه و مناله پیرۆزه ی له تۆ له دایک ئه بی^(۱) ناوی ئه نری کوری خوا!...) مهریه می^(۲)

(۱) راستتر: له تۆ ده بی، ده تیج.

(۲) هه ر له م باره یه شه وه خوا ی گه وره له قورئانی پیرۆزدا ده فه رموی: (واذکر فی الکتاب مریم إذ آنتبذت من أهلها مکاناً شرقیاً فاتخذت من دونهم حجاباً فأرسلنا إليها روحنا فتمثل لها بشراً سوياً قالت إني أعوذ بالرحمن منك إن كنت تقياً قال إنما أنا رسول ربك لأهب لك غلاماً زكياً قالت أنى یكون لی غلام ولم یمسسني بشر ولم أك بغیاً. مریم- ۱۶، ۲۰)

کرژبوو! بۆ کچیتکی (ناسره) یی ساویلکهی وهک مهربم، ئەمه یه جگار زۆربوو که تیتی بگات، که بچیته دلپهوه! جا که فریشته که پیتی گوت، (ئهلیسابات) ی خزمی ئەمه شهش مانگه سکی پرپوهه، راستی قسه کهی ئەوی بۆ دهرکهوت مهربمیش گوتی: (من کارهکهری خوام... خوا بکا قسه کهت بپته دی)... ئیتر ههژنهوه نده بوو فریشته که له بهر چاونه ما! مهربمیش به په له خۆی فریاده ناو جیگا که یه وه... له سه ر ئەژنۆ، به چۆکدا هات و چاوه کانی نووقاند... به هه نسکی گریان وه دهستی کرد به پارانه وه له خوا... پر به دل ئه بویست خۆی فری بداته باوهشی دایکیه وه و ئەم رازه گرنگی بۆ دهریخت... به لام هه ر چهندی کرد له توانیدا نه بوو ئەوه بکات چونکه ئەوان مهربمیان هه ر به کچیتکی ساوا دانه نا! دوور نه بوو پر وایان وایی که مهربم ورتنه ئەکات و له چیرۆکه کهی زه که ریا وه تووشی نه و بپر و باوه ر به بو بیت!...

ئه وشه وه تا به یانی خه وه له چاوی نه کهوت له پاش دوکاتی ته و او، که له وه خه مو په ژاره یه دا مایه وه، نامه یه کی نووسی بۆ دایکی... پاش ئەو، له تووره که یه کدا ههندی له جلویه رگه کانی خۆی و، ههندی خوارده مهنی داناو ر هوی کرد له مال!... له هه موو جیهاندا که سیتی نه دۆزیه وه په نای بۆ بیات و دلای پیتی بکرتیه وه، ئافره تیک نه بی، که ئەویش (ئهلیسابات) ی کچی پووری بوو ده موده ست پرووی کرده لای ئەو!...

تهنگ و چه له مه کهوته ناوه ند هه ر دوو ده زگیرانه وه!

مهربم هه ر رۆیشت، هه ر رۆیشت، هه تا گه یشت به کاروانتیک کاروانه که بانگی کرد که له گه لیا پروات گوی درتژتکیشی دایی، سواری بوو... مهربم ههندی جار بیری له باوکو دایکی خۆی نه کرده وه ههندی جاریش بیری له یوسفی ده زگیرانی نه کرده وه... ئاخۆ که چاوی پیتی که و ته وه چیی پین بلتی؟... چۆن راستیی ئەم شتانه ی پین بلتی؟...

به لکو که چاوی به (ئهلیسابات) کهوت، ئامۆژگار یه کی بکات و چاره یه کی بۆ ئەم شتانه بۆ بدۆزیته وه!... چواره م رۆژ مهربم گه یشته مالی (زه که ریا)... (ئهلیسابات) یش چوو به پیری به وه، دهستی کرده ملی چاکو چلونی له گه ل کرد و خۆش هانتی لئ کرد ئەویش هه ر ئەو واژانه ی دا به گوتی مهربمدا، که فریشته که به مهربمی گوتبوو... پیتی گوت: (ئەوی ئەو که سه ی که خوا ئەتخاته خۆشییه وه... تۆ ئەبیتته ئافره تیکی به رز و پیرۆز له ناو ئافره تاندا!...!...).

پاش ئەوه پیتی کهانی مهربمی شوش و خوارده مهنیشی خسته به رده می...

رۆژی منال بوونی (ئهلیسابات) هات... خوا کورتیکی دایه، ناوی نا (یوحه ننا ی مهنمه دان)... ئیتر زمانی (زه که ریا) یش به ره ل لا بوو... دهستی کرده وه به قسه کردن! مهربم گه راپه وه (ناسره) چوو بۆ لای یوسف، بۆ دوکانه که ی، بۆ ئەمه ی که ی نه وه ی نه ی خۆی تی بگه ینی...

یوسف که دی وا لاواز بووه و زه ردیش هه لگه راره دلای ته نگ بوو... به لام که هۆی ئەوه ی زانی چیی، ئەوه نده ی تر دلای ته نگ بوو چونکه مهربم تیتی گه یاند سکی پره!...

- هیشتا من و تۆ داوینمان له یه کتری نه که وتوه. ئەمه چۆن په یدا بوو!?

- هه یچ پیاویک داوینی له داوینم نه که وتوه، به لام من به گیانی خوا وه سکم پرپوه... ئەو فریشته یه ییش که ئەمه ی پین گوتم، هه ر ئەو فریشته یه بوو که له وه پیتی (زه که ریا) ی دیبوو!...

- ئەی فریشته که بۆچی نه هاته لای من، له وه ئاگادارم بکات؟

ئەوی من ده زگیرانی تۆنیم؟ تۆ باوک و دایکی خۆت له م که ی نه وه ی نه یه ئاگادار کردووه؟...

- نه هیشتا ئاگادارم نه کردوون وام به باشتر زانی که له پیتش هه موو که سیتکا تۆ ئاگادار بکه م!

- من خه فه تبارو دل شکاوم... پیتی که وچانیکم بده تیت بیری لئ بکه مه وه... بیخه ره به یانی!...

پاش ئەوه مهربم مال ئاوی له یوسف کرد و گه راپه وه... ئەو یوسفی وا به جی هیشت، که به جار ی ههستی به سه رگه ردانی و هه ناسه ساردیی خۆی نه کرد!... له داخا خۆیدا به سه ر پیتخه فه که یدا له تاو نازاری دل و گیانی گینگله ی ئەدا... هه یچی له ده ست نه هات ئەوه نه بی که دهستی کرد به گریان... تا ماوه یه کی درتژ فرمیتسکی وشک نه ئە بووه وه داوی خه وی لئ کهوت!...

ئویش له خه ویا فریشته یه کی دی، هه ر خه م و نازاریکی هه بوو له دلایا، هه ر ترس و په ژاره یه کی چوو بووه میتشکه وه، له بابته مهربمی ده زگیرانی به وه ی به پرا نه وه و نه مان!...

چونکه هه رچی پرووی دابوو، بریتی بوو له هاتنه دی، دوارۆژ خۆیندنه وه که ی کۆن که گوتبووی: (وا کچی بوخچه نه کراوه، سکی پرپوه و منالی ئەبی!)... ئیتر له وساکه وه

یوسف گیانی نارامی پئی گه یشته وه و ، دلنشی دامرکایه وه... جا که به یانی له خه وه ههستا ، بریاری دابوو مهربم بکات به ژنی خوی!...

فه رمانیک له رۆماوه!

ناههنگی ژن و میردییه که بیان^(۱) یه جگار ساکار بوو یوسف زۆر به تنگ دلئی ژنه بچکۆله که یه وه بوو یه جگار خۆشی ئه ویست یه جگار ئه یلاوانده وه و به کاری ئه هات... مهربه میش پر به دل، خه می کاروباری یوسف و کاروباری ماله که می ئه خوارد... له پیش دهم کۆمه لایه تیدا^(۲) خۆیان وا ئه نواند که ژن و میردی ته واون... به لام له راستیدا، له جیاتی په یه ندیی له ش، خۆشی و کامه رانییان له پتیک گه یشتنی گیانیان، و سازبوونی دهروونیان وه ئه گرت!...

هه ره له وه دهمه دا، (هیرۆدس) ئه یویست باجی سه رنه ته وه زۆر بکات له به رنه وه فه رمانیدا که ژماره سه ریکی گشتی بکه ن^(۳) به هۆی ئه وه یشه وه یوسف و مهربم و باوک و دایکی مهربم ناچار بوون بچنه (بیت لحم) بو ئه مه ی ناوی خۆیان له تۆماری هۆزه که یدا بنوسن... رینگا که نزیکه ی (۷۵) میلیک درێژبوو... پر بوو بوو له وه هاتوچۆکه رانه ی که بو ئه وه مه به سه ئه چوونه ئه وی... ماندوویی خۆیان به وه ئه حه سانه وه، که شه و دانه هات خپوه تیان هه ل ئه دا له ده شته که دا و ده ستیان ئه کرد به ساز و ئاواز لیدان و گۆزانی گوتن...

هه رئه وه نده خپزانه که گه یشته (بیت له حم) و له ژتیر دره ختییکا حه سایه وه مهربم دهستی کرد به ده ست گه لۆفتمه وه ی خۆی؛ له تاو بازار رهنگی زهرد هه لگه رابوو... وادیار بوو خه ربکی منال بوون بوو!... یوسف هه رچه ندی کرد، نه خانیکی ده ست که وت، نه میوانخانه یه ک، تا جیگا نووستنیک بو مهربم ئاماده بکات! چونکه هه موو میوانخانه کان پر بوو بوون له رپسوار و هاتوچۆکه ران دواپی ژنی خاوه ن میوانخانه که ی دوامین، رینگای مهربه میدا که له گه ووری مانگاکاندا دا به زری... مهربه میش به سوپاسی که وه پیتی گوت: (ئه م جیگا یه م زۆر پئی خۆشه چونکه گه رمه زۆر جاری و ابووه که له ناو چه په ردا نووستوم له گه ل مه ردا!).

مهربم برستی برابوو، په کی که وتبوو به پشتدا خۆی دابه سه ر نوینه که دا، راکشا دایکه که ی به په ره شه وه فرمانی بو ئه کرد به لام (یه واقیم) خۆی دابوو لاه...

یوسفیش به ناو جیگا که دا هه ره ئه هاتوو ئه چوو، ته واولته ننگ بوو بوو... دواپی له دهنگ و قیژه ی منالیک راجه نی!... هه ره ئه وکاته ی چاوی به مناله که که وت، هه ستی پئی کرد، که ئه و مناله منالیک (ئاسایی) نیه، له منالانی تر ناکات!... ئه و مناله ده موچا و سووره ی پیست ته نکه ناسکه، بو ئه وه نه هاتوته جیهانه وه، که شت بیچری، به لکو بو ئه وه هاتوو که هه موو شتییک بیه خشی!...

سێ شوانه که!

مهربم چاوی چوو خه و (یه سووع) ی منالیش له ناو ئه و سنووقه دا نووست که بو ئالیک کی که و گا دانرابوو.

به لام باو که که ی، که کردی به کوری خۆی، ناو سنووقه که ی بو نه رمونۆل کرد، به هۆی ئه و پووش و کا پاکانه وه که تیا دانا... له وکاته دا که بئی دهنگ و سه نگی هه موو لایه کی داگیر کردبوو، له پشت ده رگا که وه ده نگه ده نگیک هات سێ شوان هاتبوونه ئه وی، بو ئه و مناله ئه گه ران، بیدۆز نه وه ده ستیان کرد به گیرانه وه ی چیرۆکه که ی خۆیان، ئه یانگوت:

(له شه و پاسه وانی مه ره کانی خۆمان ئه کرد، له پر له ناو جه رگی ئاسماندا پرووناکی یه ک په یدا بوو و پرسنگیدا... ئیمه یش ترسمان لی نیشته، ئه وه نده ی نه ما بتوقیین... که سه یرمان کرد ئه و فریشته یه ک لیمان هاتوته پیشه وه پیمان ئه لی: (مه ترسن وامن موژده تان ئه دهمی که خۆشبیبه کتان لی روو ئه دا هه موو نه ته وه ئه گرتته وه).

ئیمرو له شاری داوودا، رزگار که ریکتان له دایک بووه ناوی (مه سیحه که ی خوا) یه ئه مه یش نیشانه که یه تی: (منالیک پیچراوه یه له ناو گه وور پتیکا پال خراوه!) له پر، کۆمه لیک کی گه وره له سه ربازانی ئاسمانی له گه ل فریشته که دا په یدا بوون، سوپاسی خویان ئه کرد و گه وریی ئه ویان پیشان ئه دا ئه یانگوت: (گه وریی بو ئه و خوا یه یه که له ئاسماندا یه دروودی خوا بو سه ر زه مین بئی. خوا هه موو لایه ک دلشاد بکات.).

یوسف له تاو نازاری دلئی خۆی دهسته کانی خۆی ئه گه لۆفتمه وه دواپی ده رگای گه ووره که ی کرده وه شوانه کان هاتنه ژوو ره وه کړنووشی نه وازشیان بو مناله ساواکه کیشا^(۱)

(۱) به لکو: بو کۆریه که برد.

(۱) شایی یه که بیان، زه ما وه نده که بیان.

(۲) له به رچاوی خه لکیدا...

(۳) سه ر ژمیتریک کی گشتی بکه ن.

(هیرۆدس)، پەیتا، پەیتا ئەم دەنگو باسانە ی بەر گوۆ ئەکەوتەو: وەک پەکەوتنی زمانی زەکەریاو سک پربوونی ژنە پیرەکە ی و سک پربوونی کچەکە ی (ناسرە) کە کەس لەگەڵیا نەنوستوو! هەر وەها کۆمەلە گەورەکە ی فریشتەکە ییش، کە هەرسێ شوانەکە ی کیش کردبوو بۆ جیگای منالەکە!... تەنانەت قسە دزەکانی خونکاریش، پیتیان گوت سێ پیاوی ئاسمان ناسیان دیوہ پیتیان ئەگوتن ژیرە پیاو^(١) یاخود (مەگوس). هەندیکیش پیتیان ئەگوتن خونکارن و خۆیان دەناخەن - بەناو ئەوخاکەدا ئەهاتن و ئەچوون، بەدووی منالیکێ تازە لە دایک بووی گەورەدا ئەگەر پان ئەیانگوت ئەستیرە ی ئەو منالە لە رۆژھەلاتی دووردا بۆیان دەرکەوتوو، کە ئەو ی پیشان داو، ئەو منالە ئەبیتە خونکاریکی زۆر گەورە... ئەوانیش لە جیگایەکی دوورەو هاتوون و شتریکیشیان پیتە، بارکراوہ لە دیاری: لە زێر و لە بخوور و لە بۆنی خوش!

بۆ ئەمە ی پیتشکەشی ئەو منالە ی بکەن بەناوی نوواندنی بچووکی خۆیان و پزگرتن و دلۆسۆزی خۆیانەو... (هیرۆدس) ییش سەری لێ شتوا... ناردی بەشوتن ئەو پیاوہ ژیرانەدا کە (مەگوس = مەجوس) هاکان بوون کە لەوانەو تیکەیشت قسەکانی بۆیان گیتراوہ تەوہ راستن، پەنای بردە بەر فرۆفیلێکی نامەردانە؛ پیتی گوتن کە هەر کاتێ شوتنی منالەکە یان دۆزیبەوہ، ئاگاداری بکەن و پیشانی بدن، تا ئەویش بچیتە سەردانی و بچووکی و پەرسنی خۆی بۆ بنووینێ!... بەلام پیاوہ ژیرەکان کە گەیشتنە (بیت لەحم) و منالەکە یان دۆزیبەوہ، کە کربووشی نەوازشیان بۆ کیشاو دیاریبەکانیان پیتشکەش کرد، خوا خستیه دلایانەو، کە گەر پانەو بۆ جیگای خۆیان، لە ریتگایەکی ترەوہ بگەرینەوہ تا (هیرۆدس) شارەزای شوتنی منالەکە نەبێ!...

راکردن بۆ میسر!

یوسف کە ئەو شەوہ نوست، لەخەوا، فریشتەکە ی ئەو جارە ی پیتشووە ی دیبەوہ کە ئامۆژگاری ئەکرد مەرہەم مارە بکات!... فریشتەکە ئەمجارە پیتی گوت: (منالەکە هەلگرە و هەمووتان دەریاز بن بۆ میسر، چونکە هیرۆدس نیازی وایە منالەکە بکوژێ!)... یوسفیش بەوہ یەجگار دلتنەنگ بوو... چونکە لەباریا نەبوو پارە ی ئەو کۆچ کردنە ئامادە بکات... لە پرخەزووری هاتە ژوورەوہ، دیاریبەکانی پیاوہ ژیرەکانی گرتبوو بەدەستەوہ کە

(١) ژیرە پیاو: حەکیم.

بریتی بوون لە زێر و بابەتانی تر... کە ئەوہ یان دی، هەموولایەکیان کربووشیان بۆ خواکیشاو سوپاسی گەورە یی و دلۆسۆزی و سازکردنی کارەکیان کرد!.

کە هیرۆدس، چەواشەکردنی مەگوسەکانی بیستەوہ، رقی لیتیان هەلسا لەوکاتەدا کە پیشی ئەخواردەوہ بەدەست ئەو بیریەوہ کە منالیک پاش چەند سالیک تەختی شایەتیەکە ی لێ داگیر ئەکات، بیریکی بەدوو سامناک بەبیریاهات: ناردی بەشوتن هەموو سەرکردەکانیا ئەوہ ندە رقی هەلسابوو، لەشی نیشتبووہ سەر ئاو، فەرمانی پیدان چەند تییکی سەریاز بنیترن بۆ شارێ (بیت لەحم) هەر چی مالیکێ تیا یە بگەرین هەر منالیکێ ساوای نیریئە ی تازە لە دایک بوویان دۆزیبەوہ سەری بپرن!... بەم رەنگە لە منالە نیریئەکانی شارەکە کەس رزگاری نەبوو لە دەست کوشتن (یەسووع) ی ساوا نەبێ، کە لەوکاتەدا لەگەڵ دایک و باوکی خۆیابوو، بیابانی سینایان تییەر ئەکرد.

سواری کەریک بووبوون، ئەچوون بۆ میسر!...

منالیکى (ناسره) یی له گوئی ناوی نیلدا

۲

(خیزانی پیروژ)، له ریگای (مطریه) وه چونه میسره وه ئیستایش له ویدا درهختیکی کۆن ماوه، پیتی ئەلین (درهختی کچی شوونه کردو) وهک ئەبگێرنه وه که به ویدا تیپه پر بوون له بن سێبه ری ئەو درهخته دا ههساونه ته وه پاشان به لای کیتله کانی (ههلیۆپولیس) یشدا تیپه پرین، که له وه دوو گوتیزانه وه بۆ کۆره کانی رۆما و پاریس و ئەسته مبول و نیویورک، دوایی خیزانه که له پارچه زهویییه کی ته نشت (ئه هرامی جیزه) (۱) دا گیرسایه وه، له وی خهانه کی هه ژارانه دا هه رسیکیان هه سانه وه... پیاوه نه ئیینه کانی (هیرۆدس) تا میسر و هه لیۆپولیسیش دوایان که وتیون ئەوه نده هه بوو جیگا که یان نه دۆزیوونه وه!

(مه سیح) و دایک و باوکی نزیکه ی دوو سال له ویدا مانه وه تا بۆ جاری سێهه میس فریشته که چوه وه خه وی (یوسف) خۆی پیشان دایه وه ئەمجاره وای پین گوت:

(منال که ت هه لگره و برۆره وه بۆ ناسره چونکه ئەو که سه ی بۆ (به سووع) ئەگه را بیکوژیت، مرد!)...

یوسفیش ده موده ست خۆی و که لوه له کانی خۆی کۆکرده وه هه رسیکیان به بیابانه که دا گه رانه وه بۆ جیتی خۆیان، له ریگادا، به هۆی هاتوچۆ که ره کانه وه، (۲) چیرۆکی له ناو چونی (هیرۆدس) یان زانی: که چۆن کوره که ی خۆی، له سه ر سه رپینی ئەو منال ه بۆ گونا هانه لیتی هه لگره را وه ته وه و باوکی خۆی ده رمان خوار کردوه، باوکی شی چۆن جه زه به ی به کۆره که ی خۆی گه بان دووه و کوشتی تی!...

پاشان خونکار چۆن توشی تازار و ده ردی ناو ریخۆله کانی بووه، که وای هه ست کردوه ناگریکه و به ریوته ناو سک و هه ناوی! بۆنی ده میشی، چۆن یه جگار ناخۆش بووه!.

هه رچه نده، له سه د پزیشکیش زۆرتر خه ربکی چاک کردنه وه ی بوون، به لام هیچیان خونکاریان بۆ چاک نه کراوه ته وه... ئیتر هیاوش هیاوش تا هاتوه به ره و له ش تیکچوون چوه.

ئەو ژبانه پر به زموه زمو داوین پیسی و شیتو ویتیه یه که تیا ژباوه ئەوه نده ی تر له شی تیک داوه هه ر ئەمه نده به سه که بلین: (هیرۆدس)، که له ته مه نی شه ست سالان دابو نوژنی هه بوو، بیجگه له ژماره یه کی یه جگار زۆریش له دۆست و یار که ده ست بازی و داوین پیسی له گه لدا ئەکردن!... هیرۆدس دوایی مرد کوره که ی دووه مینی چوه جیگای، ئەمیش هه رچه نده وه ک هیرۆدسی باوکی جه ره زه و زۆردار و نه گریس بووه، به لام له خراپه دا نه ئەگه یشته ئەو!...

ساله کانی ساوایی (۱)

یوسف له ناسره دا خیزانه که ی خۆی دامه زراند خۆی و مه ریهم. به کولی دلوه عیسیان په روه ده ئەکرد ئەیانویست له چاکترین شتوه دا پین بگات تی ئەکۆشان، خۆشیا بۆ ی بن به چاکترین نمونه هه ر له منالییه وه مه سیحیان فیتری ده ستووری ئایینی ئەکرد، له یاسا کانیان شاره زا ئەکرد.

مه سیح هه ر له منالییه وه، زبهرکی و وربایی و میتشک روونی ده رکه وت زۆرتر حه زی به ته نیایی ئەکرد.

ده میتکی دوو درتیژی به بیر کردنه وه رائه بوارد که ئیمه پیتی ئەلین (خه وی ناگاداری) که مه سیح له بهر ده رگاکه ی خۆیاندا دانه نیشت، چاوی ئەبریه ئاسمان، یاخود ئەچوه سه ر چیمه نی کیتلگه که، به گازی پشتا رائه کشا گوتی له سه وه ی بایه که ئەگرت هه روه ک بایه که قسه به زمانیکی وا بکات، که که س تیی نه گات خۆی نه بی و ابو!

ته نانه ت ئەتوانین بلین، له هه موو هه سته کانی، هیز و توانایه کی له ئەندازه به ده ری هه بوو، که هه ر له سه رده می (ئاده م) وه تا ئەوسا که له هیچ منالیکی تر نه وچۆره هیز و هه رت و توانا و دروستییه نه بینرابوو!... دایک و باوکی عیسا، عیسیان خسته خۆیندنگای (شامای) وه له ویدا له سه ر زه ویی جی کۆبوونه وه که، دانه نیشت و فیتری فه رمانی ئایینی و میتزوی پیغه مبه ره کان ئەبوو له ویدا عیسا، زبهرکی و تیگه یشتن و خۆ دوورخستنه وه یه کی وای نوواند له کرده وه ی گه نگ و نه نگ، له گه ل دل فراوانییه کی وه هادا که به زه یی به هه موو که سیکی داماو و لئ قه و ماودا ئەهاته وه، که هه موو لایه کی به چاوی

(۲) له راستیدا ئەم ده سته واژه یه ریک به رامبه ر (سنوات الطفوله) ی عه ره بیه که یه که ده بوو ماموستا بیگۆریا به (سالانی منالی، سه رده می منالی...)، چونکه (ساوایی) قوناعی یه که می مرۆقه که له دایک ده بی تا له شیر ده بریتیه وه.

(۱) جیزه: شاریکی میسره ئیستا و له ده روه ری قاهیره دا، له به ری رۆژئاوای نیل، به ناویانگه و هه ره مانه ی که لینه تی و هه روا په یکه ری (ئبه ی له ول).

(۲) به هۆی ریباره کانه وه.

خۆشەووستییەوه سەیر ئەکرد... که یوسفی وا لێ کرد بە مەریەم بۆ: (وام بۆ دەرئەکەوی ئەم منالە لەوانەنێه که لە شارێکی بێ سەرپیتی وەک ناسرەدا بێنیتەوه!...)

ئەگەر ئەوهی لێ دەرکەین که خێزانی یوسف، بەووشکیبەکەوه کارو فرمانە ئایینیەکان و پیتووستییەکانی جێبەجێ ئەکرد، ئەتوانین بۆین (یەسوع) لە ناوچەو کاتیکی ئاساییدا گەورە ئەبوو وەک هەموو منالێکی تر، ژیا نێکی خۆشی منالانەهی رانەبوارد: ئەویش حەزی لە راکردن و لە یاریکردن ئەکرد بەلام حەزی لە بەر بەرەکانی ئە ئەکرد!...

حەزی بەوهرز کردن ئەکرد بەلام بەوه دلی خۆش ئەبوو که بەسەر بەرامبەرەکەهی خۆیدا سەر بەکەوی!... ئەوهەندە هەقائەکانی مەسیح رقیان لە خۆتندن و خۆتندنکا ئەبوو، ئەوهەندە مەسیح هۆگری خۆتندن و خۆتندنکا ئەبوو زبیرەکیبەکی بێ ئەندازەهیشی لەویدا ئەنواند بەجۆریکی وا شارەزای وانە (درس)کانی خۆی بوو، هەر پرسیکی لێ بکرایە لە بابەت بەشێک لە بەشەکانی (تەورات) هە، بەگورجی و ئاسانی و هونەر مەندیبەوه وەرانی ئەدایەوه!...

منالەکە بەجۆریکی وا ژیری و میشک روونی پیشان ئەدا، که لە ئەندازەهی تەمەنی ئەو ئەوه چاوهروان ئە ئەکرا!...

بەرەنگاری کردنی دوورویی

هەر لەوساوه که مەسیح لە کەموکوورپی ژیا نێ ئایینی گەلەکەهی خۆی تێگەشت، وەک شپەرەتە درێژە وەرپس کارەکان و، نوێژە لە بەر کراره دووبارە کرارهکان، که هەر لە دەم ئەهاتنە دەرەوه، ئەک لە دلەوه، کەسایەتی و رەوشت و پێ و شوینی کاری دەرکەوت!... تەنانەت منالەکە، توانی لە پشت پەردەهی کارو فرمانی ئایینیبەوه که پیاویان چەواشە ئەکرد، راستییەکی پێچەوانەهی ئەو رووکەشانە دەر بخت، که دلی زۆر پیتی شکا ئەویش ئەبوو که رووکەشی ئایینەکان بەتەواوەتی بەجێ ئەهێنا ئامۆژگاریبەکانیان بە زمان دووبارە ئەکردەوه بەلام رەگی ئایینەکە نەگەیشتبوو ناخی دەر و نیا نەوه هەر وهه خواناسینەکەیش لە گەل خۆ پاراستندا لە گونا، لە کردەوه و رەوشتی ئەو کەسانەدا دەر ئەکەوتن!.

کوردەکە، مەسیح، ئەوهەندە دوور بێنێکی بێ هاوتا بوو، لەو تەمەنەدا، بەتەنگ ئەو بابەتەنەشەوه بوو، که لە ژیا نێ خێزانی بەدەر بوون! وەک: گوند، شار، نەتەوه، هەموو جیهان... بەلای ئەوهوه وابوو که (جیهان ئەبێ بەک نیشتمان بێ، هەر خێزانیکی گەورەیش لە ناویا بژی، که ئەویش مرۆفایە تییه)!...

نارەزوی دلی مەسیح بۆ ناشتی و چاوپۆشین لەوهدا دەرکەوت که هەر لە منالیبەوه، نەهی ئەتوانی لە گەل منالەکانی شارەکەدا، یاری پێ دوژمنایە تییهکان یاخود (شۆرشگێریبەکان) بکات وەک ئەو یاریانەهی که هەلگەرانهوه بیان پیشان ئەدا بەرامبەر زۆرداری فەرماندارە رۆمایبەکان و داگیرکردنە ناشیبەکان!... که لە شاری (صفوره)دا شۆرشگێری نەتەوهی هەلگێرسا بۆ بەرەنگاری کردنی هێزە داگیرکەرەکان، ئەم هێزانه بەگورجی شۆرشەکانیان کوژاندهوه... پاشان بەوه تۆلەهی خۆیان کردەوه لە شۆرشگێریکان که شارەکانیان سووتانندن، سەر کردەکانیان سەر پین، دووههزار کەسیشیان لە پیاوهکانی بەداردا هەلواسی پاش مردن لاشەکانیان سووتانندن ئەوانەهی ما بوویشنەوه وەک بەندە لە بازاردا ئەفرۆشان... دیمەنی ئەو دووههزار کەسەهی که بەداردا کرابوون، لە ناو ئەو دەشتەدا، ئەو دووکەلەیش که لە سووتانندی ئەو لاشانەوه هەل ئەستا، هەلامەتی تووشی لووتی دانیشتوانی ناسرە کردبوو... جا بیرهوهی ئەم دیمەنانه ئەوهەندە کاری لە دلی (یەسوع)ی کور کردبوو، ئەوهەندە ئازاری بەدەر وونی گەیانندبوو، هەر لەو ساکەوه، بیروباوهرەکانی دروست کردبوو و هینابوونیه کایەوه!...

ئایین ناووکە نەک نوێکل!

دانیشتوانی (ناسرە)یش دووبەش بوون: بەشێکیان بروایان وابوو که رزگار بوون لە بەندەیی لە رێگای شۆرش و شەرو شۆرەوه نەبێ پێک نایەت سەر کردەهی ئەم بەشەیش ساموئیلی بازگان بوو، که هاو رێبەکی یوسف بوو... لەم دوا یبەدا ناوی خۆی گۆربوو کردبوو بە (باراباس)، بۆ ئەمەهی لەوه پاش سەر کردەیی لەشکری شۆرش بکات.

بەشەکەهی تریشیان: بروایان وابوو که رزگار بوون لە بەندەیی لە رێگای یارمەتی دانێکی ئاشتیانەوه پێک دێ، که (تەورات) بەلێنی دابوو بێتە دی یەکیک لەوانە، دەرکەوتنی ئەو مەسیحە بوو کەوا چاوهروان ئەکرا بێتە کایەوه و نەتەوه رزگار بکات لە دەست زۆرداری، یەکیک لە ئەندامانی ئەم بەشەیش (یوسف)ی مێردی (مەریەم) بوو.

یەسوعیش لە خۆتندنکا دا گوێی لەموله و ئەگرت، که ئەیانگوت بەم زووانە مەسیحیک پەیدا ئەبێ، ئەچن بەگژ فەرمانرەوا یبیدا بۆ ئەمەهی نەتەوه رزگار بکات... ئەیانگوت ئەو مەسیحە لە (بێت لەحم)دا لە دایک ئەبێ نەنەوهی (داوود)یش دەر ئەچن لە (جلیل)یشدا ئەژی که ناوچەیه که شاری (ناسرە)ی لە ناوایە... ئەوکاتە ئەستیرهیه ک لە ناو ئاسماندا دەر ئەکەوی، موژدەهی لە دایک بوونی ئەو ئەدات...

یوسف و مەریەش، یەسووعیان لەوێ ناگادار کردبوو کە شوانەکان و مەگوسەکان، لە رۆژی لە دایک بوونی ئەودا هاتبوونە مالهەو لە شارێ (بیت لەحم)دا، پێزگرتن و دلتسۆزی خۆیان بۆ نوواندبوو بەکرنووش بردنەو... بەلام مەسیح شتی وای ئەزانی، کە دانیشتوانی شارەکی پەیمان پێ نەبردبوو: ئەو ئەوەی ئەزانی کە مەسیح نایەت بە (شەکردن) نەتەوێ تازاد بکات!... کە مەسیح گەشتە تەمەنی دوانزە سالان، بۆ بەکەم جار لەگەڵ دایک و باوکیدا چوو بۆ (ئورشەلیم)، بۆ ببینی پەیکەرەکی، لە جەژنی (پەسح= فصح)دا. (*) لەویدا پارە گۆرەدەهەکان^(۱) و کۆتر فرۆشەکانی دی، پەیکەرگاکەیان کردبوو بەبازاریک، کە لایەکی خۆیانیان تیا ئەفرۆشت! هەر وەها لەو هەزاران کەسانەش ورد ئەبوووە کە لە هەموو لایەکەو هاتبوونە ئەو، بۆ ئەمە کوشتییهکان^(۲) سووتەمەنییهکانی خۆیان پێشکەشی پەیکەرگاکە بکەن بە تەنشت بەجێ هێنانی ئەو نوێژ و پارانەو و کارو فرمانە ئایینیانەو کە هەر بریتی بوون لە بابەتیکی رووکەش و رووالەتی و هیچ فرێکیان بەسەر دڵەو نەبوو!...

کۆرەکەیش دانیشت و کەوتە مقۆمقۆکردن لەگەڵ پێش سپی و سەرۆکە ئایینیەکاندا، لە بابەت راستییەکانی ئایینەو پرس و لیکۆلینەو لەگەڵدا ئەکردن... هەر وەها ئەویشی بۆ دەر ئەخست کە پێوستە خەمی ناوەرۆکی ئاین بخورێ و اتا هی کاکلی ژبانی گیانی، نەک توێکڵەکی... ئەوانە هەموویان سەرسام مابوون لە تیگەیشتنی مەسیح، هەرچەندیان ئەکرد وەرامی راست و دروستی وایان پێ نەئەدرایەو، کە ئەو دلی ئا و بخواتەو!...

پشوووی خۆ ئامادەکردن بۆ هەنگرتنی ناهەمی خۆایی

یەسووع هەژدە سالی خشت لە ناسردا ژیا... مێژوویش لە بابەت ژبانی ئەو سالانەیهو، شتیکی زۆرکەم نەبێ، بۆمانی ناگێریتەو یەکیک لەو بابەتانە ئەویە، کە لەو ماوەیهدا، یوسفی باوکی و یەواقیمی باپیری و، حەننە نەنکی لە دەست چوون... ئەویش دەستی دایە دارتاشی، وەک یوسفی باوکی... تانانیک پەیدا بکات بۆ خۆی و دایکی ئەو دەمە بەتەنیا یەو ئەژیا، لە ناو کۆمەلایەتییهکی پرقا و وقیژدا ئەویشی ئەزانی کە ئەو رۆژە

(*) ئەم جەژنە جەژنی پەرینەو جۆلەکەکانە لە ئاوی (نیل) و تازادبوونیان لە دەست فیرعەونی میسر - وەرگێڕ -.

(۱) پارە گۆرەدەهەکان سەرافەکان (صراف).

(۲) کوشتییه: قوربانی، (الضحیه).

نزیک بۆتەو واز لە پیشە دارتاشییەکی خۆی بەیێن و لە دایکی خۆیشی دووربکەوتەو، تاماوەی ژبانی خۆی لە پێناو رێگا پیشاندانی گومراهان و دلتیاکردنی ترساواندا بەخت بکات چونکە لە خۆی بەولایە کەسیکی تر نیە کە بتوانی ژبانی ئەوانە تازە بکاتەو و هیوایان بخاتە دڵەو، نە لەم جیهانەدا، نە لە جیهانی داها تودا!

مەسیح تا ماوەیهکی زۆر لە پەنای دایکیا مایەو ئەویشی ئەزانی کە ئەبێ بیته کۆری بەرەنگاری کردنی چینی پیاو ئایینییه دەوڵەتەکانەو، خاوەن سایە و پایە و دەسەلاتەکان؛ ئەوانە کە ئایینیان کردبوو بەهۆیک بۆ جیبەجێ کردنی مەبەس و ئارەزووی خۆیان!... هەرچەند بیری لە بەدخوویی و کردەو نەنگیی کۆمەلایەتییهکی^(۱) ئەکردهو زۆرتر هەستی بەو ئەکرد کە مرۆقاییهتی پێوستی بەبوون و کاروکردهوی ئەو هەیه. بۆج نە ئایینی، نە تەوێکی ریزی لەو فەرماندارە داوین پیسە خۆی ئەگرت، (هیرۆس)، کە براژنی خۆی لە براکە خۆی داگیرکردبوو و کردبووی بەژنی خۆی؟!... بەلام ئەو ئەوەی ئەویست کە نیشتمانیکی وادامەزینتی کە خۆشەویستی و خۆ بەخت کردن و خواناسی و چاکە خوازی تیا فەرمانرەوایی، ئەویست خاکیتی وایی، کە لەسەر بنچینهی کوشتار و خۆین رشتن دانەمەزری نەتەوێکی، تازادی و سەریه خۆییان لە رێگە کوشتن و برینەو دەست نەکەوێ بەلام لەو رێگایهو تازادی تەواویان دەست بکەوێ، کە لە ئەنجامی راستی پەستی و ریزگرتنی مافهه پەیدا بێن خۆشەویستی خۆی کردبوو بەئامانجیتیک، کە خۆشەویستی مرۆقی بۆ مرۆقی برای هەر لەو سەرچاوهیهو پەیدا ئەبێ... بەم رەنگە مەسیح، کە بەدلی خۆی ئەچوو سەر ئەو گردانە کە ئەیانروانی بەسەر شارەکاندا و دائەنیشت میشکی بەم نامەیهو خەریک ئەبوو، کە لە کانگای دلیهه، هەستی پێ ئەکرد بەرەو رووی ئەو کراوەتەو کە بیگەییێن بەجیگای خۆی و ئیستا پێ گەشتوو و گەیشتوتە هەرەتی پیاویتی قژە سەریکی رەنگ زێینی تاریکی هەیه کە شۆرپوو تەو بەسەر سەریا تا گەیشتوتە سەر شانەکانی، چاوەکانیشی لە چاوه گەشه رەنگ تاریکەکانی دایکی ئەکەن، ماسولکەکانی لەشیشی توند و پتەویان لێ هاتوو، بەهۆی کارو فرمانەو روویشی لە رووی زۆریه پیاوان سپی تر و زەرد باوتره...

(۱) بەلکو: کۆمەلەکی.

ههنگاوی هۆ ئاماده کردن

۳

دهنگیگی گهوره له بیاباندا

له ناکاو، بئێ ئەمەش کەس چاوه‌روانی بئێ، له ناسره دا دهنگیگی بلابوووه، که پیاویکی سەرگه‌رم و کەلله‌ره‌ق په‌یدا بووه، ناوی (یوحه‌ننا) یه، ئەگه‌ر ئێ به‌ناو ئەو ناوچانه‌دا، ئەلێ به‌م زووانه (مه‌سیحی چاوه‌روان کراو) که ته‌ورات گوتوتی رۆژتیک له رۆژان په‌یدا ئەبێ، بۆ هه‌مووان ده‌رئه‌که‌وێ. مه‌ربه‌میش به‌مه‌سیحی کوری گوت، ئەم پیاوه خزمیتی، چونکه ئەو کوری (ئه‌لیسابات) ی کچی پووری و (زه‌که‌ریا) یه چهند جار تیک له‌گه‌ڵ باوک و دایکیا هاتۆته ناسره به‌لام له‌پاش مردنی باوک و دایکی له‌م ناوه‌دا نه‌ماو، ون بوو.

له نزیك زرتی مردوو (البحرالمیت) هوه، له چۆل و بیاباندا ئەژبا خواردنی بریتی بوو له کولله و هه‌نگینه کتیی. به‌رگو پۆشه‌نیشی بریتی بوو له پارچه به‌رگیکی تووکی حوشر، که به‌روپشتی خۆی پێ ئەشارده‌وه موژده‌بیشی وا ئەدا به‌نه‌ته‌وه، ئەيگوت:

(من به‌ئاو ئەتانشۆمه‌وه^(۱) به‌لام له‌پاش من یه‌کیکی تر دیتسه پیتشه‌وه که له‌من به‌هیزتره، که من رایه‌م ناکه‌وێ، په‌تی پیناوه‌کانیشی بکه‌مه‌وه ئەو به‌گیانی پیرۆز پاکتان ئەکاته‌وه... که‌واته بگه‌رینه‌وه له‌کرده‌وه‌ی خراپی خۆتان باوه‌ر به‌هین به‌خوا چونکه خودانی ئاسمانان نزیك بۆته‌وه!).

که یه‌سوع ئەمه‌ی له‌ دایکی بیست، چوه‌کن (یوحه‌ننا) پاکي بکاته‌وه ئەویش ئاوی به‌سه‌ردا کرد... به‌لام له‌پیشدا تاویک وه‌ستاو پیتی گوت: (پتیبست و ابوو من بيم لای تو پاکم بکه‌یته‌وه!) جا له‌وکاته‌دا که یوحه‌ننا، ئاوی ئەکرد به‌سه‌ر مه‌سیحدا گیانی خواپی له‌شپوه‌ی کۆترتیکي سپیدا هاته‌خواره‌وه، لای نیشته‌وه گه‌لێک که‌سیش گوتیان له‌ ده‌نگیگ بوو له‌ ئاسمانه‌وه ئەهات، بانگی ئەدا ئەيگوت: (ئا ئەوه کوره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی منه، که دلم پیتی خۆش بووه گوتی بده‌نی!)

(۱) هه‌ر له‌به‌ر ئەم شوشتنه‌ بوو نازده‌کراوه (یوحنا المعمدان). (تعمید) به‌مانای شوشتن و پاک‌کردنه‌وه‌ی رۆح له‌ گوناھ و تاوانه‌کان.

له‌پاش ئەوه ده‌موده‌ست مه‌سیح چوه‌ ده‌شت. به‌تاکي ته‌نیا مایه‌وه خه‌ریکما له‌گه‌ڵ ده‌روونی خۆیدا، خۆی بۆ ئەوه ئاماده ئەکرد هه‌ر بۆ جیبه‌جی کردنی ئەو فه‌رمانه هاتۆته جیهانه‌وه. له‌ویدا چل رۆژ به‌رۆژوو بوو. که له‌رولاوازی سه‌ری تیکرد؛ تاقی کردنه‌وه گه‌وره‌که‌ی لێ روودا: شه‌یتان کیشی کرد بۆ سه‌ر چیا یه‌کی بلند، له‌وتیه‌وه گه‌وره‌ی جیهانی پیشاندا، ویستی چه‌واشه‌ی مه‌سیح بکات، پیتی گوت: به‌مه‌رجی کرنووشی په‌رستم بۆ بکیشیت، که هه‌ر ئەو فه‌رمانه‌یشت لێ داوا ئەکه‌م ئەتوانم هه‌موو کلاوه‌ی زه‌ویت پێ به‌خشم، هه‌رچی نه‌ته‌وه‌یه‌ک هه‌یه له‌ جیهاندا، به‌سه‌رکرده‌کان و شاهه‌کانیانه‌وه ملکه‌چیت بۆ بکه‌ن و ئەکه‌ونه ژیر چنگته‌وه، له‌ سایه و پایه و گه‌وره‌بیشدا، له (دارا) و (ئه‌سکه‌نده‌ر) و (هیرۆدس) گه‌وره‌ترت لێ دێ!

شه‌یتان ئەيگوت: (من له‌لای خواوه هاتوم)... بۆ ئەمه‌ی زۆتر چه‌واشه‌ی بکات، له‌گه‌ڵ قسه‌کانی خۆیدا قسه‌کانی خوایشی ئەگتیرایه‌وه که له‌ ته‌وراتدا نووسرابوون...! به‌لام شه‌یتان هه‌رچه‌ند تیکۆشا و رنج و ته‌قه‌للای له‌گه‌ڵدا، مه‌سیح چه‌واشه نه‌بوو، به‌قسه‌کانی ئەو ده‌ستخه‌رۆ نه‌بوو.

دواي قسه‌ی شه‌یتان نه‌وکه‌ت!... ئەویش هه‌ر به‌قسه‌کانی خوا شه‌یتانی به‌رپه‌رچ دایه‌وه گوتی: له‌ ته‌وراتدا وا نووسراوه (هه‌ر خوای خۆت به‌رسته، بۆ ئەو به‌ولاوه بۆ که‌سی تریش کرنووشی په‌رستان مه‌کیشه!).

شه‌یتانیش پیتی گوت: (ئەگه‌ر راسته تو کوری خوايت ده‌بفه‌رموو به‌م به‌ردانه بێن به‌نان!...) مه‌سیحیش پیتی گوت: (له‌ ته‌وراتدا نووسراوه: پیاو هه‌ر به‌نان نازی، هه‌ر قسه‌یه‌ک له‌ده‌می خوا بێته‌ ده‌ری ئەبێتێ!...)...

دوو باره شه‌یتان خه‌ریک بووه‌وه له‌گه‌ڵیا، پیتی گوت:

(له‌ ته‌وقه سه‌ری ئەم شاخه‌وه خۆت فری بدهره‌ خواره‌وه، بۆ ئەمه‌ی ده‌ری بخه‌یت که تو له‌ ئاسمانه‌وه هاتوویت ئەي له‌ ته‌وراتدا نه‌نووسراوه که خوا به‌فریشته‌کانی خۆی فه‌رموه تو له‌سه‌ر باله‌کانی خۆیان هه‌ل بگرن، تا له‌به‌رده‌کان نه‌که‌ویت؟!)

مه‌سیحیش پیتی گوت: ئەوه‌بیشی تیانوسراوه که (خوای خۆت تاقی مه‌که‌ره‌وه)! (شه‌یتان، برۆ، له‌کۆلم به‌ره‌وه!...)...

ئیتیر شه‌یتان لێی جیا بووه‌وه... به‌لام ئەوه هه‌ر بۆ ماوه‌یه‌ک بوو!...

سەر سۆرھەتھەری یەكەم!

پۆژی دوایی مەسیح رووی کردە ئەو شویتەنە یەكەمە (یوحەننا) مۆژدە ی هاتنی پێغەمبەری خۆی ئەدا... کە (یوحەننا) چاوی بە مەسیح کەوت گوتی: (وا بەرخی خواهاست بۆ ئەمە ی گوناھی جیهان بسپرتەوه!)... مەبەسی ئەوهبوو کە مەسیح نیازی وایە خۆی بەخت بکات لە پێناو چاکە ی مۆژفایە تیدا... ئەو لە جیاتی خۆ بەختکردن، ناوی ئەو بەرخی هێنا کە هەموو سالتیک لە جەژنی گەورەدا سەرئەبرێ... مەسیح و یوحەننا، گەلێک جاری تر چاویان بە یەکتەری کەوتەوه و گفتوگۆشیاان لە بابەت کاروباری ئایینی و جیهانییەوه کرد...

لە چاوی پێکەوتنە کە ی دوامینیاندا، دوو کەسی تر لە گەل یوحەننا وەستا بون، گەلیان لە هەژاری خۆیان ئەکرد یەکتەکیان ناوی (ئەندراوس)^(١) بوو، ئەوی تریشیاان ناوی (یوحەننا) بوو کە گۆتیاان لە مەسیح بوو، لە ژیاانی پر خۆشەویستی و خۆ بەخت کردن و چاکە کردن لە گەل کەسانی تر، ئەدوا، هەر دووکیان بریاریاندا بێنە شاگردی ئەو بۆ هەرشوێنیکیش بچن دوای بکەون... بەلام مەسیح پیتی گوتن ئەوهندە پە لە مەکەن، پیتویست وایە ئارام بگرن بە خۆتان تا ئارەزووی راستەقینە ی خۆتان بۆ دەرنەکەوی چونکە بنچینە ی وانه و ئامۆژگارییەکانم خۆبەخت کردنیکە کە بە ئارەزووی مۆژ خۆی بیت. ئەویش لە پاش باوەرکردن بە خوا و، نەمانی هەموو گومان و دوودلی یەک لە دل و دەرووندا...

لە کاتی گفتوگۆدا خزمایەتییەکی نزیک ی ناوهند مەسیح و یوحەننا دەرکەوت چونکە دایکی یوحەننا، خوشکە گەورە ی دایکی مەریەم بوو!... هەردوو شاگردە کە، دای مامۆستا کە ی خۆیان کەوتن تا (ناسرە) پاش ئەوه برابەکی (ئەندراوس) یش هاتە ناویانەوه، ناوی (سەمعان)^(٢) بوو، یەکتەکی تریشیاان پتوینیش (فیلیس)^(٣) یان پیتی ئەگوت ئەمە پیاویکی راوەربوو پاشان بوو مە ی گۆتێک بۆ سەربازە رۆماییەکان بەلام لە

(١) ئەندراوس: (قدیس)یکە، یەکتەکە لە نیراوهکانی مەسیح و برای (پترۆس)ە، لە چوار مێخە درا و ئاوا کوشتیان.

(٢) سیمعان با شیمعون: کوری یەعقوبە و باپیری یەکتەکە لە دووانزە ئیسپاتە ئیسرائیلییەکان.

(٣) فیلیس: (قدیس)ە، یەکتەکە لە حەوت مۆم هەلگرەکانی سەردەتای مەسیحیتی، لە چەرخ یەکی زاینیدا ژیاوه، مۆدەدری (سامیرە)بوو.

وزەیا نەما لە گەلیاندا بپیتتەوه، لەبەر بێ فەری و سەرسەرتییان!... ئنجا کە ئەمانە هەموو گەیشتنە مائی مەسیح، مەریەم خەریکی خۆرێک خست بوو بچیتە ئاھەنگێکی ژن هیتان لە (قانا الجلیل)^(١) دا. مەریەم بەوانیشی گوت کە لە گەلیا بچن ئنجا هەر شەشیاان چوونە جێ ئاھەنگە کە کەزبکی پینج میلیک لیتا ئەوه دووربوو کە گەیشتنە ئەوی، دەرنگە دەنگ و تیکەل و پێکەلییەکیان دی چونکە مە ی نەما بوو، بخوریتەوه هەندێ لە میوانەکان بۆلە بۆلیان ئەکرد مەریەمیش کە شارەزای هیتز و دەسلاتی عیسا بووبوو، چاویکی لی تروکاند.

مەسیحیش فەرموی، گۆزەکانیاان پر کەن لە ئا و ئەوهندە ی پتی نەچوو هەندیکیان دەنگیان لیتو هات گوتیان: (چەند سەیرە ئەمە! خۆ ئاوه کە سوور هەلگەر او و بوو بەمە ی!)... جا کاتی کە سەرۆکی مە ی گۆتەرکان، لەم مە یی چیشت، گوتی ئەمە چل سالی، مە ی فرۆشی ئەکات، هیشتا مە یی و خۆشی نەچیشتووه!...

ئانرەتییکی سامیری!

پۆژی دوایی یەسوع و دایکی و شاگردەکانی روویان کردە شاری (کفر ناحوم)^(٢) سەریان لە هەندێ کەسوکار و دۆست و یاردا کە مەسیح ئەوه ی بۆ دەرکەوت، شارە کە ناوچە یەکی بازارگانیی بێ هاوتایە و، لە چەقی رینگاکانی شام و بەندەرەکانی سەر زری سپی ناوەراستی میسردایە، دەمۆدەست پە یی بەوه برد کە چاکترین شارە بۆ ئەوه ی تیکەل بەنەتەوه بیتی و بیروباوەرەکانی خۆی تیا بلاوبکاتەوه...

لەسەرەتادا، کاتیکی دووردریژی بەسەر ئەبرد بۆ ئەمە ی بیروباوەر و ئامۆژگارییەکانی خۆی فیری شاگردەکانی بکات... پاش ئەوه واهاتە پێشەوه کە خۆی و کۆمەلە کە ی هەموویان بگۆتێنەوه بۆ شاری (ئەریحا)... چونکە ئەو گێروگرتە ی (یوحەننا مەعمەدان) بۆ خۆی هیتابوو کایەوه، بەهۆی ئەو هورۆزمە ئاشکرایانە یەوه کە لەناو بازارەکان و کۆبونەوهکاندا ئەیکردنە سەر (هیرۆدس) ی خونکار و (هیرۆدیا) ی ژنی، کە ئە یگوت ژنە کە ی لە براکە ی خۆی داگیرکردوو و کردویتی بەژنی خۆی، بەعیسا و کۆمەلە کە ی گەیشتنەوه!...

(١) قانا: گوندیکە لە جلیل، بەناوبانگە بە (شاییە کە ی قانا) وه، هەروا بە یەكە م عەجباتی مەسیح کە لەم گوندەدا ئاوی کرد بەشەراب.

(٢) کۆنە شارۆچکە یەکی فەلەستینە، وا لە ژووری دەریاچە ی (طبریه) وه.

هه‌چهنده نه‌ته‌وه هۆگری (بو‌ه‌ن‌نا) بو‌بوو، خو‌ن‌کار‌یش دو‌ودل مابوو له‌جه‌ز‌ره‌به پ‌ی‌گه‌یان‌دن‌ی، به‌لام شازن نه‌وه‌نده سه‌ری کرده سه‌ر خو‌ن‌کار، تا فه‌رمان‌ی پ‌ی‌ ده‌ر‌نه‌کرد بو‌ گرتنی (بو‌ه‌ن‌نا) له‌کو‌لی نه‌بو‌وه‌وه که‌وای ل‌ی‌هات، مه‌سیح و کو‌مه‌له‌که‌ی، نه‌وه‌یان به‌باش نه‌زان‌ی، له‌وه زۆر‌تر رو‌وه و (ئه‌ریحا) بو‌ن له‌به‌ر‌ئه‌وه به‌ری‌بان‌دا بگه‌ر‌ینه‌وه ج‌ی‌ی خو‌بان به‌لام مه‌سیح ر‌ی‌گه‌یه‌کی تری گرت‌ه‌به‌ر، که نه‌بوو به‌شار‌ی (سام‌یره) دا بو‌ی‌شت‌نایه. له‌وه‌دا کو‌مه‌له‌که‌ی سه‌ریان سو‌رما!...

ئه‌و به‌یره‌ی مه‌سیح‌یان زۆر به‌لا‌وه ناخۆش بوو!... چونکه هه‌موو که‌سی‌کی مه‌ند و په‌سند که له‌ دان‌ی‌شت‌وان‌ی (جه‌لیل) بوایه و ر‌ی‌زی له‌ خو‌ی بگرتایه، خو‌ی له‌ ناوچه‌یه نه‌پاراست، پ‌ی‌ایا نه‌ئه‌ر‌و‌یشت هه‌روه‌ک ئا‌وه‌دان‌ی‌یه‌کی گ‌رو‌ی‌کان^(١) ب‌ی به‌لایانه‌وه وابوو!... گیانی دو‌ژمنایه‌ت‌یش نه‌وه‌نده کاری له‌ دل‌ی دان‌ی‌شت‌وان‌ی (جه‌لیل) کردبوو، به‌رام‌به‌ر دان‌ی‌شت‌وان‌ی (سام‌یره)، چا‌و ت‌ی‌ب‌ر‌ی‌ن‌ی‌کی سا‌کاری ب‌ی گونا‌هان‌ی سام‌یر‌یه‌ک له‌ جه‌لیل‌یه‌ک نه‌بو‌وه هۆی ئه‌وه‌ی که به‌سووک ته‌ماشاکرد‌ن‌یک دا‌به‌ر‌ئ و ئا‌گری شه‌ر‌یش هه‌ل بگ‌یر‌س‌ی‌ن‌ی له‌ نا‌وه‌ند هه‌ردوو ناوچه‌که‌دا!...

جا بو‌ ئه‌م ناوچه نه‌نگه‌و‌یسته که‌نه‌فت کراوه که‌ نزیکه‌ی په‌نج‌ا میل‌یک که‌وت‌وته با‌کوری (ئور‌شه‌لیم) ه‌وه، مه‌سیح شا‌گرده‌کان‌ی خو‌ی برد به‌ر‌پ‌ی‌وه... به‌وه‌یش وازی نه‌ه‌یتنا، برد‌نیه نا‌وه‌وه بو‌ پارچه‌زه‌وییه‌کی م‌ی‌ژ‌و‌وی که‌ که‌وت‌وته نه‌وه‌پ‌ری شاره‌که‌وه، پ‌ی‌یان نه‌گوت (ب‌یری به‌ع‌قوب) چونکه وا نه‌گ‌یر‌نه‌وه که‌ ئه‌م به‌یره هی (یه‌ع‌قوب پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ر) بو‌وه، به‌دیاری به‌خش‌ی‌ویه‌تی به‌ (یوسف پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ر) ی‌کوری ته‌نانه‌ت نه‌وه‌یش نه‌ل‌ین که‌ گوا‌یه گۆری (یوسف) له‌ ناو ئه‌و به‌یره‌دا‌یه!... ئه‌وکاته‌ی شا‌گرده‌کان‌ی چوون خو‌ارده‌مه‌نی ب‌ک‌رن، مه‌سیح له‌ گۆی به‌یره‌که دان‌یشت، ب‌یری نه‌کرده‌وه له‌ خو‌ی... له‌وکاته‌دا ئا‌فره‌ت‌یک‌ی سام‌یره‌یی هاته سه‌ر‌به‌یره‌که سه‌ت‌له‌که‌ی پ‌ر ب‌کات له‌ ئا‌و مه‌سیح‌یش پ‌ی‌ی گوت (هه‌ند‌ی ئاووم بده‌ر‌ئ ب‌یخۆمه‌وه)... ئا‌فره‌ته‌که‌یش، سه‌ری نه‌وه‌نده سو‌رما‌بوو له‌و خواسته‌ی ع‌یسا، که‌ زمانی به‌ته‌وا‌وه‌تی گۆی نه‌ئه‌کرد وه‌رام‌ی ب‌داته‌وه، پ‌ی‌ی گوت: (تۆ چۆن ئا‌و له‌من دا‌وا‌ئه‌که‌یت؟! تۆیه‌ک جه‌لیل‌ی و من‌یک‌یش سام‌یره‌یی!)

(١) ئا‌وه‌دان‌ی‌یه‌ک که‌ خه‌ل‌که‌که‌ی تو‌وش‌ی نه‌خۆشی گه‌ر‌ی - ج‌زام - بو‌وین، گ‌رو‌ئ = گه‌ر‌ی، له‌ سه‌ر‌وی رو‌ژ‌ئا‌وای سل‌ی‌مان‌ی‌یه‌وه (گرده‌گ‌رو‌ئ) هه‌یه، شو‌ین‌ی دو‌رخ‌سته‌وه‌ی ئه‌و نه‌خۆش‌خان له‌ ئه‌هل‌ی ناو شار؛ سه‌رده‌می بابانه‌کان.

مه‌سیح‌یش ئا‌و‌ر‌پ‌یک‌ی ل‌ی‌ دا‌یه‌وه و سه‌رنج‌یک‌ی ل‌یدا، ب‌یری له‌و‌پ‌شم و ق‌ینه‌گه‌وره‌یه نه‌کرده‌وه که له‌نا‌وه‌ند ئه‌و هه‌ردوو شاره‌ دا‌بنج‌ی دا‌کوتا‌بوو ب‌یری له‌و گیانی دو‌ژمنایه‌ت‌ی‌یه نه‌کرده‌وه که هه‌ر له‌ منال‌ی‌یه‌وه له‌نا‌و که‌سان‌دا چا‌وی پ‌یکه‌وت‌بوو، که له‌لایه‌ن فه‌رمان‌ره‌وایان‌ی‌شه‌وه ئا‌گره‌که‌ی خو‌ش نه‌کرا!...

پاشان رو‌وی کرده ئا‌فره‌ته‌که‌ پ‌ی‌ی گوت: (تۆ ئه‌گه‌ر بتزان‌ی‌ایه قسه‌ له‌گه‌ل‌ ک‌ی نه‌که‌یت، خۆت دا‌وای ئا‌وت ل‌ی‌ نه‌کرد، ئه‌و‌یش ئا‌و‌یک‌ی ز‌ین‌دو‌وی ئه‌دا‌یت‌ی، هه‌ر‌که‌سه‌ی ل‌ی‌ی بخواردا‌یه‌وه هه‌ر‌گ‌یز ت‌ینو‌وی نه‌ئه‌بوو!...).

ئا‌فره‌ته‌که‌یش به‌پ‌یکه‌ن‌ی‌ن‌یک‌ی دو‌ود‌ل‌یانه‌وه پ‌ی‌ی گوت:

- که‌واته‌ گه‌وره‌م له‌و ئا‌وه‌م هه‌ند‌ی بده‌ر‌ئ، تا هه‌ر‌گ‌یز ت‌ینو‌ونه‌بم!

- ب‌چۆ م‌ی‌رده‌که‌ت بانگ بکه‌...

ئا‌فره‌ته‌که‌ سه‌ری دان‌ه‌واند و گوتی:

- من م‌ی‌ردم نبیه.

- نه‌ء وانیه تۆ پ‌ی‌نج م‌ی‌ردت هه‌بو‌وه به‌لام ئه‌و پ‌یا‌وه‌ی ئ‌یستا له‌گه‌لتایه، م‌ی‌ردت نیه!...

ئا‌فره‌ته‌که‌یش ش‌له‌ژا و واق‌ی و‌ر‌ما پاشان گوتی:

- گه‌وره‌م! وا ده‌ر‌ئه‌که‌و‌ئ تۆ پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ر‌ی!

ئا‌فره‌ته‌که‌ سه‌ت‌له‌که‌ی خو‌ی له‌ب‌ی‌ر‌چو‌و به‌هه‌له‌دا‌وان ر‌ا‌یک‌رده‌وه ناو شار بو‌ ئه‌مه‌ی به‌دان‌ی‌شت‌وان‌ی شاره‌که‌ بل‌ی، پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ر‌یک‌ی وا هاته‌وته ناو شاره‌که‌یان‌ه‌وه!...

دان‌ی‌شت‌وان‌ی سام‌یره‌یش ده‌مو‌ده‌ست خو‌بان گه‌یان‌ده ئه‌و‌ی ب‌ی‌ب‌ین زۆریان ل‌ی‌ کرد که‌ چه‌ند رو‌ژ‌ت‌یک له‌نا‌ویان‌دا ب‌م‌ی‌ن‌ی‌ته‌وه ئه‌و‌یش ب‌ی‌ دل‌ی نه‌کردن وان‌یه‌کی وایشی ف‌ی‌ر‌کردن که ه‌یشتا مرۆ‌ق‌ایه‌تی پ‌ی‌وه‌ی ر‌انه‌هات‌بوو له‌ باب‌ه‌ت ب‌رایه‌تی مرۆ‌قه‌وه له‌گه‌ل‌ مرۆ‌ق‌دا قسه‌ی بو‌ کردن گوتی: مرۆ‌ف هه‌موو ب‌ر‌ای یه‌ک‌ترن، چونکه هه‌موو رو‌ژه‌ی خو‌ان!...

هه‌روه‌ها له‌باب‌ه‌ت دوای‌ی هات‌نی سه‌رده‌می پ‌شم و ق‌ین و ر‌ق و تو‌وره‌یی و خو‌ین ر‌شته‌وه قسه‌ی بو‌ کردن... که‌ چا‌و‌پ‌وش‌ین، باش‌تر‌ین چاره‌یه بو‌ به‌ره‌ره‌کان‌ی‌ی ئایینی، که‌ خۆشه‌و‌یست‌یش، ده‌رمان‌یک‌ی کار‌یگه‌ره بو‌ ب‌ر‌ینی ده‌رو‌نی... ئه‌م وان‌ی (چا‌و‌پ‌وش‌ین) ه‌یه‌که‌م وانا‌بوو که مه‌سیح دای به‌گوت‌ی کو‌مه‌لان‌دا!...

سەر سوڤهينەرى چاڭ كوردنەودى نەخۆش!

لەپاش چەند رۆژتىك، لەبەيانىيەكى بەھاردا، كە كزەبايەكى خۆش و فېتىك ھەلىكردبوو، مەسىح و ھەر پېنج شاگردەكانى لە سامىرەو ھەيرانەو ھەللىل كاتى گەيشتنە ناسرە، دانىشتن ھەندىك بەھسەيتتەو ھەمەلەك ھەژارو خوازەلۆكيان لى كۆبوو ھە...

لە پرىيەكە لە پىاوە رېش سېپىيەكانى ناوچەكە، كە خاوەن سامان و دەسەلات بوو لە ناونەدا، دريدا بە كۆمەلەكە نىشانىك بە سەرسنگىيەو ھەبەرسكا يەو؛ بە بەردە بە نرەكان رازىنرا بوو ھە... لە ترسا ھەموويان كەشەنە داو ھە... كە چى پىاوە كە بە مەل كە چى و دلشكاويە كە ھە لە مەسىح نرىك بوو ھە، فرمىسك ئەرژايە خوارەو بە سەر پرومەتە زەرد ھەلگەراو ھەكانىا پىتى گوت: (ئەى دارتاشەكەى ناسرە! دەنگوباسى كوردەو بى ھاوتاكانتەم بەرگوى كەوتوتتەو لە بەرئەو، پاش ھەناسە ساردىيەكى زۆر، سەرلەنوئى ھىوا لە دلما بووژايەو كوردەكەى خۆم لە شارى (كفر ناحوم) دا بە جى ھىشتتو ھەرىكە گيان ئەدا... گەورەى خۆم ناكەيت دەستىكى بۆ درىژ بەرموويت بەلكو ئەمە خاويە چاڭ بېتتەو!...)...

پىاوەكە ئەو ھى گوت و دەستى كرد بە گريان... مەسىحىش بە دەنگىكى نەرمو لە سەر خۆو پىتى گوت: (بگەرئەو بەرپى خۆتا كوردەكەت چاڭ بۆتەو!...)... پىاوەكەيش باو ھى بە قسەكەى مەسىح ھىنا بە ھەلە داوان گەرايەو ھە شارەكەى خۆى... رۆژى داويى، پىاوەكانى لەرېنگا خۆيان گەياندى، موژدەى بدەنى، كە كوردەكەى چاڭ بۆتەو!...

ئىجا كە لىتى پرسىن چ كاتىك تايەكە بەرى داو، و پىيان گوت، بۆى دەركەوت ھەر ئەوكاتە بوو كە مەسىحى چاويكەوتتەو!...

ئەم دەنگوباسانە بە دىھاتەكانى دراوستىدا بلاو بوونەو لە بەرئەو كۆمەلانىكى زۆر داوى مەسىح كەوتن ئەويش لە پىش ئەمەى ئاموژگار پىيان بكات، پىتى ئەگوتن: (لە كوردەوى خراپى خۆتان بگەرئەو بە ھاو بەخا بكن)

ژمارەيەكى زۆر لە گوئى گران، باو ھىيان پى ھىنا... رۆژتىكيان لاويك خۆى كوتايەلاى، گيانىكى بەدى كەوتتەو لە شەو^(١) كە ساىە تىيەكەى كوردبوو بە دوولايى. خۆى لە بەر پىتى مەسىحدا دا بەزەويدا و ھاوازى بۆھىنا، گوتى:

(١) واتا: دەستيان لى و ھەشاندىبو، يان رستەكە بەم مانايە بوو: (دخلى روح شىرە جىسلە)... شىت بىو، تىنچووبو، بە پىتى ئىستا توشى (شىزۆ فرىنيا) بوو.

(ئىمە چىمانە بە سەر تۆو. ئەى يەسووعى ناسرەيى تۆ ھاوتوت لە ناومان بىت؟!...) مەسىحىش لە گيانە پىسەكەى كوردەكە توورەبوو، تىشى خورى كە لە لەشى بچىتە دەرى... گيانەكە لە لەشى چوو دەرو ھە... كوردەكە دەمودەست چاڭ بوو ھە!...

خەسووى شاگردىكى، كە ناوى (سمعان ياخود پەترۆس) بوو گرانە تايەكى خراپى گرت. ئەو دەمە، دەرمانى دەردى وايان بەو ئەكرد، كە خۆلەمىشى كاژەلەى سەرى گورگىكيان ئەدايى لەپاش سووتاندنى ياخود سەلكە مشك، يان چاوى گيانە بەرپىك، يان مىشىكى كوندەپەبوو، يان جەرگى بۆقئىكيان ئەدايى!... قسەيەكى پىشىنيان ئەبگوت:

(ئەگەر ھەلامەتت تووش بوو، ياخود سەر مات بوو، لووتى ماين ماچ بكن، خۆ ئەگەر خرىتى ددانىشت ھاتە ژان، ئەوا بۆقئىكى كولاو لە ناو خوتندا بەخەرە سەرى!...)

خەسوو كەى پەترۆسبىش، ئەو دەرمەنانەى ھەموو تاقىكردبوو ھە بەلام تائەھات دەردەكەى كارىگەرتر ئەبوو... ئەو ھەندەى نەما بوو بىرى... پەترۆسبىش لە مەسىح تكاى كرد، كە دەستىكى بە سەردا بەپىنى...

مەسىحىش بى دلى نەكرد، خواستەكەى ئەوى بە جى ھىنا... ئافرەتەكە دەمودەست چاڭ بوو ھە و ھەلسايە سەر پى و دەستى كرد بە فرمان كردن بۆ ئەوان!... ئەم دەنگە بلاو بوو ھە... كۆمەلانىكى گەورە لە نەخۆشان و ھەژاران لە مەسىح كۆبوونەو...

بەكەم تىنچوونى مەسىح لەگەل سەرۆكەكانى جوولەكەكاندا!

لەپاش ئەمەى مەسىح گەرا بەگەلەك ناوچەدا، داويى گەرايەو (كفر ناحوم) پىاوە ئاينىيەكانى جوولەكەيش لە (ئورشەليم) دا، چەند كەسپىكيان بە دىيەو ھە ناردبوو، شوئىنى بكنون، لىتى جىانەبنەو، بەلكو ھەلەيەك بكات و بەبۆنەى ئەو ھەلەيەو، ھوروزم بىنە سەرى!...

بەلام ئەو ھەندەى نەما بوو كە بەھناسە ساردى بگەرئەو، لە پى كارەساتىك قەوما، ھىواى لە دلدا تازە كوردەو.

مەسىح چووبوو ناو خانوويەكەو بۆ ئەمەى ئاموژگارىي ئەو كۆمەلەنە بكات كە لەويدا كۆبووبوونەو لە پى دەنگە دەنگىك پەيدا بوو خىزانىك ھاتە پىشەو، گەورەكەى خۆى بە پىخەفەكەيەو ھىنا بوو لای مەسىح كە لە نەخۆشى شەلى چاكي بكاتەو جا لە بەر ئەمەى، كۆمەلەكە يەجگار چروپىبوو، بۆيان نەكرا كبرا بەتەختى نوستنەكەيەو بە ناو ئەو

که سانه دا بهین ناچار بوون بر دیانه سهر سهر بانی خانووه که پاشان له ویتوه به گوربس دایان هیشته خواره وه، که که وته ناو هۆلی سهر نه گیراوی خانووه که وه مه سیحیش سهر پیتی که نه خوشه که ی کرد و پیتی گوت:

(چاو له گونا هه کانت پو شرا) ... سهر و که کانی جووله که ش ئه م واژه به یان به هه لزان، بۆ ئه مه ی هور و ژمی خو یان به نه سهر مه سیح ئیتر له ور و ژه وه ده ستیان کرد به بۆ له بۆ ل کردن له ناو خو یاندا، ئه یان گوت: (کی هه به بتوانی ده سه لاتی خوا، له گونا هه لی خو ش بووندا به خو ی بدات؟! ئه مه تا خوانه ناسین! سزا که ی مرد نه!) ... مه سیحیش ههستی پین کرد، چی به می شکیاندا دی پیتی گوتن: (له م دو وقسه یه کامیان ئاسانتره: که بلیت: (چاو له گونا هه کانت پو شرا وه) ... یا خود بلیت: (ههسته ته ختی نووستنه که ت هه ل بگره و بر و؟! ...))

به لām بۆ ئه مه ی ئیوه تیبگه ن که کوری مر و ف، ده سه لاتی ئه وه ی هه به چاو له گونا هه پو شین، و ابه م پیا وه شه له ئه لیم: (ههسته ته خته که ت هه ل بگره و بر و!).
ده موده ست نه خوشه که، چاک بو وه وه هه ستایه سهر پین و ته خته که ی خو ی هه لگرت و ر و شت! ...

له هه موو لایه که وه دهنگی په سندر کونی ئه م شاکاره و سهر سو رمان له م کرده وه بپن هاوتایه به رز بو وه وه.

هه موویان گه وره بی خویان به زمان ستایش کرد، به لām پیا وه نه ئینییه کانی پیا وه ئاینییه کان، له گه ل (فه رسی) یه کاند که بریتی بوون له جووله که که لله ره قه کان، که هه ر ئه نووسان به شپوه ی ده ره وه ی ئاینه وه، گو تیان ئه دایه رو و که ش و تو یکل، نه ک نا وه رو ک و کاکل، ئه وانه سهر له نو ی خو یان دایه وه په نا و ده ستیان کرده وه به گه له کو مه کتییه کی تازه له مه سیح! ...

رو ژتکیان مه سیح به لای پاره کو که ره وه یه کدا تیپه ری^(۱) که ناوی (لیفی) بوو نه ته وه که ی چه زی لی نه نه کرد به چاوی سووک ته ماشای ئه کرد چونکه له باج سه ند نه که یدا زور داریی ئه کرد له نه ته وه که ی خو ی، بو که لکی فه رمان ره واییه کی بیگانه ی وه ک رو ما! ... مه سیحیش پیتی گوت دوامکه وه.

کابراش فرمانه که ی خو ی دایه ده ست یه کیتی تر و دوا ی مه سیح که وت ئه ویشی کرد

(۱) ئه و کار به ده ستی باج و خه راجی ده ولت گرد ده کاته وه.

به شاگرد پیتی تر له گه ل پینج شاگرده کانی تر ناویشی گو ری، کردی به (مه تتی) ... پاشان به قسه ییشی کرد و بوو به میوانی که چوه مالی (مه تتی) پر بوو له و گونا هه ارانه ی که له دانگی خو ی دا بوون، بیجگه له وانه سوو خو ز و سهر خو ش و قومار چیشی تیا بوو! ... ئنجا که فه رسییه کی هه له گو، هه لی دایه و له یه کیتک له شاگرده کانی مه سیحی پر سی: (بو چی مامو ستا که تان له گه ل گونا هه اران و پاره بازاندا دانه نیشی و نان ئه خوات؟!).

مه سیح گو تی له وه بوو، پیتی گوت: (ئه وانه ی له ش دروست پیوستیان به پزیشک نییه نه خوشه کان پیوستیان بپه زیشک هه به من بو ئه وه نه ها تووم که بی گونا هان بخه مه سهر پیتی راست من بو ئه وه ها تووم که گونا هه اران له کرده وه ی خراب بگپر مه وه!).

جاریکی تریش فه رسییه کان بۆ له بۆ لیان ده ست پین کرده وه گو تیان مه سیح و شاگرده کانی له رو ژی شه مه دا، به ناو کشتو کالدا گه راون و گو له گه نمیان لی کرد و ته وه و خوار دویشیانه ئه م کرده وه ییش پیچه وانه ی فه رمووده ی ته و راته که ئه لی: (له رو ژی شه مووندا نه فرمان بکه، نه دروینه! ...) ... مه سیحیش گو تی: ئه ی ئه وه تان نه خو یند و ته وه، که پیغه مبه ر داوود و شاگرده کانی برسییان بووه و چون نانی پیا وه ئاینییه کانیان خوار دووه، که ئه و نانه له نه ته وه به ره به ست کرا وه؟ مر و ف بو شه مه دروست کرا وه، یان شه مه بو مر و ف؟ کوری مر و ف، گه وره ی رو ژی شه مه یشه! ...

پاش ئه وه مه سیح له رو ژتکی شه مه دا چوه ناو جی کو یو نه وه کانی جووله که کانه وه نه خوشتکی ده ست وشک هه لاتوو ها ته به رده می، تکای لی کرد چاکی بکاته وه.

ئه ویش پیتی گوت: (ده ستت رابکیشه! ...) ... نه خوشه که ییش ده ستی خو ی راکیشا ... که ته ماشای کرد وه ک ده سته چا که که ی تری لی ها ته وه! ... فه رسییه کان دووباره ده ستیان کرده وه به زمان در یژییه که ی خو یان مه سیحیش پیتی گوتن: (له رو ژی شه مه دا، کاری چاک بکری با شتره، یان کاری خراب؟ ئه گه ر که ری یه کیتی کان بکه ویتته چالیکه وه له رو ژی شه مه دا، ئاخو در ی نا هینیتته وه له چاله که دا؟!).

ههوهسی ئافرهتیک و دوایی پیاو چاکیک!

(یوحه نای مه عممه دان) هیتشتا له زبنداندا بووه، که کردهوه شاهکاره کانی مه سیحی ئه بیستهوه له گهڵ ئه ویشا، هیتشتا له وه دلتیا نه بوو بوو، که ئه م مه سیحه ئه و (مه سیح) دیه که پیغه مبه ره کانی ته ورات گوتو یانه پهیدا ئه بی؛ یان ئه و مه سیحه یه که خۆی موژدهیدا به جووله که کان که ده رته که وئ له زبندانه که یه وه دوو که سی نارده کن مه سیح که لئی بپرسن: (ئاخۆ تو ئه و مه سیحه یه که ناوی له ته وراتدا هاتووه یان هیتشتا ئه و نه هاتووه، پیوسته چاوهروانی بکه یین؟)

مه سیحیش ههردووکیانی برد له گهڵ خۆیدا، که به چاوی خۆیان شاکار و کردهوه بی هاتو تاکانی ببینن پاشان ههردووکیانی ناردهوه کن (یوحه ننا) تا ئه وهی دیویانه بۆی بگێر نهوه: (کویره کان چاویان چاک ئه بیستهوه، شه له کان دهست ته کهن به رۆشنتن، گرویکان له شیان چاک ئه بیستهوه، که ره کان گوپیان له دهنگ ئه بیستهوه، مردوووه کان ههڵ ئه سنه سه ری، هه ژار و به سه زمانه کانیش دل خۆش ئه بن)... که ههردوو پیاوه کان گه رانه وه کن (یوحه ننا) و ئه و کرده وانه یان بۆ گیتیرایه وه، باوه ری هیتنا که ئه م مه سیحه، هه ر ئه و مه سیحه یه که له ته وراتدا ناوی هاتووه و تا ئه وسایه چاوهروانی کراوه.

چهند مانگیک بوو (یوحه ننا) له به ندیخانه دا هیلرا بووه وه. پشتیوانه کانیشی له وه دلنیا بوون که هیچی به سه ر نایه ت.

به لām له راستیدا (هیرۆدیا)، بۆ هه لیک ته گه را که بیکوژی. ته گینا تا ئه وساکه، هیتشتا نه یه توانی بوو هیرۆدسی میردی بخاته سه ر ئه وهی که (یوحه ننا) بکوژی ئه م هیرۆدسه، ئه و هیرۆدسه ی میردی دووه می نه بوو، که منالانی ته کوشت ئه م له شوژی نه ته وه ته ترسا، بۆیه کا خۆشه و یسته په رسترا وه که ی- یوحه ننا- ی نه ته کوشت!...

به لām واریک که وت، که خونکار شه ویکیان ئاههنگیکه گه وری گێرا، به بۆنه ی جه ژنی له دایک بوونی خۆیه وه!.

که بانگ کراوه کان سه رخۆش بوون و له نگه ریان تیک چوو، په رده لادرا، (سالۆمی) هاته ژووره وه ئه م (سالۆمی) یه کچی (هیرۆدیا) بوو، له میرده که ی یه که می که ناوی (فیلیبس) بوو که برای (هیرۆدس) بوو (سالۆمی) کراسیکه تنکی له بهر کردبوو، جوانیه کانی له شه ریکوپی که نه رمو شله که ی ده رته خست دهستی کرد به سه ماکردن... هه رچی له ویدا بوو، به وسه ماکردنه ی ئه و سه ر مه ست بوو له سه روو هه موویانه وه خونکار بوو

که ئه و سه مایه گه شکه داری کردبوو خونکار، سالۆمی له سه ر رانه کانی خۆی دانا و به لئیشی دایه، که هه رچی داوا بکات بیدات، ته نانه ت تا نیوه ی خاکه کانی ژێرده ستیشی.

کچه زۆر زانه که ییش، که دایکی باشی فیتر کردبوو چی داوا بکات له خونکار له پیتش سه ماکردنیا، به خونکاری گوت: سه ر یوحه ننا ی مه عممه دان- م ئه وئ له سه ر ده فریک دابنری!... خونکاری نه یه توانی له به لئینی خۆی بگه ریته وه که لله په رتینیکه نارد، سه ری (یوحه ننا) ی بری و له سه ر ئامانیکه زترین داینا و هیتنا یه به رده میان! (سالۆمی) ییش که لله که ی به ئامانه که وه هه لگرت و خستیه به ریته دایکی!...

سالی یه که م

ئامۆزگاری سه ر چیا

که عیسا ههستی کرد به گه له کۆمه کێ سه رۆکه کانی جووله که کان، که بۆ له ناو بردنی ئه و تی ئه کۆشان؛ یه که م بریاری ئه وه بوو، که چه ند شاگردیکه هه لبژارد، بۆ ئه مه ی له پاش مردنی خۆی، ئه و نامه ی خواییه که پیتی سپیترابوو بیگه ینیتته جی، چی پیوست بوو، ته وای بکه ن... له هه لبژاردنه که ییدا، زۆرتر به تنگ ئه وه وه بوو، که له وانه بن له گه لیک جیگاوه هاتبن.

له سه ره تاوه ئه م حه وت که سه بوون: (په ترۆس) و، (ئه ندراس) ی برای. (یوحه ننا زیدی) و، (یه عقوب) ی برای، (مه تتی) و، (فیلیبس) و، (به رثیلماوس).

پاش ئه وه ئه مانیشی هه لبژارد: (یه عقوبی بچووک)، که ئه وه بوو له وه پاش له ته وه سه ری په یکه ره که وه فری درایه خواری، که زانییان به وه نه مرد، به ر دبارانیان کرد تا گیانی تیا نه ما!... ئه م سه رگه ردانیه ییشی له سه ر ئه وه به سه ره ات که هۆگری مه سیح بوو!... پاش ئه و (یه هودا) ی برای هه لبژارد که له پاش شه ست سال، له (ئه رمه نستان) دا، تیرباران کراو کوژرا، له سه ر ئه وهی که خوای ئه په رست و بریای به مه سیح پیغه مبه ر هه بوو! ئه م (یه هودا) یه، یه هودای ئه سه خر بوونی نییه^(۱) جیا یه.

(۱) یه هودای ئیسه ربوتی: یه کیکه له دووانزه قوتابیه که ی مه سیح، مامۆستا که ی خۆی به سی پارچه زیو فرۆشت، جا بووه په رمزی خیا نه ت و سه پله یی، له په شیمانیدا خۆی خنکاند، له ناو ره شه خه لکه که دا به (یوزاس) ناوده بری.

ئىنجا (سەمەعان)ى ھەلبىئەردا، كە لە خاكى عەجەمدا كرا بەداردا كەچى تەمەنى گەيشتېووه (۱۲۹) سال!...

ئىنجا (تۆمەي دوودل)ى ھەلبىئەردا، كە لە ھىندستاندا رېمىكىيان لى داو كوشتيان!...
دوایی (يەھوداي ئەسخەربوتى)ى ھەلبىئەردا، كە لە پاش ئەوھى ناپاكييەكەى كرد لەگەل مەسىحدا، بەدەستى خۆى، خۆى كوشت!...

مەسىح ويستى بېروباو ھەركەنى خۆى بخاتە مېتىشى شاگردەكانىيەو ھەلبىئەردا لەگەل ھەمووياندا چووھ ناو كەشتىيەكى راوھوھ لە پاش چەند كاتىك لە شوئىتىكى بى دەنگدا گېرسايەوھ شوئىنەكە لە كۆمەلەو دەنگەدەنگى نەتەوھوھ، دووربوو ھەموويان سەركەوتنە سەرھوھ، لە سەربانىك دانىشتن شاگردەكانى لە شىتوھەكى نىوھ كە مەربىدا لەملاو لەولايەوھ دانىشتن^(۲) لەوئىدا ئامۆزگاربيە بەناوبانگە نەمرەكەى خۆ كردن، كە بە بنچىنەيك دائەنرى بۆ ئايىنى مەسىحى، ياخود راستى پەرسىيەكى بلندى بېھوتتا بۆ پەروشت و كردارى مرقاھەتى... ئەمە لە ئامۆزگاربيەكاندا گوترايوو:

(بۆ لەناوچون، دەرگا چەند گەورەيە، رېنگا چەند فراوانە!...

(بۆ ژبانی تاسەرىش، دەرگا چەند تەنگە، رېنگا چەند بارىكە!... ئەوانەى گيان سووك و بەسەزمانن، داوژۇيان چاكە. چونكە ئاسمان ئەبىتە جىگايان ئەوانەى مل كەچىشن، خۆرش بەختن، چونكە زەمىن بۆ ئەوان ئەمىنىتەوھ خۆشى لەوانەى دلشكاو و ھەناسەساردن چونكە لەوھ پاش دلپان خۆش ئەبى خۆشى لەوانەى برسېن و تىنوون بۆ چاكەكردن، چونكە تىر ئەبن خۆشى لەوانەى بەزەبىيان دېتەوھ بەكەسانى تردا، چونكە چاكەيان ئەدەرىتەوھ خۆشى لەوانەى دلچاكن و خۆيان ئەپارېزن لەگوناھ چونكە خويان چاوپې ئەكەوئى خۆشى لەوانەى ئاشتى ئەھىننەوھ بەرھەم. چونكە بەكورانى خوا ناوئەبىرېن خۆشى لەوانەى لە پىناوئى چاكەكردندا تەفروتوونا ئەكرىن خۆشىستان لى بى، ئەگەر لە پىناوئى مند، توانج و پلارىان تى گرتن و، دەريان كردن، ياخود بەدرو بەدناويان كردن... دلتان خۆش بى، شادمان بن، چونكە لە ئاسماندا، پاداشتى گەورە گەورە وەرئەگرن ھەرگىز خراپە بەخراپە بەرامبەرى مەكەن ئەگەر يەكىك شەپازللەيەكى لەلاجانى راستدا، لاجانگى چەپىشتى بۆ وەرگىرە بام لىيى بدات ئەگەر يەكىك بۆ ماوھى مېلىك رېنگا، بېگارى بى كرديت، تۆ تا دوو مېل بېگارى بۆ بکە...)

(۲) نىوھ كە مەرىي: نىوھ بازنەبى.

بەم رەنگە مەسىح ئامۆزگاربيە كۆنەكەى ھەلوھشاندەوھ كە ئەلى: لەباتى چاو، چاو، لەباتى، دانىش دان ھەلبەكەنە!.

مەسىح دەستى كردهوھ بەتەواو كردنى دە ئامۆزگاربيەكەى موسا گوتى:
(ئامۆزگاربيەكە ئەلى: كەس مەكوژە.

بەلام من ئەلىم: ھەركەسى حەز لەبرای خۆى نەكات، ئەبىتە پىاو كوژىك، دەررونىك ئەكوژى.

ئامۆزگاربيەكە ئەلى: داوئىن پىسى مەكە.

بەلام من ئەلىم: ھەركەسى سەبىرى ئافرەتتىكى كرد و ئارەزووى داوئىن پىسى لەگەلىا كرد، بېگومان لە ناو دلئى خۆيا داوئىن پىسى لەگەلدا كردوھ!...

جا ئەگەر چاوت بەھەلەيدا بردىت، ھەلىكوژە!... خۆ ئەگەر دەست و پىششت ھەلەيان بى كرديت، ئەوا بىيان برە!

بۆتۆ وچاكتەرە، كە يەكىك لە ئەندامەكانت لەناوچى، نەك ھەموو لەشت لە ئاگرستانى دۆزەخدا بىئىتەوھ.

ئىوھ بىستوتانە كە گوتراوھ: پىاو ئەبى خرمى خۆى خۆش بوئى، دوزمنى خۆشى نەوئى.

بەلام من پىستان ئەلىم: دوزمنەكانى خۆتان خۆش بوئى. لەجنىو بى دەرەكانى خۆتان پىرۇزبايى بكەن ھەر كەسى خۆشى ناوئىن، چاكەى لەگەلدا بكەن ھەركەسىكىش خراپەى لەگەلدا كردن، بۆى بپارېتەوھ لە خوا چاكەى لەگەلدا بكات... چونكە ئەگەر ئىوھ ئەوانەتان خۆش بوئى كە ئىوھيان خۆش ئەوئى، ھىچ پاداشتىكى تىبانيە.

ئەى گوناھبارانىش ھەروا ناكەن!..).

لەپاش ئەمەى مەسىح، تا بانگى شىوان، بەم جۆرە گفتوگوئى لەگەل شاگردەكانى خۆيدا كرد ئامۆزگاربيەكەى سەرجىباى بەم جۆرە نوئىزكردنە پراندەوھ كە بەئەوھەكى بى ھاوتاي پارانەوھ دائەنرى لە خوا، گوتى:

(ئەگەر نوئىزتان كرد بەخۆرايى قسەكانتان دووبارە مەكەنەوھ. چونكە پىش داواكردنى ئىوھ خواى باوكتان، ئەزانى چى لەدلئاندايە و پىوئىستىتان بەچى ھەيە بەلام نوئىزەكانتان وا بكەن: (ئەى باوكى ناو ئاسمانانمان، ناوت ھەر بەرز و پىرۇزبى گەورەبى خۆت بنوئىنە ئارەزوو و فەرمانى خۆت دەرېخە بەزەوبىش وەك ئاسمان پەوا بفرەموو بەشى ئىمىرۆمان ناغان بى بەخشە ھەرەك ئىمە لەوانە خۆش ئەبىن كە گوناھ دەرپارەمان ئەكەن، توبش لە

گوناهى ئىيمە خوش بىبە مەھىللە بکە وىنە تەنگوچەلەمەى تاقىکردنەووه بەلام لە دەست پىاو خراب پزگارمان بکە چونکە هەرچى سامان و هیز و گەورەبى هەيه، تاسەر، لە دەست خۆتايە خوا بکا ئەم تکایانەمان بىنە دى)... چونکە ئەگەر ئىيوە (چاو لە گوناه و هەلەکانى کەسانى تر بپوشن، باوکەهەى ئاسمانىشتان بەوجۆرە چاو لە گوناه و هەلەکانى ئىيوە نەپوشى خۆ ئەگەر چاوىشتان نەپوشى لەگوناه و هەلەکانى ئەو کەسانە، باوکىشتان چاو لە گوناه و هەلەکانى ئىيوە ناپوشى!...).

ئەو ئافرەتە گوناھبارەى کە پەشیمان بوووه لە کردەوێ خراپى خۆى!

پوژتیکيان مەسیح بانگ کرایە سەر شىو خواردن لە مالى يەکتىک لە فەرىسىيە دەولەمەندەکان، خاوەن مال ناوى (سەمعان) بوو لەپاش ئەمەى لە بابەت دەغلووان و هىواى زۆرى بەروبوومى ئەوسالەو گەفتوگوپان کرد، دەربارەى باجەکان دووان کە تا ئەهاتن گرانترىان لى ئەهات، ئىنجا قسەيان لە بابەت بەند و باوى سەر شەروشۆرى ناو پوژ ئاواوە کرد کە تازە بلىسەى ئاگرەهەى هەلگىرسابوو... لەوکاتەدا ئافرەتیکى سەر و پرچ درىژى رەنگ زىرين سەرى کرد بەژووردا، کراسىکى ئاورىشمى ناوازەى لەبەردابوو خاوەن مال ناسىيەووە چونکە لەو پىش، بەبۆنەى شتىکەو، هەردووکیان بەيهکەو بووبوو، کەسى ترىان لەگەلدا نەبووبوو!...

بەلام ئافرەتەکە، ئىمشەو خۆى وا پىشاندا، کە ئەو پىاو خانە خۆبىبە نانسىتەووە نەبايەخىدا بەسامانەکەى، نەبايەخىشیدا بەدەسلات و سايه و پايهکەى.

هەر وەها، ئەو هىشى لەبىر خۆى بردەووە کە پىشەيهکى نەنگى هەيه، کە لە پووهکەشا دل کىش ئەکات، بەلام لە راستیدا هىچووبووچە ئنجا لە برىتى ئەو هى پوو بکاتە خاوەن مالەکە، کە دەولەمەندىکى بىن هاوتای ئەو ناو بوو.

پووى کردە ئەو دارتاشە لاتە کە (يەسووع)يان پى ئەگوت؛ ئافرەتەکە دانەووبىهەو، پىشوشەيهک لە گولوى نرخ گرانى بەسەر پىبەکانى مەسىحدا رىشت.

پاش ئەو پىبەکانى مەسىحى بەقزى سەرى خۆى وشک کردەووە ئنجا دەستى کرد بەماچکردنى پىبەکانى، کە لەوکاتەدا فرمىسکىش لە چاوەکانىهەو ئەرژايە سەر گۆناکانى!... فەرىسىيە کەيش بەپشم و قىنىکەو لەبەر خۆبهەو گوتى: (ئەگەر ئەم پىاو پىغەمبەر بوايه پىشەى راستەقىنەى ئەم ئافرەتەى ئەزانى!)

و هک مەسىح ناو مىشکى کابراى خۆبىبىتەو، لای لى کردەووە و بەدەنگىکى نەرمەووە پىى گوت:

(سەمعان، هەندى قسەم هەيه پىتى ئەلیم؛ پىاوئىک هەبوو دەستىاوى داو بەدوو کەس، بەيهکىکيان پىنج سەد دىنارى داو، بەوى ترىشيان پەنج دىنار جا لەبەر ئەمەى کەسيان پارەيان نەبوو، دەستىاوەکەى بدەنەو، کابراکە خۆى هەردووکیانى لەدانەو هى دەستىاوەکە بەخشى کاميان خاوەن دەستىاوەکەى زۆتر خوش ئەوىست؟)

- ديارە ئەو کەسەيان زۆترى خوش ئەوىست کە دەستىاوەکەى گەورەتر بوو (۱)

- تۆ راست ئەکەيت چاوت لەم ئافرەتەيه چى ئەکات؟

تۆ ئاوت بۆ نەهينام قاچەکانى پى بشۆم (ئەوساکە وا راهاتبون) (۲) بەلام ئافرەتەکە، هەر بەو وازى نەهینا کە بەفرمىسکەکانى چاوى پىبەکانى شتمەو، بەقزەکانى سەرىشى وشکى کردنەو شوشەيهک ئاوى گولوى نرخ گرانىشى رژاند بەسەرياندا تۆ هىچ ماچىکى منت نەکرد بەلام ئافرەتەکە لەوساوە کە هاتۆتە ژوورى تا ئىستاکە هەر قاچەکانم ماچ ئەکات بۆيه من لە گوناھە زۆرەکانى خوش ئەم، چونکە خوشەوىستى زۆر پىشان داو!... پاش ئەو پووى کردە ئافرەتەکە و پىى گوت: (هەرچى گوناھىکت هەيه چاوى لى پووشرا!...)... ئنجا بىن ئەمەى گوى بداتە رق هەلسانى خانە خۆتەکەى، مەسىح سەرى شوشە گولاهەکەى داخستەووە و دايهەو دەست ئافرەتەکە، پىيشى گوت:

(برۆ خوات لەگەل بىن باوهر بىن هینانەکەت بەخوا) (۳) لە سزای ئەو گوناھانەى پىشوتى رزگار کردىت) ئنجا چوو دەرهو...

(۱) يان: زۆتر بوو.

(۲) وا باو بوو.

(۳) باوهر هینانەکەت...

مهسیح ناوبانگی بهوه دهرکردبوو، که قسهی نهسته ق و واتهی پیشینانی ئەدا بهگوتی گوتگراندا. هەرچەند کارهساتێک رووی ئەدا، یهکیک لهوقسانەئە خوێندوهوه و بهتهواوهتی لێکی ئەدایهوه، تا دانیشستوان بهتهواوی تیتی بگەن یهکیک لهوقسانه (چیرۆکی کوری ون بوو) بوو کورەکه زۆری له باوکی کرد، هەرچی بهرئهکەوت له کهلهپورهکە (۳) لێی سەند کهچی هیشتا باوکیشی نه مردبوو، پاشان بهههلهداوان رووی کرده شارێکی دوور، تا باوکی ناگای له کردهوه و کاری نهبی لهوشارەدا هەرچی پارێهکی پێ بوو، بۆ نافرەتییکی یاری خۆی بهختی کرد.

نافرەتەکه لهژێرەوه لهگەڵ چەند کهسێکی مهی خۆز و قومارچیدا پێک کهوتبوو، پول و پارەیان به دەست کورەوه نههیشت!... ئنجا که گیرفانی کورەکهی مالیهوه و هیچی تیانەهیشتهوه، کورەکهی بهرهللا کرد و خۆی تی نهگهیاندا کورەکه یه جگەر په ریشان بووبوو دوايي ناچاربوو ببیته شوانی بهراز لهگەڵ ئەوهیشا بهئاواتهوه بوو، که له و دانەویلهیهی بهرازەکان ئەبخۆن، دەستی بکەوی و ئاهی سکی خۆی پێ بشکێتی بهلام ئەوهیشی دەست نهئەکەوت! ئنجا که شیرزەیی بهتهواوهتی سهری تی کرد و رهنجەرۆ بوو، پریاریدا بگهڕینهوه لای باوکی.

په شیمان ببیتهوه له کردهوهی خراپی خۆی و، داوای بهخشینی گوناهاکانی لێ بکات!... تکایشی لێ بکات: بهلکو وهک یهکیک له پیاوهکانی خۆی دای بهزرینتی!...

بهلام باوکهکهی، هەر ئەوهنده له دوورهوه چاوی پێکهوت، بهزهی پیا هاتهوه و چوو به پیرهوه دەستی کرده ملی و ئەملا و ئەولای ماچ کرد دەستی جلویهگی تازهی کرده بهری و به پیاوهکانیشی گوت گوێرەکه قهلهوهکهی بۆ سهڕ بپرن، گوتی: (بام دلمان خۆش بی و دەست بکهین به شادمانی چونکه ئەم کورەمان که مردبوو ژبايهوه، ئەم کورەیشمان که ون بووبوو دۆزرايهوه!)

پاش ئەمه مهسیح گوتی: (هەر بهم جوړه، خوای گهورهیش که باوکی ئاسمانیتانه، پر بهدل ئارزوو ئەکات کورەکانی که بریتین له مرۆفی سهڕ زمین له کردهوهی خراپی خۆیان بگهڕینهوه و، به په شیمانیه کهوه بگهڕینهوه لای خۆی...).

(۲) له میراتییهکهی، به شهکهی.

پشتیوان (محامی) یێک جار یکیان لێی پرسى: (گه وهی خۆم کام ئامۆژگاری له هه موویان گرنگ تره؟) ... له راستیدا پرسه که، مهسیحی تهنگه تاوکرد، وهرامه کهی گران بوو... چونکه ئامۆژگارییهکان ژمارهیان ئەگهیشته (۲۴۸) دانە، که رهنگه هه موویان له یهک بارستایی دا بووبن... بهلام مهسیح وای وهرامی کابرا دایهوه: (خوای خۆت خۆش بوئ، به هه موو دلێکتەوه، له هه موو دهرونیکتەوه، به هه موو هۆشیکتەوه، به هه موو توانایهکتەوه خۆشیت وهک خۆت خۆش بوئ)... پشتیوانه کهیش لێی پرسى: (خزمی من کتیه؟) ... له سهڕ رهوشتی خۆی، مهسیحیش وینهیهکی بۆ هینایهوه، گوتی:

(پیاویک له (ئورشلیم) هوه ئهرویشت بۆ (ئهریحا)، ریگا که مه ترسیی ئەوهی لێ ئەکرا که پرپی له تهنگوچه له مهی دزو ری گرژنه کهیشی ئامۆژگاری کرد، خۆی بگرتی تايه کتیکي دهست ئەکهوی له گه لیا پروا به رتیدا له ویدا، کورپکی بچوکی هه بوو هه لای دایه و گوتی: باوکی هاوڕێیهکی ههیه، ئەیهوی بهو رتیدا پروات ئەویش (سامیری) بوو... هەر ئەوهنده باوکی کورەکه بهوهی زانی، له کورەکهی خۆی راپه پری و وهک یهکیک دوو پشک پیوهی دای به سه ریا قیژاند، گوتی:

(چۆن تو ئەبیته هاوړتی کوری سامیریه کی پیس!؟)

ئهی ئەوه نازانیت که سامیریه کان ژن و ژن خوازیان هه یه له گه ل عه جمه مه کاند، که ئەمه چەند سه د سالتیکه به سه ر داگیرکردنی ئەواندا تیپه رپوه؟...

حه ز ئەکه م بزانیته که ئەم کرده وهیته کار له کارو فرمان و بازرگانی و ناوبانگیشم ئەکات!...

(کابرا، پیشنیازی کورە بچکوئه کهی خۆی خسته پشت گوئ به ته نیا رویشت به ریگا دا له ریگا دا دزه کان هوروز میان برده سه ری هەرچی پێ بوو له سامان و بهرگ و پۆشه نی لێیان سەند برینداریشیان کرد له باریکی گیانه لاویشدا به جێیان هیشت!... پیاویکی ئایینی به لایدا تیپه پری چاوی پتیکهوت، به لام رووی لێ وه رگتیرا و ملی ریگای خۆی گرت و رویشت... پاش ئەوه پیاویکیش له هۆزه کهی خۆی به لایدا تیپه پری، خۆی تی نه گه یانندو رویشت به رپی خۆیهوه...)

دوايي (سامیری) یهک به لایدا تیپه پری ئەم به زهی پیاها ته وه، وهستا و برینه کانی شوش و روئی لێدا پاشان سواری چوارییه کهی خۆی کرد و بردی له گه ل خۆیدا، تا

گه یانديه میوانخانه یهک له خاوهن میوانخانه که یش تکای کرد که ناگای لیتی بی و به تنگیه وه بی تا چاک نه بیته وه پاشان و پیتشه کی دوو لیره ی دایه، تا له وه پاش چی له سه ر مابوو بیداتی...).

که مه سیح قسه که ی ته و او کرد، رووی کرده پشتیوانه که و گوئی گره کان، لیتی پرسین: نه وانه کامیان خزمی کابرای ریوار بوون؟) ... پشتیوانه که یش گوتی:

(نه و که سه ی به زه بی پیاها ته وه و به که لکی هات!)

مه سیحیش پیتی گوت: (که واته تویش برۆ وابکه!...) شاکاره کانی مه سیح، یهک له دوا ی یهک دهر که وتن.

هه ریه که به یونه ی کاره ساتیکه وه دهر نه که وتن مه سیح و شاگرده کانیشی له ناو که شتیبه کی بچکۆله دابوون. نه و نده ی نه مابوو که شتیبه که نوقوم بی مه سیحیش له گیتزه لئو که که تور په بو و تیتی خوری^(۱) ده موده ست وه ستایه وه... له ویتدا پیتی گوتن: (که م باوه رده کان، نایینه که تان بو کوی چوو؟!...).

جاریکی تریش نه چوو (کفر ناحوم) له ناو نه و کۆمه لانه دا که دوا ی نه و که تبوون، ئافره تیکی نه خویش هه بوو، به ده یان سال بوو به و نه خویشیه وه مابوو وه، پزیشکه که کان بو یان چاک نه کرابوو وه نه خویشیه که ی خوین به ربوون بوو.

ئافره ته که خو ی گه یانده لای مه سیح په نجه یه کی دا له داوینی کراسه که ی ده موده ست خوینه که ی وه ستایه وه مه سیحیش هه ستی و به خو ی کرد، که هیتیک له له شی چوو دهر وه پرسى: (کی بوو لیم که وت؟) ئافره ته که یش خو ی خسته بهر پیتی، دانی به وه دانا که په نجه ی له کراسه که ی که وتوو.

مه سیحیش پیتی گوت: (نایینه که ت چاکی کردیته وه برۆ خوات له گهل بی)...

هه ر له و ریگایه دابوو، پیاویک له سه رۆ که کانی کۆمه لی جووله کان، که ناوی (یا پرس) بوو، به هه له داوان رای کرده لای مه سیح تکای لی کرد که له گه لیا پرواته مالی خو یان، به لکو کچه نه خو شه که ی بو چاک بکاته وه.

له وکاته دا، پیاویک که نیررابوو له لای ناگاداری بکات له مردنی کچه که ی، گه یشت و پیتی گوت: (مامۆستامان ماندووم مه که، کچه که ت مرد!)... باوکی کچه که نه و نده ی

(۱) تیتی خوری: به توره بیبه وه داوای لیکرد.

نه مابوو له داخانا بکه وی و له هۆش خزی بچی به لام مه سیح دلایه وه و له گه لیا چوو... که چوو ناو مالی کابراه، ئافره ته که کان شیوه نیان نه کرد مه سیحیش لیتی پرسین: (بوچی نه گرین؟ کچه که نه مردوو مه ماوه به لام نوستوو!...). نه وانیش گالته یان پیهات، پیکه نین به قسه که ی به لام مه سیح ده ستی دایه ده ستی کچه که و پیتی گوت: (کچی هه سته!). کچه که ده موده ست راست بووه وه و هه ستایه سه ری!

سالی دووه م

کولیره کان و ماسیه کان

شاژن (هیرۆدیا)، نه وه ی خستبووه میتشکی خونکاری میترده وه، که نه گهر (هیرۆدس)، خو ی، (یوحه ننا ی مه عمه دان) بکوژی، به جاریک رزگاری نه بی له ده ست نه و دل کرمیبه ی که (یوحه ننا) میتشکی نه وی پی ژه هراوی کردوو، له بابه ت داگیرکردنی (هیرۆدیا) وه له میترده که ی یه که می که برای خو ی بوو هه روه ها نه وه یشی خستبووه دلایه میترده که به وه، که نه گهر (یوحه ننا) بری، ئیتر نه ته وه بیده نگ نه بی و، واز له توانج و پلاریش نه هیتی که له شازنی بگری، که شووه که ی نه نگ و ناپه سنده له خونکاری ئیستا که هیرۆدسه!

به لام له دوو لاه، (هیرۆدیا)، به هه له دا چوو بوو چونکه مردنی (یوحه ننا)، قسه کانی یوحه ننا و چاو ترساندنه کانی یوحه ننا ی له بیر خونکار و شاهژن نه کرده دهر وه هه روه ها مه سیحیش که بلاو کردنه وه ی بیرو باوه رده کانی نایینه تاز که ی گرتبووه نه ستوی خو ی، له شتیبه کی دروست و بی هاوتادا، له ناو هه موو خاکی جووله کاندان نه و فرمانه ی به جی هیتابوو. له راستیدا (یوحه ننا) بوو که نه نامه ی خوا بیبه ی ناو برد و ئاشکرای کرد به لام نه و هه ر نه و نده ی کرد که ریگای بو مه سیح کرده وه به لام نه وه ی مه سیح کردی دهر باره ی نایینه تاز که، شتیکی و ابوو که هه رگیز نه بینرابوو، هه رگیز به بیبری که سیشدا نه هات که به و جو رده ی بیات به ریته!... به م په نگه له دوا ی کوشتنی (یوحه ننا)، ناویانگی مه سیح په نجا نه و نده بلاو بووه وه!...

بیرو باوه رده کانی مه سیح و ئامۆزگاریبه کانیشی، به هه موو لایه کدا بلاو بوونه وه به تاییبه تی له پاش نه وه ی که خوا ی گه وره ده سه لاتنی ره واهه رمو بوو به شاگرده کانیشی، که نه وانیش وه ک مه سیح، بتوانن نه خویش چاک بکه نه وه و شاکاری بی هاوتا بنوین مه سیحیش رووی کرده ئاسمان و به سوپاسیکه وه نویتی کرد بو خوا ی خو ی.

پاش ئهوه گوتى: (ئەى ئەو كەسانەى ماندوون و بارتان گرانە، هەمووتان وەرە لام، تا بتانخەمە سەرەتەوه)...

(هیرۆدس)، بەهۆى پیاو قسە دزەکانیەوه، ئەم کارەساتانەى بەر گوئى ئەكەوتەوه پیاوکانى تىيان گەياندا، كە تايینی مەسیحى بەناو (٢٠٤) شار و دێهاتدا بلاووتەوه!... كە خونكار ئەوهى بیست، مەسیح، توانبویتى بەپینج كۆلپەرە و دوو ماسى، پینج هەزار كەس تیر بکات، كە ئەو خوارەمەنییانە لای كۆرپىك بوون كە لەلای خونكار بوو فرمانى بۆ ئەبیین پینجگە لەوه لەپاش تیرخواردنى ئەو پینج هەزار كەسەیش هیشتا بەشى دوانزە سەبەتەى تر نان مابوو!... یەجگار دلتهنگ بوو... خونكار نەى ئەتوانى بەرپەرچى ئەم كارەبى هاوتایە بداتەوه چونكە پینج هەزار كەس ئاگای لەوهبوو!...

پاشان بەهیرۆدس یان گوت كە كۆمەلێك لە شۆرشگێران دامەزراوه، بۆ رزگارکردنى خاكى جوولەكەكان لە دەست فرماندارى رۆماییەكان سەرۆكەكەیان ناوى (باراباس) ه ئەمانە ئەیانەوى بەزۆر بەئامانجى خۆیان بگەن لەناو خۆشیاندا گەلە كۆمەكێ یان كردووه، كە (مەسیح) بفرێنن و بەزۆر بیخەنە جیگای (هیرۆدس)... كاتى كە دەستیان دایە جیبەجێکردنى ئەو بریارەیان، مەسیح بەرپەرچى بیرهكەى دانەوه و خۆى لى شاردنەوه، چوو ناو شاخەكانەوه!... لەگەڵ ئەمەیشا (هیرۆدس) هەر ئەترسا لە مەسیح ئەترسا لەوهى كە مەسیح زۆر خۆى پى نەگیرى لە بەرامبەر هانەدان و بزواندن و چەواشەکردنى ئەو شۆرشگێرانەدا نەوهك رۆژێك بێت، لە قسەى خۆى پاشگەز بێتەوه و بچیتە سەر قسەى ئەوان و تەختى شاهی لە دەستى ئەو دەر بەیتى!...

جا لێرەوه بوو، كە دەس و پێوەندەكانى خونكار، ئامۆژگارى (هیرۆدس) یان ئەكرد، كە مەترسییەكە، لە پێش گەورە بوونیا، لە رەگورپشەوه دەربهیتى ئەوهیش بەوجۆرە پێك ئەهات كە لە زووترین كاتدا مەسیح لەناو بیات!...

جاریکیان هیرۆدس، كەوتبووه ترس و لەرزىكى تەواو، نیازی وابوو پروو بەپروو لەگەڵ مەسیحدا دابنیشى بەلام ژنەكەى لەوه ئەترسا كە مێردەكەى بکەوتتە ژێر دەسلانێ كەسایەتییه بەهێزەكەى ئەم پێغەمبەرە تازەیهوه زۆرى لەگەڵا خەرىك بوو تا ئەو بیرهى لە مێشك هینایە دەرەوه!...

خونكار فرمانیدا بەبالبازەكان: مەسیح و شاگردەكانى تەنگەتاو بگەن لەگەڵ ئەوانەى كە دواى ئەكەون لە ترسا هەندىك لەدوا كەوتووكان خۆیان لى كیشایەوه هەرەوه

هەندىكى تریش بەبیانوى گرانی بەجێ هینانى بەندەكانى ئاینەكەوه كە گوايا پرن لە توندوتیژی و وشكى وازیان لى هینا!... فەرسییهكانیش كە بریتى بوون لە جوولەكە وشك و كەللە رەقەكان، ئەمەیان بەهەلزانی، تاتوانیان تەنگوچەلەمەیان بۆ مەسیح دروست كرد و داویان بۆ نایەوه، بۆ ئەمەى شپرزەى بگەن جارىکیان لە رووى گوێگرەكانیا لىیان پرسى: (بۆچى تۆ خۆت و شاگردەكانت خوارەمەنى ناپەسند ئەخۆن؟ كە ئەخۆن بۆچ بەدەستى پاكەوه ناخۆن؟). ئەویش دەموودەست وەرأمی دانەوه گوتى: (ئێوه قسەى پێغەمبەر ئەشعیاء^(١) تان لەسەر جووت ئەبێ^(٢)، كە ئەلئى: (ئەم نەتەوهیه هەر بەدەم من ئەپەرستى بەلام دلئى دووره لەمنەوه!)... ئەى ئێوه ئەوه نازانن كە ئەوهى ئەچیتە ناودەمەوه، پیاو پيس ناكات. بەلام ئەوهى لەدەم دیتە دەرەوه پيسى ئەكات!...)

مەبەسى مەسیح لەم قسەیه ئەوه ئەبێ، كە قسەى سەرزارى پیاو پيس ئەكات!...

خۆ دەرخستن

مەسیح گواستیهوه بۆ بەرهو ژوور، بۆ (صیدون)؛ ئەم شارە بەندەرىك بوو كەوتبووه سەر كەنارى زرى سىبى ناوهرأست لە شارە هەرە كۆنەكانى جیهان ئەژمێرا. بەلای خۆیهوه وابوو، كە گەيشته ئەوى، ئەتوانى چەند رۆژێك بەئاسوودەى رابووێ و بسووزیتەوه چونكە لەوى كەس نایناسى!.. بەلام زۆرى پى نەچوو، بەهاتنى مەسیحیان زانى.

بەزانینی هاتنەكەى، پشوووەكەى برابیهوه!... چونكە لە هەموو لایەكەوه، پۆل پۆل، نەخۆش و دەرەدارەكان خۆیان ئەگەياندا لای چاكیان بکاتەوه ئافرهتێكى فینىقى هاتە لای، ئەپارابیهوه كە كچەكەى چاك بکاتەوه، گیانێكى پيس چوو بووه ناو لەشیهوه... كە دوورنیه تووشى جۆرە (فى) یەك بووبى بەلام مەسیح وىستى پلەى تايینی ئافرهتەكە تاقى بکاتەوه، قسەیهكى سووكى پى گوت تا توورەى بکات پى گوت: (ئەوه جوان نییه نان لەدەم كوران بسپنریتەوه و دەرخواردى سەگان بدرئ!)... ئافرهتەكەیش، بى ئەمەى تايینهكەى كزبى، وەرأمی دایهوه گوتى:

(١) ئەشعیاء (سەدهى ٨ پ.ز): یەكێكە لە چوار پێغەمبەرە گەورەكانى ئیسرائیلیهكان، دژایەتى لەگەڵ مەلىك (ناحاز)ى ئیسرائیلی دەكرد، پشبینى لە دایكبوونى مەسیحى كرد.
(٢) یان: بەسەرا دەچەسپن.

(گه وهی خۆم، سه گانیس هه ره له و پاش ماوهی نان خوارده نه خۆن که له پاش خاوه نه کانیان نه مینیتته وه!) مه سیح سه ری سوپما له هیزی باوه و ئایینی نافره ته که ده ست به جی کچه که ی بۆ چاک کرده وه!... پاش نه وه گه رایه وه (جه لیل)، پیاویکی که رو کویری له ویشدا چاک کرده وه!...

پۆژی دوابی، شاکاره بی هاوتاکه ی نان ده رخوارده که ی خۆی دووباره کرده وه چوار هه زار که سی به حه وت کولپیره و چه ند ماسیه ک تیرکرد!... مه سیح بۆ شاگرده کانی خۆبی ئاشکرای کرد؛ که به م زووانه نه چۆی بۆ (ئورشه لیم) له ویدا دوژمه کانی نازاری نه دن، تا نه یسپێرن به مه رگ!... له پاش چه ند پۆژیک له گه ل شاگرده کانی: (پتروس) و (یوحه ننا) و (یه عقوب)، گه یشتنه سه ر شاخیکی نزیک له ویدا به چۆک داها، ده ستی کرد به نوێژکردن له پر شاگرده کانی هه ستیان پی کرد، که کاره ساتیکی نا هه مواری لی پروو نه دات چونکه ده موچاوی مه سیح گۆرا جلویه رگه کانیسی سیی هه لگه ران وه ک به فر. (په ترۆس) گوئی: (مه سیح له شپوه ی راسته قینه ی خۆیدا ده رکه وت!...)... پاش نه وه له م لاو له ولایه وه دوو تارمایی ده رکه وتن، قسه یان له گه ل مه سیح نه کرد.

شاگرده کان په بیان به وه نه برد که چۆن زانیان نه وه دوو تارماییه: (موسا) پیغه مه به ر و (ئیلیا)^(۱) پیغه مه به رن بینینی چا و نه ندازه که هه مووی، له توانای که سدا نه بوو، ته نانه ت نه وانه ی نه یانبینی، چاویان قورس بوو و خه و رژابوه چاویانه وه، نووستن...

کاتی که نه م خۆ ده رخستنه ی عیسیا به ته و او بوو نه وانیش له خه و راپه رین، (په ترۆس) گوئی: (بام سی که پر دروست بکه ین، سیبه رتان بۆ بکه ن یه کییک بۆ تو و یه کییک بۆ موسا و یه کییکش بۆ ئیلیا!...)...

له و کاته دا هه وریک په یدا بوو سیبه ری بۆ هه موویان کرد گویشیان له ده نگیک بوو گوئی: (ئا نه وه کوپه خۆشه و یسته که مه گوئی لی بگرن)... شاگرده کانی نه و نه ده ترسان که وتن به پروو دا سه ر زه وی^(۱) نه یشیان توانی راست بینه وه تا مه سیح ده ستی به سه ردا کیشان که ئاو وریان دایه وه، له مه سیح به ولایه که سی تریان نه دی!...

(۱) ئیلیا (ده وریه ری ۸۸۰ - ۸۵۰ پ.ز): نه میش له پیغه مه به رانی ئیسرا ئیلیه کانه، دژی بتپه رستی وه ستایه وه؛ بۆیه (ئیزابل) ی ژنی (ئاحاب) یش تازارو نه شکه نه ی دها، فرمانیدا به کوشتنی پیاوه ئایینی کانی ناو په رستگای (باعال)، دوابی به عه ره بانه یه کی ناگرینه وه هه لکتیشرایه وه به ره و ئاسمان (ئه لیشاخ) ی قوتابی خۆی جیگاکه ی گرت ه وه.

(۲) به پروو دا که وتنه سه ر زه وی، له په و روو که وتنه ...

نموونه یه کی مل که چی

مه سیح ده ستی کرد به تیگه یانندی شاگرده کانی، که مه ردنیک زۆر خراب نه مری، له سه ر ده ستی نه وانه یشدا نه مری که هیوا ی پییان بوو لایه نی راستی و دروستی بگرن. پاش نه وه پیتی گوئن که خه و بینینی خۆده رخستنه که ی خۆی به که س نه لین، تا خۆی له ناو مه ر دوواندا راست نه بیته وه. نه و کاته له مه به سه که ی مه سیح تی نه گه یشتن.

وای زانی که راست بووه وه له گۆر، خاکیک بۆخۆی پیکه وه نه نی له سه ر زه ویدا خۆشیان له و خاکه دا پایه ی بلن د بلندیان به ر نه که وه ی ده ستیان کرد به به ره ره کانی له سه ر نه و پایانه. کییان نه بی به سه رۆک و کییشیان نه بی به ژیر ده ستی!... که مه سیحیش زانی چی به ناو دلپاندا دی پیتی گوئن: (هه ر کامیکتان نه یه وی بی به یه که م که س). (بام بی به دوامین که س بام کاری به که لک بۆ هه مووان بکات!)

پاش نه وه منالیک گرت به ده ستیه وه و له ناوه راستی هه موویاندا داینا نجا گوئی: (نه گه ر خۆتان نه که نه وه به منال، هه رگیز ناچنه به هه شتی ئاسمانانه وه هه ر که سی به ناوی منه وه منالیک و ا به خیتو بکات، وه ک کاری بۆ من کرد بی وایه هه رکه سی کاری بۆ منیش کرد بی، وه ک کاری بۆ نه وکه سه کرد بی که منی کردوه به راسپێراوی خۆی وایه).

سییه م سال

نافره ته سه باکه ره کانی په یکه ره گا!

هه رچه نه د پیاوه نه یینی کانی سه رۆکه کانی جووله که نه یان توانی مه سیح تووشی داوی خۆیان بکه ن، له ماوه ی نه و دوو ساله دا که خه ریکی تیه و گلاندنی بوون... به لام ره نه چه رۆ و وه رس نه بوون... ته نگوچه له مه ی راسته قینه بۆ مه سیح و شاگرده کانی، له و کاته وه ده ستی پی کرد که جه ژنه به ناوبانگه که ی (که په ره شینه) نزیک بووه وه... ده رباره ی نه م جه ژنه نه یانگوت: (هه رکه سی نه م جه ژنه ی نه دی بی، گه وره یی تۆرشه لیمی نه دیوه!)... هه ر سیانزه که سه که، ده ستیان کرد به گه شته سامناکه که یان به ره و پایته خت بۆ هه ر جیگایه ک نه چوون، دوژمه کانیان و پیاوه کانی سه رۆکه کانی جووله که به دوایانه وه بوون ته نانه ت (سامیره) ییش که جارن به ره و پیریان نه چوون و میواندارییان نه کردن، نه مجاره به ساردیکه وه به ره و روویان چوون که (یوحه ننا) و (یه عقوب) نه مه یان لی دین، رقیان لی هه لسان و داویان له مه سیح کرد ناگریک له ئاسمانه وه دابارتینی به سه ر دانیشتی توانی شاره که دا

بیانسووتینی... به لّام مهسیح بهداختیکهوه سهری خوی راوهشانند و گوتی: (ئیوه هه تاکه‌ی به ناشیتی ئەمینهوه و نازانن که من بۆ کوشتنی مرۆف نه هاتوومه ته جیهانهوه، بۆ رزگارکردنیان هاتووم؟!).

نامۆژگاربییه‌کان و وانه‌کانی عیسا که ئەیدان به‌گوتی هه‌موواندا، دۆژمنه‌کانی خۆی هینابووه سه‌رسورمان جاروبار له خۆیان ئەپرسی ئەیانگوت: (ئەو ئەم تیکه‌یشتنه‌ی له کوێ دەست کهوتوه، که هیشتا ئەوه‌نده‌ی نه‌خویندوه که پیتی بلّین زانا؟!).

که ده‌سته‌و کۆمه‌له‌ی عیسا له پایته‌خت نزیک بوونه‌وه، شاگرده‌کانی له پیش خۆیدا چوونه ئەوێ (ئورشه‌لیم) پرپووبوو له هاتووچۆکه‌ر و ریبوار که له هه‌موولایه‌که‌وه پرپوویان تی کردبوو، بۆ ئەمه‌ی به‌بۆنه‌ی جه‌ژنه‌ گه‌وره‌که‌ی خۆیانوه ئاهه‌نگ بکه‌ن. ئاهه‌نگه‌که‌یان له‌ناو خپه‌تدا ئەگپرا، که به‌کرێیان ئەگرتن.

له ئاهه‌نگه‌که‌دا بیره‌وه‌ری باو و باپیره‌ کۆچه‌ره‌کانی خۆیان ئەهینایه‌وه یادی خۆیان، که له شوینی وادا ئەژیان که له پیستی بزنی دروست ئەکران... په‌یکه‌رگا که له‌وه‌دا بووبوه چرخان و به‌جوانی رازابووه‌ کۆره‌که‌ی پیش ده‌می پرپووبوو له‌وانه‌ی که شا پلیته‌یان به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، گریان لێوه ئەهات، له‌وه‌ تافه‌ته‌ سه‌ماکه‌رانه‌ی ده‌ف و چه‌قه‌نه‌یان به‌ده‌سته‌وه بوو لێیان ئەدان، هه‌روه‌ها له‌وه‌ ساز و ئاواز لێ ده‌رانه‌ی که که‌لویه‌لی سازه‌که‌یان ته‌لداربوون... له‌پاش ئەمه‌ی ئەو شه‌وه‌یان رابوارد له‌ نزیک په‌یکه‌رگا که‌وه، رۆژه‌ه‌هات و نه‌ته‌وه‌یش دوای پیاوه‌ ئایینییه‌کانی خۆی که‌وت بۆ ئەستیره‌که‌ی (سوله‌یمان).

ئەوانه‌ ئایان له ئەستیره‌که‌که‌ ده‌رئه‌هینا و ئەیانکرده‌ جامیکی واوه که له‌زیری پوخته‌ دروست کرابوو، پاشان ئاوه‌که‌یان ئەپرژاند به‌سه‌ر ئەو جیگایه‌دا که مه‌ریان تیا سه‌رئه‌بری له په‌یکه‌رگا که‌دا...

هه‌ر که‌سیک له ئیوه بێ گوناوه بام به‌ردی تی بگرێ!

به‌لّام مه‌سیح ئەوشه‌وه‌ی له‌سه‌رچای زه‌یتون رابوارد، که که‌وتبووه رۆژه‌ه‌لاتی پایته‌خته‌که‌وه که‌چی دۆژمنه‌کانی پرس و راوێژیان به‌یه‌کتر ئەکرد له‌ناو په‌یکه‌رگا که‌دا، بۆ ئەمه‌ی بیخه‌نه‌ داوێکه‌وه و بیکوژن به‌لّام به‌شێوه‌یه‌کی وایش له‌ ناوی به‌نه‌ که‌ دواکه‌وتوووه‌کانی مه‌سیح، که ئەوده‌مه له‌ ده‌یان هه‌زاران تیپه‌ریان کردبوو، قینیان هه‌ل نه‌ستی و نه‌وورووژین!... که داوه‌که‌یان بۆ مه‌سیح نایه‌وه، ئەبوو له‌ رۆژی دواییدا ئاواته‌که‌ی خۆیان به‌نه‌ سه‌ر که‌ ئه‌وکاته هات ده‌ست پێ بکه‌ن، مه‌سیح له‌ناو

په‌یکه‌رگا که‌دا دانیشتبوو، نامۆژگاریی ئەو که‌سانه‌ی ئەکرد که لێی کۆبوونه‌وه، فیری به‌نده‌کانی ئایینه‌که‌ی ئەکردن.

له‌ پرچهند که‌سیک هاتنه‌ به‌ر ده‌می، ئافه‌رتیکیان به‌ده‌سته‌وه‌بوو، راپیچیان کرد بوو له‌گه‌ل خۆیاندا.

پێیان گوت: (که هاتن به‌سه‌ر ئەم ژنه‌دا داوین پیسیی ئەکرد، ئایینی مووساییش ئەلێ به‌رده‌بارانی بکه‌ن، ئەی تۆ چی ئەفه‌رموویت؟!).

له راستیدا فیله‌که‌یان، زۆر زانیانه‌ بوو چونکه‌ ئەوان له‌وه‌ دلنایابوون که (رۆله‌که‌ی ناسه‌ر)، خاوه‌نی ره‌وشتی چاوپۆشی و به‌زه‌بی پیاها‌ته‌نه‌وه، له‌وانه‌یه‌ که فه‌رمانبدا تافه‌ته‌که‌ به‌ر‌دباران بکه‌ن... ئەگه‌ر هاتوو پیتی گوتن گوتی مه‌ده‌نه‌ فه‌رمانی ئایینی موسا و به‌ر‌دبارانی مه‌که‌ن، به‌تاوانبار داته‌نرێ، چونکه‌ به‌ره‌سته‌ی جیه‌جیه‌کردنی فه‌رمانی ته‌ورات ئەکات ئەوسا که‌یش، به‌کوشتنی نه‌بێ سزا نادرێ!...

... به‌لێ داوه‌که‌یان یه‌جگار ورد و توند وتۆل بوو!...

به‌لّام مه‌سیح چاویکی به‌هه‌موویاندا خشاندا^(١) پاشان دانه‌وییه‌وه و به‌په‌نجه‌ ده‌ستی کرد به‌نوسین له‌ناو خۆله‌که‌دا... ئنجا سه‌ری به‌رزکرده‌وه و به‌خاوه‌ن سکا‌کانی گوت: (هه‌ر کامیکتان گونا‌هی نه‌کرده‌وه بام به‌ردیکی تی بگرێ!). ... پاشان دانه‌وییه‌وه ده‌ستی کرده‌وه به‌نوسین له‌سه‌ر گله‌که‌!... هه‌ر کامیکیان ئەهاته‌ پێشه‌وه و خوین گه‌رمانه‌ ئەبووست فه‌رمانه‌که‌ی ته‌ورات جیه‌جیه‌ بکات، سه‌یری ئەوه‌ی ئەکرد که مه‌سیح له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ بۆی نووسیوه، که گونا‌هه‌کانی خۆی له‌سه‌ر خۆله‌که‌ ئەخویندوه ئەگه‌رپایه‌ پاشه‌وه و سه‌ری داته‌خست و له‌به‌رد هاویشتن سارد ئەبووه‌وه!...

به‌م په‌نگه‌ هه‌رکه‌سی له‌ویدا بوو، به‌پیرو جواوه‌وه، یه‌ک له‌ دواییه‌ک کشانه‌ دووه‌ ئنجا که مه‌سیح له‌ ژماردنی گونا‌هه‌کانی ئەو که‌سانه‌ بووه‌وه، سه‌ری هه‌لپری، که ته‌ماشای کرد که‌س له‌وێ نه‌ماوه‌ته‌وه، تافه‌ته‌ داوین پیسه‌که‌ نه‌بێ!...

ئویش به‌چاویکی پر خۆشه‌ویستی و به‌زه‌بی و پیاها‌ته‌نه‌وه‌وه ته‌ماشایه‌کی تافه‌ته‌که‌ی کرد بۆ ئەمه‌ی به‌چاوی سووک سه‌یری بکات، به‌روویه‌وه پێکه‌نی ژنه‌که‌ گه‌شکه‌دار بووبوو له‌وه‌ روه‌شته‌ چاوپۆشییه‌ی مه‌سیح، سه‌ری لێ سوپما بوو... پاشان له‌ تافه‌ته‌که‌ی پرسى:

(١) چاویکی به‌هه‌موویاندا گپرا.

(كوان ئەوانەى ئەيانوېست بەردبارانت بگەن؟ ناخۆ كەسيان بەرديان پيانە مالىت؟!...) ...
ژنە كەيش گوتى:

- (نە گەورەم كەس بەردى پيانە مالىم).

مەسيحيش گوتى:

(منبش بەردت پيا نامالم... برۆ بەرپى خۆتەو. بەلام جارىكى تر گوناھى وا نەكەيت!).

ئافرەتەكەيش وەك ھەورە تىرشقەى بەرگەوتبى، گەشكە داربووبو، سەرى سورمابوو، نەى ئەزانى ئەو قسانە چۆن لىك بداتەو!... پاشان گەرايەو مالى خۆى!...

شاكارى كۆپر چاكرەنەو

چىپرۆكى ئەو ئافرەتە داوتىن پيسە، كارى كرده دلئى ھەموو دانىشتوانى شارى (ئورشەلىم) چ ئەوانەى لە مالىھە كانى خۆياندا بوون، چ لە كۆمەلەكاندا، چ لە ناو ئەندامەكانى كۆپى ژووروى پەيكەرگاگە خۆيدا، كەسپىك نەمايەو ئەم كردهو پەي مەسيحى بەدللا نەچىت و پەسندىشى نەكات.

بەلام ئەم كردهو پەي، گرى بەردايە دلئى دوژمنەكانى مەسيح بەو پىشوو وازيان نەھىنا دەستيان كردهو بەداو نانەو پەيەكى تازە!... بەلام ئەوانە زۆرچا وەرپوانيان نەكرد!... رۆژتىكىان مەسيح لە كۆلاننىكدا بەپياوئىكى كۆپر گەيشت شاگردەكانىشى بەو پەيان ئەزانى كە ئەو كابرايە ھەر لە منالېيەو بەكۆپرى لە داىك بوو لە مەسيحيان پرسى:

(مامۆستا گيان! گوناھ گوناھى ئەم پياو خۆيەتى يان گوناھى باوك و داىكىتى، كەوا بەكۆپرى لە داىك بوو؟!)

ئەويش دەمودەست وەرەمى دانەو گوتى:

(نەخۆى، نەباوك و داىكى، لەمەدا گوناھىكىان نىيە ئەو بۆيەكا وا لە داىك بوو، كە كارى گەورەى خۆى تيا دەرىكەوئى!)... پاشان تفىكى كرده سەر خۆلەكە و تۆزە قورپىكى لى شىلا داي لە چاوەكانى كۆپرەكە پى گوت: (برۆ لە ئەستىركەكەى سولەيمان دەموچاوت بشۆ) لە پاش تاوئىك كۆپرەكە گەرايەو لاي مەسيح، لە خۆشياندا ھەل ئەپەرى... چونكە چاوەكانى ئەيانىنى!...

فەرىسيەكان و دوژمنەكانى مەسيح، لەداخانا شەقيان بردبوو ھىچيان بۆ نەمابوو ھەو

پىيى بلتېن ئەو نەبى كە: (لە رۆژى شەمەدا نەخۆشى چاك كردهو ئەو كە بەو كردهو پەي بەندەكانى ئايىنى موساى شكاندوو!)... كاتى كە ھۆشيان ھاتەو بەرخۆيان و لەدەست ئەو دلشكاوى و رەنجەرپۆيە تۆزىك ھەسانەو ئەو قەسەيەيان بلاو كردهو، كە كاپرا بەدرۆ ئەيگوت چاوم كۆپرە!... بەلام باوك و داىكى كاپراگە ھەموويانيان بەدرۆ خستەو، چونكە خۆشيان دانيان پيانا كە كۆپرەكەيان ھەر لە منالېيەو بەكۆپرى لە داىك بوو.

لە كاپراگە خۆشيان پرسى: (چۆن تۆ پروا ئەكەيت كە گوناھبارىكى وەك مەسيح بتوانى چاوت چاك بكاتەو؟)

كاپرايش گوتى: (من ئەو نازانم كە مەسيح گوناھبار بوو، يان گوناھبار نەبوو، من ھەر ئەوئەندە نەزانم كە من كۆپرەم، بەلام وا ئىستنا چاوم ئەبىنى!).

دوو جۆرى ئافرەت!

خىزانىك ھەبوو لە شارى (بىت عەنيا)^(۱) دا كە لە دۆستەكانى مەسيح بوو خىزانەكە بىرىتى بوو لە لاوتىك كە ناوى (ئەلبىعازر) بوو لەگەل دوو خوشكىا كە ناويان (مەرثا) و (مەريەم) بوو. ئەويش ھەرچەند بەوشارەدا تى بپەريايە، سەرىكى لەو خىزانە ئەدا ئەوانىش ميوانداریيەكى جوانيان ئەكرد و گوتىشيان لە وتار و ئامۆزگارىيەكانى ئەگرت بەتاييەتى (مەريەم) لە خوار مەسيحەو داتەنىشت و بەدل گوتى ئەدايە قەسەكانى بەلام (مەرثا) خوشكى وانەبوو ئەو وەك زۆرەي ئافرەتە جوولەكەكان، ھەر خەمى كاروبارى ناو مالى ھەبوو ئەوئەندە گوتى نەئەدايە كاروبارى بىروگيان. رۆژتىكىان (مەرثا) ھاتە لاي مەسيح بەدلشكاويەكەو، سكالائى كرد لە دەست (مەريەم) خوشكى، كە خۆى ھىچ فرمانىك ناكات و مالىكە بەسەر ئەوئەو بەجى ئەھىلى!... مەسيحيش بەنەرمىيەكەو پىي گوت: (ھەرچى تۆى، خووت داوئە زۆرشت بەلام (مەريەم)، ئەو بەشە باشەى ھەل بزاردوو، كە ھەتا سەر لىي ناسەندرىتە!).

مەسيح بەوقسەيە، دەرگاىەكى بۆ (مەريەم) كردهو كە لەوتو بەچىتە ناو كۆپرى بىر و ھۆشەو: كە تا ئەوساكە تەرخان كرابو بۆ پياوان (مەريەم) بوو بەتۆوى ئافرەتى باو، كە ئىمىرۆكە لەگەل پياودا شان بەشانى يەكتر ئەوئەستن!...

(۱) بيت عەنيا، يان: (عازرە)؛ گوندىكە لە فەلەستىن، لە رۆژھەلاتى قودسەو، دەيدەنە پال ئەو (عازرە) ھى كە ھەزرىتى مەسيح بەمردووى زىندوى كردهو.

دوای ئه وه شاكاره كانی مه سیح په یتا په یتا پرویاندا... مه سیح دهستی کرد به چاک کرده وهی چاوی کویران، به چاک کرده وهی له شی گروییان، هر نه خوشیتک نه خوشی کاربگری پتوه بوايه و كهس بۆی چاك نه كرايه ته وه ئه و چاكی نه كرده وه!... دوزمه كانی دامابوون، نه یان نه زانی چۆنی تووش بکه ن!...

یه كیتك له دهوله مه نده كانیان، بیری له وه كرده وه، مه سیح بانگ كاته لای خۆی نان و خوانیكي ناوازه ی پیشكهش بكات به لكو بتوانی رینگای پی بگۆرۆ و بیهیتته ناو ریزی خۆبانه وه كه مه سیح ههستی کرد، له ناو دهروونی كابرادا چی ههیه، بریاریدا، وانهیه کی باشی تی بگه یتن.

بئ ئه مه ی دهسته كانی بشوات، دانیشته سهرخوانه كه نان بخوات كه كابرأ پرووی خۆی گرژکرد، مه سیح پیتی گوت: (فه ریسیه كان! ئیوه هه ر دیوی دهره وهی جامه كه پاك نه كه نه وه كه چی هه ناوی خۆتان به دل پسییه وه نه هیلته وه... ئیوه كاری پروالته نه كه ن... ئیوه وهك نه و گۆرانه وان كه له دهره وه (سپییكاری كراون... كه چی له ناودا پرن له ئیسكوپروسکی رزبوو گه نیو و بۆگه ن!...)...

دهوله مه نده كان و چوونه به هه شت!

مه سیح به وهی زانی كه زۆری نه ماوه له جیهاندا بیهیتته وه... ههستی به وه یش کرد كه پتویسته له سه ری شاگرده كانی خۆی وا فیری ئایینه كه ی خۆی بكات، كه بتوانن له پاش مردنی خۆی، نامه ی خوا بیه كه ی ئه و بگه یتن به جیتی خۆی.

به نده كانی ئایینه كه ی خۆی بۆ روشن كرده وه، له بابته گیروگرفته كانی كۆمه لایه تییه وه، وهك ژن هینان و بئ ژن و بئ میردی و به رله لاكردن. یه كیتکیان لیتی پرسیی، گوتی: (ئه و كه سه ی مه به سی ئه وه بئ خوی خۆی دل خوش بكات، کامیان بكات باشتره، ژن به یتن یان به بئ ژن بیهیتته وه؟)

ئه ویش وه رامی دایه وه گوتی:

(هر كه سه ی به ئاره زووی خۆی هات و خۆی رزگارکرد له په یوه ندیی خیزانی و گه روگیتچه له كانی، به و مه به سه ی خۆی ته رخان بكات بۆ فرمانی خوی... لای خوا خوشه ویست تر ئه بئ... هه ندیک ئافره تیش مناله كانی خۆیان به باوه شه وه گرتبوو، هینا بو یانه لای مه سیح پیرو زباییان لی بكات و دهست به سه ریاندا به یتن.

كه شاگرده كانی خه ربك بوون به ربه ستیان بکه ن له هاتن مه سیح تیبی خورین گوتی: (به یتن بام مناله كان بیهنه لام به ربه ستیان مه كه ن له هاتن چونكه باره گای ئاسمانی بۆ ئه و جۆره كه سانه ته رخان كراوه)...

پاشان له وه دووا، بۆ كۆمه له كان، كه خوا چهند خه می مرۆف ئه خوات گوتی: (ته نانه ت ئه و جۆله كه به یش كه به بیچویهك ئه فرۆشری، له بیری خوا ناچیتته دهره وه...)

ته نانه ت تووکی سه ریشتان لای ئه و ژمیرواوه... هه موو كه سیتك هه رچه ندی كه م بئ لای خوا نرخ ی ناوازه و بئ هاوتای خۆی هه یه)...

پاشان خه فته خواردنی خۆی بۆ گیترا نه وه له بابته دل ره قی دهوله مه نده كانه وه دهریاره ی هه ژاره كان.

لاویکی دهوله مه نده ی پیتی گوت: (چی بکه م باشه بۆ ئه وهی ژیان ی تا سه رم دهست بکه وئی؟).

مه سیحیش پیتی گوت: (ئامۆزگارییه كانی خوا له بهر بکه) لاوه كه یش گوتی: (هه ر له منالیمه وه هه مووم له بهر کردوون!)... مه سیحیش به پروویه کی خوشه وه سه یری کرد و پیتی گوت: (برۆ هه رچییه كت هه یه بیفرۆشه و نرخه كه ی دابهش بکه به سه ر هه ژاراندا. پاش ئه وه دوام بکه وه)... كوره كه یش به دلتیکی شكاو و خه مباره وه كشایه دواوه و رۆیشه وه كوره كه له دهوله مه نده كان بوو له ویدا مه سیح واژه به ناو بانگه كه ی خۆی فه رموو، گوتی: (چوونی حوشتریک به كونی دهرزییه كا ئاسانتره له وهی كه دهوله مه ندیک بچیتته به هه شته وه!)...

مه سیح مه به سی له وشه ی (كونی دهرزی)، كونی دهرزیی راسته قینه نه بوو مه به سی له و درزه ته نگه بوو كه له دیواره گه وره كانی شاره كه دا په یدا ئه بوو، له كاتی دهرگا كرده وهی ئیواراندا، كاتی كه ته نگه له مه به کی په له په ل پرووی بدایه و پتویستی به كرده وهی دهرگا كه بكردایه چونكه درزی دهرگا كه ئه وه نده ته نگ بوو مه گه ر حوشتره كه هه رچی بارتیکی پتویه لیتی بكرایه وه و به كۆششیتکی زۆره وه پالی پتوه بنرایه، ئنجا ئه چووه ئه و دیو دهرگا كه وه!...

پاش ئه وه وانه یه کی تریشی فیرکردن له بابته چا و پۆشی و گونا ه به خشینی كه سانی تره وه یه كیتکیان لیتی پرسی: (ئه بئ رۆژی چه ندجار چا و له گونا ه ی برا كه م بپۆشم؟ رۆژی حه وت جار؟)... كه مه سیحیش فه رموی: (ئه ء. حه فتا جار ئه وه نده ی حه وت جار!)...

مردوو زیندوو نه کاتنه وه!

له (مهريهه) و (مهريهه) يشه وه نامه يهك هات بۆ مهسيح كه (ئهليعازر) ي برايان كه وتوه له جيگادا نه خوشه مهسيح (ئهليعازر) ي براياني خوش ئهويست له گهله ئه ميهشا، خوڤي خاياند، درهنگ چوو بۆلای مه بهسي له و درهنگ چونهش ئه وه بوو كه باوه پيبي شاگرده كاني خوڤي به هيتتر بكات له پاش دوو رۆژ پيبي گوتن: (ئهليعازر) خوشه ويستمان مردوه به لام من ئه چم له خه و راى ئه په پيتم)... كه گه يشته مالى خيزانه كه، (مهريهه) به هله داوان خوڤي گه يانده لاي مهسيح ماله كه ي به جئ هيشته له شيوه و گرياندا به زمانىكى پر گله ييه وه به مهسيحى گوت: (گه ورم، ئه گه تۆ ليره بوويتايه، براكه م نه ئه مرد!) ئه ويش وهرامى دايه وه گوتى: (براكه ت راست ئه بيتنه وه)... ئه ويش گوتى: (منيش ئه وه ئه زانم كه له رۆژى راست بوونه وه!)⁽¹⁾ ئه ويش وهك هه موو كه سيك راست ئه بيتنه وه)... به لام مهسيح وهرامى دايه وه گوتى: (منم رۆژى راست بوونه وه منم ژيان ئه گه تۆ باوه رت به خوا بيى، گه وريبي خوات چاوپي ئه كه وئ!)... پاش ئه وه (مهريهه) يش هات به لايه وه و له بهر پييدا خوڤي نوشتانده وه ئه ويش دهستي كرد به گله يي و شين و گريان مهسيح لتي پرسى: (له كويتان داناوه؟).

كه (مهريهه) گۆرى براكه ي خوڤي پيشاندا، مهسيحيش دهستي كرد به گريان... پاشان گوتى بهردى سهر گۆره كه ي لابه ن كه بهرده كه يان لابر، سه يريكي ئاسمانى كرد و له خوا پارايه وه، گوتى: (ئه ي باوكى هه موان، بۆ ئه مه ي ئه م نه ته وه يه باوه ر به و بكات، كه تۆ منت بۆ ئه وان ره وانه فه رموه، تكات لئى ئه كه م به ئاواتى خوڤم بگه يينه)... به سه ر ئه وه دا پشوويه كى بي دهنگوسه نكي سامناك رۆيشته، ئنجا مهسيح به دهنگيكي يه جگار بلنده وه قيژاندى گوتى: (ئهليعازر ههسته بيره ده ره وه!)... زۆرى بيى نه چوو، مردوه كه بزوتته وه پاشان راستبووه وه و هه ستايه سه ر پيى مردوو پۆشه كه ي هيشته له بهردابوو!... مهسيحيش گوتى: (مردوو پۆشه كه ي لئى بكه نه وه، بام برواته وه ماله وه!...).

ئه وه يش ئاسانه كه زيندوو كردنه وه ي (ئهليعازر) به يترتته پيش چاو، كه چ كارىكى كردبووه دلئى نه ته وه وه له پاش ئه مه ي كه له پشت لاشه كه يه وه رۆيشتبون تا به خاكيان سپاردبوو!... ئه م كاره ساته گه ليك ئه نجامى زرنج كارىي گرنج و به سامى ليوه چاوه روان ئه كرا!...

ئه گينا چ ريزوسامىك بۆ سه رۆكه كان و پياوه ئاييينه كان و سه رداره كاربه دهسته كان ئه مايه وه، كه هه رچى نه ته وه هه يه، هه مووى هۆگرى مهسيح بيى؟!...

بيجگه له وه، بيروباوه ره كاني مهسيح كاريان ئه كرده سه ر ره وشت و خووه ئاييينه كانيان كه پاربه كى زۆريان بيى كوئه كرده وه جا ئه گه ر بيتو ده سه لات و هيتري ئه وان كه م بييتنه وه، فه رمانه وايى رومايش روويان لئى وه ره گيتري و له گه ل مهسيحدا ئاشنايه تى په يدا ئه كات و كاروبارى نه ته وه كه به هۆى ئه وه وه هه ل ئه سوورپيى، كه واي لئى دئى هه ر ئه و به نوينه رى نه ته وه بزاني!... كه واته سه ر سوورماني پيى ناويى كه بزاني، خه و له چاوه كاني (قيفا)⁽¹⁾ دا نه ما بوو، كه زاواى سه رۆكى پياوه ئاييينه كاني جووله كه كان بوو له ئه نجامى ئه م خه موپه ژاره يه يدا، (قيفا) تووشى نه خوشييه كى ريخۆله بوو بوو هه رچه ند ناني ئه خوارد، ئه و ژانه ي پيى ئه گه يشته!...

دوايى له پاش راويترتيكى دوورودريتر، قيفا برياريدا له گه ل ده ست و پيئونه ده كانيا كه (چاكرت ئه وه يه يه كيكي بمريى له نه ته وه، نهك نه ته وه كه هه مووى!).

به لام له و كاته دا، مهسيح خه ريكى ئه وه بوو، كه له شاگرده كاني خوڤي بگه ينيى، كه ئه و رۆژه نزيك بۆته وه، بكه ويته ژيتر چنك سه رۆكه كان و پياوه ئاييينه كانه وه، كه ئه مانه يش هه تا پييان ئه كرى تازارى ئه ده ن تا گياني له بهر ئه برن... به لام له رۆژى سييه مدا له گۆرديته ده ره وه!...

په شيان بوونه وه ي (زهكا) ي ده يهك كوئه ره وه

رۆژى جه ژنه گه وره كه هات. ئه و جه ژنه ي كه هه موو نه ته وه كه روويان ئه كرده (ئورشه ليم)، بۆ سه ردان له په يكه رگا ه و پيشكه ش كردنى (به رخ) ي جه ژن، به بۆنه ي بيروه ريبى ده ربازبوونى نه وه ي ئيسراييله وه له خاكي (ميسر) و رزگار بوونيان له ديلي و به نده يي مهسيح و شاگرده كانيشى خوڤان ئاماده كرد بچنه (ئورشه ليم) بۆ رابواردنى رۆژه كاني جه ژن له په يكه رگا كه يدا، به چه شنى هه زاران كه ساني تر كه بۆ ئه و مه به سه هاتبوونه ئه وى به لام شاگرده كاني په ييان به وه نه برد كه مهسيح مه به سي له م چوونه چييه و ئه نجامى ئه م سه ر ليدانه به چى ئه كات، كه چى مهسيح ئه وه يشى بيخستبوونه وه كه تازارى ئه درى...

(1) قيفا: سه رۆكى پياوه ئاييينه كاني جووله كه كان بوو كه فه رماني مردنى به سه ر هه زره تى مهسيحدا دا.

(1) رۆژى زيندوو بوونه وه (يوم القيامة) يه كه ليره دا هاتوو.

جا له و کاته دا که کۆمه له که بیان به ناو شاری (ئه ربحا) دا تی ئه په پری، پیاویک هه بوو، ناوی (زه کا) بوو، ئه یویست مه سیح بیینی به لّام ئه وه نده کورته بنه بوو، کۆمه له کانیش ئه وه نده به چری و پری له ویدا کۆبوو بوونه وه، هه رچه ندی ئه کرد نهی ئه توانی چاوی به مه سیح بکه وی دوا بی ناچار بوو هه لگه را به دره ختی کدا (زه کا) سه رۆکی ده یه ک وه رگه کان بوو، که ده یه کی هه موو شتی کیان وه رته گرت به خوارده مه نی و کشتوکا لیشه وه، بۆ که لکی فه رمانه وایی رۆما جا له بهر ئه وهی (زه کا) ئه م فه رمانه ی پی سپی رابوو، نه ته وه حه زیان لی نه ئه کرد، به چاوی سوو کیشه وه سه یریان ئه کرد له بهر ئه وه ئه وانه ی له ویدا کۆبوو بوونه وه، سه یریان یه جگار سووما له وهی که مه سیح له بن دره خته که وه تی په پری گف تو گوئی له گه ل (زه کا) دا کرد مه سیح تیی خۆری: (زه کا! تا زوو به یره خواره وه چونکه پیویسته ئیم پۆ له مالی تۆدا بپینمه وه!...)... په کوو له و خۆشییه ی که که وته دلّی زه کا وه!... چونکه زه کای نه نگه ویست و که نه فت کراو، به م قسه و کرده وه یه ی مه سیحه، سه ره به رزیه کی گه وه ری ده ست که وت... فه رسییه کانیش هه تا بلّیت به مه قینیان هه لساو پیشیان خواره وه چونکه ئه وه یان زۆر پی ناخۆش بوو که مه سیح بچیتته مالی یه کیکی او وه که به (گونا هبار) یان ئه زانی!...

به لّام چوونه ماله که ی (زه کا) له لایه ن مه سیحه وه، کارتیکی گه وه ری کرده دلّ و ده روونی خاوه ن ماله که وه چونکه له به رانه وه ی سه رلی دانه که دا، زه کا هه ستایه سه ر پی و گو تی: (خوای گه وه، تۆ ناگات لی بی، ئه وا نیوه ی سامانه که م ئه به خشم به هه ژاران خو ئه گه ر به دگۆبیم له یه کیکیش کرد بی، ئه وا چوار ئه وه نده ی ده ستیا وه که ئه ده مه وه!)

مه سیح له کاتی گه شته که یا بۆ (ئورشه لیم)، به لای گوندی (بیت عه نیا) دا تی په ری له مالی پیاویکا حه سایه وه نان به خوات، ناوی (سه معان) بوو (مه ریهم) ی خوشکی (ئه لبعازر) یش ها ته پیشه وه، له بهر پی مه سیحدا دانیشت (ئه لبعازر) خویشی له ته نیشت مه سیحه وه دانیشتبوو مه ریهمیش شووشه یه کی پر له گولاوی نرخ گرانی کرده وه و رشتی به سه ر پییه کانی مه سیحدا پاشان به پرچه درپژه ره شه شوپروه که ی قاچه کانی مه سیحی سپی...

فه رسییه کان به چاویکی پر له پشم و قینه وه سه یریکی یه کترین کرد به تابه تی (یه هووذا) یش که شاگردیکی مه سیح بوو و کرابوو به پاسه وان و سه رکاری سنووقی هه ژاران، که ئه ویش دزیک بوو بۆ خو ی، وه ک ئه وان سه یرکردنه پرپشم و قینه ی کرد پاشان له ناو خو باندا ئه مه یان گو ت: (ئه م ده ست بلاوی و پاره به فیرو به خت کردنه وه ی بۆ چیه ؟

ئهی ئه وه چاکتر نه بوو، شووشه گولا وه که به رۆشری و نرخه که ی له سنووقی هه ژاراندا دا بیری؟)

به لّام مه سیح، هه ستی پی کردن، بیری له چی ئه که نه وه پی گو تن: (ئیه بۆچی ئه م ئافره ته ته نگه تاو ئه کن؟... ئه و بۆیه کا ئه وه ی کرد که ئاماده م بکات بۆ ناشتن له گۆردا... منیش پیستان ئه لیم که هه تا (ئینجیل) له ناو دا بپینتته وه، یادی کرده وه ی ئه م ئافره ته ی تبا ئه کریتته وه!...).

باره گای زیندوو له یه ک شه مه ی لقی دارخورمادا

رۆژی دوا بی مه سیح ده ستی کرده وه به رۆیشتن بۆ ئورشه لیم ئه و رۆژه، رۆژی یه ک شه مه ی پیش جه زنی گه وه ره بوو مه سیح شاگرده کانی خو ی هه ر له گه لدا بوو ریگا که پر بوو بوو له وانیه که بۆ بیینی ئورشه لیم و په یکه ر گاکه ی ها تبوون هه ره که بیان لقی دارخورمایه کی به ده سته وه بوو به لّام ئه وه ی که بۆ شاگرده کانی مه سیح ده رته که وت ئه وه بوو که ئه وه گه شتی که بۆ سه رلیدانی په یکه رگاهی ئورشه لیم دانرا وه، تا به بۆنه ی جه زنی هه ره گه وه ریا نه وه ئاهه نگ بکه ن ئه مپیش ئه نجامه که ی به وه گه یشته که ناو بیری (گه وه رترین سه رکه وتن له میژوو ی هه موو جیهاندا)... هه ر ئه وه نده کاروانه که گه یشته (چیای زه بتون) که نزیک به پایته خت بوو، هه ر که سی له ویدا بوو، هه موو نه ته وه که، له ملاو له ولای مه سیح کۆبوو نه وه هه ره که بیان چله دار خورمایه کی به ده سته وه گرتوو، بۆ مه سیحیان رانه وه شاندا، پییان ئه گو ت: (ئهی ئه و که سه به رز و پیروزه ی که به ناوی خوا وه ها تووبته ناومانه وه، ئامۆزگاریه کانتیمان پی به ره موو)... پاشان ده ستیان کرد به راخستنی جلوه رگه کانیان له ناو ریگه که دا... ئه و سه ر گوروشتانیه که له با به ت گه وه ری و رازا وه بی باره گای (چار = قیصر) ی رۆما وه ئه یگپ نه وه، له کاتی تی په رپوونیا به ژیر که وانه کانی سه رکه وتنیا له ناو پایته خته که ی خویدا، هه رگیزا و هه رگیز ئه وه یان له باردانیه که گه وه ری و رازا وه بی و شوخ و شه نگیی باره گاکه ی مه سیح پیشان بدن، که هه مووی له ناو، کو تو پر له تاویکدا دروست بوو و دامه زرا!... له پاش ئه مه ی مه سیح یه کیکی بوو له هه زاران خواناسان که بۆ سه رلیدانی په یکه رگای ئورشه لیم ئه چوو، له پر بوو به سه رۆکی ئاهه نگه که. هه رچی نه ته وه هه بوو، چاوی پرپوو ئه و!...

که کۆمه له که، به خو بان و باره گیانه وه گه یشته کۆری به رده می په یکه رگاکه، هه رچی منال هه یه له مه سیح کۆبوو نه وه به ده نگیکی به رزه وه پییان گو ت:

ئه‌ی مه‌ردی پیرۆز، ئه‌ی نه‌وه‌ی داوود پیتغه‌مبه‌ر، بفرموو ئامۆژگاریان بکه‌!... به‌لام سه‌رۆکه‌کان و پیاوه‌ ئایینه‌کان، ئه‌وه‌نده‌ی نه‌مابوو له‌ داخانا شه‌ق بیه‌ن له‌ به‌رئه‌وه‌ بریاراندا ئه‌ندازه‌یه‌ک بۆ ئه‌مه‌ دابنێن!... له‌و کاته‌دا که‌ په‌یکه‌رگا که‌ پرپوو له‌ ه‌اوبیروباوه‌رانی مه‌سیح، بێجگه‌ له‌وان، ژماره‌یه‌کی زۆریش له‌ بێتگانه‌کان ه‌اتبوونه‌ ئه‌وئ، ه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی چاویان به‌م پیتغه‌مبه‌ره‌ سه‌یره‌ بکه‌وئ!...

دوژمنه‌کانی مه‌سیح ویستیان تووشی داویکی بکه‌ن!...

لییان پرسى: (ئایا ئیمه‌ باج بده‌ین به‌ چاره‌؟)...

پرسه‌که‌، ته‌له‌یه‌کی تیا دانرابوو بۆ مه‌سیح، ئه‌گه‌ر مه‌سیح بێگوتایه‌: (باج مه‌ده‌ن به‌ چاره‌)، شاهه‌نشاهی رۆما، له‌ کوشتن که‌متری لێ نه‌ ئه‌کرد چونکه‌ سزای ه‌انه‌دانی نه‌ته‌وه‌ بۆ سه‌رکێشی له‌ فەرمانه‌ره‌وایی کوشتن نه‌بێ هیچی ترنیه‌!... خو ئه‌گه‌ر بیه‌شی گوتایه‌: (باج بده‌ن به‌ چاره‌)، ئه‌وا هۆگری و خوشه‌ویستی نه‌ته‌وه‌ی له‌ ده‌ست ئه‌چوو چونکه‌ ئه‌و بۆیه‌کا خوشه‌ویست بوو لای گه‌ل، که‌ دوژمنی زۆرداری و دوو روویی بوو!...

مه‌سیح ده‌موده‌ست له‌ مه‌به‌سی خاوه‌ن پرسه‌کان تی گه‌یشت، ئنجا گوتی: (پارچه‌یه‌ک دراووم پیشان بده‌ن... ئه‌م وینه‌یه‌ی تیا به‌تی هی کتیه‌؟)... گوتیان: وینه‌ی چاره‌... ئه‌ویش گوتی: (که‌واته‌، ه‌رمافییک چاره‌یه‌ی بیده‌نتی ه‌ر مافییکیش خوا ه‌یه‌تی بیده‌ن به‌ خوا!...)...

رۆژی دوایی که‌ به‌ر رۆژی پینج شه‌مه‌ی ۳۰/۴/۷ زاین ئه‌که‌وت، مه‌سیح ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌ وتاردان له‌ بابته‌ ئایینه‌ تازه‌که‌ی خو به‌وه‌... جیگای وتاردانه‌که‌ی په‌یکه‌رگا که‌بوو... (حه‌نانيا)ی سه‌رۆکی پیاوه‌ ئایینه‌کانی جووله‌که‌کانیش، له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی خو به‌وه‌، گوتی له‌ ده‌نگه‌ ده‌نگ و بزووتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ بوو، که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ ئه‌هات ه‌ه‌ره‌ها گوتی له‌ ده‌نگی ه‌اتنی ه‌زاران که‌س بوو که‌ بۆ گوتی گرتن له‌ قسه‌ی ئه‌م پیتغه‌مبه‌ره‌ تازه‌یه‌ ه‌اتبوونه‌ ئه‌وئ له‌ پر (قیافا)ی زاوای ه‌اته‌ ژووره‌وه‌ و ده‌ستی کرد به‌ گفتموگۆکردن له‌ گه‌لیا، له‌ بابته‌ ئه‌و ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌وه‌ که‌ بوونی مه‌سیح بۆ په‌یدا کردبوون که‌ مه‌سیح چهند بۆته‌ جیگای مه‌ترسی بۆ سایه‌ و پایه‌ و سامانی خو بیان و کۆمه‌له‌ و ده‌سته‌بان که‌ مه‌سیح چۆن بیری ه‌ه‌ژاره‌کان رۆشن ئه‌کاته‌وه‌ له‌ بابته‌ ئه‌و جیاوازییه‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ ه‌ه‌به‌ له‌ ناوه‌ند خو بیان و ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا ه‌ه‌روه‌ها کرده‌وه‌ گه‌وره‌ و بلنده‌کانی مه‌سیحیش چۆن بوونه‌ته‌ هۆی هۆگری نه‌ته‌وه‌ به‌خو به‌وه‌!... نه‌ته‌وه‌ تا یه‌ت له‌

مه‌سیح کۆته‌بیته‌وه‌... ه‌یزی مه‌سیح و ده‌سه‌لاتی مه‌سیح، تادیت په‌ره‌ ئه‌سین له‌ناو نه‌ته‌وه‌دا!... له‌ویدا (حه‌نانيا) ه‌ه‌لی دا بێ گوتی: (که‌ کار گه‌یشته‌ ئه‌م ئه‌ندازه‌یه‌، پیتوسته‌ ئه‌م پیاوه‌ بکوژێ ئه‌بێ زووش بکوژێ نه‌وه‌ک نه‌ته‌وه‌ وریا بیته‌وه‌ و له‌ داخانا پرکێشی بکات و شوێش بنیته‌وه‌!...)...

جا له‌ به‌رئه‌مه‌ی که‌ بریاری کوشتنه‌که‌ی مه‌سیح، ئه‌بێ له‌ لایه‌ن سه‌ردار (بیلاطسی به‌نطی)^(۱)یه‌وه‌ په‌سند بکری، وامن جیبه‌جی کردن و ریک خستنی ئه‌وه‌ بۆ تیتگه‌یشتوویی و ه‌ونه‌رمه‌ندیی خۆت به‌جی ئه‌هێلم!...

(قیافا)یش پینی گوت: (چاره‌ی ئه‌م کاره‌م دۆزبووه‌ته‌وه‌ خۆم له‌ گه‌ل شاگردیکی مه‌سیحدا ریک خستووه‌، که‌ ناوی (یه‌هوذا) ئه‌سخه‌ر یووطی)یه‌. ئه‌م پیاوه‌ به‌لینی داومی که‌ بالبازه‌کان له‌ جیگای مه‌سیح و له‌ مه‌سیح خۆی ئاگادار بکات نه‌وه‌ک له‌ کاتی گرتنیا سه‌ریان لێ تیک بچێ و له‌ ناو ئه‌و کۆمه‌له‌ گه‌وره‌یه‌دا (به‌هه‌له‌ که‌سیکی تر بگرن!...)...

پاش ئه‌وه‌ (قیافا)، (یه‌هوذا)ی بانگ کرده‌ لای (حه‌نانيا)^(۲) که‌ بیینی یه‌هوذایش، دووباره‌ به‌لینی پێ دانه‌وه‌ و ئه‌وه‌یشتی گرته‌وه‌ ئه‌ستۆی خۆی که‌ مه‌سیح بداته‌ ده‌ست بالبازه‌کان به‌لام به‌مه‌رجی په‌یمانی بده‌نتی که‌ مه‌سیح ئازار نه‌ده‌ن.

ه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی لێ بکه‌ن که‌ له‌ژێر چاودێری یاساوه‌کاندا دا بێنێن!...

بێجگه‌ له‌وه‌ (یه‌هوذا)، دانی نا به‌دل چاکی و کرده‌وه‌ پاکي مه‌سیحدا ه‌ه‌روه‌ها ئه‌وه‌یشتی ده‌ربری، که‌ باوه‌ری به‌هه‌موو کرده‌وه‌ و کاریکی مه‌سیح ه‌ه‌یه‌... به‌لام که‌ لییان پرسى: ئه‌ی هۆی ناپاکیت چییه‌ له‌ گه‌ل مه‌سیحدا؟! گوتی: له‌م دواییه‌دا له‌ بابته‌ ئاسمانه‌وه‌ و باره‌گای خوا بیه‌وه‌ قسه‌ی سه‌یر سه‌یری ئه‌کرد!... که‌ ئه‌م چاوپیتکه‌وتنه‌ ته‌واو بوو، (حه‌نانيا) سی پارچه‌ درای زبوی به‌خشی به‌ (یه‌هوذا) له‌ پاداشتی ناپاکیه‌که‌یدا. یه‌هوذایش، له‌ پاش که‌مییک به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌، به‌خشیشه‌که‌ی لێ وه‌رگرت!...

(۱) بیلاتس به‌نتی: فەرمانداری رۆمانی جووله‌که‌کان بووه‌ (۲۶-۳۶ز)، مه‌سیحی دا بده‌سته‌وه‌ تا بیکوژن، دواییش خۆی له‌وتوانه‌ گیل کرد و خوتنه‌که‌ی له‌ ئۆبالی خۆی دامالێ.

(۲) هه‌ننان: سه‌رۆکی پیاوه‌ ئایینه‌کانی جووله‌که‌کان بوو (۶-۱۵ز) و خه‌زوری (قیافا)یه‌، به‌ر له‌وه‌ی مه‌سیح دادگایی کری ه‌یتایانه‌ به‌رده‌م ئه‌م.

شیوی خوایی... دوايي

که ئیواره داها، مه سیح له گه‌ل شاگرده‌کانی خویدا دانیشته شتیوان له گه‌ل بخوات ئه‌وانه که سیان به بیریاندا نه‌هات که ئه‌م شیوه، دوامین شیوه که له گه‌ل مامۆستا که یاندا ئه‌یخۆن ده‌ستیوان کرد به مقۆمقۆ له ناو خویدا: ئاخۆ کامیان له هه‌موویان گه‌وره‌تر ده‌رئه‌چی!... مه‌سیحیش نه‌یه‌یشت ئه‌م هه‌له له‌ده‌ست بدات ویستی دوامین وانه‌یان فیر بکات له‌بابه‌ت خۆکه‌م پیشاندا نه‌وه^(۱) په‌شته‌مالێکی له‌خۆبه‌وه پێچاو ئاوی کرده ناو له‌گه‌نیکه‌وه پاشان ده‌ستی کرد به‌پیشته‌نی شاگرده‌کانی خۆی ئنجا پیتی گوتن: (ئیه‌وه بانگم ئه‌که‌ن مامۆستا و گه‌وره جا که من مامۆستا و گه‌وره‌ی ئیه‌وه‌م و پیتان بشۆم، ئه‌ی ئه‌بێ ئیه‌وه چهند پیتی به‌کتر بشۆن؟!)...

شاگرده‌کان سه‌یریان کرد (یه‌هو‌دای ئه‌سخه‌ر یووطی)، سه‌ر راستی سنوقی هه‌ژاران، په‌شو‌کاوه خۆشی جه‌ژنه‌که‌ی پیه‌ دیارنیه‌!... که ده‌ستیوان کرد به‌شی‌خواردن، مه‌سیح پیتی گوتن: (یه‌کێک له‌ ئیه‌وه‌یه، که من ئه‌دا به‌ده‌ست دوژمنه‌کانه‌وه!)... ئه‌وانیش به‌سه‌رسورمانیکه‌وه سه‌یری به‌کتریان کرد.

پاشان (یوحه‌ننا) لیبی پرسی: (کامان ئه‌وه‌مان له‌ده‌ست دێ، گه‌وره‌م؟)... ئه‌ویش فه‌رمووی: (ئه‌وه‌سه‌ی پاروویه‌کی له‌ چیشته‌که‌ به‌هه‌ل ئه‌کیشم و ئه‌یده‌می!)... پاشان پاروویه‌کی له‌ چیشته‌که‌ هه‌لکیشاو دایه‌ ده‌ست (به‌هو‌دا)...

پاشان گوتی: (حه‌زم ئه‌کرد، ئازاریان نه‌دامایه‌ تا نانی جه‌ژنیشم له‌گه‌ل ئیه‌وه‌دا ئه‌خوارد!)...

پاش ئه‌وه نانیکی گرت به‌ده‌سته‌وه و شکاندی، پاشان سوپاسی خوای به‌جی هینا ئنجا گوتی: (وه‌رگرن، بیه‌خۆن ئه‌مه‌ ئه‌وه له‌شه‌مه‌ که له‌ پیناوی ئیه‌وه‌دا به‌ختی ئه‌که‌م هه‌رچه‌ند، نانتان خوارد و یادی منیشتان کرده‌وه، وا بکه‌ن)... پاش ئه‌وه پر جامیک مه‌یی تری هه‌لگرت به‌ده‌سته‌وه پیشکه‌شی شاگرده‌کانی خۆی کرد گوتی: (ئه‌مه له‌ناو خۆتاندا دابه‌ش بکه‌ن چونکه‌ ئه‌م جامه‌ بریتیه‌ له‌سه‌رده‌می نوێ من له‌ پیناوی ئیه‌وه‌دا خۆینی خۆم ئه‌که‌مه کاسه‌وه هه‌رچه‌ند به‌ناوی منه‌وه مه‌ی تان خوارده‌وه، وه‌ها بکه‌ن)...

ئه‌وانیش هه‌موو ده‌ستیوان کرد به‌خواردن و خواردنه‌وه... ته‌نیا یه‌هو‌دا نه‌بێ که خۆی لێ ده‌ریازکردن و دوورکه‌وته‌وه!

(۱) خۆکه‌م پیشاندا: (تواضع) یان (خاکی).

په‌یکه‌رگایان کردبوو به‌بازاری سووخور و کوتر فروش!

هه‌روه‌ک ئه‌وه قسانه‌ له‌ جیاتی مال ئاوی کردن و جیا‌بونه‌وه بووبێ له‌ ناوه‌ند مه‌سیح و خۆشه‌ویسته‌کانی ئه‌م جیهانه‌یدا وابوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا پرپوو له‌ ئامۆژگاری بو ئه‌وانه‌ی له‌ دوا‌ی خۆبشیه‌وه ئه‌هاتن له‌ باوه‌رکه‌ران به‌نامه‌که‌ی و ئه‌وانه‌یش که سه‌ر به‌ ئه‌وه بوون... له‌و باه‌تانه‌ی که ئه‌وه شه‌وه به‌شاگرده‌کانی خۆی گوت ئه‌مه‌بوو: (ئه‌مه ئامۆژگاری من بو ئیه‌وه: هه‌روه‌ک من ئیه‌وه‌م خۆش ویستوه، ئیه‌وه‌یش به‌کتربتان خۆش بوێ چونکه‌ له‌ کۆری خۆشه‌ویستیدا، هیچ شتی‌ک ناگاته ئه‌وه‌ی که پیاو خۆی به‌خت بکات بو ئه‌وانه‌ی خۆشی ئه‌وین جا ئه‌گه‌ر ئه‌م ئامۆژگارییه‌ی منتان به‌جی هینا، ئه‌وا منیش به‌دۆست و خۆشه‌ویستتان ئه‌زانم)...

(په‌ترۆس) یش پیتی گوت: (گه‌وره‌ی خۆم، من ئاماده‌م له‌گه‌لتابم ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بزنام بشم گرن یاخود بشم کوژن، وا نا‌هینم هه‌ر له‌گه‌لتا ئه‌بم!)...

مه‌سیحیش گوتی: (په‌ترۆس! وا من پیت ئه‌لیم، هه‌تا که‌له‌شیری به‌یانیان ئه‌خۆین، تو سی جار ئه‌لپیت من مه‌سیح ناسم!)... تا ماوه‌یه‌کی تریش هه‌ر ئامۆژگاری ئه‌کردن و فیری بیروباوه‌ره‌کانی خۆی ئه‌کردن پاشان له‌گه‌ل هه‌موویاندا چووه‌ ده‌ره‌وه، ناو باخچه‌یه‌ک، که‌پینان ئه‌گوت (جیشمانی) ئا له‌و کاته‌دا، گه‌له‌کۆمه‌کێکه‌ره‌کان، که به‌ دزییه‌وه داویان بو مه‌سیح ئه‌نایه‌وه تیی که‌وی، وانا (حه‌نایا) و (قیافا)، هه‌ردووکیان هه‌ستیوان به‌وه‌کرد که پیه‌سته تا زووه به‌دکاریه‌که‌ی خۆیان جیه‌جی بکه‌ن... ئه‌گینا چست و چالاکی مه‌سیح و کارگوزارییه‌که‌ی و کاربگه‌ری بیروباوه‌ره‌کانی، له‌وانه‌ن که دوا رۆژی چینه ئه‌ریستۆگراتیه‌که‌یان پر له‌ ته‌نگچه‌له‌مه‌ و کارساتی سامناک بکه‌ن!...

له‌به‌رئه‌وه (حه‌نایا) سواری گالیسکه‌که‌ی خۆی بوو شاپلیته هه‌لگه‌ره‌کان له‌ پیشیه‌وه ئه‌رۆشتن... هه‌ندێک له‌ پیاوه‌کانیشی له‌ پشتیه‌وه ئه‌رۆشتن... رۆشیت و روه‌ی کرده کۆشکی (بیلاطسی به‌نطی)... که‌چی له‌ دلا هیچ حه‌زی لێ نه‌ئکرد، له‌به‌رئه‌وه‌ی که ئه‌وه نوینه‌ری هیزی رۆمابوو، که فه‌رمانه‌وه‌ی به‌سه‌ر خاکی جووله‌که‌دا ئه‌کرد... هه‌روه‌ها له‌به‌رئه‌وه‌ی که ئه‌ویش حه‌زی له‌ جووله‌که‌ نه‌ئکرد... کاتێ گه‌یشته کۆشکه‌که، ده‌رگایان بو کرده‌وه ئه‌ویش چووه ژووره‌وه نیوکاتیکی پێ چوو به‌گه‌شی و روه‌ خۆشیه‌که‌وه هاته‌وه ده‌ره‌وه... له‌ (بیلاطس) ئه‌وه‌ی ده‌ست که‌وتبوو، که هه‌ر کاتێ بریار نامه‌ی کوشته‌نی مه‌سیح هاته به‌رده‌م په‌سندی ئه‌کات!...

که (حنانیا) گه‌یشته‌وه مالتی، کۆمه‌لیک کریکاری در و به‌دخوی دی، (قیافا) ی زاوای بۆ ئەوه کۆی کردبوونه‌وه له‌ویدا که هه‌رکاتێ ئاره‌زووی کرد، بیان کات به‌گژ ئەوه که‌سه‌دا که خۆی ئەیه‌وێ تازاری بدات به‌ته‌نشست ئەوانه‌یشه‌وه هه‌ندی له‌ پیاوه ئاینیه‌کان کۆبوونه‌وه، (قیافا) به‌دناوی کردبوون به‌وه‌وه که له‌ فرمانی خۆباندادا که‌م ته‌رخه‌مییان کردووه.

ئه‌گینا مه‌سیح رایه‌ی نه‌ئه‌که‌وت بێ په‌روا بێته‌ ناو په‌یکه‌رگا‌که‌وه و میزه‌کانی دراو فرۆشه‌کان هه‌لگێرتنیته‌وه و، کۆتر فرۆشه‌کان و مه‌ر فرۆشه‌کانیش له‌ په‌یکه‌رگا‌که‌ ده‌ر بکات.

ئهو قسه‌یه‌یش بکات، بلتی: (خانوه‌که‌ی من، بۆ نوێژ دانراوه و په‌رستگای پێ ئەلین، که‌چی ئێوه کرووتانه به‌ئه‌شکه‌وتی دزان!...)...

بێجگه‌ له‌وه دوو کۆمه‌له‌یه، (قیافا) تێپێکی چه‌کداری رۆمانیشتی ئاماده‌کردبوو، بۆ ئەمه‌ی له‌ پێش ئەوه کاروانه‌ رێکخراوه‌وه برۆن خۆی گه‌یاندبووه ئەندامه‌کانی کۆری سه‌رۆکه‌کانیش بۆ ئەمه‌ی میسکیان ئاماده‌ بکات بۆ ئەوه کارساتانه‌ی که‌ چاوه‌پروان ئەکران روو بدەن!... زۆری پێ نه‌چوو، (یه‌هوذا) ئەسخه‌ر یوپی) گه‌یشته‌ جێ، بۆ ئەمه‌ی کۆمه‌لی گه‌له‌کۆمه‌کی که‌ره‌کان بگه‌ینیته‌ ئەوه جێگایه‌ی مه‌سیحی لێیه‌... ئنجا (حنانیا) له‌ زاواکه‌ی خۆی پرسى: (که‌واته‌ تۆ ئاماده‌یت ئەم فرمانه‌ بیه‌یت به‌رێوه؟)... (قیافا) یش وه‌رامی دایه‌وه، گوتی: (به‌لێ ئاماده‌م، هه‌ر ئیستا ده‌ست پێ ئەکه‌م!...)...

ناپاکی یه‌هوذا!

شه‌ه‌و بوو. کات له‌ نۆ تێپه‌ری کردبوو تاریکه‌ شه‌ه‌ویکی ته‌واوو (یه‌هوذا) له‌وکاته‌دا ده‌ستی کرد به‌ناپاکییه‌ گه‌وره‌که‌ی خۆی ئەوه کۆمه‌لانه‌ی هه‌موو گه‌یاند هه‌ر ئەوه جێگایه‌ی که‌ مه‌سیح نوێژی تیا ئەکرد و اتا باخچه‌ی (جثیمانی)، له‌سه‌ر چیاى زه‌یتوون!... سه‌ربازه‌ رۆماییه‌کانیش به‌بۆله‌بۆلیکه‌وه له‌ به‌کتریان ئەپرسی: (ئهو هه‌موو کۆلانه‌ و ئەم هه‌موو چه‌کانه‌ ئەبێ بۆ گرتنی په‌کیک کۆبکێنه‌وه؟) که‌ گه‌یشتنه‌ جێگا‌که‌، (یه‌هوذا) له‌ ناو تاریکاییه‌که‌دا چاوی ئەگێرا بۆ مه‌سیح، بیدۆزیته‌وه. دواى دۆزیه‌وه نوشتابوو هه‌وه.

نوێژی ئەکرد ئەیه‌گوت: (ئهی باوکی هه‌مووان، ئەگه‌ر ئاره‌زوو ئەکه‌یت، ئەم جامی ژه‌هره‌م لێ دووربخه‌ره‌وه... به‌لام بام له‌سه‌ر ئاره‌زووی تویی، نه‌ک له‌سه‌ر ئاره‌زووی من!) کاتێ که‌ له‌نوێژبووه‌وه، چووه‌وه لای شاگرده‌کانی که‌ سه‌یری کرد نوستوون و خرپه‌ی خه‌ویان دێ

ئەویش هه‌لیساندن له‌ خه‌و، بۆ ئەمه‌ی نوێژ بکه‌ن... له‌وکاته‌دا (یه‌هوذا) لێی هاته‌ پێشه‌وه و ماچێکی کرد ئەمه‌یش نیشانه‌یه‌ک بوو، دانرابوو له‌ ناوه‌ند ئەوه و ئەوه کۆمه‌له‌دا که‌کیشی کردبوون بۆ ئەوه‌ی، بۆ ئەمه‌ی ده‌ست نیشانه‌ی ئەوه که‌سه‌ بکات که‌ ئەیانه‌وی بێگرن!.

که‌ یه‌هوذا ئەوه‌ی کرد، سه‌ربازه‌کان، ده‌مده‌ست هاته‌نه‌ سه‌ر عیسا و گرتیان و خستیانه‌ پێش خۆیان... به‌لام شاگرده‌کان ترسان و هه‌رایان کرد!... ته‌نانه‌ت یه‌کیکیان کراسه‌که‌ی خۆی به‌جێ هێشت بۆ ئەوه سه‌ربازه‌ی ویستی بێگرتی و هه‌رای کرد!...

مه‌سیحیش له‌ناو کاروانیکی ناحه‌زدا کیش کرا تا گه‌یاندرايه‌ کن (حنانیا)، که‌ چاوه‌روانی ئەکرد!... که‌ (حنانیا) مه‌سیحی دی، سه‌ری سوپما له‌ مه‌ندی و به‌سامی ئەوه، ئەوه‌یشی زۆر به‌دلاچوو که‌ له‌ چاوه‌ گه‌وره‌ گه‌شه‌کانی مه‌سیحدا، پاکی و هێمنیه‌کی وای ئەدی، که‌ نیشانه‌ی پاکی و بێ باکی و ئارامی ده‌روونی بوون!...

سه‌رۆکی پیاوه ئاینیه‌کانی، (حنانیا)، ده‌ستی کرد به‌ئاراسته‌کردنی تاوان و گونا‌ه به‌رامبه‌ر مه‌سیح گوتی (هاوتای بۆ خوا په‌یدا کردووه!...). پاشان داوای کرد له‌به‌رده‌م دادگادا چه‌ندوچوونی له‌گه‌لدا بکری!...

له‌وکاته‌دا ده‌نگیکی دلشکاوانه‌ له‌ ده‌می (یه‌هوذا) ئەسخه‌ر یوپی) یه‌وه ده‌رپه‌ری، یه‌خه‌ی (حنانیا) ی گرت و پێی گوت: (ئێوه به‌هاوتا په‌یداکردن بۆ خوا، مه‌سیح به‌دناو ئەکه‌ن؟! ئەی به‌لینیتان نه‌دا به‌من که‌...؟)... به‌لام پێش ئەمه‌ی (یه‌هوذا) قسه‌ی خۆی ته‌واو بکات، سه‌ربازیک په‌لاماری ده‌می داو گرتی، نه‌یه‌یشت ورته‌ له‌ده‌می بێته‌ ده‌ره‌وه!... له‌وکاته‌دا مه‌سیح به‌ده‌ستی به‌ستراوه‌وه کیش کرایه‌ جێگایه‌ک که‌ له‌ مالی گه‌وره‌ی هه‌موو پیاوه ئاینیه‌کاندا بوو که‌ به‌تایبه‌تی بۆ مه‌به‌سی چه‌ند و چوون له‌گه‌لاکردنی ئەوه له‌به‌رده‌م دادگادا ئاماده‌کراوو.

شه‌ه‌ه‌که‌ی یه‌جگار تاریک و نووته‌ک بوو رێگا‌کان که‌سیان پیا نه‌ئه‌هات، مه‌گه‌ر ئەوه که‌سه‌نه‌ی که‌ به‌پاره‌ به‌کری گه‌یرابوون تا مه‌سیح به‌درۆ به‌دناو بکه‌ن!... (په‌ترۆس) یش له‌ دووره‌وه داوی کۆمه‌له‌که‌ که‌وت.

ئنجا که‌ له‌ملاو له‌ولای ناگره‌که‌وه دانیشتن، له‌ مالی گه‌وره‌ی پیاوه ئاینیه‌کاندا چاوه‌روانی ئەوه بوون یه‌ک به‌یه‌ک بانگیان بکه‌ن تا ده‌رباره‌ی مه‌سیح قسه‌ بکه‌ن. (په‌ترۆس) یش چووه‌ ناویانه‌وه دانیشتن که‌نیزه‌کیک چاوی به‌ (په‌ترۆس) که‌وت، ناسییه‌وه گوتی: (ئهم پیاوه‌یش له‌گه‌ل مه‌سیحدا بوو!...)... (په‌ترۆس) به‌درۆی خسته‌وه

گوتی وانیه من له گهڼ مه سیحدا نه بووم!... ته نانهت بهر په رچی نه ویشی دایه وه که مه سیح نه ناسی!...

به دناو کړدنه که دووباره کرایه وه بهر په رچ دانوه کانی (په ترؤس) یش سی جار دووباره کرانه وه دواى نه وه که له شپیری به یانی خویندی... (په ترؤس) قسه که ی پیشووی مه سیحی بیرکه و ته وه، که هاته دی!... خوى پی نه گیرا له وى، له ماله که هاته دهره وه و دهستی کرد به کولی گریان!...

چهند و چوون کردن!

نه و هوله ی که بو چهند و چوون کردن دانرابو له گهڼ مه سیحدا، له بهر دم دادگادا، پرېو بوو له کومه لانی سهیر که ران به دهیان چرای نه وتی تیا دانرابو، که پروناکیان کړدېه وه نوابزیکه ره کان که ژماره یان خوى نه دا له هفتا که س، دهستیان کرد به دانیشتن له سهر پشتمی نه خشینراو، له شپوه په کی که وانه پیدا دانیشتن.

همه موویان سهری خوینان رانه وه شانده و دهستی خوینان نه بزواند. سهریان سورما بوو له و بانگ کړدنه ناکاوه له ونیوه شه وده دا. بو ته مه ی نه و به ندییه بخه نه ژیر چهند و چوونی دادگا که وه! ههر له و کاته یشدا، ژماره یه که له نوابزیکه رانی هره زه کار له نریک نه و نوابزیکه رانه وه دانیشتبون، بو ته مه ی ههر نوابزیکه ریک له و نوابزیکه ره پیرانه، له کاتی چهند و چوون کردنی دادگادا نه خووش که وت، یان له په لویو که وت، یان مرد، یه کیچ که له و لوانه بچیتته چیگای، نه و دک کاری دادگا که بوهستی نه و نوابزیکه رانه، تایینی موسایان له بهر بوو. بو هیچ که سیچ ملیان نه نه دا، بو که لله ره قی خوینان و بو ترسی له دهست چوونی سایه و پایه ی خوینان نه بیج!... نه وانه له زانسته کانی پیشکایه تی و کیمیا و ئاسماناسی و چاوبه ست کاری و زمانه کانی رومانی و یونانی و میسری و شتی تربشدا شاره زابوون!...

(حەنانيا) یش له شپوه په کی سامناکدا هاته ژوره وه له سهر پشتمی یه که، له سهر وو همه موویان وه دانیشتن له و کاته دا (قیافا) بانگی کرد: (یه سووعی ناسره یی بیته پیشه وه!)... مه سیحیش نریک بووه وه، تا گه یشته ناوه ند دووستون له ستوننه کانی ناو هوله که دا له و کاته دا نه وانیش یه که به یه که هاتنه پیشه وه و به درؤ، نه وه ی فیریان کرابوو دهر باره ی مه سیح گوتیان همه موویان دهریان بری که گوتیان له مه سیح بووه هاوتای بو خوا په یدا کړدوه!... یاخود گوتوویه تی: په یکه رگا که نه رووخینى و له سی رؤژیشدا سهر له نوئ دروستی نه کاته وه!... یان گوتوویه تی که خوئی کوری خوابه... هتد.

یه کیچ که له و ناگالیبوانه یش که ناوی (نیقودیموس)^(۱) بوو، راست بووه وه و گوتی: (له میژوودا جاری وابوه که خوا له شپوه ی مرؤفدا خوئی نوواندوه... ئیستایش هیچ شتیک له ئارادانیه، که بهر به سستی نه وه بکات، که نه و وینه یه دووباره بیپته وه... پاش نه وه گوتی: ناشی چهند و چوون له گهڼ نه م تاوانباره دابکری، تا چهند که سیکی بو په یدا نه کرى، که له سهری بکاته وه ئنجا دواپی قسه کانی خوئی به وه هینا که وا چاکتره به لای خوئی به وه، مه سیح بهر له لای بکری. گوتی: به سیه تی شه و نخوونی من پیرم، پیری به تیبه که م ناچارم نه کات که ههر ئیستا بچمه وه ناو چیگاکه ی خووم و بنووم!...)...

په سندی نه که یین... په سندی نه که یین!

نه گهر نه وانه ی له وى دابوون، راپوژیان پی بکرایه، نه بوو ده موده ست، له سهر قسه ی نه م کابرایه، مه سیح بهر له لای بکرایه به لام زوری پی نه چوو (قیافا) راست بووه وه و، له جلوه رگه ناوازه کانی خوئی نوواند، به که ش و فشیکه وه قیراندی به سهر نوابزیکه ره کاند، نه یویست کاریان تی بکات مه سیحی به دناو کرد به خواناسییه وه که گوتوویه تی: (خوا باوکیتی)... پاش نه وه رووی کرده نویساره بچکوله کان که بو نه م مه به سه داینابوون له وى لیتی پرسین: (نه گهر ئیوه نوابزیکه ر بونایه چ بریاریکتان نه دا به سهر نه م تاوانباره دا؟!)... نه وانیش همه موو به یه که دهنگ گوتیان: (مه سیح تاوانباره هه له نه گری بکوژری!)... به م ره نگه، (قیافا) ی فروفیللباز و زورزان، نوابزیکه ر کانی تیگه یاند، که نه بی له بریاره که یاندا چ مه به سستی پیک به یین!... له پر (یه هوذای نه سخر یوطی) راست بووه وه و قیراندی به سهر یاندا گوتی: (خوا هه لنگری نه م پیاوه به گونا هبار دابنری من ناگام لیتی به گونا هه ئیوه به لیتنتان به جوژیکى تر به مندا که چی ئیستا خراپه ی دهر باره نه که ن ها بگرن نه وه دراوه زیوه کانتان!)... نه وه ی گوت و تووره که که ی به دراوه زیوه کانی ناویه وه فری دایه سهر زه وی هه رچییه کی تیابوو رژایه خواره وه و بلا بووه وه به و ناوه دا تا گه یشته به ریپی (حەنانيا)... پاش نه وه به خه موخه فته و داخکی زوره وه سه یریکی مه سیحی کرد و ریگای بو خوئی کرده وه به ناو نه و همه موو که سانه دا که له ویدا کتوبو بوونه وه دهر بازبوو و خوئی گه یانده کیلگه به کی نریکه وه، که له ویدا خوئی هه لواسی به لقه داریکه وه خوئی خنکاند!...

(۱) له نه ندامانی محفله ی جووله که کان بووه و سهرؤکاری ناشتی مه سیحی کرد.

به لّام (قیافا) له برانه وهی چهند و چوونه که یا که له گه لّ مه سیحدا کردی، گه یشته نه وهی که گونا که بچه سپینتی به سهر مه سیحدا و بلتی (مه سیح گونا هباره).

ناویشیکه ره کانیس قسه که ی نه ویان برپاردا!...^(۱) له کاته کانی دهمی به ره به یانی رژی هه یینیدا که ۲۷ مانگی گولان (ئه پرل) بوو (بیلاطس به نطی) که سهر دارتیکی رۆمایی بوو، له کۆشکه که ی خویدا ئه نجامی برپاری دادگاهه ی چاره روان ئه کرد گله یی له به ختی خۆی ئه کرد که که وتبووه ناو ئه و به شه چۆل و بیابانه ی ناو خاکی شاهه نشاهی رۆماوه که له ویدا ههر نه وهی ده ست که وتوووه که په یوه نده یی ناوه ند خۆی و (حه نانییا) و (قیافا) به ناخۆشی بمینیتته وه.

ئه ترسا له وهی که ئه گهر به ره نگاری بکردنایه؛ ههر دوو کیان، شوړش یاخود پشتیویه کیان له و خا که دابنایه وه و به دهر کردنیان بدایه!...

له پر گوتیان له دهنگه دهنگیک بوو نه و نده ی پچ نه چوو (حه نانییا) و (قیانا) هاتنه ژوووه مه سیحیش له دوا بانه وه هات له سهر و شیوه یه وه وا دهر ئه که وت که له ریگادا به جگار نازاریان داوه به کری گبراهه کان له ری چاویان به ستوووه وه، شه پازلله بان لی ئه دا و به تیز پیکردنیکه وه لیبان ئه پرسى: (پیمان بلتی کی لی داوی؟!)...

(بیلاطس) له میوانه کانی پرسى: چ تاوانیک دراهه ته پال مه سیح...؟ ئه وانیش ههر دوو کیان گوتیان: مه سیح ئاژاوه ئه نیتته وه باج نادات به چار، ئه یشلی من خونکارم، من کوری خوام!... له و کاته دا (بیلاطس) نامه یه کی بو هات له ژنه که یه وه که بوی نووسیوو: (نه که ییت ئه م بچ گونا هه تووشی نازاران بکه ییت له خه ودا چاوم پیکه وتوووه که هیچ تاوانیک نیه!)... (بیلاطس) له م خه وانیه ژنه که ی سهری ژور سورمابوو که دهر باره ی مه سیح ئه یینی که وای لی هاتوووه، به پیچه وانیه ی سروشتی خۆی، دهس و په نجه ئه خاته کارو فرمانی فرمانر ه وایی نه وه وه!...

بانگی کرد، تاوانباره که ی به یینه به رده م که مه سیح هات و بیلاطس ته ماشای کرد، چاوه به سه زمانه کانی مه سیح که پرپوون له تیشکی پاکى و بی گونا هی و هیمنی کاری له دلّی کرد. ئنجا له خۆی پرسى: (ئه بی من ئه م گیانه بکوژم، یان رزگاری بکه م؟!...)... پاشان له مه سیحی پرسى: (تایا راسته تو خونکاری جووله که ییت؟!...) ئه ویش وهرامی دایه وه گوتی: (تو و ئه لیتت به لّام خاکی من له ناو زه ویدا نییه له ناو گیاندا یه!...)...

(۱) راستتر: قسه که ی نه ویان په سند کرد.

(بیلاطس) باوهری هینا که مه سیح بچ تاوانه ههروه ها چاک و پاکه له به ره نه وه له دلّیدا برپاریدا به ره لّ لای بکات به تاییه تی له به ره نه وهی که وای ئه هاته پیتش چاوه که مه سیح نه مری، پیتش ئه موی به داردا بکری چونکه له توانایدا نامینتی که به رگه ی نه و نازارانانه بگری که له پیتش به دار هه لّواسیندا لیتی ئه کری، وه ک لیدانی، پاشان دارکاری کردنی به قه مچییه که که سهره که ی بزمارى پتوه بوو بو پیتست بریندار کردنی تا چل جار!... له ویدا، سهر دار، عیسای برد له گه لّ خویدا بو به ره یوانی کۆشکه که ی که له ویدا (حه نانییا) و (قیافا) و نه ته وه وه ستابوون چاوه روانی ئه کرد...

ئه وانیه کۆبوو بوونه وه له ویدا، که چاویان که وت به (یه سووع) ده ستیان کرد به قاووقیژ و دهنگه دهنگ، وه ک درنده کان پیتی پچ ئه که نین و تیزیان پچ ئه کرد!... به لّام که (بیلاطس) دهر که وت، بچ دهنگ بوون، ورته یان لیوه نه هات. ئه ویش راستووه وان پیتی گوتن: له سهر تاوانبارکراو، هیچ شتیکی وام نه دۆزبوته وه، که هه لّبگری له سهری بکوژی چونکه ئه و به دهمی خۆی ئه لیتت خا که که ی نه و له زه مین دانیه، له ناو گیاندا یه له به ره نه وه ئه و تاوانیه که دراهه ته پالی له بابته خونکاری خۆیه وه، به راست دهر نه چوو... پاش ئه وه (بیلاطس) دوا یی به قسه که ی خۆی و هیئا؛ که و اچاکتره به لایه وه که یینه و به یینه که ی تاوانبار کراو، بخاته به رده م خونکار (هیرودس)، تا له سهر ده ستی ئه ودا بپریتته وه چونکه مه سیح له ناوچه ی (جه لیل) دایه که (هیرودس) خۆی فرمانداری به سهر دا ئه کات خۆ مه سیح سهر به ناوچه ی (ئورشه لیم) نیه که (بیلاطس) فرمانداری ئه کات... بۆله بۆل کردنی (حه نانییا) و (قیافا) و پیاره به کری گبراهه کانیان، ههر چه نده له ئه ندازه تپه ری، به لّام (بیلاطس) له قسه ی خۆی پاشگه ز نه بووه وه!

بیکه به داردا... بیکه به داردا!

هیرودس له ناو یار و که نیزه که کانی دۆستیان دانیشتبوو، نه و نده ی خواردبوو و خواردبووه مه ست بوو بوو!...

که مه سیحیان برده به رده می، ده ستی کرد به گالته پیکردنی داوای لی کرد که شاکاریکی خۆی له بهر چاویا بنوتینتی!... پاش ئه وه تیزی پچ کرده وه، به مل که چی و ریزگر تپیکه وه له به رده می مه سیحدا وه ستا و گوتی: (که واته بو خونکاری جووله که ییت؟ خونکاره که م خوا خۆشت کا! بۆچ وای بی دهنگ وه ستا ویت سهری چاوم ئه که ییت؟ تۆبش ههروه ک (یوحه نای مه عمه دان) ی خزمت وایت که که لّلم په راند و، (سالومی)

به که لله که یه وه که له سهر سینییه ک دانرابوو، سه مای کرد!... به لّام من جار یکی تر نه وه ناکه مه وه، که لله ی تو ناپه رینم نه وه ندم کردوو و بهس!... خو نه گهر کردنی نه وه ههر پیویست بئ، بام (بیلاطس) نه وه بکات چونکه نه وه گونا هانه ی نه م پیاوه کردویتی، له ناوچه ی (ئورشه لیم) دا روویان داوه، که له ژیر فرمانداری بیلاطس) خو ی دایه.

سه ربازه کان بیبه نه وه نه وی له گه ل خو تاندا من وام زانی مه سیح جادوو گه ریکه و به چاو به سته کانی توژی ک دلم خو ش نه کات!...).

به ندییه که هاته دهره وه و دهرگا داخرا یه وه... به لّام (هیرو دس) ههر به دل په شیوی مایه وه... نه میش ههروه ک بیلاطسی لی هات!...

تا وانبارکراوه که برابیه وه به رده م (بیلاطس) نه وه دمه له لای ژنه که به وه دانیشتبوو، که هه ره شه ی لی کردبوو: نه گهر بیتو مه سیح نازار بدات، خو ی لی جیا نه کاته وه!...

سه ردار، تا نه هات نه په شوکا، نه ی نه زانی چی بکات!... ئایا دهر وونی خو ی و ژنه که ی تهخت بکات، یان دهر وونی سه ره که کانی پیاوه ئایینییه کان، که فرماندارییه که ی نه وه به بی یارمه تیبی نه وان پیک نایه ت!... (حه نانیا) و (قیافا) یش به هاتو چو ی نه م جیگا و نه وه جیگا وه، که به دوا ی به ندییه که وه بوون، نه مه نده ماندوو بوو بوون، برستیان پرابوو، قاچه کانیان ئاوسابوون، ره نگیشیان زهره له لگه رابوو (بیلاطس) یش گوتی: (به لای منه وه وایه که نه وه ی له م پیاوه رووی داوه، نه وه هه لئا گری که له سه ری بکوژی. که ی نه وه ی نه که ییم به ووردی پشکنیوه ولیم کو لیه ته وه و هیرو دسیش، دووباره تا وانبارکراوه که ی بو ناردوو مه ته وه، بیرو باوه ری نه ویش له م بابه ته وه ههروه ک هی منه... که واته بام به ره لّای بکه م و دوا یی به م که ی نه وه ی نه یه به ینم!) به لّام له ویدا پیاوه ئایینییه کان و، پیاوه به کری گيراوه کانیان وروژان و کردیانه دهنگه دنگ و هاوارکردن،

گوتیان (به داریا بکه!... به داریا بکه!...).

نه وساکه باو و ابوو، که له رژی جهزنی گه وردها، به بو نه ی له گونا ه چاو پو شینه وه، یه کییک له به ندییه کان به ره لّلا بکری (بیلاطس) یش جار یکی تر تیکو ش، که مه سیح له ده ست مردن رزگار بکات پیتش نیازی کرد که مه سیح نه وه ندییه بیت که به م بو نه یه وه به ره لّلا بکریت به لّام پیویست بو له سه ری، که له پیتشدا پرس به نه ته وه بکات.

نه ویش پرس ی به وانه کرد که له ویدا کو بو بوونه وه، ئایا مه سیح به ره لّلا بکات، یا خود به ندییه کی تر که ناوی (باراباس) بوو... به لّام نه وانه هه موو به یه ک دنگ گوتیان: (باراباس) مان بو به ره لّلا بکه!...).

... دووباره لی پیسینه وه:

(نه ی مه سیح؟) ... هه موویان دهنگیان بلندر کرده وه گوتیان: (نه وه بکه به داردا!... نه وه بکه به داردا!...).

... کو مه له که خو یان گه یانده مه سیح و که مه ره یه ک^(۱) درکیان له سه ر دانا و جله کانیان له بهر داکه ند نجا دهستیان کرد به دارکاری کردنی، تا له شی بریند رابوو و خوینی لی رژی به خواره وه به لّام مه سیح هاواری نه نه کرد، نقه ی لیوه نه هات!...

که (بیلاطس) هاته ناو ژووری نو ستنه که ی خو یه وه، ژنه که ی خو ی دی له ناو جیگا که دا خه مبار و دلشکا بوو که نوشتایه وه بو ی ماچی بکات، به نه نگه ویستییه که وه ده سی نا به سنگیه وه، دووری خسته وه له خو ی!... نه ویش راست بو وه ده ستی کرد به سویتند خو اردنیکی پر به دل: (وا جار یکی تریش خه ریک نه م بو مه سیح به لکو رزگاری بکه م!...).

... دووباره گه رابیه وه لای نه وانه ی له ویدا کو بو بوونه وه، پیتش نیازی کرده وه که مه سیح به ریدری.

به لّام نه وانیس سه ره له نو ی هاواریان کرده وه و قیژان دیانه وه به جو ریکی وا که گوتی پیاوی که ره نه کرد، نه یانگوت: (بیکه به داردا!... بیکه به داردا!...).

داوای ناوی کرد و ده ستی خو ی شوش، گوتی: (من نامه ی خوینی نه م مرؤفه بریژم... نه گهر لیوه خوینی نه ریژن خو تان بیکه ن به داردا!...).

به لّام (حه نانیا) و (قیافا) له کو لی نه بوونه وه، پیتیان گوت نه وه به مه واز له به جی هینانی فرمانی خو ی نه هیتی!...

نه ویش گوتی: (من چو ن خونکاری لیوه نه که م به داردا!... نه وانیس قیژان دیان گوتیان: (تیسه که س خونکارمان نیسه چار نه بی بیکه به داردا!... بیکه به داردا!... ئوبالی خوینی مه سیح به نه ستوی خو مان و کوره کا مان بئ!...).

نه م وشانه بیلاطسی په شوکاند به نا چاری مه سیحی دا به ده ستیان بو نه مه ی خو یان بیکه ن به داردا!... نه وانیس مه سیحیان دایه پیتش خو یان و بردیانه جیگای به داردا کردنی له سه ربانیک که پیتیان نه گوت: (جلجته)...

ههر له وکاته دا (باراباس) به ره لّلا کرا... نه ویش له گه ل که سوکار و پیاوه کانی خویدا هه نگاوی گه وره گه وره ی نه ناو به ئارامه وه نه رژیسته دهره وه... که س نه و ئافره ته کراس شینه ی نه دی، که له په نای دیوار تیکدا دانیشتبوو شیوه ن و گریانی نه کرد، که نه وه نده ی نه ما بوو سو پی بیته وه...

نه م ویش گوتی: (من چو ن خونکاری لیوه نه که م به داردا!... نه وانیس قیژان دیان گوتیان: (تیسه که س خونکارمان نیسه چار نه بی بیکه به داردا!... بیکه به داردا!... ئوبالی خوینی مه سیح به نه ستوی خو مان و کوره کا مان بئ!...).

(۱) که مه ره: باز نه یه ک درک (اکیل الشوک).

ئەو ئافرەتە (مەریەم) بوو، كە داىكى يەسوع بوو!... (باراباس) يش، دۆستە كۆنەكەى (يوسف) ى مېردى (مەریەم) بوو... ئەو دۆستە، لەو رۆژەدا (سامۆئیل) يان پى ئەكەوت!...

كاروانىكى ھەفەتبار!

لەپاش ئەمەى مەسىح لە ژوورى پاسەوانەكاندا، لە سەربازگای (كۆشكى ئەنتۆنيا) دا داركارى كرا، كىشيان كرد بۆ پەيزەپەكەى پان، لەبەر رۆشناپەكەى كزى بەرەبەياندا بەپەلكانەكانيا ھاتە خوارەو، بى ئەمەى كەس پى پى بزانى...

لە خوار پەيزەكەو ئەو چەلپەپەى بۆى ئامادەكرابوو كە پىايا ھەلباسن چاوەروانى ئەكرد كە بەكۆلى خۆى ھەلى بگرى تا ئەگاتە شوپنى خۆى. دارەكە لە تەختەپەكەى گران دروست كرابوو بەقەتران ھەنوورابوو، يەكپەكەى فەرمانى پىدا دارە چەپ و راستەكە (۱) ھەلبگرى و بىبا بۆ جىبى خۆى، نەوہستى لەرپىگادا تەننەت بۆ پشوو دانىش!... ھەر لەو كاروانەدا دوو كەسى تەرىشى لە دزەكان لەگەلدابوو، ھەردوو كىيان ھەر بەسزاكەى ئەو سزا درابوون ئەوانىش ھەربەكەيان دارە راست و چەپەكەى خۆى پى ھەلبگرابوو!... (۲) لە رپىگادا مەسىح ھەل ئەنگوت بارەكەى يەجگارگران بوو لەبەر كزى و ئازارى لەشى خۆى، خۆى پى نەگىرا كەوت بەسەر زەویدا تەننەت پاسەوانەكان و كرىكارە بەكرى گىراوہكانىش لەو ئەترسان كە ئەگەر لەو زۆرتەر ئازارى بەن، ھەر لەو رپىگاپەدا گىيان بدات بەدەستەوہ جا ئەو كاتە ئەو ھەلەيان لەدەست ئەچى كە بەداكوتراو پەوہ بىبىن بەسەر دارەوہ ئاھونالە بكات!... لەبەر ئەوہ يەكپەكەى لە رپىوارەكانيان ھىنا كە بەپىكار يارمەتى بدات لە ھەلگرتنى ئەو دارە راست و چەپە قورسەدا!...

كاتى كە كاروانەكە بە بەرمالى كچىكا تىپەرى، كە ناوى (فىرۆنىكا) (۳) بوو، كچەكە

(۱) وەك سەرنج دەدەين بۆ وشەى (صلیب) كە مامۆستا وىستوویە بىكاتە كوردى، لىرەدا و لەوہ بەرىش زىاتر لە ناوتىكى لە كوردیدا بۆ داناوہ: (چەلپەپە، دارى چەپ و راست...) جگە لەمە (چوار مېخە، خاچ... ھتد) یشى ھەر بۆ بەكاردى، مەسەلەكەش ئەوہ پەكە لەلای ئىمەى كورد ئەمجۆرە كوشتنە يا ھەلئاسىنە نەبوو، بۆيە زاراوہ بەرامبەرەكەيان نىبە، چاكتر بوو ئەگەر ھەر وشەكەى بە (سەلب) دابناپە، وەك چۆن دەلپەن (سەلبىيەكان).

(۲) يان: پى درابوو بەكۆلىا.

(۳) فىرۆنىكا: ژنە جوولەكەپەكە بوو، واى لىدەگىر نەوہ گواپە بە دەستە سەپەكەى خۆى دەموجاوى مەسىحى سەپوہ تەوہ، لەو ھەلەى بەرەو ھەلئاسىنيان دەبرد.

چاوى بەو چاوە ئەندازە پى نازارە كەوت، رپىگای خۆى پى بەناو ئەو كۆمەلە كەسانەدا و دەستى كرد بەگرىيان، پاشان دەستى كرد بەسپىنى تەنۆكە خۆھ (عرق) ەكان كە لە ناوچەوانى مەسىحەوہ ئەھاتنە دەرەوہ... پىيارى بەدارا كردنى مەسىح لەناوشارەكەدا بلاو بوو بووہ.

گەلپەك ئافرەت لەو بەرەبەيانەدا لە مالى خۆيان ھاتنە دەرەوہ ھىچ گوتىيان نەداپە ئەو ھەتپو و مەتپوہ خۆپىيانەى كە ئەو كاروانە ناھەزەيان لى پىك ھاتبوو زۆرى پى نەچوو بەسەدان ژنان و كچان و بىوہژنان لىيان كۆبوونەوہ، دەستيان كرد بەشىوہ و گرىيان بۆ كلۆلى مەسىح...

مەسىح كە چاوى بەوانە كەوت، ھىزكەوتە دلپەوہ، ئاوورپىكى لى دانەوہ و پى گوتن: (ئەى ئافرەتانى شارى ئورشەلیم! بۆ من مەگرىن بۆ خۆتان و منالەكانتان بگرىن چونكە رۆژىكى وا بەسەر شارەكەتاندا دى، كە بەدانىشتوہەكانى بگوتى: خۆشى لەو كەسەى كە ھەر منالى نەبووہ، خۆشى لەو سەكەى منالى لى نەھاتوتە خوارەوہ، خۆشى لەو مەمەكەى كەشىرى نەداوہ بەكەس!)...

كاتەكانى داوى...

مەسىح گەبىشتە (جلجشە)، واتا (جىگای كەللەسەر). ھەردوو دزەكەيش لە داوایەوہ بوون، چەلپەپەكانى خۆيان بەكۆلەوہ بوو ئەوانەى لەناوہدا كۆبوو بوونەوہ، لە شىوہپەكەى درپندانەدا دەستيان كرد بەشادمانى نوواندن چونكە بەلای ئەوانەوہ كردنى سى كەس بەداردا جىگای دلخۆشى و رابواردن بوو!...

كاتى كە كرىكارەكان لە ھەلگەندنى ئەو چالانە بوونەوہ، كە بۆ داچەقاندنى دارە راست و چەپەكان لەناویداندا ئامادە ئەكران نىوہرۆ نزیك بوو بووہوہ... ھەر سى بەندىبەكە: (جستاس) و (دىماس) و (یەسوع)، بەتەنشت دارەكانى خۆيانەوہ وەستابوون... لەو سەردەمى بەھارەدا و لەو كاتى نىوہرۆپەدا كە شتى وا رووى نەئەدا چەند پەلەھەوہرپىكى چلكنە لەناو جەرگى ئاسمانەكەدا دەرکەوتن ئەگەر كۆمەلەكان بەسەر نچدان لە ھەلگى چەكوش و بزمارەكانەوہ خەرىك نەبوونایە و، بەتەماشاكردنى رى ھەلگەرەكانەوہ رايان نەبوارداپە كە ئەيانكرد بەلەشى پىيار بەسەرداوەكاندا، بۆ ئەمەى پاليان بخەن بەسەر دارە راست و چەپەكانياندا، ئەبوو لە پەيدا بوونى ئەو ھەورە تارىكانە سەريان سوپىماپە.

ئىنجا نۆرەى مەسىح ھات پاليان خستە سەر چەلپەپەكەى خۆى ھەندىكىيان دەستيان خستە سەر دەست و پىپەكانى تا لە جىبى خۆيان نەجوولپەن ئەوانى تەرىش دەستيان كرد

به بزمار داکوتان به سه ریپیه کانیدا تا له داره که چه سپ بن... که له م فرمانه یان بوونه وه،
داره راست و چه په که یان به رز کرده وه... مه سیح به سه ر داره کانه وه چه سپ کرابوو.

بنکی داره که یان خسته ناو چاله که ی خۆیه وه... زۆری نه مابوو دهست و پیتی مه سیحی
به داردا هه لئو سراو پارچه پارچه بی... که نه وه کرا، ئاره زووی (حه نانیا) و (قیافا)
به ته و او ته هاته جی!...

به لام شتییک روویدا، نهو خوشیییه له هه ردووکیان تیکدا چونکه (بیلاطس) که
سه رداریکی رو مایی نه ژاد بوو، وای به باش زانی که به هوئی گالته پیکردن به دوو
گوناهبار وه، تیز به هه موو جووله که کانی دوژمنی بکات له بهر نه وه فه رمانیدا که له ژوور
سه ری مه سیحه وه به داره راست و چه په که یه وه ته خته یه ک چه سپ بکن نه مه یشی له سه ر
بنووسن:

(نه مه تا خونکاری جووله که کان!...) (قیافا) به م سووکییه که (بیلاطس) هینانی
به سه ر په گزی جووله که دا، خوینی هاته جو ش و له قینا گر ژبوو هه رچه نده (حه نانیا) ی
خه زووری له گه لئ خه ریک بوو که بگه ر پته وه ماله وه، گوئی نه دایه، له ناو که ژاوه یه کدا
خۆی گه بانه کۆشکی (بیلاطس) له وئ گه لیک خه ریک بوو له گه ل سهر داردا، که فه رمان
بدات نهو ته خته یه هه لگبری، یاخود هه ر هه یچ نه بی به شپوه یه کی باشتر بنووسری وه ک:
(نه مه نهو که سه یه که نه یگوت من خونکاری جووله که م!...)... به لام (بیلاطس) به ر په رچی
دایه وه، گوئی: (نهوی نووسراوه، نووسراوه و پراوه ته وه!...)... پاشان (قیافا) ی به جی
هیشته و چوو کن ژنه که ی خۆی، پیتی گوت: (من وا هه ست نه که م تاوانبارم له مه دا...
وادیاره من پیغه مبه ریکم کوشتوو!...)... ژنه که شی پیتی گوت: (نه هه روا بزانه که
خوایه کت کوشتوو!)...

له سه روو چه لیپا که وه مه سیح سه ریکی نهو که سانه ی کرد که بو گالته پیکردنی
کۆبوو بوونه وه پاشان رووی کرده ئاسمان و گوئی: (باوکی به ریزم! لییان خو ش به، چونکه
نه وانه خویشیان نازانن چی نه کهن!...)... لام وایه نهو باره ی که زمانی نهوی تیدابوو، وای
هه ل نه گرت که بلئ: (خوایه له هه مرویان خو ش به خو شه و بیسته کان و دۆسته کانم له
کوین... (په ترۆس)، نهی تو له کوئی... نهی راوکه ری سه ر راست، ناخو چه ند بو من
خه فته بخوئیت... نهی (بووحننا) تو له کوئیت، که سه رت نه خسته سه ر سنگم...
نه وانی تر کوان... (یه هوذا) له کوئیه... نهو له داخی نه وه ی که نه وه ی به سه ر گه وره ی

خۆی داهینا، به خه موخه فه ته وه تلایه وه و خۆی دایه په ناوه تا گیانی ده رچوو!... نه وانه
هه موویان، له ترسی گیانی خو یان هه له اتن... به لام باکم له وه نیه چونکه رۆژیک دی که
باوه ر و ئایینی نه وانه نه ونده به هیز بیی که ترس و له رز سه ریان لی تیک نه دا!...)

پاشان مه سیح گوئی: (من تینوومه) یاسا و له کانیش جو ره ئاو یکیان دایی که تیکه ل
بوو له سه رکه و شتی تال!... به لام نهو نه ی خو ارده وه... یاسا و له کان جلویه رگه کانی
مه سیحیان له ناو خو یاندا دایه ش کرد... که هاته سه ر نه وه ی بالا پۆشه که ی دایه ش بکن،
که به ده ست چنرابوو، نه ک به مه کۆک، سه ر پوشکیان نا بو نهو که سه ی به ری بکه وی!... که
مه سیح سه رنجی له خو ارده وه دا، خۆی به ته نیا نه دی چونکه له نزیک داره که یه وه، سی
ئافره ت وه ستابوون: (مه ریه م) ی دایکی و خوشکه که ی دایکی و (مه ریه می مه جده لی)^(۱)
له ته نشته دایکی شیه وه (یووحه ننا) ی شاگرده خو شه و بیسته که ی وه ستابوو... (که واته
یووحه ننا له بهر نه مه بوو دو اکه وتی دایکی شم له گه ل خو تا به نیتیت!...)... مه سیح سه ریکی
دایکه هه ناسه سارده که ی خۆی کرد... گوئی: (نه ی ئافره ت، ئا نه وه کوپی تو به!...)...
پاشان به (یووحه ننا) یشی گوت: (نه ویشه دایکی تو به) ... ئیتر له و رۆژه وه (یووحه ننا)،
(مه ریه م) ی دایکی مه سیحی برده ناو خیزانه که ی خۆیه وه.

یاسا و له کان و سه رکه ره کان که سه یری عیسیان نه کرد بهو بی دهنگ و سه نگی و پاکی
و به سه زمانیه وه، ئازار نه کیشی، دلیان بو ی نهرم بوو، به زه بیان پیا نه هاته وه سه له له بهر
به سه ر و شپوه و دل فراوانی و چاوپۆشیه که ی بو بی، یان له بهر ژیانی رابردوی که
پربوو له که لک و چاکه بو هه ژاران و داماو و لی قه و ماوان، یاخود له بهر گریان و شینی نهو
ئافره تانه بو بی که له و جیگایه دا کۆبوو بوونه وه له وو... چا و نه دازه که ی مه سیح کاریکی
ته وای له دلئ نه وانه کرد بوو... کاتی که پیاوه ئایینیه کانی جووله که هه ستیان به وه کرد که
کۆمه له کانی نه ته وه، خه ریکن بو کۆلئی مه سیح دلته نگ بن و دلیان پیتی بسووتی،
نه وانیش یاریده ده ره کانی خو یان هینایه نه وی، که نه یانگوت به ده م گالته پچ کرد نیه وه:
(که سانی تری رزگار کرد... که چی خۆی پچ رزگار نه کرا... نه گه ر راست نه کات، نهو

(۱) مه ریه می مه جده لی: نهو ژنه داوین پیسه بوو که هات لای یه سووع و به شووشه عه تره که قاچه کانی
شوشت و دایی به پرچی بو ی وشک کرده وه... تو به ی کرد و بووه خوا په رستییک و پاکیزه یه کی مه سیح
(پروانه: نهو ئافره ته گونا هباره ی په شیمان بووه وه... هه ر له م کتیبه دا) هه روا کتیبی (مه ریه می
مه جده لی) وه رگی راری مامۆستا خۆی.

مه‌سیحه، بام خۆی رزگار بکات!... ئەگەر خونکاری جووله‌کە‌ی‌شه، بام له چه‌لیپاکه‌ی خۆی بێته‌ خواره‌وه، تا باوه‌ری پێ بکه‌ین!...

یه‌کێک له دوو دزه‌کە‌یش که ناوی (جستاس) بوو، قیژاندی گوتی: (ئەگەر مه‌سیح تۆیت، ئێمه‌یش و خۆبشت رزگار بکه‌!...)... به‌لام دزه‌که‌ی تریان سه‌ر زهنشتی کرد پیتی گوت: (نابێ تۆ له خوا بترسیت؟... هه‌رچی ئێمه‌ین هه‌ل ئەگرین و امان لێ بکری، چونکه‌ دزیان کردووه به‌لام ئەم پیاوه‌ بێ تاوانه، هه‌یچ گوناهیکی نه‌کردووه تا ئەوه هه‌لبگری که‌وای لێ بکری!...)... پاش ئەوه‌ رووی کرده مه‌سیح که به‌سه‌ر داره‌که‌ی ته‌نشتیه‌وه هه‌لئاسرابوو، پیتی گوت: (هه‌ر کاتێ هاتمه‌ ناو خاکی تۆوه، له‌بیرت نه‌چمه‌وه، گه‌وره‌م!...)... یه‌سووعیش وهرامی دایه‌وه پیتی گوت: (ئیمرو له به‌هه‌شتا پێکه‌وه ئه‌ین).

واته‌کانی ته‌ورات دینه‌دی

تا ئەهات په‌له هه‌وره‌کان تاریک تر نه‌بوون له پڕ وه‌ک شه‌وه زه‌نگی لێ هات تاریکی جیهانی داگیرکرد هه‌وره‌تربشقه و بارانی ره‌هینله ده‌ستیان پێ کرد تاوای لێهات ترس و له‌رز که‌وته دلێ ئەوانه‌یشه‌وه که له هه‌موو که‌س دل په‌ق تر و درنده‌تر بوون ئەوانه‌ی له‌وئ دابوون ترسیان لێ نه‌بشت هه‌ستیان وا نه‌کرد، که کاره‌ساتیکی بێ هاوتا پروو ئەدات و له میژووی مرۆفایه‌تیدا جیتی خۆی نه‌گری له‌ نزیک کاتی سه‌بیه‌مدا، مه‌سیح بۆ جاری چواره‌م قسه‌ی کرد، گوتی: (ئهی خوا، بۆچ به‌رهللات کردم!...)...

(قیافا) یش ده‌ستی کرد به‌گالته پیکردنی، گوتی: (ناوی خۆی ناوه‌ خواو که‌چی له‌ خوا نه‌پارێته‌وه رزگاری بکات!)... به‌لام (نانیا) هۆشی هینایه‌وه به‌رخۆی، به‌چریه پیتی گوت: (تۆ هه‌روه‌ک ناشی و نه‌زانه گیتروویژه‌کان قسه‌ ئەکه‌یت ئهی نازانیت که ئەم واژه‌یه له ته‌وراتدا نووسراوه؟ له مه‌زموری بیست و دووهه‌می مه‌زموره‌کانی داوود دایه؟!...)...

ئیتیر (حه‌نانیا) نه‌یتوانی بپنیتیه‌وه... (قیافا) هه‌رچه‌ندی کرد، نه‌یتوانی بیهیلێته‌وه له‌وئ... ده‌موده‌ست گه‌راپه‌وه... مه‌سیح، به‌رووی دایکی و خۆشه‌ویسته‌کانیه‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پڕ خۆشه‌ویستی و دل‌سۆزی کرد یاساوه‌له‌کان پارچه هه‌ورێکی له‌ سرکه هه‌لکێشراویان خسته سه‌رده‌می گوتی: (ته‌واوبوو)... ئیتیر ئه‌وساکه (قیافا) یش وای هاته‌پێش چاو که ئەم پیاوه‌ی به‌داردا کراوه، هه‌ر ئەوه مه‌سیحه‌بێ که له ته‌وراتدا ناوی براوه دیته جیهانه‌وه چونکه هه‌رچی نیشانه‌یه‌ک له ته‌ورات دا ناو براوه، له‌م پیاوه‌دا هاته‌دی به‌لێ، بێر زۆرتر به‌لای ئەوه‌دا نه‌چێ، که ئەم پیاوه هه‌ر ئەوه مه‌سیحه‌بێ که له

ته‌وراتدا، چاوه‌روانی نه‌کری، بۆ ئەمه‌ی بێته جیهانه‌وه و خۆی به‌خت بکات له پیناوی گوناهباراندا و بۆ رزگارکردنی ئەوان هه‌موو جوژه نازاریکی مردن بچیتێ!...

پاش ئەوه بۆ جاری دوایی مه‌سیح قسه‌ی کرده‌وه به‌ده‌نگێکی زۆر کزه‌وه گوتی: (ئهی باوکی هه‌مووان! واگیانم ئەده‌مه ده‌ست تۆ) پاش ئەوه سه‌ری نوشتانده‌وه و گیانی پاکی به‌خوا سپارد... ئەو کاته، کاتی چواره‌می رۆژی هه‌ینی پڕ له خه‌م بوو که‌به‌ر ۷ مانگی گولانی سالی ۳۰ پاش زاین نه‌که‌وئ... له‌وکاته‌دا یه‌کێک له یاساوه‌له‌کان نووکه رمیکی کرد به‌په‌راسووی مه‌سیحدا بۆ ئەمه‌ی بزانی هیتی له چ ئەندازه‌یه‌ک دایه ده‌موده‌ست خۆین و ناو له له‌شی مه‌سیح پزانه خواره‌وه!...

ئهو کاره‌ساتانه‌ی له‌و ده‌مه‌دا روویان داوه که‌گیانی مه‌سیح چۆته‌وه لای خوای خۆی، ده‌م به‌ده‌م گتیراویانه‌ته‌وه تا ئیمرو وه‌ک گوتوویانه له‌وکاته‌دا: ئەو دیواره‌ی له ناو په‌یکه‌رگای جووله‌که‌کاندا بووه و که‌وتبووه ناوه‌ند (جیگای مه‌ر سه‌رپین) و (جیگا هه‌ره پیرۆزه‌که‌وه) قلیشا بووه‌وه... گیتزه‌ لووکه‌یه‌کی زۆر هه‌لی کردبوو...

زۆر له که‌له‌به‌رده‌کان ورد و خاش بووبوون گه‌لیک گۆر کرابوونه‌وه... دۆسته‌کانی مه‌سیحیش ده‌ستیان کردبوو به‌سنگ کوتانی خۆیان و نه‌گریان ئەوه ئه‌فسه‌ره رۆماییه‌ش که فه‌رمانی ده‌رکردبوو مه‌سیح بگرن و بیکه‌ن به‌داردا، هه‌ناسه‌به‌کی ساردی هه‌لکێشابوو له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتبووی: (به‌راستی ئەمه رۆله‌ی خوا بوو!)...

راست بوونه‌وه‌ی مه‌سیح...

(حه‌نانیا) ی پیره‌میترد له ژووره‌که‌ی خۆیدا دانیشتبوو، باوه‌شینی خۆی نه‌کرد له‌به‌ر ده‌میشیا میتزیک دانرابوو، چرایه‌کیش له‌سه‌ر ئەوه میتزه دانرابوو هه‌ندی له‌ قژه سپیه‌کانی سه‌ریشی به‌سه‌ر ناوچه‌وانیا شوێر بووبوووه تا گه‌یشتبوو سه‌رچاوی چه‌پی... له ته‌نشت په‌نجه‌ره‌که‌یشه‌وه، (قیافا) ی زاوای، له‌سه‌رته‌ختیک دانیشتبوو، ئه‌یگوت: (ئیمه که مه‌سیحمان کرد به‌داردا، و امان ئەزانی له ناومان بردوو به‌لام ئەوانه‌ی باوه‌ریان پێ هینابوو، له‌پاش مردنی مه‌سیح ژماره‌یان به‌چه‌ندان ئەوه‌نده‌ی لێ هاتوو هه‌ر له‌م هه‌فته‌یه‌دا سێ هه‌زار که‌س باوه‌ریان پێ هیناوه‌!...

(حه‌نانیا): سێ هه‌زاری چی؟ بلێ پینج هه‌زار که‌س!... هه‌موویشیان له‌ کانی دلپانه‌وه باوه‌ریان پێ هیناوه.

(قیافا): هه‌لگیرساندنی شوپرش و سامناکی شوپرش له دوای مردنی مه‌سیح زۆرتتر هه‌ره‌تی سه‌ند!

(حه‌نانیا): تۆ له‌وه دلبنایت که مردوه؟

(قیافا): ئەئ تۆ به‌چاوی خۆت نه‌تدی مرد!

(حه‌نانیا): نه‌ء نه‌مدی چونکه من هه‌تا دوایی نه‌مامه‌وه ناخۆ ئیستایش لاشه‌که‌ی له ناو گۆردایه؟

(قیافا): ئەء...

(حه‌نانیا): چۆن ئەلێبی نه‌ء؟

(قیافا): شاگرده زۆر زانه‌کانی دزیوانه‌!...

(حه‌نانیا): چۆن ئەتوانن بیدزن؟... خۆ (بیلاطس) فه‌رمانیدا پاسه‌وانیه‌کی یه‌جگار به‌هیزی بکه‌ن!... کچی هه‌یه بویری ئەو دزیبه بکات؟!

(قیافا): خۆزگه ئەمزانی ئەوه چۆن رووی داوه‌!...

(حه‌نانیا): قیافا گویت له‌من بچیت پێ ئەلێم ئەوانه لاشه‌که‌یان بۆ نه‌دزراوه ئەو هه‌له‌یشیان بۆ هه‌ل نه‌که‌وتوه که لاشه‌که‌ی ئەو بدزن لاشه‌که‌ خۆی شارۆتته‌وه. که‌چی تۆ ئەلێت ئەوانه دزیوانه‌!...

(قیافا) (به‌بۆله بۆلێکه‌وه): قسه‌کانی تۆ وایه، وه‌ک یه‌کیک بیت سه‌ر به‌مه‌سیح، یاخود یه‌کیک بیت له‌وانه‌ی که باوه‌ریان پێ هیناوه‌!...

(حه‌نانیا): من هه‌ر ئەوه‌نده‌م له‌ باردايه که پێ له‌ راستی و رووداو بنێم... چونکه یاساوه‌له‌کان هه‌ر ئەو قسه‌یه دووباره ئەکه‌نه‌وه که فریشته‌یه‌کیان دیوه، ده‌موچاوی پرشنگی داوه و له‌ ئاسمانه‌وه هاتۆته‌ خواره‌وه ئەوانیش له‌ ترسانا تۆقیون و که‌وتون به‌سه‌ر زه‌ویدا هۆشیان به‌خۆیان نه‌ماوه‌!... پاش ئەوه (مه‌ریه‌می مه‌جده‌لی) هاتۆته‌ ناو باخچه‌که‌وه، به‌وتاریکیه، گه‌لی: بۆنی خۆش و داووده‌رمانی تری پێ بووه، بۆ ئەمه‌ی لاشه‌که‌ی مه‌سیحی پێ ده‌رمان بکات تا وه‌ک خۆی بمینێتته‌وه و نه‌رزی و بۆگه‌ن نه‌کات ئەویش که گۆزه‌که‌ی مه‌سیحی دیوه کراوه‌ته‌وه و هه‌یچی تیا نه‌ماوه، ترساوه و، زه‌نده‌قی چووه و، به‌هه‌له‌داوان هه‌رپای کردوه بۆ ناو شار، بۆ کن سه‌رکرده‌ تازه‌که‌یان که ناوی (په‌ترۆس)ه، پێشی گووتوه که لاشه‌ی مه‌سیحی گه‌وره‌ی دزراوه‌!... له‌پاش چه‌ند تاویک دایکی مه‌سیح و پووریسی، هه‌ردووکیان هاتونه‌ته‌ ناو باخچه‌که‌وه، که چوونه‌ته‌ سه‌ر

گۆزه‌که، سه‌ریان سوپماوه له‌وه‌ی که ته‌له‌به‌رده‌که‌ی سه‌ری لابراره و، له ناو گۆزه‌که‌یشا، له‌جی سه‌ری مردوه‌که‌دا، فریشته‌یه‌کیان دیوه، به‌رگی سه‌پی له‌به‌ر دابروه، پێی گوتون: (ئیه‌وه ئەگه‌ر بۆ یه‌سه‌وعی ناسه‌ری ئەگه‌رپێن که به‌داردا کرابوو، بچن به‌شاگرده‌کانی بلێن که به‌رپێگاوه‌یه ئەچیت بۆ (جه‌لیل) هه‌روه‌ک خۆی له‌وه‌پێش پێی گوتون، له‌وه‌ جیگه‌یه‌دا چاوتان پێی ئەکه‌وی!)

(قیافا): ئەمانه قسه‌ی پروپووجن!

(حه‌نانیا): (له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی ئەروات): که هه‌ردوو ئافه‌ره‌ته‌که ئەوه‌یان به (په‌ترۆس) و (یووحه‌ننا) گووتوه، باوه‌ریان پێ نه‌کردون... ئەوانیش چوونه‌ته سه‌ر گۆزه‌که‌ی مه‌سیح له‌ویدا له‌ مردوو پۆشه‌کان به‌ولاوه هه‌یچی تریان نه‌دیوه واتا لاشه‌که‌یان له‌ویدا به‌رچاو نه‌که‌وتوه‌!... ئەوانیش، چه‌شنی من و تۆ، له‌ پێشدا باوه‌ریان به‌م که‌ینه‌وبه‌ینه‌یه نه‌کردوه. (قیافا): ناخۆ ئەم قسه‌نه‌ی تۆ ئەکه‌یت، کاتمان له‌ ده‌ست نادات؟

(حه‌نانیا): بام وایی گوی بگره پاشماوه‌ی چیرۆکه‌که‌ت بۆ بگێرمه‌وه مه‌سیح، لێره‌دا له‌ ئورشه‌لیمدا خۆی ده‌رخستبوو بۆ شاگرده‌کانی که‌چی ئەوان له‌ مالتیکدا کۆبووبونه‌وه که ده‌رگا‌کانی داخرايون...

ئەوانیش له‌وه داچله‌کیبون، باوه‌ریان به‌وه نه‌کردبوو که راست بێ... که‌چی مه‌سیح خۆی پێی گوته‌بون: (بۆچ وا ئەپه‌شوکتین؟... من مه‌سیح‌م... ئەوه‌یش شوینی بزماره‌کانه له‌ ده‌سته‌کان و پێیه‌کاندا، ده‌ستی لێ ده‌ن!..)

ئنجا شوینی بزماره‌کانی پێشان دابوون پاش ئەوه نانیسی له‌گه‌لدا خواردبوون پیرۆزبایشی لێ کردبوون... له‌پاش تاویک یه‌کیک له‌ شاگرده‌کان که ناوی (تۆما)یه ئەگه‌رپێته‌وه. ئەویش دوودل ئەبێ له‌وه کاره، پرۆای پێ ناکات!...

(قیافا): ئەو یه‌که‌م مه‌سیحیه‌ک بووه که تۆزیک هۆشی هه‌بووه‌!...

(حه‌نانیا): ئنجا که مه‌سیح ده‌ستی گرتوه و خستۆتیه‌ سه‌ر جیگای بزماره‌کانی ناو له‌شی و جیگای نووکی ئەو نیزه‌یه‌ی که دابوویان له‌ که‌له‌که‌ی، بۆ ئەمه‌ی له‌ مردنی دلبناين... ده‌نگی به‌رزرکردبووه و به‌شه‌رمه‌زاریه‌که‌وه گوته‌بوی: (تۆ گه‌وره‌می و خوامی). له‌وکاته‌دا مه‌سیحیش به‌وی گوته‌بوی: (تۆما، تۆ کاتیک باوه‌رت پێ هینام که چاوت به‌هه‌موو شتی که‌وت... به‌لام خۆشی له‌وانه‌ی که‌بێ ئەمه‌ی ئەم شتانه‌ بێن باوه‌ریان پێ هیناوم!...)

(قیافا): ئەم قسانە دوورن لە ھۆشەوہ!... دوورن لە ھۆشەوہ!...

... بەم رەنگە ھەردوو پیاوہ ئاینیہەکان کەوتیوونە دەمەقالتی و مقۆمقۆوہ، نەک ھەر لەو کۆبوونەوہیاندا، بەلکو لە چەند کۆبوونەوہیہکی تریشیاندا... پاش ئەوہ گەلێک کارەساتی ناخۆش ناخۆشیش رووی لێ دان... مەسیح ھەمیسانەوہ لەکن گۆمی (تەبەریہ) وە خۆی دەرخستبوو بۆ شاگردەکانی خۆی ھەر وہا بۆ ھەندی کەسی تریش خۆی دەرخستبوو لەسەر شاخێک لە (جەلیل)دا... پاشان ھەرچی ئەوانە ی سەر بەخۆی بوون، لەسەر شاخی (زەیتوون)، بۆ دوامین جار کۆی کردبوونەوہ... لەپاش ئەمە ی ھەندیک ئامۆژگاری کردبوون و ڕیگای پیشان داوون، پیتی گوتبوون:

(وا ئەمبەین من ھەموودەم لەگەڵتان دام، تاجیھان ئەبریتەوہ، لیتان جیانامەوہ!...)

مەبەسی مەسیح ئەوہبووہ کە بەگیان ھەر لەگەڵیاندا ئەبێ و لیتان جیانابیتەوہ تا جیھان ئەبریتەوہ... مەبەسی ئەوہ نەبووہ کە بەلەش ھەر لەگەڵیاندا ئەبێ...

پاش ئەوہ، لیتان جیابووہوہ و چوو بەئاسماندا، ھەتا وای لیتات لە چاو ون بووکەوتە ناو ھەورەکانەوہ!...

جا لەوشوہ گەرموخۆشەدا، (حەنانیا) و (قیافا)، ھەردووکیان دانیشتبوون، بیرەوری ئەو پیاوہیان ئەھینا یوہ پیتش چاوی خۆیان کە فەرمانی کوشتنیاندا کەچی ھیتشتا لە کۆلیان نەبووہوہوہ و ژبانی لێ تیک ئەدان.

پاش ئەوہ (حەنانیا) گوتی:

(بیسٹومە دەستت خستۆتەکار، یەکیک لە دەرویشەکانی مەسیحت گرتوہ، کە ناوی (ئیسٹیفانوس)ە. فەرمانیشت داوہ، داویانەتە بەر بەرد تا مردوہ... ئەو پیاوہ یەکەم کۆژاویکی بێ گوناھی مەسیحی بووہ!...).

(قیافا): بەلام ھەربەوہ واز ناھینم!...

(حەنانیا): ئە ی (قیافا) ئەمەت بەبیردا نەھاتوہ کەمردنی پیاویکی وەک ئەم پیاوہ، ھەموو بیروباوہرەکانت بەرہەرچ ئەداتەوہ؟... بۆچ تۆ وا ئەزانیت کە پیاویک گیانی خۆی بەخت ئەکات لە پینا و بابەتێکی داھاتووی ھیچوہوچدا، لە بابەت لە شیکەوہ کە مەسیحیہکان ئەلین زیندووبوہوہوہ، ئیمەیش ئەلین لە گۆزەکە ی دزراوہ؟!... نە ھەرگیز وانبە.

لە راستیدا ئەم پیاوہی کە خۆی داوہ بەکوشت، پیاویکی خاوەن ئایینی بەھین بووہ

ئەویش ئەبێ یەکیک لەوانە بووی کە مەسیحیان دیوہ، لەپاش زیندووبوونەوہی، ھەر وہا لەو کەسانە بووی کە مەسیح جیگایزمارەکانی پیشان داون لە دەستەکان و پیتەکانیدا!... ھا ئەوانەیش مەسیحیہکانن، کە لەناو شەقامەکانی ئورشەلیم دان و بەدەمی خۆیان ئەلین مەسیحیان دیوہ خۆ ئەویش ئەزانن کە لەسەر ئەو قسانەیان چییان بەسەردی وەک ئازاردان و تەنگەتاوکردن و برسیتی و سەرگردانی! ئەوانە باکی ئەوہیان نییە بژین یاخود بمرن چونکە لای ئەوانە مردن و ژین وەک یەکە!... تا مەسیحیش زیندوو نەبووہوہوہ و ایان لێ نەھاتبوو!...

(قیافا): چیرۆکی زیندووبوونەوہی مەسیح بریتییە لە بەزمو پیتەکان!...

(حەنانیا): باشە تۆ لەسەر کردوہ و کاری خۆت برۆ بەلام ئەوہندە بزانی کە ئەم ئایینە چووہتە ناخی دل و دەروونەوہ و رەگیشی داکو تاوہ. خوایش نەبێ کەس نازانی کە تا چ ئەندازە یەک پەرہ ئەسین... دوورنیہ کە ئیمەیش بەلای میژووہوہ بەگوناھبار داہنرین تەنانەت رەنگە خۆشمان و ئەو کەسانەیش کە لە گەڵماندان لەگەڵ ھەموو نەتەوہی ئیسرائیل دا، لەپیتش چاو جیھاندا بەتاوانبار داہنرین ئەوہیش سەبارەت بەوہیہ کە ئیمە لەوہ ئەترساین پێ لە راستی و دروستی بنین و دان بەماف داہنن.

لە راستیدا، ئە ی (قیافا)، ئیمە (راستی و دروستی و ماف) مان کوشت!... بەلام وا راستی و دروستی و ماف، جارتیکی تر زیندوو بوونەتەوہ!...

ئیسٹایش من ماندویتی پیریم پتوہ دیارەو ھەستی پێ ئەکەم خەو دای گرتووم کەواتە (قیافا) شەو باش. ئەوہی گوتوو چوو بۆ ژووری نوستەنەکە ی خۆی!...

بوودا

نووسینی: ئەحمەد ئەلشنتناوی

ئەم نووسراوە

ئیمپرو نووسراویکی چاک و بەکەلک و سەرسوڤهینەر لە بابەت (بوودا) و (تایینی بوودا) وە پیشکەشی (خویندەوارانی کورد) دەکەم. هیوادارم کەلک و خۆشی لێ وەرێگرن. (بوودا) رۆڵی سەدەیی شەشەمی پیش زایینه. شازادانە ژیاوە. کەچی لە پر وازی لە ژن و مائ و بەزمورەزم و سایه و پایه و مایه هیناوه و، دەستی داووتە دۆزینەوهی هۆی (ئەرك و نازاری ژیان) و (پێگای رزگاری لەو ئەرك و نازارە) و (گەیشتن بەئامانجی کامەرانی). پاش ئەو دەستی کردوو بە (رۆشنکردنەوهی میشکی هاوئیشتمانەکانی خۆی، بۆ ئەمەیی ئەو (پێگا) بە بگرن و لە دەست (زۆرداری) و (ههژاری) و (نەخۆشی) و (نەخۆیندەواری) رزگاریان بێی و بە کامەرانی و سەربەرزیهوه بژین.

سەیر ئەو هیه (بوودا) نە بەخۆی گوتوو پێغه مەبەر و، نە بەخۆی گوتوو خودا. کەچی لە پاش خۆی، زۆریه ی پەیرهوه کانی، کردوو یانە بە پێغه مەبەر و پاشان بەخودا و پەرس توویانە! نامۆژگاریه کانیشیان وەک تاییینیکی ئاسمانی داناوه. لە راستیدا (بوودا) کە تەمەنی گەیشته سی سالی لاویکی تیگەیشتوو و راستی پەرس و زانا و هونەر مەندیکی بلیمەتی لێ دەرچوو بوو پشتیوانی ههژار و داما و لێ قەوماوانی دەکرد و لەسەری دەکردنەوه.

بۆ (دادپەروری) خەباتی دەکرد. (شپۆهیهکی پەسندی بۆ ژیان دامەزراند) و (پێگایشی بۆ ئەو ژبانە پەسندە نیشاندا). کەچی لە پاشدا، ئەو بوو تاییینیکی وەها کە هەر لە (هیندستان) هوه گرتیهوه هەتا گەیشته (تیبەت) و (چین) و (ژاپونیا) و (سیلان) و (سیام) و (بورما). بگره لەناو (ئەوروپا) و (ئەمەریکا) یشدا بلاو بووهوه و، رەگی داکوتا. ئیستاکە پتر لە (۱۰۰۰) ههزار ملیۆن کەس، یاخود سێ یهکی دانیشتوانی جیهان لە پەیرهوانی ئەم تاییینە.

تاییینەکی (بوودا) بایه دەدات بە پەرورده کردنی (مروفت)، لەسەر بنچینهی (زانستی دەررون) و (شپۆه ی رەوشت و خوو) و (هونەر) و (راستی پەرس تی). بەرەنگاری ئەو (ئالۆش) و (خروش) ه ی دلێش دەکات، کە مروفت دەخاتە سەر (چاوچنۆکی) و

(چاوچلیسی) و (بەدخوویی). بۆ گەیشتن بەئامانجی رزگاریوونیش لە (ئەرك و نازاری دەررون) و هەست کردن بە (کامەرانی بالا)، ئەم پێگایه ی پیشان داوه، کە کردویتی بەهەشت کەرتەوه: (بیروباوه ری راست)، (ئامانجی راست)، (وتە ی راست)، (کردهوه ی راست)، (ژیانی راست)، (تیگۆشانی راست)، (بیرهوه ری راست) و (لێ وردبوونهوه ی راست). نامۆژگاریه کانیشی بریتین لەمانه: «خرابه مەکه»، «فیتیه چۆن چاکه دهکەیت» و «دلێشت پاک رابگره».

(تاییینی بوودایی)، بایه به (هۆش) و (گیان) و (دل) و (دەررون) زۆر دەدات. کەچی بەتەنگ سایه و پایه و مایه و دەسەلاتداریی ناو جیهانەوه نییه. ژیانیکی (ههژارانه) ی وایش بەرهم دەهینێ، کە (دەولە مەندانە) بێ لە (کردهوه ی چاک) و (رەوشت و خووی جوان) و (ناوبانگی باش) دا. هەرچەندە (تاییینی بوودایی) خودایهکی دانهناوه بۆ خۆی پروی تی بکات و لێی بپاریتەوه، بەلام پەریه رچی بوونی (خودا) و (گیان) یشت نادانەوه. وشە ی تاییه تی خۆی بۆ داناو. ئەو هنده هیه دۆزمنەکانی (تاییینی بوودایی) دەلین: «رەشبینە. لە نرخ (لەشی مروفت) و نرخ (ژیان) کەم دەکاتەوه. هەر وهه بایه خیتیکی ئەو تویش نادات بە (رەگەزی ئافرەت) و (پەیرهوه کانی ناو خێزان)».

(تاییینی بوودایی) هەرچەندە لە لایەن کۆمۆنیستەکانەوه تەنگەتاو کراوه، بەلام لە (ژاپونیا) و (ئەمریکا) و (ئەوروپا) و گەلێک شوێنانی تر، (رۆشنییران) دەیهن بەرپۆه و، گەشە ی پێ دەکەن و پەره ی پێ دەسین. (تاییینی بوودایی)، (دل) و (هۆش)، هەردووکیان کیش دەکات بۆ خۆی. خەمی رووداوی ژیان دەخوات. چاوی مروفت دەکاتەوه و تیییشی دەگەیینێ کە کللی ژیانیکی دوور لە (ئەرك و نازار) و پر لە (کامەرانی بالا) بە دەست خۆیهوه یه. هەر خۆیشی گەوره ی خۆیه تی.

هەر چۆنیکیش بیهوی دەتوانی پاشه روژی خۆی و ادبیرتی کە بەئامانجی خۆی بکات. کەواته ئەم نووسراوه، (بوودا)، لە باریدا هیه رۆشنییریهکی تهواو بیه خشی بە (خویندەوارانی کورد). بۆیه کە منیش پیشکەشم کردوون کە کەلک و خۆشیی لێ وەرێگرن.

شاكره تاح

سلیمانی: ۱۹۶۷/۱۰/۴

(خاوهنی پرۆژه ی خویندەواری کورد)

له دایکبوونی بوودا

خونکار (سوده‌هدانا) که سهرداری هۆزی «ساکیه» بوو له هیندستاندا، له سه‌ده‌ی شه‌شهمی پیش زاینیدا بریاری دا هاوسهریک بو خۆی هه‌لبژێری. چوو: (مایا) ی هه‌لبژارد، که جوانترین کچی ناو هۆزه‌که‌ی بوو.

ئێواره‌یه‌کیان له هاویندا ئەم شازنه تازه بووکه له ژووری نوستنه‌که‌ی خۆیدا پالی دابوووه، له‌سه‌ر پێخه‌فه‌که‌ی خۆی. له‌په‌ر خه‌وی لی کهوت و. له‌خه‌ودا وای هاته‌په‌ش چاو که چوار خونکار هاتنه‌ لای و، خۆی و ته‌ختی نوستنه‌که‌ی و هه‌موو که‌لوپه‌لیکی ناو ژووری نوستنه‌که‌یان هه‌لگرت و چوون بو‌سه‌ر شاخه‌کانی (هیمالایا). له‌ویدا له‌ژێر دره‌ختیکی گه‌وره‌ی سیبه‌رداردا خۆی و ته‌ختی نوستنه‌که‌یان دانا. دوا‌ی ئه‌وه چوار شازن هاتنه‌ لای و بردیانه ناو سه‌رشۆرکیکه‌وه. کاتێ که له خۆشتن بووه‌وه، جوانترین جلویه‌رگیان له‌به‌ر کرد و، خۆشترین بۆنیان لی دا. دوا‌ی ئه‌وه بردیانه ناو پێخه‌فێکی پیروژه‌وه که له‌ناو خانویه‌کی زێریندا بوو، له‌سه‌ر چیا‌یه‌کی زیوین. فیلیت‌کیش له‌ شاخێکی زێرینه‌وه. هاته‌ خواره‌وه بو‌سه‌ر ئەم شاخه‌ زیوینه. به‌سه‌ری لووتیه‌وه چلیکی له‌ داری (به‌شنین) گرتبوو. هاته‌ ناو خانویه‌که‌وه سی جار به‌م لاو به‌ولاو ته‌ختی نوستنه‌که‌دا سوورایه‌وه. دوا‌ی ئه‌وه خۆی دا له‌ ته‌نشتی راستی شازن و چوو ناو مندالانییه‌وه!... کاتێ که شاپانوو خه‌به‌ری بووه‌وه، خه‌وه‌که‌ی بو‌مێرده‌که‌ی خۆی گێرایه‌وه خونکاریش شه‌ست و چوار پیاوی تیگه‌یشتووی له‌ پیاوه‌ ژیره‌کانی هۆزه‌که‌ بانگ کرده‌ لای خۆی و، رێزێکی زۆری لی گرتن و، به‌خشنده‌ییه‌کی زۆریشی له‌گه‌لدا کردن. دوا‌ی ئه‌وه پیتی گوتن ئەم خه‌وه‌ی بو‌لیتیک بده‌نه‌وه. ئەوانیش پێیان گوت:

«ئە‌ی خونکاری دل‌خۆش و کامه‌ران. خه‌می هه‌یجت نه‌بی.»

شازن کوری ده‌بێ، نه‌ک کچ. ئەم کوره‌بیش ته‌گه‌ر له‌ مالدیدا مایه‌وه، ده‌بیتته‌ خونکاری ئەم نیشتمانه. ته‌گه‌ر له‌ مالدیش ده‌ریازبوو و دایه‌ چۆله‌وانی، ده‌بیتته‌ (بوودا)، واتا ده‌بیتته‌ پیاویکی وا که په‌رده‌ی نه‌خوینده‌واری و نه‌زانی له‌ رووی ئەم جیهانه‌ لابادات.»

نووسراوه‌ کۆنه‌کانی بووداییه‌کانیش وا ده‌گێرینه‌وه: که له‌ خاکی (سوده‌هدانا) دا، ئەو ده‌مه‌ بوومه‌له‌رزه‌یه‌کی گه‌وره‌ رووی داوه، هه‌موو زه‌ویی له‌راندۆته‌وه. هه‌روه‌ها هه‌ندی کاره‌ساتی سه‌یر و سه‌رسوهرینه‌ربیش روویان داوه، وه‌ک چاکبوونه‌وه‌ی چاوی کوێر و گوپی که‌ر و زمانی لال. ناگریش له‌ ناو هه‌موو ماله‌کاندا کوژاوه‌ته‌وه.

له‌و کاته‌دا که شازن (مایا) نو مانگه‌که‌ی سکی ته‌واو کردبوو، به‌ناو باخیتیکی کۆشکه‌که‌دا ده‌گه‌را، له‌په‌ر کاتی مندال بوونی هات. ئەویش چوو بن داریکی گه‌وره‌ی سیبه‌رداره‌وه و دانیشته‌ ده‌س و پێوه‌نده‌کان په‌رده‌یه‌کی تایبه‌تییان گێرا و شازنیان شارده‌وه له‌ چاوی ئەم و ئەو. کاتێ که شاپانوو ویستی هه‌لبسی، خه‌ریک بوو ده‌ستی به‌لقیتیکی به‌رزی داره‌که‌وه بگه‌رێ. لقی داره‌که‌بیش ده‌موده‌ست خۆی چه‌مانده‌وه تا نزیکه‌ی ده‌سی شازن بووه‌وه. کاتێ راست بووه‌وه منداله‌که‌ی لی که‌وته‌ خواره‌وه. چوار (بوراهما) که هه‌ر یه‌که‌ سووچیتیکی ئەو داوه‌یانگرتبوو که له‌ تان و پۆی ته‌لی زێر دروست کرابوو، منداله‌که‌یان به‌وداوه‌ قۆسته‌وه.

هه‌رچه‌نده‌ منداله‌که‌ به‌له‌شی پاکه‌وه له‌دایک بووبوو، نه‌ خوین، نه‌ هه‌یج شتیکی تری پێوه‌ نه‌بوو، به‌لام دوو کانی له‌ خۆبانه‌وه هه‌لقوولان. یه‌کیکیان ئاوه‌که‌ی سارد بوو. ئەویتی‌شیا‌ن ئاوه‌که‌ی گه‌رم بوو. (بوراهما) کان ده‌ستیان کرد به‌شتنی منداله‌که‌ و دایکی. دوا‌ی ئه‌وه منداله‌که‌یان دایه‌ ده‌ست چوار خونکار، که سیپالیکیان له‌به‌ر کرد، له‌ پیستی ناسک دروست کرابوو. باش ئه‌وه منداله‌که‌یان خسته‌سه‌ر پشتییه‌کی ئاوریشم و یه‌کیکیش له‌ ده‌س و پێوه‌نده‌کان هه‌لیگرت.

به‌پیتی سه‌رگورشته‌ی بووداییه‌کان منداله‌که‌ راست بوته‌وه و هه‌ستاوه‌ته‌ سه‌ر پی. خوداکان و مرۆقه‌کانیش هه‌موویان کړنوشیا‌ن بو‌کیشواوه. دوا‌ی ئه‌وه منداله‌که‌ چاوی گێراوه‌ به‌هه‌موو لایه‌کدا، تا بزانی که‌س له‌ جیهاندا هه‌به‌ له‌ خۆی بکات؟... که ته‌ماشای کردوو که‌س نییه‌ له‌ خۆی بکات، هه‌وت هه‌نگاوی به‌ره‌وه‌ ده‌سته‌ چه‌پ هاویشتوو‌ه جا له‌وکاته‌دا که (مه‌هابراهما) چه‌تریکی سپی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو سیبه‌ری بو‌ منداله‌که‌ ده‌کرد و، (سوما‌یا) ییش باوه‌شینیکی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو، باوه‌شینی منداله‌که‌ی ده‌کرد و، له‌ دوا‌یشیا‌نه‌وه‌ کۆمه‌لیتیک له‌ دروست کراوه‌ پیر و به‌رزه‌کان ده‌رۆشیتن، بابته، نیشانه‌ی خونکاریی ئەو منداله‌یان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، له‌پاش هه‌نگاوی هه‌وته‌م، (بوودا) وه‌ستاو به‌ده‌نگیکی به‌رزه‌وه، وه‌ک شی‌ر نه‌راندی گوتی: «منم گه‌وره‌ی ئەم جیهانه‌!».

هه‌روه‌ها سه‌رگورشته‌کان وا ده‌گێرینه‌وه، که هه‌ر له‌و رۆژهدا (بوودا) له‌ دایک بووبوو، ئەو ژنه‌یش له‌ دایک بوو بوو که له‌وه‌دا بوو به‌ژنی. هه‌روه‌ها فیله‌که‌ی و ئەسپه‌که‌ی گالیسه‌که‌وانه‌که‌یشی له‌ دایک بووبوون. ئەو دره‌خته‌ که (بوودا) له‌بن سیبه‌ری ئەودا

(رازه‌کانی ژیان) ی بۆ ده‌رکەوت هەر لەو رۆژەدا رووابوو!... خوداناسی بەناویانگ (ئاسیا) یش که لەو رۆژەدا چوو بوو سەربانی پەرستگاکی خۆی بەسەر شاخەکانی (هیمالایا) وە، لەناو جەرگی ئاسماندا ئاھەنگێکی چاوپێکەوتبوو، که لە لایەن فریشتەکانەو گێرابوو، زانیبووی که بەبۆنە ی لەدایکبوونی (بوودا) وە کرابوو، که لە ناوئەند هۆزەکانی (ساکیه) دا لە دایک بوو بوو.

جا ئەم خوداناسە دەرویشە بەهەلەداوان خۆی گەیاندبوو مائی (سوودەدانا) تا ئەم مندالە گەورەییە چاوی بکەوێ. کاتێ گەیشتبوو بەردەم خونکار، خونکار لیتی پرسیبوو: بۆچی هاتوویت؟... ئەویش پیتی گوتبوو: «ئە ی شا!... تۆ مندالیکت بوو. منیش دەمەوێ ببینم. منیش بۆبەکا هاتومە لات که ببینم» خونکاریش وەرامی دابوو وە، گوتبووی: «ئە ی ژیری تیگەیشتوو! مندالە که نوستوو. که میێک خۆت بگره، تا له خەو هەلەدەستیت». خوداناسە که یش گوتبووی: «ئە ی شا! ئەم جۆرە ئافەریدە کراو گەورە گەورانە زۆر نانۆن. هەر خۆبشیان لەو سروشتەدان که هەرگیز نەخەن». زۆری پیتی نەچوو «سوودەدانا» مندالە که ی خستە باوەشی خۆیەو وە هەلیگرت و بردی، پیتسانی پیاو دەرویشە تیگەیشتوو که ی دا. دەرویشە ژیرە که یش که مندالە که ی دی چاوی گەشایەو و شادمانی که و تە ناو ناوچەوانیەو. دوا ی ئەو پەنجە ی کیتشا بۆ ئەوانە ی که لەوێ بوون و تیتی گەیاندن که مندالە که هەر سی و دوو نیشانە که ی پتوویە که پیاوی گەورەیان پیتی جیا دەکریتەو لە پیاوی بچووک، وەک پەنجە ی دیتژ و پاژنە ی دەرپەریبوو مەچەکی دەرکەوتوو. هەر وەها چل ددانی سپیش لە دەمیادیە، رازاندوو یانە تەو، لە گەل زمانتیکی گەورەدا!... ئەوئەندە هەبوو دەرویشە که، (ئاسیا)، لە پاش تاویک دەستی کرد بە گریان. که خونکار لیتی پرسی بۆ چ دەگریت؟... گوتی ئەم مندالە دەگاتە پلە ی هەر بەرزی رۆشنییری.

رێگای راستی و و دروستیش پیتسانی جیهان دەدات. منیش بۆ یەکا دەگریم چونکه ئەوئەند بەبەرمەو و نەماو تا بژیم و بیم بەبەکیک لە شاگردانی ئەم «بوودا» گەورەییە، بیم بەبەکیک لە پشتیوانانی.

مندالە که هیشتا ساوا بوو، که چی نیشانە ی زیرەکی و بلیمەتی پتووی دیاریبوو. وایش پیرادرا که لەسەر رەوشتی باوی ئەو سەردەمە بیخەنە بەر خۆیندن لە یەکیک لە پەرستگاکاندا.

پووریشی لە گەلیدا چوو. چونکه لە دوا ی مردنی دایکی شوی بەباوکی کردبوو و جیتی ئەو ی گرتبوو وە.

مندالە که یش بەدەنگێکی نەرمەو لیتی پرسیبوو: بۆ کوئی دەبات؟... که پوورە که یشی پیتی گوتبوو بۆ کوئی دەچن، مندالە که سی تاکە هۆزراو ی بۆ خۆیندبوو وە. تیتی شیی گەیاندبوو که لە هیچ پەرستگایەک لە پەرستگاکاندا خودایەکی وای تیتدا نییە که بگاتە ئەو. دوا ی ئەو گوتبووی: منیش بۆ دەسەلاتی رەوشتی کۆمەلایەتی ملکەچ دەکەم و دیم لە گەلئەدا بۆ پەرستگاکی^(۱). جا هەر ئەوئەندە ی خۆش بوو تا مندالە که گەیشتە پەرستگاکی. دەمۆدەست بەتەکان که و تەنە خوارەو، بەر پیتی.

دوا ی ئەو مندالە که چوو خۆیندنگا. فییری (ئەلفویتی) بیی. بەساویلکە بییە که وە لە مندالەکانی هاو پیتی پرسی: دەبی کام (ئەلفویتی) فییری بی؟... گوتی: من هەموو (ئەلفویتی) یەکان دەزانم. هەر وای بەبی پەروا (۶۴) ئەلفویتی بۆ خۆیندەو، که یەکیک لەوانە «ئەلفویتی چینی» بوو!... جا ئەمە، هیشتا مندال بوو، (بوودا)، که ئەم هەموو شاکارانە ی لیتی روودا، که لە وزە ی کەسدا نەبوو، ئەوانە ی لە دەست بی. ئە ی چوو تەمەنەو دەبی چەند شاکاری لە وزە بەدەری لە دەست هاتی؟... سەر گوروشتە و چیرۆکەکان ئەمانەمان بۆ دەگێرنەو...

بوودای راستەقینە

زاناکان دەستیان کرد بە پشکینی نووسراو کۆنەکان و بەراوردکردن لە ناوئەند نووسراو جیوی جیویکاندا. هەر وەها بە تەرازووی نرخ دانانیتی دروست و تەواویش، بەهەلسەنگاندنیکی پاک و بی لایەنیش، ئەو سەرگوروشتە و کارەساتە سەر سوڕی هێنەرانی شیان کیتشا و هەلسەنگاند که نووسراوکان پیری بوون لەوانە. دوا یی که سایەتی راستەقینە ی ئەم پیاو تیگەیشتوو گەورەییان بۆ دەرکەوت. که تەماشایان کرد (بوودا) پیاویکی دل کیتشکەرە، زوو بەدلی مرۆقدا دەچتی. هۆی ئەمەیش ئەو یە که سایەتیکی ساکار و کاربگەری هەییە. هەر وەها هۆشیکی بەزەبر و زەنگ و خواستیکی توند و بەهیزی پۆلاییشی هەییە که سەر ئەنگری ناکری. ئەمیش وەک هەموو که سایەتیکی جیهانی که لەناو میژوودا دەرکەوتوو، کردەو و کاری پیتچەوانە ی هەییە.

(۱) واتە: هەر لەبەر عورف و عادەتی کۆمەلایەتی دیم.

جاری واهیه کرده‌وی وه‌های لی دوه‌شیتته‌وه که تو له ریزه‌ی دهر ویشته خاوهن خه و تاواته‌کانیان داده‌نیتت. جاری وایش هه‌یه له قسه‌کانیه‌وه، بوژت دهرده‌که‌ویت که (بوودا) راستی په‌رستیکی وه‌هایه که له په‌ره‌وانی نایینی که‌ره‌سته‌خوازی (المذهب المادی) بژمیرری. (بوودا) به‌ه‌ندئ کرده‌وی ناسراویدا دهرده‌که‌ویت که ئه‌ویش وه‌ک ئافره‌ت دلناسک بووی. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا په‌وشته راستی په‌رستانه‌که‌ی به‌شیتیکی ته‌واوی به‌نده به‌هوشیتیکی به‌هیتزه‌وه.

ئه‌و لی‌کولینه‌وه زوران‌ه‌ی که زاناکان کردوویانه، له پاش به‌راووردکردنیان له ناو‌ند نووسراوه بووداییه‌کاندا که له‌م دواییه‌دا له زمانی (پالی) یه‌وه وه‌رگیتیر رابوون و، له‌و سه‌رچاوانه‌دا که به‌زمانی (سانسکریتی) نووسرابوونه‌وه، بوژمان دهرده‌خه‌ن که ئه‌م پیاوه له کوشکی خونکاری (ساکیه) دا له‌دایک بووه، که به‌شیکه له‌گه‌وره‌هۆزی (جوتاما). زمانی «پالی» یش ئه‌و زمانه هیندییه‌یه که (بوودا) خوئی قسه‌ی پی ده‌کرد. گه‌وره‌هۆزی «جوتاما» یش له‌و شوینه‌دا بلا‌بووه‌وه که چهند میلیک له‌لای ده‌سته‌چه‌پی (به‌نارس) ی ئیسته‌وه دووره. جا له‌به‌ر ئه‌وه ه‌ندئ جار به‌ (بوودا) یان گوتوه: (ساکيامونی)، وانا پیاوه تیگه‌یشتووه‌که‌ی هۆزه‌که‌ی «ساکیه». جا له‌پاش ئه‌مه‌ی رازه‌کانی ژیان‌ی بو دهرکه‌وت، به‌ناوی «جوتاما» وه‌نابانگی دهرکرد. پیتیان ده‌گوت: «جوتاما بوودا» وانا (رۆشنیری جوتاما).

وا دهرده‌که‌وی ناوه راسته‌قینه‌که‌ی «سه‌دهارتا» بی. واتای ئه‌مه‌یش ئه‌مه‌یه: «ئه‌و پیاوه‌ی گه‌یشتووه‌ته ئامانجی خوئی».

له‌بابه‌ت مندالی (بوودا) وه‌ زانیاریه‌کی که‌مان هه‌یه. ئیمه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌زانین که له‌ناو رووکه‌شی نیاز و جیازدا گه‌وره‌بووه. له‌ ژیانیتی خو‌شگوزهرانی و کامه‌رانیدا ژیاوه.

له‌ناو ه‌ندئ نووسراوانی نایینی (بوودایی) دا له‌سه‌ر زمانی (بوودا) ئه‌مه‌ هاتوه:

«ئه‌ی دهر ویشان! من له‌ناو ناز و جیازدا گه‌وره‌بووم. له‌وپه‌ری خو‌شیدا ژیاوم. له‌ناو کوشکی باوکمدا گه‌لیک ئه‌ستیرک هه‌لکه‌ندرابوون، که به‌گژوگیای (به‌شنین) داپۆشرابوون.

یه‌کیتک له‌و ئه‌ستیرکانه به‌به‌شنینی شین داپۆشرابوو. یه‌کیتکیشیان به‌به‌شنینی سوور. ئه‌ویت‌ریشیان به‌به‌شنینی سپی. ئه‌م ئه‌ستیرکانه هه‌موویان بو‌ خو‌شبی دلئی من هه‌لکه‌ندرابوون. منیش له‌ ته‌خته‌ی (سه‌نده‌ل) به‌ولاه که به‌ره‌مه‌تیکی شاری (به‌نارس) بوو به‌کارم نه‌ده‌هینا. جلویه‌رگه‌کانیشم له‌و سیپالانه دروست کران که به‌ره‌مه‌ی ئه‌و

شاره‌بوون. هه‌روه‌ها سیپاله‌کانی کراسه‌کان و کورته‌که‌کان و فه‌ره‌نجییه‌کانیشم هه‌ر به‌ره‌مه‌ی شاری (به‌نارس) بوون. هه‌موودهم چه‌تریتیکی سپیشم به‌سه‌روه‌ راده‌گیرا، نه‌وه‌ک سه‌رما، یاخود تینی هه‌تاو، یان ته‌پوتۆز، یان پووش و په‌لاش، یاخود ئاورنگ له‌ له‌شم بکه‌ون و ئازارم بدن. من ئه‌و چاله‌ ساکه‌ سی کوشکم بو‌ ته‌رخان کرابوو. یه‌کیتکیان بو‌ که‌شی زستان دانرابوو. یه‌کیشیان بو‌ که‌شی هاوین دانرابوو. یه‌کیشیان بو‌ که‌شی پر له‌ باران. له‌ناو کوشکی که‌شی باراندا چوار مانگی خستم راده‌بوارد. کاره‌که‌ر و که‌نیزه‌ک لیم کۆده‌بوونه‌وه. تا ئه‌م چوار مانگه به‌سه‌ر ده‌چوون له‌ کوشک نه‌ده‌چومه‌ ده‌روه».

هه‌ندیک سه‌رگوروشته و چیرۆکی تریش هه‌ن، له‌گه‌ل ئه‌م ژیانه نه‌رمونیانه خو‌شه‌یشدا که (بوودا) رابووردووه هیتز و توانایی له‌شی ئه‌ومان بو‌ ده‌گیتیرنه‌وه. یه‌کیتک له‌وانه ئه‌وه‌یه که ئه‌و تیره‌ی له‌ که‌وانی (بوودا) دهرده‌چوو، تا ده‌ میل ده‌رۆیشت، جاریتکیان (بوودا) فیلیکی فری دایه‌ ناو ئه‌و گه‌وره‌یه‌وه که چوار لای شاره‌که‌ی گرتبووه‌وه.

هه‌ر ئه‌وه‌نده (بوودا) گه‌یشته ته‌مه‌نی شانزه‌ سالی، باوکی ئه‌م سی کوشکه‌ی بو‌ دروست کرد. دواي ئه‌وه چاوه‌روانی کچیتیکی وای کرد که به‌ که‌لکی ئه‌وه بیتت بیی به‌ژنی ئه‌م کوره‌ نازاره‌ی. به‌لام خونکار و سه‌رداره‌کانی دراوسیتی ئه‌وه‌یان پی خو‌ش نه‌بوو که کچی خو‌یان به‌م کوره‌ خاوه‌ن به‌زموره‌زم و خو‌شگوزهرانییه‌ بدن، چونکه له‌وه ده‌ترسان که ئه‌م ژیانه پر ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌نده کرده‌وه و په‌وشتی تیدا نه‌بی و که‌لکی ئه‌وه‌ی پیوه نه‌ما بی که ژیانیتی ژن و میتدی خو‌ش رابووتی. ئیمه‌یش ئه‌وه به‌ته‌واوه‌تی نازانین که ئایا (بوودا) له‌ ته‌مه‌نی شانزه‌ سالی، یاخود نۆزده‌ سالی، یان بیست سالییدا ژنی هیناوه. چونکه سه‌رگوروشته‌کان له‌وه‌دا یه‌ک ناگرنه‌وه. به‌لام ئه‌وه‌ی له‌و سه‌رگوروشته زوران‌ه‌وه بو‌مان دهرده‌که‌وی ئه‌وه‌یه که (بوودا) ته‌مه‌نی مندالی ته‌مه‌نی کورپینی له‌ناو ئه‌و کوشکانه‌ی باوکیدا به‌سه‌ر ده‌برد. ژیانیتی فه‌رماندارانه‌ی پر ناز و جیازی تیدا راده‌بواردن. هبج فه‌رمانیتی نه‌ده‌کرد. له‌و ده‌مه‌دا ده‌شته‌کانی ناو خاکی هیندستان به‌پیت بوون، پر بوون له‌ پاوان. فه‌رمانداره هیندییه‌کانیش که له‌ هۆزه ئارییه‌ کۆنه‌که که‌وتبوونه‌وه، تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره سامان و سایه‌یان هه‌بوو کوشکی گه‌وره‌ گه‌وره و جوانیان بو‌ خو‌یان دروست ده‌کرد. له‌ناو ئه‌و کوشکانه‌یشدا به‌به‌زم و په‌زمه‌وه رایان ده‌بوارد. گویتیان له‌ دهنگی خو‌ش ده‌گرت و، هه‌ر چۆنی ئاره‌زوویان بکردایه، وایان ده‌کرد و، هه‌موو جو‌زه یاری و گره‌ویکی‌شیان ده‌کرد.

سه‌رگوروشته‌کان وا ده‌لین: که باوکی (بوودا) ماوه‌ی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌دا کوره‌که‌ی چاوی

به هیچ شتیوه کی هه ژاری و هه ناسه ساردی و ئیش و نازار بکه وی له و دیو کۆشکه که یه وه، که یه جگار زۆر بوون.

هه چچی (بوودا) بوو به جۆریکی وا ده ژیا له م کۆشکانه دا، که ناگاداری ئه وه نه بوو له ناو جیهاندا (هه ژاری) و (سه رگهردانی) و (نازار) و (مردن) هه به. باوکی (بوودا) ره وشتی و ابو، هه رچهند (بوودا) بیوستایه بچیتته دهروه به گه پان، چهند پیاویکی خۆی له پیتشه وه ده نارده ده ری تا ریگا که پاک بکه نه وه له هه موو دیمه نیکی پیس و ناشیرین، تا (بوودا) چاوی هه ر به شتی جوان و دلخۆشکه ر بکه وی.

وا ریگه هوت شاکور، رۆژیکیان سواری گالیسکه که ی بوو و له ده رگاگانی کۆشک گوزه ری کرد. ئه و دمه له ته مه نی سی سالی دا بوو. له پر چاوی که هوت به پیاویکی پیری به ککه وته ی داماو، که له په لویۆ که وتبوو، که لکی ژبانیشی پیتوه نه ما بوو.

شاکور په ئه جی بوو دیر ژر کرد و له گالیسکه وانه که ی خۆی پرسی: ئه م پیاوه چ کاره به ؟... (تیشنا) ی گالیسکه وانیس وهرامی دا به وه گوته: ئه م جیهانه پر له کتۆل و هه ژار. ئه گه ر ژماره ی ئه وانه یه کیک که م بکات، یان یه کیک زۆر بکات، با به خی نییه.

شا کوری لاویش که ئه وه ی بیست و دی، دلێ زۆر ته نگ بوو.

به لām هیچی نه گوت. دوا ی ئه وه گه راپه وه کۆشک و له گه ل ژنه که ی و باوکی و دایکی خۆیدا ژیا و تیکۆشا که به کامه رانی بژی. له پاش ماوه یه کی که م شاکور جارێکی تریش له کۆشکه که چوه دهروه.

تووشی پیاویک بوو به ئیش و نازاری نه خۆشییه که یه وه ده تلایه وه.

رووی کرده گالیسکه وانه که ی و لیتی پرسی: هۆی ئیش و نازاری ئه و پیاوه چیه ؟... گالیسکه وان (تیشنا) یس وهرامی دا به وه گوته جیهان پر له نه خۆش. ئیمه یس هیچمان له ده ست نایه ت بیکه ین، تا ئه م ده رده له خۆمان دوور بخرینه وه. پیتویست به وه یس ناکات که زۆر خۆمانی پتوه خه ریک بکه ین. که شاکوری لاو ئه وه ی بیست یه جگار دلێ ته نگ بوو. به لām گه راپه وه ناو خزم و که سوکاره که ی خۆی. پاش ئه وه به چهند هه فته یه ک، شه ویکیان «سه دهارتا» بانگی کرد گالیسکه که ی بوو ناماده بکه ن تا بچیتته سه ر رووباره که بوو خۆشتن و مه له کردن. که چون به ریگا دا له پر ته سپه کان سه له مینه وه. لاشه یه کی مردوویان دی، بوگه نی کردبوو، دیمه نی ناشیرین بوو بوو، فری درابوه ناو چالیکه وه له ته نشت ریگا که وه.

شاکوری لاو که ئه وه ی دی دا چله کی. چونکه له وه پیتس ماوه ی ئه وه ی نه درابوو که ئه م

جۆره شتانه بیینی. به لām (تیشنا) پیتی گوت: نابی گوئی بده یته ئه م جۆره با به ته پر و پوچانه. چونکه جیهان پر له مردوو. ههروه ها یاسای ژبانیش وای بر باردا وه که هه موو شتیکی دوا یی بیت و نه مینی. له جیهاندا هیچ شتیکی تا سه ر نامینیتته وه. گۆر چاوه روانی هه موو که سیکه^(۱). که سیش له مردن رزگاری نابی. کاتی که (سه دهارتا) گه راپه وه کۆشکه که ی خۆی، بوو بوو ئیواره. به ساز و ئاوازه وه دانیشتوانی ئه و ناوه یس ئه مه یان پی خۆش بوو بوو. چونکه پیتیان زانیبوو که جینشینتیکی شایان بوو ها تۆته جیهانه وه. ئه وانیس به بوته ی ئه م روودا وه خۆشه وه ده ستیان کرد به ته پیل لیدان به لām (سه دهارتا) له شاییه که یاندا ها و به شیی نه کردن. چونکه ژبانێ به ته وا وه تی بوو ده رکه وتبوو.

تیگه یشتبوو که ژبانێ مرۆف پر له ئیش و نازار. دیمه نی مردن و ئیش و نازاریس وه ک خه ویکی ناخۆش، ته نگه تاوی کرد. جا ئه م دیمه نانه بوو که پالیان نا به (بوودا) وه کۆشکه که ی خۆی به جی به یلی و بچیتته ناو ئه م جیهانه پان و فراوانه وه، تا (نامه) که ی خۆی له ناو هه موواندا بلا بکاته وه. به لām بیجگه له مه، گه لێ هۆی تریش هه بوون که نه یتی بوون و، ته نانه ت شازاده خۆشی نه یده زانین، پالیان پیتوه ده نا مال و مندالی خۆی به جی به یلی.

له ته مه نیکی دیاری کراوا، ئاره زوویه کی به هیز ده چیتته دلێ هه موو لاویکه وه، بوو ئه وه ی له خیزانه که ی خۆی جیا بییتته وه و، بچیتته ناو ئه م جیهانه پان و فراوانه وه و به ئاره زووی خۆی پیتدا بسووریتته وه، تا شاره زای ئه و شته سه یرانه و ئه و ئافه ریده کرا وانه بیی که له ناویدا یه. (بوودا) یس له وه ده مه دا ته مه نی گه یشتبووه راده ی خۆی. به لām ئه و هه ر له مندالییه وه نیشانه ی زیره کی و بلیمه تی پتوه دیار بوو.

ته مه نی سی سالیس ئه و ته مه نه بوو که (زه رده شت) له پیتس (بوودا) دا به سه د سال هاتبووه کۆره وه بوو (ریگا پیتشدان) به (مرۆف).

(مه سیح) یس هه ر له ته مه نی سی سالد دا بوو که ئایینه که ی خۆی له هه مووان ئاشکر کرد. به لām ره نگه ئه مه له هه مووی سه یر تر بی: که (بوودا) خاوو خیزانه که ی خۆی

(۱) غافلگیریه ک لیره دایه، که می پیتتر ده لی: (شه ویکیان سه دهارتا بانگی کرد که گالیسکه که ی بوو ناماده بکه ن تا بچیتته سه ر رووباره که بوو خۆشتن...) ده بوو نووسه ر ناگاداری (کات) هکه بووا به له باسه که یدا.

شازاده‌ی خوازله‌لوك

(سه‌دهارتا) به‌درتيازایی ئەو شه‌وه به‌خۆی و ئەسپه‌که‌یه‌وه رۆيشتان و به‌رتیگادا. (تیشنا) ی پیاویشی له دوایه‌وه بوو کلکی ئەسپه‌که‌ی گرتبوو به‌دهسته‌وه. که به‌یانی گزنگی دا یه‌که‌م کاری ئەوه‌بوو که به‌ده‌می شیره‌که‌ی تووکی سه‌ری خۆی بری (۱) و جلوه‌رگه شاهانه‌که‌ی خۆی دا‌که‌ند و، ئەسپه‌که و قژه سه‌ره‌که‌ی خۆیشی به (تیشنا) ی پیاویدا نارده‌وه بۆ خیزانه‌که‌ی خۆی. دواي ئەوه به‌رگیکي رهنگ زه‌ردی له‌به‌ر کرد، که له‌وه‌پاش بوو به‌نیشانه‌ی (بوودایی) یه‌کان. ئیتر له‌و ساکه‌وه (بوودا) بوو به‌ده‌رویتیشیکی گه‌رۆک. له سامانی جیهانی هیچی بۆ نه‌ما‌بووه‌وه، جامیک و گۆزانی‌ک و ده‌رزیه‌ک و پشیتینیک و ناودانیک نه‌بێ که ناوی تیدا هه‌لده‌گرت.

(سه‌دهارتا) پرووی کرده رۆژه‌لآت. له پاش کۆچیکي دوورودرێژ که به‌ناو زۆر خاکدا گه‌را، تووشی دوو پیاوی ژیری ئەو سه‌رده‌مه هات. به‌لام هیچ کامیکیان یارمه‌تی ته‌واویان نه‌دا، تا راستیی بالا تێ بگات. (سه‌دهارتا) زۆر به‌رۆژوو ده‌بوو. له‌شی خۆی له زۆر شت بیه‌ش ده‌هیلایه‌وه. مه‌به‌سیشی له‌مه ئەوه‌بوو که له‌شی خۆی بخاته ژیر چنگی بلنده‌که‌یه‌وه. که‌سانی تریش (بوودا) یان وا ده‌هاته پێش چاو که ده‌رویتیشیکی خوداناسی پاک و بێ گوناوه و خۆی له خۆشیی ژیان زۆر بیه‌ش ده‌کات. له‌و ماوه‌یه‌یشدا چهند که‌سیک بووبوون به‌په‌یره‌وی و دواي که‌وتبوون.

به‌لام هه‌ر پینچ که‌س بوون. جا له‌پاش خۆتازاردان و خۆماندووکردن و مه‌شکردنیکي زۆر به‌له‌شی خۆی، (سه‌دهارتا) ئەوه‌ی بۆ ده‌رکه‌وت که ئەو جوړه ژینه نایگه‌یینتیه زانیینی راستی و فیری تیبینی و وریایشی ناکات. که‌واته ده‌بێ رینگایه‌کی تر هه‌بێ بیگه‌یینتیه ئەو ئامانجه‌ی که ئاواتی بۆ ده‌خوایێ و، په‌رده‌یش له پرووی هۆش و ده‌روونی لابادات. له‌به‌رئه‌وه وازی له‌و جوړه مه‌شقه پر ئه‌رک و نازارانه هینا و که ده‌یویست به‌هۆی ئەوانه‌وه له‌ش ملکه‌چ بکات و، ئالۆشه‌کانی له‌شیش دا‌برکیتیه‌وه. ئیتر (بوودا) ئەو رینگایه‌ی گرت که ناوی نا: (رینگای ناوونجی). مه‌به‌سیشی له‌وه (خۆراگرتن) بوو. واتا ده‌روونی خۆی له‌خرابه‌ دوور بخاته‌وه. که گفتوگۆیشی ده‌کرد، له‌و سالانه‌ ده‌دا، که به‌تازاردانی له‌شی خۆی و بیچاره‌ کردنیه‌وه رابده‌بوارد ده‌یگوت: «ئەو سالانه‌م به‌وه‌وه رابوارد که باه‌تیک دروست بکه‌م!...»

(۱) یان: ... قژی سه‌ری خۆی تاشی.

به‌جیه‌یشت، به‌ر ئەو هه‌فته‌یه‌ که‌وت که ژنه‌که‌ی (ره‌ولا) ی کوری لێ که‌وتبووه خواره‌وه. ئەو ده‌مه ده‌ سالی خشت بوو، ئەم ژن و می‌رده پیکه‌وه به‌کامه‌رانییه‌وه ده‌ژیان. ئایا (بوودا) چۆن ئەمه‌ی لێ وه‌شایه‌وه؟!

لای زانایانی کۆمه‌لایه‌تی ئاشکرا بووه، که پیاو له پینش منداڵ بوونی ژنه‌که‌یدا به‌چهند رۆژتیک، یاخود ده‌موده‌ست له پاش منداڵ بوونه‌که‌ی، ئاره‌زوویه‌کی سه‌رسورپه‌یه‌نه‌ر دیته‌ دلێه‌وه، که پالی پتیه‌ده‌نی ماله‌که‌ی و ژن و منداڵه‌که‌ی خۆی به‌جێ به‌هێلێ. ئەم کرده‌وه‌یه‌یش وه‌نه‌بێ هه‌ر تاییه‌تی بێ بۆ چهند که‌سیک. له‌ناو هه‌موو چینی‌کدا هه‌یه و ده‌بیرێ. جا بۆ ئەمه‌ی له راستیی ئەم قسه‌یه‌ دل‌نیا‌بین، هه‌ر ته‌ماشای که‌ینه‌وه‌بینه‌کانی ژن به‌ره‌للا‌کردن و هۆی به‌ره‌للا‌کردنه‌کان بکه‌ین به‌سمانه.

له‌ناو هه‌ندیک هۆزی سه‌ره‌تاییدا بووه به‌باو: هه‌رچهند ژنه‌که‌ بکه‌ویتته‌ باری منداڵبوونه‌وه، می‌رده‌که‌ی به‌زۆر ده‌خه‌نه ژووریکه‌وه له‌ناو زنجه‌که‌ی خۆیدا، ناهیلن بچیتته‌ ده‌ره‌وه. ئەمه‌یش وامان لێ ده‌کات که بلێین هۆزه سه‌ره‌تاییه‌کانیش په‌ییان به‌م ره‌وشته کۆمه‌لایه‌تیه‌ گرنکه‌ بردووه.

هۆی دووه‌میش ئەمه‌ بوو: کاتی که (بوودا) سه‌ری کرد به‌ژووری ژنه‌که‌یدا و خۆی و منداڵه‌که‌ی دی به‌به‌ر رۆشنایی لالا‌که‌وه، که به‌رۆتیکي بۆن خۆش ده‌سووتا... که هه‌ردووکیانی دی له‌ناو کۆمه‌له‌ی گۆله‌باخ و یاسه‌میندا نوقوم بووبوون...

ده‌موده‌ست هه‌ستی پێ کرد که ئەو منداڵه‌ رۆژتیک دێ له‌ناو کۆشکه‌که‌یدا ده‌بیه‌ستیتته‌وه، که ناتوانی لێی جیا‌بیتته‌وه. ئەویش پینش ئەمه‌ی پتیه‌نده‌که‌ بکریته قاپچه‌وه، ویستی خۆی لێ رزگار بکات.

مانگ له‌و شه‌وه‌دا هه‌له‌هاتبوو، تریفه‌ی ده‌هات. (سه‌دهارتا) یش له‌ جیبی خۆی راست بووه‌وه و ده‌ستی کرد به‌بیرکردنه‌وه له‌ گه‌لیک شت. وایشی هاته پینش چاو که هه‌تا چاره‌یه‌ک نه‌دۆزیتته‌وه بۆ که‌ینه‌وه‌بینه‌ی هه‌بوون (وجود)، کامه‌رانی پرووی تێ ناکاته‌وه. وایش بریاری دا که خۆی دوور بخاته‌وه له‌و هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی که خۆشی ده‌وین، تا بتوانی به‌شینه‌یی بۆ ئەو چاره‌کردنه‌ بگه‌رێ. به‌هیتواشی چووه ئەو ژووره‌وه که ژنه‌که‌ی و منداڵه‌که‌ی تیدا نوستبوون. دواي ئەوه بانگی کرده پیاوه دل‌سۆزه‌که‌ی خۆی، (تیشنا)، پیتی گوت: دواي که‌وی. ئینجا هه‌ردووکیان به‌و تاریکه‌شه‌وه ده‌رچوونه‌ ده‌ره‌وه. یه‌کیکیان بۆ ئارامی دل‌ی خۆی ده‌گه‌را. یه‌کیشیان کاری بۆ گه‌وره‌که‌ی خۆی ده‌کرد که خۆشی ده‌ویست و به‌دل‌سۆزی و سه‌رراستییه‌وه فه‌رمانی بۆ ده‌کرد.

به لّام هەر ئه وهنده (بوودا) به شی خۆی چیشتی برنج و ماستی خوارد، هەر پینج شاگردده که یی جیابوونه وه، ئه وانه که (بوودا) یان دی له پاش ئه وه هموو مه شق و ماندوو بوونه که به له شی خۆی ده کرد بای دایه وه سه ر نانخواردن، به ئاره زووی خۆی، لئی سه له مینه وه و، لئیشی که وتنه ترسه وه. رهنگه (بوودا) له بهر ئه وهی هەر پینج شاگردده که یی جیابوونه وه و دلّیان شکاند، ههروه ها له بهرئه وهی به هۆی نان و چیششت خواردنه که یه وه، بووژایه وه و تینی سه نده وه، یاخود له بهر ههردوو هۆبه که بووی، نیازتیکی تازه هاتبیتته دلّیه وه و، بریارتیکی پۆلابیی دای. که به هموو هیز و هه ره تیکی خۆیه وه خه بات بکات بۆ ئه وهی رازی ئازاری دلّی مرۆف و هۆی سه رگه ردا نییان له ژیاندا بدۆزیتته وه. (بوودا) له ژیر سیبه ری دار هه نجیریکدا چوار مه شقی دانیشتبوو. له پر به دلّیدا هات: هەر له جیی خۆیدا به و جوژه بمینیتته وه و نه روا ت تا ئه و راستیه ی بۆ ده رده که وی. له بهر خۆیه وه گوتی: «بام پیستم وشک بیتته وه و ماسولکه کانم پوچ بینه وه، بام ئیسکه کانیشم به ئاره زووی خۆیان کز بین، به لّام ئه گه ر گوشتی له شیشم وشک هه لّ بی و، خۆین له ده ماره کاغدا بوه ستخ، من له م شوینه ی خۆم نابزویم تا راستیم بۆ ده رده که وی و، له رازه کانی ژیانیش تی ده گه م!...».

(بوودا) به پیتی هه ندیک سه رگوروشته، چوار هه فته، به پیتی قسه ی هه ندیکیش حه وت هه فته، له و شوینه دا و، له و باره دا مایه وه، نه بزووت هه تا شه ویک له شه وان به ئامانجی خۆی گه یشت و ئاواتیشی هاته دی.

مردنی بوودا

(بوودا) ما، تا ته مه نی گه یشته هه شتا سالی. چونکه له سالی (۸۴۰) ی پیش زاییندا چوه وه لای خودای خۆی. که مرد له گوندیکی بچوکی بی ناونیشاندا مرد. پینج سه د که سیک له شاگردان و ده رویشانی شی به لاهه بوو. (بوودا) له که شی باراندا نه خویشی توش هات. نه خویشیه که ی ته و او ته نگه تاوی کردبوو.

به لّام ئه و دانی به خۆیدا ده گرت و وربای خۆی ده بوو، که نه که وی تا بتوانی له هه موو شاگردان و پهیره وانی خۆی مالّ ئاوابی بکات ئینجا مالّ ئاوا ییش له ژیان بکات. هه ندیک له پهیره وکانی داویان لئ کرد: چه ند ئامۆژگاری به کیان بۆ به جی بهیلتی، تا له دوای خۆی (تیره ی بوودایی) پهیره وی بکه ن و، رتگیای خۆبانی پی رۆشن بکه نه وه. به لّام (بوودا) وا وه رامی دانه وه، گوتی:

«من بۆ بلا و کردنه وهی (راستی) و (دروستی)، بانگم دا به هموو لایه کدا. له گه لّ ئه وه یشدا (باوه رپی ده رکه وتوو) و (باوه رپی شاراهه) م له یه کتر جوئی نه کرده وه. هه رچی (بوودا) یه ئه و دهسته قووچاوه ی نییه که مامۆستا کان هه یانه و، هه ندی شتی تیدا ده هیلتنه وه و ئاشکرای ناکه ن. من هه رچه ند ده کم، له مه تی ناگه م: بۆ چ هه ندیک له مامۆستا کان هه ندیک زانیاری تایبه تی ده رباره ی شتییک ده هیلتنه وه لای خۆبان و ئاشکرای ناکه ن. که چی شته که ییش په یوه ندیی به (یاسای باوه ره که) خۆیه وه هه یه؟!.

ئینجا گوتی: «خۆتان بکه ن به چرایه ک، ده روونی خۆتانی پی روونا ک بکه نه وه. له ده روونی خۆیشتان به ولاره، په نا مه به نه بهر هه یچ پشتیوانیکی تر. بنوو سین به (راستی) و (دروستی) یه وه و، بیکه ن به چرای خۆتان. که س به ته نشت ده روونی خۆتانه وه دامه نین، بیکه ن به په ناگا و پشتیوانی خۆتان».

(بوودا) له گیانه لادا بوو. به لّام پیش ئه وهی بمی، شاگردده کان و ده رویشه کانی خۆی بانگ کرده لای خۆی. لئی پرسین: «که سی وایان تیدا هه یه، هه ست به گومانیک بکات له (بوودا) و بیروباوه ره کانی (بوودا)؟!...». هه یچیان له سه ر ئه وه وه رامیان نه دایه وه. ئینجا رووی تی کردن، گوتی: «گوئی بگرن براکان! من ئامۆژگاریتان وا ده کم: که ئاگاتان له خۆتان بی و، به دلّیش خه بات بکه ن که ده روونتان له ئازاوه و خراپه دوور بخره نه وه. چونکه ئازاوه و خراپه له کانگای هه موو شتییکدا هه ن».

ئه م واتیه دوا واتهی (بوودا) بوو. که (بوودا) مرد لاشه که بان سووتاند. ئیسکه کانیان هه لگرت و وه ک شتیکی له پاش به جی ماوی پیروژ پاراستیان. له سه ر هه ر پارچه یه ک له م پارچه ئیسکه کانه، خانویه کی پیروژیان دروست کرد بۆ په رستکاری. ئه و خانوانه رۆژه رۆژ گه شه یان کرد، تا بوونه په رستگاریه کی به جگار گه وه له نا و په رستگاکانی (بووداییه کان) دا.

له سه ره تای کاردا ئیسکه کانی (بوودا) به شتیکی بهرز و پیروژ داده نران و، ریزیان لئ ده گیرا. که چی له دوا ییدا ده ستیان کرد به په رستیان. ههروه ها ده ستیان کرد به دروست کردنی په رستگا بۆ ئه و که سه ی که هه رگیز داوی په رستنی نه کرده وه له که س بۆ خودایه ک له خوداکان. ئا به م رهنگه بوو، که خودا نه ناسیک کرا به خودا!...

بیروباوهری بوودا

(بوودا) بیروباوهری نووسراوهی تاییینی (پالی)یش که ئەم بیروباوهرانهی، ههموو تیدایه، تا ماوهیهکی دووردریژ بهسەر مردنی (بوودا)دا تینهپه‌ری، نه‌نوسرایه‌وه. ئیمه‌یش ناتوانین ئەوه بلیین که تا چ ئەندازه‌یه‌ک ئەم یاسایه قسه‌کانی (بوودا) و نامۆژگارییه‌کانی (بوودا)ی تیدایه. سه‌یر ئەوه‌یه که (بوودا) له شتیه‌یه‌کی پر پیچ و په‌نا و دوور له تینگه‌یشتنه‌وه نامۆژگارییه‌کانی خۆی دهرپه‌یه، که ئەمه له پیاویکی وه‌ک ئەو که خاوه‌نی نامه‌یه‌کی جیهانییه، چاوه‌روان نه‌ده‌کرا. چونکه ده‌بوایه وتاره‌کانی به‌زمانیکی ئاسان و په‌وان بدایه به‌گوتی گوتگراندا که ههموویان تیی بگهن. (مووسا) و (عیسا) و (محهمه‌د)، که ههرسه‌پکیان خاوه‌نی تاییینی ئاسمانی بوون، وایان کردوه. ههموو کهس له قسه‌یان تینگه‌یبه‌وه.

به‌لام ئەم سه‌رسورمانه له ئارادا نامین، ئەگه‌ر ئەوه بزانی که (بوودا) له سه‌رده‌میکی وادا ژیاوه که پر بووه له ده‌مه‌قالی و مقومۆی تاییینی قول. هه‌روه‌ها زۆر له قسه‌کانی (بوودا)یش که روکه‌شیکی دەم پاراویی راستی په‌رستانه‌یان پیوه‌یه، له‌وه سه‌رده‌مه‌دا، گوتگران به‌شتیکی ئاساییان داده‌نا. بیجگه له‌وه (بوودا) خۆشی له کانگای دلێ خۆیدا هه‌ستی به‌وه نه‌ده‌کرد، که خۆی خاوه‌نی نامه‌یه‌کی تاییینییه، یاخود دامه‌زێنه‌ری تاییینیکی تازه‌یه. ئەو هه‌ر ئەوه‌نده بوو، پیاویکی خاوه‌ن بیه‌ر و رۆشنبیر بوو. ده‌یویست رازه‌کانی ژبان بۆ خۆی بدۆزیته‌وه. هه‌روه‌ها، رینگایه‌کی وایش بدۆزیته‌وه که خۆی له ده‌ست ئه‌رک و نازاری جیهان رزگار بکات. کاتیکیش که هه‌ستی به‌خۆی کرد ئەو ئەو رینگایه‌ی دۆزیوه‌ته‌وه و یستی کهسانی تریش له (راستی خوازان) و (شاگردانی زانست و زانیاری) له‌وه رینگایه‌ی شاره‌زا بکات. به‌لام هه‌رچونیک بچ ده‌توانین بلیین: (یاسای پالی) بنچینه‌کانی بیروباوهری‌کانی (بوودا)مان بۆ دهرده‌خات. به‌لام ئەو بیروباوهری و قسانه‌هی سه‌رده‌می (بوودا)، خۆی، نین.

ئیمه له پیش ههموو شتیکدا ئەوه ده‌لێین که بیروباوهری‌کانی (بوودا)، خۆیان، بۆ ژبانی رۆژانه به‌کارهاتوون. دوور بوون له پیشبینی (نظرية) و نه‌ندیشه (خه‌یالی)ی راستی په‌رستانه‌ی پشت ژبانه‌وه. چونکه ئامانجی تاکانه‌ی بیروباوهری‌کانی (بوودا) هه‌ر ئەوه بووه که دهروون (نفس) له ئه‌رک و نازاری ژبان رزگار بکات، له لاپه‌ره‌یه‌کی کوندا ئەم واژه‌یه له دەم ئەوه‌وه ده‌گێرته‌وه، که گوتویه‌تی:

«هه‌ر وه‌ک ئاوی دهریای گه‌وره که هه‌ر یه‌ک چێژکه‌ی هه‌یه و ئەویش سویره. هه‌روه‌ها ئەم بیروباوهری‌یش هه‌ر یه‌ک چێژکه‌ی هه‌یه که ئەویش چێژکه‌ی رزگاری و نازادبوونه».

هه‌رچی (بوودا) بووه به‌ههموو کولی دلێه‌وه تیده‌کوژشا و په‌نجی ده‌دا که شاگرده‌کانی خۆی له‌م ئاره‌زووه سه‌رکیشه‌ دوور بخاته‌وه که پالی پیوه‌ ده‌نان له باهت (ئه‌ودوبی سروه‌شته‌وه) په‌رسپار بگهن. چونکه ئەو جوژه که‌ینه‌وه‌یانه‌ مرۆف ناگه‌یینه‌ ئەو رزگاربوون و نازادی یه‌ی که ده‌یه‌وی ده‌ستی بکه‌وی. ئەم جوژه که‌ینه‌وه‌یانه‌ له‌وه سه‌رده‌مه‌دا ههموو خاوه‌ن بیه‌ر و راستی په‌رسته‌کانی به‌خۆیه‌وه خه‌ریک کردبوو. بۆ وینه. ئەم په‌رسانه ده‌کران: «ئاخۆ جیهان کۆنه یان تازه‌یه؟... دهروون هه‌ر ده‌مینێ یاخود نامینێ؟... ئایا ئەو که‌سه‌ی له‌م جیهانه‌دا رزگاری ده‌ست که‌وتی، له‌ پاش مردنیش زیندوو ده‌کریته‌وه؟... جاریکیان به‌رێکه‌وت دهرویشیک ئەم په‌رسیاران‌ه‌ی له (بوودا) کرد و یستی وه‌رامی بداته‌وه. به‌لام (بوودا) دهرویشه‌که‌ی سه‌رزه‌نشت کرد و پیتی گوت: «ئەم جوژه په‌رسانه وه‌ک ده‌شتیکی کاکێ به‌کاکێ یاخود جه‌نگه‌لستانیکی چروپه‌ر وان، یان له‌ زنجیریک ده‌که‌ن... مرۆف له‌ ده‌ست ئالۆش و خروشه‌کانی خۆی رزگار ناکه‌ن. له‌ جیاتی ئەوه تیکرا، مرۆف تووشی هه‌ناسه‌ساردی و سه‌رگه‌ردانی و شه‌رزه‌یی ده‌که‌ن». ئینجا که لێیان په‌رسی: «ئاخۆ، بوودا، خۆی، پیشبینی تاییه‌تی بۆ خۆی هه‌یه؟»، بوودایش گوتی:

«بوودا هه‌یچ پیشبینییه‌کی تاییه‌تی بۆ خۆی دانه‌ناوه. ته‌نیا راستییه‌کیش که هه‌یه و بوودا ده‌یزانی، ئەوه‌یه که مرۆف ئەنجامی به‌وه ده‌گات که له‌ناو ده‌چێ. جا که مرۆف ئەوه‌ی زانی، پیوسته له‌سه‌ری خۆی نازاد بکات له‌وه‌ی که خۆی به‌هه‌یج شتیکه‌وه بیه‌ستیته‌وه. هه‌ر کاتێ ئەوه‌ی بۆ چوه‌سه‌ر، ده‌گاته‌ راده‌ی (نه‌رقانا) واتا (کامه‌رانی)، که هه‌یج کامه‌رانییه‌ک له‌وه گه‌وره‌تر نییه».

هه‌روه‌ها سه‌رگوروشته‌کان و ده‌گێرته‌وه: که یه‌کێک له‌ فه‌رمانداره‌کان که ئەویش بووبوه یه‌کێک له‌ بووداییه‌کان، له‌سه‌ر ئەوه‌ی که بوودا وه‌رامی ئەو په‌رسیاره راستی په‌رستیانه‌ی نه‌ده‌دایه‌وه، که ئەو ده‌مه‌ میتشکی ههموو خاوه‌ن بیره‌کانیان پیوه‌ خه‌ریک مابوو، به‌دلیکی خه‌مباروه‌ چوه‌ کن (بوودا) و لیتی په‌رسی: «ئاخۆ وه‌رامی ئەم جوژه په‌رسیاران‌ه‌ی لا هه‌یه یان نا؟...»

بوودایش وه‌رامی دایه‌وه، گوتی: «بۆچ من وام له‌ تۆ داواکردوه که بیسته بوودایی به‌و مه‌رحه‌ی که ئەم جوژه که‌ینه‌وه‌یانه‌ت بۆ لیک بده‌مه‌وه؟». فه‌رمانداره‌که‌یش پیتی لێ نا که به‌و مه‌رحه‌ نه‌بۆته بوودایی. دوا‌ی ئەوه بوودا پیتی گوت:

«تۆنەگەر لەبەر ئەووە بوویت بەیەکیک لە بوودایییەکان کە وەرانی «ئەم پرسیارانەت بەدیتەووە، بیگومان هەر لەو پیاووە گەوجە دەکەیت کە لەبەر پرۆپوچی خۆی، ناھیتلێ نەشتەرکارە کە تیرە ژەھراویبە کە لە لەشی دەربھیتن، تا ناوی ئەو کەسە پێ نەلێ کە تیرە کە تیتگرتووە، تا ئەویشی تینەگەیتنێ کە ئەو تیرە و ئەو کەوانەییە لە چ رەنگیکن؟... ژبانی ئایینی لەسەر بنچینە ئەووە دانەمەزراوە کە لەم جۆرە باوەرانیە بکۆلرتەووە کە لە بارە (مانەوێ جیھان) یاخود (زیندووکردنەوێ دەروون لە پاش مردن)ەووە دەوێ. چونکە ئەم جۆرە بابەتانە مرۆف ناگەیتنە باری رزگاری دەروون و، سرەوتی دەروون و، گەیشتنی دەروون بەباری (نەرقانا).

تا بەم جۆرە (بوودا) بۆھموانی ئاشکرا کرد کە ئەو بەتەنگ پینشینیەکان و بابەتە ھۆشکاریبەکانەووە نییە. بەلام تیدەکوشتی: کە لە رێگای کار و فەرمانەووە دەروونەکان چاک بکاتەووە لەو نەخۆشیانە کە تووشیان دین و، دەبنە ھۆی ئازار و ھەناسەساردی و سەرگەردانییان. ھەرچی بوودایە لە پینشەووە نەخۆشییە کە دەدۆزیتەووە. جیگای نەخۆشییە کەیش پینشان دەدات. دەدۆزیتەووە. دواي ئەووە ئەو رێگایەیش دیاری دەکات کە دەبیتە ھۆی سەرگرتنی چاککردنەووە کە. جا لەبەرئەووە (بوودا) چوار جۆرە راستی دانائە کە لەگەڵ ئەم ھەنگاوانە سەرەووە دەسازین:

راستی یە کەم: بریتیە لە «ئازار و ھاوار». (بوودا) دەلێ: «لەدایکبوون ئازاری تیدایە. لەش تیکچوون ئازاری تیدایە. نەخۆشی ئازاری پینوویە. مردن بەدەم ئازارەووە جیبە جی دەبێ. ئەو شتانە ریمان لیتیان دەبیتەووە ئازاریان تیدایە.

لە دەست نەکەوتنی ئەو شتانەیشدا کە حەز دەکەین دەستمان بکەون ئازارمان پین دەگات. بەکورتی ھەموو پەيوەندییەکان بەھەبوون (وجود)ەووە ئازاری تیدایە.

ئەمانەن نیشانە ئەو نەخۆشیانە تووشی دەروون دەبن و، ژبانی مرۆفیش سەرتاپا دەگۆرێنە سەر ھەناسەساردی و سەرگەردانی». (بوودا) بۆ ئەمە ئەنگی ئەم جیھانە دەریخات دەلێ:

«پینوستە لەسەر مرۆف ئاگای لە لەشی خۆی پین، ھەر لە تەپلی سەریەووە ھەتا دەگاتە کەڵ ئەموستی پیتی. پینوستە لەویش وردبیتەووە کە ئەم لەشە چەند پین و چەند برینی پینوویە. ھەر کاتی مرۆف لەناو گۆرێکدا چاوی بەلاشە پیاویک کەوت و، سەیری کرد ئاوساوە و، رەنگیشی رەش ھەلگەراوە و، پین بووە لە بۆنی گەند و ناخۆش، بام ئەوسا لەشە کە خۆی لەگەڵ ئەو لاشە بۆگەنە ناشیرینەدا بەراورد بکات!... لە راستیدا ئەمەتا

سروشتی لەش و گەوھەرە کە. ھەرەوھا ئەمەتا ئەنجامی مرۆف دواوژە کە، کە ھەرگیز لە دەستی رزگاری نابێ».

بەلای (بوودا)یشەووە وایە کە ئەم (راستی یە کەم) پینوستی بەبەلگە نییە. چونکە ھەموو خاوەن تیکەیشن و تینینیە کە ئەو بەتەواوەتی تین دەگات. ھەندیک کەس بە (بوودا) یان دەگوت رەشبینە. بەلام راستییە کە ئەووەتا کە (بوودا) دەپوێ رێگایە ک بۆ مرۆف دیاری بکات، کە بەھۆی ئەو رێگایەووە لەو ھەناسەساردی و سەرگەردانی و ئازارە تیدایە رزگاری پین.

راستی دووہم: «ھۆی ئازار و ھاوار»ە. دواي ئەووە (بوودا) بۆ ھۆی ئەم ھەناسەساردی و سەرگەردانییە دەگەری، بیدۆزیتەووە. دەلێ:

«ھۆی ئەمە ئەوویە کە ئالۆشیک بەچنگمان ھەبە بۆ خۆشراواردن. یەجگار ھۆگری ھەبوونیشین. زۆریش بۆ کامەرانی و خۆشگوزەرانی بەپەرۆشین».

راستی سێیەم: «وەستاندن ئازار و ھاوار». بەلای (بوودا)وە وایە کە وەستاندن ئازار و ھاوار بەو پینکە کە ئەم ئالۆش و ئارەزووە بەتەواوەتی بەرەست بکری. ئەم بەرەستکردنەیش لە بنچینەدا بریتیە لە نەمانی ھەموو ئالۆش و خۆشیک و ازھیتان لە ھەموو ئارەزوویە ک. تەنانەت لەناو بردنیشیان. ئیمە ئەوساکە دەگەینە باری (نەرقانا)، کە باریکی وایە، ھەرچی ئیش و ئازاریک ھەبە تیدایە نامیتن.

ئەمەیش یەکیکە لە گۆرانییەکانی بوودایییەکان کە بەشادمانی رزگاربوونەووە لە ھەموو ئالۆش و ئارەزوویە ک دەدری بەگۆیماندا:

«کەواتە بام بەئازادبوون لە دەست چاوتیسی، لەناو چاوتیسیەکاندا، بە کامەرانییەووە بژین. بام لەناو ھۆزی چاوتیسی بەئازادییەووە بژین و دوورین لە چاوتیسییەووە».

«ھەر چەندە ھیچمان نابێ، بەلام بام بە کامەرانییەووە بژین. چونکە ئەوساکە ھەر لە خودا پرشنگدارەکان دەکەین کە خۆراکیان بریتیە لە کامەرانی».

«سەرکەوتن دەبیتە ھۆی دوژمنایەتی و پشم و قین. چونکە ئەوی شکاوە دلێ خۆش نابێ».

«ئەو کەسە لە سەرکەوتن و شان خۆی دەپارێزی، دلخۆشە بەبەشی خۆی، کامەرانی».

«ھیچ ئاگریک لە ئاگری ئالۆش و خۆش بەتینتر نییە. ھیچ تیریکیش وەک تیری پشم و قین سەر ناکات».

«هیچ نازاریکیش ناگاته نازاری ئەم لەشه. هیچ کامه رانییه کیش ناگاته سرهوت و بی دەنگی».

«برستی له هه موو نه خو شیهه ک کاریگه رته. نازاری له شیش له هه موو نازاریک گه وره تره. جا هه کاتێ مرۆف ئەوهی به ته واوه تی زانی، بیگومان ده گاته باری (نهرفانا) که بریتییه له (کامه رانی بالا)».

راستی چواره م: «ریتیگای به ربه ست کردنی نازار و هاواره». ئەو ریتیگایه ی ده مانگه بیتیته سه ر به ربه ست کردنی نازار و هاواره بیت به شه شت به شه وه. به شه کانیش ئەمانه ن: (باوه ری ته واو)، (نیازی ته واو)، (قسه ی ته واو)، (کرده وه ی ته واو)، (هۆی ژیا نی ته واو)، (واتای ته واو)، (بیره وه ری ته واو)، (لی و رد بو نه وه ی ته واو).

(بوودا) یش به م ریتیگایه ی خو ی ده لێ: «ریتیگای ناوه راس ت». واتا: ئەو ریتیگایه ی که وتۆته ناوه ند دوو شتی پیچه وانه وه. بۆ وینه: (بوودا) نامۆزگاری وایه که مرۆف خو ی له ئالۆش و خرۆشه کان و به زموره زه مه کان بیاریژی. که چی هه ر له و کاته یشدا ئەوه ی پێ خو ش نییه که مرۆف خو ی به ش برا و بکات له هه موو خو شیهه کی ژیا ن. له راستیدا به شی زۆری هیزی بیروباوه ره کانی (بوودا) له وه دایه: ئەو وینه ی ره وش ت و خو وه ی که هه لیبژاردوه، وینه کی به رز و پیروزه و، له گه ل روودا یشدا ریک ده که وێ و ده سازی. (بوودا) نامه که ی خو ی بلا و ده کاته وه و موژده ی رزگاریش ده دات به و که سانه ی که په ی ره و بی بیروباوه ره کانی ده که ن. که چی له گه ل ئەوه یشدا په نجه ناکیشی بۆ هیچ هیزیکی بالا، یاخود هیچ فه رمانیکی سه رشان که پتیوست بی بکری.

تیره ی بوودایی

له راستیدا، (بوودا)، دامه زرتنه ری ئایینی ک نه بووه. به لام خاوه نی ریتگا و شتیوه یه کی ژیا ن بووه که به هۆی ئەوه وه، ده روون له ده ست ئیش و نازاری خو ی رزگاری بووه. ئەم ریتیگایه یش بۆ ئەو که سانه، هه موو، کراوه ته وه، که له هه موو په یوه ندیه ه کی ئایینی ده سه تبه ردار بوون. ئەم ریتیگایه یش به دوو هه نگاو ده چنه ناوی.

(یه که میان) هه نگاوی مه شق کردنه. ئەمه یش ئەو ده مه یه که شاگرده که پتییدا ده روات، تا ده بێته که شیشیکی بوودایی. شاگرده که له م ده مه دا سه ر و ریشی خو ی ده تاشی.

به رگی زه ردیش ده پۆشی، که نیشانه یه کی بووداییه. بۆ هه موو لایه ئاشکرا ده کات که په نای بردۆته به ر (بوودا) و (بیروباوه ره کانی بوودا) و (ریتیگایه ی بوودا).

دووه م هه نگاویشیان ئەمه یه: که له به رده می کۆمه لی تیره ی بووداییدا نه بی سه رناگری. ناهیلن شاگرده که بگاته ئەم هه نگاوه، تا له وه دلنیا نه بن که دووره له و نه خو شیا نه وه که په کی ئەندامی تیی ده خه ن، له ناو تیره ی بوودایدا. هه ر کاتێ شاگرده که گه یشته ئەم هه نگاوی دووه مه ده ست ده کات به جیبه جیکردنی مه رجه کانی تیره که و بیروباوه ره کانی، که گرنگه کانیان ئەمانه ن: «ده بی خو ی له ره گه زبازی دوور بخاته وه. هه روه ها نابێ دزی بکات. نابێ خووبداته خواردنه وه ی مه ی، یاخود له و کاتانه دا که قه دهغه کراوه چیش ت بخوات. پتیوسته خو ی له سه ماکردن و گۆرانی گوتن و بینینی به زموره زم دوور بخاته وه. نابێ له شی خو ی جوان بکات. نابێ بۆنی خو ش له خو ی بدات. نابێ پینخه ف یاخود ته ختیکی دانیشتنی به رز، یاخود پا ن بۆ خو ی به کاربه ی تێ. نابێ له که سیش پاره وه رگری».

به کورتی هه رچی بی به یه کی تیره ی بوودایی. ده بی بی به هه ژاریکی ته واو. چونکه که شیش پتیوسته له ماله که ی خو ی بچیته ده ره وه و روو بکاته ئەو شتی نه ی که نه په ناگای ئەوی تیدایه و نه خانوی ئەو. چونکه ساماندار ی بریتییه له پتیوه ند و دیلی. که شیشه کانی تیره ی بوودایی له ناو په رستگا کاند ده ژین، دوورن له گیروگرفت و ته نگوچه له مه ی ژیا ن و به زم و خو شی و جوانی ژیا نه وه. ری دراوه به ئافره ته کانیش که بینه سه ر ره وشتی ئەم تیره یه. ئەوانیش ده بن به که شیش.

هه روه ک که شیشه پیاوه کان ئەوانیش پابه ندی یاسا و ملکه چی ده بن له ناو تیره که دا. له ناو ئایینی بووداییدا ئەو نوێ و پارانه وانه نییه که له ناو ئایینه کانی تر دا ده یان بینین هه رچی بووداییه روو ناکاته هیچ خودایه ک له هیچ هیزیکی نه بینراویش نا پار تیه وه یاری ده ی بدات و له کار و فه رمانه که یدا سه ری بخات. هه مووی هه ر ئەوه ندیه که هه ر مانگی دوو جار که شیشه کانی ناوچه که له ناو خو یاندا کۆ ده بنه وه بۆ رۆژوو گرتن.

جاریکیان له سه ره تای مانگی تازه دا که ده رده چی. جاریکیشیان ناوه راستی مانگدا، که مانگ ده بێته چواره شه و. له هه موو ناوچه یه کدا ئەمه ده کری. کام که شیشیان به ته مه ن له هه موویان گه وره تر بی و، له رتیره ی تیره که دا کۆنتر بی، ئەوه یان هه ندیک له نووسراوه ویتزه یییه کانی بووداییه کان ده خو تیتته وه. ئەو نووسراوانه یش ئەمه ند له یان پیروژن له که شیشه کان به ولاره نابێ که س گوتیان لی بگری. پیاوه له خوداترس (راهب) ه که له براکانی ده پرسێ: «نایا که سیان له ده ستووری بوودایی لایان داوه یان نا؟».

جا نه گهر په کيکيان له وړتيا گانايي نييانه لای دای و، گوناوی کردی دهم و دست له فرمانه (له خود اترسی) په کهی لاده بری و جوی دهر کتته وه. به لام نه گهر هم مووان به بی دهنگی مانوه، نه وه نیشانه ی نه ویه که نه و له خود اترسانه، هم موویان پاک و بی گوناهن. له خود اترسه کان مانگی دوو رژی تریش به رژی و ده بن. و اتا مانگ ده کن به چوار هه فته وه و، له هم موو هه فته په کیشدا رژی تک به رژی و ده بن. هه روه ها هم موو سالی کیش له برانه وه ی که شی باراندا رژی تک به رژی و ده بن. نه وانه به یونه ی نه و رژی و ده یانه وه ناهه نگیکي گشتی ده کن. هه رچی له خود اترسانی تیره ی بوداییه کان هه به تیدا کۆ دهنه وه. به یونه ی ناهه نگه که یشه وه ناو بی نه و نه و له خود اترسانه ده کن که له گه ل په کتردا تیکچوون. هه روه ها له ویش دلنیا دهن که نه و له خود اترسانه له نایینه که ی خویان لایان نه داوه. به لام له گه ل نه مانه یشدا، هم مووی، ناکۆکی و شهروشور له ناو له خود اترسه کانی تیره ی بوداییه ها رگیز ته و او نابج و نابریته وه.

بودایی له پاش بودا

وا ده گپرنه وه که (بودا) له پیش مردنیدا، سه ره پرستی کردنی کاروباری تیره که ی به یه کیک له دهر ویشه دل سوژه خو شه ویسته کانی خوی سپارد بوو، که ناوی (کاسابا) بوو. هه روه ها نه میس له پیش مردنی خویدا په کیکي هه لبرارد بوو که سه روه کاری کاروباری تیره که بی. و ا دهر ده که وی نه و سه رۆکه گیانییانه ده سه لاتیکی زوریان به سه ر تاک و ته رایانی تیره که دا نه بووه. به پی هه ندیک سه رگوروشته، په کیک له خود اترسه کان به مردنی (بودا) دلخوش ده بی. چونکه هه روه که نه و گوتوویه تی: «ده توانن هه رچی ناره زوو بکن بیکن»...

له بهر نه وه که (بودا) مرد، ده موده ست (کاسابا) پینج سه د که س له خود اترسه کانی هه لبرارد و له ماوه ی که شی باراندا کوی کردنه وه، بو نه مه ی بیروباوه ره کانی (بودا) بخویندرینه وه و ته ماشای ده ستوره کانی تیره که و یاسا کانی شی بکن. مه به سیسی له مه نه و بوو هه موویان شاره زای نه و ده ستور و یاسا و بیروباوه رانه بن و، په پره و بیان بکن و به بست لیان جیا نه بنه وه.

نه م کویونه ویه: ناکۆکی ناوهند له خود اترسه کانی پی نه پراهه وه. هه ریه که بیروباوه ری تاییه تی خوی هه بوو، که له گه ل هی نه وی تر دا جوی بوو. ته نانه ت به شیکی زوریان له م کویونه ویه دا داوی نه ویه یان کرد که (له خود اترسه کان) له هندی پیته وندی ده ستی

(بودا) رزگاریان بی. له پاش نه وه به سه د سال، نایینی بودایی خونکاریکی فریا که وت. له سه ریکه وه نایینه که ی راست کرده وه. له سه ریکي تریشه وه له سه ر نایینه که ی کرده وه. هه موو رتیا که ی گرت به ر. (نه زکا) له کانگای دل یه وه ده یوست (هیندستان)، که نیشتمانی (بودایی) بوو، بیکات به فهرمانه و یاییه کی واکه هه مووده م (داده روه ری) و (چاکه خوازی) ی لی بوه شپته وه. دانانی یاسای نایینی بوداییه کانیش هه ر له و سه رده مه دا به نوو سراوه یی جیبه جی بوو.

دوا ی نه وه نایینی بودایی له خاکه کانی (بورما) و (سیام) و (تیبه ت) یشدا بلا و بووه وه. نه م نایینه له (چین) و (ژاپونیا) دا گه یشته نه و په ری هیزی خوی. نیساکه یش مه گهر هه ر له ناو فهرمانه و یایی مه غوولیه کاندای ما بی، نه گینا له هیج کوتیه کدا نه ماوه، نه ونده شی نه ماوه که بلیم له هیندسانیشدا نه ماوه.

په پره وه کانی بودایش بوون به دوو به شه وه: (به شی یه که میان) که به شی هه ره زوریانه، به ره به ره له ره وشته چاولیکراوه کانی راسته قینه ی بودا دوور که وتونه ته وه. نه م به شه نیستا که (بودا) ده په رستن و به (خودا) ی داده نین.

هه رچی (به شی دوو هم) یشه: به شی هه ره که میانه. نه مانه به و چاوه سه یری (بودا) ده کن که پیایکی خاوه ن شیوه و رتیا که ی تاییه تیبه له ژیاندا. جا له به رنه وه خویان له ده مه قالی و مقومقوی بی هووده ی نایینی ده پارتن، که هه رگیز نه ویه یان لی ناوه شپته وه که ده روون له نه خوشییه کانی رزگار بکن. نه مانه یش له خاکه کانی ناسیای باشووریدا بلا و بوونه ته وه وهک (بورما) و (سیام).

نووسراوه نایینییه کانی بودایی

نه و نووسراوه نایینییه که یاساکه ی بودایان تیدا نووسراوه ته وه بریتین له سی کومه له. به ناوی (سی سه به ته که) وه ناوبانگیان ده ر کرده وه. سه به ته یش بریتیه ی له نامانه ی که له م ده ست وه ده گوپزرتیه وه بو نه و دست و هندی شتی شی تیدا دانراوه، وه که نه و سه به ته یه ی که ساختمان دروست که ره کان، یا خود گور هه لکه نه کان به کاری ده هین، که پره له که ره سه ی جوی جوی و له مده ست وه ده گوپزرتیه وه بو نه و ده ست. جا له بهر نه وه نووسراوه نایینییه کانی بودایش به ناوی سه به ته وه ناوون که له م ماموستا وه ده که ونه ده ست نه و ماموستا و پریشن له بیروباوه ره کانی تیره ی بوداییه کان.

کومه له نووسراوی یه که میان پیی دلین: «سه به ته ی یاسا» یا خود «رییان». نه و

دهستور و ياسا يانه يان تيدا نووسراوه ته وه كه له خوداتر سه كان له ژيانى خو ياندا له سه ريان ده رۆن، يا خود په پيره و بيان ده كهن.

كۆمه له نووسراوى دوو هميشيان پيى ده لئين: «سه به تهى نامۆزگارى» ته مانه يش بيروباوه و نامۆزگارييه ره سه نه كانى بوودا يان تيدا نووسراوه ته وه، كه له سه ر ياسا يه كى تاييه تى ريز كراون.

كۆمه له نووسراوى سييه هميشيان پيى ده لئين: «سه به تهى باوه ر» ته مانه يش كه ينه و به ينه ر راستى په رستيانه ي جوئ جوتيان تيدا يه. ته م كۆمه له يه به جو رتيكى تيكرايى له به رده ست هه موو كه سيكى بوودايى دا يه.

بوودايى و رۆژه لاتييه كان

تاييني بوودايى كاريكى گه وه رى كرد بووه سه ر ده روونى رۆژه لاتييه كان. بوودا هوروزمى ده برده سه ر ته و بيروباوه رپروبوو چانه ي كه له سه رده مى خو يدا به ناو رۆژه لاتييه كاندا بلا و بوونه وه. هه ره گرنگى ته و بيروباوه رپروبوو چانه (په رستنى گيان) بوو. و اتا هه موو ئافه ريده كراويك گيانتيكى هه يه، مرؤف بئ، گيانله به ر بئ، يا خود گژوگيا، ده رده كه وئ بوودا پياويكى قسه زانى دم پاراو بووه، كه نامۆزگاريى كردووه و كاري كردو ته دلئ گو تگره كانى. (بوودا)، خووى وا گرتبوو كه نامۆزگارييه كانى خوئ به هوئى چيرؤك و ناسكه قسه وه رؤشن ده كرده وه. بؤ وينه ته ميان ده گيرپينه وه:

«رۆژتيكيان ژنيك هاته لاي. كوره ساواكه ي خوئ به باوه شه وه بوو. به لام مردبوو. داواي له (بوودا) كرد ده رمانتيكى واى بداتى كه منداله كه ي بؤ زيندوو بكاته وه. بوودايش پيى گوت:

«تؤ زؤر چاكت كرد هاتيه لام، داواي ده رمان بؤ ته م منداله مردووه ده كه يت. كه واته پيويسته بچيته شار و بگه رپييه به ناويدا، مال به مال له ده رگا به ديت و توى توله كه له و ماله بسينيت كه كه سيان لئ نه مردووه». ته م ژنه يش زؤرى له سه ر نه رؤشت. چونكه تيگه يشت (بوودا) ده لئ چى. ئيتر چوو بؤ گورستانه كه تا منداله كه ي بنيژيت. ده ستى «منداله كه ي خسته ناو ده سته كانى خو يه وه و گوتى»:

«كوره بچكوله كه ي خو م! من وام ده زانى كه مردن هه ر بؤ تو هاتووه. به لام وا بؤم ده ركه وت كه مردن ته نجامى هه موو كه سيكه».

داواي ته وه هوگري (بوودا) بوو و، بوويش به يه كيك له شاگرده كانى بلا و بوونه وه ي بيروباوه رپه كانى (بوودا) به ناو مرؤفدا هوگري مرؤفيش به و بيروباوه رانه وه، به سا يه ي گيانه ده موكراتييه كه ي (بوودا) و به زه ي هاتنه وه كه ي به هه ژاران و داماو اندا پيكه اتووه. (بوودا) خه مخؤري ته وانى ده كرد.

پشتيوانى ده كردن و، له سه ر ته وانيش هوروزمى ده برده سه ر ده وله مه نده كان و خاوه ن سا يه و پا يه كان. جا هه روه ك له وه پيش گوتمان (بوودا) له خيزانتيكى خانه دان له دا يك بووبوو. رۆله ي مالتىكى وايش بوو كه خونكاران و سه رداران يان لئ هه لكه وتبوو، كه خاوه نى سا يه و پا يه و سامان بوون. به لام ته و ده روونتيكى واى هه بوو، كه بيزى له م جو ره گه وه ييه ده كرده وه، كه تاسه ر بؤ كه س ناميني.

له به ر ته وه هوگري ژيانتيكى هه ژارانه و ده روپيشانه بوو. پشتى كرده ژيانى ده وله مه نده نه ي پر به زموره زم و نه رمونيان. (بوودا) هوروزمى ده برده سه ر ته و ده وله مه نده نه ي هه ژاران يان ده چه وسانده وه و تازار ددا. ته م هيش دياره كه هه ژار و بئ ده سه لاته كان لئى كؤ ده بوونه وه و پشتيشيان ده گرت. ته وانه زؤربه ي كۆمه لايه تين^(۱) له هه موو نه ته وه يه كدا. هه ر ته و جو ره كه سانه يش بوون كه له (مه سيح) و (مه مه د) كؤ ده بوونه وه و پشتيان ده گرتن.

له گه ل ته وه يشدا (بوودا) چاوى له و هه ژاره بئ ده سه لاتانه نه ده پؤشى كه له رپي راست لايان ددا. ته وانيشى به توندى سه رزه نشت ده كرد. (بوودا) ره وشتى پاك و، كرده وه ي چاك و، ناويانگى باشى له ژوور سامان و پا يه وه دادنا. هه روه ها له ژوور هه موو كاروبارتيكى رواله تبي تاييني شه وه دا يده نان. چونكه (تايين)، به لاي (بوودا) وه برتييه له (كرده وه) و (كار)، نه ك ته و كاروباره روو كه شانه ي كه پياوانى تايين دا يانه يتاون. ته وه ي كه مرؤفى زؤرتر راده كي ششا بؤ لاي تايينه تازه كه ي (بوودا)، ته وه بوو، كه ته و گيانتيكى تازه ي ده خسته ناو كاروباره تايينييه كانى ته وسا كه وه، كه به هوئى ته وه وه ته و كاروباره تايينييان له وشك هه لاتوويى رزگاريان ده بوو و ده كه وتنه جو لانه وه وه. هه روه ها به ره وشت و خو وه كان و به چاولي كه ريبه باوه كانى ته و ده م هيش واتيه كى كرده وه يى تازه ي به خشى، كه تا ته وسا كه ته وانه هه ر برتيى بوون له و كارانه ي كه واتايان تيدا نه بوو!

(۱) راستر: كۆمه لن...

بیروباوهره‌کانی بوودا و بیری نوی

له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو قسانه‌یشدا که کردمان، له بیروباوهره‌کانی (بوودا) دا بابه‌تی وا هه‌ن که له‌گه‌ل بیری نویدا ناگونجین.

چونکه هه‌روه‌ک له‌وه‌پیش گوتمان، ئه‌وانه له نرخ‌ی ژبانی مرۆفایه‌تی که‌م ده‌که‌نه‌وه. (له‌شی مرۆف) به‌چاو‌یک‌ی سووکه‌وه سه‌یر ده‌که‌ن. ئه‌و له گه‌توگۆکانی خۆیدا په‌نج‌ه‌ی وا ده‌کیشی: «ئا ئه‌م له‌شه‌ که نو کونی تیدا به. ئه‌م له‌شه‌ پيس و پۆخ‌له. ئه‌م گۆزستانه‌ که هه‌ر بۆ ئیسک و پروسکی مردووان ته‌رخان کراوه...». (بوودا)، به‌چاو‌یک‌ی سووک و که‌مته‌رخه‌میه‌وه سه‌یری په‌یوه‌ندی و ئاشنايه‌تیه‌کانی ناو خیزانی ده‌کرد. بیج‌گه‌ له‌وه به‌چاو‌یک‌ی وایشه‌وه سه‌یری ئافه‌ره‌تی ده‌کرد که له‌ پیاو به‌که‌متری دادنا له‌ پله‌ی پزگرتندا. ئه‌مه‌یش پیچه‌وانه‌ی ته‌ماشاکردنی مرۆفی ئه‌م سه‌رده‌مه‌یه. به‌تاییه‌تی دانیش‌توانی (ئه‌وروپا) و (ئه‌مریکا)، که ریزیکی ته‌واو له (ئافه‌ره‌ت) ده‌گرن.

وا پیک‌که‌وت، جار‌یکیان، پوره‌که‌ی، که له‌پاش مردنی دایکی ئه‌و به‌خیسوی کردبوو، ویستی له‌به‌رده‌م شاگرد‌ه‌کان و ده‌رویشه‌کانیدا ماچی بکات. به‌لام (بوودا) سی جار به‌ریه‌رچی پوره‌که‌ی خوی دایه‌وه، نه‌یه‌تیش ماچی بکات. دوا‌یی له‌پاش میچ^(١) له‌سه‌ر گرتنیکی زۆر، به‌نا به‌دل‌ پتی پوره‌که‌ی دا که ئه‌ویش بیته‌یه‌کیک له‌ بووداییه‌کان، به‌لام به‌مه‌رچی که له‌ هه‌ندی پایه‌ی که‌م بایه‌خی ناو تیره به‌رزتر نه‌بیته‌وه. ئینجا به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه‌ گوتی: «ئیس‌تاکه‌ هه‌ست به‌وه ده‌که‌م که ئه‌م یاسا ئایینییه‌ زۆر ناژی. هه‌روه‌ک مال‌یک که ژنی تیدا زۆر بوو، و پیاوی تیدا که‌م بوو، بۆ دز ئاسان ده‌بی خوی فری بداته ناویه‌وه، هه‌روه‌ها باوه‌ریه‌کانیش وانه. هه‌ر ئافه‌ره‌تیک هاته‌ ناو کۆری تیره‌یه‌ک له تیره‌ئایینییه‌کانه‌وه ئیتر له‌وه دل‌نیا به‌ که ئه‌و ئایینه‌ زوو تیک‌ده‌چی!...».

له‌و کاته‌دا که (بوودا) له سه‌رده‌مه‌رگدا بوو، شاگرد‌یک‌ی خۆشه‌ویستی هه‌بوو، ناوی (ئه‌ناندا) بوو. لیبی پرسی:

– «ئهی گه‌وره‌م! به‌رامبه‌ر ئافه‌ره‌ت چی بکه‌ین؟»

– «ئه‌ناندا! سه‌یریان مه‌که‌ن!».

به‌لام ئه‌ناندا له‌و تیک‌ه‌یشتبوو که ئه‌وه له‌ توانایی دا نییه‌. ده‌موده‌ست لیبی پرسی:

– «ئهی ئه‌گه‌ر چاومان پیکه‌وتن چی بکه‌ین؟».

– «ئه‌ناندا! گه‌توگۆیان له‌گه‌لدا مه‌که‌ن!».

به‌لام شاگرد‌ه‌که‌ی به‌خوی ده‌نازی، جار‌یک‌ی تریش لیبی پرسییه‌وه:

– «ئهی ئه‌گه‌ر به‌کیک له‌و ئافه‌ره‌تانه‌ قسه‌ی له‌گه‌ل کردین چی بکه‌ین؟».

– «ئه‌ناندا! خۆتی تی مه‌گیینه، دل مه‌ده‌ره‌ قسه‌ی!».

له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا پیویسته‌ پی له‌وه بنیین که زۆربه‌ی بیروباوهره‌کانی بوودا ئامۆزگار‌یه‌کانی، له‌ ناوچه‌که‌ی خۆیه‌وه هه‌لقوولا‌بون، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌بیری مرۆفایه‌تی به‌خشیوه، نه‌ له ژماره‌ دیت، نه‌ ده‌شارتته‌وه.

ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌سه‌ که شانازی پیوه‌ بکات، هه‌موو لایه‌کی فیری ئه‌وه کردووه که چۆن (ئاشتی) و (ئاسایش) و (سه‌هوت) له‌ ریگای به‌ریه‌ست کردنی (ئالۆش) و (خروش) و (چاوچنۆکی) به‌که‌یانه‌وه ده‌ست خۆیان به‌خه‌ن.

ئیمه‌رۆی بوودایی

هه‌ر که‌سی له‌ پاش شه‌ری جیهانی دووه‌م له‌ کاروباری بووداییه‌کان وردبیتته‌وه، بۆی ده‌رده‌که‌وی که بیروباوهره‌کانی ئایینی بوودایی، (چینی) ی لئ ده‌ریچی، له‌ هیج فه‌رمانه‌وه‌اییه‌کی بووداییدا تووشی کزی و نه‌مان نه‌بووه. ته‌نانه‌ت له‌ناو هه‌ندیک فه‌رمانه‌وه‌اییه‌که‌دایه‌. چونکه‌ هیج به‌لگه‌ و نیشانه‌یه‌ک بۆ ئه‌وه نییه‌ ئه‌وه‌نده هه‌یه به‌کیتی په‌یره‌وانی ئه‌م ئایینه‌ هیشتا هه‌ر له‌ناو فه‌رمانه‌وه‌اییه‌که‌دایه‌. چونکه‌ هیج به‌لگه‌ و نیشانه‌یه‌ک بۆ ئه‌وه نییه‌ که یاسا، یاخود کۆمه‌له‌یه‌کی بوودایی جیهانی هاتبیتته‌ کایه‌وه، که بتوانی کار له‌ زرن‌گاری (سیاسه‌ت)ی جیهان یاخود له‌ یاساکانی جیهان بکات. له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا ته‌نگه‌تاوکردنی بووداییه‌کان له‌ لایه‌ن (کۆمونیست)ه‌کانه‌وه له‌ رۆژه‌لاتی دووردا، له‌وانه‌یه‌ بیته‌ هۆی په‌یدا‌بوونی ئه‌م هیزه‌ جیهانییه‌ له‌ناو بووداییه‌کاندا. ئه‌مه‌یش ئاسان نییه‌ که بوودایی بخرتیه‌ ژیر چنگی یاسای فه‌رمانه‌وه‌اییه‌که‌نه‌وه، یاخود هه‌ر یاسایه‌کی تره‌وه. چونکه‌ بوودایی هه‌ر له‌و چوارچێوه‌یه‌دا کار ده‌کات که هانی تاکه‌ی مرۆف بدات، پالیسی پیوه‌ بنیت بۆ پیشه‌وه، تا ده‌یگه‌ بیته‌ پله‌ی (رۆشنی) و (خوینده‌واری). هه‌رچی ئایینی بووداییه‌ به‌دوای هیز و ده‌سه‌لاتی جیهانی و سایه‌ و پایه‌دا ناگه‌ری.

(١) میچ: پیداکرتن، جه‌ختکردن، (الحاح).

تهانهت ئەو بووداييپهانهيش که له کاروباری زرنګکاریدا هاوبهشی دهکەن، له بهرچا و تاک و تهرايانی تيرهکهدا وا دهنوێن، که له نرخي ئەو کراسی بووداييپه کهم دهکەنوه که له بهرباندايه.

هەرچي ئاييني بووداييپه، سهروکتيکی بالای نيبه که وهک (په تر يارک)، ياخود (پاپا)ی گاوهکان بي. (تبيته)ی لی دهرچي^(۱)، له هيج شونتيکدا پهستگای ئاييني بوودايی دهسهلاتی جيهانبي نيبه. که وای لی هات يارمه تيدانی فهرمانه واييپهانهی ناو تاک و تهرايانی ئەم تيرهيه، هەر بریتيهيه له وهی که بيروباوه رهکانی سه ره ئاييني بوودايی و ناموژگاريپهکانی بهيه کتر بگورنه وه، و چاکترين ريگايش بدوژنه وه بۆ بلاوکردنه وهی ئەم ئايينه. بهلام ئەم باره ري ئەوه ناگري که هيزی گيانبي ئەم ئايينه روژ به روژ کار زوتر بکات له جيهانی ئەم سهردهمه دا.

جا ئەگه ر ئيمرو ته ماشايه کی ئەو فهرمانه واييپهانه بکهين که ئەم ئايينه له ناو خاکهکانيدا بلاو دهپيته وه، بۆمان ده رده که وي که (ژاپونيا) سه ره دهسته ی هه مويا نه. له م روژانه دا جووله يه کی گه وه ره ی بووژاندنه وهی ئەم ئايينه له ويدا هه يه. که چي ئەمریکاييپه کانيش هەر خه ريکی ئەوه ن که ژاپونيپه يپه کان بخه نه سه ره ئاييني مه سيحی. وایان تیدهگه يپن که ئاييني مه سيحی له هه موو ئايينيک چاکتر يارمه تی مرؤف ده دات بۆ په ره پيدانی کامه رانی و خو شگوزه رانی.

هەرچي خاکی (چين)ه، به و هه موو فراوانيه يپه شه وه که هه به تی، ئاييني بووداييپه به چه شنی هه موو ئايينه کانی تر خه ريکه، له ناويدا، به ره و نه مان ده چي، هه رچه نده ئايینی (کونفوچيوسی) له ناو خاکی چيندا کارتيکی ته وای کردوه، به لام به ره ی تازه ی چين، بايه خ به زرنګکاريی روژئاوا و وینه شاکاره کانی روژئاوا ده دن.

ئەگه ر روو بکهينه خاکی (که مبوديا)يش که بریتيهيه له به شی باشووری روژهلاتی نيوه دوورگه ی ئاسيا و، هه موو جوژه ره گه ز و ئايينيکيشی تيدا کوپوته وه، هه رچه ند ده که ين ناتوانين بيرتيکی ئاشکرا و ديار له بابته ئاييني بوودايی ئەو ناوچه يه وه ده ربهرين.

چونکه به هوی شه روشوري ناوخوزه که له م خاکه دا هه يه، هه رچي ئايينيک هه يه به ره و نه مان ده چي. که چي له گه ل ئەوه يشدا، له سه ريکی تره وه، ژماره ی کومله لانی بوودايی له و

(۱) له چين (ده لايلا ما) سه روک و پيشه وایانه و ئيستنا له و لاته ده ره ده ره و نايه که شپوه يه له بزافتيکی سياسي رزگاري وه رگرتوه بۆ نه ته وهی تيبته.

خاکه دا تا ديت په ره ده سيئي. له مه يشدا هيج گومان نيبه که دانيشتوانی (که مبوديا) پتويستيه کی گيانبين به و کومله لانه هه يه، بۆ يه کا تا دین پتريان لی دی.

هەرچي خاکی (سيام)يشه، هەر ئەو فهرمانه واييپه يه، که پياوانی ئاييني بوودايی له ناويدا خه ريکی تیکه لين به بيروباوه ري تازه وه. زمان بوو بووه به ره له ست له ريگای ئەم تیکه ل بوونه دا.

به لام بووداييپه کانی ئەو ناوه ده ستیان کرد به فيربوونی زمانی ئينگليزی. هه ره وه ها زوربه ی ئەو نووسراوانه ی له بابته ئاييني بووداييپه وه نووسراوونه وه ئيمرو که، له زمانی (سيامي)يه وه ده گورتن و ده خرينه سه ره زمانی ئينگليزی. له ئينگليزيبه شه وه ده گورتن ده خرينه سه ره زمانی (سيام)ی.

گه وه ره کانی تيره که هه فته به هه فته له راديودا وتار بلاوده که نه وه له بابته ئاييني بوودايی و بيروباوه ره کانيپه وه. بي جگه له وه (يه کيتی بوودايی له سيام دا)، که له ژير چاوديري خونکاري سيام خوی دايه، تا ديت هيز و ده سه لاتی زوتر ده بي.

به لام له خاکی (بورما)دا، چونکه شه ري ناوخو هه يه، باری ئاييني بوودايی پيچ و په نای تی که وتوه، روون و ئاشکرا نيبه.

ئەوه نده هه يه مه ترسی له (کو مونيستي) مرؤفی له وید وای کردوه که هوگري شپوه ی بوودايی بن، له ژيانياندا!... هه تا ئيستايش (بورما) سه ره ده سه ته ی ئەو فهرمانه واييپه بووداييپه يه، له و رووه وه، که ئەم ئاييني بووداييپه هوی هه ره گه وه و کاربگه ره له ژيانی بووداييپه کاند.

له دوورگه ی (سيلان)يشدا باری ئاييني بوودايی هەر له و باره ده کات که له (بورما) دايه. که چي له گه ل ئەوه يشدا ژماره يه کی زور له پياوه به ناو بانگه کانی دوورگه که چونه ته سه ره ئاييني مه سيحی. هه رچي مه سيحيه کانن له ميژوه خه ريکن له و دوورگه يه دا خو پندنگايانی ياسایی دا به زرين. دانيشتوانی دوورگه که يش ناچار منداله کانی خو بان بنيرنه بهر خو پندن له و خو پندنگايانه دا، تا له فيربوون و قالبوون له ره وشتی باشدا به شی خو بان وه ريگرن. ئەوه نده هه يه له کانگای دلپانه وه به لای بوودايدا داده تاشن. هه ره وه ها دلپان به لای (هيندوسي)يشدا ده چي، هەر له پاش رزگار بوونی (سيلان) له ده ست ده سته سه ري بيگانه، کارگوزاري بوودايی له ناويدا په ره ی سه ند. سه ره له نوئی ئەو پروژانه ده رکه وتنه وه که به تايبه تی بۆ بلاوکردنه وهی خو پنده واري بوودايی دانراون، بۆ ناو ئەم

خاکه، له گهڼ دروست کړنده وهی شوپنه وار و ساختمانه کانی بوودایی دا. به کورتی تیره ی بوودایی ناو (سیلان) پایه یه کی بلندیان هه یه.

ههروه ها ئایینی بووداییبیش به ته واوه تی که و توتته سه ر پتگیای راپه رین و پتیشکه وتن. ئه مه بیش به وه دا دهرده که وئی، که جوولته ی بوودایی ئه وئی، ئه مه نده به ته ووژمه، توانیوتتی بۆ هه موو لایه کی جیهانی بوودایی کومه لته ی راسپیتر او ان بنیتر، تا له و شوپنه انه دا ده ست بکه ن به بلا و کړنده وهی ئایینی بوودایی و، بیرو باوه رپه کانی خو بان له بابه ت ئایینی بووداییه وه.

به لام (هیندستان) له سه ده ی یانزه یه می پاش زایینه وه له کورپی فه رمان په واییه بووداییه کان چوتته دهر وه. ئه وه نده هه یه ئه و (کومه لته ی بوودایی) یه ی له ساللی ۱۸۹۱ دا له (سیلان) دا دامه زراوه، هه ر له وساکه وه، په یتا په یتا تا کو ئیستا له هه موو خاکی (هیندستان) دا له کار دایه. به ته نگ کاروباری ئه و بووداییه وه یه که دینه هیندستانه وه بۆ سه رلیدانی شوپنه پیروژه کانی بوودایی. ههروه ها خه رتیکي بلا و کړنده وهی ئایینی بووداییه له ناوه دا.

خه ریکي دامه زران دنی خو پندنگا و نوو سراو خانه و په رستگایانی بووداییه، که ئه م کار گوزاریه یان بۆته جتی ریز گرتنی هیندو سه کان و په سند کړدنیان.

بوودایی له رۆژتاوا دا

هیچ که سیک ئه وه نازانی که ی ئایینی بوودایی له ناو رۆژتاوا دا دهر که و توه. چه ند که سیک له زانایانی رۆژتاوا نوو سراوه کونه کانی رۆژه لاتی گۆر بوه ته سه ر زمانه ئه و روپاییه زیندوه و کان. هه ندیک له و نوو سراوانه له بابه ت ئایینی بووداییه وه بوو. جا ناسیاوی ئه و روپا و ئه مریکا له گه ل ئایینی بووداییه له سایه ی ئه و زانایانه وه پتیکه توه. تا برانه وهی سه ده ی نۆزده یه می ش، له چه ند که سیک له زانایانی رۆژتاوا به ولاره که که س بایه خی به ئایینی بوودایی نه ده دا.

به لام له سه ره تای سه ده ی بیسته مه وه ئه م باره گۆرا. چونکه له ساللی ۱۹۰۶ دا یه کیک له و ئینگلیزه ی چوو بووه سه ر ئایینی بوودایی، له باخه کانی (هاید پارک) دا، به تاشکرا، له بابه ت ئایینی بووداییه وه و تاری ده دا. زۆریشی پی نه چوو که ئه و پیساوه خو ی و ئینگلیزیکي بوودایی تر، (کومه لته ی بوودایی ئینگلیز) یان دامه زران د. ئه م کومه لته له ناو دورگه کانی (به ریتانیا) و (ئیرلانده) ی شدا ده ستیان کرد به کار کړدن. گۆقاریکی شی

دهر کرد، ناوی نا: (گۆقاری بوودایی). کردی به زمانی خو ی و، بیرو باوه رپه کانی بوودایی خو بان ی تیدا دهر ده بری. له ساللی ۱۹۲۵ دا چه ند راسپیتر او پیک که له (کومه لته ی بوودایی گشته ی سیلان) هوه نیترابوون، گه یشته (له نده ن)، تا لقیکی کومه لته که له و شاره دا بکه نه وه. ئه م کومه لته له لایه ن (کومه لته ی بوودایی ئینگلیز) هوه یارمه تی یه کتریان دا، له بلا و کړنده وهی ئایینی بوودایدا، له ئینگلته ره دا. ئیستا که ی ش هه ر له کار دان.

له ساللی ۱۹۲۹ دا خانمیکي (پاریس) ی که ناوی (کونستان لونسبری) بوو کومه لته یکی له شاری (پاریس) دا دامه زران د، ناوی نا (کومه لته ی دۆستانی بوودایی). چه ند که سیکي ناو دار له ئه ندامانی کومه لانی جوئی جوئی فه رهنسه چوونه ناو کومه لته که وه. هه ندیکه یان له زانکۆی (سۆربۆن) دابوون. ئه مه به پتچه وانه ی ئه وه بوو که له خاکی ئینگلیز دا پرووی دا. چونکه پالپشتی هه ردوو کومه لته بووداییه که ی ناو خاکی ئینگلیز له ئه ندامانی چینی ناوه راست بوون.

(کومه لته ی دۆستانی بوودایی) له (پاریس) دا په یوه ندیسه کی زۆری هه یه به کومه لته بووداییه کانی (سیلان) و (هیندی چینی) یه وه ههروه ها لق و پویشی لی بۆته وه به ناو گه لیک جتگیای ئه و روپادا.

هه ر سی مانگه جار پیک گۆقاره که یان دهر ده چیت، له ژتیر ناوی (بیری بوودایی) دا. په نگه (مادام ئه لیکساندرا دا فیدنیل)، به ناو بانگترین بوودایی بی، له رۆژی ئیمرۆ دا، له فه رهنسه دا. ئه م خانم گه لیک نوو سراوی له سه ر ئایینی بوودایی ناو (تیبه ت) نوو سیوه ته وه و چاپ کردوه. له م رووه وه ناو بانگتیکي جیهانی وهر گرتوه. له ناوه ند هه ردوو شه ره که ی جیهانی دا، ئایینی بوودایی له لایه ن ئه لمانه کانه وه لی کولینه وه یه کی زۆری تیدا کرا.

پزیشک (پۆل دالکه)، له نزیک شاری (به رلین) هوه په رستگایه کی دروست کرد، که ئه مه یه که م په رستگای بوودایی بوو له خاکه کانی رۆژتاوا دا. ئیتر هه ر ئه وه نده جه نگی دووه می جیهانی دوایی هات، گه لیک کومه لته و دهسته ی بوودایی له ناو خاکه کانی ئه لمانی زماندا په یدا بوون. خه باتیکي زۆریش کرا بۆ په یدا بوونی یارمه تی له ناوه ند ئه م کومه لته و ده ستانه دا.

ههروه ها کومه لته ی بوودایی تریش په یدا بوون له خاکه کانی (هۆلته نده) و (به لچیکا) و (فه نله نده) و (سوید) و (سویره) دا.

دوور نیبه ئەم کۆمەڵی بووداییبانه لەسەر کەلاوەکانی دەستکردی جەنگی دوایی بنجیان دا کوتابێ. چونکە سروشتی ئایینی بوودایی وایە رووبەرۆوی گیروگرفته‌کانی خراپە و ئیش و تازار رادەوه‌ستیت، کە تووشی مرۆفایه‌تی دین. ئینجا خەریکی چاره‌کردنیان دەبێ. ئەو هۆی ئیش و تازارەکان دەدۆزیتەوه و، دەستیشیان بۆ دەکێشی.

هۆی راسته‌وخۆی ئەو ئیش و تازارانه‌یش به‌لای ئایینی بووداوه بریتییە له ئاره‌زوو و ئالۆشی گه‌وره‌یی. ئینجا خەریکی ئەوه‌یش دەبێ کە ئەم ئالۆش و ئاره‌زووانه، له بنه‌رەت تیک بدات.

(ئایینی بوودایی) لەناو خاکی ئەمریکای یه‌گرتوویشدا به‌گه‌رموگوربیه‌که‌وه پیشوازی کرا. ئیستا که له سەد کۆمەڵی بوودایی پتر هه‌یه. تیکۆشانیش ئیمرو له ئارادایه که نووسینگه (مکتب) یه‌کی گشتی بۆ (یه‌کتیبی بوودایی ئەمریکا) پیک به‌ئێرئ، بۆ ئەمە‌ی کارگوزاری و تیکۆشانی ئەم هه‌موو کۆمە‌له بووداییبانه یه‌ک به‌خرین و به‌هیز بکری. پیش ئەمە‌ی ئەم به‌شه ته‌واو به‌کین ئیمه ئەوه ده‌گێرینه‌وه: که له سالێ ۱۹۴۵ (کۆمە‌لی بوودایی ئینگلیز) له ئینگیلته‌ره‌دا، هه‌ستی کرد به‌داماوی له‌سەر دانانی سیپاره‌یه‌کی بچکۆله‌ی وه‌ها که به‌کورتی هه‌موو ده‌ستوره‌کانی ئایینی بوودایی و بیروباوه‌ره‌کانی تیدا بنوسریته‌وه، به‌مه‌رجی له سێ به‌ره و نیوی گه‌وره، زۆتر نه‌گرتیه‌وه. ئەم سیپاره‌یه دانرا.

دوانه ده‌ستووری بوودایی تیدا نووسرابوه‌وه. کۆمە‌له‌که ئەم سیپاره کورت کراوه‌یه‌ی نارد بۆ بنکه بووداییبانه‌کان، له‌ناو هه‌موو فه‌رمانه‌وه‌ایبیه بووداییبانه‌کاندا. له پاش لێ وردبونه‌وه، (ژاپۆنیا) په‌سندی کرد. دواي ئەویش (سیام) و (چین) و (بورما) و (سیلان)یش په‌سندیان کرد. نیراوانی بوودای (تیبه‌ت)یش هه‌روه‌ها په‌سندیان کرد. وا له خواره‌وه سیپاره بوخته‌کراوه‌که پیشان ده‌هین، که ده‌ستوره‌کانی ئایینی بوودایی تیدا یه:

۱- رزگاروونی ده‌روونی هه‌موو که‌سێک فه‌رمانی سه‌رشانی راسته‌وخۆی ئەو که‌سه‌یه. ئەگه‌ر تیرتیکي ژه‌هردار که‌سێکی پیکاو برینداری کرد، پتوبسته له‌سەر ئەو که‌سه، ده‌رکیشانی ئەو تیره له له‌شی خۆی دوا نه‌خات به‌بیانووی ئەوه‌وه که چاوه‌روانی ئەوه بکات له بابته ئەو که‌سه‌ی پیکاویتی به‌و تیره و، درێژی تیره‌که و، چۆنیستی دروستکردنی ئەوه تیره‌وه، زانیاری ده‌ست بکه‌وئ. هه‌رکه‌سێ له‌سەر رینگای ئایینی بوودایی بروات به‌رپوه، به‌شینه‌یی هه‌موو جۆره که‌ینه‌وه‌یه‌یه‌کی ئایینه‌که تی ده‌گات.

واتا ناگاداریی خۆی له ئایینه‌که فروانتر لێ ده‌کات. که‌واته هه‌ر له ئیستا‌که‌وه به‌ره‌رووی ژیان بوه‌سته و، ژیان هه‌رچۆنیکه وه‌ری بگه‌ره و، هه‌موو ده‌میکیش له رینگای تاقیکردنه‌وه‌ی راسته‌وخۆی خۆته‌وه له شت تی بگه.

۲- راستی یه‌که‌می هه‌بوون (وجود) بریتییه له یاسای گۆران و برانه‌وه. هه‌رچی شتیک هه‌یه له جیهاندا، هه‌ر له مشکه‌کویره‌وه تا ده‌گاته کینو و که‌ژ، هه‌ر له بیرتیک له بی‌رانه‌وه تا ده‌گاته شاهه‌نشاهی یه‌ک له شاهه‌نشاهیبه‌کان، هه‌ر له رینگای (هه‌بوون) خۆبه‌وه ده‌روات.

واتا: (گه‌شه‌کردن) و (تیکچوون) و (مردن). هه‌ر ژیانیشه، به‌ته‌نیا که درێژه به‌خۆی ده‌دا و نابریته‌وه. ژیان هه‌موو ده‌میک، خه‌ریکی ئەوه‌یه که له شیه‌وی نوێ نوێدا خۆی بنوێتی.

ژیان بریتییه له پردیک. که‌واته له‌سەر ئەم پرده هه‌یج خانویه‌ک دروست مه‌که. ژیان بریتییه له کرده‌وه‌یه‌ک له کرده‌وه‌کانی هه‌لقوولان و رۆیشتنه‌ خواره‌وه. جا هه‌ر که‌سێ هۆگری وینه‌یه‌ک بێ له وینه‌کان، بام وینه‌که یه‌جگار جوانیش بێ، بیگومان تازاری بێ ده‌گات. چونکه به‌ره‌نگاریی ئەم هه‌لقوولان و رۆیشتنه‌ خواره‌وه‌یه ده‌کات.

۳- یاسای گۆران، هه‌روه‌ها به‌سەر ده‌روونیشدا به‌کارده‌هێنرئ. هه‌یج که‌سێک نیبه بیروباوه‌ریکی وای بێ و نه‌گۆرئ. هه‌ر ده‌ستبه‌رداری ته‌واوه که به‌ته‌نیا بریتییه له راستییه‌کی دواها‌تووی وا که هه‌رگیز گۆرانی به‌سه‌ردا نایه‌ت.

هه‌موو وینه‌یه‌کی ژیانیش، به‌مرۆف خۆبه‌وه، بریتییه له رووکه‌شیکي ئەم راستییه. هه‌یج مرۆفیکیش نیبه که بوویته‌ خاوه‌نی ئەم ژیانیه‌ی که چۆته ناو له‌شیه‌وه. ئەویش له‌مه‌دا هه‌روه‌ک چرای کاره‌با وایه. ئەو گێژ و شه‌پۆلی کاره‌بایه‌ی رووناکییه‌که له چراکه‌دا دروست ده‌کات هی چراکه نیبه.

۴- هه‌رچی جیهانیشه بریتییه له رووکه‌شیکي ئەم یاسایه. بۆ په‌یدا‌بوونی هه‌موو شتیکیش هۆ هه‌یه. ده‌روونی مرۆف و سروشتی مرۆفیش، بریتییه له هه‌موو بیر و کرده‌وه‌کانی پیشووی خۆی. (کرده‌وه) و (په‌چه‌وانه‌ی کرده‌وه)‌یش که کار له هه‌موو (هه‌بوون) ده‌کن. مرۆفیش هه‌ر خۆبه‌تی که کاروباری خۆی و رۆزگاری خۆی و هه‌ست و بزوتیشی به‌رامبه‌ر ئەو کاروبار و رۆزگارانه، داده‌هێنئ و دروست ده‌کات. هه‌روه‌ها مرۆف هه‌ر خۆبه‌تی که کاروبار و رۆزگاری دوا‌رۆژی خۆشی داده‌هێنئ و دروست ده‌کات، له‌گه‌ل ئەنجامی دوایی خۆیدا.

مرۆڤیش له توانایدا ههیه که بههۆی بیری دروست و کردهوی تهواوی خۆیهوه، بهربههه سروشتی شاراهوی خۆی دهربخا.

ئهم کارهیش زۆر دهم دهکیشی. ژيان له پاش ژيانی سه زهوی دهگرتیهوه. بهلام له نهنجامی کاردا ههچ وینهیهک له وینهکانی ژيان نامینیتیهوه که نهگاته روژنبیری و خۆیندهواری.

۵- ژيان یهک پارچهیه دابهش ناکرێ. لهگهڵ ئەمهیشدا شیوهکانی ژيان که ههموو دهم له گۆرانان، له ژماره نایهن. ژيان دهستی نهمانیشی ههیه. ههچنده نهنجامی ههموو شیوهکانی ژيان بهمردن دهگات، بهلام له راستیدا مردن له ئارادا نییه. بهزهیی پیداهاتنهوهیش له پهی بردن بهیهکیستی ژيان و تیگهیشتنی ئەو یهکیستییهوه پهیدادهبی. (بهزهیی پیداهاتنهوه) یهشیان وا ناو بردوه که بریتیهیه له (یاسای یاسایان). له راستیدا کردهوی (بهزهیی پیداهاتنهوه) بریتیهیه له (سازبوونیککی تاسهر).

ههر کهسێ له (سازبوون)ه خۆی لابادات، تووشی ئازار و دهردی سهری دهبی. بیهجهگه لهوه له روژنبیری و خۆیندهواریش دواده کهوی.

۶- جا له بهرئهمه (ژيان) یهکیکه، پتویسته کهلک و چاکه ی کهسیک ههروه که لک و چاکه ی ههمووان ته ماشا بکرێ. مرۆڤیش ئەوهنده تی نهگهیشتوه، وا دهزانی: دهتوانی بو که لک و چاکه ی خۆی تی بکوشی و له تیکۆشینه کهیشیدا سه به کهوی. جا ئهم جوژه خهباتی (خۆپهستانه) یه که له شیوهیهکی ههلهدا ئاراسته کراو، له نهنجامدا خاوه نه که ی خۆی تووشی ئهرک و ئازار دهکات. مرۆڤیش بهسایه ی دهردی سه ریه که ی خۆیهوه فییری ئەوه دهبی که چون له هۆی ئهم ئازار و ئهرکه کهم بکاتهوه. له نهنجامیشدا له هۆی ئهم ئازار و ئهرکه رزگاری دهبی.

(بوودا) ییش چوار راستی بهرز و پیرۆزی فیر کردوین:

ا- له ههموو شوینیکدا ئهرک و ئازار ههیه.

ب- ئهرک و ئازار هۆی ههیه. ئه ویش بریتیهیه له وهی که ئاره زوو خراپ ئاراسته بکرێ.

ج- ئهرک و ئازار چاره ی ههیه. ئه ویش بریتیهیه له وهی که له هۆی ئهرک و ئازاره که رزگار بیهن.

د- ئەو رینگایه ی ئهرک و ئازار له بنه رت تیک ده دات، بریتیهیه له ههشت ههنگاو.

۷- رینگایه ی له مه و پتیش ناومان هینا له م ههنگاوانه دروست بووه: (بیروباره ی راست)، (ئامانجی راست)، (وته ی راست)، (کردهوی راست)، (ژبانی راست)، (تیکۆشانی راست)، (بیره وهری راست)، (لج وردبوونه وهی راست). ئهم ههنگاوانه ده مانگه یهین به روژنبیرییه کی تهواو. جا له بهرئهمه ی (ئایینی بوودایی) بریتیهیه له (رینگایه کی ژيان)، نهک ههر (پیشبینی) یهک، روژیشن به ناو ئهم رینگایه دا، پتویستییه کی تهواوه بو رزگارکردنی دهروون له دهست ئیش و ئازار. ئامۆزگاریه یه کانی (بوودا) بریتین له مه:

«خراپه مه که. فییره چون چاکه ده کهیت. دلشیت پاک بکه ره وه».

۸- راستی شتیکی وایه که ناتوانی به تهواوه تی پیشان بدری.

ئهمه ییش که ده لپن خودایه ک ههیه و چهند کرده وه یه کی دیاری کراوی ههیه، راستیه کی تهواو نییه، ئەوهنده ههیه (بوودا) که مرۆڤیکه و هه بووه، بووه به که سیکی وه ها که به تهواوه تی بیری روژن بوته وه. گه یشتن به راده ی «نهرفانا» ییش، له وانه یه که له ژبانی ناو ئهم جیهانه دا ده ست بکه وی. ههموو که سیکی و ههموو وینه یه کی ژبانی تر، ئەوه یان له باردا هه یه که خۆیان بخه نه باری (بیرروژنی) یه وه. ئه گه ر بیتو ههنگاوه کانی پیشوویش بنرین، ئەو روژنبیرییه له خۆیه وه دپته دی.

۹- رینگای ناوه راست ده که و پته ناوه ند (روژنبیری به زۆر) و (روژنبیری کرده وه) وه. جا ئهم رینگایه له (ئاره زوو) وه ده ست پین ده کات و، له باری (دلنیا یی) و (ئاسایش) دا تهواو ده بی. ئهمه ییش رینگایه کی ناوه راسته که وتوه ته ناو بابه تانی پینچه وانه ی یه کتره وه. ئەوی به ناویدا پروات خۆی له م په ر و له و په ری لاده دات. به لام (بوودا) که به ناو رینگایه دا رویشت، به ری نه دا تا گه یشته ئەوه په ری. ته نیا شتیکیش که (ئایینی بوودایی) ده یه وی باوه ری پین به یتر، ئەوه یه که هات و (بوودای) رتبه ر و ئامۆزگار بکار له م رینگایه وه رویشت، ئیمه ییش پتویسته به ناویدا برۆین. ههروه ها پتویسته له سه ر ههموو که سیکیش که به ناو ئهم رینگایه دا پروات، نهک ههر چاکه کانیان پیدایه برۆن. ئهمه ییش پتویسته: که ههر له و کاته دا (دل) و (هۆش) پرو بو پیشه وه بکه ن.

۱۰- ئایینی بوودایی زۆر به تهنگ لی ورد بوونه وه و نووچ گرتنی دهروونه وه یه. ئهمه ییش که ماوه یه کی پین چوو ده بیته هۆی گه شه کردنی ده سه لاتنی گیانی. چونکه ژبانی دهروونیش ههروه ک ژبانی ئاسایی، که ههر چوار لامانی گرتوه، گزنگ و بابه خداره.

له راستیدا دانی چوند پشوو به کی سرهوت و دلنیایی به دهرونی کارگوزار، پتویستییه کی ژیانی له ننگه رداره. هه چچی (بوودایی) یه پتویسته له سه ری له هه موو کاتیکدا وریا بی، ناگای له خۆی بی، بی باک و نازا بی، خویشی لابدات له وهی که هۆشی یاخود دلّی دهر به ست روو که شه رپبواره کانی ژیان بی.

جا ئەم وریایی و ناگا له خۆبوونه که به رامبه ر کارساتی ژیان دهیکات، که خویشی په ی به وه ده بات که هه موویان (دهستکردی خۆی) ن، له وه دا یارمه تی ده دن که دلّ خرۆشانه کانی به رامبه ر ئەم کارساتانه ی رۆژگار، بخاته ژیر چنگی خۆبه وه و له ژیر چاودیری خۆیدا بکه ونه گه ر.

۱۱- (بوودا) گوتویه تی: «به هه موو کولّی دلته وه دهرونی خۆت رزگار بکه له ده ست ئەرک و نازار». ئایینی بوودایی بو (راستی) و (دروستی) هیچ پشتیوانیک نانس، دهرونی که سه که، خۆی و هۆشی نه بی. هه موو که سییک نه نجامی کرده وهی خۆی دیته وه رپی. مرۆف له و کاته دا په ی به وه ده بات که ده ست ده کات به یاریده دانی هاو رپیکانی خۆی، له خۆر زگار کردندا.

(نوێژکردن) بو (بوودا)، یاخود (پارانه وه) له و، یان له خودایه کی تر ری له وه ناباته به ست که هه موو نه نجامیک دوا ی هۆی خۆی بکه وی. که شیشه بوودایی به کان مامۆستای مرۆفن، ده بنه نمونه بو مرۆف. ئەوانه به هیچ کلۆجیک و له هیچ شپوه یه کدا خۆیان ناخه نه ناوه ند (راستی) و (مرۆف) وه. ده بی له گه ل هه موو (ئایینه کان) و (راستی په رستییه کان) دا چاوپۆشییه کی ته واو بکری.

چونکه هیچ که سییک مافی نه وهی نییه که ده ست بخاته کاری دراوسیکه ی خۆبه وه، که ته گه ره له گه شتی دراوسیکه ی خۆی بدات، که به ره و ئامانجی خۆی ده روات.

۱۲- (ئایینی بوودایی)، ئایینیکی وای نییه که پتی بگوتری (ره شین). یاخود له وانه بی که پشت ده که نه راستییه کانی ژیان و، له ده ستیان دهر باز ده بن. هه روه ها ئایینیکی وایش نییه که بلّی (خودا) نییه، یاخود (گیان) له ئارادا نییه. ئەوه نده هه یه دهراره ی ئەم وشانه واتای تاییه تی خۆی هه یه. (بوودایی) به پیچه وانه ی نه وه بریتییه له (شپوه یه کی بیر کردنه وه). بریتییه له ئایینیک له ئایینه کان. بریتییه له (زانستیکی گیانی) و (شپوه یه کی په سند له ژیاندا). کرده وه بشی وایه که ئایینیکی کارامه یه و به کاری ژیان دپت. هه روه ها ئاگاداری هه موو شتیکی شه. جا به م ئایینه یه

که زۆتر له دوو هه زار سال له مه و پتیشه وه تا ئیستا پتویستییه کانی گیانی نزیکه ی سی یه کی هه موو ره گه زی مرۆفایه تیی ناماده کرده وه. رۆژئاواییه کان له به ره وه ئایینی بووداییان به دلّدا چوو که هیچ باوه رپییه کی بریار له سه دراوی تیدا نییه.

(ئایینی بوودایی)، (دلّ) و (هۆش)، هه ردوو کیان پیکه وه، کیش ده کات بو خۆی. فه رمانیش ده دات که مرۆف پشت به خۆی به ستی، که مرۆف چاوپۆشی له هه موو بیروباوه ر و ئایینه کانی تر بکات. (ئایینی بوودایی) بریتییه له (زانست) و (ئایین) و (راستی په رستی). بریتییه له (زانستی دهر ون) و (شپوه ی ره وش و خو) و (هونه ر). ئەم ئایینه چاوی (مرۆف) ده کاته وه و تیشی ده گه یینی که خۆی دروستکاری ژیانی ئیستایه تی.

که خویشی رهنگی دوا رۆژ و چاره نووسی خۆی ده رپژئی و، بریاریشیان له سه ر ده دات.

كونفۇچيۇس

لېرەدا چيېرۇكى (ژيان) و (راستىي پەرستى)ى ژير و تىگە يىشتووى ھەرە گەورە (چىن)، و اتا (كونفۇچيۇس) دەخوتىنەتە وە.

ھەنرى تۆماس نووسىيويە تى

ئەم نووسراوہ

مېژوونووسان سەدەي شەشەمى پېش زايىن بە (سەدەي پىغەمبەران و تىگە يىشتووان) دادەنېن. چونكە لە جىھانى ناسراوى ئەو سەردەمەدا گەلىك پىغەمبەر و پىاوانى ژير و تىگە يىشتووى لە رۆژھەلات و رۆژئاوادا پەيدا بوون وەك: (كونفۇچيۇس) لە (چىن)دا، و، (بوودا) لە (ھىندستان)دا، و، (زەردەشت) لە (كوردستان)دا، و، (حزقيال) لە (بايل)دا، و، (سۆلۆن) لە (بىزانستان)دا. ئەمانە ھەرىكەيان لە خاكەكەي خۇيدا، بە شىئەيەك، خەباتى دەكرد: بۆ ئەمەي رېگاي ژيانىكى باشتەر و پاكتر و پىشكە وتووتر پىشانى نەتە وەكەي خۇي بدات.

ئەو ھىش مورژدەيەك بوو بۆ مرۆفايە تى كە لە پىشكە وتنى راستە قىنە نىزىك دەبوو وە. (كونفۇچيۇس) بايە خىتكى زۆرى دەدا بە (دادپەرورەي)، چ لە كۆرى زىنگكارى دا، چ لە كۆرى كۆمەلايە تىدا. (راستى پەرستى) يەكەي خۇي بە كاردەھىنا بۆ رۆشن كوردنە وەي واتاي «دادپەرورەي» ھەموودەم بە دوای خوتىندە وارىدا دەگەر. ھەموودەم خوتىندە وارىشى بلاودە كوردە وە. پىاوتىكى رۆشنىر و ھونەرمەند بوو. پىاوتىكى زانا و راستى پەرست و وىژەوان بوو، پىاوتىكى خوداناس و نىشتمانپەرورە بوو. پىاوتىكى گەلپەرورە و مرۆف دۆست بوو. پىاوتىكى خەباتكار و، وريا و كارامە بوو. ھەموودەم لە كاردە بوو: خۇي فېر دەكرد و، پەرورە دەكرد.

ھەر وەھا نەتە وەكەيشى بەقسە شىرىنەكانى و، ئاموژگارىە نايابەكانى و، كوردە وە و رەفتارە جوانەكانى، فېر دەكرد و، پەرورە دەكرد. كە زانى نىشتمانەكەي لە وىران بووندايە، بەھوى جەنگ و بەدكارىي زۆرىەي شازادە و فەرماندارەكان و كاربەدەستەكانىانە وە، كە ھەر لە بەزمورەزم و گزى و فزى و دزىي خۇيان دەگەرەن و خەمىكى نەتە وە بەسە زمانەكەي خۇيان نەدەخوارد، كە دەبنالاند لە ژير چىنگى ياساي

«زەمىندارى» دا... خەباتى كورد و ھاتە كايە وە، بۆ ئەمەي نمونەيەكەي بەرز و پىرۆزى فەرماندارىكى دادپەرورەي راستە قىنە، بەكردە وە و كارەكانى خۇي پىشانى نەتە وەكەي خۇي بدات و، زۆردارى لەناو ببات.

جا (كونفۇچيۇس)^(۱) كە لەلايەن شازادەي (لۆ) وە كرا بەفەرماندارى شارى (چونگتسو)، ھەرچى ژىرى و تىگە يىشتووى و راستى پەرستى و خوداناسىيەكەي خۇي ھەبوو، لە فەرماندارىيەكەي خۇيدا بەختى كرد.

خۇشبەختانە، تا ئەندازەيەكەي زۆر گەورە تىيدا سەرکەوت و، ناوبانگى چاكىشى تىدا دەرکرد. لە ھەموو خاكى (لۆ) نەتە وە دلى پىيدا چوو.

خۇشەويستى و رېزى خۇي بەرامبەرى پىشان دا. شازادەي خاكى (لۆ) یش تا دەھات خۇشتى دەويست و پاىەي بەرزتر دەكردە وە، تا دوایى كردى بە (سەرۆكى كاربەدەستان) لە ھەموو خاكى (لۆ) دا.

بەلام (كونفۇچيۇس)ى بەسە زمان ئەم سەرکەوتن و كامەرانىيەي تا سەر بۆ نەمايە وە. چونكە (شازادە)كانى تر كە لە خاكەكانى دراوسىيى خاكى (لۆ) دا فەرماندارىيان دەكرد، چاويان پى ھەلھيتنا و لەگەلیدا كەوتنە رقەبەرىيە وە. ئەوان لە وە ترسىان پەيدا كردبوو كە (كونفۇچيۇس) ئەمەندە گەورە بىي و، خاكى (لۆ) یش ئەمەندە ئاودان و پىشكە وتووى لى دەرىچى، كە خاكەكانى خۇيان لەبەرچاوى (شاهەنشاه و بۆ ھەمووان ئاشكرا بىي). جا بۆ ئەمەي تووشى ئەو سووكى و رىسوایى و سەرگەردانىيە نەبن، لە دواپۆژدا، داويان بۆ نايە وە!... ھەشتا ئافرە تى جوانى سەماكەريان بۆ (شازادەي لۆ) بەدىبارى نارد!...

رەوشتىيان لى تىك دا، و، كارىكى و ايان كرد كە (كونفۇچيۇس) بەناچارى لىي جىبابو وە!... چونكە ئەو ئەندەي پى نەچوو، كە (كونفۇچيۇس) بۆي دەركەوت (شازادەكەي لۆ) لە كۆرى مېبازى و بەزمورەزما بە جارىك تىكچوو، لە سالىك زۆرتەر ئارامى نەگرت، كە كاروبارى فەرماندارىيەكە بە و جۆرە بەئالۆزاوى و دواكە وتوويە وە بىنېتە وە، لە تەختى (كاربەدەستى) وازى ھىناو بەرەنچە رۆيى و ھەناسە ساردىيە وە نىشتمانە نازدارەكەي خۇي بە جېھېشت.

(۱) كونفۇشىس، دەورورەي ۵۵۱-۴۷۹ پ. ز: فەيلەسوفىكى چىنى بوو، رېبازى كونفۇشىيانى دامەزندان؛ كە برىتىيە لە رېبازىكى فەلسەفى و ئەدەبى و باوەر بەبوونى خوا ناھىتى، بانگەشە دەكات بۆ ژيانىكى خانەوادەيى و كۆمەلايە تى نمونەيى.

ئىتر لەوساگەوہ ئاوارہ و بىچارە دەسورايەوہ. تا سيانزە سالى خشت لە نازار و هاواردا مايەوہ. تا (شازادەى لۆ) نەمرد، نەگەرايەوہ.

بەلام ئەمجارە ھەموو تەمەنى خۆى تەرخان کرد، تەنيا، بۆ فېربوون و فېرکردن و، پەرورەدەکردنى خۆى و نەتەوہ و، بلاوکردنەوہى خۆيندەواری بەناو نىشتمانە گەورەكەى خۆى، (چين)دا، تا گەيشتە رادەپەكى وەھا كە لە ھەموو جىھاندا وەك پىغەمبەرئىك، ياخود وەك تىگەيشتوويەكى گەورە و راستى پەرستىكى كارامە و دۆستى (نەتەوہ) و (نىشتمان) و (جىهان) ناوى دەرکرد. (كۆنفۆچيۆس) لە خەباتەكەيدا كە بۆ راست كردنەوہى كاروبارى (زىنگارى) و (كۆمەلايەتى) دەيكرد، بۆيەكا بايەختىكى زۆرى دەدا بەخوداناسىي و پەروشت و خووى پاك و كردارى بلند، بۆ ئەمەى (داد) بىتتە بنچىنەى (فەرماندارى). تەنانەت خەوى بەجىھانئىكى پاكى بى گەردى ئاوەدان و نازاد و پىشكەوتوويشەوہ دەدى، كە لەژىر ئالاي يەك (كۆمار)دا ھەموو مرۆڤى (جىهان) بەسەيتتەوہ. واتا: نە جەنگ بىتتە لەناو گەلاندا و نە پەنگ نە خۆين بىتتە و نە جۆين.

لە جياتى ئەوانە جىهان پىر بىن لە (دادپەرورەى) و (خۆشەويستى) و (كامەرانى) و (پىشكەوتوويى) و، مرۆڤى جىھانىش ھەموو برايانە پىكەوہ تىيدا بژين.

جا ئەم نووسراوہ نايابە، (كۆنفۆچيۆس)، كە مېژوونووسى بەناوبانگ (ھەنرى تۆماس) دايانە، شايستەى ئەوہە كە لەم (رۆژ)ھماندا پىشكەشى خۆيندەوارانى كوردى بەكەم. چونكە لە شىوہەكى بەرجەستە و تەروتازەدا، ئەو بىروباوەرە بەنرخانەى پىغەمبەرى (چين)، كۆنفۆچيۆس، كە لە بابەت (فەرماندارى) و (دادپەرورەى) و (پەروشت و خووى جوان) و (كردارى بلند)وہ دەربىرون پىشان دەدات. لە راستيدا (كوردەواری) يەكەمان داماوى ئەم جۆرە بىروباوەرانەيە، كە ھەتا لە جىهان دابى، دەتوانى كەلكيان لى وەرگرى.

بەلئى وايە. ئىمە پىوستيمان بەدوو شت ھەيە: بە (خوداناسىي) و بە (خۆيندەواری) جا ئاواتەخووزم لە خودا كە ئەو دوو شتەمان بۆ پىك بەيتتە، تا لەسەر بنچىنەى (دادپەرورەى) ژيانئىكى پاكتر و چاكتر و نازادتر رابووڤرين.

شاکر فەتاح

سليمانى: ۱۹۶۷-۳-۵

«خاوەنى پەرۆزەى خۆيندەواری كورد»

خاوەنى دوو گويى گەورە!

«شوليانگ ھە» ھەتا ما بەخەم و خەفەتەوہ تەلايەوہ. بەلام لەبەر ئەوہ خەمبار نەبوو، كە ھەرەك سەربازئىكى بچووكى نەناسراو مايەوہ، كە ھەتا ما نەيتوانى خۆى بگەيىتتە پايەيەكى وەھا كە لەگەل جىنگاي باووباپير و خانەدانى خۆيدا رىك بەكەوئى... لەبەر ئەوہ خەمبار بوو كە تا ئەوساگە كورئىكى نەبووبوو، كە لە پاش مردنى خۆى نوئىزى بۆ بكات. چونكە چىنيىھەكان باوەرپان وا بوو كە پياو لە ژيانەكەى تردا خۆشيبى لە سەرەوت نايىن، تا كورئىكى دروستى لە پاش بەجى نەمىن و لە دوای مردنى نوئىزى بۆ بكات. واتا بۆى پيارىتەوہ لە خودا!... لە تەمەنى حەفتا سالىدا پەرۆزەكەى «شوليانگ» تىنى سەند و بوو بەداختىكى دەروونى يەجگار ناسۆز. ئەمەيش سەبارەت بەوہبوو كە ھەستى بەخۆى كردبوو، لە مردن نزيك بۆتەوہ. كەچى ژنەكەى لە كچ بەو لاوہ ھىچى ترى بۆ بەجى نەھىشتووە!... ئەمە راستە كە كورئىكىشى ھەيە. بەلام ئەم كورەى لە ژنەكەى نىيە. لە ژنەكەى يارىتى (۱). لەبەر ئەوہ بەزۆل دادەنرى!... بىجگە لەوہ كورەكەى ھەر لە مندالىيەوہ لنگەكانى (۲) لە كەلك و تون، نابزوين...

بەم رەنگە لەم تەمەنە پىريىبەيدا كە خۆى دابوو لە حەفتا سال، شوليانگ، ناچار ما ژنىكى تىشى ھىنا، كە تەمەنى لە حەقدە سالان تىپەرى نەدەكرد!... زوو بەزوو كچەكە سكى لى پىر بوو. مندالەكە لە سكىدا گەورە بوو، تا گەيشتە دەمى لە دايك بوون.

كە تەماشايان كرد كور دەرچوو!... ئا بەم رەنگە ئاواتى چەند سالەى ئەو سەربازە پىرە ھاتە دى. كە كورەكەى دى ھەردوو گويچكەكانى گەورەن، سەرى سووما و لە خۆشياندا گەشكەدار بوو... چونكە گويچكەى گەورە بەلاى چىنيىھەكانەوہ وا بوو، كە موزدەى تىگەيشتوويى خاوەنەكەى بەدواوہيە... لەبەرئەوہ كابرارى سەرباز كورەكەى خۆى ناونا: (كونگى تىگەيشتوو)، ياخود (ونگ- فو- تسىە)، واتا: (كۆنفۆچيۆس)!... لە راستيدا «كۆنفۆچيۆس» ھەر لە مندالىيەوہ دياربوو لە مرۆڤئىكى بۆرەپياوى نەدەكرد. ھەرەھا لە ئەرك و نازارى ژيانئىشدا بەشى ئەو لە بەشى كەسانى تر جياواز بوو. ھەر ئەوہندە تەمەنى گەيشتە سى سالان، باوكەكەى لە دەستچوو. ئىتر ھەر ئەوہندە تۆزىك گەورەبوو، بەخپوكردى دايكەكەى خۆى خستەسەر ئەستۆى خۆى... كاتى تەمەنى گەيشتە حەقدە

(۱) يان راستتر: لە ژنە دۆستەكەيەتى...

(۲) لنگەكانى: قاچەكانى، لاقەكانى

کهله پووریکي تیگه یشتن

له سهدهی شه شه می پیتش زاییندا، خاکی چین به سهر چند سهر داریکي زه ویداردا دابهش بوو بوو. ئەمانه وا راهاتیبوون، که به پروالتهت خویمان بۆ خونکاری چین دنوشتاندوه، کهچی هه ریه که یشتیان له پشته وه له هاوریکه کی خوئی دهستی دهه شاندا!... ئەوانه کی کاروباری نه ته وه یشتیان له ژیر دهستدا بوو، هه موو پیاوی چا و چنۆک پاره په رست و به دکاره زۆر زانه کان بوون. ئەوه نده هه بوو، به سهر خاکی چیندا، سهر ده میکی وا تیپه ری کردبوو، که تا چند هه زار سالیک درێژهی سهندبوو له میژوودا. جا له م سهر ده مه دا، ئەوانه کی جیگای گه وره یان به رکه وتبوو له ناو فه رمانرپه واییدا، پیاوی ژیر و تیگه یشتوو بوون، نه ک پیاوی ناژاوه و درنده بی!... به لام کاتیک که کلاو په رستان و ده سه لا تخوازان بۆ که لکی نا پوخته ی خویمان، به ره للابوون و هاتنه کایه وه، پیاوه ژیر و تیگه یشتوو هه کان سه ری خویمان کز کرد و، دلێ خویمان به وه ده دایه وه که له (کرده وه و ره وشتی جوان و شیرین) ی پیتشوویان ده کۆلییه وه، که له وه پیتش نوو سرا بوونه وه. (کۆنفۆچیۆس) یشت به کیک بوو له وانیه ته ماشای تو ماره کانی کۆنیان ده کرد... نه خوازه لا که با پیره کانی خویشی له ماوه ی هه زار سالیکدا که له پووریکي گه وره یان له تیگه یشتووی (حیکمهت) بۆ به چی هینشتبوو. جا له و کاتانه دا که (کۆنفۆچیۆس) بۆ زانیا ریه کی زۆر تر ده گه را، رۆژتیک له رۆژان، ریتی که وته ناو کۆشکی شاهانه ی سهر داری (چۆ) وه... له ویدا تکای کرد ریتی بدن چاوی به راستی په رستی به ناوبانگ بکه وئ که ناوی (لاوتزیه) بوو. ئەم راستی په رسته خه ریکی نوو سرا و خانه که ی شاه بوو، ریکی ده خست... له ناوه ند (کۆنفۆچیۆس) و (لاوتزیه) (۱) دا و توو یژ ده ست پی کرا. کۆنفۆچیۆس شاره زاییه کی وه های پیشان دا که راستی په رسته پیره که ی خسته سه رسورمانه وه به زه رده خه نه یه که وه گوئی لی ده گرت. له دواییدا پی گوت: «ئەم بابته تانه ی لییان ده دویتیت هه موو کۆن. ئەو که سانه یشت که قسه یان له سهر ده که یته هه موو مردوون. منیش وام بیستوه که ئەو بازرگانه ی بابته هه ره چاک و به ترخه کانی خوئی له ژیر زه ویدا به یلێته وه، له و که سه چاکتر رانا بویری که هه ژار و داماره!...».

لاوه که گه راپه وه. دامابوو. هه ر بیری له قسه کانی (لاوتزیه) ده کرده وه. جا له و کاتدا

(۱) لاوتسو Lao-Tseu چه رخی ۵ یا ۶ پ. ز: فه یله سو فیکي چینی بوو، (کتیبی رینگا و خاوتینی) داناوه، له لای ده رویشانی ریبازی (تاویه)، ریتوشینه کانی لاوتسو بۆته بنچینه بۆ تاینی (بوزی).

سالان سنگی برده پیتشه وه و داوای جیگایه کی کرد له فه رمانرپه واییدا. ئەوانیش کردیان به یاسا و لیک و له سهر کۆگای دانه و یله ی نه ته وه دایاندا.

(کۆنفۆچیۆس) توانی له مانگانه کانی خوئی ئەمه نده کۆ بکاته وه، که له ته مه نی نۆزده سالاندا ژنیکی پی هینا!... جا له م رووه وه شتیکی خویش ده گیره وه. ده لێن: «که کۆنفۆچیۆس ژنه که ی خوئی گواسته وه، سهر داری جیگاکه دوو ماسی گه وره ی نا بایی بۆ نارد، به دیاری.

مه به سی له م دیار بیه یشت ئەوه بوو که ئەم فه رمانبهره لاوه ئافه رین بکات... (کۆنفۆچیۆس) یشت ئەم کرده وه په سنده ی سهر داری زۆر پی خویش بوو. سه ری پی به رز بووه وه. جا ئەم ههستی دلێ خوئی له وه دا درپری که له پاش سالیک کوریکي بوو. ناوی نا: (بوو یوو) و اتا (ماسی جوان)!...

(کونگی تیگه یشتوو) له فه رمانه که یدا کارگزار بوو. سه رکه وتوو بوو. به لام به وه فه رمانه دلێ دانه ده مرکا. چونکه له سه وشتی خویدا، پیاویکی خاوه ن بیرو بوو، نه ک پیاویکی خاوه ن فه رمانیکي نه گۆراو... له به ره وه پر به دل له وه ده کرد که رۆژتیک له رۆژان بیج به مامۆستایه ک و به که سانی تر بخوین... (کونگ) ئەو هه له ی ده سته که وت. به لام په ژاره ی به دواره بوو. چونکه دایکی مرد. به وه باری سه رشانی، له رووی ژیان دنیسه وه، سووک بوو... له ته نشت گۆره که ی دایکییه وه، زنجیک هه بوو، په نای برده ئەو... له ویدا سی سال مایه وه. به پیی ره وشتی چینییه کان ئەو سی ساله ی به لی وردبوونه وه و، بیرو کردنه وه و رابوارد. داوی ئەوه له و ته نیاییه هاته ده ره وه. دهستی ژنه که ی و کوره که ی خوئی گرت و رووی کرده ناو ئا واییه کان و به داوی چند شاگردیکدا ده گه را، که بیرو با وه ره کانی خویمان تیگه یشتی... هه موو ده میک ده یگوت: «من نیستا که له باکور و له باشوردا ده ژیم. هه ره ها له رۆژه لات و له رۆژئا وایشدا ده ژیم». به لام له راستییدا جیگاکه ی له ناو که لله ی دابوو، له ناو میشکیدا بوو، له ناو بیره کانییدا بوو!...

فەرمانداری چاک دەبى چۆن بى؟

له سەرەتای کاردا فەرمانداری (چی) ئەمەى پىخۆش بوو که راستى پەرستىكى وەك (کۆنفۆچىيۆس) بخاتە ناو ھاودەمانى خۆبەو. ئەو گەفتوگۆيانەى لەگەڵ کۆنفۆچىيۆس دا دەيکرد له بابەت گىروگرفتهکانى فەرمانداریبەو، خۆشییەكى زۆرى بەدلى دەگەياند. له راپۆرتهکانى کۆنفۆچىيۆس، کە بەلایەو پەسند بوون، سەرى زۆر سوڤ دەما، دلى زۆر کامەران دەبوو. رۆژتيکیان له کۆنفۆچىيۆسى پرسى سەر و بنى فەرمانرەوايى چاکى بۆ دیاری بکات ئەويش وەرەمى داىبەو، گوتى:

«فەرمانرەوايى ئەوساکە بەفەرمانرەوايى باش دادەنرى، کە سەردار سەردار بى و، کاربەدەست کاربەدەست بى و، باوک باوک بى و، کورپىش کورپىش بى... سەردارىش سەرى خۆى بزواند کە قسەکەى ئەو تەواو.

ئىنجا گوتى: «قسەکەم باش دیتەپىش چا، بەلام تى نەگەيشتم!...».

(کۆنفۆچىيۆس) يش دەمودەست بىروباوهرى خۆى له بابەت فەرمانرەوايى چاکەو پىشان دا. هەندىک لەو قسانە ئەمەيه: «پىاوى فەرماندار، پىويستە لەسەرى دەست بکات بەرپىکخستنى رەوشتى تايبەتى خۆى لەگەڵ کردەو و خووەکانيدا... جا بۆ ئەمەى فەرماندار بتوانى رەوشت و کردەو و خووى خۆى رىک بخات و بسازىنى پىويستە لەسەرى بەرامبەر هەر کەسى پەيوەندى پىوہى هەبى، فەرمانى سەرشانى خۆى، بەرامبەر ئەو کەسانە بەجى بەئىنى کە پەيوەندى پىيانەو هەيه، پىويستە لەسەرى پەى بەسروشت و ياساى کۆمەلایەتى مرۆڤ ببات، بۆ ئەمەى له سروشت و ياساى کۆمەلایەتى مرۆڤيش تى بگات، پىويستە لەسەرى کە له ياساکانى خودايى شارەزا بى...».

ئىنجا له دواى ئەو دەلى: «ئەو فەرمانانەيش کە لەسەر بنچىنەى پەيمانە گشتىبەکان دادەمزرىن پىنجن. ئەو کردەوانەيش کە پىويستە له مرۆڤدا هەبن بۆ ئەمەى بتوانى ئەم فەرمانانە جىبەجى بکات سىانن. فەرمانەکانيش برىتىن لەوانەى له ناوئەند فەرماندار و ژىردەستەکانيدا، له ناوئەند باوک و کوردا، له ناوئەند ژن و مێرددا، له ناوئەند براگەورە و برا بچووکدا، له ناوئەند برادۆستەکاندا پەيدا دەبن ئەمانە ئەو پىنج فەرمانانە کە هەموو کەسىک له ئەستۆبدايه بىانکات... (تىگەيشتووبى) و (بەزەبى هاتنەو) و (نازايەتى) يش ئەو سى کردەوانەيش، لەلایەن کەسانەو، بەگرنگ دانانرى. چونکە بايەخ بەئەنجام دەدرى. چونکە هەندى کەسى وا هەن کە هەر له دايک بوون ئەم سى کردەوہىيان

کە شاگردەکانى له خۆى کۆ دەکردەو و، خەباتى دەکرد بۆ ئەوہى بىرەکانى خۆى بگەيشتە پەلى پىگەيشتووبى، واتاى قسەکانى (لاوتزىه)ى وردە وردە بۆ دەردەکەوت. چونکە ئەو خاکەى خۆى لى له دايک بووبوو، تىيدا گەورە بووبوو، خاکى (لۆ)، تووشى گەلىک جەنگى ناوخۆ بووبوو. سەردار (کاو)ى ھاورپى هەموو دەمى دلسۆزىشى ناچار بووبوو، خۆى دەرباز بکات له سنور بچىتە خاکى (چى)ى دراوسى وە... (کۆنفۆچىيۆس) يش پەبى بەوہ برد، کە ئەگەر سەردار (کاو) خۆى و پشتىوانەکانى بکەونە دەست دوزمن چيان بەسەردى، هىناى له شاگردەکانى خۆى چەند کەسىكى رىا و زىرەک و کارامەى هەلپژارد و، دەمودەست کەوتنە دواى سەردار... جا لەو کاتەدا کە لەناو چۆل و بىابانىکدا بوو، بەسەر چىايەکدا سەردەکەوت، ئافرەتتىكى دى، هەل تووتابوو، بەلای گۆرپىكى تازه دروست کراوہو^(١)، شىنوزارى دەکرد، (کۆنفۆچىيۆس) يش لى پرسى: بۆجى وا دەکات؟... ژنە کۆستکەوتوہە کە بەم جۆرە وەرەمى داىبەو، گوتى: «هەر لەم جىگەيدا پلنگىک باوکى مېردەکەم و، مېردەکەم خۆى و، کورپەکەيشمى خواردوہ!...» مامۆستايش لى پرسى:

«ئەى بۆجى نەچووتنە شوپنىكى واو کە ئاوەدان بى؟... ژنەکەيش وەرەمى داىبەو گوتى: «چونکە لىرەدا فەرمانرەوايىهكى زۆردارى تىدا نىيه!». ئىتر هەر ئەوئەندە (کۆنفۆچىيۆس) گەيشتە سەردارگاہى (چى)، چووہ بارەگای سەردار و خۆى پىشکەش کرد، کە هەر کارىكى بى بۆى جىبەجى بکات... هەموو مەبەستىكىشى لەمە ئەوہبوو کە (فەرمانرەوايى زۆردار) لەناو ببات!... لەم دوايىبەدا بەتەواوہتى تىگەيشت کە (لاوتزىه) مەبەسى لەو قسانەى خۆى چى بوو. تىگەيشت کە (زانيارى) يش هەرەک (سامان) واىه، پىويستە له گەنجىنەدا نەهیلریتەوہ... پىويستە بخرىتە بەردەست ئەم و ئەو، تا بگاتە کانگای دەروونى مرۆڤايەتییەوہ... جا لەبەر ئەوہ، ئەو زانايەى کە خۆى تەرخان کردوہ بۆ وانە گوتنەو و وانە وەرگرتن، پىويستە له کاتى پشيوپىه گەورەکانى ناو کۆمەلایەتيدا، واز لەو خوتندن و پىخوتندنەى بەئىنى و، بىتە پىاوى زرنگکاری و فەرماندارى.

(١) راستر: بەلای گۆرپىكى تازهو.

له لا ناشکرایه. هه ندیکی وایشیان هه یه له ئه نجامی به سه رهاتییکی سه خته وه فیبری ئه م سنج کرده وه یه ده بی. ئه وه نده هه یه ئه گهر مرۆف له بابته ئه م سنج کرده وه یه وه زۆری زانی، له ئه نجامدا خراپ دهرده چی. چونکه هه ندیکی وا هه ن ئه م کرده وانه له خۆبانه وه به ناسانی به کارده هین.

هه ندیکی وایش هه ن ئه وه به که لک ده زانن که به کاریان بهین. هه ندیکی تریش هه ن به ئه رک و زۆر له خۆ کرده وه نه بی ئه و کرده وانه بیان بۆ به کارناهیتر. ئه وه نده هه یه له هه موو باریکدا ئه گهر ئه نجامه که هاته دی، وهک به ک دهرده چی!».

پاش ئه وه (کۆنفۆچیۆس) ده لئ: «له راستیدا خۆشه ویستی به رامبه ر زانیاری، هه قالی تیگه یشتووییه. وریاییه کی ته واو و وردیش که دهرباره ی ره وشت بکری، به چه شنیه به زه بی هاته وه وایه. هه ست کردنیسه به ئا برووچوون، له گه ل شه رم کردندا هاو پتی نازایه تین... جا هه ر کاتیه مرۆف له سه روشت و که لکی ئه م سنج کرده وه یه تیگه یشت، ده توانی ره وشتی خۆی و خووه کانی خۆی له گه ل یه کدا بسازینیه هه ر کاتیکیش پیاو زانی چۆن ره وشتی تاییه تی خۆی و خووه کانی خۆی له گه ل یه کتردا ریک بخات، ده توانی په ی به وه یسه به ری که چۆن فه رمانداری به سه ر که سانی تردا ده کات... هه ر کاتیکیش مرۆف زانی چۆن فه رمانداری به سه ر که سانی تردا بکات، ئه وه یسه ده زانی چۆن فه رمانداری به سه ر نه ته وه کان و شاهه نشاهیتیه کاندایه بکات!».

«هه ر که سیکیش بانگ کرا بۆ فه رمانداری کردن به سه ر نه ته وه کان و شاهه نشاهیتیه کاندایه بکات، پیویسته له سه ری ئه م نۆ به نده گه وانه ته ماشا بکات:

- ۱- پیویسته له سه ری به ره وشتی تاییه تی خۆی گه شه بکات.
- ۲- پیویسته چاکه بکات له گه ل ئه وانه دا که هه لده گرن چاکه یان له گه لدا بکات. هه ره وها ریزیشیان لئ بگری.
- ۳- پیویسته دلچاکی خۆی بنوینیه و، فه رمانی خۆی به رامبه ر که سوکاری خۆی به چی بهین.
- ۴- ده بی به رامبه ر کاربه ده سه ته گه وره کانی فه رمانه واییه که ی خۆی ریز پیشان بدات.
- ۵- ده بی ئاگاداری که لک و چاکه ی خاوه ن پایه کانی فه رمانه واییه که ی خۆی بی و، به یه ک چاویسه ته ماشایان بکات.
- ۶- ده بی خۆی وا بنوینیه که باوکی هه موو نه ته وه که یه.

۷- پیویسته هه موو هونه ره به که لکه کان و پیسه باشه کان بهینیه کایه وه، ناو خاکه که ی خۆی.

۸- پیویسته به رامبه ر بیگانه کان که دینه ناو خاکه که یه وه گه ش و روو خۆش و یاریده ده بی.

۹- پیویسته به ته نگ چاکه ی سه رداره کانی ناو شاهه نشاهیتیه که یه وه بی».

رۆشن کردنه وه ی نۆ ئامۆزگارییه که

ئینجا (کۆنفۆچیۆس) ئه وه رۆشن ده کاته وه، که سه ردار به هۆی گه شه کردن به ره وشتی تاییه تی خۆیه وه، ریزگرته ی یاسای خوو داده مه زینیه. که هات و ریزی له وانه یسه گرت که هه لده گرن ریزیان لئ بگری، خۆی له فرۆفیل و زۆرانی پیاوانی فه رمانه واییه ده پاریزی، ماوه ی چه واشه کردن و چا وروا کردنیان نادات.

که هات و یارمه تی که سوکاره کانی خۆیسه دا و نازیسه گرتن، ئیتر له وه رزگاری ده بی که ئه ندامه کانی خیزانه که ی لئی هه لگه رینه وه و به رامبه ری بوه ستن... هه ر کاتیه ریزی له کاربه ده سه ته گه وره کانی خۆیسه گرت، خۆی له هه ل و چه وتی ده پاریزی...

که هاتوو له که لک و چاکه ی خاوه ن پایه کانی ناو فه رمانه واییه شه زابوو، گیانی دلسوژی له ناو گه وره کانی نه ته وه دا به هیتز ده کات... کاتیه که خۆیسه کرد به باوکی هه موو نه ته وه که ی خۆی، نه ته وه که ی ده خاته سه ر ئه وه ی به که لکی فه رمانه واییه بین... که هاتوو پشتی هونه ر و پیسه سازیه باشه کانیسه گرت و په ره ی پئ دان، سامانی خاکه که ی له خۆیه وه په ره ده سینیه...

هه ر کاتیه چاکه یسه نوواند به رامبه ر بیگانه و ئاواره کان که دینه ناو خاکه که یه وه له هه موو لایه کی جیهانه وه رووده که نه خاکه که ی...

که هاتوو به ته نگ که لک و چاکه ی سه رداره کانی شاهه نشاهیتیه که یسه وه بوو، جیهان له خۆیه وه ریز له هیتز و ده سه لاته که ی ده گری... ئه وه یسه دیاروو که فه رمانداری (چی)، راستی په رسته ییه که ی (کۆنفۆچیۆس) کاری لئ کردبوو. ته نانه ت ئه وه نده دلئ به (کۆنفۆچیۆس) دا چوو بوو، بیری له وه ده کرده وه که بیکات به سه رداریه یه کیک له ناوچه کانی خۆی... له به ره وه به پیاوه زرنه گاره کانی خۆیدا رایگه یاند، که نیازی هه یه (کۆنفۆچیۆس) بکات به کاربه ده سه تی ناوچه ی (لین-چیو)... فه رماندار که ئه وه ی پئ گوتن زرنه گاره کان راچه نین و سه له مینه وه!...

وہک ھوورہ تریشقہیہک لپی دابن بہو جۆرہیان لی ھات. ھەموویان سەریان لەو ھە سووردەما کہ فەرمانداریی ناوچەیک بەدریتە دەست راستیی پەرستییکی وەھا!... چونکہ ئەمە لەوانەیکە (چین) بەرەو نەمان بیات و، سەرئەنگرتیی بکات!...

ئینجا لەپاش ئەمە چەند جارێک بۆ فەرماندار کپرنووشی نەوازشیان کیشا و، دەستەکانی خۆیان گلۆفتەو، گەورە کاربەدەستەکان لە فەرماندار پاراپیووە کہ واز لەم بیەر پرتەنگ و چەلمەمە بەھیتی...

پاشان پیتی گوت: «گەورە خۆم! ئەم زانایانە بۆ کاروبار ھەلسۆراندن دەست نادەن. توانایی ئەویشیان نییە کہ لە نەتەو تە بگەن. ئەوانە لووت بەرزن. لە خۆیان بایی بوون. بەبیروباوەرەکانی خۆیان دەنازن. ئەوانە خراپەیان زۆر لی دەوہشیستەوہ... زبان بەخشن!...».

فەرماندار یاخود شازادەیش شانەکانی خۆی راوہشان و، لەگەڵ ئەو زرنگکارانەیشدا قسە ی خۆی جووت کرد کہ: «بەکارھێنانی راستی پەرستی لە کۆرەکانی فەرمانداریدا بۆی ھەبە، لە ئاژاوەنەوہ ئەنجامی خراپتر بی!...».

دوای ئەو (کۆنفۆچیۆس) ی تیگەیان، کہ بوونی ئەو لە کۆشکی شاھانیدا لەگەڵ سروشتی راستی پەرستیدا ناسازی...

(کۆنفۆچیۆس) یش پیاویکی زرنگ و ژیر بوو، لە قسەکە ی فەرماندار تیگەیش ت مەبەسی چیبە... دەستبەجی خاکی (چی) بەجیھیش ت و گەراپەوہ شوینەکە ی خۆی... ئەوساکە خاکەکە ی خۆی، لە رووی زرنگکاریبەوہ دامەزراپووە... بۆ ئەو دەلوا تیبیدا بژیی وەک جارن. چونکہ کاروباری گشتی کەوتبووہ چنگ دۆستەکانی خۆی.

ئەوانە ھەر ئەوئەندە زانییان، (کۆنفۆچیۆس) لە کۆشکی شاھانە ی خاکی (چی) دا بہو جۆرہ ریزی لی گیراوە، دەست بەجی فەرمانداریی شاری (چنگتو) یان پێشکەش کرد... لە راستیدا ئەمانە ئەگەر بەھۆی ئەویشەوہ نەبووبی کہ ویستبیتیان ریزی لی بگرن و نازی بکیشن، بەھۆی بەرەبەرەکانی و چاوپێ ھەلھێنانەوہ بوو، بەرامبەر فەرمانداری (چی)، کہ ئەو چاکەییەیان لەگەڵ کۆنفۆچیۆس دادەکرد...

لەرستیدا ئەم کارە، لەو کارە نایاب و ناوازانە بوو کہ کەم ھەلئەکەوی، دلی مرۆف لە میژوودا بۆی خرۆشایی... لە خاکی رۆژئاوا (سۆلۆن)، (پیرەوی پیروزی نازادی) ی بەخشیی بەنەتەوہ ی پابەند کراوی (یۆنان). لە ھیندستانیشدا شازادە (بوودا) ی کارامە و

دەست رەنگین، چاوەکانی دانیشتوانی نیشتمانەکە ی خۆی کردەوہ بۆ بینینی (ئایینیکی تازە)... لە شاری (بابل) یشدا پیغەمبەر (حەزقیال) راست بووہوہ، بۆ ئەمە ی پەرستنی چینە فەرماندارەکان لەناو بیات... لە (چین) یشدا «کونگی تیگەیشتو» ی خۆمان، خۆشەختانە شاریکی درایە دەست، کہ فەرمانرەواییەکی پاک ی دلسۆزی تیدا دامەزرینی و تاقیشی بکاتەوہ...

لەو کاتەدا وا دەرکەوت خیزانی مرۆف، دوایی، ھاتبووہوہ ھۆش خۆی و، تا ماوہیکیش لە ھەلە و شلەژاوی دیندانە ی ناشیتی و نەزانی، خۆی رزگارکردبوو تەکانی دەدا بۆ پێشەوہ تا پیتی بکات...

نەتەوہ ناگادار دەکات لە خوارەمەنی و پۆشەنی و یاساکی تیبەرپوون!

بەشی ھەرە گەورە ی ئەو فەرمانانە ی کہ فەرمانداری نوپی (چونگتو) ھەلئیدەسووراند لەوانەن کہ رۆلەکانی ئەم چەرخە تازەیکە سەریان سوڕ بیتی لیبیان و پڕ بەدل حەزبان پی بکەن... یەکیک لەو کاروبارانە ی کہ کۆنفۆچیۆس ھەلی دەسووراند ئەوہ بوو کہ «رەوشت و خو، کردەوہ ی نەتەوہکە ی خۆی ریک دەخت و دەیسازاندن بەیکەوہ»...

ھەموو جۆرە خوارەمەنییەکی پێشان ی ھەمووان دا، کہ ھەر کەسە بەپیتی تەمەنی خۆی، چی بخوات... ھەرەھا ئەو بەرگ و پۆشەنییانەیشی بۆ دیاری کردن کہ بەبۆنە ی کۆبوونەوہ ی تاییە تی و کۆبوونەوہ ی گشتییەوہ لەبەریان بکەن... بیجگەلەوہ ئەویشی پێشان دان کہ دەبی لە کاتی بەیک گەیشتندا چۆن خۆیان بنوشتیننەوہ و چەند جاریش خۆیان بنوشتیننەوہ، بەناوی (خۆشی و چلۆنی) لەگەڵ یەک کردنەوہ... ئەویشی بۆ دیاری کردن کہ لە کاتی رۆیشتندا دەبی پیاوان لە دەستە راستی شەقامەکەوہ بۆن و، ژنانیش لە دەستە چەپی شەقامەکەوہ بۆن... ئەستووری تەختە ی مردوو ناشتی بۆ دیاری کردن، لەگەڵ درژیایی و پانایی گۆرەکەدا کہ تیبیدا دەپینن... یاسای «نەویستن و روو لی وەرگەران» یشی بۆ دانان، کہ بەپیتی ئەو یاسایە: «ھەر شتی کەوتبیتە سەرزەوی نابی ھەلگیریت!»...

(کۆنفۆچیۆس) توانی ئەم ھەموو یاسایانە فیری نەتەوہکە ی بکات و پیتیانەوہ رابین... تەنانەت کہ شازادە کردی بەکاربەدەستی (تاوان) لەناو ئەو ناوچەیکەدا (تاوان) رووی نەدەدا... ھەرەک جادووکەرێک کاری تی کرد بی و ابوو. ھەرچی ناپاکی و نا راستی و بەدخوویی بوو لەناوئەما... دلسۆزی و خوداناسی راستەقینە کەوتە ناو دەروونی ھەموو

پیاویکهوه... داوینپاکی و رووخووشی و شیرین خویش بوونه بابه تی جوانی نافره ته کان و رازاندنه وه یان... له بهر نه وه نه ته وه ریزیکی گه وره له (کونفۆچیۆس) ده گرت. پر به دل خووشی ده ویست. ناویشی وه ک گۆرانی که وتبووه سه ر زمانی رۆله کانی... که شازاده ئەمانه ی له (کونفۆچیۆس) دی، دلی زۆر تر پیندا چوو. پتر کرده وه کانی په سند کرد. دواپی کردی به «سه رۆکی کار به دهستان»... به لام ئەستیره ی کونفۆچیۆس لییره وه که وته تاریکییه وه. چونکه چا و پتیه له پینانی شازاده کانی خاکه کانی دراوسی خاکی (لۆ) گه یشتبووه ئەندازه یه ک ئەوه نده نه مابوو جه رگیان بخوات. چاویان به راییه نه ده دا کونفۆچیۆس وه ک چاکه خوازیکی سه رکه وتوو ببینن.

ئه وانه له وه ده ترسان که هیژ و توانایی (کونفۆچیۆس) ئەمه نده گه وره بی و ئەمه نده سه ردار پتیه که ی سه ر بگری له ده ستکه وتنی دلی نه ته وه دا، خاکی (لۆ) له هه موو خاکه کانی تری دراوسی پتیه تر بکه وی. ئیتر نه وساکه دانیشتوانی ئە و خاکه دراوسیانه یه یه ره بکه ن بۆ ناو خاکه که ی ئە و و که موکوری خویشیان بۆ (شان شاه) ده ریکه وی!...

جادووی تیگه یشتوویی کاری لێ ده کات یان جادووی سه ماکه ران؟!

ترس و له رز ئە وه هه موو شازادانه ی کردبوو به یه ک. ئە وانه هه ر خه ریکی ئە وه بوون داو بنیته وه بۆ فه رمانداریی (لۆ) و سه ره کی کار به ده سته کانی تا له یه کیان جیا بکه نه وه... ئە وانه وا ده هات به بیریاندا، که شازاده، جادووی راستی په رست و سه ره ک کار به ده سته که ی کاری لێ کردوه. جادووی به هیچ هه لئاوه شیتیه وه، به جادوویه ک نه بی که له و کاریگه رتری... جا له بهر ئە وه هینایان هه شتا نافره تی سه ماکه ری جوانیان هه لپژارد و نارديان به دیاردی بۆ براگه وره ی خوین، شازاده ی (لۆ)، که دلی خویش بکه ن!... شازاده که چیشکه ی ئە م به زمه ی کرد، دلی زۆر پێ خویش بوو.

هه ر ئە وه نده جوانی که وته ناو کۆشکی شاهانه یه وه و گه شان دیه وه، تیگه یشتوویی فریادیه ناو چه قی پتیا و!... کاروباری فه رماندارییه که ی دواکه وت و په کی که وت... سالتیکیشی به سه ردا تیه ری. که چی (کونفۆچیۆس) هه ر چاوه روانی ئە وه بوو که شازاده ی گه وره ی، واز له به زموره زمی خوئی به یتنی و بیته وه هۆش خوئی! به لام ره نجی به با چوو... ئە ویش که زانی ئاواتی نایته دی، دووباره نیشتمانه که ی خوئی به جیه یشتیه وه. به لام به دلێکی به هیژ و نیازتیکی ته واه وه، که هه ر له راستی په رسته کان، ئە وه، ده وه شایه وه.

سپهیی و بهرده باران کردن

[کونفۆچیۆس] تا سیانزه سالتیش هه ر ئە م شار و ئە و شاری ده کرد ئاواره و بیتچاره، گیتروویژ، به چۆل و بیابان و دهشت و دردا ده سوورایه وه، له گه ل چه ند شاگردیکی دلسوژی خویدا، که چاکه ی ئە و یان له بیر نه چوو بووه زۆر جاری وا هه بوو شاگرده کان به زه بییان به مامۆستا که یاندا ده هاته وه، دلێان پتی ده سوتا، بۆی ده که وتنه په ژاره وه... رۆژیکیان پیایویتیکی توش بوو. به زه یی پیایاندا ده هاته وه. به ناوی دلدا نه وه وه پتی گوتن: «دۆسته کان! له بهر چی ئە وه نده دلێان به مامۆستا که ی خۆتان ده سووتی؟!... له بهر ئە و ئه رک و نازاره ی تووشی هاتوه؟!... جیهان زۆر ژیاوه و، بیروباوه ری راستی و دروستی و مافه رستیشی تیدا نه بووه!! ئیستا که یه یسه که مامۆستا که ی ئیوه هاتوه و، ئە و بیروباوه رانه ده دات به گویتی هه موو که سی کدا، بۆ ئە مه ی له سه ریان برۆن، و اتاکه ی ئە وه یه که ئاسمان «هه لپه ژاردوه، که به چه شنی زه نگیک بی و، نامه ی خودای به زرنگانه وه که ی خویره وه بلا و بکاته وه...». به لام که س گویتی نه گرت له بانگی کونفۆچیۆس که چی زمانیشیان گه زتیک ده رده کتیشا بۆ ئە مه ی توانج و پلاری تی بگرن... له بهر ئە وه راستی په رستی ئاواره و به سه زمان، له سه ر پۆیه ی چیاکان و له ناو جه نگه لستانه کاندان نه بی، له خوئی دلێا نه ده بوو، ئارام به گیانی نه ده گه یشت، سه روت نه ده که وته دلێه وه... هه رچه ند قسه ی بۆ که سانی تر ده کرد، تیزیان پتی ده کرد و به رده بارانیان ده کرد!... کاتیکیش گه یشته ناوچه ی (وی)، فه رمانداره که ی ئە وی چه زی کرد به (کونفۆچیۆس) رابوویری و بیداته به ر کلکان. وای پێ خویش بوو که له گه ل یاریکی هه ره خوشه ویستی خویدا به جیت بۆ گه شت. خوئی و یاره که ی سواری گالیسکه یه ک بوون. (کونفۆچیۆس) یه ی به زۆر سواری گالیسکه یه کی تر کرد، که له دوا یانه وه پروات... هه ر که سی کیش چاوی پتیه یان ده که وت، ده یقیژاند، ده یگوت: «سه یرکه ن! خاوه ن کرده وه ی چاک چۆن به دوا ی ئالۆش و خرۆشی خویدا ده گه ری!».

له ناوچه یه کی تریشدا، فه رمانداره که فه رمانی دا: ئە و دره خته ی کونفۆچیۆس له بنیدا وانه ده لیتیه وه، له ره گو ریشه وه ده ری بکیشن! دواپی گوتی: «وا بکه ن دره خته که به سه ر ئە م کابرا سه رچله ی هه لئه شه یه دا بکه وی، بام ئە مه نده ده ست نه خاته کاروباری که سانی تر وه، بی ئە مه ی ئە و کاروباران ه فریکیان به سه ر خویره وه هه بی. لیتی گه رپن بام دره خته که بکه وی به سه ریدا و گیانی له له شی جیا بکاته وه!...».

کاتی راستیی په رسته که گه یشته خاکی (چیانگ)، دهرگه وانی دهر وازی خاکه که ماوهی نه دا بچیته ژووره وه. یه کیک له شاگرده کانی (کونفوجیوس) یش له یاساوله که ی خوری: «تو نازانیت هم پیاوه کتیبه؟». دهرگه وانه که یش وهرامی دایه وه گوتی: «من هه ر نه ونده ی لی دهر نام که هه ر له سه گیتی خوتیری ری لی ونبوو ده کات!...»

له راستیدا (کونفوجیوس) له و رژانه دا سهر و ریشکی نا ریکوییک و دیمه نیکی چلکن و پلنگی هه بوو... نه ونده هه بوو، گیانی به نارام بوو، دلشی له سره وتدا بوو، هه ستیشی به ناخوشیی نه ده کرد... له م رووه وه (کونفوجیوس) دهنوسی:

«کونفوجیوس نه مه نده به تنگ ده ستکه وتنی زانیاریه وه یه، خوراکي خوی له بیر ده چیته وه. له خوشی ده ستکه وتنی زانست په ژاره ی خوشی له بیر نامینتی. به ناسته م هه ستیش به وه ده کات که پیری لیتی هاتوته پیشه وه». (کونفوجیوس) نه مه نده به په روش بوو، یارمه تی که سانی تر بدات نهیده په رژا خه میکی خوی بخوات.

جاریکیان دهر ویشیکی پیگه یشت، ده سستی کرد به توانج و پلار تیگرتنی. هه ر له سهر نه وه ی که ده سووریتسه وه به ناو کولاناندا و ده پاریتسه وه له که سانی تر که گوی له ناموژگاریه کان بگرن...

دهر ویشه که پتی گوت: «بو تو وا جوانتر نیبه که له سهر ریگای نه وه که سانه بریوت که به یه جگاری جیهانیان به ره لالا کردوه و، گوریزیان له ده سستی کردوه، بی نه مه ی خویان توشی ریسواکردن و شه پازلله لی دان بکه ن؟!...»

(کونفوجیوس) یش وهرامیکی وای دایه وه که ده مکوتی کرد. پتی گوت: «من ناتوانم تیکه له به درنده بیم و، هاو ده می نه وانه بکه م... نه ی نه گهر تیکه له به مرؤقی نازار دراو نه بم، تیکه له به کتی بیم؟!...»

خرایه به چاکه به رامبه ری بکه یان به داد؟

به م ره نگه (کونفوجیوس) تیکه له به نه وه ی نادمه ده بوو. به سایه ی قسه ژیره کانیشیه وه نازاری دهر وون و دلینی لاده برد. دهرمانی دهر دی دکردن و، برینه کانیشیانی ساریژ ده کرد. زور له وانه ی قسه ی بو ده کردن، له رووکه ش و روواله تی جیهانی وهرس بووون. به هه موو کولی دلشیشانه وه ده یانویست له واتای هه ره قوولی قسه کانی کونفوجیوس تیبگه ن... نه وانه، که له بابته مردنه وه پرسیاریان لی ده کرد، به سه رزه نشت کردنیکی سووکه وه پتی ده گوتن: «من هیشتا له ژیان تی نه گه یشتووم. له مردن چون تی ده گم؟!...»

دوای نه وه وهک باوکیکی گه ش و روو خوش له گه له منداله که یدا پتی ده گوتن: «نیمه هیشتا فیری نه وه نه بووین چون که لک به که سانی تر بکه یینین.

که واته بوچ خومان خه ربک بکه ین به کاروباریکه وه، که له ژور سر وشته وه یه؟!...»
نه مه یش سه باره ت به وه بوو که کونفوجیوس پیایوکی کارامه بوو، به رامبه ر ژیان. ته ماشای پیویستی روو دای ده کرد. وهک راستی په رسته کانی تر نه بوو، خوی به پیشینیه ر و نا واته وه خه ربک بکات. چی له به رده ستدا بوایه خوی به وه وه خه ربک ده کرد. چی پیویست بوایه بیکات نه وه ی ده کرد. یه کیک له شاگرد تازده کانی له بابته (خرایه) وه پرسیار لی کرد: «ناخو به (چاکه) به رامبه ری بکه ین باشتر نیبه؟» (کونفوجیوس) یش پتی گوت: «که واته (چاکه) به چی به رامبه ری ده کری؟!...» (خرایه) به (خرایه) به رامبه ری مه که. (خرایه) به (چاکه) یش به رامبه ری مه که.

(خرایه) به (داد) به رامبه ری بکه!...»

(کونگی ژیر و تیگه یشتو) راستی په رستیبه که ی خوی که دهر باره ی ره وشت و خو، گوتیوی، به کورتی له واژه یه کدا دهر یخستبوو. وا ریکه وت که له پاش پیچ سه د سال نه و واژه یه بکریته راستی په رستیبه کی به که لک که پتی ده لیتن: «ده ستوره زپینه» نه م ده ستوره یش بریتیه له مه: «له بابته ره وشتی مرؤقه وه هه ر یه ک تاینم هه یه... نه ویش بریتیه له گورینه وه و به رامبه ری کردنی یه کتری... نه و کاره ی (پیت خوش) نیبه له گه له خوتیدا بکه ن، توش له گه له که سانی تر دا مه یکه!...».

(کونفوجیوس) شپوه یه کی بیر کردنه وه ی وای نه بوو، له سهری پروات، که زنجیره بن بو یه کتری... نه و نه وه ی پی خوش بوو، که به پتی هه لکه وت و ریکه وت توی قسه ی ژیرانه بچینتی... له م رووه وه ده یگوت: «نه گهر ره گوریشه ی نه م تو وانه، بکه یشتایه کانگای دلی مرؤقه وه، بیگومان دهر و، گه شه ی ده کرد و، گوله که یشی ده گه شایه وه.

نه وساکه یش ژیانیتی لی په یدا ده بوو که ریکوییک بی و پر بی له شادمانی». به لام (کونفوجیوس) توی فری نه ده دایه ناو دلی خونکاره کانه وه. تا پتی بکرایه درکی تی فری ده دان، تا بریندار تریان بکات! (کونفوجیوس) پیایو خوی دهناسیی. نه وانه ی بو نه وه ی گوتیان لی ده گرت تیزی پی بکه ن و بیده نه به رکلكان، ده یزانی چون تیماریان بکات! تا پتی بکرایه دهرزی به دلدا دهر کن!...

رؤژیکیان یه کیک له فه رمانداره کان له شپوه یه کی تیز پی کردن و بی شه رمیدا لیتی پرسیی، گوتی: «نه و سئ که ره سته یه ی به پیویستی دهر نایت بو فه رمانره واییه کی ته و او

كامانەن؟...». (كۆنڧۆچيۆس) يىش گوتى: «خۆرشتىكى تەواو و، لەشكرىكى تەواو و، نە تەوھىيەكى دلتيا لە فەرمانرەوايىيەكان خۆى...» فەرماندار يىش گوتى: «ئەى ئەگەر ھاتو ئەم سى كەرەستە يە پىكەوھ پەيدانە بوون. لە كاميان دەتوانىن واز بەيىن؟».

يەكەم لە لەشكر... دووھم لە خۆرشت... بەلام من ھەرگىز ئەو ئامۆزگار يىيە ناكەم كە دەست لە دلتيايى و باوھر كەردى نە تەوھ بە فەرمانرەوايىيەكەى خۆى ھەل بگىرى... چونكە بى پىشت بەسەن بەنە تەوھ ھىچ فەرمانرەوايىيەك دانامە زرى! فەرماندار يىكى ترىش لە (كۆنڧۆچيۆس) ي پرىسى: «ئەى بۆ پىياو فەرماندار وا باشتر نىيە كە ئازايەتى لە ژوور ھەموو يانەوھ دابنى؟...». (كۆنڧۆچيۆس) يىش گوتى: «نە. پىيوستە سەر راستى بى لە سەر وھ ھەموو يانەوھ دابنى. چونكە ئەو خاوەن پاىە گەورە يەى ئازا بى و سەر راست نە بى، زىبان يىكى گەورە لە فەرمانرەوايى دەدات... خۆپۆرە پىياو يىش كە ئازا بى و سەر راست نە بى، دەبىتە رى گرا!...».

بۆ مرۆڧى بى ھاوتا چوار بىروباوھر دانراوھ

(كۆنڧۆچيۆس) نە باوھرى بە بەھەشت ھەبوو، نە بەدۆزەخ. بەلام باوھرىكى تەواو ھەبوو بە مرۆڧايەتى و بەھىز و توانايى مرۆڧ. لەم پووھوھ دەيگوت: «پىياو و ا گران دەست دەكەوئ، كە سى سال لەسەر يەك قسەى دروست و ژىرانەى خويندبى و، نەبووبى بە پىياو يىكى چاك و بەكەلك... جا لەبەر ئەوھ ئاواتە خوازى ئەوھبوو كە رۆژ يىك لە رۆژان، بەرە يەكى خاوەن رەوشت و خووى بلىند بىنە سەر تەخت و فەرماندار بى نىشتمانەكەى بكن... (كۆنڧۆچيۆس) دەيگوت: «ئەگەر فەرماندار بى رەگەزى مرۆڧ سەد سالىك بەچاكى برۆيشتايە، لە جىھاندا ھىچ توندوتىزى يەك نەدەما». پر بەدل ھىواى بە فەرمانرەوايىيەكى دادپەرورە بوو، كە پەيدا بى. ھىواى بە مرۆڧ يىكى بى وىنە ھەبوو، كە بىتە كايەوھ و، ئەم جۆرە فەرمانرەوايىيە دا بە زرىنى، تا بىتە ئونە يەك بۆ ئەو بەرەو پىشتانەى لە دوارۆژدا پەيدا دەبن... لەبەر ئەوھ دەيگوت: «مرۆڧى بى ھاوتا، بە جۆر يىكى وا كار دەكات، كە كاروكر دەوھ كانى بىنە پىرەويىيەكى گىشتى بۆ ھەموو پىشتىك. ھەر وھ لە شىوھ يەكى وا يىشدا دەجوو لىتەوھ، كە رەوشتەكەى دەبىتە ياسايەكى گىشتى بۆ ھەموو بەرە يەك كە لەوھ دوابىن^(۱). بەرەنگىكى وا يىش گىشتوگۆ دەكات، كە وشە كانى دەبىنە رابەرىكى گىشتى بۆ ھەموو پىشتىك».

(۱) واتە: بۆ ھەموو نەوھ يەكى داھاتو (تايىندە).

ئەم پىياوھ كەردەوھ و رەوشت بلىندە يىش كە ھەموو دەم سەلار و سەنگىن و سەر كەوتوھ لە كارەكانى خۆيدا، بۆ چوار بىروباوھر تى دەكۆشى، كە لە سەر وھ ھەموو بابە تىكى ترەوھ دابىناو:

(چوونە بىچ و بناوانى زانستەوھ تا بە تەواوھ تى تىي دەگات).

(رەوشتى جوان)، (دەست پاكى و سەر راستى)، (دلتسۆزى)... ئىنجا (كۆنڧۆچيۆس) تىگە يىشتن و ژىر يىيەكەى خۆى و ئەو كەردەوھ چاكانەى كە لە ھەموو كەس يىك دەخوازى رەوشتىيان پى بكات، دەخاتە شىوھى يەك يىك لەو كەردەوھ وانەوھ كە مرۆڧى بلىند و پىرۆز دەيكات دەلى: «ئەم پىياوھ بەرز و پىرۆزە، ئەوھندەى پەيوھندىيە بە بەكار ھىتئانى چاوەكانييەوھ ھە يە، ھەموو ئاوات يىكى ئەوھ يە كە بەجوانى بىيىن؛ خوا خواى ئەوھ يىشتى كە دەموچاوى وا بنوئى كە بەزىي بەكەسانى تر دا دىتەوھ، لە بابەت گەرانىشەوھ بە تەنگ ئەوھوھ يە كە سەلار و سەنگىنانە بروات بەرپۆھ... لە گىشتوگۆ يىشدا ھەتا پىي دەكرى تى دەكۆشى كە راستگۆيانە و بى پىچ و پەنا قسە بكات... لە فەرمان كەردنىشدا بە تەنگ ئەوھوھ دەبى كە سەر راست و دلتسۆز بى...»

ھەرچەند گومان بىتە مىشكىيەوھ دوو دلىش بىيىتەوھ لە شتىك لەم و لەو پىرس دەكات... ئەوھندەى پەيوھندى بەسروشتىشەوھ ھە يە، بىر لەوھ دەكاتەوھ كە ئەگەر توورە بوو، لەو توورە بوونەوھ چ جۆرە ئازارىك پەيدا دەبى لە دلى كەسانى تر دا، لە دلى خۆيىشدا... ھەرچەند ئارەزووى دەستكەوتنى شتىكىشى ھە بى، يان ھەلسووراندنى كارتىكى گەورەى ھە بى، ھەر بىر لەوھ دەكاتەوھ كە كەردەوھ و رەوشتى چاكيان ھە يە. رەنجىش دەدات كە لە سەر نەكەوتن و سەر كەوتنە كانيان تى بگات. چونكە «خۆشەويستى و ژىرى برىتىن لە دلى پىياو بى ھاوتا و ھۆش». لە كاتە ھەرە ناخۆشەكانى بىر كەردەوھ و لى وردبوونەوھ كانىدا، (كۆنڧۆچيۆس) بەكولىكى دلەوھ دەيگوت: «من زۆر بە تەنگ ئەوھنىم كە كەسانى تر لە من تى نەگەن. لە راستىدا بەشى ھەرە گەورەى خەمخۆزى خۆم بۆ ئەوھ تەرخان كەردوھ كە تىيان ناگەم!...».

تى گەيشتوويىە بى ھاوتاكەى (كۆنڧۆچيۆس)، لە ژوور ھۆش و تىگە يىشتى زەبروزەنگ توتنەرەكان و ناشىيە زۆردارەكانەوھ بوو... بەلام ئەو شاگردانەى لەگەلدا دەژيان و ھاودەردى بوون، بام ئەندازەى نرخی قسە كانىشيان نەزانى بى، نرخی ئەويان دەزانى... چونكە «بىروباوھر لەوانە نىن ئاسۆى فراوانتر لى بكن. لە راستىدا ھەر مرۆڧە كە ماوھ و ئەندازەى بىروباوھر فراوان دەكات».

کردهوی هه موو که سیک ده بیته بنچینهی کۆمه لایه تیه که ی

شاگردەکان (کۆنفۆچیۆس) یان بە مامۆستایە ک دانە دەنا. بە پیغە مبه ریکیان دادە نا... (کۆنفۆچیۆس) هەر گیز ئەو هە بە بیردا نە دە هات که بە زانیاریه فراوانه که ی خۆی گەشکه داریان بکات. ئەو هەر ئەو نە دە ی دەو یست که له رووی خوشه و یستیه که ی بی ئەندازوه رێگایان پێشان بدات... هه موو دەم ئەمە ی دە گوت: «پیاوانی وا هەن که له و اتا شاراوه کانی ناو ئایین و راستی پەرستی دە کۆلنە وه، له ژبانی خویشیاندا، له سەر پێره و ییه که ی تابه تی نە بی نا رۆن. مه به سه یشیان له مه ئەو یه «که له پاش مردنیان ناوه کانیان به ناو بانگه وه بمیته وه!... هەرچی منم هەر گیز ئەمە ناکه م!...».

(کۆنفۆچیۆس) بریتی بوو له «پیاویکی فه رمانه وایی» که به دوای (فه رمانه وایی) به کی راسته قینه دا ده گه را... (کۆنفۆچیۆس) پیاوی بوو، ئەو هە ی بۆ ده رکه و تبه و که ره وشت و خو و کرده و هە ی تاک و ته راکانی گه ل ده بنه بنچینه ی (کۆمه لایه تی). ئە گه ره وشت خوی هه موو که سیک چاک بی، کۆمه لایه تیه که ییش به هیز و توانا و پێشکه و توه ده بی. ئە گه ره کرده و هە ی هه موو که سیک خراب بی، کۆمه لایه تیه که ییش کز و بی هیز و دو اکه و توه ده بی... هه روه ها ئەو ییشی بۆ ده رکه و تبه و که ی: «هەر که سیک بیه و ئی نیشتمان ه که ی خۆی له ده ست کاوول بوون رزگار بکات، له ده ست وه ی و زیانی جه نگی ناوخۆ بیاریزی، سا شاهه نشاه بی یاخود گه دا، پێویسته له سه ری چاودیری که سایه تی خۆی بکات: و اتا دروستی بکات، گه شه ی پێ بکات، په روه ده ی بکات، تا وای لێ دێ ده بیته بنچینه یه که ی وه ها که هه موو شتیکی له سه ر دا به زریت».

هه روه ها ئەو ییشی بۆ ده رکه و ت که له رێگای خیزانه وه نه بی، رزگار بوون له ده ست پشیوی و ئازا وه سه ر ناگری. چونکه «ده بی، کۆمه لایه تی، «په یدا بوون و رێکوپێک خستی خۆی له دامه زراوی یاسا له ناو خیزاندا، بۆ پێک بی»... یاسایش ده بی له سه ر بنچینه یه که ی وا بسه پێتری به سه ر که سانی تر دا، که دلسوژی و ریزگرتن به رامبه ری بی و، له هه ردوو لا وه پێشان بدری. ده بی شاهه نشاه ییش وه ک باوکیکی نە ته وه بجوولێته وه. پێویسته خۆی بکات به رابه ریکی دلسوژ بۆ رۆ له کانی خۆی که هه موو که سیک ده گریته وه له ناو گه لدا... رۆ له کانی نە ته وه ییش، پێویسته له سه ر یان ریز له شاهه نشاهه که یان بگرن. هەر فه رمانیکیشی دا، جیبه جیبه ی بکه ن... چونکه: «هەر کاتی با هه لی کرد، پێویسته

گیاکان خۆبانی بۆ بنوشتینن هه وه» پێویسته هه موو که سیک، له ناکۆکی ناو خیزان، بیزاری خۆی ده ربهری. ده بی ناکۆکی به لایانه وه وا بی، هه روه ک مرۆ قییک برای خۆی بکوژی وایی. جا هه روه ک پێویسته کوره کان ریز له باوکه کانی خۆبان بگرن و، هه رچی به کیشیان گوت به قسه یان بکه ن - که ده بی ناوه ندی نە ته وه و فه رمانداریش هه ر وا بی - هه روه ها پێویسته کوره کان په ی به فه رمانی سه رشانی خۆبان ببه ن و هه ست به و فه رمانه ییش بکه ن، له و کاتانه دا، که باوکه که خواستیکی نار ه وایان لێ داوا بکات... چونکه په ی بردن به کرده و هە ی پێویست، ره وشت و خو یه که ی بالاته ره له دلسوژی «خزمایه تی!»... که واته ئە گه ره شاهه نشاه ییش بی لێ کدانه وه و له شیوه یه که ی نار ه و و نا به جی دا کار به ده سه ته کانی خۆی هه لێ ژارد، پێویسته له سه ر نە ته وه به ره نگاری بکات... دیسانه وه ئە گه ره ها توو شاهه نشا له فه رمانی خۆی لایدا و، وه ک سه روکی خیزانیکی یان سه روکی نە ته وه به ک ره فتاری نە کرد، ناز و جیاز و ده سه لاتی خۆی بۆ که لکی نا پوخته ی خۆی به کار هینا، نە ته وه مافی هه یه و له سه ر یشی پێویسته به ره نگاری بکات...».

دوای ئەو ه (کۆنفۆچیۆس) ده لێ: «مافی سه رکیشی و راست بوونه وه له کرده و ه ی (خراب) و (زۆرداری)، له سه ر چاوه یه که ی به رز و پیرۆزه وه هه ل قولا وه...»... ئەمە ئەو فه رمانه واییه بوو که (کۆنفۆچیۆس) ناواتی بۆ ده خواست و خه وی پێوه ده بی... ناخۆ ده بی که ی ئەو فه رمانه واییه بخریته سه ر رێگای خۆش گوزه رانی و هیز و هه ر ده ته وه?...»

(کۆنفۆچیۆس) وه رامی ئەم پرسه وا ده داته وه، ده لێ: «ئەو کاته ئەمە پێک دێ، که ئەندامه کانی ئەو فه رمانه واییه، له شیوه یه که ی خوشه و یستانه و سازاوا له گه ل یه ک، تی بکوئن بۆ تیگه یشتنیکی «گستی له مه به س و ناره زووی یه کتر و له گه ل یه کتری شدا رێک بکه ون».

ده ستووری فه رمانه وایی به ختیار

(کۆنفۆچیۆس) ده ست ده کاته وه به قسه کردن، ده لێ: «ئەو فه رمانه واییه به ختیار بی، هەر خه ریکی ئەو ده بی که یه کیتی ناوخۆی به ته وا وه تی دا به زریتی و، سه ره خۆی خۆی بپاریزی».

هه رچه ندی کیشی پێ بگری، خۆی له شه ره شوپری ده ره وه دوور بخاته وه و، نه چ به گز فه رمانه واییه بیگانه کانا. هه روه ها سنووریکیش دا بی بۆ خۆش گوزه رانی و به زموره می

ناو كۆشكى شاهانه و ياريددهدرهكانى خونكارهكهى. دهبي بهتەنگ ئەوەيشەوہ بى كە گەنج و سامان، دادپەروەرانه دابەش بکات بەناو كەسانى ناو نەتەوہدا... هەتا پىتى بکرى له سزادانى خۆى كەم بکاتەوہ. هەتا بتوانى خويندەوارى بەناو نەتەوہدا بلاو بکاتەوہ... پىتويستە هەموو كەسيك فيرى شپوہى رەوشت و هەلسان و دانىشتن و ساز و ناواز بکات. چونكە هەرچى (ساز و ناواز) وەك (چاكەکردن) واپە... ساز و ناوازی ناوازهيش پىاو دەخاتە سەر (سەرپراستی) و (كاردروستى)...، (كۆنفۆچيۆس) خۆيشى دووزەلهى باش لى دەدا...

هەر وەها پراستی پەرستەكەمان دلئى: «فەرمانرەوايى بەختيار تا پىتى بکرى خۆى ئامادە دەکات بۆ ئەو (رۆژەى بىروباوەرە گەورەكە ديتەدى) و، هۆگرى و دۆستايەتى و رىكى و كۆكى، هەموو دانىشتوانى سەرزمەين، دەگریتەوہ... ئەوساکە هەموو سەرزمەين (يەك كۆمارى) دەبى... دانىشتوانى هەموو لايەكيشى بەپراستی و دۆستايەتى و دلئسۆزبىهكى پراستەقینەوہ تىكەل بەيەكترى دەبن. بەهەموو بيشيان ئاسايشىكى گشتى بلاو دەكەنەوہ... ئىتر ئەوساکە هەر خزمەكانى خۆيان بەخزم نازان، هەموو كەسيك بەخزمەتى خۆيان دەزان. هەر وەها هەر كورەكانى خۆيشيان بەكورى خۆيان دانانين، كورانى كەسانى تربش بەكورى خۆيان دادەنن... هەر پىاوە مافى خۆى دەردىنئى. هەر ئافرەتەيش كەسايەتى خۆى دەبى... خۆپەرستى دەپلشيتنریتەوہ. ئىتر جارىكى تر بەو ناوهدا نايتتەوہ. ئىتر ماوہيش بۆ دز و فروفيئلباز و ناپاکان نامىنيتتەوہ كە لەسەر زەويدا بەد خوويى بنوین. جا ئەم بارەيه كە من پىتى دەلئيم: (كۆكىي هەرگەورە)يان (سازبوونى هەرە مەزن)!...».

كاتئى له (كۆنفۆچيۆس)يان پرسى: «تۆ بلىتى رۆژىك له رۆژان، رۆژى ئەم كۆمارە جىهانى گەورەيه هەل بى؟»... (كۆنفۆچيۆس) هەناسەبەكى ساردى هەلكيشاو و زەردەخەنەيهكى كرد. دووزەلهكەيشى بەرزكردەوہ بۆ لای دەمى. ئىنجە هۆى ئەوہيشى تىگەياندن كە بۆچ ناچارى ئەم كۆچ و رەوانە بوو بەسەر زەويدا. گوتى: «هەر كاتئى تووشى پىاويكى وا هاتن ئەوہندەى حەز له جوانى دەكات، ئەوہندەيش حەز له رەوشت و خووى چاك و كردهوہى بلند بکات، ئەو رۆژە بەچاوى خۆتان دەبىن!».

زىندوو كردهوہى يادى كۆنفۆچيۆس له پاش سەلەيى لەگەندا كردنى!

كە (كۆنفۆچيۆس) گەيشتە تەمەنى شەست و نۆ سالى، گەراپەوہ شوپىنى خۆى، له خاكى (لۆ)دا. سازادەى (لۆ) ئەمەندە خووى دابووہ ژيانى بەزم و خوش رابوردن، پەتوى نەبردبوو، له دەمىكەوہ مردبوو. بەم رەنگە سەردەمى ئاوارەيى (كۆنفۆچيۆس) دوايى هات و بەشارەكەى خۆى شادبووہ. نەتەوہيش هيشتا ئەو سەرەك كار بەدەستە چاكەخوازەى خۆى لەبىر نەچووبووہ. پۆل پۆل هاتنە سەردانى. داواى رايۆژ و ئامۆژگارىيان لى دەكرد. بەلام (كۆنفۆچيۆس) بەپەرۆشەوہ حەزى لەو دەكرد، كە واز لە جىهاندارى بەيتنى و بەتەنيايى بژى. هەستى بەخۆى كردبوو كە لە مەرگ نزيك بۆتەوہ. بەهەموو كولى دلئى خۆپەوہ، خۆى هاوئىشتە سەر (كاروبارى و پزەيى) و (كۆكردنەوہى هۆنراوہ كۆنەكانى چين). خووى داپە پراست كردهوہى ئەو (ساز و ناوازانە)ى كە لە ئاھەنگە گشتىبەكاندا لى دەدران. هەر وەها تۆمارىكىشى دانا بۆ ئەو كردهوہ گەورانە كە لە مېژووى نىشتمانەكەى خۆيدا پرويان داوہ.

بەلام تا دەهات مەرگەكەى نزيكتر دەبووہ. دوايى كە پراستى پەرست كۆنفۆچيۆس گىيانى پاكى بەخاك سپارد، شاگردەكانى يەجگار گەورەيان كرد و پزىيان لى گرت. هەرچى لە دەم هاتبووہ دەرەوہ لەناو نووسراواندا تۆماريان كرد. چىرۆكى ئەندىشەبىيان لە بابەت كردهوہكانىبەوہ دادەهينا. هەر كردهوہبەك گەورە و بەرز و پىرۆز بوو بى دەيانداپە پال ئەو... ئەوہندە لە پاش مردنى ناوبانگى دەركرد، ئەو كەمەتەرەمىيەى لە سەردەمى ژيانيدا دەربارەى كرابوو نەدەهاتە بەرچاو... كە تەماشات دەكرد شاهەنشاهەكان و فەرماندارەكان و پىنەى (كۆنفۆچيۆس)يان لەناو نىشتمانەكەياندا زىندوو دەكردەوہ.

واتەكانى (كۆنفۆچيۆس)يان لەسەر بەرد هەلدەكەند. پەرستگهانىيان بەناوى ئەوہوہ دروست دەكرد. فەرمانىيان دەدا: بۆ ريز گرتنى ناوى ئەو، سالى چوار جار مەر سەربىرئى و گۆشتەكەى بىشريتەوہ بەسەر هەژاراندا... هيشتا چەند پشتىكى بەسەردانەچووبوو، ئەم پاش ناوہيان پى بەخشى: «كۆنفۆچيۆسى هەرە پىرۆز»... بەلام ئەوانە ئەمەندە هۆگرى پەرستنى كۆنفۆچيۆس بووبوون، هەموويان، ياخود بەشى زۆريان ئەوہيان لەبىر چووبووہ، كە لە كاتى سەرەمەرگيدا ئەمەى لى خواستبوون: «نامەوى لە پاش خۆم، هىچ پاش ناويكەم پى بىخسرى، ياخود پىمدا هەلبدرئى. من هەر ئەوہندەم بەسە كە پىم بگوتئى: (شاگردىكى) وا بوو، كە لە (خويندەوارى) تىرى نەدەخوارد. (مامۆستايەكى) وايش بوو، كە لە (وانەگوتنەوہ) ماندوو نەدەبوو... من هەر ئەوہندەم بەسە... ئىتر هىچى ترم ناوى!...».

چەند بەشىك لە قسە ژىردەكانى كۆنۆچىۋىس

«وا بىجولئىرەۋە لە گەل كەسانى تردا كە خۆت دەتەۋى لە گەلتدا بىجولئىنەۋە»

راستى لە سروشتى مرۆقايەتى جوى ناكىتەۋە. جا ئەگەر شتىك لە سروشتى مرۆقايەتى جوى بوۋەۋە و، ئەو شتەت بەراست زانى، لە راستىدا ئەو شتە بەراست دانانى.

ھەر كاتى مرۆف بىرۋاۋە پرەكانى (ورىاى) و (دەروون) و (بەرامبەرى كردن) بەكارھىتا، ئەۋساكە لە ياساى رەۋشت و خورى پەسند خۆى نىك دەخاتەۋە... كەۋاتە ئەۋەى پىت ناخۆشە لە گەلتىدا بكن، خۆبىشت ئەو شتە لە گەل كەسدا مەكە...

لە ژيانى رەۋشت و خورى مرۆقدا چوار بابەت ھەيە، ھەتا ژيام بۆم نەلوا ھىچيان بەجى بەيتم:

يەكەم: ئەۋەبو لە گەل باۋكەمدا و بىجولئىمەۋە كە ئەو وا لە گەل بىجولئىتەۋە... ئەمەيشم بۆ نەچۋەسەر.

دوۋەم: ئەۋەبو لە گەل فەرماندارەكەى خۆمدا و بىجولئىمەۋە، كە خۆم دەمويست كاربەدەستەكەى ژىردەستم لە گەل كەمدا بىجولئىتەۋە... ئەمەيشم بۆ نەچۋەسەر...

سىيەم: لە گەل برا گەۋرەكاندا و بىجولئىمەۋە، كە خۆم دەمويست برا بچكۆلەكانم لە گەل كەمدا بىجولئىنەۋە... لەمەيشدا ماۋەم نەبو سەر بكەوم...

چوارەم: لە گەل دۆستەكانىشەمدا و بىجولئىمەۋە كە خۆم دەمويست لە گەل كەمدا بىجولئىنەۋە. دەمويست دەستپىشكەرى بكەم لەو جولا نەۋەدا. ئەمەيشم ھەر بۆ نەكرا...

ژيانى رەۋشت و خورى مرۆقىش ھەر لە كۆچكى دووردرىژ دەكات كە پىتۋىستە پىاۋ لە نىكترىن ئىستگەۋە دەست پى بكات... ھەرۋەك پىاۋ سەر بكەۋى بۆ جىگايەكى تەلان وايە. دەپى لە پلىكانەى ھەرە خوارەۋە دەست پى بكات...

بەپىى بارى ژيانت ھەلسوۋى

پىاۋى خاۋەن رەۋشت و خورى باش ئەۋەندەى بەرەى خۆى پى رادەكىشى. ھەرچىيەكى كرد لە سنوۋرى بارى ژيانى خۆى ناچىتە دەرەۋە. چاۋىش نابرىتە شتىك كە لە دەسەلانيدا نەپى دەستى بكەۋى، ياخود بۆ ئەو نەشى چاۋى تى بىرى، لە ئەندازەى خۆى دەرناچى. ئەگەر لەۋانەبو كە خاۋەن سامان و جىگاي بەرز بى، بەجۆرىكى وا دەژى كە لە گەل ئەو سامان و جىگەيەدا بگونجى و بشى.

ئەگەر لەبارىكى وايشدا بو كە ھەژارى و بىچارەيى پىۋە ديار بى، بەجۆرىكى وا دەژى كە پىتۋىست بى لەناۋ ئەو بارى ھەژارى و بىچارەيىەدا بژى...

ئەگەر كەۋتە ناۋ خاكىكى دواكەوتوۋە، بەجۆرىكى وا دەژى كە پىتۋىست بى لە خاكىكى دواكەوتوۋا بژى... خۆ ئەگەر كەۋتە ناۋ تەنگۈچەلەمەيشەۋە، بەجۆرىكى وا دەجولئىتەۋە و رەفتار دەكات، كە پىاۋىك لەم جۆرە بارانەدا بىجولئىتەۋە و رەفتار بكات... بەكورتى پىاۋى خاۋەن رەۋشت و كردارى باش، بچىتە ھەر كارىكەۋە، بچىتە ھەر بارىكەۋە، دەتوانى زال بى بەسەر خۆيدا و چى جوان و پەسند بى ئەۋە بكات. كە كەۋتە جىگاي بەرزەۋە، لە گەل ژىردەستەكانى خۆيدا لووتبەرزى نانوتى. كە كەۋتە ژىردەست پايە بلندىكىشەۋە، پشى پشى بۆ ناكات و دوورويى بۆ نانوتى، و، كلكەلەقى بۆ ناكات... خۆى بەدەستى خۆى رەۋشتى خۆى دەخاتە شىۋەيەكى رىك و پىك و دروستەۋە. ھىچ لە كەس ناخاۋى. لە بەرئەۋە لە ھىچ شتىك سكاللا ناكات... نە لە خودا بۆلەبۆل دەكات، نە گلەبىيش لە كەسانى تر دەكات...

كاتى كە خودا ژيان دەبەخشى بەو كەسانەى، ياخود بەو گىانلەبەر و دارودرەختانەى دروستيان دەكات، بۆ ھەر يەككىيان، بەپى ھىز و توانايى و كەدەۋى خۆى، بەخشندەيى دەنوتى... ئەو درەختەى زىندوو، و، شەنگ و شۆخ بى، گەشەى پى دەكات، يارمەتى دەدات... ئەو درەختەيش لە شكانەۋەدا بى و خەرىك بى بكەۋى، لە رەگورپىشەۋە دەرى دەھىنى و لە ناۋى دەبات... ھەرۋەھا ئەمەيش راستە كە ھەر كەس كەدەۋە و رەۋشت و خورى گەۋرە و بەرز و پەسندى ھەبى، خودا پىشتى دەگرى، و، بەخشندەيىەكى وايشى لە گەل دەكات كە دەبگەيىنى بەتەختى فەرماندارى...

رہوش و خووی باش یاسایہ کہ لہ ژیر چنگی دہرناچین!

ہر بہ خشندهیہک لہ خوداوه بیت، پئی دهلین: «سروشستیکی مرؤفایہ تیہ» . بہ بہ جیہتیانی بندہکانی سروشتی مرؤفایہ تیش دهلین: «یاسای رہوش و خو»، یا خود «پیرہوی و ویزہی». بہ فیرکردن و بلاوکردنہوی (پیرہوی و ویزہی) یش دهلین: «خوتندہواری» .

(پیرہوی و ویزہی) یش یاسایہ کہ، ناتوانین ہناسہیہک لہ ژیر چنگی دہرچین... ہتا لہ ژیاندا بین یاسایہ فہرمانرہوا دہی بہ سہرماندا... کہواتہ ہر یاسایہک بتوانین خومانہی لہ دست رزگار بکہین، بہ (پیرہوی و ویزہی)، یا خود بہ (یاسای رہوش و خو) دانائری. لہ بہر تہوہ پیای خاوهن- رہوش و خووی باش، یا خود پیای پیشکہوتو، یان پیای بی ہاوتا، بہ وریاہہ کہوہ بہ تنگ تہوہوہ بہ کہ چاوهکانی ناییبہی، ہرہوہا لہوہیش دہترسی و دادہچلہکی کہ گوچکہکانی ناییبہت... ہر شتیکیش بہ چا و نہ بیئری لئی ٹاشکرا و دیارتر نیہہ. ہر شتیکیش بہ چا و بہ دہم و گوچکہ و بہ پیست و بہ لووت ہستی پی نہ کری، لئی رۆشنتر نیہ... جا لہ بہر تہمہیہ کہ پیای خاوهن رہوش و خووی باش بہ وریاہیہ کہوہ بہ تنگ بیروباوہرہ نہینیہہ شاراوهکانیہوہیہ .

کہہ تا کلیلی گہوردی ہہستیمان؟

ژیانی پیای خاوهن رہوش و خووی باش، نمونہیہکہ بو «یاسای ویزہی» ی ہمووان بہ پیچہوانہی تہوہ ژیانہی پیای گہند و ریسوا، پیچہوانہی (یاسای ویزہی) ی ہمووانہ دستکہوتنی کلیلی گہوردی ہستی رہوش و خوویشتان، یا خود ویزہییمان، کہ دہمانبہستیتہوہ بہ یاسای گشتی ہمووانہوہ، لہ ہموو سہرکہوتنیکی مرؤف بالاترہ کہ دہستی دہکوہی... کہم تہوہیش ہلدہکوہی کہ مرؤف تا ماوہیہکی دوور و دریز، تہوہی بو ریک بکہوی...

من ئیستا کہ لہوہ تیدہگہم، کہ ژیانہی پر لہ رہوش و خووی باش بوچ بہ کار ناہیئری... تہمہیش سہبارت بہوہیہ کہ پیای ژیر و تیگہیشتو (پیرہوی ویزہی) ی وا دیتہ پیش چا و کہ لہ تہندازہی خوہی گہوردہ... ہرچی پیای گہوج و ناشیہ، (پیرہوی ویزہی) و ہک خوہی ہہیہ تئی ناگات. واتا راستیہکہی نازانی... من ئیستا کہ دہزانم بوچ بہ تہواوتہی لہ «پیرہوی ویزہی» تی ناگہین... تہوانہی خاوهنی سروشتیکی نژاد و

جوامیرن دہیانہوی زور لہ ژور سروشتی رہوش و خووی ناسای خویانہوہ بژین... تہوانہی دلرہش و بہدخوویشتن، تا تہندازہیہکی تہواو، لہ بارستایہکی بلندا ناژین... واتا لہ بارستایہی راستہقینہی سروشتی ناسای رہوش و خووی خویاندا ناژین... بو وینہ... کہس نیہہ نہخوا و نہخواتہوہ. بہلام کہم کہس ہہیہ لہ چیشکہی خواردن و خواردنہوہ تی بگات!... ہموو کہسیک دہلی: من ژیرم!

لہ ہر کہسیک بپرسیت دہلی: «من ژیرم»... بہلام کہم ہل دہکوہی رینگا بزانی و لہ کہلینیکہوہ خوہی دہریاز بکات، لہو داوہی بویان ناوہتہوہ، یا خود لہو تہلہیہی بویان داناوہ، یان لہو چالہی بویان دیاردی کردوہ^(۱) تئی بکہوی. ہموو کہسیک دہلی: «من ژیرم»... بہلام کاتی کہ کلیلی گہوردی ہستی رہوش و خووی باشی خوہی دہوزیتہوہ، کاتی کہ پھی دہبات بہلہنگہری خوہی واتا دہرونی راستہقینہی ناسای خوہی بو دہردہکوہی، ہرچہند دہکات پئی ناکری بو تاکہ مانگیکیش تہوہ کلیلہ، تہوہ لہنگہرہ، تہوہ دہروونہ بیاریزی... دوور نیہہ بہکیک بتوانی یاسا بہسہر خاکیکدا بسہپینی، یان واز لہ ناوونیشان و سایہ و سامان و پایہی فہرمانرہوایی بہپینی، یا خود بہپینی پروتہوہ بہسہر شیر و تیردا پروت. کہچی لہگہل ہستی رہوش و خووی خوہی بدوزیتہوہ...

(پیرہوی رہوش و خو)، لہ ہموو شوینیکدا ہہیہ. کہچی لہگہل تہوہیشدا رازیکی نہینیہہ و شاراوتہوہ! دوورنیہہ تہوہ زیرہکیہی ہندی پیوان و ژناتی ناسای ہہیانہ، کہمیٹک پھی بہو یاسا شاراوتہیہ بیات... بہلام لہگہل تہوہیشدا شتی وا دہمینیتہوہ، کہ نہک مرؤفی ناسای، مرؤفی ہرہ ژیر و ہرہ پیروزیش پھی پی نابات!...

ہوش پھی بہشتی وا دہبات کہ لہ جیہان گہوردہترہ

مرؤف ہموو دہمی بہ جیہان وازناہیئری. لہوہ گہوردہتری دہوی، کہ خوہی پیوہ خہریک بکات. ہرچہندہ لہ جیہان گہوردہتر دہست ناکہوی، کہ ناسمانہکان و زہوی و تہستیرہکان ہموویان دہگرتتہوہ، بہلام ہوشی پیای رہوش و خو لہ تواناییدا ہہیہ کہ لہ جیہان گہوردہتریش تی بگات...

لہ «نوسراوی گورانیہکان» دا نووسراوہ^(۲): «باز ہلدہفری بہسہر ناسماندا. ماسیش خوہی نوقوم دہکات لہناو تاودا بو بنی بنہوہ»... تہمہیش وا دہگہیئری ہیچ جیگاہیہک نیہہ

(۱) راستتر: بویان ہلکہندوہ.

(۲) راستتر: لہ نووسراوی (سرودہکاندا).

«پیره‌ویی ره‌وشت و خو» ی تیدا نه‌بی، تا ئەو په‌ری ئاسمان و، بنی هه‌ره قوولی ده‌ربایش ده‌گرته‌وه. خاوه‌نی ره‌وشت و خویش بو‌ی ده‌رده‌که‌وئ، که (یاسای ره‌وشت و خو) له وێوه ده‌ست پێ ده‌کات که په‌یوه‌ندی له ناوه‌ند پیاو و ژندا په‌یدا ده‌بی، به‌لام تا ده‌گاته ئەو په‌ری زه‌مین و ئاسمان تینی ده‌روات و ده‌سه‌لاتیشی پر ده‌کات...

(هه‌یزه گیانی) په‌کان، له هه‌موو شوێنیکی زه‌وی و ئاسماندا چست و چالاکی یان دیاره!... ئای چه‌ند گورج و گۆلن! ئەم هه‌یزه گیانییانه به‌چاو نابینرین، به‌ئەندامه‌کانی تریش هه‌ست نا‌کرین. که چی له‌گه‌ڵ ئەمه‌یشدا خۆیان تیکه‌ڵ به‌هه‌موو شتیکی ده‌که‌ن. له ده‌ست کارامه‌یی ئەوانیش هه‌یچ رزگاری یه‌ک نییه... له راستیدا هه‌ر ئەم هه‌یزانه‌ن که له هه‌موو شوێنیکی ده‌روژ ده‌خه‌نه سه‌ر ئەوه‌ی به‌رۆژوو بێ و، خۆی پاک بکاته‌وه و، له جلوه‌رگیکی سه‌لار و سه‌نگینه‌شدا ده‌ست بکات به‌په‌شکه‌شکردنی کوشتی (۱) و په‌رستکاریی ئایینی... جا ئیمه‌یش هه‌روه‌ک هه‌ست به‌هه‌لقولانی ئاو ده‌که‌ین، ئاو هه‌یش هه‌ست به‌بوونی هه‌یزه نه‌بینراوه‌کان ده‌که‌ین. جاری وا هه‌یه له سه‌روو خۆمانه‌وه هه‌ست به‌و هه‌یزانه ده‌که‌ین. جاری وایش هه‌یه له‌م لاو لای خۆمانه‌وه هه‌ستیان پێ ده‌که‌ین...

کاروباری په‌رستن و ریزگرتنی باپیران

له یاسای په‌شکه‌وتندا که له ئاهه‌نگه‌کانی ناو په‌رستگادا چاودێری ده‌کری، و اتا له په‌رستگاکانی باووباپیراندا، هه‌موویان له سه‌ر ئەم رێگایه ده‌رۆن، که ئەندامه‌کانی خه‌زان به‌پیتی گزنگییان له‌ناو خه‌زاندا یه‌ک له‌دوای یه‌که‌وه ریز ده‌کرین. دوای ئەوانه بایه‌خ ده‌ده‌ن به‌وانه‌ی خاوه‌ن ناوونیشان... ئەمانه‌یش به‌پیتی جێگایان یه‌ک له‌دوای یه‌که‌وه ریز ده‌کرین. و اتا دان ده‌نری به‌و ده‌ستورده‌دا که له کۆمه‌لاه تیدا جیاوازی هه‌یه له پله‌ی پاه‌دا... دوای ئەوه، نۆره‌ی ئەو په‌رستکارییانه دی، که به‌بۆنه‌ی ئەوه‌وه ده‌کری که دان ده‌نری به‌جیاوازیدا له پله‌ی ره‌وشت و خوودا... له کاتی میواندارییه گشتیه‌کانیشدا که نان و چیشتیان تیدا په‌شکه‌ش ده‌کری ئەو که‌سانه‌ی پاه‌ به‌چوون، پینش پاه‌ به‌وره‌کان ده‌خرین. ئەمه‌یش بو‌ پێشکه‌ش که نه‌وازش به‌رامبه‌ر چینه‌ نزمه‌کان پینشان بدری... دوایی خوانیکی تایه‌تیش په‌شکه‌ش به‌پیاوه پیره‌کان ده‌کری. ئەمه‌یش بو‌ ئەوه‌یه که دان به‌وه دا‌هنری که به‌پیتی ته‌مه‌ن بانگ‌کراوه‌کان پاش و پینش ده‌خرین... کوشتی په‌شکه‌شکردنیش بو‌ ئاسمان و زه‌وی بریتیه‌یه له په‌رستنی خودا... ئەم په‌رستکارییه‌یش که له په‌رستگاکانی باپیراندا ده‌کری،

(۱) کوشتی به‌مانای (قوربانی) دیت.

ریزگرتنیکه بو‌ باووباپیران... ئەگه‌ر مرۆف له‌وه تیبگه‌یشتایه که واتای کوشتی په‌شکه‌ش کردن بو‌ ئاسمان و زه‌وی چیه، هه‌روه‌ها ئەگه‌ر له‌وه‌یش تیبگه‌یشتایه که واتای نوێکردن و پارانه‌وه له‌ خودا و، ریزگرتنی باووباپیران له وه‌رزه‌کانی هاوین و پایزدا چیه، ئەوه‌ی به‌ته‌واوه‌تی بو‌ ئاسان ده‌بوو، که به‌په‌نجه‌ی خۆی هه‌موو کاروباریکی فه‌رمانداری به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌که‌یدا هه‌لسوو‌رپتی.

تیکۆشین بو‌ ئامانجیک ده‌بێته رینگا بو‌ سه‌روتی گیان

بیروباوه‌ره‌کانی په‌روه‌ده‌کردن و فیکردنی بالا له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وئ که که‌سایه‌تی مرۆف و ره‌وشت و خووی بیاریزی. که ژینیکی نوئ بو‌ هه‌مووان ئاماده‌ بکری که (دروستی) و (ته‌واوی) یه‌ش به‌یترته‌وه وه‌ک خۆی... هه‌یچ که‌سیکیش ئامانجیکه‌ی دیاری کراوی نابێ له ژياندا، تا نه‌زانێ ئامانجی ئەو (دروستی) و (ته‌واوی) یه‌ چیه‌ که پێوسته له‌ ناویدا بژی... هه‌یچ مرۆفیکه‌ش به‌ئاسایش و دلنیا یه‌وه ناتوانی به‌سه‌رته‌وه، تا ئارامی دلێ بو‌ پیک دی... هه‌یچ که‌سیکیش ناتوانی ده‌ست بکات به‌بیرکردنه‌وه و لی‌وردبوونه‌وه، تا سه‌روتیکی پر له‌ دلنیا یه‌ی ده‌ست ده‌که‌وئ. هه‌یچ پیاویکیش ناتوانی (زانیاری) ده‌ست خۆی بخات تا فیکرده‌بی چۆن (بیر) بکاته‌وه..... له په‌یدا‌بوونی هه‌موو شتیکیدا (بنچینه) یه‌ک هه‌یه، که ساختمانی به‌سه‌ره‌وه دروست کراوه... له ره‌وتی کاره‌ساتیشدا، (سه‌ره‌تا) هه‌یه و (ئه‌نجام)... جا له‌به‌ر ئەوه سه‌ره‌تای (ژیاری) و (تیبگه‌یشتوویی) له‌وه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات که به‌ریزکردنی راسته‌قینه‌ی (شتومه‌ک) و (یاسای لی‌ هاتوو بو‌ شتومه‌ک) ئاشنابین...

خۆشه‌ویستی که‌موکوری ده‌شاریته‌وه نه‌نگه‌ویستی کرده‌وه‌ی چاک ده‌شاریته‌وه!

رێکوپێکی ژيانی خه‌زانی به‌نده به‌په‌شگرتنی ژيانی تایه‌تی مرۆقه‌وه... چونکه به‌جۆریکی تیکرای، هه‌یچ که‌سیک توانایی ئەوه‌ی نامینی که بریاری ژیرانه و ته‌واو بدات به‌سه‌ر ئەو که‌سانه‌دا: که خۆشی ده‌وین، که خۆشی ناوین، یاخود به‌چاوی سووکه‌وه سه‌یریان ده‌کات، که لی‌یان ده‌ترسیت، که به‌زه‌یی پێیاندا دیته‌وه، که ریزیان لی‌ ده‌گری، یاخود پێیانده‌نازی... جا له‌به‌رئه‌وه که‌م که‌سمان له ژياندا چاوی پێ ده‌که‌وئ، که بتوان خه‌وش و که‌موکوری ئەوانه‌ بیین که خۆشیان ده‌وین، یاخود چاکه و که‌لکی ئەوانه‌ بیین که خۆشیان ناوین... ئەو په‌ندی پێشینه‌یه‌یش هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌ دانراوه که ده‌لی:

«کەس هەست بە هەلەئە مەندالێ خۆی ناکات... یاخود هەلەئە مەندالێ خۆی نایەتە پێش چاوە... هەر وەها هەست بە گەشە کردنی نەبەینراوی برنجیش ناکات لە کێلگە کەیدا...». ئەوانەى ئاواتەخوازی ئەوەن کە ژبانی نەتەوەبێ خۆیان بخەنە شیوەیەکی رێکوپێکەوه، پێویستە ژبانی خێزانیی خۆیان رێکوپێک بخەن... چونکە ئەوانەى ئەندامانی خێزانهکەى خۆیان پتێ فێر نەکړئ و، پتێ پەرورده نەکړئ، کەسانی تریشیان لە خێزانهکەى خۆیان بەدەر، پتێ فێر ناکړئ و، پتێ پەرورده ناکړئ... هەر کەسێکیش توانی لە گەل خێزانهکەى خۆیدا بەرێکوپێکى و خۆشبییهوه بژی، هەل دەگړئ بکړئ بە ئوموونەیک.

بۆ نەتەوەکەى خۆی... پاراستنی ئاسایشی جیهانیش بەندە بەرێکوپێک خستنی ژبانی نەتەوەبییهوه... هەر کاتێ خاوەن دەسەلاتەکانی فەرمانرەوایی فێری ئەوه بوون پتێز لە گەورەکانی ناو نەتەوه بگرن، هەموو کەسێک لەناو نەتەوهدا فێری ملکەچی و پتێزگرتن دەبێ... هەر کاتێ خاوەن دەسەلاتەکان فێری ئەوه بوون بۆ بچووک و بێ دەسەلاتەکان چاکە و خۆشەویستی پتێشکەش بکەن، هیچ کەسێک لەناو نەتەوهدا، لێیان راست ناییتەوه، پتێچەوانەى ئەوانیش ناجوولێنەوه... کەواتە پتێویستە گەورەى نەتەوه بیروباوەرێکی هەبێ، کە بە کەلێکی نەتەوه بێت، بیکات بە ئەندازەیک بۆ خۆی، تا لەسەر ئەو ئەندازەیک پەرۆشتی خۆی رێکوپێک بخت...

رەوشتی سەردار دەبێتە بنچینەى خۆشەویستی نەتەوه بۆ خۆی

ئەوانەى خاوەن هێز و دەسەلاتن، نابێ کەم تەرخەمی بنوێن. نابێ کەموکۆری پێشان بەدەن. چونکە هەر کاتێ هەلەبەکیان کرد، جیهان هەمووی کەنەفتیان دەکات. ئەو فەرماندارانەیش کە دەتوانن نەتەوه بکەن بە پشٹیوانی خۆیان، دەتوانن فەرمانداریی خۆیان بەسەر نیشتمانەکاندا بپارێزن. بەلام ئەوانەى نەتەوه پشتیان لێ هەل دەکات، دەسەلاتیان بەسەر خاکەکاندا نامێنێ... کەواتە بۆ شازادە یاخود فەرماندار و هەل دەگړئ، کە لە پێش هەموو شتێکدا رەوشت و خووی خۆی و کەسایەتی خۆی بپارێزێ و گەشەیان پتێ بکات.

ئەگەر ئەو خاوەن رەوشت و خووی باش بێ و، کەسایەتی بەهێز بێ، هەموو کەسێک لە گەلێ دەبێ... کە هەموو لایەکیشی لە گەلدا بوو دەسەلاتی بەسەر نیشتمانەکاندا دەپروات... کە دەسەلاتیشی بەسەر خاکەکەى خۆیدا پەیدا کرد، سامانی بۆ کۆ دەبێتەوه... کە گەنج و سامانیشی بۆ کۆبوووه دەتوانێ کردەوه و کاری گەورە و بلند بنوێنێ... بەم رەنگە

کردهوه و رەوشت و خوی باش دەبێتە بنچینەى هەموو شتێک... لێرەدا دەستورێک هەیه بۆ پارە کۆکردنەوه. ئەویش ئەووەتا: (سامان بەرەهەمەینەر) زۆر بێ و، (پارە بە فێرۆدەر) کەم بێ... جا ئەگەر نەتەوه لە سامان دەستکەوتندا گورج و گۆل بێ و، لە پارەبەخت کردندا سست بێ، سامان هەموو دەمی کۆدەبێتەوه... پیاوی تەواویش ئەووەتا: بەهۆی سامانەکەیهوه، کەسایەتی خۆی گەورە بکات، خۆی بەهێز و بەتین بکات، دەسەلاتی خۆی فراوان بکات... بەلام پیاوی نا تەواو ئەووەی هەلناگړئ پتێ بلتین پیاو، دەچی کەسایەتییهکەى خۆی دەنیتە پتێناو پارە کۆکردنەوه و، گەشەکردن بە سامانەکەیهوه!... ئەمەیش هەرگیز رووی نەداوه، کە فەرمانداریک هەلکەوتبێ و، چاکەخواز بووبێ و، حەزی بە چاکەکردن کردبێ و، نەتەوهکەى ژێر دەستی نەیتوانی بێ حەز لە (سەر راستی) و (کار دروستی) بکات... هەر وەها هەرگیز ئەمەیش رووی نەداوه کە نەتەوهیک (سەر راستی) و (کار دروستی) ی خۆشویستی و کاروباری ئەو فەرمانرەواییه هەل نەسوورابێ و سەری نەگرتبێ!...

له ۵-۳-۱۹۶۷دا تەواو بوو

شیخ محمەد عەبدە

ئەو شۆرشگێرەى ئالای سەربەستى ھەلکەرد لە کۆرى ئایین و کۆمەلایەتى و خۆپنڤەوارى و زرننگارىیدا

نووسىنى: د. عوسمان ئەمین

ئەم نووسراوە

شیخ محمەد عەبدە لە سالى ۱۸۴۹دا لە گوندیكى میسریدا که ناوی (محلە نصر)ە لە دایکبوو. لە سالى ۱۹۰۵دا چۆتەو لە لای خۆدای خۆی.

بەلام بەژيانە (۵۷) سالییەکەى خۆى^(۱)، تۆوى بووژانەو و راپەرینی گیانی خوداناسی و نیشتمانپەرەری لە خاکی میسر و لە گەلیک خاكانی ئیسلامدا چاند. ئەو، ئەو گیانە پاکە بەهێز و ھەرەتەى چاکەخواری و پێشکەوتنەى لە مامۆستا گەرەکەبەو (جمال الدینی ئەفغانی) وەرگرتبوو، که لە پاشدا بوو بە ھاوڕۆ و ھاوبەشى لە خەباتی (ئیسلامەتى) و (نیشتمانپەرەری)دا، دژی داگیرکەرانى رۆژھەلات و رۆژئاوا.

ھەندیک لە نووسەرانى بێگانە (شیخ محمەد عەبدە)یان بەتورک داناو، ھەندیکیش بەعەرەب. بەلام لە چەند رۆشنبیر و زانیەکی کوردم بیستوووە که لە بنەچەدا کورد بوو، رەوشتە پاک و بێگەرد و بێ باکەکەیشى ھاتمان دەدات بۆ ئەوێ که ئەم قەسەییەیان بەراستتر بزاین، تا بەلگەى رۆشنتری بۆ دەدۆزیتەو، که راستییەکەى باشتەر دەربخات، ئەمەیش شتیکی دوور نییە و سەیر نییە. چونکە لە راستیدا و رابووونەو و راپەرین و پێشکەوتنى میسرپەرەکان، لەم دوو چەرخەى دواییەدا، لەسەر دەستی چوار کەسى گەرەدا پێکھات: (جمال الدینی ئەفغانی) و (محمەد عەبدە) و (قاسم ئەمین) و (ئەحمەد شوقى)، که ھەر چواریان، وەک لە زانایانم بیستوو، لە بنەچەدا (کورد) بوون.

ئەمەیش شانازییەکە بۆ (گەلى کورد) که مەرۆف دۆست بوون. لە ھەر کۆتییەک بوو بن، بێ جیاواری رەنگ و رەگەز و ئایین، بەکاری (مەرۆفایەتى) ئەو شۆپنە ھاتوون. کاشکی (نەتەوکانى تریش) لەمەدا چاویان لە (کورد) بکردایە، ئەوساکە بەو چاکە دانەوانە، پەيوەندى کورد و ئەو نەتەوانە باشتەر و بەهێزتر دەبوو، ئەمەیش یەکیکە لە نامانجەکانى

(۱) بەلکو (۵۶) سال.

(ئیسلامەتى)، که فەرمان بە (خۆشەوێستى) و (یارمەتى) و (برایەتى) ھەموو ئیسلامەکان دەدات.

(شیخ محمەد عەبدە) نیشتمانپەرەری و نەتەو پەرەری و مەرۆف دۆستیەکەى خۆى لە خوداناسیەکەبەو وەرگرتبوو، زانا و وێژەوانیکی سەربەست و ئازا و بەچنگ بوو، شۆرشگێرێانە دەبنووسى و دەیگوت و دەبزووتەو. دەچوو بەگژ ھەموو زۆردارییەک و ھەموو خراپییەکدا باکی لە کەس نەبوو دلّ خۆشکردنى خودا و نەتەوێ دەوێست. سەروسامانى خۆى لە پێناو بیروباوەرە بەرز و پیرۆزەکەیدا دادەنا، که ئەویش رزگارکردنى نیشتمانەکەى و ھەموو خاکە ئیسلامەکان بوو لە دەست (زۆردارى) و (ھەژارى) و (نەخۆشى) و (نەخۆپنڤەوارى). لەبەر ئەو پرى دایە زۆر و ستەمى ھەموو لایەک: وەک فەرمانرەواییەکانى (تورکی عوسمانى) و میسر و (ئینگلیز). وەک دەولەتمەندە بێ کەلکە کەمتەرخەمە ترسۆکەکانى میسر و، فەرمانبەرە دز و ناپاکەکان و مەلا و شیخە بێ گیانەکانى و، بەشەکانى تری نەتەوێکەى، که لە ناشیئى و بەدخۆبى و کەمتەرخەمیدا داپزبوون و، خوداناسی و مەردایەتییان لەبیر چوو بوو. بێجگە لەو (شیخ محمەد عەبدە) دەبووست سەرلەنوێ ئیسلامەتییەکی پاک و بێگەرد و تێگەشتوووانە داہمەرزینیتەو، که سەر بەزانست و ھونەر و پیشەسازی بێ و، چاکەخواز و نازدار و خۆشەوێست بێ بۆ ھەموو ئیسلامەکان و مەرۆفایەتى تا خاکەکانى ئیسلام تا سەر لە سەرگەردانى و ھەژارى و کزی رزگار ببن.

(شیخ محمەد عەبدە) لە راستیدا بەیەکیک لە پیشەوا گەرەکانى ئیسلام دادەنرێ، توانى تا ئەندازەیکە گەرە نەتەوێکانى ئیسلام ئاراستە بکات بۆ ژيانى پاكتر و چاکتر و خۆشتر، که پر بێ لە چاکە و دادپەرەری، دەستى دایە گەلیک فرمانى گەرە گەرە لە کۆرى ئایین و زرننگارى و کۆمەلایەتى و خۆپنڤەوارىیدا، تا ئەندازەیکە گەرەیش تێیاندا سەرکەوت. (شیخ محمەد عەبدە) باوەرى وا بوو که ئیسلامەتى و زانست یەکن و لە یەکتەر جیا نابنەو، ھەرەھا زرننگارىیش نابى ھیچ دەمیک لە ئایین جیا بێتەو. بەواتایەکی تریاسای ھەرە پێشکەوتوو که شایستە بێ مەرۆف لەسەرى پروات بەرپۆلە لە فەرماندارىیدا، ھیچ یاسایەک نییە (ئیسلامەتى) نەبیت. چونکە ئەم ئایینە گەشتۆتە پۆیە ھەرە تەواوى خۆى و، بەبێ پەیرەوى کردنى ئەم ئایینەیش ھیچ گەرۆگرتیکی ئیسلام و مەرۆف چارە ناکرێ. تەنانەت بۆ بەرپۆلەردنى فەرمانرەواییەکی جیھانىش ھەر ئەم ئایینەیکە دەرهقەتى چارەکردنى ھەموو گەرۆگرتیکی ئادەمیزاد بێ.

منیش له م سه‌رده‌مه‌دا که ده‌بینم خوداناسیی خراوه‌ته لاوه و، ره‌وشت و خووی پاک و بلندی‌ش ته‌فه‌رۆز کراوه و، دادپه‌روه‌ری له ئارادا نه‌ماوه و هه‌موو که‌س ده‌نالئینی له دست (زۆرداری) و (نه‌خوئنده‌واری) و (نه‌خۆشی) و (هه‌ژاری)، له کانگای دل‌مه‌وه ئەم نووسراوه به‌نرخه، (شیخ محمەد عەبدە) پیشکەشی خوئنده‌وارانی کورد ده‌که‌م، ئاشکرا و دیاریش پشتی ده‌گرم و بیروباوه‌ری خویشیم ده‌رده‌پریم: که بۆ چاره‌سه‌رکردنی هه‌موو گیروگرفته‌کامان هیچ رینگایه‌ک نییه‌ بیگرین، (خوداناسیی) و (خوئنده‌واری) نه‌بێ، که له شپوهی (تایینی ئیسلام) دا گه‌یشتۆته پۆیه‌ی هه‌ره ته‌واوی خۆی و، هه‌موو یاسایه‌کی چاکه‌خوایی تری تیدا ده‌توئته‌وه...

به‌ئێ، هه‌ر ئەم ئایینه‌یه که شایسته‌ بێ یاسای فه‌رمانه‌وایی له‌سه‌ر دا‌جهم‌زینرێ، تا بگه‌ین به‌ئاوته به‌رزه‌کانی کورده‌واریمان، وه‌ک: (ئازادی) و (کامه‌رانی) و (سه‌ربه‌زویی) و (پیشکەوتویی).

به‌ئێ وایه: ئەو ژبانه‌ بێ وه‌ی و پر له دادپه‌روه‌ری و خو‌ش‌یی‌یه‌ی که ئاوات و ئامانج‌مانه، ئە‌گه‌ر بمانه‌وێ پێی بگه‌ین، پێویسته له‌سه‌ر بنچینه‌ی (ئیسلامه‌تی) و (خوئنده‌واری) خه‌باتی بۆ بکه‌ین، که هه‌موو ئایین و یاسایه‌کی چاک‌ی تیدا ده‌توئته‌وه.

شاكره‌ت‌اح

(خاوه‌نی پرۆژه‌ی خوئنده‌واری کورد)

سلیمانی - ۱۹۶۶/۱/۴

ئهو پیره‌ی قسه‌ی به‌فه‌ره‌نسی ده‌کرد!

که‌سایه‌تی (شیخ محمەد عەبدە) جوێ بوو له که‌سایه‌تی پیره‌کانی تر، که دووره‌وپه‌ری‌وه‌ستا بوون و خو‌بان له کۆمه‌لایه‌تی شار‌دبووه‌وه. ته‌نانه‌ت زۆر که‌سیش هه‌لیان ده‌دایێ و پێیان ده‌گوت: (ئەم پیاوه پیره‌ چیه‌ قسه‌ به‌فه‌ره‌نسی ده‌کات و، به‌ناو خاکی فه‌ره‌نگه‌کاندا هاتوچۆ ده‌کات و، نووسراوه‌کانی ئەوان ده‌گۆرێته‌ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی و، به‌ده‌م راستیی په‌رسته‌کانیا‌نه‌وه‌ قسه‌ ده‌گێرێته‌وه؟! له‌گه‌ڵ زاناکانیاندا گه‌توگۆ ده‌کات و، شتی وایشی له‌ ده‌م دێته‌ ده‌ره‌وه، که که‌س له‌وه‌پێش نه‌یگوتوه؟! له‌ کۆمه‌له‌ چاکه‌خوازه‌کانیشدا ها‌وبه‌شیی ده‌کات و، پیتاکیش بۆ هه‌ژاران و دام‌وان کۆ ده‌کات‌وه‌؟! ئە‌گه‌ر ئەم پیاوه خۆی به‌پیاوی خودا داده‌نت، بام ژبانی خۆی له‌ ناوه‌ند مال و مزگه‌وته‌که‌ی خۆیدا به‌خت بکات. خۆ ئە‌گه‌ر خۆشی به‌پیاوی جیهانی داده‌نت، ئیمه‌ وامان دێته‌ پیش چاو، که هه‌ر خۆی، به‌ته‌نیا، له هه‌موو که‌س زۆرتر خۆی ماندوو ده‌کات!...

پۆژه‌هه‌لاتناسی‌کی گه‌وره‌ی ئە‌مه‌ریکاییش له‌ باب‌ه‌ت (شیخ محمەد عەبدە) وه‌ ده‌ئێ: (محمەد عەبدە جووتیارێکی دل‌سۆز بوو، به‌راستی فرمانی ده‌کرد. له‌ خا‌که‌ خانه‌دانه‌که‌ی میسر‌دا له‌ دایک‌بوو بوو. پاش ئە‌وه‌ بووه‌ بریار‌کار و پیشه‌وای موسو‌لمانه‌کان ئیمه‌ له‌ دل‌سۆزییه‌که‌یدا به‌رام‌به‌ر خاکی میسر و بانگه‌وازه‌ نیشتمانییه‌کانیدا، باب‌ه‌تیکی تیکه‌لاوی سه‌یر ده‌بینین، که له‌ سێ شت پیکه‌اتوه‌: دل‌سۆزی به‌رام‌به‌ر رابردوویه‌کی گه‌وره، ده‌ست‌گرتن به‌باوه‌ری ئایینه‌وه، پشت‌گرتنی نیشتمانیه‌روه‌ری جووتیار!).

ژبانیکی پر کرده‌وه

ژبانی (محمەد عەبدە) یش هه‌روه‌ک که‌سایه‌تییه‌که‌ی وابوو. به‌پیت بوو، پر بوو له کرده‌وه و کاری بل‌ند. ئە‌وه‌یش له‌به‌ر ئە‌وه‌ وابوو که به‌دل و هۆش و ده‌ستی خۆی دروستی کرد بوو. ئە‌و له‌وه‌دا هه‌ر له هونه‌رمه‌ندیکی وه‌ستا و شاره‌زای ده‌کرد که ده‌ست‌کردی‌کی نا‌وازه‌ی دروست کرد بێ! کاروباره‌کانی زۆری‌بوون، ره‌نگاو‌ره‌نگ بوون. چونکه هه‌ر له تافی کورپینییه‌وه تا تافی پیری، پۆژتیک له‌ پۆژان له‌ بیر‌کردنه‌وه و کاروبار هه‌لسو‌وران‌دن کۆلی نه‌دا بوو، ده‌یخوئنده‌وه و فیر ده‌بوو. پۆژنامه‌ی (الوقائع المصریة) ی ده‌رده‌هینا و تیبیدا ده‌نووسی. ئاگری شو‌رشه‌که‌ی (عرا‌بی) ی خو‌ش ده‌کرد، بیروباوه‌ریه‌کانی خۆی له گۆشاری (العروة الوثقی) دا بلاو ده‌کرده‌وه. له‌ دادگا‌کاندا بریاری ده‌رده‌کرد، له‌ زانکۆی (زه‌ر) دا به‌شاگرده‌کانی ده‌خوئند.

له كه يه و به يه نهی ئایینی و كۆمه لایه تیدا واتهی دهرده هینا و بریاری له سه ره ده دا، له كۆبوونه وه كانی كۆری راوێژکردنی یاسادا هاو به شی ده کرد. ههروه ها له كۆبوونه وه كانی كۆری بالای سامانی ته رخا ن كرا و (ئه وقاف) یشدا هاو به شی ده کرد. سه ره په رشتی کاروباری (كۆمه لای چاكه ی ئیسه لاهه تی) ی ده کرد. په رژه به شی دا ده نا بۆ راسته کردنه وه و چاكه کردنه وه ی زانكۆی (زه ره) و دا دا ئایینی به كان. نو سه راوانی ئایینی دا ده نا. و تاران ی راستی په رسته ییانه ی بلا و ده کرده وه. قورئانی په رژه ی لیک ده دا یه وه و، و اتا کانی ره شن ده کرده وه. له سه ره ئیسه لاهه تی ده کرده وه و به ره ره چی توانج هاو یژه کانی شی ده دا یه وه كه توانج و پلاریان له ئیسه لاهه تی ده گرت، نامه کاری له گه ل زاناکانی ئیسه لاهه تی ده کرد. دۆسته یه تی له گه ل په یاهه باشه کانی ره ژئا وادا ده گرت. خویشی ده کوتا و ماندوو ده کرد له په ینا و چاکه کردندا، له په ینا و ده ستگیرۆیی داماو و هه ژاراندا، له گیرفانی خویشی پاره ی بۆ به خت ده کردن.

ئه وه ره ژه لایه تی به ی كه ره ژئا وایه به كان ره یزان لی ده گرت!

(محهمه ده عه بده) په یاوێکی هۆشیار و ئاگا دار بوو، له به ره نواندندا سه ره به ست، له ته ماشا کردنی کاروباردا چا و فراوان بوو. به گرنه گترین به ره مه می ره ژئا وایه به ره ژئو به ره کانی ئاشنا بوو. خوینده واری به به که ی خویشی به وه ته وا و کرد كه چه نه گه شتی کی کرد به نا و ئه مریکا و ئه وروپادا.

(محهمه ده عه بده) گه لیک دۆسته ی په یدا کرد بوو له نا و ره ژه لایه تی به به كان و ره ژئا وایه به به كانا نامه کاری شی له گه ل هه نه دیک له ره ژئو به ره کانی ئه وروپادا هه بوو، وه ک: (گۆستاف لۆیژن) و (هه ره به رت سه په نه سه ر) و (تۆلستۆی) له گه ل (ویلفرید به له نه ت) یشدا دۆسته یه تی به به کی دله سۆزانه ی گرت بوو، ره ژه لایه تی به به کانی به ره یزانیا ییش (ئه دوا رد به را ون)، (شیخ محهمه ده عه بده) ی زۆر به دلدا چوو بوو، ته نه نه ت بۆ ئه وه به شی ها ته می سه ره كه (محهمه ده عه بده) له کاتی لیکه دا نه وه ی قورئاندا به یینی، له زانکۆی (زه ره) دا!... له ره وشت و کرده وه کانی دا ئه مه نه دیار بوون: چاکه دا نه وه، ئازایه تی، ده روون نه ژادی، چاکه خوازی... كه (عرا بی) له شو ره که یدا شكا (شیخ محهمه ده عه بده) یان به وه تا وانبار کرد كه بریاری دا بوو (خدیوی مصر) بکوژی، له سه ره ئه وه ی كه له قسه ی گشته ی نه ته وه چوو بووه ده ره وه، خسته یانه به نه دیخانه وه تا لیبی ده په رسه نه وه له ویدا ژیانیتی که سه خت و ناهه مواری پاواردا، به هۆی لی هه لگه رانه وه ی هه نه دیک له ها وریکانی به به وه، له کاتی چه نه دو چوون

کردنی دا دا گه دا. له وه وه دلی په بوو له پشم و قین به رام به ره به دا گیر که ره ی ئینگلیز. ههروه ها (شیخ محهمه ده عه بده) سه ره به ست و سه ره راست و ده روون ئازاد بوو، زۆر به ته نگ ره یز و سه ره به رزی خو به وه بوو... ژیانه که ی په بوو له کار و کرده وه ی ئازایه تی و نه شته مان په ره وه ی... جارێکیان وا ره یك که وه ت كه (خدیو عباسی دو وه م) به ده م فه رمانی که یدا به (شیخی زه ره)^(١) كه ده ستی جلوه ره گی ره یزگیری یه که م په ل^(٢) ره وانه بکات بۆ شیخی که له زانا گه وه ره کان نه ده ژمه یرا، به لام په ییش نوێژی کی تایه تی (خدیو) خۆی بوو. (شیخی زه ره) ییش ئه م فه رمانی خدیوه ی جیه جیه نه کرد، چونکه له گه ل بریاری کۆری کاروبار هه لسه ورا ندنی (زه ره) خۆیدا ره یك نه ده که وه ت. (خدیو) له وه دلی شكا ئنجا كه کاتی ئه وه ها ت (خدیو) ده ست بکات به سه ره به ره زکر دنه وه ی زاناکانی (زه ره) (خدیو) به هه لی زانی ئه وه به دا ته وه به چاوی (شیخی زه ره) دا، به سه ره زه نشته کردنی که وه په یی گوت: (من په یم نه گوتیت ده ستی جلوه ره گ بۆ ئه و زانایه ئاماده بکه ییت!؟). گه وه ره که ی (زه ره) ییش زمانی ته یکه چوو، له تر سه دا نه یده زمانی چی وه رام به دا ته وه، به لام (شیخ محهمه ده عه بده) مه ردا نه ها ته په یشه وه و له جیاتی گه وه ی (زه ره) وه رامی خدیوی دا یه وه، وه رامه که ی وه رامی په یاوێکی ئازا و مافه به رست بوو، كه سه ره بۆ هه یچ که سه یك دا نا نه وینی، په یی گوت: (ئه وه به ره ره ی كه کۆری کاروبار هه لسه ورا ندنی زانکۆی (زه ره) دا و پتی، له م با به ته وه، به ره یی به له به جی هینانی فه رمانی خدیو خۆی، چونکه ئه وه به ره ره به په یی ئه و یاسایه درا وه كه خدیو خۆی په سندی کردوو، جا ئه گه ره گه وه ره ی خۆمان ده یه وئ جلوه ره گی ره یزگیری زانسته ی به په یی فه رموو ده ی خۆی دا به ش بکری، ئه وا په یی سه ته له سه ره ی که یاسایه کی تازه ییش بۆ ئه وه ده ره بکات، که یاسای ئیسه تا هه لوه شه یی نه ته وه!) كه خدیو ئه مه ی له (محهمه ده عه بده) به یسه ت له دا خندا ده موچاوی سوور هه لگه را. ئیتر ده مو ده ست هه ستایه سه ره یی، تا ئه وانه ی له وئ بوون بگه ره ی نه وه بۆ مالی خۆیان!...

(١) واته: فه رمانی که ی سه ره زا ره کی (شفه ی) دا به ...

(٢) ده ستی جلی زۆر باش به مه به سه تی ره یلینان.

خوداپه‌رستییه‌کی نهیئی و چاکه‌کردنیکی شارراوه!

(محهمده عه‌بده) موسولمانیکی ته‌واو بوو به‌راستییه‌وه ئیسلامه‌تی ده‌کرد، خوداناسی و له‌خوداترسییه‌کی ته‌واو له‌کانگای دلیدا جیتی بوو بووه‌وه. باوه‌پرکردنه‌کیشی به‌خودا و ئیسلامه‌تی ئەمه‌نده به‌هیتز بوو بوو، ئەمه‌نده له‌دل و ده‌روونیدا بنجی دا‌کوتا بوو، وای لی‌هاتبوو که کاروباری نایینی به‌هاتایه‌ پیتشه‌وه، خۆی له‌همموو خۆپیشاندان و خۆه‌لکیشانیکی دوور ده‌خسته‌وه ته‌نانه‌ت وای لی‌هاتبوو هه‌ندی له‌وانه‌ی که به‌پرووکه‌ش و رواله‌ت چه‌واشه‌ده‌بن، (محهمده عه‌بده) یان وا ده‌هاته‌ پیتش چاو که پیاویکی که‌مته‌رخه‌م بوو له‌به‌جی هیتانی فرمانه‌ نایینییه‌کانی خۆیدا... بوژی نیل (حافظ ابراهیم) یش به‌کیک بوو له‌وانه‌ی که له‌باوه‌ری مامۆستای پیتشه‌وا دوودل بوو بوون، به‌لام که له‌گه‌شته‌که‌یدا بۆ لای زریه‌وه، له‌گه‌لیدا چوو له‌خۆبه‌وه تیگه‌بشت که به‌هه‌له‌دا چوو بوو. دوابی ناچار بوو له‌به‌کیک له‌چامه‌کانی خۆیدا په‌نجه‌ی بۆ ئەو بابه‌ته‌ درپژ کرد و دانی نا به‌خوداناسی و له‌خوداترسی (شیخ محهمده عه‌بده) دا.

هه‌روه‌ها پیتشه‌وا پر به‌دل حه‌زی به‌چاکه‌کردن ده‌کرد که له‌ (میت غمر) دا ئاگر به‌ر بووه‌وه، (شیخ محهمده عه‌بده) ده‌موده‌ست ده‌ستی کرد به‌گه‌ران به‌ناو شاره‌کانی میسر دا، پیتاکی کۆ ده‌کرده‌وه بۆ لی‌قه‌وماوانی ئەو ئاگره‌ هه‌روه‌ها ئەوه‌یش بۆ هه‌مووان ده‌رکه‌وت که هه‌ر مووچه‌یه‌کی وه‌رده‌گرت له‌ده‌سگای سامان ته‌رخانکردن (ئه‌وقاف) هه‌مووی ده‌به‌شیییه‌وه به‌سه‌ر هه‌ژار و لی‌قه‌وماواندا تا پیتیشی ده‌کرا خۆی ده‌شارده‌وه له‌وانه‌ی که چاکه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن... ئەوه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌ بوو که (چاکه‌خوازی) کرده‌وه‌ی هه‌ره‌ بلندی بوو... (برایه‌تی گشتی) یش که بوو بووه‌ هۆی می‌شک پروونکردنه‌وه‌ی پیاوه‌ گه‌وره‌کانی (ده‌رویشایه‌تی: تصوف)، بوو بووه‌ چرایه‌کی پرووناکیش بۆ (شیخ محهمده عه‌بده) پیتگای بۆ رۆشن ده‌کرده‌وه... ئەمه‌یش له‌سایه‌ی (جمال الدینی ئەفغانی) یه‌وه‌ ده‌ست (شیخ محهمده عه‌بده) که‌وتبوو، که بتوانی له‌شپوه‌یه‌کی زۆر بچ‌هاوتادا، ده‌رویشایه‌تییه‌ک که هه‌موو کاریکی شارراوه‌یه و له‌ناو ده‌رووندا پیتکدی، له‌گه‌ل پیتوستیییه‌کی ته‌واودا بۆ فرمان کردن بۆ کارگوزاری هه‌ردووکیان یه‌ک بخا و به‌یه‌کیشیانه‌وه بنوسیتتی...!

ئهو شیخه‌ی له‌به‌ندیخانه‌ی ناشیتی ئه‌وی هیتایه‌ ده‌ره‌وه!^(١)

(شیخ محهمده عه‌بده) له‌سالی ١٨٤٩دا له‌دایکبووه، ناوی گونده‌که‌ی (محلّه نصر) بووه، باوک و دایکیشی له‌ساماندا مام ناوه‌ندی بوون پیتش ئەمه‌ی به‌خیرته‌ به‌ر خویندن له‌مزگه‌وتدا له‌مالی باوکیدا فیری خویندنه‌وه و نووسین کراوه، ئنجا که ته‌مه‌نی له‌ده‌سالان تیتپه‌ری کردوه و قورئانیشی ته‌واو کردوه چوه‌ته‌ مزگه‌وتی (أحمدي) له‌ (طنطا)، بۆ ئەمه‌ی خویندنه‌وه‌ی قورئان به‌ته‌واوه‌تی فیر بیی و، ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌بیش به‌خویتی به‌لام پتپه‌وی مزگه‌وتی (أحمدي) ئەمه‌نده سه‌خت و گران بوو ئەوه‌نده‌ی نه‌ما بوو کوره‌که‌ لیتی وه‌رس بیی و پشتی لی‌هه‌لبکا و ده‌ست بکات به‌کشستوکال کردن به‌لام باش بوو تووشی به‌کیک له‌لالۆکانی باوکی هات که ناوی (شیخ ده‌رویش) بوو، ئەو توانی سه‌رکیشییه‌که‌ی لی‌دوور بخاته‌وه و رایبیتتی به‌خویندنه‌وه، هه‌روه‌ها ئاراسته‌یشی بکات بۆ واتا پیرۆز و به‌رزه‌کان و، کامه‌رانییه‌ گیانییه‌کان، له‌راستیدا ئەو لالۆی باوکه‌ی، پیاویکی سروشت ده‌رویشی دلچاک بوو، بۆیه‌کا حه‌زی به‌و چاکه‌کردنه‌ ده‌کرد له‌گه‌ل (شیخ محهمده عه‌بده) دا... پاش ئەوه به‌چهند سالیکی (شیخ محهمده عه‌بده) له‌و کاره‌ دووا که (شیخ ده‌رویش) لالۆی باوکی کردبووی له‌دل و ده‌روونیدا گوتی: (... هه‌رچی ته‌م و خه‌میتکم له‌دلدا کۆ بوو بووه‌وه هه‌مووی ره‌وییه‌وه هه‌ر ته‌نیا یه‌ک خه‌م مابوو که ئەوه‌یش ئەوه بوو بيم به‌پیاویکی خاوه‌ن زانستی ته‌واو، خاوه‌ن ره‌وشت و خووی به‌رز و پیرۆزی ته‌واو، که‌سبیشم نه‌دۆزییه‌وه بۆ ئەو ریگه‌یه‌م بیات که خۆم بۆ ده‌کوتا، ئەو پیاوه‌ پیره‌ نه‌بی که له‌ماوه‌ی چهند رۆژیکدا له‌به‌ندیخانه‌ی ناشیتی و نه‌زانیییه‌وه ده‌ره‌بیتنامه‌ ده‌ره‌وه بۆ ناو ده‌شتی فراوانی زانیاری...).

کاره‌ساتی هه‌ره‌ گه‌وره‌یش که به‌سه‌ر (محهمده عه‌بده) دا هات، له‌تافی کوریتینیدا ئەوه بوو که له‌سالی ١٨٦٦دا چوه‌ به‌ر خویندن له‌زانکۆی (ازهر) دا، که ئەوه‌مه‌ به‌گرنگترین بنکه‌ی خوینده‌واری داده‌نرا له‌ناو ئیسلامه‌تیدا هه‌رچه‌نده‌ سی سال له‌ویدا مایه‌وه، به‌لام که‌لکیکی ئەوتۆی له‌خویندنه‌کانی ئەوی ده‌ست نه‌که‌وت زۆری پت نه‌چوو وازی له‌خویندنه‌کانی (ازهر) هیتا و پرووی کرده‌ خویندن زانسته‌ تازه‌کان.

(١) له‌راستیدا ئەم ناو‌نیشانه‌ گه‌لین قه‌به‌تره‌ له‌ ناوه‌رۆکی باسه‌که‌.

دهبیته شاگردی جمال الدینی نهفغانی

له و سهردهمه دا تووشی تهنگوچه له مه یه کی دهر وونی هات وای لئ کرد واز له خویندن بهیښی و، خویشی دوور بخته وه له هه مووان، خوو بداته دهر ویشی و خوړا هیټان به ټه رک و نازار او، به لأم (شیخ دهر ویش) ټم جار هیش فریای که و ته وه و، له و تهنگوچه له مه یه ییش رزگاری کرد.

خوشه ختانه ناسیاوی له گه ل (سید جمال الدینی نهفغانی) دا په یدا کرد، که ټه وده مه به لای نه ته وه کانی روزه لاته وه به سهر کرده ی نازادی و زرنګکاری داده نرا، جا به سایه ی ټه و ریگا گیانی به وه که ماموستا که ی (جمال الدینی نهفغانی) پیشانی ددها، (شیخ محمه د عه بده) توانی تا سهر خوی له ریگای (دهر ویشی و ته نیایی و خو دوور خسته وه له جیهان) لا بده و، روو بکاته ژبانی پر له کارگوزاری له گه ل خویندن زانسته جوړا و جوړه کاند، وهک: راستی په رستی و، ژمیرکاری و، زمان پاروی و، کرده وه و په وشت و، زرنګکاری و، ټه و بابه تانه ی له زانکو ی (ازهر) دا هه ناوونیشانی شیان نه بوو... بهم په رنګه کوره (ازهر) ی دهر ویش سروشت، (شیخ محمه د عه بده) بیری وهر گه را بو لایه کی تر... ټه ویش به سایه ی بیرو با وهره کانی ماموستا نهفغانی به وه په پیکهات، (محمه د عه بده) ی شاگرد تینوی خویندن و زانیاری و راستی بو، ټاواتی بو سهرده میکی پر چاکه و دادپه روهی ده خواست، ټه ویشی له بیس نه چوو که له نه خشه ی نو سرا و ه کاند: (نامه ی دهرامهت) که له سالی ۱۸۷۴ د دهر بهیټنا، خوشه ویستی پر به دلی خوی به رامه ر ماموستا که ی خوی دهر بهیټی....

له هه موو شتیک گرنګتر که له ماموستا که یه وه فیتر بوو بوو، ټه وه بوو که ناره زووی نازادی و سهر به سستی ده کرد، له گه ل وریا بوونه وه نه ته وه دا، له بهر ټه وه ده سستی کرد به روو کرده ناسویه کی دوور، خوی دایه په یوه ندیبه زرنګکاری به کانی ناوهند روزه لات و روزه لاتا، بییشی له وه ده کرده وه که بو ټه مه ی ساختمانی ژبانی کومه لایه تی و زرنګکاری له ناو ټیسلامه تیدا سهر له نوی دروست بکاته وه، ده بی چی بکات!...

محمه د عه بده ی زانا و روزه نامه نووسا:

له سالی ۱۸۷۷ دا (محمه د عه بده) خوی خسته پیشه وه بو تا قیکر د نه وه ی جیهانی له (ازهر) دا، له گه ل ټه وه یشدا که له ناو ه کی گومان برا، نامه ی دان پیدانانی دهر چوونی خوی وهر گرت، پاش ټه وه ده سستی کرد به پی خویندن له (ازهر) دا، له بابهت زانسته کانی (قسه کردن) و (زمان پاروی) و (په وشت و خو) وه و انای ده گوته وه به شاگرده کان، به لأم و اناکانی (شیخ محمه د عه بده) پیتره ویسیه کی تازه بیان هه بوو، ژماره یه کی زور گه وره شاگردی له خوی کو کرده وه، جا له م چند سالی ژبانه یدا وهک دهر ده که وی هاته ناو لقیکی (کومه لی ماسونی) یه وه که ناوی (ټه ستره ی روزه لات) بوو، ټم لقه دوا ی کومه لی هه ره گه وره ی (ماسونی) ده کهوت که له (به ریتانیا) دا دامه زرا بوو، ټه وانه ی شاره زای راز و نهیټی زرنګکاری بوون لقه که تیژی ده کرده سهر ټه وه ی که بیرو با وهری خو بان به یه کتر بلټن هه روه ها په یوه ندیبه کی یارمه تیدان و پشت گرتیشی ده خسته ناوهندیانه وه، ټم لقه بوو به ټووی (ده سته ی نیشتمانی: الحزب الوطني)، که له وه دوا پایه یه کی گه وره و به رزی ده سته کهوت.

له سالی ۱۸۷۹ یشدا (محمه د عه بده) بوو به ماموستای میټروو له خویندن گای (دار العلوم) دا، هه روه ها بوویش به ماموستای ویژه له (خویندن گای زمانه کان) دا که چی له (ازهر) یشدا و اناکانی خوی هه ر ده گوته وه!... له و سهرده مه دا (محمه د عه بده) خوی دایه روزه نامه گه ری، که له وه پیش ماموستا که ی (جمال الدینی نهفغانی) له لای شیرینی کرد بوو، له سهره تای فرمانداری (خدیتو توفیق) دا (محمه د عه بده) کرا به سهر نوو سهر ټیک له روزه نامه ی فه رمانه واییدا، به لأم زوری پی نه چوو پیوا ه ټایینیبه (ازهر) بیبه که بوو به سهر نوو سهری روزه نامه که ټیتر له وساکه وه روزه نامه که گوړا و که و ته باریکی تازه وه هه ر له وپوه (محمه د عه بده) ټامانچی ده کهوت که ده یویست له کوړی ټایین و کرده وه و په وشتدا پیشکه و تن و راست کرده وه یه ک پیک بهیټی و دایه زرتیټ، ټه و له ناو روزه نامه که دا هه م چاکه خواز بوو، هه م ماموستا بوو تیده کوټشا بو به رز کرده وه ی بارستایی نه ته وه که ی، بو راست کرده وه ی په وشت و خودی، بو وریا کرده وه و راپه راندنی له کوړی کومه لایه تیدا، له شپوه یه کی شپه یی و له سهر خودا. (شیخ محمه د عه بده) با وهری و ابوو که وریا کرده وه نه ته وه سهر ناگری، تا سهر کرده کان ریگه ی په روه رده کردن و پی خویندن نه گرن له گه ل نه ته وه دا، ټه و نه یده ویست ریگه ی چاولیکه ری روزه نامه یی به کانی بگیری بی

ئەمەى تەواو لە پېشكەوتنەكەيان تېبگەن و ، پەى بەرازی سەرکەوتنەكەيان بېەن ھەرەھا نەىشى دەویست رېگەى ھۆگربوون بەرۆكەشى پېشكەوتنى كەرەستەى (مادى) بەوہ بگېرى و ، كەچى لە پېشكەوتنى گىيانى راستەقېنەى نەتەوہ دوور بخرېتەوہ!

شېخ محەمەد عەبەدە و شۆرشى ئىرابى

پاش ئەوہ ھەلگەرانەوہى سالى ۱۸۷۹ روى دا ، كە كاربەدەستى (وزارە)ى (نۆبار) و كاربەدەستىيە ئەوروياپىيەكانى تر سەر ئەنگرى بوون ھۆى ئەوہىش ئەوہ بوو كە لەشكرى مىسر بەسەركردهى (ئىرابى) يەوہ ھەلگەرانەوہ لە ئەفسەرە تورك و چەرکەسەكانيان... (محەمەد عەبەدە) لە سەرەتای كاردا لایەنگىرى (ئىرابى) نەبوو . چونكە ئەوى بەخاوەن بىروباوەرپىكى سەربازانە دادەنا... ئەوہى (محەمەد عەبەدە) دەوىست ئەوہ بوو كە ياسايەكى فەرماندارى داھەزرى ، شان بەشانى راستكرنەوہىكى پېشكەوتنەوہى كاروبارى ناوہوہ . ئەوہىش بەھۆى بلاوكرنەوہى خوتىندەواری و پەرورەدەكردى كەرەوہ و رەوشت و زرنىگارى راستەقېنەوہ جىبەجى بكرى ، بەلام بەشېوہىكى وا كە لەگەل دەستورپىكى سەربەست و ئازاددا بگونجى ، بەلام بەھۆى روودانى كارەسات و گۆرانیەوہ ، (شېخ محەمەد عەبەدە) ھەر ئەوہندەى بۆ ماىەوہ كە زوو بەزوو خۆى بگەبىنئىتە شۆرشگىرەكانى سەر بە (ئىرابى) و كۆمەكىيان بكات ؛ كە ئەوہندەى پىنەچوو بووہ يەكئىك لە سەركرەكانى ئەو كەسانەى كە كاروبارى فەرمانرەواییە نىشتمانىيەكەيان دەبرد بەرپتوہ جا لەو سەردەمەدا كە كاربەدەستى (بارودى) ھاتە پېشەوہ و ، ئىنگلىزەكان ھەلىانكوتايە سەر (اسكندرىە) و ، لەشكرى ئىنگلىز و مىسر بەگژبەكدا چوون... لەو سەردەمەى ژيانى شۆرشەى مىسر دا ، (شېخ محەمەد عەبەدە) بەھەموو كولى دلپىيەوہ خەباتى دەكرد لەپىتاو سەربەستى نەتەوہى مىسر و سەربەخۆى مىسر دا ، چ لە ناوہوہ ، چ لە دەرەوہدا .

خەباتىك لە فەرەنسە و ئىنگلىزەردە!

لەپاش كۆزانەوہى شۆرشى (ئىرابى) ، (محەمەد عەبەدە)يان تاوانبار كرى بەگەلە كۆمەكى كرىن لەگەل سەركرەكانى شۆرشدا . لەسەر ئەوہ برىبار درا و خستىانە بەندىخانەوہ بۆ ماوہى سى سالىش لە مىسر دوورىان خستەوہ .

ئەویش (سورىە)ى كرى بەجى ئاوارەبى خۆى ، لە سالى ۱۸۸۳دا چوہ ئەوى بەلام زۆر لەوى نەماىەوہ چونكە (جمال الدينى ئەفغانى)ى مامۆستای ناردى بەشونبىدا كە بگاتە لای بۆ (پارىس) ئەویش چوو . لە سالى ۱۸۸۴دا بۆ يەكەم جار پىتى ناىە خاكى فەرەنسەوہ لەویدا لەگەل مامۆستاكەيدا دەستيان كرى بەفرمان كرىن ، كۆمەلپىكان دامەزراند لەگەل گۆفارىكدا ناويان نا (العروة الوثقى) و اتا قولفەى توند ئامانجيان ئەوہ بوو ھەموو لایەك بانگ بكەن بۆ گەلە كۆمەكبى ئىسلامەتى بۆ پاراستنى رۆژھەلات ، بۆ بەرەنگارى كرىنى زەر بەدەستى بىگانە و ، سەرکىشى ناوخۆى ، ھەرەھا بۆ رزگاركردى مىسر لە دەست داگىركەرى بەرىتانىا ، بەجۆرپىكى تايبەتى ، (العروہ)يش يەكەم گۆفارىكى عەرەبى بوو كە تا ئەوہدەمە لە ئەورويادا دەرچووبى . ژوورى نووسىنەكەيشى بوو بووہ يانەيەك بۆ ھەموو رۆژھەلاتىيەكان ، چ ئەوانەى لەویدا دەژيان ، چ ئەوانەى ھاتوچۆى فەرەنسەيان دەكرد لەویدا ئەمانەت چا و پىدەكەوت : (جمال الدين) ، (محەمەد عەبەدە) ، رۆژنامەنووسى شۆرشگىر (يعقوب صنوع) ، (مىرزا باقر)ى فارسىش كە رەوشت و خوويەكى سەير و جياوازی ھەبوو!...

وا دەرەكەوئى كە (محەمەد عەبەدە) لەم جارەيدا نەيتوانى بەژيانى ناو (پارىس)وہ رابى . ياخود فىترى زمانى فەرەنسەرى بى ، چونكە ھەموو رۆژھەكەى خۆى بەوہوہ بەخت دەكرد كە لەگەل گۆفارەكەدا خەرىك بىن لە رۆژھەلاتىيەكانىش بەولاوہ كەسى ترى چا و پى نەدەكەوت ، لەگەل ئەوہىشدا توانى لە سەرەتای ھاوینى ۱۸۸۴دا سەرىك لە ئىنگلىزەردا بدات ، لەوى (ويلفريد بلەنت)ى دۆستى پىشسوازی كرى لە چاوپىكەوتنى ھەندىك لە پىاوەگەرەكانى زرنىگارى و ئەندامەكانى كۆرى نەتەوہى بەرىتانىادا يارمەتیبى (شېخ محەمەد عەبەدە)ى دا . ھەرەھا لەوہىشدا كۆمەكى كرى كە دەنگى بگەبىنئىتە خوتىندەواران و تىگەىشتوانى بەرىتانىا ، لە رېگەى رۆژنامەكانەوہ .

بەلام گۆفارى (العروة الوثقى) زۆر نەژيا . چونكە ئىنگلىزەكان نەياندەھىشت بەناو خاكى عەرەبدا بلاو بىتتەوہ .

كۆمەلنىكى نەيتىنى بۇ نىزىك خىستىنەۋەدى ئايىنەكان لە يەكتىرى!

(محەمەد عەبدە) ناچار بوو لە سالى ۱۸۸۵د پارىس بەجى بەيتلى و بچى بۇ بىروت، ئەودەمە بىروت بەبنكەى خوتىندەۋارى عەرەب دادەنرا لەۋىدا لە خوتىندىنگاى (سلطانية)دا واناگوتنەۋەى پى سىپىرا، لەۋىدا وانا بەناۋىبانگەكانى خۆى گوتەۋە لە بابەت زانستى زمان پاراۋىيەۋە... ئەو واناىانە بوونە بنچىنەى ئەو نووسراۋانەى كە بەناۋى (نامەى يەكيتى خودا)ۋە نووسىيەۋە، لە بىروتدا ھەر ھەلىكى بۇ ھەلبكەۋتايە بەكارى دەھىنا، بۇ ئەمەى ھۆى دواكەۋتنى رۆژھەلا تىيەكان پىشانى ھەمروان بدات داۋاى لى دەكرى كە لىكۆلئىنەۋە لە زانستەكانى سەر بەمرۆقاىە تىدا بكن. كە بەتەنگ بىروباۋەرەكانى رەۋشت و خو و پەرۋەرەكرى ئايىنەۋە بن... بەلام خەباتەكەى ھەر لە كۆرى فىركردندا نەبوو... كۆمەلنىكى ئايىنى نەيتىشى دامەزىراند، كە يەكلىك لە نامانجەكانى ئەۋە بوو: ھەر سى ئايىنە گەرەكە، (ئىسلامەتى) و (مەسىحىتى) و (موساىى) نىزىك بخاتەۋە لە يەكتىرى. قەشە (اسحاق تايلەر) كە سەرپەرشتىارى كلىساكانى گاۋرە ئىنگلىزەكان بوو، ھاتە ناۋ كۆمەلەكەيانەۋە ئەم قەشەيە چەند وتارىكى لە رۆژنامەكانى (لەندەن)دا بلاۋ كىردەۋە، بەگيانىكى پر لە خۆشەۋىستىيەۋە لە ئىسلامەتى دەدوا...

ۋا دەرەكەۋى كە خەباتى (محەمەد عەبدە) لەم كۆمەلەدا، لە توركىيادا لە پروى زىنگكارىيەۋە، ۋا لىك دەدرايەۋە كە پىچەۋانەى كەلك و چاكەى (جىنشىنى عثمانى)^(۱) بى، ئەم كارە كارىكى ۋاى كىرد لە (خونكار عبدالحمىد) كە تىبىكۆشى فەرمانرەۋاىى بەرىتانىا لە (شىخ محەمەد عەبدە) خۆش بى و، بلى بىروت بەجى بەيتلى...!^(۲)

(۱) جىنشىن: خەلىفە.

(۲) ۋەك دەرەكەۋى ھەر ئەم رووکارگرتن -توجھ- انەى شىخ بوۋە كە ئەم و جەمالەدىن و كەسانىكى دى، سەر بەماسۆنىيەت بوون.

ھەموودەم بۇ دەروون ئازادى و سەرەستى بىر و، زىن تازەكرىدەۋە تىدەكۆشا!

(محەمەد عەبدە) لە سالى ۱۸۸۸دا گەرپايەۋە مىسىر، لەۋى كرا بەدادگەر لە دادگا ئايىنەكاندا پاش ئەۋە كرا بەراۋىتكار لە دادگاى تى ھەلچۈنەۋە (محكمة الاستئناف)دا لەۋ دوو فرمانەدا سەرەخۆبى بىرى خۆى دەرخت ھەر پىرپارىتىكىشى دەرېكردايە، نامانجى ئەۋە بوو: نەتەۋە پەرۋەرە بكا و رابەيتى بەدادپەرۋەرىيەۋە، تا دەرۋونى وىرپا بكا تەۋە بۇ جوتىكرىدەۋەى چاكە لە خراپە و پاراستنى مافى خۆى، كە ناۋەند خىزانەكان چاك بكا تەۋە و ئازاۋەيان لەناۋا نەھىلتى.

پاش ئەۋە كرا بەئەندامىك لە كۆرى كاروبار ھەلسوۋراندنى زانكۆى (ازھر)دا بەھەموو كۆلى دلئىيەۋە تىدەكۆشا بۇ بەزىكرىدەۋەى بارستايى خوتىندەۋارى و ژبان و كىردەۋە و رەۋشت لە زانكۆكەدا. جا بۇ ئەمەى بگات بەۋ مەبەسەى خۆى، پىرۆژە چاكەخۋازىيە بەناۋىبانگەكەى خۆى دانا، كە ئەۋەندە تەگەرەى لى درا و، بەرھەلست خراپە بەردەمى، ھەرچەندىكى كىرد بۇى جىبەجى نەكرا و، نەبراىە سەر. زۆرى پى نەچوۋ كرا بەپىرپاردەر ياخود واتەپىتر (مفتى) لە خاكى مىسىردا ئەۋ كاتە سالى ۱۸۹۹ بوو. (شىخ محەمەد عەبدە) سامىك و شۆخوشەنگىيەكى بەۋ پاىيە بەخشى، ئەۋ ھەر بەۋەندە ۋازى نەدەھىنا كە پىرپاردەر بگات، ياخود واتە بدات لەۋ كەينۋەپىنانەدا كە دەخرانە بەردەمى، بىجگە لەۋە دەسەلات و فرمانى ئەۋ پاىيە گەرۋەيەشى پەرەپىدا و فراۋانتر كىرد، ھەر لەۋ سەردەمەيشدا واناى دەگوتەۋە لە بابەت لىكدانەۋەى قورئانەۋە، تەماساى ھەر وشەيەكىت دەكرى پر بوو لە گىيانىكى باۋ و بانگ كىردىك بۇ خۆ ئازادكرىد، بۇزىن تازەكرىدەۋە.

ۋاتە بەناۋىبانگەكانى (محەمەد عەبدە) كە دەرپەيتان بۇ ئەمەى كاربان پى بكرى سىبان بوون، لە واتەى يەكەمىاندا: رپى موسولمانەكان دەدات كە پارەى خۆيان كۆ بكنەۋە، ھەرۋەھا سوود و دەستكەۋتىشى لى ۋەرىگىرن.

لە واتەى دوۋەمىاندا: رپى موسولمانەكان دەدات كە لە گۆشتى ئەۋ گىبانلەبەرانە بخۆن كە بەدەستى خاۋەن ئايىنەكانى تر كۆزرا بن....

سپەھم واتەيشىيان: رپى موسولمانەكان دەدات كە جلۋەرىگى جىگاكانى تر لەبەر بكن!...

جا ئەم ۋاتانە بوونە ھۆى پەيداۋونى گەلىك دەمەقالى و مقۆ مقۆ. پىرەئايىنەۋە كۆنەپەرستەكانىشىيان وروژاند و ۋەرس كىرد، بەھۆى ئەۋ ۋاتانەيشەۋە (شىخ محەمەد

عهبده) تووشی گهلیک ناووناتۆزه هات و بهدناویش کرا، بهلام ئهو توانج و پلارانه زۆرجار له بهر دلسۆزی بۆ ئایینه که نه بوو!... ئهو ونده ههیه واته کانی (شیخ محهمده محهمده) هه موویان ئاره زووی چاو لێ پۆشین و سنگ فراوانییان تیدا دیار بوو، سه ره خۆیی (محهمده عه بده) یان له بیروباوهردا پیشان دهدا. دووربوون له شتی چاولیکه ریهیه وه گیانی ئیسلامه تی و پتیوستی ژبانی ئهم چه رخانه شیان پیکه وه ده سازاند.

له ۱۸۹۹/۶/۲۵ (محهمده عه بده) کرا به ئه ندامیک له (کۆری راوێژکاری یاسا) دا. ئه ویش له سه ره ئه و رینگیه رۆیشت که بیروباوهری گشتی میسر په روه رده بکات، که نه ته وه ویش رابه ئینتی به لیکۆلینه وه ی ورده وه، به خۆ دوورخستنه وه وه له که ینویه ینه ی خۆیی و که لکی تابه تیی، به تیکۆشین بۆ ده سته که وتنی که لک و چاکه ی نیشتمانی گه ره گه ره.

(شیخ محهمده عه بده) به هۆی ئه و (کۆمه لێ که لک و چاکه ی ئیسلامه تی) یه وه که خۆی یه کیک بوو له دامه زڕینه ره کۆنه کانی خه باتی ده کرد بۆ پیکه ئینانی راستکردنه وه یه کی باری په وشت و خو و کۆمه لایه تی، گیانی پشت به خۆیه ستنی له ناو موسولمانه کاندا زیندوو ده کرده وه و هانه ی ده دان بۆ کۆمه کی و یارمه تیدانی یه کتری تیریشی ده کرده سه ره ده سته گرتنی هه ژاران. ئه وه ویش له رینگه ی بلاو کرده وه ی خۆینده وارییه وه له ناویاندا، له رینگه ی رۆشکردنه وه ی بیر و هۆش و میتشکیاندا.

ده نگه ی (شیخ محهمده عه بده) یه که م ده نگ بوو که له میسری تازه دا به رز بوه وه و، بانگی ده دا بۆ بلاو کرده وه ی بیروباوهری دادپه روه ری کۆمه لایه تی، تا چینه کان به خۆشیه وه پیکه وه دامه زڕین و ئازاوه یان نه که ویتته ناوه وه... دامه زراندنی خۆیندنگه ی (دادگه ری ئایینی) ییش به سایه ی (شیخ محهمده عه بده) وه پیکه ات... هه ره وه ده سته پیکردنی راستکردنه وه ی کاروباری دادگای ئایینییش به هونه ری ئه وه وه پیکه ات، (شیخ محهمده عه بده) ییش بوو که (کۆمه لێ زیندوو کرده وه ی نووسراوه عه ره بییه کۆنه کان) ی دامه زراند.

تیکچوونی پیشه واکاره ده سته کی فه ره نسزی!

وا ریک که وت له سالی ۱۹۰۰ دا کاربه ده سته ی ده ره وه ی فه ره نسه (جیبریل هانوتو) و تارێکی له رۆژنامه ی (ژورنال) ی پارسییدا بلاو کردبووه وه، که ناوی: (ئیمه و موسولمانه کان و که ینه وه یه ینه ی ئیسلامه تی) بوو، ئنجا که وتاره که خرایه سه ره زمانی عه ره بی، له رۆژنامه ی (المؤید) دا، ده سته جی مامۆستای پیشه واکاره یه چی دایه وه، له وه دا که گوتبووی: له بابته سروشتی خودا و، چاره نووس و، سه ره سته یی کرده وه وه، جیاوازییه که ی هه یه له ناوه ند ئایینی ئیسلام و گاورد، هه ره وه له وه ویشدا به ره په چی دایه وه، که گوتبووی سامیه کان و ئارییه کان پیکه وانه ی یه کترن. له دوایی وتاره که یشیدا گله یی له (جیبریل هانوتو) کرد بوو، که ویستبووی به هۆی زانیارییه میترووییه کانییه وه کار بکاته دلێ فه ره نسزه کان که زۆریه یان له راستی ئیسلامه تی تینه گه یشتبوون!.

پیشه واکاره وه رامدانه وه یه ی ناویانگی ده رکرد هه ره وه وه رامیکه تیریشی ناویانگی ده رکرد، که به ره په چی (فرح انطون) ی دابوو وه که له وتاره که ییدا که له بابته راستی په رست (ابن رشد) وه نووسیوو، گوتبووی: (ئایینی مه سیحی له ئایینی ئیسلامی سنگی فراوانتره، له به ره و رووی زانیان و راستی په رستاندا)!...

بانگی دا بۆ دامه زراندنی زانکۆی میسر:

(محهمده عه بده) هه ره له سالی (۱۹۰۵) وه ده سته ی کرد به بانگ رابه ئشتن بۆ دامه زراندنی زانکۆیه کی شارستانی به ته نشت زانکۆی (زه ره) وه هه ره به بیرکردنه وه وازی نه هیتا، پرۆژه ی زانکۆی میسری خسته گه ر، (ئه حمده المنشاوی پاشا) ی خسته سه ره ئه وه ی که پارچه زه وییه ک له دێیه ک له دێیه کانی نزیک شاری (قاهره) ته رخان بکات بۆ ساختمانی زانکۆکه که. به لام مردنی (ئه حمده المنشاوی) ته گه ره ی له پرۆژه که دا که له ۱۹۰۵/۷/۱۱ (شیخ محهمده عه بده) گیانی پاکه ی به خاک سپارد له تافی چست و چالاکی خۆیدا بوو... ئه و مردنه بووه شینیکه گشتی بۆ هه موو خاکه موسولمانه کان... له سه ره گۆره که ییشی ئه مه نووسرا: (ژبانی «محهمده عه بده» په نجا و هه وت ساڵ بوو، به شیکه ی له فیربووندا به خت کرد به شی ناوه راستی له فیرکردندا به خت کرد به شی دوایییشی له به رزکردنه وه ی ئایینی ئیسلام و که لکی موسولماناندا به خت کرد).

مهمه د عهده و زنگکاري

ئو چهرخه (مهمه د عهده) ی تیدا دهژیا، چهرخیکې پر له کاره سات بوو چهرخیکې دهمار بزویڼ بوو (شیخ مهمه د عهده) یش په یتا په یتا بیروباوهری خوئی دهناند له بابهت گیروگرفته گوره کانی ئو سهرده مه وه، چ له بابهت زنگکاريیسه وه، چ له بابهت کومه لایه تیبه وه... ئو له سهره تاوه پشتیوانی یاسای دیموکراتی خاوهن کوری نه ته وهی ده کرد، به لام کاره ساتانی زنگکاري، ئه ونده له میسر دا پرویان دا، ماموستای پیشه وایان ناچار کرد، که له و بابه ته وه بیروباوهری خوئی بگوری چونکه به دکرداری فرمانره واییه کان و، ناشیتی نه ته وه و، ناژاوهی بیر و هوش و، په سستی کرده وه و رهوشتی گشتی، که له پاش داگیرکردنی ئینگلیزه کانه وه پیدا بوو، له گه ل پروخانی زنگکاري (جمال الدینی نه فغانی) که بۆ نازا کردنی نه ته وه ئیسلامه کانی دانا بوو له دست داگیرکهره کان... ئم کاره ساتانه هه موویان کاریان کرده سهر دل و دهورونی نیشتمانپه روهی خاوهن هوش وایان لی کرد که له ئاسویه کی دهوره نمونه یه کی تر بیینی بۆ فرمانداری که له یاسای دیموکراتی باشتر به کاری خاکی (میسر) بیت، زووتریش نه نجام بدات به دهسته وه بۆ هاتنه دی ناواته کانی خوئی له بابهت راستکردنه وه و چاره کردنی کاروباره کانه وه. ئیتر له وساکه وه بیروباوهری پیشه و، ورده ورده به لای ئه ودا ده چوو که میسر پیوستی به یاسایه کی تایه تی هه یه که وه ک جوړه فرماندارییه کی دهسه لات بهرله لالا و بیت... له م بابه ته بیه وه قسه یه کی به ناوبانگی هه یه که فرموویه تی: (به سهرداریکی دادپه روهی دهسه لات بهرله لالا نه بیت، رۆژه لات به کهس وریا ناکریته وه و پیش ناکه وئی!).

به لای (شیخ مهمه د عهده) وه و ابو، که راستکردنه وهی کرده وه و رهوش، ده بی پیش راستکردنه وهی کاروباری زنگکاري بکه وئی ته نانه ت نه گهر کرده وه و رهوش راست کرایه وه ئیتر پیوست به راستکردنه وهی کاروباری زنگکاري ناکات... چونکه ئه وساکه کاروباری زنگکاري له خویه وه راست ده بیته وه... ئو ریگایه یش که بۆ راستکردنه وهی کاروباری زنگکاري داینا بوو، په روره کرده بوو و اتا نامه کردنی به ره یه کی تازه بوو، که له توانایدا هه بی ئو فرمانه به جت به ینی که ده خرپته سهرشانی، که ئه ویش زیندو و کرده وهی گیان بوو له ناو کومه لایه تی میسر دا... ئه ونده هه یه به لای (شیخ مهمه د عهده) وه و ابو که ئو وریا کرده وهی نه ته وه یه به هیچ شتی که سهرناگری، به وه نه بی که

فرمانداریکی به چنگی سهر راستی، دادپه روهی، نازی، زانی، کارگوزاری، رۆشنبیر، کاری گشتی بکه ویته دست و هه لی بسورپینی^(۱).

(شیخ مهمه د عهده) پروای و ابو که ده بی دهسگای فرمانره واییه به ته و او ده تی پاک بکریته وه له و فرمانبه ره کاربه ده ستانه ی که دهورون کزن که زنگکاريیسان کرده وه به پیشه یه ک بۆ خویان به مه به سی خوئیاندن، که ساردوسی و سهرشون، که کلکه له قی و میچکه میچکه ده که ن بۆ خاوهن دهسه لاتان که هه ر قسه ده که ن و کرده وه یان دیار نیبه... بۆ ئه مه ی ریگا بدری به وانه ی خاوهن کارو کرده وهی مه رانن، خاوهن هوش و هونه رمنندن، خاوهن دهورونی زیندوون، بیته سهر کاروباری گشتی و نه ته وه به جوانی و پیشکه و تووی بیبه ن به رپوه، به لای (شیخ مهمه د عهده) وه و ابو که نواندنی نه ته وه له کوری نه ته ودا به و چه شنه ی که له خاکه کانی رۆژئا وادا باوه، به کاری هیچ نایه ت، تا نه ته وه هه مووی پیکه وه قسه ی خوئی نه کات به یه ک و، بۆ یه ک ئامانج تیته کوشی، تا هه موو هاو نیشتمانه کان خویان به خت نه که ن له پیناوی که لکی گشتیدا، له بهر ئه وه تا نه ته وه به پارچه پارچه بی بمینیته وه و، هه ر که سه خه ریکی به زمی خوئی بی... تا دهسته زنگکاريیسه کانی له کرده وه کانیا ندا خه ریکی خویره سستی بن و، هه ر بۆ که لکی خویان خه ریک بن... تا تاکه کانی به ره جوئی جوئیگان دور بن له وریایی و ئاگادارییسه وه دهراره ی نه ته وه و نیشتمان، دور بن له گیانی نیشتمانپه روه ریبیه وه... تا ئم باری نه ته وه یه به م رهنکه بی که هه یه نواندنی نه ته وه له کوری نه ته ودا به کاری هیچ نایه ت، هه ر بریتی ده بی له شتیکی پروپوچ، له قسه یه کی بی سهر و پی!....

راستیبه رستی مهمه د عهده له بابهت کومه لایه تی و ئایینه وه

(شیخ مهمه د عهده) که بنج و بناوانی کومه لایه تی و سروشتی کومه لایه تی لیک ده دایه وه، سی بیروباوهری بنچینه یی تیدا دیاردی ده کرد:

(یه که م): ئو ئاره زووی کۆبونه وه یه ی که (ئهره ستوو) له نووسراوه که ی خویدا (زنگکاري) لیتی دوواوه، ئه میس ئه و ئاره زوویه که پال به هه مووانه وه دهنی بۆ کۆبونه وه و ژبانی کومه لایه تی له مه دا (شیخ مهمه د عهده) یش له گه ل (ئهره ستوو) دا ریک ده که وئی: که فرمانره واییه هه ر به هوی ئه وه وه پیدا نه بووه که ئم نه ته وه چاوی له و

(۱) لیره دا به ناشرک تارمایی رابوچونه کانی (ئفلاتون و فارابی) به فیکره کانی عه ده وه دیاره که له (کوماری ئفلاتون) و (المدينة الفاضلة) ی دوهمدا خستویانه ته روو.

نه تهوه کرد بئ و دواى باوى داهينراو كه وتبئ؛ به لكو به هوى نه وه يشه وه په پيدا بووه كه
فهرمانه و اوبى له كانگاي سروشتى مرؤفايه تيدا ره گى داکوتاهه.

(دووه م): به راوردکردنى كو مه ل له گه ل له شپكى زيندوودا نه م به راوردکردنه پيش باوه
له ناو نووسراوه راستى په رستيبه كاني كو ندا.

(سيه م): تاين هه له خو به وه له سروشتى ئاده ميزاددا هه يه و بنجى داکوتاهه نه م
تاينه پيش پيوسته ببئ، تا کرده وه و رهوشتى پاک بمينسته وه و هه له ئارادا ببئ، تا
كومه لايه تيبش له دهره و ئازارى رؤزگار بپارتيزئ.

ماموستاي پيشه واه سه ر بنچينه يه كى جو ره راستى په رستيبه كى ميژووبى ئيسلامه تى
هينا وه ته پيش چاوى خوئ، پيشبيني به كى نه وه، نه و ريگا دووردريزه سه خته مان پيشان
دهدات كه مرؤفايه تى گرتوتيه به ر له باوه ره كاني خويدا، تا دوايى گه يشتوتنه تاينه كى
دروست و ته واه كه نه و پيش (تاينه ئيسلام) ه، به لاي (شيخ محمده عه بده) وه و ايه كه
كومه له دى مرؤف به سايه ي نه و كار ه سات و تاقبكر دنه وان ه پيشوويه وه له م دواييه دا
گه يشتوتنه تيگه يشتووبى و پيگه يشتووبى خوئ بويه كا تاينه كى وا دهر كه وتووه كه
گفتوگو له گه ل هوشدا دهكات و هوشيش دهكات به ها و به ش له گه ل هه ست و تاسه دا، بؤ
نه م ه ريگا پيشانى مرؤف بدن بؤ كامه رانيه نه م جيهان و نه وه جيهانى، نه و تاينه
توانى هوش و سروشت له گه ل يه كتر دا يه ك بخت و بسازتني كه هه له به ر نه م ه بووه
ناوبان ناوه (تاينه سروشتى) بان (تاينه سه ره تايي).

ئيسلامه تيبش تا دوا نه ندازه به تاينه كى سه ر به هوش دادنه رئ، به لاي ماموستاي
راستيه رستيشه وه و ايه، كه له به ر نه وه يه (تاينه ئيسلام) توانيويتى ميشك له
به نديخانه ي چاولي كه رى رزگار بكات، جو و له ي راستکردنه وه ي تاينه ش كه (شيخ
محمده عه بده) له جيهانى ئيسلامه تيدا، ناوبانگى پئ دهر كرد بو له ناو ميشكى
ماموستاي چاكه خوازدا، هه ر برى بو له هويه ك كه بؤ ئامانجيك ده چوو... نه و
ئامانجه يش برى بو له: (راستکردنه وه ي کرده وه و رهوشت)!

مافى رؤشبيرى سه ربه ست ئاشكرا دهكات!

هه ر له و رؤزه وه (محمده عه بده) له (زه ر) دا ده ستى كرد به خو بندن و، ماموستا كه ي
(جمال الدينى نه فغانى) كارى له دل و هوشى كرد، خووى دايه خو بندنه وه ي راستى
په رستيبى هوش و، خو بندنه وه ي راستى په رستيبى ئيسلامه تى كو ن كه (زانستى قسه) ي
پئ ده لين، و اتا (زانستى قسه ي خودا)... دلئ دايه راستى په رستيبى (ابن سينا) و
راستى په رستيبى دهر و پيشايه تى ناو ئيسلامه تى. (محمده عه بده) به لاي ها و چه رخه كاني
خو به وه به راستى په رستيبى راسته قينه داده نرا، و اتا به تيگه يشتوويه ك له
تيگه يشتووه كاني ئيسلام داده نرا... (ويلفريد بله نت) يش كه له هه موو نه وروپاييه كاني تر
زؤر تر شاره زاي (شيخ محمده عه بده) بوو، ناوى (محمده عه بده) ي نابوو: (راستى
په رستى گه و ره ي نيشتمان په روه ر).

يه كه م هه نكاوى (محمده عه بده) ي راستى په رست نه وه بوو: دهر و نى وريا ده کرده وه،
دلئ ده بزواند نه وه ي زؤر پئ ناخوش بوو كه خو بندنه واره كاني نه و سه رده م ه نيشتمان ه كه ي
كورتبين و دم ده ميبى بوون، له بيروبا وه ره كانياندا هه زيان له هه لسه نگاندن و نرخ دانان
نه ده كرد دهر باره ي هيچ باه تيك. مقو مقو و ده مه قالييه كانيشيان ببئ به ر بوون، له به ر
نه وه بيزارى خوئ نواند دهر باره ي نه و باره ي نه وان تييدا بوون هه روه ها مافى (رؤشبيرى
دهر و ن ئازاد) يشى ئاشكرا كرد. هه ر چه ند قسه ي بكر دا يه، يا خود نووسراوى دهر بكر دا يه
وازي له هور و ژم هينان نه ده هينا بؤ سه ر (چاولي كه رى)، و اتا چونه سه ر بيروبا وه رى
كه سانى تر، ببئ ليكدا نه وه، ببئ چه ند و چون كردن له گه ل خاوه نه كانياندا تا به لگه
به يتنه وه بؤ راستيبى قسه كانيان جا هه ر له به ر نه م ه بوو كه هه موو دم ده يانينى بؤ نه وه
تيده كو شا كه بيروبا وه رى (بيروبا وه ر دهر پين) بخاته ميشكى خو بندنه واره كانه وه، و اتا زانا
تاينه يه كان. له و ه دا تا نه و نه ندازه يه يش هه ستى خوئ دهر پرى كه نه گه ر ليكولينه وه نه كرى
و، سه رنجى قوول له كاروبارى تاينه نه درئ وه ك نه (باوه رى) هه ببئ و نه (تاين) هه ببئ
وايه له گه ل نه و ه يشدا (شيخ محمده عه بده) پر به دل دلئيا بوو كه نه گه ر تاين و زانست
باش تيگه ييترين به هيچ كلوجيك ناكوكى و شه ر وشور ناكه ويته ناوه نديان ه وه له راستيدا
(محمده عه بده) له و ه دا له گه ل كه سانى ترى ناو چه كه ي خويدا نه ده گونجا و اتا به دلئى نه وان
نه ده جو ولايه وه چونكه نه وسا كه نه وانه به لاي نه و ه دا ده چون كه هوش جيا وازه له تاين،
بيروبا وه رى زؤر به ي كه سانى نه و سه رده م ه نه وه بوو كه راستى په رستى كو رى خوئ هه يه،

تایبیش کۆری خۆی ههیه، ئەگەر بێتو سنووری ناوهند ههردوو لایان تیکبدهین هیچ کهڵکیک دهست هیچ لایهکیان ناکهوی!... بهلای (شیخ محهمهد عهبدە) یشهوه و ابو که راستی پهستی ئهوهیه: داوای راستی و دروستی و چاکه بکریت، چ له باوهری و تاییندا، چ له کردهوه و فرمان کردندا. (قسهکردن) پش ئهه زانستهیه که هۆیهک بۆ دهروونی مرۆقایهتی پهیدا دهکات بۆ ئهمهی بگات به ماف و، به راستی و دروستی و، به باوهری. (محهمهد عهبدە) دهبردهبری که: (ئهه کهسه کهڵک له زانستی قسه وهردهگری که خاوهن بیر بێ، چونکه زانستی قسه خۆشی زانستی بیرکردنهوهیه، ههه بیریکیش بهسترا بێ بهخوههکانهوه و، بوو بێته بهندهی چاولیکههه به بیریکهه مردوو دادنه نریت، نه جیگه و ریگهه ههیه، نه ژبان!).

مههمهد عهبدە نرخی دانهر

پیشه وایهتی بیرکردنهوه له میسردا، له سهههتای ئهم چهرخه دا ههه بۆ ماموستا (محهمهد عهبدە) مایهوه دهستی دا بووه تازه کردنهوهی تایین، راستکردنهوهی کاروباری کۆمه لایهتی، ماموستا (محهمهد عهبدە) له راستیدا پیاوی زانست و کار بوو، پیاوی جیهان و تایین بوو... چونکه دهستی کرد بوو به هوروزم بردن بۆ سهه ئهه رهوشت و خوهانهی که پێچه وانهی راستی و دروستی بوون، ئهه له ودا پهروای له کهسه نه بوو هوروزمی دهبرده سهه ئهه رهوشت و خوهه خراپانهی که له ناو بۆره پیاواندا باو بوون، ههروهه هوروزمیشی دهبرده سهه ئهه رهوشت و خوهه خراپانهی که له ناو زاناکانی ئهه چهرخه دا باو بوون، له رووی هۆشیشهوه (محهمهد عهبدە) به توندی هوروزمی دهبرده سهه ئهه وانهی که به زانستهوه خهریک بوون، زۆر جاری وا ههه بوو داخی له دهست ناشیتتی و هۆش که مییان دهخوارد و، سههزه نشتی دهکردن ههروهه هوروزمیشی دهبرده سهه ئهه وانهی که به تایینهوه خهریک بوون گلهیی له وهیان دهکرد که زۆر سنگ تهنگ بوون و، خۆیان دهنوساند به رووکهش یاخود شیوهی بهندهکانی تایینهکهوه، نهک به گیان و ناوه روکی تایینهکهوه که مهتره خه میی موسولمانهکان به رامبهه تایینی ئیسلامی دهخسته سهه ئهه ستۆی ئهوان، گلهیی له زاناکان ئهوه بوو، که گیانی نرخی دانان و هه لسه نگاندنیان تیدا نه بوو، که گیانی سه رنج دان و تاقیکردنهوه و لیکۆلینه وهیان تیدا نه بوو که میشکی زۆربه یان شتی پر و پوچ و نابه جی کاربان تیکرد بوون.

ئههه توانج و پلارهه که ماموستای پیشه واهه گرتبووه خۆتنده واری ناو زانکۆی (ئهزهههه)

ناوبانگی ده رکرد و پیتی زانرا، که موکوورپیه کانی وا دهرخسته بوو که له بارهه شیوه و باهت، یان شیوهی فیکردن و که رهسته وه، ناته واهه. چونکه زاناکان سالانی دووردرتییان به وه وه به سهه رهبرد که پهراوێزیان بۆ لیکدانه وهی به ندیك له بهندهکانی نووسراویکی کۆن دهنوسیه وه. وازهکان و په یوهندی وشه کانیان که لیک ده دابه وه به جگار درتیه یان پتی ده دا... (محهمهد عهبدە) ههزی له م جۆره خۆتنده واری ناو خۆتندنگایه نه ده کرد، که میشکی قال ده کرد به لام که سایه تی به هیز نه ده کرد، که زاناکانی دهخسته ده مه قالی و مقۆ مقۆوه، بێ ئهمه ی به رهه میکی لی پهیدا بێ، که زاناکانی دهخسته سهه قسه کردن، به لام کاربان به قسه کانی خۆیان نه ده کرد!... له رووی رهوشت و خویشه وه به لای ماموستای پیشه واهه وا بوو، که کزی موسولمانهکان و بێ دهسه لاتییان بوو بووه هۆی ئهوهی که بێ که لک و کار بمیننه وه و ناته واهیش بێ له تیکه یشتنی به شه بنچینه ییه کانی رهوشت و خوی ئیسلامه تیدا که موسولمانه کانیخ خوداناسییان له بیر چۆته وه، ههه له بهر ئهوه یه که ئیسلامه تییان به رووکه شییه وه وه رگرتوه، گیان و اتای ئیسلامه تییان خستۆته پشت گوته!... که موکووری ئیسلامه کانیخ به م پهنگه ده رده خست که هه ره نند ده کات کرده وه یه کی وایان لی نایینی، که ئه وه ده ریخات که ده ستیان خستۆته دهستی به کتره وه و، پیکه وه ده گه رتین به داوای راستی و دروستی و ماف و چاکه دا... که موسولمانهکان باوه ریان به خۆیان نه ماوه و، پشت به خۆیان نابه ستن، که هیچ هیوایه کیشیان له دلدا نه ماوه، که روژتیک له روژان نیشتمانه که بان وریا بیه تته وه و گه وه یی خۆی ده ست بکه ویتته وه... که به هۆی ئهم جۆره ده روونه نه خۆشه یانه وه سه رگه ردانییه کی زۆر گه وه ریان به سه ردا هاتوه له رهوشت و خوودا و، په گی مه ردا یه تییشیان له له شدا نه ماوه، هه موویان کز و بێ چاره و دوودلیان لی هاتوه، ئهه کاره ی ده شیکه ن ناریکو پیک و ناپوخته ده رده چی... ئهم دهرد و سه رگه ردانییه نیش له خیزانه وه ده ست پین ده که ن، تا ده گه نه له شی نه ته وه وه، هه موو چینیک و هه موو ده سگایه کی فه رمان په واییشیان گرتۆته وه!...

راکردن له سهربازیتې ناشیتیه بهائین!

له ږووی ټایینیشه وه (محهمد عه بده) ټو تواجیه تی ده گرتن، که موسولمانه کان بیرو باوه ږی ټایینه که ی خویان گوږیوه، بیتاری خوی له وه دهرده ږی که زاناکان زور به تنگ ږووکش و شپوهی ټایینه که وهن زور پتیه وه نوساون، یه جگار خویان پتیه وه خه ریک کردوه.

جا ټم خووهی که گرتوویانه گه شتوتته ټندازهی نه خو شیی چونکه له کوزی خوداپه رستیدا وهک ده ستونوژ شتن و ږوژووگرتن لی وردیوونه وه یه کی یه جگار ده کن ههروهه تواجی ټوهی له زانا ټایینیه کان ده گرت که زانیاریه ټایینه که ی خویان ږووتاندنه وهی موسولمانه کان به کار ده هینا، ده ربارهی باوه ږ و ټایینی ږوره پیاوانیش (محهمد عه بده) ده یگوت: ټه وانه هه ر قسه له ده میان دپته دهره وه له ټایینه که هیچ ټینه گه شتون، به لای نه ته وه وه هموو شتیک ده گه پتیه وه سهر ټو بیرو باوه ږهی که هیچ شتیک به ده ست مروف ټیبه، هه رچیبه کیش ده کات خودا پتی ده کات، ده سه لاتی نیبه نه یکات، جا له بهر ټه وه ټه گه رها توو فه رمانه کانی خودای به جی نه هینا، یا خود گونا هباری کرد نابی لپی بگیري چونکه هیچ شتیک به ده ست نیبه! ماموستای پتیه وه توندترین توانج و پلاری ده گرتنه ټه باوه داها تووه نه گانه ی له سه رده می خویدا له ناو موسولمانه کاندای بلاو بوویونه وه... کاتج که له شاری (بیروت) دا بوو و به ئاواره یی چو بووه ټه وئ نووسی: (کزی باوه ږکردن به خودا و ناشیتی به ټایینی ټیسلام هموو موسولمانه کانی گرتوته وه به هموو چینیکیان وه مه گه ر ټه وانه نه بن که خودا پاراستوونی، ټه وانه ییش زور که من، جا له بهر ټه ویه که له فرمانی سهربازیتی دهر باز ده بن، هموو فروفیل ټیکیش ده کن هه ر ږو ټه می لپی ږزگار بن که چی سهربازیتی له ناو فرمانه ټایینیه کانی سه رشانیا ندا له فرمانه هه ره گرنه گه کانیانه وا دهرده که وئ موسولمانه کان ده ست قووچاون به رامبه ر فه رمانه ږه وایی به رامبه ر که لک و چاکه ی گشتی، که ږو ټه وابه تانه پارهیان لی داوا ده کړی ږژدی دنوین که چی هه رچی ږو ټالوش و خروشی خویان پیوست بی به ختی ده کن موسولمانه کان له مه دا له نه ته وه کانی تر ناکه ن)...

واتای فه رمانه ږه وایی به لای سهر دار و ژیره ده سته وه

به لام له ږووی کومه لایه تیبه وه، (محهمد عه بده) گله یی له خاوه ن هوشه کانی سهرده می خوی ده کرد چونکه ټه وانه که خوتنده وار بوون له هموو که س زور تر شاره زای که موکوو ږی کومه لایه که ی خویان بوون، که چی نه هاتبوونه کایه وه، خه باتیک بکه ن ږو راستکردنه وهی کاروباری کومه لایه تیبه نه ته وه که ی خویان بانگیشی راده هیشت ږو ده لایه مهنده کان که هاو به شیی بکه ن له ږوژده گشتیه کاندای. (میسر) ییه کانیشی هان ده دا که له هموو کاروباریکی ژبانیاندا کومه کی یه کتر بکه ن.

(محهمد عه بده) ږی دهر که وتبوو که موسولمانه کان باش له واتای ملکه چی ږو فه رمانه ږه وایی ټینه گه یشتبوون، هه ر کاروباریکیان هه ږه وایه ده بانخسته سهر ټه ستوی فه رمانه ږه وایی... ږوایشیان وا بوو که هیچ له سه ریان پتیه یست نیبه یارمه تی فه رمانه ږه وایی بدن له و کاروبارانده ده به لایشیانه وه و ابوو که هه ر به دانی باجه کان به فه رمانه ږه وایی هیچ فرمانیکی تریان به سه رشان وه نامینی، وینه ی فه رمانه ږه وایی له پتیش چاوی فه رمانداره کاندای، له وینه ی پتیش چاوی ژیره ده سته کان باشر نه بوو، چونکه ټه وانیس هه ر ټه ونده له فه رمانداری ټیگه یشتبوون که نه ته وه بچه وسیتته وه ږو که لک و ټاره زووی خویان که نه ته وه بخه نه ژیر چنگی خویانه وه و سووکیان بکه ن که سامان کوکبه نه وه و، که پاره له م و له و بچرن تا له پیناو دامرکاندنه وهی ټالوش و خروشی خویاندا به ختیان بکه ن، نه ته ماشایه کی دادپه روه ریبیان ده کرد، نه به نده کانی یاسایان راده گرت، تا کاریکی وایان کرد کرده وه و رهوشتی نه ته وه یان به جاریک ټیک دا. چونکه نه ته وه یان ناچار ده کرد فیتری دروژنی و دوو ږووی و چه واشه کردن بن... خویشیان خراپترین نمونه ی رهوشت و کرده وه بوون که نه ته وه چاویان لی بکات!...

به م رهنه گه بوو، خه بات کردنی (محهمد عه بده) له پیناو راستکردنه وهی کاروباری کومه لایه تیبه نه ته وهی میسر دا که یه جگار ناشکرا و دیار بوو. (شپخ محهمد عه بده) به ته واه تی به وه باوه ږی هینا بوو که پیشکه وتنی راسته قینه ی نه ته وه بریتیه له پیشکه وتنی زانست و، په روه رده کردن و، کرده وه و رهوشت. که ټم پیشکه وتنه ییش دانامه زری و نایشمینتته وه تا به شینه یی و له سه رخو ږو پتیه وه نه روا ت... ټیمه ییش له مه وه ټیده گه بن که ږوچ (محهمد عه بده) وازی له و شپوه شورشگپریبه توندوتیرته هینا بوو، که (جمال الدینی ټه فغانی) ی ماموستای بانگی ږو راده هیشت.

(مه‌مه‌د عه‌به‌ده) به‌جۆریکی هه‌موو ده‌می پش‌تیوانی (سەرپه‌ستی ئاره‌زوو) ی ده‌کرد... راست بووه‌وه و به‌رپه‌چی ئه‌وانه‌ی دایه‌وه که ده‌یانگوت: (ئیمه ناتوانین چاره‌نووسی خۆمان بگۆڕین، که‌واته خه‌بات کردن به‌کار نایه‌ت، خودا له‌ رۆژی خۆیدا ئه‌م شتانه‌ی له‌ چاره‌نووسی‌وین که به‌سه‌رمان بێن، له‌به‌ر ئه‌وه چاک‌تر ئه‌وه‌یه که هه‌رچی کاروباریکی خۆمان هه‌یه بیده‌ینه ده‌ست خودا ئیتر پێویست به‌وه ناکات خۆمان به‌خۆپایی ماندوو بکه‌ین).

مامۆستای پێشه‌وایش ده‌بگوت: (خودای گه‌وره‌ فه‌رمانی نه‌داوه به‌ئیمه که به‌بیانویی پشت به‌ستن به‌وه‌وه کار و فه‌رمانی خۆمان بخه‌ینه پش‌تگۆی، ئه‌م قسه‌یه لێی پرۆپوچتر نییه!... هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌که‌یش ئه‌مه ناکه‌ن به‌بیانوو، ئه‌و نه‌ته‌وانه نه‌ین که نه‌ ئاینیان هه‌یه، نه‌ ره‌وشت و کرده‌وی باش!...). پاش ئه‌وه (شیخ مه‌مه‌د عه‌به‌ده) ده‌ستی کرده‌وه به‌سووری‌وین له‌سه‌ر سەرپه‌ستی ئاره‌زوو و هورۆژم بردنه‌ سه‌ر بیری ناچاری، ده‌بگوت: (به‌شیک له‌ کرده‌وه و کاره‌کامان به‌ره‌و رووی ئاره‌زووی خۆمان ده‌بیته‌وه، ئه‌وه‌یش پیتی ده‌لێن ده‌ستکه‌وت، که به‌هۆی ئه‌وه‌وه بیان پادا‌شت وهرده‌گرین له‌ خودا، یاخود سزا ده‌درێن).

وه‌ک ده‌رده‌که‌وی (مه‌مه‌د عه‌به‌ده) له‌ تافی کورپینیدا چا‌به‌ست کرا بوو به‌هۆی ده‌رویشی (تصوف)یه‌وه... به‌لام زۆری پینه‌چوو هاته‌ ناو کۆری کارگوزارییه‌وه و ده‌ستی کرد به‌خه‌بات و تیکۆشان بۆ پش‌خستنی نه‌ته‌وه‌که‌ی!... جا هه‌رچه‌ند هه‌ستی تینی ده‌سه‌ند که باریکی گه‌وره‌ی له‌سه‌رشانه به‌رامبه‌ر وریاکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی و پش‌خستنی نیشتمانه‌که‌ی زۆرتر رووی له‌ ده‌رویشی وهرده‌گیرا تا دوا‌یی وای لیه‌ت به‌ره‌ره‌کانی له‌گه‌ڵ ده‌رویشیدا بکات و، به‌رپه‌چی هه‌موو شیوه و ئاره‌زوویه‌کی ده‌رویشیش بداته‌وه... به‌هه‌موو کۆلی دلێیه‌وه تیده‌کۆشا بۆ ئه‌مه‌ی راستیی په‌رستییه‌کی ئیسلامه‌تی به‌هێز دا‌به‌زرینی، که بانگ بدات بۆ بیروباوه‌ری سەرپه‌ستی و نازادی، که کرده‌وه و ره‌وشتی ئارامگرتن و تیکۆشان و خه‌باتکردن و کار و فه‌رمانکردن زیندوو بکاته‌وه، تا به‌هۆی ئه‌وانه‌وه موسوڵمانه‌کانی سه‌ر زه‌مین له‌ خه‌وی بێ هۆشی و شل و شیواوی و بێ کاره‌یی خه‌به‌ر بکاته‌وه.

هه‌روه‌ها (مه‌مه‌د عه‌به‌ده) له‌ باه‌ت (جوانی)یشه‌وه ده‌ستی کرد به‌لیکۆلینه‌وه له‌پیتشدا له‌و (جوانی)یه‌ ده‌دا که به‌شتی هه‌ست پێ کراوه‌وه دیاره پاش ئه‌وه له‌و جوانییه‌ ده‌دا که به‌شتی ناو هۆشه‌وه دیاره به‌م ره‌نگه‌ ده‌ستی کرد به‌به‌راوردکردنیک له‌ جوانیدا له‌ گه‌لیک کۆری هونه‌ر و زانست و کرده‌وه و ره‌وشتدا به‌لای (مه‌مه‌د عه‌به‌ده)وه واتای یه‌که‌می جوانی، (دروستی) و (ته‌واوی)یه، واتای (ناشیرینی)یش که موکورییه له‌مه‌دا کاروباری کرده‌وه و ره‌وشت و، کاروباری هۆش وه‌ک یه‌کن، واتای دووه‌می جوانییش بریتیه‌ له‌ په‌یوه‌ندی (سازبوون) و (له‌گه‌ڵ رێککه‌وتن). سا ئه‌و سازبوون و رێککه‌وتنه‌ له‌گه‌ڵ سه‌روشتی خۆماندا بێ، یان له‌گه‌ڵ ئه‌و ئامانجاندا بێ که هۆش بۆیان ده‌چێ جیاوازی نییه، هه‌رچی سازبوونه له‌گه‌ڵ سه‌روشتماندا ئه‌و شتانه ده‌گریته‌وه که پیمان خۆشن، هه‌رچی سازبوونیشه له‌گه‌ڵ ئه‌و ئامانجاندا که هۆش بۆیان ده‌چێ ئه‌و شتانه ده‌گریته‌وه که به‌واتایه‌کی گشتی سوودیان هه‌یه و به‌که‌لکن واتای سیتییه‌میش بۆ جوانی و ناشیرینی ئه‌وه‌یه که (پیدا هه‌ل‌دراو) و (داشۆری کراو) ده‌گریته‌وه.

(مه‌مه‌د عه‌به‌ده) ده‌لی: هه‌موو مرۆفیک ئه‌م جوپکردنه‌وه‌یه له‌ ده‌روونی خۆیدا ده‌بینی چونکه مرۆف به‌هۆی ئه‌و هۆش و هه‌ست پێ کردنه‌وه که خودا داوتیتی له‌ توانایدا هه‌یه جوان له‌ ناشیرین جوپ بکاته‌وه له‌ هه‌موو واتاکانیدا بێ ئه‌مه‌ی چا‌وه‌روانی ئه‌وه بیت که ره‌وشت و خووی کۆمه‌لایه‌تی یاخود یاسای خودایی پریریان له‌سه‌ر بدن!...

که‌واته جوپکردنه‌وه‌ی چا‌که له‌ خراپه‌ به‌لای (مه‌مه‌د عه‌به‌ده)وه کاریکه له‌ کاره‌کانی هۆش پێویستی به‌یارمه‌تی باوه‌ر نییه هه‌روه‌ها به‌لای (شیخ مه‌مه‌د عه‌به‌ده)وه وایه که هۆش تا ئه‌ندازه‌یه‌کی یه‌جگار گه‌وره ده‌توانی رێگا پش‌خانی مرۆف بدات بۆ کرده‌وه و ره‌وشتی جوان. (مه‌مه‌د عه‌به‌ده)یش بۆیه‌کا له‌پش‌بینییه‌که‌ی خۆیدا که له‌ باه‌ت (چا‌که)وه پش‌خانی ده‌دات زۆر به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه‌یه که کاری گرنگی (هۆش) ده‌ریخات چونکه برۆای وایه که باریکی وا له‌ کۆری کرده‌وه و ره‌وشت و کۆمه‌لایه‌تیدا ئه‌نجامی گه‌وره گه‌وره‌ی لێ په‌یدا ده‌بێ، هۆشی مرۆفیش زۆرتر به‌لای ئه‌وه‌دا ده‌چێ که (شیخ مه‌مه‌د عه‌به‌ده)ی چا‌که‌خوای میسر مه‌به‌سی له‌م خه‌بات و تیکۆشانه‌ی ئه‌وه بووه که ئه‌ویش به‌شی خۆی بیروباوه‌ری (بیروباوه‌ر ده‌رپین) زیندوو بکاته‌وه و پش‌تیوانی بکات له‌ کۆری راویژ و بیر نواندندا، له‌ سه‌رپه‌ستی لیکۆلینه‌وه‌دا تا خا‌که‌کانی ئیسلام لێی که‌لکه‌وه‌ر بێن.

چوار خویندنگای بیر و چاکه خوازی

بېگومان (محهمد عه‌بده) بوو که بیرکردنه‌وهی (میسر) یه‌کانی خسته سهر شپوهی یه‌کیتی و سازبون له‌گه‌ل یه‌کترا که رایه‌ینا به‌وردی و دیاردیکراوییه‌وه. (شیخ محهمد عه‌بده) یش بوو که توانی به‌هوی نووسینه‌کانی و که‌سایه‌تییه‌ گه‌وره و به‌هیزه‌که‌ی خو‌یه‌وه بیتیته سهرچاوه‌ی بیر لی وهرگرتن بو‌پیاوانی زرننگکاری و کومه‌لایه‌تی و تایین و راستی په‌رستی له (میسر) دا.

که‌واته به‌سایه‌ی (محهمد عه‌بده) وه چوار خویندنگای گرنگ له (میسر) دا دامه‌زرا: (کومه‌لایه‌تی) و (زرننگکاری) و (تایینی) و (راستیپه‌رستی)، که بپینه سهر لیدوانی خویندنگای کومه‌لایه‌تییه‌که‌ی:

ماموستای پیشه‌وا له هه‌موو که‌س به‌په‌رۆشتر بوو بو‌خستنه به‌ر خویندنی کچه موسولمانه‌کان به‌لای نه‌وه‌وه و او بوو که ئیسلامه‌تی به‌راستی یه‌کسانی مافی ژن و پیای ده‌وی، که ژن به‌سهره‌ینانی ناوی جا نه‌گه‌ر هه‌ندیک له موسولمانه‌کان خراپ له‌گه‌ل ئافره‌تا بجو‌لینه‌وه یاخود که‌مته‌رخه‌می له‌گه‌لدا بنوین نه‌وه سه‌بارت به‌وه‌یه که له یاسای تایینی ئیسلامه‌تی شاره‌زا نین، یاخود شاره‌زان و نه‌وه یاسایه له‌بهر به‌دخوویی خو‌بان به‌کار ناهین، جا نه‌گه‌ر (شیخ محهمد عه‌بده) یش بو‌ی نه‌لوا بیت نه‌وه چاک‌کردنه‌وه‌ی کاروباری کومه‌لایه‌تییه‌ی که ئاواتی بو‌ده‌خواست بیباته سهر، خو (قاسم نه‌مین) ی شاگردی و هاوری، نه‌وه کاره‌ی خسته سهرشانی خو‌ی و به‌هه‌موو کۆلتیکی دلپیه‌وه خه‌باتی بو‌کرد و بو‌ی تیکۆشا که سهر بگری.

نه‌وه خویندنگا زرننگارییه‌یش که سهر به‌ماموستای پیشه‌وا بوو (کرۆمه‌ر) له پرپارنامه‌که‌ی خویدا که له سالی ۱۹۰۶ دا بلاوی کرده‌وه لی دووا بوو، گوتبووی: «نه‌وانه‌ی سهر به (محهمد عه‌بده) نیشتمانیپه‌روه‌رییان له‌وانه که‌متر نییه که سهر به‌خویندنگایه‌کی وه‌هان که له‌گه‌ل خویندنگای نه‌واندا جیا‌وازه له بابته پیشبینی و پیروه‌ی فرمان‌کردنه‌وه ئامانجی نه‌وانه راست‌کردنه‌وه‌ی یاساکانی ئیسلامه‌تییه، بی نه‌مه‌ی ده‌ست بدری له بنچینه‌ی باوه‌ری ئیسلامه‌تییه‌که‌ی خو‌ی، نه‌وانه نیشتمانیپه‌روه‌ری راسته‌قینه‌ن و اتا به‌هه‌موو کولی دلپیه‌انه‌وه خه‌بات ده‌که‌ن بو‌چاکه به‌خشین به‌را تایینییه‌کان و هاو‌نیشتمانه‌کانی خو‌بان هه‌روه‌ها بو‌نه‌وه‌یش ره‌نج ده‌ده‌ن که نیشتمانه‌که‌یان بکه‌ن به‌هاوبه‌ش له پیشخستنی شارستانیته‌ی نه‌وروپادا، به‌لای منیشه‌وه

وايه که هیوای گه‌وره به‌پشتیوانانی نه‌م خویندنگایه ده‌کری بو‌گه‌شه‌کردن به‌نه‌ته‌وايه‌تی میسرپیه‌کان» .

له راستیدا پیشبینییه‌که‌ی (کرۆمه‌ر) هاته‌دی، نه‌وه‌یش نه‌وه کاته بوو که (سه‌عد زه‌غلول) بووه سهرۆکی نه‌م خویندنگایه، که یه‌کیتک بوو له شاگرده هه‌ره کۆنه‌کانی (شیخ محهمد عه‌بده).

هه‌رچیه‌که‌ی خویندنگای تایینییه‌که‌ی بوو، (شیخ نه‌مه‌دی زه‌واهی‌ری) له شاگرده هه‌ره ده‌رکه‌وتوه‌کانی بوو، نه‌مه‌یش یه‌کیتک بوو له سځ شاگرده گه‌وره‌کانی ماموستای پیشه‌وا، که له نیوه‌ی سه‌ده‌ی بیسته‌مدا گه‌وره‌یی زانکۆی (نه‌زه‌ره) یان درایه، دوو شاگرده‌که‌ی تریشی نه‌مانه بوون: (محهمد مسته‌فا نه‌مه‌راغی) و (مسته‌فا عه‌بدولپه‌زاق).

هه‌ر چیه‌ی خویندنگای راستیپه‌رستییش بوو ناوی هه‌ره به‌ناوبانگ له ناویدا ناوی (مسته‌فا عه‌بدولپه‌زاق) بوو که یه‌کیتک بوو له شاگرده هه‌ره دل‌سۆزه‌کانی (شیخ محهمد عه‌بده) له هه‌موویشیان زۆرت له‌وه‌وه نزیک بوو له گیان و هۆشدا، له‌بهر نه‌وه به‌هه‌موو کولی دلپیه‌وه خه‌باتی ده‌کرد چ به‌زمان، چ به‌پینووس، چ له ژبانی کارگوزارییدا له‌پینا و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ری چاکه‌خوازیدا و، بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی سه‌ره‌سته‌ی بیر و ئازادی ده‌روندا، هه‌ر به‌وه چه‌شنه‌یش که ماموستای پیشه‌وا ده‌ستی پځ کرد بوو!.

یه‌که‌م ئاراسته‌ی کاری بزوتنه‌وه‌ی خو‌تاز‌گه‌ر‌نه‌وه‌ی بوو له جیهانی ئیسلامه‌تیدا

خاکه‌کانی تری ئیسلامییش به‌هۆی بیروباوه‌ره‌کانی ماموستای پیشه‌واوه‌ کاربان تیکرا... (سوریه) که‌وته پیش هه‌موویانه‌وه... چونکه (شیخ محهمد عه‌بده) له‌وده‌مه‌دا که ئاواره کرا بوو له شاری (بیروت) دا داده‌نیشته، توانی ژماره‌یه‌ک دۆست و ده‌رویش بو‌خو‌ی په‌یدا بکات هه‌ندیک له‌وانه نه‌مانه بوون:

(شکیب ارسلان)، (رشید رضا)، (کورد عه‌لی)... له تورکیاشدا (محهمد عاکف)، بوژی به‌ناوبانگی موسولمانه‌کان هه‌ندیک له نووسراوه‌کانی (شیخ محهمد عه‌بده) ی گۆرییه سهر زمانی تورکی وایش پروا ده‌کری که هه‌ندیک په‌یوه‌ندی توند و قایم هه‌بوو بی له ناوه‌ند بیروباوه‌ره‌کانی چاکه‌خوازی میسر و بیروباوه‌ره‌کانی چاکه‌خوازه‌کانی تورکیای تازه‌دا....

هه‌روه‌ها هه‌ندی پیشه‌وا‌ینیش په‌یدا بوون له نه‌فریکای ژوو‌رو و ئیراندا، له‌سه‌ر بیروباوه‌ره‌کانی (محهمد عه‌بده) ده‌رۆشتن به‌رتیوه ته‌نانه‌ت بیروباوه‌ره‌کانی (محهمد

عەبدە) گەيشتنە هيندستانيش لهويدا نووسراوى (رساله التوحيد) كه هى (محەمەد عەبدە) بوو گۆررايه سەر زمانى (ئۆردى)... ئەو بىروباوەرانه، هەر وەها گەيشتنە (ئەندەنوسيا) يش لهويدا نەتەوه چون بەدەنگ (محەمەد عەبدە) وه دەستيان كرد بەدامەزراندنى خوتندنگاى ئىسلامى هەر وەها (ليكدانەوى قورئان) كه هى (محەمەد عەبدە) بوو خرايه سەر زمانى (مالايۆ)... بەهۆى ئەمانەوه (شىخ محەمەد عەبدە) بەبەكەم ئاراستەكارى بزوتنەوهكانى خۆ تازەكردنەوه دادەنرى له جيهانى ئىسلامەتيدا....

ئەو محەمەد ئەلبەهەمى مەرى كوشتا!...

میترو نووس كه بیهوى ژبانی ئەم سەرکرده گەورەیهى مرۆفایەتییه تەواو بکات هەرگیز لەمە چاکترى دەست ناکەوێت كه بىروباوەرى (شىخ محەمەد عەبدە) له بابەت (محەمەد عەلى) یهوه بنووسیتەوه كه سەرى گەورەى خیزانى خونكارىتى پيشووى میسر بوو، (محەمەد عەبدە) لەم بابەتەوه گوتوویهتى:

(محەمەد عەلى) چى کرد؟!... ئەو نەیتوانى میسر زبندوو بکاتەوه بەلام توانى بیکوژى!... زۆریهى هیزی لەشكرى میسرى لهگەلدا بوو... خویشى له خۆیدا خاوهن فرۆفیل بوو... لەبەر ئەوه توانى بەهۆى لەشكر و ئەو كەسانەوه كه له دەسته زرنگارىییهكانەوه دلکیشى دەکردن، كەللهى هەموو دوژمنىكى خۆى بپهړینى... پاش ئەوه بەهۆى سوپاکەپهوه و بەهۆى دەستهیهكى زرنگارى ترهوه چوو بەگژ ئەو دەسته بهدا كه یارمەتى داوو بەرامبەر دوژمنه له ناوچوووهكهى تا ئەویشى له ناو برد! دیسانەوه هەر وای كردهوه لهگەل ئەمیشدا و، لهگەل هى تریشدا تا هەموو دەسته زرنگارىییه گەورەكانى پلێشاندهوه!... ئنجا كه لهوانه بووهوه دەستى كرد بەله ناو بردنى گەورەكانى خیزانه خانەدانەكان كەسیشى له ناو ئەواندا نەهیشتهوه كه بلى من پیاوم!...

(... محەمەد عەلى دەستى كرد بەبەلندكردنەوى پایهى پیاوه خوێرى و ناکەسبەچهكان، كردنى بەگهورهى شار و گوندهكان تا وای لیتهات پیاوانى سەربەرز سەریان شوپ بووهوه و، پیاوانى بەدخو و نارەسەنیش بەرز بوونهوه و، بوون بەخاوهن هیتز و دەسلالات و گهورهی، ئیتر له ناو خاكى میسردا كەسێك نەمايهوه ئەوانه نەبن كه بوون بەچهكى دەستى (محەمەد عەلى) هەر چۆنىكى حەز بکردا به كاری دههیتان، یان پارەى پێ كۆدەكردنەوه، یاخود سەربازى پێ كۆدەكردنەوه.

(له پاش ئەمهى میترووى (محەمەد عەلى) مان بەراستى خسته بەرچاو، پروا ناکەم

كەسێك هەبێ ئەوه دوو دل بێنیتەوه كه (محەمەد عەلى) پیاویكى بازرگان بووه، خاوهن كشتوكال بووه، سەربازىكى ئازا و سەردارىكى بەزەبر و زەنگى هونەرمەندیش بووه... بەلام بۆ میسر پیاو شكیێك و، بۆ ژبانی راستەقینهى میسریش پیاو كوژێك بووه!...) (١).

(١) دیاره ئەمه راي تاييه تى محەمەد عەبدەيه، كه وهك قوتايييه كى گوترايه لى جماله دىنى ئەوغانى سەر بەخەلافەتى عوسمانى بىريان دەكردوه و فیکرهى جاميعهى ئىسلامى له میتشكيدا بوون، هەر واهك نەتەوهییهكى عەرەبى ئىسلامى بىرى دەكردوه، جا بهو پیتودانگانهش هەرچى بەرپهړچى ئەو دوو جۆره بۆچوونەبێ لای ئەوان پەسند نەبووه.

محەمەد عەلى، یەكەم وهك ئەفسەرىكى غەیره عەرەب (بەلام موسلمان) توانى سەر وهرى میسر بگریتەوه دەست و دەرگەكانى ولاتەكه له رووى شارستانىیه تى ئەوروپادا بخاته سەر پشت.

دووم، ئاشكراردنى سەربەخۆى میسر و دابرائى له ئەستانه. ئەمانه دوو هۆكارى هەرە گرنگیبون كه تەوژمى ئىسلامى تونپهوه (كه له – ئەوغانى و عەبدە و رەشید رەزا– وه بنەماى دارپێژا و بناغەى دانرا) بەتوندى دژایه تى محەمەد عەلى و دواتر نەوهكانى ئەو بکەن.

هەرچۆنىیه، ئەمەش راویچوونى ئەبوو، بەلام له لای میسرییهكان شوتین و جیگای محەمەد عەلى له وریاکردنەوه و بەرەوپیشەوه چوونى گەلى میسریدا دیاره و له بەرچاوه. نووسین و کتیب زۆر هەن لەمبارەیهوه. زۆر جار سالانه یادى دەکریتهوه و چاپەمەنى ئەو ولاتە فەرامۆشى نەکردون. بۆ زیاتر پروانه: گۆقارى (الهلال) – ژماره تاييهت له سەر سەد سالی مەردنى (برايم پاشا) ی كورى محەمەد عەلى پاشا، ژماره (٢٣) ج (١١) بەرگی (٥٦) نۆفامبرى ١٩٤٨ قاهیره.

ئایینی بهائى

نووسەرى: سەلمان حەلیم
وەرگىترانى لە سالى: ۱۹۶۶

پیشکەش کردن

بۆ ئەوانەى که خەبات ئەکەن لە پیناوی یەكیتى مرۆفایەتیدا و خۆیان بەخت ئەکەن و هەڵ ئەگیرسێن^(۱) تا رۆشنایى بیهخشن بەکەسانى تر. بۆ هەموو کەسێک که بەکەلکى مرۆفایەتى دیت و چاکەیان بەرامبەر ئەنوێنێ، ئەم نامە یە پیشکەش ئەکەین.

پیشەكى

ئەو سەروش (وحى)ەى که (بهاءالله)ى خاوەن پایە بلاوى کردەو، باوەر پى کەرەکانى پروایان وایە که لە بنچینەدا لە لایەن یەزدانى پاکەو بەزى پەوانە کرابێ. پروایان وایە که ئەو سەروشە هەموولایەكى گرتۆتەو لە تەماشاکردنیکى پان و فراوانیشەو پەیدا بوو پروایان وایە که ئەو سەروشە لە شىوێهەكى زانستیدا دارپێژرابێ لە بیروباوەریشدا سەر بە مرۆفایەتى بێ، هەروەها تین و تەوژمیشى هەست بزۆپنەربێ، بە جۆرێكى وەها که کار لە دل و هۆش بکات.

ئەو نامەى خواپییەش که دامەزرتنەرى ئایینەکان هیناوتیبە کایەو، وایان دیتە پیش چاوە ئەو دەرتەخات و بلاوتەکاتەو کەسەروشى خواپى هەموودەم لە ئارادایە، هەموو دەمیکیش لە گۆرران و گەشەکردنەدایە هەروەها وایشیان دیتە پیش چاوە که دامەزرتنەرهکانى ئایینەکانى پینشوو لەگەڵ ئەویشدا که لە بیروباوەرەکانیاندا جیاوازن لە هەندى پروو، بەلام ئەو پیاو گەوران، هەموویان، لە ژێر سێبەرى خپوێتیکدا ئەژین و گوزەران ئەکەن لە ناو جەرگى ئاسمانیکیشدا ئەفرین لەسەر تەختیکیش داتەنیشن هەریەک قسەیش لە دەمیان دیتە دەرەو هەروەها تەنیا یەک باوەر و بیری ئاشکرا ئەکەن هەروەها وایشیان دیتە پیش چاوە که ئایینی پایە بلەند، (بهاءالله)، ئایینیکى وەها یە که لە خوی خۆیدا تیکەل بە بیروباوەرى یەكیتى رەگەزى مرۆفایەتى بوو.

(۱) راستتر: هەڵ ئەگیرسێن، یان: دەسوێن وەک مۆم...

ئەم ئایینەیش هەر لە بابەت ئەو بیروباوەرەو ئەدوێ که کەینەو بەینەى گۆران و گەشەکردنى مرۆفایەتى بەتەواوەتى لە برانەو دەایە بیجگە لەو ئایینە که هەر لەسەر ئەو سووڕە که ئەم بەشى دواپەى گۆران و گەشەکردنى مرۆفایەتیبە مەزنە وە نەبێ هەر بەتەنیا پیتویست بێ بۆ هەمووان، بەلکۆ چارنەبە هەر ئەبێ وا پروو بدات بیجگە لەو، رۆژ بەرۆژ، ئەم برانەو هێ گۆران و گەشەکردنى مرۆفایەتیبە لیمان نزیك ئەبیتەو لە دەسلالتى خواپیش بەولاو کەس دامەزاندنى ئەم کارەى بۆ ناچیتە سەر ئەمەیش بەم جۆرە پیتک دى که لە لایەن خوی گەورەو نامەیهكى دیاردى کراو دا بنرێ و بسپیرێ بە پیاویکی گەورەى خواناس و هونەرمەند که بلاوى بکاتەو، بەناو رەگەزى مرۆفایەتیدا.

ئایینی بهائى چۆن دامەزراوە؟

لەسەرەتاهە لاویک پەیدا بوو لە دانیشتونى شارى شیراز بوو ناوی (علی محمد)بوو پاش ئەو بەناوی (باب)ەو ناوبانگى دەرکرد ئەم لاو جوتە نامەکەى خۆى، لە سالى ۱۸۴۴/۵/۲۳ دا ئاوا ئاشکرا کرد لە لایەکەو ئەیگوت من شىوێهەكى سەر بەخۆم لە شىوێهەکانى خوا لە لایەکى تریشەو موژدەى ئەدا که پیاویکی گەورەو پایە بلەندى لە خۆى مەزتر پەیدا ئەبێ.

سەرەدەمیکى تازه ئەهینتە کۆرەو، لە بابەت ئایین و شارستانیتیبەو که هەرگیز، لەو پیتش، لە مێژووی ئایینی مرۆفایەتیدا هاوتای نەبوو.^(۱) جا لە ئەنجامى پەرەسەندن و

(۱) دەربارەى ئاشکراکردنى بیروباوەرەکە، لە کتیبى (بهاءالله و دەورى نوێ)دا هاتووە که: باب گەیشتە بیست و پینج سال فەرمانى ئیلاهی بەجى هینا و بانگى دا که خودا مەقامى بابیەتى پى بەخشیوو... هەوڵ جار ئیزهاری ئەمرى خۆى لای مەلا حوسین ناویک عالمیکى گەورەى بوشەهرى کردوو، تەریخى ئەم حادیسە یە بەچە شنیکی راست لە کتیبیکى بابدا که ناوی -بیان- نووسراوە که لە سەعات دووچارەکى شەوى ۲۳ى مایسى ۱۸۴۴ى میلادیبە و قوعى بوو... ئەو هەژدە موریدی باب بە -حروفى حەى- ناوتران. باب بۆ بلاوکردنەو هێ دەنگى هاتن وە دەرکەوتنى، ئەمانەى لە پیشەو بەهەموو لایەکى ئێران و تورکستان نارد وە لەم وەختەدا خۆیشى تەشریفى بردە مەککە لە ۱۸۴۴دا و لە بەرچاوى حەجاجیکى زۆر که لە ولاتانى جوی جویى دیارى ئیسلا مەو هاتبوون دەعوەتى خۆى ئیعلان کرد. وە تەنیا بەهاتنەو هێ بۆ بوشەهر لە رووی بابیەتیبەو وەلو له و هەیهجانیکى عەزیم پرویدا.

و هلی باب بەئیدعی -مەهدى- یەتیشەو نەو سەتا. لەقەبى -نقطه‌ی اولی- ی- دایە پال خۆى که =

بلاو بوونه‌وی بانگ راهیشتنه‌که‌ی (باب) دا، که ده‌موده‌ست کاری له هه‌موو چینیتیکی نه‌توهه ئه‌کرد، به‌ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار و، خوینده‌وار و نه‌خوینده‌واره‌وه و دللی کیش ئه‌کردن بۆ ئه‌م ئایینه‌نوویی کار به‌ده‌ستانی ئیتران به‌هه‌موو هه‌یز و هه‌ره‌تیکیان‌ه‌وه ده‌ستیان دایه کوژاندنه‌وه‌ی ئه‌م بزوتنه‌وه‌یه هه‌رچی زه‌پروژه‌نگ و کاریکی نا په‌سند هه‌یه ده‌رباره‌یان کرد ئیتر هه‌ر خانوو بوو تالان ئه‌کراو، هه‌ر خه‌یزان بوو سه‌رگه‌ردان ئه‌کراو، هه‌ر ئافه‌رت بوو ئه‌خرايه به‌ندیخانه‌وه له ئه‌نجامی ئه‌م هه‌روژمه درنده‌یه‌شدا ژماره سه‌ریکی یه‌جگار گه‌وره له خواناسان کوژران، له شاره‌کانی (تاران و فارس و مازنده‌ران) و گه‌لێ شوینی تردا. که‌لله‌ی هه‌ندی پهرنران و، هه‌ندیکی تریش به‌سیداره‌دا کران و خنکیتران هه‌ندیکیشیان درانه به‌رگولله‌ توپ، یاخود پارچه پارچه کران.

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو به‌ره‌نگاری کردنه گه‌وره‌یه‌شدا که ده‌رباره‌ی (باب) یه‌یه‌کان کرا، بانگ راهیشتنه‌که‌ی (باب) و وانا (درس) هه‌کانی، هه‌تا ته‌هات بلاو ئه‌بوونه‌وه به‌ناو نه‌توه‌دا و په‌ره‌یان ئه‌سه‌ند ته‌نانه‌ت ئه‌و زه‌پروژه‌نگ و زۆر و سه‌مه‌ی که ده‌رباره‌ی ئه‌وان ئه‌نوینرا، بووه هۆی ئه‌وه‌ی که خواناسه بابیه‌یه‌کان زۆرتر شتیر گه‌ییربێن له‌سه‌ر ئایینه‌که‌ی خوێیان.

ئه‌وه‌نده هه‌بوو، ئه‌و هه‌موو ئازاردانه درنده‌یه‌ی که له لایه‌ن هه‌یزه ئایینی و شارستانییه‌کانه‌وه ئه‌برانه سه‌ری، له نیشتمانه‌که‌ی خویدا، فه‌رمانه‌وه‌ی ئیترانی خسته سه‌ر ئه‌وه‌ی که زوو به‌زوو به‌یگرێ و به‌یخاته به‌ندیخانه‌وه پاشان دوریش به‌خاته‌وه بۆ شاخه‌کانی (نازر بایجان)، که له‌و ناوه‌دا، له دژ (که‌لات)ی (ماه‌کووه) و (چه‌ریق)دا خرايه زیندانه‌وه ئنجا له مانگی هه‌وته‌می سالی (۱۸۵۰) دا (باب) کوژرا و له ناوبرا به‌م ره‌نگه (باب) بووه نێچیری کورت بینی و تی نه‌گه‌یشته‌ویی و درنده‌یی ئه‌وانه‌ی که خه‌ریکی ئازاردانی بوون ئه‌و کاته‌ی (باب) به‌ و ده‌رده‌برا، ته‌مه‌نی (۳۱) سالان بوو

= ئه‌مه له‌قه‌بێ بوو موسلمانه‌کان به‌حه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د - ص. ع - و یا - نقطه‌ی محمدی - یان شایسته دیبوو... هه‌روه‌ک له زه‌مانی پێش‌ه‌ویدا خه‌لک عیسا و موسایان به‌ساحیر و کافر دا‌بووه قه‌له‌م؛ شیعه‌کانیش بابیان به‌م چه‌شنه دایه قه‌له‌م وه عه‌لاوه‌ی ئه‌م ئیدیعا به‌ باب ره‌ژنامه‌یه‌کی تازه‌ی به‌نه‌زه‌ری سالی شه‌مسویه‌وه دروست کرد. هه‌وه‌ل سالی ده‌عه‌تی خوێ به‌سه‌ره‌تای ته‌شریخی ده‌وری نوێ قه‌بول کرد. (ل ۲۱-۲۴).

(پروانه: ج، ئی، ئیسلیمنت: به‌الله و ده‌وری نوێ - مترجمی: م. جودت به‌غدا، چاپخانه‌ی معارف ۱۹۳۳ - که به‌سویاسیتیکی زۆره‌وه کاک صدیق صالح ئه‌م سه‌رچاوه‌یه‌ی بۆ ئاماده کردم).

(باب) یان برده کوژیکی جه‌نگه‌وه له شاری (ته‌وره‌یز) دا، له‌گه‌ل یه‌کیک له هه‌قاله‌کانی که نووچی له‌سه‌ر ئه‌وه گرتبوو، ئه‌ویش له‌گه‌ل (باب) دا خوێ بدات به‌کوشت و له مه‌رگا هاوبه‌شی بێ دووکات له پێش نیوه‌ره‌ژدا هه‌ر له‌و کاته‌دا که (باب) یان گه‌یاندنه جیگای کوشتنه‌که‌ی فه‌رموده‌یه‌کی وای کرد که ئه‌م واتایه‌ی ئه‌گه‌یاند:

(کس له توانایدانیه ئیستا که دوایی به‌ژیانی من به‌ینی ئه‌میش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که من هه‌یشتا نامه‌که‌ی خوایم به‌ته‌واوه‌تی، به‌جیتی خوێ نه‌گه‌یاندوه!) دوا ئه‌وه هه‌ردووکیان به‌گوریس هه‌ل و اسین تیپیک له سه‌ریازه ئه‌رمه‌نییه‌کانیشیان ئاماده‌کرد و فه‌رمانیان پێدان که هه‌ردووکیان گولله‌باران بکه‌ن به‌لام کاتیک دووکه‌لی فیشه‌که‌کان له‌به‌ر چا‌ول‌چوو، لاوه‌که، وانا (باب) یان دی، زیندوه‌وه له جیتی خویدا و گولله‌کان کاریان لی نه‌کردوه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یان بۆ چوه‌ته سه‌ر که گوریسه‌کانیان پچه‌رانه‌وه!... گه‌ران بۆ (باب) نه‌یاندۆزه‌وه وانا له جیتی خوێ نه‌مابوو له پاش پشکنینیکی زۆر بۆیان دۆزرایه‌وه که سه‌رنجیاندا ئه‌وا له ژوره‌که‌ی خویدا دانیشته‌وه ئه‌وه تو‌مار ته‌کات که له‌ده‌م خوێ هاتبووه ده‌روه، که گوته‌بوی: (من هه‌یشتا نامه‌که‌ی خوایم به‌ته‌واوه‌تی نه‌گه‌یاندوه به‌جیتی خوێ!) هه‌ندی له پێش نیوه‌ره‌ژدا جاریکی تریش هه‌ردووکیان کردنه‌وه به‌لام تیپه ئه‌رمه‌نییه‌که ئه‌م جاره ملی نه‌دا بۆ ته‌نگ تی گرتیان له‌به‌ره‌وه چون تیپیک تریان له سه‌ریازه‌کان ئاماده کرد به‌لام ئه‌مجاره (باب) و (هاوری) که‌ی به‌کوشت چون هه‌رچی نه‌ندامی له‌شیان هه‌بوو پارچه پارچه بوو بوو، ته‌نیا ده‌مو چاویان نه‌بێ، هه‌روه‌ک خوێیان مابوونه‌وه هه‌یچیان لی نه‌هاتبوو دوا ئه‌وه‌یش ده‌ست کرا به‌کوشتنی ئه‌وانه‌ی سه‌ر به‌ (باب) بوون کوشتنه‌کانیان هه‌ر به‌چه‌شنی کوشتنی (باب) و هاوری‌که‌ی، دل ره‌قانه و درنده‌یه جیبه‌جی کران له‌و کاته‌دا، هه‌ندیک له نووسه‌ره‌کانی ره‌ژئاوا له ئیتراندا بوون که چاویان به‌و زۆرسته‌م و که‌تنه نه‌نگانه ئه‌که‌وت، یه‌جگار به‌زه‌ییان به‌وکلۆنه‌دا ئه‌هاته‌وه له لایه‌کی تریشه‌وه سه‌ریان له مه‌زنی و پیره‌ژی و مه‌ردایه‌تی (باب) و ئه‌و که‌سانه زۆر سوپه‌مه‌ ئه‌وانیش له تاو دلته‌نگی خوێیان ئه‌و کاره‌ساته ناسۆر و سامنا‌کانه‌یان له یادنامه‌کان و نووسراوه‌کانی خوێاندا تو‌مار کرد.^(۱)

(۱) له کتیبی (به‌الله و ده‌وری نوێ) دا هاتوه: «ره‌ژی دوا یه‌یه‌کان له نیوه‌شه‌ودا جه‌نازه‌کانیان هه‌لگرت. وه له‌پاش چه‌ند سالیک که له ئیتراندا له مه‌خزه‌نیکی سپیدا شارانه‌وه به‌ره‌نجیکی زۆر و له‌ناو مشکلاتیکی گه‌وره‌دا هه‌ترانه فه‌له‌ستین و له‌و ئه‌رزه موقه‌ده‌سه‌دا له‌سه‌ر شانیکی پیر له تافه‌تی چیا یه‌ که‌رمه‌ل که - به‌الله - دوا یه‌ چن سالیکی عومری تیا رابواردبوو تیا نێزان». ل: ۲۶

ئاخۇ ئايىنى بەھائى چىيە؟

ئايىنى بەھائى بىرىتىيە لە بزوتتەنە وەيەك، ئامانجى دامەزادنى ئايىنىكى راست و دروستە لەگەل ئاسايىشكى جىھانيدا لە ناو مەرقىيە تىدا لە سەرەتادا لە ناو خاكى ئيراندا دەرکە وتووہ. ئەو كاتە بەر ناوہ راستى سەدەى نۆزدەھەمى زايىن كە وتووہ ھەتا ئىستائىش، ئەم ئايىنە ھەر لە بلاو بوونە وە داىە بەلام لە شىوہەكى وا گورج و گۆلانەدا كە پىياو سەرى لىتى سۈر ئەمىنى ئەم بلاو بوونە وەى ئايىنى بەھائىيەش وەنەبى، ھەر لە ناو نىشتمانەكەى خۆيدا بووبى بىجگە لەوہ ھەموو خاكەكانى رۆژھەلات و رۆژئاوايشى گرتۆتەوہ ھەر وہا خاوەن پاىە (عبدالباہاء) لەم بابەتەوہ وا ئەنوسى:

(ئايىنى بەھائى بىرىتىيە نىيە لە جۆرەكارىكى ئايىنى ھەرگىز نايشىبى واىب ئەو لە راستىدا بىرىتىيە لە ھىزى گىيانى ئەم چەرخەى كە ئىمەى تىبا ئەزىن بىرىتىيە لە بابەتتىكى وەھائىش كە ھەتا ئىستا مىشكى مەرقىيەتى لەمەندە بلندترى نەپروہ.

(ئايىنى بەھائى لە راستىدا بىرىتىيە لە پوختە كراو و بزاركراوى ھەموو ئايىنەكان لە راستىدا چ مەسولمانەكان و گاۋرەكان و جوولەكەكان، چ بودايىەكان و زەردەشتىيەكان و (ئىوسوفىيەكان، چ ماسۆنەكان و دەرۋىشەكان - متصوفە)، ئەمانە، ھەموويان بەرزتر و پىرۆزتر و گەشتىر بىروباوہرەكان و بەندە ئايىنىيەكانى خۆيان لەم كارە گىرنگ و بايەخدارە گەورەدا بەئاشكرا دىتە پىش چاۋ ھەر وہا ئەوانىش كە لەسەر ئايىنى (بەش كارى)ن(*) لەگەل راستىيە پەرسەت (فەيلەسوف)ەكاندا، لە ناوہرۆكى ئەم ئايىنى(بەھائى)يە ناۋازەدا چارەكردن و ھەلھەيئەتە پىش بىنى (نظرىە) و گىرۋگرتەكانىيان ئەدۆزەنەوہ).

لەو بابەتەنەش كە خاوەن پاىە (شوقى افندى رىانى) گوتتوۋەتى ئەمەتا:

(ئايىنى بەھائى، ھىچ ئايىنىك لە ئايىنەكانى پىشوو ھەلناو شىتەتەوہ دووربىشە لەوہە كە بۆ ئەو تى بگۆشە: پىغەمبەرىك لە پىغەمبەرەكانى خوا، كە لەمە و پىش پەيدا بوون، سۈوك بكات لەبەر چاۋى كەسانى تر ياخود خەبات بكا بۆ ئەوہى فەرمودەيەك لە فەرمودەكان و بىروباوہرەك لە بىروباوہرەكانىيان وەرىگىرتە سەر بارى

(*) بەش كارى = اشتراكىە = سوسىيالىستى - وەرگىر (۱)

(۱) مەمۇستە لە نووسىنەكانىدا ھەر بۆ ئەمە (ھاۋەشى) شى بەكارھىناوہ.

چەوتى و راستىيان ون بكات، كە ھەرگىز لە ناۋانچن ھەر وہا ئايىنى بەھائى بەھىچ كلۆجىك بەرپەرچى ئەو گىيانە ناداتەوہ (كە بانگ راھىشتەكانى ئەو پىغەمبەرانەى گرتۆتەوہ خۆ ھەرگىز خۆيشى خەرىك ناكات بەوہە كە ئەو كەسانەى دلسۆز بۆ ئەو پىغەمبەرانە ولایەنيان ئەگىرن و مل ئەدەن بۆ بەجى ھىئەتە فەرمانى ئەوان، لە خستە بەرى و لەو پىغەمبەرانە يان ھەلگىرتەتەوہ...

(لە راستىدا ئايىنى بەھائى لەو كەردەوانەوہ زۆر دوورە ئەوئەم ئايىنە بۆى تى ئەكۆشە بەراستى و، كەردۆپتىيە ئامانجى ئاشكرا و دىارى خۆى ئەوہە كەوا لە ھەموو خاوەن باوہرىكى ئەو ئايىنە بكات كە بەتەواۋەتى لە ئايىنەكەى خۆى باشتەر و تەواوتر تى بكات ھەر وہا تا ئەندازەيەكى گەورەش لە مەبەس و ئامانجى ئايىنەكەى خۆى ئاگادار بىبى. (ئايىنى بەھائى ئەوہ نالى كە ھەر لە تواناى خۆى داىەو ھەر لە خۆيشى ئەو شىتەوہ كە راستىيەكانى ئايىنەكان بەتەواۋەتى دەر بخت و بىخاتە پرو ھەر وہا لەوہيدا كەللەرقى نانوئى كە بانگ راھىشتەكەى خۆى بچەسپىنەتە دلەوہ و دەرى بخت كە راستە لە راستىدا بىروباوہرەكان و فەرمودەكانى ئايىنى بەھائى بەدوۋى يەك بابەتى بنچىنەى گىرنگدا ئەسۈورپتەوہ ئەوئەتە كە راستىيەكانى ئايىنەكان نووساون بەيەكتەرەوہ ھەرگىز لە يەكتەر جۆى نابنەوہ ھەر وہا (سروش - وحى)ى خوايش، ھەرگىز وەستەنى نىيە ھەموو دەم لە كاردايە، ھەر لە ئاراداىە لە پچرەنەوہ دوورە ھەر وہا راست و پەوان، بى پەروا، ئەوئەش ئاشكرا ئەكات كە ھەرچى ئايىنىكى ناسراۋ ھەيە، ھەموويان، لە يەك سەرچاۋەى پىرۆز و بەرزەوہ ھەلقوولاون، ھەموويشيان لە فرمانەكانى خۆياندا ئاۋپتەى يەكتەبوون و يەكيان گرتوۋە ھەر وہا ھەموويشيان ھەر لەسەر رىگەى خۆيان ئەرۆن بۆ ئەو ئامانجەى كە بۆ خۆيان داناوہ، پىبى بگەن لەسەرۋى ئەوانە ھەموويشەوہ ئەم ئايىنە گەلىك پىبىستن بۆ مەرقىيەتى)...

(بەھاء اللہ) ى بلند پاىە

دامەزرتەرى ئەم ئايىنە، خاوەن پاىە، (بەھاء اللہ) يە. ئەم پىياۋ گەورەيە ئەو كە سەيە (باب)ى بەرپىز موزدەيدا بەھەمووان كە دەرئەكەۋى و پەيدا ئەبى. ناوہكەى (مىرزا حسين على) يە كە لەو پاش ناۋيان لى نا: (بەھاء اللہ) (مىرزا حسين على) كورى ھەرگەورەى (مىرزا عباسى نورى) بووہ كە ئەوسەردەمە كارىدەست (وزىر) بووہ لە فەرمانەرەوايى ئىراندا خىزانەكەى خاوەن سامان و خاوەن ناۋونىشان بوون.

به گه وریه بی ناویان ده رکردوه زۆر له ئەندامانی ئەم خیزانه فرمانی گه وریه گه وریه یان دراو ته دهست، له فه رمانه وایی ئی راندا، چ له وانه ی ئاشنا یه تی یان به ژیا نی شارستان ی تی یه ووه بووه چ له وانه ی ئاشنا یه تی یان به فرمانی جه نگه ووه بووه . (میرزا حسین علی) له شاری (تاران) له دایک بووه له ناوهند به ره به یان و رۆژهه لاتنی رۆژی ۱۸۱۷/۱۱/۱۲ ی زاینیدا، که به ر رۆژی دووه می مانگی (محرم) ی سالی ۱۲۳۳ ی کۆچی ئە که وئ. (بهاء الله) له خویندنگا نه ی خویندووه به لام له سه ره تای خوینده وارییدا، له ناو مالدا فیترکراوه هه رچه نده ئەم خویندنه ی (بهاء الله) یه که م و ساده بووه، به لام هه ر له منالییه ووه، زرنگی و نه ژادی پیوه دیار بووه ئەم باره ی ش سه ری گه لیک که سی هینا بووه سه ر سوپمان (بهاء الله) هیشتا هه رزه کاربوو، که چی له پاش مردنی باوکی، به و ته مه نه پچوکه ی خۆیه ووه توانیوتی کاروباری برا و خوشکه پچکوله کانی خۆی هه ل بسوورینتی ئە و هه مو زه وی و خانوبه ره گه وریه و فراوانانه ی مالی باوکیشی بخاته گه ر و که لکیان به یتی ناو بانگیشی وا ده رکردبوو که یه کیکه له هه ره باوه رکاره به ناو بانگه کانی بابیه کان که هۆگری ئایینه که ی خۆی بووه و، خاوه ن توانایشه، کرده و هه کاری گه وریه له دهست دئ له وانبش نییه که له و ریگایه ی گرتۆیتی لا بدات به هه مو کوئی دلپه ووه چنگی پیا گرتوه و ئایینه که ی خۆی ئە پارێزی نه په روا ی له که س هه یه و، نه له هه ی کاره ساتیکیش ئە سه له میته ووه له به ره ووه دوو جار تووشی گرتن و به ندیخانه هات^(۱) پاش ئە و به خۆی و خیزانه که یه ووه دوو خرایه ووه بۆ (بغداد)، له گه ل چه ند خاوه ن باوه رپکی تر دا کۆچه که یان

(۱) ده رباره ی شالا و بردنه سه ر بابیه کان و هه و لدان بۆ بنه رکردنیان، له کتییی (بهاء الله و دوری نوئ) دا هاتوه: «له ۱۶ ی ئاغستۆسی ۱۸۵۲ دا، شه و له سه عات دووی عه ره بیدا وه قعه به کی واکه دواییه کی تر سه به خشی بۆ بابیان لئ بوه شیته ووه رویدا. صادق ناویکی بابی لاو به ته ئسیری بیینی حدیسه ی ئیعدامی پیره خۆشه و یسته که ی عه قلی تیک چوو بوو، به ئاواتی حق سه ندن هاتبووه سه ر پتی شاه و ده مانچه به کی پیوه نابوو. به مه شدا دیاره که عه قلی تیک چوو بوو، چونکه له جیاتی گولله، ده مانچه که ی به ساچمه پر کردبوو. چه ند دانه یه کی ساچمه کان به ر شاه که وتیوو، وه لئ ته ئسیرپکی ئە وتۆی لئ نه کردبوو، لاوی بابی بۆ ئە وه ی شاه له سه ره ئە سپه که ی بییتیه خواری هه رچه ند رایکیشابوو به لام له لایه ن ئە فرادی مه عیبه نی شاهیه ووه ده سته جی گیرابوو و کوژرابوو.

له رووی ئە م حدیسه به ووه هه موو بابیان که وتنه ژیر باری توهمه ت و مه سه ئولیه تیکی نارپه اووه، له هه موو لایه که وه کوشتارپکی درنانه ی ده هه شه ت ئاوریان ده رحه ق کرا، له طه رانه هه شه ت که س له سه ر ئامدانی بابیان خرا نه به ندیخانه وه. یه کئ له مانه - بهاء الله - بوو. ئە و له ئە سه رپکیدا =

که وتیوو نه ناوه رپاستی زستانه ووه که به وه و به ووه تووشی سه رما و سه ئله یه کی سه خت و ناهه موار و گیرو گرتیکی زۆر بوون که گه یشتنه (بغداد) ته وا و شپه رزه و سه ر گه ردان بوو بوون سالیکی له دوای گه یشتنی به به غداد له به ر چا و ون بوو به تاکی ته نیا ریگای چۆله وانیی گه رته به ر له ناوچه ی (سلیمانی) دا له ناو ئە شکه وته کانی شاخه کانی خاکی (سلیمانی) دا ئاواره ییه کی بی که س و ته نیایی بۆ خۆی هه لئبژارد له و شوینانه دا هه ر به تاکی ته نیا مایه ووه و گه زه رانی ئە کرد (بهاء الله) له و سه ره ده مه دا که به م جوۆه رای بواردووه، به م ره نگه ئە دوئ، ئە فه رمووئ: (شه وانی واهه بوو، بی شیو سه رم ئە نایه ووه هه یچم ده ست نه ئە که وت بیخۆم رۆژانی وایش هه بوو نه ئە په رژام تاویک بسره وم و حه سانه وم تیا نه ئە چیشته که چی له گه ل ئە م هه موو ته نگو چه له مه و سه ره گه ردانی و کلۆلی یه ییشدا که تووشم ئە هاتن، به خوای گه وریه سویند ئە خۆم، که گیانی من له ناو مشتی ئە و دایه له وه په ری خۆشی و شادمانیدا بووم!) چونکه دوو ره په ریز بووم له هه موو که سینک خۆم له هه یچ نه ئە گه یاند نه له خرایه یان نه له چاکه یان نه له خۆشییان، نه له ناخۆشییان له پاش کۆچ کردنه که ی بۆ (سلیمانی) به دوو سال، گه رپه ووه (بغداد)^(۱) ئە مجاره له جاری پیشوو زۆر تر ناو بانگی بلا و بووه ووه له دوو و نزیکه ووه، له هه موو لایه که وه گه لیک که س ئە هاتن بۆ (بغداد) ته نیا له به ر چاویپیکه وتنی (بهاء الله) و گوئ گرتن له ئامۆژگارییه کان و بیرو باوه ره کانی چونکه له هه موو لایه کی جیهاندا، گه لیک که س به ته نگ بیینی ئە وو زانینی وانه کانی ئە ووه بوون.^(۲)

= ده رحه ق به م حدیسه یه ده نوئ: قه سه م به خودا هه یچ ده خلیکمان به سه ره ئە م کاره نه فره ت ئاوه رپه ووه نه بوو، له گه ل ئە مه شدا که بی گونا هه یمان له به رچاوی مه حکه مه وه ک رۆژ به ته واوی ده رکه وتیوو، دیسان گیراین و له - نیا ویران - وه که مقه ری سه لته نه تی شاهبوو به سه ری قوتینی و پی خاوسی و زنجیری به ندی براینه زیندانی طه ران...». ل: ۳۳-۳۴

(۱) ده رباره ی خه لوه ته که ی - بهاء الله - کتییی بهاء الله و دوری نوئ ده لئ: «بهاء الله به ته خمین له پاش هاتنه به غداد به سه لئ ده ستی کراسی و ده رپتی له گه ل خۆیدا هه لگرت و چو بۆ ناو چیاکانی سلیمانی». ل: ۷ به لام جه نابی د. عه زه دین مسسته فا له گه رمه ی رۆژانی شه ری (نازادی عیراق) دا رۆژیک ده رباره ی ئە م مه سه له یه گه فته گوۆمان کرد، پتی راگه یاندم که بهاء الله به ره وه ی پروات بۆ ئە شکه وته کانی جاسه نه له ناوچه ی سو رداشی رۆژتاوای سلیمانی، ماوه به ک وه ک سو فی له خانه قای حاجی مه لا عه لی له سلیمانییدا ماوه ته ووه و که بیرو بۆ چوونه کانی بۆ ئیمامی خانه قاکه ئاشکرا کردووه، ئیدی جیتی نه بۆ ته ووه و به په نهانی ده رچووه و چۆته ئە و ناوچه شاخوا یه.

(۲) راستتر: فه رمایشته کانی یا رپنماییه کانی ئە ووه بوون.

له گهڵ ئەوهیشدا هەندێ لە زانا ئایینییهکان دەستیان کرد بە بەرێهه‌ره‌کانی کردنی داویشیان بۆ نایه‌وه تا تووشی سه‌رگه‌ردانییه‌کی بکه‌ن گه‌له‌که‌مه‌کیشیان لێ کرد تا نازاری بده‌ن له‌ پشت ئەم زانا ئایینییه‌یه‌وه شاه به‌نده‌ر (کۆنسول)ی ئێران له (بغداد)دا کنه‌ی ئەکرد و یارمه‌تیی ئەدان و پشتیوانیی ئەکردن شاه به‌نده‌ر ده‌ستی کرد به‌نووسینی گه‌لیک نامه‌ی پر له‌ درۆ و هه‌لبه‌ستراو ئەیناردن بۆ شاه‌ی ئێران داوای ئەوه‌ی ئەکرد له‌ شاه، که له‌ فه‌رمانه‌وه‌ی (عثمانی) بخوازیت (به‌ه‌الله) له‌ به‌غداد دووربخاته‌وه.

جا فه‌رمانه‌وه‌ی (عثمان)یش ناچار ما، له‌سه‌ر خواستی فه‌رمانه‌وه‌ی ئێران، فه‌رمان ده‌ر بکات بۆ بانگکردنی (به‌ه‌الله) بۆ (ئه‌سته‌مۆل) چه‌ند رۆژێک پێش کۆچکردنه‌که‌ی (به‌ه‌الله) بۆ ئه‌سته‌مۆل، خاوه‌ن پایه‌ی ناوبراو باخچه‌ی (نجیب پاشا)ی هه‌لبژارد بۆ خۆی، که تا دوازه‌ رۆژ له‌ ده‌ری شاری به‌غداد گوزه‌رانی تیاکرد ئەم باخچه‌یه‌ ئیستا خه‌سته‌خانه‌یه، به‌ناوی (المستشفى الجمهوری)یه‌وه (به‌ه‌الله) له‌ ناو ئەو باخچه‌یه‌دا خۆی ئاماده‌کرد بۆ کۆچیکێ سه‌خت و دووردریژ له‌ رۆژی یه‌که‌می هاتنیا بۆ ناو ئەم باخچه‌یه، واتا له ۱۸۶۳/۴/۲۱، که به‌رسالی نۆزه‌هه‌می پاش بانگ ر‌اه‌یشتنه‌که‌ی (باب) ئەکه‌وت (به‌ه‌الله)ی پایه‌ گه‌وره‌ موژده‌ی به‌گه‌لیک له‌ باوه‌رکاره‌کانی ئایینی به‌هائیدا، که ئەو که‌سه‌ی (باب) به‌لێنی دابوو په‌یدا نه‌بێ، و به‌م جوژه‌بیش ناوی هینابوو که خوا ئەیخاته‌ روو بۆ پێ ناسینی به‌هه‌مووان، که‌س نییه (به‌ه‌الله) خۆی نه‌بێ هه‌ر (به‌ه‌الله) خۆشییه‌تی که هه‌موو پێغه‌مبه‌ره‌کانی پێشوو به‌لێنیان داوه په‌یدا نه‌بێ و خۆی ده‌رئه‌خات^(۱) جا ئەو باخچه‌یه‌ی که (به‌ه‌الله) ئەم ر‌ازه‌ی تیا ئاشکرا کرد و ئەم موژده‌یه‌ی به‌وه‌ که‌سانه‌دا که سه‌ر به‌ئایینی به‌هائیی بوون، پاش ئەو رۆژه به‌ناوی (باخچه‌ی به‌هه‌شت)ه‌وه ناوی ده‌رکرد، لای به‌هائیییه‌کان.

جا به‌و بۆنه‌یه‌وه که (به‌ه‌الله) له‌و دوازه‌ رۆژه‌دا شادمانی و هه‌یز و هه‌ره‌تی ده‌روونی و گه‌وره‌یی خۆی تیانواند، هه‌روه‌ها بۆ ئەمه‌ی بیره‌وه‌ری ئاشکراکردنی بانگ ر‌اه‌یشتنه‌که‌ی ئەو هه‌رگیز به‌زیندویتی ب‌م‌نیته‌وه، له‌وساوه تا ئیستا به‌هائیییه‌کان هه‌موو سالی‌ک له‌و دوازه‌ رۆژه‌دا ئەیکه‌ن به‌جه‌ژن و شادمانی و، ئاهه‌نگیشتی بۆ ئەگه‌ی ناویشیان ناوه (جه‌ژنی به‌هه‌شت).

(۱) له‌ هه‌رسێ ئایینه ئاسمانیه‌که‌ی جووله‌که و مه‌سیحی و ئیسلامدا هاتوه که چه‌زه‌تی (عیسا) خوا ده‌ب‌ن‌یتریته‌وه و ئیدی باس له‌ که‌سی تره‌وه نه‌کراوه لای شیععه‌کانیش (مه‌دی) المنتظر) چاوه‌روان ده‌کری.

که رۆژی دوازه‌هه‌م هات (به‌ه‌الله)ی نازدار و گه‌وره‌جێ، له‌ لایه‌ن کۆمه‌لێکی یه‌جگار گه‌وره‌وه، به‌رێز و خۆشه‌ویستییه‌کی یه‌جگاری زۆره‌وه به‌رێ کرا ئەو که‌سانه، هه‌موویان له‌وانه بوون، که ره‌وه‌وشت و کرده‌وه جوانه‌کانی (به‌ه‌الله) و زاناییه ته‌واوه‌که‌ی ئه‌ویان به‌دلاچووبوو هه‌ر یه‌که‌یشیان له‌ چین و ره‌گه‌زێکی جیاواز بوو.

له‌ ماوه‌ی ئەو چوار مانگه‌دا که (به‌ه‌الله) له‌ کۆچ دابوو، تا گه‌یشته ئه‌سته‌مۆل، چ خۆی، چ ئەوانه‌ی که دوا‌ی که‌وتبوون، گه‌یروگرفت و ته‌نگو چه‌له‌مه‌یه‌کی زۆریان هاته‌ به‌ر؛ وه‌ک: سه‌ختیی پێگا و گۆزانی ئاو و با که زۆر کاریان لێ کرد و نازاریان پێ گه‌یاندن کاتیکیش که گه‌یشته ئه‌سته‌مۆل، هه‌موویان‌یان له‌ خانویه‌کی پچوو‌کدا دانا، که هه‌ر له‌ به‌ندیخانه‌یه‌کی ته‌نگ و تاریکی ئەکرد دوا‌ی ئەویش گوتیانته‌وه جیگایه‌کی تر، تا چوار مانگێک تیا‌مانه‌وه، هه‌تا جارێکی تریش دووریان خه‌ستنه‌وه بۆ (ئه‌درنه)^(۱) به‌لام کۆچی ئەم جاره‌یان له‌ کۆچی پێشویان سه‌ختتر بوو چونکه به‌فرێکی ئه‌ستوور ئەباری و، ئەوانیش نه‌ نانی ته‌واویان پێ بوو، نه‌ پۆشه‌نبی ته‌واویشیان پێ بوو له‌به‌رئه‌وه تووشی ئیش و نازاریکی زۆرتربوون، له‌ هی کۆچی پێشوو، جا له‌ شاری (ئه‌درنه)دا، له‌ ناو ئەو ته‌نگ و چه‌له‌مه و ناخۆشی و نا هه‌موارییه‌دا، که له‌ وه‌ به‌ده‌ربوو، (به‌ه‌الله) ده‌ستی کرد به‌بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئایینی به‌هائیی گه‌لیک که‌سی به‌خۆیه‌وه نووساند بانگ ر‌اه‌یشتنه‌که‌ی، بۆ ئایینه‌که‌ی خۆی، راست و ره‌وان ئاشکرا ئەکرد زۆریه‌ی به‌هائیییه‌کان ئەو بیروباوه‌ر و فه‌رموودانه‌یان پر به‌دڵ په‌سند ئەکرد.

ئێتر له‌و رۆژه‌بیشه‌وه ناویان نرا (به‌هائیییه‌کان) جا ئەم کاره بوو به‌هۆی ئەوه‌ی که دوژمنه‌کانی (به‌ه‌الله) ئاگری پشم و قین له‌ دل‌یا به‌ری ئێتر ئەوانیش ده‌ستیان کرد به‌دوژمنایه‌تییه‌کی توندوتیژ، به‌رامبه‌ری له‌ ژیره‌وه داویان بۆ ئەنایه‌وه، تا تووشی ده‌ردی سه‌ری بکه‌ن ئێتر دوا‌ی ئەو ماوه‌یه‌ی که تیا‌مانه‌وه، له‌ ئەدرنه‌دا، فه‌رمانه‌وه‌ی (عثمانی) فه‌رمانیدا به‌دوورخه‌ستنه‌وه‌ی خۆی و هاو‌پێکانی بۆ شاری (عه‌کا)، که له‌ رۆژی ۱۸۶۸/۸/۳۱ گه‌یشتنه ئه‌وی^(۲). (به‌ه‌الله) بیست و چوار سالی خشت له‌

(۱) ئەدیرنه: شاریکی تورکییه له‌سه‌ر رووباری (ماریتا) نێزیک به‌سنوری یۆنان، ۷۵۰۰۰ هه‌زار که‌سێکی تیا‌دا‌یه، له ۱۳۶۲-۱۴۵۳ پایته‌ختی عوسمانیه‌کان بووه، گه‌لێ پاشماوه و که‌لاوه‌ی بیه‌زنتی و ئیسلامه‌کانی تیدا ماوه‌ته‌وه، که به‌ناو بانگرتنیان مژگه‌وتی (سه‌لیمیه)یه.

(۲) ده‌رباره‌ی سه‌فه‌ره‌که‌ی به‌ه‌الله له‌ به‌غداوه بۆ ئه‌سته‌نبۆل، له‌ کتیی به‌ه‌الله و ده‌وری نوێ دا، و هاتوه: «رینگای ئه‌ستانبۆل سن چوار مانگی خایاند، ئەم قافله‌ نه‌فی کراوه که به‌ه‌الله و دوازه‌=

به ننديخانه‌ی ئەم شارەدا مايه‌وه، تا مرد و كوچى دوايي كرد بۆ لاى خواى خوێ ئەو ساكه سالى ۱۸۹۲ بوو.

(بهاء الله) له‌و ماوانەدا كه ده‌ريه‌ده‌ر كرابوو، به‌تاييه‌تى كه له‌شاره‌كانى (ئه‌درنه) و (عه‌كا) دا بوو^(۱)، ده‌ستوره‌كانى تايينه‌كه‌ى خوێ دارشت و دامه‌زراند ئنجا فرمانه‌كانى سه‌رشانى به‌هائىيه‌كانى ده‌ستوردا نزيكه‌ى سه‌د به‌رگ نووسراوانى نووسيه‌وه ئەو ده‌ستورانه و ئەو فرمانانه‌ى له‌گه‌ڵ بنچينه‌كانى تايينه‌كه‌ و باوه‌ر و بيه‌ره‌كانيدا، تيا روون كرديو نه‌وه تا هه‌موو كه‌سيك به‌ئاسانى تيبان بگات پاش ئەوه تايينه‌كه‌ى خوێ، كه به به‌رنامه‌يه‌كى خوايي دا ئەنا، له هه‌موو شايه‌كانى رۆژه‌لات و رۆژئاوا و، هه‌موو

= نەفس ئەفراى عائيلەى و حەفتا و پينج كەسى دۆستانى بوون گەلێ ئەزبەت و مەشەققەتى رێگای چيشت... پاش چوار مانگی كه ديسان رۆيشتن بوو به‌توشيانه‌وه، ئەم جارە بۆ -ئەدرنه- وه‌لێ ئەم‌جاره كه هەرچەند رۆژتيكى خاياند له هه‌موو ئەوانيتر به‌ئەزبەت و مەشەققەتتر بوو... له ئەدرنه چوار ساڵ و نيو دانيشتن. بهاء الله لێره‌دا ديسان ده‌ستی كرد به‌بلاوكرده‌وه‌ى ئيديعای خوێ و گەلێ په‌يره‌وانی له دورى خوێ كۆكرده‌وه... له ئيعتبارى ئەو حەله‌وه بایه‌تى كشيایه ناو ته‌ئريخه‌وه و به‌هائيه‌تى دامه‌زرا، ته‌نيا ئەقه‌ليه‌تيكى كەم تاييعی ميرزا يه‌حيای زه‌راى بهاء الله دا ده‌ستيان دا به يه‌ك. بۆ نه‌مان و نابودى بهاء الله تيكۆشان. ئەمانه -ئەزەلې-يان پي دەلێن. له ئەنجامدا گەلێ عائيلەى گه‌وره‌ روويدا، نيهايەت حكومەت عوسمانى (به‌هائىيه‌كان و ئەزەلېيه‌كان)ى له ئەدرنه نه‌فى كرد، بهاء الله و به‌هائىيه‌كان بۆ شارى عه‌كا كه له فه‌له‌ستينه و ميرزا يه‌حيا و هه‌مپاكانى بو جزيه‌ى قوبرس نيران، به نه‌زه‌ر - مۆبيل -ى ته‌ئريخ ناسه‌وه بهاء الله و تاييەكانى له ئاغستۆسى سالى ۱۸۶۸دا گه‌يشتنه عه‌كا). ل: ۴۱-۴۲

(۱) بهاء الله خوێ باسى شارى عه‌كا ده‌كات له بهاء الله و ده‌ورى نوێدا ده‌لێ: «ده‌لێن له‌م به‌نديخانه دوره‌شه‌وه نه‌قلی به‌نديخانه‌ى عه‌كامان ده‌كەن. وه‌ك لێى ده‌گيرنه‌وه عه‌كا شارتى هه‌ره ناخوشى دونيايه، به‌چەشم ئەنداز هه‌ره ناشرينيه‌تى، ناو و هه‌وايه‌كى ناسازى هه‌يه، ولاتىكى زۆر پيس و بۆگه‌نه، ئاشيانىكى كونده‌په‌په‌وه كه له هه‌وايه‌كى له زريكه و چريكى شوم زياتر هه‌چ نايسته به‌ر گوێ ئينسان». ل: ۴۳

«له پاش ته‌حه‌مولى رنج و سه‌فه‌رى ده‌ريا هه‌ززه‌تى به‌هائوللا و په‌يره‌وانى كه هه‌شتا و چوار كەسى ژن و پياو و مندال بوون گه‌يشتنه عه‌كا. له قشله‌ى عه‌سكه‌ريدا حه‌پسكەران ئەم به‌نديتييه به‌شيدته‌وه چوار سالى خاياند، له تيكه‌لبوون له‌گه‌ڵ خه‌لكى ترا قه‌ده‌غه كرابوون، ئەنجام ته‌زيقات كه‌م بووه‌وه، له‌به‌ر سه‌فه‌ريه‌يك كه حكومەت ئيعلانى كرديوو، ئەوان گوێزانه‌وه خانوويه‌كى سه‌ره‌خۆ، ده‌ست و پتوه‌نده‌كانى له‌ شارا دامه‌زراند، ئەو ته‌قيده‌ته‌ى كه به‌پيى فه‌رمانى هه‌مايوێنى لازم بوو بكرى به‌ره به‌ره كه‌مبووه‌وه و نيهايەت نه‌ما و به‌جاري دوايي هات». ل: ۴۵-۴۶.

موسولمان و گاوه‌كان گه‌ياند^(۱) نامه‌كارىيشى له‌گه‌ڵ (پاپا) و (جى نشينى پينجه‌مبه‌رى موسولمانه‌كان) دا كرد له‌گه‌ڵ خونكار و سه‌ره‌ك كۆماره‌كانى ئەمه‌ريكا دا كرد له‌گه‌ڵ كۆمه‌لێ به‌رزى پياوه تايييه‌كانى گاوه‌كاندا و، له‌گه‌ڵ پياوانى تايييه‌ى هه‌موو جوژه نه‌ته‌وه‌كان و تايييه‌كانى تر دا كرد... له ناو هه‌ر نامه‌يه‌ك له‌و نامه‌دا كه ئەيناردن بۆ ئەو پياوه‌گه‌وره‌كانه‌ و تايييه‌كه‌ى خوێ ئاشكرا ئەكرد هه‌موو شىيانى ئەترساند: كه ئەگه‌ر بپتو نه‌پينه سه‌ر رپى ئەوو، به‌ده‌م بانگه‌كه‌ى ئەوه‌وه نه‌پين، ياخود به‌ره‌په‌رچى بانگ راهيشتنه‌كه‌ى ئەو بده‌نه‌وه، پاشه‌ جار تۆ بالى هه‌ر سه‌ره‌گردانى يه‌ك كه به‌سه‌رياندا بپ، به‌ئەستۆى خوێيان ئەبێ. گه‌لێك جاريش هه‌ره‌شه‌ى لێ ئەكردن، كه له خوێيايى بوون و سه‌ركيشيه‌كه‌يان، ئەپينه‌ هۆى سه‌ر ئەنگرئ بوونيان...

عبدالبهاء

به‌لام ئەو كەسه‌ى تايييه‌ى به‌هائى له‌هه‌مووان ئەگه‌ياند و په‌ره‌ى پي ئەسه‌ند، كورى هه‌ره‌گه‌وره‌ى (بهاء الله) بوو، كه ناوى (عبدالبهاء) بوو ئەم پياوه‌گه‌وره‌يه، له لاينه باوكيه‌وه ناو نووس كرا، كه له پاش خوێ، جى ئەو پر بكا ته‌وه هه‌روه‌ها ئەو به‌لێن و په‌يمانه‌يش كه (بهاء الله) داوتى به‌خوا و خوێ، جى به‌جى بكا تا به‌هائىيه‌كانى هه‌موويان لێى كۆبینه‌وه و رووى تى بکه‌ن و له ئامۆژگارى و واناكانى ئەو، كه له‌گه‌ڵ تايييه‌ى به‌هائىدا ئەبێ يه‌ك بگرن، كه‌لك وه‌ر بگرن. له راستيدا (عبدالبهاء) هه‌موو ده‌م له پشت باوكيه‌وه بوو، يارمه‌تیی ئەدا هاوكار و هاوتازادى بوو ئەو پيش له ناو ئەو به‌نديخانه‌يه‌دا مايه‌وه تا سالى ۱۹۰۸ ئەمه ئەو كاته بوو كه له ناو فه‌رمانه‌وه‌ى توركدا هه‌لگه‌رانه‌وه (انقلاب) تيك په‌يدا بوو^(۲)، كه له دواى ئەوه فه‌رمان درا هه‌رچى به‌ندييه‌كى

(۱) يه‌كيك له‌و فه‌رمانه‌وايانه‌ى كه برواى به‌م ريبازه هه‌تاو ده‌لێن بووه به‌هائى، (ناصرالدين شا) ئيران بووه (۱۸۳۱-۱۸۹۶) كه له بنه‌مائه‌ى قاجاربه‌كانه و له ۱۸۴۸دا حوكمى ئيرانيان گرتە ده‌ست، له رۆژانى حوكمى ناصرالدين دا (به‌هائى) وه‌ك ريبازىكى تايييه‌ى به‌هائى بوو له ئيراندا بلاو بووه، به‌پيلانىكى (جه‌ماله‌دينى ئەفغانى) له لاينه (ميرزا رەزای كرماني) يه‌وه درايه به‌ر خه‌جهر و كوژرا، بۆ زياتر پروانه كتيبه وه‌رگيراره‌وه كه‌ى شاكه‌فه‌تاح به‌ناوى (جه‌ماله‌دينى ئەفغانى) له نووسينى (قدري قلچى).

(۲) حزبى (ئيتحد و ته‌ره‌قى) دواى وه‌لاخستنى سولتان عه‌بدولحه‌ميدى دووهم (۱۸۷۶-۱۹۰۳) و دانانى سولتان محه‌مه‌دى پينجه‌م به‌ماوه‌يه‌ك و له رۆژى هه‌ينى ۲۴ ته‌موزى ۱۹۰۸دا =

زرنګ کاربې (سیاسی) و نایبې هېو، بهرله لاکران هم فرمانه همو خاکی (عثمانی) ی گرتوه همیش له پاش بهرله لاکرانه کې، فهله ستینی کرد به نیشتمانییک بۆ خۆی نجا بۆ ناو خاکه کانی میسر و نوروپا و نهمریکا چند گشتیکی کرد، بهمه بهسی موزده دان و بلاوکرده وه و فیرکردنی نایبې بهائی له ناو همو جیهاندا کاره کې (عبدالبهاء) زور گه وره و فراوان بوو بیروباوهره کانی بهائی روشن نه کرده بو همموان، تیی نه گه یانندن ههروه ها خویشی و هه قاله کانیشی دهستیان نه کرد به په پیره وی کردنی نه و بیروباوهرانه.

به لئ: هم پیاوه گه وره یه له ناو جهرگی خاکه کانی نوروپا و نهمریکا دا، له ناوهره راستی جیهانی خاوهن شارستانیتی و پیشکوه توویدا، وتاری بۆ راستی په رسته کان و زانا و ویزه وانه کان نه دا به همو هیز و هه ره تیکی خویشیبه وه دنگی بهرز نه کرده وه و هاواری بۆ نه هینان، له ناو کلئساکان و په رستگاکان و یانه کانیناندا پیتی نه گوتن: (لیم کوینه وه، بتانخه مه سهر پتی راست و شه قامی رزگار بونتان پتی نیشان بدهم نیستاکه نه و کاته هاتوه که همموتان بیته ناو (کۆری پیروز) وه.

پتویسته دللتان پاک بکه نه وه په رده ی ناشیتی و نه زانی و شیرگیری و چاو لئ که ربی و بیره وره یی پروپوچ له سهر چاوی خوتان لایدهن تا هه ست بکه نه به شه پوله کانی کزبا فینکه که ی خوابی، که به بۆن خویشیبه که ی خو به وه بۆ همو لایه ک شنه نه کات ئیوه ییش همموتان وهرنه لام، بام پیکه وه تیبکو شین: بۆ لایردنی ناکوکی و له یه ک تئ نه گه یشتن، له ناو خوماندا بۆ بهرزکرده وهی نالای ناشتی و بئ وهی گشتی له ناو همو جیهاندا، وهرن بام ریک که وتن و ناشتوونه وه یه کی هه ره گه وره و به هیزی وه ها پیک به پینن که ئیتر له ناو مرؤقاهه تیدا خوتن نه رژیته وه، ههروه ها سهرگره دانی و مال ویرانییش تووشی هیچ لایه کمان نه بیته وه).

(عبدالبهاء) نه و کومه لانه ی که وتاری بۆ نه دان، به وه چاوی نه ترساندن، که نه گهر بیتو مرؤقه واری (۱) له ریکای خویان لایدهن و خویده نه بابته ی خو په رستانه ی جیهانی، بی

=نیشقیلابتیکی سپیان نه انجامدا به بی خوتن رشتن تا ماوه یه سهره ستی و نازادیه ک له سهرانسه ری ولاتی عوسمانیدا به رقه رار بوو، به لام نه مانه ییش وه ک همو دهسه لاتیکی داگیرکری بهرچاو ته نگ ورده ورده گه رانه وه سهر هه مان شتوازی توندوتیژی و تورکچیتی و پشگوئی خستنی مافی نه ته وه کانی ژتیره ستیان و زیاد له مه هه ولدان بۆ به تورک کردنیان.
(۱) به لکو: مرؤقاهه تی.

گومان له دواړوژدا تووشی سهرگره دانی و مال کاوول بوون نه بن ههروه ها نه وه ییشی بۆ دهرته خستن که زورداربې و سته مکاری، به نه ندازه یه کی یه جگارسامناک بلاو بوونه ته وه به ناو همموولای جیهاندا.

که له خاکه کانی نوروپا ییش نه دوا، نه یگوت: ههر له شاخیکی ناگرین نه کات، که ههر پزیشکی به سه بۆ نه مه ی ناگره که ی کلپه ی بکات و هه ل بچت به ناسماندا.

راستییبه که ییشی قسه ی نه و دهرچوو چونکه ههر نه وه نده له و خاکانه وه گه راپه وه هه وارگه که ی خوی، له شاخی (که رمل) (۱) له شاری (حیفا) دا، نه وه نده ی پتی نه چوو سهرگره دانیبه گه وره که ی شه ری جیهانی به که م له مرؤقه واری قهوما و ناگری نه وشه ره به ربووه گیان و سامانی همموان.

(عبدالبهاء) له ماوه ی چوار ساله که ی هم جهنگه سامناکه دا خوی خهریک کرد به چاودتیری کردن و لاواندنه وه ی هه ژاره کان و خوړشت پتی دانیانه وه، که بریتی بوون له و که سانه ی که به هوی هم جهنگه وه که سیان بۆ نه ما بووه وه بیان ژبیتی له به ره مه می دانه ویتله ی کیلگه تایبه تیبه کانی خوی، دابه ش نه کرد به سهر نه و کلؤل و هه ژاراندا.

له سالی ۱۹۱۸ دا چه ک فری دان و جهنگ وه ستانندن ده ست پتی کرا. جهنگی یه که می جیهانیس دوایی هات په یمانمه ی ناشتییش له کو بوونه وه گرنګ و گه وره که ی (فه رسای) دا له ناوهند فرمانه واییه کانی جیهاندا گری درا له وکاته دا (عبدالبهاء) که سهرنجی له کاروکرده وهی نه و فرمانه واییه نه دا، له په یمانی ناشتییه یان دل خوش نه بوو، وای پتی نه گوت که: نه مییش جوړه ریکایه که بۆ نه وه کراوه ته وه که فرمانه واییه به چنگه کان، فرمانه واییه کز و بی دهسه لاته کان، یاخود نه ته وه به هیزه کان، نه ته وه لاوازه کان بخه نه ژتیر چنگی خو یانه وه و بیان چه وسیننه وه هم باره ییش نه نجامی زور خراپی لئ نه وه شیتته وه چونکه به هوی هم جوړه کاره وه توی شه ریکی خو پتینی تر ههر له نیستاهه نه چینی بۆ دواړوژ، که له شه ره ی نیستایه گه لیک سامناکتر و دپندانه تر دهرته چتی.

(عبدالبهاء) به دهمی خوی نه مه ی فرمووه:

(نه و درد و نه خویشیانه ی که جیهانی ئیمرو له دهستیان نه نالیتن، نه و ساکه په ره نه ستین نه و تاریکاییبه ییش که ئیمرو مرؤقه واری تئ که وتوه، تاریک تری لئ دی بۆ

(۱) که رمل: شاخیکه له فهله ستین به سهر شاری (حیفا) دا دهروانتی، له رووی دهریاوه به رزبه که ی ۵۶۶ م دهی، کلئسایه کی کونی دیبانه کانی تیدایه که میژوهه که ی دهچیتته وه بۆ سه ده ی سیتی زاینی.

وینه نه ته وه کانی (بالکان)، له شله ژاوی و په شوکاویدا ههروهک خوځان نه میننه وه
گیروگرفت و تنگو چه له مەیشیان تادیت زۆرتی لئ دئ هه موو فه رمانه واییه
شکاوه کانیش که جهنگیان دۆراندوه، له دلّه گورپ و بی نارامیدا نه میننه وه.

دواییش وایان لئ دئ، به هه ر نرخیکیان له سه ر بکه وئ شه ر هه ل بگیرسینه وه بۆ نه مه ی
تۆله ی خوځان بسیننه وه) نه م قسه یه یش که (عبدالبهاء) کردبوو، دوایی به راست گه را
نه وه بوو شه ری جیهانیی دووم قه وما، که له شه ری جیهانیی یه که م، گه لیک زۆتر
جیهانی ویران و مرۆقایه تیشی سه رگه ردان کرد.

له کاتی یه ک و نیوی پاش نیوه شه وی، شه وی دووشه مه ی ۱۹۲۱/۱۱/۲۸ ی زاییندا،
پایه بلنډ (عبدالبهاء) چوو به دهنگ خوی گه وده ی خوځه وه نه و ژیا نه گه وده یه ی به جئ
هیشته که پری کردبوو له کرده وه زیندوه کان و شاکاره باشه کانی خوځی به لئ (عبدالبهاء)
نه و ژیا نه ی به جئ هیشته که ههروهک بۆ خوینده واران دهرته که وئ پرپوو له شاکاره
بلنده کان، که چاکه و پیاو ته ی و به خشنده یی و مه ردا یه تی و تیکۆشان بۆ که لکی
مرۆقایه تی و یه ک خستنیان بۆ ژیا نیکی پر له ناسایش و ناشتی (عبدالبهاء) پیشان
نه دات.

شوقی أفندی ربابی

کاتی که نامۆژگارینامه ی سه ره مه رگی (عبدالبهاء) یان کرده وه و خوینده وه^(۱)، بۆیان
ده رکه وت که پایه بلنډ (شوقی أفندی ربابی) ی له جیی خوځی دانا وه تا له پاش مرده ی
خوځی، نه و کاروباری هه موو به هائییه کانی جیهان هه ل بسوورپئتی.

نه م پیاوه نه وه ی خوځی بوو روځنایی چاوه کانی بوو له دره ختی گه وده ی خیزانی
به هائییه کانیشدا به لقی هه ره ناوازه ی دانا بوو.

نه مه یش سه رسورمانی پئ ناوئ چونکه (شوقی أفندی) له لایه ن باوانیه وه، نه ژاد و
جوامیر بوو له لایه ن کارو کرده وه ی نه وانیشه وه که گه یانده بونیه نه و پایه بلنډیا نه، هه ر
جیگای گه وده بوو و اتا له هه ر دوو لاهه بنجینه یه کی پاک و پیرۆزی هه بوو؛ نه و له لایه که وه
هۆگر و هاوکاری (عبدالبهاء) ی باپیری بوو له لایه کی تریشه وه به هۆی باوکیه وه
نه گه یشته وه سه ر (باب) ی مه زن له راستیدا (شوقی أفندی) نه ستیره گه شه یه ک بوو له

(۱) واتا: وه سیتنامه که ی.

ناسمانی به هائییه کاندای مانگیکی چواره شه ویش بوو که هه ر له ناو نه و ناسمانه دا
پرشنگی نه دا و هه موو لایه کیشی رووناک نه کرده وه (شوقی أفندی) له باوه شی باپیری
خوځدا، (عبدالبهاء) ی پاک و پیرۆزدا گه وده بوو بوو له گیانه پیرۆز و به رزه که ی نه ویشی
چیشته بوو و گه شه یشی پئ کردبوو.

هه ر له ویشه وه بیروبا وده بلنده کانی به هائی وه رگرتیوو بۆ یه کا ره وشت و کرده وه
جوانه کانی باپیره مه زنه که ی خوځی، کاریان له دل و دهروونی کردبوو ره وشت و
کرده وه کانیشی چوو بوونه وه سه ر کرده وه و ره وشته کانی نه و، که زۆر په سند و ناوازه بوون
له به رته وه نه م پایه گه وده یه که پایه یه کی گیانیی به رز و پیرۆز بوو، هه ر له و نه و شاهیه وه که
له دوای باپیری خوځی دهستی که وئ نه ویش هه ر بۆ نه مه ی که کوڅش و خه بات بخرتیه وه
گه ر، به مه به سی نه وه ی که هه رچی (عبدالبهاء) ی باپیری مه زنی داینا وه و روځنی
کردۆته وه بۆ هه مووان ته واو بکرئ و به نه نجامی خوځی بگات.

(شوقی أفندی) له زانستگا (کلیه) ی بیروتدا زانسته کانی خوځی خوینده وه له زانستکو
(جامعه) ی ئوکسفۆردی ئینگلته ره یشدا وانا (درس) ه به رزه کانی خوځی ته واو کرده وه.

له ویدا پئ گه یشته وه له خوینده نه که یدا سه رکه و ته وه تا له دواییدا گه یشته وه ته
نه ندازه یه کی وه ها که له خوینده واریدا گه وده یی و، له ره وشت و خوویدا داوین پاکیی
کو کردبووه^(۱). نه مه یش سه رسورمانی پئ ناوئ چونکه نه م پیاوه له نه وه ی
(عبدالبهاء) بوو، که گه یشته بووه پۆیه ی هه ره به رزی گیانی و، له خواناسی و ره وشتی
پاکیشدا پایه ی هه ره گه وده ی ده ست که و تیبوو بیجگه له وه هه موو ژیا نی خوځی ته رخان

(۱) له کتیبی بهاء الله و دهوری نویدا هاتوه که: «عبدالبهاء که چه زای هه ره گه وده ی خوځی که - شوقی
افندی- یه به خه لیفه ی شریعه تی موهمی خودایی ته عین کرد. شوقی افندی هه ره گه وده نه وه ی -
ضائییه خانم- ی کچی عبدالبهاییه؛ باوکی که میرزا هادی خزمی -باب- ه، هه رچه نده له نه وه ی
راسته وراستی باب نییه، چونکه کوره تا قانه ی باب له مندالیدا مرد. شوقی افندی وه ختی باپیری
چوو ه ناسمان عومری له بیست و پینج سالیدا بوو، نه و حه له له هونه رخانه -دار الفنون- ی بایبول
ئوکسفۆرددا نه یخوتند. عبدالبهاء له وه سیتیا دهرباره ی ته عینی به م چه شنه دوا: نه ی یارانی
میهره بان، له پاش مرده ی نه م ره نجیده یه نه بی لقریوی دره ختی مبارک و ده ستانی شریعه تی خودایی
و خوڅه ویستانی جه مالی نه بها روو بکه نه لقی که له دوو دره ختی مو باره که وه په یدا بووه که شوقی
افندییه... نه ی یارانی خودا نه بی خه لیفه ی شریعه تی خودایی له حال ژیا نی جئ نشینی خوځی دیاری
بکا، تا له پاش چوونه ناسمانی، ناته بایی په یدا نه بی.

کردبوو، که له که لک و چاکه ی مرؤقايه تيدا به ختی نه کرد جا به هوی نه ووه که بیروباوهره کانی، کرده و رهوشتی چاک و خوشه ویستی بلاوئه کرده به ناویاندا و، کاریشی له دهر و نیان نه کرد، گه لیک به ره می باشی دهست نه کهوت که نه م کوره، واتا (شوقی أفندی)، به کیتک بو لهو به ره مه ناوازانه سا هر له بهر نه ووبو که نه م پیاهه گوره به، له جیتی باپیری پایه بلندی خوی دانیشته له هه موو لایه که وه گیانی به هائیبه کان شادمان بوو تارام و ناسایشیش به دلیان گه بیشت.

جا له و ماوه یه دا که (۳۶) سالی خستی خایاند و کاروباری به هائیبه کان نه و هلی نه سووراند، به سایه ی خه مخوری و هونه رهنه ندی نه ووه و، ناموزگاری به نایابه کانی به وه، چند هه زار کوپ (محفل) یکی گیانی له هر پینج پارچه خاکه مه زنه کانی سه زه میندا دامه زرا^(۱)، که هر شوینه له وانی تر جوئ بوو هر بو وینه له (ئیران) دا نزیکه ی هه زار کوپی گیانی (محفل روحانی) له ناو شار و دیهاته کاندای دامه زرتیرا هه روه ها له م شوپانه یشدا نه م کوپه گیانی به دامه زرتیران؛ وه ک: نه مه ریکای ژوورو و نه مه ریکای خوارو، که نه ده، ئوسترالیا، نه لاسکا، نه لمانیا، فه رهنسه، سویره، ئیتالیا، له گه ل هه موو خاکه کانی ئیسکاندینا قیا: وه ک سوید و نه رویج و دانیمارک و نیوزیلنده هه روه ها له خاکه کانی نه مسه و بالکان و هولنده و به لجیکا و لوکسه مبورگ و ئینگیلته ره و پورتوگال و ئیسپانیا و تورکیا و سوریه و لوبنان و نه رده ن و عیراق و به حرین و نه حساء و مه سقه ت و یه من و قه ته ریدا، له گه ل نه فغانستان و پاکستان و هیندستان و بووما و چین و فه رموزا و نه نده نوسیا و هه موو دوورگه کانی نه م لاو نه ولایشیدا، هه روه ها له میسر و لبیا و مه راکش و ئیتوییا (حه به شستان) و گوئ ناوی زبر (ساحل الذهب) و ناوه راستی نه فه ربکا و خوارووی نه فه ربکا یشدا دامه زرتیران.

گا وره کان به هه موو تیره به کیانه وه، موسولمانه کان به لکی (شيعه) و (سنه) یانه وه، هه روه ها جووله که کان و هیندوکبیه کان و سیک و زه رده شتی و بوودایبیه کانیش به کولی دلپانه وه چونه سه ر نه م ئایینه، بیجگه له وه هه موویشیان چونه سه ر نه و باوهری ئایینی به هائیبه که نه لئ: خوی هه موو ئایینک یه که و، هه موو ئایینه کانی پیشویش له بنچینه دا هه ریه کن و یه کتر نه گرنه وه.

هه روه ها که سایه تیبی خویشیان بن په روا له ناو گیان و شیوه ی ده زگا گه شه کردوه کانی

(۱) واتا: هر پینج کیشوره که، قاره کان.

نه م ئایینه دا نووانده وه، گشت ده زگا کانی نه م ئایینه ییش وه ک نه دامه کانی له ش کاری یه کتر ته واو نه کن، له چوارچیه ی یه کیتی کومه لیک یه ک گرتوودا...

بیروباوهره کانی ئایینی به هائی

بیروباوهره کانی (بهاء الله) یه جگار زورن له به رنه وه له وزه دا نیبه که هه موو باهه تیبکی لیره دا پیشان بده یین هر نه و نه ده مان له دهست دئ که به کورتی لیبان بدویین:

۱- بنچینه ی هه موو ئایینه کان یه که:

به هائیبه کان به پتی ناموزگاری فه رموده کانی (بهاء الله) که هر نه وه دامه زرتیره ی ئایینه که یانه، باوهریان به وه هه یه که له مه و پیتش هر پیغه مبه رتیک په یدا بووه و، هر ئایینیکی خوایش به هوی نه وانه وه بلاوکراره ته وه، هه موویان راست و دروست و ته واون یه کیتک له بنچینه کانی نه م باوهره ییشان نه وه یه که هیج دهستوریکی ئایینی (شریعة) تا سه ر وه ک خوی نامینیتته وه، نه گوپری هه ر که سیکیش بلئ نه و دهستوری ئایینی به وه ک خوی نه مینیتته وه، قسه که ی دووره له راستیبه وه چونکه له هیج نووسراویکی ئایینیدا که خوا ره وانه ی فه رموده ته خواره وه بو پیغه مبه ره کانی شتی وای تیانه که پشتیوانی نه و قسه یه بیت^(۱) هه روه ها باوهریش و نه کنه که بنچینه ی هه موو ئایینه کان یه که له سه ر و هه موو به هائیبه کیش پتویسته که ریز له هه موو ئایینه کانی تر بگری و به باهه تیبکی به رز و

(۱) دیاره ده بی له لای خوینهری هیترا نه وه راستیبه کی چه سپاوبی که نه م خاله ی له باهت یه کیتک له بنچینه کانی باوهره که یانه وه به مانایه دیت گوايه: هیج دهستوریکی ئایینی- شریعه- تا سه ر وه ک خوی نامینیتته وه و ده گوپری، وه له هیج نووسراویکی ئایینیدا که خوا ره وانه ی کردوته خواره وه بو پیغه مبه ره کانی شتی نیبه که پیچه وانه ی نه مه بی نه مه زور دووره له راستیبه وه و، نه و نه ده ی په یوه ندی به ئایینی پیروزی ئیسلامه وه بی به لگه زوره، چ له قورئان و چ له حه دیسه کانی پیغه مبه ر (د.خ)، خو نه گه ر، بکه وینه به ریه رچدانه وه ی نه و بو چونه، زوری ده وی، به لام ئیمه ته نیا به م چند ئایه ته ی ناو قورئان- وه ک نمونه- چه وتی و نادرستی بو چونه که ده خینه روو:

- (إن الدين عند الله الإسلام وما اختلف الذين أوتوا الكتاب إلا من بعد ما جاءهم العلم بغياً بينهم

ومن يكفر بآيات الله فإن الله سريع الحساب. آل عمران- ۱۹)

- (ومن يبتغ غير الإسلام ديناً فلن يقبل منه وهو في الآخرة من الخاسرين. آل عمران- ۸۵)

- (اليوم أكملت لكم دينكم و أتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الإسلام ديناً. المائدة- ۳)

- (إنا نحن نزلنا الذكر وإنا له لحافظون. الحجر- ۹)

پيروزيان دابني تهبي و ايشيان دابني كه هره به كه يان بر بتييه له پارچه يه كه له زنجيره ي سروش (وحى) هكاني خوايي كه هه ردهم له نارادايه و نابريته وه، بو ته مه ي ريگاي راست پيشاني مروقا يه تي بدات بو ژيانكي پر له كامه رانيي.

۲- ريك كه وتني تايين و زانست:

شارستانيتي باه تي جيهاني، هه رچه نده به يه كييك له هو به كاني پيشكه وتني جيهاني مروقا يه تي دانه نري، به لام كامه رانيي مروقي لي نايه ته به ره هم، تا شارستانيتي خوايشي نه خريته سه ر؛ هه سه رنجييك له م كه شتييه زري دارانه بدن! له تواناياندا هه يه كه شاريكي ته واو له ماوه ي كاتييك كه متردا ويران و كاوول بكهن!... ته مه تا به ره مييك له به ره مه كاني شارستانيتي جيهاني هه روه ها تو به گه وره كان و شه ستيره كان و بو مباي ژير زه وي و كه شتييه كاني ژير ناو و بو مبا كاني ژير ده ريا و تو تو مزييله زري داره كان، له گه ل فروكه دو كه ل هاويژه كان و ناگر هاويژه كانيش هه ر له م جو ره به ره مه سانه ي شارستانيتي جيهانين، كه هه موويان بو ويران كردن و كاوول كردن و له ناو بردني شار و مروق به كار نه هيترين دو اميني ته م باه ته كاوول كه رانيش بو مباي گه رد (ذره) ه، كه نه خانوبه ره و زه وي و كشتوكال به پيو به ته هيتلي، نه له ش و گياني مروق به زيندويتني ته هيتته وه هه موويان به هه ناسه يه ك ناگر تي به رته دا و له ناو ته بات.

جا ته م كه لوپه لانه كه له ويران كردن به ولاره هيجيان لي ناوه شيته وه، هه موويان له به ره مه خراپه كاني شارستانيتي ژياني جيهانين، يا خود ژياني پوول په رستين به لام ته گه به اتايه شارستانيتي گياني يا خود خوا په رستانه يش، شان به شاني شارستانيتي پوول په رستانه له ژيانماندا ببوايه و به كار به يترايه و بكرايه ته ده ستور، هه رگيز ته م جو ره كه لوپه لي ناگر بارانانه په يدا نه نه بوون و به كار نه ته هيتران له جياتي ته وانه، هه رچي هيتريكي مروقا يه تي هه يه ته رخان ته كران بو داهيتاني ته و كه لوپه لانه ي كه به كه لكي مروقا يه تي ته هاتن. ته رخان ته كران بو دو زينده وي ته و شته شارراوانه ي كه مروقا يه تي كه لكيان لي و ه رگري، چونكه شارستانيتي سامان باز^(۱)، هه ر له شووشه ته كات!... به لام شارستانيتي خودايي^(۲) هه ر له چرا ته كات خو ته مه يش دياره كه شووشه ي چرا، تا چرا كه له نارادا نه بي، رو شايي نا به خش هه روه ها شارستانيتي پوول په رست، هه ر له

(۱) مه به ستي: (الحضارة المادية)

(۲) مه به ستي: (الحضارة الروحية).

له ش و لاريك ته كات كه هه رچه نده ناسك و جوان و شهنگ و شوخ بي، به لام كه گياني تيا نه بو، به مردوو دانه نري كه چي شارستانيتي خوايي هه روه ك گيان وايه، له شه كه يش به و گيانه وه به زيندوو دانه نري، و، ته تواني بزي ته گه ر بيتو ته و گيانه ي تيانه بي، له شه كه ته بيته لاشه يه كي و هها كه هيج نرختيكي نه بي!...

كه وا ته مروقا يه تي داماره له سه ر گياني به رز و پيرو ز كه بچيته له شيه وه ته گينا مروق، كه ته م گيانه ي تيانه بي، جيهاني لي ته نگ و تاريك ته بي ولي ته بيته شه وه زهنگ ته مه يش له به ر ته وه به كه جيهاني سروشت برتتييه له جيهانيكي گيان له به ران جا هه تاكو مروق، جاريكي تر، له جيهاني سروشت له دايك نه بيته وه، و اتا له باري درنده يي خوي رزگار نه كات بي گومان هه روه ك درنده يه ك ته مينيتته وه، جا ته وه ي ته م درنده يه ته كات به مروقي راسته قينه، له خواناسي و تاييني خوايي به ولاره هيجي تر نييه.

۳- بي خويندي به زور:

پيوسته هه موو مناليك چه ند زانستيكي بي بخويندري جا ته گه ر باوك و دايكه كان توانيان پاره ي خوينده كه به خه نه سه رشاني خويان، ته وا باشه ته گينا له سه ر كو مه لايه تييه كه له سه ر ته ركي خوي به و منالانه بخوي ني پيوسته ته و كه سه يش كه كه م ته ركه مي ته نويني له پيگه ياندي مناله كه يا بخريته ژير لي پرسينه وه وه ته بي چه ند و چووني له گه لا بكرئ.

پيوسته له سه ر گونا ه و تاوانه كه ي سزا بدرئ چونكه كه م ته ركه مي نواندن له پيگه ياندن و بي خويندي منالدا له و تاوانانه يه كه هه رگيز نايي چاوي لي بسوشي، له راستيشدا مردن باشتره بو ته و مناله ي كه به بي خويندن مينيتته وه چونكه له ته نجامدا ته بيته باريك به سه ر خوي و به سه ر نه ته وه كه يه وه.

هه روه ها پيوسته له هه موو هه نگاويكي بي خويندندا كوړ و كچ وه ك يه ك ته ماشا بكرين پيوسته هه ندي جار بي خويندي كچ پيش كوړ بخري چونكه كچانن كه ته بن به دا يكان و ته بن به ماموستاياني دوا روژ.

۴- يه كسانبي پياوان و نافرته تان:

مروقا يه تي دوو بالي هه يه: يه كيكيان پياوانه يه كيكي شيان ژنان، جا هه ر وه ك په له وه ر، چون ته گه ر باله كاني وه ك يه ك نه بن، ناتواني بفرئ هه روه ها ته گه ر بالييك له باله كاني كزولاوازيبي له فرين ته كه وي هه ر به وچه شه يش ته گه ر نافرته تان و پياوان وه ك

یهک پیتیان نه خویندری و وهک یهک پیح نه گه بیترین و را نه هیتترین به پره وشت و خووی پاک و پیروزه وه، مرۆقایه تی نهو سهرکه و تنه ی دهست ناکه و پیت له ژیاندا که له سه ری داماره و لیتی نهو شیتته وه و پیتی نه شی.

۵- جیهانی مرۆقایه تی بریتیه له یهک لا:

له راستیدا له ناو هه موو فهرمووده و نامۆزگارییه کانی (بهاء الله) دا، له ناو هه موو بیروباوهره کانیدا، که گرنگ بی و ناوبانگی دهرکردبی، له م چهره دا، نه وه یه که (یه کیتی جیهانی مرۆقایه تی) ی ناشکرا کرد له هه مووان.

(بهاء الله) یش له کاتیکدا نه م بیروباوهره ی ناشکرا کرد، که مرۆقایه تی له ناو گیتراوی گه لیک لایه نگیری ئایینی و نه ته وایه تی و نیشتمانیدا خولی نه خوارد و خهریک بوو نوqm بیی که نهو جوړه لایه نگیری (تعصب)^(۱) و میشک وشکییه بوو بووه هوی نه وه ی به ربه سستی نه م جوړه رۆشنا ییه بی. (بهاء الله) یش بو یه کا نه م چرایه ی داگیرساند بو جیهان که تاریکی دوژمنایه تی و ناوکیبی ناو مرۆقایه تی لایبات.

نیشانه کانی سه رده مه کانی پینشویش وا نه گه پین که ئیمه له به ربه یانی سه رده مه یکی نوئ داین، له میژووی ره گه زی مرۆقایه تیدا که نه شی ناو بری (سه رده مه یه کیتی مرۆقایه تی)، (بهاء الله) یش له یه کیک له نامه کانی خویدا له گه ل دانیشته وانی سه ر زه میندا به م جوړه گفتوگو نه کات:

(وا خیه ته یه کیتی مرۆقایه تی هه ل دراوه ئیتر له مه ولا، پیتی ناوی به چاوی بیگانه سهیری یه کتری بکه ن چونکه ئیوه هه مووان به ری یهک دارن، یاخود گه لای یهک چلن).

۶- ئاین هوی هۆگر بونی یه کتر و خوشه ویستی یه کتره:

پتیه سته ئاین بیته هوی هۆگر بونی یه کتر و پیک هینانی خوشه ویستی له ناو هه موو مرۆقایه تیدا جا نه گه ئاینیک پینچه وانه ی نه مه، بیته هوی نه رک و نازار و دوژمنایه تی نه وا به که لکی هیچ نایه ت هه ر که سیکیش خوی خوش بوئ، پتیه سته نه وی خوا دروستی کرده، وهک مرۆقایه تی، خوشی بوئ هه روه ها پتیه سته به کاری براکانی سه ر زه مینی خوی بیت و که لک به گشتیان به خش، بی نه مه ی ته ماشای نیشتمان و ره گه ز و نه ته وایه تی و ئایینی جوئ جوئیان بکات له راستیشدا مه به سی خوا له ره وانه کردنی

(۱) یان: ده مار گیری

پتیه مبه ره کانی خوی بو ناو مرۆقایه تی، هه روه ها ناردنه خواره وه ی نو سه راوه پیروزه کانیش، له ئاسمانه وه، بو نهو پتیه مبه رانه، هه ر بو نه وه بووه که (یاسای خوشه ویستی) له ناو مرۆقایه تیدا بلاو بکاته وه و بیچه سپینتیه دلپانه وه به هائییه کانیش، پتیه سته له سه ریان: هه موو دانیشته وانی جیهانیان خوش بوئ هه موو سه رزه مینان خوش بوئ هه روه ها پتیه سته له سه ریان خه بات بکه ن بو نه مه ی به که لکیان بین خه ربکی تیکوشینیش بن بو پیک هینانی ئاسایشی گشتی له ناو هه موو جیهاندا بو به ره م هینانی برایه تیه گشتی له ناو هه موو مرۆقه کاندا.

۷- گه ران به دوای راستیدا:

(بهاء الله) به به هائییه کانی خوی نه فهرموئ: که بریار تاندا به سه ر لایه کدا له راستی و دروستی و دادپه روه ری لانه دن به واتایه کی تر، نه بی مرۆف خوی دوور بخاته وه له بی ری ناراست و نارپه و و چاولیکه ری هه روه ها خوی دوور بخاته وه له وه که بی نه مه ی سه رنج بدات و لیتی ورد بیتته وه و بی ری لی بکاته وه، هه ر له خوی وه دوای بیروباوهری که سانی تر نه که وی.

نه وهک توشی هه له بیت و راستی له پوچ و تاریکی له پروناکی بو جیهان کریتته وه چونکه پتیه سته هه موو مرۆفیک خوی راستی بو خوی بدوژیتته وه هه روه ها هه ر چیه کیشی گوئ لی نه بی، به گوئی خوی بیبی، نهک به گوئی که سانی تر.

گشت پتیه مبه ره کانیش نه و بیان له مرۆقایه تی خواسته وه که چاویان بکه نه وه، نهک بیقووچین دواي هوشیش بکه ون، نهک بیکوژیننه وه هیچ کامیکیشیان له دهست هه ور و هه لمی بیره وه ری پروپوچ رزگاربان نابئ و کوته و زنجیری چاولیکه ری کوترانه ناچرین، هه روه ها که سیشیان راستی ئایینه تازه که یان بو دهرناکه وی، تا به دروستی لی وردبوونه وه نه که ن و به ئازادی و سه ربه سته یه وه بی ری لی نه که نه وه نه گینا باوه ری پیکردنیکی چاولیکه ریانه هیچ که لکیکی لی پهیدا نابئ.

جا هه ر وهک ده ستوری (دوژینه وه ی راستی) کراوه به بنچینه یه کی دروست و گه وره بو دامه زانندی کوژی شارستانیتی مرۆقه واری و پیشکه وتنی زانست و هونه ر و زانیاری جیهانی، له کوژی بابته جیهانیدا، هه روه ها نه بی نه وه ده ستوره یش بکری به بنچینه بو ژبانی گیانی مرۆف و سه رکه وتنی به سه ر په یژه ی پیشکه وتنی گیانیدا.

ئەوئەندەى نەماوە بلیم کە بیروباوەرەکانى بەهائییەکان گشتیان، ھەر بۆ ئامانجیەک تی ئەکوئن کە بیته دی؛ ئەویش دامەزراندنى ناشتی گشتییە لەسەر زەویدا، لەگەڵ پینک ھیتانی یەکیتیى مرۆڤدا.

(بھاء اللہ) یش بەئاشکرا ئەمە ئەلخ: کە مەبەستی خوا لە ناردنى ئەو بۆ ناو نەوہى ئادەم ھەر ئەوہیە کە ئەو قسانەى پیغەمبەرەکان لەوہ پینش کردوویانە لە بابەت (ھاتنى سەردەمیکی ناشتی و دۆستایەتى و خۆشەویستییەوہ لە ناو گشت مرۆڤانى سەر زەمیندا) بیانھینمەدی لەم رووہوہ ئەفەرموی: -

(جا لەم چەرخە گەورەیدا کە لە ھاتندایە مرۆڤایەتى بەجاریک ئەگۆرێ بەرگی جوانى و ناشتی و ئاسایش لە بەرئەکات ھەرچی ناکۆکى و بەرہەرەکانییەکیش لە ناویاندا ھەبە نامینى ئیتر لە جیاتى شەر و کوشتار کۆکى و ڕیکى و ناشتی و دۆستایەتى و یەکیتى لە ناویاندا پەیدا ئەبن ئیتر لە ناوہند خاوەن ئایینەکان و نەتەوہ و شارە جوئى جوتیکاندا گیانى خۆشەویستى و دۆستایەتى پەیدا ئەبێ یارمەتیدان و یەکیتى دائەمەزرى دواى شەر و کوشتار بەجاریک نامینى و ئالای ناشتی و ئاسایشى گشتییش لە ھەموو شوپینیکا ھەل ئەکرێ درەختى ژبانیش ئەمەندە گەورە ئەبێ، رۆژھەلات و رۆژئاوا لە ژێر سیبەرەکیدە ئەحسینەوہ ھەرەھا خۆشەویستییەکی تەواویش لە ناوہند نەتەوہ دۆژمەکاندا، لە ناوہند ھەزار و دەولەمەنددا، لە ناوہند بە چنگ و کزەکاندا پەیدا ئەبێ ئەوانە کە لەوہ پینش بەچەشنى گورگ و بەرخ لەگەڵ یەکتەردا ئەجوولانەوہ، وایان لى دى ھەر کار و کردەویەک، ئەنوین لەگەڵ یەکتەریدا، خۆشەویستى و براىەتى و دادپەرەربى و دەروون پاکى پتوہ دیار ئەبێ زانست ئەمەندە گەشە ئەکات و پەرە ئەسینى، ھەموو لایەکی سەرزەمین ئەگریتەوہ.

راستی رازی دەستکردەکانى خوا دەرئەخرى تەنانەت خوا خۆشى لە جارەن باشتەر ئەناسرى)

لە ھەر بابەتیکدا لایەنگیری پەیدا بى، چ لە کۆرى ئاییندا، چ لە کۆرى رەگەزایەتیدا، چ کۆرى زرنگکاری ئابووربى و نیشتمانییدا، ئەنجامەکەى بەوہ ئەگات کە ھەستیى مرۆڤایەتى لە کەلک بەکوئ و لە ناو بچى ھەرچی بیروباوەرى بەهائییەکانیشە بۆ ئەوہ

تى ئەکوئن کە لە ھیچ کۆریکا ئەم لایەنگیریە لە لایەن مرۆڤایەتییەوہ نەخریتە کار چونکە ھەر سەرگەردانییەک بەسەر مرۆڤایەتیدا ھاتوہ، ھەر دەرد و نازاریکی تووش بوہ لە ئەنجامى لایەنگیریەوہ بوہ^(۱) جا ھەتا ئەم جۆرە لایەنگیریانە بەتەواوەتى لە ناو نەبرین، لە ناو ھەموو جیھاندا، نە کەس دلتیا ئەبێ لەدوا رۆژى خۆى، نە ناشتی و ئاسایشى جیگیر ئەبن پتووستە ھەموو کەسێک لە شتوہى خۆشەویستى و دادپەرەربى و براىەتیدا لەگەڵ کەسانى تردا بجوولیتەوہ پتووستە بەوہیش باوەر بکەن، کە مرۆڤ بریتیە لە یەک خێزان بەھەموویان یەکیتیەکیان ھەبە ھیچ کەسێکیش بەخۆراى سەررو کەسى تر ناخرى.

ھەموو مرۆڤیک مافیان وەک یەکە بەرزبوونەوہى پایەى مرۆڤیش تەنبا بەپیتى خواناسى و کردەوہى چاک و کەلک و فەریەتى، بۆ ھەموو مرۆڤەکان جا ئەگەر لایەن گیریەکە بەھۆى ئایینەوہ ھاتبیتە کایەوہ، ئەبێ ئیمە ئەوہ بزانی، کە ئایین ئەگەر نەبیتە ھۆى ھاوئەمى و خۆشەویستى و پیکەوہ نووسان، ھیچ کەلکیکی نابێ بۆ مرۆڤ.

خۆ ئەگەر لایەنگیریەکیش بۆ نەتەواىەتى بى، ئەو ئەبێ ئەوہ بزانی کە ھەموو مرۆڤەواربى بریتیە لە یەک نەتەوہ، نەتەوہکان وەک لقەکانى درەخت وان تاک و تەراکانى مرۆڤیش ھەر لە گەلا و گول و بەرى دارەکان ئەکەن.

قسە ھەزارە و دووانى بەکارە: ھەموومان ھەرچەند رۆژیک بەسەر کلاوہى ئەم زەمینەوہ ئەژین دواى ئەبى بمرین و بچینە ژێر گەلەوہ کە تاسەر ئەبى بە گۆرمان ئایا بۆ ئیمە شوورەبى نییە کە ھەر لەبەر ئەو گۆرە ھەتا ھەتاییە ھەل کوتینە سەر بەکتر و دەست بەکەن بە نازاردان و زۆرداری و کوشتارى یەکتى؟!...

بەلخ بەخوا شوورەبى!...

چونکە خواى گەورە ئەو کارانەمان پەسند ناکات و لیتمان توورە ئەبى و سزامان پى ئەگەبیتى ھەرەھا ھیچ مرۆڤیکى زرنگ و ژیریش ئەو کارانە پەسند ناکات و، بەدل رقى لییان ئەبیتەوہ!...

بۆ ئەمەى نەتەوہکانى جیھان، کە ھەریەکیان زمانیکى ھەبە، یاخود شتوہى زمانیکى ھەبە، بەباشى لە یەکتى تی بگەن و ئەو ناکوکییانەى بەھۆى جیاوازی ئەو زمانانەوہ لە

(۱) لایەنگیری: توندپەوى لە بىر و بۆچووندا (التعصب).

ناویاندا په پيدا بوون، له ناودا نه مپتن، نایینی به هائی هاوار نه باته بهر مرؤف به گشتی که هؤبه کی تر بدؤزنه وه بؤ له یه کتری تیگه یشتن نه ویش بهم جوړه: که هه موولا یه کی جیهان، له ناو خو باندا رپک بکه ون و له سهر زمانیک بریار بدن، که ئیتر له وه به دواوه هه موو مرؤفی سهر زه مین بهو زمانه قسه بکه ن سا نهو زمانه یش یه کیک نه بی له زمانه کانی جیهان که ئیستا قسه ی پی نه که ن یاخود زمانیک دائه هپنری و ده موده ست نه خرپته کار که له هه موولا یه کی جیهاندا، هه موو جوړه تیره و هؤز و نه ته و دیه ک بهو زمانه گفتوگو بکه ن، بهو زمانه له یه کتری تی بگه ن جا له م سهرده مه دا که هه موو نه ته وه دووره کان له یه کتر، نزیک بوونه ته وه، که کرین و فرؤشتنیکی زؤروزه به نده ی باه تی بازرگانیش له نارادایه له ناویاندا، هه روه ها گوژپنه وه ی که لوه لی تابووریش له ناوه ندياندا که وتوتته گهر، هه روه ها هه نديکیان په یوه ندی خوینده واری و زرنګکاری و بازرګانیان به یه که وه هه یه، که نه گهر که لک و چاکه یان بؤ هه روه وولا نه بویه، نهو په یوه نديبانه روویان نه ته دا و، په پيدا نه نه بوون، له م سهرده مه دا، بی گو مان بوونی نهو زمانه پتویسته، که هه موو مرؤفه واری، له هه موو شوپتیکی جیهاندا گفتوگو ی پی بکه ن و له یه کتر تی بگه ن له راستیشدا هه موو نه ته و دیه ک هه ر پتویستی به دوو جوړه زمان هه یه:

زمانه کی خوی.

زمانیکی جیهانی. که به کار نه هپنری له ناو هه موو مرؤفه واریدا، بؤ تیگه یشتن له یه کتری. مرؤفیش که له زمانی مرؤفه که ی برای خوی شاره زا نه بوو، که هه ر چهندي کرد، نه یوانی له مبه سی براهی خوی تی بگات، نه نجام بهو نه گات که هه موو جیهان راپیچ نه بی، بؤ هه موو جوړه سهرگه ردانی و مالتویرانییه ک جا بؤ چاره کردنی نهو کاره ساته سامناکانه ش که ماوه نه درئ بقه ومپن، هه ر رپګایه ک هه یه نه ویش نه و دیه که بریار له سهر دانانی زمانیکی جیهانی بدرئ و له لایه ن گشت فه رمانه واییه کانی جیهانه وه بلا و بکریته وه به جوړتیکی وه هایش که که س نه مپتیته وه نهو زمانه جیهانییه ی فیر نه کری.

۱۱- چاره کردنی گیرو گرفته تابووریه کان:

بیرو باوه ری به هائی بانګ نه کات بؤ نه وه ی که ژبانی تابووری جیهان بخریته شتویه کی رپکوپتیکه وه و نهو خوارو خپچی و نا پوخته بییه ی ئیستا تیا به تی راست بکریته وه نه مپیش به جوړتیکی واکری که کامه رانی و نارام و گوزه رانیتیکی خوش بؤ هه مووان بیتته به ره م تاماوه نه درئ، له ناو جیهاندا شه روشور هه ل بگیریستی: به هؤی تیک چوونی له نگره ی

تابووری جیهانه وه له لایه که وه، به هؤی تیک چوونی باری فه رمانه واییه کانیش له لایه کی تره وه، که له راستیدا هه ر له وه هؤیه په پيدا نه بی.

له م باه ته وه (عبدالبهاء) نه فه رمووی:

(باره کانی گشتی جیهان نه بی به جوړتیکی واکری که بخرین که هه ژاری له ناو جیهاندا نه هپتی نه بی هه موو که سیک، نه وه نده ی له توانادا بی، به شی خوی له خوش گوزه رانی ده ست بکه وی ئیتر نابج که سانی و ابینین که سامانه که یان له نه نده ی به دهر بی و، که چی که سانی وایش ببینین له تاو کلؤلی و هه ژاری و هه ناسه ساریی خو یان خه ریکی مردن بن چونکه نهو جوړه بارانه که روویان داوه، له هه موولا یه کی جیهاندا، به که موکووری و نه نگی دائه نرین بؤ کومه لایه تیه ک که بیه وی به ره و چاکتر و ژبانیتیکی پر کامه رانی تر گه شه بکات و به رز بیتته وه جا نهو بارانه پتویسته چاره بکرین و راست بکریته وه.

نه وه نده هه یه پتویسته له کاتی چاره کردن و راستکردنه وه نهو باره خراپانه دا، ناگامان له خو مان بی هه ل نه که یین چونکه راستکردنه وه و چاره کردنی نهو باره ناهه موارانه به وه پیک نایه ن که هه موو که س وه ک یه ک رابگرین، نه مهنده ی یه کتری مافیان بدریتی چونکه یه کسانی له م جوړه بارانه دا قسه یه کی پروپوچه هه رگیز سهر ناگری، پیک بی، خو نه گهر رؤژتیک له رؤژانیش نهو یه کسانیه پیک هات، زؤری پی ناچی له ناو نه چی چونکه جیاوازی له ناو مرؤفایه تیدا به پتویستییه کی کومه لایه تی و سروشتی دائه نری خوی گه وریش هه ر له سهر نهو یاسایه مرؤفی دروست کردوه هه روه ها پتویسته مرؤفه کان له پایه دا پله، پله بن، که هه نديکی به رز و هه نديکیشی له خوار نه وه بی نه گینا یاسا به رپوه ناروات رپکوپتیکی چی گیر نابج یه کیک له کاره گرنه کانیش نه و دیه که پله ی هه ژاری و پله ی ده و له مهندي سنووریان بؤ دابنری).

لهو یاسا گرنه بنچینه بیانه یش که نایینی به هائی دایناوه بؤ چاره کردنی نهو گیرو گرفته که گه یشته وه راده یه کی وها خه ریکه ناسایش و دلنیا یی جیهان تیک بدات، له م چه رخی گه رده دا^(۱) و، جه نگیش له هه موولا یه کی جیهاندا هه ل بگیریستی نه مانه ن:

۱- پتویسته هه موو که سیک کارو فرمان بکات و پشه یه ک هه ل بژیری بؤ خوی، گوزه رانی پی بکات به لام نه وانه ی که پیر و په ک که و تن له م فرمانه به خشراون بیجگه له وه پتویسته بی کاره یی و ته مه لی و خوازه لؤکی له هه ر په نگی کدا بن ماوه یان پی نه درئ

(۱) چه رخی گه رده: سهرده می نه توّم (عصر الذرة).

پروو بدن، یا خود په پیدا بڼ. ههروهه پټیو بیسته پيشه سازي و هونه ره کان و کار و پيشه کان به تنه نشته زانسته پيش بينی (علمی نظری) په کانه وه له گه ل و پيژه و هونه ره کانی تر فیر بڼ.

نهمه پيش له بهر نه وه په که له کومه لایه تبي مرؤفه وار پیدا که سانی بی کار و فرمان پیدا نه بڼ و له نرکی که سانی تر بخون.

(بهاء الله) له م بابه ته وه نه فهرمووی:

«خوا له هممو که س زورتر رقی له و که سه نه بیته وه که بی فرمان دانه نیشی و که چی دهستیش پان نه کاته وه له مو له و که پاره په کی بده نی».

۲- سوود وهرگرتن له پاره (فائض)^(۱): نایینی به هائی ماوه نه دا به وهرگرتنی سوود له پاره، له کاروباری کرین و فرؤتندا نهمه پيش له بهر نه وه په که ژبانی نابووری جیهان، له م چهره دا، گه شهی کردوه و گؤراوه نهمه له لایه که وه له لایه کی تریشه وه (بهاء الله) نه فهرمووی: «که م وا هه ل نه که وئ که مرؤفی وا پیدا بی به کاری ها وره گه ز و ها ونیشتمانه کانی خوئی بیته، به که لکی براکانی خوئی بیته، له دانی دهستیوا و (قرض) یکی چاکدا جا له بهر نه وه بؤ نهمه ی به هائی به کان بکه ونه ناسووده بیه وه، پرپارماندا سوود پيش له پاره وهرگرتن، هه به چه شنی کاروباره کانی تری ناو بازار به ربه ست نه کری نه وندده هه په نابی سووده که له سنووری دادپه روه ری و دهر وون چاکی بچیتته دهر وه» (بهاء الله) کاری دیاردی کردنی سنووری نهم سووده ی به جی هیشت بؤ (خانوی هه ره گه وره ی دادپه روه ری).

۳- کریکار نابی به بنده.

(بهاء الله) بنده گه ری، و اتا کردنی که سانی تر به بنده به ربه ست نه کات نه وه پيش پيشان داوه که نهم به ربه ست کردنه، هه روه که به بنده کردنی که سیک له لایه ن که سیکی تره وه کاریکی زوردارانه و ناپه سنده و نابی هیچ به هائی به که خوئی توخنی نه وه بخات، هه روه ها بنده په تی پيشه سازي ناو کارخانه کانیش نابی بکری جا به پیتی بیرو باوه رپه کانی به هائی به کان کریکار هه مافی نه وه ی نیبه که مزی خوئی بدریتتی، نه بی ها و به شیش بی له و کاره دا که پیکه وه نه یکه ن به و اتا په کی تر کریکار بیجگه له رؤژانه که ی نه بی به شیکي

(۱) به زمانی خه لکی و له مامه له کردندا (سووی پی دهوتری که (الربا) په و خوا له قورنندا حهرامی کردوه.

دیاردی کر اویش له سوودی کارخانه که وهر بگری هه روه که ها و به شی خاوه ن کارخانه که بی وایه مه به سیش له مه نه وه په: کریکار پر به دل فرمانه که ی خوئی بکات، بؤ که لکی کارگه که، بیجگه له وه هه رچی هؤ په کی ناکوکی و تیک چوونیش هه په نه قه ومی کریکار انیش واز له مان گرتنه خراپه کانی خوئی به پین که له زبان به و لاوه هیچ شتیکی لی په پیدا نابی، چ بؤ خاوه ن کارخانه، چ بؤ کریکاران خوئیان.

۴- کهینه و بهینه ی خاوه ن زهوی و جووتیار:

له پيش چا و خاوه ن دهستووری به هائی پیدا، گیروگرتنی نابووری به چاره کرا و داناری، هه تا گیروگرتنی جووتیار و خاوه ن زهوی چاره نه کری له راستیشدا جووتیار به که م گؤشه ی کومه لایه تی پیک نه هینی جا له بهر نه وه هه روا هه ل نه گری که له پيش هه موو کومه لایه تر دا چاره ی گیروگرتنی نهم بکری جا به پیتی نهم بنده، نایینی به هائی پيش نیازی و هه په که له هه موو گوندی که کومه لایه پیک به پیتی، که نه ندانه کانی له و که سانه هه ل بیژیرین، که به زرنک و ژیر و کارگوزار ناسراون گونده که بخرتته ژیر چنگی نه و کومه له وه تا کاروباری هه ل بسوورپیتی هه روه ها له هه موو دپه کیشدا کؤگایه کی گشتی دابه زری، کارگیپتی به سه ره وه بی، کاروباری به رپوه بیات جا هه ر کاتنی دروینه دست پی کرا، نه بی به سه ر په رشتی نه و کومه له وه چنند کومه له یه کی دیاردی کرا و له و به ره مانه، هه موویان، کؤبکرتته وه و بپرتنه ناو نه و کؤگایه وه تا کارگیپتی کؤگاکه دست به دابه ش کردنی بکات به م جوړه ی که له خواره وه نو سراوه:

۱- نه و پاره په ی پټیو بیسته بؤ کاروبار هه ل سووراندنی کؤگاکه هه روه ها نه و پاره په ی پټیو بیسته بؤ پاراستنی ته ندروستی گشتی له ناو گونده که دا.

ب- دانی دهیه ک به فهرمان په وایی له گه ل سه رانه ی^(۱)

گیان له به راندا.

ج- به شی هه ل سووراندنی کاروباری هه تبه و کانی ناو گوند.

د- به شی هه ل سووراندنی کاروبار و ژیانندی پیرو په که که و ته کان.

ه- به شی کاروبار هه ل سووراندنی خویندنگای ناو گوند.

و- به شی ته و او کردنی ژیانیکی پټیو بیسته بؤ هه ژارانی گونده که نه گه ر هه بوون.

(۱) سه رانه: (ضریبه)

بیتجگه له مانه ئایینی بههائی یاسای داناو له باره ی گه لیک بابته تی تره وه، وه که دابهش کردنی سامانی مردوو به سهر خاوه ن به شه کاند له گه ل باج دانان له سهر نه وه که له پورانه (۱) نه مانه و گه لیک بابته تانی تر، (بهه الله) یاسای بو ده کردوو که نه م گيروگرتی ئابووربیه ی ئیمرو جیهانی داگیرکردوو و، ئالوزاندوه، به جوانی و ئاسانی چاره بکری تاکو مرؤفايه تی بچیتته باریکی ئابووری باشته وه و ژیانیکی خوشتره وه.

۱۲- دادگای فه رمانه وایان:

ئایینی بههائی بو ئاسایی گشتی تی نه کوشی بو دامه زرانندی دادگاییکی سهر به گشت فه رمانه واییه کان خه بات نه کات ههروه ها نه و یاسایه ییش رو شن نه کات وه بو جیهان که له سهر بنچینه ی نه وان ئاشتییه کی تا سهر و هه موو ده می بو هه موو مرؤقه واری پیکی دی. جا له سه دسال پتر له مه و پیشه وه (بهه الله) له نووسراوه هه ره پیروژه که یدا فه رمووبه تی: که پیوسته فه رمانه واییه کان ئاشتییه کی گشتی دابه زرتین بو هه موو نه ته وه کانیشی هاوار هیتاوه که کو مه لیک ناو بژیکه ری فه رمانه وایان دابه زرتین بو نه مه ی که یینه و به ینه ی سنوور و زه ویداری و سه ره رزی نه ته وایه تی پی چاره بکه ن و بی برتینه وه بیتجگه له وه هه ر کاروباریکی گرنگیش رو ویدا له ناو نه ته وه کاند که په یه ندیی به ژیانه وه هه بچ ناو بژیان بکه ن و گيروگرتنه کانیان چاره بکه ن و ناکوکیه کانیان بکوژتینه وه.

جا هه رکات دی دادگاییکی و مه زن دامه زرتینا که نه م که ینه و به ینه و گيروگرتانه له سه ر ده ستیا بی رتینه وه، نه بی هیت و ده سه لاتیکی وای پی به خسرئ که ه یچ نه ته وه به ک نه ویریت برپاره که ی بشکینی نه م دادگایه نه و که ینه و به ینه و ناکوکیانه نه برتینه وه که له ناوه ند دوو نه ته وه دا نه قه ومین جا نه گه ر هاتوو نه ته وه به ک سه ر کیشیی نوواند به رامبه ر برپاره که ی، پیوسته فه رمانه واییه کانی تر، هه موویان بچن به گژیا، تا ناچارئ نه کهن مل دانه وینیی بو برپاری نه و دادگایه دوا ی دامه زرانندی دادگاییک بو فه رمانه واییه کانی هه موو جیهان، که ینه و به ینه ی چه ک فری دان دیتته پیشه وه، یاخود سنوور داناییک بو ژماره ی چه کی کوشنده جا به پیی ئایینی بههائی پیوسته هه موو فه رمانه واییه کانی جیهان له سه ر نه وه ریک بکه ون که ته نیا نه مه نده چه کی کوشنده بو فه رمانه واییه ک دابنری، که هه ر به شی پاراستنی یاسا و ئاسایشی ناو خا که که ی خو ی بکات

(۱) یان راستر: نه و میراتیانه.

(بهه الله) ییش که نامه کاری کردوو له گه ل خونکار و گه وره کانی جیهاندا، مه ترسیی خستونه ته بهر، که له نه نجامی به ره ره کانی له چه ک زورکردن و به هیزکردنیاندا، ره گه زی مرؤقه واری له ناو نه چی که نه وی به وجوره پیکی دی که له گه نجینه ی فه رمانه وایی، به شی هه ره زوری بو ئاماده کردنی چه کی کوشنده و که لوپه لی جهنگ به خت بکری نه م بو شاییه ییش به وه پرته کاته وه که باری نه ته وه گران نه کات، به زورکردنی باج و پاره کوژدنه وه له نه ته وه له م روو هیشه وه (بهه الله) نه فه رمووی:

(پیوسته هه موو فه رمانه واییه کانی جیهان له سه ر نه وه قسه یان بکه ن به یه ک که هه ر چه کیکیان هه یه به جاریک فری بدن نه گینا نه گه ر هه ندیکیان چه ک فری بدن و، هه ندیکیان فری نه دن، نه م کاره سه ر ناگری (نه مه ییش پیوستییه کی مرؤفايه تییه که هه موو فه رمانه واییه کانی جیهان، به جاریک، له سه ر نه م کاره گرنکه ریک بکه ون تابتون، هه موویان نه م چه که کوشنده فری بدن، که له کوشتاری مرؤف به ولاره ه یچی تریان لی ناوه شیته وه.

(به لام نه گه ر هاتوو نه ته وه به ک نه و به شه ی بو جهنگ و که شتییه کانی جهنگ ته رخان کردوو، له گه نجینه که ی خو ی، فره تری لی کرد، بی گومان نه ته وه کانی تریش ناچار نه بن، ده ست بکه ن به و به ره ره کانی نه نگ و ناپه سنده، بو پاراستنی هه ستی و پیوستییه سروشتیان، که زور دووره، قسه کانیان، له راستییه وه!.)

ژيانی بهائیهک بهای (بهاء الله) وه

(بۆ ئەمەى بېستە بهائى، پېتوبستە جيهانت خوش بوئى مرۆڤايه تيشت خوش بوئى پېتوبستە خهبات بکهيت بۆ چاکهى ئەوان، بۆ ناشتیی گشتى، بۆ برايه تى گشتى).

کاتیک که له (بهاء الله) پرسرا بهائى ئەبى چۆن بى، ئەو بهم جۆره وهرامى دايه وه:

(له راستيدا بهائى بریتيه له و خاوهن گیانه نازادهى که بههه موو کولى دلييه وه تى ئەکۆشى بۆ سرهوتى جيهانى و بۆ ئاسایش و ناشتیی گشتى، له ناو ئەم مرۆڤه واریيه کتۆل و سه رگهردانه دا که به ئازاره وه ئەتلیته وه ههروهها نابى بهائى خهباتى خۆى بوهستينى، نابى وه رسیش بى له م خهباتهى که ئەیکات).

له شویتیکى تریشدا ئەفهرموئى:

(بهائى ئەو کهسه به، هه رچی کرده وه و رهوشتى بلند هه به تیا کۆبوو پیتته وه).

کهواته (بهاء الله) وای له به هائیهکان ئەوئ، که چاکترین کرده وه و بلندترین رهوشتیان هه بى، تا تیا ئەگه نه ئەوپه رى به رزبى له ناو کهسانى تر دا ئەیه وئ: چ له رهوشت و کرده و هیاندا، چ له فرمانى رۆژانه یاندا، رینگای هه ره ناوازه بگرن له ژيانیاندا.

کهواته بام به کهم پله ی بلند بۆ نه وه مان ئەوه بى که پهروه رده که رى گه وره مان چبى فه رموه جیبه جیبى بکه ين و خۆمان به و ره ووشت و کرده وه به رزانه وه پرا زتینه وه. پیتوبستە بهائى دلسۆزبى بۆ ئایینه که ی خۆى به راستى بىگرئ چونکه ئەو هه موو دهم پیتوبستى به وه هه به که به هۆى هۆشه وه بگات به هۆشى (بهاء الله) تا کو ژيانى بهائى ته وای ده ست بکه وئ ئەمه يش به وه پیک دئ که دلسۆزبیه کی راسته قینه ی هه بى، بۆ جیبه جی کردنى فه رمانه کانی ئایینه که ی خۆى، له ژيانیا جا له به ره وه وه ملکه چ کردنى کی بىر بۆ ئایینه بهائى، ئەو کهسه ناکات به بهائى.

چونکه ئایینه راسته قینه هه چ ده میک چا و لیکه رى تیا نه بو وه جا ئەگه ر بیتو ئەو کهسه ته نیا به رو وائه ت و چا و لیکه رى ئایینه که ی خۆى بگرئ، بى گومان ناگاته ئەو ژيانه ی، که پیتوبستە بى بى چونکه ههروه کو (مه سیح) فه رمويه تى:

(رینگای ژيان ته نگه به ره کهم کهس ئەتوانى بیدۆزیتته وه)

پیتوبستە هه موو بهائیهک با وه ره به و هیش بکات که جوانبى خوا بى له ناو چوار چیتو ی له شى (بهاء الله) دا ده ره که وئ، که ئەمیش مرۆڤیکه له مرۆڤان ئەگینا با وه ره که ی

به ئایینه بهائى، هه ره بناو ئەبى، نه ک به راستى جا له به ره ئەمه به که هه موو پیتغه مبه ره کان فه رمانیان بۆ مرۆڤ ده ر کرده وه، که هه موو دهم میتشکی خۆیان بخه نه کار، بۆ ئەمه ی له راستى ئایین تى بگهن و له راستى ئایینه که ی خۆشیان دلنابن ئەگینا هه ره به وه نده پیک نایه ت کو ترانه ده ست بده نه جیبه جی کردنى ئایینه که له ژيانیاندا یا خود بلین ئیمه له سه ره ئەو ئایینه ين!...

له راستيدا بهائى ئەبى و ابى، به هه یچ با وه ره نه کات، تا ئەتوانى بگاته راستى ئەو شته و هۆشى دروست په سندی ئەکات جا بۆ ئەمه ی به بهائى دابنریت، پیتوبستە خوات خوش بوئ ئەمه يش به وه پیک دئ که هه موو که سیکت له جيهاندا خوش بوئ بهائى راسته قینه ئەو کهسه به که دلئیکى پر له خۆشه و یستى ته وای هه بى.

که به دلئیکى پاکى بى گه رده وه هه موو که سیکى خوش بوئ که قینه له کهس نه بى که که سیش سووک نه کات چونکه ئەو دهموچاوى خۆشه و یست له هه موو روویه کدا ئەبینه.

ههروهها ده ست کردى خوا له هه موو شویتنیکا ئەبینه که واته سنوور دامه نى بۆ خۆشه و یستیه که ت به یه ک هه ستى پاکیشه وه له گه ل هه موو جۆره ره گه ز و نه ته وه به ک بجو لێره وه له م باره وه بهاء الله ئەفهرموئ:

(خوش به خته ئەو کهسه ی که برائى خۆى له خۆى چاکتر ته ماشا ئەکات ئەگه ر و ابى، ئەوا به کیک ئەبیت له بهائیهکان).

پارانیه له خوا واتای ئەوه به که له و به و لا وه واز له هه موو شتیکی بهینیت و اتا واز له هه موو هه وه س و ئاره زوو و ئالۆشه کانی دلئى خۆى بهینیت، که خراپ بۆ شتانی تر کیشى ئەگه ن چونکه رینگای راستى بۆ ده وه له مهندى و هه ژارى، بۆ ته ندروستى و نه خۆشى، بۆ ناو باخچه و زیندان، وه ک به ک ئەچى بهائى راسته قینه يش ئەو کهسه به که دل به به شى خۆى له ژيان و له جيهاندا ئەکات مه به سیش له م قسانه ئەوه نیه که ئەبى بهائى گوئ نه داته ئەو که سانه ی، یا خود ئەو شتانه ی که له ناویاندا ئەئى چونکه ئەوه، ئەوه ئەگه بینه که ئەبى دوور که ویتته وه له هه موو کهس و، نه نگ و ناپه سند بپارێزى نه ک به چاوى سووکه وه سه برى ئەو شتانه بکات که خوا دروستى کردن چونکه بهائى دووره له وه وه که پیاوئیکى وشک و بیکاره بى یا خود پیاوئیک بى و واز بهینى له خۆشى ژيان یان هه یچ هه ست و تاسه یه ک له دلنابى نه مینى بهائى خۆشیه کی گه وره ئەکه ویتته دلنابى که خۆى له سه ره رینگای راست بینه، که کار و فرمانیکی زۆرى له ژیر چنگدایى، بى ئەمه ی موویه ک

لابدات له و ږيگا راسته، بۆ ئەمەى خوښى له و کردهوانه پى بگات که خوا حەزبان پى ناکات.

له راستيدا بههائى راسته قينه بيجگه له وهى که باوهري بهتاييى (بههءالله) ههيه له فەرموده کانيشى ناموزگارى و ږى بهريى ئەدۆزيتتهوه، له هه موو کاتيکى ژينيا، له هه موو کاروبارتيکيان ئەو، که هه نديک له فەرموده کانيى (بههءالله) ږوشن ئەکاتهوه بۆ که ساني تر خوښيهه کى زۆر به دلى ئەگات، که له وانهيه بيبته هوى کامه رانى له ژيانيا جا به م هۆيه وه ئەتوانى له هيتى گيان پشتيوانيکى دەست که وى ئەکاته له سەر هه موو بههائيهه ک پيويسته که که ساني تريش بخاته سەر ئاره زوى تاييى بههائى پيويسته دليان کيش بکات بۆ تايينه که، ئەو، له مه دا، هەر له شوانىکى چاک ئەکات که دلى پانه مه رکهى خوڻى، به ساز و ئاواز خوڻ بکات نهک وهک ئەو شوانه پى، که به زه پرى دار پانه مه رکهى ببات به ږيوه به م جوړه (بههءالله) گفتمگو له گه ل گشت مرؤڤدا ئەکات:

(ئەى ئەو که سهى له گل دروست کراويت!

تى گه يشتوانى خواناسان کاتيک دەم ئەکه نه وه، قسه بکه ن، که که ساني تر گوڤيان لى بگرن ئەوانيش وهک مهى گيږه کان وان، تا داواى مه پيان لى نه کړى، مهى پيشکه ش ناکه ن!)

له بههائى وا ئەخوازى که له هه لهى که ساني تر چاو پوڻى بکات ته نيا ته ماشاى ږه وشته چاکه کانيان بکات هه روه ها پيويسته له سه رى بگه ږى به دووى هه لهى خوڻدا له کرده وه و ږه وشته چاکه کانيى خوڻى چاو پوڻى.

بههائى ئەو که سهيه که دل سوږى خوا بى که به دووى راستيدا بگه ږى که خواى خوڻ بوى ته نيا، خوڻى بۆ خوا ته رخان بکات هه ر که سپک فەرموده کانيى خواى به جى هينا و خوڻى به خت کرد له پينا خوادا، خوڻى ماندوو کرد و تىکوشا له بلاوکرده وهى فەرموده کانيى خوادا، به ناو که ساني تر دا؛ هه روه ها هه ر که سپک خوڻى کرد به خاوه ن دل و ده روونى پاک و کرده وه و ږه وشته چاک هه ر که سپک هه له و کرده وه نه نگه کانيى که ساني ترى شارده وه و ئاشکراى نه کرد، هه ر که سپک راستگو و سەر راست بى، هه ر که سپک خوڻى باش ناسى... بى گومان ئەو که سه باوهري بهتاييى بههائى ههيه و، فەرموده کانيى (بههءالله) يش جيڤه جى ئەکات.

دهربارهى تاييى بههائى چى گوڤراوه

تاييى بههائى، به ناو هه موولايه کى جيهاندا بلاو بووه وه نووسراوه کانيى تاييى بههائى به دهيان له زمانه ناسراوه کانيى جيهان نووسراوه ناموزگارى و فەرموده و ږاوتيزه کانيى که بۆ راست کرده وه هيه کى ئاساني کاروبارى مرؤڤ داناوه، له هه موولايه کى ئاشکرا بو له بهرته وه زۆر له زانا و گه وره پياوان و راستى په رسته کان، بيروباوهري خوڻان، دهربارهى ئەم تاييى بههائى، شان به شاني نووسره کان. وا له مه و دوا هه ندى له و بيروباوه پانه پيشان ئەدهين:

شاهزنى خاكي ږومانيا كه ناوى (مارى)^(۱) بوو، به م جوړه لى دواوه:

(تاييى بههائى هه ر له سنگيکى فراوان ئەکات، که له ناو خوڻياندا فەرمودهى ته وانهى کوکرديتته وه، که به دواى وشه کانيى هيووا ئاواتى ږرگارييدا گه ږاون (بههءالله)، هه موو پيغه مبه ره کانيى پيش خوڻى ږيږ لى ئەگرى بۆ ئەوه يش ناگه ږى که تاييى بههائى تر تىک بدات ماوه يشى داوه هه موو ده رگاگان بکړينه وه له راستيدا تاييى بههائى (تارام ئەبه خشى به ده روون هيووا ئەخاته دل وه بۆ ئەوانهى که به دواى ئارامى گيان و دلى پر له ئاسايشدا ئەگه ږين، به نده کانيى ئەم تاييى بههائى، هه روه ک سه رچاوه يه کى ئا و ان، که له بيابانيکى وشک و برنگدا بدۆزيتته وه، که ده ميکى دوور دږيږ له و بيابانه دا ون بووبن.

(ئوهى (بههءالله) و (عبدالبههائى) کورى به تيمه يان به خشيووه به راستى، نامه يه کى سه رسورهيږنه ره ئەم دوو که سه ئەم تاييى بههائى به زورى زۆر داره کى دامه زانده وه چونکه هه ر دوو کيان له وه ئاگادار بوون که تو وى راستى تا سەر، که له ناويا شارراوه ته وه، هه ر ئە بى ږوى و سەر ده ربه ينى و گه شه يش بکات... هه روه ک تاييى بههائى برىتى بى له نامه کى مه سىحى گه وره و، به وشه کانيى ئەو يش، سەر له نوڻى، گوڤراييتته وه و ايه ئە وه نده ههيه تاييى بههائى باشت رىک ئە که وى له گه ل ئەم سه رده مه دا، که تا ئە گاته وه سالى يه که مى سه رده مى تاييى مه سىحى، هه زار و سه دان سال دوورن له يه که وه.

(۱) ږومانيا له دوو ولايه تى (ئەفلاک، به گدان) پيک هاتبوو که له ږيږ ده ستى عوسمانيه کاندا بوون و دوو شازادهى يونانيش به ږيوه يان ده برد، ږوسيا زوو زوو ده ستى له کاروباريانه وه و ده رده دا و هانى ده دان له دږى سوږتاني عوسمانى، له ۱۸۶۲ هه ر دوو کيان يه کيان گرت و ولاته که يان ناونا (ږومانيا) له ۱۸۶۶ ږومانيا شازاده يه کى ئەلمانيا دانا به سه رۆکى خوڻان و له ۱۸۸۱ ناوبرا به (مه ليک کارلى يه که م)، ئەم له ۱۹۱۴ دا کوچى دوايى کرد (مارل) ژنى مه ليک کارل بووه.

(جا هەر کاتى ناوى (بهاء الله) ياخود (عبدالبهاء) سەرنجى ئىپوھى ڤاكيشا، ڤو و
 لەواناكانى ئايىنى بەھائى وەر مەگىڤن لە جياتى ئەو بەگەڤىن بەدوای نووسراوھەکانى ئەو
 دوو پىاوەدا ڤىگايش بەدەن بەخوتان، كە وشە ڤرشنگ دەرھەکانى ئەو دوو كەسە، كە ڤرن لە
 ئاسايش و خۆشەويستى و ئامۆڤگارې، بچنە ناخى دلتانەوھ...
 چونكە خۆشەم ھەر وھام كرد كە ئەو وشانە ئىستا كە لە كانگای دلما جى
 گىروون...)

ليو تۆ لستوى^(۱) يش ئەمەى نووسيوھ: «بىروباوھەرەكانى بابىيەكان دواڤۆڤتيكى گەورەيان
 بەدەمەوھ ھەيە... لەبەرئەوھ من لە كانگای دلماوھ ھەز بەسەر كەوتنى ئەم بزووتنەوھە
 ئەكەم چونكە ئەو، ھەرچى باش و بەكەلكە ئەوھ ڤىرى مرۆڤ ئەكات وەك: بىروباوھەرەكانى
 براپەتى و يەكسانى و خۆ دوورخستنەوھ لە ژيانى ڤوول پەرستانە، لە پىناو دل ڤاگرتنى
 خوادا... (ھەرچ ئايىنى بابىيەكانە، كاتى كە پەيدا بوو لە ئايىنى ئىسلامەوھ ھەلقوولا
 بەلام بەھوى بىروباوھەرەكانى (بهاء الله) وە وردە، وردە گۆڤرا و گەشەى كرد. تا وای لى
 ھات، چوھ شىپوھى ھەرە بلند و ھەرەقال ڤووى بىروباوھەرە ئايىنيەكانەوھ».

ئەمەيش ئامۆڤگارى خوالى خۆشبوو (مازارىك)^(۲) ھە كە سەرۆك كۆمارى فەرمانرەوایی
 چىكۆسلۆڤاكييا بوو: (ئەم بىروباوھەرەكانە بىھە بۆ پىاوە زرنگ كارەكان، بۆ زانستكو و
 زانستگان، بۆ خويندنگانى تریش.

ھەر وھە دەربارەيشيان وتار بنووسە چونكە ئەوانەى ئەتوانن ئاشتى گشتى داڤەزڤين،
 ھەر ئەوانەن كە بەمرۆڤ دائەنرڤين).

(۱) ليون تۆلستوى (۱۸۲۰ - ۱۹۱۰) نووسەرێكى گەورەى ڤووس بوو، دەبووست لە ڤى دادپەرورەى
 و خۆشەويستى و دوور كەوتنەوھ لە توند و تىڤىيەوھ باری كۆمەلايەتى و لاتەكەى چاك كات لە
 نووسىنەكانىدا رەخنەى لە خراپەكارىەكان دەگرت و خوونەڤىتى كۆمەلايەتى دەخستە ڤوو،
 بەناو بانگرتين بەرھەمى: شەر و ئاشتى، ئانا كارىنيئا.

(۲) تۆماس مازارىك (۱۸۵۰ - ۱۹۳۷) يەكەم سەرۆكى كۆمارى چىكوسلۆواك بوو، لە ۱۹۱۸ -
 ۱۹۳۵.

سەرۆك كۆمار (ئەدوار بىنيش) يش لە بابەت ئايىنى بەھائىيەوھ ئەمە ئەلئى:
 (بىروباوھەرە بەھائىيەكان، يارمە تىدەرېكى بەھىڤن بۆ سەر كەوتنى (گيان) و
 (مرۆڤايتى)، بەتەواوېى لە راستىدا ئايىنى بەھائى، لەم ڤۆڤزانەدا، بوو تە ھىڤنك لە
 ھىڤنە ھەرە گەورەكانى ڤەوشت و خوو و كۆمەلايەتى لە ناو ھەموو جىھاندا جا ھەر چەند،
 لەم ڤۆڤزانەدا، تەنگ و چەلەمەى و ڤىڤى و زرنگكارى ڤوو ئەدەن لە جىھاندا، ياخود
 ئەوانەى ھەن توندوتىڤرتيان لى دى، من خۆم وادىتە پىش چاو، كە زۆرتەر ھۆگى ئەم
 بىروباوھەرەى خۆم ئەم.

ئىمڤۆ بۆ ئىمە وا ھەل ئەگىڤن كە تى بكوڤىن بەشى ھەرە گەورەى يارمە تىدان و
 سازبوونى فەرمانرەوایانەمان دەست كەوڤ منىش وام بۆ دەرئەكەوڤ، بەم بۆنەيەوھ، كە
 جوولانەوھەيەكى وەك ھى بەھائىيەكان، كە خەرىكە ڤىگايەك تەخت ئەكات بۆ
 دامەزراندنى دەزگايەك بۆ ئاشتى جىھان، بوو تە پىڤىستىيەكى گرنگ).

(ث. ك. شى) يش لە نووسراوھەكەى خۆيدا كە ناوى (ڤىك خستنى پەبوھندى ناوھند
 ڤەگەزەكان و ئايىنەكان) ھ ڤر بەدل ئەلئى:

(ئەگەر ددان بەوھدا بنىڤن كە لەم سەردەمەى دوايىيەدا پىڤەمبەرېك ھەلكەوتوھ، ناڤى
 ڤووبكەينە كەس (بهاء الله) نەبى چونكە كردهوھ و ڤەوشت و سروسى مرۆڤ خويان ئەبەنە
 ڤىڤاردەرى دوايى بەسەر خاوەنەكانىانەوھ (بهاء الله) يەكىڤ بوو لە چىنە ھەرە بلندەكان...
 وانا، مەگەر ھەر لە دەستەى پىڤەمبەرەكاندا پىاوى وا ھەلكەوتى...).

(ڤىكونت ساموئىل) يش كە (كەرمەل) ى يە دەنگى خۆى وا ئاشكرا ئەكات:
 (لە راستىدا لە تواناماندا ھەيە، كە بابەتە يەكىڤىيە گشتىيەكانى ناو ھەموو ئايىنەكان
 دەرېھىڤن و كوڤان بكەينەوھ جا ئايىنى بەھائىيە، مەبەسى لە پەيدا بوونى خۆى، ھەر
 ئەمەبوھ لە راستىدا ئايىنى بەھائى يەكىڤە لەو بزووتنەوھ سەرسوڤھىنەرانەى كە لەم
 سەردەمانەى دوايىيەدا، لە جىھانى ڤۆڤھەلاتدا پەيدا بوون).

(نورمان نىتوتش) يش وای ئەگىڤىتەوھ:
 (ئىمە ناتوانڤن، ئىستا، خاكى (فەلەستين) بەجىڤگای ھەر سڤ ئايىنەكە داڤىڤن چونكە

له راستیدا بووه ته خاکی چوار ئایین چونکه ئایینی به هائی که بنکهی گیانی و جیگا پیروزه کانی له شاره کانی (حهیفا) و (عهکا) دامه زراون، ئیستاکه گه یشتوو ته رادهیه کی و له چاکی و به که لکیدا بۆ گشت، که هه ل نه گری به ئایینیکی جیهانی دابنری هه ر نه و نده هیزی ئه م ئایینه گه یشته خاکه که مان، ده موده ست بووه یارمه تی ده رتیکی باش بۆ له یه ک تی گه یشتن و پریک که وتنی گشت ئایین و نه ته وه کانی)...

خوالی خۆشبوو (شیخ محمد عبده^(۱)) یش له رۆژنامه ی (الأهرام) دا که ئه وساکه له شاری (أسکه ندریه) دا ده رته هینرا، و تاریکی دریزی له بابته ده رکه وتنی (باب) هوه نوسیبوو، ئه مه هه ندیکی تی: (ئه و (باب) هه ی که و ئه زانی (مه هدی) ی چاره پروان کرا و خۆیه تی، که له پرانه وه ی ژبانی سه ر زه میندا ده رته که و ئی، هاو رتیکانیسی به لایانه وه وایه که ئایینه که یان کامه رانی تا سه ری^(۱) به ده مه وه یه ئه مه نده یشتی باش و به که لکی تیایه ، له ه یچ ئایینیکی تر دا ئه وانه نایبیرین به لام (باب) له پاش ده رکه وتنی له (شیراز) دا دوور خرایه وه بۆ (إصفهان) له ئیسه په هانیسه وه دوور خرایه وه بۆ (ته وریز) له ویتیشدا بریاری کوشتیان به سه ر دادا پاشان کردیان به داردا جا له به رته مه ی (باب) به خۆین ئه چیته وه سه ر پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بێ)، له به ر ریزگرتن له بنه ماله ی پیغه مبه ر نه یانویست بیکوژن به شیر له باتی ئه وه کردیان به داردا و گولله بارانیان کرد که یه که م گولله ی ئاراسته کرا، گولله که له و گوریسه که وت که (باب) یان پتوه هه لئواسیوو گوریسه که پچرا.

(باب) یش بێ وه ی ده رباز بوو که کۆمه له که ی ئه و یان به چاوی خۆیان دی، زۆتر باوه ریان پێ هینا ئه مه یان به شاکاریکی پیروژ دانا که له توانای که سدا نه بوو بیکات.

به لام (باب) بۆ جاری دووه م هه لئواسرایه وه ئه م جاره گولله کان کاریان لێ کرد و کوشتیان

(۱) شیخ محمد عبده (۱۸۴۹ - ۱۹۰۵) زانایه کی ئایینی و سیاسه ته دارتیکی میصری بوو، تینه دکۆشا بۆ به رپاکردنی چاکسازی و تازه گه ری له بواره کانی باری ژبانی کۆمه لگه ی میصریدا رۆژنامه ی (الوقائع المصرية) ی ده رده کرد، دژی ده سه لاتێ ئینگلیزه کان بوو؛ جا دووربان خسته وه بۆ (پاریس) و لیته له گه ل (جمال الدین ئه فغانی) دا رۆژنامه ی (العروه الوثقی) یان ده رده کرد، دوا یی هاته لوبنان و بووه مامۆستا و ده شی نووسی، له ۱۸۹۹ کرایه (موفتی میصر). له به ره مه کانی: (رسالة التوحید، شرح مقامات البدیع الهمدانی، شرح نهج البلاغه و تفسیر القرآن) جگه له کۆمه لتیکی زۆر له وتار و نووسینی سیاسی و کۆمه لایه تی و ئایینی.

(۱) کامه رانی تاسه ر: (السعادة الأبدية).

لاشه که یشیان نارد بۆ ده ره وه ی شار کوره گه وره که ی (باب) یش که ناوی (عباس أفندی) یه له وه به ناوبانگه تره که ناوی هونه رمه ندی به یتری یان په نجه بکیشتری بۆ کرده وه جوامیریبه کانی چونکه ئه و له ناو گه وره پیاوانی خاکه که دا و کار به ده ستاندا باش ناسراوه ئیتمه یش که چاومان بچ که وت، و امان بۆ ده رکه وت که پیاویکی خاوه ن نه ژادیبه نیازیکی پاکی هه یه و دلتیکی چاک زمان پاراوه به سامه زۆرمه نده و، زرنگانه یش ئه جوولیته وه خاوه ن په وشت و خوویه کی به جگار جوانه تا بلتی سه ر بلند و پروو خۆشیشه .

له بابته به هائیبه کانیشه وه هه روا زانراوه که خاوه نی په وشت و خوی بلندوانان بده یی و کرده وه ی جوان و شیرین ه یچ که سیکیش ئه م قسه یه به ریه رچ ناداته وه مه گه ر ئه وانه نه بچ، که خۆیان به زل ئه زانن و لووت به رزیی ئه نوین).

دوا یی بام ئه م بریاره یش بخوینینه وه، که له لایه ن که سیککی ناوازه وه ده رچووه، که ئه ویش خوالی خۆش بوو، مامۆستا (بنیامین جوت) ه کارگرتی زانستگای (بالبول):

(دوورنیه که ئایینی به هائی بگۆری و گه شه بکات و بپتیه ئه و ئایینه ی که مرۆفایه تی ئاواتی بۆ خواستوو ته ئیستا).

(لویس کامبل) یش که مامۆستایه ک بووه و یه کسێک بووه له شاگرده هه ره به ناوبانگه کانی (بالبول)، ئه م قسه یه ی مامۆستای خۆی به ته و اوه تی رۆشن کردۆته وه:

(ئه م بزوتنه وه ی به هائیبه، له راستیدا گه وره ترین رۆشنا ییه که به سه ر ئاسوکانی ئه م جیهانه دا په خشان بووه له پاش هه ل هاتنی رۆژی (مه سیح) ه وه تا ئیمرۆ، هه ر ئه م رووناکییه هه له هاتوو له به رته وه پتویسته له سه رتان چاوتان لیتی بچ، وریایش بن، ماوه نه ده ن، که خۆیتان لێ بشارتیه وه و لیتان ئاوابی له راستیدا ئایینی به هائی هه ره گه وره و هه ره نزیک ئایینه که دانیشتوانی سه ر زه مینی ئه م سه رده مه، به گران، به ته و اوه تی تیتی بگه ن مه گه ر له دوا رۆژی مرۆفه وارییدا گرنگی و نرخێ ئه م ئایینه، به ته و اوه تی ده ریکه و ئی)

لایه‌نگیری فرمانروایی و خو دوور خسته‌وه‌یش له کاروباری زرنگاری

پایه بلند (بهاء‌الله) فرمانی داوه به‌هاو نایینه‌کانی خوئی، که له هەر کوتیبه‌ک بن، لایه‌نگیری ئەو فرمانرواییه بن، که له ژیر سببه‌ریا ئەژین سا ئەو فرمانرواییه هەر فرمانی دهر بکات و، هەر یاسایه‌ک دابه‌زینتی، پتویسته پر به‌دل ملیان بۆ که‌چ بکن و جیبه‌جییان بکن بیجگه له‌وه به‌کرده‌وی راست و دروست و ده‌ست پاکییه‌کی ته‌واوه‌وه پشتیوانی ئەو فرمانرواییه بکن و که‌لکیشی پێ به‌خشن هەر پتویستییه‌کی کارگیرانه، یاخود نیشتمانییه‌ش که‌وته سه‌رشانیان، پتویسته زۆر به‌جوانی و شیرینی و ته‌واویییه‌وه جیبه‌جییه بکن به‌هائییه‌کان پتویسته، هه‌موو، هاو‌نیشتمانی دل‌سۆز و ملکه‌چی بی وهی بن، بۆ فرمانرواییه‌کانی خویان، که له ژیر سببه‌ریاندا ئەژین پتویسته به‌هه‌موو دلپاکی و سه‌ر راستییه‌کیشه‌وه به‌که‌لکی هاو‌نیشتمانه‌کانی خویان بین.

هه‌روه‌ها (بهاء‌الله) ئەوه‌یشی لێ به‌ریه‌ست کردوون، که خویان تیکه‌ل به‌کاروباری زرنگاری (سیاسی) بکن یاخود بچنه سه‌ر هه‌یج کارو‌فرمانی‌کی فرمانرواییان پایه‌ی زرنگاری ده‌ست خویان بخهن.

هه‌روه‌ها ئەوه‌یشی لێ به‌ریه‌ست کردون که تیکه‌ل به‌ده‌سته زرنگارییه‌کان بن^(۱) یاخود لایه‌نگیری ئەم ده‌سته (حزب) و ئەو بزوتنه‌وه‌ی نه‌یتی بکن چ به‌زمان بی چ به‌ده‌ست.

(بهاء‌الله) بریاریشی ده‌رکردوه که هەر به‌هائییه‌ک له‌م رینگا بی لایه‌نگیرییه لای داو، له رینگای خو‌یاراستن به‌ولاوه له زرنگاری، رینگایه‌کی تری گرت، ئەو که‌سه خوئی تووشی شکاندنی فرمانه‌کانی نایینی و پتویستییه‌کانی ده‌روونی ئەکات له چاندنه‌که‌یشی هه‌یج ناچینتیه‌وه، به‌ری خراب نه‌بی (بهاء‌الله) له به‌هائییه‌کانی به‌ریه‌ست کردوه که چه‌کی کوشنده هه‌لگرن و، چه‌کی کوشنده‌یان بی چونکه هەر له‌و ده‌مه‌دا بوو که نامۆژگاری خونکار و سه‌رۆکه‌کانی جیهانی ئەکرد، که چه‌ک فری بدن و ئاسایشی گشتی له‌سه‌ر ئەو بنچینه‌یه دابه‌زینتی، که دان ئەنی به‌بوون و به‌مافی ره‌گه‌زی مرۆفدا هه‌روه‌ها له‌و کاته‌یشدا بوو که نامۆژگاری ئەوانه‌ی ئەکرد: واز له‌و خو‌په‌رستییه‌ نا په‌سندانه به‌یتن، که ئەبنه‌هۆی ناکوکی ناو نه‌ته‌وه‌کان و ئەیان کهن به‌گه‌ژبه‌کدا بیجگه له‌وه خه‌ریکی ئەوه‌یش

بن که هەر ناکوکییه‌ک له باو‌وپه‌یرانه‌وه ماوه‌ته‌وه، له‌گه‌ل هه‌موو پشم و قین و دوژمنایه‌تییه‌کی کۆندا، هه‌موویان له ره‌گ و پشه‌وه دهر بکیشن و ماوه نه‌دن، تاوتیک له ناو دل‌یاندا بچینتیه‌وه.

جا له‌به‌رئه‌وه به‌هاو‌نایینه‌کانی خوئی هه‌رموه‌وه: که له کانی دل‌یانوه هه‌موو که‌سیکیان خوش بوئی نامانجیشیان ئەوه‌بی، که بۆ که‌لک و چاکه‌ی ره‌گه‌زی مرۆف تی بکۆشن هەر له‌به‌رئه‌وه که مرۆفایه‌تی، یه‌کیتییه‌کی وه‌هایه، که هه‌موو جوژه نه‌ته‌وه و ره‌گه‌ز و تیره و ره‌نگیک، هه‌موو خاوه‌ن نایین و باوه‌ریک، له هه‌موو ده‌م ناماده‌بن که له پیتاوه ئەم نامانجه رو‌شن و پیرۆزه‌دا خو‌یان به‌خت بکن.

(بهاء‌الله) ئەمه‌یشی دا به‌گو‌تیاندا:

(کوشنتان له رینگای دل راگرتنی ئەوه‌دا، چاکتره له‌وه‌ی که ئیوه که‌سانی تر بکۆن!)... هه‌روه‌ها ئەوه‌یشی له به‌هائییه‌کان به‌ریه‌ستکرد، که خه‌ریکی شه‌روشه‌ر و ده‌مه‌قالی و تیک به‌ردانی به‌کترین هەر کرده‌وه و کاربکیش که بیته هۆی تیکدانی خو‌شه‌ویستی له ناو مرۆفده‌واریدا نابێ بیکهن.

(بهاء‌الله) ئەمه‌یشی فی‌ری به‌هائییه‌کان کرد که خواناسینی ئیمرو له وشه‌و واژه و پیتدا دهر ناکه‌وی کرده‌وه و کاری چاک و که‌لک به‌خشینی ته‌واو به‌جیهانی مرۆفایه‌تی خواناسین دهرته‌خات. له جینگایه‌کی تریشدا ئەهه‌رمووی:

(سه‌ره‌تای خوا ناسین ئەوه‌تا که قسه‌که‌م بکری، کرده‌وه زۆر پيشان بدری جا هەر که‌سیک قسه‌کانی له کرداره‌کانی زۆرتر بوون، پتویسته ئەوه بزائن که نه‌بوونی ئەو که‌سه، له بوونی چاکتره له ناو چونیشی له مانه‌وه‌ی چاکتره!...)

(کارگیری به‌هائییه‌کان)، فرمانی نامۆژگاری کردنی به‌هائییه‌کان و ری پيشاندانیان، هه‌روه‌ها لابردنی ئەو به‌هائییه‌کانه‌ی که پیچه‌وانه‌ی ده‌ستوره‌کانی نایینی به‌هائی ئەجوولینه‌وه... کارگیرییه‌که ئەم کارانه‌ی خستۆته سه‌ر ئەستۆی کۆمه‌گیانییه‌کان (المحافل الروحانیه) و کۆمه‌له نه‌ته‌وه‌یییه‌کان (المحافل الملیه)، که به‌پیتی ژماردنی دوایی ژماره‌یان گه‌یشتوه‌ته (۲۵۰۰) کۆمه‌له، که به‌ناو هه‌موولایه‌کی جیهاندا بلا‌وبوونه‌ته‌وه له‌بابه‌ت ئەوانه‌یشه‌وه که فرمانی نایینه‌که ئەشکین، سه‌رکرده‌ی به‌هائییه‌کان، به‌م جوژه رینگای پيشان داوه، که دهرباره‌یان بکری:

(ئهو که‌سانه‌ی که توخنی کاری ناپه‌سند ئەکه‌ون، وه‌ک خوارده‌وه‌ی مه‌ی و کیشانی

(۱) ده‌سته زرنگ کاریه‌کان: پارتیه‌ سیاسییه‌کان.

پارانه‌وهی عبدالسهاء له بهردهم خواوا

(خوايه! خوايه!)

شه‌وه زهنگ هه‌موولايه‌کی داگیرکردوه هه‌وری ئه‌ستوری ئاودامانیش هه‌موو ئاسۆیه‌کی گرتۆته‌وه.

دانیشتوانی سه‌رزه‌مینیش خۆیان فری داوه‌ته ناو گیتراوی بیروباوهری پروبووچه‌وه. به ناوه‌راستی زۆرداری و دوژمنایه‌تیشدا تاریکایی دا هاتوو منیش هه‌ر ئه‌و پرشنگی ئاگره‌ نیله‌ نیله‌م دیته‌ پیتش چاوا که له ناو چاله‌ گه‌وره و قووله‌که‌دا کلپه‌ی سه‌ندوو.

هیچیشم نایه‌ته به‌رگویی ده‌نگی ئه‌و هه‌وره‌ تریشقانه‌ نه‌بێ که ده‌نگ ئه‌ده‌نه‌وه به‌هه‌ر چوارلادا و له‌و که‌لوپه‌لی جه‌نگه‌ ئاگرینه‌ کلپه‌دارانه‌ دیته‌ ده‌روه‌وه، که له‌ زۆرداری و دل‌ره‌قی به‌ولاره‌ هیچی تریان لێ ناوه‌شیته‌وه.

هه‌موو ناوچه‌یه‌کیش له‌ دلی خۆیدا ئه‌مه‌ ئه‌لێ:

(من که هیچم به‌ده‌سته‌وه نه‌ما، له‌ هیتز و له‌ ده‌سه‌لات، ئیتتر سامانی جیهانی به‌من چی؟!..)

ئهی خواي خۆم!

(ئهو چرایانه‌ی که دانراوون بۆری پیتشاندا‌نی مرۆف، هه‌موویان کوژاونه‌ته‌وه... به‌لام ئاگری زۆر له‌ بلێسه‌ سه‌ندنايه‌...

پشم و قین و دوژمنایه‌تیش بلا‌بوونه‌ته‌وه به‌هه‌موولايه‌که‌دا دل‌ ره‌قی و رقه‌به‌ربیش هه‌موولايه‌کی سه‌ر زه‌ویی گرتۆته‌وه جا له‌ده‌سته‌ زۆر لیکراوه‌که‌ی تۆ به‌ولاره‌ هیچ که‌سیکی تر نابینم که به‌هه‌موو هیتز و هه‌ره‌تییکی خۆیه‌وه بانگ بدا و هاوار به‌ریتته‌ به‌ره‌مووان که: بینه‌ دل‌سۆزی یه‌کتیری، که چاکه‌ی یه‌کتر به‌ده‌نه‌وه، که به‌خشنده‌یی بنویتن، که رینگای راست بگرن له‌ ژیاناندا، که هۆگری یه‌کتربن و له‌گه‌ل یه‌کترا ریک بکه‌ون، که روو بکه‌نه‌ ره‌وشنایی ئاسۆکان، که خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ری یه‌کتیری بنویتن و به‌ری سه‌رکه‌وتنی لێ بخۆن، که هه‌موو ده‌م له‌ ناشتی دابن و دروست بژین، که چه‌که‌ کوشنده‌کانیان فری بدن، که بپن به‌یه‌ک و به‌ری سه‌رکه‌وتنی لێ ده‌ست بخهن، که ده‌ستی یارمه‌تی بۆ یه‌کتیری درێژ بکه‌ن له‌ پیتناو کاری په‌سند و به‌که‌لکی گشتی و تاییه‌تیدا جا ئه‌م ده‌سته‌ زۆرلیکراوه‌، ئه‌ندامه‌کانی له‌ پیتناو بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئه‌م هاوار بانگانه‌دا که له‌ سه‌روه‌وه ناو بران، له‌ هه‌ر

به‌نگ، یاخود بریار و فه‌رمانی ئاشکرا و دیاری فه‌رمانه‌وه‌ایه‌کانی خۆیان ئه‌شکین، یاخود پیتچه‌وانه‌ی بریاره‌کان و یاسا بنچینه‌یه‌یه‌کانی (کۆمه‌له‌ گیانییه‌کان)ی خۆیان ئه‌جوولیتنه‌وه...

(کۆمه‌له‌ گیانییه‌کان)ی خۆجێ مافیان هه‌یه: له‌ پیتش هه‌موو شتی‌کا هۆی ئه‌و تاوانبارانه‌ به‌پیتنه‌وه به‌رخۆیان، ئنجا ئامۆژگارییان بکه‌ن بۆ گه‌رانه‌وه له‌ خراپه‌ و، بۆ گرتنی رینگای چاک.

پاش ئه‌وه هه‌ره‌شه‌یشیان لێ بکه‌ن که ئه‌گه‌ر جاریکی تر ئه‌و کرده‌وه نا په‌سندانه‌یان لێ وه‌شایه‌وه، (کۆمه‌لی گیانی) ناچاره‌به‌ بریار ده‌ریکات بۆ ده‌رکردنیا له‌ کۆمه‌لی گشتیی به‌هائیه‌کان.

پاش ئه‌وه ئه‌گه‌ر هاتوو له‌ ئه‌نجامی پرسپاریکی ته‌واو و لێ ورد بوونه‌وه‌یه‌کی دروستدا، ده‌رکه‌ون بۆ کۆمه‌له‌ گیانییه‌که، که ئه‌و که‌سانه‌ هیتتا هه‌ر له‌سه‌ر چه‌وتی و سه‌رکیشی و به‌دخوویی خۆیان ئه‌رۆن، نه‌ په‌شیمان بوونه‌ته‌وه له‌ کرده‌وه نه‌نگه‌کانی خۆیان و نه‌هوشیار کردنه‌وه‌یان بۆ فرمانه‌کانی سه‌رشانی خۆیان که‌لکێکی بووه، ئه‌وساکه‌ له‌سه‌ر (کۆمه‌له‌ گیانی)یه‌که‌ پیتویسته‌ جوێ بوونه‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه‌، له‌ هه‌وارگه‌ی به‌هائیه‌کان ئاشکرا بکات.

«ئهی نه‌وه‌ی مرۆف!

ئه‌گه‌ر بۆ هونه‌ر ئه‌گه‌ریت، هه‌رچی به‌که‌لکی خۆت دی وازی لێ به‌یتنه‌ و، ده‌ست بده‌ ئه‌و کارانه‌ی که که‌سانی تر که‌لکیان لێ وه‌رته‌گرن.

ئه‌گه‌ر بۆ دادپه‌روه‌ربیش ئه‌گه‌ریت: هه‌رچی بۆ خۆتی هه‌ل ئه‌بژیت، بۆ که‌سانی تریشی هه‌ل بژیره‌.

جاری وایش هه‌یه، له‌ خۆ بایی بوون و سه‌رکیشی پیاو ئه‌گه‌پیتته‌ جینگای هه‌ره‌ نه‌نگ و ریسوایی».

له‌ فه‌رمووده‌کانی به‌اء‌الله

شویتیکابن به هه موو دلخووشی و شادمانییبه کهوه سه روگیانی خویمان بهخت ئەکەن بۆ
کەلکی گشت مرۆف.

خوای گهوره!

هەر وهک خووت چاوت لیتیانه: به گریانی مرۆفانی تر، گریانیان دێ بەدل ناخووشی و
خهفه تباریی کهسانی تر دلایان تازاری پێ ئەگات بهزه بیان بههه موو کهسیکا دیتتهوه. هەر
دهوله مه نديکیش تووشی سه رگهردانی بێ، خهفه تی بۆ ئەخۆن.

خوای گهوره!

ههتیز و ههههت بیه خشه به باالی سه رکهوتنیان، تا بفرن و بگه نه ئەوپه پری سه رکهوتنی
خویمان پشتیان باشت بگره، تا باشتتر بتوانن به کهلکی ئافه ریده کراوانی دهستی خووت
بیتن.

ههروهها زۆرت هانیان بده بۆ ئەمه ی زۆرت ده رگانه پیره زه که ی تو بیه رستن.

هەر تووی که به خشنده ی هه رتووی که به زه بیته به هه موو که سیکا دیتتهوه له تویش به ولاره
هیچ خوایه کی میه ره بان و دل پر له خووشه ویستی نییه به رانه به هه مووان، که هه ر له
سه ره تای ژبانوه، هه روا بویت تا ئیمرو

خوای هه ر نه وه

(خوای گهوره!)

ئه ی ری پيشانده ر به نه ته وه کانی جيهان، بۆ گه یشتن به بن سيبه ری ناوه هه ره
گه وه که ت.

ئه ی هه لگري ئالای رووناکی سه ره تاي ژبان له سه ر نوچه کی سه ر زه مین.

ئه ی دامه زرينه ری شوین هه واری به کیتی مرۆقه واری له نوچه کی توانای مرۆفدا.

(هه ر تووی که هه موو دهم هه موولا یه کت بانگ کرده که بینه ژیر سيبه ری ئەم خبه تانه وه
له وئ دلایان بنوسی به به که وه و پیکه وه رابین له ویدا ده ست بکه ن به نوواندنی
خووشه ویستی بۆ به کتری و دلی به کتریش بۆ خویمان کیش بکه ن.

ئججا به خووشی و شادمانییبه وه پیکه وه رابویرن و له دلکی راست و پر جووش و
خروشه وه خووشه ویستی خویمان بۆ به کتر بنوین.

(خوایه! رینگامان بۆ تهخت بکه ریمان بۆ ئاسان بکه.

(بفه رموو پشتیوانیشمان به له گه ل هه موواندا، له گرتنی ئەم رینگایه دا
(خوایه! خوایه!)

زرتی ناکوکی و دووبه ره کی ئاوه که ی ورووژاوه و له شه پۆلداندا یه له و خاکه دا ره شه بای
که له ره قی و مل نه دان، به تونیدی هه لی کرده وه دانیشتوانی ئەو خاکانه به هوی دهسته
(حزب) هکانیانه وه پارچه پارچه بوون و، له ناو خویماندا تیک چون ناگری شویش و
هه لگه رانه وه له فه رمانه رها ییان، له هه موو لایه کدا هه لی کرده وه زه وی دهستی کرده وه
به له رینه وه ته پ و توژ چووه به گژ ئاسماندا و بلا بوته وه به ناو هه موو خاکیک.

(خوایه!)

به زه بیته بیتته وه به و منالانه دا که هیشتا شیره خوړن به و پیروپه که که وتانه دا بیتته وه
که ملیان که چ کرده وه بۆ کاره ساتی رۆژگار.

ته نانه ت به گیان له به رانیشتا به زه بیته بیتته وه.

خاکه که مان له ده ست ناکوکی و دووبه ره کی رزگار بفه رموو.

ئارام و ئاسایش و دلنیایی به دانیشتوانی خاکه که ره وا بفه رموو.

(خوایه! فه رمانه رها ییش بخه ره سه ر ئەو باره ی که ببیته (که لاتیکه به ههتیز و هه رت بۆ
پاراستنمان...

تا کو نیشانه کانی خووشه ویستی و چاکه دانه وه، سه رکه ون و ده رکه ون... تا خووش رابواردن
و هوگریش خویمان پيشان بدهن... تا له ناو دهسته زنگ کاره کاندانا کوکی نه مینی و
خووی بچیتته جیگای ئەم هه لگه رانه وه (انقلاب) یه ش، هه ر له ره گوپیشه وه له بن ده ر
بکیشری).

«هه ر تووی به خشنده و میه ره بان.

هه رتووی گه وره

هه ر تویشی خاوه نی به زه بی پیاهاتنه وه و دل پێ سووتان».

(عه بدولبه هه آ)

ته و او بوو

۱۰- ۱۱- ۱۹۶۶

تہندروستی

له خاکی رووتهکاندا

نووسه‌ری: رۆجیه سالاردین

ئهم نووسراوه

نووسراوی (له خاکی رووتهکاندا)، که هی رۆژنامه‌گهر و نووسه‌ری به‌ناوبانگی فهره‌نسی، (روجیه سالاردین) و، نووسراویکی ته‌روتازه و نایابه شایسته‌ی ئه‌وه‌یه که هه‌موو خۆینده‌واریکی کورد بیه‌خۆیتیتته‌وه چونکه بایه‌خیتکی زۆر ئهدات به‌ته‌ندروستی، ژیانیکی سروشتی و، په‌روه‌ده‌کردنی له‌ش و دل و ده‌روونی مرۆف و، راهینانی به‌کرده‌وه‌ی پاک و چاک و بلندوه‌ه بێجگه له‌وه رووداویکی ژیانی رووتانه‌ی هه‌ندئ له‌ئهمانه‌کانیش پێشان ئهدات، که باوه‌ریان وایه رووتی و ژیانی رووتانه، که پره له (وه‌رزش) و (خۆدانه به‌ر بای پاک و ئاوی سازگار و تیشکی رۆژ) و (خۆرشتی سروشتی) و (کۆمه‌لایه‌تییه‌کی پر له‌خۆشه‌ویستی و یاریده‌دان) و (داوین پاک)، له‌وانه‌یه که مرۆف له‌نه‌خۆشیه‌کانی له‌ش و دل و ده‌روونی رزگار بکات و، هه‌یز و هه‌په‌ت و ته‌ن دروستی کامه‌رانی و ناوچه‌وان به‌رزی و په‌وست و خوی بلندیشی بو پیک به‌یتن.

(رووتی) یش ئایینیکه له‌پاش شه‌ری یه‌که‌می جیهان له‌ئهمانیدا سه‌ری ده‌ره‌یتاوه پاش ئه‌وه له‌ناو خاکه‌کانی تری جیهاندا بلاو بوته‌وه ته‌نانه‌ت ئیستا یانه و کۆمه‌لانی رووتی له‌ناو (به‌ریتانیا) و (ئه‌مه‌ریکا) و (سوید) و (نه‌رویج) و (دانیمارک) و (فه‌رنسه) و (به‌لیکا) و (هۆلله‌نده) و (ژاپونیا) و (ئیتالیا) و (یونان) و گه‌لیک خاکی تردا بلاو بوونه‌ته‌وه، مه‌شقی رووتی ئه‌که‌ن.

هه‌موویشیان کۆگره‌یان هه‌یه نووسراوان و گو‌قاریان هه‌یه کۆبوونه‌وه و وتاردانیا هه‌یه خۆیندنگان هه‌یه. لاسایی کردنه‌وه و فیلمی سینه‌مایان هه‌یه، به‌کورتی بو بلاو کردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ره‌کانی خۆیان هه‌موو جو‌ره رینگایه‌ک ئه‌گرن.

زاناکانی (ئایینی رووتی) له‌ پێناو بلاو کردنه‌وه‌ی ئایینه‌که‌یان و دامه‌زراندنی یانه و ده‌زگا‌کانیاندا، گه‌لیک ئه‌رک و تازاریان چیشته، گه‌لیک به‌دناوکران، تووشی گه‌لیک زیان و هورۆمی درنده‌بوون، چ له‌لایه‌ن که‌سانی تره‌وه، چ له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌ره‌واییه‌کانه‌وه... به‌لام کۆلیان نه‌دا و وره‌یان به‌رنه‌دا، تا قسه‌کانی خۆیان برده‌سه‌ر و ریز و خۆشه‌ویستییان بو ئایینه‌که‌یان و کۆمه‌له‌کانیان و کرده‌وه‌کانی خۆیان له‌ رووتییدا ده‌ست خۆیان خست.

هه‌رچه‌نده ئه‌وه نازانری که پێشبینی (نظرية)^(١) یه‌کانیان تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک راسته‌و تا چ راده‌یه‌ک بر ئه‌کا و تا چ ئه‌ندازه‌یه‌کیش به‌پاکی ئه‌میتیتته‌وه، که ئه‌وه له‌ دوا‌رۆژدا ده‌رئه‌که‌وی، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه که ئه‌م ئایینه‌ بوته‌وه هۆیه‌کی ئه‌وه‌ی که مرۆقی پێشکه‌وتوو تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره بایه‌خ به (ژبانی سروشتی) و (ته‌ندروستی) بدات.

له‌ جلوه‌یه‌رگه‌کانی خۆی که‌م بکاته‌وه بو سه‌ره‌ستی تیکه‌ل بوونی پیاو و ئافه‌ره‌تیش رینگا بدات بۆیه‌کا له‌ جیگا گشتیه‌کانی زۆر شوینی جیهاندا ژن و پیاو ئه‌بینن به‌ به‌رگی مه‌له‌کرده‌وه، مه‌له‌ ئه‌که‌ن، بچ ئه‌مه‌ی کاره‌ساتیکی نه‌نگ و زۆرداریی روو بدات له‌ناوایاندا هه‌روه‌ها جلوه‌یه‌رگی هه‌ردوو ره‌گه‌ز ئه‌بینن له‌ سووک کردن و که‌م کردنه‌وه دان و، له‌ ده‌رکه‌وتنی گه‌لیک ئه‌ندامانی له‌ش له‌ شوینه گشتیه‌کاندا هه‌چ کاره‌ساتیکی ناپه‌سه‌ند روو نادات به‌واتایه‌کی تر ئه‌گه‌ر نه‌ته‌وه رابه‌ینری به‌ رووتیه‌کی بی وه‌یه‌وه هه‌چ مه‌ترسییه‌ک له‌ رووتی تیکه‌لی ناکری به‌لام ئه‌م راهاتنه‌ بو نه‌ته‌وه‌یه‌ک پیک دی که زۆر پێشکه‌وتوو بچ، که تاک و ته‌راکانی بتوانن خۆیان بگرن و، په‌وستی پاکی خۆیان رابگرن و، له‌ ماف و سه‌ره‌ستی که‌سانی تریش ریز بگرن بێجگه له‌وه فه‌رمانه‌ره‌واییه‌کی وایش سه‌ره‌رستیان بکات که شه‌ره‌زا و به‌کار و چاکه‌خوایی و بتوانی ئازادی و سه‌ره‌ستی و مافی تاک و ته‌رایانی نه‌ته‌وه‌که‌ی به‌پاریزی.

زاناکانی (ئایینی رووتی) ئه‌لین: ئه‌م رووتیه‌ بو (ئابوری) و (ته‌ندروستی) و (کرده‌وه و په‌وستی بلند) و (پێشکه‌وتنی کۆمه‌لایه‌تی و مرۆقاییه‌تی) زۆر که‌لکی هه‌یه.

ئه‌لین: به‌ره‌نگاری داوین پیسی ئه‌کات!...

که‌چی دوژمنه‌کانیان ئه‌لین: رووت بوونه‌وه‌ی ته‌واو له‌ناو کۆمه‌لدا، به‌ره‌و کرده‌وه و په‌وستی خراب و کاره‌ساتی نه‌نگ و ناپه‌سه‌ندمان ئه‌بات!. وه‌ک سه‌رنجیش ئه‌درا، کۆمۆنیسته‌کان پشتگیری ئه‌م ئایینه‌یان زۆر ئه‌کرد.

رۆژنامه و گو‌قاره‌کانیان له‌سه‌ریان ئه‌کرده‌وه کۆمۆنیسته‌کان ئه‌لین: (مرۆف له‌ پێشدا رووت بووه پاشان فیتری جلوه‌یه‌رگ بووه ئیستایش ئه‌بچ بگه‌ریتته‌وه سه‌ر رووتی ئه‌میش هه‌روه‌ک ئه‌وه وایه که زه‌ویی و سامان له‌ پێشدا هی هه‌مووان بوون پاشان بوون به‌ هی که‌سان ئیستایش ئه‌بچ مرۆف وه‌ک سه‌ره‌تای خۆی لی بیتته‌وه، واتا سه‌ر له‌نوی زه‌ویی و سامان بکاته‌وه به‌ هی هه‌مووان!.)

(١) راستتر: تیۆریه‌کانیان.

هه‌ندئى له زاناکانىش ئەلپن: ئەوانەى ئايىنى^(١) پرووتىيان هه‌يه يان هه‌ز ئەکه‌ن جوانىي له‌شى خۆيان پيشانى که‌سانى تر بدن، يان هه‌ز ئەکه‌ن جوانى له‌شى که‌سانى تر بيبين، ياخود هه‌ز به‌هه‌ردووکی ئەکه‌ن.

هه‌ندىکيشيان له‌و باوه‌ره‌دانين که‌ پرووتى ته‌واو، بتوانى چاره‌سه‌رى داوین پيسى بکات. چونکه‌ پرووتى په‌يوه‌ندى به‌جلوبه‌رگ و خۆ جوان کردنه‌وه هه‌يه، نه‌ک به‌ره‌وشت و خووه‌وه زانايانى تريش ئەلپن: جلو به‌رگى زۆر له‌به‌رکردن و پرووتى ته‌واو، هه‌ردووکیان وه‌ک يه‌ک، بئى فه‌ر و خراپن، پياو و ژن ئەه‌رووژتین بۆ داوین پيسى.

له‌ راستييدا مه‌شقى پرووتى هه‌ر بۆ ماوه‌يه‌کى چه‌ند کاتى ئەکرئ، بۆ هه‌موو ده‌م سه‌رناگرئ ئەگينا پيستى له‌ش ئەستور و وشک و ره‌ق و ناشيرى لى دئ دوورنيسيه‌ سروشت له‌ جىگای جلو به‌رگ سه‌رله‌نوئ ئەمه‌نده توو کيشمان پئ بيه‌خشيتيه‌وه که وه‌ک درنده‌کانى لى ببیتيه‌وه ئەوساکه سامانىکى جوانيمان له‌ده‌ست ئەچئ، که جىگای پر ناکریتيه‌وه. ئەمه‌ راسته‌ که منالى ساوا له‌ناو (کورده‌وارى) دا به‌رووت و قووتيسيه‌وه بسووریتيه‌وه، که‌س توانجى تئ ناگرئ هه‌روه‌ها زۆر جار بيش کورپان و پياوانم ديوو له‌ناو سه‌رشۆرک (حمام) و جئى مه‌له‌کردنى گشتييدا خۆيان شتوو و مه‌له‌يان کردوو به‌ پرووتى ته‌واوه‌وه، بئى ئەمه‌ى له‌ناو خۆياندا ئەمه‌يان به‌ شتىکى نه‌نگ دانابئ ياخود کاره‌ساتىکى گه‌نديان لى قه‌وما بئ.

ته‌نانه‌ت ژنانيش - وه‌ک بۆيان گيرامه‌ته‌وه - له‌ناو سه‌ر شۆرکى گشتى و جئى مه‌له‌کردنى خۆياندا گوئ ناده‌نه‌ رووت بوونه‌وه‌ى ته‌واو، به‌که‌موکوورپى دانين.

به‌لام ره‌وشت و خووه مه‌ردانه‌که‌ى (کورده‌وار) مان و، ئايينه پاکه‌که‌ى (ئيسلامه‌تى) مان، رى نادهن به‌تیکه‌ل بوونى پياو ژن به‌پرووتيسيه‌وه، ده‌س و ده‌م و چاو قاچ و قوئى لى ده‌رچئ، ئەمه‌ راسته‌ جلو به‌رگى جوان زۆر تر پياو هان ئەدات بۆ بيبينى له‌شى ئافره‌ت، بۆ مه‌به‌سى لنگ بازى به‌لام بيبينى له‌ش و لارى جوانيش له‌و که‌مه‌تر پياو هان نادات بۆ مئ بازى و اتا هه‌ر ته‌نيا به‌رووت بوونه‌وه چاره‌ى داوین پيسى ناکرئ.

پاش ئەوه ئەگه‌ر مه‌به‌س ره‌گه‌ز بازى نه‌بئ و ته‌ندروستى بئ پاش و پيش چ جوانيسه‌کى تيباهه‌ تا هئ هه‌موو که‌س ده‌ره‌که‌وئ ئەم دوو ئەندامه‌ چ هئ پياوبئ، چ هئ ژن، داپۆشيان له‌ ده‌رخستيان چاکتره له‌سه‌ره‌که‌وه بۆ پاراستيان. له‌ سه‌ره‌کى تريشه‌وه بۆ

(١) ئايين: ليره‌دا مه‌به‌ست له‌ (مذهب= رتيازه).

شاردنه‌وه‌ى ناشيرى يان، چ جاي ئەوه‌ى که‌ زۆره‌ى پياو و ژن (پاش) ه (پيش) يان ناشيرينه. ئيتر چ باشيه‌ک له‌وه‌دا هه‌يه که ئەو پاش و پيشانه بيبيرن؟!

ئهو پاش و پيشانه‌يش که جوانن، پياو و ژن بام زۆر بيش بيانين، هه‌ر کاتى کاتى خۆى هات، ئاره‌زوويان پيشان ئەه‌زوى ئيتر بۆچ خۆمان هه‌ل بکيشين و بلتين خۆمان پئ ئەگيرئ و، دواى ئالۆش و خرۆشى له‌ش و دلمان ناکه‌ويين؟! له‌ راستيدا ره‌گه‌ز بازى و لنگ بازى له‌ناو ناچن هه‌ر ئەمپنه‌وه! که‌واته چاکترين شت ئەوه‌تا، که له‌ (پيش بيبينى پرووتى) هه‌ر ئەوه‌نده که‌لک وه‌رگيرن: که بايه‌خ بده‌ين به‌ (وه‌رز) و (ژيانى سروشتى) له‌ناو سروشتدا و، له‌ (باى پاک) و (ئاوى سازگار) و (تيشکى رۆژ) بيش که‌لک وه‌رگيرين. هه‌روه‌ها تا پيشمان ئەکرئ له‌ (جلوبه‌رگ)ى خۆ نوواندن و که‌ش و فش و نا پيوست که‌م بکه‌ينه‌وه و سووکیان بکه‌ين. تا بارى (مه‌ردايه‌تى) و (تابوورى) و (ته‌ندروستى) مان راست بکه‌ينه‌وه. به‌لام، ئەوه‌نده‌ى په‌يوه‌ندى به‌بيروباوه‌رى خۆمه‌وه هه‌يه، تیکدانى شيرازه‌ى ره‌وشت و خووى (کورده‌وارى) و (ئايينى ئيسلام) به‌باش نازانم چونکه‌ هه‌روه‌ک له‌ سه‌ره‌وه پيشانمدا، زيانى گشتى لى په‌يدا ئەبئ.

به‌ (پرووتى ته‌واو) وه، ژن و مي‌رد، ئەتوانن له‌ ژوورى تاييه‌تى خۆياندا مه‌شق بکه‌ن، چ له‌سه‌ر (وه‌رز)، چ له‌سه‌ر خۆدانه به‌ر (تيشکى رۆژ) و (باى خاوين) و (ئاوى سازگار) به‌لام له‌ناو يانه و کۆمه‌لانى بيگانده‌دا ئەو وه‌رز و خۆدانه به‌ر رۆژ و باو مه‌له‌کردنه، وا باشتتر و جوانتر و خاويتتره که به‌ (به‌رگى تاييه‌تى)ى خۆيانه‌وه بکيرن، که هه‌ر هيج نه‌بئ، (پاش) و (پيش) داپۆشئ.

پيش ئەمه‌ى خوينده‌وارى خۆشه‌ويستى کورد، نووسراوه‌که بخويتيتيه‌وه، پيوست بوو ئەم راستيانه‌ى بخه‌مه پيش چاو نه‌وه‌ک به‌هه‌له‌دا بچئ.

مه‌به‌س له‌ پيشکه‌ش کردنى نووسراوه‌که، ئاگادارکردنى خوينده‌وارانى کورده له‌ جووله‌ى شارستانيتى رۆژئاوا، بايه‌خ دان به‌ته‌ندروستى نه‌ک چاوليکه‌رييان له‌ (پرووتى ته‌واو) دا که پيچه‌وانه‌ى (ئايينى ئيسلام) و (ره‌وشتى کورده‌وارى) مانه، که بۆ ئيمه که‌لکى نابئ و زيانيش ئەبه‌خشئ.

ئيتر ئەمه‌نده و ئەگه‌ر نووسراوه‌که که‌لکيک به‌خويتنده‌وارانى کورد بيه‌خشئ خۆم به‌ به‌ختيار ئەزانم.

بهشی یه گه م

خویندنگای رووناکى

پیش بینی (په روه رده کردنى سه ره ستانه) له ناو ئەلمانەکاندا بلاو بوو یوه وه کۆمه لانی رووته کانیسه له ناو هه موو چینیکیاندا په ره ی سەندبوو ته نانه ت وای لی هاتبوو که هه ره له شاری (به رلین) دا به نه نیا، نزیکه ی سی هه وارگه ی کۆمه لانی رووته کان په یدا بوو یوه له هه ره شوینیکی ئەلمانیا دا چاوت ئەگیا، رووت ئەدی به ژن و پیاو و مناله وه، له ناو ده روه شتدا گه شتیان ئەکرد، خو شیبیان له تەندروستی خو یان ئەبینی، به با ی پک هه لمژین و تیشکی رۆژ وه رگرتن و وه رزشکردن و گه مه و یاری خاوینه وه رایان ئەبوارد پر به ده م بانگیشیان ئەدا که رووتی ته واو، به رهنگاری داوین پیسی ئەکات و به دکراری هه روه ها چاره ی له پری و لاوازی له شیش ئەکات!...

ئاخۆ ئەوانه راستیان ئەکرد؟

له پاش یه که م جار که گه رام به ناو کۆمه له رووته کانی شاری (درسدن) دا که بریتی بوون له چینی ده وه مه ند و ناوه راست، گه رامه وه فه ره نسه، به بیروبا وه ریکی پر نرخی ئەو رووتانه وه.

که به لای که مه وه ئەوه نده چوو بوو به میتشکما که رووتی بریتی نییه له په رده یه ک، داوین پیسی دا پۆشی، به لکو رهنج و تیکۆشانیکی بی باکانه یه بو بلاو کردنه وه ی کرده وه ی بلند و داوین پاکى، به لام له ریگا یه کی تره وه که ئەویش لابر دنی شه رم کردنی درۆیه که ئەمه سه دان ساله زال بووه به سه ر مرۆقایه تیدا، هه روه ها نامۆگاریه کیشه بو گه رانه وه بو ژبانی سروشتانه ی پیشوومان، که پرپه تی له با ی پاک و تیشکی رۆژ، که چاره ی کزی و لاوازی له شیش و دل و ده روونیش ئەکه ن.

که ئەم بیروبا وه رپه م له فه ره نسه دا بلاو کرده وه، هه روه ک چاوه رپوانیم ئەکرد، زۆر که س به رپه رچی دامه وه.

گو تیان: ئاسان نییه، په وشتیکی هه زاران ساله یی به ملیۆنان که س لابی ری. ئەوه شیبیان گو ت: که زۆریه ی مرۆقایه تی (رووتی) یان به لاوه خو ش نییه و به رهنگاری ئەکه ن.

له به ره وه ئەمه جار هه یه چوومه وه ئەلمانیا، بو ئەمه ی چند هه فته یه ک له ناو هه وارگه کانی ئەو کۆمه له رووتانه ی هه ژارانه دا رابوێرم. وا هه رچیم دیوه له وێ، بو خوینده وارانێ ئەگێر مه وه:

له وه پیش له لایه ن پزیشک (ولته ر فرنزل) وه بانگ کرابووم بو بینی (خویندنگای رووناکى) که خو ی کاروباری هه ل ئەسوورینی خویندنگاکه، بی هاوتایه، رووتی فی ری شاگرد ه کانی ئەکات پر له مامۆستایان و شاگردان رووتی و وانای رووت ئەخوین ئنجا که بو جاری دووه م چوومه وه ناو رووته کانی ئەلمانیا، بریارمدا له پیشدا ئەو خویندنگایه ببینم له به ره وه به سواری شه مه نده فه ر چووم بو (ئه له رج) بو (ده رد جنزورف)، بو ئەمه ی پزیشکه که له وێه بمات بو خویندنگاکه ی خو ی.

له (ده رد جنزورف) دا چند گه شتوگوزار که ریک^(۱) له گه لما دابه زین هه مو یان سی که س بوون: دوو جووتیار و سه ربا زیک له به ره وه پزیشکه که به ئاسایی منی ناسییه وه هه رچه نده له وه پیش نه یسی دیبووم پزیشکه که هاتبووه نیسته که به به رگی خو شتنه وه، بستیک نه بی هه مو له شی رووت بوو پیلا وه کانیسی کراوه بوون.

پزیشک (فرنزل) م وا هاته پیش چا و که پیاویکی له ش بچووکی به سام بووه ریشیکی بچووکی ره شی پیوه بوو له شیشی به گه رمیی تیشکی رۆژ بو ره له گه رابوو لاویکی قز زه ردیشی له گه لدا بوو به رگه که ی وه ک هی خو ی بوو.

پزیشکه که لاوه که ی پی ناسیم، گو تی ئەمه مامۆستایه کی خویندنگاکه مه.

رۆژ گه یشتبووه چی شته نگا و تیشکه کانی زۆر به تیین بوون له به ره وه، هه رچه نده ریگا که مان خو ش و جوان بوو، به پیی رۆیشتنه که مان ماندووی کردبووین.

خانه خو ی که م، له ریگادا قسه ی بو ئەکردم له با به ت په یمانگاکه یه وه، ئەیگوت: خویندنگاکه ی منیش وه ک هه مو خویندنگا بلند ه کانی ئەلمانیا له لایه ن فه رمان ره واییه وه په سه ند کراوه به لام ماوه یان نه داومێ که منالانی ته مه ن که متر له پینج سالی رابگرم.

لیم پرسى: چند مامۆستات له لایه؟

گو تی: بیجگه له خو م، سیان به لام من هه مو دهم لی ره دا نامینمه وه چونکه له یه کی له زانستگاکانی به رلیندا به شاگردان ئەخوینم له به ره وه هه ر پشوو ی هاوینه که م بو ئەمینیته وه که لی ره ببم جا هه رکاتیکی خویندنگاکه م ئەوه نده گه شه ی کرد که دل م ئەیه وێ، ئیتر من له زانستگا نامینمه وه، هه مو کاتیکی بو ئەم خویندنگایه ته رخان ئەکه م هه روه ها به ته نشت شاگرد هه مو ده مییه کانی شه وه، زۆر که سی تر دین، بو ماوه یه کی کورت له گه لماندا ئەمیننه وه، خو شی له با ی سازگار و رووتی ئەبین.

(۱) راستر: چند گه شتیاریک.

نزیکه ی کاتیکی تهواو رۆیشتین، تا گه یشتییینه ساختمانی خویندنگا که چهوینه ناوهوه، جوانی جیگا که دلئی کیش کردم بریتی بوو له باخچهیه کی گه وره و فراوان که پر بوو له داری گه وره گه وره و بلنډ دوو خانووچکه شی تیا بوو.

له بن داره کانداهندی منالی کور و کچم چاوپیکهوت، به پرووتی، به بهرتیشکی رۆژهوه گه مه و یاریی ان ئه کرد.

کچیکه بچکۆله ی نو سالی به بهرده ماندا تیپه ری، پالی ئه نا به گالیسکه یه کی بچکۆلانه وه که بوو که که ی خۆی تیا دا نابوو و دیار بوو بیرو باوه ری بوو که که ی له هی خۆی نه ئه کرد چونکه خۆی رووت بوو، به للام بوو که که ی پۆشته بوو پزیشکه که به دهم کچه که وه پیکه نی کچه که زه رده خه نه یه کی بو کرد پزیشکه که پیتی گوت: ده ی وه ره به م میوانه تازیه مان بلئی: خۆش هاتی، کچه بچکۆله که، لیم نزیک بووه وه به بی دنگیسه که وه دهستی بو درێژکردم منیش دهسته که ییم خسته ناو دهسته کانه وه پاشان به رله للام کرد بچیته وه به لای گه مه که ی خۆیه وه.

پزیشکه که بردمیه یه کپیک له دوو خانوو که وه.

چهوینه نووسینگایه کی بچوو که وه، له سه ر یه کپیک له دیواره کانی نه خشه یه کی گه وره ی ئه لمانیا هه لئاسرابوو.

گه لپیک نیشانه ی بچوو ک بچوو کی سووری له سه ر کرابوو پزیشکه که په نجیه بو راکیشان، گوتی: ئه وانه هه موو ناوچه کانی رووته کانی ئه لمانیان هه ره وک چاوت پیمان ئه که وه ی زۆرن، به للام تا دین زۆر تر ئه بن.

له درزی ده رگایه کی کراوه وه چاوم به چیشته خانه یه ک کهوت، چه ند کچیکه شه نگوشۆخی تیا بوو، خه ریکه چیشته لبتان بوون، به به رگی خۆشتنه وه له وه زۆر سه رم سوورما چونکه وه هام چاوه روان ئه کرد که هه رکه سیک له ویدا بیینم رووت بی که چی کچه کانم به به رگه وه ئه دیی بام به رگه که یشیان که م بووبی له گه ل ئه وه یشا قسه ی دلئی خۆم بو پزیشکه که نه کرد.

پاش ئه وه کابرای پزیشک بردمیه ژوو ریکه بچوو که وه که لویه له کانی پاک و خاوتین بوون ماوه ی دامی که هه ندی ماندوو خۆم به سه سینه وه پاشان به جیی هیشتم و ناوونیشانی خۆی و شوینه که ی خۆی پیشان دام، تا هه ر کاتی ویستم بیدۆزمه وه.

پاش ئه وه کچیک له به رگی خۆشتندا هاته پیشه وه، ئا وو په شته مالی بو هینا بووم، که مایه وه سه ر خۆم، دهستم کرد به شتی سه رم و له به ر خۆشمه وه ئه م گوت: ئه مه تا رووتی؟

وا دیاره ئه وان بو ئه وه یان هیناومه ته ئیره که منالی رووت بیینم ئه مه یش شتیکی سه یرنییه!

له راستییدا، منالانی رووتم زۆر چاوپیکهوت، چ له ناوه راستی شاری (هیمبورگ) دا چ له یه کپیک له سه یرانگا کانیبا.

به للام وام هاته پیش چاوم که بۆله بو ل به کاری من نایه ت له به رئه وه بی دهنگ بووم و خۆم گه یانده پزیشکه که ته ماشام کرد له گه ل یه کپیک له مامۆستاکانی خویندنگا که یدايه.

ئه م مامۆستایه هه ر پاش و پیتی خۆی داپۆشیبوو له دلئی خۆمدا گوتم هه رچیه ک بی ئه مه له وانی تر باشتره.

پزیشکه که پیتی گوتم ئه گه ر ئه توانیت تۆش خۆت رووت بکه ره وه وه ک ئه وان به رگی خۆشتن له به ر بکه بیانوم بو هینا یه وه که بووخچه که ی جلویه رگه کانم له ئیستگه که به جی هیشته وه، ده رپیم له گه ل خۆم نه هینا وه بو مه له کردن پزیشکه که گوتی من ده رپییه کت بو په یدا ئه که م.

پیم گوت: سوپاست ئه که م، ئه مه وی وامینمه وه به للام کابرا له کۆلم نه بووه وه، تا خستمیه سه ر قسه که ی خۆی ئنجا بردمیه ژوو ریکه تاییه تییه وه، ده رپییه کی بو هینام و پیتی گوتم که خۆم رووت بکه مه وه.

له پاش تاوێک منیش وه ک خانه خوییه کانم لپهات.

ته نیا ده رپیتی خۆشتم له به ردا بوو پیتا وه کانیشم کراوه بوون.

پزیشکه که گوتی: بام ئیتر برۆین بو (زه ویی رووناک) تاوێک له سه رم به سه ته، تا کات ژمیتره که م و هه ندی که لویه لی ترم ئه هینم.

که گه راپیه وه پیکه وه له خویندنگا که چهوینه ده ره وه هاو رپیکه م پیتی گوتم: (زه ویی رووناک) له خویندنگا که مان جو ی بۆته وه ئه بی به ناو گونده که دا برۆین تا ئه گه بنی.

بۆیه کا ئه وه ده رپییه مان له بی کردوه چونکه که گه یشتییینه ئه وی، ئه بی تهواو رووت و قووت بیینه وه، چاره نییه.

پیم گوت: به رۆره؟

پزیشکه که به ته وه سیکه وه زه رده خه نه ی کرد، به للام وه رامی نه دایه وه ماوه یه کی باش رۆیشتین ئنجا گه یشتینه جیگا که، که بریتی بوو له زه وییه کی فراوان که هه ر چوارلای به ته ل ته نرابوو.

له سهر دهرگاکی به نووسینیکی گه وره نه نووسرابوو، (زهویی رووناکي بی پری دانی پزیشک فرتل کهس ناچیتته ناوی).

له دهرگاکهو چوونه ژوورهه توژیکی پی چوو پزیشکه که لای لی کردمه وه و گوتی: پیوسته ببینه نمونه یه کی باش بو که سانی تر.

پاشان دهرپیکه ی داکه ند و هه موو له شی پروت دهرکهوت.

کابرا به چاویتی پرواتاو هه پیری کردم تیگه یستم مه بهستی چیبه بی چهندوچون منیش دهرپیکه م داکه ند به لام پیلاره کافان دانه که ند نه وه ک درک و دال قچمان بریندار بکات پزیشکه که پیتم کهوت به پرووتی، پی نووس و کاتژمیره که ی به دهستی چه پیسه وه، دهسه سره که یشی به دهستی راستیه وه گرتبوو.

له دوا ی کابراوه پزیشتم، دهرپیکه یشم به دهسته وه گرتبوو، هه دروو کمان به (زهویی رووناکي) دا نه پزیشتم، بو دانیشته وه کانی نه گه راین پزیشکه که یش هه رچیبه کمان چاوپیکهوت بو لی لیک نه دامه وه به لام من هیچم لی توژمارنه کرد چونکه به لای منه وه زورگران بوو که له جلو به رگی بابه نادم دابم و پزژنامه گه ریش بنوینم.

زهویی به بریتی بوو له دارستانیکی چروپر له گه لا، که رویشک و سموره و گه لیک گیانله به ری نیچیری تری تیا بوو، بی باکانه نه هاتن به لامانه وه، نزیک نه بوونه وه نه ویش له به ره وه بوو، هه روکو پزیشکه که پی گوتم، که دانیشته وانی شاری رووناکي گژوگیا خوربوون، توخنی گوشتی گیانله به ران نه نه کهوتن.

له وکاته دا به وهرس بوونیکه وه له پزیشکه که م پرسى: ناخو ماریش لی رده دا هه یه؟

پزیشکه که گوتی: به لی!...

به ترسیکه وه قیژاندم پاشان پزیشکه که گوتی:

به لام نیمه زوربانمان کوشته وه.

له گه ل نه وه شا سامه که م هه به ری نه نه دام هه روا مامه وه به بی سره وتیبه وه، چونکه به شتیکی زور ناخوشم نه زانی که نه به هه شته ی سهر زه میینه ماری تیا بمینیتته وه.

به م جوړه، که نه پزیشتم ترسیکم له دلا هه بوو، له مار، له به ره وه ویش هیواش هیتواش نه پزیشتم، نه م نه ووست پی بنیم به و گولّه جوانانه دا که رووی زه میینه که ی رازاندبووه وه.

له پر پزیشکه که دهستی کرد به هه راکردن، هاواری نه کرد له دهست هه ننگ منیش به دوا ی نه ودا دهستم کرد به هه راکردن، چونکه پوره هه نگیک به دوامانه وه بوو.

به لام باش بوو، له کوئل نیمه بووه وه، به ریگایه کی ترده پزیشتم. به م جوړه نیمه یش رزگارمان بوو له دهستی و وازبشمان هیتا له هه را کردن.

له و پیری سهیرانگا که وه که وتینه سهر بلندا ییبه ک، سهر که وتینه سهری له ویتوه سهیری نه م لاو نه ولای خوّم نه کرد.

چاونه ندازه که ی رازاوه بوو، دلی پیوی کیش نه کرد.

بی دهنگی هه موو لایه کی داگیرکردبوو چاویش هه تا بر بکات له ناسمان و ناو و سهوزایی به ولاره هیچی تری نه نه یینی.

پزیشکه که گوتی: وه ک نه یینن، زهویی به که فراوانه، وادیاره پروته کانیش هه ریبه که به لایه کیا بلا بوونه ته وه، بو یه کا چاومان پییان ناکه وئ.

دوا یی، له کوّمه لیک پروت نزیک بوینه وه، ژن و پیوا منالی تیا بوو که خوّم دی به پرووتی له ناو نه وانده دا، که میک شهرمنی دایگرتم وه ک به بیرمدا نه هات که پرووتیبه که م به شووره ییبه ک دانه نیم و هه ست پی نه که م، وا دهرنه چوو. واده ره که وئ که پیوا به ناسانی رادی به پرووتیبه وه، نه وه ند هه گرانی نایه ته ری.

کچیکی جوانی شوخوشه ننگ به ده ممه وه پیکه نی تاویک تیم ورد بووه وه شهرم گرتمی بی نه وه ی ناره زوو بکه م، دهستم له خو به وه درتیزبوو و به دهرپیکه م ناوگه لی خوّم داپوشی به لام زوو هوشم هاته وه به رخوّم، له کرده وه ی خوّم شهرمه زاربووم و په شیمان بوومه وه و دهستم له سهر ناو گه لم لای برد.

به ته نشت کچه که یسه وه، خیزانیکی دایک و باوکی و چند منالیکی بچووک له سهر زهویی به که دانیشته بوون، خو بان دابوو به ر پوژ، به بی دهنگیبه که وه بو نه خوشه که ی دارستانه که یان هه ل نه مژی مناله کانی راسته و راست سهیربان نه کردم، به لام پرووتیبه که ی میان به شتیکی سهیر نه نه هاته به رچاو.

پزیشکه که لای نه وانده وه دانیشته سهر زهوی منیش وه که نه دانیشتم که ته ماشام کرد پزیشکه که پیلاره که ی داکه ند و جروجانه وه ریکی پی کوشت که هه راسانی کردبوو پاش نه وه گفتوگو هاته پیسه وه له بابته گه لیک شته وه وه ک زانست و راستی په رستی و شهرو شوپر.

گه وره ی خیزانه که گوتی: شهر هه روک هیچوو پووجه دینده ییسی زورتیا به پروایشم وایه که نه وانده ی مرؤف هان نه دهن بو کوشتنی برای خو ی، پیوا کوژ و تاوانبارن هه ل نه گرن

همو سزایه کی خراپ بدرین جیهانیش له سهه ههچ شتیکی دانه ماکاوه له سهه خوتندنگیانی وهک خوتندنگی پزیشک (فرزل) نه بی، که منال فیری ژبانی راسته قینه نه کات و دل و دهروونیشیان پر نه کات له خو شه ویستی ناشتی و ناساییش و، له قینی شهرو شوپر و کوشتار.

بهشی دووهم

زه ماوه ندیکی سپر له هه لپه رکئی

هه ندیکی دانیشتیین له وی، گفتوگو مان له گه ل نهو خیزانه روو ته کرد دوا بی پزیشکه که پیلاره کانی خوئی له پی کردو ده سه سه و ده ریپکه یشی هه ل گرت و هه ستایه سهه پی، گوتی هه سهه بام برۆین، گه رانه که ی خو مان ته و او بکه یین، به (زه ویی رووناکئی) دا. منیش هه سهه سهه پی و خیزانه که مان به جی هیشته.

نه وان هه سهه ییری منیان نه کرد مه به سهه منیش له وشه ی (سهه یکردن) نه وه یه که هه ره له ته و سهه سهه مه وه تا که له موسی پیتم، لپی ورد نه بو نه وه.

چاو تی برینی نه وانه توژیکی شه ره زاری کردم منیش رام کرد به دوا بی پزیشکه که دا، بو نه مه ی له سهه ییرکردنانه رزگارم بی به لام هیشته نه وه نه ده ریپکه یوین، که شتیکی وا روویدا، جارتیکی تریش ته ریقی کرده وه چونکه به لای کچیکی روو تا تیپه رین، له ناو جو لانه به که دا دیبلانیتی نه کرد.

کچه که به بی دهنگی و مه ندییه که وه تیم ورد نه بو وه منیش هه جی نه ما نه وه نه بی، که وهک خوئی سهه ییری نه کردم، منیش به بی دهنگی و مه ندییه که وه سهه ییری نه بو بکه م.

نهویشمان به جی هیشته و ملمان نا به ریپی خو مان نه وه پاش نه وه گه ییشتیینه جیگایه کی کراوه، له ناو داره کاندایا، زه وییه که ی چیمه ن دایووشی سو ئافره تیکی قه له وه له ناویا پاکشابوو، پشته پان و پوره قه له وه که ی خوئی نه دایه بهر روژ.

نهویشمان به جی هیشته و رویشتیین به ریپگای خو ماندا پاشان هاتینه ناو زنجیکی بچو که وه، که بی ده رگا بو له ناویا ته ختیکی رهق و تهق دانرابوو پزیشکه که نه وه ی بو روون کرده وه گوتی: نه وه ییش په نایه که، هه ندی له روو ته کان شه وی تیا روژ نه که نه وه، کاتی که بیانه وی له (زه ویی رووناکئی) دا بمیننه وه روو ته کان خو بان دروستیان کرده وه له داری ناو دارستانه که له زه وییه که دا گه لپک کو لیتی تری تیا به له م لاو له ولایدا

بلا بوو ته وه هه ره که چاوت پی نه که وی، له زه وییه که دا هه موو با به تیکی سهه رهوت ده ست نه که ویته، ته نیا ناو نه بی نه گه ره هاتوو روو ته کان ویستیان مه له بکه ن، یان خو با بشون، نه بی له بهر ناو چوار کیلومه تره بهرین به لام نه وه نه ده ی پی ناچی که زال نه بیین به سهه نه م گیرو گرفته ماندا چونکه وا به ده سهه مانه وه یه چاله ناویکی گه وه دروست نه که یین.

پاشان پزیشک (فرزل) ته ماشای کات ژمی ره که ی خوئی کرد و گوتی: کات نیسته یانزه یه نیوکاتمان ماوه بو نان خواردن که واته پیویسته به گورجی برۆین به ریپه، بو نه مه ی له کاتی خویدا بکه یینه خوتندنگاکه.

پزیشکه که به بی دهنگی که وه دهستی کرد به رویشتیین منیش له دوا یه وه بووم، هه ره چنده جار به جار لقی دره ختیکی به له شما نه چوو، نه یرووشاند یا خود خوینی لی نه پزاند، به لام له دلا هه سهه من به خویشی و شادمانییه ک کرد.

من له و زینده خه وانه دا بووم، له پر هاوریپکه م راییه راندم.

گوتی: نیسته که له (زه ویی رووناکئی) ده رچووین.

وا چاکه تویش ده ریپکه ت له بهر بکه یته وه نه وهک هه ندی جووتیار پیمان بکه ن.

بی نه وه ی ناگام لپی بی، هاوریپکه م ده ریپکه ی خوئی له بهر کرد بو وه له و کاته دا چاوم به ئافره تیکی جووتیار که وت نوشتا بو وه به سهه زه وییه که دا له نزدیک نیمه وه گوئی نه چینی به په له ده ریپکه م له پی کرده وه.

که به لای نه و ئافره ته جووتیاره دا تیپه ر بووین، پزیشکه که وه ستا و پی گوت: خانمه که م، تکات لی نه که م که چاوپوشی له هه ندی شاگرده کانم نه گه ره به هه له به ناو زه وییه که تا تیپه رین.

ئافره ته جووتیاره که ییش به روویه کی خو شه وه پی گوت: پزیشکی گه وره م، نه وه شتیکی گزنگ نیسه من تکا له تو نه که م که بمان به خشیت نه گه ره چووینه ناو دارستانه که ته وه هه ندی گولمان چنی.

پاشان به ریپگای خو مانه وه رویشتیین، پزیشکه که ییش گوتی: هه ره که چاوت پی نه که وی دراوسی کاتمان سهه ره سستیمان لی نابه نه به سهه (۱)، ریپشمان نه ده ن که به ناو زه وییه کانیاندا تیپه ره بکه یین.

(۱) یان: سهه ره سستیمان لی زهوت ناکه ن.

نه‌ونده‌ی نه‌مابوو بگه‌بینه دهره‌زادی خویندننگا که زه‌نگی ناشتا‌کردنی لئی دا چاوم که‌وت به هه‌ندی‌ک منالئی پروت له‌م پهر و له‌وپه‌ری دارستانه‌که‌وه هه‌لّ نه‌به‌زبینه‌وه و دائه‌به‌زبینه‌وه، رایان نه‌کرد بۆ ژووری نان خواردن له‌ دوا‌ی نه‌وانیشسه‌وه باوک و دایک و مامۆستاکانیان نه‌هاتن، که ژماره‌ی هه‌موویان خوئی نه‌دا له‌ چل که‌س.

پزیشکه‌که منی پیتشکه‌ش کردن و گوتی:

ئه‌مه یه‌که‌م فهره‌نسییه‌که که خویندننگا‌که‌مان ببینی هیوام وایه که هی تربشی له‌دوابی.

پاش نه‌وه دانیشترین نان بخوین له‌ ژوره‌که‌دا دوو میزی گه‌وره دائرا‌بوون تامانی گه‌وره گه‌وره‌یان له‌سه‌ر دائرا‌بوو که پرپوون له‌ هه‌موو جووره سه‌وزه‌وات و میوه‌هاتیک به‌لام نه‌گۆشتم تبادیین، نه‌نان.

چونکه هه‌روه‌کو له‌وه پیتش پیتشانم دا، پزیشک له‌ گۆگیا خووره‌کانه.

منیش هه‌رچیم نه‌خرایه به‌رده‌ست له‌و خوژشته سروشتیان به‌ناره‌زوویه‌کی بی نه‌ندازه‌وه نه‌مخوارد لنگی که‌چه پروته جوانه‌کان په‌کیان نه‌ئه‌خستم له‌ خواردن له‌و خوژشته‌انه خوژییه‌کی وام نه‌چیتش که هه‌رگیز له‌ چاکترین چیتخانه‌ی (پاریس) دا نه‌م چیتستبوو وا دهرته‌که‌وئ هیچ شتیک ناگاته پروت بوونه‌وه، له‌ بزواندنی ناره‌زووی خواردندا.

هه‌موو که‌س له‌ به‌زمو خوئی دابوو قسه‌ی نه‌سته‌ق و گه‌مه و پیتکه‌نپن له‌ هۆله‌که‌دا ده‌نگی نه‌دایه‌وه هیچ خه‌می نه‌وه‌م نه‌بوو که شووشه مه‌به‌کی باشم پیت نه‌بوو.

له‌ته‌نشته‌وه پزیشکه‌که دانیشتبوو به‌ فهره‌نسی قسه‌ی له‌گه‌لّ نه‌کردم به‌لام نه‌ونده به‌ په‌له‌په‌ل قسه‌ی نه‌کرد، پیم نه‌ئه‌کرا وهرامی بده‌مه‌وه ره‌نگه‌ خوارده‌مه‌نییه‌که‌یش که‌ده‌می داگیرکردبوو، بووبی به‌هۆی نه‌وه که وهرامی نه‌وم بۆ نه‌دریتنه‌وه.

له‌پاش نان خواردن له‌ ژووری خویندندا دانیشترین پزیشکه‌که چوو هه‌ر میزه‌که‌ی خوئی به‌ به‌رگی مه‌له‌کردنه‌وه کارگرتی خویندننگای رووناک، له‌ هه‌موو سووچتیک جیهانه‌وه نامه‌ی بۆ هاتبوو هه‌ندی‌کی پشت گرتنی تبابوو هه‌ندی‌کیشی به‌ره‌نگاریی کردن ده‌ستی کرد به‌خویندنه‌وه‌ی هه‌ندی‌کیان.

نامه‌یه‌کیانی له‌ راستی په‌رستتیک ئینگلیزه‌وه بۆ هاتبوو، پرپوو له‌سه‌رسوورمان و پشت گییری، به‌لئینی دابوو به‌وه که به‌و زووانه سه‌ری لئی بدات. نامه‌یه‌کی تربشی له‌ زانایه‌کی سروشتی (پۆله‌نده) وه بۆ هاتبوو، توانجی تی گرتبوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که وینه‌ی بی باکانه‌ی

بلا‌وکردبووه‌وه له‌ گۆفاری (سوما) ی رووتا گوتبووی: (نابئی نه‌وه‌ت له‌بیر بچیتنه‌وه که ئیمه له‌ ره‌گه‌زی سپین، نه‌ک له‌ قوله‌ره‌شه‌کانی نه‌فریکای درنده) هه‌ره‌شه‌یشی کردبوو، که نه‌گه‌ر له‌وه دوا وینه‌ی وه‌ک نه‌وه وینه‌ پروتانه له‌ گۆفاره‌که‌یدا بلا‌وبکاته‌وه، ئیتر سالانه‌ی بۆ نانیری. نه‌و نامه‌یه‌ پزیشکه‌که‌ی هینایه‌ پیتکه‌نپن گوتی: (هه‌روه‌ک نه‌بینی، به‌ته‌نشت نامه‌ی پشتگیریه‌وه، نامه‌ی که‌موکووری لئی گرتن و توانج و پلار تی گرتن و هه‌ره‌شه‌بشم بۆ دئی که‌س نییه له‌م جیهانه‌دا دلئی هه‌موو که‌سیتیک پیت رابگیری).

له‌وکاته‌دا که‌چتیک سیانزه ساله به‌ژووری خویندندا تپیه‌ری، دهریتی مه‌له‌کردنی له‌ پیت دابوو پزیشک که به‌گرژییه‌که‌وه سه‌یری کرد و پیتی گوت: (جووترو، نه‌مه چیه‌ له‌به‌رت کردوه! پرۆ هه‌ر ئیسته دهریتکه‌ت دا‌که‌نه‌!).

که‌چه‌که ده‌موده‌ست فهرمانه‌که‌ی پزیشکه‌که‌ی جیه‌جیتکرد، هه‌روه‌ک تاوانیکه‌ی کردبی وای لئی هات، ته‌ریبق بووه‌وه.

چومه پیتشه‌وه بۆ نه‌مه‌ی سه‌یری نووسراو و په‌راوی شاگرده‌کان بکه‌م، تا بزائم چیه‌ی نه‌خوین پزیشکه‌که‌ی گوتی: (نه‌گه‌ر نه‌م کاته نه‌بوايه، به‌چاوی خوئی نه‌تبینی که‌چی نه‌لئینه‌وه به‌لام هه‌روه‌کو خوئی چاوت پیت نه‌که‌وئ، ئیمه ئیسته له‌ پشوداین)

پیم گوت: (له‌ به‌رامبه‌ر پیت خویندن و نوستندا چه‌ندیان لئی نه‌سینی؟)

گوتی: (۱۲۵ مارک، «نزیکه‌ی دوانزه دینار») که نرخ‌ی نوستن و خواردن و نووسراو و به‌رگ و خویندنیش نه‌گریتنه‌وه).

لیم پرسیی: (به‌رگیش؟)

پیتی گوتم: (مه‌به‌سم به‌رگی مه‌له‌کردن و پیتلاوه بیجگه له‌وه هه‌ر له‌سه‌ر نه‌وه پارویه، نه‌یانبه‌ین بۆ خاکه‌کانی بیتگانه‌یش وه‌ک (دانیمارک) که له‌م دوا‌یه‌دا چوین).

لیم پرسیی: (دیسانه‌وه به‌رووتی؟)

به‌زه‌رده خه‌نه‌یه‌که‌وه وهرامی دامه‌وه: (نه‌ء چونکه په‌روه‌رده‌کردنی سه‌ره‌ستانه هیتشتا له‌ خاکه‌کانی بیتگاناندا به‌ئه‌ندازه‌یه‌کی وا بلا‌ونه‌بوته‌وه که‌ماوه بدن شتی وا بکه‌ین!).

گورج و گۆلانه گه‌رائیکمان کرد به‌ناو نه‌وه باخچه‌یه‌دا که خویندننگا‌که‌ی له‌ناودایه ده‌سته‌یه‌ک له‌ منالانی رووتم دی، له‌ژیر سیبه‌ری دره‌ختیکا چیرۆکی (رۆبسنۆنی سویری) یان لاسایی نه‌کرده‌وه.

لەم لاو لەو لایشدا، لەبن دارەکاندا چەند مێز و کورسییەکی رەق و تەقم دی پزیشکەکی پیتی گوتم ئەوانە بووئەکان بەرووتی لەسەریان دانه‌نیشن، گفتوگۆ لەگەڵ سروشت ئەکەن و ھۆنراوەی ش دەنەن. لایەکی باخچەکەیش کرابوو بەسەزەوات و مێیووەھات، دانیشتوانی شاری رووناکێ چاندبوویان، بۆ ئەمەیی بیانکەن بەخۆرشت بۆ خۆیان.

کە لە سەیرکردنی باخچەکە بووینەو، سەرتیکیان لە ژوورەکانی ناو خۆتیندنگاکەدا کە لوپەلیان کەم تیا دانرابوو لەگەڵ ئەو شەبا بەتەستی سەرەوتی تەواو تیاوو کە بەکەلک بوون بۆ تەندروستی، چونکە پیریون لە بای پاک و رۆشنایی رۆژ.

لەگەڵ ئەمەیشا کە پزیشک (فرنزل) بەرەو سروشت ئەگەراییەو، هیچ کاتێ دوزمینی شارستانی و پزیشکەوتن نەبوو لە ژووری نووسینیا تەلەفۆنیکی دانرابوو لە ژوورەکانی خۆتیندنگاکەیشیا چرای ئەلەکتریکی ھەلئوسرابوون!

لە کاتی سێیەمی پینش نیوہ رۆدا گەراییەو بۆ زەویی رووناکێ) بەھۆی ئەوہو گەراییەو بۆ رووتی تەواو و سوروشت و جوانی و زرنگییەکەیی وام ئەھاتە پینش چاو کە دانیشتوانی خۆتیندنگای رووناکێ ھەر ئەوہندە ئەزانن یاری و گەمە بکەن و دەرپیتی مەلەکردن دابکەن و لەبەری بکەنەوہ.

لە چەند کەسێکمان دەستەبەک یاری کەر پیتک ھات، لە شێوہیەکی ساکاردا یارییان بەتۆپ ئەکرد گوربستیکیان بەستبوو بەدوو درەختەوہ، لە بەرزایی دووگەزدا بالۆتیکیان بەژێر ئەو گوربیدا کە ھەلئوسرابوو فری ئەدا لەم بەرەوہ بۆ ئەوہەر.

ئێمەیش بووین بەدوو بەشەوہ لەم پەرەوہ پزیشک (فرنزل) و یەکیک لە مامۆستاکانی و کورپتیکی دوانزە سالی و کچۆلەبەک و ھەستابوون لەو پەرەوہ مامۆستایەک و پیاویکی یەجگار قەلەو و زەلام و کچیتک و من و ھەستابوون.

کە دەستمان کرد بەیاری کردن، شەرمینیەکی کەم دایگرتم، پەکی جوولانەوہمی خست کەچی کچەکەیی تەنشتەم، کەشەنگ و شوخیتی بیست سالی بوو، بەلەش سووکی و ھونەر مەندییەکی تەواوہوہ بازی ئەدا و تۆپەکەیشی ھەل ئەدا بۆ ئەوہەری کۆری یارییەکە.

نازانم بۆچ من وام بەسەر ھاتبوو، کە ھەر تەماشام ئەکرد و لیتی ورد ئەبووہوہ، کەچی کچە کە ھەر باکیشی نەبوو لە ھەلبەزین و دابەزین و بازانەکانیا، بێ ئەمەیی شەرمی بکات، شتی وای پینشان ئەدام، کە ئە ئەبوو ببینم تەنانت لەوہیش سەرم سوورماوو کە ئەو ھەموو بابەتانەم چاوپێ ئەکەوت!...

بەلام پزیشکەکە، وەک جنۆکەییەکی بچووک، رای ئەکرد و بازدی ئەدا و ئەیقیژاند و لە تۆپەکەیی ئەدا کەچی بیجگە لەو ھەموو شتەنەیش، دەسلاتی ئەوہی ھەبوو کە میتیشکی گەرە لەخۆی دەرکات، کە تەنگە تاوی کردبوو!.

بەلام پیاوہ قەلەوہ زەلامەکە، گرانی لەشی پەکی ئەوہی نەخستبوو کە بەخۆشیی و لەش سووکییەوہ یارییەکەمان لەگەلدا بکات.

چەند کچ و ژنیکی رووتیش لە دوورەوہ لەسەر چیمەنەکە دانیشتبوون بەووردییەکەوہ سەرنجیان لێ ئەداین، زۆر دلیمان بەلەش سووکی کچە جوانەکەیی ھاورتەمدا چووہوو، بەشلەژان و شپرزەییەکەیی منیش پی ئەکەن.

ھەندیکی پی چوو، منیش سەرم گەرم بوو، بەپەرۆشەوہ دەستم کرد بە یاریی کردن ئەو شەرم و خۆپاراستنەکی ھەستم پینان ئەکرد لە کۆلم بوونەوہ ئیتر لەوہ بەولاوہ کچە جوانەکە سەرنجی رانەئەکیشام چونکە بەھەموو ھێز و ھەرەتیکەوہ تۆپەکەم ئەھاویشت.

کە پی ئەکەنییم، ئەوانی تریش بەدەمەوہ پی ئەکەن بەم جۆرە یاریان ئەکرد و شادمان ئەبوون، کەچی وەک منالە وردکەییەکی پاکێ بێ گوناھ ئەجوولانەوہ، ئەو داوین پیسیییەیی دوزمانی رووتی ئەینووسین بەرووتییەوہ، ھەربەبیریشماندا ئەھات.

ئا ئیستا مافمان ھەبە کە پرسیین:

(ئاخۆ رووتی تەواو بە بەدخوویی دانەنری؟)

وہرامەکەیی منیش بۆ ئەوہ، سووک و ئاسانە، لە بینینی خۆم و کارەساتیک کە بەسەر خۆمدا ھاتوون، فیتری بووم بەپینچەوانەوہ، ئەو رووتییەیی من دیوومە یارمەتی رەوشت و خووی چاک ئەدات ئەوانەیی بەرپەرچم ئەدەنەوہ، بام بیئە کۆمەلێک لەم کۆمەلە رووتانەوہ کە من دیوومن، ئەگەر پینان نەنا لە ھەلەیی خۆیان، ئەوا من ئامۆزگارییان ئەکەم کە بچنە لای پزیشکیک چارەبەکی ھوشیان بکات!...

لە کاتی چوار و نیوی پاش نیوہرۆدا، لە خۆدانە بەر رۆژەکە بووہوینەوہ دەرپیتکامان لە پی کرد و گەراییەوہ خۆتیندنگاکە بۆ ئەمەیی لە کاتی پینجدا شێو بکەین.

پزیشکەکە پیتی گوتم: (ئەوانە بۆیکە نانی ئیوارێ زوو ئەخۆن، تاوہکو دەس و پیتەند و چیشتکەرەکانیش، بەشی خۆیان بەسەرہستی و رووتییەوہ رابوترن لەپینش ئەمەیی رۆژ ئاوابی).

ههروهها له پریگاییدا گفوتوگومان نه کرد خانه خوی کهم لیتی پرسیم، که ئەم سەرلیدان و بنیینه چ کاریکی کردۆته دل و دەرروونم؟ وەرمام دایهوه که من بهم سەرلیدان و بینینه یه جگار دلخۆش و شادمان و سوپاس گوزار بووم.

لیتی پرسیم: (ئاخۆ شهویش لاما ئەمیننهوه؟)

پیم گوت: (داخه کهم ناتوانم لاتان بمینمهوه چونکه بهستراوم بهگفتیکی سەر له بهیانیهوه له بهرلیندا ناتوانم جیهه جیهی نه کهم).

گوتی: (مه بهست ئەوه تا که زوو به زوو به جیمان بهیلتی؟)

پیم گوت: (ناچارم وابکه. ئەبێ سواری شه مه نده فەری نیوه شهویم که بۆ بهرلین نه چی).

پزیشکه که به خه میکهوه سەری راوه شاند و گوتی: (به لām له (لینبه رگ) دا شه مه نده فەری شهو دهست ناکه ویت دوا شه مه نده فەری شیان پاش سێ چاره که کات دهست ته کات بهرۆین، له (دهر دجنذورف) هوه، ناتوانیت پیتی بگهیت).

ئنجاکه دلشکاوایی خۆم پیشاندا پیتی گوتم: (له گه ل ئەوه یشا ئیمه له تواناماندا ههیه چاره یه کی ئەم گیرو گرفته بکهین، ئەزانیت سواری ئەسپه ئاسنیه بیت؟) گوتم: (به لئی).

گوتی: که واته ئەسپه ئاسنیه یه کت بۆ پهیدا ئە کهم، ئەم ماوه یه یه ی پیتی بیریت، تا ئەگه یته (لونه رگ) یه کی که له مامۆستا کانیشم دێ له گه ل تا که واته ئە توانیت تا کاتی دهیش له گه لماندا بمینته وه باشه وا؟

گوتم: باشه دۆسته خۆشه و یسته کهم.

پاشان لیم پرسیی: له زستانیشا مه شقی پرووتی ئە کهن؟

گوتی: له گه ل ئەوه یشا که ئەم ناوه سارده، مه شق هەر ئە کهین...

گوتم: ئەئ سەرما تازارتان نادات؟

گوتی: هەرگیز تازارمان نادات چونکه ئیمه بێ دهنگ را ناوه ستین یاری ئە کهین ههرا ئە کهین، هه ل ئە په رین، دانه په رین. هه موو جوړه وهرز شیک ئە کهین پیم پروا بکه که له بهرلیندا ئەم، به جلویه رگی شه وه لیره سهر ماترمه.

لیم پرسیی: خویندن گاکه ت پزیشکی تیا ههیه؟ (چونکه پزیشک فرنزله پزیشکی نه خۆشی نه بوو، پزیشکی وێژه بوو).

گوتی: نه به لām ژنه کهم هه ندی شاره زایی هه یه له نه خۆش پاراستندا، له سه رده می شه ردا فیری بووه به لām ئە گه ر کاره ساتیکی سامناک رووبدات پزیشکی که له گونده که وه بانگ ئە کهین به ته له فۆن ئە مه یش کهم روو ته دات.

ئە مه یش به لگه یه بۆ ئە وه ی که ئەو یاسایه ی له سه ری ئە رۆین له ژیاندا، له ژیان ی داووده رمان باشتر و به که لک تره.

لیم پرسیی: نیشته نییه کانت که ی له خه هه ل ئە ستن؟

گوتی: به یان یان کاتی پینج، منالان له نوډا ئە نوون به لām گه وره کان له ددها ئە نوون.

پزیشکه که له پیتش نان خواردندا، خۆشتنیکی ساکاری کرد.

یه کی که له شاگرده کانی چوووه سەر کورسییه ک وه ستاو له ئاو پرژینیکا ئوی ساردی کرد به سه ریا.

پاشان دانیشتن، شیو بخۆین چیشتی ئە مجاره مان له چیشتی ناشتاکه مان په نگاو په نگ تر بوو به ته نشت سه وه زه واته وه، زه لات هه کیش کرابوو له په تاته و نانی بۆر و که ره یه کی زۆر و په نیری سپیی.

شیوه که مان، وه ک ناشتاکه مان، بێ خۆش ئاو نه بوو له سه ر خوانه که مان چه ند شوو شه یه ک خۆش ئوی^(۱) سروشتی خۆش دانرابوون- بریتی بوون له شیر!...

که له خواردن بووینه وه چووینه هه یوانی دهره وه دانیشتن و ده ستمان کرد به گفوتو کۆکردن، بۆ ماوه یه کی کهم له ناو دانیشتوه کاند کچیک هه بوو، چاویلکه ی له چاودا بوو زۆر شهرمن بوو هه رچه ند سه یرم ئە کرد.

و لیتی ورد ئە بوومه وه، یاخود گفوتوگۆم له گه ل ئە کرد، پرووی سوور هه ل ئە گه را و ئە په شوکا له پاش تاوێک زانیم که ئەو کچه، ئەو کچه قه له وه پشت زله بوو که له وه پیتش دیبوم له سه ر چیمه نه که، له (زه ویی روناکی) دا، پشتی خۆی دابوو بهر بهرۆژ دوور نییه ئەو ساکه و شتر مورغیش بیدیا یه له شه رماندا سه ری خۆی ئە شارده وه له ناو گژو گیایه که دا، بۆ ئە مه ی له وه به ولاره به پرووتی نه ییبینی!

(۱) خۆش ئاو: شراب.

بهشی سییهه

گه رانه وه

گه رانه وه به ههشتی سه رزه مبینه که مان، بو ئه مەه ی هه ندیکی تریش یاری به توپ بکه بن، له پیش رۆژئاوا بووندا.

کارگێری خۆبندنگاکه وای گوت له وکاته دا رۆژیش له ئاوابووندا بوو، په پکه کهی (۱) رهنگیکی زێرینی گرتوو به ره به ره ئه هاته خواره وه به ره ئاسۆ، له پشت درهخته کانه وه له بریتی گه رما کزه بایه کی فیتکی هه ل کرد، خۆشیدا به یارییه که مان.

ههستیکی خۆشی و شادمانی چوو بووه ناو دلمه وه هه زم ئه کرد گۆرانی بلیم و بقیرنیم، له کاتی بازدان و هه را کردنا به ناو یاری که ره کاندایه به ر چاوما ژیان، جوان و رازاوه بوو، دلی کیش ئه کرد، ئه یهتینا پیاو بوی بژی.

به راستی ئه و کاتانه ی که له خۆبندنگای (فرزل) دا پام بوارد، پر له خۆشیی و شادمانیی بوون چونکه له زهویی رووناکیی و سه رهستی و خۆشیدا بووم.

جا ئه ی برا گه وه ی خۆبنداره! له منه وه ئامۆژگارییه کی دلسۆزانه گوی لێ بگه: ئه گه ر و بستت پشوویه کی خۆش و به که لک رابویری، مه وسته، بچۆ بو (زهویی رووناکی له گلزننگ) دا.

رهنکه که ببیرت بکه ویتته وه ئه بی رووت ببیتته وه له وئ، که م و زۆر پیتی په ست ببی به لام دلنا به له وه که چوویتته ئه وئ وه ک ئیره نامینیت، له وئ که متر هه ست به ته نکه تاوی ئه که بیت پاش ئه وه به خت کردنی پارەیش بایه ختیکی هه یه ژیان له وئ هه رزانه هه ره وه نده ئه دهیت که له وئ بنوویت ئه ویش که مه له وئ به زمگا و چایخانه ده ست ناکه وئ تا پارهت به فیرو پروات هه ره ها پتووستیشته به جلوه رگی نرخدار نییه، گۆره وی ئاوریشمی گرانیشت پتووست نییه. له گه ل ئه مه یشا تکات لێ ئه که م که ئه م ئامۆژگارییه هه ر لای خۆت مینیتته وه به که سی تری نه لیتیت چونکه هه زناکه م (خۆبندنگای رووناکی) ببیتته ناوچه یه کی وه ها که له هه موولایه که وه گه شت و گوزار که ران رووی لێ بکه ن، سه رکاره کانی هاوبه شی (کووک) و زمان وه رگێره کانی سه ری تی بکه ن، بو ئه مە ی ساختمانان و میوانخانانی تیا دروست بکه ن.

(۱) په پکه: به مانا (قرص الشمس) دئ.

چونکه نامه وی به ههشتی سه ر زه مبینه که مان ساکاری و شادمانییه که ی خۆی له ده ست بچی.

پاش ئه مە ی له یارییه که مان بوینه وه، پزیشکه که تیی گه یاندم که ئه یه وی ئه هه نگیکی بچوو کم بو بکات که کاتی نوستن هات مناله کان خرا نه ته ختی نوسته کانیانه وه گه وه کانیشت له ژیر سییه ری داره کاندایه کۆبوونه وه، چاوه روانی ئه هه نکه که یان ئه کرد، ده ست پتی بکات ئه وانه به رووتی نه مابوونه وه.

هه ره که یان به شی خۆی به رگتیکی پۆشیبوو، یاخود ده رپتییه کی له پتی کردبوو هه ندی له کچه کانیشت بئجگه له ده رپتیکیان کراسیتی ته نکیان له به رکردبوو دوور نییه له به ره وه وایان کردی که گۆرینیک به نه ناوه وه (خانی فرزل) یشت له سه ر کورسییه ک دانیشتبوو که مانچه ی لێ ئه دا ئه هه نگ ده ستی پتی کرد شاگرده کان به کۆمه له ده ستیان کرد به هه لپه رین، پزیشکه که خۆی سه ره رشتی ئه کردن.

منیش دانیشتم چاوم ئه گێرا به ناو ژن و پیاوی هه لپه رکیکه ره کاندایه ئافره تیی که قه له وی زه لام تبادین، به گشتی و خۆشی و له ش سووکییه که وه هه ل ئه په رپی پزیشکه که ش وه ک مار ئه نوشتا یه وه و پیتی ئه خوارد له ناویاندا.

به راستی چاوم ئه ندازه که ی زۆر رازاوه بوو، دلی کیش ئه کرد.

ساز و ئاوازه که و ده موچاو و له ش و لاری ئه و ئافره ته جوانانه هینابوومیه جۆش و خرۆش میشکمیان به ره لالا کرد به ئاره زووی خۆی وردبیتته وه و بیری کاته وه له و ژیا نه وام هاته پیش چاو، که و توومه ته جیهانیکی تروه جیهانیکی نویتیه به لام هیشته له سه ره تادایه، منال و ساوایه نه ژن، نه پیاو، به دخوویی به بیریاندا نایهت نه درۆی تیا یه و نه چاوو راوکردن. نه قینه به رپی تیا یه نه به دکرداری.

به لام! میشووله یه کی به دخوو هات و پیاوما نووسا، گه ستمی زۆر نازاری دام له خه وو ئاواتی کردم به زبانی پیاوما نه هاته وه گێرامیه وه جیهانی راستی و ئه رک و نازار.

هه لپه رکی و سه ماکردن، هه ر له به ره دابوو ژن و پیاوه هه لپه رکی که ره کان له په لپۆکه وتن ژنه قه له وه که م دی هه ناسه برکی پتی گه یشتبوو، له تاو ماندویتی خۆه (ئاره ق) ی ئه رشت ده رپتیکی خۆی داکنه و په یکه ره زل و زه لامه که ی خۆی له شه شل و شپاوه قه له وه که ی ده رخت.

هه لپه رکتی که ره کان ئه و نده مانوو بوو بوون، به زه یم پیا یاندا ئه هاته وه له پزیشکه کهم پرسى: ئاخۆ که ی ئه م هه لپه رکتیه ئه برتته وه؟ شه و داها ت و تاریکی هه لپه رکتی که ره کانى شارده وه. پزیشکه که وهرامه که ی ئه وه بوو بانگی کرده شاگردکانى، پیتی گوتن: وریابن! ئیستا دست ئه که ی بن به گۆرانى برانه وه ی ئاهه ننگه که مان.

پاشان دهنگى هه لپه رکتی که ره کان و ته ماشا که ره کان بهرز بووه وه، گۆرانیه کی خۆش و ناسکیان ئه گوت له و کاته دا مانگ هه ل هاتبوو ئنجا پزیشکه که له ناوه راستیاندا وهستا، له پاش ته و او بوونى گۆرانیه که، چهنه د قسه به کی سوپاسگوزارانه ی کرد له بابته سه رلی ئه دانه که ی منه وه بۆ خۆتندن گاکه یان پاشان هه موویانم به خوا سپارد و به لئیم پى دان که به خۆم و ژنه که م و کچه کانه وه، زوو به زوو بگه رتیمه وه لایان.

گه رامه وه ناو ئه و ژووهری که که لویه له کانى خۆم تیا دانابوو، تا کو بۆ جارى دواى ده ریپى مه له کردن داکه نم و، جلو به رگی ناسایی له بهر بکه مه وه.

له پر ده رگای ژووهره که کرایه وه، من هیتستا نیوه رووت بووم کچیکى هه رزه کار سه رى کرد به ژووهدا. ئه وه ت نه یه به بیردا که کچه که به هیواشی قیزان دبی تی و، و له ژووهره که ده رپه ری و له شه رماندا رووی سوور هه لگه رابى و به ورته ورتیکه وه بیانوی هینایه تته وه که ئه و هه له یه ی کردوو ه.

نه؛ وای نه کرد... به لکو کچه که به سه ره سته ییه که وه هاته بهر ده م، به شیرینییه که وه لئی پرسیم، تا ئه گه ر پیم باش بى، شییووم بۆ ئاماده بکات، بۆ ئه مه ی له شه مه نده فه ره که دا بیخۆم.

پاش ئه وه که جلو به رگه کانم پۆشی، هه ستم به ته زوو یه کی سه یر ئه کرد. بۆ یه که م جار له ژیا نمانا، هه ستم کرد به گرانی ئه و جلو به رگانه ی که له باوو با پیرمانه وه بۆ مان ماونه ته وه له به ریان بکه ین دوور نییه که وام هه ست نه کردایه، ئه گه ر له مانگی چله ی زستاندا بوو مایه که سه ر مار سۆله پیا و ئه به سته ی.

به للام له و ئیواره یه دا، هه روه کو گوتم هه ستم به خۆم ئه کرد که شتیکی سه یرم له ناو جلو به رگه کانه دا، هه ل ئه گرم پیم پى بکه نن!.

خانه خویکان چوو بوونه وه ناو ژووهره کانیان له زه ویی روونا کیدا له وه نه ته ترسام که له پشت په رده وه سه یرم بکری له راستیدا په نجه ره کان بى په رده بوون چونکه په نجه ره کان به شه و و رۆژته کرانه وه، دانه ئه خران.

له و کاته دا که وه ستابووم چاوه روانی پزیشکه که و مامۆستا که مم ئه کرد بین له گه لیم بۆ سه ر ئیستگه ی شه مه نده فه ر، له په نجه ره به ک له و په نجه رانه وه چاوم که وت به دوو کچی رووت خه رییک بوون بنوون.

یه کیکیان منی دی به ده ست شه و باشیه کی ناسکی لى کردم و چوو ناو جیگاکه یه وه بنووی به بى دهنگی.

پاش ئه وه چوومه جیگای چیشته لى نانه که یه کیک له کچه رووته کان خوارده مه نی بۆ دروست ئه کردم له پاش ئه وه ی له پتچانه وه ی بووه وه، پیتی گوتم: (ئاخۆ ئه م رۆژته پى خۆش بوو، که له ناو ئیمه دا رات بوارد؟) پیم گوت: من که گه شکه دار بووم به و شتانه وه که بینومه خۆزگه هه موو ده میکی ژیانم له گه ل ئیوه دا رانه بوارد!...

به سواری ئه سپه ئاسنینه وه، من و پزیشک فرنزله و یه کیک له مامۆستاکانی به ناو شه قامی (لینه رگ) دا تیپه ریین.

تیشکی مانگه شه وه هه موولا یه کمانی گرتبووه وه، شه قامه که ی بۆ روونا ک کردبوینه وه، بى دهنگیش هه موولا یه کی دا گیر کردبوو.

پزیشکه که گوتی: جیی خۆتندن گاکه مت پى باشه؟ چ جیگایه ک هیه له م باشتری، له رووی بى دهنگی و دووریه وه له قه رقه ری ناوشار؟

پیم گوت: هه رگیز له مه باشتتر نادۆزیتته وه، مه گه ر بچیتته ناوه راستی ده شته و بیابانه وه: ته نانه ت له ویش گورگ و قه له ره ش و ئوتۆمۆبیله کانى مسیۆستیرۆن ناهیلن بچه سییتته وه.

پاش نیوه کاتیک پزیشک فرنزله وه ستاو له ئه سپه ئاسنینه که ی خۆی هاته خواره وه گوتی: تکا ئه که م ریم بده ت بگه رتیمه وه، چونکه له مه به وولا وه ناتوانم برۆم هیوادارم که له دوارۆژدا یه کتر ببینیته وه چونکه به هاته نه که ت بۆ لامان، ئه مه نده دلم خۆش بووه، هه رگیز له بیرم ناچیتته وه خۆزگه زۆر ئه هاتیت بۆ لامان.

ئنجا به هه موو هیتزیکیه وه ده سته گو شیم منیش سوپاسی جوامیری و میواندارییه که یم کرد پاش ئه وه سواری ئه سپه ئاسنینه که ی خۆی بوو و گه راپه وه ئیمه یش له رتی خۆمانه وه رۆیشته ی.

له ناوه پراستی کاتی دوازه همداهه یشتینه ئیستگه‌ی (لینه‌رگ) له پرچاوم کهوت به دوو کهس خه‌ریکی یه‌کتری کوشتن^(۱) بوون له بهر ده‌رگای چایخانه یه‌کدا له ته‌نشتی‌شیانه وه ژنیک وه‌ستابوو، هه‌ر هاوار و فه‌ریادی بوو، نه‌یقیژاند وا دیاربوو ژنی به‌کیتک له و دوو پیاو کوژه‌بوو.

له وه وه تی گه‌یشتیم که منیش گه‌یشتوو مه‌ته وه ناو شارستان و شاریه‌کان!...

به‌شی چواره‌م

خانوی کووخ بو چاک‌کرده‌وه‌ی نه‌خوشی له‌ش و ده‌روون له به‌رلیندا

تایینی په‌روه‌رده‌کردنی سه‌ریه‌ستانه‌ی له‌ش، تا نه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره، له ئە‌لمانیا‌دا بلا‌بوته‌وه له ئە‌لمانیا‌دا کۆمه‌لانی رووت زۆر و په‌نگاو‌ره‌نگن ته‌نیا له به‌رلین خۆیدا نزیکه‌ی سی کۆمه‌لی وا هه‌یه.

که که‌ش خۆش ئە‌بێ، خیزانیکی زۆر له رووته‌کان، به‌ژن و پیاو و مناله‌وه، روو ئە‌که‌نه که‌ناره‌کانی گۆمه‌کانی (وانس) و (مه‌ته‌رنه‌س) له نزیک (پۆتسدام) هه‌هه‌ر ئە‌لیتی له به‌هه‌شته‌وه باریبونه‌ته سه‌ر زه‌مین هه‌ندیکیان خه‌ریکی ئە‌وه‌ن له‌شی خۆیان بده‌نه به‌ر تیشکی رۆژ، بو ته‌ندروستی هه‌ندیکی‌شیان خه‌ریکی ئە‌وه‌ن یاری و وه‌رزش ئە‌که‌ن هه‌ندیکی‌شیان هاوبه‌شی ئە‌کات له له‌شکرگه‌هیکه‌ی^(۲) دوور له ناواییدا...

ئه‌مه‌یش هه‌ر له (به‌رلین) دا نییه له هه‌موو شوپنیکه‌ی ئە‌لمانیا‌دا هه‌یه ته‌نانه‌ت له‌ناو لادی‌شدا (هامبورگ، درسدن، میونخ) هه‌موو، له ناوچه‌گه‌وره‌کانی رووته‌کان، که له هه‌موو چینیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تییان له‌ناو‌دا‌یه.

خاوه‌نه‌کانی (تایینی رووتی) ئە‌لین: رووتی ده‌روون پائه‌هینتی به‌ په‌وشت و خووی چاکه‌وه، هه‌روه‌ها له‌شیش پائه‌هینتی به‌هیز و هه‌ره‌ت و توانا‌وه. ناخۆ ئە‌مه‌ پاست بی؟

له سالی پیتشوودا کۆمه‌له رووته‌کانیانم دی، له کاروباره‌کانیاندا هاوبه‌شیم کردن، پی په‌ویی تایینه‌که‌شیانم کرد، دوا‌یی که گه‌رامه‌وه فه‌ره‌نسه، به‌دلتیایه‌کی واوه هاتمه‌وه، که ئە‌م تایینه بو تیک دانی په‌وشت و خوو دانه‌مه‌زراوه.

به‌لکو بریتییه له تیکۆ‌شانیکه‌ی سه‌رکه‌وتوانه، بو پراست کردنه‌وه‌ی په‌وشت و خوو و، خو‌راهیتان به‌داوین پاک و په‌یوه‌ندی خاوینه‌وه، له‌گه‌ل به‌هیزکردنی له‌شدا به‌هۆی بای پاک و تیشکی رۆژ و وه‌رزشه‌وه.

پینج کاتی خشت له‌ناو خوتندنگای مامۆستا (کوخ) دا سوورامه‌وه لیره‌دا له رووتی ناو ده‌شت و ده‌ر نادویم وه‌ک له به‌شه‌کانی پیتشوودا کردم، له بابه‌ت خوتندنگه‌ی پزیشک (فرانزل) هه‌ به‌لام لیره‌دا، جیگه‌یه‌که له ناوه‌پراستی شاری (به‌رلین) دا، له نه‌هۆمی چواره‌می ساختمانی‌کدا، که که‌وتۆته سه‌ر شه‌قامی (فریدریخ) ژماره (۲۱۸۲).

ئه‌م خوتندنگایه تاییه‌تییه، بو له‌ش په‌روه‌رده‌کردن.

بریتییه له په‌یمانگاییک شاگرده‌کانی خۆی به‌رووتییه‌وه فه‌یری وه‌رزش ئە‌کات کارگه‌یه‌که‌ی (پزیشک کووخ) ه، که له‌مه‌پیش مامۆستایه بووه له فه‌رمانه‌وه‌ی ئە‌لمانیا‌دا ئە‌وه‌نده تازابوو نه ئە‌ترسا له‌وه‌ی که هه‌موو شاگرده‌کانی خۆی له ژنیر بنمیچی خوتندنگه‌ی خۆیدا رووت بکاته‌وه بیروبا‌وه‌ری گشتی لی ورووژا، فه‌رمانه‌وه‌ی گرتی. درا به‌دادگا، به تاوانی داوین پیسی و بی شه‌رمییه‌وه به‌لام داد گه‌ره‌کان (حاکمه‌کان)، داد په‌روه‌ریبوون، که تیگه‌بشتن مه‌به‌ستی کووخ، بلند و خاوینه، وازیان لی هینا و به‌رله‌لایان کرد.

به‌لام فه‌رمانه‌وه‌ی ئیستا (رایخ)، پزیشک (کوخ) ی زۆر خۆش ئە‌وی، زۆر ریز له بیروبا‌وه‌ره‌که‌یشی ئە‌گرێ و ریگه‌یشی پی داوه، خوتندنگا‌کانی خۆی دا‌به‌زرتنی نه‌ک ته‌نیا له شاری (به‌رلین) دا، له شاره‌کانی تری ئە‌لمانیا‌شدا، وه‌ک (هامبورگ، ئارفورن، دروسدن، ئە‌لبه‌ر فیلد) له شاگرده‌کانیا کرێکاران و فه‌رمانه‌رانی‌ش هه‌ن هه‌ریه‌که‌یان سه‌دی پینجی مووچه‌که‌ی خۆی ئە‌دات به‌خوتندنگای کووخ به‌لام کرێکاره‌کان، یاخود بی فرمانه‌کان، به‌خواری له‌و خوتندنگایانه‌وه‌ خوتین، هیچ پولتیک ناده‌ن هه‌موو ئیوارانیک خوتندن هه‌یه، رۆژانی شه‌مه و یه‌کشه‌مه و جه‌ژنه‌کان نه‌بێ.

ده‌ستم نا به‌زه‌نگی ده‌رگه‌که‌دا ده‌رگه‌که‌ کرایه‌وه کچیک لیبی پرسیم چیت ئە‌وی؟ که ناوونیشانی خۆم پی گوت، په‌رده‌کانی لادا و شوپنه‌که ده‌رکه‌وت، گوتی دوام که‌وه.

به‌ناو دالانیکدا رۆیشتن، هه‌ندی ژن و پیاوی تیا‌بوو، هه‌ندیکیان ئە‌چوون جل دا‌که‌نن، هه‌ندیکیان ئە‌چوون جل بگۆرن.

له‌ویدا چه‌ند که‌سێکم دیی گه‌فتوگۆیان ئە‌کرد به‌سه‌رپه‌وه، لاویکیان تیا‌بوو، شه‌رواتیکی

(۱) راستتر: خه‌ریکی شه‌رکردن بوون، یه‌کترکوشتن له (مقاتله، قتال) ی عه‌ره‌بییه‌وه‌یه.

(۲) له‌شکره‌گاه به‌مانا (معسکر) دیت، لیره‌دا (چادگره، که‌مپ) له‌بارتیه.

له پیدابوو کچیکیان تیا بوو به دهر پیتی خوشتنه وه پیاو و ژنیکیشی تیا بوو پروتی ته و او بوون له دلّی خۆمدا گوتم: که وتوو مه ته ناو پروته کانه وه.

کچه که هی پيشم که وتبوو، دهر گایه کی بو کردمه وه، چاوم کهوت به (ماموستا نه دۆلف کووخ)، که لاویک بوو، له تمه نه سی سالییدا له ش سووک و به هیتز و توانابوو کراسیک نه بی هیچی تری له بهردا نه بوو له پاش نه مهی خوشی و چلۆنبیه کی گهرمی له گه لدا کردم، ههزی کرد لای بمینمه وه تا کاتی یانزه هم که خوتندن ته و او نه بی پاشان بردمیه هۆلیکه وه، که له ویدا ماموستا به ک مه شقی وهر زشی به شاگرده کان نه کرد.

له وئ پیتی گوتم که شاگردیک ههیه زمانی من نه زانی، نه توانی هه موو شتییکم تی بگه یینی بیانوی بو هینامه وه که له بهر فرمان زۆری ناتوانی له گه لما بمینته وه.

دهر گای ژوو ره که کرایه وه، ته ماشام کرد ده شاگردی تیا به، به پروتی مه شق نه کهن ماموستا که یان جلی له بهردایه.

له پاش نه مهی منی پین ناسیین، یه کیکیانی بانگ کرد ناوی (کارل) بوو پیتی گوت هه چیه کم ویست بۆم لیک بداته وه ئیتر له پرتکا (کوخ) ون بوو.

خوایه! نه پیاوه چهند له ش سووکه!

ته نیا له ده وردیله دا پینشوازم نه کات، خوشی و چلۆنیم له گه ل نه کات و نه م گه یینیته هۆلیکی تر بو نه مهی بمناسی به ده شاگردی خۆی!

ماموستا که له سهر ته ختیکی پروت و قووت داینام که تاقانه بوو، له ژوو ره که دا شاگرده کانیشی بریتی بوون له شه ش کچ و چوار کور که له سهر ئاوازی ته پلّیکی بچوو که بوی لی نه دان، وهر زشیکی یه جگار گران و به نه رکیان نه کرد.

نه م ماموستا به، به زه بی پیا یاندا نه هاته وه هه رچه ند یه کیکیان هه له یه کی بکر دایه، مه شقه که ی به هه موویان دوو باره نه کرده وه جاره جار ییک کرچه کرچی ئیسقانه کانیا نم گوی لی نه بوو پاشان یه کییک له کچه کان وه ستا و تکای به خشیبی لی کرد گوتی ناتوانم له وه به ولاره مه شق بکه م وه که لاشه یه کی مردوو به سهر گازی پشتا پال کهوت لی ره دا مه شق پی که ره که یان بو و چانیکی سی وردیله بی رتگه ی دانئ هه موویان له سهر زوی ژوو ره که پاکشان (کارل) نه بی، که وه که گایه کی به له سه، پر مه پرمی نه کرد نه بگوت:

- نه مه مه شقیکی گرانه، به للام که لکی زۆره ئیمه هه هه فته ی جار ییک نه یکه یین کات و نیویک نه خایینی جار به جار ییک نه بی که بو ماوه ی سی وردیله یه ک پشوو بده یین، له

جووله ناوه ستینه وه تا نه برتته وه دوا ی نه وه ئاوپرژینی خۆمان نه که یین له سهر شو رکه که دا و له بهر هه تاویش ماوه یه ک نه میننه وه.

لیم پرسیی: له کاتی یانزه ی ئیواراندا، چۆن نه توانن خۆتان بخه نه بهر رۆژ؟
گوتی: ماشینیکی وامن هه یه، ههروه ک تیشکی رۆژ تیشکمان بو نه هاویتی، به که لکیشه وه ک نه و.

لی ره دا بیرم چوو به لای جیهانیکی خه و کردا خیالی، (مسیو کرنشیه ی خوالی خوش بووم بیر که وته وه له دلّی خۆمدا گوتم: نه گهر نه و زیندوو بوا یه، بی گومان نه م رۆژه ده ست کرده ی له زستاندا به کار نه هینا له گوی ئاوی (رۆفیل). پاشان (کارل) گوتی:

(مسیو کوخ) بو نه مه ی به مه به سی خۆی بگات، له شتیه یه کی په سه نددا نه جوو لیته وه به لای نه وه وه وایه که نه و وهر زشانه ی بو هه ندی که س ده س نه دن، بو که سانی تر ده س نادن له بهر نه وه شاگرده کانی خۆی له شتیه یه کی زۆر وردا دابه ش کردوو، له سهر بنچینه ی له ش و ره شتیان نه وانه ی لی ره دا نه یانینیت بو راپه راندنی پی نه کری.

(کارل) گوتی له ماموستا که ی بوو، بانگیان نه کات.

له نا کاو به جیتی هیشتم بو ته و او کردنی مه شقه که ی ئیتر شاگرده کان هه ستانه سه ر پی و ده ستیان کرده وه به مه شق کردن باله کانیا ن بو چه پ و بو راست رانه وه شاندا، به پیتی ده نگی ماموستا که یان. پاشان فه رمانی دانئ که به سهر پشتا رابکشین، قاچه کانیا ن به ملا و به ولادا بچوو لیئین به پیتی ده نگی نه و له سهر کورسییه که دانیشتم، به جار ییک گه شکه دار بووم له و له شه پروتانه ی که له بهر ده ما نه جوو لانه وه.

له ولادا که پروتیم نه دی، له ناو جه رگی سروشت و سه وزایی دا بوو، له ناو با ی پاکدا به للام لی ره دا پروتیم له ژوو ریکی ته نگوته سکا نه دی، له بهر تیشکی کاره با دا له ش و لاری وانا ته و او م نه دی، نه ندانی له ش و ام چاوی نه کهوت که مرۆف هه رگیز هه زناکات به و جۆره به ئاشکرا بیینی.

به للام لی ره دا وا هه ل نه گری که ئیمه له شی ناته و او بیبیین نه ک له شی ته و او، چونکه جیگا که بو مه شقی وهر زش دانرا وه و له ش پهروه ده کردن، نه ک بو له شی رتیکوپیک نواندن.

له وه پاش شاگرده کان که میک وه ستان (کارل) هات به للامه وه به للام نه مجاره زۆر تر ماندویتی پیوه دیار بوو.

لیم پرسی: چند شاگرد دینه په یمانگا که تانهوه؟
گوتی: نزیکه ی پینج سده کهس له پیر و جوان و منال.

- نه ی له یاری و ورزش به ولاره هیچی تر فیر ناکه؟

- به لئ، بابه ته کانی (په لویو له ش) و (په روه رده کردنی ره که بازی) یشیان فیر
نه که یین، بیتجگه له وه پزیشک (کووخ)، دهسته یه کی ساز و ناوازی پیک هیناوه،
نه که ری به ناو هه مو لایه کی نه لمانیادا بو ته وه ی بیرو باوه ری پروتی له ناویاندا
بلاوبکاته وه بو وینه؛ له به زمگاکاندا، له هوله گشتیه کاند که تاهه نگیان تیا نه کری،
دهسته که هندی وینه ی و ورزش و یاری به پروتی پيشان نه دا، هه مو لایه کی په سه ندیان
کرده وه له سالی پيشوودا، به زمگاهی (بسکاترز) شاگرده پروته کانی خویندنگای
(کووخ) ی پيشاندا، هه مو لایه کی چاویان پیکه وت. منیش سه رم راوه شاندا و گوتم:

- میوشیاب، پتی شتی وا نادات له (پاریس) دا.

(کارل) یش گوتی:

- فهره نسپیه کان گوئی ناده نه شتی چاک و به که لک. له وکاته دا دهرگای ژووره که کرایه وه
پزیشک کووخ هاته ژووره وه و بردمییه وه ژووره که ی خوئی له وی پیاویتی پروت
دانشتیبو، رۆژنامه ی نه خوینده وه پتی گوتم:

- پاش پینج وردیله ی تر نه چیته ژووریکه وه، مه شقی و ورزش به و شاگردانه نه کری که
ترسوک و دوو دلن، ناویرن کارو فرمان بکه ن هه روه ها مه شقیک نه بینیت که به و شاگرده
کلولانه نه کری که خوبان له کهسانی تر که متر دیته پیش چاو نه وانه دهرونیان بی هیزه،
نه مه وی به هوئی جوړه و ورزشیکی له شی تاییه تیبیه وه که دل حه زی پی بکات، چه ندلم له
دهست بیت له که لیاندا خه ریک بیم، به لکو سه رله نوی میشکیان به هیزه بکه مه وه و
گه شه ی پی بکه م و نه م کزیبه یان لی لابه م نه وه ک تووشی نه خویشی (ده مارکزی) - ضعف
الاعصاب) بن.

پاشان به کیک هاته ژووره وه، پیاویتی له پرو لاواز بوو. قژی سه ری دریز و لوول بوو
جلوبه رگی ره شی له به رکردبوو. جانتایه کی خستبووه بن هه نگلیه وه کوخ نه وی پی ناسیم
گوتی: - نه میش مسیو (ب) یه یه کیکه له هاوړی کانت. له گوشاری (شونهیت) دا
نوسه ره کابراکه به ریزیکه وه خوئی نووشتانده وه به که رموگوریکه وه چاک و چونی له که لدا
کردم جانتا که ی خوئی کرده وه و چند دانه یه کی گوشاری (شونهیت) ی لی دهره ینا نه م

گوشاره هه فته بیه هه موو ژماره یه کی، چند لا په ریه که نه نووسی له بابه ت نایینی پروتیبیه وه
پاشان (مسیوکوخ) که نه ویش نوسه ریکی به ناویانگه، تازه ترین نووسراوی خوئی
پیشکه ش کردم له بابه ت (پروته کان و په روه رده کردنی له ش و خوینده واری) یه وه، به وینه ی
فوتوگرافی رازابووه وه.

پاشان، هندی نووسراوانی تریشی پیشکه ش کردم نه نجا دهستی کرد به قسه کردن
له بابه ت نه و فیلمه وه که به ده ستیه وه یه تی دروستی بکات، بو بلاو کرده وه ی بیرو باوه ری
پروتی به ناو هه موو نه لمانیاندا، به هوئی پيشاندا نی هندی وینه ی و ورزشی پروته کانه وه
نه مه ییش وه نه بی یه که م جاری که فیلمی وا بلاو بکریته وه له پیش نه مدا (مسیوکارل
گرابوو) له دانیشووانی (هامبورگ) فیلمیکی ای بلاو کرده وه، ناوی نابوو (پیاوه
شنگه کان به بهر پروناکی و رۆژه وه).

له مانگی (په له = نۆقه مبر) ی داهاتوو، کوړیکی گه وره نه گیری له به رلیندا، بو
گفتوگو کردن له بابه ت پروتیبیه وه، سی مانگ نه مینیته وه که لیک (کوگره = مؤقر) و
مقومقو کردن و پروژی دامه زرانندی چند فیلمیکی تازه ی تیا پیک دی، له که ل هندی
و ورزشی پروته کان له سه ر ته ختی به زمگاهی (بسکافور) دا.

نه وانه ی قسه ی تیا نه که ن نه مانه ن: پزیشک کووخ، مادام کلارا، پزیشکه کان: کاورا و،
نهر و فروخ و لف، هانزگراز.

کوخ پتی گوتم: دوی که وم. دوی که وتم تا گه ییشینه هوئیکی فراوان، پیاوینه کی
تیا دانرابوو، دوازه شاگردی پروتیشی تیاوو، چاوه روانی ماموستا که یان بوون.
نه وانه بوون که تووشی نه خویشی دهروو په سستی و دوو دلی بوو بوون پیش نه وه ی
بچینه ژووره وه، خانه خوئی که م پتی گوتم:

- له پیشه وه بیت نه لیم، نه م پوله ی نه چینه ناوی، چاو نه نداز و وینه ی جوانی تیانیه.
قسه که ی راست دهرچوو شاگرده کان نمونه ی جوانی و شه نگو شوخی نه بوون.

کاتی که کووخ پیاوئی لی نه دا، یه ک به یه ک چاوم تیبیرین و لیتیان ورد بوومه وه.
نه مه یان پیاویتی چل سالییه، له نیسک و پروسک به ولاره هیچی به له شه وه نه ماوه
نه وه یشیان کچیکه، پیش نه وه ی پی بگات، پیو له سه ر سنگی کوئوته وه نه وی تریشیان
کچیکی شانزه سالییه، به لام لاواز و دنگ گر نه میشیان هه رزه کاریکه، پیستی
نه ستوره وه ک پیستی وریچ.

له گهل ته مه يشا چوار ژن و دووپياويان تيا بوو، له شيان تتيك نه چووبوو.

له سهر ته ختيك دانيشتم خويندن دهستي پيكرد كووخ دهستي كرد به پيانو ليدان،
ئاوازي زور دلگيري گوزانيي زور خوشي نه دا به گوتي شاگرده كانيا.

مه به سي نه وه بوو ده ماري نه وه خوشانه خاو بكا ته وه، كه تووشی نه خوشيی
(دهماركزي = نوراستيينا) بووبوون.

ساز و ئاواز و گوزانييه كه ي كووخ كاري لنيكردن، له خوشيانا دهستيانه ته كرد
به هله پهرين چاره نا جاريك دهنگيكم نه هاته بهرگوي، نه مه ويست بزائم له كوتوه دي
دوايي زانييم كه دهنگي مه مكه كاني كچه قه له وه كه بوو، نه ياندا به بن مه مكيدا له كاتي
ههله پهرين و دا په پيندا.

به هيتواشي دهركا كه كرايه وه لاويكي باريكه له هاته ژوروه وه له گهل شاگرده كاندا دهستي
كرد به هله پهرين كه ناسيمه وه نووسه ري گوڅاري (شونهيت) ده رچوو جاريكي تريش
دهركا كه كرايه وه، ئافره تتيكي جواني روت هاته ژوروه وه، ژني كووخ ده رچوو، نه ويش
له گهل شاگرده كاندا هاوبه شيي كرد مي رده كه ي، له مه شقه گران و به نه ركه كاندا يارمه تبي
نه دا.

پاشان به شاگرده كاني نه گوت: چاوي لي بكن، نه وانيش به شيرينييه كه وه به قسه يان
نه كرد.

كه پشوو دهستي پي كرد دوو كچ هاتنه پيشه وه، له ته نشتمه وه دانيشتن نه واني تريش
به سهر گازی پشستا پال كه وتن.

له شيوه يه كي سه يردا نه مديوو نه و ديويان نه كرد.

ئافره تتيكي بچووك رووي تي كردم و پرسى:

- ناو ئيمه ت پي خوشه؟

سهرم سورما، له شيوه ي گفتوگو كرده كه ي، كه دوور بوو له ناسكي و ياساي
گفتوگو كرده وه له گهل بيگانه دا. مسسيو كووخ ههستي به وه كرد، پتي گوتم: لي رده دا
هه موو كه س وهك براو خوشك وانه، جياوازي نييه له ناوهند كه سيك و كه سيكي تر دا.

به شيرينييه كه وه وه رامم دا يه وه:

- من ئيرهم پي خوشه هه هه ليككم دهس بكه وي، له ئاهه نكه كانتانا نه بم.

- نه گهر تو راست نه كه يت، بوچ جله كانت دانا كه نيي؟

- بو جاريكي تر؛ نه مجاره هه ر سه ير نه كه م و هيچي تر.

- له فهره نسه يشدا روت هه يه؟

- ئيمه هيشتا له سهره تا داين.

- تو له هيچ كومه لتيكي روتاندا، نه ندام نيي؟

- نه، رهنگه به م زووانه بيم به نه ندامي يه كيكي له و كومه لانه.

كووخ قسه كه ي پي برين گوتي:

- هه لسنه سه ريي!

دهستيانه كرده وه به مه شقردن و خويندن، كووخ دهستي كرده وه به پيانو ليدان گوتي:

- شاگرده كان، پتيويسته فرماني به ياني له بير خويان به نه وه. بام لييان بگه ريي
هه روهك منال ياري بكن.

پاشان، به دل پتي گوتن:

- بام هه ر كه سه تان خوي به شه مه نده فريك بزاني.

شاگرده كان پر به دل لاسايي بزوتنه وه ي شه مه نده فريان نه كرده وه.

- ئيستاكه بن به مه ميون!

شاگرده كان، وهك مه ميون، به ده هنگيكي تبيزه وه، دهستيانه ته كرد به بازدان و قريشكاندن
به م رهنگه دهستيانه كرد به لاسايي كرده وه ي مراوي و قاز و چوار ناله ي نه سپ و گه لي
با به تي تر له ناوهند هه موو هه لپه ركي و هه لپه ركيه كي تر دا، ماموستا كووخ چيروكي
كورت كورتي بچووكي بو نه كردن نه به ينيانه پتيكه نين.

له كاتي يانزه چاره كيكي كه مدا، خويندن و مه شقردن ته واوبوو.

له پشت كووخ وه چوومه وه ژوروي نووسيينه كه ي.

ئيجا كووخ دهستي كرد به اشاره زا كردنم له با بهت په يمانگا كه ي و لقه كاننييه وه كه له م لاو
له ولاي نه لمانيا دا دا يه زرانديون.

پاشان گوتي:

- شاگرده كان ياريگاييكيان هه يه له سهر كه ناري گوميك له گومه كاني نزيك شاري
به رلين له وي هه موو يه كشه موان و جه ژنانتيك كوتنه وه خويان له ناو باي پاكدا روت

ئەكەنەو پاش ئەو گوتى: شاگردەكانم زۆر لى ناكەم كە گۇگيا خۆرىن رېيان ئەدەم گۆشت بخۆن، مەى بخۆنەو، جگەرە بكىشن، بەمەرجى لە ئەندازە دەرنەچن.

كە كاتژمىر كاتى يانزەهەمى لېدا، مال ئاوايىم لە مەسپۆكووخ و ژنە جوانەكەى كرد نىجا شاگردىك لە گەلم هات تا دەرگای دەرهو، شاگردەكانى تىرش خەرىكى خۆگۆرىن بوون.

كە گەرەمەو شەقامى (فورىك)، بەسەرسورمانىكەو بەىرم لە خوتىندنگاكەى كووخ ئەكردەو بەلام كە گەيشتمە (ئەنترون لەندەن)، ئافەرەتىكى بەدخوو، كە لەم گەرەكەدا وىنەى زۆرە لە شارى بەرلىندا، رېنگاى پى گرتەم وەرەم نەدايەو.

لە رېنگادا بەىرم لەو جىاوازيبە گەرەبە ئەكردەو كە لە ناوئەند ئەم جۆرە ئافەرەتە لەش دروستانە و ئەو جۆرە ئافەرەتە كرىكارە بەسەزمانانەدا هەيە كە ئەچن بۆ خوتىندنگاى كووخ بۆ چاك بوونەو، بەهۆى يارىى وەرزشەو.

بەشى پېنەم

سەرشۆرەكانى پروتەكان لە ناوچەى بەرلىندا

بام ئىستا چاوپىك بخشىن بەكۆمەلە پروتەكانى ناوچەى بەرلىندا دەستەبەك هەيە، ناوى (بەلجىاز)ە، وىژەوانى بەناوبانگ (مەسپۆ بەرنارد گروتروب) كاروبارى هەل ئەسورپىن ئەم پىاوە سەركردهى گۆفارهكانى (فېگارۆ) و (بلاجىۆس) و (پاس فرىباد) و (درا هېرات)ە، كە هەموويان دەنگى (پروتى)بلاوئەكەنەو. دەستەى (بەلجىاز) پارچە زەويبەكى بۆ خۆى پىكەو ناو لە نىك شارى بەرلىنەو.

گۆفارهكانى مەسپۆ گروتروبىش، هەموو جارىك چەند وىنەبەك بلاوئەكەنەو، كە برىتىن لە چا و ئەندازەى هەوارانى پروتەكان.

ئەم وىنانەيش چاكتىن رابواردنىان پىشان ئەدات لەو بەهەشتە جىهانىيانەدا.

جارە ناجارىكىش هەندى لە دەمار توندەكانى رەشت خوازەكان، پەلامارى مەسپۆ گروتروب ئەدەن، كە يەكىك لەوانە (بابا بىتلىم)ە. تاوانبارى ئەكەن بەتىك دانى پەووش و خوى باشى گشتىبەو، بەداوین پىسىبەو.

پاشان كەينەوبەينەكە ئەخرىتە بەردەمى دادگاکان.

ئەمانىش فەرمان ئەدەن بەداخستنى ئەو گۆفارهى كە ئەو جۆرە وىنانەى بلاوكردۆتەو ئەگەر لەباتى مەسپۆگرتۆب.

كەسىكى تر بوایە، بەرگەى ئەم تەنگوچەلەمەيەى نەئەگرت، لە قىنى ئەوانە قزى سەرى خۆى ئەرووتانەو و بەناخو ئۆفەو دەستى ئەكرد بەشپوون و گرىان و ئەيگوت:

مال وىران خۆم! سەرگەردان خۆم!

بەلام مەسپۆگرتۆب، پىاوتىكى لەسەرخۆبە، بەكارەساتىكى وا بچووك توورە نابى هەرچەند گۆفارىكى دائەخرىت، بۆ بەيانى لەژىر ناوتىكى تردا بلاوى ئەكاتەو.

جارىكىيان لەبەردەم ناوېژىكەرەكاندا هەللى داىە، گوتى: ئەم بەرەنگارىى كردنەى من لەبەر چىبە؟ بەكەلكى چىستان دى؟ ئىپو هەمووتان باش ئەو ئەزانن، كە هەرچەند گۆفارىكەم داخەن، بۆ بەيانى لەژىر ناوتىكى تردا دەرى ئەهينمەو، كەواتە لىم گەرپىن، هېچ نەبى، بام جارىك بەدلى خۆم فرمان بەكەم.

لېرەدا لىم پىسى:

- رەنگە مەبەسى ناوېژىكەرەكان ئەو بىن، كە هەرچى ناوتىكى تازەت لەبەركردووە لە گۆفارهكانى بنىت لەپاش داخستنىان، هەموويان بەكاربەنىت.

دەستى كرد بەپىكەنىن و پستەيەكى دامى، سى ستوونى تىابو هەرسىكىيان پىوون لەناوى گۆفاره گوتى: ئەو ناوانەم هېشتا بەكار نەهيناوە من كۆل نادەم، ناوېژىكەرەكان كۆل ئەدەن من مەندەم، زوو تىك ناچم!...

بەلام جوانترىن كۆمەللى پروت لە بەرلىندا، كۆمەللى پەرورەدەكردنى لەش و وەرزشى زرىبە، جىگاكەيشى كەوتوتە ناوەرەستى بەرلىنەو لە شەقامى تسمەردا ژمارە (۹۴) سەرۆكى كۆمەلەكە پزىشك (مورنەوفن)ە. كۆمەلەكە خۆى وا پىشان ئەدات كە دواى هېچ دەستەيەكى زرىنگ كارى نەكەوتووە بەلام لەو دەلنىام كە كۆمەللىكى نىشتمان پەرورە ناوونوسكردنى ئەندام، لەم كۆمەلەدا، بوو بەباو هېچ هەفتەبەك نىبە چەند كەسىك لە چىنى بلندى شارى بەرلىن، لەناو ئۆتۆمۆبىللى رۆلرۆبىس دا نەچىتە (ولبنا)، بۆ ئەمەى بەپرووتىبەو مەلە بكەن لەبەر تىشكى دەست كرددا.

ئەتوانم پىيار بەدەم، بەبى چەندوچوون كە زۆرىەى ئەندامانى ئەم كۆمەلە پروتە، برىتىن لەو كەسانەى كە حەز لەشتى باو ئەكەن.

ئەوانىش بۆبەكە هۆگرى ئايىنى پروتى بوون، چونكە شتىكى تەر و تازەبە وىنەى نەبىنراو ئەوانە هەر لەو كەسانە ئەكەن كە هاتوچۆى كەنارەكانى (دوفىل) و (ئازووركى) ئەكەن، تەنيا بۆ ئەمەى پىستى لەشيان بەتىشكى رۆژ بسووتىن.

ئەو ئافرىقە تانەى مەلە ئەكەن لە (ولبىناد)دا، ھەموويان رووتىن لە لەشولاردا ھەلبەت ئاردا ھەمموو كەسىك بەچاوپىكەوتىيان گەشكەدار ئەبى ھەروەك بەچاوپىكەوتىنى ئەوانەيش گەشكەدار ئەبن كە بەكراسە بلن دەكانىيانەو ھەلبەت ئاردا، لە (لونگ شامب)، خۆيان پىشان ئەدەن.

بەلام لە راستىيدا، دلتسۆزىي راستەقىيەنە، بەرامبەر بىروباو ھەرى رووتى، ھەر لەوانەدا ئەبىنىت كە ھەژارن چونكە كرىكارەكان چ ژن بن، چ پىياو، لەو ناسلەمىنەو كە خۆيان رووت بەكەنەو، بەمەبەسى تەندروستى و پەوشت چاكى، تەنانەت ئەگەر دەموچا و ناشىرىن و، لەر و لاواز و، تەنگە زل و قەلەو و، لەش تىكچوو كەموكورى دارىش بن.

بەتەنشت دەستەى پزىشك (مورنھوفن) ھەو، دوو دەستەى تىرش لە بەرلىندا ھەن يەككىيان دەستەى (فرىكر بركلنەر باند) ھەو كە ھەموو دەمە بەپىتە سەرەتايىبەكانىيەو ھەو ناو ئەبى: (ف. ب. ب.). يەككىشىيان دەستەى (لىخت گرب و تىمس) ھەو كە سەر كەدەكەى (مادام ئەلزاھان) ھەو، جىگەكەى لە شەقامى (دینەر) ژمارە (۱) داىە.

پزىشك (مورنھوفن)، پەيوەندىبەكەى بەھىزى ھەبە لەگەل كۆمەلە رووتەكانى تردا كە لەم پەپ و لەو پەرى ئەلمانىدان ھەو كە ھىنەكانى (مىونىخ) و (رورقمز) و (ستقن) و (شمىز) دەستەبەكەى گرنكى تىرش ھەبە، پىي ئەلەين دەستەى (مىسپۆفدۆر فرخ)، كە لە نزیك شارى بەرلىنەو ھەبە.

(مىسپۆفرخ) پىياوئىكى خاوەن كاروبارە لە دووربىنى خۆبەو زانى كە لە توانىدا ھەبە، رووتى تەواو، لە شىو ھى فرمانىكى بازىرگانىدا بخاتە گەر، دەست كەوتىكى گەورەى لى دەس كەوئ.

پىياو ئەتوانى بەئاسانى بچىتە ناو پەيمانگاكەى ئەو ھەو، كە ھەر لە ئاش ئەكات، بۆبەكا ناويان ناو (ئاشى فیدۆر).

بەلام گرانى لەو ھەداىە كە لىي بىتە دەروە چونكە ناھىلن دەرىچى تا پوول گۆرەروە نەبىنى ئەم ئاشە، لە راستىيدا بۆتە جىگای رابواردن وەرزىشكردن لەوئ ھەو كە لە چاىخانەبەكەى لادىدا دانىشتىبى، قاو و بىرە و تىكە (ساندووىچ) ت دەس ئەكەوئ جىاوازى ھەردو لايان ھەر ئەو ھەندەبە كە لىرەدا تۆ رووت و قوتىت ھەو ئادەم و ھەوا.

ئەگەر ھەموو كۆمەلە رووتەكانى شارى بەرلىن ناو بىھىن، لىرەدا جىگا ناىتەو ھەو خۆبەندەوارانىش، رەنگە لىي ھەرس بىن لىرەدا ئەو ھەندە بەسە كە بلەم، جگە لەوانەى كە

ناوم بردن، نزیكەى بىست كۆمەلە رووتى تر ھەبە بىجگە لەو زۆر خىزان و دۆستانىش ھەن كە بەرووتى لەناو خانوو و باخچەكانى خۆياندا مەشق ئەكەن.

بەشى شەشەم

كۆمەلەى نازادەكان لە درمستادوا

ناوچەى (نازادەكانى درمستاد)، ھەك خۆيان ناوى خۆيان ناو، ئەكەوئتە تەنشت شارى (درمستاد) ھەو، لەناو جەنگەلئىكى چروپرى دار بەروودا.

دىوارئىكى دوومەترە بلندىي، زەويىبەكەى پىچاوەتەو ھەو. لە شارەكەو ھەو رىگايەكى بۆ دى، دارستانەكە ئەبى، لەسەر دەرگاكەى نووسراو ھەو:

(رىگايەكى تايىبەتايىبە كەس پىياناروا).

بەيانىبەكەى يەكشەمە، لەگەل ھاوئىبەكەى ئەلمانىيدا بەناو ئەو رىگايەدا رۆشىتم ئەو زۆر ھۆگرى بىروباو ھەرى رووتى بوو.

ناوى ھاوئىبەكەم (ماكس برىان) بوو ھەر لە دوورەو ھەو مل پىچەكەى خۆى داكەند و خستىبە گىرفانىيەو ھەو نەم ئەزانى ئەو ھەو لەبەرچى بوو ئاخۆ لەبەر گەرمای رىگايەكى بوو ياخود لەبەر پەلەپەل و ئارەزووى خۆ رووت كەردنەو ھەو بوو ھەروەك لەو پىش گوتم: پىشتىوانىكى يەجگار بەھىزى رووتى و رووتەكان بوو.

ھاوئىبەكەم دەستى كە بەگفتوگۆ كەردن گوتى: ئالاكەيان ھەلكرائە ئەو ھەو دەرئەخات كە زەويىبەكە كۆمەلئىك رووتى تىايە دەستى كىشا بۆ ئالاىبەكەى سى سووچى رەنگ سووركە بەسەر لى دارەكانەو ئەشەكايەو ھەو.

كە گەبىشتىبە دەرگايەكى تەختە، رىگاكەمان ھەمووى، برىبوو پىتووست نەبوو لەوئ بوەستىن و زەنگ لى بدەين بۆ ئەمەى رىمان بدەن بچىنە ژوورەو ھەر ئەو ھەندەى پى ئەويست كە پالئىك بەدەرگاكەو ھەو بنىين و بچىنە ناو خاكى رووتەكانەو ھەو.

پالمان بەدەرگاكەو ھەو ناو چووينە ژوورەو چاوم كەوت بە بىست كەسى رووت، ھەندىكىيان تۆپ تۆپىنەيان ئەكەرد.

ئەوانى تىرشىيان لەسەر چىمەنەكە راکشابوون، ئەھەسانەو ھەو بەتیشكى رۆژ خۆيان ئەشت و خۆيان گەرم ئەكەردەو ھەو.

هاورپیکه منی پیشکش کردن یهک به یهک دهستیان گوشیم پاشان هاورپیکه بردمی بۆ کۆلیتیکی تهخته، که تنیا ساختمانیکی بوو له زهویی ئه و پروتانه دا له ناو کۆلیته که دا میزتیکی داری ناشیرین دانرابوو له گه ل چه ند کورسییه کی ناشیرینی تر دا.

به دیواری کۆلیته که یشه وه چند وینه یه کی ئه و پروتانه هه لواسرابوون، به ناوی رازاندنه وه وه. (باربان) جله کانی داکه ند منیش دام که ند هه ردوو کمان پروت و قووتمان لیته ات پاش ئه مه ی جله کاغان به جیتی خۆیاندا هه لواسی ناوی خۆمان له توتماری کۆمه له که دا نووسی و چوینه ناو پروته کانه وه. له ناوه راستی زهویییه که دا، ئه وه ندی جیگا یارییه ک، له دارودره خت پاک کرابوو وه دار و دره خته کانی چوارلای زهویییه پروته که یش، هیترابوونه وه، گه شه بکه ن بۆ ئه مه ی که له هه تاوه که تییر بوون بچه ن بن سیبه ره کانیان.

هاورپیکه گوتی:

(ئیمرۆ یه کشه ممه یه زۆر که س دینه ئیره ههروه ها زۆریه ی ئه ندامه کانیش دین).

ههروه کو له وه پیش گوتم، بیست که س له ویدا کۆبوو بووه وه هندی منالیان تیا بوو، هه ل ئه په رین و دائه په رین و بازبان ئه دا و به دوای یه کتر دا هه رپایان ئه کرد، له بهر هه تاو.

یا خود له ناو لمی گوئی کانییه کی ئاو رووندا یارییان ئه کرد بیجگه له وان شه ش پیاویشی لی بوو، توپ توپینه یان ئه کرد کابرایه کی پیریان له ناو دا بوو، سه ری سپی بوو بوو، که چی به تریق و هوور و له ش سووکییه کی ته واوه وه بازدی ئه دا ژن و کچه جوانه کانیش له ژیر سیبه ری داره کاندانانیش بوون.

خۆم خسته ناو یاریی که ره کانه وه، منیش وهک ئه وان بازدم ئه دا و یارییم ئه کرد که چی (باربان) له سه ر چیمه نه که دانیشته له گه ل ته ماشا که ره کانی تر دا، ته ماشای ئه کردین.

له وکاته دا که یارییمان ئه کرد، جاروبار ده رگا که ئه کرایه وه.

ته ماشا که رانی تازه یه ک یه ک و خیزان خیزان پیکه وه ئه هاتن ئه چوونه ناو کۆلیته که وه زۆری پی نه ئه چوو منالان و پیرانی پروت و قووتی لی ئه هاتنه ده ره وه.

وه نه بی هه موویان له ناو کۆلیته که دا خویان پروت کردیته وه هی وایشیان تیا بوو، هه ر که ئه گه یشته ئه م دیو ده رگا که وه، خوی پروت ئه کرده وه و جلوه ره که کانی به لقو بوپی داریک له داره کانه وه هه ل ئه واسیی.

وام ئه هاته پیش چاو، که ئافره ته کان خویان پروت ئه کرده وه و له ناو کراسه سپییه

ته نه که کانیاندا ئه ببنران، هه رچی وهک من بوو که تازه فیتری خۆ پروت کردنه وه بوو بوو، دلای ئه چوو هه ریان.

منیش ترسام له وه ی که هاورپیکانم، بی ره کانم له ناوچه واندا بخویننه وه، خۆم خه ربیک کرد به بازدان و توپ لیدانه وه، تا هه ست به وه م نه که ن.

نامه وی ئه وه م له بییر بچیت بیلیتم، که ئه م ئاره زوو هه ستانه له خۆیه وه نه ئه ما، که یه کییک له و ئافره تانه، خوی به ته واوه تی پروت بکر دایه وه به لای منه وه وایه، که ئه وه به لگه یه کی ته واوه بۆ ئه وه ی که پروت بوونه وه ی ته واو له جلوه ره گی ته نک له بهر کردن به که لکتره بۆ پاراستنی ره وشت و خووی پاک و بلند له گه ل ئه وه یشدا هه ندی ئافره ت ئه بی نیته که به ته واوه تی هۆگری له بهر کردنی ئه و جۆه کراس و ده رپی ته نکانه ن!...

جیگا که پر بوو له پروت هه موویان له خۆشی و شادمانییدا بوون له یاریکردن وازم هینا به ته نشته هاورپی که مه وه (ماکس) له بن داره کاندانانیشتم پی گوتم:

(برا تو نازانیت له رۆژانی یه کشه مواندا چه ند خۆش رانه بویرین به ده م خۆشه پیاو شه ش رۆژی خشت له ناو دیواره ره شه کانی ناو شاردا بچینیته وه، به و هه موو ئه رک و نازاره ی کار و فرمانه وه له راستیدا رۆژانی یه کشه مووان، که دینه ئیره، خۆمان له به هه شته دا ئه بی نین به هه شته ی له ش و گیان!).

قسه کانی هاورپیکه م خسته میه بییر کردنه وه وه منیش دهستم کرد به سه بیر کردنی هه موویان، له کاتی گه مه و یاریی و به زمو پیکه نینیاندا لییان ورد ئه بوومه وه و، به را و وردم ئه کرد له ناوه ند ئه م ژبانه و ئه و ژبانده که له ناو شاره کاندانانیشته وه راهاتبووین.

وا له ویه (هه وا) یه کی بچوو ک دانیشته وه، مه مک ئه دا به مناله بچکۆله که ی که ته مه نی له چه ند مانگییک تیپه ر ناکات مناله که هه رچه ند تاز هه اتۆته جیهانه وه به لام زۆر هۆگری بیروباوه ری پروتییه دایکه که و مناله ساواکه ی به و پروتییه وه، که شیر ی ئه دای و گرتبووی به باوه شییه وه، چاو ئه ندازیکی وای لی پیک هاتبوو، که دلای هه موو ته ماشا که ره کانی کیش کردبوو. جگه له وه، گه وه ی خیزانیکی گه وه ریشم چاو پیکه وت، له گه ل هه ردوو مناله بچکۆله کانی خۆیدا یاریی ئه کرد.

مناله کان، کور و کچیک بوون، به سه ر پشتی باوکیاندا هه ل ئه گه ران، به چوار چنگۆله خۆی بۆ دابوون به سه ر چیمه نه که دا.

منالیتیکی بچکۆله ییشم دیی له ناو گالیسکه یه کی بچوو کدا بوو، به قاییم ئه یقیژاند و ئه گریا دایکه که ی به په له هات به لایه وه، گرتی به باوه شه نهرمونۆله گهرمه که یه وه، به هیتاوشی له گه لیا ئه جوولایه وه تا ژبیری بکاته وه و بی دهنگی بکات.

ئه وه بوو من دییم له وئ کامه تان ئه و تاوانباریی و بی ئاپرووییه ی که دوژمنه کانی رووتی ئایاننوسیتن به رووته کانه وه؟ کامه تان ئه و کرده وه ناشیرینیانه ی ئه وان هه لئ ئه به ستن بۆ رووته کان؟ من هیچی وام لی نه دیوون!

جا ئه گهر رووتی ئاره زووی هه ندئ که س بزوینی بۆ داوین پیسی، ئه و له ناو رووته کان خۆیان دانیه به لکو له ناو ئه وان هه دا روو ئه دات، که له ده ره وه، ده موچا و ئه نین به کون و قوژینی دیواره کانی زه ویی رووته کانه وه بۆ ئه مه ی له رووته کان وردبینه وه چی ئه که ن، که چی رووته کانیش ئاگایان له خۆیان نییه، خه ربکی به زموره زمی داوین پاکانه ی خۆیان.

به للام رووته کان وازیان له و هه لمه ته کاسانه نه ئه هیتا.

له کۆلیان نه ئه بوونه وه، تا جه زه به یان پی ئه گه یان دن به لکو سزادانی ئه وان هه یان به رابواردنیکی خۆش ئه هاته پیتش چا و ئه گهر رووته کان، که له ناو دره خته کاندای بوون، چاویان به یه که ئ له و بی شه رمانه بکه وتایه ته ماشایان ئه کات، بۆی ئه چوونه سه ر دیواره کان، به جامیک ئاوه وه، به خۆی نه ئه زانی تا ئه یان کرد به سه ریا و ته ریان ئه کرد.

که کابرا بی شه رمه که وای لی ئه کرا، هه رای ئه کرد و هاواری ئه کرد و ئه یقیژاند و جنیوی پی ئه دان، رووته کانیش تیزبان پی ئه کرد و پیتی پی ئه که نین.

جاری وایش هه بوو، بی شه رمه که قینی لیبان هه ل ئه سا، ئه یدان به ر به رد و په لئ تی ئه گرتن چه ند که سیکیش له رووته کان، ده موده ست شه روالیکیان له پی ئه کرد و داوی ئه که وتن، تا ئه یان گرت ئه وسا که یان به زۆروایان لی ئه کرد که لیبان بیارپیتته وه و داوی به خشینیان لی بکات، یاخود ناچاریان ئه کرد که هه ندئ و پنه ی رووته کانیان لی بکری بۆ ئه مه ی پاشه که وتی کۆمه له که یان زۆریکه ن:

له وکاته دا که له ژیر سیبه ری داره کاندای دانیشته بووین، گویمان له دهنگی چه ند پیتیبه ک بوو، به هیتاوشی رووی ئه کرده دیواری هه وارگی رووته کان له ناو دارستانه که دا دووکه س له لاهه کان به گورجی جامی پر ئاویان ئاماده کرد کچیکیش به ناو دره خته کاندای ده ربا بوو، بی شه رمه که بدۆزیتته وه به جاریک سه ری سورما له وه ی که دیی پیریژنیکی کۆماوه یه چاوی

ناوه به درزی دیواره که وه، سه یری رووته کان ئه کات که چه که به زه بی پیاها ته وه، که هاواریکانی ئاوی به سه را بکه ن. له پش دیواره که وه تیی خوری دایکه ئه وه چی ئه که ییت له و دیوه وه؟ ئه گهر نه رویت ناوت به سه را ئه که ن.

به للام پیریژنه که چا و قاییم بوو، نه ترسا له وه ی ئاوی به سه ردا بکه ن جیگا که ی خۆی به رنه دا به لکو به ده نگیکی بلنده وه وهرامی دایه وه گوئی:

(ژنیکمان هه یه، دیته ئه م شوینه هه رچه نده لیی ئه پرسم بۆچی دیتته ئه م جیگایه، پیم نالئ چی ئه کات لی ره له به رئه وه، ناچاربووم خۆم بپم بۆ ئیره، بۆ ئه مه ی به چاوی خۆم ببینم، ئیوه چی ئه که ن ئاخۆ راسته ئیوه رووتن، یاخود چاوم ریشکه و پیتشه ئه کات؟).

کچه که ییش پیتی گوئی: (نه نکی خۆم ئه وی ئه بینی راسته ئه گهر پیتش خۆشه وه ک ئیمه رووت بیسته وه، ئه وا ده رگا که ت بۆ ئه که ینه وه و سه رچاوی ئیمه هاتی). به للام پیریژنه که، نه یوانی وا بکات به دهم هه را کردنه وه گه لیک قسه ی ناشیرینی پی گوئن.

پاش ئه وان، کۆمه لیک له سه ر چله کان هاتن، له حه وت که س پتروون یه کییک له وان هه پریشکی ئاوی به رکه وت.

سه ری ته رکرد له داخا ده موچاوی سوور هه لگه را ئه وی قینیشی زۆرتر هه لساند ئه وه بوو که ئاوه که جله ریکو پیتکه کانی رۆژی یه که شه موانی ژاکاند بوو.

کابرا که ده ستی کرد به جنیودان و قسه ی ناشیرین هاواری کانیشی له وه دا پشتیوانییان کرد که رووته کان پیتیان پیتکه نین، قینیان زۆرتر هه لسا نوشتانه وه به رد هه ل بگرن بۆ ئه مه ی له رووته کانی بگرن دیاره ئه وه ییش بۆ رووته کان زۆر خراب ئه بوو ده موده ست، له ده که سییک زۆرتر ده ریپی خۆیان له پی کرده وه و رایان کرد به داوی ئه و خویرپیانه دا که نزیک یه کتر بوونه وه، بووه شه ره جنیو له ناویاندا، پاشان به چه ند قسه یه ک شه ره که یان کورژایه وه که خویرپییه کان سه یری ژماره زۆری رووته کانیان کرد چاویان ترسا و ملیان پی دان له وکاته دا رووته کانیش هه ل ئه گه ران به سه ر داره کاندای سه یری شه رپوشۆره که یان ئه کردن.

منیش وه ک مه یوونیککی گه وره به سه ر لقی دره ختیکی بلنده وه خۆم مه لاس کرد بوو، سه یری ئه و چا و ئه ندازه سه یه رم ئه کرد، که هه ندئ رووت سه یری شه رپوشۆری هه ندئ شاربی جل له به ر کراویان ئه کرد.

رۆژ بلندیبووه، کهوتنه ناو جهرگی ئاسمانهوه گهرمایی تیشکه کهی ئه پپرووکاندین، (باریان) وای به باش زانی که خۆمان بشۆین قسه کهیم په سهند کرد چووینه ناو ئه و ئهستیترکهوه که چوارلای سهراوه کهی داپوشیبوو. کچیکی جوانیش هاته لامانهوه ههرسیکمان دهستمان کرد به ناو پڕژاندن له یه کتری، گهممان به ناوه که ئه کرد. له وکاته دا که یاریمان ئه کرد کچه که هه ل ئه نگوت کهوتنه باوه شمه وه هه روو له شمان له یه کهوت!...

کچه که دایه قاقای پیکه نین به سووکی و به یی شهرم، خۆی له دهستم رزگار کرد که چی من ههستم به ناو چهوانی خۆم ئه کرد، له شه زماندا گری گرتبوو!...

بوو به نیوه رۆ، کاتی چیشته خواردن هات زۆربهی ئهوانه ی هاتبوون، خوارده مه نییان له گه ل خۆیان هینابوو کچیکی رووتیش له ناو کۆلیته که دا خه ربکی قاوه لیتان بوو.

دهسته ی ئازاده کان، گژوگیا خۆر نه بوون. زۆری وایان تیا بوو، گوشت و مه یی له گه ل خۆی هینابوو له سه ر چیمه نه که دانیشتن و به تریق و هووړ و پیکه نینیکه وه دهستیان کرد به نان خواردن.

به لām ئیمه نانمان له گه ل خۆمان نه هینابوو جله کاغانمان له بهر کرد و چووین بۆ ناوشار، به دوای خوارده مه نییدا ئه گه راین دوایی له چیشته خانه یه کی ناوشاردا نانیکه به دلمان خوارد.

پاشان شووشه یه ک مه یی کۆنمان کرد به سه ریا به م رهنه گه هه رچی پزیشک (فرنزل) داینابوو، پپه ر ویم نه کرد که له خواردن بوینه وه، چووینه وه خاکی ئازاده کان.

سه ره له نوێ بهرگه کاغانمان دا که نده وه گه رما تاوی سه ندبوو له بهر ئه وه ی که له بهر هه تاودا زۆر ما بوومه وه توپخی له شم له سه ر شامدا چوو بوو ئافره تیکه ی دل چاک به زه یی پیامما هاته وه، هات و نه ختی رۆنی لیدا. سوپاسم کرد و چومه ته نشتیه وه له سیبه ره که دا دانیشتم گفتوگۆیه کی دوور و درێژمان کرد له بابته خۆیه وه و چیشی به سه را هاتوو له ناو شه ری گه ورده دا.

گوتی: یاخوا گه وره م، هه رگیز شه ری و سامناک نه بینینه وه پاشان کچه که ی خۆی بانگ کرد، که له ته مه نی چوارده سالاندا بوو، پپی ناسیم، گوتی: (ئه مه دۆزای کچه مه ئه زانی به زمانه ی ئیوه باش قسه بکات دۆزا قسه ی له گه ل بکه!).

به لām (دۆزا) کچیکی زۆر شه رمن بوو نه یوترا قسه بکات.

که دایکی زۆری لێ کرد قسه بکات، زمانه ی کرایه وه بهرسته یه که وه، که له وه پپیش له بهری کردبوو، گوتی: (باوکی نووسه ری گه وره، فیکتۆر هیکۆ ئه فسه رتیک بوو له له شکره ی ناپلیوندا).

دایکه که ی به شانازییه که وه لپی پرسیم، (فه رنه سی باش قسه ناکات؟) گوتم: (به لئی... تا ئه ندازه یه کی گه وره ییش!...)

ئافره تیکه ی زۆر قه لله ویش له وێ بوو، بازی ئه دا به سه ر گوربسدا.

سه روشیه ی، مرۆقی ئه هینایه پیکه نین هه ندی منالی لێ کۆیوه وه، گه مه یان پپی ئه کرد مناله ساواکه ی خۆیشی^(۱) پپی گوت: دایه تو زۆر ئه ستوریت ناتوانیت باز به دیت.

باوکیشی، که به پپچه وانه ی ژنه که ی له رولا وازبوو، وه رامی دایه وه گوتی: وازی لێ بینه بام بازیدات به لکو به وه هه ندی پپی له قه لله ویه که ی خۆی دابنی.

ژنه که تووړه بوو په ته که ی به دهسته یه وه بوو، بازدی به سه ردا بدات، فرپی دا و هه رای کرد به دووی مپرده که یدا، پپی گوت: (راوهسته بۆم نارسه ن پپیشانت به دم که چۆن تیبیز به ژنه که ت ئه که ییت!).

به لām کابرا له ش سووک بوو، زوو خۆی له دهسته ی رزگار کرد، خۆی کرد به ناو داره کااندا، ژنه که ییشی هه ر هه رای ئه کرد به دوایا، هه موو له شی ئه له ریه وه.

له ناو دره خته کااندا، کاتی چواری پاش نیوه رۆ، چایمان خوارده وه دانیشته ی له بابته وپه ره وه قسه مان ئه کرد.

به و بۆنه یه وه، ناوی نووسراوه که ی (زیمازک) هاته پپیشه وه:

(هیچ شتیکی تازه له لای رۆژئاواوه نییه) باریان گوتی: به راستی نووسراویکی سهیره که خۆیندمه وه، هه رچی ته نگوچه له مه و سه رگه ردا نییه کم له و شه ره گه وره یه دا دیبوو، بیرم کهوته وه له وکاته دا که ئیمه که وتبووین به کۆی قسه کردندا، مناله کان به دهسکی ته خته وه ته نسیان یاریی ئه کرد له وکاته دا کارگپری دهسته که و ژنه که ی و مناله که ی هاتن بۆلامان باریان منی پپی ناسیی کابرا که گوتی:

- من شادمانم به سه ر لیدانی فه رنه سییه ک بۆ خاکی ئیمه هیواداریشم که له مه و دو

(۱) راستتر: مناله بچووکه که ی خۆیشی...، (ساوا) بۆ تازه له دایکبوو به کاردیت.

ژماره‌یه‌کی زۆر له‌هاو نیشتمان‌ه‌کانت سه‌رمان لی دهن ئیمه‌یش هه‌رچییه‌کمان له‌ده‌ست بیت، ئه‌یکه‌ین، بۆ ئه‌مه‌ی به‌خۆشیی و سه‌ره‌ته‌وه له‌ناوماندا رابووێرن.

ئێواره، کاتی هه‌وت، ده‌ستمان کرد به‌جلگۆرین بۆ ئه‌مه‌ی بگه‌رێینه‌وه پێش ئه‌وه‌ی شوێنه‌که به‌جێ به‌یڵین، مال ئاواویمان له‌ هه‌موو هاورێکانی ئه‌و رۆژه‌مان کرد. که له‌ رینگای (دروستاد) هه‌و گه‌راینه‌وه، قسه‌مان هه‌ر له‌سه‌ر رووتی و رووته‌کانه‌وه ئه‌کرد.

باریان گوتی: له‌بابه‌ت کۆمه‌له‌که‌ی ئیمه‌وه به‌یروباوه‌رت چییه‌؟

پێم گوت: زۆرباشه له‌ راستیدا ئێوه رۆژانی یه‌کشه‌موانتان زۆر به‌خۆشییه‌وه پائه‌بووێرن جیاوازیی زۆر هه‌یه له‌ناوه‌ند ئێوه و ئه‌و که‌سانه‌دا که له‌ مه‌یخانه و زه‌ماوه‌ندخانه‌کاندا پائه‌بووێرن.

گوتی: که‌واته تۆ پێ له‌وه ئه‌نیت که رووتی شتیکی باشه.

گوتم: به‌لێ پێی لی ئه‌نیم رووتی هه‌روه‌ک به‌کاری له‌ش دێ، هه‌روه‌ها ده‌روونیش پوخته ئه‌کات به‌لام من ته‌نیا که‌موکوورپیه‌کی تیا ئه‌بینم؛ ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که جیگا شووره‌بیه‌کانی له‌شی مرۆف ده‌رئه‌خات.

هاورێکه‌م به‌رپه‌رچی دامه‌وه، گوتی: تۆ به‌هه‌له‌ داچوویت.

ئه‌مه راسته، که زۆر له‌شی وا هه‌یه، که رووت کرایه‌وه، یه‌جگار ناشرینه به‌لام ئایا جلوه‌رگ هه‌موو ناشیرینییه‌کی پێ ئه‌شاررێته‌وه؟! ئه‌ی به‌ته‌نشت ئه‌و له‌شه رووته ناشیرینه‌وه چه‌ند له‌شی شه‌نگوشۆخ و نه‌رمونۆل ئه‌بنیت، که خاوه‌نه‌کانیان مافیان هه‌یه پێیانوه بنازن؟

ئه‌ه گه‌وره‌م! هه‌رگیز ئه‌وه مه‌لێ که رووتی له‌ جوانی له‌ش که‌م ئه‌کاته‌وه چونکه به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه، رووتی، هه‌مووکه‌س هان ئه‌دا بۆ په‌روه‌رکردنی له‌شی، تا له‌ شیوه‌یه‌کی هه‌ره جواندا ده‌رکه‌وێ.

به‌شی هه‌وته‌م

شاریکی کۆن

له‌ شاری (درمز) دا که که‌وتۆته گوی رووباری (راین) هه‌هه‌ندێک مامه‌وه (درمز) شاریکی پێشه‌سازیه، له‌ شاره هه‌ره کۆنه‌کانی ئه‌لمانیا به‌ پره له‌ که‌له‌پووری خونکار و پێشه‌واکانی جه‌رمان ژماره‌یه‌کی زۆریش له‌ کلیسا هه‌ره کۆنه‌کانی ئه‌لمانیا تیا به‌ که‌لات و دژه کۆنه رووخاوه‌کانیم ئه‌دی، شاره‌کانی سه‌رده‌می ناوه‌راستی ئه‌وروپام ئه‌هاته‌وه یاد.

له‌به‌رئه‌وه دانیشتوانی شاری (درمز) له‌ هی هه‌موو شاره‌کانی تری ئه‌روپا، زۆرتر کۆنه په‌رستن به‌یروباوه‌ری سه‌ربه‌ست له‌ناویاندا ناژی که‌سی وایشیان تیا نابینی که قژی به‌ری یاخود کراسه‌که‌ی ئاودامان نه‌بێ، مه‌گه‌ر که‌م یه‌کیکیان بۆی گێرامه‌وه، که رۆژتیک له‌ رۆژان کچیک دێته‌وه مالی باوکی به‌قژتیکی خشت کراوه‌وه له‌سه‌ر شێوه‌ی تازه، باوکه‌که ده‌موده‌ست ده‌ری ئه‌کاته ده‌روه له‌ مال!...

لام وابه‌ له‌پاش ئه‌م پێشه‌کییه، پێویست به‌وه ناکات که بلیم (پێش بینی رووتی) له‌ جیگایه‌کی وه‌ک شاری (درمز) دا بلاوناپێته‌وه که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا، زانایه‌کی گه‌وره له‌ دانیشتوانی ئه‌م شاره په‌یدا بوو، ناوی (پیته‌ر نیده‌ر) بوو، پێشنیازیکی پێشاندا که جیگایه‌ک بۆ رووته‌کان ته‌رخان بکری له‌شاری (درمز) دا جا ئیمرۆ که‌ینه‌وه‌ینه‌ی ئه‌م پیاوه گه‌وره‌یه‌ت بۆ ئه‌گێرمه‌وه.

(پیته‌ر نیده‌ر)، چ به‌وتار، چ به‌نووسین، خه‌باتی کردوه بانگی راهیشت که له‌ شاری (درمز) ییشدا، هه‌وارگه‌یه‌ک بۆ رووته‌کان بکریته‌وه به‌لام له‌ یه‌که‌م وتاریه‌وه، سزادرا، گوی گره‌کان تیبزبان پێ کرد و هانیاندا ئازاری بدری، بالباز له‌ویدا نه‌بووایه، رزگاری نه‌ئبوو له‌ده‌ستیان.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا، (پیته‌ر) وره‌ی به‌رئه‌دا، کۆلی نه‌دا، وه‌رس نه‌بوو هه‌تا پێی کرا وتاریدا و بانگی راهیشت بۆ به‌یروباوه‌رکه‌ی خۆی له‌باره‌ی رووتیه‌وه ئه‌و ئه‌نجامه‌ی پێی گه‌یشت، به‌بیردا نه‌هات چونکه گه‌راو خرایه نه‌خۆشخانه‌ی شیتانه‌وه چوارده رۆژ له‌ویدا مایه‌وه.

ئنجا پزیشکه‌کان هه‌ستیان پێ کرد که شیت نییه و به‌ره‌لایان کرد (پیته‌ر) گه‌راپه‌وه

(درمز)، بهلام ئەمجاره وهک پیتشو، بهگهرمی لهسهه بیروباوه ره که ی خۆی خهباتی نه نه کرد.

رۆژتیک له رۆژان، بالبازهکان یانه یهکی تاییه تیان دۆزییه وه، نزیکه ی بیست کور و کچیکه ی رووتی تیا بو، بهمه به سیکی خراپه وه پیکه وه رایان ئەبوارد بانگ راهیتشتنه که ی (پیتته نه نیده ر) و (فرنزل) و (کووخ) و ئەوانی تر که بو رووتی، خهباتیان ئەکرد، بو ئەوه نه به بو، بالبازهکان یانه که بیان داخست و په رده یه که ی رهشیان به سهه ره ئەو کاره ساته دا دا به وه، که کهس پیتی نه زانی چونکه هه ره که سیکیان تیا دی، له کچان و کورانی پیاوه گه ره کانی شاری (درمز) بوون!...

بهلام، وهک هه موو رازیکه تر، ئەم رازه یه هه ندیکی گه یشتته وه به دانیشتوانی شاره که بهلام هه موو لایه ک، ئۆبالی ئەوه یان خسته ئەستۆی (پیتته نه نیده ر) ی به سهه زمان تا وانباریان کرد به وهی که به هۆی بانگ راهیتشتنه که ی ئەوه وه بو رووتی بیروباوه ری لاهه کانی ژهه راوی بی کردوه.

به کورتی له هه موو نووسراوه خانه کان شاری (درمز) دا گوڤاریک له گوڤاری رووته کانت دهست ناکه ویت که چی له هه موو شاره کانی تری ئەلمانیا دا ئەوانه ت چنگ ئەکه وئ خۆ نووسراوه کانی سهه رکده کانی رووته کان وهک هی:

(کووخ، فیلدا، زیمه مان، جوژی به رنار، فرنزل) ئەوه هه ره به جاریک به ره به ست کراون که بیته شاری (درمز) وه.

له گه ل ئەوه یه شاری (درمز)، زۆر له کۆمه له رووته کامان چاوپیتته که وئ ئەو (درمستاد) هی که تازاده کان دروستیان له شاری (درمز) وهه نزیکه له ویش نزیکتر له (درمز) (له وشاگن) هه یه که کووخ خۆیتدنگایه کی تیا کردۆته وه بو وه رزشکردن به رووتی له سهه رووباری (راین) یه له سهه سنووری (درمز)، (لییس ئەزل) یاخود (دوورگه ی دلدار) هه یه، وهک خۆیان ناویان ناوه، ئەویش بریتیه له سهه رانگاییک

کراوته وه بو رووته کانی شاری (مه نه ایم) ی نوئ.

دوورگه که، به چاوه بیبری، نه په رده هه یه و نه دیوار به شاریته وه له چاوی ریتواران هه رگیز بی رووت نابیت، به تاییه تی له رۆژانی به که شه مواند، که له هه موو لایه که وه رووته کان رووی تی ئەکه ن دانیشتوانی (درمز) یه که له ناو که شتییه کانیاندا به لایاندا

تی ئەپه رن و چاویان پیتیان ئەکه ویت رووتن، له پیتناو رهوشتی چاکدا، پیتشیان لی ئەخۆنه وه و لهو بی شهه مانه تووره ئەبن هی وایشیان تیا به ئەمه نده قینی لیتیان هه ل ئەستی، له که ناری رووباره که دائه به زن و رووته کان ئەده نه به ره په ل بهلام خۆش به ختانه، رووباری (راین) لهو جیگایه دا پان و فراوانه، په ل و به ردی ئەو دۆژمنانه یان ناگاتی!...

چهند رۆژی له ناو خیتزانیکی (درمز) یدا رام ئەبوارد گه وهی خیتزانه که بازرگانیکی گه وه به بو، خۆی ئەپاراست له گونا، یه جگار خۆی ئەنووساند به تاییه وه هه موو به یانییه ک ئەچوو بو کلتیسا: هه یج ئاهه نگیکی تایینی یاخود نوئری ئەه بوارد، ئەچوو.

کابرا مه ند و له سهه رخۆ بو، وهک هه موو خواناسیک به لام ئەگه ره بتویستایه یه جگار تووره ی به کی، له بابته رووتی یاخود رهوشتی رووته کانه وه قسه ت بو بکر دایه هه رچییه کی له لا بوايه، له توانج و پلار و جوین له ده می دهر ئەپه ری.

بازرگانه که، کچیکه ی گه وهی هه بوو ئەوه نده ی باوکی خواناسی ئەنواند هه رچه نده به دزییه وه ماره کرابوو له لایکی میسری که خۆشی ئەویست به لام هه یج له باوکی نه گه رابوه وه، له بابته نه ویستنی رووتیه وه.

رۆژتیکیان، به هه لمزانی، باوکی له وئ نه بو، نووسراویکی خۆم پیتشاندا له بابته رووته کانه وه که ناوی نووسراوه که ی خۆیتدوه، له پیتشدا لیتی خۆی گه ست، ئەیه ویست رقی خۆی له من به شاریته وه به لام به زۆره ملیتی من، دهستی کرد به کردنه وهی لاپه ره کانی که چاوی کهوت به ویتنه ی کۆمه لیک له رووته کان، ئەوه نده قینی هه لسا، خۆی پی نه گیرا، نووسراوه که ی فریدا و قیزاندی گوتی:

(ئه ته وئ کۆمه لیک لهو وینه گه ند و نه نگانه م پیتشان به دیت که له پاريسدا باون؟)

منیش دهستم کرد به پیکه نین، گوتم:

(ئه فرۆلین... ئەم ویتانه فه ره نسی نین ئەلمانین له شاری به رلین خۆیدا کیشراوون... به لام نه گه ندن، نه نه نگ!...)

ئه وه نده ی نه ما بوو، له قیناسکی خۆی هه ل بدری، گوتی:

(به راسسته، ئەم وینه گه ندونه نگانه له ئەلمانیا دا دووروست کراون، تیا شتی وا ئەبی هه بی؟)

پیت گوت:

(بم به خشه... ئەم وینه یه، وهک له وه پیتش گوتم، نه نه نگه نه گه نده... ئەگینا ئەگه ر وا

کابرای میوانیش گوتی:

(جۆهان راست ئەکات کوشتن که مترین شته که بهوانه رهوا ببینری ئەگینا پتویسته بخرتینه ناو زیندانهوه، یاخود له نهخۆشخانهی شیتاندا دابنرین، ئەوهندهیش ئاو بکرت بهسهریاندا تا ئاگیان دپتتهوه بهرخویان و له کردهوهی ناپهسهندی خویان و ئەنجامه خراپهکانی تی ئەگه!)

ئەم قیرە قیر و شاته شاته گهیشته بهخیزانی بازرگانهکه.

کچه گهورهکهی بازرگانهکه، بههلهداوان هات تا بزانی چی قهوماوه گوتی:

(بابه چی روهی داوه؟ ئەم دهنکه دهنکه چیه؟ ترسام یهکتری بکوژن!...)

باوکیشی قیزانندی بهسهریا گوتی:

(کچم برۆرهوه، لیره مهینه ئیمه قسه لهشتی وا ئەکهین که نابیی تو گوتی لیبی بی ههر ئیسته برۆ، مهینهوه!)

کچهکهیش له دهنگی باوکی داچلهکی و گوتی:

(ئهگەر ئەتهوی گویم له قسهی وانهبی توژی دهنگت نزم بکهروهه ریبوار ههموو گوتیان له دهنگته!)

کابرای بازرگان، دهنگی نزم کردهوه گفتوگۆکه یانم بههل زانی، بیانووێکم دۆزییهوه، پیم گوتن بهلینیکم داوه گرنگه، بم بهخشن ئەبی برۆم کچهکه ههتا دهراکه رهوانهی کردم لهوکاتهدا که دهستی ئەگوشیم بهناوی لی جیابونهوه وه، گوتی:

(گوئی مهدهره قسهی باوکم زمان و کردهوهی جیهانه له یهکتری ههچهنده هاره و هازهی ههیه، بهلام ئەوهنده دل نهرمه نهک مرۆقیک، میشتیکیش ناتوانی تازار بدات.)

ئوکاته لهسهر بیروباوهری کچهکه نهبووم ههر ئەوهنده له دهراگا چوممه دهروهه، دهستم کرد به پهلهپهل کردن له رۆینا، که گیرفانیشم پشکنی، سوپاسی خوام کرد که ئەو کابرا کۆنهپرسته پتی نهزانی چیبی تیاپه ئەگینا ئەنجامم بهخراپ ئەگهیشته!...

بهشی شهشتم

گه رانهوه بو درمستاد

لهپاش نیوهروپی یهکشهمهیهکدا، کاتی دوو، له ئیستگهی (ههرمستاد) نیشتمهوه ئەمهیش لهسهر ئامۆژگاری هاورپی کهم بوو، (ماکس باریان) که بزنی نووسیبوووم لهو رۆژهدا بگهمه زهویی نازادهکان بهلینیی دابوویم که لهکاتی سی دا لهوی ئەمبیینی لهبهرتهوه، کاتیکم بهدهستهوه ماوو، که ئەو رینگا دپتتهوی پی بیرم تا ئەگهمه خاکی نازادهکان وام بهباش زانی که خیرا برۆم تا له کاتی پهیماندا بگهمه ئەوی^(۱).

ئوکاته مانگی گهلاویژ (ئاغستۆس) بوو، گهرما تینی سهندبوو.

لهبهرتهوه زۆرم پی خۆش بوو، که له پاش چهند تاویک ئەتوانم جلهکانم داکهنم و بهرووتی لهژیر سیبهری ئەو داره گهوراندا دابنیشم. ئەوه خستیمه سههر ئەو بیرهی که بانگ راهیشتن بو رووتی ئەبی ههر لهکەشی گهرمادا بکری نهک له کەشی سهرمادا که کزه با و رهشهباي سارد مرۆف ناچار ئەکهن خۆی له جلوههرگی ئەستوری خوربیهوه پیتیچی، بو ئەمهی خۆی لهسهرماوسۆله و بهفروباران و سهخت بپارتیژی ئەگینا کهس گوئی ناگریت لهقسهو ئامۆژگارییهکانت که له بابته چاکهکانی رووتیهوه ئەیانکهیت، بهلکو تیبزیشته پی ئەکهن!.

بهم رهنگه بهرینگی خۆمهوه ئەرۆیشتم و بیرم له رووتی و رووتهکان ئەکردهوه، تا له رینگی ناو جهنگهستانهکهوه، بهئهرک و ماندوتیهکی زۆرهوه گهیشتمه خاکی نازادهکان.

لهوکاتهدا یهکیک له رووتهکانم دی، لهبهر دهراگاکهوه تی ئەپهیری ئەچوو بو گهشتوگزار، بهلام بهناوی مهترسییهوه، له قسهی ئەم و ئەو، دهرییهکی له پی کردبوو.

که چاوی پیم کهوت، رۆژباشی لی کردم و گوتی:

گه وهرم، زۆر دلمان خۆشه بهوهی که بو جاری دووم ئەتیبینهوه چونکه بهلگهیه بو ئەوهی که یهکشهمهی پیشووت لهناوماندا بهخۆشیهوه رابواردوو.

پیم گوت: چۆن لهناوتاندا خۆش رانابویم، که گهرما بهم جۆرهبی.

گوتی: راست ئەکهیت، گهرماکهی زۆر بهتیبینه بهلام کهسانی وا ههن ههستی پی ناکهن،

(۱) راستتر: تا له کاتی دیاریکراودا...

چونکه وهك ئادهمى بابهگه وره مان وان هيچيان له بهردانييه له بهرته وه ژماره يه كى زۆر له گهشتوگوزار كه ران ئه بيبينت ليره دا.

پيم گوت: ئاخۆ مسيۆ باربان ليره يه؟

گوتى: نه هيشتا نه هاتوو به لام تاويكى تر نه گاته جي.

چونكه ئه وه هيج رۆژيكي يه كشه موان نابوتى نه يى، له هاوينا.

به هه موو رهنگ، نه هاتنى ئه وه بو ئيره، نابج بيسته هوى نه هاتنه ژوو ره وهى تو بو هه وارگه كه مان چونكه تويش به كيكى له خو مان.

ئنجا به دهستى خوى ده رگا كهى بو كردمه وه منيش چوممه ژوو ره وه له ويدا ژن و پياويكى زۆرى تيا بو، له سه ده كهس كه متر نه بوون هه موويان رووت بوون هه ندى پياو و كچم دى له وه گه رما به تينه دا توپ توپينه يان ئه كرد له بهر هه تاو هه ندىكى تريشيان له ناو ئه ستيركى چوارلاى كانيه كه دا مه له يان ئه كرد، خو يان فيتك ئه كرده وه، كه وتبوونه ناو جه رگى هه وارگه كه وه.

مناله كانيش له ناو ئه وه له دا كه راخرا بو له ويدا گه مه يان ئه كرد.

زۆر كهس له ژن و پياوانه ي كه جارى پيشوو ديوومن، چاوم پيشان كه وه ته وه هه ندىكى وايشى تيا بو كه هيشتا نه م ديوون يه كيك له هاوړيكانم منى پى ناسين، هه موو لايه كيان ده ستيان گويشم.

ژنيك له ميترده كهى خوى پرسى: وا دياره ئه م پياوه بيگانويه، ئاخۆ له كوئوه هاتى؟

ميترده كيشى پى گوت: چيمانه به سه ر نيشتمانى ئه وه وه، كه ئه وه هاو ئايينمان بى!...

وا ده ركهوت ژنه كه به وقسه يه دلنيا بوو، ئيتر وه رامى نه دا يه وه.

چوممه ناو كوئيه ته دارينه كهى پيش ده مى هه وارگه كه وه، ناوى خو م تو مار كرد، له سه ر ليدانه كهى پيشوو مه وه ئه مه فيترو بووم.

پاش ئه وه، بى چه ندو چوون كردن خو م رووت كرده وه له وكاته دا كه من خه ريكى خو رووت كرده وه بووم، ژنيكى رووت هاته ژوو ره وه ئيتر پيوست ناكات هه موو ده ميك وشه ي (رووت) به كار به يئمه وه، چونكه هه ركه سى ليره دا بى رووته ژنه كه بو هه ندى كه لوپه لى خو ي هاتبوو كه منى چاوپيكهوت، ناسيميه وه، پاشان ده ستى بو دريژكردم دهستم بگوشى له جارى پيشوو وه ئه مناسى، له جوانترين رووته كانى (درمستاد) بوو.

گوتى: رۆژباش، دۆسته كه م تو هه ر ئه بى به ته نيا بيسته ئيره؟

گوتم: به لى به لام پاش تاويك هاوړيكه م (باربان) به لامه وه ئه بى.

گوتى: من مه بهستم له مسيۆ باربان نييه، مه به سم له ژنه كه ته.

به ده ميكي داچه قاوه وه پيم گوت: ژنى من؟!.

گوتى: به لى ژنى تو چونكه تو جارى پيشوو پيت گوتين كه ژنه كهت له گه لتايه له (درمز) ئه ي ئه مجاره بوچ نه ته يئا له گه ل خو تا؟!.

گوتم: چونكه... له راستيدا، هيشتا واى لى نه هاتوو كه رووتى په سه ند بكات له بهر چاوى كه سانى تر دا خو يشت ئه وه ئه زانيت كه مروث به شتيك رانه هاتين، به تاييه تى ئه گه ر ئافره تيش بى، ئه وه زۆر گرانه بو ئه وه كه بيكات.

گوتى: راست ئه كه يت وايه. من خو يشم وا دوو دل و ترسو ك بووم، تا چه ندر رۆژيكي گه رم هاته پيشه وه، ئيتر خو م پى نه گيرا هاته ئه م هه وارده، كه ديم هه موو كه س رووتن، ئيتر به ئاسانى خو م بو رووت كرا يه وه ئه گه ر تو يش ژنه كهى خو ت به يئنايه، وهك من به ئاسانى فيرى خو رووت كرده وه ئه بوو.

پيم گوت: ئه مجاره بيته وه له گه لى خه ريك ئه يم... به لام ئه ترسم به قسه م نه كات... من هيشتا له قسه كه م نه بوومه وه، پى گوتم: ئه گه ر رۆژى يه كشه مه كهى تر ژنه كهى خو ت بو نه هاته ئيره، من نامه يه كى بو ئه نووسم، تكايه كه بيد يتى، من له وه دلنيام كه هه ر خو ينديه وه، ده موده ست ديته ناو كوړه كه مانه وه.

گوتم: به لاي منه وه وانويه چونكه وهك خو ت ئاگاداريت، هيشتا بىرى (رووتى) له ناو فه رنسيه كان وا زۆر بلاونه بوته وه.

له وكاته دا كا براهه ك به جلويه رگه وه كردى به ژوو ردا، ئه وه (باربان) هاوړيم بوو.

ژنه كه گوتى: رۆژباش مسيۆ باربان باش بوو له كاتى خو يدا هاتيت خه ريكى ئه وه بووم هاوړيكهت بخه مه سه ر بيرو باوه رى خو م.

گوتى: چ بيرو باوه ريك؟

گوتى: ئه وه ناهيلى ژنه كه يشى بيته ئه نداميك له ئيمه. تو ئه وه به باش ئه زانيت كه له وه بوه شيتيه وه؟. جله كانم ته واو دا كه ندبوو پيم گوت: بم به خشه خانم من نيم كه ناهيتم ئه وه بيته ئيره. ئه وه خو به تى نايهت.

گوتى: جياوا زى ئه مه وه ئه وه چييه؟

باربانیش که به کولتی دلوه خه ریکی داکه ندنی جلو به رگه کانی بوو گوتی: من له بارمدا هه یه (مادام سالاردین) بگه بیتمه ئیره ته نانهت نه گهر خویشم چوممه ته لای و هیناومه، نه بهیتم.

گوتی: نافه رین مسیو باربان... نه گهر تویش نه وهت بۆ نه چوو هه سهر به ته نیا، منیش دیم یارمه تیت نه دهه.

ئهو زوره ملییهه پئی ناخوش بوو چونکه ژنه که ی خووم نه ناسی که لله رهق بوو له وانه نه بوو به قسه ی کهس بکات!.

له سهه چیمه نه که له بن ئه و سببه ری دارانه دا راکشام، مسیو باربانیش له ته نشتمه وه بوو، گفتوگومان نه کرد پیکه وه نافه رتیککی جوان هاته ته نشتمه وه، له ش و لاریکی جوانی پیوه بوو باربان تیی گه یاندم که خاوه نی ئه و زه وییه که پروته کان یانه که ی خویمان تیا دامه زران دووه.

ژنه که رووی تی کردم، گوتی: گه ورهه، من یه کهم کهس بووم که چوممه سهه ئایینی رووتی له پیشدا به هه موومانه وه هه شت کهس بووین ئه ویش هه مووی سه سال له مه و پیش بوو.

لیم پرسی: ئیمیرۆ چهند کهس ئه بن؟

گوتی: ئیمیرۆ که چوارسه د کهسین ههروهک سه رنج ئه ده بن ژماره مان رۆژ به رۆژ زۆرتر ئه بی ئه ییشینی که له سالی داها توودا ژماره مان له وه یه جگار زۆرتری لی دی دپاره که ژن بی، یان پیوا، ده موده ست رووتی په سه ند ناکات.

ئه بی له پیشدا بابه تی رووتی له نووسراو و گوڤاراندا بخوینیتته وه، پاشان گوئی له وتار و مقومقویش بگری له و بابه ته وه، ئنجا له دوا ی ئه وه هه مووی که له رۆژتیککی گه رمای وایشدا چاوی به رووته کان کهوت، ئنجا دیتته سهه ئه وه ی که ئه ویش وهک ئه وانی تر خو ی رووت بکاته وه به م رهنگه ژماره ی رووته کان تا دیت زۆرتر ئه بی.

پیم گوت: هیچ ئه وه رووی نه داوه، که یه کیک هات بیتته سهه ریبو باوه ری رووتی، و پاش ئه وه لپی پاشگه زبوو بیتته وه؟

گوتی: نه... هه رگیز ئه وه لای ئیمه رووی نه داوه.

گوتم: ئه وه به لگه یه کی ناشکرایه که بیره که به هیزه و بهرگه نه گری.

گوتی: به لای وایه ئیمه ییش ئه وه به به لگه دائه نیین یه کی له وه یه به هیزانه ییش که یارمه تیمان ئه دات و دۆستمان بۆ په یدا ئه کات، تی گه یاندم هه مووانه له بیرو باوه ره که مان، به هوی سینه ماوه چونکه وینه له نووسینیش و له وتاریش باشتر ئه م و ئه و تی نه گه ییتی له که ینه وه ینه ی ناو ئیمه جا پیویسته له ناو فه ره نسه یشدا وا بکه یین، تا بیرو باوه ره که مان باشتر بلاو بییتته وه.

گوتی: به لام داخه کهم فه رمانه وایی ئیمه، ری به بلاو کردنه وه ی ئه م جو ره فیلمانه نادات. له پیش چهند سالیکیا فیلمیکیان پیشاندا به ناوی (هیز و جوانی) یه وه، هه موو کهس لپی که وته به ندوباو، تا فه رمانه وایی ناچار بوو، فه رمان بدات، نه هیلتی له وه به ولاره پیشانی بدهن.

په لته هه وریککی تاریک به ری ئاسمانی گرتبوو وای ئه نواند که زوو به زوو بیکات به باووباران و گبژه لووکه (باربان) که سه بری کرد گوتی ئه وه نده ی پی ناچی گبژه لووکه دامان نه گریت.

گوتم: ئه مه زۆر ناخوشه... چونکه کۆلیتته که جیی هه موومانی تیا ناییتته وه.

گوتی: گوئی مه ده ری، که له ده ره وه بمینینه وه بۆ ئیمه باشتره باوه رم پی نه ئه کرد، گوتم: ئه ی به م رهنگه بمینینه وه؟

گوتی: دپاره وا بمینینه وه باشتره چونکه ههروهک دیتته پیش چاوت، نه گهر له ش رووت بی، باران نازاری نادات، به لکو که لکی پی نه گه یینی، پاکیشی ئه کاته وه لیکدانه وه ی ئه مه ییش ئاسانه جلو به رگ که ته ر بوو، به له شه وه ئه نووس، تا ماوه یه کی دریش وشک ناییتته وه.

ئه وساکهس له ش سه رمای ئه بی... ناخو ئه زانیت من چی ئه کهم، که له ده ره وه بم و باران دام بگری؟

پیم گوت: به هوی چه تره که وه، خو ت له بارانه که نه پاریزیت.

گوتی: نه... هه رگیز وانا کهم من هه ز له چه تریش ناکه م.

گوتم: که واته نه چیتته بن داریکه وه، خو ت نه پاریزیت له باران.

گوتی: نه... وایش ناکه م ده موده ست جله کانم دائه که نم و گرمۆله ی ئه کهم له ناو شتیکیا تا بارانی لی نه دات پاش ئه وه به و رووتیه وه ئه رۆم به ریگیای خو مدا. خو شیی ئه وه بۆ من،

له ئاو بهخوداگردنیکی بهیانیان، زوو، که مترنییه ئەمه ئەگەر هاوین بێ بەلام ئەگەر زستان بوو، چاوهروانی ئەوه ئەگەر تا لەشم وشک ئەبیتەوه ئنجا جلهکانم لەبەر ئەگەر مەوه بو ئەوهیش زۆرم پێ ناچێ چونکه لەش زووتر وشک ئەبیتەوه له جلوهبرگ ئەگەر یهکیک بهجلوهبرگهوهبێ و بارانییش تهری بکات، که متر له دهکاتی پیناچیت بو ئەمهی تهواو وشک بپیتەوه ئەوهیش زیان زۆر ئەبهخشی بهلەش.

گوتم: ئەو بیرهی تو ههته خراب نییه بهلام ئەگەر هاتوو له کۆری ئۆپێرادا، له ناوهراستی شاری (پاریس) دا رههیلێ ی باران دایگرته، ئەوساکه چی ئەکهیت؟ ئەو بیرته بو ئەچیتته سهه؟

بهقسهکه م زۆر پێ کهنی، پاشان گوته: دیاره ناتوانم لهسهه ئەو بیرهی خۆم برۆم لهویدا چهتر بهکارهینان باشتره.

بهلام ههروهکو لهوهپیش پيشانم دا، ئەگەر له دهشت و دهردابووم، یاخود لهناو کۆمهلیک کهسانی وا دابووم که قینیان له رووتی نهی، بێ گومان بیرهکهی خۆم به باشتر ئەزانم لهسهه برۆم.

زۆری پێ نهچوو، ههوره تریشقه دهستی پێ کرد ههورهکه گرماندی.

باران به رههیلێ ئەهاته خوارهوه منیش بیرهکهی باران کاری تێ کردبووم هه لهجی خۆم مامهوه، دانیشتم، نهجوولام، تا باران ههموومانی شت و زهوش بوو بهقور.

پاشان که بارانهکه وهستایهوه و ههورهکه بهری ئاسمانی بهردا و سههرلهنوێ رۆژ دهکهوتەوه، دهمودهست چوینه ناوکانییهکهوه، خۆمان پاک کردهوه، ئنجا هاتینه دهرهوه، خۆمان دایهوه بهر رۆژ، تا وشک بووینهوه.

بهپێچهوانه ی ئیمه، زۆر کهسمان دی، ئاشنایهتیان لهگهڵ رووتی دانهبوو، که بارانهکه دایگرته، خۆیان دایه بن دارهکان خۆیان بپارێزن له باران کهچی دلویی ئاو بهسهرباندا داباری، ههموو جلهکانی تهپرکردن که بارانهکه وهستایهوه لهبن درهختهکان چوونه دهرهوه، بهناو ئاوو قوردا خۆیان کیش ئەکرد، ئاو له جلولهبرگهکانیان تهتکا کهچی ئیمهیش لهوکاته دا بهسهه درهختهکانهوه نیشتبووینهوه، خۆمان دابوو بهر رۆژ، وشک ئەبووینهوه له م دیوو دیوارهکانهوه سهیرمان ئەکردن، بهههندیکدا بهزهیمان ئەهاتهوه، بهههندیکیش پێ ئەکهنین!

که گهیشتمهوه ئیستگهی (درمز)، ژنهکه م دی، هاتبوو بهپیرمهوه گورج لیتی پرسیم: لهناو سهیران کهرانی (درمستاد) دا راتبوارد؟

گوتم: نازانیت چ رۆژتکی خوش بوو ههموویان ئاوتیان ئەخواست که یهکشه مکهی تر له ناویاندا بیت.

بهلووت هه لفرچاندنیتهکهوه^(۱) وهرامی دامهوه گوته: چی؟!...

گوتم: مسیو باربان، چهز ئەکات سهریک له یانهکهیان بدهیت.

گوته: بهراستی منیش بهپهروشهوه م بچم بو ئەوی، بهلام بهمهرجی بهجلوهبرگی خۆمهوه مپنمهوه.

گوتم: بو ئەوه ری نادهن، خوشهویستهکه م چونکه لهناو خاکی رووتاندا، رووتی پتوبسته.

گوته: کهواته ناتوانم بپنمه ئەوی.

گوتم: من وام ئەزانی که تو له وندە پیشکه وتووتیت. له بیروباوهری رووتی ئەوه وندە ناترسیت.

گوته: دیاره منیش بهخرابی نازانم بهلام بو کهسانی تر، نهک بوخۆم.

گوتم: بهلام باربان وازناهیتهی چارهچییه؟

گوته: با ههه بوخوی بلێ! من ناتوانم بچمه ئەوی.

گوتم: بهلام!...

قسهکهی پێ برسیم. گوته: نابێ، نابێ، نابێ!...

که یهکشه مکهی تر هات، خۆم بهتهنیا چووم بو ههوارگهی رووتهکان که دهرگا کهم کردهوه و چوومه ژوورهوه، ههموو چاوهروانم بوون یهکیکیان پتی گوتم: دیسانهوه تهنیایت؟

قسه که رهکه ژنهکهی دۆستم بوو که جاری پیتشوو ناسیم مسیو باربان و کارگیتری یانهکه و ژنهکهیشی لهگهلیا بوو.

بهشهرمیکهوه وهرام دایهوه گوتم: بهلێ بهتهنیام...

(۱) ئیمه دهلین: بهلووت بادانیتهکهوه، که مانای نابه دللی و لهخۆیایی بوون دهگهنت.

گوتیان: ئەی ژنەكەت بۆچ نەهیتنا؟

گوتم: تەكا ئەكەم بېبەخشن چونكە ئېمىرۆ ماندوو بوو، نەیتوانى بېت.

باربان دەست و پەنجەكانى بەبەر دەموچاوما راوهشاندا و پېتكەنى؛ گوتى: نە، گەورەم، نە ئەم بېبانووه ئەزانين چىبە، پەسەندى ناكەين لە راستيدا ژنەكەت نايەوى بە بەرچاوماندا پروت بېتتەوه وا باشە كە من خۆم بچم بەدوویدا بېهینمە ئېرە.

كە ئېوارە گەرامەوه (درمستاد)، لە ژنەكەم توورەبووم، لەبەر ئەو شەرمەى كە بەسەربا هیتنام وەرەمەكەى ئەو، هەر ئەوهەندەبوو، كە شانەكانى خۆى راوهشاندا!...

گوتى: واديارە هاوړپكانت ئەيانەوى تەنگم پى هەلچن.

گوتم: بەلام ئەوان...

گوتى: ئېتر بەسىهتې تەكا ئەكەم لەمە بەولاه لەم بابەتەوه گفتوگۆم لەگەڵ مەكە.

بەدرېژايى ئەو رۆژە قسەم لەگەڵ نەكردەوه كە بوو بە بەيانى، چووینە دەرەوه، بۆ بەزمگايىك.

لەكاتى گفتوگۆكردندا، هەندىك لە رەشتى پروتەكانم بۆ گېرايهوه.

گوتى: رۆژى يەكشەممەكەى تىرش ئەچیتەوه ناويان؟

گوتم: بەلى ئەچمەوه بۆچ تۆيش ئەتەوى بېى لەگەڵما؟

گوتى: وەك پېم گوتیت، ناتوانم بچمە ئەوى و لەبەرچاوى هەمووان خۆم پروت بكەمەوه.

گوتم: ئەوه چىبى تىبايه، كە ئەوانىش هەموو پروت بن؟ باوەرم پى بكە، لەويدا هەست بەهېچ تەنگوچەلەمەيهك ناكەيت.

بى دەنگ ماپەوه، هېچ قسەى نەكرد.

لە پاش چەند رۆژىك لە (باربان) هەو نامەيهكەم بۆ هات، لە ناوهرۆكەكەيدا ئەمە نووسرابوو:

«دۆستى خوشەويستم

بەيانى يەكشەممەكەى تر، كاتى نۆ، ئەگەمە (درمز)، بەشەمەندەفەر تەكا ئەكەم لەوى چاوهروانىم بكە لەوى يەك دووكاتىك پېكەوه راتەبوئيرين. پاشان تۆ و ژنەكەت، هەردووكتان لەگەڵ خۆمدا ئەبەم بۆ هەوارگەى پروتەكان لە (درمستاد)دا. لەوئيش پېكەوه نان ئەخۆين.

ئېتر ئەسپەردەى خوابېت.

هەريژى، كۆمەلى پروناكى.

ماكس باربان»

كە نووسراوهكەم داپە دەست ژنەكەم و خوتندىبەوه، لە شەرماندا پرووى سوور هەلگەرا!...

بەزەردەخەنەيهكەوه لېم پرسى: لەسەر چى بربارت دا؟

گوتى: دېم لەگەلتاندا، خۆم ئەمە دەست خوا!...

بەشى نۆبەم

ژنەكەم و پروتى

ئىستگەكانى ئەلمانىا، لە رۆژانى يەكشەمواندا، بەتايبەتى لە كەشى هاویندا، يەجگار پرن لە هاتوچۆكەران چونكە لەوكاتانەدا، دانىشتوانى شارەكان، رەوتەكەن بۆ دەرودەشت و گولزارەكان، تا بەخۆشى و سەرەوتەوه لەو رۆزى وچانانەياندا رابوئيرن. لەو رۆژانەدا ئىستگەكانى (جەنگەلى رەش و دۆلى رابن و نەكەر و هیدلبەرگ) و هەندى جىگەى تر لەبەر سەيرانگەران جىگەيان تىبا نامىنیتتەوه بۆ كەس^(۱).

ئەوانە هەموو كۆئەبنەوه لەوى بۆ وەرگرتنى يادنامەى كرىتى شەمەندەفەر، كە نرخيان كەمترە لە ئىوارانى رۆژى شەموان و بەيانىانى يەكشەمواندا لەوكاتانەدا ناو مالى ئىستگەكان پر ئەبن لە ئافرەت لە جلوبەرگە تەنكەكانياندا، قاچيان پروت و منالەكانىشيان بەدەستەوهيه، بەخۆشى و شادمانىبەوه چاوهروانى گەشتوگوزارەكەيان ئەكەن.

سەيرانكەرەكان، هەموودەم، دەستە دەستە ئەچن بۆ دەرودەشت هەموو جارېك، پەنجا شەست كەسېك لە ژن و لە پىاو كۆئەبنەوه و رېك ئەكەون لەسەر جىگەيهك كە بۆى بچن و گەشتى تىبا بكەن يەك: لە خۆيان ئەبى بەسەركرده و بەرېكۆپىكى ئەيانبات بەرېتوہ خۆ هەمووېشمان ئەيزانين. كەرېكۆپىكى يەكەم هونەرمەندى ئەلمانەكان.

ئەوه ئەو چاوه ئەندازە سەيرەبوو، كە سەرنجى راکىشام لەكاتى چوونە ئىستگەى (درمز)مدا، بۆ چاوهروانكردى هاوړپكەم، مسیۆ (باربان)دابهزى، توورەكە

(۱) مامۆستا وشەكەى لە (تذكرة القطار)هوه گۆرپوه، بەلام پەسندتر وابوو بېنوسىبا: (... بلىتى شەمەندەفەر).

بچکولله که ی خۆی هەر به دهستهوه بوو، که هیچ کاتی: نییه پیتی نه بی، هیچ ده میکیش نییه که ده ریپیه کی مه له کردنی تیا نه بی.

به ره و پیری هات و دهستی بو راکیشام دهستم بگوشی، گوتی: (رۆژباش دۆسته کهم! خانمی ژنت له کو پیه؟)

گوتم: تاویکی تر دیت پیتش ئەمە ی ئارایشته که ی خۆی ته واو بکات، من هاتم. زه رده خه نه یه کی پان و پۆرله ده موچاوی باربادا ده رکه وت، زه رده خه نه ی سه رکه وتن بوو گوتی: زۆرباشه که واته دیت له گه لماندا؟ گوتم: به لپینی وا داومتی.

گوتی: ئەمە سه رکه وتنیکی گه ره بوو، ئە ی دۆست! په ککو له م سه رکه وتنه! پاش ئە وه ی، به قايم ده ستیدا به شاندا، گوتی: ئەم هه فته یه، ئەمه دوو. گوتم: دووی چی؟

گوتی: سه رکه وتنی دووهم چونکه دوینییش، پیاویکی خاوه ن پایه م له سه ر شو رکیتی (فرانگفۆرت) دا چاوپیتکه وت، له گو ی پرووباری (راین) دا، گه لیک قسه م بو کرد، له بابته راستیی پرووتیی هه، که لکی پرووتیشم تیگه یاند بو له ش و په وشت و کرده وه، له کۆلی نه بوومه وه، تا خسته مه سه ر بیروبا وه ری خۆم و به لپینم لی وه رگرت که پاش نیوه رپۆی ئیمپرو بگاته هه واری نازاده کان له (درمستاد) دا.

گوتم: خۆشی له پرووتی، که تو ی هه ی، ئە ی دۆستی خۆشه ویست چاکترین که س که بیروبا وه ری پرووتی بلاو بکاته وه تو ی.

(باربان) م له گه ل خۆمدا برده چایخانه به کی بچوکه وه، که به لپینم دا بوو به ژنه که م، له و ی به کتر بگرینه وه دانیشته ی له و ی به قاهه خواردنه وه وه خۆمان خه ریک کرد، تا له پاش تاویک ژنه که یشم گه یشته لامان.

(باربان) له وه پیتش ژنه که می ناسیبوو که چاوی پیتی که وت، هه لسا له به ری و بو رتیزگرتنی، خۆی نوشتانده وه.

پیتی گوت: خانمه که م، به راستی من گه شکه داری ئە وه م که، ئیمپرو تویش له گه لماندا دپیت بو (درمستاد).

ده موچاوی ژنه که م، له شه رماندا، سووره لگه را پیتی گوت: (حه ژنه که م باش بزانیته که من له م کرده وه یه دلخۆش نیم)

پیت گوت: زۆری پی ناچی، دل ناخۆشیه که ت ئه روا هه ره ات و خۆت پرووت کرده وه، ده وردیله ی پی ناچی، که رادیی به پرووتیی هه وه.

ژنه که م، بو ئە مه ی شه رمه که ی خۆی بشاریته وه، تووره که یه کی بچووکی پی بوو، به رزی کرده وه و گوتی: هه ندی خوارده مه نیم بو هینا وون.

(باربان) دلی به و قسه یه زۆر خۆش بوو گوتی: خانمه که م شتیکی باشت کردو ده که خواردنت بو هینا وین ئە توانین هه ر ئیستا شار به چی به یلیین و پرۆین، نانه که مان له دهشت و ده ردا بخۆین.

ژنه که م گوتی: که ی ئە رپۆین بو گه شته که مان.

گوتی: هیشتا دوو کاتمان ماوه برۆین توژیک پاش نیوه رپۆ، یه که م شه مه نده فه ر ئە بزوی و له کاتی یازنه ونیودا ئە گاته (درمستاد) له ویش هه وه به ئۆتۆمۆبیلی گه شت ئە چین بو هه وارگه ی پرووته کان، به چاره که کاتیک ئە یگه بنی ئە توانین ئە وساکه نان بخۆین.

ژنه که م گوتی: ئە ی تا شه مه نده فه ر ئه روا ت چی بکه یین؟ حه ز ئە که ن توژیک به ناو شاردا بگه رپین؟

باربان گوتی: من له گه لتم به لام له وه چاکتر ئە وه تا که له پرووباری (راین) دا مه له بکه یین رۆژه که ی یه جگار گه رمه ژنه که یشم شه ره زایه له مه له کردندا و به په رۆشیشه بو مه له کردن.

گوتی: قسه که ت به جپیه بام برۆین بو میوانخانه که، تا ده ریپیه کی مه له کردن له گه ل خۆم به یینم.

باربان گوتی: خانمه که م برۆ، چی ئە ته ویس به یینی، بیه یینه هه رچه نده زۆری نه ماوه که واز له وانه هه موویان به یینی.

هه رسیکمان چوینه سه ر شو رکیتی له گو ی پرووباری (راین) دا تا نیو کات له ناو تا وه که دا ماینه وه دوایی به ره و ئیستگه که رۆیشتین.

ئهو رۆژه، (باربان)، به یانه کی زوو هه ستا بوو له خه و له به ره وه له شه مه نده فه ره که دا هه ندی وه نه وزیدا که ژنه که م ئە و ی دی نوستوه، لپیم نزیک بووه وه و گوتی: دلّم به م چوونه خۆش نییه، که بو هه وارگه ی پرووته کان ئە چین حه ز ئە که م هه ر به ته نیا خۆت بچیت له (درمستاد) دا چاوه روانیت ئە که م تا ئە گه ریپیه وه له و ی^(۱).

(۱) ئەم وشه ی (له و ی) یه زیاده.

به لّام (باربان)، ههروهك خۆی ئه یگوت هه ر به یهك چا و یاخود به یهك گوئی ئه نوست ده موده ست چاوی كرده وه و گوئی: خانم! ئه مه تو چی ئه لیبیت؟ تكا ئه كه م، لیمان جیا مه به روه، ئه وه نده مان نه ماوه بگه یه نه نامانجه كه مان.

گوئی: تا نزیکتر ئه بیینه وه، دلته نگه من زۆرتری لی دی.

باربان گوئی: ئازابه خانمه خوشه ویسته كه م چونكه ماوه مان نییه بۆ گه رانه پاشه وه سه یركه، ئه وه زه وییه كه یه، لیته وه دیاره.

له و كاته دا، شه مه نده فه ره كه له نزیک زه ویی پرووته كانه وه، به ناوه پراستی جه نكه له جوانه كه ی ناویا تی ئه په ربی ژنه كه م سه یرتکی كرد، به لّام ترس و له رز له ناوچه وانیا دیار بوو.

پاش تاویك، گه یشتینه (درمستاد) به سواری (ترام) چووینه ناوه پراستی شاره كه وه ئیتر له ویشه وه، ئه بوو به ئۆتۆمۆبیلی (ئهمینوس) برۆین بۆ زه ویی پرووته كان.

ئۆتۆمۆبیله كه، هیشتا نه گه یشتبووه ئه وئ له سه ر ته ختیك دانیشتن، چاوه پروانی بكه ین.

(باربان) دانه نیشت له گه لمان گلارایی پی كه وتبوو له سه ر رتبازه كه هه ر ئه هات و ئه چو چاوه پروانی ئۆتۆمۆبیله كه ی ئه كرد وا ده رئه كه وت، په له ی بوو بگاته زه ویی پرووته كان، ئه یوبست زوو پرزگاری بیت له ده ست جله كانی.

به تووره بییه كه وه گوئی: ئۆتۆمۆبیله نارسه نه كه نه هات، ئیمه ییش ئه م كاته مان هه روا به فیرۆ ئه پروات...

ژنه كه یشم ورته ورتیكي كرد، گوئی: من هیچ به په رۆش نیم پرۆم بۆ ئه وئ.

له و كاته دا خانمیک و كچیتکی بچكۆله هاتنه لامانه وه، دانیشتن (باربان) ئه یناسین پۆژباشیی لیكردن و هه ردوو كیشیانی به ئیمه ناسی ئه وانیش بۆ هه واری پرووته كان ئه چوون.

خانمه كه گوئی: ئیته ییش سروشت په روه رن.

وه رامم دا به وه: به لی خانم!

ژنه كه م به گوئییدا چریاندم پرسی: ئاخۆ توۆزتیكي كه ئه م خانمكه به پرووتی ته واوه وه ئه بیین؟

گوتم: له وه دلنیا به كه وای ئه بینی.

(مسیۆ كارل) ییش گه یشته لامان له گه ل كچه كه یدا.

كارگیری زه ویی ئازاده كانم به ژنه كه م ناسی زۆری پی خوش بوو، كه ژنه كه یشم له گه ل خۆم هینا بوو.

له گه ل ئه مانه ییش هه مویدا، (باربان) له به ر خۆیه وه هه ر بۆله بۆلی ئه كرد، ئه یگوت: ئه م ئۆتۆمۆبیله سه گه هه ر نه هات!...

كارل گوئی: بام ئۆتۆمۆبیلیکی كری بگرین ئیمه ییش هه وت كه سین زۆرمان له سه رناكه وئ.

(باربان) به م قسه یه كه وته خوشی خوشییه وه بانگی كرد ئۆتۆمۆبیلیك هات و گرتمان، له ماوه ی ده وردیله به كدا گه یاندینییه زه ویی پرووته كان.

له ئۆتۆمۆبیله كه دابه زین بۆ زه ویی پرووته كان.

له ژیره وه سه یری ژنه كه م ئه كرد ئه مدی رهنگی زه رد هه لگه راره، وا ئه هاته پیتش چاوم كه به رزی.

پیم گوت: ئازابه خوشه ویسته كه م، ئه وه له تو ناوه شیتته وه.

گوئی: به دهستم بوايه ده ربا ز ئه بووم له ده ستان.

ده ستیم خسته ناو ده ستمه وه و پیم گوت: ناشن شتی وا بكه ییت ئه ته وئ هه موكه س تیزمان پی بكات؟!.

سه ری دانه وان، به مل كه چیبه كه وه هات له گه لماندا.

له ریگا هه ندیكیش گریا.

كه گه یشتینه زه وییه كه، مسیۆ كارل، ده رگا كه ی كرده وه و گوئی: خانم فه رموو! چووینه ناو زه ویی پرووته كانه وه (باربان) به چاوه هه لته كاندنیکه وه سه یری كردم ئاخۆ چیی لی بی، كه ئه و چاوه نده ی بیتته پیتش چاوه؟

كه ژنه كه م چاوی به پرووته كان كه وت، رهنگی زه رد هه ل گه را ئه وانیش كه ئیمه یان دی هاتن به پیرمانه وه خوش هاتنیان لی كردین ژنی كارگیره كه ییش ده ستی بۆ درتێكرد خوش هاتنی لی بكات.

به لّام ژنه كه م به رامبه ر به (خوش هاتنه كه ی ئه و) هیچ وه رامیتکی نه دا به وه وهك زمانی گیرایی وابوو.

بئى گومان چاودەروانى شتى وابوو كە بيبىنى بەلام راستىيەكەى بىينى مرؤف بەرووتى، بئى باكى ئەو رووتانە لە رووتىيى خۆيان، تىكەلى ژن و پىياو بەرووتىيەو ئەو شتانە ھەموو، بەبىرىدا نەھاتىبون.

دوايى گوتى: ئايا من لە خەودام؟

گوتم: چاودەندازەكەت بەلاو ھەيرە؟

گوتى: بەلئى ھەيرە.

گوتم: چىت بەبىرىدا ئەھات لە پىشەو ھە؟

گوتى: نازانم بلئىم چى لە پىشدا خۆم وا ئەھاتە پىش چاودە لەناو كۆمەلىك مرؤفى بەدخوودام بەلام ھىچ نىشانەيەكى خراپىم لە دەموچاوى ئەو رووتانەدا نەدىي!...

گوتم: كەواتە خۆشەويستەكەم، بام ئىمەيش جەلكامان دابكەن.

گوتى: ئەو ھەم پى مەلئى، ناتوانم شتى وا بكەم.

گوتم: بەلام پىويستە وا بكەيت ئەى بۆچى ھاتووينەتە ئىرە لەناو كۆلئىتەكەدا زۆر كەس كۆبوو بوونەو ھەندى لە ئافرەتەكان خەرىكى قاوھلئىنان بوون ھەندى لە پىياو و منالائىش يارمەتى ئەوانيان ئەدا من و (باربان) دەستمان كرد بەجل داكەندن ئەو چوارەى ترىش كە لە گەلمان دابوون، جلىيان داكەند.

بەلام ژنەكەم، بئى دەنگ لەسەر تەختىك دانىشت.

پىي گوت: ناتوانم خۆم رووت بكەمەو كەسانىكى زۆر لىرەدا كۆبوونەتەو ئەو ھەموو پىياوانە لەگەل مەسىو (باربان) دا سەيرم ئەكەن! منىش شەرم ئەكەم لە خۆم كە شتى وابكەم.

پىم گوت: سەيرت ئەكەن! بەلام تۆ بۆچ وا ئەزانىت كە ھەر سەيرى تۆ ئەكەن، ئەى ئەو ئافرەتەنەى تر چىن لەوئى؟ بۆچ سەيرى ئەوانىش ناكەن؟ بۆچ ھەر بەتەنەتۆ رووتىت لىرەدا؟

لەدواى ئەو بەشەرمىكەو ھەستايە سەر پى و، دەستى كرد بەداكەندى جلوبەرگەكانى، بەلام بەسستىيەكەو.

تەنەت لەشەرمانا ھەموو دەموچاوى سوور ھەلگەرا لەوكاتەدا (باربان) لە جل داكەندى خۆى بوو بوو ھەو.

ژنەكەم رووى خۆى لئى ھەرگىرا، تانەبىينى.

پىم گوت: بۆچ رووى خۆت ھەرگىرا.

گوتى: كە مەسىو باربان بەبئى دەرىي ھە بىينم، سەرم گىژ ئەبئى و سوور ئەخوات.

گوتم: ئەى بۆچ رووت ھەرنەگىرا لە پىياو رووتەكانى تر، لەكاتى ھاتنە ژوورەو ھە ماندا؟

گوتى: ئەو جىايە چونكە من لەو پىش چاودە بەوانە نەكەوتبوو بەجلى خۆيانەو.

مەسىو باربان بەجئى ھىشتىن ھەر من و ژنەكەم لە كۆلئىتەكەدا ماينەو بەلام بەرووتى لەبەرگى باو ھەم و داىە ھەوادا.

پىم گوت: دەى بام بۆرىن بگەبنە باربان، لە دەروە ھە.

گوتى: تۆزىك بوەستە.

گوتم: چاودەروانى چىت؟

گوتى: ناوئىم بچمە دەروە بەمن بئى ھەر ئىستە جەلكانم لەبەر بكەمەو ھە لەم شوئىنەيش دوور بكەومەو ھە من ناتوانم بەم لەشى رووتەو ھە خۆم پىشانى كەسانى تر بەدم.

گوتم: ئەگەر ھەر خۆت رووت بوويتايە، ئەم قەسەيت لەجئى خۆيدا ئەبوو.

گوتى: لەگەل ئەو پىشا ھەندىك لەسەرم بوەستە ناترسم ئەشكى، بەلكو بوئىم بەقەسەت بكەم.

لەراستىدا ژنەكەم، لەوكاتەدا، تووشى دەردەكەى پارى من بوو بوو، كە لە خوئىندنگاى رووناكى دابووم، لە شارى درسدندا، كە بۆيەكەم جار لە ژيانما خۆم رووت كەردەو لەناو ئەو كۆلئىتەدا مامەو كە جلوبەرگەكانم تىادا كەند، نەم ئەتوانى بچمە دەرى ناو رووتەكان منىش ئەوساكە ئاواتم ئەخواست جەلكانم زوو لەبەر بكەمەو ھە بەپەلە لەوشوئىنە دەريازىم و دوورىكەومەو ھە منىش لە كۆلئىتەكە نەچومە دەروە، تا دۆستەكەم ھات و بەزۆر كىشى كردم بۆ دەروە.

ھەر بەو رەنگە، منىش دەستى ژنەكەى خۆم گرت و بەزۆر لە كۆلئىتەكەم كەردە دەروە دوايى ئەوئىش لەگەلما ھاتە دەروە بەلام سەرى دانەواند و چاودەكانىشى بربىيە زەوىي دەموچاويشى لەشەرمانا سوور ھەلگەرا بوو زۆرى نەمابوو گر بگرئى.

بەبۆلەبۆلئىكەو ھە لئى پىسىم: ئاخۆ كەس ئەمبىينى.

گوتم: نەء كەس ناتبىينى.

پاشان گه یشتینه (باربان)، که له سهر گیایه که دانیشتبوو له نزیک میزیککی ته خته وه که پیچکه کانی کورت بوون.

که ئیمه دیی گوتی: دهی بام نان بخوین، من هست بهرستی ئه کهم.

ژنه کهم گوتی: تو ره کهی خوارده مه نییه کهم له ناو کۆلیته که دا، داناوه له بیرم چوو بهیتم. گوتم: بچۆ بهیته.

گوتی: نهء تۆ بچۆ بهیته به لām تووی خوا ئه گهر په له نه کهیت چونکه ناتوانم له م شیوه یه دا به ته نیا میته وه.

به فرانیك گه یشتمه کۆلیته که، تو ره کهی خوارده کهم هیناوه به هه راکردن گه یشتمه وه لای ژنه کهم.

گوتی: سهرم سوپماوه له تۆ، که بهم شیوه یه وه له خوژی دایت ههروه که له ژبانته جلوه رگیشته چاویینه که وتی وه هاهیه!...

گوتم: زۆری پین ناچن، تۆیش وه که منت لئ دی، هست به سهروت ئه کهیت له پروتییدا ته ماشای ئه و کچانه بکه، چۆن به بی باکی، به پروتییه وه ئه رۆن به پیدای بیگومان ئه وانیش، یه کهم جار، وه که تۆ، هستیان بهم جۆره هسته ئیستایه تۆ به کردوو.

پاشان هه رسیکمان له ملاوله ولای میزه که وه کۆبوینه وه.

له تو ره که که دا، هه ر ئامانی کمان پیوست بو بی، هه بو به ئاره زویه کی گه وره وه په لاماری خوارده که ماندا بیخوین.

ژنه کهم ورده، ورده، رووی کرده وه مهندی و بی دهنگی له وکاته دا مسیۆ کارل به لاماندا تپه رپی رۆژیاشی لئ کردین ژنه کهم چرپاندی به گویم، که سهیر ئه وه یه له پروتی (باربان) و (کارل) بی سهروت ئه بی که چی له پروتی پیاوه کانی تر هیچ تیک ناچن ئه وه ییش هه ر له بهر ئه وه یه، که له وه پیتش هه ردووکیانی به جلوه رگه وه بینوه.

که له خوارده بوینه وه (باربان) گوتی: له کۆلیته که دا ئاوی گهرم هه یه، ئه توانی ئامانه کانی له ویدا پی بشۆت به لām ژنه کهم نه یوست جیگا کهی خو بی به جی بهیته.

ئامانه کانی له هه ندئ قاقه زه وه پیچاوه خستنیه تو ره که که وه منیش له دواي خوارده که ویستم تۆزیک بگه ریم به لām ژنه کهم، نه بهیشت بگه ریم، تکای لئ کردم که به ته نشتییه وه میته وه به ته نیاش نه بهیته وه.

گوتم: که واته وه ره له گه لما برۆین خو من وه که تۆ به دانیشتویی نامیته وه تا ئیواری. گوتی: ناتوانم جیگا کهم به جی بهیتم.

گوتم: هیشتا رانه هاتووی به پروتییه وه؟

گوتی: تۆزیک رانه هاتووم به لām ئه وه ندی رانه هاتووم به پروتییه وه، که بتوانم به ناو رووته کاندای بگه ریم.

بیجگه له وه شتی تریش له ئارادا هه یه، که ناهیلئ وابکه م.

گوتم: ئه و شته چییه؟

گوتی: پیستی له شم زۆر سپییه که چی پیستی له شی ژنه کانی تر، له بهر هه تاو بو ر هه لگه راوه له بهر ئه وه هه رچی له ویدا هه یه، سهیرم ئه کات!

گوتم: ئه وه هه ر مه گه ر به بیری خوتا بیت.

ژنه کهم ته کانی دایه خو ی هستیته سه رپی به لām له وکاته دا مسیۆ کارل هات، له جیتی خو ی دانیشته وه.

گوتم: هه لسه دهی، نه کهی دانیشته وه.

گوتی: ئه وه مسیۆ کارل له وه پیتش پیم گوتی، که ئه و بینم له بهر امبه رمه، ئه شله ژیم.

گوتم: ئه و پیاوه کارگی رپی هه موو جیگا که یه و هه موو رووته کانه، من ناتوانم پی پی بلیم هه واره که به جی بهیته.

گوتی: ئه گه ره جلوه رگه وه نه مدیایه بهم جۆره هستم به ناخوژی نه ئه کرد.

ئنجاکارل لیمان نزیک بووه وه و گوتی: خانمه کهم ئه مهت پی خو ش نییه که له ناوماندا ی؟

گوتی: زۆر دلخو شتم به لām هیشتا به ته واوه تی فیری پروتی نه بووم.

گوتی: ئه گه ر تۆزیک بگه ریت شه رمه کهت ئه روات.

دهستیکی دا به دهستی او بانگی کرد: دهی بام تۆپ تۆپینه بکه ین، براکان، ههروه ها تۆیش خانمه کهم.

- ژنه کهم په لپی گرت، گوتی: نایه م یاری بکه م، ئه و یارییه نازانم.

گوتی: گو ی مه درئ یارییه که زۆر ئاسانه، به تاویک فیری ئه بیت.

که گو پی له و قسه یه گرت ئیتر نه ی توانی یاری نه کات، ئه ویش هاته ناو

ياربىكەرەكانەوہ كە لەناوہراستی زەويیەكەدا، كەمەرەيەكيان بەستبوو كەوام دى، منبش خۆم فری دایە ناویانەوہ.

(كارل) لە ناوہراستی كەمەرەكەدا وەستا تۆپىكى گەرەى بەدەستەوہبوو، ياربىكەى پيشان ئەداين كە چۆن ئەكرى.

گوتى: كە تۆپەكەم ھاويشت بۆيەكيكتان، ئەبى بيگریتەوہ.

پاشان ئەويش ھەلى بەدات بۆ ياربى كەرەيكى تر ئەوى تریش فرى بەدات بۆ ياربىكەرەيكى تر... ھەتا دوايى... لەوكاتەدا كە من لە ناوہراستی كەمەرەكەدام، خۆم ھەل ئەدەم كە دەست لە تۆپەكە بەدەم ئەگەر دەستم لىنى كەوت ئەو ياربىكەرەى كە تۆپەكەى بۆ ھاويژراوہ، تى ئەكەوئى، ئەبى بىتە جىگای من، منبش ئەبى بچمە جىگای ئەو.

مەرج نىيە، تۆپەكە كاتىك دەست لى بەدەم كە بەئاسمانەوہ بى و ھاويژرابى بۆ يەكيك لە ئىوہ ئەيشتوانم كە لەناو دەستى ياربىكەرەكەدا بى بيگرم و دەستى لى بەدەم دەى بام دەست پى بکەين. تۆپەكەى ھەلدا بۆ ژنەكەم زۆر بەپەرۆشەوہ گرتیەوہ.

مەبەسيشى ئەوہبوو كە تىنەكەوئى، نەوہك بکەوئىتە ناوہراستی ياربىكەرەكانەوہ لەجىي كارل.

ژنەكەم، بەگەرمىبەكى سەيرەوہ ياربى ئەكرد ھۆيەكەيشى بىگومان، ئەوہبوو كە ئەترسا لەوہى كە تىكەوت ئەبى بچىتە ناوہراستی ياربىكەرەكانەوہ، سەيرى بکەن.

بەلام من كەمتر شارەزاييم ھەبوو لە ياربىكەدا، لەو. دووسى جار تىكەوتەم و ناچاربووم بچمە ناوہراستی ياربىكەرەكانەوہ جارەكيان بازەدا تۆپەكە، لە كچىكى ياربىكەر بسىنم، نەم زانى باش بازەدەم، كەوتەم لەگەل كچەكە، لى كەوتەكەمان زۆر بەھىزبوو، ھەردووكمان كەوتىنە سەر زەويى بەسەريەكدا، ھەموولا يەكمان بەخۆمان ھىنايە پىكەنيين.

ئەوہت نەبى بەبىردا كە لەش كەوتەكەى ھەردووكمان ئارەزووى ھەلساندبىن نە... بەلكو بەپىچەوانەوہ ھەردووكمان راست بووينەوہ و پى ئەكەن بە يەكتر، بى ئەمەى خۆشەيكمان تىكەوتى بۆرەگەزايى.

ئەمەيش شتىكى سەيرنىيە چونكە ھەموومان سەرمان قال بووبو بە ياربىكەرەكەوہ لە ياربىكەرەكە بەولواو پىگا بۆ ھىچ شتىكى تر نەمابوہوہ كە بەبىرماندا بى.

ياربىكە تا نىكەى كاتىكى تەواوى پى چو دوايى وازمان لە ياربى ھىنا لەشمان خۆھ (ئارەق) لى ئەتكا.

خۆماندا بەسەر سەوزەگيايەكەدا لەوكاتەدا ژنەكەم بەزەردەخەنەيەكەوہ پى گوتەم: سەير ئەوہتا من ئىتر ھەست ناكەم بەوہى كە رووتەم ھەرگىز بەبىرماندا نەئەھات كەرۆژتىك لەرۆژان بەم گورجىيە، بەرووتىيەوہ رادىم.

رۆژگار تەواو بوو كات بوو بەشەش و نىو بەژنەكەم گوت: كاتى جل لەبەر كەردنەوہ ھاتوہ، ئەگەر بمانەوئى بەشەمەندەفەر رابگەين.

گوتى: ھەر ئىستە جل لەبەر ئەكەينەوہ نەمان زانى كاتەكەمان چۆن رۆيشت!؟.

پاشان بەزەردەخەنەيەكەوہ گوتى: (بەلام يەكشەمەكەى تریش دىينەوہ!!)

بەشى دەشم

يانەى رووتەكان لەسەرماوسۆلەى زستاندا

بەيانى يەكشەمەى دوايى مانگى مشتاخان (ئەيلول)، يەجگار سارد بوو پلەى گەرما گەيشتەوہ ھىچ^(١) رەشەبايەكى توند و سەختىش لە باكوورەوہ ئەھات و ئەيدا بەشارەكەدا ناچاربووم، لەبەر سەرما، لەسەر جلەكانەوہ، فەرەنجى (پالتۆ) يەكى ئەستوربىشم لەبەر كەرد بەو رەنگوشىوہ يەوہ رووم كەردە رووتەكانى (درمستاد) ئەوہ سەر لىدانى دوايىم بوو، بۆ ئەوئى، پيش ئەمەى بگەرپىمەوہ بۆ (پارىس) ئەو رۆژە بەتەواوہتى دوور بووم لە رووتىيەوہ. كە بەرپىگادا ئەرۆيشتم، دادم بوو لە دەست سەرما ھەر خوا خواى ئەوہم بووكە ھاوړىكانى ئەوئىم زۆرم لى نەكەن لەو رۆژەدا خۆم رووت بکەمەوہ.

لە زەوييەكەدا، سەيرانكەران كەم ھاتبوون، ھەر دەوانزە يەك ئەبوون تۆپ تۆپىنەيان ئەكرد ئەوہندەى رووتىيەكەيان منى توورە ئەكرد، ئەوہندە خۆيانى توورە نەئەكرد.

كە منيان چاوپىكەوت، بەرووخوشىيەكەوہ رۆژباشىيان لى كەردم پىم گوتن: ئەى ئىوہ ناترسن لەوہى كە سەرما دەس و پىتان ببات؟

يەكيكىان وەرماى داىەوہ: نەء ناترسىن بەپىچەوانەوہ، ئىمە زۆر گەرم داھاتووين ئەوہيش بەلگە يەك بۆتۆ.

(١) لىرە مەبەس لە وشەى (ھىچ)، (صفر) (وەرگىر).

ئەو دەی گوتوو و بالی بۆ دیریژکردم که دەستم خستە سەری، هەستم کرد زۆر گەرم داها تیبوو.

لەبەر خۆمەوه گوتم: شتیکی سەیرە!

گوتی: گەورەم، سەرسورمانی پیناوی ئیمە لە ساردترین رۆژانی زستاندا پرووت ئەبینەوه که دەستمان کرد بە یاریکردن و لەش بزواندن، دەمۆدەست سەرماکه مان لێ ئەروا.

ئەوانەم بەجی هیشت و چوومە ناو کۆلیتەکهوه که سەیرم کرد، ئەوا چەند که سیک لە پرووتەکان لەسووچینکیا بە دیار ئاگرێکهوه کۆبوونەتەوه، خۆیان گەرم ئەکەنەوه.

نە (کارل) م چاوپێکهوت لە ناویاندا، نە (باربان).

منیش لای ئاگرەکهوه دانیشتم چاوهروانی ئەوان بکەم.

پاشان کچیکی جوان هاتە ژوورەوه، لەوه پێش یەکترمان ناسیبوو، دەمۆدەست خۆی پرووت کردەوه. که خەریک بوو جل داکنەندەکهی خۆی تەواو بکات، پێم گوت: بەبیرتادی

که بەم سەرمایه بجیتە دەرەوه؟

گوتی: بۆچی ناچم؟

تاویک لەبەر دەرکی کۆلیتەکهدا وهستا، بەدوو دلبییهکهوه پاشان دەرپەری و دەستی کرد بەراکردن بەسەر زهوییهکهدا وام هاتە پێش چاو، که هەر وهک خۆی خستبیتە ناو ئاویکی

سردەوه، وابوو، لەپێشەوه، ئەو کەسه، هەست بەساردی ئهکات بەلام زۆری پێ ناچی لەشی بەساردی ئاوهکهوه رادی، ئیتر هەست بەساردی ناکات.

بەچارلای زهوییهکهدا، چەند جارێک سوورایهوه پاشان هاتەوه ناو کۆلیتەکه له تەنشتەوه دانیشت هەناسه برکیی پێ گەیشتبوو بەلام لەگەرماندا لەشی سوور

هەلگه رابوو.

گوتم: خانمەکه، ئەوهنده نازانیم که ئەوهم له دەست بیت من بەم هەموو جلو بهرگهوه، بەدەست سەرماوه ئەنالیتیم، ئەی ئەگەر جلم لەبەر دانەبێ ئەبێ چیم لێ بێ؟

گوتی: بروام پێ بکه، زوو بەزوو گەرمت ئەبیتەوه ئەمە راسته که ناتوانیت لەژێر سببەری درهختاندا رابکشیی وهک رۆژانی هاوین بەلام ئەگەر هەندیک ببزویی دەمۆدەست

سەرماکهت لێ ئەروا کهواته دهی ههسته دەست پێ بکه مەترسه لهسەرما.

بەلام من سەرم راوهشاند و گوتم: له راستیدا من ئەترسم له سەرما تکایه ئیمپرو وازم لێ بهیتە حەز له خۆ پرووت کردنەوه ناکەم.

لەو کاتەدا کورپیکمان بەلادا رابورد، رای ئەکرد بۆ سەرکانییه که که گەیشتنه ئەستیره که

که، خۆی فری دایه ناوی، ناخۆ کهسی وا ههیه بتوانی لهم رۆژه سەرماو سۆله یه دا مه له بکات؟

بەلام بۆم دەرکهوت که مه لهکردن له رۆژی وا سارد و سردا، بۆ مروف گران نییه چەند کورپیکی تریش بەدووی ئەو کۆرەدا دەستیان کرد بەههلهپه رین و داپه رین و شلهپه شلپ کردن

هیچ باکیان نه بو لهسەرما.

(باربان) و (مسیوکارل) کارگێری نازادهکان، له پاش هەندیک گەیشتن.

له پاش ئەمە ی رۆژباشی لێ کردم، باربان گوتی: ناو و بای ئیمپرو وهک رۆژانه ی پیتشوو نییه که پیتوهی راهاتیبوین، جا تو چی ئەکەیت،

گوتم: تکا ئەکەم لهخۆ پرووت کردنەوه بم بەخشه مه شقی پرووتیت به تەواوه تی نه کردوه بهلام کۆنە پرووتیکی وهک من، هەرچی به فری جیهان ههیه، پهکی خۆ پرووت کردنەوهی ناخات.

جلهکانی له شتیهیهکی وا بێ باکانه دا داکنه، که من سەرم سوورما چونکه هەر وهک لهوه پیتش گوتوومه، باربان له شهرا، قاچی بریندار کرابوو، نهی ئەتوانی ههرا بکات.

لهبەرئەوه، وهک کهسانیت نهبوو، که بتوانی وەرزشیکی به ئەرکی وا بکات، که گەرمی بکاتەوه.

گوتی: هەر چاره که کاتیکی به پرووتی ئەمیتنمه وه پاش ئەوه خۆم پۆشته ئەکەمه وه.

پیکه وه له کۆلیتەکه چوینه دەرەوه پیکه وه به ناو زهوییه که دا گه راین.

له (باربان) م پرسی: ئەتەوی، ئیمپرو، مه له بکهیت؟

گوتی: نه... ئاوه که یه جگار سارده.

گوتم: بەلام هەندێ له مناله کان مه له ئەکن.

گوتی: بۆ ئەوانه خراپ نییه بهلام من پیربووم، که لکی ئەوهم پیتوه نه ماوه.

گوتم: بەدریژایی زستان دیتته ئیره؟

گوتی: نه... چونکه هەر وهک تپم گه باندبوویت، برینه کانم ماوه نادەن، وهک کهسانی تر یاری بکه و بجوولیم تا گەرمم بپیتەوه بەدانیشتنیشەوه، ناتوانم بهرگه ی سەرما

بگرم لهبەرئەوه، له زستاندا ئەمە ندهم بهسه که هەر له ژوورەکه یس خۆمدا، به پرووتییه وه

مهشق بکهه رهنگه، ئەمساڵیش، ئەمه، دواجاریج که له ناو دهرودهدشتدا خۆم بدهمه بهربا تو نازانیت که چه ندبهوه دلگیرئهم، که ئەو ههموو مانگه درێژانه، ئەبێ چاوهروانی بکهه، تا ئەگه مهوه کهشی خۆ پرووت کردنهوه.

لهو کاته دا یه کێکی چل سائه هات بهلامانهوه، بهگه رمیبه کهوه دهستی گوشین باریان، تاوێک لێی ورد بووهوه.

پاشان لێی پرسى: گه ورهه و نایه ته بیرم که من تو م له وه پیتش لیره دا دبێ.

گوتهى: به لێ راست ئەکهیت من تازه هاتوومه ته ناوتانهوه،

گوتهى: تو تازه هاتووینته ئیره بهلام دوورنییه که له جیگایه کی تر پرووتیت مهشق کردبێ.

گوتهى: نه... ئەمه یه کهه جار له ژبانما که خۆم پرووت ئەکه مهوه له ناو کهسانی تر دا.

(باریان) سههه لهو پیاوه سوورما، که له رۆژتیکى وهک ئەو رۆژه سارده دا مهشقی پرووتی دهست پێ کرد. ئەم سههه سوورمانه خویشی له کابرا گه یاند.

کابرا گوتهى: پیتی لێ ئەنیم که من له خۆ پرووت کردنهوه دا هه ندپیک له کهسانی تر دا وه تووم.

باریان گوتهى: بهلام سههه ما ئەتکوژێ.

گوتهى: نه... نامکوژێ ئیمپرو، ههست به خویشی نه بێ، بهههچى تر ناکهه خهفه تی ههچ ناخۆم ئەوه نه بێ که له مهوه پیتش بهم خۆ پرووت کردنهوه یهه نه زانیبوو.

پاشان (باریان) پرووی کردهه من و گوتهى: - ئەم پیاوه به راستی نازایه له رۆژتیکى وا سههه ماوسۆله دا دهست ئەکات به راهاتن به پرووتییه وه که چی نه داد و فه ریاد ئەکات له دهست سههههه و نه گله یی به لکو وام بو دهرئه که وێ که زۆر خویشی پێ ئەگات.

ئهو پرووته به په ره شه، چوو بووه دلێ (باریان) وه، ماوه یهک مایه وه، هه ربیری لهو ئە کرده وه ئنجا به سههه یه که وه پیتی گوتم: ئەم پیاوه، له مرۆ به دا وه، ههچ به ره له ستیک نییه بپته پیتش دهه، که بتوانی له خۆ پرووت کردنه وه ی به خات.

ههروهک گوتهى، پاش چاره که کاتیک، باریان، جلهکانی خۆی له بهر کرده وه پاشان پیکه وه وه ستاین، پرووته کان ریزبکهه ین بو یاری کردنی توپ توپینه. هه موویان له شهه ش کهس پتر نه بوون، به کهچه جوانه که یشه وه.

پاش هه ندپیک، کهچه که هات بهلامانه وه، گوتهى: یه جگار ساردی کرد من وا ههست پێ ئەکهه، که به فر له سههه شانم باریبووه له به ره وه هه ندی جل له بهر ئەکهه.

ئنجا چوه ژووره وه، ناو کوڵیته که پاش تاوێک به بهرگیکی سووکی مه له کردنه وه هاته وه دهری بهرگه که ی ته نکیکى وابوو که له ژیره وه هه موو له شی دیار بوو به لام له شیوه یه کی وا دلکیشکه ره دا دهرئه که وه، که به له شی پرووتی دلێ پیاوی وا کیش نه ئە کرد له به ره وه له و راستییه سههه سوورما، که بو م دهرکه وه پرووتی له جل له بهر کردن چاکتره.

کاتی شهه هات.

چووم بو لای پرووته کان، بهک به یهک دهستم گوشین و مال ناوایم لێ کردن چونکه لیبیان جیا ئه بو مه وه بو ماوه یه کی دوور زۆریان ناوونیشانی منیان وه رگرت بو ئەمه ی نامه کاریم له گه لدا بکهه دوایی زه ویبه کهه به جی هیتش له گه ل (باریان) و (کارل) دا.

(کارل) یان که میک له گه لماندا هات و گوتهى: هیوادارم که ئەم چه ند رۆژه که مه ی له ناوماندا بووت، خوشت رابواردبێ له (درمستاد) دا بو ئەمه ی سائه که ی تریش بپیته وه ناومان چونکه من ئیستا، تو به یه کیک دائه نیم له خۆمان بو له مه وه دا، هه رچی نووسرا و وینه و کاتی ئاههنگهکانی زستانییان هه یه، بو تی ره وانه ئەکهه.

گوتم: سوپاسی بێ پایانت پیتشکهه ئەکهه کارلێ خو شه ویستم بهلام تکام وایه، ئەگه ره نه هاتمه ئاههنگه کانتان بمبه خشن چونکه ههروهک خو ت ئاگادارییت، (پاریس) نزیک نییه له (درمستاد) وه کارل قاقاپیکه نی و گوتهى: - من دیاره هاتنت ناخو زم، بهلام بو یه کا کاره سات و پروودای ناو خو مان ت بو ئەنیرم، تا ئاگادار بیت له کهینه وه یه نه مان منیش ههچم ناوی لیت، ئەوه نه بێ، که هه ر شتی له بابته پرووتییه وه پرویدا له (فه ره نسه) دا، بو مان بنووسیت.

گوتم: به وه زۆر دلخۆش ئەهه که ئەو به لینه ت بدهم.

پاش تاوێک به جیتی هیتستین من و (باریان) یش پرووه (درمستاد) رۆیشتین له وێ، له چیتخانه که ی ئیستگه ی (درمستاد) دا پشوویه که ماندا، هه ندی بیره مان خو ارده وه، تا کاتی جوئ بوونه وه هات.

له ده موچاوی هاوړپیکه مدا، نیشانه ی نازاری له یهک جوئ بوونه وه یان دیار بوو.

گوتهى: جوئ بوونه وه ی تو، ئەی دۆست، زۆر من ئەخاته ته نیاییه وه چونکه زۆر خو شمان

به یه که وه رابوارد به لآم بج گومان، نامه کاریم زور له گهل نه که بیت هیواداریشم که له بانگ راهیشتندا بۆ رووتی و رووته کان له ناو (فهره نسه) دا کۆل نه ده بیت.

پیم گوت: ئەمی (باربان) ی خو شه ویست له مه ولا نامه ت زور بۆ نه نیرم هیواداریشم، که هه مسوو ده م، ئەو دهن گویا سانه ی له بابته رووتی و رووتانی ناو فهره نسه وه بو تی نه نیرم، دلخوشت بکه ن.

شه مه نده فهره که ی پیتی ئەرۆیشتم گه یشته ئیستگه که .

به لآم پیتش ئەوه، (باربان)، توند ده ستمی گوسی و به دلته نگییه که وه پیتی گوتم:

- ئاوات ئەخوام که به خو شیییه وه بگه ریتته وه جیگای خو ت.

گوتم: سوپاست ئەکه م، خوا بکا پیک بگه ی نه وه.

به شی یانز ده شه م

کوگره ی رووتی

یه که م کوگره ی په روه ده کردنی ئازاد، له (به رلین) دا گییرا، له پاییزی سالی ۱۹۲۹ دا، له ژیر سه ره رشتیی (ئه دۆلف کووخ) دا کو بو نه وه کانی کوگره که سی رۆژی خایاند، له ۲۳ ی مانگی گه لاپیزانه وه (تشرینی یه که م) تا ۲۵ ی ئەو مانگه ئەوه بو له وه پیتش ئەم پیاوهم ناسیبوو، له پاش سه ردانییک له خو تندن گان نو تیه که ی، که له بابته پرۆزه ی ئەم کوگره یه وه ئەدوا و هه ر له و پرۆزه وه بییری لی ئە کرده وه له سه ر بنچینه ی ئەو یه کتری دیتینه مان، چهن د لا په ره یه کی چاپکراوی بۆ نارد بووم، که پیره ویی کوگره که ی تیا نووسرابوو، بیجگه له وه نامه یه کی بانگ کردنی شی بۆ ره وانه کرد بووم که له وی ئاماده ب م وینه ی پیره وییه که ی ئەمه بوو:

(خو تندن گای په روه ده کردنی ئازاد له به رلیندا)

هه لپه رکییه کی کۆمه لی به ساز و ئاوازه وه

(به رلین له ۳۰ ی مانگی میوه خو شدا) (۱) سالی ۱۹۲۹.

(بریار درا که کوگره یه کی گشتیی رووته کان بگییرئ له ژیر سه ره رشتیی خو تندن گای کووخدا بۆ په روه ده کردنی ئازاد.

کو بو نه وه کانی له رۆژی شه ممه ی ۲/۱۱/۹۲۹ وه ده ست پی نه کات تا رۆژی دوو شه ممه ی ۴/۱۱/۹۲۹، له ژیر ناوونیشانی: (رووتی و په روه ده کردن) دا.

(یه که م کوگره ی خو تندن گای کووخ بۆ په روه ده کردنی ئازاد) رۆژی شه ممه: ئاههنگ گییران بۆ (خو ش هاتن) کردن له ئەندامه بیگانه کان، که له ره گه زی ئەلمان نیین، له ناو زه ویی خو تندن گاهه دا، له شاری به رلیندا له گهل پیشاندانی هه ندی هه لپه رکییه رووته کان له سه ر ئاوازی سایز.

ئێواره ییش و تارتیک ئەدری له بابته (بوچی مرۆفایه تی به ره و رووتی ئەروات؟).

به یانی رۆژی یه ک شه ممه: هه ندی له چاو ئەندازانی رووته کان له سه ر ته ختی به زمگای (بسکافور) له شاری به رلیندا، پیشان ئەدری.

ئێواره ییش گفتوگۆیه کی گشتی پیک ئەهینرئ له ناوهند پزیشک (فرید ریخ و یجلت) و (هانز جراتز) دا له بابته (پیتو سستی رووتی) یه وه.

رۆژی دوو شه ممه: له ئێواره دا فیلم ییک له بابته (پیتش بیینی نوئ له بابته په روه ده کردنی له شه وه) پیشان ئەدری له گهل پیشاندانی فیلمه که ی شدا (مامۆستا کووخ) چاو ئەندازه کان لیک ئەداته وه.

له رۆژی سی شه ممه دا، ئەندامه کان بانگ ئەکرتین بۆ هاو به شی کردن له وه هه لپه رکییه دا که له خو تندن گای کووخ داته کری.

بۆ دوو سه د که س له میوانه بیگانه کان خو اردن و نوستن پیتش که ش ئەکری، له لایه ن ئەندامانی خو تندن گای کووخ یا خود کۆمه له رووته کانی تری به رلینه وه به مه رجی ئەو میوانانه بووبنه ئەندام له خو تندن گای کووخ یا خود له کۆمه له رووته کانی تر دا له به ره وه ئەوانه، ته نیا ئەرکی هاتن و چوونه و یان دیتته سه ر بۆ ئاماده بوون له کوگره که دا.

سه ره ره رشتیی که ره کان

ئه دۆلف کووخ، فرانز کارلوتز

فرید ریخ دولف

(۱): میوه خو ش = تموز).

کۆگرهکه ناچاربوو، کۆبوونهوهکانی خۆی دوابخات بۆ رۆژی ۲۳/۱۱/۹۲۹. بهزمگای (بسکافۆر) یش داخرابوو، له جیاتی ئهوه بهزمگای (فۆلکسیۆن) دانراوو، بۆ نومایشهکان.

له ئیواره یهکههه رۆژی کۆگرهکهدا، وانا له ۲۳/۱۱/۹۲۹ (ئه دۆلف کووخ) کۆگرهکه ی کردهوه، و تارێکی دووردریژی و لهبابهت دامهزاندنی خۆیندنگاگهیهوه بۆ پهروهرده کردنی ئازاد له نزیك شاری (به رلین) هوه و، پهیدا بوونی جوولهیهکی تازه له خاکی ئەلمانیادا بههزی ئهوهوه دامهزاندنی ئهوه خۆیندنگاگهیهوه تهو پۆژه پر تهنگوچه لهمانهوه که ئەلمانیا تووشیان بوو له دوا ی شه پری جیهانی گه ورده مه بهس له دامهزاندنی ئهوه خۆیندنگاگهیهوه بهوه به که رۆلهکانی ئەلمانیا له سه ر بنچینه یهکی سروس تی دروست له شیان پهروه رده بگری، بۆ ئه مه ی بتوانن به ئاسانی له و سه رگه ردانیه به گه وره یه گشتیه به رزگار بن، له به رئه وه، چهن د مامۆستایه کی هه لپژارده ی هیتناوه بۆ خۆیندنگاگه ی، بۆ ئه مه ی مه شق به منالان بکه ن، به روو تیه وه له به ر تیشکی رۆژ و گه رمیه به که یدا له پیشه وه، مناله کان ئه م جو ره مه شق کرد نه یان، به شه رمیکه وه ئه کرد.

به لām پاشان پته ی را ئه هاتن، ئیتر به ئاره زوو و خوتن گه رمی و خۆشیه به کی زۆره وه ئه و مه شقه یان ئه کرد.

به لām رۆژێک له رۆژان، خانمێکی ئەلمانی، کۆنه په رستی که لله وشک، به مه ی زانی هورۆمی هیتنا به ناو خۆیندنگاگه وه و به چاوی خۆی دیی که مناله کان، به به ر پۆژه وه، به رووتی یاریان ئه کرد قبن دا بگرت و دهستی کرد به هه ره شه کردن له و (پیاوه به دخوه) ی که خۆی ناوی وای ناپوو.

پاشان چوه دهروه، دهستی کرد به چاوپا وکردن و، به ندوبا و بلا و کردنه وه و، هانه دان، بۆ ئه مه ی بیروبا وه ری گشت ئەلمانه کانی لێ بوروژیتنی و هه ر بیروبا وه رتیکیشی خستۆته ناو میتشکی مناله کانیان هوه، له میتشکیان ده ره پتیری و له وه به ولا وه یش و پاره ی پێ نه درئ که په وشت و کرده ی جوان پایه مال بکات له ئەلمانیادا.

تکای له رۆژنامه کانیش کرد، که له به ره نگاری کردنی ئه م کاره ساته نه نگ و ناشیره نه دا که (کووخ) دا به پته ناوه له ئەلمانیادا، کۆمه کی بکه ن.

هه ندی له رۆژنامه کان، دوا ی قسه و به ندوبا یی ئه و ئا فره ته که وتن و پشتیان گرت

دوا یی کاریان له فه رمانه وایی کرد، کووخ ی گرت و خسته به رده می دادگا به تاوانی تیکدانی په وشت و خوی بلنده وه.

سه به ر ئه وه بوو، دادگا له به رده م ده نگه ده نگ و خرۆشانی سه به رکه راندا، کوخی به ر له لاکرد ئه و پرپاره یشی له سه ر بنچینه ی ئه و یاسایه بوو، که له سالی ۱۷۰۲ دا له ئەلمانیادا ده رچوو بوو له یاسا که دا مافی دا بوو به هه موو مامۆستا و له له و دا به نیتیک که چۆن ئاره زوو ئه که ن منال پهروه رده بکه ن، به مه رج ئه و پهروه رده کردنه خراپه ی بۆ ئه و منال تیا نه بی ئنجا که کووخ توانیی، که لکی تیشکی رۆژ و با ی پاک بۆ له ش و گیان، له ناو بژیکه ره کان بگه ییتنی، ده موده ست به ر له لایان کرد.

ئه و کاره ساته، سه ره تای ژبانیه کی تازه و جووله یه کی تازه بوو له ئەلمانیادا له به رئه وه بانگ راهیتشتنی رووته کان بۆ رووتی، له ئەلمانیادا بلا و بووه وه پاشان بانگ راهیتشتنه که، گه شه ی کرد و گۆررا، له رووتی منالانه وه بوو به رووتی پیاوی گه وره یش به م ره نگه فه رمانه وایی ئەلمانیا، هاته سه ر ئه وه ی که پێ له پهروه رده کردنی ئازاد یش بنی و پتیزی لێ بگری، ههروهک پتیز له هه موو شتیه یه کی پهروه رده کردنی تر ئه گری.

(به لām بۆچ به رووتی؟) بۆچ مه شقه که مان به به رگپکی ته نگی مه له کردنه وه نه که یین؟

ئه م پرسه، پزیشک (هانز جراتز) کردی، که خۆشیه پزیشکیکی پرس پێ کراوه (۱) له خۆیندنگاگه ی کووخدا به لām هه ر خۆشیه وه رامی دا به وه گوتی: (رووتی زۆر پتیه سته بۆ فیکردنی زانستی ره گه ز ههروه ها بۆ ته ندروستیه منالان.

(من له بابته به شی دووه میانه وه ئه دویم به شی یه که م به جی ئه هیلیم بۆ مامۆستا فریدریخ و یجلت، که لئی بدوی (له م رۆژانه دا، له هه موولا یه کی جیهاندا، جو ره خۆیندنگا یه ک کراونه ته وه، ناویان نراوه (خۆیندنگایانی ناوبای پاک). ته نیا ئه و منالانه یان تیا به، که نه خۆشیه سنگیان هه به.

به لām ئه و مناله ی که به ختی یار نه بووه، تووشی نه خۆشیه سنگ بێ، چاره نووسی وه هایه که ئه بی به ش براوی له و به خشی خاویه که بریتیه به با ی پاک و هه تا و ئه بی به شی زۆری ژبانی له ناو چوار دیواری وادا رابوو، که نه با ی پاک ی تی بی، نه تیشکی رۆژ!)

(۱) وانا: موسته شه، راو پتیکاره.

پاش ئەو، مامۆستا (فریدریخ ویجلت) بەرزبوووه و دەستی کرد بەقسەکردن، لە بابەت پیتوبستی پرووتییەوه، بۆتییگەیشتنی بابەتی سک و زا و راهاتن بەکردهوه و ڕهوشتی بلتندەوه، گوتی: (منالان لە تەمەنی چوارده سالی و لەوه پاشیش، بەپەرۆشەوهن که هەرچیبهک ههیه لهبابەت ڕهگەزی بەرامبەریانەوه له رازوپه‌نهانی و پیتچوپه‌نا، شارەزای ببن له‌بەرئەوه ئەیاننیت، هه‌موو دەم ئەگەر پین بەدووی بەزمگا خراپه‌کاندا، ئەچنه ناو هاوړپییانی بەدخووه وه، بۆ ئەمە ی ئەوهی نایزانن له بابەت ڕه‌گەزه‌وه، فیری ببن ئەنجامی ئەمەیش، ئەوه‌تا که بەچاوی خۆمان ئەبیین، چ نه‌خۆشیی بیس و گەنگ، چ کرده‌وهی ناشیرین و ناپه‌سه‌ند، بەجاریک له‌ناو لاوه‌کاماندا‌بالا بوونه‌توه.

ئەوه‌یش دیاره، که ئەگەر ماوه بدری بەکور و کچ: هەر له منالییه‌وه، بەرووتی تیکه‌لی به‌کترین، تا دی زۆرتر شارەزای به‌کتر ئەبن، ئیتر که گه‌وره‌یش بوون هیچ هانه‌ده‌رتکیان نامین، هانه‌یان بدات بۆ ڕه‌وشت و خووی خراپ و داوین پیسی.

(به‌لگه‌یه‌کی رووداو و راسته‌قینه‌یش بۆ ئەمە ئەوه‌یه که له‌ناو چواره‌زار شاگرددا که له خوتندن‌گای کووخدا ئەیان خوتند، له سالی ۱۹۲۱دا، شاگردیک نه‌بی، که‌سیان تووشی نه‌خۆشیه‌نه پیسه‌ بوو، بوو چونکه له باوک و دایکه‌وه تووشی بوو بوو ئەمە‌یش به‌راوورد کردنیکی سه‌یره، که له‌ناو بۆره‌ پیاواندا ناتوانی ببینر).

له‌دوای ئەوه نوما‌یی‌شی رووته‌کان هاته‌ پێشه‌وه، که له‌سه‌رته‌ختی به‌زمگای (فۆلکسیۆن) کرا هاوړی کهم (باربان) یش گه‌یشته‌وه ئەوی بۆ بینینی ئەو چاو ئەندازه جوانه له پیناوه‌و بینینه‌دا (۶۰۰) شه‌ش سه‌د کیلو مه‌تره‌ی بریوو به‌لام خۆی گوتی: له‌م هاتنه‌م، به‌م ریتگا درتزه‌دا، په‌شیمان نییم چونکه ئەوی له‌کوگره‌که‌دا دیبوم به‌چه‌ندان ئەو ماندوو‌بوونه‌ی بۆ پرکردووه‌توه.

وا به‌زمانی (باربان) هوه ئەو ئاهه‌نگه‌ پێشان ئەده‌ین:

(له‌ هۆلی به‌زمگا‌که‌دا، نزیکه‌ی سێ هه‌زار که‌س له‌ ته‌ماشاکه‌ران هاتبوون بۆ ئەو نوما‌ییشه‌ هەر چاو ئەندازتیکیان ئەدی به‌گه‌رمی چه‌پله‌یان بۆ لی ئەدا که‌سیان تبه‌نه‌بوو، ئەو نوما‌ییشه‌ی پین ناخۆش بووی، که‌سیان به‌ریه‌رجیان نه‌دایه‌وه.

له‌ په‌رده‌ی به‌که‌مدا، چل رووت له‌ کور و کچ زۆر شه‌نگ و شوخ پێشان دران له‌ پیتش چاوی دانیش‌توان، هه‌ندێ یاریان کرد، به‌کۆمه‌له‌ و به‌رتکیکی، سه‌یرکه‌ره‌کان پیتی

که‌شکه‌داربوون سه‌یر ئەوه‌بوو، ئەو هه‌موو هه‌له‌په‌رکییه‌ ئەو هه‌موو نوشتانه‌وه‌یه‌ی که هه‌له‌په‌رکی که‌ره‌کان ئەیان کرد به‌و هه‌موو تیشکه‌ ره‌نگا‌وره‌نگانه‌وه که له‌ شیان ئەکه‌وت، هه‌ستییکی خراپی له‌ دلێ که‌سێکدا نه‌خه‌رۆشان له‌ راستیدا، شه‌نگوشۆخی و رازاوه‌یی ئەو چاو ئەندازه، له‌گه‌ل جوانیه‌که‌ی له‌شیاندا، هیچ ماوه‌یه‌کی نه‌ئه‌هیشته‌وه بۆ ده‌روون که پیتی ببزوی، په‌سه‌ندکردن و دل پیاچوون و سه‌رسورمان نه‌بی.

له‌ راستییدا، من سه‌رم سوورما له‌ نازایه‌تی و بی باکیی ئەو چل کور و کچه، که له‌شی خویان، به‌رووتی، پێشانی ئەو سێ هه‌زار که‌سه‌ ئەدا به‌راستی ئەوانه‌ مه‌رد و نازا و پالەوان بوون چونکه ئەو کرده‌وه‌یه سه‌ره‌ستی و بی باکی و نازایه‌تییه‌کی بی هاوتای ئەوی.

له‌پاش ئەمە‌ی شاگردە‌کان یاریه‌کان و مه‌شقه‌کانی خویان به‌رتکیکی پێشاندا، وه‌ک له‌ خوتندن‌گای کووخدا ئەیانکرد، په‌رده‌ دادرایه‌وه پاش ئەوه ئاشکراکه‌ (کووخ) خۆشی چه‌ند چاونه‌ندازتیکی، بۆ نمونه‌ پێشان ئەدا، لیکیشی ئەداته‌وه بۆ هه‌مووان تا تیتی بگه‌ن ئیتر کووخ هەر چاونه‌ندازتیکی پێشان بدایه، لیکێ ئەدایه‌وه و روونی ئەکرده‌وه بۆ هه‌مووان هه‌موو مه‌به‌ستیشی له‌وه ئەوه‌بووکه پێشانی بدات به‌روباوه‌ری رووتی، بابەتی پاشکه‌وتن نییه، به‌لکو به‌پیتچه‌وانه‌وه نیشان‌یه‌ی به‌رزبوونه‌وه و پیتشکه‌وته.

په‌رده‌ی به‌که‌م

په‌نجا کور و کچی رووتی پێشاندا، له‌سه‌ر زه‌ویی به‌سه‌ر گازی پشتا پال که‌وتبوون، نه‌ ئەجولانه‌وه ئەو چاو ئەندازه، ماوه‌یه‌کی باشی خایاند.

مه‌به‌س له‌وه‌یش ئەوه‌بوو، که مرۆف له‌ سه‌ره‌تای ژیانیا، وا بووه، سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی مرۆف و جیهان.

په‌رده‌ی دووه‌م

په‌رده‌ هه‌ل‌درايه‌وه، رووته‌کان هه‌شتا هه‌ر له‌جیتی خویاندا بوون، له‌سه‌ر زه‌ویه‌که‌ پال که‌وتبوون به‌لام ئەمجاره‌ لنگ و بالیان به‌له‌نگه‌ریکه‌وه ئەبزواند، له‌پێشه‌وه به‌نه‌رمی و هه‌تواشیی، پاشان به‌توندیه‌که‌وه ئەمە‌یش ئەوه‌ی پێشان ئەدا، که مرۆفایه‌تی له‌ دووه‌م پله‌ی ژیانیا گیانی چو به‌به‌ردا و راپه‌ری و وریا بووه‌وه و ده‌ستی کرد به‌تیکۆشان تا خۆی پین بگه‌یین و بگاته‌ چله‌پۆیه‌ی سه‌رکه‌وتن و پیتشکه‌وتن و به‌رزی له‌ ژباندا.

به راستی ههستم کرد به سه رسورمانیتیک له و کور و کچانه که و توانییان له و بزوتنه وه ریکویپیکانه دا چاره که کاتیک بمیننه وه.

په دهی دوابی

پاش ئه وه کور و کچه رووته کان ههستانه سه ریپ و باله کانیان بلندرده وه، رووه و رۆژ و ئاسمان، به ده م ئه وه یشه وه گۆرانیه کیان ئه گوت له بابهت رزگارکردنی مرۆقایه تییه وه له دهست کۆت و پینه ندی رهوش و خووی رزیبوی کۆمه لایه تی من له توانامدا نییه که له م چهند دیره دا، بیروباوه ری خۆم دهر بپریم، دهر باره ی ئه و چا و ئه ندازه، ئه وه نده دل و دهر وونمیان بزواند ههر ئه وه نده م له دهست دی که بلیم، ته نیا په رده یه که له و په رده یه که له وئ دییم، بهس بوو بۆ ئه وه ی که هه موو ماندوتیه کی رینگام له بیر به ریتنه وه تا گه یشتوومه ته به رلین.

له پرانه وه ی ئاهه نگه که دا، ئافره تیکی نه ژاد و جوامیر هه ستایه سه ر پی و چهند قسه یه کی ناسک و ره وانی پیشکه ش به خانمه کان کرد، تکایشی لی کردن که له بهر چاکه ی رۆله کانیان، پشتیوانی (ئه دolf کووخ) بکه ن له بیروباوه ره که یدا، که له بابهت رووتیه وه یه. خانمه که ناوی (مادام بۆ هیم) بوو.

رۆژنامه کانی ئه لمانیا، به تایبه تی رۆژنامه چه پییه کان، که رۆژنامه ی (ته مبوو) پیشه نگیان بوو، له بابهت ئاهه نگه کانی کۆگره که وه و تاریکی زۆریان بلا و کرده وه.

هه ریبه که یشیان به جیاواز، بیروباوه ری خۆی دهر باره ی کۆگره که و ئاهه نگه کانی و ئامانجه کانی دهر ریپی ئه وه نده هه یه، هه یچ رۆژنامه یه کیان نه ما که کرده وه ی خاوه ن ئاهه نگه کان و ره نج دانبان له پینا و ریک خستنیاندا په سه ند نه کا و پیا هه ل نه دا.

منیش له خۆم ئه پرسم ئه لیم:

ئاخۆ رۆژنامه کانی فه ره نسه چی بنووسن دهر باره ی ئه م جوړه ئاهه نگانه، ئه گه ر له (پاریس) دا بکرانایه ؟!

به شی دوانزه یه م

رووتی له فه ره نسه دا

له فه ره نسه دا ژماره یه کی زۆر هه ن که به دل حه ز به مه شقی رووتی ئه که ن به لام پیش ئه مه ی له م بابه ته وه قسه بکه م، حه ز ئه که م له یه که م جووله ی سروشت په رستییه وه بدویم له فه ره نسه دا بییشه کی ئه و جوولانه وه یه له (میدی) دا بوو، که له ناو کیلگه یه که دا بوو ناوی (کیلگه ی فلار) بوو نزیک به هه ندی دوورگه له ناو شاخه کانی (ئه لپ) دا، ئه ویش له ژیر سه ره رشتی کردنی راستی په رستیکی ئه لمانیدا بوو که ناوی پزیشک (گه ر بهرگ) بوو.

دامه زرانندی ئه م جووله یه، ئه گه ریتنه وه بۆ سالی ۱۹۲۵.

واتا پیش ئه وه ی بیروباوه ری رووتی له فه ره نسه دا په یدا بی.

له راستیدا، بانگ راهیتشتنی پزیشک (گه ر بهرگ) بۆ ژبانی سروشتی، فری به سه ر رووتیه وه نییه ئه وانه ی له گه ل ئه ویشدا کۆبوو بونه وه به شی که میان فه ره نسیبون، زۆریه یان ئه لمان بوون.

ئه م پیاوه له پینا و بلا و کرده وه ی بیروباوه ره که یدا بۆ (گه رانه وه بۆ سروشت)، ئه رک و ئازاری زۆر هاته بهر. رۆژنامه کانی (نیس)، له پیش هه موو رۆژنامه یه که دا، هور و ژمیان برده سه ربان، ناویان نابوون (پیاوه رووته کان) پاش ئه وان، رۆژنامه کانی تری فه ره نسه یش هور و ژمیان برده سه ربان ئه وانه بیروباوه ری گشتیان له پزیشک (گه ر بهرگ) و کۆمه له که ی ورووژاند، هانیانان بۆ ریسواکردن و تییزیتکردنیان، به دنا ویشیان کردن به درنده یی و پاشکه و تووی و گه لی شتی تره وه.

(کیلگه ی فلار) یش ئه که ویتنه ئه و به شه شاخه ی (ئه لپ) وه که دراوسییه به (زری سی)، له لای باکوریشه وه ئه روانیت به سه ر شه پۆله کانی زریکه دا.

له ویدا هه وارگه که ی (گه ر بهرگ) له سه ر لوتکه شاختی که سه خته رینگا، له شویتنیکی جوان و رازاوه ی چۆل و هۆلدا دامه زرا، که دار و دره ختی خوا کرد و گۆل و گژوگیای بۆن خۆش به شی زۆری داگیر کردبوو، له زری که یشه وه که بایه کی فینکی سازگاری بۆن خۆشی به سه ردا ئه هات، که به ناو گۆل و گژوگیای بۆن خۆشدا تیپه ری کردبوو.

له و شویتنه ناسک و ناوازه یه دا، پزیشک (گه ر بهرگ) کۆمه ل و هه وارگه که ی خۆی

دامه زران دیوو، ناوه داناییه کی به نرخیشی خستبووه ئەو ناوهوه دانیشتوانی ئەم هوارگه یه جووتیان ئەکرد، توویان ئەچاند، بهدانه و پیله که ی ئەژیان.

هەندئ ناژەلێشیان لە بناری شاخه کان ئەلهوه و پەند هەریه که یان کۆلیتێکی بۆ خۆی دروست کردبوو که ساکار و ساده بوو بەژیانیکی ساکاریشهوه لە ناویاندا گوزەرانیا ن ئەکرد، خۆیان دوور خستبووهوه لە ژیا نی پر دنگه دهنگ و قه قه ناو شاره کان زهوییه که، هەر خوار دنیکیان پتویست بوایه پیتی ئەبهخشین ههروهها بههۆی خوری مه ره کانیشیا نه وه که مناله کانیا ن ئەیانله وه پاندن له دۆل و بناری شاخه کاند، جلو به رگیکی سووک و ساده ی خۆیان پیک ئەهینا .

خوارده مەنی ئەوانه بریتی بوو لهو گژوگیا و سه وزه وات و میوه هاته ی که له زهوییه که به ره میان ئەهینا، که میکیش نه بوایه گۆشتیا ن نه خوارد.

ههروه کو له وه پتیش گوتمان، زۆریه ی ئەو که سانه، ئەلمان بوون، له چینی کریکاران له گه ل (گه ره رگ) دا له ئەلمانیا وه هاتبوونه ئەوئ زۆریه یشیان خوینده واری ته وانه بوون.

به لām پتیشه واکه یان (گه ره رگ)، راستی په رستیکی ره وشت و خو پاک بوو، نرخ ی زانستی ئەزانی که ئیواران ئەهات هه موویانی کۆته کرده وه و، وتاری زانستی و ویژه یی به نرخ ی بۆ ئەدان ههروهها مناله کانیشی فیری زمانی ئەلمانی و فه ره نس ی و هه ندئ زانست ئەکرد، له شپه یه که ی سووک و ساکاردا.

ئەم پیاوه، جار به جار یک هه ندئ له ئەندامانی کۆمه له که ی خۆی ئەنارد ه شار ه دراوسیکان وه ک (نییس) و (مارسیلیا) بۆ ئەمه ی بگه رتین به دوای هه موو با به تیکی تازه ی وادا که یارمه تیا ن بدات له گه شه پتیکردن و پازاندنه وه ی ژیا نه سه وشتیه سه ره سه ته که یاندا جاری وایش هه بوو، خۆیشی ئەو گه پانانه ی ئەکرد تا ئەگه یشته (پاریس)، به دوای بیروبا وه ری راستی په رستی و زانستی نویدا ئەگه را.

جلو به رگه کانیشیا ن تا بلتی سووک و ساکاربوون، به پیتی ساردی و گه رمیی که شه کان له به ریا ن ئەکردن له که شی گه رمدا، هه ره ئەوهنده یان ئەپۆشی، که ناوگه لیا ن دا پۆشی.

سا له بهر ئەمه بوو، که رۆژنامه کانی (نییس) ناویان نابوون (رووته پیاو)، هه رچه ند که رووتی ته و اویش نه بوون.

ئەو جووله یه، به یه که م جووله ی سه وشتی ئەژمێری له فه ره نسه دا.

به لām، فه ره نسه ی ئیستا، جووله یه که ی رووتی تری تیا به ئەم جووله یه، هه رچه نده وه ک جووله که ی رووتی ناو ئەلمانیا گرنگ نییه و بلاویش نه بۆته وه، به لām له لایه ن خا وه ن بیروبا وه رانی فه ره نسیه وه، له لایه ن فه رمانه ره وایی فه ره نسیه وه، قینه به ربی و دوژمنایه تیه که ی زۆری له گه ل ئەکرئ.

به لām، کۆمه له کانی سه وشت، له فه ره نسه دا زۆرن.

زۆریه سیا ن وازیا ن له بیری رووتی هینا وه، له تا و دوژمنایه تی بیروبا وه ری گشتیی و به ره نگاری کردنی فه رمانه ره وایی.

ته نیا کۆمه لئ (ژیان) ما وه که کۆلئ نه دایئ و چاوی نه ترسایئ.

وازیشی له بانگ راهیشتن نه هینابئ بۆ رووتی و، داواکردن له فه رمانه ره وایی که ری بدات مه شقی له سه ر بکری سه رکرده ی کۆمه له که یزیشک (فیاره) ئەوی له هه لسو و پاندنی کاروباری کۆمه له که یشدا یارمه تی ئەدا، و بانگ راهیشتنه که ریکو پتیک ئەخا، جئ نوشینه که یان که ناوی (مسیو دی مونگو) یه جا ئەم پیا وه یه که گو قاره تا قانه که ی رووته کان له فه ره نسه دا ده ره هینئ، له ژیر ناوی (گو قاری ژیا نی نوئ) دا.

له راستیدا، وا ده ره ئەکه وئ، که (مسیو دی مونگو) له و پیا وه هه لکه و تووه که مانه یه، که به هه موو هیز و هه ره تیکیا نه وه له سه ر بیروبا وه ری خۆیا ن ئەکه نه وه، کۆل نادن له ره نج دان، نه هه ره شه ی ئەم و ئەو کاریا ن لی ئەکات، نه هیی فه رمانه ره وایی؛ نه شو رشی بیروبا وه ری گشتی ئەگه ر وا نه بوا یه، ئەم پیا وه، نه ی ئەتوانی له سه ر بانگ راهیشتنه که ی خۆی پروات له با به ت (رووتی) یه وه که بیروبا وه رپتکی تازه ی وایه به لای فه ره نسزه کۆنه په رسته کانه وه، به فرمانی سه رشانی خۆیا نی دانه نین که تا له هیز و توانیا ندا هه یه به ره نگاری بکه ن، بۆ ئەمه ی له و ژیا نه کۆنه لانه دن که با و با پیریا ن له سه ری رۆیشتون یه کییک له په لپه کانی ئەو دوژمنانه بۆ بیروبا وه ری (رووتی) ئەوه یه، که (دی مونگو) چا وروا بۆ ئەوه ئەکات، که چا ولیکه ربی ئەلمانه کان بکه ن که دوژمنه کانی دویتیی فه ره نسه ن له و کرده وه پر و پوچه نه نگه یاندا.

(دی مونگو) ییش به ره ره چیا ن وا ئەداته وه، ئەلئ: (فه ره نسیه کان، کاتیک ده ستیا ن کردو وه به بلا و کردنه وه ی بیروبا وه ری رووتی، که هیشتا نه یان بیستو وه شتی وا هه یه له و بهر رووباری (پاین) وه.)

له راستیشدا هه ندئ له فه ره نسیه کان، که ده ستیا ن کردبوو به بلا و کردنه وه بیروبا وه ری (رووتی).

هیتشتا ئەلمانەکان ئەوەیان بەبیریشدا نەهاتبوو. بام بەتین، ئەوانە راست ئەکەن (دی مۆنگۆ) و ھاوڕێکانی چاوپێکەری ئەلمانەکان ئەکەن لە بلاوکردنەوی بیروباوەری (رووتی) دا. ئایا لەمەدا هەڵەیهک هەیە؟ ئایا گوناھ لەمەدا هەیە کە ئیمە لەناو نیشتمانەماندا، کردووە و کاریکی وا دروست بکەین کە کەلکی بۆ لەش و گیانمان هەبێ، چونکە ئەلمانەکان لە پیش ئیمەدا ئەو کردووە و کارەیان نوواندوو؟

بەلای (مۆنگۆ) وە بیانوی دۆژمنەکانی بەجگار هێچوچوچ و چرووکە سەیرکە چۆن دۆژمنەکانی خۆی بەرچ ئەداتووە لە گۆقارەکید:

کاتی کە گۆقاری (ژیانی نوێ) مان دەرھینا، مەبەسمان ئەو نەبوو، کە لە فەرەنسەدا کۆمەڵتکی رووتان داھمەزرتین.

لە راستیدا، بیری پیکھینانی ئەو کۆمەڵە، ھەنگاویکی سەرھەخۆ بوو، سالتیک پتر بەسەر دەرھینانی گۆقارەدا رۆیشت، ئنجا ھات بەمیشماندا ئەوکاتە کە بانگمان پائەھیتشت بۆ دامەزراندنی ئەم کۆمەڵە لە فەرەنسەدا، ھەر نەمان ئەزانی کە لە ئەلمانیادا رووت هەبێ کەواتە بیروباوەری ئیمە لە بابەت (رووتی) یەو، بۆ پشتگیری ئەلمانەکانی نییە، ھەر وھا بۆ چاوپێکەری ئەوانیش نییە.

بەلکو بۆ راستکردنەوی ئەو چەوتییە کە خەریکە ھەموو نیشتمانەمان بگریتەووە ئیمە پرومان وایە، کە رووتی نەبێ، ھێچ شتیک چارە ئەو داوین پیسییە ناکات ئیمە وامان ئەزانی، کە کەس لە پیش ئیمەدا بیروباوەری (رووتی) ی نەبوو و بۆ بلاوکردنەویشی تێ نەکوشاو.

(جا چونکە بەوەمان زانییووە کە جوولەیکە وایش لە ئەلمانیادا پەیدا بوو بێ گومان وای بەباش ئەزانین کە جوولەیکە ئەوانیش بپینین، بۆ ئەمە لە شارەزایی ئەوان کەلکیک وەرگریین چونکە ئەوان لە ئیمە پیشتر دەستیان بە رووتی کردووە ئایا ئەمە ھێچی تیا ھەبێ، کە توانجیان لێ بدێ؟

(ئەمە سەیرە، فەرمانرەواییەمان- کە ھەموو دەم (بانگی داوہ بۆ ئەو دی گەلی ئەلمان و فەرەنسی لە یەکتەر نزیک بخرینەو، بۆ ئەمە ی پشم و قین و دۆژمنایەتی لە دلێ ھەردوو گەلە کەدا نەمیتێ کەچی ھەر ئەو فەرمانرەواییە خۆی، خۆی پێ ناگیرێ، ئەویش وەک ئەوانی تر بەرەنگاریمان ئەکات بەناشکرا.

بۆچی؟ چونکە ئەویش نایەوێ بیروباوەریکی وا بلاو بپیتەووە کە سەرچاوەکە لە ئەلمانیادا بووبێ.

(ئیمە ئەگەر ئەوەمان زانی، کە ئەو کور و منالانە لە خاکی فەرەنسەدا ئەمرن، لەبەر اووردکردنی ژمارەکانیاندا لە گەل ژمارە سەری دانیشتوانی فەرەنسە، زۆرتەر ژمارەیان لە ژمارە ھەموو خاکیکی تری ئەوروپا، بێ ئەمە ی رەنج و تەقەلای فەرمانرەوایی لە پینا و پەرەپێدانی یاریبە وەرزشییەکاندا لەناو نەتەویدا، یاخود بایەخدانی بەتەندروستی گشتیی، کاریکی لەم ژمارە زۆرە ی مردنە کردبێ ئەگەر بەوەمان زانی، دەموودەست پە ی بەویش ئەبەین کە نەتەووە چەند پیتوستی بە یارمەتی ھەبێ بۆ چاکبوونی تەندروستی. خۆی کەواتە بۆچ فەرمانرەوایی، ریمان نادات، ئەم پیش بینیە تازەبە لە پەرودە کردنی تازاد دا، بە کاربەتین، بە تاییبەتی کە منیش ئۆبالی ئەو بەخەمە سەر ئەستۆی خۆم کە کەلکیکی زۆری بۆ نەتەووی فەرەنسی ئەبێ؟

(ئەگەر ھاتوو لە رۆژی دوایدا، لە ئەلمانیا دا زانیە ک پەیدا بوو، رینگایەکی نوێی دۆزیبەو بۆ چارە کردنی سییل، ئاخۆ فەرمانرەواییەمان واز لەو رینگا تازەبە ئەھیتێ ھەر لەبەر ئەو کە سەرچاوەکە لە ئەلمانیا ی؟)

(دی مۆنگۆ، یە کەم کۆبوونەوی رووتەکانی فەرەنسە لە کەلاتیکی قایمدا رێک خست، کە لەلای (نورماندی) یەو ھەلکەوتبوو، شەست کیلۆ مەترە دوور لە زرتی باکوورەو، لەناو باخچەیکە شەنگوشۆخی فراواندا.

لەم باخچە بەدا، رووتەکانی فەرەنسە، بۆ یە کەم جار کۆبوونەو بەکیان کرد ئەمەیان زۆر لاخۆش بوو.

بەویدا ئەیزانم کە چەند جاریکی تریش دووبارەیان کردۆتەو.

لە سالی ۱۹۲۹دا، ھەموو کەس لە فەرەنسەدا، قسە ی زۆر کرد لە بابەت پرۆژە ی پزیشک (ئەندری) و (گاستوت دورفیل) و، کە ھوارگەیکە تازەیان بۆ سروشت پەرستەکانی فەرەنسە دامەزراندبوو لە دوورگەیکە بچوو کدا، لەناو رووباری (سین) دا دوورگە کە ناوی (میدان) بوو کەچی ناویان نا (دوورگە ی مرۆقە رووتەکان).

ئەوئەندە ھەبێ، جوولە ی ھەردوو برا پزیشکەکان جوولەیکە سروشت پەرستی بوو و ھێچی تر مەبەسیان رووت بوونەوی تەواو نەبوو دانیشتوانی دوورگە کە تەواو خۆیان رووت ناکەن و پیتوستی لەسەر ھەمووان کە پاش و پیتی خۆیان داپۆشن.

لەمەو ئەبیینت کە جوولەیکە (دورفیل) بۆ رووت بوونەوی تەواو نییە، وەک کۆمەلێ

له مهر (دی مۆنگۆ) ئەیانەوئێ لە گەڵ ئەمەیشدا، دوو پزیشکە بیریان تەرخان بکەن بۆ پروت بوونەوێ تەواو بۆ ئەو بابەتە لە فەرمانرەواییان خواست کە پڕی بدات ئەو بەشە بکەنەوێ وای وێنە خواستە کە یان کە ناردوو یانە بۆ بالبازخانە (پاریس) لە خوارەوێ ئەنوسین:

گۆقاری (ژیانی ژیرانە) مانگی، کە خۆمان بەسەر بەرز دانهێنێ بەدەر هینانی لە خاکی فەرەنسەدا، لە پێش چەند مانگی کە پزیشکی کرد بە خۆتێندە وارانێ خۆی، بۆ ئەمە ی بیروباوەری خۆیان دەرپڕن لە بابەت پروتی تەواو، کە ئایا پێویستە بە شێوەیەکی ژبانی سروشتی دا بنرێ، یان نا.

ئەنجامی پزیشکێ کەمان بەو گەییشت کە پێویستە پروتی تەواو بە شێوەیەکی ژبانی سروشتی دا بنرێ.

هەر وەکو خۆبێستان ئەیزانن لە ئەلمانیا و سویسەر و سوید و نەروێج و ماوەی خاکەکانی ژووڕوودا، ماوە دراو بە دانیشتوانی ئەو خاکانە، کە لەناو دەرودەشتدا بە پروتی تەواو وە پابوێرن، بەژن و پیاو وە، بە تێکەلی.

ئەو بوو، فەرمانرەوایی، ماوەیە کە لەمە و پێش، پێی داین کە هەوارگە یە ک دا بە زرتینین بۆ یاری وەرزش و ژبانی سروشتی لەناو دوورگە (میدان) دا لە رووباری (سین) دایە بەمەرج، بەش بەشی تایبەتی بکری بۆ منالان و ژنان و پیاوان بە جیا وازی، هەر لایە یان یاری جوو جوری تیا بکات بە بەر هەتا وە بە مەرج پاش و پێش دا پوشرێ بەلام، ئێمە ومان بە باش زانی، لەسەر خواستنی زۆر بەی دانیشتوان، کە بە شێکی تایبەتی دا بنیێن بۆ پروتی تەواو یاری بکەرەکان لەو بەشەدا بتوانن بە پروتی تەواو وە، یاری بکەن. هەر وە ک لە خاکەکانی تری ئەوروپادا، ئەیکەن.

لە بەر ئەو خواستە کاتمان لە ئێو ئەمانە یە:

یە کەم: پزیشکان بەدەن، ئەم بەشە تایبەتی بۆ پروتی تەواو دا بە زرتینین لە دوورگە (میدان) بۆ ئەمە ی ژن و پیاوی تیا کۆبیتە وە هەر مەرجیکیشمان لەسەر دانهێن ئەیکە ی وە ک:

۱- ئەم بەشە دیواریکی وای بۆ بکری کە لە دەر وە کەس نە بیینی.

ب- لە ژێر سەر پەرشتی نوێنەرێکی فەرمانرەوایی دان.

ج- نە هیلرێ کەس بێتە ئەم بەشە وە، ئەو ژمارە دیاری کراوانە نە بی لە ئەندامەکان کە

چەند مانگیکیان راباردوو لەناو پروتەکانی خاکەکانی تردا، بۆ ئەمە ی هیج شتیکی شوورە بیان لی پرودابێ.

دووم: بەلام ئەگەر پزیشکێ نەدەن هەردوو پزیشکێ بە پروتی تەواو تێکەل بین ئایا ئە هیلن بە بی تێکەل بوون، مەشقی پروتی بکەن؟

سێیەم: ئایا مەرجی تر تان هە یە دای بنین لە سەرمان بۆ دامەزراندنی ئەم بەشە؟

لە چاوەروانی وەرمانتاندا، تکایە پزیشکی هەرە راستمان لی وەر بگرن.

(پزیشک ئەندری دو فیل)

نەمزانی وەرمانی کارگێری بالبازخانە چی بوو لەسەر ئەم خواستە یان بەلام کە گۆقاری (ژیانی ژیرانە) دەرچوو لە پاش هەفتە یە ک، لە دوا ی پزیشکێ کردنی ئەم خواستە کە بریتییە لە زمانی (کۆمەلی دورفیل)، و تاریکی دزێی (مسیۆ ئەندری) خۆی تیا بوو، تیا بلا و کردبوو وە، کە کۆمەلە کە یان وازی لەو بیر هینا، کە بە شێکی تایبەتی بۆ پروتی تەواو لەناو دوورگە یە کە یدا تەرخان بکات چونکە وای هاتو تە پێش چا کە پروتی تەواو لە گەل تێکەلی هەردوو پزیشکێ بە یە کتری، بە پاک، ناتوانی بێتێتە وە، بە لکو هەر ئە بی داوین پیسی خراپی تیا روویدات. هەندێ لە پشتیوانەکانی پروتی ئە لین، ئەمە و ئە گە یێتی کە فەرەنسییەکان نە تە وە یە کی ناشیی و دواکە و توون، مل ئە دەن بۆ خرۆش و ئالۆشی خۆیان سواریان بی، تاکو وایان لی هاتوو کە ناتوان مە شقی پروتی بکەن، وە ک خاکەکانی تر بی ئەمە ی داوین پیسیان لی روویدات.

هەر وە ها ئە ویش ئە لین: کە ئە گەر پروتی لەناو ئەلمانیا و خاکەکانی تری ئەوروپادا بچیتە سەر، لە فەرەنسە ییدا ئە چیتە سەر بە لکو ئێمە لەو خاکانە ی تر پێویستیمان زۆر تر هە یە بە پروتی چونکە هەر ئە وە کە بتوانی بە دخوویی و داوین پیسیمان لەناو دا هە ل بگری، کە لە ئەنجامی شارندنە وە ی کە ی نە وە ی نە ی پزیشکێ زخاوی یە وە پەیدا ئە بی لە (پروتی) ییش بە و لا وە هیج چارە یە کی تر نادۆزیتە وە کە ئەم بی دنگی و شارندنە وە ی کە ی نە وە ی نە ی پزیشکێ زخاوی یە لایبات!...

برایە وە

۱۹۶۴/۱۲/۲۶

رینگای من

چهند وهرزشتیکی به که لکی ریکوپیکه، بۆ دهستکوتنی تهنندروستی و هیز و ههرهتی لهش دانراون. له ئه نجامی رهنج و تیکوشانی (ماموستا: ج. ب. مؤلله) پهدابوون، که به باوکی پزیشکایه تیبی وهرزشکاریی دانه نری له جیهاندا

هه له کانمان

نه خوشیی هیج دهسه لاتتیکه به سهر که سدا نییه. ئه ویش ههر له ئه نجامی هه له یه که وه پهدا ئه بی که هه موو رۆژتیک مرۆف تیبی ئه که وئ. جا ئه و ئه نجامانه به ره که کۆ ئه بنه وه، تا به جاریک خۆیان دهرئه خهن. ئه مه واتهی (ئیسوکرات) ه که پزیشکیکی یونانیی به ناوبانگی کۆن بووه.

ئیمه ییش زۆر که سی و امان بهرچاو ئه که وئ که هه له ی و ئه که ن ئازار به له شی خۆیان ئه که یین و خۆبشیان له مهرگ نریک ئه خه نه وه. وه که به کارهینانی مه مک هه له به ست (کۆرسیه) و چه تر و، پرکردنی زگ، هه موو رۆژتیک، له هه موو جوړه خواردنه وه یه کی زبانه خش و، خۆرشتیکی چه ور و گران له سهر ورگ و، هه لمژینی بای ناپوخته به شه و به رۆژ و، دانیشتن له ناو ئه و ژووراندا که پرن له هه ناسه ی ناپوخته و بۆنی ناخۆش. هه ندیکیشیان له بهر ئه وه نه خۆش ئه که ون، که که مته رخه می له گه ل له شی خۆیدا ئه کات، یاخود له شی خۆی نابزوتنی. که مته رخه مبیس به رامبه ر به روه ده کردنی له ش و به هیزکردنی له ش، له هه موو هه له کانی مرۆف گه وره تر و پر تاوانتره. چونکه سروشت به سهر هیج که سه بکه وه ناروات که که مته رخه می بنوتنی، یاخود گونا ه بکات. له راستیدا به توندوتیژییه وه تۆله ی خۆی لی ئه کاته وه. جا ئه گه ر مرۆف هه موو رۆژتیک به شیکه ته واو وهرزش نه کات و، خۆی نه شوات و، هه موو شه و پیکیش هه وت هه شت کاتیک نه نوئ، بیگومان تووشی نه خوشیی دی. ئه مه ییش سه به اردت به وه یه که له فرمانی تهنندروستی خۆیدا که مته رخه میی نوواندوه. جا ئه گه ر ئه و فرمانه ی خۆی به جی بهینایه، بیگومان یارمه تیبی ئه دا له فریدانی تلپه ژه هراوییه کانی ناو له شی بۆ دهره وه. هه روه ها یارمه تییه یی ئه دا له به رهنگاریی کردنی ئه و نه خوشییانه دا که له دهره وه هه ره شه ی لی ئه که ن. جا لی ره دا به تاییه تی له دهسته ی فرمانبه ره کان ئه دویم که به هۆی نه خوشیییه وه، له شیان هیزی تیا

نامیتنی. کاتج که زۆریش له و باره دا مانه وه، پاره ی دهرمان خواردن باری نابووریان گران ئه کات، جیگای کار و فرمانه کانیشیان به و هۆیه وه ئه مه نده زبانی سامانیان لی ئه که وئ، که نه ته وه و فه رمانه ره وایی زۆر له سهری داماون، تا به که لکی شتیکه ی چاک و با به تیبکی پزیشکه وتنیان بی. جوانیی دیه نی ئه و که سانه ییش چه واشته ت نه کات که خه می تهنندروستی خۆیان ناخۆن، ئه گه ر هی وایان تیا بی که دلت به جوانییدا چوو بی. چونکه ئه وانیش درهنگ بی یان زوو تووشی دهردیسه ربی خۆیان دین. جا ئه گه ر هاتوو به ختیان یار بوو و مه رگیش په له ی لی نه کردن، بیگومان ئه وانه خۆشی له تهنندروستی نابینن وه که ئه و که سانه ی که هه ر هیج نه بی تۆزیک به ته نگ تهنندروستی خۆیانه وه بن. که واته هه ر وا چاکتره که هه ر له ئیستاوه ده ست بکه یین به پاریزگاریی. هه ر له ئیستا یه وه تیبیکوشین بۆ لابردنی ئه م باره گرانه که له سهر شانمانه. تا که مناله کانمان گه وره بوون توانج و پلارمان تی نه گرن. چونکه ئه گه ر که مته رخه مییان له گه لدا بنوتنن له شیان تیک ئه چی و له ناو ئه چی، سیبه کانیان بووچ ئه بنه وه، ده ماره میتشکییه کانیان (اعصاب) خاو ئه بنه وه، ورگه کانیشیان بی هیز ئه بن.

ئه و پتویسته بکری

که واته هه روه که له مه و پیتش پیتشانمان دا، پتویسته بای پاک و به ره للا هه ل بژرتن، ئاوی خاوتن بخوریته وه. له ش بدریته بهر تیشکی رۆژ. بیجگه له وانه، هه موو رۆژتیکیش چهند جوولانه وه یه کی له ش بکری، که هه موو ئه ندانه کانی تیا به شدار بن. یاخود بزوتنه وه یه کی بی برانه وه بکری هه ر هیج نه بی بۆ ماوه یه کی که م. چونکه نه بزوتنه وه پیتچه وانه ی یاسای جیهانه، ئه شیبیته هۆی کزیی و لاوازیی. زۆر که سانی وایش هه ن که له سهر ئه و بیروباوه ره ئه رۆن که هه ر پاره پهدا بکه ن، هیج کاتیک بۆ خه مخواردنی تهنندروستی خۆیان ته رخان ناکه ن. ئه م بیروباوه ره ییش هیچو بووچه. به لگه یشه بۆ بی هۆشیی و ناشیتیبی ئه و که سانه. چونکه هه ر که سی په یه ویی ئه و بیروباوه ره بکات به یه کیک له م دوو ئه نجامه ئه گات: یان ئه وه تا له سه ره تای لاوتیبی خۆیدا ئه مرئ. یاخود هه موو ته مه نی خۆی به خه م و ئازاره وه رانه بوئ. هه موو ده م له شی دیتش و، هیج خوشییه کیش له ژبانی خۆی نابینئ. له بهر ئه وه ناچار ئه بی هه ر چی پاره یه کی هه یه بیدات به پزیشکه کان و، ئه وه نده ییش داوودهرمان بخوات تا خۆی ئه دات به ده ست مه رگه وه.

که ته ماشای ده وه مه نده کانی خۆبشمان ئه که یین و امان بۆ دهرئه که وئ که ئه وانه

سه‌رلیدانی پزیشکه‌کان بۆ چاک‌کردنه‌وه‌یان به‌هه‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌یی و خۆنوواندنی خۆبان دانه‌نین. که‌چی مه‌شقه‌کانی له‌ش جوولاندنیش به‌درنده‌یییه‌کی بی‌ئه‌ندازه‌ ئه‌ژمیرن. ئیمه‌یش باوه‌رمان وایه که‌ ئه‌گه‌ر له‌ش که‌مه‌ترخه‌میی له‌گه‌لدا بکری کز و لاوازی لی دئ. به‌لام که‌ پرت‌ه‌رخه‌میی له‌گه‌لدا بکری^(۱) زوو به‌زوو ئه‌بووژیته‌وه و گه‌شه‌ ئه‌کات. جا که‌ هاتوو ئه‌نجامه‌کان زوو ده‌ست بکه‌ون و به‌که‌لکیش بن، که‌ به‌بی که‌لوپه‌لپکی وهرزشکاری تایبه‌تی، یاخود به‌بی داووده‌رمانی ده‌ستکرد، ده‌ست بکه‌ون، ئیتر بۆچ ئه‌م جۆره‌ چاره‌کردنه‌ به‌کار نه‌هینین؟

به‌سه‌رهاتی خۆم

ئه‌وانه‌ی که‌ ئه‌لین له‌ش بزواندن و جوولاندنه‌وه‌ی ماسولکه‌کانی له‌ش و، خۆشتن، ژبان و سامان به‌فیرۆ ئه‌ده‌ن مرۆفی دووروون. چونکه‌ ئه‌گه‌ر بیتو به‌نیازتیکی راسته‌قینه‌وه‌ ده‌ست بدریته‌ ئه‌وانه، هیچ کاریکی سه‌ختیان تیا نییه. جا بۆ ئه‌مه‌ی راستیی قسه‌که‌ی خۆم ده‌رخه‌م، وا چیرۆکی ژبانی خۆم بۆ ئه‌گێرمه‌وه. باوکم سکاالی هه‌بوو له‌ ده‌ست زۆر نات‌ه‌واویی له‌ له‌شی خۆیدا. که‌ منیش له‌ دایک بووم له‌ کیشانه‌دا چوار کیلو (رطل) بووم به‌ئاسانی له‌ناو قوتوویه‌کی جگه‌رده‌دا جیم ئه‌بووه‌وه. کاتی ته‌مه‌نم گه‌یشته‌ دوو سالان له‌به‌ر سکه‌چوونییکی کاریگه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما بوو بمرم. که‌ گه‌وره‌یش بووم نه‌خۆشیییه‌کانی منالی هه‌ر له‌ کۆلم نه‌بوو بوونه‌وه. له‌ کاتی خۆیندیشما به‌زۆری تووشی نه‌خۆشیییه‌کانی تا و سکه‌چوون ئه‌بووم له‌گه‌ل چه‌ند نه‌خۆشیییه‌کی تر‌دا.

ئه‌م ته‌ندروستی و هیز و هه‌ره‌ته‌یش که‌ ئیمرۆ پیمیه‌وه ئه‌بینی، وه‌نه‌بی له‌ باوکی خۆمه‌وه بۆم به‌جێ ما‌ب، بنچینه‌بیشیان له‌ تافی منالیمه‌وه دانه‌مه‌زراوه. به‌پێچه‌وانه‌وه، به‌ری بێر و کرده‌وه‌ی خۆم که‌ سال به‌سال ده‌ستم که‌وتوون ئه‌گه‌ر ئه‌و شتانه‌ی که‌ ئیستا ئه‌یزانم له‌ سه‌ره‌تای کاره‌وه‌ بزانیبایه‌ زووتر و به‌ئاسانت‌ریش ئه‌گه‌یستمه‌ ئه‌م ئه‌نجامه. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌ به‌پێوستی ئه‌زانم و به‌فرمانی سه‌رشانی خۆمی دانه‌نیم، که‌ نامۆژگاریی ئه‌وانه بکه‌م که‌ ئه‌یانه‌وئ ته‌ندروستی و هیز و هه‌ره‌تیان ده‌ست بکه‌وئ و رێگایشیان بۆ گه‌یشتن به‌م مه‌به‌سه‌ پێشان بده‌م.

که‌ له‌ سالی ۱۸۷۴دا گه‌یستمه‌ ته‌مه‌نی هه‌شت سالیم، هه‌ندی له‌ نووسراوانه‌م

(۱) پر ته‌رخه‌می: پێچه‌وانه‌ی که‌م ته‌رخه‌می، به‌مانا (بایه‌خ پیدان)، به‌ته‌نگه‌وه‌هاتن.

خۆینده‌وه که‌ له‌ زمانی ئه‌لمانی و ئینگلیزییه‌وه وهرگێر‌ابوونه‌ سه‌ر زمانی خۆمان، که‌ له‌ باب‌ه‌ت زانستی فرمانی ئه‌ندامه‌کانه‌وه ئه‌دوان و له‌ لایه‌ن (پزیشک: آ. کوم) هه‌و داترا‌بوون. هه‌روه‌ها نووسراویکیشم خۆیندنه‌وه له‌ باب‌ه‌ت (یاربیه وهرزشه‌ ته‌ندروستییه‌کانه‌وه) که‌ له‌ لایه‌ن (پزیشک شر‌ه‌) هه‌و داترا بوو. منیش ده‌ستم کرد به‌مه‌شقه‌کردن له‌سه‌ر ئه‌و وهرزشانه‌ به‌هۆی که‌لوپه‌لی وهرزش و بی که‌لوپه‌لی وهرزشه‌وه. ئه‌مانه‌یشم هه‌ر له‌ خۆمه‌وه ئه‌کرد. هه‌روه‌ها فیری راکردنیش بووم به‌سه‌ر پاژنه‌وه. ئه‌مه‌یش یه‌که‌م هه‌نگاو بوو بۆ باو و دا‌هینانی مه‌شقه‌کانی گه‌ران و هه‌راکردن که‌ له‌وه‌پاش که‌وتنه‌ ناو خاکی (دانیمارک) هه‌و. ناوه‌رۆکی نووسراویکی بچووکیشم خۆینده‌وه و تیگه‌یستم، که‌ (پزیشک تروتنه‌ر) داینا بوو، ناوی (رابه‌ری خه‌مخۆری ته‌ندروستی) بوو. هه‌ر جۆره‌ رێگایه‌کی مه‌شقه‌کردن به‌ئه‌ندامه‌کانیش ده‌ریکه‌وتایه‌ له‌ ماله‌وه به‌کارم ئه‌هینا. به‌دریژایی ئه‌و سالانه‌یش که‌ به‌مه‌شقه‌کردنه‌وه خه‌ریک بووم له‌ یانه و له‌ مالدا، هه‌ندی شاره‌زاییم په‌یدا کرد له‌ باب‌ه‌ت ئه‌و وهرزشانه‌وه که‌ ئه‌مکردن. منیش له‌ سه‌ره‌تای کاردا له‌سه‌ر پێره‌وییه‌کی ناسراو ئه‌رۆیستم به‌رپه‌وه. هه‌ندی رێگای وهرزشکردنم به‌کار ئه‌هینا. که‌ یه‌کێک له‌وانه‌ گوریسپیک بوو به‌خوخلوکه‌یه‌که‌وه به‌سترا بوو که‌ پری بوو له‌ سه‌نگ. ئه‌م کاره‌یش گران بوو له‌ دامه‌زراندنا. ده‌نگیکی ناخۆشی لێوه‌ ئه‌هات، له‌ به‌کاره‌یناندا. زووش تیک ئه‌چوو. ئه‌و مه‌شقه‌ی که‌ له‌سه‌ری ئه‌کران به‌که‌لک بوون بۆ به‌هیزکردنی ماسولکه‌کان. به‌لام به‌که‌لکی ئه‌ندامه‌کانی ناو له‌ش و گرنگه‌کان ئه‌هاتن. هه‌روه‌ها مه‌شق له‌سه‌رکردنیشی کاتیکی زۆری به‌سه‌ر ئه‌برد. پاشان رێگای (ساندو) به‌ناو هه‌موو جیهاندا بلاو بووه‌وه. ئه‌و له‌ رێگای مامۆستاکی خۆی (ئه‌تلا) وهریگرتوو. منیش چه‌ند سالیک ئه‌م رێگای وهرزشکردنم به‌کار هینا، به‌لام به‌شیه‌یه‌کی ته‌واوتر و وردتر. چونکه‌ ئه‌م رێگای وهرزشکردنه‌ بریتییبه‌ له‌ هه‌ژده‌ مه‌شق. سیانزه‌ مه‌شقی بۆ بزواندنی باله‌کانه. ئه‌رکیکی گه‌وره‌یان پێ ئه‌وئ. هه‌روه‌ها مرۆف ناچاریش ئه‌بی که‌ له‌ ناوه‌ند ئه‌م مه‌شقه‌کاندا بوه‌ستی به‌پێوه تا ماندویتیسی باله‌کانی خۆی بحه‌سینینه‌وه ئه‌م رێگای وهرزشکردنه‌یش بۆ ئه‌وه به‌کار دئ که‌ ماسولکه‌کانی باله‌کان به‌هیز ئه‌کات. به‌لام ئایا به‌هیزکردنی باله‌کان ئه‌بیته‌ هۆی به‌هیزکردنی له‌ش و ئه‌ندامه‌کانی تری له‌ش؟... له‌ راستیدا ئه‌مه‌ گرنگه‌ بۆ مرۆف که‌ سییه‌کانی و دلی به‌هیز بن. پێستیسی قایم بن. ورگی و گورچیه‌ و جه‌رگیشی دروست و به‌کار بن. هه‌روه‌ها ئه‌وه‌یش ئاشکرایه‌ که‌ ئه‌ستووری باله‌کان له‌ ئه‌ندازه‌ دهرچوو، رێکوپێکی له‌ش جوانی دهرئه‌چئ.

رېنگای (ساندو) یش له پاشماوهی مه شقه کان هه ره نه وندهی ئه وی که مرؤف توند دهست بگری به ناسنه که وه هه تا مه شقه که ته و او ئه بی. هه موو بیری خویشی بخاته سه ر باله کانی خوئی و نه ندانه کانی تر له بییر خوئی بیاته وه. هه روه ها نه گهر له رېنگای (ساندو) ورد ببینه وه، له گه ل نه و که لکانه یشدا که نه بیه خشی به نه ندانه کانی له ش. که لکه کانی بریتین له مانه:

۱- ماسولکه کانی بازوو.

۲- ماسولکه کانی شاننه کان و به شی ژوو رووی باله کان.

۳- هه ندی ماسولکه ی دهسته کان و پییه کان.

۴- سییه کان و پیستی له ش.

جا له مه وه بو ت دهر نه که وی که (رېنگای ساندو) سه ر و شیوه ی مرؤف به ته و او ده تی نه خاته پشت گوی. زوره ی نه و له شاننه یش که له ناو نوو سراوه که یدا وینه یان کیشراوه شاننه کانیان که وانه یین، نه ژنو کانی شیان هه ره که وانه یین. که چی (رېنگای له نج) ی سویدی به پیچه وانه ی (رېنگای ساندو)، هه ر بایه خ نه دات به ریکو پیکی به ژنوبالا، که چی که مته رخمی نه نویتی له بابه ت گه لیک شوینی تره وه... به لام (رېنگاکه ی من)، مام ناوه ندییه له ناوه ند هه ر دوو کیاندا...

به شکردن

مه شکردن بریتیه له بزواندی نه ندانه کانی مرؤف له شیوه یه کی زانستی به که لکدا.

یاریه وهرز شه کانی بریتین له مه شکردن به هوئی جو ره کو ششیکی تره وه بو مه به سی رابواردن و دلخوشکردن، که پیاویش زور ماندوو ناکهن، که به هوئی نه وانه وه مرؤف هیژیک دهست خوئی نه خات و له گره وه کانی شدا و له بابه تی تریشدا به ره ره کانی له گه ل که سانی ترده نه کات، هه رچی وهرز شی له شیشه: بریتیه له چاککردنی له ش و، پوخته کردنی هوئی و دهروون و، پاراستنی ته ندروستی مرؤف و گه شه کردن به هیژ و هه رده تی و، په رده ان به گورجو گولی و، ورپاگردنه وه ی نه و په وشانه یش که تیایه تی وه ک له ش سووکی و نه رمونیانی و نازایه تی. هه روه ها رایشی نه هیژ به وه وه که پشت به خوئی به سستی و، زوو هه ست به شت بکات و، هه لیشبکات له گه ل که سانی ترده. مه شکردنیش به شیکه له یارییه وهرز شه کان و وهرز شه کانی له ش. نه و پیاویش که له ناو لو تکه

(به له م) یه کدا دانه نیستی و سه ول نه وه شیتی، بو نه مه ی سییه کانی خوئی و ماسولکه کانی پشتی به هیژ بکات، له راستیدا مه شقیکی وهرز شی له ش نه کات. خو ها ویشتنه سه ر پشتی نه سپ و خو هه لدانه خواره ویش له پشتی نه سپ، که له شیوه یه کی هه رمه ندانه دا بکرتین، به یاریی دانه نرتین. هه روه ها نه گهر له ماموستای له ش بزواندیش بخوازی که تیپه که ی خوئی فیری هه ندی جو لانه وه ی و ا بکات که چه ند جاریک له سه ریه ک هه موویان پیکه وه بیکن، تا ته و او فیریان نه بن، نه گهر هاتوو بریاری له سه ر درا و دووباره کرایه وه، به (رېنگا) یه کی دانه نرتین بو یارییه وهرز شه کان. جا نه گهر له ماموستا که پرسا که ناخو شاگردنه کانی نه توانن نه و جو لانه وانه بکن؟ نه و جو لانه وانه به یاریی دانه نرتین. به لام نه گهر پرسه که و ابو که شاگردنه کانی له شیان له چ باریکدایه؟ نه و جو لانه وانه به وه رز شی له ش دانه نرتین. جا هه ر کاتی مه شقه کان به جو ریک و ا کران که به که لک بن بو له ش، که هه ر جیگایه کی کز و لاواز بی به هیژ بی، نه و جو لانه وانه به وه رز شی له ش و هوئی دانه نرتین. هه رچی کوپ و کچه خوین که م و له ش لاوازه کانی شه، له ش سوونه وه^(۱) و، خو دانه به ر رژ و، مه له کردن، بو نه وان نه بیته وهرز شیکی له ش و هوئی. نه مانه بو نه وان چاکتره له و مه شقانه ی که له ناو ژوو ریکدا نه یکن، بام به و جو ره یی بکن که ماموستا (لینج) له (رېنگا) که ی خویدا پیشانی داوه. دوور نییه که مه شقه کانی وهرز شی بو له ش و هوئی به که لک بن نه گهر بکرتین، به مه رجی پیوستییه کانی مرؤقیان تیا بی. جا له به ر نه مه مه شقه کانی تیپه کان و مه شقه کانی خویندنگا کان له م جو ره وهرز شاننه نه ژمیرتین. که چی له گه ل نه مه یشدا تا نیستا که سیکم نه دیوه، نه له ژن، نه له پیاو که هیژی بازویان له گه ل پیستیان و ماسولکه کانی له شیاندا ریک که وتی. نه مه چل سال پتره که من سه رنج له م جو ره شتانه نه ده م، له به سه ره اته کانی شه وه بو م دهر که وتوه، که پیست و له ش له هه موو به شیکه ی له شی مرؤف که متر گوئیان دراوه تی و خه میان خوراه، که مه شقیان پی کرا بی. جا له به ر نه وه ۹۰٪ ی مرؤفه کان پیوستییه کان به مه شقه کانی پیست و ماسولکه کانی سک هه یه. (رېنگای وهرز شی کردن) یش نه م هه موو به شاننه نه گرتیه وه مه شقه کانی (پیست و سک) یش به که لکن و به هویش سره وت نه به خشن، به تاییه تی نه گهر له سه ر شیوه یه کی ناومالیی ته ندروستانه به کار به یترتین.

(۱) له ش سوونه وه: (تدلیک) یا شیلانی له ش.

پښگای من

نه گهر هر روزهی چاره که کاتیک دابنری بؤ وهرزشکردن، هرچه نده زور که مه، به لام بهشی نهوه نهکات که بهر به سستی نه خوشی بکات و تندرستی پیاړتیت. جا نه گهر تو هه موو روزهی بؤ ماوهی پانزه وردیله بهک بیر و هوشی خوت بخه یته سهر تندرستی خوت، بیگومان (۱۴۲۵) وردیلت له هه موو روزهی بؤ نه مینیتته وه که پیتوبست ناکات هیچ بیر لهو تندرستی به تیا بکه یته وه. هه ندیکی وایش هه ن که وانه زانن لهش بزواندن، نه وهی پچ ناوی که بیر و کاتی بؤ بهخت بکری. که چی خویشیان، به جور پیک تیگرایی، بوله بؤل له کزی و لاوازی و، کار نه کردنی ورگ و ریخوله کان و، زور بهی نه خوشی به کان نه کن. خه مواردنی پیتوبست، له هه موو نه و پښگایانه دا که پیشانمان دان جیگای نیبه. جا نه گهر بیتو مروث هه روزهی چاره که کاتیک دابنری بؤ خه مواردنی لهشی خوی و خوشتن و لهش سوونه وه له ناو بادا، که لکی هه ره گه وه و به نرخ نه به خشی به تندرستی خوی. جا نه گهر خوشتن بؤ مروث نه لوا، خو نه توانری به پارچه په روزهی کی تهر هه موو لهش بسری. نه و مهشقانه ییش که هه لمبژاردوون، به کاری نه مبهسه دین. هه ندیکیان له شیوه وهرزشی به ناوبانگه کان وهرگیراون. بهشی هه ره گه وره ییشان خوم کیشاومن و خویشم ریکمخستون. خویشم هه موو شیوه به کی خوشتم تاقیکردو ته وه، پیتوبست نه مهی خوشتن بخه مه کوری وهرزشه کانه وه. نه م پیره و بیبه ییش که دامناوه بؤ هه موو که سیک به کارهینانی خوشتن و خودانه بهر با ناسان نهکات، تهنانهت نه گهر په نجه ره ی ژوره کانیس بکه نه وه، له زستاندا، سهرما کار له لهشیان ناکات.

خویشم له وه پیتوبست و ام نه کرد: که له جیگاکه مه نه هاتمه دهره وه، ده مودهست خوم نهشت به لام نه م کاره و له مروث نهکات که سهرمای تووش بی پیتوبست نه مهی خوی وشک بکاته وه. چونکه گهرمی ناو پیخهف گهرمی به کی روکه شه. وهک گهرمی پاش مهشقکردن، خوی پانگری و بهرگه ییش ناگری. هوهی کی تریش هه یه بؤ خونه شتن له پیتوبست وهرزشکردنه که دا. چونکه نه گهر مروثه که به جلوه بهرگه وه دهستی کرد به وهرزشکردن، رهنکه رووندک (عرق) دهریدات و پیتوبستی به خوشتنی کی تر بی. جا نه مه ییش به پیتی گهرمی با به که نه گورری نه گهر مروثه که له وانه بوو که ده میک بوو له سهر مهشقکردن راهاتبوو، بیجگه له وه ههستی به هیز و هه ره تی خوی نه کرد. نه وه هیچ زبانیکی بؤ نه و تیا نیبه که خوی و راهینتی مه شقه کان به لهشی رووتته وه بکات. جا نه گهر به و جور لهی له تبتی نه توانی له پیشدا خوی بشوات و له خویشی دنیا بی که تووشی نه خوشی نایهت.

جا لیره دا هه ر و ا باشه که مه شفقردنه که بخریته شیوه به کی تره وه، به م جور که هه ندی مه شق دابنری بؤ لهش سوونه وه، هه ندی مه شقیش دابنری بؤ ماسولکه بزواندن. که بهک له دوا ی بهک بکری. هه ندی که سیش له چینی خوینده وه به رزه کان له مه دا هه ل نه دهنی نه لین: پیتوبست به وه ناکات که پیاو هه موو روزهی خوی بشوات. چونکه نه گهر کراس و دهری بگورری و مروثی کار و فرمانی پیتوبست نهکات، لهشی چلکن نابی. منیش بؤ بهر به چدانه وهی نه وانه نه لین: که نه و چلک و پیسیان نهی له دهره وه نه که ونه سهر پیتوبستی لهش رهشن و نه و زیانه ییشان پیه نیبه که نه و چلکانه هه یانه که له لهش دینه دهره وه و پرن له بابه تی ژهراوی و له کونه کانی پیتوبست هه دینه دهره وه. هینده ییشی زورن که پیاو باوه ر ناکات نه و نده بن. جا نه م بابه ته ژهراویانه، دووباره له لایه ن له شه وه نه مژرینه وه و له شیش دهرمان خوارد نه کن. جا نه گهر لهش هه موو روزهی نه شورری وای لی دی. جا بؤ نه مهی نه وهت به ته و او ته ییشان بده یین که هه ندی که ره سته ی و ا هه یه به ناسانی نه چیتته ناو پیتوبست هه بؤ ناو نه دنامه کانی ناو لهش، پیتوبستی خوت به هه ندی توواوهی (سیلسیلیک)، له پاش چه ند کاتیک نه و توواوهی له ناو میزه که ی خوتا نه دوزیتته وه. نه مه له لایه که وه، له لایه کی تریش هه خوشتن و لهش سوونه وه به مه شقیک دانه نری بؤ پیتوبست. کار نه کن له شانه ورده کانی ناو لهش و دهماره میشکی به کان، له بهر نه وه پیتوبست به هیز و تندرست نه بی. که نه مه ییش زور گرنکه بؤ که لکی تندرستی.

به کیک له و ده ستوره ناشکرایانه ییش که هه ن نه وه یه که خه مواردنی پیتوبست و خه م نه خواردی کاریکی گه وره نه کاته سهر تندرستی مروث. چونکه پیتوبست به نه دما میکی گرنک دانه نری، تهنک که لهشی دپوشی بی. تهنانهت پیتوبست ری نه دات به با و به هه ندی ناو که هاتوچوی تیا بکه ن. نیمه به هوی پیتوبست هه ست بهشت نه که یین، گهرم بی، یان سارد، نه رم بی، یان شل، رهق بی، یان زبر، یان تیز... هه روه ها به هوی پیتوبست هه و تا نه دازه بهک هه ناسه نه دهن... پیتوبست نه و نده ی پیتوبست بی گهرمای لهش نه پاریزی، هه ندی بابه تی زبان به خشیسی لی دینه دهره وه. گه لیک که سی و ا هه بوون که که مته ر خه مییان نوواندوه له گه ل پیتوبست اندا، دوا یی تووشی نه خوشی سیل و هی تریش بوون. نه و پښگایه ی منیش دامناوه سی مه به سی پتوبست دی:

۱- فرمانی پیتوبست.

۲- فرمانی سیبه کان.

۳- فرمانی ورگ و ریخوله کان.

تۆپش لئووه ده رته كه وئ كه رينگا كه ي من له پيش هه موو شتيكا خه مي پيست
ئه خوات. جا له بهر ئه وه له پيشدا خه ريكى ئه وه به كه هه شت جو ره مه شق هه ن بيان كه يت.
مرؤف له سوو كه وه ده ستيان پي ئه كات بو گران. تا وای لي دي خو ه^(۱) ده رته دات. دواي
ئه وه خو ي ئه شوات. دواي ئه وه باش خو ي وشك ئه كاته وه. جا له پاش ئه مه ي كه له بهرگي
خودانه بهر با دا ده جو ره مه شقى له ش سوونه وه ئه كات، له ش پوخته ئه بي و ئه بو و ژي ته وه و
جوان هه ل ئه گه ري. له ش سوونه وه پيش ئه بي به بهر ي هه ردوو ده ست بكرى. پي تو بيسته له
شيوه ي لي دان تيكي سوو كدا بكرى يا خود له شيوه ي له ش سوونه وه يه كي سه ره تا اي دا بكرى.

جا هه رچه ند مرؤف به هيز تري لي بي، ئه بي له ش سوونه وه كه ي شي به هيز تري لي بي. جا
ئه گه ر ئه مه به كه لكي ماسول كه گه و ره كاني ناوه وه پيش نه يه ت، خو به كه لكي ماسول كه
بچكو له كان ديت كه نو ساون به ده سا ره كاني ناو پيست ه وه و به هه زاران ئه ژميرين. ئه م
ماسول كانه ي شي به م شيوه يه، له هه موو شيوه يه كي تر، به هيز تريان لي دي، چا كتريش ئه بن.

جا له پاش ئه مه ي له سه ر ئه م رينگا يه ي منه ماوه يه ك مه شق كرا، پيست ئه چي ته ره نگ و
شيوه يه كي تره وه. هه ر له خو يه وه نه رموشلي لي دي، كه ده ستى لي بده يت هه ر له قه يفه
ئه كات. ته رو پريش ئه بي، تي ك نا چي، هيج په له و زي بكه و كرپش و ره نگ شيو او ييش
تيا روو نادات. زور كه سي وايش هه ن كه له مه شق كردن له وه رزشدا، هه ز له
په يره وي كردنى شيوه ي يونانى كو ن ئه كه ن، كه بي بهرگ و پوشه نى وه رزشبان ئه كرد. جا
هه رچه نده زو به ي كه سان نا توان، له سه ره تاي كاردا، له بهر ده م په نجه ره ي كرا وه دا له
كه شى زستاندا مه شقى وه رزش بكه ن، به لام ئه وه مه شقانه ي كه دامناون بو له ش سوونه وه،
هه موو كه س ئه تواني بيانكات له م كات و بارانه دا، ته نانه ت ئه گه ر ئه وه كه سه ييش كه
به كاريان ئه هيني، سهرما زوو كاري تي بكات. چونكه له راستيدا مرؤف كه رووت بي و
وه رزش بكات، له شى گه رمتر دادى له وه ي كه جلويه رگي له بهر دا بي و نه جو ولي ته وه.
به لگه ييش بو راستي ئه م قسه به ئه وه يه كه من له توانا مدا هه يه له شى خو م به گه رمو گو ربي
به يلمه وه، له كاتي مه شق كردنى له ش سوونه وه دا، با م له ناو باي به ره للا يشدا بم، با م
سهرما كه ييشى سه خت بي، با م با يه كي سارديشى هه لكر د بي. كه چي جاري وايش هه يه
به هه موو بهرگ و پوشه نى خو مه وه كه له بهرمدان، ته نانه ت له سهرماندا ئه له رزم كاتي كه
له ناو گاليسكه يه كدا دانه نيشم. ئه مه ييش راسته و هيج گوماني تيا نييه، هه ز ئه كه يت
تاقبي بكه ره وه. له رينگا يه كه ي مندا، لايه كي تري گرنگيش هه يه، كه ئه وييش به هيز كردنى

(۱) خو ه: ئاره قه ي له ش.

سييه كان و ماسول كه كاني هه ناسه دان و دله. له گه ل تازه كردنه وه ي ئه و تويي گو شتانه ي كه
له ش كاريان ئه كات، گه لي شتى تريش. جا له بهر ئه مه پي تو بيسته له دواي كردنى دوانزه
مه شق، پانزه تاو (ثانيه) پشوو بدرى، تاكو دوو هه ناسه ي قوول، يا خود سي هه ناسه ي
ناو ونجي بدرى.

جا له پاش كردنى مه شقى ده هه م و سيانزه هه م و چوارده هه م نيوه ي ئه م پشوو به سه بو
مرؤف. به لام له پاش مه شقى نوزده هه م هيج پشويه ك پي تو بيست نييه. بي جكه له مانه
پشوو دان تيكي تريش هه يه بو حه سانه وه، ماوه كه ي سي ئه وه نده ي ئه و ماوه يه ئه بي. ئه م
پشوو دانه ييش له پيش خو شتندا ئه كرى. سي چوار جار هه ناسه ئه ده يت تا گه رما وه كه ئاماده
ئه كرى. ئه بي له وه ده مه يشدا تو خو ت رووت كرد بي ته وه. هه ره وايش چا كت ره كه له پيش
خو شتندا له شى مرؤف به خو ه ته رو بو بي. به لام نا بي خو ه كه له ئه ندا زه به ده ر بي. هه ره وا
نا بي دل (لي دان) ييش له ئه ندا زه به ده ر بي. ئه بي هه ناسه دان و وه رگرتن به هيز و له سه رخو
بي و هه موو ده مي كيش له رينگا ي لوو ته وه بي. ئه و با يه ي هه ليش ئه مژرى پا ك و خا وين
بي. جا ئه مه ييش بو دل زور باشه. هه ره وا پي تو بيسته به ته نگ كردنى مه شقه تا يبه تيبه كاني
هه ناسه دان يشه وه بين و هه ر له سه ريشى رو ين. نا يشي له كاتي كردنى هه ژده مه شقه كه دا
هه ناسه مان بگرين. هه ر مرؤف يكي ش به ته نگ ته ندروستيى خو به وه بي، نا بي بنوي و
په نجه ره يه كيش نه كاته وه بو ها تنه ژو و ره وه ي باي پا ك و خا وين. له راستيدا مناله
بچكو له كانم گه و ره تر و ته ندروستتر بن له هه موو مناليك كه له ته مه نى خو باندا ن. من
هه ر له ته مه نى هه شت سالي مه وه، وام، كه ئه نووم په نجه ره كان ئه كه مه وه. جا ئه گه ر له
زستاندا له باي سارد ترسام، جلويه رگي زورتر له بهر ئه كه م خو يشم گه رمتر دانه پو شم.
چونكه ئه وه باشتره له داخستنى په نجه ره. چونكه پي تو بيست وا يه كه باي هه ناسه وه رگرتن
سارد و پا ك بي. ساز كردنى خوار دن يش له ناو سكد، له شيوه يه كي باشدا، بنچينه يه كي
سيهه مي ته ندروستييه. ئه و مه شقى وه رزشانه ييش كه يارمه تيبى ساز كردنى خوار دن ئه دن،
كار تيكي باش ئه كه نه سه ر گورچيله و جه رگ. به و ئه ندامانه ي ناو له شه، له ش
سوونه وه يه كي سهرو شتى ئه به خشن. هه ر به چه شنى هه و ر ئه يانگوشن. ئه وانيش به هيز ئه بن
و خو بان ئه پار تيزن له سه دان نه خو شيبى پر له نازار كه تووشى ئه وانه ئه بن كه ژيان تيكي مات
و مه يوو رانه بو تيزن كه هيج بزوتنه وه يه كي تيا نييه.

جا له رينگا كه ي مندا يانزه مه شقى وه رزش هه يه كه كار تيكي گرنگ ئه كه نه سه ر
ئه ندامه كاني ناو له ش و ماسول كه كاني ئه ملا و ئه ولايان ئه بزوين، كه به هو ي كار و

فرمانی ئاسایییه وه نابزوتین. ئەوانیش ئەمانەن:

(۱، ۳، ۴، ۶، ۷، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۶، ۱۷، ۱۸). رەنگە مەشقەکانی (۲، ۸، ۱۴، ۱۵) یش تا ئەندازەیهکی کەمتر ئەم کەلکە بیهخشن.

جا ئەگەر لەپاش چەند حەفتهیهک مەشقکردن لەشی خۆت بپشکنی، هەست ئەکەیت کە ئەو قەلەوییهی هەبوو بەملا و بەولای ناوەراستی لەشتهوه و سکتەوه دەستی کردوو بە نەمان و، لە جیتی ئەو ماسولکەیی بەهێز پەیدا بوو. کە ئەمەیش بنچینهی لەشی بەهێزی تەندروسته. جا ئەم جوۆرە ماسولکەکانە بۆ خانەکان باشن لە کاتی منالبوونیاندا. چونکە بەهۆی ئەوانەوه نازاری منالبوونە کەم ئەبیتەوه. بێجگە لەوه گەلێک کەلکی تریشیان هەیه. بێجگە لەوه ئەم وەرزشانە بەکەلکی جوان بوونی سەر و شێوه و پشت راستبوونەوه و لەش سووکی و لەش نەرموئۆلی دین. جا لە پێگاکەیی مندا هەر تەنیا مەشقییک ئەبیینت کە بەتایبەتی بۆ پال دانرا بێ. ئەویش مەشقی هەشتهمه. منیش لە دانانیا دوودل بووم. چونکە لە راستیدا پالەکان لەگەڵ ماسولکەکانی دەست و سگدا بەهۆی مەشقەکانی لەش سوونەوهوه بەهێز ئەبن. ئەوهی خستیمە سەردانانیشی ئەوهیه کە بەهۆی ئەم مەشقەوه هەموو ماسولکەکانی لەش توند ئەبنەوه، هەروەها مەشقی ماسولکەکانی لەشی خۆه دەرئەدات، لەپیش خۆشتندا. مەشقەکانی تریش کە بۆ پال دانراون وەک مەشقەکانی پێنجەم و سیانزەهەم بەکەلکی ماسولکەکانی شان و سگ و کەلەکەکان و سمتهکان و پشت دین. ئەوهنده هەیه لە زۆر نووسراوانی بابەتی وەرزشدا، نابیین کە خەمی ماسولکەکانی چالایی سگ خورا بێ، لەگەڵ ئەویشدا کە زۆر جوان و گرنگن. بەلام لە پێگاکەیی مندا دوانزە مەشق هەیه کە بەتەنگ بەهێزکردن و جوانیی ئەو ماسولکەکانەوهن. ئەو مەشقانەیش کە پەنجەم بۆ کیشاون هی وایان تیا نییه کە تاییبەتی بێ بۆ پێ و بەکەلکی بێ. چونکە بۆ تەندروستی پێویست نییه کە پێیهکان زۆر بەهێز بن. ئەوهنده هەیه ئەلێم کە چاکترین مەشق بۆ پێ؛ پاکردن و بازدان و رۆشستنی گورجە بەرپێگادا. ئەمانەیش لە ناوماڵدا ناکرێن. کەچی لەگەڵ ئەویشدا وامان دێتە پیش چاو کە پێیهکانی مەشقی، زۆرەیان لە چاو ئەندامەکانی تریاندا بەهێز، بەتایبەتی ئەوانەیی کە لەناو شارەکاندا ئەژین. هۆی ئەمەیش ئەوهیه کە هەموودەم ئەگەر پێن و بۆ سەر کار و فرمانەکانیان دین و دەچن.

ماسولکەکانی پێیش لە مەشقەکانی (۲، ۶، ۱۴) کەلک وەرئەگرن. بەلام ئەو مەشقانەیی کە بەدیمەن بۆ پێ بەکەلک دین وەک (۱۲، ۱۵)، مەبەسی راستەقینە ئەوهیه

کە ئەندامەکانی ناوەهەیان پێ بەهێز بکری. هەروەها مەشقەکانی (۱۶، ۱۷، ۱۸) یش ماسولکەکانی لەش زۆر ماندوو ئەکەن، ئەگەر بێتو وەرزشکارە کە بەشێنەیی رۆژ بەرۆژ لەسەریان مەشق نەکات.

جا پێش ئەمەیی لە هەلژاردنی مەشقەکان بێمەوه، جارێکی تریش دووبارەیی ئەکەمەوه کە من ئەمانەم لەناو گەلێک مەشقی ماسولکەیی بەکەلکدا هەلژاردوو. ئەوهنده هەیه ئەمانەیی کە لە هەلژاردنیاندا تێبینیم کردوو بەکەلکی جومگەکان دین و یاریدەیی لەش نەرمی و جوولانەوهی هەموو جومگەیهک ئەدەن، هەروەک لە کاتی پێربوونیشدا یارمەتی مەشقی ئەدەن. هەروەک سەرئەجم داوه زۆر لە مەشقەکانی (ساندوا) لە جیتی خۆیاندا ناکرێن، واتا بۆ کەلکی خۆیان بەکار ناهێنن. تەنانەت هەندێ مامۆستایانی وایش هەن کە لە فێرکردنیاندا بەشاگردان هەلە ئەکەن. ئەمیش لەبەر ئەوهیه کە خاوەنەکانیان باش پێشانێ نەداوه کە چۆن بکری. جا لەبەر ئەوه بەپێویست زانی کە بەتەواوەتی پوونیان بەکەمەوه، تا لەو بابەتەوه هیچ گێروگرفتیک پەیدا نەبێ. هەرچییهک ئەوانەیه کە لە نووکەوه فێری ئەم مەشقانە ئەبن، کردنی مەشقەکان بەپێی هەناسەدانیا بەهێز بن، یان بێ هێز. دوور نییه ئەم پێگاکەیی من لە (۲۵) وردیلەوه تا (۳۰) وردیلە بخایێتی. ئەمەیش سەبارەت بەوهیه کە تۆ لە سەرەتای کاردا پێویستیت بەوه هەیه کە تەماشای نوسراو یاخود وێنەکانی ناوی بکەیت. بەلام لەپاش ئەوهی تەواو فێری مەشقەکان بوویت، ئەتوانیت ئەم کۆمەڵە مەشقانەیی من^(۱) بەپانزە وردیلە بکەیت.

جا لە سەرەتای کاردا لەش هەست ئەکات بەوهی کە دەمارەمیشکییهکان مل نادەن بەبزووتنەوهکان. بەلام کە ماوهیهک بەسەر مەشکردنە کەدا رۆشیت ئەو مل نەدانه نامیتێ. ئەوسا کە بۆت دەرئەکەوی کە ئەو ماسولکەکانە نازاریان ئەدایت دەستیان کردوو بەبەهێزبوون. تۆیش ئەتوانیت بەهەندێ جوۆرە مەیی یاخود لەو بابەتانە لەشی خۆت بسوویتەوه. هەروەها ئەمەیش گرنگ نییه کە لە بەرەبەیان یاخود لە نیوهرۆ یان لە شەودا مەشق بکەیت. گرنگ ئەوهیه کە مەشقەکان بەکەونە پاش نانخواردن بەچەند کاتیک. جا ئەگەر زانیت مەشکردن لەپاش نانخواردن یاخود پێش نووسن ئەبیتە هۆی خەو لێ خەوزه بوونت،^(۲) ئەتوانیت کاتی مەشکردنە کەت بگۆریت. ئەم خەو لێ خەوزهبوونەیش بەوه

(۱) راستتر: ئەم کۆمەڵە مەشقانەم.

(۲) یان: خەو لێ زرانندت.

چار ئەكرى كە ھەلسىتە سەرپى و بنوشتىتەتە ھەسەر پىيەكانتا و راست بىتە ھەسەر لەسەر پى و بالەكانت رەپ بگەيتە ھەسەر بۆ ژوون سەرت. ئەم مەشقەيش پەنجا ياخود سەد جار دووبارە بگەيتە ھەسەر. ئەمىش لەپاش تەواكردنى ھەرزشەكانى تر. تەماشاش ئەكەيت لەپاش ماوھەك دەمارەمىشكىيەكانت نەرم ئەبنە ھەسەر و لەپاش ئەم مەشقەى ئىوارانە دەست ئەكەيت بەنوشتىتىكى بى دەنگ و لەسەرخۆ و خۆش.

جا بۆ ئەمەى ھەك ئەمانەوى تەندروستىيەى خۆمان بپارىزىن، لەكەشى زستاندا نوستىمان زۆر ئەوى. ئەمىش بۆ ئەمەىە كە خۆمان لە سەرماى توندوتىژ بپارىزىن و سەرەتەيش بچىزىن. ئەمەيش دەستوورىكى جىھانىيە سەرەتەيش كە لە ئەنجامى كارەساتەكاندا ھەركەوتە ھەسەر. منالانىش لە ھەسەر زۆر كەلك و ھەركەن كە بەرووتى گاكۆلكى بگەن لەبەر تىشكى رۆژدا، ياخود لە رۆژانى ھاویندا. بەلام نابى بە ھەسەر رابھىترىن كە لە رۆژانى زستاندا بەپىي روتە ھەسەر بپارىزىن. چونكە ئەگەر وا بگەن بە ھەسەر ئەچىن، ھەسەر لەبەر ئەمەيش كە ئەمەى ئەبىتە ھەسەر كزبونى دەمارەمىشكىيەكانى پىيەكان. بىجگە لە ھەسەر داپوشىنى منالانىش زىيانىن بى ئەگەيتىن. ئەبى منالان لە ھەسەر دەمەىكدا سەربان روت بى. وايش چاكتەرە كە لاوھەكان بەسەرى قوتىنە ھەسەر بپارىزىن، خۆراھىتەيش بەم رەوشتە ھەسەر چاكتىن رىگايە بۆ بەرەستكردنى سەر روتاندنە ھەسەر و سەر ئىشە.

تەندروستى

سەرچاوە راستەقىنەكانى تەندروستى برىتىن لە ھەسەر كە بەتەنگ سىيەكانمانە ھەسەر، كە باى پاك و خاوپىن و تىشكى رۆژ و ئاوى ھەسەر لەگەلىا بن، لىي جىا نەبنە ھەسەر. جا ئەگەر ھەسەر رۆژىك مەوۆ كەلكى لەم بابەتە ھەسەر، تا يەت تەندروستى پىش ئەكەوى. ھەسەر چىيەكى تىش ئەمىنىتە ھەسەر، لەدواى ئە ھەسەر دى. جا ھەسەر چەندە ئەم بابەتە نەبۆتە بەشكىك لە رىگايەى من، بەلام ئە ھەسەر لىم تاقى كردۆتە ھەسەر رۆشنى ئەكەمە ھەسەر.

خواردن

بىگومان زۆر خواردن لە ھەسەر شتىك زۆرتر زىان بەتەندروستىيەى مەوۆ ئەبەخشى. من ھىچ لە راستى ناچمە ھەسەر ئەگەر بلىم ئەوانەى كە لە ئەنجامى زۆرخۆرىيە ھەسەر، گەلىك زۆرتر لەوانەى كە لە برساندا ئەمەن. كەواتە خۆت بپارىزىن لە زۆر خواردن بەتايىبەتى لە شەودا. چونكە زۆرەى ئەمەى خواردنە، بى ئەمەى ساز بىن لەناو و رگدا لە لەش ئەچنە ھەسەر و كەلكىشىان بۆ لەش نابى. لەكاتى نانخواردنىشدا رۆژنامە

مەخوتنە ھەسەر. بەھەسەر خواردنە ھەسەر ئاوىشە ھەسەر پارو ھەسەر قوت مەدە. خواردنە كە باش بچو. ھەر كاتى گروژىشت دىي بەخۆتە ھەسەر، ئەمەى بزانە كە لە ئەنجامى زۆرخۆرىيە ھەسەر پەيدا بوە. ئەمەى ساكە پىيەستە بۆ رۆژىك بەرۆژو بىت. ئاوى نەبى ھىچى تر مەخۆ. خواردنە مەنىيە چەورەكانىش زۆر مەخۆ. چونكە زىان ئەگەىن بەجەرگ. جا ھەسەر ھەسەر ھەسەر، جەرگ پاسەوانىكە و لەش ئەپارىزىن لە ھاتنە ژوورە ھەسەر نەخۆشى كارىگەر. ئەم ئەندامەيش بە ھەسەر بەھىز ئەبى كە لەش بسوورىتە ھەسەر و ھەناسەى قولىش بدرى. جا ھەر كاتى كەلپەلى خواردن سازكردنى ئاوى لەشت بەھەسەر مەشقى ھەسەر بەھىز بو، ھەر خواردنە مەنىيەك بەخۆت زىانت بى ناگات. ئەمەندە ھەسەر ئەبى لە سەرگە و بەھارات خۆت بپارىزىت. كەرە و نان و مەوۆيش لە گۆشتەكان زۆرتر بەكەلكى لەش دىن. ھەندىك لە ئىتالىيەىيەكانم چاوى پى كەوت بەچستوچالاكىيەكە ھەسەر پەلامارى فرمانيان ئەدا، كەچى خواردنە مەنىيەكانىان ھەر برىتى بو لە نانى ھەسەر و قاو. كەچى ھەندى لە كارگەرەكانى (دانىمارك)م چاوى پى كەوت، لەگەل ئەمەيشدا كە گۆشتىان ئەخوارد و بىرەيان ئەنۆشى، بەخاوىيەكە ھەسەر فرمانيان ئەكرد. پىيەستە ئەمەيش بزانن كە گۆشتە چەورەكان و ھەسەر شتىكىش كە لە سەرگە و ساردىن و پەنىر دروست بكرى بۆ ورگى ئەمەى لاوانە خراپە كە تەمەنىان لە شانزە سالى تىپەرى نەكردو ھەسەر. ھەسەر ئەمەيش ئاشكرايە كە مەىەكان ھەسەر و بىرەى بەھىز لەگەل بابەتى خۆش رابواردن ھەسەر قاو و چا زىانيان زۆرە. بام پىاوە پىرەكانىش لە ھەسەر ئاگادارىن كە ئەم جۆرە بابەتە تەندروستى كز ئەكەن. جا لەبەر ئەمەى مام ناوەندى لە خواردن و خواردنەودا زۆر پىيەستە. ھەسەر كە بىنەوبەىنەى ئاودەستىش ھەسەر، پىيەست بە ھەسەر ناكات رۆشنى بگەمە ھەسەر و پىيەستىشى پىشان بەم. چونكە ھەر كەسى لەسەر ئەم پىرەوىيەى من پروات، ناگاتە ۲۴ كات سكى خۆى پاك ئەكاتە ھەسەر. پىيەستە بەىانيان و پىش نوستنى شەوىش ئاوى پاك و خاوپىن بخورىتە ھەسەر، بۆ ئەمەى رىخۆلەكان و گورچىلەكان باش بشورىنە ھەسەر. ھەسەر كارگەرەكانم بام سى ژەم نان بخۆن. بەلام كەسانى تر دوو ژەم نانخواردنىان بەسە لە رۆژىكدا.

بەرگ و پۆشەنی

هەر پەللاستیک بەرھەڵستی خۆھبوون بەھەڵم نەکات ھەرزانە و بەکاری تەندروستی دیت. جا لەبەر ئەمەییە کە (تیل) ئەکرێ بەکراس و دەری. ئەوەندە ھەییە ئەبێ فراوان بپرێن. ئەمانە پێچەوانەیی ئەو سیپالانەن کە لە خوربێ دروست ئەکرێن و بەششتان دینەووە یەک و ئەکەون لە پیست ئەبھیننە خوروو و دەمارەمیتشکییەکانیش ئەورووژێن.

پۆلەکانی پشتی پێشو،^(۱) چاویان لە باوک و باپیرانی خۆیان ئەکرد، فەرەنجییان لەبەر ئەئەکرد. بەلام لەم سەردەمەیی ئیستادا جلویەرگی خوربێ بوون بەپێوست، جا لەبەر ئەوە لاوەکان و ایان لێ ھاتوو، ھەر تۆزێک سەرمايان تووش بێ کار لە لەشیان ئەکات.

منیش ھەتا چەند سالییک ھەر جلویەرگی خوربیم لەبەر ئەکرد، و ایشم لێ ھاتوو بەتۆزە سەرمايەک نەخۆش ئەکەوتم. ئنجا کە وام لێ ھات و ام بەباش زانی خۆمیان لێ دوور بخەمەو. ئیتر وازم لە پۆشینی جلویەرگی خوربێ ھینا ئیتر لەساکەووە لەشم دەستی کرد بەگەشەکردن. ھەستم کرد خواردنیشم باشتر بێ ئەخورا. ئەمەیش باش نییە کە جلویەرگی خوربێ بەجاریک وازی لێ بەینێ. پێوست وایە کە پەنایش بەرینە بەر خۆششتنەکان و لەش سوونەووە تا لەشمان بەھێز ئەبێ. ژنەکەیشم رەوشتی و بوو کە لە زستاندا ھەوت جۆر کراسی لەبەر ئەکرد. کەچی ئیستا کە ھەریەک کراس لەبەر ئەکات لەژێر جلویەرگەکانیا کە ئەویش لە کەتان دروست ئەکرێ، لە رۆژە ھەرە سەرما و سۆلەکاندا. کە لەگەڵ ئەوەیشدا ئەم جلویەرگانە ھەرزانیشن. ئەگەر وەرزشکردنەکە لە زستاندا بوو، پۆشینی کراسیکی خوربێ بەسەر پێستەووە زیان نابەخشێ. بەلام ئەوانەیی لە کێلگە و ساختمانەکان و بابەتی تردا کار و فرمان ئەکەن، پێوستە جلویەرگەکانیان دابکەن و دەریپیی کورت لە پێ بکەن لە کاتی فرماندا. ھەر کاتی لە فرمانی خۆیان بوونەووە فەرەنجییەکانی خۆیان لەبەر بکەن و بگەڕینەووە مائەو.

ھەر بەرگیکیکیش لەش تەنگەتاو بکات ئەبێ خۆی لێ بپارێزێ. وەک ئەو دەستبەستانەیی کە ئەکرێنە مەچەکەو. وەک ملیوانە تەنگ و تەسکەکان و پێ بەستەکانی گۆرەویی. ھەندێ لە منالە خۆپرییەکانی (کوپنھاگن) رەوشتیان و بوو، کە مەھرەییەکی تەنگ و تەسکی لاستیکیان لە کلکی سەگەکان گیر ئەکرد. ئیتر ئەو کلکانە و ایان لێ ئەھات گرژ ئەبوون و ئەھاتنەووەیک و ئەکەوتنە خوارەو.

(۱) پشتی پێشو: نەوێ پێشو، (الجیل السابق).

گەرمايەکی مام ناوھندی

لە سەردەمەکانی کۆندا مەرۆف بیبری لەو نەکردۆتەووە کە ژووڕەکەیی خۆی گەرم بکات. خەمی ئەویشی ھەر نەخواردوو. بەلام لەم رۆژانەدا، بەپێی شارستانییتی تازە، ژووڕ گەرمکردنیش پێشکەوتوو. ئیستەیش وا دەستمان کردوو بەگەرمکردنی (ترام) و (گالیسکەکان). کەچی ھەر گەرمايیەک لە (۶۰ پلەیی فەرنھایت) زۆرتر بێ، ئەبیتە ھۆی خاووخلیچکی و بێ کارەیی. کەواتە پێوستە لەسەر مەرۆف کە خۆی بەکەمترین گەرمايیەووە رابھینێ کە بۆی بگۆنێ. تا کەلک وەرگێ. گەرمايی ژوووری نووسینەکەم ئەگاتە (۵۳-۵۵ پلەیی فەرنھایت) لە زستاندا. گەرمايی ژوووری منالی ھەرە پچووکم لە (۵۷ پلەیی فەرنھایت) تێپەری نەکرد. جا ئەگەر ھاتوو سەرما داھات، گەرمايی ژووڕەکە زۆرتر لێ ئەکەم بەپێی تەندروستی منالەکەم. جیتی خۆشتنی منالەکانیشم گەرمییان (۱۰۴-۸۹ پلەیی فەرنھایت) بوو. نابێ ئەویشمان لەبیر بچێ کە پەنجەرە کردنەووە کەلکی زۆر ھەییە. لە ھەندێ شوێندا ئەو بیبرە پەیدا بووبوو کە پەنجەرەکان دابخړین، نەوێک سەرما بپتە ژووڕەووە بۆ منالەکان. بەلام بەجیھتییانی ئەم بیبرە ئەبیتە ھۆی بەختکردنی دراویکی زۆر کە بەداوودەدرمان بدرێن.

ئەمە زۆر گرانی کە لەدوای ھەموو ژەمە نانخواردنییک ددانەکان بەفرچە و بابەتی تر پاک بکریئەو. بەلام پاککردنەووی ددانەکان لەو وردە خواردەمەنییانەیی کە چوونەتە بنیانەووە بەھۆی پووشی ددان پاککردنەووە ئاسانە. بۆ پاککردنەووی دەمیش واکە کە شەو لەپیش نوستندا لە ھەموو لایەکییەووە پاک بکریئەو و بشۆرێ. بەلام بەیانیان ھەر ئەوئەو بەسە بۆ پاککردنەووە کە بەئاو و ھەندێ خۆی لەناو دەم وەر بدرێ. بیجگە لەو پێوستە ھەر سالەیی چەند جاریک ددانەکان پێشانی پزیشکی ددان بەدیت. تا بیروباوہری خۆیت بۆ بنوینێ و لەو بابەتەیشەووە ئامۆژگاریت بکات. بۆ راگرتنی پاکیی تووکی سەریش، پێوستە ھەموو رۆژێک بشۆرێ و بەشانە دابھینێ و بخریئە بەر با و تیشکی رۆژ. بەلام ھەر دەرمانیک بۆ بەھینزکردنی تووکی سەر دانراو، ھێچ کەلکیکی تیا نییە.

راگرتنى پىيەكان

بىنگومان ھەر پىيەك خەمى نەخورى و پاك رانەگىرى و ەك لاشەى تۆپىو بۆنى ناخۆشى لى دى و مرۆف و ەرس ئەكات زۆر كەسى وايش ھەن خەمى دەسوپلى خۆيان ئەخۆن و بايەخ ئەدەن بەدەمىنى دەروەى خۆيان، كەچى ھىچ بەتەنگ قاچوقولى خۆيانەو ەن. ئەمەيش ھەلەيەكى زۆر گەورەى تىيايە. پەيوەندىي پىيەكانىش بەتەندروسىيەو ە زۆر بەھىزە. چونكە ئەو پىيانەى كز و لاواز بن بەرگەى ھەلگرتنى گرانى لەشى بەھىز ناگرن. كە ماو ەپەك بەسەردا چوو ئەو لەشە بەھىزە كز و لاواز ئەكەن.

پىيەستە بەتەنگ نىنۆكەكانى پىيشمانەو ە بىن. ئەمەيش زانراو ە كە ئەگەر پىيەكانىش بەشى خۆيان با لىيان ئەدات و نەجووتىنەو ە ەك ئەندامەكانى ترى لەش، كز و لاواز ئەبن و نەخۆشىيەكى پىر نازاربان تووش دى. جا لەبەر ئەو ە كە ھاتىنەو ە مالىو ە پىيەستە پىتلاو ەكان و گۆرەوييەكانمان دابكەن بىن و پىيشمان بەرووتى بەھىلەنەو ە. رەنگە پىتلاو ە پىكردى بىنگۆرەوى لە كەشى ھاویندا باشتەر بى. بەلام لە زستاندا گۆرەوى لە پىر بکە. چونكە ئەمە ئەبىتە ھۆى بەھىزكردنى پىيەكان. پىيەستە ھەر كەسە بەپىي ئەندازەى پىي خۆى پىتلاو ە پىر بکات. ئەگىنا ئەوانىش ئەچنە سەر رەوشتى ژاپونىيايىيەكان كە پىتلاوى بچووك لە پىر ئەكەن. مەبەسىش لەمە ئەو ەپە كە پىيەكان تووشى نازار و شىواويى نەپەن.

نوستنى تەندروستانە

بۆ مرۆف نوستنىكى ھەوت كاتى لە كەشى ھاویندا و نوستنىكى نۆكاتىيىش لە كەشى زستاندا بەسە. جا ھەرەك لە تاقىكردنەو ەدا ەركەوتو ە، مرۆف ناتوانى فرمانەكەى خۆى باش بەجى بەپىن، تا بەشى خۆى بەتەواو ەتى نەئو. گەلەك سەرباز ھەر بەو ە مېشكىيان تىكچو ە لە كاتى جەنگى گەورەى جىھانىدا، كە تىر خەو نەبو ەبون. ھەرچى پىخەفەكەيشە، نابى پىر بى لە پەرە مېشك. وا مەكە سەرىنەكەت بەرز بى. سەرىنىكى بچووك بەشت ئەكات.

جگەرەكيشان

بىنگومان ئەو ژمارە گەورەيەى لاوانە كە جگەرە بەدەمىانەو ە ئەنپىن، لە رووى لەش و ھوش و گىيانەو ە خۆيان ئەدەن بەكوشت. ھەرچى جگەرەيە ئەوانەى تەمەنىان زۆرە زىانىيان پى ناگەبىن، چونكە پىو ەى راھاتوون. بەلام بەجۆرەكى گشتى، ئەگەر مرۆف جگەرە نەكېش، ھەستى بۆنكردن و دەست لى خستنى بى ەو ئەمىنەو ە.

بەشقى نايەتى

لە توانادا ھەپە كە لە قەلەبوون و بادارىي (رۆماتىزم) و وشكبوونى دەمار، خۆ بپارىزى، بەھۆى مەشقى وەرزشو ە. لەگەل ئەمەيشدا كەسانى وا ھەن ئەم قسەپە بەرپەرچ ئەدەنەو ە و ئەلپىن وەرزش لە تەمەنى سى سالىدا بەكار نايەت. ئەمەيش ھەلەيەكى گەورەپە كە خەفەتى بۆ ئەخورى. چونكە وەرزشى لەش ھۆپەكى وايە كە پەناى بۆ ئەپرى و پىشى پى ئەبەستىر بۆ پاراستنى لاوتى و بەرپەستكردنى پىرىتى كە ھىرش بەپىن بۆ مرۆف. ئەم رىگايەى منىش لە وەرزشكردندا، ھەمو ە چەند سالىكە ەركەوتو ە. لەوانەيشەو ە كە لەسەر ئەم رىگايەى من رۆيون، گەلەك چىرۆك بىستۆتەو ە، ھەرەو ە لەوانەيشەو ە كە تەمەنىان لە ناو ەند پەنجا سالى و ھەشتا سالىدا، كە بەھۆى پىرەويىكردنى ئەم رىگاي وەرزشكردنەى مەو ە كەلكىكى زۆريان پى گەيشتو ە.

ويزەوانان و پىوانى زانست و ھونەرەكان

داخەكەم ئەوانەى كە كاربەدەستانى جىھانن، بەلەشى خۆيان بەشى خۆى وەرزش ناكەن. كە لەو ەدا ھەندى بابەتى پىو ەچ مېشكى داگىر كروون. جا ئەگەر ئەو گەورە پىوانە ئەو ەيان بزانيەپە كە ھۆشى مرۆف ماو ەى بىرەكانى فراوان نابى تا لەش لەو ەرد و نەخۆشىانە رىگارى نەبى كە تىا كۆيونەتەو ە، وا بەم جۆرە لەگەل ئەم فرمانەى سەرشانەياندا كەمتەرخەمىيان ئەنەواند. رەنگە ھەندىك لە فرمانەپەرەكان بلىن دەستمان ناپەرژىت يارىي وەرزشانە بکە بىن. منىش بەوانە ئەلپم كە چاكتىر مەشق بۆ ئەوان ئەو ەپە كە ھەر كەسەيان لەسەر تەختىك دابىشى و پىيەكان و لاقەكانى خۆى بۆ ماو ەپەكى پانزە وردىلەبى رابكىشى. ئەمەيش وەرزشىكى بەكەلەك، بەكەم دانانرى. ھەرچى فرمانەپەرەكانى لادىكانىشە، دىمەنەكانىيان دللى پىوا تەنگ ئەكەن و پىوا بەزەبى پىياندا دىتەو ە. كە ئەيانىنىت شانەكانىيان كۆمانەتەو ە و دەموچاوەكانىشىان زەردبوون و لەشىشىان كز و لاوازون. ئەمەيش لە رووى ئەو ەو ەپە كە ھىچ جۆرە وەرزشىك ناكەن. جا ھەرچىيەكمان گوت لە بارەى فرمانەپەرەئەو ە، ەربارەى ئەوانەيش ئەلپىن كە لە دەزگا و دوكانەكان و فرمانەكانى نوسىن و ويزەدا فرمان ئەبىن.

رىگاكەى منىش بەكارى ئەوانە نايەت كە لەسەر (رىگاي ساندو) مەشق ئەكەن، ياخود قورسايى ھەل ئەگرن. چونكە ئەوانە ھەمو ەيان خاو ەنى ماسولكەى ئەستورن كە بەكارى ئەم يارىيانە نايەت. من لە سالى ۱۹۰۴د (۱۵، ۷)مىل بەھەر اكردن برىي، بەپى، لە

ئەسپە ئاسنېنە

ھەندى جارى وا ھەيە كە بەھۆى سواربونى ئەسپە ئاسنېنە ۋە ئەتوانىن بگەينە دەشت تا باى پاك ھەلبمژىن. ئەۋەندە ھەيە لە رووى تەندروستىيە ۋە كەلكىكى واى نىيە. من لە سالى ۱۸۸۳دا سوارى ئەسپە ئاسنېنە بووم. بەلام لە پاشا بۆم دەرگەوت، كە بەھۆى ئەۋە ۋە لە گەران بەپى، بى بەش مامەۋە... گەرانى پى، لە راستىدا كەلكىكى گەورەى ھەيە. بەلام سواربونى ئەسپە ئاسنېنە ھەر بەكەلكى ھەندى ماسولكە دى، كە ھەر لەو كاتەيشدا ھەندىك لە ماسولكەكانى تر كز و لاواز ئەكات. دووربىش نىيە كە زۆر سواربونى ئەسپە ئاسنېنە، ماۋەى مەرفە ئەدات گەرانى تەۋاۋ بگەپى. لەبەر ئەۋە لەشى مەرفە تووشى گەلىك دەرد و نەخۆشى كارىگەر پى.

لە لادىدا

ئەى دانىشتوانى گوندەكان! ھەموو پىۋاۋە تىگەيشتوۋەكان دان بەۋەدا ئەنپىن كە ئىۋە خاۋەن ئارام و كارى بەكەلكن. كەۋاتە بۆچ ئەۋ دەرمانانە ئەخۆن كە پەزىشكەكان پىشانتان ئەدەن؟... ئاخۆ لەبەر ئەۋە ئەيانخۆن كە لىي ئەترىن؟... يان لەبەر ئەۋە ئەيانخۆن كە شەرميان لى ئەكەن؟...

گوپتان لى بى ھەندى لە پزىشكە بەناۋبانگەكان چىيان گوتوۋە:

(سىرماكنى) كە پزىشكى تايىبە تىبى (شاهەنشا فرىدرىك) بوۋە، گوتوۋىپە تى:

(ئەگەر بىتو دەرمان خواردن لەناۋ جىھاندا نەمىن، بىگومان بارستايى ژمارەى مردن كەم ئەبىتەۋە!...).

پزىشك (پىنتس) پىش گوتوۋىپە تى:

(لە چوار بەش سى بەشى جىھان بەھۆى داۋودەرمان خواردەنەۋە لەناۋ ئەچن!...). ئەم ھەلەيە ئىۋە ئەيكەن، كە لەشەكانتان نىشتونە تە سەر خۆھ و بەجلوبەرگەۋە ئەمىنەۋە. بى ئەمەى خۆتان بشۆن. ديارە ئەۋ خۆھەى لەشتان دەرى داۋە وشك ئەبىتەۋە ۋە ئىبەستى ۋە ئىشىپ بەكرىشىكى ئەستور بەسەر پىستتەنەۋە. كە ئەمەيش ئەبى بەھۆى گرتنى كۈنە وردەكانى ناۋ پىست. كە بەھۆى ئەۋەيشەۋە گەلىك نەخۆشى تووشى لەش دى.

خاكىكى شاخاۋىي وادا كە پرى بوۋ لە بەفر و لە قور. ئەگەر من لە تافى كورپىنمدا دەستم بدايە تە ئەم گرەۋە، چواربەكى ئەۋ پىگايەيشم بۆ نەئەبرا. چونكە ئەۋساكە ھىشتا دەستم نەداۋوۋە مەشكردن لە ۋەرزىدا. بەلام ئىستاكە كە لە تەمەنى شەست سالىدام و سالى ۱۹۳۰يشە، ئەتوانم لە گورجوگۆلىيەكى ناۋونجىدا پىنج مىل بەھەرراكدن بېرم. ئەمەيش سەبارەت بەۋەيە كە من ھەموو پۆژىك لەسەر پىگايەى خۆم ۋەرزى ئەكەم.

ئامۆزگارىي ۋەرزىكارەكانىش وا ئەكەم كە دەست نەكەن بەمەشكردن ھەتا بەشى خۆيان خواردن و نوستن و سەرۋەتبان نەچىشتى. ئەمەرىكايىيەكانىش لە ھەموو نەتەۋەكانى تر چاكتر لەم كارە تى ئەگەن. ھەرچى ئەۋانن لە راستى ۋەرزىكردن و كەلكە زۆرەكانى تى گەيشتون و پەسندىشان ئەكەن. زۆرىي ۋەرزىكارەكانىش ھەر بەۋە دلىان كز ئەبى كە ھەناسە بەدروستى نادەن. جا ھەر كەسىك لەسەر پىگايەى من مەشقى ۋەرزى بكات، ھەست بەكەلكى ھەناسەى قوۋل ئەكات لە كاتى ۋەرزىكردنەكەدا. ھۆى ئەمەيش كە تووشى دلەكوتى نەبووم تا ئىستە، ئەۋەيە كە ھەر لە منالىمەۋە، بايەخم داۋە بەھەناسەدانىكى راستەقىنە. جا ئەگەر بەھاتايە ئافرەتەكان ئەۋ كاتەى كە بەرۆن لى دانى قزى سەر و پازاندەۋەى جلوپەرگ و بابەتى ترەۋە بەختى ئەكەن، لە شتىكى بەكەلك بۆ لەشدا بەختىيان بگردايە، بىگومان مىردەكانىيان بەتەۋاۋەتى كامەران ئەبوون، ۋەچەكانىشان بەھىز و ھەرەت و تەندروستىيەۋە گەورە ئەبوون. جا لە ھەموو شتىك چاكتر بۆ ئەۋ ئافرەتەنە ئەۋەيە، بەتايىبەتى بۆ پىرپىژنەكانىيان كە ھەموو پۆژىك خۆيان بشۆن، لەشىيان بسونەۋە، ۋەرزى بگەن، لەناۋ باى پاكدا گەشت بگەن. ئەمەيش ناشىتتىيە ۋە بى ھۆشىيە كە مەمك ھەلبەست (كۆرسىيە) بەكار بەپىن و كەچى خۆيان لە ۋەرزى نەگەپىن. كە لەۋەيشدا زىان بەلەشىيان ئەگات. جا ئەگەر ئافرەتەكە مەمك ھەلبەستەكە فرى بدات، سەرۋەتى نابى. مەگەر لەجىياتى ئەۋە شتىكى ۋەھا بەكار بەپىنى كە گەرمى بكاتەۋە.

ھەرچى ماسولكەكانىشە، ھەرۋەك لە كاتى بەكارھىناندا دەرگەوتوۋە، ھەر لە خۆيانەۋە بەھىز ئەپن، بەمەرجى مەمك ھەلبەستەكە فرى بدرى ۋە ھەموو پۆژىكىش ۋەرزىشكى كەم بگرى. زۆرىي ئافرەتەكانىش، كەم ۋەرزىكردنەكانىيان ئەخەنە پال ئەۋەى كە دەستىيان ناپەرژىت ۋەرزى بگەن. بىگومان ئەم بىانۋە پەسند ناكرى. چونكە ئەۋانە، لەو كاتەنەدا كە خۆيان بى بەش ئەھىلنەۋە لە ھەناسەدان لەناۋ باى پاك و خاۋىندا و لە خۆدانە بەر پۆژ كە بەكەلكى لەشىيان دىن، ئەچن بۆ سەردان لەم و لەۋ، ئەچن بۆ بابەتى تىش....

مهشقه کانی پنگاهای من

مهشقی به که م

به بهرگی نوستنوهه له پیخه فه که ت وهره دهره وه. پیتلاویکی سه ریپی سووکیش له پی بکه. بۆ ئەوانه ی که تازه دهست به مهشق ئە که ن گۆره ویش له پی بکه ن چاکتره. کاتی که جلیش ئە گۆریت، چ له رۆژدا پی، چ له شه ودا، هه موو جلو بهرگه کانت دابکه نه، ته نیا کراسه که ت نه پی. دوگمه کانی بکه ره وه. مه هیله هپچی شتیکی چنراو به له شته وه بمینی. ههروه ها به هه موو هیز و هه ره تیکی خویشته وه له ش و باله کان و شان ه کانی خو ت توند بکه ره وه. پیویسته مه چه کیش ت بچه مینیتته وه له و کاته دا که هه ردوو ده ستت به رز ئە که یته وه بۆ ژوو سه رت. بۆ ئە مه ی جومگه کانی شان ه کان و ده سته کانت بکشینیت. ئە یشتوانیت له بریپی ئە وه مه شقیکی تر بکه یت. بوه ستیت به پیوه و پشت بکه یته دیواره که پاژنه کانیشت ۱۸ ئینج (۴۵ سانتیمه تره) له دیواره که وه دوور بن. هه ردوو بال ت بکشینه به لای ته نشته کانتا. به پشتا بیان شکینه ره وه. هه ردوو به ری ده سته کانیشت بکه ره وه رووه و ئاسمان. سنگیشت بخه ره شیوه ی که وان ه له کاتی نوشتانه و تا به پشتا. جا ئە گه ره له سه ر پاژنه کانیشت بوه ستیت ئە م که وان ه یی سنگه ت باشت و زووتر بۆ ئە چیتته سه ر. ئە یشتوانیت به له شت پردیک دروست بکه یت له سه ر پیخه فه که ت. ئە ویش به م ره نگه: که گه ردنت به پشتا بشکینیتته وه، پییه کانیشت بخه یته ژیر له شته وه. به ری پییه کانت و ته وقی سه ریش ت له سه ر زه وی دابنیت بۆ ئە مه ی له نگه ری له شت رابگری ت. جا بۆ ئە مه ی بتوانیت ئە م مه شقه بکه یت، پییه کانت وا دابنی که (۱۵) ئینج له به کتر دوور بن، بۆ ئە مه ی له نگه ری له شت رابگری ت. پیویسته په نجه کانی پیت که میک به لای دهره ودا لاکه نه وه. پاش ئە وه ده سته کانت به رز بکه ره وه و، له شت به پشتا بشکینه ره وه. پاش ئە وه له شت له شیوه یه کی که وان ه ییدا بچه مین ه ره وه به لای چه پتا. ئنجا له شت بجوولینه بۆ پیشه وه، پاش ئە وه بۆ لای راست، ئنجا بۆ دوا وه، تا له شت ئە چیتته وه سه ر ئە و باره ی که له پیشدا تیا دا بوو. پیویسته، له کاتی مه شق کردنه که دا هه ردوو بال ت بنوو سینیت به گوپ کانتته وه. تا له کاتی خو چه ماندنه وه دا بۆ پیشه وه، به هله دا نه چیت. ئنجا تا پینج جاریک له شی خو ت بیزوینه و بیگری به ملا و به ولای خویدا. پیویسته له شیوه یه کی که وان ه یی فراوانیشدا له شت بسوورپینیتته وه. ئە وه یشت له بیر نه چی که له سه رخ و به ریکو پیکییش هه ناسه به دیت. ئە ویش له ریگای لووته وه. له کاتی کا تیکا ئە سوورپینیتته وه به پشتا هه ناسه هه لمژه، کاتیکیش بۆ پیشه وه له شت ئە سوورپینیتته وه هه ناسه ت دهریکه.

مهشقی دووه م

ده ستیکت بخه ره سه ر ته ختیکی و قورسای ی له شیش ت بخه ره پییه که ت. پاشان پییه که ی ترت (۱۶) جار بجوولینه بۆ پیش و پاشه وه. ئە توانیت ده سته که ی ترت بخه یته سه ر که له که ت. ئە وی پیویسته سه رنجی لی بدری ئە وه یه که له کاتی جیبه جیکردنی ئە م مه شقه دا نابی لاق جوولاندن بۆ پیش و پاشه وه به شیوه یه کی گه وره بکری. پیویسته لنگ جوولاندنه وه کان کورت و گورج بن. پیویسته هه موو جاریکیش تین زۆر تر بده یته خو ت که جوولانه وه و مه شق کردنه که ت گورجوگۆلانه و بی وه ستان بن. پیویسته جوولانه وه ی پی بۆ دوا وه به هیز و هه ره ته وه پی تا که لکی زۆر تر لی وهرگری ت. به لام له سی جوولانه وه کانی دوا ییدا، ئە بی قاچ وه شان دنه کان چ بۆ پیشه وه چ بۆ پاشه وه دریز بن. ئە میش بۆ ئە وه ی که ماسولکه کان وایان لی بیت نه رمونۆل بن، که جومگه کان به هیز بن. نیشانه ی قالبوونیش ت له م مه شقه دا ئە وه یه، که هه ست به ماسولکه کانی خو ارووی پشتت بکه یت هه ندیک ئاوسا بن. هه ره وه پیویسته له کاتی مه شقه که دا ئە ژنو کانت ره پ و راست بن. نابی گه ردن و له ش بچه مینیتته وه بۆ پیشه وه. پیویسته له سه ر به رزاییه کی وایش بوه ستیت که دریز کردنی ئە ژنو کانت به ئاسانی بۆ پیک پی. هه ره وه له سه ر پییه که ی تریش ت بوه سته و ئە م مه شقه یش (۱۶) جاری تر دووباره بکه ره وه. جا هه رچه ند پیا و مه شق زۆر تر بکات، زووتر ئە م جوولانه وه یه ی بۆ جیبه جی ئە کری. پیویسته ئاگایش ت له خو ت پی که له هه ناسه داندا په له نه که یت، یاخود هه ناسه برکیت پی نه گات.

مهشقی سیهه م

له سه ر به ره یه ک یاخود سیپالیکی تر راکشی به پشتا. په نجه کانی هه ردوو پییش ت بخه ره ژیر شتیکی قورسه وه که نه هیلجی بیزوونه وه. له شت دوازه جار به رز بکه ره تا ئە گه یته باری دانیش ت. پاشه جار بگه رپه ره سه ر باری پیشووی خو ت. پیویسته پشتت توندوتول رابگری ت. سه ریش به پشتا بشکینیتته وه تا دوا کات بۆ ئە مه ی هپچت له زه وی نه که وی سه ر و په نجه کانت نه پی. پیویسته بۆ ئە وان ه ی مه شقیان زۆر نه کردوه و له ش لاوزه کانیشت، که ئە م مه شقه ئە که ن پشتیان بکه ویتته سه ر زه وی. له کاتی دانیش ت یاخود راکشانیشدا ئە توان به یارمه تی هه ردوو ده ستیان ه وه، هه ره که یان له لایه که وه، ئە م مه شقه بکه ن. جا هه رچه ند ماسولکه کانی سک به هیز بن، ئە توانری هه ردوو ده ست بخریتته سه ر که له که کان، که ئە مه یش به شینه یی پیک دی. تو ئە یشتوانیت هه ردوو ده ستت بخه یته

پشت ملتوه، یا خود بهر زبان بکه یته وه بۆ سه ره وه به شیوه یه کی وه ها که له گه ل له شتا راست بوه ستن، بۆ ئەمە ی له شت له نگه ری خو ی باشتر بگر ی. ئەم مه شقه ی ش هه رچه نده ئەرک و کیشە ی تیا یه، به لام زۆر به که لکه بۆ له ش. ههروه ها پێویسته دهسته کانت، له پیش له شتا، بهرز نه که یته وه و بۆ پیشه وه فر یان نه ده یت. پێویسته دهسته کانت بنوسی نیت به گو یچکه کانت هه. پێویست ی نییه پێیه کانت راست رابگر یت. چونکه بۆ ی هه یه به نوشتانده وه ی ئەژنۆ وه، مه شقه که که لکی زۆر تر بی. ههروه ها پێویسته له کاتی به پشتا شکانه وه تا هه ناسه هه لمژ یت، له کاتی دانیشتنی شتا هه ناسه ده ر بکه یت. نایشی خۆت له هه ناسه داند رابگر یت. ئەب ی پیش ئەمە ی بگه یته سه ر زه وی، به تاویک، ده ست بکه یت به هه ناسه به ردان.

مه شقی چواره م

به پێوه بوهسته. له ناوه ند هه ردوو پێیه کانتا ماوه یه کی (۲۰) ئینج ی هه بی. مشته کانت بگوشه و هه ردوو با لت بکشینه بۆ ئەملا و ئەولای خۆت. پاشان نیوه ی ژوورو ی له شت هه ندیک با ده به لای چه پتا. نه هیل یت له و کاته دا پێیه کانت بجو لئین. با لته کانیشت له باری پشوویان مه گۆره. به م ره نگه ئە توانیت مه شقه که به ئاسانی بکه یت. ئەو ی ش بریتیه له س ی بزوتنه وه:

بزوتنه وه ی یه که م ئەمە یه: که له شت بنوشتینیته وه به لادا بۆ لای راستت تا وات لی دی که مشتی ده ست له زه وی بکه وی.

بزوتنه وه ی دووه م یه ئەمە یه: که مشت له زه وی که وت دووباره له شت بهرز بکه ره وه، تاویک مینه ره وه و رووی خو یشت وه ر بگێره. بزوتنه وه ی سه هه م یه ئەمە یه: که نیوه ی ژوورو ی له شت، نیوه بادانیک با ده به لای راستتا، تا وات لی دی که روویشت هه ر بۆ ئەو لایه وه ر بگێر یت، و اتا به پێچه وان ه ی بزوتنه وه که ی پیشووت ئە که یت. ئنجا ئەم بزوتنه وه س ی سووچکه یه، لایه کی پێچه وان ه دا دووباره بکه ره وه. ئەم یه به م جو ره که له پیشدا له شت بچه مینیت هه بۆ لای چه پت، بام مشتی چه پیشت له زه وی بکه وی. ئنجا دووباره له شت بهرز بکه ره وه و بایده به لای پشتتا، تا ئە گاته شوینی ئاماده بوون. ئەو یه ش بزانه که هه رس ی بزوتنه وه که، له راستیا یه ک بزوتنه وه ن. له بهر ئە وه پێویسته به ته وا وه تی جیبه جی بکر ین، ئەم یه به ره نگه یه که مشت بگاته سه ر زه وی. پێویسته به در یژایی مه شقه که به ر یکو ییکی هه ناسه بده یت. کاتی که له شت بهرز نه که یته وه و

نیوه بادانه که با ی ئە ده یت، با هه ل ئە مر یت، کاتی که با دانه که یه ش ته وا و ئە بی له گه ل نوشتانه وه ی ته نشتییه که دا، با یه که له سنگت ئە که یته ده ره وه.

مه شقی پینجه م

پێی چه پت به ره پیشه وه له گه ل نوشتانده وه ی ئەژنۆ دا. هه ردوو با لیشت بهرز بکه ره وه به ملا و به ولاتدا. هه ردوو به ری ده ستیشت روویان بکه ره ئاسمان. پاش ئە وه با لته کانت ئە وه نده ی شه ش گر ی (ئینج) نزیک بخه ره وه له یه ک. ئنجا له پیشه وه بهر زیان بکه ره وه بۆ به ره و ژوور. ئنجا به پشتا بیان شکینه ره وه له شیوه یه کی که وان ه یی بجوو کدا. جا له پاش ئەمە ی ئەم مه شقه (۱۶) جار دووباره ئە که یته وه، پێی چه پت بکشه ره وه. ئنجا پێی راستت به ره پیشه وه وه ک ماوه ی پیشوو. له پێی دهسته کانت روویان بکه ره وه زه وی. با لته کانت بهرز بکه ره وه. شانزه جار یه بهر زیان بکه ره وه بۆ پیشه وه، پاش ئە وه بیان نیشینیته ره وه بۆ پیشه وه. بهر زیان بکه ره وه بۆ پشته وه... هتد. و اتا ئەم جوولانه وه یه به پێچه وان ه ی جوولانه وه ی پیشوو ئە بی.

مه شقی شه شه م

به گازی پشتا پال که وه. هه ردوو ده ستیشت بخه ره سه ر که له که کانت. پاش ئە وه هه ردوو پێیه کانت به راکشاوییه وه بهرز بکه ره وه، به مه رج ی له یه که وه نزیک بن و نزیکه ی پێیه ک له زه وی بهرز بیت هه وه. جا به مه رج ی په نجه کانی پیت راکشاو بن، پێیه کانت بوه شی نه له شیوه ی که وان ه دا بۆ سه ره وه، بۆ ده ره وه. و اتا پێی چه پت بجوولئینه بۆ چه پ، پێی راستیشت بجوولئینه بۆ راست. ئنجا له گه ل یه کتر دا نزیک ئە بنه وه... به م ره نگه هه شت جار قاچه کانت به ته وا وه تی بسوور ینه ره وه. کاتی هه ردوو پێیه کانت به رامبه ر ئە وه ستن، له پاش ته وا کردنی جوولانه وه که وان ه یییه که یان، به هه موو هیز یتکه ته وه بیانگوشه، هه ر له و کاته ی شدا په نجه کانت در یژ بکه و ئەژنۆکانیشت توند بکه ره وه. و ایش چاکتره که هه ردوو جوولانه وه که وان ه یییه که ی دوایی زۆر گه وره و فراوان بن. نابج پێیه کان به رامبه ر یه ک بوه ستن، ئە بی له یه کتر بتر از ین. ئنجا پێیه کانت له سه ر ئەم شیوه یه هه شت جاری تر به لای پێچه وان ه ی ه ی پیشوودا ببزو ینه ره وه. له جیگای پیکه وه نووسانیانه وه ده ست پ ی ئە کات. پێی چه پ له که وان ه یی لای چه په وه ئە نیشیت هه خواره وه، پێی راستیش له که وان ه یی لای راسته وه ئە نیشیت هه خواره وه. ئەویان بۆ لای چه پ ئە بزوتنه وه. ئەم یه شیان بۆ لای راست

ئه‌بزووتنه‌وه. تا هه‌ردوو پټیبه‌كان به‌رامبه‌ر به‌كتر ئه‌وه‌ستنه‌وه، ئنجا له‌ به‌كتر جیا ئه‌بنه‌وه و ده‌ست ئه‌كه‌نه‌وه به‌بزووتنه‌وه‌ی كه‌وانه‌یی دووهم. بۆ ئه‌وانه‌ی كز و لاوازن وا چاكتره‌ كه له‌ سه‌ره‌تای مه‌شقه‌كه‌ياندا هه‌ر جاره‌ به‌ك پټیان به‌خه‌نه‌ كار. یاخود پټیبه‌كانیان به‌خه‌نه‌ سه‌ر زه‌وی. واتا له‌دوای هه‌موو بزووتنه‌وه‌یه‌کی كه‌وانه‌یی پشوو به‌ك بدن. ئه‌وه‌بیش له‌بیر نه‌چی كه‌ به‌ئاسانی هه‌ناسه‌ بده‌یت له‌ رێگای لوتته‌وه، له‌دوای هه‌موو بزووتنه‌وه‌یه‌ك پټیوسته‌ هه‌ناسه‌ی ته‌واویش بده‌یت. جا ئه‌م مه‌شقه‌ بۆ ئه‌وه‌ دانراوه‌ كه‌ ماسولكه‌كانی سگ به‌هێز بكات و یاریده‌ی كه‌لوپه‌لی خواردن سازکردنیش بدات له‌ناو زگدا.

مه‌شقی حه‌وته‌م

هه‌روه‌ك له‌مه‌وپێش له‌ مه‌شقی چواره‌مدا پټشانمان داوه‌ خۆت ئاماده‌ بکه‌ بۆ مه‌شکردن. پشتت رهب و راست رابگره، هه‌روه‌ها سه‌ریشته‌ باش رابگره، ئنجا له‌شت وه‌رېگێره‌ بۆ لای چه‌په‌وه‌ به‌سه‌ر پټی چه‌پتا. ئه‌مه‌یش باری سه‌ره‌تایی ئه‌م مه‌شقه‌یه‌ پاش ئه‌وه‌ له‌ش وه‌رېگێره‌ بۆ لای راسته‌وه‌. تا وات لێ بێ كه‌ ده‌ستی چه‌پت بکه‌وێته‌ ئه‌و جیگا‌یه‌ی كه‌ ده‌ستی راستتی تیا وه‌ستا بوو... ئه‌وسا كه‌ له‌شت هه‌ر له‌و باره‌دا ئه‌مه‌پټیته‌وه‌ كه‌ له‌سه‌ر پټی چه‌پت وه‌ستا بوو. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ به‌لایه‌کی تر دا بای خواردوو. بۆ پشتیشه‌وه‌ نوشتاوه‌ته‌وه‌. روویشته‌ به‌ره‌و سه‌رووه‌.

جا ئه‌گه‌ر هه‌ر ته‌ماشای لای راستت بکه‌یت، پټیوسته‌ له‌شی خۆت به‌رز بکه‌یته‌وه‌ و ببزووتیت و لای پټی چه‌پت بکه‌یته‌وه‌ به‌سه‌ر پټی راستتا تا وات لێ بټت كه‌ بکه‌وێته‌ بارێکی واوه‌ كه‌ به‌رامبه‌ر دیمه‌نی به‌كه‌م بوه‌ستیته‌وه‌. پاش ئه‌وه‌ جارێکی تریش له‌ش بابه‌ بۆ لای راسته‌وه‌. به‌لام دیاره‌ ئه‌م جاره‌ بۆ لای چه‌په‌وه‌ ئه‌بێ. كه‌واته‌ جارێکی تریش له‌ش ئه‌نوشتیتیته‌وه‌ به‌لای چه‌پتا له‌سه‌ر پټی چه‌پت، پاشان بۆ لای راستت. جارێکی تریش ئه‌بزووتنه‌وه‌ بۆ لای راستت. به‌م رهنگه‌ به‌ك له‌دوای به‌ك مه‌شقه‌كه‌ ئه‌كه‌یت.

ئه‌م مه‌شقه‌یش هه‌ر له‌ دوو بزووتنه‌وه‌ پټكه‌اتوه‌. به‌كێکیان ئه‌وه‌تا كه‌ له‌ش به‌ته‌واوه‌تی با بخوات واتا بسوورپټه‌وه‌. به‌كێکیشیان ئه‌وه‌تا له‌ش به‌رز بکریته‌وه‌ و بۆ پټیشه‌وه‌ خۆ بنوشتیتیته‌وه‌ بۆ لای چه‌پ، یاخود بۆ لای راست. ئه‌م مه‌شقه‌ بۆ (بیراگه‌ی پشت) و (میشکی درک شیوه)^(١) به‌كه‌لك دێ. هه‌روه‌ها ده‌ماره‌میشکییه‌كانیش ته‌واو وربا ئه‌كاته‌وه‌.

(١) مه‌به‌ستی (الجل الشوكی) به‌.

مه‌شقی هه‌شته‌م

به‌سه‌ر سگدا رابکش، هه‌موو له‌شیشته‌ به‌په‌نجه‌کانی پټیبه‌كانت و هه‌ردوو له‌پی ده‌سته‌كانت رابگره‌ ده‌سته‌كانت ئه‌كه‌ونه‌ ژیر شانه‌كانته‌وه‌، په‌نجه‌کانی ده‌سته‌كانیشته‌ بۆ ناوه‌وه‌ ئه‌كشێن. له‌شیش توند ئه‌بیته‌وه‌ و راست درێژ ئه‌بیته‌وه‌، نه‌ سمته‌كانت به‌رز بکه‌ره‌وه‌، نه‌ ورگیشته‌ بکشینه‌ بۆ خواره‌وه‌. ئنجا باله‌كانت بنوشتیتنه‌ره‌وه‌ تا سه‌رت ئه‌گاته‌ سه‌ر زه‌وی، پاش ئه‌وه‌ ده‌موده‌ست باله‌كانت دووباره‌ بکه‌ره‌وه‌. جا دوانزه‌ جار ئه‌م بزووتنه‌وه‌یه‌ دووباره‌ بکه‌ره‌وه‌. به‌لام هه‌ر جاره‌ سه‌رت بۆ لایه‌كه‌وه‌ دانه‌وتنه‌ بۆ سه‌ر زه‌وی، له‌ کاتی نوشتاندنه‌وه‌ی باله‌كانتا. هه‌ر کاتێ باله‌كانت نوشتاندنه‌وه‌ هه‌ناسه‌ وه‌رېگره، هه‌ر کاتیکیش باله‌كانت راست کرده‌وه‌ هه‌ناسه‌ت ده‌رېکه‌. ئه‌وانه‌ی به‌ناز و جیا زیشه‌وه‌ رها‌توون ئه‌توانن گرانیی له‌شیا به‌خه‌نه‌ سه‌ر ده‌سته‌کانیان و ئه‌ژنۆکانیان، باله‌کانی خۆشیا زۆر نه‌نوشتیتنه‌وه‌. بۆ ئه‌مه‌ی راستبوونه‌ویان بۆ ئاسان بێ. یاخود ئه‌توانن به‌پټه‌وه‌ ئه‌م مه‌شقه‌ بکه‌ن. مه‌شقه‌که‌یش زۆر به‌گران ئه‌کرێ، ئه‌گه‌ر به‌م جوژه‌ بکرێ كه‌ پټیبه‌ك له‌ پټیبه‌كان به‌رز بکریته‌وه‌ و، پارژنه‌ و ئه‌ژنۆش توند بکریته‌وه‌، له‌ کاتی نیشته‌ سه‌ر زه‌ویدا له‌سه‌ر هه‌ردوو له‌پی ده‌سته‌كانت. به‌لام هه‌ر جاره‌ پټیبه‌كانت هه‌لبره‌.

مه‌شقی نۆهه‌م

ده‌ستی راستت به‌خه‌ره‌ سه‌ر ته‌ختیک و پشتی پټی و لایه‌کانی پټت بیست و پټنج جار به‌پټیبه‌که‌ی توت بسره‌. ده‌ستیش به‌پټه‌ به‌سه‌ر پشتی ملتا به‌ده‌ستی چه‌پت. له‌ سه‌رووی پشتته‌وه‌ ده‌ست پټی بکه‌ تا ئه‌گاته‌ ناوه‌راستی پشتت، ئه‌وه‌نده‌ی پټت ئه‌کرێ، ئنجا ده‌ستیش به‌پټه‌ به‌سه‌ر گه‌ردن و پشتتا پاش ئه‌وه‌ به‌ده‌ستی راستت و به‌پټی راستیشته‌ ئه‌م مه‌شقه‌ دووباره‌ بکه‌ره‌وه‌. جا ئه‌گه‌ر كه‌سانی وا هه‌بن كه‌ خۆین زۆر هه‌ل بچن بۆ سه‌ریان و، پټیبه‌كانیشیا ته‌رییان تیا په‌یدا بچن، دووباره‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م مه‌شقه‌ بۆ ئه‌وانه‌ پټیوسته‌.

مه‌شقی ده‌هه‌م

ئه‌م مه‌شقه‌ وه‌ها ده‌ست پټی بکه‌: بالی چه‌پت رابکشه‌ بۆ پټیشه‌وه‌، له‌پی ده‌ستیشته‌ رووی له‌ زه‌وی بټت. پاشان به‌له‌پی ده‌ستی راستت، ده‌ست بکه‌ به‌سوونه‌وه‌ی به‌شی ژوو‌رووی ده‌ستی چه‌پت، له‌ سه‌ری په‌نجه‌كانته‌وه‌ هه‌تا ئه‌گاته‌ شانه‌كانت، ئنجا گه‌ردنت پاش ئه‌وه‌ جارێکی تریش له‌ سه‌ری په‌نجه‌كانته‌وه‌ ده‌ست پټی بکه‌ره‌وه‌ هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ی كه‌

لهوه پيش كردت، بهلام لهبن بالهوه دست پي بکه تا نهگه يته بن ههنگل پاشان له ناوهوه دست پي بکه تا نهگه يته لای چه پی سنگتهوه، پاش نهوه بالی راستت رهوانه بکه و تا نه توانيت ههلبيره تا نهگاته بن بالی چه پت. ههروهها بالی چه پيشت بنوشتيهروهوه تا شانی راستت نهگريت، نجا دهستی راستت بهينه به پير بالی چه پتا. هه ر لهم کاته يشدا به دهستی چه پت بهشی ژووروی دهستی راستت بسورهوه، له سه ره تاي نيسقانی شانوه، دست پي بکه تا نهگاته سه ری په نجه کانت. پاش نهوه جاريکی تريش باله کانت بو پيشهوه دريژ بکه رهوه. تا نيره مه شقه که تهواو نه بي. هه ر کاتيکيش هه ستت به پير و هه رته خوت کرد، نه م مه شقه و نه ژنو نوشتاندهوه پیکه وه بکه، به م هر جي به گور جي ده جار نه ژنو بنوشتيهروهوه. ههروهها نه بي نه م بزوتنهويه به پيوه بکه يت به سه ر بنی پيوه، نه ک له سه ر په نجه کان. نه بي له ناوه ند پييه کانيشتا ماوه يه کی بيست گري (نينج) بي هه بي. به م رهنه ماسولکه کان و جومگه کان له سه ر شيوه يه کی تر مه شق نه کن، که به پيچه وانه ی کاری خويانه. جا هه ر کاتي ده ستت کرد به سوونه وهی به شی ژووروی بال، پييه کانت بنوشتيهروهوه. کاتيکيش گه يشتيته باری دانيشتن له ش سوونه وه که ت بکه بينه ره ملت. دوايي که له له ش سوونه وه بو پيوته وه، هه سته ره سه ر پي. پيويسته له نيوه ی يه که می بزوتنه وه که دا هه ناسه ت ده ر بکه يت. له نيوه که ی تری بزوتنه وه که يشدا هه ناسه وه ر بگريت چونکه تو له و کاته دا که باله کانت نه که يته وه هه ناسه وه ر نه گريت. جا له پيش نه مه ی ده ست بکه يت به م مه شقه، به هيواشی هه ناسه وه ريگره. ههروهها پشتی باله کانت له به ری باله کانت زورتر بسورهوه.

مه شقی يانزه هم

وهک له مه شقی يه که مدا کردت، پييه کانت و لي بکه. سه رووی له شيش به باشی بشکينهروه به پشتا. ورگيشت، به پي توانای خوت راست بکه ره وه. نه ويش به م رهنه که به له پی دهسته کانت له نيسقانی سه رووی سنگه وه دست پي بکه يت تا نهگه يته سه ر سنگ و ورگ و سه ره تاي که له که کان نجا هه ردوو ده ستت به رز بکه ره وه. له شيشت بچه ميتهروه بو پيشه وه سگت بگوشه بو ناوه وه. هه ردوو ده ستيشت بخره سه ر پشتت له سه ر که له که کانتی دابني، له پشته وه پاش نهوه پشتت بسورهوه تا نهگاته پييه کانت. له شيش له گه ل پشتا نه نوشتيهروه بو پيشه وه، تا نه توانيت. پاش نهوه جاريکی تريش به رزی بکه ره وه. له گه ل نه وه يشدا هه ردوو ده ستت بسورهوه به سه ر پشتی پي و لنگ و

رووکاری رانتا، پاش نهوه هه ردوو ده ستت هه لگره و له شيشت بشکينهروه بو دواوه. نجا دهسته کانت بخره سه ر نيسقانی سه رووی سنگته وه و ده ست بکه ره وه به مه شقه که ت وهک له سه ره وه پيشانماندايت. بو خانم کانش وا باشه که له کاتي وه ستاندا دهسته کانين به رز نه که نه وه. به لام پيويسته هه ر له سه ر له ش سوونه وهی خويان ميتهروه، هه ر له پشتی دهسته وه هه تا نهگاته نيسقانی سه رووی سنگ. پيويسته له کاتي مه شق کردندا پييه کانت نه جو لين. کاتي هه ل نه ستيته وه و خوت نه شکينهروه به پشتا هه ناسه وه ر نه گريت. کاتيکيش که خوت نه چه ميتهروه بو پيشه وه هه ناسه به رنه ده يت. نه م مه شقه يه جگار به که لکه. ماموستا (وارمن) ی نه م هر يکايی به ناو يانگيش به ده رمان يکی تاييه تی دائه ني بو خوی. هه موو به يان يان يکيش نه م مه شقه نه کات.

مه شقی دوانزه هم

ناوه ند پييه کانت فراوان بي. په نجه کانی پييشت روو بکه نه ده ره وه. نه ژنو ی راست بنوشتيهروهوه. لنگی چه پيشت به دريژی و توندييه وه راست رابگره. هه ردوو ده ستيشت به توندييه وه بخره لای چه پته وه، نه وه نده ی پيت نه کری. له پی ده ستيشت بخره سه ر رووی ده ره وهی پي چه پت. تا پيت نه کری له پی ده ستت دريژ بکه بو خواره وه. به لام خوت مه نوشتيهروهوه. به لام له کاتي گيرانه وهی له شدا بو سه ر باری راستی خوی و دريژ کردنی پييش بو لای راسته وه، هه ردوو له پی ده ستت بسوره وه به سه ر رووی ده ره وهی رانی چه پ و که له که تا تا نهگاته ناوه راستی به شی ژووروی نه و لايه ت، له وييشه وه بيابنه بو پيشه وه. له و کاته يشدا که ده ستی چه پ به سه ر ورگه وه نه بي، پيويسته ده ستی راست نه م فرمانه به جي به يني به سه ر په رده ی ناو هه ناودا (الحجاب الحاجز). پاش نهوه هه ردوو ده ست هه لگره و له شتيان پي بسوره وه، له خواره وه له ته نشت پي راسته وه له رووی ده ره ويه وه، له گه ل به شی ژووروی له شدا بو لای راست بچه ميتهروه، نه ژنو ی چه پيشت بشکينهروهوه. جا له و کاته دا که مه شقه که له به جيته يتاندايه هه روهک له سه ره تاي مه شقه که دا وه ستا بو ويت، له جياتی وشه ی (راست) وشه ی (چه پ) دابني. پاش نه ويش پيچه وانه ی نه وه بجو ليره وه. بو هه ر لايه کيشت هه شت جار بچه ميتهروه، به م هر جي يه ک له دواي يه ک بي. به م پييه به هه موويان نه که نه شانزه جار چه ماندنه وه. نه وانه ی له رو لاوازيشن، وای پي نه وي که ماسولکه کانی سکيان خاو بکه نه وه، تا ريخوله کانين به شی خويان له ش سوونه ويان به ر بکه وي.

مهشقی سیانزههم

له بهردهم تهختیک دارا بوهسته. ماوهی ناوهندی تو و تهختهکه ئهوهنده بی که دهست بیگاتی، بی ئه مهی خوٚت ماندوو بکهیت بهوهوه که بو پیشهوه خوٚت بکشینی. پییهکانیشت وا دابنی، وهک له مهشقی بهکه مدا وهستا بویت. جا له و کاته دا که لهشت بو لای راستهوه ئهکشینی، بالی راست بووهشین، بهشینیی، له شیوهیهکی که وانه پیدا که فراوان بی، دهست پی بکه له خوارهوه، به لای پشتهوه، بو سهروهوه، تا دهست ئهگاته پیشهوه. پاش ئهوه دووباره دهست بگه پنهروهوه بو خوارهوه، له شیش له ناوه راستیهوه با بده تا بهشی سهرووی، بو پشتهوه به لای چهپدا. دهستی راستیشت توند بگره به تهختهکهوه، به لام دهست راکشاو بی. قورسایشت بخهره لای لهشت و زهوییهوه. پیویسته ماسولکهکانی چوار لای بن ههنگل و سنگیشت توند بکه یتهوه. ئه مهشقه له مهشقه ههره چاکه کانه بو ماسولکهکانی سهرووی لهش و بالهکان، که له مهلهوانیی گورجوگولدا به کار ئههینرین.

مهشقی چوارهدههم

رهپ و راست راوهسته. پاژنه کانت بهیهکهوه بنووسینه. له پی دهستهکانیشت بنووسینه بهژوو که له که کانتیهوه. په نجهکانیشت روویان بو خوارهوه بی. کاتی که بهکیک له لنگه کانت بهرز ئه که یتهوه بو سهروهوه، پاژنه و ئهژویش توند بکهروهوه. ئهوه دهستهی له لایهوه به ئهسویتهوه تا ئهگاته خوارووی لاقتهوه له رووی دهرهوه بهوه. ئهوه کاته پیویسته لنگت بههیز و ههرهتهوه بهرز بکه یتهوه. ئهوساکه بههوی ئهوه یسهوه ماسولکهکانی که له که کانت بههیز ئه بن. کاتی که لنگیشت ئه خه یتهوه سه زهوی، پیویسته دهمودهست، بهدهست لنگت له ناوهوه بسوویتهوه، تا ئه که یته ژوو رووی رانت، ئنجا ئه که یته که له که کت. دهستیشت ئه بی بچه میتیهوه تا دهسته که ی تریش لنگه که ی ترت ئه سوویتهوه.

مهشقی پانزههم

راست بوهسته به پیوه. ئهژوٚت هه لبره بو لای سنگت. چهندت پی ئه کری بهرزی بکهروهوه. به لام خوٚت مه کومینهروهوه. پیویسته بهشی خوارووی لنگ رهپ و راست بوهستی. په نجهکانی پیش له سه هیلکی راست بن له گه ل پیدا. پاشان ههردوو لای پاژنهت بگره بهدهست. دووباره پیت دریز بکهروهوه بو خوارهوه. ئنجا له کاتی هه ناسه

وهگرتندا به ههردوو دهست له لایه کهوه بیت بهدهست بسوورهوه له و گرتی جومگه بهوه دهست پی بکه که له ناوهند لاق و پیدایه، له گه ل رووی ناوهوهی لاق و که می سهرووی ئهژوٚدا.

جاریکی تریش بچورهوه سه ر باری پیسووت. به پییه که ی تریشت ئه مهشقه بکهروهوه. بهم رهنگه یه که له دوی یه که مهشق به پییه کانت بکه. له ناوهند مهشقیک و مهشقیکی تردا تاویک بوهسته سه ر پی. هه ناسهت دهر بکه. له پاش تاویکیش، ئه مهشقه کورتانه به لهش سوونهوه خهریک بیه له پیشهوه بو پشتهوه. بهم جوٚره: بو وینه: له پاش سوونهوهی لنگی چهپ سه رکهوه بو سهروهوهی لهشت تا ئه که یته سه ر سک و سه ر سنگ بو کن ئیسقانی ژوو رووی سنگ. جا هه ر کاتی دهست هه لگرت له پی چهپت، به ههردوو دهست رووی لهشت بسوورهوه، وهک له وه پیش پیشانمان دایت. پاش ئه وه پشتیشت بسوورهوه به پشتی دهستی چهپت. پاش ئه وه دهسته کانت بگی پرهوه بو لای ته نشتهکانی خوٚت. ههردوو دهست بهردهروه خوارهوه. ئنجا له دوی ئه وه دهمودهست، دهست بکه به سوونهوهی پشت به پشتی دهستی راست، تا ئه که یته کن که له که کت، تا ئه که یته خوارووی سمتهوه، که له سه ری دائه نیشت.

کاتی که لنگه کانت و رووی لهشت ئه سوویتهوه، هه ناسه وه بگره. کاتی که پشتت ئه سوویتهوه و ئهژوٚت بهرز ئه که یتهوه، هه ناسه به ریده. جوولانهوه که ئه کاته شانزه جار، چونکه هه ر ئهژوٚیه ههشت جار بهرز ئه کرینهوه.

مهشقی شانزههم

رهپ راوهسته به پیوه. ههردوو له پی دهستهکانیشت بخهره سه ر که له که کانت. په نجهکانی دهستیشت روویان بو خوارهوه بی. گورج لهشت به لای چهپتا خوار بکهروهوه. پاش ئه وه به له پی دهستی چهپت خوارووی که له که کت بسوورهوه، له گه ل بهشی ژوو رووی رانتا. له و کاته یشتا دهستی راست بهرز بکهروهوه بو ته نشتی راست. پاش ئه وه، دهمودهست لهشت بچه میتیهوه به لای راستا، دهستی چهپیشت بهرز بکهروهوه بو لای چهپت. ئنجا به دهستی راست لهشت بسوویتهوه تا ئه که یته خوارهوه. پیویسته خوٚنوشتاندهوه که دا به ههردوو لادا گورج و خیرا بیت و یه که له سه ر به کیش بیت. له هه موو جاریکیشتا ئه وهندهی له توانادا بی دهست ئه نوشتی پیتهوه تا بتوانی به شیکی گهره ی لهش بسوویتهوه. جا هه تا لهشت به هیزتری لی بیت، مهشقه کان زووتر رانه پرنیت، دهست پیا نانه کیشت به هیزتر ئه بی

به سهر له شدا. پټويسته له ش نوشتاندنه وه کانيش به سهر لادا بگه نه ئه وپه پري وزه ي مرؤف. چونکه ئه وه بؤ ماسولکه کان زؤر باشه. بؤ تو وا پټويسته که جوولانه وه کان به سستی و ئاسانيه وه دست پټ بکه يت. ئه مه يش زؤر گرنگه که هه ناسه نه گريت. چونکه زؤر که سانی وا هه ن که له کاتي کردنی ئه م مه شقه دا وا ئه که ن. هه روه ها له کاتي کردنی هه موو جووليه که ي جووت جووتيدا پټويسته له سهر تاوه هه ناسه به که ي قول و در بگيرئ. ئه و نه ونده هه يه له پاش و در گرتنی هه ناسه به که ي، ئه توانئ چهنه د بزووتنه وه به که ي خيرا و گورج بکريئ. کاتيک له شيشت با ئه ددیت به لای راستا، به هه ر دوو دستت سنگت بسووره وه.

مه شقی حه قده هه م

به سهر پټوه بوسته. پټيه کانيشت به و چه شنه دابنئ که له مه شقی حه و ته مدا داتنا بوون. هه ر ته نيا له ش با بده نه ک پټيه کان. تا که لکی مه شقه که ت له دست در نه چيت. له شت با بده له ناوه راسته وه بؤ ژوورو بؤ پشته وه، له شټوه به که ي گورج و خيرا دا بؤ لای چه يت. ئه بيئ تا پټ ئه کريئ له پټيه وه به سستی دست پټ بکه يت، له پاشدا به گورجی. جا له و کاته دا هه ر دوو له پي دستت ئه خه بته سهر لای راستی سنگت، به که ي کيان له سهر مه مکت، ئه و بتريشيان له خوار ئه وه وه به لام رووی وا بيئ که پټيه وانه ي بزووتنه وه ي له ش بيئ. هه تا هه ر دوو له پي دستت ئه که ونه سهر لای چه پي سنگته وه له کاتي ته و او بوونی خوڤا دندا بؤ لای راسته وه. پاش ئه وه له شت و در بگيرد وه بؤ لای چه يت، به لام به خيرا يی دوو باره هه ر دوو دستيشت بکشينه به سهر له شتا تا ئه که بته ئه وپه پري لای راستی سنگت. ئنجا بيست جاريئ له سهر به که ئه م مه شقه دوو باره بکه ره وه. هه روه ها پټويسته له ش بادانه که به شټينه بي و هټوا شيه وه دست پټ بکريئ و به ره به ره گورج بکريته وه تا به خيرا يی ئه کريئ. ئه بيئ به قايم دستيش بخه يت له سنگت. ئه بيئ ئاگايشت له خوڤت بيئ، که هه ر دوو دستت له شټوه به که ي جووت و به رامبه ري به کتر دا هه موو ده م بجوولينه وه له له ش سوونه وه که دا بؤ وینه دستي چه پ له سهر مه مکت دابنئ. دستي راستيشت له ژئير ئه و دا دابنئ. و ايش باشه که له ناوه راستی بزووتنه وه که دا به هه ر دوو دستت جيگؤرکي بکريئ.

مه شقی هه ژده هه م

وه که له مه شقی يانزه هه مدا کردت، پټيه کانت وا لي بکه. له شت به پشتا بشکټينه ره وه، به لام زؤر نا. هه ر له و کاته يشدا سنگت و پټيه وه ي که له که کانت، به له پي دسته کانت بسووره وه بؤ خواره وه.

هه رچی خانمه کانيشه، ئه بيئ به پټيه وانه وه ئه م مه شقه بکه ن. واتا له ژئير سنگه وه دست پټ ئه که ن، تا ئه گاته ئيسقانی ژوورو ي سنگ. پاش ئه وه له شي خوڤت راوه شينه بؤ پټيه وه. پشتت مه کو ميته ره وه. ورگيشت به ناو دا مه به.

هه ر به و چه شنه ي که له مه شقی يانزه هه مدا نوو سراوه، پشتت بسووره وه. به لام له پشته وه ده سته کانت بخه ره سهر رانه کانت. پاش ئه وه له شت بخه ره وه سهر باري پټيه وي. پټيه وه ي له شت بسووره وه. ئنجا خوڤت ببه ره وه بؤ پټيه وه. له که ل ئه وه يشدا دست بکه ره وه به سوونه وه ي پشتت. به م ره نگه تا بيست جاري به که له دوا ي به که، به خيرا يی ئه م بزووتنه وه به که، جاري بؤ پټيه وه، جاريک بؤ پشته وه.

مه شقه کانی مل

مه شقه کانی مليش بؤ ته و او کردنی جوانيی له ش و رووی شيرين به کار دين. له که ل ئه وه يشدا، وه نه بيئ، بؤ ته ندروستی پټويست بن. ئه و مه شقانه يش که له نوو سراوه کانی له ش بزواندندا پيشان دراو، ئه م مه به سه ناهيننه به ره هم. هه ندئ که سي و ايش هه ن که مه شق ئه که ن له سهر زؤر انبازيه کانی يو نانی و رؤمانی. چونکه ئه وانه به که لکی مل دين. وا له مه و دا، بؤ به هيز کردنی گه ردن و مل سي ريگا له و ريگا يانه پيشان ئه ده م، که له ماوه ي سي مانگدا فراوانی مل دوو سانتيمه تره گه وره تري لي ديئ.

ريگای به که م

مل نوشتاندنه وه بؤ پيش و بؤ پاشه وه

ملت به باشي بنووشټينه ره وه بؤ پټيه وه. له پشتيشه وه په نجه کانی دستت تيک بئالينه له سهر و ته ووقه سهر ته وه. کاتي که سهرت ئه گيرينه وه بؤ پشته وه به هه موو هيزي خوڤته وه پال به سهر ته وه بنئ تا به هټوا شيه که ي ته و او و گرانه وه بگه رټيه وه جيئ خوڤي، کاتي که مليشت به سستيه که وه ئه گه رټيه وه بؤ پشته وه، هه ر دوو دستت بخه ره بن چه ناگه ي خوڤت. ئنجا به ره نگاريی ملت بکه، له کاتي نوشتانه ويدا بؤ پټيه وه. به م ره نگه، دست بکه به م مه شق کردنه، جاريک بؤ پټيه وه و، جاريکيش بؤ پشته وه، له ده جاره وه تا په نجا جار.

رېنگای دووهم

سهرودرېنگيران بۆ ئه ملاموئه ولا

سهرى خۆت وهرېنگيرې بۆ لای راستت. دهستی چه پيشت بخه ره سهر لای چه پي كاژه لهی سهرت. پاش ئه وه، زۆر به هيتواشی و سستيبه وه سهرى خۆت وهرېنگيرې بۆ لای چه پت. به لام به هۆی دهستی چه پيشت هه پال به سهرته وه بنی به تونديی، به رهنگاری جووله كهی سهرت بکه. کاتی که ملیشت وهرته گهری بۆ لای چه پت، دهستی چه پت له كاژه لهی سهرت هه لېگره. ئنجا دهستی راستيبشت بخه ره سهر لای راستی كاژه لهی سهرت. ئنجا كه للهی سهرت وهرېنگيرې بۆ لایه كهی تری. پيويسته ئه مجاره به هۆی دهستی راستته وه به رهنگاری جووله كهی سهرت بکه. بهم رهنکه، جارېک بۆ لای چه پ، جارېکيش بۆ لای راست، له پانزه جاره وه هه تا سی جار ملی خۆت وهرېنگيرې.

رېنگای سيههم

مل بادان به ههر دوو لادا

که للهت باده بۆ لای چه پت. دهستی راستت دابنی له سهر چه ناگهی راستت، پاش ئه وه که للهت وهرېنگيرې بۆ لای راستت. کاتی که ملت به ته واو هتی بای خوار دوو بۆ لای راستت، دهستی راستت هه لېگره و دهستی چه پيشت بخه ره سهر چه ناگهی چه پت. بۆ ئه مهی به رهنگاری مل بادانه کهت بکه پت بۆ لای چه پت. ئنجا له ده جاره وه تا سی جار ئه م مه شقه دوو باره بکه ره وه، بۆ لای چه پ و بۆ لای راست.

خۆشتن

که لېک که سی واهه یه نازانی چۆن خۆی بشوات، له پاش خۆشتنيش چۆن خۆی وشک بکاته وه. ته نانهت که سانی وایش هه ن که واهه نازان خۆشتن بریتيبه له خۆخستنه ناو ئاوه وه، هيجيان ئه وه نازان که خۆشتنیکی ته ندروستانه یه ده ستور و رېنگا و مهرجی خۆی هه یه.

جاری مرۆف که له شی خۆهی دهردا بی، نابی خۆی بشوات. هه ره ها ده موده ست له پاش نانخواردنیش نابی خۆی بشوات. به لام خۆشتن زۆر شیبوهی هه یه. منیش له وانه ئاسانترینیان پيشان ئه دهم.

له ناو جورنه ی خۆشتنه که دا بوه سته. ئاوپرژینه که به ره لالا بکه به سهر له شی خۆتا. ئنجا له ناو جورنه که دا دابنیشه. ئنجا ماوه ی ئاوه که یه بکه به سهر له شتا. به سهر نجانديکی بچوو که دا بۆت ده رته که وێ که له شت ئا و دای ئه پۆشی و ره نجیشت به با ناچی. هه ره ها پيويسته ئاگات له خۆت بی که ئا و له ئانیشکه کانت نه چۆر پته خواره وه. ئه یشتوانیت له ناو جورنه گه وره که دا دابنیشیت، پيش ئه مه ی ئاوه که بکه پت به خۆتا. نه وه ک ئاوه که پرژيته ئه و دیو جورنه گه وره که وه. (۱)

ئنجا به سهر گازی پشتتا رابکش. تا ئاوه که به رز ئه پيسته وه. پاش ئه وه به ملا و به ولای خۆتا وهرگهری تا ئه و لایانه یشت بخه پته نا و ئاوه که وه له گه ل باله کانتا. جا ئه گهر ئاوه که نه گه یشته سهر سنگت، ئه توانیت به مست بیکه پت به سهر سنگتا. له بنی جورنه گه وره که دا دابنیشه و به ههر دوو مستت ئا و بکه به ملا و به ولای سنگتا و به سه رووی رانه کانتا و به ژیر رانه کانتا. پاشان جی دابنیشته کهت بشۆ و له دوا ی ئه وه هه سته ره سهر پی. ئنجا لاقه کانت و پييه کانت بشۆ. جا ئه گهر خۆت واهیتنا بی که به ئاوی گهرم و سابون خۆت بشۆیت، ههر حه فته ی جارېکيش بی، واهه که له دوا ی خۆشتن ئاوی سارد بپرژیتیت به سهر له شتا. تۆ ئه توانیت به شیبوهی که تریش خۆت ته ر بکه پت. ئه ویش ئه مه تا که پارچه هه ورکی گه وره بکه پت به ئاودا و بیگوشیت به سهر هه موو ئه ندانه کانی له شتا تا هه مووی ته ر ئه بی و ئه چيسته نا و ئاوه وه.

خۆ وشکردنه وه

که م که س هه یه که لکی وشکردنه وه بزانی. یاخود ئه و زیانانه بزانی که به له شی مرۆف ئه گه ن به هۆی خۆ وشک نه کردنه وه. گه لېک جاری وایش هه یه که هه ندی که س ئه پین، بی ئه مه ی خۆیان وشک بکه نه وه، خۆیان پۆشته ئه که نه وه. زۆر که سانی وایش هه ن که خۆیان وشک ئه که نه وه، به لام باشی وشک ناکه نه وه. جا له بهر ئه وه به پيويستم زانی که هه ندی شیبوهی خۆ وشکردنه وهی به که لک پيشان بدهم.

(۱) مه به سته ی له (جورنه) ئه و حه وزه بچوو که نیبه که له حه مامی لای خۆماندا (گشتی یان مالان) ئاوی تیا به و دهیکه ی به خۆماندا... لیره دا مه به ست له و حه وزه گه وره یه که له حه مامی رۆژئا واییدایه و ئه و دی خۆی ده شوات یه که سهر ده چيسته ناویه وه، (بانیبۆی پی ده وتری).

شیوه‌کافی له‌ش وشکرده‌وه

کاتییک که هه‌ل ئه‌ستیته سهر پێ له‌ناو جورنه گه‌وره‌که‌ی خوشتنه‌که‌دا، چهند جارێک به‌دهسته‌کانی خۆت له‌شی خۆت بسره. پێشه‌وه‌ی پێیه‌کانت بسره. بێنگومان به‌سایه‌ی ئه‌م خۆ سهرینه‌وه به‌دهست، به‌شیکی زۆری ئاوه‌که ئه‌چۆرپێته خواره‌وه. جا ههر به‌م شیوه‌یه ئه‌توانیت ئاوه‌که له‌ باله‌کانت و تووکی سهرت بکه‌یته‌وه و بپچۆرپێتته‌وه بۆ ناو جورنه گه‌وره‌که. ئنجا له‌ پێیه‌کانیشت ئاوه‌که بکه‌ره‌وه و له‌سهر پارچه رایه‌خێک بوه‌سته. ئنجا ده‌ست بکه‌ به‌خۆ وشکرده‌وه به‌په‌شته‌مال^(۱)، به‌م جوژه‌ی که پێشانته‌ی ئه‌ده‌م:

۱- قژه‌کانی سهرت و ملت وشک بکه‌ره‌وه. نه‌وه‌ک له‌ کاتی له‌ش وشکرده‌وه‌دا تنۆکه ئاوه‌کان برژپێنه خواره‌وه به‌سهر له‌شتا.

۲- به‌رۆکی له‌شت چهند جارێک بسره به‌په‌شته‌ماله‌که.

ههر له‌ ملته‌وه ده‌ست پێ بکه تا ئه‌گاته سکت. هه‌روه‌ها له‌ بن هه‌نگلته‌وه ده‌ست پێ بکه تا ئه‌گاته خوارووی که‌له‌که‌کانته‌وه.

۳- په‌شته‌ماله‌که، دووجار بنووسپێنه به‌دهسته‌کانته‌وه به‌کراوه‌یی، که هه‌ردوو سه‌ره‌که‌ی به‌دهسته‌که‌ی ترته‌وه بن.

به‌لام وشکرده‌وه‌ی شانەکان و پشتیش به‌م جوژه ئه‌بێ که په‌شته‌ماله‌که فری بدیه‌ته سه‌ر شانت، چمکه‌کانی په‌شته‌ماله‌که‌یش به‌م ده‌ست و ئه‌و ده‌ستت بگریت ئنجا یه‌ک له‌دوای یه‌ک، ههر ده‌سته به‌شی خۆی رایبکیشی، تا شانەکان و پشتت به‌ته‌واوه‌تی وشک ئه‌بنه‌وه.

په‌شته‌ماله‌که‌یش به‌لای ته‌نشتا بخشپێنه، هه‌تا چهند جارێک پشت ئه‌سووتنه‌وه، ههر له سه‌رووی شانەوه تا بنه‌وه‌ی پشتت. ههر به‌م ره‌نگه‌یش ته‌نشتی په‌شته‌ماله‌که‌ بخه‌ره سه‌ر شانەکه‌ی ترت و ده‌سته‌کانت بگۆره، واتا ههر ده‌سته جیبی ده‌سته‌که‌ی تر بگریته‌وه. ئه‌مه چهند جارێک دووباره بکه‌ره‌وه. پاش ئه‌وه رینگای هاتن و چوونی په‌شته‌ماله‌که بگۆره. ههر به‌م ره‌نگه ئه‌توانیت پشتت به‌باشی بسووتنه‌وه، ههر له‌ که‌له‌که‌ته‌وه تا ئه‌گاته سه‌رووی پشتت. پاش ئه‌وه لاقه‌کانت بسره تا ئه‌گاته پاژنه‌کانت. جارێکی تریش بگه‌رپه‌ره‌وه سه‌ر که‌له‌که‌کانت. ئنجا ده‌سته‌کانیشت وشک بکه‌ره‌وه، به‌و چه‌شنه‌ی که له

مه‌شقی ده‌هه‌مدا پیشان دراوه. ئه‌گه‌ر هه‌ستیشته کرد به‌ساردیی و سهرپیه‌ک له‌ باله‌کانتا، ئه‌توانیت له‌پیش له‌شتا ئه‌وانه وشک بکه‌یته‌وه. ئه‌مه‌یش له‌وانه روو ئه‌دات که کراسی قۆل درپێژی خورپی له‌به‌ر ئه‌که‌ن. که‌چی خانمه‌کان که‌م روو ئه‌دات که هه‌ست به‌و سه‌رمایه بکه‌ن له‌ باله‌کانیاندا. دوای ئه‌وه ناوه‌ند رانه‌کان و پێشه‌وه‌ی لنگه‌کانیشت وشک بکه‌ره‌وه له‌گه‌ل ئه‌ملا و ئه‌ولایاندا. دوایی پێیه‌کانیشت هه‌ریه‌که به‌جیا وشک بکه‌ره‌وه. خۆیشت و ا رابه‌پێنه، که پێیه‌کانت وشک ئه‌که‌یته‌وه ههر جار له‌سهر پێیه‌کت بوه‌سته. چاکترین شیوه‌یش بۆ وشکرده‌وه‌ی به‌ری پێ ئه‌وه‌یه که په‌شته‌ماله‌که ههر سه‌ره‌ی به‌دهسته‌یکته‌وه بگریت، ئنجا یه‌ک له‌دوای یه‌ک به‌هه‌ردوو ده‌ستت رایبکیشیت. په‌نجه‌کانیشت به‌م جوژه وشک بکه‌ره‌وه که پیت دابنپیت له‌سهر ئه‌ژنۆت.

له‌ کاتی ئه‌م مه‌شقه‌یشدا ماوه نییه دابنپیشیت. چونکه ته‌نیا چاره‌که کاتیکی بۆ دانراوه. ره‌نگه ئه‌وانه‌ی خۆیان باش وشک ئه‌که‌نه‌وه، وا بزنان که من درپێژم زۆر دا به‌قسه‌کردن له‌م بابه‌ته‌وه. که‌چی له‌ راستیشدا زۆر که‌سانی واهه‌ن که هه‌یج له‌م بابه‌ته‌وه نازانن. ئه‌وه‌نده هه‌یه من بۆ ئه‌وانه ئه‌نووسم که هه‌یشتا ئه‌م جوژه خۆ وشکرده‌وه‌یه‌یان تاقی نه‌کردۆته‌وه هی وایشیان تیایه که هه‌رگیز خۆی ناشوات!...

ته‌واووو

۱۹۶۶/۵/۲۵

(۱) په‌شته‌مال لای خۆمان بۆ خۆ داپۆشین، راستتر: به‌خاوی...

باش بخۆ و خۆش بژی

نوسینی: ج. ف. سکوتسن کلارک
پسپۆری جیهانی له خۆرشتکاریدا

نه خۆشی دوزمیتکی ترسۆک و زۆرداره

ههروهک له سهدهی پيششودا پزىشکهکان خهريکى ئهوهبوون داوودهزمان بدۆزنهوه بۆ بهرهنگارى کردنى نهخۆشى، بهمه بهسى دريژکردنهوهى ته مهن، ئيمرۆکهيش رهنج و تىکۆشانى پزىشکهکان بۆ ئهوهيه که بايهخ بهو هۆيانه بدن که له نهخۆشى دهمانپاريزن، پيش ئهمهى توشى نهخۆشى بيبن. ئهمهيش سهبارته بهوهيه که نهخۆشى سروشتى وايه (دهشترسى و زۆردارپيش دهکات). ههه ئه ندامتکيش له لهشدا کز و لاواز نه بى، هوروزم ناپاته سهرى!. جا ئه گهر بيتو لهشى مرۆف دروست بى و تهواو بى، هه موو ئه ندامتکيشى فرمانى خۆى به تهواوهتى بيبنى، ههه نهخۆشيبهکى بۆ بيت به سهريدا زال دهبيت. ئهوهيش ههه بهوهنده پىکديت که دووربىنى بکات و، هۆى پاراستنپيش له نهخۆشيبهکه به کار بهيتى.

ئهوهنده ههيه، ئهوهى بهچاوى خۆمان دهيبينين بۆمان دهردهخات، که ئهوانهى لهشيان هه موو خاوهن ئه ندامى تهواو و دروستن، زۆر که من. ئهمهيش سهبارته بهوهيه که ئهو مندالهى به دروستى له دايک ده بى، له دايک و باوکىکى دروست و تهواو (که ئهمهيش زۆر کهم روو ده دات) زۆرى پىناچى توشى گه ليک لهش تىکچوون دى. تا دى ته ندروستيبه کهيشى لى کهم دهبيتوه، بههۆى کهمتهرخه ميبهوه له پهروه ده کردنىدا و، ناشىتى و نه زانى دايک و باوکهکى بهشيوهى ئهو بهخيوکردن و خهه خوارده.

خۆرشت خواردهن چاکترين چارهيه بۆ نهخۆشى شيرپه نهجه

ههه چهنده (نازار) وهک زهنگىکى ورياکه رهوه وايه مه ترسيمان پيشان ده دات له نهخۆشى، بهلام زۆر نهخۆشى و ايش ههه ده چنه ناو له شهوه، پيش ئهمهى زهنگى مه ترسى لى بدات. رهنگه لهو هه موو نهخۆشيبانه کاربگه رتر نهخۆشى (شيرپه نهجه) بى، چونکه به ناو لهشدا بلاو دهبيتوه و که سيش ئاگادار ناکات له هاتنى خۆى، مه گهر چنگى

گه يشتبيتته بنکه يهک له بنکه کانى که لويه لى ده ماره ميشکيبه کان (اعصاب). ياخود نيشانه کانى به سهه پىستى لهشدا بلاو بوويتته وه. سهه ر ئه وهيه که چاره کردنى ئه م نهخۆشيبه، گه ليک جار به ناسانى پىکدى به مه رجى له سه ره تاي نهخۆشيبه که وه ده ستى پى کرا بى... له وه يش سهه رسورپه ينه رتر ئه مه يه که مرۆف له باريدا هه يه خۆى لى رزگار بکات، له رىگای خۆپاراستنه وه!. ئهمه يش سه بارته به وه يه که ههروهک پسپۆره کان ده لىن: (شيرپه نهجه) ههه هه لمهت ده باته سهه ر ئه و له شانى که ژههراوى بوون بههۆى ههه شتیکه وه بوو بى، وهک: خۆرشت خواردنيتكى ناپوخته و نادرست، ياخود خواردنيتكى يه جگار گهرم، چ شله بى چ تونده، ياخود خواردى په يتا په يتاى هه ندى باهه تى وهها که کارىکى کيمياوى ژههراوى بکه ن له لهشدا وهک (مهى) و (تووتن).

ههه چهنده ئه م قسه يه باوه که چاره کردنى ئه م نهخۆشيبه يه جگار گرانه، ياخود ههه له توانايبدا نيبه، بهلام نههيشتنى نهخۆشيبه که کارىکى ئاسانه، رهنگه ههه له خۆشيبه وه روو بدات، بهمه رجى نهخۆشه که بگه رپته وه سهه ر رىگای ژيانىکى ته ندروستانه. چونکه په يره ويکردنى رىگای (ژيانى ته ندروستانه) ته نيا خۆپاراستنيتكى سهه رگرتوه له م نهخۆشيبه ده!... له (ژيانى ته ندروستانه) يش مه به سمان ئه وه يه که خۆرشتى سروشتى بخورى. واته به تهنگ ئه وه وه بين که گوشته کان پاک و بى وهى و دروست و تازه بن، باشيش لى ترا بن، ههروهها سهه وزه و ميه وه يش تازه و زۆر بن. نانه که يش بۆر بى (واتا به که په که وه بى)، نهک سپى (بى که په ک)!...

ورگ سهه رى له شه و خانووى نهخۆشى

يه که يک لهو رىگایانهى بۆ خۆپاراستن به کار دهه ينرى ئه وه يه که مرۆف ههه سهالهى جارىک خۆى پيشانى پزىشک بدات. بۆ ئه وهى، پزىشکانه لهشى به تهواوهتى بيشکنى. ئهمه يش ههه له وه دهکات که هه موو سالىک له سهه رى زستاندا ئۆتۆمۆبيله کهت بنپريته کن وه ستايهک، بۆ ئهمهى تا قى بکاته وه و بزانى که موکوورپيهه کى تىدايه يان نا. جا ئه م پشکينه پزىشکانه يه که هه موو سالىک ده کرى، له باريدا هه يه که بيتته هۆى چاره کردنى هه موو نهخۆشيبه که که به دزيبه وه چوويتته ناو له شه وه و هه ستى پى نه کرا بى، پيش ئهمهى په ره بسىنى و چاره کردنيشى له ده ست ده رىچى.

ئهمه يش به زۆر دانايين که بلين ورگ (گه ده، مه عده) سهه رى هه موو ئه ندامه زبندووه کانى ناو لهشى مرۆفه به پىچه وانى ئه وهى که باوه، نه هۆش، نه دل، هيچيان

به سهری لهش دانانرین. چونکه ورگ ئەو هیزهیه که ئەندامهکانی لهش دهخاته گەر. ههروهها ئەو بنکهیهیشه که هیز و توانایی بهناو هه موو ئەندامهکانی لهشدا دابهش دهکات!... ورگ هه له مهشکهیهک دهکات که هه تا شتی تیکهیت ئەو دهناسی. بهلام که وای لیتهات هیزی بهرگهگرنتی کهم دهبیتهوه. چونکه ئاوسانهکهی دهبیته هۆی تهنکیوونی پیستهکهی و شیبوونهوهی تانویۆی پیستهکهی... جا لهبهر ئەمهیه که دهبینین سروشت پهردهیهکی تهنکی چلماوی^(۱) بهخشیووه بهورگ که پیستی ناوهوهی داپۆشیوه. ئەمهیش بۆ ئەوهیه که هیز و بهرگهگرنتی ورگ بپارێزی، کاتی که له ئەندازهی خۆی زۆرتری خواردن تێدهکری! بهلام دوور نییه که شتی وای پروو بدات هه ندی لهم پهرده تهنکه بدری. ئەوساکه هه ندی له دیوی ناوهوهی ورگ پرووت دهمینیتیهوه و، تووشی ترشاوهکانی ریخۆله دی. جا لهمهوهیه که (برینی ورگ) پهیدا دهبی... جاری وایش ههیه که دیوارهکانی ورگ پرووشان دهینه هۆی پهیداوونی نهخۆشی شپریهنجی ورگ.

ئهم زههرا نه ریخۆلهکانی خۆت دهریکه

هه کاتی خواردهمهنی کهوته ناو ورگیکی دروستهوه، دهستبهجی ترشاوهکانی لی دیتته دهروه بۆ ئەمهیه ئەو خواردهمهنییهانه ساز بکن و بیکهن بهشیلهیهکی واکه بهئاسانی بمژی و بهشی چاک و بهشی خراپی خواردهمهنییهکه له یهک جیا بکریتهوه. ئیتر ئەوساکه کولانهکانی^(۲) ناو دیواری ورگ وریا دهبنهوه و دهست دهکهن بهمژینی بهشه چاکهکهی خواردهمهنییهکه، که بههۆی دهمارهکانی خۆینهوه دابهشی دهکهن بهناو هه موو ئەندامهکانی لهشدا. پاشماوهی خواردهمهنییهکهیش له ورگهوه فری دهدریتته ناو ریخۆلهکانهوه و بهناو گهلێک کولانهی تری وهک ئەو کولانانهی ناو ورگدا تێدهپهڕی، که ئەمانیش چی تیدا مابی له کههستهی خۆرشت، که بهکهک بێ، لپی دهمژن. بهلام دوور نییه که ئەم کولانانه کههستهی وایش بمژن که زهراوی بن. جا لهبهر ئەوه ههرا و چاکتره که ئەم تلپانه له کاتیکی بهجیدا فری بدرینه دهروه له لهش تا ماوه بهوه نهدری که کولانهکان ئەو کههسته زهراوییهانهی تییاندا به بیامژن.

جا لیتهیشدا دهبینین سروشت دیسانهوه هه ندی پهردی چلماوی تری بهخشیوه بهمرۆف، که دیوی ناوهوهی ریخۆلهکانی داپۆشیوه و، یارمهتی ئەوهیش دهکات که ئەو تلپانه له

(۱) چلماوی: لینیج، (مخاطی).

(۲) کولان: مه میله، (زغابات).

لهش فری بدرینه دهروه چونکه مانهوهی ئەو تلپانه لهناو ریخۆلهدا، دهبیته هۆی پهیداوونی نهخۆشی (گرفت)؛ که لهوهوه پروو دهکات که ئەو تلپانه لهناو ریخۆلهکاندا وشک بینهوه. جا لهبهر ئەوه پتیسته ئەم پهرده لیکاوئیانه باش بپارێزین، که خواردنی (دهرمانی رهوانی) له هه موو شتییک زۆرتتر نازاریان دهکات... جا لهبهر ئەوه خواردنی (دهرمانی رهوانی) یاخود بهکارهینانی (دهستورکردن) که پزیشک ناگی لی نهبی، بهجۆره خۆکوشتنییک دادهنری!...

له سه ریکی تریشهوه نهخۆشی (گرفت)مان وای دیتته پیش چاو که هه موو ئەندامهکانی لهش تیک بدات. ههروهها ریگایش بکاتهوه بۆ زۆر نهخۆشی پر له مه ترسی، وهک: گران سازبوونی خواردن^(۱) له ورگدا و، زههروگرنت له لهشی خۆوه و، باداری (پۆماتیزم) و، (شپریهنج).

جاری واهیههزاری بهپاداشیکی خودایی دادهنری

جا که ورگ بهم ئەندازهیه گرنج بێ و مه ترسی له نه پاراستنی بکری، ئەوه شتیکی ئاشکرایه که پتیسته زۆر بهتنگ ئەو خواردنانهوه بین که تیی دهکهن. چونکه ورگیش بهچهشنی هه موو ئەندامهکانی تری لهش بههۆی فرمانی سهختهوه تووشی ماندوو بوون دی. ههروهها فرمانی ئاسان و بێ ئهرکیش کزی دهکات. جا لهمهوهیه که زیان به لهش دهگات: که ههتا ماوهیهکی دووردریتر ههرا خواردهمهنی یه جگار کولای وهک په لۆله بخوات، یاخود شیللهی خواردهمهنی، یان خواردهمهنی رهوان بخوات. له راستییدا ئەم خواردهمهنییهانه ئەمهنده سهروت بهورگ دهدهن، فیری خاوه خلیچکی دهکهن. لهبهر ئەوه زۆری پیناچی ورگه که کز و لاواز دهبی و له کهک دهکوی! جا لهبهر ئەوه ههرا و چاکتره که پهیرهوی ریگایهکی سروشتی مام ناوهندی بکری چونکه زۆر ماندوو کردنی ورگیش ههروهک زۆر نازگرنتی ورگ وایه... ههرا دوو لایان زیان بهورگ دهبهخشن و، نازاریشی دهدهن!... رهنگه ئەمهیش ئەوه مان بۆ لیک بداتهوه که چۆن مندالیکی ههزار، له پرووی له شهوه، بههیزتر و تهندروستتر هه لدهکوی له مندالیکی دهوله مه ند... ئەمهیش سه بارهت بهوهیه که منداله ههزاره که له ژیانیکی سروشتیدا گهوره دهبی. خۆرشتی رهقیش دهخوات که ورگی رادههینیت به فرمان کردنهوه. بهلام خواردهمهنییهکهیشی ئەوهنده زۆر و ئەوهنده چهور و نهرم نییه که سکی بهینیتته ژان!...

(۱) عسر الهضم.

ههروهك له مه وپيش گوتمان نه گهر تلپه ی خواردنه كان له ناو ريخولنه كاندا مانه وه، كولانه كانی ناو دیوی ناوه وهی نهو ريخولانه ناچار ده بن هه ر شیله یه کی ژه هراوی له ناو نهو تلپانه دا بچ بیمرن نیتر نهوسا که مرؤف هه ست دهکات به خوئی دهرمانخوارد کراوه. نیشانه کانی دهرمانخوارد کردنی پتوه دیاردی ده دات، که یه کیتک له وانه سه رتیشه و گیتروویژی چاوه... رهنگه مرؤفه که هه له بکا و نه زانی چی به سه رها توهه، بچی چاره ی نیشانه کانی نه خو شیبه که بکات، که چی توخنی هوئی بنچینه ییبه که نه که وی که خه ریکه په ره بسینئ.

جوړه (گرفت) یکیش هه یه، تا چند سالیک ريخولنه گه وره كان تلپه کانیان تیدا ده مینیتته وه، بچ نه مه ی مرؤفه که په ی به وه بیات. که چی له ناکاو، تووشی نازاریکی زور دئ، که بچ نه شته رکاری چاره ی ناکرئ. زور جاری وایش هه یه که نهو تلپانه ده که ونه ناو ريخولنه کویره وه. نهو هه یس ده بیته هوئی نه وهی که ريخولنه که سوور بیته وه و بناوسی. جاری وا هه یه (گرفت) هانه ی مرؤف ده دات که هه موو به یانیانیک دهرمانی ره وانی بخوات. نه م خووگرته یس ده بیته هوئی نه وهی ريخولنه كان کز و بچ هیز بن، که په رده لیکاو ییبه که ی ناوه وه یسی وشک هه لگه پرئ. لهو شتانه ی که یارمه تی ناو ورگ و ناو ريخولنه كان ده دن (نهرم) ببنه وه، نهو هه یه که مرؤف هه ندئ رۆن له گه ل خوورشته که ی خویدا بخوات. چونکه نه م رونه هه ره لهو چه ور ییبه ده کات، که ده درئ له بزوپنه ری ماکینه، تا به ئاسانی بکه ویتته گهر، بیجگه له وه رونه که، خوئی نرخیکي خوورشتی گه وره ی هه یه، که له نرخي خوورشتی گوشتی سوور زورتره.

گران سازکردنی خواردن له ناو سکدا و خواردنی ورگ

هه رچی نه خوئی گران سازکردنی خواردنیسه له ناو سکدا، به زوری له وه وه په یدا ده بی که دلته نگ بی و دهر وون نازاری بگات. جا به م بونه یه وه، نه م رووداوه ده گیتربنه وه: که پیاو یک له پیاهه سه رکه و توهه کانی فرمان، هه رچه ندی ده کرد له کاتی خویدا ناره زوی ناخواردنی نه ده کرد. ته نانه ت نه گهر شتیکیشی بخواردایه، هه ر بریتی ده بوو له هه ندیک خوورشتی وا که زوری له خوئی ده کرد تا ده یدوزیبه وه و هه لی ده بژارد، که نه وه بوو بوو به هوئی نه وهی ژنه که ی له دهستی وه رس بیئ. پاش نه وه، وا ریک کهوت که نه م پیاهه گه شتیکي بیته بهر بو (پاریس). کاتیک که له وی گه راپه وه، له پر گوترا. نیتر به ناره زویه که وه په لاماری خواردنه که ی ده دا. هیچ ته ماشای نه وهی نه ده کرد که خواردنه که

له چ رهنگیکه!... نه مه یس سه باره ت به وه بوو، که له پیش گه شته که یدا، ترس وا نیشته بووه دلپه وه، که په یوه ندی به فرمانه که یه وه هه بوو. نه مه یس بوو بووه هوئی نه وهی که یاسای ورگه که ی تیک بچی... به هوئی دووباره بوونه وهی نه م یاسای ورگ تیکچوونه یسه وه، پیاهه که وای لیته اتیوو، ده ترسا له وهی که له دوا ی هه موو ناخواردنییک سه ختیبه ک بیته رتی سازکردنی خواردنه که له ناو ورگیدا. جا نه م ترسه یس بوو بووه هوئی نه وهی که گران سازبوونی خواردنه که له ناو سکیدا گرانتری لی بی!... به لام که پیاهه که گه یسته شاری (پاریس)، ناو و بایه کی تر و ناوچه یه کی تری دی، که له وه پیش پیانه وه رانه هاتبوو. هه روه ها شتیه که یی ژینی وایشی تووش بوو که خووی پتوه نه گرتبوو... هه روه ها له سه رگیتزی به کار و فرمان و گپرو گرفته کانیسه یه وه دوور که و تبووه وه... له بهر نه وه زوری پیته چوو، ناره زوو کردنی نان خواردنه که ی چه وه وه سه ر دؤخی جارن... سه ر نه وه یه که (ورگی گیانله بهر) و نهو گوشتانه یس که به گوشتی (پاشه رۆک) داده نرین وه: سو یجگه ر و گون و گورجیله، له هه موو جوړه گوشتیک زووتر ساز ده بن له ناو سکدا... ته نانه ت زگی ته واو و دروست له ماوه ی بیست وردیله (ده قیقته) دا ده یسازینئ. بیجگه له وه نرخي خوورشتی نه وانه له نرخي خوورشتی هه موو جوړه گوشتیک زورتره!... که چی له گه ل نه وه یسدا که سانی وا هه ن به چاوی سوو که وه سه بری نه م جوړه گوشتانه ده که ن!...

نهو ژه مه خواردنه یس که به ئاسانی ساز ده بن له ناو سکدا، له هه موو خواردنییک زورتر زبان به سک ده دن. چونکه خووگرتن به خواردنی نهو جوړه خوورشتانه وه وا له ورگ و ريخولنه كان ده کات که هیزی ترشاو فریدانیان کز بیته. له بهر نه وه وا چاکتره بو مرؤف که به ته نگ نه وه وه بچ، ژه مه خواردنه کانی سروشتی بن، وانا خوورشته کانی بریتی بن له گوشت و سه وزه واتی تازه و بوړه نان!.

بایکاربوئانی سو دایش زه هره

زور که سی وا هه یه به یانیان ناره زوی خواردن ناکات. نه مه یس سه باره ت به وه یه که ورگی نهو جوړه که سانه له کاتی نووستندا په کیان ده که وی، فرمان ناکه ن. ترشاوه کانیان که خواردنیان پچ ده تویتریته وه و، پچ ساز ده کری، فری ناده نه دهر وه، که به هوئی نه وه وه پیاهه له شی خاوه ده بیته وه و، که له خه ویش راپه ری، به یانیان ناره زوی خواردنی هیچ شتیک ناکات. جا له هه موو شتیک باشته که پیاهه بیکات نه وه یه، هه ندئ وه رزش بکات. پاشان ناوی ساردیش بکات به خویدا تا نه دنامه کانی له شی خوئی وریا بکاته وه.

ئەوسا كەيش ورگ دەچىتەنە سەر دۆخى جارانى خۆى و ترشاوەكانى خۆى فرى دەدات بۆ سازکردنى خۆرشتەكان. ئەوئەندە ھەيە ۋەمى بەيانىان نابى خۆرشتى وى تىدا بىن كە ورگ بەگران بۆى بسازتىرى. بۆ وپنە نابى سەرتوپى تىدا بىن چونكە ھەر ئەوئەندە گەيشتە ناو ورگەو دەبىتتە تۆپەلتىكى واکە بەگران ساز بىرى. شىرىش بەخۆرشتىكى مام ناوئەندى دادەنرى، نە گرانە بۆ سازکردن نە ئاسانىشە. ھەر ئەوئەندە كەوتە ناو سكەو، دەمەبى و دەبى بەپەنىر. ترشاوەكانىش دەست دەكەن بەتوواندەنەو و سازکردنى، ھەرورەك خواردەمەنى رەق دەتوئىنەو و ساز دەكەن... لەبەر ئەو و چاكە، كە شىر كەم بخۆرىتەو، ھەر جارى لە كەوچكىكى پى زۆرتەر نەبى. ئەمەيش لەبەر ئەو ھەيە كە لە شىوئى پارچەى بچووك بچووكدا مەبى. تا ئاسانتر بتوئىتەو و بسازى لەو پارچانەى كە گەورەن.

ھىچ خواردەمەنىيە كەيش لەو زۆرتەر زىان بەزگ ناگەبىنى كە خۆرشتى يەجگار سارد بخورى. چونكە دەبىتتە ھۆى روودانى بركىكى واکە ورگ و رىخۆلەكان ترشاو بەرەللا نەكەن. لەگەل ئەمەيشدا (بەستەنى) لە خواردەمەنىيە ساردەكانى تر كەم زىانترە. چونكە پىاو كەم كەم دەيخوات. ھەتا دەيشگاتە ناو سكەو پەلەى گەرمىيەكەى بەرز دەبىتتەو، واتا گەرم دادى... لای ھەندى كەشىش واپە كە (سۆدا) لەو كەرەستانەيە كە خۆرشت ساز دەكەن و دەتوئىنەو. كەچى زىانى ئەم لە زىانى ئەو (ويسكى) يە كەمتر نىيە كە بىن ئاو دەخۆرىتەو، ياخود خۆرشتىكى وى تىكەل ناكىرت كە لە توندوتىژىيەكەى كەم بىكاتەو. لىرەدا نابى ئەوئەيشمان لەبىر بچىت، كە ھەموو لايەك ناگادار بىكەينەو لە زىانى (بايكارىوناتى سۆدا). چونكە ئەوئەيش وەك (سۆدا) كارتىكى خراپ لەناو سىك دەكات. بىجگە لەو پەردە لىكاوييەكەى ناوئەو وى ورگ و رىخۆلەكانىش وشك ھەلدەھىتى... جا ئەگەر لەناو دەرمانخانەى مالددا (سۆدا) دانرا پىبوستە لەسەرى بنوسرى: (ژەھر)، تا كەس دەستى بۆ نەبات مەگەر لە كاتى پىبوستدا!...

لە سەربازوئە فىر بىبە چۆن رادەوئەستىت

ھەناسەدانىش بەشىكى گىرنگى خۆى ھەيە لە پاراستنى تەندروسىتىدا. لە دروستى ورگىشدا... ئەمەيش سەبارەت بەوئەيە كە لە كاتى ھەناسەداندا، پىشوازى با دەكەين لە سىيەكانماندا، كە لەوئىدا خويىن بەھۆى چەند كولانەيەكى تايبەتسىيەو لەگەل بايەكەدا دەكەوتتە گەر، كە لە ئەنجامدا ھەر (ئوكسىجىن) تىك لە بايەكەدا بىن دىتە ناو خويىنەكەو. سىرشتىش ئەمەندەى بەخشىو بە (لووت) كە (موو) و (پەردەى لىكاوى) تىدا بىن، كە

بەھۆى ئەوانەو بەيەكە لە تۆز پاك بىتتەوئە ئىنجا بچىتە ناو سىيەكانەو. جا لەبەر ئەمەيە كە پىبوستە ھەر لە رىگى لووتەو بە ھەلمىزىن، بۆ ئەمەى پاكى بىكەينەو لە تۆز. ھەرورە بۆ ئەمەى ماوئەيەكى تەواوئەى لەناو سىيەكانماندا رايگىرى بىكەين، تا ھەرچى (ئوكسىجىن) تىكى تىدا بىن لىبى وەربىرىن بۆ ناو خويىنەكەمان!.

مەشقەكانى وەرزىش بۆ ھەناسەدان كەلگىكى زۆرىان ھەيە. بە تايبەتى ئەو مەشقانەى كە بەكەلگى بەھىزکردنى سىنگ دىن... بارىكى لەشى دىاردىكراوئەى ھەيە، كە لەم رووئەو زۆر كەلگى ھەيە... ئەوئەيش ئەوئەتا كە دەربەپەرتىرى بۆ پىشەو. شانەكانىش بىشكىرتىتەو بەپشتدا بەچەشنى ئەو سەربازەى كە لە وەستانى (ورىابوئەو) دا دەيكات. چونكە لەش لەم بارەيدا، لەنگەرى ھەرە باشى خۆى دەگرى. ئەمەيش بۆ ھەموو ئەندامەكان باشە، يارمەتسىيان دەدات: فرمانەكانى خويىن گورجوگولانە بىين! جا ئەگەر مەروئە لە چىشتەنگاودا وەنەوزىدا و وىستى خەو نەيىاتەو، ھەر ئەوئەندە بەسە كە تاوتىك خۆى بەم مەشقەو خەرىك بىكات، تا لەشى ورىا بىتتەو و ھۆشىشى بىتتەو سەرخۆى!...

ھەناسەدانىش ھەر بەسىيەكان و لووتەو بەند نىيە. چونكە جۆرە ھەناسەدانىكى تىش ھەيە كە بەھۆى كونەكانى پىستەو جىبەجى دەبى. چونكە ئەو كونانە كە يەجگار زۆرن، بەھۆى با و تىشكى رۆژوئە دەكەونە گەر و ورىا دەبىنەو. ھەر چلكاوتىكى ژەھراوئەيش لەناو لەشدا ھەبىن فىرتى دەدەنە دەروە. جا لەبەر ئەو ھەمووئەمىك، پىستى لەش، پىبوستە بەپاك و خاوتى رايگىرى، تا كونەكانى ناو پىستەكە بتوانن ئەم فرمانەى خويىن بەباشى راپەرتىن... جا بەتەنشت ئەو خۆششتەو كە بەئاوى گەرمەو دەكرى و، ھەر ھەفتەى جارىكەيش بىن بەش دەكات بۆ لەش پاكبوئەو، ئەمە زۆر باشە بۆ مەروئە كە ھەموو بەيانىانىكەيش تاوتىكى سارد بىكات بەخۆيدا. چونكە ئەو بۆ پاككردنەوئەى كونەكانى پىست زۆر بەكەلگە. ھەرورە بۆ ئەوئەيش دەست دەدات كە ھەموو ئەندامەكانى لەش بىخاتە چىستوچالاكىيەو!...

ئاو بەندەيەكى بەكەلگ و گەورەيەكى زىانبەخشە

ئاو زۆر خواردەنەوئەىش ورگ تىك دەدات. چونكە دەبىتتە ھۆى ئەوئەى سازکردنى خواردن لەناو ورگدا بەگران پىك بىت. ھۆى ئەمەيش ئەوئەيە كە ترشاو خواردن سازكەرەكان سىووك دەكات و لە كەلگىان دەخات، ئىتەر ئەمەندە كار ناكەن لە خۆرشتەكان تا بىانتوئىنەو. لەبەر ئەو خواردەمەنىيەكان ماوئەيەكى لە ئەندازە بەدەر دەمىنەوئەى لەناو

سکدا. له مه‌یشسه‌وه بایه‌کی زور په‌یدا ده‌بی که په‌نگ ده‌خواته‌وه له‌ناو سکدا و، ناوسک تووشی سووربوونه‌وه و ناوسان ده‌کات... له راستی‌شدا مرؤف پټووستی به‌وه نییبه که (زور) ناو بخواته‌وه. له به‌هوی هم‌مو خوارده‌مه‌نییبه‌کانی تره‌وه که ده‌یانخوات ناویش ده‌چپته ناو سکیه‌وه. واتا له خوارده‌مه‌نییبه‌یش ناویان تپدايه. به‌فراویش زیان زور ده‌گه‌یپتی به‌سک، به‌تاییه‌تی له‌گه‌ر به‌فره‌که کرا بیته ناو‌ه‌که‌وه. چونکه له به‌ته‌نشت له جهره‌به‌یه‌وه که ده‌یگه‌یپتی به‌سک و په‌کی ده‌خات له فرمان‌کردن، ده‌بیته هوی‌ه‌کی گه‌وره‌ی له‌ه‌یش که‌لووی ناو‌گه‌روو هه‌ل‌ت‌و‌ق‌یپتی و بی‌اوس‌یپتی. ناویش هه‌رچه‌نده به‌کاره‌یتانیکی ژیرانه‌ی، که‌ل‌کینکی زور ده‌به‌خشی به‌مرؤف، به‌لام زبانیکی زوریشی لی ده‌وه‌شپته‌وه. چونکه سک و لی ده‌کات که هه‌ر له به‌فر دروست‌کهر (ثلاجه) بکات. ده‌بیته هوی له‌ه‌یش که له‌ه‌ر په‌رده گوشتانه‌ی ناو سکیان داپوشیوه وشک هه‌ل‌بین و، له زیندوویتی بکه‌ون. جا له‌ه‌ر له‌مه‌یه که گوتراوه: (ناویش وه‌ک سامان وایه. له‌گه‌ر بیته به‌نده‌ت به‌که‌ل‌کت دی. له‌گه‌ر بشپته به‌نده‌ی زیانت پی ده‌گه‌یپتی).

جاری وایش هه‌یه مرؤف تووشی تینویتییه‌کی وه‌ها ده‌ب که هه‌رچه‌ند ناو بخواته‌وه تینویتییه‌که‌ی ناشکی... چاره‌کردنی له‌م باره‌یش ناسانه: چونکه نیو پیاله ناوی گه‌رم له باریدا هه‌یه له‌ه‌و تینویتییه‌ بشکیتی... چاکترین خویش له‌ه‌یه که مرؤف هم‌مو به‌یانیانیک نیو پیاله ناوی گه‌رم بخواته‌وه. چونکه له‌مه به‌سک باشه. یارمه‌تی ده‌دات له به‌جپته‌نانی فرمانی خویدا... به‌م بونه‌یه‌وه نابج چایی و قاوه‌یشمان له‌بیر بجپته‌وه... له‌مانه هه‌رچه‌نده له هه‌ندی کاتدا که‌ل‌کیان هه‌یه به‌لام له‌گه‌ر به‌نده‌دازه بخورینه‌وه کاریکی به‌جگار چاک و به‌که‌ل‌که. له‌گه‌ر له ژهمیک خواردنیشدا گوشت و چایی کوکرایه‌وه، زبانیکی زور لی په‌یدا ده‌بی. چونکه له‌ه‌ر که‌رسته ترشاه‌ی له‌ناو چاییدا هه‌یه، ده‌بیته هوی له‌ه‌و گوشته‌که وشک بیته‌وه، تا له‌نده‌دازه‌یه‌کی واکه سازکردنی له‌ناو سکدا به‌گران پیک بی!...

به‌کاره‌یتانی هوش پیری دوا ده‌خات

تووکي له‌شیش وه‌ک گه‌رم‌اپیو (ترمومه‌تر) پیک وایه به‌لش. پله‌ی ته‌ندروستی گشتی پیشان ده‌دات. جا مه‌گه‌ر نه‌خوشیبه‌کی تاییه‌تی به‌پیتستی له‌شه‌وه بی، یاخود مرؤف داووده‌رمان زور به‌کار به‌یپتی له پیک‌خستنی تووکي سه‌ریدا، له‌گینا تووک هه‌لوهرین و په‌نگ گورانی له‌ه‌و پیشان ده‌دات که تیک‌چوونیک له سکدا هه‌بی. زوو سپی بوونی

تووکي له‌شیش له‌ه‌و ده‌گه‌یپتی که بابه‌تی (جیر) و بابه‌تی (سیلیکا) له‌ناو له‌شدا که‌من. له‌م دوو بابه‌ته‌یش له‌ناو گه‌ندا ده‌ست ده‌که‌ون، به‌مه‌رجی گه‌مه‌که به‌جگار بژاری تپدا نه‌کری، واتا به‌جگار پاک نه‌کریته‌وه له‌که‌په‌که‌ه‌ی، وه‌ک له دروست‌کردنی (تاردی سپی) دا به‌سه‌ریدا دی. لیره‌یشدا دووباره‌ی ده‌که‌ینه‌وه که نانی بوز، له نانی سپی، به‌لش به‌که‌ل‌کتره... بیجگه له‌ه‌و (سپیکردنه‌وه) ی تارد، واتا بژارکردنی له‌که‌په‌که‌ه‌ی، ده‌بیته هوی په‌که‌می په‌یدا بوونی (گرفت) و (گران سازکردنی خواردن له‌ناو سکدا) و (نه‌خوشیبه‌کانی ددان) و له‌ه‌ر دانه‌یش که له‌وانه‌وه په‌یدا ده‌بن...

مرؤفیش تا ته‌مه‌نیکی دریز ده‌توانی زیندوویتی خوی بیاریزی. واتا له هیتز و هه‌ره‌تی خوی نه‌که‌وی. به‌مه‌رجی خه‌می له‌ه‌و بخوات که گه‌شه به‌هیتزه‌کانی خوی بدات، که هیتزه‌کانی هوشی خوی په‌رورده بکات. هه‌رچه‌نده هه‌ندی که‌سانی واهن که له ته‌مه‌نی چل سالییه‌وه (پیر ده‌بن)، به‌لام زور که‌سانی وایشمان دپته پیش چاو، له خاوه‌ن فرمانه گه‌وره‌کان و، هونه‌رمه‌ند و، نووسه‌ره به‌ناوبانگه‌کان و، پیماوه زرنگاره ورباکان، که هه‌تا نه‌گه‌نه ته‌مه‌نی چل و په‌نجا سالی، ناگه‌نه سه‌ره‌پویه ناوبانگ و ناوداری خویان. چونکه له‌م ته‌مه‌نه‌دایه که هوش ده‌گاته پویه ته‌واوی و کارگوزاری خوی. مرؤفیش هه‌ر له‌ه‌نده‌ی له‌سه‌ره که به‌جوانی له‌ه‌ر زهره‌کی و هوشمه‌ندییه‌ی خوی به‌کار به‌یپتی. ئیتر که له‌ه‌وی کرد، زوری پیتناچی، به‌نه‌نجامی واکه‌وره گه‌وره ده‌کات که ناوبانگیان پی ده‌ریکات!... له‌ه‌نده هه‌یه له‌به‌ر به‌دبه‌ختی، ژماره‌ی له‌وانه‌ی که هوشی خویان به‌کار ده‌یپتی له ژباندا، به‌جگار که‌مه، چونکه به‌شی زوری که‌سان به‌گیتزوویزییه‌وه ده‌ژین. به‌هیچ کلوجیک پی له‌ه‌و نانین که هوش هیچ هیتزیکی هه‌بی به‌بیرکردنه‌وه. واتا خویان به‌بیرکردنه‌وه‌وه خه‌ریک ناکه‌ن!... جا له‌مانه‌ن که ده‌گه‌نه ته‌مه‌نی چل سالی، له‌مانه‌ه‌ کز و لاواز ده‌بن و، له‌مانه‌ه‌ پیر ده‌بن، له‌ه‌فتا سالییه‌کانیش خراپ‌ترین لی دی. که‌چی له‌ناو بیره‌که‌ره‌وه‌کانیشدا هی وایان تپدايه که هیتز و هه‌ره‌ت و چستوچالاکي خوی له‌ه‌وای ته‌مه‌نی هه‌فتا سالیسه‌وه، هه‌ر ده‌پاریزی... په‌نگه (به‌رناردشۆ) وینه‌یه‌کی هه‌ره گه‌وره بوو بی به‌م جوره که‌سانه... له‌ه‌نده هه‌یه، پاراستنی زیندوویتی و چستوچالاکي، به‌ه‌موو که‌س وه‌ک یه‌ک پیک نایه‌ت. واتا هوی له‌ه‌و پاراستنه لای هه‌ر که‌سه جوریکه... له‌به‌ر له‌ه‌و له‌ه‌دستمان نایه‌ت چه‌ند ده‌ستووریکي دامه‌زراو و نه‌گورارو به‌شپوه‌ی له‌ه‌و خوپاراستنه دابین... چونکه هه‌ر که‌سه یاسای تاییه‌تی خوی ده‌بی بی. له‌ه‌ر گه‌ر بیتو پرس له‌ه‌و چه‌ند پیماویکی خاوه‌ن ته‌مه‌نی دریز بکه‌یت، که رازی پاراستنی هیتز و زیندوویتیان چپیه؟ له‌وانه‌ی هه‌ره‌که

جۆره ھۆبهكت پيشان ددهن. ھى و ايان تيدايه دهلى: (پازى ئەمە ئەوھىه كه خواردن و خواردنهوھى له ئەندازەدا بوون، رېكويپىك بوون). ھى وايشيان تيدايه دهلى: (پازى ئەمە ئەوھىه كه خۆى له خواردنهوھى مەى و كيشانى جگەرە و ئەم جۆره بابەتانه پاراستووه).

مردنى كتوپر و دل راوستان

بەم بۆنەبەوھ، چيرۆكى پياويكى پير دەگيرينهوھ، كه بەبۆنەى گەيشتنيهوھ بەتەمەنى نەوھد و يەك سالى ھاھنگىكى گيرپا. نوينهري رۆژنامەكانيش ھا تنه لاي، لىيان پرسى: ھۆى تەمەن درىژى چىبە؟. ئەوئيش گوتى: (ھۆى تەمەن درىژىم ئەوھىه ھەرگىز له ژيانى خۆمدا توخنى مەىخۆرى نەكەوتووم!)... لەو كاتەدا كه ئەو گەفتوگۆى له گەلدا دەكردن، دەنگە دەنگىكيان ھا تە بەرگوى، كه لەناو خانووهكەى ئەوھوھ ھا تە. ئەوانيش له كابرالى تەمەن درىژىيان پرسى: ئەو دەنگە دەنگە چىبە؟... كابرالى وەرەمى دانەوھ گوتى: (ئەوھ دەنگى برا ھەرە گەرەكەمە... خووى وا گرتووه كه بەسەرخۆشى دىتەوھ مائەوھ!).

زۆرجارى وايش ھەبە كه پياويكى تەندروست و بەھبىز و توانا، بۆ خۆى دەنوئ... كەچى كه دەبىتە بەيانى دەبىنن لەناو جىگاگەيدا مردووه!... رەنگە ئەوسا كە بلىن: لەبەر ئەوھ مردووه كه خواردەمەنى له سكىدا زۆر بەگران ساز دەبوو. ياخود بلىن دلى وەستاوھ... بەلام بەزۆرى لەبەر ئەوھ مردووه كه (دلى داخوورپاوه) ياخود دلى كز بووه. گرنگترين ھۆى دلنېشتنەوھىش زۆرخۆرى و كەم وەرەشكردنه.

زۆرخۆرى چاكترين رىگايە بۆ مردن

ئەمەيش سەبارەت بەوھىه كه زۆرخۆرى دوو ئەنجامى لى پەيدا دەبى:

يەكەمىيان خۆرشت خواردنىكى وا زۆر كه له ئەندازەى پىويست بچىتە دەرەوھ، بەجۆرىكى وا كه لەش ھەر بەشىك لەو خواردەمەنىبە بەكار بەيئى، پاشماوھى خۆرشتەكەيش له شىوھى چەورى و پىودا كۆبكاتەوھ لەناو لەشدا، بەسەر ھەندى له ئەندامەكانى لەشەوھ، كه (دل) يەكپەكە لەوانە... جا ئەو كەسەى زۆرخۆر بى، لەبەر خۆرشتى زۆر كه دىتە ناو لەشەوھ، دلى ئەستور دەبى. ھەرەوھ بەشكى زۆر بەز و چەورىشى بەسەرەوھ كۆدەبىتەوھ كه واى گەرە دەكات پىويستى بەبۆشايىبەكى گەرەتر دەبى لەوھى كه لەناو سىگىدا بۆى تەرخان كراوھ. ئەنجامى دووھمىش ئەوھبە كه سكى زۆرخۆرەكە باى تىدا پەيدا دەبى. بەھۆى ئەوھوھ كه خۆرشتەكانى تىدا دەمىتەوھ. ئەم

بايانەيش پەنگ دەخۆنەوھ و پالەپەستۆ دەكەن لەناو سىدا. پاش ئەوھ زۆرى پىناچى ئەو پالەپەستۆبە دەبىتە ھۆى ئەوھى دل له كاركردى خۆى دوا بكەوئ و برىستى بىرئ و كز بىئ.

جا ئەم دوو ئەنجامە لەگەل ئەو كارەساتانەدا كه بەھۆى ئەوانىشەوھ روو ددەن، زۆرى پىناچى دەبەن ھۆى پەك كەوتنى دل له فرمان، كه ئەوھىش له ناكاو روو دەدات... ئەمەيش پىئ دەلېن: (دل وەستان).

جەرگ تىكچوون زيان دەكات بەبارىكى گران

كاتى كه ھەستت كرد بەوھى چاوت لىل بووھ و، سەرئىشە سەرەوتى لى تىكداوئ و، لەشت خا بۆتەوھ و ئارەزووى فرمانكردن نەماوھ و، تىنووتىبەكى وايشت تووش بووھ كه نازانىت چۆنى بشكىنى و، وا توندوتىژىشت لىھا تەوھ كه لەبەر ھەموو ھۆبەكى پىوپوچ دەچىت بەگژ ئەم و ئەودا... كاتى كه ھەستت بەم نىشانانە كرد، پىويستە پەى بەوھ بەبىت كه جەرگت تىكچووه!...

بەجۆرىكى تىكرالى، نەخۆشىبەكانى جەرگ لەوھوھ پەيدا دەبن، كه وەرەش كەم بكەبىت و، خواردەكانىشت رىكويپىك نەبن. جا لەبەر ئەوھ پىويستە ياسايەكى تەندروستانەى مام ناوھندى پەپرەوى بكەبىت له خواردەكانتەدا... ھەرەوھ دەستىش بكەبىت بەھەندى وەرەشى سووك و ئاسان... مام ناوھندىش له وەرەشكردندا بەكارىكى پىويست دادەنرئ. چونكە ھىچ شتىك لەوھ خراپتر نىبە بۆ لەش، كه مەرۆف بەدرىژىاى ھەفتەكە خۆى خەرىك بكات بەكار و فرمانەوھ بى ئەمەى ھىچ وەرەشكى وا بكات كه لەشى وريا بكاتەوھ. كەچى له پشووى ھەفتەبىدا كه بەر دوا رۆژى ھەفتەكە دەكەوئ، لەپر خۆى بەاوتىتە ناو وەرەش و لەش جوولانەوھ، بەجۆرىكى وا كه له ئەندازە بەدەر بى و برىستى پىئ بىرئ... رەنگە ھەر ئەوانە كامەرانى راستەقىنەيان ھەبى، كه كار و فرمانەكانىيان و ايان پى دەوئ كه له كاتى فرمانكردەكەياندا ھەندى وەرەش بكەن و لەشيان بچوولننەوھ.

جگەرەكيشان رابووردنىكى خۆشە، بەلام بۆى ھەبە بىتە گەرەبەكى زەبر

بەدەست

دوور نىبە كه جگەرەكيشانىش بەرابووردنىكى خۆش و بەكەلك دابنرئ، بەمەرەجى مەرۆف ئەوھ بزانى، چۆن خۆى پىوھ رابەيئى، بەجۆرىكى وا كه خۆى نەخاتە ژىر چنگىبەوھ.

(قیتامین ج): ئەم قیتامینە لەناو خواردەمەنییە سوپەرکاندا ھەیە، لەگەڵ لیمۆ و، سێو و، تری و، زۆربەیی میوەکانی تردا. ھەرۆھا لەناو ھەندێ سەوزەیشدا ھەیە وەک ماشە سپی تەری و، کەلەرم و، کارنەبیت. ئەوەندە ھەیە کە زۆر کولال لەناو دەچێ.

(قیتامین د): ئەم قیتامینە لەناو شیری تازە و، پەنیردا ھەیە.

(قیتامین ھ): ئەم قیتامینە لە لایەن زانستەووە ئەوەندە نەناسراوە.

بەلام زاناکان برۆیان بەرەو ئەوە دەچێ کە کار لە گیانلەبەران زۆرتر دەکات تا لە مەزە... لەگەڵ ئەمەیشدا وا چاوەروان دەکری کە زانست ئەم بیروباوەرەیی خۆی بگۆڕی.

بۆج بێرکەرەوھەکان ھەز لە گوشتی ماسی دەکەن؟

قیتامینەکانیش بۆ بوون و تەندروستی ئێمە زۆر پێویستن. ئەوەندە ھەیە زوو لەناو دەچن. بەکولاندن و سوورکردنەو و وشککردنەو تێکدەچن. ھەرۆھا پاراستنیشیان لەناو قووتودا لە کەلکیان دەخات. جا لەبەر ئەوە ئەو خۆرشتانەیی ھەلدەگیرێن کەلکیان کەم دەبێ.

جا ھەرۆک قیتامینەکان کەلکیکی زۆریان ھەیە بۆ لەشی مەزە و یەجگار گرنگیشن، ھەرۆھا ھەندێ لە خۆییەکانیش یەجگار بەکەلک و گرنگن بۆ لەشی پیاو. ئەمەیش سەبارەت بەوھە ھەوێ کە بۆ پاکژکردنەوێ خۆتێن و بۆ خۆرشتدان بەلەش بەکاردێن. ئەم خۆییانەیش بریتێن لە تێکەڵبووەکانی کسل و ئاسن و سۆدا و پۆتاس و فوسفۆر و گوگرد و زەرنیخ و سیلیکا. ئەمانە بەجۆرێکی تاییەتی لەناو سەوزە و میوە تازەکاندان. ئەو ئاوەیە کە لەناو سەوزە و میوەدا ھەوێ ئەم خۆییانە دەتوێنێتەو.

جا ئەگەرھاتوو ژەمیەک نانت خوارد کە بریتی بێ لە شلەیک و نانی پۆر و گوشت و سەوزە و پەتاتە - کولال و بێ یان سوورەوھەکراو - لەگەڵ سەلاتە و میوەدا، تۆ ھەرچیەکت پێویست بوو بێ لە خۆرشت خواردووتە... ھەرچی خواردەمەنی ھەلگیراوە خۆرشتیکی ئەوتۆی تێدا نییە کە بەکەلکت بێت. چونکە بەھۆی ھەلگیرانەکانەو ھەوێ چ لەناو کووپە و دیزەدا بێ،^(۱) چ لەناو قووتودا، ئەو قیتامین و خۆییانەیی تێیاندا بوو، نامیتنەو، لەناو دەچن. لەگەڵ ئەمەیشدا ئێمە دەمانەوێ ھۆشیارتان بکەینەو کە ھەندێ کەسانی وا ھەن لەشیان وا راھاتوو کە چەند خواردەمەنییەکی دیاردیکراو بخۆن بەشیان دەکات... ئەوانە

(۱) بۆ نموونە: قاوڕمە و ترشیاتی لای خۆمان.

لەو خواردنە بەولاوو ھێچ خواردنیکی تر ناخۆن... کەچی ئەمە کار لە تەندروستییان ناکات... گژوگیا (پووەک) خۆرەکان و زۆربەیی بێرکەرەوھەکان، بەتاییەتی بلیمەتەکانیان لەم جۆرە کەسانەن. ئەمەیش سەبارەت بەوھە کە کاروبار و ناوچە و کارساتی ھەموو کەسێک جۆریە لە ھی کەسێکی تر. ھەر کەسەیش بەپیتی باری خۆی، چەند جۆرە خواردەمەنییەکی دیاردیکراو بەکاری دێ، خواردەمەنییەکانی تر بەکاری نایەن... دووریش نییە کە ئەوانەیی بەکاری ئەم دێن، بۆ کەسێکی تر بێنە ژەھر. ئەم باوەرەیش باوہ لەناو ھەموواندا، کە سەوزە و گوشت ماسی بەکەلکی مێشک روونی دێن. جا لەبەر ئەوە پیاوہ خاوەن بێرەکان بەتەنگ ئەم دوو جۆرە خۆرشتەوون کە ھەموو پۆژ بیانخۆن. راستییە کەیشی ئەوەیە کە ئەم خۆرشتانە بەئاسانی ساز دەبن لەناو سکدا. جا لەبەر ئەمە کە خواردنی ئەم جۆرە خۆرشتانە سەرەو ت دەدات بەو کەسانەیی کار و فرمانەکانیان فریان بەھۆشەو ھەبە. ھەرۆھا پەکی فرمانکردنیشیان ناخەن. کەچی خواردنە چەوھەکان لەشیان خاوە دەکەنەو، لە فرمانکردنیش دووریان دەخەنەو!...

جا ئەمەیش بەلگەیی بۆ راستی ئەوەی کە لەمەوپێش گوتمان: کە ھەندێ خواردەمەنی وا ھەن بۆ ھەندێ کەسان دەدەن بیخۆن، بۆ ھەندێ کەسانی تر دەست نادەن، ئەمەیش زبان بەتەندروستی ھێچ لایەکیان ناگەیتن.

لە ناوەند چێشتخانە و خواندا

جا بۆ ئەمەیی لە خۆرشتەکان کەلکی ھەرە گەورەت دەست بکەوێت، پێویستە بەتەنگ لێنایانەو بیت. مەھیلە سەوزەکان لە ئەندازە بەدەر بکولێن، تا ئەو قیتامین و خۆییانەیی لەناویاندا لە کەلک نەکەون. سەوزە لە دە وردیلەو تا بیست وردیلە لەسەر ئاگر مێنیتەو بەسبەتی. بەلام ئەو گژوگیا و رووھەکانەیی رەگەکانیان دەبن بەسەلک، وەک پەتاتە، ماوہیەکی زۆرتریان دەوێ بۆ کولان. ھەرچی گوشتی سووریشە، ھەر ئەوەندەیی بەسە کە لەسەر ئاگر مێنیتەو، کە بتوانی بھووری و قووت بدری. بەلام گوشتە سپییەکان زۆرتریان دەوێ بکولێن. وایش باشترە کە ھەرگیز گوشت بەسوورەکراوی (بەرۆن) نەخۆیت!

خۆرشتیکی یەجگار نایابیش ھەیە، پێویستە بەتەنگ خواردنەو بیت ئەویش ماسییە. گوشت ماسی، لە راستیدا نرخێکی خۆرشتانەیی گەورەیی ھەیە. بێجگە لەو بەئاسانییش ساز دەبێ لەناو ورگدا بۆ ھەموو ورگیکیش دەست دەدات، بام یەجگار تێکچوویش بێ.

ژەمی خواردنیش بەفرمانیکی وا دانائری که مرۆف هەر چۆنیکی بۆ کرا، راییپەرینی. پێویستە بەکاریکی نوازە و رابواردنیکی خۆش دابنری، که مرۆف خۆشی لی وەرگری و، نۆشی گیانی بی. پێویستە لە کاتی نانخواردندا گفتوگۆی وا بکات لەگەڵ ئەوانەدا که لەگەڵیدا دانیشتوون بۆ نانخواردن، که پر بی لە قسە و بابەتی خۆش، که دوور بی لە کەینەوبەینە کەر و فرمان و ئەو تەنگوچە لەمانە دڵ تەنگ دەکەن. کەسانی وایش هەن که توانج و پلار لەوانە دەگرن که لە کاتی نانخواردندا دەخویننەوه. بەلام ئەگەر پیاو بەتەنیا بی لە کاتی نانخواردندا، لە هەموو شتیکی چاکتر ئەویە که بخوینیتەوه تا لە دەست بپەرەکانی ناو میتشیکی خۆی رزگاری بی. ئەوانە هەیه ئەوی دەخوینیتەوه نابی بابەتیکی گران بی. واتا: پر لە شتی گرنج و گەورە بی. نابی پر لە گیروگرفت بی. نابی فری بەسەر کار و فرمانیشەوه هەبی. هیچ شتیوەیەکی کیش لەو شتیوەیە خراپتر نییە بۆ ورگ که خاوەن کار و فرمانەکان نانی تیدا دەخۆن. چونکه ئەوانە بەپەلە نان دەخۆن پێش ئەمە ی پارووه که بچوون لە دەمیاندا، قووتی دەدەن. بەهەڵەداوانیش خاوەنەکیان بەجی دەهیلن. کاتیکیش دەزانیت یەکیک لە خاوەن کار و فرمانانە دەست دەکات بەبۆلەبۆل کردن لە سکی خۆی. کهچی پە ی بەویش نابات که شتیوەی نان خواردنەکی خۆبەتی بووه بەهۆی ئەو ئیش و نازارە ی ورگی. چونکه ناردنی خۆرشت بۆ ناو ورگ بی ئەمە ی باش بچووری، کاری ورگ ئاسان ناکات که سازی بکات.

ئەو نەخۆشیە ی پیاوکانی چینی سەرام کردووه ئەک ژنەکانی

ئەگەر خواردنەکه باش بچووری ددان بەهیز دەبی. ددانی بی وەبیش وەنەبی هەر لەبەر ئەو گرنج بی که خواردنەکی بی دەجووری، هەروەها نەخۆشییەکانی ددان دەیشنە هۆی تیکچوونی هەموو ئەندامەکانی لەش. جا لەبەر ئەو پێویستە بەتەنگ ددانە کائمانەوه بین، باش پاکیان بکەینەوه، بەفەلجە و بەدەرمانی ددان: لەپاش هەموو ژەمە نانخواردنیکی، لەپیش نووستنیشدا، لەپاش راپەرینیش لە خەو.

ددانەکانیش سەبارەت بەچەند هۆبەک هەڵدەوهرین، کلۆر دەبن، دەشکین، دەرزین... شەکر خواردن دەبیتە هۆی پەیدا بوونی ترشای و، لە دەمدا، که رووکەشی ددان بتوینیتەوه. ئەو رووکەشە ی که ددان دەپۆش و دەیشپارێزی...^(۱) هەرچی خواردنەوه سارد و بەفرینەکانیش هەن دەبنە هۆی کوشتنی ئەو دەمارە میتشکیانە ی که بەددانەوه

(۱) ئەم رووکەشە پیتی دەوتریک توژیالی عاجی، که لە شتیوەی سەدەفی سپیدا یە.

نوساون. هەر خواردنیکیش نەرم بی و بەئاسانی بچووری، دەبیتە هۆی کزبوونی ددان. چونکه بی بەشی دەهیلیتەوه لە مەشکردن... ئەو خواردنەوانە ییش که زۆر داغن دیسانەوه ددان کز و لاواز دەکەن بێجگە لەوه دەبنە هۆی ئەویش که پاشماوێکانی خواردنەوهکانی خواردنەوهکان لەناو دەمدا هورۆژم ببەنە سەر ئەو شوینانە ی که چوار لای ددانەکانیان گرتووه بەهۆی لەشکری خۆره (میکرۆب) وه، که ئە نەجمادا پووکهکان برزین و پریش بن لە کیم...^(۱) هەروەها کزی و لاوازی پووک و ددانەکان لەوهوه پەیدا دەبی که گوشت و سەوزە ی تازه کەم بخووری. لەبەر ئەو پێویستە، بەجوژیکی گشتی هەر شەش مانگە جارێک، یاخود ئەوپەری هەر سالی جارێک، ددانەکان پێشان ی پزیشکیکی پسپۆر بدرین!...

لە هەموو یاسایەکی گرنجتر که پەیرەوی بکری، ئەویە که لە خۆرشتی یەجگار گەرم و یەجگار سارد خۆمان بپارێزین. لە خاکی (چین) یشدا سەرنج دراوه که زۆری پیاوکانیان تووشی نەخۆشی شیربەنجە ی زمان دەهاتن. کهچی ئافەرەتەکانیان تووشی ئەو نەخۆشییە نەدەهاتن. زۆری پێنەچوو لە ئەنجامی لیکۆلینەوهدا دەرکەوت، که رەوشتی چینییەکان وایە، هەر ئەوانە چیشته که لەسەر ئاگرە که هەلگیرا، دەخوینتە بەردەم پیاوکان بیخۆن. ئەوانیش چیشته که بەداغییەوه دەخۆن. هەرچی ئافەرەتەکانیشە لەبەر ئەوی پایەیان لە پایە ی پیاوان کەمتر بووه، پاشماوێ خواردنەکی ئەوانیان خواردووه، لەو یاسایە ییش هیچ سەرکێشییەکیان نەکردووه. جا بەهۆی ئەم رەوشتەوه ئەو چیشتانە ی بۆ ئافەرەتەکان ماونەتەوه بیخۆن، تا گەیشتونەتە ئەوان ساردبوونەتەوه!...

هونەری چیش لێنان لە کۆری جەنگی تەندروستیدا

هیچ شتیکی ئەوانە ی خۆرشتی دەستکرد زیان بەلەشی مرۆف ناگەیی. لە خۆرشتی دەستکردیش مەبەسمان چیشتی هەلگیرا یاخود پارێزراوه لەناو شووشە و قوتوودا. هەروەها مەبەسمان لەو چیشتە ییشە که پوختە ی خواردنەوهیەکانی تر. لە شلە (شۆریا)، یاخود پەپکە، یان لەو جوهرە بابەتانەدا که زاناکان دایان دەهین. ئەمە ییش سەبارەت بەویە که مرۆف بەمیلیۆن سالانی بەسەردا تێپەرێوه تا گەیشتۆتە ئەم رادەیه. لەش و یاسای ژیانیشی بەو پێیە هەلکەوتوون که لەو ماوێدا بەرەوشت و یاسای خۆرشت خواردنەوه

(۱) لە پاش ئەوی هەو (التهاب) دەکەن.

راھاتووہ، کہ بہو خۆرشتانہ بشوہوہ خووی گرتووہ کہ سروشت پیتی بہخشیووہ. جا لہ بہر
 ئەوہ زانست لہ توانایدا نییہ کہ ئەو شتانہ بگۆریت، ئەگینا مرۆف تووشی دەرد و
 نہخۆشی دێ. جا لہ بہر ئەمہ پتویستہ مرۆف بگہریتتہوہ سەر خواردنی خواردنہمہنی
 سروشتیبانہ وەک سەوزہ و گۆشتی تازہ، بەمەرجی بہتەنگ لێنان و ئامادەکردنیشیانہوہ
 بی بہجۆریکی وا کہ کەرہستہ خۆرشتیبہکانیان تیدا پارێزری. چیشٹ لێنانیش ہونہریکە
 بۆ خۆی... ہەر ئافرہتیکیش بوہوستی لہ ناو چیشٹخانہکە ی خۆیدا و، بیبری خۆی بخاتہ
 سەر ئەوہی کہ ژەمہ خواردنیکی وا دروست بکات بۆ مێردہکە ی خۆی، کہ ہەر
 کەرہستہبہکی خۆرشت پتویست بی بۆ تەندروستی ئەو، تیبیدا بی، بہہیچ جۆریک لہو
 ہونہرمہندہ کہمتر نییہ کہ ئاوازہکان لہ گەل یەکترا ریک بخات تا گۆران ی یاخود
 پەستہبہکیان لێ ریک بخات، کہ بہوہ خۆشی و گەشیبہک بەگیان و دل ی بکەوی!...
 ہەلبژاردنی چیشٹیش ماندروبوونیکی زۆری پی ناوی... ہەر ئەوہندہی پتویستہ کہ
 ہەندیک بیسکردنہوہ و دلتہری و ئاگاداری بہکار بہینری لہ بابەت نرخی خۆرشتی
 خواردنہمہنیبہکانہوہ...

جا ئەگەر ئافرہت ئەمہ بہتہواوہتی بہجی بہیننی، ئەو ہەر لہو سەربازہ دەکات، کہ
 لہ پێش ہەموو کەسیکدا ہاتبیتہ کۆری جەنگی تەندروستیہوہ!.

تەواو

پێڕاست

5	ہونہرہکانی ژبان
7	ہونہری دلدار ی
25	ہونہری ژبانی ژن و مێرد ی
43	ہونہری کامہرانی
73	ہونہری ژبانی خیزانی
99	ہونہری خۆش رابواردن لہ تەمەنی پیریدا
129	ئایینی
131	ژبانی محەمەد
193	موسا
227	رابعہی عدوی
253	ژبانی مەسیح
335	بوودا
371	کونفۆچیۆس
401	شیخ محەمەد عەبدہ
431	ئایینی بہہائی
475	تەندروستی
477	لہ خاکی رووتہکاندا
561	رینگاکہی من
597	باش بخۆ و خۆش بژی